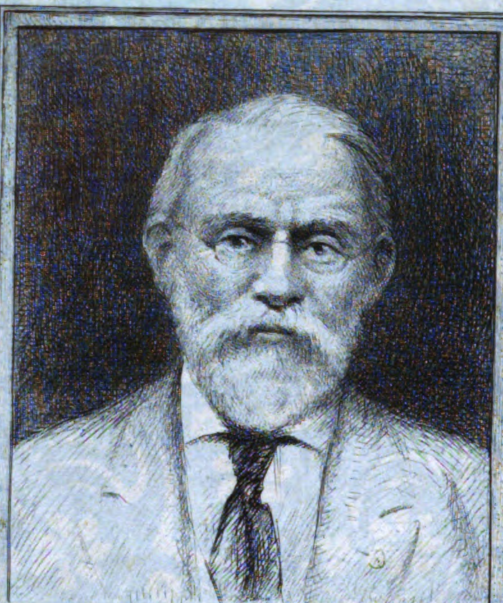

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÎNĂ
FUNDATĂ LA 15 IUNIE 1875
RECUNOSCUTĂ DREPT INSTITUŢIE DE UTILITATE PUBLICĂ, PRIN LEGEA DIN 20 FEBRUARIE 1897

MARELE DICŢIONAR GEOGRAFIC AL ROMÎNIEI

ALCĂTUIT ŞI PRELUCRAT DUPA DICŢIONARELE PARŢIALE PE JUDEŢE

DE

GEORGE IOAN LAHOVARI
PREŞEDINTE AL INALTEI CURŢI DE COMPTURI,
PREŞEDINTE AL SOCIETĂŢII PENTRU ÎNVĂŢĂTURA POPORULUI ROMÎN,
SECRETAR GENERAL AL SOCIETĂŢII GEOGRAFICE ROMÎNE

ŞI

GENERAL C. I. BRĂTIANU
SUB-ŞEF AL STATULUI-MAJOR GENERAL,
DIRECTOR
AL INSTITUTULUI GEOGRAFIC AL ARMATEI

GRIGORE G. TOCILESCU
MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÎNE,
PROFESOR UNIVERSITAR,
DIRECTOR AL MUZEULUI NAŢIONAL DE ANTICHITĂŢI

VOLUMUL IV.

BUCUREŞTI
STAB. GRAFIC J. V. SOCECŬ, STR. BERZEI, 59
1901

MARELE DICȚIONAR GEOGRAFIC
AL ROMÎNIEI

I

Iablanița, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, la 35 kil. de orașul T.-Severin, situată pe două dealurĭ și o vale și mărginindu-se la E. cu com. Podul-Grosuluĭ, la S.; cu com. Padina-Mare și Padina-Mică; la V., cu com. Paroina-Mare și la N., cu comuna Stignița.

Satul formează comună cu mahalalele: Dosești și Țața, avînd 1600 locuitorĭ, locuind în 300 case.

Locuitoriĭ posedă: 70 plugurĭ, 165 care cu boĭ, 26 căruțe cu caĭ; 70 stupĭ cu albine.

Are: o șosea comunală care o leagă de com. Orevița și Paroina-Mare; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 26 elevĭ și 3 eleve. Budgetul com. e de 3736 leĭ la veniturĭ și de 2936 leĭ la cheltuelĭ.

Contribuabiliĭ sunt 246.

Vite: 690 vite marĭ cornute, 330 boĭ, 60 caĭ, 700 oĭ și 600 rîmătorĭ.

Cîmpiile maĭ principale din com. sunt: Balaurul, Iepurele, Vulturul, Batovul, Sculele și Geanta.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: Cuca-luĭ-Rădoĭ, Dealul-Mălinuluĭ, Boca și Sculele.

Văĭ: Iablanița și Boca, pe care curge pîrîul Iablanița și care se unește cu apa Podul-Grosuluĭ, la locul numit Podul-Iablanițeĭ. La V. com., la o depărtare de 1 kil., se află fîntîna numită Poșta, pe unde se cunoaște olacul vechiŭ.

Iacob (Dealul-luĭ-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; este deal fără legăturĭ cu vre-un alt deal, așezat în partea de V. a pl. și a com. care se întinde la poalele sale de V.; e de natură stîncoasă, acoperit pe alocurea cu fînețe; are o înălțime de 336 m., care poartă numele de Turcoaia, dominînd asupra satuluĭ Turcoaia, asupra Dunăreĭ și asupra drumuluĭ județean Măcin-Satul-Noŭ-Ostrov; are ca prelungirĭ dealurile: Iglișoara-Mare, Iglișoara-Mică, Manole și Gorgova; este acoperit cu fînețe și pășunĭ.

Iacob-Mog, *movilă,* jud. Tulcea, situată în partea centrală a plășeĭ Tulcea, și cea de S. a com. rur. Malcoci; așezată pe muchea Dealuluĭ-Mare, are o înălțime de 148 m., dominînd asupra văilor Sari-Ghiol și Valea-Mare, asupra satuluĭ Malcoci și drumuluĭ comunal Malcoci-Agi-Ghiol; este naturală și acoperită cu verdeață.

Iacob (Piscul-luĭ-), *pisc,* în com. rur. Govodarva, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți. Aci se află urmele uneĭ vechĭ cetățĭ romane. Se află pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Govodarva și în apropiere de șosea.

Iacob-Suhat, *gîrlă,* în jud. Tulcea, în partea de N. a plășeĭ Tulcea și a com. rur. Malcoci, și în partea de S.-V. a plășeĭ Sulina și a com. urb. Chilia-Veche; se desface din lacul Costin; curge spre E. d'alungul maluluĭ nordic al grinduluĭ Stipocul; trece pe lîngă lacurile Costinciuc și Buciul, care se scurge în el, și, după un curs de 12 kil., se pĭerde în întin-

sele stufăriĭ de lîngă lacul Pepurnicul.

Iacobeni, *sat,* în partea de E. a com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe malul drept al Jijieĭ, format din 2 cătune: Iacobeni şi Tomuleţul, carĭ fac un trup, avînd o populaţie de 87 familiĭ, saŭ 335 locuitorĭ.

Locuitoriĭ din Tomuleţul sunt statorniciţĭ în anul 1880. Iacobeni este sat vechiŭ.

Are o biserică zidită de un preot, Andreĭ.

Vite sunt: 239 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 723 oĭ, 9 capre şi 75 rîmătorĭ.

Iacobeni, *deal,* lîngă satul cu acelaşĭ nume, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Iacobeni-Noĭ, *sat,* în partea de N.-V. a com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoşani, pe coastă de deal, în dreapta Jijieĭ. S'a înfiinţat la 1879 cu noiĭ împroprietăriţĭ pe moşia statuluĭ Iacobeni. Are o suprafaţă de 436 hect. ale locuitorilor şi o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 264 suflete.

Numărul vitelor e de 1240: 422 boĭ şi vacĭ, 81 caĭ, 702 oĭ, 35 porcĭ.

In sat se află: 1 cîrciumă, 2 comercianţĭ şi 2 meseriaşĭ.

Iacobeni-Vechĭ, *sat,* în centrul com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoşani, pe partea dreaptă a Jijieĭ, cu o suprafaţă de 993 hect. şi cu o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 250 suflete. Moşia este proprietatea Statuluĭ.

Are o biserică făcută de locuitorĭ şi deservită de 2 cîntăreţĭ.

Iacoboaia, *pădure,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tămaşi, cu o întindere de 28 hectare.

Iacovile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 202 locuitorĭ (102 bărbaţĭ şi 1090 femeĭ).

Iadul, *vale,* izvoreşte de la E. de com. Mioveni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel şi se varsă în rîul Argeşelul, pe malul stîng.

Iaduluĭ (Gura-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, pe moşia Jariştea, în poalele munteluĭ Cumpenile, unde se află o mulţime de izvoare cu ape minerale, exalînd un miros sulfuros, ce ĭ-a determinat numirea.

Iaga, *loc,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, situat la confluenţa pîrîuluĭ Cernul cu Tazlăul-Mare.

Iaguda-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Almalîul; se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Sarî-Meşea-Bair; se îndreaptă spre E., într'o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., mergînd printre două prelungirĭ ale dealuluĭ Sarî-Meşea-Bair, carĭ poartă acelaşĭ nume; brăzdează partea de N.-V. a plăşeĭ şi pe cea de S.-E. a com.; taie drumul judeţean şi cel comunal ce duce de la Almalîul la Ese-Chioi, şi, după un mers de 6 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Almalîul, numită Beilic-Ceair, ceva maĭ jos de locul numit Cişmeaua-Ostrovenilor; malul săŭ stîng este acoperit cu viĭ.

Iaila, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul com. Cîrjelarĭ, aşezat în partea centrală a plăşeĭ şi cea de N. a com., la 12 kil. spre N. de reşedinţă, pe ambele malurĭ ale văiĭ Iaila-Dere. Intinderea sa este de 45 hect., iar populaţia, compusă din Bulgarĭ şi Romînĭ, este de 57 familiĭ, saŭ 215 suflete. Prin el trece drumul comunal Hasanlar-Orta-Chioi.

Iaila-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; se desface din dealul Asmîlar-Bair; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi a com.; lasă spre S. dealul Ghel-Tepe; pe la poalele de E. merge drumul judeţean Babadag-Alibei-Chioi; este de natură stîncoasă; se ridică la 138 m., dominînd satul Satul-Noŭ, balta Topra-Chiopru şi drumul judeţean; este acoperit cu pădurĭ şi fîneţe.

Iaila-Dere, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea pl. Măcin. Izvoreşte din poalele de V. ale dealuluĭ Ciubucluc-Bair şi Orta-Bair, şi se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N.-V. şi apoĭ spre V., avînd o direcţiune de la E. spre V.; trece prin partea de N. a satuluĭ Iaila, de unde şi-a luat numele; curge de la poalele de N. ale dealuluĭ Ortabuirac şi Hasanlaruluĭ, şi, după un curs de 12 km., se varsă în pîrîul Cerna, pe partea stîngă, lîngă satul Satul-Noŭ, pe care-l udă prin mijloc. Brăzdează partea de S. a plăşeĭ, şi pe cea de N. a comuneĭ Satul-Noŭ. Basinul săŭ, cu o întindere de 2400 hect., coprinde cîte o parte din teritoriul comunelor Satul-Noŭ şi Cîrjelari, şi este cuprins între dealurile: Hasanlar, Dijcadael-Bair, Ciuciuc-Cara, Orta-Chioĭ, de-oparte, Carapcea şi Ac-Punar, de altă parte. Ca afluenţĭ are pe dreapta: Derea-Ac-Punar, şi pe stînga Domus-Culac. Malurile sale sunt în general rîpoase, până la conflu-

enţa cu pîrîul Domus-Culac. Pe valea luĭ merg drumurile comunale: Iaila-Satul-Noŭ, Ac-Punar, Satul-Noŭ, Homurlar-Iaila.

Ialojiţa, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, com. Şarul-Dorneĭ; afluent al pîrîuluĭ Călimănelul.

Ialojiţeĭ (Vîrful-), *piscul muntelui cu acest nume*, între com. Şarul-Dorneĭ şi Broşteni, jud. Suceava, avînd 1616 m. altitudine.

Ialomicioara, *sat*, jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, căt. com. Moţăeni.

Ialomicioara, *pîrîŭ*, jud. Dîmboviţa, care izvoreşte aproape de muntele Leoata, şi primeşte în sine pîraĭele: Ialomicioara-Frumoasă, Ialomicioara-Văeĭ saŭ Valea-Vaceĭ, Siliştea, Lili, Giurculeţul, Chincioaca, Tanţea şi altele, apoĭ trece prin raionul com. Runcul, şi, aproape de com. Moţăeni, se varsă în partea dreaptă a Ialomiţeĭ, sub numele de Ialomicioara-Mare. Tot în Ialomicioara se maĭ varsă şi Valea-Ţiţa, din sus de Moţăeni.

Ialomicioara-Mică, saŭ **Răsăriteană**, *pîrîŭ*, jud. Dîmboviţa, ce izvoreşte de sub muntele Păduchiosul, despre Prahova şi se varsă în partea stîngă a Ialomiţeĭ, din sus de Moroeni, în dreptul Glaveĭ, care este o poeană frumoasă.

Ialomiţa, *judeţ*, numit ast-fel după rîul Ialomiţa, ce-l udă de la V. spre E. Este situat pe ţărmul stîng al Dunăreĭ, în unghiul ce formează acest fluviŭ în curgerea sa despre N., udînd partea de V. a Dobrogeĭ.

Limite. Spre N., judeţul se mărgineşte cu judeţele Buzăŭ şi Brăila. Linia despărţitoare începe despre N. de com. Jilavele, merge spre E., trece prin valea pîrîuluĭ Sărata şi pe la N. satuluĭ Gîrbovi, apoĭ satul Grindul, de unde se coboară spre N.-E., despărţindu-se de judeţul Brăila pănă în dreptul satuluĭ Murgeanca, unde teritoriul comuneĭ Cioara-Doiceşti din judeţul Brăila, se coboară spre S. pănă în lacul Strachina, formînd un cot în judeţul Ialomiţa în formă de dreptunghiŭ, de unde iarăşĭ ia direcţiunea spre E. pănă în Dunăre.

Limita judeţuluĭ spre S. o formează Dunărea, ce desparte judeţul de Bulgaria din dreptul satuluĭ Vărăşti, pl. Borcea, pănă în dreptul pichetuluĭ Chiciul, saŭ pănă la un kil. spre E. de Silistra; de aci, Dunărea desparte judeţul Ialomiţa de judeţul Constanţa, formînd şi limita despre E., pănă intră în judeţul Brăila.

Marginea de E. este o linie convenţională, care începe din limita judeţuluĭ de N., desparte acest judeţ de judeţul Prahova, mergînd spre S. pănă în rîul Ialomiţa şi de aci merge spre S.-E., tăind d'a curmezişul văile Ileana, Ilie şi Bulumezi şi trecînd pe la Moara-Săracă, prin Valea-Argoveĭ, prin lacul Mostiştea, pănă în Dunăre, în dreptul satuluĭ Vărăşti.

Suprafaţa judeţuluĭ, cu o întindere de 805529 hect., este o cîmpie vastă, tăiată în două părţĭ de rîul Ialomiţa, presărată de o mulţime de movile şi crestată în partea de N. şi de S. de maĭ multe văĭ. Din rîul Ialomiţa, spre S., în lăţime ca de 35 kil. şi din Borcea, spre V., în lungime ca de 75 kil., se întinde cîmpul Bărăganul, a căruĭ suprafaţă prezintă nişte ondulaţiunĭ largĭ, nesimţite în urcare şi coborîre. Treĭ marĭ coaste mărginesc acest cîmp în părţile de N.-S. şi E., iar partea de V. formează o continuare a cîmpiilor din pl. Cîmpuluĭ şi din judeţul Ilfov. Coasta de N. poartă numirea de coasta Ialomiţeĭ, iar cele despre E. şi S., numaĭ simpla numire de coastă.

Sunt în judeţ, şi cu deosebire pe cîmpul Bărăgan, multe movile, artificiale. Modul cum sunt aranjate nu pare a fi ceva întîmplător; aşa, în partea de E. a Bărăganuluĭ, unde sunt maĭ bine conservate, se poate observa că movilele sunt ast-fel dispuse, că formează patrulatere, dintr'un centru, format dintr'o movilă maĭ mare, se întind maĭ multe raze în diferite direcţiunĭ. Nu se cunoaşte de unde s'a luat pămînt pentru a se ridica aceste movile, căcĭ prin prejurul lor, nu se văd gropĭ. Săpîndu-se unele movile, nu s'aŭ găsit într'unele nimic, iar într'altele numaĭ cărbunĭ. Cele maĭ principale movile sunt: Movila-Voevoduluĭ, Movila-luĭ-David, Drăgaica, Cacomeanca, Baurul, Ciunga, Păuna, Copuzul, Gemenile, a-Neacşuluĭ, etc.

Ape. Dunărea curge spre S., apoĭ spre E., formînd maĭ multe braţe, din carĭ cele maĭ marĭ sunt: Borcea şi Gura-Baliĭ. Ialomiţa străbate judeţul despre V. spre E., unde se varsă în Dunăre. Sărata, pîrîŭ, curge din judeţul Buzăŭ, spre S., şi se varsă în rîul Ialomiţa. Ghighiul, un mic pîrîŭ, vine din jud. Prahova şi se varsă în pîrîul Sărata. Lacurĭ principale sunt: Boianul, Jegălia, Călăraşi, Cabîlul, Strachina, etc.

Dunărea, în curgerea sa, formează maĭ multe insule, din carĭ cele maĭ marĭ sunt: Balta, Tulchia-Mare, Strîmbul, Hopa, Balaban, Aleonte, Atîrnaţi şi Vaca.

Clima. In timpul ĭerneĭ, clima

este aspră, din cauza vînturilor ce suflă despre N. şi carĭ, negăsind nicĭ un obstacol, produc viscole ce pun adesea în primejdie d'a se nămeţi turme întregĭ de vite. Primăverile sunt adesea umede şi recĭ şi din cauza ploilor şi a topiriĭ zăpezilor. Dunărea ese din albia sa şi inundează păşiunile şi pădurile de pe ţărmurile sale. Verile sunt călduroase, ploile adesea încetează, Dunărea scade şi cu dînsa, braţele şi lacurile ce formează mlaştine.

Toamna, cînd nu cad ploĭ şi zăpezile nu vin de timpuriŭ, este timpul cel maĭ frumos.

Proprietăţĭ. Sunt treĭ seriĭ de proprietăţĭ în acest judeţ: prima serie începe din Dunăre până în mijlocul Bărăganuluĭ; a doua serie începe din rîul Ialomiţa spre S., până în mijlocul Bărăganuluĭ; a treia serie, din rîul Ialomiţa, spre N., până în judeţele Brăila şi Buzăŭ.

Statul posedă 59 proprietăţĭ şi anume: Cărăreni saŭ Hagieni, Cuneşti saŭ Bizeanca, Fundul-Crăsani, Jegălia, Strachina, Broşteni-Vechĭ, Rogozul, Bueşti, Feteşti, Făurei, Găunoşi, Vărăşti, Vlădeni, Blagodeasca, Pĭersica saŭ Borduşelele, Piscul-Carapanuluĭ, Ciocăneşti-Mihaiŭ-Vodă, Dichiseni, Trîmşeanca, Săpunari saŭ Odaia-Protopopuluĭ, Berbeci-Popeşti, Cocora, Mileasca, Slobozia, Ciocăneşti-Mărgineni, Bogata, Ceacul saŭ Valea-Plopuluĭ, Iazul saŭ Lata-Sănata, Lupşani, Ulmul, Copuzul saŭ Odaia-Călugăruluĭ, Găiţa, Săpunari, Călăraşi-Vechĭ, Coslogeni, Bucul-Mătuseşti, Cureşti, Cotul-luĭ-Epure, Stelnica-Pîrţani, Reviga, Căzăneşti, Călăraşi, Oraşul saŭ Piua-Petreĭ, Cotorca, Grindul-cu-Rogoazele, Cotorca-Mică, Cuneşti, Petroiul, Bărăganul, Buciumeni cu Frăţileşti, Bucşa, Culcaţi (Nucet), Culcaţi (Răzvan), Frăţileşti, Motîlva, Sforile, Pisculeşti, Pisculeasa, compusă din Cotul-luĭ-Cocoş şi Cotul-luĭ-Drăgan, Bobul saŭ Corneanca, Surdeasca-Glogăneasca şi Armăşeşti.

Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, posedă opt proprietăţĭ, şi anume: Călăraşi-Lichireşti, Cîrnulisa, Crăsani-d.-j., Dudeşti, Luciul cu Giurgeni şi Gura-Ialomiţeĭ, Popeni, Pĭersica-Mĭerlani şi Stelciul.

Producţiunea. Pămîntul judeţuluĭ, propriŭ zis pentru cultură, formează un strat argilo-nisipos amestecat cu substanţe organice şi produce o mare cantitate de cereale, plante alimentare. Cultura tutunuluĭ se face în pl. Cîmpuluĭ.

Pe insulele ce Dunărea formează în curgerea sa, se află multe pădurĭ cu lemne de salcie şi plop, iar pe amîndouă malurile rîuluĭ Ialomiţa, se află pădurĭ, carĭ, pe lîngă salcie şi plop, maĭ conţin şi stejar, anin, carpen, frasin, etc.

Suprafaţa judeţuluĭ, fiind o întinsă cîmpie producătoare, este favorabilă creştereĭ animalelor. Vite în jud. Ialomiţa sunt: 49009 caĭ, 92932 boĭ, 257737 oĭ, 1960 capre, 49578 porcĭ, 147 asinĭ. Este cunoscut că numărul vitelor era în secolele trecute şi chiar până pe la jumătatea acestuĭ secol maĭ mare şi că vitele eraŭ de o maĭ bună rasă; aşa că guvernul turcesc cumpăra de aicĭ caĭ pentru armată şi alte vite, din hergheliile şi turmele ce populaŭ cîmpiile judeţuluĭ Ialomiţa; acum însă transformarea suhatelor în locurĭ de cultură, a făcut ca numărul vitelor să se înpuţineze.

Dintre animalele sălbatice se găsesc: lupul, mistreţul, vulpea, iepurele, vidra, viezurele, etc. Dintre păsărĭ se află vulturul, dropia, cocorul, lebăda, pelicanul, becaţa, gîsca şi raţa sălbatică, etc. Din cultivarea albinelor se produc anual până la 20000 kilog. miere şi 6800 kilog. ceară.

Din Dunăre, Borcea şi de prin lacurĭ, se pescuesc: crap, somn, morun, cegă, şalăŭ, ştiucă, etc.

De şi agricultura este speciala ocupaţiune a locuitorilor, totuşĭ şi industria a luat avînt; aşa, în fabrica din satul Broşteni-Noĭ se fabrică mult alcool. Măcinatul cerealelor se face în maĭ multe morĭ de vînt, de apă şi cu aburĭ, din carĭ cele maĭ sistematice şi carĭ daŭ zilnic o maĭ mare cantitate, sunt cele din Broşteni-Noĭ, Lehliul şi Călineşti. Fabricarea brînzeturilor, a pastrameĭ, a peşteluĭ sărat, apoĭ a cărămideĭ, a obiectelor de lemn şi de fier, precum şi ţesăturile de lînă, de cînepă, de bumbac şi de mătase, etc., formează una din principalele ocupaţiunĭ ale locuitorilor.

Comerciul. In judeţ, comerciul se face cu cereale, animale, pĭeĭ nelucrate, lînă, alcoolurĭ, seŭ, peşte sărat şi proaspăt. Comerciul cu cereale, care formează primul izvor de bogăţie al locuitorilor jud., se face în fie-care com., dar maĭ mult în porturile Călăraşi şi Gura-Ialomiţeĭ. Comerciul de vite şi de manufactură se face în fie-care comună şi cu deosebire în bîlciurile ce se ţin peste an în următoarele localităţĭ: în Călăraşi, de la 1—10 Septembrie şi la 9 Martie; în Slobozia, la 23 Aprilie, 24 Iunie şi la Inălţare; în Urziceni, unde, în deosebĭ de tîrgul săptămînal, e tîrg la Duminica Floriilor şi la 14 Octombrie; în Lehliŭ se face tîrg săptămînal; în Giurgeni, la 14 şi 26 Octombrie; în Ciochina, la 8 Septembrie şi Duminica-

Floriilor; în Jilavele, la 20 Iulie și la Pogorîrea Sf. Duh; în Broșteni Noĭ, la 25 Martie, 29 Iunie, 27 Iulie, Duminica Tomeĭ și 14 Octombrie; în Grindul, la 9 Martie, 15 August, 26 Octombrie și la Pogorîrea Sf. Duh.

Căĭ de comunicație. Jud. Ialomița e străbătut de căĭ ferate, șosele și căĭ navigabile. Căile ferate străbat județul în lungul și latul săŭ, avînd o lungime de 167 kil., din carĭ linia București-Fetești, cu 77 kil., avînd stațiile: Lehliul, Dilga-Mare, Ghimpați, Ciulnița, Mărculești, Elena și Fetești; linia Slobozia-Călărași-Port, cu 47 kil., cu stația Siliștea; linia Fetești-Făurei, cu 43 kil., avînd stațiile Hagieni, Țîndărei și Murgeanca.

Șosele acoperite cu pĭeatră sunt pe o întindere de 15 kil., iar neîmpĭetrite sunt foarte numeroase pe o mare întindere.

Căĭ navigabile sunt: Dunărea, cu brațele sale Borcea și Gura-Baliĭ.

Instrucțiunea. Instrucțiunea se predă în județ în 124 școlĭ primare rurale și 4 școlĭ primare urbane, din carĭ 22 de băețĭ, 24 de fete și 82 mixte; iar din acestea, 62 sunt întreținute de stat și comună, 10 de județ și comună și 56 numaĭ de comună. Urmează cursurile în școalele rurale 4000 elevĭ și 800 eleve, iar în cele urbane 600 elevĭ și 300 eleve. Personalul didactic se compune din 104 învățătorĭ, 8 institutorĭ, 24 învățătoare și 5 institutoare, ceea ce formează un total de 141 membri aĭ învățămîntului primar. Cu întreținerea acestor școli s'aŭ cheltuit de stat, județ și com., într'un singur an suma de 200367 leĭ, 10 banĭ, din care pentru școalele rurale 152972 leĭ, 50 banĭ și pentru școalele urbane 47394 leĭ, 60 banĭ.

Pentru învățămîntul secundar se află un gimnaziŭ real în orașul Călărași, cu 9 profesorĭ.

In satul Armășești este o școală mixtă de meseriĭ și agricultură practică, în care se află internațĭ 40 elevĭ și 40 eleve, avînd 14 profesorĭ, profesoare, maeștri și maestre.

Personalul sanitar al județuluĭ se compune dintr'un medic primar, patru medicĭ de plășĭ, un medic al orașuluĭ Călărași, doĭ medicĭ la spitalele din Călărași și Urziceni, precum și un medic la spitalul Armășești. Se maĭ află patru vaccinatorĭ și patru moașe. Un medic veterinar îngrijește de starea sanitară a vitelor în caz de epizootiĭ. Sunt treĭ farmaciĭ, din carĭ două în Călărași și 1 în Urziceni, carĭ procură medicamente bolnavilor din spitale și particularilor.

Justiția. Se află în județ un tribunal, care depinde de curtea de apel din București; o curte cu jurațĭ, care funcționează la începutul fie-căruĭ trimestru, treĭ judecătoriĭ de ocol cu reședințele în Călărași, Slobozia și Urziceni și în fie-care comună cîte o judecătorie comunală.

Administrația. Se află o prefectură, treĭ subprefecturĭ și în fie-care comună cîte o primărie. Siguranța publică în orașul Călărași este pusă sub privigherea uneĭ polițiĭ. Reședința subprefecturilor este în: Călărași, Slobozia și Urziceni.

Armata. Este în județ un regiment de infanterie, care poartă denumirea de al 5-lea, Ialomița No. 23, și depinde de corpul III de armată cu reședința în Galați. Regimentul are treĭ batalioane, din carĭ unul permanent și două teritoriale, avînd și 12 companiĭ. Două escadroane de călărașĭ fac parte din regimentul 5 de călărașĭ cu reședința în Ploești. In Slobozia se află un regiment de cavalerie permanent.

Cultul. Se află 140 bisericĭ, cu 181 preoțĭ, divizate în patru subprotoieriĭ: subprotoieria Borcea coprinde 3 circomscripțiĭ; subprotoieria Cîmpuluĭ coprinde 4 circomscripții; subprotoieria Ialomițeĭ coprinde 5 circomscripțiĭ și subprotoieria Bălțiĭ coprinde 5 circomscripții. Peste aceste subprotoieriĭ este o protoierie cu reședința în Călărași, și care depinde de Eparhia Mitropolieĭ din București.

Populațiunea. După statistica oficială din 1887, se află în județ 132936 locuitorĭ, cu 29134 capĭ de familie, din carĭ 15092 persoane știŭ carte și 117844 nu știŭ.

După recensămîntul făcut în 1894, populațiunea județuluĭ constă din 146630 locuitorĭ, cu 33962 capĭ de familie, și 112668 membri de familie, saŭ 75679 bărbațĭ și 70951 femeĭ. După profesiunĭ se află: 38487 agricultorĭ, 1185 meseriașĭ, 85 industrialĭ, 1273 comercianțĭ, 800 cu profesiunĭ libere, 6080 muncitorĭ și 3231 servitorĭ.

Budgetul pe 1898 — 99: Zecimĭ: veniturĭ, leĭ 540710, banĭ 70; cheltuelĭ, leĭ 537428, banĭ 95. Drumurĭ și prestațiĭ: veniturĭ, leĭ 283302, banĭ 19; cheltuelĭ leĭ 280313, banĭ 60. Spitalul rural Țîndăreĭ, la veniturĭ ca și la cheltuelĭ, leĭ 32189, banĭ 54.

Istoric. Pe timpul domnieĭ luĭ Alexandru Ipsilante (1778), județul avea altă formă și altă împărțire; așa în partea de N. se limita cu raiaua Brăileĭ și județele: Slam-Rîmnic, Buzăŭ, Săcueni și Prahova; spre S. și E., cu Dunărea și spre V., cu Ilfovul.

Coprindea 127 sate împărţite în 7 plăşĭ: Lichireşti, Stelnica, Oraşul, Slobozia, Gîrbovi, Jilavele şi Dridul. Plăşile: Gîrbovi, Jilavele şi Dridul coprindeaŭ sate, carĭ azĭ sunt în judeţele: Buzăŭ, Prahova şi Ilfov. Plasa Oraşuluĭ coprindea sate din judeţul Slam-Rîmnic; iar satele din V. plăşeĭ Borcea formaŭ plasă separată, numită a Ciocăneştilor, ce depindea de judeţul Ilfov. Din punct de vedere militar, judeţul era împărţit în 7 căpeteniĭ militare: a-Scaunuluĭ, a-Lichireştilor, a-Stelniciĭ, a-Oraşuluĭ, a-Slobozieĭ, a-Grinduluĭ-Făgărăşeanuluĭ şi a-Fundul-Danciuluĭ, peste care era şi o polcovnicie. Schele principale eraŭ: Oraşul-de-Flocĭ, Berleşti, Plopi, Stelnica, Tîmbureşti şi Călăraşi. Capitala judeţuluĭ era Urziceni.

Această împărţire a durat până în anul 1832, cînd judeţul a fost divizat în patru plăşĭ: Borcea, Balta, Ialomiţa şi Cîmpul, strămutîndu-se capitala judeţuluĭ la Călăraşi. Plăşile Ialomiţa şi Balta s'aŭ unit în 1882, formînd o singură plasă cu numele Ialomiţa-Balta.

La 335, înainte de era creştină, locuiaŭ pe aicĭ şi în restul ţăriĭ, Geţiĭ, carĭ aveaŭ o cetate de lemn, în dreptul Silistreĭ, la treĭ sferturĭ de oră departe de Dunăre. Acea cetate a fost prădată şi arsă de Macedonenĭ, carĭ trecuseră Dunărea într'o noapte, sub comanda luĭ Alexandru-cel-Mare, regele Macedonieĭ.

Pe la jumătatea seculuĭ al şaselea, ţara fu invadată de Slavĭ şi părţile cele maĭ populate de acel neam eraŭ laturile rîuluĭ Ialomiţa şi cu deosebire locurile de pe lîngă gura rîuluĭ Ialomiţa.

Ca locurĭ istorice în judeţ sunt: Rovine, unde Mircea-cel-Mare bătu în anul 1398 pe Turcĭ; Nenişori, numit azĭ Armăseşti, unde Mateiŭ-Basarab bătu în anul 1639 pe Vasile-Lupu; Oraşul-de-Flocĭ, unde Mihaiŭ-Viteazul bătu la 1595 pe Turcĭ. Urme de cetăţĭ saŭ întărirĭ militare, despre carĭ istoria nu spune nimic, maĭ sunt la Cetatea-Feteĭ, Crăsani, Iazul, Ulmul, etc.

Ialomiţa, *plasă*, în jud. Dîmboviţa, care şi-a luat numele de la rîul Ialomiţa. Această plasă ocupă partea de S.-E. a jud. Dîmboviţa, fiind situată numaĭ pe loc şes şi cîmpiĭ întinse, avînd numaĭ cîte-va deluleţe în raionul com. Băleni-Romînĭ şi cîte-va vălcele, precum şi cîte o movilă artificială făcută în timpul rezbelelor vechĭ la Finta, Corneşti şi Frasinul. Această plasă se învecineşte: la E. şi la N.-E. cu jud. Prahova, pl. Tîrgşorul, de care se desparte prin rîul Cricovul-Dulce, afluent al Ialomiţeĭ; la N.-E., cu pl. Dealul-Dîmboviţeĭ, jud. Dîmboviţa; la V. şi S.-V., cu pl. Bolintinul şi la S. şi S.-E., cu jud. Ilfovul. Clima acesteĭ plăşĭ este dulce şi sănătoasă, pămîntul este fertil şi este udat de rîurile următoare: Ialomiţa, cu afluenţiĭ săĭ Pîscovul, Crivăţul şi Cricovul, carĭ cîte-trele se varsă în partea stîngă a Ialomiţeĭ; Colintina, Ilfovul şi în partea de V. rîul Dîmboviţa, care servă de limită între pl. Ialomiţa şi pl. Bolintinul. Pl. Ialomiţa ca şi pl. Bolintinul şi Cobia, fiind situată pe cîmpiĭ întinse, este una din cele maĭ productive în cereale, grîŭ, porumb, orz, ovăz şi meiŭ; maĭ produce cînepă, fîneţurĭ întinse, legume şi în cîte-va locurĭ e acoperită cu pădurĭ.

Animale în această pl., sunt maĭ ales oĭ şi vite marĭ cornute.

Pădurĭ sunt: 105000 ariĭ la Bolovani, 5000 ariĭ la Podul-Bărbierul, 5000 ariĭ la Cornăţel, 25000 ariĭ la Frasinul-Pîrlita, 5250 ariĭ la Ghergani, 80000 ariĭ la Mărceşti, 10000 ariĭ la Mavrodinul, 57000 ariĭ la Vizureşti-Pîrlita, 11750 la Boanga, etc.

In pl. Ialomiţa, afară de rîurĭ şi pîraĭe, sunt şi cîte-va lacurĭ şi heleştae, precum: două heleştae şi un mare lac la Băleni, un heleşteŭ la Cornăţel, unul la Ghergani, unul la Podul-Bărbierul, etc.

Ca industrie această pl. are: o fabrică de spirt şi o fabrică de făină la com. Băleni-Romînĭ, o fabrică de spirt la com. Gheboaia, o moară de apă la Băleni-Romînĭ, o moară cu aburĭ şi treĭ brutăriĭ la Bilciureşti, o moară de apă şi o brutărie la com. Cătunul, o moară de apă la Corneşti, o brutărie la Conteşti, o moară de aburĭ la Cornăţel, o moară de apă la Frasinul, o moară de aburĭ la Ghergani, o moară de apă şi o piuă la Tătăraĭ şi o moară de apă la Vizureşti.

Comerciul este activ şi ca centre de desfacere a diferite obiecte peste an sunt: Cornăţelul, un mare tîrg anual, care se face toamna, la 8 Septembrie, unde se adună lume şi comercianţĭ din diferite părţĭ ale ţăreĭ; apoĭ Băleni, unde se face tîrg la Drăgaica, adică la 24 Iunie. Cu toate acestea, producţiunea acesteĭ plăşĭ se vinde şi se exportă şi în alte părţĭ depărtate: aşa spirtul din Băleni s'a exportat aniĭ trecuţĭ tocmaĭ pe pieţele Ispanieĭ în Barcelona şi alte părţĭ; făina, de asemenea, fiind de o prea bună calitate, se trimite în multe părţĭ ale ţă-

reĭ; un depoŭ însemnat este și în Tîrgoviște.

Pentru înlesnirea comunicațieĭ sunt: șoseaua națională Tîrgoviște-Fundata-București, care trece prin comunele: Bildana, Podul-Bărbierul, Ghergani, Conțești, Bolovani și intră în pl. Dealul, mergînd la Tîrgoviște; șoseaua județeană Tîrgoviște-Butimanul, care trece prin cătunele și comunele: Butimanul, Fîntînelele, Bujoreanca, Cătunul, Ochiul-Bouluĭ, apoĭ prin Cojasca, Bilciurești, Dobra, Băleni, după care intră în pl. Dealul, mergînd iarășĭ la Tîrgoviște; șoseaua vecino-comunală care trece prin comunele: Bolovani, Cornățelul, Dobra, Gheboaia, Finta și Frasinul; șoseaua vecino-comunală Ghergani-Colacul-Cojosea. Peste rîurile pe unde trec aceste șosele se află: două poduri pe Ilfov și unul pe Colintina în raionul com. Bălteni, un mare pod peste Dîmbovița și două peste Ilfov în raionul com. Bolovani, un pod pe Ialomița și unul pe Crivăț la com. Cătunul, două podurĭ pe r. Crivățul la Cornești, patru podurĭ la Conțești peste rîurile Ilfovul, Colintina și Dîmbovița, un pod la Gheboaia, pe rîul Pîșcovul, unul la Mărcești tot pe Pîșcov, și unul în centrul com. Vizurești, peste rîul Colintina.

Pl. Ialomița se compune din 19 com. rur. și anume: Băleni-Romînĭ, Băleni-Sîrbĭ, Bălteni, Bolovani, Bilciurești, Cojasca, Cătunul, Cornești, Conțești, Cornățelul, Dobra, Frasinul, Finta, Gheboaia, Ghergani, Mărăști, Podul-Bărbierul, Tătărăi și Vizurești, avînd peste tot o populație de 26069 locuitorĭ Romînĭ și cîțĭ-va Bulgarĭ în com. Băleni-Sîrbĭ.

Reședința subprefectureĭ aceșteĭ plășĭ este în com. Bilciurești. Aci este și reședința judecătorieĭ de ocol a plășeĭ.

Școlĭ sunt în toate comunele aceșteĭ plășĭ. La căt. Cocoșul din com. Cornățelul este un mare spital, întreținut de Eforia Spitalelor Civile.

La cătunele Stănești, Boanga și Mavrodinul aŭ fost lupte între Romînĭ și Turcĭ sub Mihaiŭ-Viteazul (1585—1599). Finta este loc memorabil pentru lupta, dintre Mateiŭ-Basarab și Vasile-Lupu, la 1653.

Ialomița, *plaiŭ*, jud. Dîmbovița, care șĭ-a luat numele de la rîul Ialomița și care până la 1883 coprindea toată partea de N. a județuluĭ, spre E. de rîul Ialomița; căcĭ spre V. de Ialomița era plaiul Dîmbovița. De la numita dată, aceste două plaiurĭ s'aŭ unit și astă-zĭ este unul cu numele Plaiul Ialomița-Dîmbovița cu reședința în com. Șerbănești-Podurile, unde se află și Băile-Pucioasa. Acest plaiŭ unit este situat numaĭ pe munțĭ, dealurĭ, văĭ și vălcele și coprinde toată partea de N. a județuluĭ. Se mărginește la E. cu Prahova, de care se desparte prin munțiĭ Furnica, Păduchiosul, Pleșul, Pleșuva, Gurguiatul, Secătura, Poiana-Lupuluĭ, Măgura, Sultanul și alțiĭ; la V., cu jud. Muscel, de care se desparte prin munțiĭ: Meterezul, Muchia-Leoateĭ, Marginea-Domnească, Plaișorul, Valea-Brebuluĭ și alțiĭ; la N. cu Transilvania, de care se desparte prin culmea Carpaților cu piscurile sale Omul, Caraimanul, Bătrîna și altele; iar la S., cu plasa unită Dealul-Dîmbovița. Clima acestor plaiurĭ unite este foarte dulce și sănătoasă, de aceea în toate verile mulțime de vizitatori din București, Giurgiŭ, Ploești, Tîrgoviște, etc., cutreeră aceste locurĭ pline de florĭ și împodobite cu toate podoabele natureĭ. Pămîntul acestor plaiurĭ este fertil și în sînul săŭ conține multe metale și minerale de mare valoare. Munțiĭ maĭ însemnațĭ, carĭ brăzdează aceste plaiurĭ sunt: Munțiĭ despre E. de partea dreaptă a Ialomițeĭ, cum mergĭ de la Moroeni în sus: Plaiul-Domnesc, Priporul, Gîlma-Ialomițeĭ, Brîndușĭ, Orzea, Marginea-Cîrliguluĭ, Surlele, Dichiul, Păduchiosul, Oboarele, care se numește și muntele Pietroșița, Nucetul, Blana, Lăpticul, Cocora, Furnica și Obîrșia. In vîrful Obîrșieĭ este Piscul-Omul, lîngă Bucegi. Munțiĭ pe partea stîngă a Ialomițeĭ, de la Moroeni în sus sunt: Gîlgoiul, Piscul-cu-Brazi, Măgurile, Raciul, Cufuritul, Răteiul, Lespezi, Zănoaga, Lucăcila, Deleanul, Plaiul-Mirceĭ, Tàtarul, Pădina, Colțĭ, Bătrîna și Doamnele. Munțiĭ despre V. și apropiațĭ de Muscel: Orlea, Vaca, Rătuneiul, Marginea-Domnească, Leaota, care este cel maĭ înalt munte din Dîmbovița după Omul, Mitărcea, Șutila, Dudele-Marĭ și Dudele-Micĭ. Munțiĭ despre E. de Moroeni: In vecinătatea Runculuĭ: Podul-Frumos, Tonțea, Piscul-Vulturuluĭ, Piscul-Laculuĭ, Fața, Cătinele, Gîlma și muntele Orlea zis maĭ sus; în vecinătatea Moroenilor și Pietroșițeĭ: Suhatul-Malîu, Plaiul-Plopilor, Dealul-Porumbeĭ, etc.; in vecinătatea Bezdeaduluĭ: Vîrful-Măguriĭ-Moriĭ, Vîrful-Runculuĭ, Vîrful-Gruiuluĭ, Vîrful-Urseiuluĭ, Vîrful-Voineĭ, și alțiĭ.

Plaiul Ialomița-Dîmbovița este udat de o mulțime de cursurĭ de apă, dintre carĭ maĭ însemnate sunt: Ialomița ce izvorește din muntele Obîrșia, curge spre S. printre plaiurile unite și primește în sine: în partea de E.: Ialomicioara-Mică,

care izvoreşte despre Prahova din muntele Păduchiosul şi de sub vîrful Pietricica, şi vine de se varsă din sus de Moroeni; pîrîul Ruseţul, care se varsă tot în apropiere de Moroeni; Valea-Lupuluĭ, care se varsă în Ialomiţa între Moroeni şi Pietroşiţa; Bizdidelul, care primeşte în sine Valea-Coporoduluĭ şi Valea-Leurdeĭ, şi se varsă în Ialomiţa în dreptul Brăneştilor, între cătunul Podurile şi Pudrăria saŭ fabrica de praf de puşcă. In partea de N., Ialomiţa primeşte Valea-Ţiţeĭ, Ialomicioara-Mare, Vîlcana, etc.

Afară de Ialomiţa şi afluenţiĭ săĭ, plaiurile unite maĭ sunt udate: spre E., de rîul Cricovul-Dulce, care curge prin raionul comunelor: Urseiul, Vişineşti, Valea-Lungă şi Colibaşi, şi primeşte în sine afluenţiĭ: Urşeiul, Valea-Lacurilor, Valea-Traisteĭ, Puturosul, Valea-luĭ-Natul, Tinoasa, Strîmbul, Valea-Rea, Cordunul, Valea-Lungă şi apoĭ intră în jud. Prahova. Spre V., plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa maĭ este udat o mică parte de rîul Dîmboviţa, în care se varsă Rîul-Alb aproape de comuna Izvoarele şi primeşte în sine afluenţiĭ: Valea-Bărbuleţul, Valea-Runcul, şi alţiĭ.

In plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa se află tot felul de animale, vegetale şi minerale, carĭ pot exista în Romînia. Ca animale sunt: boĭ, caĭ, vacĭ, şi maĭ cu seamă porcĭ şi capre multe. Se cresc turme marĭ de porcĭ, pe carĭ altă-dată le desfăcea pe pieţele Austro-Ungare: Braşov, Sibiŭ, Pesta şi altele. Asemenea şi turme marĭ de capre. Păsărĭ încă se cresc în aceste plaiurĭ, precum: găinĭ, curcĭ, raţe, gişte, bibilicĭ, raţe leşeştĭ, etc. Rîurile conţin peştĭ gustoşĭ. Albina şi gîndacul de mătase se cultivă. Preste 9680 hect., 50 ariĭ pădure sunt în munţiĭ Blana, Piscul-Brazi, Măgurile, Brînduşile, Cocora, Deleanul, Dichiul, Plaiul-Domnesc, Lăpticul, Lucauţul, Plaiul-Mirceĭ, Nucetul, Oboarele, Surlea, Vînturişul şi Zănoaga; peste 200000 ariĭ la Valea-Lungă, 77000 ariĭ la Glodeni, 25000 ariĭ pe munţiĭ Mitărcea şi Pietrele-Albe, 29500 ariĭ pe muntele Cornăţelul, 175000 ariĭ la Izvoare, 35000 ariĭ la Runcul, 75000 ariĭ la Vîlcana-d.-j., 145000 ariĭ la Vîlcana-d.-s., şi prin alte locurĭ. Plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa maĭ produce porumb, cînepă, in, tot felul de poame şi maĭ ales prune multe, din care se fabrică ţuică aproape prin toate comunele şi cătunele acestor plaiurĭ. Ca minerale terenul săŭ conţine: sare, la Bezdeadul, Brăneşti şi Glodeni; pucioasă, la Bezdeadul, Glodeni, Pietroşiţa, Vîrfurile, Vişineşti, şi maĭ cu seamă la băĭ la Pucioasa, com. Şerbăneşti-Podurile; păcură în exploatare, la Glodeni, Colibaşi, Cucuteni, căt. Vălcana-d.-j., unde sunt şi băile iodo-salifere, Vişineşti; cărbunĭ de pămînt, în exploatare: la Şotînga două mine, una a statuluĭ şi una, a proprietaruluĭ Dobrogeanu, în ne exploatare: la Glodeni, la Moreni, pe munţiĭ şi în pădurile munţilor Brînduşile şi Priporul; pietre de moară în exploatare, la Pietrari; var, la Brăneşti, Izvoare, Runcul, Ţiţa, Vişineşti, Vîlcana-Pandeli, etc.

Se află: o mare fabrică de praf de puşcă, singura din Ţara-Romînească, în căt. Lăculeţele, com. Glodeni, pe malul stîng al Ialomiţeĭ şi pe şoseaua Tîrgovişte-Pucioasa; un herestrăŭ de tăiat scîndurĭ în com. Brăneşti, cincĭ herestrae în Moroeni, cîte-va în Runcul, cîte-va pe pîraele Cufuritul, Valea-Raciuluĭ şi Brăteiul, etc.; o pivă şi o dîrstă pentru fabricarea ţesăturilor de lînă în Moroeni, unde locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de ţesăturĭ şi înpletiturĭ de lînă; o pivă în comuna Izvoarele, două pive în Pietroşiţa, cîte-va în com. Runcul, etc.; apoĭ: 3 morĭ de apă în Bezdeadul, 1 în Bela, 1 în Bărbuleţ, 3 în Brăneşti, 7 în Gemenea, 5 în Izvoarele, 1 în Cucuteni, 1 în Colibaşi, 1 în Moroeni, 3 în Moţăeni, 3 în Pietroşiţa, 6 în Podurĭ, 3 în Rîul-Alb, cîte-va în Runc, 4 în Ţiţa, 4 în Urseiul, 2 în Vişineşti, 6 în Valea-Lungă, 1 în Vîlcana-Pandeli şi 2 în Voineşti. Afară de acestea, la com. Pietrari, Pietroşiţa şi maĭ ales la com. Rîul-Alb, se lucrează costume naţionale cu fluturĭ şi cu fir de aur, argint, saŭ bronz, saŭ numaĭ cu lînurĭ multicolore, de o frumuseţe rară, precum: iĭe, cămăşĭ, fote saŭ catrinţe, sorţurĭ, bete, ştergare, etc., carĭ se vînd în diferite părţĭ ale ţăreĭ.

Comerciul este foarte viŭ în aceste plaiurĭ şi ca centre de desfacere a diferitelor producţiunĭ sunt: Pietrariĭ, unde se face bîlciŭ la 29 Iulie şi la 17 Ianuarie; Voineşti la 8 Noembrie şi la Floriĭ; Brăneşti, la 20 Iulie; Podurile, la 27 Iulie şi la 6 August. Pe lîngă acestea se exportă din aceste plaiurĭ în diferite părţĭ ale ţăreĭ tot felul de producţiunĭ maĭ importante, precum: praf de puşcă, var, păcură şi gaz, ţuică, scîndurĭ, lemne de foc şi de cherestea, fructe, ţesăturĭ de lînă, etc. Căĭ de comunicaţie prin pl. Ialomiţa-Dîmboviţa, sunt: şoseaua naţională Tîrgovişte-Transilvania, care pleacă din Tîrgovişte spre N., trece prin Lăculeţe, (Pudrăria), Gura-Bezdedeluluĭ, Podurile, Moţăeni, Ţiţa, Pietroşiţa, Moroeni şi apoĭ spre Sinaia, trecînd pe lîngă mun-

tele Păduchiosul; şoseaua judeţeană Tîrgovişte - Cîmpul-Lung, care după ce ĭese din plasa Dealul - Dîmbovița, apucă spre N.-V. şi trece prin comunele Izvoarele, Voineşti şi Gemenea şi apoĭ intră în Muscel; şoseaua vecino-comunală Izvoarele-Pietrari-Bărbuleţul şi altele. Plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa se compune din 23 comune rurale şi anume: Bezdeadul, Bela, Bărbuleţul, Brăneşti, Gemenea, Glodeni, Izvoarele, Cucuteni, Colibaşi, Moroeni, Moţăeni, Pietroşiţa, Pietrari, Rîul-Alb, Runcul, Şerbăneşti - Podurile, Tița, Urseiul, Vişineşti, Vîrfurile, Valea-Lungă, Vîleana-Pandeliĭ şi Voineşti, avînd peste tot o populaţiune de 34867 locuitorĭ Romînĭ. Reşedinţa sub-prefectureĭ acestor plaiurĭ unite este în com. Şerbăneşti-Podurile, unde este şi reşedinţa judecătorieĭ de ocol. La Pietroşiţa este o sucursală de vamă.

Şcolĭ sunt 22, adică prin toate comunele sus numite cîte una, afară de Vişineşti. In Şerbăneşti este un local mare de şcoală făcut din fondurile judeţene, precum şi la Pietrari.

Mănăstirĭ sunt treĭ: Bunea, Fusea şi Peştera.

Ialomiţa, *rîŭ,* jud. Dîmboviţa, Prahova, Ilfov şi Ialomiţa, izvoreşte de sub coama munţilor Carpaţi, care desparte în jud. Dîmboviţa, Romînia de Transilvania, de sub muntele Obîrşia, din apropiere de mănăstirea Peştera-Obîrşieĭ care se numeşte şi Izvorul-Ialomiţeĭ. Curge în jud. Dîmboviţa spre S. până aproape de Tîrgovişte, la com. Şotînga; de aci se îndreptează spre S.-E., făcînd diferite coturĭ, maĭ cu seamă în apropiere de Finta şi Bilciureşti; apoĭ, printre com. Cătunul şi Tătari, intră între jud. Prahova şi Ilfov. Spre N. de com. Butimanul, din pl. Znagovul, intră în jud. Ilfov. De la căt. Turbaţi, o ia spre S., udă un colţ al jud. Prahova. Apoĭ de la com. Micşuneşti curge spre E. şi intră în jud. Ialomiţa lîngă satul Panţoiul, com. Moldoveni, unde primeşte pe partea stîngă rîul Prahova. De aci are cursul săŭ spre E., primind iarăşĭ pe partea stîngă pîrîul Sărata, lîngă satul Alexeni şi după ce face maĭ multe coturĭ, din carĭ cele maĭ marĭ sunt la satul Malul, la Căzăneşti şi la Bucul, se uneşte cu Dunărea la capătul de N. al satuluĭ Piua-Petreĭ.

Unirea la acest punct cu Dunărea, datează de pe la anul 1860, cînd malul care despărţea cele două ape, a fost rupt de Dunăre şi ast-fel s'a format un noŭ punct pentru debarcare, numit, după vechea schelă, tot Gura-Ialomiţeĭ.

De aci, apa Ialomiţeĭ amestecată cu a Dunăreĭ, curge spre N., pe vechea albie a rîuluĭ şi la 6 kil. spre N. de Piua-Petreĭ se varsă în Dunăre.

Rîul Ialomiţa, începînd de la N. spre S.-E., are pe malurile sale comunele: Moroeni, Petroşiţa, Şerbăneşti-Podurile cu băile Pucioasa, Lăculeţele cu fabrica de praf de puşcă, Doiceşti, Răzvadul, Săcueni, Bucşiani, Mărceşti, Gheboaia, Finta, Cătunul şi cu căt. săŭ Ochiul-Bouluĭ, Ţiţa, Moţăeni, Brăneşti, Vîlcana-Pandeli, Şotînga, Tîrgovişte, Comişani, Hăbeni, Băleni, Dobra, Bilciureşti, Cojasca, Tătari, Crivina, Slobozia, Ţîndărei, etc. etc.

In tot cursul săŭ, Ialomiţa are o mulţime de afluenţĭ atît în dreapta cît şi în stînga. Ceĭ din dreapta sunt: Ialomicioara-Mare cu afluenţiĭ săĭ Ialomicĭoara-Frumoasă, Valea-Vaceĭ, Siliştea, Valea-Lileĭ, Giurculeţul, Valea-Ţiţeĭ şi alţiĭ; pîrîul Văleana care izvoreşte de sub dealurile de E. ale com. Pietrari şi primeşte afluenţiĭ Valea-Cheiĭ, Vălcăniţa, Valea-Sticlărieĭ cu Valea-Baciuluĭ, Valea-Glodoluĭ cu Valea-Popiĭ şi apoĭ se varsă în rîul Ialomiţa între Vîlcana-Pandeleĭ şi Şotînga. In stînga Ialomiţeĭ se varsă: Ialomicioara-Mică care vine despre N.-E. şi se varsă din sus de Moroeni; Valea-Lupuluĭ, între Moroeni şi Pietroşiţa; Bezdedelul cu afluenţiĭ săĭ Valea-Leurdeĭ; Valea-Coporoduluĭ se varsă în Ialomiţa între Poduri şi Lăculeţe; Răzvedeanca; Slănicul, care se varsă din jos de Săcueni; Pîscovul care vine din pădurile şi văile com. Adînca, trece pe lîngă Bucşiani, Mărceşti şi se varsă în Ialomiţa lîngă Gheboaia; Crivăţul, care vine tot din apropiere de Adînca, trece printre Finta şi Frasinul şi se varsă în Ialomiţa din jos de com. Cătunul. Cricovul-Dulce, care, după ce primeşte afluenţiĭ: Urseiul, Valea - Lacurilor, Valea-Trăisteĭ, Puturosul, Valea-luĭ-Natu, Tinoasa, Strîmbul, Valea-Lungă şi altele în jud. Dîmboviţa, în jud. Prahova pîrîul Proviţa şi un Iaz-de-Morĭ rupt din Prahova, se varsă în Ialomiţa în faţa com. Tătărăi din jud. Dîmboviţa şi în apropiere de com. Poenari-Burchiĭ din jud. Prahova. In Ialomiţa se maĭ varsă şi alte rîurĭ carĭ udă jud. Prahova, precum: Prahova cu treĭ marĭ afluenţĭ aĭ săĭ, adică: Doftana, care se varsă în Prahova din jos de Cîmpina, Teleajenul, care se varsă la com. Palanca şi Cricovul-Sărat la com. Adîncata, după care apoĭ Prahova se varsă în Ialomiţa la com. Dridul. In jud. Ialomiţa, la A-

lexeni, Ialomiţa primeşte pîrîul Sărata.

Malul drept al rîuluĭ Ialomiţa este cînd înalt format de coasta rîuluĭ, cînd jos, mărginit de luncile carĭ sunt formate între coastă şi albia rîuluĭ. Malul stîng este maĭ în toată lungimea rîuluĭ o luncă supusă la dese inundaţiunĭ.

Cursul Ialomiţeĭ este liniştit dar repede şi din dreptul satuluĭ Hagieni şi până se varsă în Dunăre are aspectul uneĭ ape stătătoare. Lăţimea rîuluĭ ajunge la 60 metri.

Peste rîul Ialomiţa sunt construite treĭ podurĭ cu picioarele de pĭatră şi supra-structură de fĭer, unul pe c. f. Bucureşti-Ploeşti, lîngă staţia Crivina, altul lîngă satul Slobozia şi altul lîngă Ţîndărei.

Ialomiţa a purtat şi numirea de Galbenul şi Galbeniţa, din cauza apeĭ sale, care maĭ în tot timpul este turbure gălbinicioasă; iar în timpurile maĭ vechĭ s'a numit Naparis.

După etimologia d-luĭ B. P. Hasdeŭ, numele de Ialomiţa ar veni de la termenul slav ialov, care înseamnă pustiŭ, deşert, precum era şi este încă în parte cîmpia Bărăganuluĭ.

Ialomiţa-Balta, *plasă,* situată în partea de N.-E. a judeţuluĭ Ialomiţa. Şĭ-a luat numirea după rîul Ialomiţa, de care este udată şi după mulţimea bălţilor ce are.

Până la 1832, judeţul Ialomiţa fusese împărţit în 7 plăşĭ şi această plasă coprindea treĭ plăşĭ: Stelnica, Oraşul şi Slobozia. De la acea dată, judeţul a fost divizat în patru plăşĭ şi din cele treĭ plăşĭ, arătate maĭ sus, s'aŭ format numaĭ două: Ialomiţa şi Balta. In anul 1882 aceste două plăşĭ s'aŭ unit, formînd o singură subprefectură cu reşedinţa în Slobozia.

Se mărgineşte la N. cu jud. Buzăŭ şi Brăila; la S., cu pl. Borcea; la E., cu Dunărea şi la V., cu pl. Cîmpuluĭ. Limita plăşiĭ despre N., de care se desparte de judeţele Brăila şi Buzăŭ, o formează capătul moşiilor din ambele judeţe, care formează o linie neregulată.

Terenul plăşeĭ este puţin accidentat şi coprinde treĭ părţĭ: partea băltoasă formată de luncile Dunăriĭ, Borciĭ şi a rîuluĭ Ialomiţa; partea despre N. de rîul Ialomiţa şi brăzdată de văile Strachina şi Fleanca şi în fine, partea despre S., de rîul Ialomiţa, care coprinde cea maĭ mare parte a cîmpuluĭ Bărăgan.

Prin această plasă curge: Dunărea, care o udă despre S. spre N., din dreptul satuluĭ Dudeşti până intră în jud. Brăila; Borcea, care curge aproape paralel cu Dunărea rîul Ialomiţa, care udă plasa prin mijloc, curgînd despre V. spre E. Lacurĭ maĭ însemnate sunt: Coşcovata, Strachina, Bucul, Amara şi Fundata. Aceste două din urmă lacurĭ conţin ape minerale.

In plasa Ialomiţa-Balta sunt 48 comune, formate din 107 sate saŭ cătune:

1. *Dudeşti,* formată dintr'un singur sat.
2. *Feteşti,* formată dintr'un singur sat.
3. *Stelnica,* formată din satele: Maltezi şi Stelnica.
4. *Cegani,* formată din satele: Pîrţani şi Cegani.
5. *Borduşani,* formată din satele: Borduşani-Marĭ, Borduşani-Micĭ şi Lăteni.
6. *Făcăeni,* formată dintr'un singur sat.
7. *Găiţa,* formată dintr'un singur sat.
8. *Vlădeni,* formată dintr'un singur sat.
9. *Chioara,* formată din satele: Bobul, Cojoaca, Sf. Vasile şi Chioara.
10. *Piua-Petreĭ,* cu satele: Brăiliţa şi Piua-Petreĭ.
11. *Hagieni,* cu satele: Hagieni şi Gura-Jigălieĭ.
12. *Frăţileşti,* cu satele: Ghizdăreşti şi Frăţileşti.
13. *Mărculeşti,* cu satele: Morile, Cealîc şi Mărculeşti.
14. *Sudiţi,* cu satele: Saragea, Măsăli, Caraman şi Sudiţi.
15. *Ograda,* cu satele: Ograda şi Dimieni.
16. *Ţîndărei,* cu satele: Ţîndărei, Cotul-Epureluĭ, Strachina, Nicoleşti, Căineasca şi Valea-Troniĭ.
17. *Murgeanca,* cu satele: Dumitreşti, Pribegi şi Murgeanca.
18. *Iazul,* formată dintr'un singur sat.
19. *Zmirna,* formată din satele: Griviţa şi Zmirna.
20. *Giurgeni,* formată dintr'un singur sat.
21. *Gura-Ialomiţeĭ,* formată dintr'un singur sat.
22. *Luciul,* formată dintr'un singur sat.
23. *Slobozia,* cu satele: Slobozia, Amara şi Slobozia-Nouă.
24. *Bucul,* cu satele: Gheorghe-Lazăr, Sărăţeni şi Bucul.
25. *Pribegi,* cu satele: Lata şi Pribegi.
26. *Perieţi,* cu satele: Perieţi, Bordea, Botarul, Brătescul şi Lata.
27. *Andrăseşti,* cu satele: Andrăseşti şi Orboeşti.
28. *Ciochina,* formată dintr'un singur sat.
29. *Căzăneşti,* formată dintr'un singur sat.
30. *Sărăţeni,* formată dintr'un singur sat.
31. *Fundul-Crăsani,* cu sa-

tele: Vadul-Pietros, Sudiți și Fundul-Crăsani.

32. *Balaciul*, cu satele: Balaciul-d.-s., Balaciul-d.-j. și Cranțoșul.

33. *Crunți*, format dintr'un singur sat.

34. *Reviga*, cu satele: Reviga și Munteni-Buzăŭ.

35. *Cocora*, formată dintr'un singur sat.

36. *Colelia*, formată dintr'un singur sat.

37. *Miloseşti*, cu satele: Nicoleşti, Pastrama și Miloseşti.

38. *Cosîmbeşti*, cu satele: Gimbășani, Popești și Cosîmbești.

39. *Bora*, formată dintr'un singur sat.

40. *Ciulnița*, cu satele: Ciulnița și Livedea.

41. *Poiana*, cu satele: Ghimpați și Poiana.

42. *Larga*, cu satele: Larga și Ivănești.

43. *Albești*, cu satele: Bueşti, Socoale, Batalul și Albești.

44. *Marsileni*, cu satele: Marsileni saŭ Dîlga-Mare, Dîlga-Mică și Neamțu.

45. *Bordușelul*, cu satele: Bordușelul, Orezul și Persica.

46. *Dormărunt*, cu satele: Dormărunt, Sibireanu, Pelinul și Grindul-Pietreĭ.

47. *Rași*, cu satele: Rași și Cărăuși.

48. *Copuzul*, cu satele: Crăsani și Copuzul.

După recensămîntul din 1894, populațiunea constă din 15020 familiĭ, saŭ 69196 suflete: 36000 bărbațĭ și 33196 femeĭ; 18036 agricultorĭ, 502 meseriașĭ, 9 industriașĭ, 490 comercianțĭ, 298 cu profesiunĭ libere, 4347 muncitorĭ și 1581 servitorĭ.

Știŭ carte 11749 persoane.

Pămîntul plășiĭ, propriŭ zis pentru cultură, este format ca și al întreguluĭ județ, de un strat negru argilo-nisipos și produce în marĭ cantitățĭ: porumb, fasole, orz, ovăz, grîŭ, secară, meiŭ, etc. Prin insula Balta și pe amîndouă țărmurile rîuluĭ Ialomița sunt pădurĭ de diferite esențe. Pășunile, care altă dată eraŭ atît de întinse, acum sunt reduse aproape cu totul din cauza întindereĭ ce se dă agriculturiĭ; totuși în 1887 aŭ fost 266639 capete de vite și în anul 1888 aŭ fost 275780.

Producțiunea plășeĭ fiind cerealele și vitele, comerciul constă esclusiv numaĭ din aceste două articole, care se desfac în portul Gura-Ialomița, în schelele de pe Borcea și în fie-care comună. Micul comerciŭ se face cu băuturĭ, manufacturĭ în fie-care comună și cu deosebire în Slobozia, unde se fac treĭ tîrgurĭ anuale: la 23 Aprilie, la Inălțare și la 24 Iunie. Tîrgurĭ anuale se maĭ fac în Giurgeni, la 14 și 26 Octombrie și în Ciochina, la Duminica Floriilor și la 8 Septembrie.

Linia București-Fetești, intră în plasă în dreptul satuluĭ Dormărunt și are stațiile: Dîlga-Mare, Ghimpați, Ciulnița, Mărculești, Elena și Fetești; linia Ciulnița-Slobozia și linia Fetești-Făurei cu stațiile: Hagieni, Țăndărei și Murgeanca.

Reședința plășeĭ e în Slobozia.

Are: 75 școlĭ primare rurale, frecuentate de 2174 elevĭ și 711 eleve, conduse de 80 învățătorĭ și învățătoare, din carĭ 28 retribuițĭ de stat și 45 de comune și județ; 67 bisericĭ, cu 202 deservențĭ.

Statul posedă în această pl. următoarele proprietățĭ: Cărăreni saŭ Hagieni, Fundul-Crăsani, Strachina, Buești, Fetești, Vlădeni, Persica cu Piscul-Carapanuluĭ, Berlești și Popești, Cocora și Mileasca, Slobozia, Iazul saŭ Lata și Sărata, Copuzul saŭ Odaia-Călugăruluĭ, Găița, Bucul-Mătăsești, Cotul-luĭ-Iepure, Stelnica și Părțani, Căzănești și Reviga, Blagodeasca, Piua-Pietreĭ saŭ Orașul, Buciumeni și Frățilești, Bucșea, Frățilești, Motîlva, Sforile-Pisculeasa, compusă din Cotul-luĭ-Cocoloș și Cotul-luĭ-Drăgan și Bobul saŭ Corneanca.

Ialomița-de-Jos, fostă *plasă*, a județuluĭ Ialomița, formată conf. legeĭ organizăriĭ administrative, votată de Corpurile Legiuitoare, în 1892. Această plasă are reședința în Slobozia și coprinde comunele: Poeana, Larga, Ciulnița, Bora, Cosîmbești, Mărculești, Sudiți, Frățılești, Ograda, Bucul, Iazul, Smirna și Pribegiĭ.

Ialomița-de-Sus, fostă *plasă*, a jud. Ialomița, formată conf. legeĭ organizăriĭ administrative votată de Corpurile Legiuitoareĭ în 1892. Această plasă are reședința în Ciochina și coprinde comunele: Perieți, Andrășești, Albești, Crunți, Reviga, Miloseşti, Cocora, Colelia, Căzănești, Bordușelul și Marsilieni.

Iamandinul, *cătun*, în jud. Teleorman, com. Băneasa, pl. Călmățuiul, format din însurățeiĭ împroprietărițĭ în anul 1880 pe moșia Statuluĭ Șipotele-Băduleasa.

Pe locul unde se găsește acest cătun a fost de 11 orĭ sat; dar locuitoriĭ eraŭ silițĭ a'l părăsi de frica și de jafurile Turcilor. Siliștea satuluĭ vechiŭ se vede și astăzĭ.

Ianca, *plasă*, jud. Brăila, situată în partea de S. V. a județuluĭ. Se mărginește la N. cu pl. Vădeni, la S. cu pl. Călmățuiuluĭ, la E.

cu pl. Balta și la V. cu județul Buzăŭ și Rîmnicul-Sărat, de carĭ se desparte prin rîul Buzăul.

Această plasă poartă numele comuneĭ de reședință, Ianca, situată aproape în centrul plășeĭ și în apropierea laculuĭ cu același nume.

Coprinde 13 com. rur. și 47 de sate și anume:

1. *Batogul*, cu satele: Batogul, Mocani, Coțica, Ghionești și Mangiurești,
2. *Dedulești*, cu satele: Dedulești, Bagdat, Vișineni, Gherghișani și Vlădulești.
3. *Filipești*, cu satul Filipești.
4. *Ianca*, cu satele Ianca și Niculești.
5. *Ionești-Berlești*, cu satul Ionești-Berlești.
6. *Movila-Mireseĭ*, cu satul Movila-Mireseĭ.
7. *Perișorul*, cu satele: Perișorul, Plopul, Oprișănești și Jipești.
8. *Slobozia-Cireșul*, cu satele: Slobozia-Cireșul și Cîrjani.
9. *Strîmbul*, cu satul Strîmbul.
10. *Surdila-Găiseanca*, cu satele: Surdila-Găiseanca, Brateșul, Mareș, Stravolca, Mortul și Dăscălești.
11. *Surdila-Greci*, cu satele: Surdila-Greci, Vizireni, Făurei, și Gura-Făurei.
12. *Sutești*, cu satele: Sutești Constantinești, Oncea, Sasul, Găgulești, Grigorești și Irimești.
13. *Urleasca*, cu satele: Urleasca, Căldărușa, Eznea, Burdușani, Ciscănești, Burta-Tenceĭ și Bălănești.

Suprafața pl. este de 65400 hect., din carĭ 56400 hect. arabile și 9000 islaz. Calitatea pămîntuluĭ esce maĭ bună în această plasă de cît în pl. Balta și Călmățuiul.

Această pl. este străbătută prin mijlocul eĭ de la E. spre V., de muchea numită Baldovinești, ce vine prin pl. Vădeni, intră în această pl. pe la N. satuluĭ Nazîrul, de unde ia direcțiunea spre S.-V., până la com. Romanul unde se pierde; apărînd din noŭ pe teritoriul com. Gurgueți, după care se întrerupe și apare pe teritoriul com. Scorțarul-Noŭ, de unde trece pe teritoriul com. Domnița, din jud. Rìmnicul-Săratși pe urmă prin com. Sutești urmînd țărmul drept al rîuluĭ Buzăul, până la Piscul-Negru din com. Dedulești, de unde se ține de țărmul Buzăuluĭ-Sec, trece în pl. Călmățuiul pe la satul Vizireni și apoĭ se continuă în jud. Buzăŭ. Acest platoŭ este întrerupt prin mijloc de Valea-Ianca, care străbate com. Scorțarul-Vechiŭ și Urleasca; de dealurile sărate: Ianca, Coada-Enceĭ, Iazul, Lutul-Alb, Plopul, Ezna, Seaca și Brateșul.

Buzăul curge pe hotarul de V. al plășeĭ, de la V. spre N. și se varsă în Siret pe teritoriul com. Cotul-Lung.

Comunicația în plasă se face pe calea ferată Brăila-Buzăŭ ce trece prin S. plășeĭ, intrînd pe teritoriul comuneĭ Tudor-Vladimirescu și trecînd pe lîngă satele: Traian, Ianca, Perișorul și Făurei, apoĭ în județul Buzăŭ; pe șoseaua județeană Brăila-Rîmnicul-Sărat, ce pleacă din orașul Brăila, continuă spre S.-V. prin satul Cazasul, intră pe teritoriul plășeĭ Ianca pe la N. com. Tudor-Vladimirescu și Scorțarul-Vechiŭ, pe la S. com. Movila-Mireseĭ până la satul Suțești și de aci peste podul de la Gradiștea intră în jud. R.-Sărat.

Pădurĭ în această plasă nu sunt de cît prin coturile rîuluĭ Buzăŭ și sunt numaĭ de salcie, răchită și plop. Țărmurile și luncile Buzăuluĭ sunt acoperite cu pășunĭ și fînețurĭ întinse pentru creșterea vitelor.

Pămîntul produce tot felul de cereale.

Populațiunea totală a aceste plășĭ este de 3550 familiĭ, saŭ 14340 sufl. din carĭ 2590 contrib. Știŭ carte 1750 persoane.

Locuitorĭ împroprietărițĭ în această plasă, după legea din 1864 sunt 1720; după cea din 1878, sunt 203; neîmproprietărițĭ sunt 500.

Prin comunele de plasă sunt 125 licențe de băuturĭ spirtoase și 50 debite de tutun.

Are: 12 bisericĭ, cu 20 preoțĭ, 18 paracliserĭ și 17 cîntărețĭ; 18 școale, din carĭ 7 școale de bățĭ, cu 380 de elevi; 6 școale de fete, cu 175 eleve și 5 școale mixte, cu 190 de elevĭ și eleve.

Sunt 17570 vite cornute (din carĭ 9862 boĭ, 5986 vacĭ, 265 taurĭ, 2340 vițeĭ, 58 bivolĭ), 6520 caĭ, 11 măgarĭ, 35560 oĭ, 3890 rîmătorĭ și 30 capre.

Este fabrică de spirt în satul Ianca; 3 morĭ de aburĭ și 13 morĭ de vînt.

Ianca, *com. rur.*, în jud. Brăila, reședința plășeĭ cu același nume, așezată pe șes, la V. de lacul cu același nume și la 1 ½ kil. depărtare. Se învecinește la E. cu com. Perișorul, la V. cu Dedulești, la N. cu Suțești și la S. cu Urleasca. Suprafața com. este de 6250 hect. Populațiunea este de 320 familiĭ, saŭ 1483 suflete, 730 bărbațĭ și 753 femeĭ. Știŭ carte 347 persoane. Sunt 231 contribuabilĭ.

Venitul com. e de 16080 leĭ, iar cheltuelile sunt în suma 15958 leĭ anual.

Sunt 12 debite și 20 cîrciumĭ.

Vite sunt: 673 boĭ, 457 vacĭ, 2 taurĭ, 216 vițeĭ, 28 bivolĭ, 510 caĭ, 1498 oĭ, 202 rîmătorĭ.

Loc. posedă 20 stupĭ cu albine. Suhatul vitelor e de 750 hect.

Are: 2 bisericĭ, una cu hramul Sf. Treime, zidită, la 1834, de C. Drăgănescu, cu 1 preot 1 cîntăreț, și 2 paracliseri; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, zidită la 1885 de locuitorĭ, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 3 paracliserĭ; 2 școlĭ, una de băețĭ înființată la 1863 și frecuentată de 69 elevĭ, a doua de fete, înființată la 1877, frecuentată de 42 eleve.

In com. se află: 1 fabrică de spirt, înființată la 1878; 1 moară de aburĭ; 12 morĭ de vînt.

Drumurĭ: la gara Ianca spre N.-E., pe lîngă lacul Ianca (2 kil.); la Brăila, spre N.-E., (40 kil.); la Movila-Mireseĭ, spre N.-E., prin căt. Golășei, (14 kil.): la Suțești, spre N.-V., (9 kil.); la Dedulești, spre V., (7 kil.); la Filipești, spre S.-V., prin căt. Bagdatul, (11 kil.); la Surdila-Greci, prin Filipești, spre S., (20 kil.); la Ionești-Berlești, spre S., traversînd c. f. Brăila-București, pe la Cantonul 117 (17 kil.); la Perișorul, spre S., tăind c. f. Brăila-București, (5 kil.); la Urleasca, spre E., prin tîrlele Oprișenești și Jipești, (14 kil.); și la Silistrarul prin Urleasca, spre E.

In com. e o singură stradă dreaptă, lată de 50 metri și iluminată și 12 strade maĭ micĭ. Aci se face tîrg în toate Duminicile. In partea de N.-V. a com. era stația poșteĭ vechĭ Brăila-București.

Com. s'a înființat la 1834 și șĭ-a luat numele de la lacul Ianca, situat în apropiere.

Ianca, *com. rur.*, la S. plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din Ianca-Vechĭe (1264 locuit.) unde se află primăria și din Ianca-Nouă (950 locuitorĭ), situată pe o apă mică, care se varsă în apropiere în balta Potelul. Se învecinește cu com. Dăbuleni și Potelul, la 25 kil. de Corabia, iar de Caracal de 37 kil. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 62 m.

Are o populație de 516 fam., saŭ 2214 suflete: 1121 bărbați și 1093 femeĭ; 947 căsătorițĭ și 1266 necăsătorițĭ.

Știŭ carte 76 persoane. Sunt 379 contribuabilĭ.

Budgetul com. de 5358 leĭ la veniturĭ și de 5167 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 2449 vite marĭ, 7543 vite micĭ și 200 porcĭ.

Are: o școală primară mixtă gradul II, cu 1 învățător, frecuentată de 41 băețĭ; 2 bisericĭ: Sf. Ioan (1842) și Sf. Nicolae (1843), cu 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

La această comună, situată pe o coastă de deal, se observă în partea de N. niște gropĭ în pămînt, unde se zice că a fost șeliște pe vremea Tătarilor. Se maĭ văd un șir de măgurĭ carĭ trec peste toate moșiele din apropiere; între aceste măgurĭ este și Jidova.

Ianca, *sat,* înființat la 1834, în jud. Brăila, la S. E. com. cu acelașĭ nume, pe malul de V. al laculuĭ Ianca, lîngă drumul de fer Brăila-Buzăŭ, ca la 40 kil. spre V. de orașul Brăila. Numit astfel după numele laculuĭ.

Suprafața satuluĭ este de 400 hect., avînd 820 case; 20 prăvălii cu diferite manufacturĭ și băuturĭ spirtoase; 8 morĭ de vînt; 2 morĭ de aburĭ; o fabrică mare de spirt; 2 băcăniĭ și manufacturĭ.

Are o populație de 328 familiĭ, saŭ 1347 suflete: 658 bărbațĭ și 690 femeĭ; 547 căsătorițĭ, 800 necăsătorițĭ. Știŭ carte 347 persoane.

Sunt 1200 vite marĭ cornute, 460 caĭ, 1400 oĭ, 170 rîmătorĭ, și 2 capre. Sunt 15 stupĭ cu albine.

In timpul vereĭ se face tîrg în fie-care Duminecă.

Are o școală de băețĭ, înființată la 1863, cu 69 elevĭ, și o școală de fete, înființată la 1877, cu 46 eleve, întreținută de com. Ambele școlĭ aŭ un bun local de zid. Școala are o întinsă și frumoasă grădină.

Sunt 2 bisericĭ, una zidită de locuitorĭ, la 1834 și a doua, la 1872, cu 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paraclisери.

Ianca, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Brăila, pl. Vădeni, com. Perișorul, pe linia Făurei-Brăila, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Dedulești (10.2 kil.), și Urleasca (8.5 kil.). Inălțimea d'asupra niveluluĭ măriĭ: 26 m. 69. Venitul aceste stațiĭ pe anul 1896 a fost de 155755 leĭ, 57 banĭ.

Ianca, *lac* sărat, jud. Brăila, avînd aproape aceeașĭ compoziție ca lacul-Sărat de lîngă Brăila. La N.-V. găreĭ Ianca, prin mijlocul luĭ trece hotarul între com. Ianca și Perișorul. Rare-orĭ seacă în timpul vereĭ. Are două insule micĭ: una în partea de N. și a doua în partea de S. In marginea de V. a laculuĭ se află un izvor, care curge în lac.

Ianca, *moșie,* particulară, în jud. Brăila, pendinte de com. cu acelașĭ nume, în suprafață de 6000 hect., dînd un venit de 52000 leĭ.

Ianca, *vale,* jud. Brăila, care pleacă de la S. com. Roman și

Gurgueţi, pe o lărgime de 2½ kil., merge spre S., strîmtorîndu-se şi trecînd pe lîngă satul Comăneasca, peste c. f. Brăila-Buzăŭ, pe lîngă satele Traian şi Burdujeni, Coada-Ienceĭ şi Bălăneşti; de aci se îngustează maĭ mult, trece pe lîngă satele Moroteşti, Văměĭ şi Burta-Ienceĭ, de unde ia direcţia spre N. şi continuă pănă în dreptul satuluĭ Căldăruşa unde se pĭerde. In căpătîiul de N. al văeĭ este lacul Coada-Ienceĭ, care nu seacă maĭ nicĭ o dată, iar primăvara, în toată întinderea acesteĭ văĭ, se formează multe lacurĭ carĭ scad vara.

Ianca - din - Deal (Ianca - Vechĭe), *sat,* în pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, în care se află primăria com. Ianca, la 25 kil. de Corabia. Se învecineşte cu com. Dăbuleni şi Potelul. Are 1264 locuitorĭ.

Ianca-Nouă, *cătun,* al comuneĭ Ianca, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, situat spre N. de Ianca-de-Deal. Se învecineşte la N.-V. cu moşia domenială Sadova şi cu alte cîmpiĭ întinse. Are 950 locuitorĭ.

Ianchi-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. urbană Babadag; se desface din dealul Iaila-Bair; se întinde spre S. în o direcţie de la N. la S., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ; pe clină merge drumul judeţean Babadag-Ali-bei-Chioĭ; din el izvoreşte valea Doruchi-Dere; are 112 m., dominînd asupra oraşuluĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Iancina, *cap,* în iezerul Razelm, situat în partea de E. a plăşeĭ Babadag şi a judeţuluĭ Tulcea; se află pe ultima prelungire E. a dealuluĭ Chîzîl-Suhat, lîngă digul Chîzîl-Cum.

Iancu - Caramel, *vechiŭ pichet,* cu No. 29, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Vîrteşcoi, la hotarul spre Moldova; azĭ e loc izolat.

Iane, *braţ* (prival), în insula Balta, teritoriul comuneĭ Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Ianoli, *deal* cu *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani, situat pe limita satelor Dubaşul şi Şărpeni.

Iapa. Vezĭ Calul-Iapa, *com. rur.,* în pl. Piatra-Muntele, judeţul Neamţu.

Iapa, *sat,* în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, la 21 kil. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 495 suflete: 251 bărbaţĭ şi 244 femeĭ, carĭ se îndeletnicesc cu industria, agricultura, exploatarea terenurilor şi a pădurilor.

Are: 1 biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ; 18 pive pentru făcutul sucmanelor; 9 morĭ de apă; 2 cariere de pĭeatră vărărie; depozitul uneĭ fabricĭ de cherestea.

Iapa, *sătişor,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Boteşti, situat la 2400 m. de satul Boteşti. Are 8 familii, saŭ 34 suflete.

Iapa, *tîrlă.* Vezĭ Gulieni şi Nesipurile, din com. Cioara-Doiceşti, jud. Brăila.

Iapa, *tîrle,* situate pe partea stîngă a Vîlciuluĭ, în Baltă, pendinte de com. Berteşti-d.-j., jud. Brăila; aŭ 20 case.

Iapa, *movilă,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, lîngă satul Mihaiŭ-Viteazul. In ce priveşte această movilă este o legendă poporană: Mihaiŭ-Viteazul ar fi avut o prinsoare cu proprietarul moşieĭ, ca moşia să fie a luĭ Mihaiŭ, dacă în timpul cît va oficia preotul leturghia în biserică, va putea Mihaiŭ să ocolească cu iapa luĭ moşia, iar de nu va putea, iapa să fie a proprietaruluĭ. Mihaiŭ primi prinsoarea, dar maĭ înainte de ajunge la locul de unde plecase, iapa a căzut şi a murit, iar Mihaiŭ alergă pe jos şi cîştigă moşia.

In locul unde a căzut iapa, s'a ridicat această movilă.

Iapa, *ostrov,* jud. Brăila, coprins între: Vîlciul, la E.; Coităneasa, viroagă, la N.; Cremenea şi Mănuşoaia, la V. Este situat la S. de ostrovul Popa.

Iapa, *ostrov,* între Dunărea-Vechie şi Vîlciul, pe teritoriul comunelor Berteşti-d.-s., şi Luciul, din Ialomiţa, jud. Brăila.

Iapa, *pichet de frontieră,* pe Dunăre, în pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Iapa, *pădure,* situată în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Calul-Iapa, cu o întindere de 2946 pog. (socotindu-se şi acele de pe moşia Calul).

Iapa, *izvor cu apă minerală,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat pe Valea-Iepeĭ, la 3 ore depărtare de oraşul Piatra, în apropiere de gara Roznov; apă feruginoasă-sulfuroasă.

Iapa, *moşie.* Vezĭ Calul, moşie, jud. Neamţu.

Iapa, *japse,* jud. Brăila, începe

de la coada privalului luĭ Moş-Stanciu şi dă în partea stîngă a Vîlciuluĭ, la N. de căt. Iapa.

Iapa, *prival,* care uneşte ĭezerul Iapa cu privalul Baicul, judeţul Brăila.

Iapa, *pîrîŭ,* jud. Neamţu, ce izvoreşte dintre ramurile Tarcăul şi Doşelul, curge în direcţiune V.-S.-E., pe teritoriul comuneĭ Calul-Iapa, strîns în îngusta vale numită a Iepeĭ, formată de munţiĭ Doşelul şi Iepeĭ (în partea stîngă a pîrîuluĭ) şi culmile Tarcăul, Porfirul, Nechitul, Alunişul şi Neguleşti (în partea dreaptă a pîrîuluĭ), vărsîndu-se pe dreapta rîuluĭ Bistriţa în faţa satuluĭ Roznovul, după un curs aproximativ de 12 kil.

Afluenţiĭ din stînga sunt: pîrîul Catargul, Chiliile, Tochilele (care se varsă la marginea satuluĭ Iapa).

Afluenţiĭ din dreapta sunt: pîrîul Mînza, care izvoreşte din ramura Tarcăul, pîraiele Pecela, Jabolanul, Mălina, carĭ ĭes din ramura Porfirul, pl. Neguleşti, din ramura cu acelaşĭ nume.

Iapa, *vale,* situată de-a lungul pîrîuluĭ Iapa, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, cunoscută pentru multele pive, morĭ, cariere de piatră, vărăriĭ, depozite şi fabrice de cherestea. Dealungul pîrîuluĭ Iapa se întinde un canal foarte lung, care serveşte pentru transportarea dulapilor (lemnelor) de la fabricĭ la depozite prin ajutorul apeĭ.

Iapa-Albă, *deal,* jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Văleni.

Iapce-Bair, *culme de deal,* jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urb. Ostrovul, în partea de N. V. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ; se desface din dealul Ieral-Ceea-Bair, se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., printre fluviul Dunărea şi valea Trîncoviţa, afluent al pîrîuluĭ Almalîul; lasă spre E., ca prelungirĭ, dealul Bugeacul, iar spre S., Dealul-Cărămizeĭ; este acoperit cu semănăturĭ, puţine păşunĭ, iar la poalele de N. şi N.-V. se găsesc aşezate viile oraşuluĭ Ostrovul; însu-şĭ oraşul este situat la poalele sale nordice; înălţimea cea maĭ mare o atinge în vîrful Ostrovul (102 m.), fost punct trigonometric de rangul 1-iŭ; din cauză că el se termină brusc lîngă Dunăre, malurile fluviuluĭ sunt înnalte şi rîpoase; este tăiat de o mulţime de drumurĭ: spre Silistra, spre Cuzgun, şi apoĭ de drumurĭ comunale spre satele Almalîul, Bugeacul, etc., şi care se întretaie în diferite senzurĭ.

Iarbă-Dulce, *tîrlă,* jud. Brăila, pe teritorul com. Filiul, la 9½ kil. spre N. de satul Filiul saŭ Budişteanca, pe drumul de la Filiul la Perişor. Are o întindere de 13 hectare, cu o populaţie de 24 familiĭ, saŭ 97 suflete.

Vite sunt: 65 caĭ, 230 vite cornute, 300 oĭ şi 25 porcĭ.

Iarbă-Roşie, *lac,* în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Borduşani, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Iarca, *cot* pronunţat, al Călmăţuiuluĭ, la N. de satul Insurăţei, jud. Brăila, unde a fost podul peste Călmăţuiŭ, pe vechiul drum al Brăileĭ.

Iarca, *movilă,* jud. Brăila, în marginea de V. a satuluĭ Vizirul. Aci se întîlnesc moşiile: Grozeşti, Vizirul şi Domeniul Brăileĭ.

Iarîm-Başa, *vîrf de deal,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, comuna Hairan-Chioi, cătunul Sevendic, pe muchea dealuluĭ Ghiol-Punar; are 196 m. înălţime; prin el trece hotarul Dobrogeĭ în spre Bulgaria.

Iarîm-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, com. Hairan-Chioi, cătunul Sevendic, jud. Constanţa; pleacă din dealul Iarîm-Başa şi se coboară în valea Sevendic; malurile sale sunt acoperite cu pădurĭ.

Iarîm-Iuc, *deal,* în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Cogelac, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Inan-Ceşme; se desface din dealul Rîmnic-Bair, se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi de N. a comuneĭ; are o înălţime de 206 m., punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd satul Inan-Ceşme; acoperit cu fineţe.

Iarîm-Iuc, *movilă,* în jud. şi pl. Constanţa, com. Techir-Ghiol, cătunul Hazi-Diuliuc; situată pe muchea dealuluĭ Hazi-Diuliuc; are o înălţime de 44 m., dominînd satul Hazi-Diuliuc.

Iarîm-Iuc, *movilă,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, comuna Hazarlîc, cătunul Ghiol-Punar; are 105 m. înălţime; este acoperită cu verdeaţă, iar la poale sunt pădurĭ.

Iarîm-Iuiuc, *movilă,* în jud. şi plasa Constanţa, comuna Cara-Harman, cătunul Peletlia; are 73 m. înălţime; e acoperită cu verdeaţă; este aşezată pe dealul Peletlia.

Iarîm-Meşelic, *platoŭ,* pe dealul

Rîmnic-Bair, jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Beidant şi Cogelac, situat în partea centrală a plăşiĭ şi de N. a comunelor; este acoperit jumătate cu tufărişurĭ, jumătate cu fîneţe.

Iarîm-Tabia, *nume,* dat de Turcĭ, *ruinelor unuĭ mic castru roman,* jud. Constanţa aflător lîngă valul roman de pămînt, lîngă movila Avreliuc, la 3 kil. spre N. de oraşul Constanţa.

Iarmac, *insulă,* în braţul Chilia, jud. Tulcea, coprinsă între braţul principal şi cele secundare, Solomonof şi Vîlcov, pe teritoriul comuneĭ urbane Vîlcov, din Basarabia-Rusească; are o lungime de 8 kil. şi o întindere de 480 hect. este neproductivă, fiind acoperită cu stuf.

Iarul, *pîrîŭ,* pl. Siretul-de-Sus, com. Berbenceni, jud. Bacăŭ, care curge prin satele Chiticeni şi Berbenceni, în direcţie S.-N. şi apoĭ intră în judeţul Roman, prin com. Poiana-Iuraşcu, spre a se scurge în Siret, d'a stînga, dimpreună cu Pîrîul-Odobuluĭ.

Iaşanca, *deal,* pe moşia Darabani, com. cu aceeaşi numire, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ, în hotar cu satul Griviţa, din com. Păltinişul.

Iaşanca, *pîrîŭ,* izvoreşte dintr'o fîntînă, de sub dealul Buleandra, com. Darabani, plasa Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ, curge spre S., şi după ce formează iazurile: Iaşanca, Iepăria şi al-Turculuĭ, se varsă în pîrîul Podriga.

Iaşanca (Valea-), *vale,* formată lîngă dealul cu acelaşĭ nume, pe moşia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-de-jos, jud. Dorohoiŭ, pe care se aflâ vechea selişte, Iaşanca, unde se spune că odinioară a locuit o colonie venită de la Iaşi.

Iaşanul, *deal,* pe moşia Puţureni, com. Coţuşca, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ.

Iaşi, *judeţ,* numit ast-fel de la capitala sa. Formează o parte din hotarul Ţăreĭ la E. spre Rusia, în partea de sus a Moldoveĭ. E aşezat pe valea şi podişul dintre rîurile Prutul şi Jijia, începînd din hotarul de S. al jud. Botoşani; pe valea şi podişele dintre rîurile Jijia şi Bahluiul; pe valea Bahluiuluĭ şi pe şirul de dealurĭ, care se prelungesc de la N.-V., de-a dreapta rîuluĭ Bahluiul, din marginea de S. a jud. Botoşani şi Suceava, lăsîndu-se spre S.-E., până în marginea de N. a jud. Vasluiŭ şi Fălciŭ.

Limitele. — Se mărgineşte la N. cu jud. Botoşani, linia de hotar începînd din malul drept al rîuluĭ Prutul, de la satul Bădărăi (com. Bivolari, pl. Turia) şi înclinîndu-se spre S.-V., pe marginea pl. Turia, până în malul stîng al rîuluĭ Jijia, din sus de satul Andrieşeni, (com. Epureni, pl. Turia); de aci se îndreaptă pe marginea pl. Bahluiul, prin punctele: Oneşti (com. Şipotele), Lupăria (com. Bădeni), Hîrlăul (jud. Botoşani) şi Zagavia, până în dreptul satuluĭ Sticlăria (com. Bădeni). La V. se mărgineşte cu jud. Suceava, din dreptul satuluĭ Sticlăria, prin punctele: Vîrîţi (com. Cepleniţa), Zbîereni (com. Cotnari), Valea-Raculuĭ, Cîrjoaia, Băiceni, Cucuteni, Secăreşti şi Dădeşti (com. Băiceni), până în marginea Tîrguluĭ-Frumos; de acolo cu jud. Roman, pe marginea de S. a pl. Cîrligătura, prin punctele: Buznea, Găneşti şi Brăneşti. La S. se măgineşte cu jud. Roman, linia hotaruluĭ continuînd pe marginea de S. a comunelor: Goeşti, Sineşti, Popeşti şi Păuşeşti, iar de la satul Bojila, lăsîndu-se pe marginea pl. Stavnicul până în şoseaua judeţeană; maĭ în jos începe limita cu jud. Vasluiŭ, prin punctele: Ţibana şi Mironeasa, şi din şoseaua judeţeană de pe dealul Bordeĭ, de la satul Sperieţi pe marginea pl. Codrul, mergînd hotarul prin punctele: Poiana-cu-Cetatea, Slobozia-Dobrovăţuluĭ, Tîrguşorul-Poeneĭ şi de la satul Comarna, trecînd pe marginea pl. Braniştea. Din şoseaua judeţeană, din jos de Costuleni, începe marginea jud. Fălciŭ, avînd hotar apa Jijieĭ, până din jos de satul Măcăreşti, la satul Colţul-Corneĭ (jud. Fălciŭ). La E. se mărgineşte cu Basarabia, de care se desparte prin rîul Prut, hotarul începînd de la satul Bădărăi (com. Bivolari), din marginea de S. a jud. Botoşani şi mergînd până din jos de satul Măcăreşti, în marginea satuluĭ Colţul-Corneĭ, din jud. Fălciŭ, udînd de-a lungul marginele despre E. ale plăşilor Turia şi Braniştea.

Forma. — Forma teritoriuluĭ judeţuluĭ este aceea a unuĭ romb neregulat. Aspectul săŭ topografic ni se înfăţişează prin treĭ şirurĭ de dealurĭ longitudinale, cu diferite ramificărĭ, ridicîndu-se de la N.-V. şi inclinînd spre S.-E., cu treĭ văĭ marĭ, prin care curg treĭ rîurĭ. In două puncte, la intrarea rîurilor: Jijia şi Bahluiul în şesul Prutuluĭ, se termină două din aceste şirurĭ, iar al treilea, care încinge judeţul pe toată partea de S.-V. în formă de semicerc, se lasă prin

diferite ramificărĭ în jud. Vasluiŭ şi Fălciŭ.

Regiunĭ. — Teritoriul judeţuluĭ este maĭ tot deluros, şi face parte din sistemul dealurilor cuprinse între Siret şi Prut, formînd două regiunĭ: una se întinde de-a dreapta Bahluiuluĭ, ale căruĭ dealurĭ marĭ, formate din straturĭ de piatră, sunt acoperite cu pădurĭ, viĭ şi livezĭ; iar alta de-a stînga rîuluĭ Bahluiul, numită zona cîmpeană, formată din dealurĭ maĭ micĭ, podişurĭ şi şesurĭ, acoperite cu fîneţe, imaşe şi semănăturĭ.

Intinderea. — Suprafaţa teritoriuluĭ este de 291137 hect., saŭ de 2911 kil. p., după cadastrul publicat de către Direcţia Statisticeĭ din Moldova, la anul 1860, calculată.

Clima. — Clima în general este sănătoasă şi dulce; partea Prutuluĭ este maĭ umedă primăvara şi toamna, partea pădurilor maĭ răcoroasă în timpul vereĭ.

Calitatea soluluĭ în genere e bună şi productivă.

Pentru înălţimea terenuluĭ de la nivelul măriĭ, se poate lua ca punct de plecare oraşul Iaşi, care este la o înălţime de 318 metri; cu cît însă ne vom sui spre N., nivelul va fi maĭ ridicat.

Orografia. — Dealurile carĭ se prelungesc de la N.-V. la S.-E. a judeţuluĭ, nu sunt de cît ramificărĭ din lanţul neprecurmat al dealurilor carĭ se întind din Carpaţi, între Siret şi Prut, pe toată linia Siretuluĭ. Din acest lanţ se desface o ramură, care pleacă printre rîurile Prutul şi Jijia, din sus de Dorohoiŭ, trece prin jud. Botoşani şi apoĭ intră în acest judeţ, terminîndu-se în şesul Prutuluĭ, la satul Cărniceni, pl. Turia, unde şi rîul Jijia intră în acest şes. Partea acestuĭ deal, de la intrarea sa pe teritoriul judeţuluĭ, ia numele de Podişul-Turieĭ, care formează pe dreapta culmea despre V. a şesuluĭ Jijieĭ, iar pe stînga culmea despre E. a şesuluĭ Prutuluĭ. Din acest podiş (pe întinderea căruia se află un drum vechiŭ, numit al Furilor), se desfac alte ramurĭ, formînd diferite văĭ, culmĭ şi dîmburĭ, carĭ se sfîrşesc în marile văĭ aflate la dreapta şi stînga luĭ.

Tot din lanţul cel mare de dealurĭ din linia Siretuluĭ, se desfac alte două ramurĭ, din sus de satul Deleni, din jud. Botoşani, aproape de Hîrlăŭ; una pleacă pe dreapta şi alta pe stînga rîuluĭ Bahluiul.

Ramura care intră în judeţ, printre rîul Jijia şi stînga rîuluĭ Bahluiul, ocupă cea maĭ mare parte a terenuluĭ pl. Bahluiul, precum şi tot terenul pl. Copoul, terminîndu-se în şesul Prutuluĭ, pe toată întinderea de la intrarea în acest şes a rîurilor Jijia şi Bahluiul.

Această ramură, fiind întretăiată, în diferite direcţiunĭ, de un număr de văĭ, formate de pîraie, prezintă maĭ multe culmĭ. Ast-fel este culmea dintre rîul Jijia şi pîrîul Miletinul, care se prelungeşte din jud. Botoşani, com. Şipotele, până din jos de satul Vlădeni, unde Miletinul, se varsă în Jijia. Altă culme se întinde printre pîraiele: Miletinul şi Jijioara, care cuprinde o parte a pl. Copoul, trece prin com. Gropniţa, terminîndu-se în marginea de S. a com. Movileni, unde pîrîul se varsă în Jijia. O culme pleacă între pîraiele: Jijioara şi Hucul şi continuă până în şesul Prutuluĭ, întretaiată de alte micĭ văĭ şi pîraie, iar altă culme se întinde între pîrîul Hucul şi Bahluiul, trece prin com. Belcesti şi se sfîrşeşte la satul Spinoasa, com. Bîrleşti, la confluenţa pîrîuluĭ cu rîul Bahluiul.

Ramura din dreapta rîuluĭ Bahluiul încinge toată partea de V. şi de S. a jud., fiind cea maĭ ridicată şi acoperită cu pădurĭ, din care o culme, cu diferite ramificărĭ, se întinde între rîul Bahluiul şi pîrîul Bahlueţul, începînd din satul Zagavia (com. Bădeni). Această culme se întinde prin comunele: Cotnari, Băiceni, Tîrgul-Frumos şi se termină în tîrguşorul Podul-Iloaeĭ, la confluenţa pîrîuluĭ Bahlueţul cu rîul Bahluiul. Altă ramură începe din com. Buznea, din capătul de V. al plăşeĭ Cîrligătura, desfăcîndu-se din ramura cea mare de dealurĭ din jud. Roman şi anume de la satul Poenele-Oanceĭ; această culme cu variatele sale ramificărĭ, se întinde sub numele de Dealul-Mare, de alungul plăşeĭ Cîrligătura, între pîraele Bahlueţul pe stînga, până la Podul-Iloaeĭ, iar de acolo între rîul Bahluiul şi pe dreapta pîrîuluĭ Şacovăţul, de la pădurea Boghicea (jud. Roman), ce face maĭ în jos hotarul jud. Vasluiŭ; apoĭ din com. Păuşeşti trece în pl. Stavnicul, prin două culmĭ, din care una pleacă printre pîraĭele Stavnicul şi Şacovăţul, trecînd prin com. Mironeasa, în jud. Vasluiŭ, iar partea din stînga Stavniculuĭ, se prelungeşte între rîul Bahluiul, până la vărsarea luĭ în Jijia, şi de acolo pe lîngă rîul Jijia, până în dreptul satuluĭ Măcăreşti, din marginea jud., de unde trece în jud. Fălciŭ.

Idrografia. — Apele ce curg pe teritoriul jud. în direcţiune de la N.-V. la S.-E. sunt:

Rîul Prut, care udă toată partea de E., de la satul Bădărăi, pe marginile plăşilor Turia şi Braniştea, până la satul Măcăreşti, făcînd hotarul cu Basa-

rabia. Este cel maĭ mare rîŭ şi cel maĭ folositor pentru jud.; căcĭ, pe toată întinderea sa, alimentează cu apă necesară, atît satele, cît şi întinsul şes, pe care se prelungeşte, făcîndu-l fertil în producţiunea erbeĭ. Prin debordările sale întreţine apele gîrlelor şi ale bălţilor, ce produc stuhăriĭ, papură, peştĭ şi racĭ, servind tot odată şi pentru adăpatul vitelor, carĭ se cresc pe întinsele imaşe aflate pe şesul luĭ.

Jijia curge de la N. spre S.-E. printre plăşile: Bahluiul, Copoul şi Turia (hotar natural între ele), formînd întinsul şes al Jijieĭ, bogat în fîneţe şi imaşe, carĭ înlesnesc creşterea vitelor. Acest rîŭ, de la trecerea sa în şesul Prutuluĭ, din pl. Braniştea, pe care-l udă în toată lungimea, pe dreapta, devine maĭ mult păgubitor, atît pentru agricultură, cît şi pentru climă, căcĭ prin multa sa apropiere cu rîul Prut, curgînd paralel pe acelaşi şes, măreşte îndoit volumul apelor în timpurile zlotoase, carĭ eşind din matca lor, acopăr în cea maĭ mare parte şesul, producînd inundaţiunĭ foarte marĭ, carĭ cîte-o-dată îneacă iarba şi semănăturile.

Bahluiul curge de la N. spre S.-E., prin mijlocul plăşeĭ Bahluiul, printre plăşile: Cîrligătura, Stavnicul, Codrul, Copoul şi Braniştea, (hotar natural în unele părţĭ); formează o vale întinsă, bogată în imaşe şi fînaţe; alimentează cu apa necesară toate satele de pe ambele malurĭ, precum şi tîrgurile: Podul-Iloaeĭ şi oraşul Iaşi.

Afară de aceste treĭ rîurĭ, sunt un număr mare de pîraie şi pîrîiaşe, care curg în diferite direcţiunĭ, vărsîndu-se unele la dreapta şi altele la stînga acestor rîurĭ, ast-fel sunt: Bahlueţul, Jijioara, Hucul, Sîrca, Buhalniţa, Cîrjoaia, Miletinul, etc.

Producţiunea. — Din 291137 hect., întinderea teritoriuluĭ jud., 73354 hect. se cultivă pentru cereale, legume, tubercule şi plante oleioase; 4151 hect. este pămînt, pe care se află viĭ; 44834 hect., pămînt acoperit cu pădurĭ, din carĭ: 31426 hect. sunt particulare şi 13408 a Statuluĭ; iar 178798 hect. se află ocupate de oraşe şi sate şi acoperite de ape, imaşe, livezĭ şi rîpĭ.

Cultura cerealelor e foarte întinsă. Aproximativ cultura porumbuluĭ se face pe o întindere de 41108 hect. a grîuluĭ pe 24931 hect., a orzuluĭ pe 5181 hect., a ovăzuluĭ pe 1799 hect., a secăreĭ pe 229 hect., a hrişteĭ pe 70 hect.

Dintre legume: fasolea pe 416 hect., mazărea, pe 44 hect., lintea pe 27 hect.

Tubercule: cartofele pe 482 hect.

Plante oleioase: rapiţa pe 111 hect., cînepa pe 134 hect. şi inul pe 3 hect.

Producţiunea cerealelor într'un an bun se poate socoti în termen mijlociŭ următoarea: 463000 hectolitri porumb, 252000 hectolitri grîŭ, 65000 hectolitri orz, 26000 hectolitri ovăz, 1900 hectolitri secară, 500 hectolitri hrişcă.

Producţiunea cartofelor este aproximativ de 2500000 kilogr.

Producţia plantelor oleioase: rapiţa 1000 hectolitri, cînepa 1200 hectolitri.

Viile produc în termen mijlociŭ 100000 hectolitri vin.

Pe lîngă agricultură, cultura vitelor face bogăţia jud. Numărul capetelor de vite ce se cresc pe întinsele imaşe şi fînaţe este de 240000, din carĭ: 84424 vite marĭ cornute, 120457 oĭ, 1177 capre, 48 bivolĭ, 10207 caĭ şi 24023 rîmătorĭ.

Cultura livezilor produce foarte multe fructe alese şi frumoase, carĭ pe lîngă că se consumă în ţară, se exportă şi în străinătate.

Cultura albinelor, este maĭ puţin întinsă; din 12400 stupĭ, se scoate: 30000 kilogr. miere şi 1000 kilogr. ceară.

Cultura vĭermilor de mătasă se face numaĭ în cîte-va sate.

Pădurile, sunt întinse şi satisfac trebuinţelor locuitorilor din judeţ; din ele se scot tot felul de lemne pentru construcţiunĭ şi foc, lemne care se transportă şi afară din judeţ.

In pădurĭ se găsesc următoarele animale sălbatice: căprioare, porcĭ, lupĭ, vulpĭ, jderĭ, epurĭ, etc.

Din dealurĭ şi pîraie se scoate: pĭeatră văroasă, pĭeatră pentru zidirĭ şi şosele, năsip şi prundiş.

Apele ce se întind pe teritoriul judeţuluĭ, pe lîngă că alimentează satele, şesurile şi cîmpiile cu apa necesară, înlesnind vegetaţiunea plantelor şi creşterea vitelor, conţin şi peştĭ, racĭ şi scoicĭ pentru hrană; stuh pentru foc, acoperitul caselor şi a ocoalelor; papură, din care se fac rogojinĭ, etc.

Industria. — Sunt în judeţul Iaşi (afară de oraşul Iaşi), 3 velniţe, în care se fabrică rachiŭ, 38 morĭ de aburĭ pentru măcinat făină, 88 morĭ de apă, 8 de vînt şi 3 cu animale, 1 fabrică de teracotă în satul Scobîlţeni, 2 de lumînărĭ, una de scrobeală, în com. Buciumi, şi una de dubălărie, în com. Galata.

Ca fabricaţiunĭ primitive sunt: olăria în com. Poeni, rotăria în com. Voineşti, butnăria în com. Buciumi (şcoala de meseriĭ).

Industria manuală: împletirea de pălăriĭ de paie şi împletirea loziilor, din carĭ se fac: panere, coşurĭ, scaune, a început prin

şcoalele rurale acum de cîţĭ-va anĭ.

Rogojinĭ şi coşciuge, împletite din papură, precum şi măturĭ se fac prin satele: Bosia, Prisăcani, Voroveşti şi Uricani.

Industria casnică se înseamnă prin lucrul bumbaculuĭ, cînepeĭ, inuluĭ şi a lîneĭ, din carĭ se fac: pînze, ţoale, sumanĭ.

In raport cu industria rurală, cea urbană a luat însă o desvoltare maĭ întinsă. In oraşul Iaşi, maĭ cu seamă, pe lîngă diferitele meserii ce se exercitează, pentru trebuinţele orăşenilor şi chiar ale locuitorilor din judeţ, se maĭ înseamnă: cîte-va şcolĭ de meserie, ateliere de stolerie, fierărie, tinichigerie, fabrică de cartonaj, cortele, fabricĭ de bere, sodă, etc.

Comerciul. — Se face în acest judeţ un întins comerciŭ, cu tot soiul de cereale, dar maĭ cu seamă cu griŭ, porumb, secară, orz şi ovăz; cu vite: boĭ, vacĭ, oĭ şi rîmătorĭ; cu pieĭ, lînă şi brînză; cu lemnării de tot felul, afară de brad; cu vinurĭ de cele maĭ bune calităţĭ, din podgoriile: Cotnari şi Iaşi, precum şi cu fructe.

Desfacerea acestor producte pentru străinătate se face maĭ ales în pieaţa oraşuluĭ Iaşi. Pentru comerciul intern sunt tîrgurile: Podul-Iloaeĭ şi Tîrgul-Frumos, precum şi 12 iarmaroace anual în oraşul Iaşi, pe şesul Frumoaseĭ; patru iarmaroace la Podul-Iloaeĭ şi unul, mare la Tîrgul-Frumos.

Calea-Ferată. O ramură pleacă din oraşul Iaşi spre V. şi trece prin tîrgurile: Podul-Iloaeĭ şi Tîrgul-Frumos, de unde eşind din judeţ pleacă spre Paşcani (Suceava), legînd judeţul cu toate oraşele şi localităţile ce aŭ reţele ferate. Pe această cale sunt patru gărĭ: Iaşi, Cucuteni, Podul-Iloaeĭ şi Tîrgul-Frumos, prin carĭ se face comunicaţie şi transportul productelor de prin judeţ. Altă ramură pleacă de la Iaşi, spre Ungheni, prin Cristeşti; această cale comunică cu Rusia, legîndu-se cu reţeaua ferată rusească prin un pod mare de fier construit peste rîul Prut. Comunicaţia şi transportul grînelor se fac pe aceată linie prin staţiile: Cristeşti şi Ungheni. O a treia linie ferată duce le Vasluiŭ şi de acolo la Bîrlad şi Mărăşeşti unde se leagă cu întinsa reţea care străbate centrul Moldoveĭ Această linie are în jud. Iaşi staţiile la Iaşi, Ciurea şi Bîrnova.

Calea-Naţională. Ramura de şosea pietruită ce se prelungeşte de-a lungul ţăreĭ dela S. la N., trece prin jud. Roman în jud. Iaşi, pe la Tîrgul-Frumos, vine spre E., paralel cu calea ferată prin tîrguşorul Podul-Iloaeĭ, pănă în oraşul Iaşi, de unde se ramifică, o parte spre Vasluiŭ, iar alta pănă în marginea Prutuluĭ, la satul Ţuţora.

Calea-Mixtă. Dela Tîrgul-Frumos, din şoseaua naţională, pleacă o ramură de şosea pietruită spre N.-V., prin mijlocul pl. Bahluiul, pănă în marginea tîrguluĭ Hîrlăŭ, din jud. Botoşani, pe o întindere de 33 kil.

Căĭ judeţene. Din oraşul Iaşi, pleacă treĭ ramurĭ de şosele: una spre N. prin pl. Copoul şi Turia, pănă în marginea jud. Botoşani, la Bădărăi din com. Bivolari; această şosea este pietruită, avînd o lungime de 53 kil. A doua pe o lungime de 65 kil. pleacă de la Iaşi, spre N.-V., dealungul plăşilor Copoul şi Bahluiul, şi, dincolo de satul Oneşti, com. Şipotele, se leagă cu judeţul Botoşani. O a treia pleacă spre S., de la oraşul Iaşi, prin mijlocul pl. Codrul şi prin marginea de N. a pl. Stavnic, legîndu-se cu jud. Vasluiŭ deasupra dealuluĭ Bordea, la satul Grajduri; e pietruită şi are o lungime de 18 kil.

De la tîrguşorul Nicolina, din marginea de S. a oraşuluĭ Iaşi şi din dreapta şoseleĭ Iaşi-Vasluiŭ, pleacă altă ramură spre S.-V., pe partea de N. a plăşeĭ Codrul, prin tîrguşorul şi podgoria Galata, apoĭ trece prin mijlocul pl. Stavnicul, trece de-a curmezişul Dealuluĭ-Mare, prin localităţile: Săcăturile, Bojila, Lingurari şi Ghideni, la marginea de N. a jud. Roman, pe o lungime în total de 50 kil.

Din şoseaua naţională Iaşi-Ţuţora, de la satul Tomeşti, pleacă pe dreapta o altă ramură de şosea, pe partea de N. a plăşeĭ Codrul, şi, din jos de satul Comarna, trece pe partea de S. a plăşeĭ Braniştea, pănă dincolo de satul Costuleni, de unde se leagă cu jud. Vasluiŭ.

Căĭ laterale. Drumul numit al Branişteĭ, format din căĭ comunale, pleacă de la N. din şoseaua judeţeană Iaşi-Botoşani, anume de la satul Trifeşti, com. Hermeziul, pl. Turia şi se prelungeşte pe şesul Prutuluĭ, dea lungul plăşeĭ Braniştea spre S., pănă în marginea satuluĭ Măcăreşti, com. Costuleni, unde se leagă cu jud. Fălciŭ.

Drumul ce pleacă de la tîrguşorul Podul-Iloaeĭ, spre N.-V., prin pl. Bahluiul, prin Belceşti, Hodura, Ceplenița, dincolo de Bădeni se leagă cu şoseaua mixtă, aproape de Hîrlăŭ.

Impărţirea administrativă. — Judeţul Iaşi se împarte în 7 pl. şi anume:

1. *Bahluiul*, cu 8 com., 1 tîrguş. şi 57 sate.

2. *Braniştea*, cu 8 com., 1 tîrguş. şi 38 sate.

3. *Cîrligătura*, cu 7 com. 1 tîrg. urb. și 40 sate.

4. *Codrul*, cu 5 com. 3 tîrgușoare și 23 sate.

5. *Copoŭ*, cu 6 com., 2 tîrgurĭ și 30 sate.

6. *Stavnicul*, cu 5 com., 1 tîrgușor și 36 sate.

7. *Turia*, cu 5 com., 3 tîrguș. și 37 sate.

Sunt în total 44 com., 10 tîrgușoare 2 orașe și 261 sate.

Populația.—Sunt în jud. Iași 32975 familiĭ, saŭ 172935 suflete, din carĭ: 27520 familiĭ saŭ 105400 suflete, trăiesc în sate și tîrgușoare, iar restul în orașele: Iași și Tîrgul-Frumos.

Sunt: 70435 căsătoriți, restul necăsătoriți, văduvĭ și divorțațĭ; 119532 ortodoxĭ, 36425 evreĭ, 4524 catolicĭ, 399 protestanțĭ, 232 gregorienĭ, 520 lipovenĭ, etc., etc.

Cu știință de carte sunt 45290 loc.

Administrația. —Puterea executivă a jud. este încredințată unuĭ Prefect, care are în ajutor la administrarea plășilor, 5 subprefecțĭ și 44 primarĭ cu ajutoarele lor, pentru administrarea comunelor; poliția orașuluĭ Iași este încredințată unuĭ Prefect, ajutat de 6 comisarĭ, maĭ mulțĭ sub-comisarĭ și epistațĭ.

Budgetul județuluĭ în ce privește fondul zecimilor este de 620670 leĭ, 95 banĭ la veniturĭ și de 261437 leĭ, 73 banĭ la cheltuelĭ, iar în ce privește fondul pentru drumurĭ, este de 202109 leĭ, 7 banĭ, la veniturĭ și 196791 leĭ, 20 banĭ, la cheltuelĭ.

Serviciul sanitar.—Acest serviciŭ se face în județ de către un medic primar, ajutat de 5 medicĭ de plășĭ și unul de oraș în Tîrgul-Frumos și de 42 moașe comunale, avînd sub îngrijirea lor 4 spitale în: Tîrgul-Frumos, Podul-Iloaeĭ, Bivolari și Voinești. Medicamentele pentru populațiunea rurală se daŭ gratuit de către județ și comune. Pe lîngă micile farmaciĭ din fie-care spital, se maĭ află una în Tîrgul-Frumos și alta în Podul-Iloaeĭ.

Pentru căutarea vitelor bolnave sunt doĭ veterinarĭ: unul de județ și altul pentru orașul Iași.

Afară de medicul de județ, se află un Medic-Primar al orașuluĭ Iași, 5 medicĭ și 5 moașe ale despărțirilor, pușĭ la serviciul populațieĭ sărace; osebit de aceștia maĭ sunt medicii spitalelor din oraș, precum și aceĭ particularĭ.

Sunt două consiliĭ de higienă: unul al județuluĭ și altul pentru oraș.

Justiția. — In județul Iași se află 6 judecătoriĭ de ocol: una în Tîrgul-Frumos, pentru plășile Bahluiul și Cîrligătura; una în tîrgușorul Țigănași, pentru plășile Copoul și Turia; una în tîrgușorul Socola, pentru plășile Stavnic, Codrul și parte din Braniștea, iar 3 în orașul Iași. In orașul Iași este un tribunal divizat în patru secțiunĭ, cu patru președințĭ, din carĭ unul prim-președinte, opt judecătorĭ, patru supleanțĭ.

Pe lîngă acest tribunal, se află poliția judiciară, formată din Primul-Procuror și patru procurorĭ de secțiĭ, doĭ dintre judecătoriĭ tribunaluluĭ fiind însărcinațĭ și cu instrucția crimelor și delictelor.

Se află o Curte de Apel, cu două secțiunĭ, cu un prim-președinte, un președinte, opt membri și doĭ supleanțĭ, și avînd sub jurisdicția sa tribunalele din județele: Dorohoiŭ, Botoșani, Suceava, Neamțu, Roman, Bacăŭ, Vasluiŭ și Fălciŭ.

Parchetul Curțeĭ este compus din Procurorul-General și doĭ procurorĭ de secțiĭ, care exercită puterea judiciară asupra întregeĭ jurisdicțiĭ a Curțeĭ de Apel.

Iată statistica judeciară din 1892: 41 indivizĭ prevenițĭ la curtea cu jurațĭ; 1423 la corecțional; 3200 cărțĭ de jud. pornite; 259 procese civile terminate; 242 procese com.; 74 electorale.

Cultul. — Locuitoriĭ județuluĭ, sunt maĭ toțĭ de religia ortodoxă, avînd bisericile lor prin sate și tîrgurĭ, în număr de 188, afară de 9 capele (paraclise), cu 593 deservențĭ și anume: 223 preoțĭ, 24 diaconĭ, 231 cîntărețĭ și 115 eclesiarcĭ.

Afară de acestea maĭ sunt: patru bisericĭ catolice; una luterană, una armeană și două lipovene. Evreiĭ, carĭ dintre străinĭ sunt maĭ numeroșĭ în județ, aŭ maĭ multe sinagoge.

Bisericile ortodoxe, cu deservențiĭ țin de Mitropolia Moldoveĭ și a Suceaveĭ. Pentru judecarea cleruluĭ și administrarea bisericilor se află un conzistoriŭ la Mitropolia de Iași, doĭ protoereĭ, unul pentru județ, altul pentru oraș, și 2 sub-protoereĭ.

Bisericile se întrețin: parte de Stat, numite mănăstirĭ; cele maĭ multe de comune și foarte puține de epitropiĭ și particularĭ.

Mănăstirile din județ sunt: Galata, Hlincea, Cetățuia, Socola, Bîrnova, Hadîmbul și Aroneanul.

Instrucțiunea. —Sunt în județ 144 de școale, afară de acele private, care sunt în număr de peste 20.

Dintre școalele publice primare, 87 sunt rurale, cu 90 învățătorĭ, 6 învățătoare și cu o populație școlară de 3105 băețĭ, 724 fete.

Poștă și Telegraf. — In jud.

Iaşi sunt oficiĭ telegrafo-telefono-poştale în următoarele localităţĭ: oraşul Iaşi, 3 oficiĭ, cu un venit de peste 350 miĭ leĭ; Podul-Iloaeĭ, cu venit 10000 leĭ; Tîrgul-Frumos, cu un venit de 15000 leĭ şi Bivolari (pl. Turia), cu un venit de peste 4000 leĭ anual.

Iaşi, *oraş*, capitala judeţuluĭ Iaşi şi reşedinţa Inalt-Prea-Sfinţituluĭ Mitropolit al Moldoveĭ şi al Suceveĭ şi vechia capitală a Moldoveĭ. Se află situat pe capetele de S. ale dealurilor: Copoul şi Şorogari; pe valea dintre aceste două dealurĭ, prin care trece pîrîul Căcaina şi pe şesul Bahluiul, pe care trece rîul Bahluiul, o parte se prelungeşte peste pîrîul Nicolina, pe podişul sudic al comuneĭ Galata. Se află între plăşile: Copoul la N., Branişte la E., Codrul la S. şi Stavnicul, cu o parte din Copoul, la V.

Poziţiunea acestuĭ oraş este frumoasă, fiind înconjurată maĭ din toate părţile de dealurĭ acoperite cu viĭ şi livezĭ.

Inălţimea oraşuluĭ de la nivelul măreĭ e de 318 m.

Părţile cele maĭ principale din carĭ e format Iaşi sunt: Tătăraşi, partea de pe dealul Şorogari; Copoul, Ţicăul (Sărăria) şi Păcurari, partea aşezată pe dealul Copoul; Podul-Lung, Frumoasa şi Broscăria, partea aşezată pe Bahluiul; Tîrguşorul Nicolina, partea de pe platoul Gălăţei.

Osebit maĭ sunt un număr mare de alte numirĭ de mahalale şi strade.

Intinderea oraşuluĭ este de 16235740 metri pătraţĭ=1182 fălcĭ, 27 prăjinĭ şi 13 stînjenĭ pătraţĭ saŭ 1623 hectare şi 5740 metri pătraţĭ.

Are o populaţie de 11049 familiĭ, saŭ 59427 suflete: 26698 bărbaţĭ şi 32729 femeĭ; 21203 căsătoriţĭ, 31814 necăsătoriţĭ, 6170 văduvĭ şi 240 divorţaţĭ; 24087 ortodoxĭ, 33141 mozaicĭ, 1709 catolicĭ, 113 grigorienĭ, 350 protestanţĭ, 18 lipovenĭ şi 9 de deosebite religiunĭ; 24780 Romînĭ, 31829 Izraeliţĭ, 188 Polonĭ, 728 Ruşĭ, 1533 Germanĭ, 111 Grecĭ, 33 Lipovenĭ, 77 Francezi, 1 Belgian, 8 Olandezĭ, 9 Bulgarĭ, 50 Ungurĭ, 6 Americanĭ, 10 Turcĭ şi 1 Spaniol.

Ştiŭ carte 16276 persoane.

O parte din aceştĭ locuitorĭ se ocupă cu agricultura, iar aproape treĭ părţĭ cu comerciul şi industria.

Comerciul constă în cumpărare de producte şi vite; în vinderea lor în părţĭ micĭ prin localităţĭ şi în cantităţĭ marĭ în străinătate; în cumpărare de mărfurĭ străine: lipscăniĭ, băcăniĭ şi fierăriĭ, care se desfac pentru trebuinţele orăşenilor şi a locuitorilor din judeţ, iar în cantităţĭ marĭ, oraşelor din judeţele vecine.

Sunt treĭ pieţe: una numită medeanul Sf. Spiridon, în partea de sus a oraşuluĭ, alta la centru, unde este o hală mare frumoasă, şi a treia, medenaşul din Tîrguşor.

Pentru lemne de foc sunt depozite pe uliţa găreĭ, iar pentru lemne de construcţiĭ, două medeanurĭ, unul la bariera Sărărieĭ şi altul lîngă Bahluiŭ, la Podul-Ipsilante.

Pentru înlesnirea negoţuluĭ de vite, sunt statornicite 12 iarmaroace anuale, carĭ aŭ loc pe şesul Frumoaseĭ, (situat în partea dreaptă a rîuluĭ Bahluiul şi de a stînga pîrîuluĭ Nicolina); osebit în toate Joile, la locul numit: Movila-luĭ-Cuza, în partea oraşuluĭ ce poartă numele Tătăraşi.

Industria manuală ce se practică în oraş este: croitoria, cizmăria, zidăria, lemnăria şi ferăria.

Industria mare e reprezentată prin cîte-va fabricĭ, precum: o fabrică de cortele, una de cartonaj, două de sodă, una de scaune; maĭ multe fabricĭ de lumînărĭ şi săpun, o fabrică de bere; două morĭ marĭ de aburĭ pentru făină şi maĭ multe morĭ de caĭ.

Acest oraş este legat, cu judeţele limitrofe, prin treĭ liniĭ de cale-ferată: Paşcani-Iaşi, Ungheni (cu Rusia) şi Iaşi-Vasluiŭ; prin calea naţională, cu Romanul şi Vasluiŭ; prin şosele judeţene cu Botoşani, Fălciŭ, Vasluiŭ, Roman.

Are o staţiune mare de cale ferată.

Se află în oraş sucursala BănceĭNaţionale şi a CredituluĭAgricol, instituţiunĭ publice şi maĭ multe case de economiĭ private.

In privinţa administrativă oraşul este divizat în 5 despărţirĭ. Pentru paza şi menţinerea ordineĭ publice se află: un Prefect de Poliţie cu 6 comisarĭ, maĭ mulţĭ sub-comisarĭ, epistaţĭ, un căpitan de sergenţĭ şi sergenţĭ de oraş.

Pentru pază de foc sunt patru pompieriĭ pendinte de comandamentul corpuluĭ IV de armată din Iaşi.

Comuna se administrează de către un Primar cu treĭ ajutoare şi Consiliul Comunal.

Venitul com. e de 2086963 leĭ, 19 banĭ; iar cheltuelile, de 1846034 leĭ, 76 banĭ.

Serviciul sanitar al oraşuluĭ se face de către un medic-primar, 5 medicĭ de despărţirĭ, 5 moaşe, 1 medic-veterinar şi 1 vaccinator.

In Iaşi sunt 45 bisericĭ ortodoxe şi 8 capele, cu 81 preoţĭ, 18

diaconĭ, 96 cîntărețĭ și 51 paracliserĭ.

Se maĭ află 1 biserică catolică, 1 luterană, 1 armeană, 1 lipovană.

Numărul școalelor publice primare de băețĭ e de 10, cu 30 institutorĭ și cu o populațiune școlară de 1400 elevĭ; 8 școlĭ primare de fete, cu 30 institutoare și 883 eleve; 2 gimnaziĭ, 2 licee, 1 universitate, cu 4 facultățĭ, avînd un cabinet de fizică și chimie și o bibliotecă; Seminarul Veniamin, Școala Normală Superioară, Școala Normală Vasile-Lupul, pentru învățătorĭ, Școala Comercială, Școala Tehnică, Școala Fiilor-de-Militarĭ, cu un cabinet de fizică și chimie, Școala Copiilor-de-Trupă, Școala Normală de Fete, Externatul Secundar de fete, Școala Profesională de fete, Școala de Meseriĭ a comuneĭ, Școala de Meseriĭ a Reuniuneĭ-Femeilor, Conservatorul, Școala de Pictură, 2 școlĭ Fröbeliane, (una a Societățeĭ pentru Invățătura Poporuluĭ Romîn) și un Muzeŭ pentru Științele-Naturale.

Școlĭ private maĭ de seamă sunt: Liceul-Institutele-Unite, și, pentru domnișoare, Liceul Normal Humpel. Osebit încă se maĭ află un număr de institute cu elevĭ internĭ și externĭ de ambele sexe.

Pentru procurarea și tipăritul cărților sunt: 10 librăriĭ, 10 tipografiĭ și 2 litografiĭ.

Institute de bine-facere sunt: spitalul Sfîntul Spiridon, cel maĭ mare și maĭ avut din țară, administrat de către o Epitropie; Spitalul Pașcanul, Spitalul-Militar, Spitalul-Evreesc, Institutul-Gregorian, pentru creșterea copiilor găsițĭ, și Institutul pentru femeĭ nebune.

Sunt 17 farmaciĭ, și maĭ multe drogueriĭ.

Intre zidirile publice se însemnă: Palatul-Administrativ saŭ Curtea-Domnească, în care se află instalate: Prefectura județuluĭ, Comitetul-Permanent, Tribunalul cu 4 secțiunĭ, Parchetul tribunaluluĭ, doĭ judecătorĭ de Instrucție, Curtea de Apel cu 2 secțiunĭ, Parchetul Curțeĭ, Camera Depunereĭ și de Acuzație, Curtea cu Jurațĭ, Corpul Portăreilor, Percepția Statuluĭ, Medicul-Primar al județuluĭ, Avocațiĭ-Statuluĭ, Casieria, Telegraful și Poșta, Arhiva Statuluĭ.

In fața palatuluĭ se află statuia luĭ Ștefan-cel-Mare, Domnul Moldoveĭ. In centrul orașuluĭ se ridică Măreața Catedrală a Mitropolieĭ și biserica Treĭ-Ierarhĭ, apoĭ biserica Sf. Spiridon, cu măreața zidire a spitaluluĭ.

Palatul Universitățeĭ, palatul Școaleĭ militare, Liceele, Banca Națională, Primăria și Gara drumuluĭ de fer. Cazarmele de pe platoul Copouluĭ unde se află și cimitirul militar.

Printre casele particulare se găsesc zidirĭ marĭ și frumoase.

Grădinĭ publice sunt: Copoul, Ghica-Vodă, în marginea de N. a orașuluĭ. Cimitire sunt două, unul Eternitatea în partea de E. a orașuluĭ, și altul afară de raza orașuluĭ, în com. Galata.

Intrarea și eșirea din oraș se face prin șapte barierĭ și anume: Copoul, Sărăria, Hotinul, Moara-de-Vînt, Sahana, Țuțora, Socola, Nicolina, Treĭ-Calicĭ și Păcurari.

Noțiunĭ istorice. — Numirea orașuluĭ se crede de uniĭ, însă fără nicĭ-un temeiŭ, că ar fi fost din vechime «Municipium Iassiorum» și că pe atuncĭ staționa în el Legiunea a XIII Romană. Un atare municipiŭ n'a existat, de cît numaĭ în fantazia interpretatoruluĭ uneĭ inscripțiunĭ, iar legiunea XIII gemina a staționat la Alba-Julia, în Transilvania. Un val numit al-luĭ Traian, care trece din jud. Botoșani în acest județ, vine prin apropiere de Iași, pe sub dealul Pocanilor, pe șesul Prutuluĭ, trecînd rîul pe la satul Șendreni și merge până la Nistru. Dacă ar trebui să dăm crezămînt uneĭ cronice slavone, apoĭ pe la începutul secoluluĭ al XIV exista un principat al Iașilor, care trăia în legăturĭ de prieteșug cu domnul Țăriĭ Romîneștĭ (Tocilescu, Istoria Romînă, 1886, p. 120).

Dela formarea Principatului Moldoveĭ, și maĭ cu seamă de cînd Iași deveni capitală prin strămutarea scaunuluĭ Domnieĭ de la Suceava, de către Alexandru-Vodă Lupușneanu în 1565, el are o importanță istorică foarte mare.

Inainte de a fi capitală a fost ars de Betghereĭ, fiul Hanuluĭ Tătăresc, cînd a prădat și ținutul Cîrligătureĭ, la 1513.

La 1600, suferi jafurĭ din cauza războiuluĭ dintre Simeon-Movilă cu frațiĭ Buzeștĭ.

La 1621, Libozmischi, Hatmanul, cu 4000 Leșĭ, a jefuit și l'a ars în timpul luĭ Alexandru-Vodă, fiul luĭ Ilieș.

La 1624, a ars palatul Domnesc și Radu-Mihnea a strămutat reședința la Hîrlăŭ.

La 1650, Hmil-Hatmanul, cu Tătariĭ, a ars orașul cu curtea Domnească și biserica Treĭ-Ierarhĭ, în timpul luĭ Vasile-Lupu.

La 1672, Sultanul Mehmet, în timpul trecereĭ sale la cetatea Camenițeĭ, s'a preumblat prin orașul Iași și pe dealul Cetățuia, după care a mazilit pe Duca-Vodă, punîndu-l în fiare.

La 1687, armatele luĭ Sobieschi, Craiul Leșesc, care intrase în Țară, a ars mănăstirea

Trisfetitele, Mitropolia vechĭe, Golia şi Feredeul-Turcesc.

Tot atuncĭ, Dosoteiŭ, Mitropolitul, a dat moaştele Sf. Ioan Novi, pe care Alexandru-Vodă le cumpărase de la păgînĭ la 1415 şi care aŭ stat în Ţară 300 de anĭ. Atuncĭ s'a dus şi Mitropolitul în Ţara Leşească cu toate odoarele scumpe ale Mitropolieĭ şi ale Sfîntuluĭ, în timpul luĭ Cantemir-Vodă.

La 1711, Petru-cel-Mare, care a venit cu oastea în Ţară, a vizitat Iaşul cu Impărăteasă, închinîndu-se pe la toate bisericile.

La 1723, aŭ ars Curţile Domneştĭ, cu maĭ multe case şi biserica Sf. Dimitrie, în Domnia luĭ Mihail Racoviţă.

La 1733, a ars Tîrgul-de-Sus, Sărăria şi mănăstirea Golia, în timpul luĭ Constantin-Mavrocordat.

La 1740, ocupară Ruşiĭ Ţara sub Generalul Minih, şi în ura pe care o avea pentru Ghica-Vodă, stricară Curţile Domneştĭ de la Frumoasa.

La 1753, aŭ ars, împreună cu Curtea-Domnească, biserica catolică şi cea luterană.

La 1769, Ruşiĭ aŭ ocupat iar cît-va timp oraşul.

La 1821, Domnitorul Şuţu, în unire cu Ipsilante, instrumentul Rusieĭ, aŭ ucis pe toţĭ Turciĭ din oraş.

La 1828, aŭ ocupat Ruşiĭ oraşul în războiul cu Turciĭ.

La 1848, Ruşiĭ din noŭ aŭ ocupat Iaşiĭ în războiul ce aŭ avut cu Unguriĭ.

La 1849, fu ocupat de Turcĭ.

La 1853 — 1855, fu ocupat de Austriacĭ.

La 1859, s'a făcut Unirea-Principatelor.

La 1862, s'a strămutat de aicĭ capitala ţăreĭ în Bucureşti, rămânînd oraşul Iaşi numaĭ capitală a judeţuluĭ.

La 1878, în războiul cu Turciĭ, Ţarul, Impăratul Rusieĭ, a trecut prin Iaşi cu Mariĭ Ducĭ.

In Iaşi se maĭ află un număr de monumente religioase, de o importanţă mare istorică, precum:

Sfîntul Nicolae saŭ biserica Domnească, zidită de Domnul Stefan cel-Mare, la anul 1491—1493. La 1676, a fost reparată şi reformată de Antonie-Ruset-Voevod. După strămutarea capitaleĭ de la Suceava, această biserică a servit de Mitropolie, până în timpul luĭ Duca-Vodă, cînd Doamna sa Anastasia, a zidit Mitropolia vechĭe, pe a căreia ruine, s'a ridicat măreaţa Catedrală a Mitropolieĭ, începută a se zidi prin stăruinţa Mitropolituluĭ Veniamin-Costache, restaurată şi terminată în anul 1887, sub Domnia Regeluĭ Carol I.

Mănăstirea Dancul, zidită de Jurie-Dancul, în anul 1541, pe timpul luĭ Petru-Rareş; a fost închinată la o mănăstire din Rumelia, de către Duca-Vodă, în a doua Domnie.

Mănăstirea Bărboiul s'a zidit pe la începutul secoluluĭ al XVII de Marele-Vornic Bărboiul, şi a fost închinată Mănăstireĭ Vatopedul, în timpul Domnieĭ luĭ Duca-Voevod. La 1837, călugăriĭ grecĭ aŭ dărâmat-o, şi pe urmele eĭ, aŭ zidit actuala mănăstire, foarte frumoasă, în stil Byzantin.

Mănăstirea Sf. Sava, zidită în întîia jumătate a secoluluĭ XVII, s'a reînoit de boerul Jora Postelnicul la anul 1625. In a doua Domnie a luĭ Nicolae-Mavrocordat s'a înfiinţat aci o şcoală şi o tipografie, sub epitropia Patriarchuluĭ de Ierusalim (1714). Această mănăstire a fost închinată Sft. Mormînt.

Mănăstirea Barnovschi, zidită la anul 1627, de Miron-Barnovschi-Voevod.

Biserica Sf. Ioan Botezătorul s'a început a se zidi de Miron-Barnovschi-Voevod, şi s'a isprăvit de Vasile-Vodă la 1635.

Mănăstirea Sfinţilor Treĭ-Ierarhĭ, zidită la 1639 de Vasile-Vodă-Lupul, cu turnul de la poartă, zidit în 1638, care turn fiind dărâmat s'a refăcut în 1804—1806.

Mănăstirea s'a restaurat de către Stat, fiind una din cele maĭ frumoase monumente din ţară. In ea se află moaştele Sfinteĭ Mucenice Paraschiva.

Mănăstirea Sf. Ioan Gură-de-Aur (Beilic), zidită de Duca-Vodă la 1683, pe locul uneĭ bisericĭ de lemn, ce a existat din timpul luĭ Tomşa-Voevod. Această biserică a fost închinată mănăstireĭ Cetăţuia din com. Galata.

Mănăstirea Golia, zidită la 1640 de Vasile-Lupul-Vodă. In ogradă se află institutul de nebunĭ; la poartă este un turn, lîngă care se află şi casa apelor de unde apa se împarte în tot oraşul.

Mănăstirea Sf. Spiridon, foarte vechĭe şi cea maĭ bogată, din a căreia avere se întreţin spitalele şi ospiciile din Moldova. In curtea bisericeĭ se află zidirea măreaţă a Spitaluluĭ Central, unde este şi reşedinţa Administraţieĭ Epitropieĭ.

Mănăstirea Frumoasa, zidită de Grigore-Ghica-Vodă, unde a fost un palat Domnesc şi o grădină foarte frumoasă.

Iaşi, *com. rur.*, în partea stîngă a Jiuluĭ şi la S. com. Româneşti, pl. Ocolul, jud. Gorj. Se compune din cătunele Iaşi si Drăguţeşti.

Situată pe şes, are o supra-

faţă de 2910 hect., din carĭ 1700 hect. arabile, 810 hect. pădure, 400 hect. fîneţe, izlaz şi livezĭ cu prunĭ.

Are o populaţie de 200 familiĭ, saŭ 725 suflete, din carĭ 171 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 90 plugurĭ, 120 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 820 vite marĭ cornute, 120 oĭ, 44 caĭ şi 120 porcĭ.

Venitul com. e de 1225 leĭ, iar cheltuelile de 1016 leĭ.

Apele ce udă această com. sunt: Jiul, Amaradia, ce izvoreşte din plaiul Novaci şi Slaş tiul.

Comunicaţia în această com. se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani şi prin şoseaua comunală care o pune în comunicaţie cu Urecheşti la S.-E.

Are: 1 şcoală, frecuentată de 35 elevĭ, şi 5 eleve; 3 bisericĭ, făcute în aniĭ 1839, 1842 şi 1868, de locuitorĭ, deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară pe apa Jiuluĭ; 4 puţuri, 26 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Iaşi, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, pl. Ocolul, jud. Gorj. Situat pe partea stîngă a Jiuluĭ, are o suprafaţă de 1460 hect., din carĭ 900 hect. arabile, 360 hect. pădure, 200 hect. fîneţe şi livezĭ cu prunĭ.

Are o populaţie de 150 familiĭ, saŭ 525 suflete, din carĭ 132 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ, 80 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 600 vite marĭ cornute, 80 oĭ, 30 caĭ şi 70 porcĭ.

Iaşi, *staţie de dr.-de-f.*, în jud. Iaşi, pl. Iaşi (despărţirea I), com. Iaşi, pe linia Paşcani-Iaşi, pusă în circulaţie la 1 Iunie 1870. Se află între staţiile Ciurea 8.6 kil.) şi Cucuteni (14.2 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 36^{m}.89, Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 1368279 leĭ, 65 banĭ.

Iaşi, *trup de moşie,* nelocuit, din jos de valea Călniştea, pendinte de com. Strîmba-Mare, pl. Călniştea, jud. Vlaşca, proprietatea d-luĭ Em. Grădişteanu, în suprafaţă de 2025 hect.

Iaşi, *pădure* de stejar, situată pe ambele coaste ale văiĭ Iaşi, pe proprietatea Strîmba-d.-j., pl. Călniştea, jud. Vlaşca; are o suprafaţă de 150 hect.

Iaşi, *vale,* în jud. Vlaşca, proprietatea Strîmba-d.-s., ce ese din cîmpul Iaşi şi se scurge în Călniştea în jos de satul Stoeneşti.

Iazil-Iuiuc, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Hazaplar şi anume pe acela al cătunuluĭ Cara-Chioi; e aşezată la sudul acestuĭ cătun, la 1 1/2 kil.; face parte din dealul Cara-Chioi, pe a căruĭ culme se află şi este punctul culminant al acestuĭ deal; are o înălţime de 117 metri, dominînd prin înălţimea sa satul Cara-Chioi în întregime, partea de N. a cătunuluĭ Hazaplar şi văile Arta, Burunul şi Dere-Alceac; este situată în partea centrală a plăşeĭ şi a com.

Iazil-Iuiuc, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Gherengic, la hotarul acesteĭ com. cu com. Hazaplar; este aşezată pe culmea dealuluĭ Cogea-Sîrt-Bair; are o înălţime de 102 m. şi este punctul cel maĭ înalt al acestuĭ deal; este situată în partea centrală şi puţin estică a plăşeĭ şi în partea de V. a plăşeĭ; este artificială şi acoperită cu verdeaţă domină prin înălţimea sa drumurile Hazaplar - Gherengic şi Cara-Chioi-Copucci.

Iazi-Orman, *deal,* în judeţul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Atmagea şi Baş-Chioi, tăiat fiind de hotarul lor; se desface din dealul Canara-Ceiu; se îndreaptă spre E., într'o direcţie generală de la V. la E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ Baş-Chioi, şi cea nord-estică a comuneĭ Atmagea; se prelungeşte cu dealul Echili-Orman; are 276 m., dominînd valea Musafir-Culac şi drumul Atmagea-Baş-Chioi; e acoperit cu pădurĭ.

Iazi-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Garvan, căt. Veli-Chioi, aşezată pe ramificaţiile estice ale dealuluĭ Ciriagi-Orman; formează, cu pădurea Cara-Ali-Corusu, pădurea numită Veli-Chioi; are o întindere de 80 hect.; esenţe principale: fag şi mesteacăn; e tăiată de drumul Veli-Chioi-Cranova.

Iazi-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Enige, căt. Polucci; aşezată pe ramificaţiile şi poalele orientale ale dealuluĭ Uzun-Culac-Bair, lîngă satul Polucci, la E. de el; are o întindere cam de 110 pog., esenţe principale: stejar şi fag.

Iazoşti, *vale,* în com. rur. Băseşti, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Iazul, *com. rur.* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată în partea de N. a pl., la hotarul spre jud. Brăila.

Teritoriul com. are o suprafaţă de 11500 hect. şi se întinde

între comunele: Murgeanca, Miloseşti, Slobozia şi Cioara, din judeţul Brăila. Moşia este proprietate a statuluĭ, cunoscută sub numele de Iazul şi Lata-Sărata. Înainte de secularizarea mănăstirilor închinate aparţinea mănăstireĭ Slobozia din acest judeţ şi a fost arendată pe aniĭ 1885—95 cu 127700 leĭ. Pe această moşie, deosebit de com. Iazul, se maĭ află şi com. Smirna.

După legea rur. din 1864, s'aŭ împroprietărit pe moşie 229 locuitorĭ, iar după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 113; neîmproprietăriţĭ se maĭ găsesc 201 locuitorĭ. Acest număr de locuitorĭ împroprietăriţĭ se găsesc pe întreaga moşie Lata-Sărata, adică în două comune, iar în com. Iazul se află împroprietăriţĭ 141 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ 114.

Teritoriul com. este brăzdat de valea Strachina, numită şi Lata-Sărata, pe care se află lacurile: Feroiul, Uşurelul, Lacul-Tătaruluĭ şi Maţe-Arse.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe partea de N. a coasteĭ văeĭ Lata-Sărata.

Are: o şcoală de băeţĭ, cu 30 elevĭ, condusă de un învăţător salariat de stat şi comună; o şcoală de fete, cu 14 eleve, o învăţătoare salariată de com.

Localul şcoaleĭ este clădit de comună.

Este o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Populaţia com. este de 243 familiĭ, saŭ 1046 suflete: 564 bărbaţĭ şi 482 femeĭ; 1035 Romînĭ, 2 Grecĭ şi 9 de alte naţionalităţĭ; 1037 creştinĭ ortodoxĭ şi 9 mozaicĭ; 258 agricultorĭ; 6 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ; 5 profesiunĭ libere; 50 muncitorĭ şi 16 servitorĭ. Ştiŭ carte 169 persoane.

Contribuabilĭ sunt 135.

Vite: 470 caĭ, 776 boĭ, 843 oĭ, 5 bivolĭ şi 300 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ e de 4193 leĭ şi cheltuelile, de 5444 leĭ.

Iazul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j, com. Dealul-Noŭ, situat lîngă Petricică şi în valea pîrîuluĭ Răchitişul. Are o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 259 suflete.

Vite sunt: 4 caĭ, 122 vite cornute şi 46 porcĭ.

Siliştea satuluĭ se află la Rădiul-Iazuluĭ.

Iazul, *numire dată părţiĭ din lacul* Bîlhacul, ce străbate com. Cilibia, jud. Buzăŭ.

Iazul, *lac*, jud. Brăila, situat la V. de lacul Coada-Enceĭ şi la N.-V. de Lutul-Alb. Are o suprafaţă de 45 hect. Apa sa conţine substanţe minerale.

Iazul, *ostrov*, jud. Brăila, coprins la S. între Vîlciul şi Brezoiasa, la E. şi V. între privalul Ulmul şi Gingărăşoaia şi la N. între iezerele Şerban şi Lunguleţul.

Iazul, *gîrlă*, abătută din rîul Teleajenul, trece prin mijlocul comuneĭ Bucovul, pl. Cricovul, jud. Prahova, şi se varsă iarăşĭ în Teleajenul.

Iazul, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, format din izvoare, curge printre satele Barna şi Poiana, comuna Godineşti. Conţine peşte şi conduce o moară.

Iazul-de-la-Rediŭ, *iaz*, pe moşia Hapiĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 50 hect.

Iazul-Domnesc, *iaz*, pe moşia Dimăcheni, comuna cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ, din care a rămas numaĭ vatra şi iezetura ce se întinde în curmezişul şesuluĭ Jijieĭ, din dealul Dimăchenilor în dealul Corlătenilor. Are o singură deschidere pe unde curge rîul Jijia. Tradiţia spune că acest iaz ar fi fost făcut din ordinul luĭ Ştefan-Vodă-cel-Mare, pe cînd moşia era Domnească. Moşia maĭ tîrziŭ devenind în proprietatea boeruluĭ Hatmanul Balica, el ar fi reparat iezetura ce se stricase.

Iazul-Domnesc, *iaz*, numit şi Cebălăul, pe moşia Văculeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Este foarte vechiŭ şi a fost renumit odinioară. A fost dăruit mănăstireĭ Moldaviţa din Bucovina, de către Bogdan Ştefan-Vodă, prin uricul din 20 Maiŭ 1570. Mănăstirea l'a stăpinit pănă la 1785, cînd se vîndu moşia.

Iazul-Draculuĭ (Lingurari), *sat*, jud. Vasluiŭ, com. Poeneşti, pl. Racova, pe valea pîrîuluĭ Racova.

Se zice că şĭ'a luat această numire de la un iaz, unde în fie-care an se înecaŭ cîte un număr oare-care de oamenĭ, şi pentru aceea l'aŭ botezat Iazul-Draculuĭ.

Are o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 100 suflete, locuitorĭ ţiganĭ lingurarĭ neîmproprietăriţĭ, locuind pe moşia numită Slobozia-Străjescu.

Locuitoriĭ posedă: 10 oĭ, 3 capre şi 1 cal.

Iazul-Feteĭ, *gîrlă*, jud. Prahova, îşĭ ia începutul din rîul Teleajenul, maĭ jos de satul Plopeni, face maĭ multe zigzagurĭ, străbate comunele: Boldeşti, Scăeni, Pleaşa şi Bucovelul, din josul căreia se varsă iarăşĭ în

Teleajenul. Pe acest rîŭ, în raionul com. Scăeni, sunt instalate: 2 pive; 3 morĭ; 1 fabrică de făină şi o fabrică de hîrtie. La două morĭ se macină şi coaje de copacĭ pentru tăbăcărie.

Iazul-Mare, *pisc de deal,* pe moşia Broscăuţi, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Iazul-Mare, *iaz,* în jud. Botoşani, com. Dobîrceni, pl. Jijia.

Iazul-Mare, *iaz,* jud. Botoşani, format de pîrîul Corogea, în partea de V. a com. Boduleşti.

Iazul-Mare, *iaz,* la întîlnirea văilor Blăgeşti şi Gugeşti, pe teritoriul com. Gugeşti, plasa Crasna, jud. Fălciŭ.

Iazul-Morii, *iaz,* format din pîrîul Hliboci şi pîrîul Broscăria şi Seliştea, lîngă moara de aburĭ din Raiŭ, pe teritoriul satuluĭ Orăşeni, com. Curteşti, jud. Botoşani.

Iazul-Morilor, *iaz,* pe albia Siretuluĭ, moşia Vîrful-Cîmpuluĭ, comuna cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 15 hectare.

Iazul-Noŭ (Şipotele-de-Sus), *sat,* în centrul com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, pe un podiş, între pîraiele: Meletinul la dreapta şi Sterileuca la stînga; înfiinţat în 1879, cu noĭ împroprietăriţĭ.

Ibana, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Mînzaţi, spre N. de satul Mînzaţi-Răzăşi.

Ibăneasa, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, comuna Ştiubeeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, înfiinţat cu vre-o 30 anĭ în urmă de proprietarul Vasile Drosu. Are o suprafaţă cam de 1072 hect. şi o populaţie de 22 familiĭ, saŭ 92 suflete.

Ibăneasa, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea de pe Ibăneşti, maĭ din sus de sat, com. Ibăneşti, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ; curge în jos pe la Leveni, Cordăreni şi Vorniceni, şi se varsă în rîul Jijia, la Iepureni, jud. Botoşani.

Ibăneşti, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Este situată pe valea rîuluĭ Cungrea-Mică, la 25 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 20 kil. de a plăşeĭ.

Comuna de la început a fost aşezată tot pe această vale, însă nu în linie dreaptă, ci cu locuinţele răspîndite pe coastele văeĭ, până la alinierea satelor, cînd s'aŭ adunat toţĭ, făcîndu-şĭ locuinţe uniĭ lîngă alţiĭ.

Are o populaţiune de 80 familiĭ, saŭ 383 suflete, din carĭ 74 contribuabilĭ; locuesc în 105 case.

Are: o biserică, fondată la anul 1786 de locuitorul Ion Negreanu, din comuna Vaĭ-de-Eĭ, zugrăvită al doilea la 1833, cînd s'a reparat din noŭ, şi acum deservită de un preot; o şcoală, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1242 leĭ, şi care frecuentată de 29 copiĭ (26 băeţĭ, 3 fete), din numărul de 57 copiĭ în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 39 persoane.

Locuitoriĭ în maioritate sunt moşnenĭ; numaĭ 11 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia statuluĭ «Secuţa», azĭ prin vînzare a D-luĭ D. Bîrsescu, dîndu-li-se 50 hect. Vite sunt: 20 caĭ şi iepe, 140 boĭ, 32 vacĭ, 530 oĭ şi 64 porcĭ.

In raionul comuneĭ e o moară cu aburĭ a D-luĭ I. Dulujan din Slatina.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 412 hect.

Se fabrică în termen mijlociŭ 2000 decal. vin şi 800 decal. ţuică din drojdiĭ şi tescovină.

Comerciul se exercită de 3 persoane.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 1820 leĭ, 14 banĭ, anual.

Şoseaua judeţeană atinge comuna pe la capul de N., înlesnind comunicaţia între Ibăneşti cu Urluiasca, şi Ibăneşti cu Rădeşti şi Oporelul, la S.-E.

E brăzdată de dealurile: Vieĭ şi Ursuluĭ şi udată de gîrla Cungrea-Mică şi vîlcelele: Micul, Mirioara, Nanul şi Ursul, carĭ se varsă în Cungrea-Mică, în raionul comuneĭ Ibăneşti.

Se mărgineşte cu comunele: Urluiasca, la N.; Cucueţi, la S.; Rădeşti, la E.; şi moşia Ibăneşti, la V.

Ibăneşti, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., formată din satele: Cristineşti, Dănileni şi Ibăneşti, cu reşedinţa primărieĭ în Ibăneşti. Are: 1690 familiĭ, saŭ 4117 suflete; 5 bisericĭ, cu 4 preoţĭ, 8 cîntăreţĭ şi 4 pălămarĭ; 2 şcolĭ, conduse de 2 învăţătorĭ şi frecuentate de 140 elevĭ; 3134 hect. 36 ar. pămînt sătesc; 7779 hect. 69 ar. cîmp şi 1900 hect. 96 pădure, ale proprietarilor; 8 iazurĭ şi 8½ pogoane de vie.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 10283, banĭ 86, la veniturĭ, şi de leĭ 9651, banĭ 20, la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 1445, oĭ 5800, capre 16, caĭ 320, porcĭ 715; stupĭ cu albine 110.

Ibăneşti, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Ibăneşti, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ; are

800 familiĭ, saŭ 2019 suflete. Aşezările sătenilor în mare parte sunt bune, cu livezĭ şi grădinĭ.

Proprietatea moşielor Ibăneşti şi Cristineşti, acum unite, în vechime era a Mănăstireĭ Suceviţa din Bucovina, până cînd s'aŭ vîndut la 1785; iar acuma este a D-neĭ Ema de Bouillot, născută N. R. Roznovanu.

Sunt în sat 3 bisericĭ, cu 2 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ, din carĭ: una mare de zid, cu hramul Sf. Mihail şi Gavriil, făcută la 1860, cu cheltuiala repos. Marele Visternic N. Rosetti-Roznovanu; a doua cu hramul Sf. Nicolae, este mică, de lemn, făcută din vechime de nişte călugărĭ; a treia, tot de lemn, mică, cu hramul Inălţarea Domnuluĭ, făcută la 1789, de către sătenĭ. Are o şcoală primară, condusă de un învăţător şi frecuentată de 80 elevi.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ: 2003 hect. 64 ariĭ pămînt, iar proprietarul moşieĭ are: 6261 hect. 55 ariĭ cîmp şi 1421 hect. 20 ariĭ pădure, cu diferite esenţe de arborĭ. Ingrijirea şi esploatarea pădureĭ se face după regulele silvice. Aceasta este una din pădurele însemnate din plasă, limitrofă cu pădurele: Pomîrla, Tîrnauca, Herţa, Dămileni şi Orofteana.

Pe moşie sunt: un rateş, coşere şi hambare de strîns şi păstrat productele; magaziĭ de păstrat uneltele plugărieĭ; velniţa cu toate dependenţele eĭ şi grajdurĭ de ernat vitele.

Sunt 6 iazurĭ, din carĭ maĭ marĭ sunt: Dragulea, de 21 hect. 48 ariĭ; al-Moraruluĭ, de 8 hect. 60 ariĭ şi Cristescu, de 6 hect.; toate produc peşte şi racĭ.

Este o vie în suprafaţa de $6^1/_2$ pogoane.

Pîraĭele principale sunt: Ibăneasa, Hlibocul şi Pietrosul.

Pĭeatră calcarică şi grasă se găseşte în multă cantitate, şi se estrage de sătenĭ de pe locurile lor cînd este căutată de tîrgoveţiĭ de Dorohoiŭ.

Drumurile principale: acel de la Herţa la Dorohoiŭ şi acel de la Herţa la Săveni.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Pomîrla, Tîrnauca, Herţa, Dămileni, Liveni şi Trestiana.

Localităţi însemnate: Mormîntul-Urieşuluĭ, Măgura, Movila-Mare, Seliştea-Vechĭe, şi Straja.

Ca fapt istoric este: Retragerea de la satul Tătărăşani aicea, a luĭ Ştefan Petriceico-Vodă, cu oastea ce avea, pentru a maĭ aduna din noŭ oştĭ şi proviziĭ, aşteptînd pe Polonĭ ca să vină. Aceasta a urmat după războiul din 1673 cu Turciĭ, carĭ fusese bătuţĭ la cetatea Hotinuluĭ. Boeriĭ în frunte cu Miron Costin, cariĭ însoţiaŭ pe Petriceico, s'aŭ desbinat de el şi s'aŭ retras în jos la satul Cicăeni, astăzĭ numit Dimăcheni.

Ibăneşti, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, pe pîrîul Mînzaţi, spre N. de Bîrlad. Are 614 locuitorĭ şi 158 case. Satul formează o com. (com. Ibăneşti) cu cătunele: Puţul-Olaruluĭ, Corneiul şi Ghicani. In toată com. sunt: 900 loc., din carĭ 128 ştiŭ carte; 175 contribuabilĭ; 231 case. Se cultivă viermiĭ de mătase. Are 52 hect. viĭ, din carĭ 2,25 nelucrătoare şi 14 hect. livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de 16 persoane.

Are o şcoală primară de băeţĭ; 2 bisericĭ.

Veniturile com. sunt de 5375 leĭ, 14 banĭ.

Ibăneşti, *moşie*, a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de schitul Brîncoveni, care, pe periodul 1886—96, s'a arendat cu 570 leĭ anual.

Ibăneşti-de-Seaca, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 150 hect., pendinte de com. Ibăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Ibra, *insulă*, în Dunăre, compusă din 2 trupurĭ. Are 100 pog. pădure şi depinde de com. Ianca, se află în dreptul pichetuluĭ Amărăşti şi com. Potelul, în faţa satuluĭ Ostrov din Bulgaria, în jud. Romanaţi.

Ibrianul, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Frasinul.

Ibrianul, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Finta.

Ibrianul, *moşie* particulară, cu 2 trupurĭ, unul de 429 hect. şi altul de 250, în com. Tuluceşti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Ibrişorul, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusă; se desface din dealul Ciucurova; se întinde spre N., printre pîraĭele Slava-Rusească şi cea Cerchezească, într'o direcţie generală de la N. la S., brăzdînd partea centrală a pl. şi a com.; pe muchea luĭ merge hotarul dintre cătunele Slava-Rusă şi Baş-Punar; la poalele de S. se află frumoasa mănăstire Uspinia; are 241 m.; este acoperit cu pădurĭ, tufărişurĭ şi păşunĭ.

Ichim, *pădure*, pe moşia Cucoreni, com. Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani; are o întindere de 386 hect., populate maĭ mult cu stejar.

Ichimeni, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Drăguşeni, for-

mat din două cătune: Ichimeni-Pisoschi și Ichimeni-Softa, cu 81 familiĭ, saŭ 344 suflete.

Proprietatea moșieĭ este parte a D-luĭ Todirel Pisoschi, iar parte a erezilor defunctuluĭ Softa.

Săteniĭ înproprietărițĭ aŭ 185 hect. 60 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ moșieĭ partea Softa, 1466 hect. 56 ariĭ și partea Pisoschi, 1373 hect. 91 ariĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Vasile, mică, de lemn, făcută de sătenĭ.

Sunt 4 iazurĭ pe moșie, din carĭ cel maĭ mare este acel numit al-Volovățuluĭ.

Pîraĭe sunt: Volovățul, ce trece pe hotarul despre Adășani, și Bodeasa peste moșie.

Drumurile principale: acel de la Darabani ce duce la Ștefănești și acel de la Coțușca la Săveni.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Avrămeni, Drăgușăni, Adășani, Nichiteni și Bodron.

Ichimeni-Pisoschi. Vezĭ Ichimeni, sat.

Ichimeni-Softa. Vezĭ Ichimeni, sat.

Ichimești (Mînzălești), *cătun*, de reședință, al com. Mînzălești, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ și 40 case. E locuit din vechime de familia Mînzală, care a dat numele nu numaĭ acestuĭ cătun, dar chiar întregeĭ comune.

Icleanul, *deal*, aparține comuneĭ Vierșani, jud. Gorj. Are o direcție N.-S. E o prelungire a dealurilor ce vin pe la Licuricĭ, intră în hotarul Musculești, între Vălceaua-Deșuluĭ la V. și Hurezani-d.-s. la V. și se termină în valea Jiuluĭ, întinzîndu-se spre S. până la Ișalnița din Dolj, sub numire de Dealul-Chicioraluluĭ, retezîndu-se de Amaradia.

Icleanul, *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Poiana-Florești, ramificațiune a dealuluĭ Chicioareĭ (Gorj). Are o înălțime de aproape 400 m. și prezintă piscurile: Bobicinuluĭ și Cocoșatuluĭ. Este acoperit cu pădurĭ și puține viĭ.

Icoana, *com. rur.*, în jud. Olt, pl. Mijlocul, situată în luncă, pe malul drept al rîuluĭ Vedea, la 30 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Icoana și Călugăreasca, cu o populațiune de 140 familiĭ, saŭ 702 suflete (395 bărbațĭ și 312 femeĭ), din carĭ 135 contribuabilĭ; locuesc în 120 case și 21 bordeie.

Se zice că în aceste locurĭ aŭ fost pădurĭ marĭ, seculare, în care oameniĭ băjenițĭ găseaŭ locurĭ de ascuns. Aci aflară eĭ un copac mare și foarte bătrîn în care se afla o sfîntă icoană aproape acoperită de coaja luĭ, care crescuse peste dînsa. Oameniĭ adăpostițĭ aci formară cu timpul un sat, numit Icoana. Mult timp s'a numit și Dumbrăvioara, saŭ Dumbrăvița.

Cătunul Călugăreasca s'a înființat cu mult maĭ tîrziŭ.

Dintre locuitorĭ, sunt 2 croitorĭ, 2 fierarĭ, 2 vioriștĭ și un dulgher. Moșia e proprietate particulară. Proprietariĭ ceĭ maĭ însemnațĭ sunt moștenitoriĭ luĭ C. Plopeanu, carĭ posedă 1290 hect. arabile și 150 hect. pădure. Locuitoriĭ împroprietărițĭ după legea rurală din 1864 sunt: 55, în Icoana, cu 280 pogoane saŭ 140 hect. și 35 în Călugăreasca, cu 340 pogoane saŭ 170 hect.

Vite sunt: 80 boĭ, 30 vacĭ, 60 vițeĭ și mînzațĭ, 30 caĭ, 1200 oĭ, 100 porcĭ.

Tot teritoriul comuneĭ ocupă o suprafață de 1698 hect.

Are o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț, plătițĭ din budgetul comuneĭ.

Școala s'a renființat la 1 Septembrie 1896. Este frecuentată de 29 băețĭ. Statul cheltuește cu ea 756 leĭ.

Comerciul se esercită de 2 persoane.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ și cheltuelĭ de 2260 leĭ, 19 banĭ.

Se leagă printr'o șosea vecinală la N. cu com. Buzești; la S. cu com. Florul; la N.-V. cu com. Ursoaia.

Teritoriul comuneĭ se limitează la E. cu rîul Vedea, la V. cu com. Tìmpeni, la N.-V. cu com. Ursoaia și la N.-E. cu com. Buzești. Paralel cu rîul Vedea se întinde, de la N. la S. Dealul-Vedeĭ, care are o înălțime de vre-o sută metri, acoperit cu verdeață și pădurĭ.

Icoana (Palanga-Obedeanuluĭ), *sat*, face parte din com. rur. Stoenești-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Cade spre E. de Stoenești. Are locurĭ smîrcoase; iar la N. de aceste locurĭ se întinde o culme de deal care se termină lîngă rîul Ciorogîrla, spre E. de Bolintinul-din-Deal.

Se întinde pe o suprafață de 196 hect., pe carĭ le cultivă locuitoriĭ, afară de 61 hect. carĭ rămîn sterpe. Populația satuluĭ e de 294 suflete.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 287 și al celor micĭ de 302.

Icoana, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe luncă şi malul drept al Vedeĭ. Are o populaţiune de 304 locuitorĭ, din carĭ 35 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală, cu 140 hect. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Icoana, *numirea unuĭ sat vechiŭ,* pe valea Nanovuluĭ, ceva maĭ sus de com. Nanovul, jud. Teleorman. Acest sat era locuit numaĭ de Bulgarĭ şi a fost strămutat pe Valea-Vedeĭ, la 4 kil. Satul a păstrat numele tot de Icoana, până acum vre-o 20 de anĭ, cînd i s'a redat numirea de Nanovul-d.-j. Locuitoriĭ însă îĭ păstrează şi astăzĭ numirea cea vechĭe de Icoana.

Icoana, *moşie* particulară, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit 83 locuitorĭ din com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Icoana, *munte,* în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Icoaneĭ (Piciorul-), *munte.* Vezĭ Piciorul-Icoaneĭ, jud. Neamţu.

Icoaneĭ (Vîrful-), *munte,* în com. Pănătăul, jud. Buzăŭ; are pădure, fineaţă şi mult pietriş.

Iconiţeĭ (Vîrful-), *deal,* în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure. S'a numit ast-fel de la o icoană, ce se află şi azĭ într'un copaciŭ bătrîn.

Iculeşti, *nume,* ce purta în vechime satul Drăgoaia, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul.

Icuşeni, *sat,* situat pe deal, în partea de S. a comuneĭ Poeana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 760 hect. şi o populaţiune de 50 familiĭ saŭ 315 suflete, din carĭ 111 contribuabilĭ.

Sunt 3 iazurĭ şi 2 morĭ de apă. Numărul vitelor e de 442 boĭ. 160 vacĭ, 52 caĭ, 195 oĭ şi 35 porcĭ. Sunt 20 stupĭ cu albine.

Icuşeni, *sat,* jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, maĭ în jos de satul Luceni, cu o populaţie de 46 familiĭ, saŭ 202 locuitorĭ.

Are o biserică; o şcoală, înfiinţată la 1865, frecuentată de 29 elevĭ, cu local propriŭ, făcut de Stat.

Vite: 237 vite marĭ cornute, 92 oĭ, 30 caĭ şi 136 rîmătorĭ.

Idegla, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S de comună, cu o întindere aproximativă de 80 hect. Conţine peşte. Se scurge în Dunăre prin Rîiosul. De Idegla ţin: Topilele-Marĭ şi Topilele-Micĭ.

Idriciul, *com. rur.,* în partea de S.-E. a pl. Crasna, jud. Fălciŭ, aşezată pe văile şi dealurile Dolheni şi Albeşti, mărginită: la N., cu satul Vladnicul; la S., cu comuna Roşeşti; la E., cu comuna Vutcani şi la V., cu comuna Albeşti. Este formată din satele: Dolheni, Idriciul, Rădiul şi Tîlhăreşti, pe o suprafaţă cam de 1702 hect. şi cu o populaţie de 300 familiĭ, saŭ 750 suflete, din carĭ 200 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ parte sunt răzeşĭ, iară parte clăcaşi, înproprietăriţĭ prin legea din 1864. Uniĭ sunt coborîţĭ din partea munteluĭ, ca: Munteniĭ, Focşăneniĭ, Balaur, etc., alţiĭ din Muntenia şi de peste Dunărea, ca: Văleniĭ, Şerban, Muruz, Dragoslav, etc.

Teritoriul comuneĭ e udat de pîrîul Idriciul.

Budgetul com. e de leĭ 3900, banĭ 40, la veniturĭ şi de leĭ 3570, banĭ 75, la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 500, oĭ 200, caĭ 130 şi porcĭ 150.

Idriciul, *sat,* în centrul com. Idriciul, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, spre partea de S.-V., aşezat în partea dreaptă a pîrîuluĭ Idriciul, pe o suprafaţă de 858 hect. şi cu o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 300 suflete. Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Aicĭ este reşedinţa com. Are o şcoală înfiinţată în 1869, frecuentată de 40 elevĭ; o biserică, făcută de locuitorĭ în 1860, cu 1 preot şi 1 dascăl.

Spre S. de sat, este o movilă înnaltă, pe care se zice că a fost din vechime un schit.

Idriciul, *pîrîŭ,* izvoreşte din Rediul-Vladnic, com. Corni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, curge în lungul comunelor: Idriciul şi Roşeşti; udă satele Tîlhăreşti şi Idriciul, unde primeşte pîraele: Răroaea şi Gîrneţoaea; apoĭ trece prin satele: Roşieşti, Bogheni, şi de la Gura-Idriciul, se lasă spre V. şi se varsă în stînga rîuluĭ Bîrladul.

Idriciul, *şes,* după numele pîrîuluĭ Idriciul, se întinde pe o suprafaţă de 2 kil., în partea de S. a com. cu acelaşĭ nume, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, înfundîndu-se sub Dealul-Roşieştilor.

Idris-Cuius, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, căt. com. Mamut-Cuius; situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea vestică a com., la 2 kil., spre N.-V. de reşedinţă, pe valea cu acelaşĭ nume; are o întindere de 1829 hect., din carĭ 15 hect. ocupate

de vatra satuluî, cu 64 case; populaţia sa, în maioritate Turcî şi Bulgarî, este de 69 familiî, saŭ 291 suflete, ocupîndu-se cu păstoritul şi agricultura.

Idriţa, *movilă*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, la hotarul dintre comunele rur. Mamut-Cuius şi Cocargea, pe culmea dealuluî Cara-Iuiuc; are o înălţime de 147 metri şi este acoperit cu verdeaţă; fost punct trigonometric de observaţiune de rangul al II-lea; este situată în partea estică a plăşeî şi a com. Cocargea şi cea vestică a com. Mamut-Cuius, la 2 kil. spre S. de cât. Idris-Cuius; domină prin înălţimea sa satele Idris-Cuius, Mamut-Cuius, precum şi ruinele satuluî Spapînar.

Ieniceri, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Ceamurli-d.-j., cât. Caugagi; este o ramificaţie orientală a dealuluî Chiuciuc-Chioi-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plăşeî şi vestică a com.; lasă spre S.-E. dealul Cara-Burun; ramificaţiile sale estice se termină pe malul pîrîuluî Slava, şi pe sub poalele lor trece şoseaua naţională Babadag-Constanţa, iar cele vestice se termină în malul stîng al pîrîuluî Valea-Satuluî; pe sub poale merge drumul comunal Ciamurli-d.-s.; şi şoseaua naţională Tulcea - Constanţa; are 147 m., dominînd asupra satelor Ciamurli-d.-s., Hamamgi, văilor Slava şi Satuluî; punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea; este acoperit cu fineţe şi semănăturî.

Ienoşeşti saŭ **Ienuşeşti**, *com. rur.*, în partea de E. a plăşeî Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Se compune din satele Ienuşeşti (300 locuit.), Criva (200 locuit.), Gabera (182 locuit.) şi Spurcaţi (200 locuit.). E aşezată pe malul drept al Oltuluî, pe dealul la poalele căruia începe valea acestuî rîŭ, la N. de com. Piatra şi maî jos de Slatina, pe ţărmurile rîuluî Corneşul. Ocupă porţiunea de teren coprinsă între şoseaua, linia ferată Corabia-R.-Vîlcea şi linia ferată Slatina - Craiova şi rîul Corneşul. Se află la 14 kil. de Balş şi la 28 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluî d'asupra niveluluî măriî este de 145 m.

Are o populaţie de 242 familiî, saŭ 882 suflete, din carî 190 de contrib.

Budgetul com. e de 2808 leî la veniturî şi de 2765 leî la cheltuelî.

Săteniî se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Vite marî cornute 675, vite micî 1300. Are: 7 stabilimente comerciale; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 40 elevî, din 71 copiî în vîrstă de şcoală.

Are 3 bisericî: Sf. Ilie (1819) în Eneşti, Sf. Nicolae (1840) şi Sf. Nicolae (1875) în Criva, cu 2 preoţî şi 4 cîntăreţî. In centrul com. se află un zid gros de 3 palme, care închide un spaţiŭ de 100 m. pătraţî, şi în coasta dealuluî pe unde trece calea ferată s'a dat de ziduri de piatră mică şi cărămidă mare ceea-ce probează un aşezămînt roman; în adevăr în coasta dealuluî tăiat s'a destăinuit lucrătorilor şi azî e vizibilă o secţiune a căiî romane, construită cu pietriş şi cu întăriturî şi pardoseală de cărămizî late, care este acea însemnată pe Tabla luî Peutinger cu direcţia de la Romula la Apulum. La Ienoşeşti, d. profesor Tocilescu aşează pe baza distanţeî indicate în această Tablă, cetatea romană *Acidava*.

Iepăria, *deal*, în jud. Iaşi, pl. Turia, com. Bivolari, pe care se află o pădure de stejarî, plopî şi ulmî.

Iepăria, *iaz*, pe teritoriul satuluî Oneşti, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, numit ast-fel de la hergheliile de iepe ce se creşteaŭ prin împrejurimile acestuî iaz.

Iepeî (Dealul-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti; cât. Gura-Bădiculuî, are 100 hect., din care 5 hect. pădure, restul curăturî şi fineaţă.

Iepeî (Munţiî-), *ramură de munţî*, situată în prelungirea ramureî Doşelul, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Se întinde în direcţia V.-E., până la izvorul pîrîiaşuluî Stahie, iar de acolo, spre E.-N., către satul Calul, apoî spre S.-E. până în drumul care uneşte satul Calul cu drumul ce duce la satul Iapa, formînd ast-fel aproape două unghiurî drepte, cel întîiŭ deschis spre N., iar cel de al doilea, spre S.

Iepeî (Valea-), (Cozieni), *cătun*, al comuneî Bălăneşti, judeţul Buzăŭ, cu 180 locuitorî şi 50 case.

Iepeî (Valea-), *vale*, pe teritoriul com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, în partea despre E. a com.; începe de la hotarul moşieî Măcişeni şi se termină în Valea-Geruluî, pe moşia Ciubucciul.

Iepeî (Valea-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti; începe parte din muntele Vîrful-Jun-

culuï, parte din Vîrful-Predealuluï, amîndouă ramurile se împreună în cătunul Valea-Iepeï; se scurge în rîul Sărăţelul-Bălăneştilor.

Iepeï (Valea-), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, căt. Berceşti; face un corp cu Teişul şi Tisa, a moşnenilor Bălăneşti.

Iepeï (Vîrful-) *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, cătunele Berceşti şi Valea-Iepeï, acoperit cu pădurï şi izlaz.

Iepeï (Vîrful-), *culminaţie* a munteluï Blidişelul, în jud. Buzăŭ, com. Colţi, căt. Muscelul-Cărăimănesc.

Iepuraşul, *movilă,* în jud. Constanţa pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina, şi anume pe acela al cătunuluï săŭ Cîşla; este situată în partea de N. a plăşeï şi cea centală a comuneï, pe una din ramificaţiile de S. ale dealuluï de la Merchez, la un kil. spre E. de balta Oltina; are o înălţime de 143 m., fost punct trigonometric de observaţie rangul 3-lea, dominînd iezerul Oltina şi drumul comunal ce duce dela Ghiuvegea la Oltina şi un altul ce duce de la Cîşla la Caranlîc; este naturală şi acoperită cu verdeaţă.

Iepuraşul, *rîuşor,* care împreună cu pîrîul Stanca se varsă în rîul Teleajenul, jud. Prahova, la poalele mănăstireï Sinaia.

Iepureasca, *moşie* nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluï, pe teritoriul com. Condeeşti.

Iepureasca, *moşie,* situată la N. de satul Matca, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ, pe partea stîngă a pîrîuluï Corozelul.

Iepureasca, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluï, pe lunca rîuluï Ialomiţa şi pe teritoriul com. Condeeşti.

Iepureasca, *vale,* în jud Teleorman, începe din cîmpia moşieï oraşuluï Roşiori, despre N.-V., se coboară la vale tăind Drumul-luï-Traian şi şoşeaua judeţeană Turnul-Roşiori, în apropiere de acest din urmă oraş. Gura acesteï văï este în Valea-Urluiuluï, aproape de comuna Belitori.

Iepurele (Iezerul-), *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, în insula Balta, pe teritoriul comuneï Stelnica.

Iepurele, *vale,* izvoreşte din muntele Clăbucet şi se varsă în rîul Teleajen, pe malul stîng, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajen, jud. Prahova.

Iepureni, *com. rur.,* în capătul de N. al plăşeï Prutul, jud. Fălciŭ. Se întinde din apa Prutuluï spre V.-S., până în hotarul pl. Crasna, partea de E. aşezată pe şes, iar cea de V. pe dealurï. Mărginită la N. cu pl. Podoleni, la S. cu oraşul Huşi şi com. Stănileşti; la E., cu apa Prutuluï şi la V. cu pl. Crasna. Este formată din satele: Bobeşti, Corni-Unguri, Iepureni şi Voloseni. Se întinde pe o suprafaţă cam de 14,325 hect. şi cu o populaţie de: 594 familiï, saŭ 2095 suflete, din carï 584 contribuabilï. Locuitoriï sunt parte Romînï, parte Ungurï.

In comună sunt două marï proprietăţï: una a Statuluï, numită moşia Episcopieï de Huşi, pe care se află satele: Bobeşti, Corni-Ungurï şi Voloseni; iar a doua a D-luï Colonel Iamandi pe care se află satul Iepureni.

Apele ce udă teritoriul comuneï sunt: rîul Prutul, gîrla Pruteţuluï şi pîraïele Lohanul şi Valea-Greculuï.

Sunt: 2 bisericï, din carï una catolică; o şcoală.

Budgetul comuneï e de leï 5733, banï 27, la veniturï şi de 3551, banï 93, la cheltuelï.

Vite marï cornute 1587, oï 2195, caï 158 şi porcï 296.

Iepureni, *com. rur.,* în partea de N. a pl. Turia, jud. Iaşi, formînd şi limita despre jud. Botoşani. Se prelungeşte de la N. la S., pe partea stîngă a rîuluï Jijia. Teritoriul săŭ e accidentat şi face parte din podişul dealuluï Turia. Este acoperit de fînaţe, imaşe şi locurï de cultură; are puţine rădiurï şi viï. Se compune din satele: Iepureni, Glăvăneşti, Broşteni, Stolniceni, Viişoara, Andrieşeni, Fîntînelele saŭ Spineni-Noï şi Spineni-Vechï. Are o suprafaţă cam de 8336 hect., cu o populaţie de 636 familiï, saŭ 2503 suflete.

Are: 4 bisericï, cu 4 preoţï, 6 cîntăreţï şi 2 eclesiarcï; 2 şcolï, conduse de 2 învăţătorï şi frecuentate de 70 băeţï şi 4 fete. Sunt 2 morï de apă.

Budgetul com. e de 19480 leï, 64 banï, la veniturï şi de 19436 leï, 63 banï, la cheltuelï.

Vite: 6928, din carï: 2219 vite marï cornute, 3785 oï, 343 caï şi 581 rîmătorï.

Iepureni, *sat,* situat pe dreapta Jijieï, în partea de S. a com. Ungureni, pl. Jijia, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1716 hect. şi o populaţie de 122 familiï, saŭ 436 suflete, din carï 92 contribuabilï.

Are: 1 biserică făcută de locuitorï, cu 1 dascăl; 2 cîrciumï; 1 moară de aburï.

Vite: 298 vite marĭ cornute. 112 caĭ, 1420 oĭ, 6 capre, 2 bivolĭ, 32 mascurĭ. Locuitoriĭ posedă 26 stupĭ cu albine.

Iepureni, *sat,* în centrul com. Iepureni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, la 4 kil. de oraşul Huşi, aşezat pe valea pîrîuluĭ Cîrţa. Suprafaţa vetreĭ satuluĭ e de 18 hect., 64 ariĭ, iar a moşieĭ, de 3625 hect. Are o populaţie de 256 familiĭ, saŭ 940 suflete, din carĭ 256 contribuabilĭ.

Este reşedinţa com. Are o şcoală, înfiinţată în anul 1868, frecuentată de 45 copiĭ; o biserică, făcută de proprietar în 1830, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Spre S. de sat sunt 2 iazurĭ; spre E. e locul numit Benţa, unde se zice că a fost tîrg secuesc, iar alăturea un pisc de deal, numit Piscul-luĭ-Vodă.

Aicĭ a avut loc una din luptele răsculaţilor, carĭ aveaŭ în cap pe Hînceştiĭ, ce se răsvrătise asupra luĭ Ioan Duca-Vodă şi a grecilor luĭ, carĭ-l conduceaŭ în administraţia Ţăreĭ. Duca-Vodă, pentru ca să înlăture răscoala ce izbucnise de la Orheĭ şi Lăpuşna, a adus în Ţară Tătariĭ, carĭ, trecînd prin Huşi în sus, s'aŭ încăerat la Iepureni cu insurgenţiĭ.

Iepureni, *sat,* din com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iaşi, situat pe şesul şi malul stîng al rîuluĭ Jijieĭ, pe o suprafaţă de 1716 hect. şi cu o populaţie de 68 familiĭ, saŭ 268 suflete, romînĭ răzeşĭ. Are o biserică de lemn, făcută la 1837, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Vite: 310 vite marĭ cornute, 42 oĭ, 35 caĭ şi 63 rîmătorĭ.

Iepureni, *sat,* în partea de V. a com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, pe o întindere de 2897 hect. şi o populaţie de 152 familiĭ, saŭ 692 suflete. Are o biserică, zidită la 1802, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi un eclesiarc; o şcoală întreţinută de comună, înfiinţată la 1880, frecuentată de 36 elevĭ.

Vite marĭ cornute 604, oĭ 407, caĭ 49 şi rîmătorĭ 112.

Iepureni, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre E. de Bîrlad. Are 707 locuitorĭ, din carĭ 134 ştiŭ carte; locuesc în 109 case. Satul formează o comună, com. Iepureni, cu cătunele: Bărlăleşti, Bursuci şi Horga. In toată com. sunt 1853 locuitorĭ, din carĭ 69 ştiŭ carte; 318 contribuabilĭ; 394 case. Se cultivă via pe o suprafaţă de 88 hect., 50 ariĭ.

Comerciul se face de 15 persoane. Are o şcoală primară de băeţĭ; 4 bisericĭ; o fabrică de spirt. Prin acest sat trece şoseaua judeţeană Bîrlad-Fălciŭ. Venitul com. e de 13903 leĭ, 51 banĭ.

Iepureni, *pădure,* în jud. Tutova, com. cu acelaşĭ nume.

Iepureşti, *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, compusă din cătunele: Iepureşti-Sîrbĭ, Iepureşti-Romînĭ şi Mateĭ-Basarab, ce-ĭ zice şi Walter-Mărăcineanu. Este situată pe coasta dreaptă a Neajlovuluĭ, la 58 kil. de Giurgiu, la 10 kil., de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ, şi la 30 kil., de Bucureşti, la N.-E. judeţuluĭ, departe de limita judeţuluĭ despre Ilfov la Copăceni, de 9 kil.

Are şosea comunală ce duce la Bucureşti prin satul Stîlpul.

La 1864, conform legeĭ rurale, statul a dat la 212 locuitorĭ 1884 hect., iar la 1882 s'a dat, la 50 însurăţeĭ, 250 hect.

Are o populaţie de 325 familiĭ, saŭ 1674 suflete, din carĭ 290 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 6530 leĭ la veniturĭ şi de 3809 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: bivolĭ şi boĭ 640, vacĭ 45, oĭ 1700, rîmătorĭ 30, asinĭ 3 şi capre 10.

Are o şcoală mixtă, cu 4 clase, în bună stare, făcută de Christodor Stravolca, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 57 copiĭ.

Constitue parohia Iepureşti, avînd o biserică în cătunul Iepureşti-Sîrbĭ, zidită la 1866, cu hramul Sf. Nicolae, cu 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Sunt 11 cîrciumĭ. Case şi pătule bune pentru arendaşĭ.

Maĭ toate casele locuitorilor sunt învelite cu tinichea.

Comunele cu toate cătunele eĭ constitue proprietatea Iepureşti-Curuteşti şi Fîntîna-Popiĭ, ce aparţine statuluĭ. Această moşie depindea, înainte de secularizare, de Mitropolie. Arenda anuală este de leĭ 31000.

Pe această proprietate este o pădure de stejar de 228 hect. dependinte de ocolul silvic Ghimpaţi.

Aci este şi o moară de apă pe rîul Neajlovul cu 2 pietre; două podurĭ.

Pe această proprietate sunt văile Bălăria şi Bălăria-Seacă.

Iepureşti-Romînĭ, *cătun,* cu 120 contribuabilĭ, pendinte de com. Iepureşti, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca. Se numeşte ast-fel pentru ca să se deosebească de cătunul vecin Iepureşti-Sîrbĭ ce ţine tot de aceeaşĭ comună. Ambele cătune sunt apropiate între ele şi se pot considera ca mahalale, despăţite de apa Neajlovuluĭ.

Iepureşti-Sîrbĭ, *cătun,* saŭ ma

hala, cu 110 contribuabilĭ, com. Iepureşti, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca; s'a numit aşa după naționalitatea locuitorilor Sîrbĭ, ce-şĭ păstrează încă portul şi obiceiurile. E situat ca şi Iepureşti-Romînĭ pe proprietatea statuluĭ Iepureşti-Curuteşti şi Fîntîna-Popiĭ.

Ieral-Cea-Bair, *culme de dealurĭ*, situată în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Almalîul şi al celeĭ urbane Ostrov, jud. Constanța, în partea de N.-V. a plăşeĭ şi cea de S. a comunelor. Se desface din dealurile Silistreĭ, de pe teritoriul bulgăresc al Dobrogeĭ. Intră în jud. Constanța, pe la locul numit Topcii-Olu şi se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E. şi ultimele sale ondulațiunĭ de N. se sfîrşesc pe malurile fluviuluĭ Dunărea, făcîndu-i-le înalte şi rîpoase. Din el se desfac spre E. dealurile Iapce-Bair şi Trîncovița. Din poalele sale de E. pleacă valea Almalîul şi adiacenta sa valea Trîncovița, iar din spre V. valea Rege-Deresi-Ceair şi alte două puțin însemnate. Are o înălțime cu 135 m. la vîrful Silistra. Este acoperit cu izlazurĭ, semănăturĭ şi pe clinele de N. se găsesc o parte din viile oraşuluĭ Ostrov. A jucat un rol însemnat în războaele Ruşilor cu Turciĭ, pe muchia sa se găsesc şi azĭ ruinele întăriturilor turceştĭ, ca Arab-Tabia, Amedia-Tabia, etc., şi vre-o cîte va pichete militare. Este tăiat de drumurile Silistra-Ostrov şi Silistra-Almalîŭ.

Ierbiceni, *sat*, cam în centrul com. Bîrleşti, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, pe malul stîng al rîuluĭ Bahluiul, situat parte pe coasta unuĭ podiş, iar parte pe şes. Şĭ-a luat numirea dela abundența erbeĭ, ce se afla pe şesul Bahluiuluĭ, pe timpul înființăreĭ satuluĭ, cu vr'o 120 anĭ în urmă, cînd un număr de locuitorĭ se aşezase acolo, venițĭ din părțile de jos ale Moldoveĭ, pribegițĭ din cauza invaziunilor turceştĭ. Teritoriul acestuĭ sat are o întindere cam de 4000 hect., din carĭ 800 sunt ale locuitorilor, iar restul proprietatea Doamneĭ Lucia Cantacuzino. Are o populație de 231 familiĭ, saŭ 1098 suflete romînĭ şi cîte-va familiĭ țiganĭ, dintre foştii robĭ, carĭ se ocupă cu lucrarea pămîntuluĭ. Viticultura e foarte răspîndită. Se face mare comerciŭ de vin, în țară şi chiar în afară. Boiĭ ceĭ maĭ frumoşĭ şi oile cele maĭ de rasă sunt producțiunile acesteĭ localitățĭ.

Aicĭ este reşedința comuneĭ. Are o şcoală înființată la anul 1865, frecuentată de 59 elevĭ. In partea de N. a satuluĭ, pe o ridicătură de deal, sunt situate casele proprietățeĭ, zidire mare şi frumoasă, proprietatea familieĭ Păşcanu; în curte este o biserică zidită la 1848, iar pe poalele dealuluĭ se întinde un parc de arborĭ şi pomĭ roditorĭ, pe o suprafață de 69 hect., care face podoaba satuluĭ.

Vite: 1343 vite marĭ cornute, 118 caĭ, 5262 oĭ şi 279 rîmătorĭ.

Tot aicĭ se află o moară de apă.

Ierburoaia, *vale*, în jud. Fălciŭ, în suprafață de 215 hect. Se întinde la N. de Valea-Mâna, în ramificarea dealuluĭ Bîrladul, pe partea de E., spre valea Crasna, com. Tîrziĭ, pl. Crasna. Aicĭ se găsesc urme de sat şi de biserică.

Iericiul, *deal*, în partea de S. a com. Ohaba, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, formînd în acea parte Valea-Ohabeĭ, pe coasta despre com.; e acoperit cu prunĭ şi viĭ, iar pe creastă cu pădure; vine din spre V., din jud. Mehedinți, de la com. Costeni, la extremitatea com. Ohaba; în partea despre Jilțul-Mare se resfrînge spre S. şi urmează spre com. Borăscu, unindu-se cu dealul Carpenul al acesteĭ com.

Iermolia, *pîrîŭ*, 11 kil., afluent al Siretuluĭ, în jud. Suceava. com. Păşcani; învîrteşte treĭ morĭ.

Iernatica, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. de reşedință al com. Pardoşi, aşezat în partea de mijloc a com., la poalele dealuluĭ Iernatica, pe pîrîul Iernatica; are o întindere de 32 hect., cu o populație de 70 familiĭ, saŭ 340 suflete, din carĭ 62 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 21 persoane. Are o şcoală şi o biserică.

Iernatica, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Pardoşi, pe care o străbate prin mijlocul eĭ, pe lîngă căt. Iernatica; e acoperit cu fînețe şi păşunĭ; proprietate a com.

Iernatica, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s. Izvoreşte din dealul Iernatica, trece prin mijlocul com. Pardoşi, udă căt. Iernatica, şi, după un mic curs, se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Cîlnăul.

Ierosloveşti, *trup de moşie*, făcînd parte din moşia Tîrnava-d.-s., pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca.

Ieruga, *gîrlă*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula şi pl. Băileşti, com. Galicea-Mare. Izvoreşte în com. Caraula, curge

de la V.-E. și după ce iese din sat se împreună cu micul pîrîŭ Ciocănari. Pătrunde în com. Rudari și de aci în pl. Băilești, com. Galicea-Mare, curgînd pe la poalele dealuluĭ Smîrdăcețiul. Se pierde pe moșia Galicea-Mare, aproape de Fîntăna-Niță. Are un pod pe dînsul în com. Caraula.

Ieslele, *localitate,* pe pîrîul Suha-Mare, jud. Suceava, aproape de poalele munteluĭ Stînișoara. Are cîțĭ-va locuitorĭ (6-7 case). Pe aci trece șoseaua Fălticeni-Broșteni-Dorna. Aci se află o fabrică sistematică de scîndurĭ, una dintre frumoasele instalațiunĭ ale Domeniuluĭ Coroaneĭ, avînd 3 jugurĭ cu maĭ multe pînze (15—20), un circular și un alt herăstrăŭ pentru retezat căpătîele butucilor. E luminată cu lumină electrică.

Ieșiți-din-Orofteana. Vezĭ Orofteana-Frunzete, *sat,* jud. Dorohoiŭ.

Ieșul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci; face parte din com. Aninișul; este situat între munțiĭ: Coasta-Pietroasă, Setea-Mică, Pîcleasa și Roșiile, ale Austro-Ungarieĭ.

Iezăreni, *sat,* în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, situat pe dealul Iezăreni, cu o populație de 12 familiĭ, saŭ 51 suflete. Are o biserică.

Vite sunt: 36 vite marĭ cornute, 8 caĭ și 9 rîmătorĭ.

In acest sat, pe deal, în partea despre E., pe unde trece drumul dela Vasluiŭ spre Iași, aŭ eșit boeriĭ întru întîmpinarea luĭ Antioh-Vodă, fiul luĭ Cantemir-Vodă, în anul 7213, luna Maiŭ 21, pornind cu mare alaiŭ spre Iași.

Iezăreni, *moșie,* în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Miroslava, pe care se află satele: Iezăreni, Găureni, Dancaș, Balciul și Valea-Lupuluĭ; fostă pendinte de mănăstirea Socola, apoĭ devenită proprietatea statuluĭ, iar acum a com. urbeĭ Iași, cedată de Stat pentru plata datorieĭ de zece milioane.

Iezeni, *sat,* face parte din com. rur. Dîrmănești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Iezercanul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, teritoriul com. Bordușeani.

Iezercanul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, teritoriul comuneĭ Chioara.

Iezerelul, *sat,* jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Coșești, așezat pe o curbă, formată de dealul Buscata.

Are o suprafață de 50 hect., din care 28 hect. pădure, și o populație de 20 familiĭ, saŭ 101 suflete.

Vite: 43 vite marĭ cornute 100 oĭ, 3 caĭ și 15 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 plugurĭ și 10 care cu boĭ.

Iezerul, *sat,* spre S.-V. com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. Și-a luat numele de la lacul Iezerul. E situat între dealul Chetrosul și Mălinești, pe o suprafață de 157 hect. Are o populație de 28 familiĭ, saŭ 159 suflete.

Vite marĭ cornute 106, oĭ 100.

Iezerul, *sat,* la S.-V. de satul Hușeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat la S. de pădurea Iezeruluĭ, pe o întindere de 429 hect., avînd o populație de 25 familiĭ, saŭ 107 suflete, țiganĭ.

Vite marĭ cornute 18, caĭ 8 și rîmătorĭ 8.

Iezerul, *sat,* în partea de N. a com. Borăști, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, așezat pe dealul Iezerul și udat de pîraiele Pănoasa și Săul.

Are o suprafață de 275 hect. și o populație de 11 familiĭ, saŭ 36 suflete.

Iezerul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Bucul.

Iezerul, *schit,* ține de com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, lîngă rîul Cheia, la 6 kil. de vatra satuluĭ, în mijlocul pădureĭ.

După cum se constată din următoarea inscripție, s'a zidit de Mircea-Vodă Ciobanul și soția sa Chiajna, la anul 7061.

Această sîntă biserică și mănăstire, unde se prăznuește hramul Intrăreĭ în biserică saŭ Ovedenia, făcutu-s'aŭ dintru întiiŭ de răposatul Mircea Voevod cu Doamna sa Chiajna, la leatul 7061 și prin trecerea timpurilor, din necăutare s'aŭ surpat, iar maĭ pe urmă s'a prefăcut de iubitorul de D-zeŭ Kir Ilarion Episcopul Rîmniculuĭ: biserica, clopotnița chiliile împrejur și zidul, iar maĭ în urmă în zilele Episcopuluĭ Damaschin al Rîmniculuĭ s'a zugrăvit și s'a înfrumusețat pe din lăuntru, ch 7228 (1720).

Petre Șchiopul dărui, la anul 1562, maĭ multe moșiĭ Episcopieĭ de Rîmnic, pentru a întreține acest schit ce servea ca loc de sihăstrie.

Astă-zĭ se întreține de stat, care înscrie anual în bugetul săŭ 1070 leĭ.

Iezerul, saŭ **Lacul-Dorohoiŭ,** *lac,* cel maĭ întins din județul Dorohoiŭ și al doilea în Moldova după lacul Brateș de lîngă Galați. După tradiție el este

format prin iezărirea pămîntuluĭ, în locul căruia s'a ivit această baltă mare.

Se află la mică distanţă de tîrgul Dorohoiŭ, în partea de N.-V.

Suprafaţa apeĭ are o întindere de 430 hect., iar adîncimea la mijloc este de 12—14 m. Incepînd de la mal treptat, se tot sporeşte înaintînd în luciul apeĭ, până ce deodată se dă de cea maĭ mare adîncime.

Apa este limpede şi fără vre un gust deosebit; după observaţiile chimice, s'a găsit că conţine elemente de: pucioasă, fier şi iod. Despre acestea se spune că: părţile sulfuroase în mare parte provin de la descompunerea plantelor acuatice; feruginoasele provin de la izvoarele ce sunt la poalele dealurilor de lîngă maluri, unde se văd marĭ depozite de oxid-feruginos, iar iodoratele provin de la izvoarele şi viţele de apă din fundul laculuĭ, ca provenienţe marine, carĭ probează că lacul este format prin iezărire.

Apa acestuĭ lac provine nu numaĭ din propriele izvoare, ploĭ şi omete, dar şi din curentele pîrîuluĭ Buhaiul şi al rîuluĭ Jijia. Cel d'întăiŭ intră în iezer la partea S.-E., de la un timp de cînd vechia luĭ matcă fu părăsită; şi cel de al doilea intră prin partea N.-V. Buhaiul prin mîlul ce neîncetat aduce, diminuază treptat adîncimea basinuluĭ; Jijia trece prin lac şi eşind, îşĭ urmează curgerea în jos sub propria sa numire. Curentul Jijieĭ se observă pe luciul bălţiĭ, cînd este lin, avînd un alt color. Buhaiul prin sporirea depozitelor de mîl, micşurînd adîncimea, sporeşte reducerea laculuĭ, şi Jijia prin scurgerea sa, neavînd vr'o stavilă, să-ĭ domoale furia, în timpurile de şuvoaie, face marĭ mîncăturĭ în laturĭ şi în adîncimea canaluluĭ săŭ.

Propietatea laculuĭ ce din vechime era a M-reĭ Suceviţa, a fost luată în schimb de la M-rea Moldoviţa, ambele din Bucovina, după cum rezultă din hrisovul luĭ Radu-cel-Mare-Vodă, din 15 Ianuarie, 1617, prin care respingînd pretenţiile făcute de Grigore Curlic şi Ioan Meschinescu cu Mihalcea, menţine stăpînirea M-reĭ Moldaviţa. Acum partea de lîngă malurĭ este a proprietăţilor limitrofe: Şendriceni, Buhaiul, Hilişăul, Pomîrla, Trestiana şi tîrgul Dorohoiŭ; iar luciul din centru, a erezilor defunctuluĭ magistru de farmacie din Botoşani, rămas luĭ de la părintele săŭ Panaite Duca, cumpărat de la administraţia fonduluĭ religional romîn din Bucovina la 1875, cînd s'aŭ vîndut toate moşiile mănăstirilor Bucovinene ce eraŭ în Moldova, cum rezultă din jurnalul tribunaluluĭ de Dorohoiŭ No. 3023 de la 28 Oct. 1843; din ispisocul luĭ Alexandru-Iliaş-Vodă de la 12 Maiŭ 1632 (7140) şi din ispisocul luĭ Moise Movilă şi Barnovschi-Vodă, de la 23 Aug., 1739 (7138).

Legenda populară spune:

«Pe timpurile senine şi line, pe la miezul nopţiĭ, s'aud une-orĭ din adîncul laculuĭ eşind resunetul de glasurĭ femeeştĭ şi o cruce se poate zări, cînd apa este bine scăzută. Multă vreme nu s'a ştiut de la ce provine aceasta, până cînd îndrăzneţul boer Condea, s'a pus cu hotărîre, să pătrundă ascunsa taină. Porunci oamenilor săĭ a găti năvoade marĭ şi tarĭ; apoĭ într'o dimineaţă, după ce maĭ întîĭ a dat sărindare pe la multe biserici, şi a pus preoţiĭ să facă sfinţirea apeĭ, a lăsat să se bage năvoadele în apă. Oameniĭ, aleşĭ puternicĭ şi zdraveni, eraŭ la trasul năvoadelor, cînd simţiră şi greutate, de abia putură a le maĭ urni, părîndu-le că ce-va greŭ s'a prins; cu multe ostenele şi opintele, stăruind a scoate plasele, văd că faţa apeĭ începe a fierbe ş'a bolborosi; un muget înfiorător s'aude din adîncime; privitoriĭ adunaţĭ pe ţărmurĭ, fug speriaţĭ de acestea, iară Condea stă nemişcat, îndemnînd şi priveghind pe pescariĭ săĭ de a lupta cu greutatea şi a nu se lăsa. In fine iată că o fecioară tînără şi frumoasă, cu părul negru şi umed, cu faţa searbădă dar senină, se ivi pe luciul apeĭ, şi cu ochiĭ la Condea, ĭĭ zice: «mare noroc avut-aĭ Conde, de nu te-a înghiţit iezerul, ca pe toţĭ ceĭ ce s'a ispitit a-ĭ afla taina. Norocul tăŭ vine: pentru că aĭ invocat ajutorul luĭ D-zeŭ, începînd această cercetare, şi pentru că în trupul tăŭ curge sînge de al strămoşilor noştri. Acuma dar ascultă povestea laculuĭ, după care umblînd, ţi-aĭ pus cu viaţa în primejdie. Iat-o: «Pe locul unde se află acum iezerul, era în vechime un schit de călugăriţe, fondat de fiica unuĭ mare şi puternic Domnitor, care părăsind familia şi lumea, cu toate deşertăciunile eĭ, adunînd şi maĭ multe fecioare, se aşeză la schit şi cu toate jurară de a nu-l părăsi vre-o dată. Imprejurul schituluĭ eraŭ păndurĭ intinse şi dese, pe unde picior de bărbat nu călcase. Intr'o dimineaţă ne pomenirăm cu cîte-va fete tremurînd de groază, căutîndu-şĭ adăpost în schitul nostru; ele ne spuneaŭ că în ţară aŭ năvălit duşmaniĭ; că prefac oraşele şi satele în cenuşă: oameniĭ, parte aŭ scăpat la munţĭ, iar parte aŭ devenit robĭ. Auzind noĭ acestea îngrijat, şi îndată cu toatele ne-am strîns la rugăciune; abia bine începusem ruga noastră, că iată auzim tropote de caĭ şi sunete de arme, îndreptîndu-se spre schit. Ne am înspăimîntat dar ne-am pus toată nădejdea în D-zeŭ, urmîndu-ne cu rugăciunea. Ce şi cum, saŭ întîmplat nu ştim, destul că a doua zi de dimineaţă razele soareluĭ ne-aŭ luminat faţa, dar ochiĭ noştri în loc de pămînt vedeaŭ numaĭ apă în toate părţile. Viĭ suntem noĭ de atuncĭ şi viĭ ne păstrează D-zeŭ, până la învierea de apoĭ. Ceea ce auziţĭ voĭ în nopţile senine şi line sunt rugăciunile noastre, ce le facem la razele duioase ale luneĭ». Acestea zicînd, se afundă în unde iar apa bolborosi, şi spumegă în urma eĭ».

Iezerul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Novaci. E situat între munţiĭ: Mohorul, Cărbunele şi Călcescu. Face parte din com. Pociovaliştea.

Iezerul, *moşie*, a statuluĭ, fostă

pendinte de Episcopia Rîmnicul, situată în com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, care s'a arendat, afară de părțile vîndute de vecĭ, cu 2000 leĭ anual.

Iezerul, *pădure,* în marginea căreia e situat satul Iezerul din com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ. Se întinde pe dealurile Măngălăria și Butucăria.

Iezerul, *pîrîŭ,* în jud. și pl. Tutova; izvorește de pe teritoriul com. Obîrșeni, luîndu-șĭ naștere din 6 izvoare, carĭ curg maĭ întîiŭ separat cît-va loc, pe urmă se reunesc toate pe teritoriul com. Obîrșeni, luîndu-șĭ numele de Iezerul. Curge de la N. spre S., udă teritoriile com. Obîrșeni, Voinești, Lălești și Puiești și se varsă în pîrîul Tutova, de-a stînga, în dreptul satuluĭ Gura-Iezeruluĭ.

Iezerul, *pîrîŭ,* izvorește din dealul Mălinești, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, udă teritoriul acesteĭ comune, curgînd de la S. spre N. și se varsă în rîul Bîrladul, la locul numit Moara-Gînduleseĭ, în apropiere de pîrîul Pietrosul.

Iezerul-Grecilor. Vezĭ Greaca, *lac,* jud. Ilfov.

Iezerul-Mare, *lac,* pe teritoriul satuluì Hodora, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iași, în partea de V. a dealuluĭ Breazul; alăturea cu acest Iezer e un altul, numit Iezerul-Mic; se despart unul de altul prin un delușor. Apa din aceste două iezere este acoperită cu stuh, afară de centrul Iezeruluĭ-Mare, unde în forma uneĭ circonferințe se vede apa limpede și curată, numit Ochiul-Iezeruluĭ și care se zice că este foarte adînc. Peștele ce se găsește în el, se prinde cu anevoiă din cauza stuhărieĭ.

Iezerul-Mare, *munte,* în jud. Muscel, plaiul Nucșoara, cu 2470,6 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ Negre. In acest munte, la o înălțime de 2129,2 m. d'asupra niveluluĭ măriĭ este un lac, numit Lacul-Iezeruluĭ.

Masivul este compus din șisturile cristaline metamorfice, care formează cea maĭ veche grupă geologică.

Iezerul-Mic, *munte,* în jud. Muscel, plaiul Nucșoara, Are 2393,3 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre.

Iezerul și **Bradul,** *pădurĭ,* ale statuluĭ, în întindere de 2000 hect., pendințĭ de com. Olănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Iezeruluĭ (Lacul-), *lac,* în jud. Muscel, plaiul Nucșoara, pe muntele Iezerul-Mare, la o înălțime de 2129,2 m. d'asupra Măriĭ-Negre.

Suprafața acestuĭ lac e de 4 pog. p.

Iezureni, *cătun,* al com. Curtișoara, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în partea de V. a cătunuluĭ Curtișoara, pe loc șes.

Are o suprafață de 300 hect., din care 100 hect. arabile, 130 hect. fînețe, 50 hect. izlaz, 13 hect. pădure și 7 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 32 familiĭ, saŭ 137 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pługurĭ, 18 care cu boĭ; 150 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 130 oĭ, 40 capre, 62 rîmătorĭ; 10 stupĭ.

Are 1 puț și 4 fîntînĭ.

Ifimești, saŭ **Ifimeasca,** *numire vechiă* ce purta parte din *moșia* Țigănești - Calomfirești, jud. Teleorman.

Ifutești, fostă numire a *satuluĭ* Chiriac, jud. Vlașca, pl. Marginea. Numele de Chiriac l'a luat în urmă, după numele vechiuluĭ proprietar Bașa Chiriac.

Igești, *cătun,* în jud. Putna, pl. Șușița, com. Bătinești. Este situat în cîmpia ce purcede din vale de la Țifești și merge pănă în Siret.

Are o populațiune de 148 suflete, carĭ locuesc în 37 case. Copiiĭ urmează la școala din Bătinești.

De aci se trag ramure din familiile răzășeștĭ Catargi și Sturdza.

Igești, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Blăgești, spre N. de satul Blăgești. Are 510 locuitorĭ și 117 case.

Igiroasa, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., la 33 kil. de orașul Turnul-Severin, situată maĭ mult pe deal. Formează com. cu satele: Arvătești și Băltanele, avînd o populație de 1216 suflete, din carĭ 194 contribuabilĭ; locuesc în 250 case.

Locuitoriĭ posedă: 41 plugurĭ, 84 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 112 stupĭ.

Este în apropiere de șoseaua națională Vîrciorova-București, de care este legată prin o șosea comunală. Are 2 bisericĭ, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Budgetul com. e de 1802 leĭ la veniturĭ, iar la cheltuelĭ, de 1574 leĭ.

Sunt 670 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 700 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Iglicioara-Mare, *deal,* în jud.

Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din dealul izolat Iacob; se întinde spre S., avînd o direcție generală de la N. la S., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a com.; se întinde de-alungul iezeruluĭ Turcoaia; lasă spre E. prelungirea numită Dealul-Iglicioara-Mică și stă în legătură cu dealul Manole; natura luĭ e stîncoasă pe alocurea; la poalele nordice sunt și cîte-va viĭ; iar pe la poalele estice merge drumul comunal Turcoaia-Picineaga; este acoperit în cea maĭ mare parte cu fînețe și pășunĭ.

Iglicioara-Mică, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Turcoaia; este o prelungire S.-V. a dealuluĭ Iglicioara-Mare; are o direcție generală de la V. la E., brăzdînd partea V. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, stă în legătură cu dealurile: Manole și Gorgova; pe la poalele-ĭ E. trece drumul vecinal Turcoaia-Iglița și cel comunal Turcoaia-Picineaga; este acoperit cu fînețe.

Iglița, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, căt. com. Turcoaia, situat în partea V. a pl. și cea N.-V. a com., pe malul drept al brațuluĭ Măcin saŭ Dunărea-Vechie. E format din vre-o 25 case. Are o întindere de 40 hect. și o populație de 32 familiĭ saŭ 115 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura și cu pescăria. Acest sat este așezat pe o parte din ruinele vechiĭ cetățĭ romane Troesmis, cu ale căreĭ sfărîmăturĭ locuitoriĭ șĭ-aŭ făcut casele. Aci s'aŭ găsit o mulțime de inscripțiunĭ vechĭ romane.

Iglița, *ostrov*, format de Dunărea-Vechie și canalul Igliței, jud. Brăila, com. Chiscani, lung ca de 5 kil. și lat ca de 500 m. Acest ostrov este format de un munte de piatră. Aci sunt cariere însemnate de pĭeatră brută pentru pavagie, șosele și construcțiunĭ.

Iglița, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia și anume pe acel al cătunelor Turcoaia și Iglița. Are forma a două dreptunghiurĭ unite la capetele lor; este format de o revărsare anterioară a Dunăreĭ; are o întindere de 250 hect., aparținînd ambelor cătune; între ea și Dunăre se întinde mlaștine, iar pe malul E. sunt cîte-va viĭ; în partea S. se află așezat satul Iglița; iar în cea N., pe malul drept al privaluluĭ Carcaliul, prin care balta Iglița se varsă în Dunăre, se află așezată comuna Carcaliul; pe malul E. se termină ultimele ondulațiunĭ ale dealuluĭ Carcaliul, și drumul județean Măcin-Satul-Noŭ. Produce pește abundent ce se consumă în comunele: Măcin, Carcaliul și Turcoaia.

Iglița, *punct trigonometric* de observațiune, de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia (și anume al cătunuluĭ Iglița), situat nu departe de ruinele vechiĭ cetățĭ romane Troesmis; are 36 m. și domină satul Iglița, Dunărea, drumul județean Măcin - Satul-Noŭ, și pe cele comunale Iglița-Carcaliul și Iglița-Turcoaia.

Iglița, *pădure* de salcie, în suprafață de 75 hect., jud. Brăila, pl. Balta. Se mărginește la N. și E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, la S. și V. cu veriga Igliței.

Iglița și **Catargeaua**, *pădure*, de salcie, în suprafață de 8 hect., situată în jud. Brăila, pl. Vădeni. Se mărginește la E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, la V. cu cîmpul bălțeĭ.

Ignat, *pîrîŭ*, izvorește de la E. com. Mereni, pl. Vedea-de-Sus, jud. Olt, și se varsă în gîrla Eiul, pe țărmul stîng, tot în raionul com. Mereni.

Ignat, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., format pe teritoriul com. Racovițeni, pe care o udă prin mijloc; se varsă în rîul Cilnăul, pe partea dreaptă a luĭ, maĭ sus de cătunul Nisipeni.

Ignat-Carni, *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, în partea S. a pl. și V. a com. pe malul Măriĭ, dominînd grindul Crasowski pe o mare întindere.

Igoiul, *sat*, face parte din com. rur. Alunul, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vlașca. Are o populație de 532 locuitorĭ: 269 bărbațĭ și 263 femeĭ.

Are 2 bisericĭ: una numită In-Vale, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, fondată la 1813 de enoriașĭ și a doua a Igoiuluĭ-din-Deal, cu hramul Sf. Dumitru, fondată la 1838 de I. Bușe și alțiĭ.

Cătunul Igoiul forma în vechime o singură com., apoĭ s'a unit cu cătunele Alunul și Bodești și astă-zĭ formează comună cu Alunul. Aci sunt maĭ multe carierĭ de pĭeatră.

Igoiul, *moșie*, cu *pădure*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, situată în com. Alunul, căt. Igoiul, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Igoni, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, în sus de com. Baia-

de-Fier, în direcţiunea N., lîngă muntele Bălescul.

Ijdileni, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Frumuşiţa, cu 77 familiĭ, saŭ 351 suflete; are viĭ frumoase cu pomĭ fructiferĭ, în specialĭ nucĭ; prin sat trece şoseaua judeţeană.

Ijdileni, *moşie* particulară, de vr'o 3000 hect., în com. Frumuşiţa, jud. Covurluiŭ.

Ijdilenilor (Valea şi Dealul-), *vale* şi *deal,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Frumuşiţa.

Ilaciul, *sat,* face parte din com. rur. Colteşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are: o populaţie de 390 suflete: 200 bărbaţĭ şi 190 femeĭ; o biserică, fondată la 1791 şi reparată la anul 1851. Ctitorĭ sunt locuitoriĭ satuluĭ.

Ilanlîc, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Sari-Ghiol, aşezat în partea S. a pl. şi cea V. a com., la 12 kil. spre S.-E. de căt. Sari-Ghiol, reşedinţa com., pe malul Măriĭ, la 6 kil. spre S. de oraşul Mangalia; este închis la V. de dealurile Ilanlîc şi Acangi; valea Ilanlîc trece prin el; este punct important, pentru-că la 6 kil. spre S., în vîrful Ilanlîc-Tepe, se termină hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria. Intinderea luĭ este de 1470 hect., din carĭ 45 hect. ocupate de vatra şi grădinile satuluĭ. Populaţiunea totală e de 42 familiĭ, saŭ 124 suflete, care se ocupă cu pescuitul.

Ilanlîc, *deal,* ce face parte din culmea Ilanlîculuĭ, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Sari-Ghiol, cătunul Ilanlîc; se desface din culmea de la vîrful Taşli-Iuc; se îndreaptă spre E., avînd direcţie generală de la N.-V. spre S.-E. printre văile Mamut-Lusta şi Ilanlîc, brăzdează partea S. a pl. şi cea S.-E. a com., trece prin satul Ilanlîc şi ondulaţiunile sale se sfîrşesc pe malul Măriĭ; are 66 m. înălţime; este presărat cu vre-o 14 movile; e tăiat de drumul comunal Acangi-Mangalia; acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Ilcovăţul, *deal,* la V. de satul Fălcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov, 2 kil. departe de el. Este lung cam de 60 kil. Incepe dela Crevedia-Mare, jud. Vlaşca, trece pe la cătunul Podişorul, face o curbă mare spre E., trece pe la căt. Hobaia, pe la V. de satul Fălcoieni, intră iarăşi în jud. Vlaşca, răspunde în rîul Neajlovul şi se uneşte cu Dealul-Bulbucăţeĭ.

Pe coasta acestuĭ deal se cultivă grîŭ, porumb şi tutun.

Ilcovăţul, *pîrîŭ,* jud. Ilfov, spre V. de satul Fălcoianca şi la 2 kil. Are o lungime de 6 kil. Pe valea acestuĭ pîrîŭ nu sunt de cît sălciĭ, trestie şi rogoz. Se varsă în rîul Neajlovul. Curge încet.

Ileana, *vale,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Frumuşica; are direcţia spre S.-V. şi se întinde în jud. Ilfov. Această vale conţine în unele părţĭ apă şi stuf.

Ileana (Brobojiţi), *sat,* face parte din com. rur. Popeşti-Bicu, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Joiţa, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa. Locul în partea de E. e smîrcos.

Se întinde pe o suprafaţă de 602 hect., cu o populaţie de 92 locuitorĭ.

D-l D. I. Apostolescu are 557 hect. şi locuitoriĭ 45 hect. Proprietarul cultivă 75 hect.; 5 sunt sterpe, 10 izlaz, 1 vie şi 466 pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 63 şi al celor micĭ de 23.

Ileana-Ghermani, *sat,* face parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Bucureşti, la extremitatea judeţuluĭ despre jud. Ialomiţa. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 2324 hect. cu o populaţie de 243 locuitorĭ.

D-niĭ fraţi Ghermani aŭ 2157 hect. şi locuitoriĭ 167 hect. Proprietariĭ cultivă 1452 hect. (75 sterpe, 130 izlaz, 500 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu aburĭ; 1 maşină de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 21 elevĭ şi 3 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltueşte anual 2100 leĭ. Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 356 şi al celor micĭ de 1220.

Ileana-Ghermani, *pădure,* de 500 hect., pl. Mostiştea, jud. Ilfov, proprietatea fraţilor Ghermani.

Ileana-Papadopolu, *sat,* face parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafaţă de 844 hect., cu o populaţie de 270 locuitorĭ.

D-l I. C. Papadopolu are 710 hect. şi locuitoriĭ 134 hect. Proprietarul cultivă 510 hect. (125 izlaz, 75 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf.

Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteŭ; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 318 și al celor micĭ de 630.

Ileana-Suliman, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiștea, situată la E. de București, la 46 kil.

Se compune din satele: Bordeele, Ileana-Ghermani, Ileana-Papadopolu, Odăile-Podarĭ și Sulimanul, cu o populație de 1111 suflete, carĭ locuesc în 253 case.

Sunt 259 contribuabilĭ.

Se întinde pe o suprafață de 6353 hect. D-niĭ I. C. Papadopolu, D-niĭ frațĭ Ghermani și moștenitoriĭ luĭ C. Blaremberg, aŭ 5650 hect. și locuitoriĭ 703 hect.

Proprietariĭ cultivă 3995 hect. (150 sterpe, 930 izlaz, 575 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Budgetul com. e de 4270 leĭ la veniturĭ și de 4228 leĭ la cheltuelĭ.

Are: 3 bisericĭ, la Ileana-Papadopolu și Odăile-Podarĭ; 1 școală mixtă; 2 mori cu aburĭ; 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 6 heleșteie; 6 podurĭ stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 1638 (558 caĭ și epe, 3 armăsarĭ, 411 boĭ, 628 vacĭ și vițeĭ, 16 taurĭ, 22 bivolĭ și bivolițe) și al celor micĭ de 3644 (9 capre, 297 porcĭ, 3338 oĭ).

Locuitoriĭ posedă: 83 plugurĭ cu boĭ și 90 cu caĭ; 212 care și căruțe: 91 cu boĭ și 121 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 106 și neîmproprietărițĭ, 189.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Ilfovățul saŭ **Coteni,** *cătun*, pe proprietatea Gîstești, jud. Vlașca.

Ilfovățul saŭ **Coteni,** *vale*, pe proprietatea Gîstești; dă în Valea-Gîșteĭ, pl. Neajlovul, jud. Vlașca.

Ilfovul, *județ*, de cîmp, cam în centrul Romînieĭ Muntene. Șĭ-a luat numele de la apa Ilfovuluĭ, care se varsă în rîul Dîmbovița.

Pămîntul săŭ se înclină începînd de la N. și N.-V. până în Dunăre, unde se preface într'o cîmpie orizontală numită terasa dunăreană.

Forma și limitele județuluĭ. Forma județuluĭ Ilfov e a uneĭ patru-later drept-unghiular, aplecat spre stînga.

Se mărginește la N. cu jud. Dîmbovița și Prahova, la E. cu jud. Ialomița, la S. cu fluviul Dunărea, la V. cu jud. Vlașca și Dîmbovița.

Latura de N.-V. are forma unuĭ arc și se întinde între județele Dîmbovița și Prahova.

De la rîul Argeș (V.) și până la rîul Ialomița (N.), adică de la com. Stoenești și până la satul Văleni (com. Cociocul) se mărginește cu jud. Dîmbovița, com. Florești, Brezoaia și Butimanul, servind de limită.

De la rîul Ialomița (N.) și până la rîul Prahova (N.), adică de la căt. Văleni (com. Cociocul) și până la Maia, se mărginește cu jud. Prahova, (satele Herasca, Piscurile, Turbați, Gruiul, Lipia-Bojdani, Rădulești și Maia, servind de limită).

De la rîul Prahova (N.) și până în Dunăre (S.), adică de la com. Dridul și până la com. Mănăstirea, se mărginește cu jud. Ialomița, com. Roșiori, Drăgoești, Ileana, Obilești și Mănăstirea, servind de limită.

De la S. com. Mănăstirea și până la V. de insula Lunga, se limitează cu Bulgaria printr'o linie de demarcație, care împarte Dunărea în lung și care trece pe la S. de insulele: Albina, Ostrovul-Mare, Ostrovul-Frumos și insula Lunga.

De la V. insuleĭ Lunga și până la rîul Argeș, de unde am plecat, se mărginește cu jud. Vlașca, com. Prundul, Colibași, Copăceni, Dărăști, Cornetul, Bălășoieni, Malul-Spart, servind de limită.

Latura de E. a județuluĭ, adică linia de demarcație între jud. Ilfov și Ialomița, este paralelă cu cea de V., adică cu linia de demarcație între jud. Ilfov și Vlașca.

Linia pe care o face fluviul Dunărea, cu linia de demarcare între jud. Dîmbovița și jud. Prahova, par asemenea paralele.

Intindere. Suprafața totală a soluluĭ e de 446609 hect., din carĭ s'a cultivat în anul agricol 1899, o întindere de 263506; restul rămînînd necultivate, ocupate de pădurĭ, izlazurĭ, bălțĭ, etc.

Orografie. Teritoriul județuluĭ prezintă aproape un șes întins, întrerupt numaĭ de văile apelor, afară de partea de S. și E. unde pămîntul este maĭ accidentat.

Partea coprinsă între țărmul drept al rîuluĭ Argeșul și lacul Greaca are un aspect frumos și e toată înconjurată de dealurĭ.

Principala culme vine de la S., din jud. Vlașca, intră în jud. Ilfov pe la căt. Coeni, trece pe la S. de Ciumați, Ciurari, Izvoarele, Fătoaia, Herăști, Crivățul și Radovanul, trece pe la V. de căt. Coadele, Clătești, Stupinele și Chirnogi, cotește spre V., pe la N. bălțiĭ Greaca, și după ce atinge în partea de S. satele: Căscioarele, Greaca și Flămînda, intră iar în jud. Vlașca, pe la S. de com. Prundul.

Această culme este mult productivă în vin şi formează maĭ multe văĭ, între carĭ valea Burazi şi Valea-Zboieĭ sunt cele maĭ principale.

O altă culme de deal se întinde dela N. Olteniţeĭ şi se desparte în două: o parte principală apucă spre V., pe lîngă Ulmeni, Spanţov, Surlari, Chiselet, Mănăstirea, Cocani, merge spre N. pe la Curăteşti, Tăriceni, Ciofliceni, Gurbăneşti, Preasna-Nouă, Pîrlita, Dîrvari, Drăgoeşti şi se pĭerde în jud. Ialomiţa; iar a doua culme principală apucă spre N. de Olteniţa şi după ce trece pe lîngă satele: Mitreni, Budeşti, Vasilaţi, Lămoteşti, Frunzineşti, Brăneşti, Pasărea, Afumaţi, Ştefăneşti, se pĭerde în pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Prima culme principală, la V. de Gurbăneşti, se ramifică şi se pĭerde în pl. Mostiştea, după ce trece pe lîngă satele: Codreni, Sulacul, Manciul şi Plătăreşti.

Toată această culme, de la Dîrvari, se ramifică şi se pĭerde în pl. Dîmboviţa, după ce atinge satele: Măriuţa, Piscurile, Crătuneşti, Stoeneşti, Surlari, Creaţa, Leşile, Gagul şi Dascălul.

A doua culme principală se pĭerde spre S.-E. de Bucureşti, după ce trece pe lîngă satele: Buciumeni, Frumuşani, Orăşti şi Popeşti.

Ca culmĭ secundare avem:

1. Acea de la N. judeţuluĭ, care vine din jud. Dîmboviţa şi trece pe lîngă satele: Poenari, Butimanul, Tîncăbeşti, Izvorani şi Ciofliceni (pl. Dîmboviţa) şi se termină în balta Znagovuluĭ, la satul Ghermăneşti.

2. Acea care se întinde în jurul văeĭ Pociovaliştea şi trece pe lîngă satele: Corbeanca, Baloteşti, Răduleşti, Căldăruşani, Măxineni, Fĭerbinţi, Sărindarul şi se pĭerde în jud. Ialomiţa.

3. Acea care vine din jud. Dîmboviţa, taie pl. Dîmboviţa, de la N.-V. spre S.-E. şi trece pe lîngă satele: Ciocăneşti, Bucoveni, Buciumeni, Mogoşoaia Colintina, Pantelimon, Cernica şi Frunzineşti.

4. O culme paralelă cu cea de sus, care intră în judeţ pe la com. Brezoaia, trece pe lîngă satele: Cosoba, Arcuda, Dragomireşti, Chiajna, Roşul, Cotroceni, intră în Bucureşti, formînd Dealul-Spireĭ, al-Mitropolieĭ, Radu-Vodă şi Văcăreşti şi ese afară pe la Vitan, şi după ce atinge comunele: Leurdeni şi Bobeşti, se pĭerde spre Plătăreşti.

Idrografie. Teritoriul judeţuluĭ Ilfov este udat de maĭ multe rîurĭ marĭ şi micĭ, carĭ-l străbat maĭ în toate direcţiunile.

El este coprins între basinul rîurilor Argeşul şi Ialomiţa.

La S. fluviul Dunărea udă judeţul Ilfov, dela insula Lunga şi până la com. Mănăstirea. Intre Severin şi Marea-Neagră, Dunărea curge de la înălţime de 38 m. pe o distanţă de 780 kil.

Cursurĭ de ape principale în jud. Ilfovul sunt:

1. *Rîul Argeş,* care izvoreşte din Muntele Negoiul, jud. Argeş, intră în jud. Ilfovul pe la satul Stoeneşti, udă pl. Sabarul, serveşte de limită între pl. Olteniţa şi pl. Negoeşti, apucă spre S. de satul Budeşti şi se varsă în fluviul Dunărea la V. de Olteniţa.

El primeşte pe stînga, în jud. Ilfov, rîul Dîmboviţa şi Sabarul.

Pe ţărmul stîng al rîuluĭ Argeşul sunt aşezate următoarele sate: Crivina, Ţegheşul, Ordoreni, Buda, Cornetul, Dărăşti, Copăceni-Carada, Copăceni-Mogoşeşti, Colibaşi, Gostinari (din pl. Sabarul); Ghimpaţi, Herăşti, Budeşti şi Negoeşti (din pl. Negoeşti); Curcani, Mitreni, Olteniţa-Rurală şi Olteniţa-Urbană (din pl. Olteniţa.)

Pe ţărmul drept al rîuluĭ Argeşul sunt aşezate următoarele sate:

Malul-Spart, Ogrezeni, Bălăşoeni, Hobaia, Ciocanul, Grădinari, Fălcoianca, Plopi, Prisiceni, Buturugeni, Drăgăneşti (din pl. Sabarul); Coeni, Ciumaţi, Ciurari, Izvoarele, Hotarele, Criveţile, Radovanul, Coadele, Clăteşti, Chirnogi (din plasa Olteniţa).

2. *Rîul Dîmboviţa,* izvoreşte din muntele Oticul, jud. Muscel, udă pl. Znagovul, trece prin Bucureşti, străbate partea din pl. Dîmboviţa şi Olteniţa, şi se varsă în rîul Argeşul lîngă satul Budeşti. In el se varsă pîraiele Ilfovul, Pasărea şi Colintina.

3. *Rîul Ialomiţa* izvoreşte de sub coama munţilor Carpaţi, jud. Dîmboviţa, intră în jud. Ilfovul, udă pl. Znagovul, o parte din jud. Prahova şi în apropiere de com. Dridul primeşte rîul Prahova şi Pociovaliştea, la E. de Fĭerbinţi.

4. *Rîul Prahova,* care vine din jud. Prahova, udă partea de N. a judeţuluĭ Ilfov, trece pe lîngă satele: Răduleşti şi Maia şi în apropiere de com. Dridul se varsă în rîul Ialomiţa.

5. *Rîul Sabarul* format din pîraiele: Ciorogîrla şi Răstoaca, se varsă în rîul Argeşul, între căt. Ghimpaţi şi Izvoarele, după ce udă satele: Sinteşti, Creţeşti, Vidra, Străini-Dobrenĭ, Vărăşti şi Obedeni.

6. *Pîrîul Răstoaca* îşi ia naştere din dealurile com. Bogaţi, pl. şi jud. Dîmboviţa, unde poartă numele de Valea-Seacă. La com. Vîrtejul, jud. Ilfov, se împreună cu pîrîul Ciorogîrla şi formează rîul Sabarul.

7. *Pîrîul Ciorogîrla* în trecut era o mică viroagă care şi-a luat naştere de lîngă com. Lunguleţul, jud. Dîmboviţa. Dela canalizare a devenit un braţ al rîuluĭ Dîmboviţa, şi-şĭ împreună apele cu pîrîul Răstoaca, la com. Vîrtejul, dînd naştere rîuluĭ Sabarul.

8. *Pîrîul Ilfovul*, izvoreşte de lîngă Tîrgovişte, curge pănă în apropiere de com. Bolovani, jud. Dîmboviţa, de unde se desparte în două părţĭ: o parte curge la vale sub numele de Colintina şi intră în jud. Ilfov, prin plasa Znagov, formează lacul Ciocăneşti şi Colintina şi se varsă în balta Cernica şi d'aci în rîul Dîmboviţa.

Cea-l'altă apucă partea dreaptă, sub numele de Ilfovăţul, in jud. Ilfov şi lîngă com. Dragomireşti-din-Vale se varsă în rîul Dîmboviţa.

9. *Pîrîul Colintina.* Vezĭ pîrîul Ilfovul.

10. *Pasărea,* pîrîŭ, izvoreşte din pl. Znagovul şi se varsă în rîul Dîmboviţa lîngă satul Piţigaia, pl. Dîmboviţa.

11. *Mostiştea,* gîrlă, izvoreşte de lîngă satul Vărăşti, pl. Dîmboviţa, comunică cu Valea-Pasărea şi se varsă în balta Mostiştea, lîngă com. Tăriceni, pl. Olteniţa.

12. *Pociovaliştea*, gîrliţă, formează balta Căldăruşani şi se scurge în rîul Ialomiţa, la E. de com. Fierbinţi.

Afară de acestea maĭ sunt mulţime de văĭ şi vîlcele (trecute la literile respective), lipsite în cea maĭ mare parte de timp de apă şi carĭ aŭ apă pe ele numaĭ în timpurĭ ploioase, saŭ în timpul topireĭ zăpezeĭ şi cărora cu drept cuvînt le putem zice periodice.

Producţiunea. Pămîntul judeţuluĭ Ilfov este cît se poate de productiv, maĭ ales pe luncile Sabaruluĭ, Dîmboviţeĭ şi Argeşuluĭ, carĭ produc 4—5 chile porumb de pogon.

Pămîntul se împarte în arabil, de fineţe, băltos şi păduros. Cîmpiile de pe lîngă Dunăre daŭ cea maĭ bună păşune pentru vite. Viile, maĭ ales cele de lîngă Bucureşti şi balta Greaca, daŭ strugurĭ bunĭ şi gustoşĭ. Vinul este bun, dar nu ţine mult.

Bălţile, maĭ cu seamă cele de lîngă Dunăre, daŭ mult peşte. Din Dunăre se pescuesc: morun, nisetru şi cegă. Tot din bălţĭ se maĭ scoate trestie şi papură. Pe lîngă Dunăre şi pe lîngă cele-l'alte rîurĭ sunt locurĭ întinse de richită, care servă mult în industrie.

Pădurile, în întindere de peste 60000 hect., daŭ tot felul de lemne de foc şi de construcţiĭ. Insulele Dunăriĭ sunt acoperite cu pădurĭ de plută şi salcie. In judeţul Ilfov, statul are 47 moşiĭ, carĭ îĭ aduc un venit anual de 1204522 leĭ.

In anul agricol 1898—99 s'aŭ semănat in tot judeţul 263506 hect., din carĭ 111496 hect. grîŭ, 166 hect. secară, 94034 hect. porumb, 7945 hect. orz, 13110 hect. ovăz, 12186 hect. meiŭ, 4643 hect. rapiţă, 746 hect. cînepă, 549 hect. in, 1851 hect. tutun, 14030 hect. cartofĭ, fasole, linte, şi mazăre, 2750 hect. livezĭ artificiale (lucernă, trifoiŭ, etc.).

Maşinĭ agricole. Pentru diversele trebuinţe ale agricultorilor găsim în judeţ următoarele maşinĭ agricole: 35 de semănat; 40 de secerat; 140 de treerat cu aburĭ; 140 de vînturat; 69 de bătut porumbul, cu aburĭ; 70 de bătut porumb cu manivelă; 19712 plugurĭ; 426 grape de fier; 38 tăvălugurĭ; 11 grape de strîns finul, mişcate cu vite; 140 trioare sau maşinĭ de ales sămînţa; 560 moşoroitoare de fier şi de lemn (rariţe) sistematice şi peste 5000 în stare primitivă.

30 morĭ cu aburĭ, 70 cu apă, 1 de vînt şi 16 diferite fabricĭ (3 de spirt, 1 de oţet, 1 de drojdiĭ de bere, 3 de brînzeturĭ, 1 de rahat şi halva, 1 de lumînărĭ de ceară, 2 de săpun, 4 sistematice de cărămidă şi maĭ multe în stare primitivă).

Populaţia. Populaţia judeţuluĭ Ilfov e de 545.766 locuitorĭ. In 1859 era de 277407 loc.; în 1884, de 351571 loc.; în 1894, de 477598 loc.

Ocupaţia locuitorilor. Ocupaţia de căpetenie a locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor. O bună parte din populaţie se ocupă cu pescuitul şi cultura viţeĭ.

Dintre locuitorĭ, 45713 sunt plugarĭ, 1210 cîrciumarĭ şi hangiĭ, 843 industriaşĭ propriŭ zis (rotarĭ, dogarĭ, olarĭ, rogojinarĭ, dulgherĭ, zidarĭ, etc.) căcĭ, de altfel, maĭ fie-care locuitor pentru trebuinţa luĭ casnică, lucrează lemnăria, zidăria, etc. şi 5960 aŭ diferite profesiunĭ (pescarĭ, morarĭ, servitorĭ, îngrijitorĭ pe la diferite autorităţĭ, etc.).

Instrucţiunea publică. Funcţionează în jud. Ilfov 173 şcoale rurale: 110 plătite de stat (7 de băeţĭ, 7 de fete, 96 mixte), şi 63 plătite de judeţ şi de comune (2 de băeţĭ, 2 de fete şi 59 mixte).

Numărul elevilor carĭ urmează şcoalele rurale din judeţ se ridică la aproape 6000 băeţĭ şi 2000 fete.

Acest număr represintă 59% băeţĭ şi 7% fete din numărul total al copiilor în vîrstă de şcoală.

Cu instrucţiunea publică rurală din judeţ statul cheltueşte 112592 leĭ, judeţul 37000 leĭ

și comunele 99312 leĭ, ceea ce înseamnă că instrucția din județ, afară de București și Oltenița, a costat anual 248904 leĭ.

Dacă la această sumă maĭ adăugăm baniĭ dațĭ de județ și comunele pentru construirea de localurĭ, repararea școalelor, plata de chiriĭ, mobilier, ajutor la clădirĭ din noŭ, cumpărare de cărțĭ și alte obiecte pentru premiĭ, burse, etc., vedem că cu instrucția publică primară în județul Ilfov (afară de capitală și com. urb. Oltenița) se cheltuește anual peste 260000 leĭ.

In anul 1860 personalul didactic rural în județ era compus din 160 învățătorĭ, cu 3502 elevĭ și 41 eleve.

In ce privește instrucția în București, vezĭ București.

Serviciul medical. In județul Ilfov, afară de spitalele din București și de cel de la Colintina, Pantelimon și Ospiciul de la Mărcuța, maĭ sunt 4 spitale rurale:

1. Cel din Oltenița, cu 18 paturĭ, numit «Regina Elisabeta», întreținut de județ, cu care cheltuește anual 22132 leĭ. Acest spital s'a construit în anul trecut și se află în bune condițiunĭ higienice;

2. Spitalul de la Fierbinți cu 14 paturĭ și încă 4 de rezervă, pentru boalele contagioase, întreținut de județ cu care cheltuește anual 31241 leĭ. Acest spital s'a inaugurat la 2 Septembrie 1890;

3. Spitalul de la Budești, cu 14 paturĭ și încă 4 de rezervă pentru boalele contagioase, care s'a inaugurat în Octombre 1890, cu întreținerea căruia județul cheltuește anual 31,241 leĭ;

4. Spitalul de la Cocioc, pentru care statul dă o subvențiune anuală de 30000 leĭ.

Personalul medical se compune din: medicul primar al județuluĭ, mediciĭ de spitale, mediciĭ de arondismente, carĭ aŭ reședințele la Buciumeni, Domnești, Budești, Oltenița și Pantelimon, din 7 vaccinatorĭ și 13 moașe, însărcinate a asista la facerĭ prin comunele rurale.

Căĭ de comunicație. Teritoriul județuluĭ Ilfov este străbătut de căĭ ferate în patru diferite direcțiunĭ. Aceste căĭ pleacă din București și aŭ maĭ multe stațiunĭ unde se încarcă și se descarcă tot felul de mărfurĭ și se transportă călătoriĭ.

O linie ferată pleacă din București (gara Filaret) la Giurgiŭ, spre S., și se oprește în gările Jilava și Vidra.

A doua linie pleacă din București (gara de Nord) la Pitești, Slatina, Craiova, etc., și se oprește în jud. Ilfov la Chitila și Ciocănești.

De la Chitila o altă linie apucă spre N. prin gările Buftea și Perișul, la Ploești, Buzăŭ, etc.

A patra linie, plecînd tot din București (gara de Nord), trece pe la N. de oraș, apucă spre E., la Călărași, și se oprește la Mogoșoaia, Pantelimon, Băneasa, Brănești, Fundulea.

București de jur împrejur este înconjurat de cale ferată.

Transporturile se maĭ fac și prin căĭ naționale, județene și vecinale. Căile carĭ leagă orașul București cu capitalele județelor sunt:

1. Calea națională București-Ploești, care apucă spre N. de București, trece peste gîrla Colintina, pe lîngă Băneasa, Otopeni și Săftica, spre V. de Tîncăbești, după ce între Săftica și Tîncăbești taie gîrla Pociovaliștea și valea Znagovuluĭ, trece pe la E. de com. Ciolpanul, pe lîngă mănăstirea Țigănești și intră în jud. Prahova pe la satul Lupăria (Prahova). Această cale străbate la S. pl. Dîmbovița și la N. pl. Znagovul.

2. Calea națională București-Pitești, care apucă spre N.-V. de București, trece pe lîngă com. Chitila, Hanul-de-lămînt, Tartășești, Bujoreanca, Pajera și pe la căt. Băleanu intră în jud. Dîmbovița, pe unde își continuă drumul pănă la Pitești. Această cale străbate pl. Znagovul dela N.-V. spre S.-E.

3. Calea națională București-Giurgiŭ, care apucă spre S. de București, trece prin com. Jilava, peste gîrla Sabarul, și prin com. Copăceni-Carada. Corpurile Legiuitoare aŭ votat în anul 1890, leĭ 870,000 pentru construcția unuĭ pod peste rîul Argeș, între Copăceni-Carada și Adunați-Copăceni (Vlașca). Această cale străbate pl. Sabarul de la N. spre S.

4. Calea mixtă București-Alexandria care apucă spre S.-V. de București și trece prin com. Bragadiru și Cornetul.

Corpurile Legiuitoare aŭ votat 1680000 leĭ în anul 1890 pentru construcția acesteĭ șosele; iar pentru construcția poduluĭ peste rîul Argeș între Cornetul și Mihăilești (Vlașca) aŭ alocat în budget 870000 leĭ.

Această cale străbate pl. Sabarul de la N. spre S.-V.

5. Calea județeană București-Tîrgoviște apucă spre N.-V., trece pe lîngă satele: Mogoșoaia-Buftea, Atîrnați, Rebegești, Crevedia-d.-j., Crevedia-d.-s., Bărbăteasca, Luceanca, Bucimanul și apoĭ intră în jud. Dîmbovița.

Lungimea acesteĭ șosele este de 28 kil. și costă anual pe jud. (personal și material) 36000 leĭ.

6. Calea județeană București-Oltenița apucă spre S.-E., trece pe lîngă satele: Văcărești, Po-

peşti-Conduratul, Orăşti, Gruiul, Budeşti, Negoeşti, Curcani, Oltenița-Rurală şi Oltenița-Urbană.

Lungimea acesteĭ şosele e de 58 kil. şi costă anual pe jud. (personal şi material) 61600 leĭ.

7. Calea județeană Bucureşti-Brăila apucă spre E. de Bucureşti, trece prin satele: Pantelimon, Tămădăul, Călăreți şi Ileana.

Lungimea şoseleĭ e de 21 kil. şi costă anual pe jud. (material şi personal) 45000 leĭ.

8. Calea județeană Bucureşti-Piteşti apucă spre V. de Bucureşti, trece pe lîngă satele: Cotroceni, Militari, Ciorogîrla Bolintinul-din-Deal, Bolintinul-din-Vale, Drugăneşti.

Lungimea şoseleĭ este de 33 kil. şi costă anual pe jud. (material şi personal) 36000 leĭ.

9. Calea județeană Bucureşti - Craiova, care trece prin satul Clinceni şi Prisiceni şi intră în jud. Vlaşca.

Comunele rurale sunt legate între ele prin căĭ vecinale, parte bine şoseluite, parte neterminate, parte numaĭ în proecție.

Cultul. Locuitoriĭ județuluĭ sunt aproape toțĭ creştinĭ-ortodoxĭ, avînd bisericile lor prin sate şi tîrgurĭ în număr de 294, dintre carĭ funcționează numaĭ 282; iar cele-l'alte sunt parte în construcție, parte ruinate.

La aceste bisericĭ deservesc 313 preoțĭ, din carĭ 2 sunt diaconĭ.

Cît pentru bisericile carĭ n'aŭ preoțĭ din cauza miculuĭ număr de locuitorĭ, ele s'aŭ ataşat la bisericile vecine, carĭ sunt maĭ în apropiere, obligîndu-se preoțiĭ respectivĭ cu îngrijirea lor.

Județul Ilfov face parte din eparhia Mitropolieĭ cu reşedința scaunuluĭ în Bucureşti, capitala Regatuluĭ, şi are de cap pe Mitropolitul Primat al Romînieĭ.

In afacerile bisericeştĭ, jud. Ilfov este administrat de un protoereŭ cu reşedința în Bucureşti, ajutat de maĭ mulțĭ proestoşĭ de plăşĭ.

Bisericile sunt lăsate în sarcina comunelor. Statul întreține numaĭ următoarele bisericĭ: (exceptînd pe cele din Bucureşti) Văcăreşti, Mărcuța - Balamuci, Znagovul, Codreni, Plumbuita, Plătăreşti şi Sineşti, cu carĭ cheltueşte anual 21024 leĭ.

Mănăstirile din jud. sunt: Căldăruşani, Cernica, Pasărea, Samurcăşeşti şi Țigăneşti, cu carĭ statul cheltueşte anual 142908 leĭ, avînd 594 călugărĭ şi călugărițe.

Poşta şi telegraful. Poşta datează de la Alex. Ipsilante. In jud. Ilfov sunt 4 biurourĭ telegrafice: la Fierbinți, Domneşti şi Budeşti plătite de jud. şi la Oltenița plătite de stat. Acestea fac şi serviciul poşteĭ rurale. Pe lîngă gara Buftea şi gara Pantelimon sunt biurourĭ poştale rurale plătite de jud. Ilfov.

Afară de acestea, la fie-care gară sunt biurourĭ telegrafice ale căilor ferate: la Chitila, Ciocăneşti, Buftea, Perişul, Mogoşoaia, Pantelimon, Luceanca, Fundulea, Săruleşti, Jilava şi Vidra.

Vitele de muncă. Este de observat că în jud. Ilfov vitele sunt cu mult maĭ marĭ, maĭ puternice şi maĭ bine îngrijite ca în multe alte județe ale țăreĭ.

Vitele marĭ ating numărul de 337266; cele micĭ (capre şi oĭ) 264817 şi porcĭ 35645.

Impărțire administrativă. Bugetul județuluĭ. Județul Ilfov pănă la 1 Aprilie 1882 se împărțea în şase plăşĭ. De la această dată s'a alipit pl. Mostiştea la pl. Dîmbovița şi se administrează de sub-prefectul acesteĭ plăşĭ, iar circumscripția poartă numirea de plăşile-unite *Dîmbovița-Mostiştea* saŭ maĭ obicĭnuit pl. Dîmbovița-Mostiştea.

Cele 5 plăşĭ sunt:

1. *Plasa Dîmbovița-Mostiştea* coprinde 153 sate, carĭ formează 37 com. rur. şi una urb., *Bucureşti.* (Plasa Dîmbovița are 83 sate şi Mostiştea 70);

2. *Plasa Negoeşti,* coprinde 53 sate, care formează 16 com. rur.;

3. *Plasa Oltenița,* coprinde 34 sate, care formează 17 com. rur. şi una urb., *Oltenița.*

4. *Plasa Sabarul,* coprinde 98 sate, care formează 32 com rur.; şi

5. *Plasa Znagov,* coprinde 99 sate, care formează 20 comune rurale. In total județul Ilfov are 437 sate, carĭ formează 122 comune rurale şi 2 urbane.

Puterea administrativă a județuluĭ este încredințată unuĭ prefect, ajutat de 5 subprefecțĭ şi 122 primarĭ.

Consiliul județean, ales de locuitoriĭ județuluĭ, reprezintat prin comitetul permanent, îngrijeşte de starea județuluĭ.

După noua lege pentru fixarea circumscripțiilor administrative promulgată şi pusă în aplicare la 1 Noembrie 1892, județul Ilfov s'a împărțit în 10 plăşĭ:

Plasa Afumați, cu reşedința plăşeĭ în com. Belciugatele; pl. Argeşul, cu reşedința plăşeĭ în com. Bolintinul-din-Vale; pl. Dîmbovița, cu reşedința plăşeĭ în com. Tînganul; pl. Ilfovul cu reşedința plăşeĭ în com. Bucoveni; pl. Mostiştea, cu reşedința plăşeĭ în com. Fierbinți; pl. Negoeşti, cu reşedința plăşeĭ în com. Budeşti; pl. Obileşti, cu reşedința plăşeĭ în com. Obileşti-Noĭ; pl. Oltenița, cu reşedința plăşeĭ în com. Oltenița; pl. Sabarul, cu reşedința plăşeĭ în com. Jilava; pl. Znagovul, cu

reşedința plăşeĭ în com. Cocioc.

Fie-care din aceste plăşĭ coprinde următoarele comune:

I. *Plasa Afumați,* cu reşedința plăşeĭ în comuna Belciugatele, cătunul Belciugatul-de-Jos.

1. Com. Afumați, cu cătunele: Afumați şi Boltaşi.

2. Com. Belciugatele-Cojeşti, cu cătunele: Belciugatul-de-Jos, Belciugatul-de-Sus, Cădeasca şi Cojeşti.

3. Com. Călăreți-Şeinoiul, cu cătunele: Brătăşani, Călăreți, Piţişteanca-Polceşti şi Şeinoiul.

4. Com. Crîngul-Fundulele, cu cătunele: Crîngul, Fundulele şi Gostilele.

5. Com. Hagieşti-Mariuța, cu cătunele: Boteni, Hagieşti, Mariuța şi Mataraua.

6. Com. Ileana-Sulimanul, cu cătunele: Bordeele, Ileana-Gherman, Ileana-Papadopolu, Odăile-Podari şi Sulimanul.

7. Com. Moara-Domnească, cu cătunele: Găneasa, Moara-Domnească şi Şindrilița.

8. Com. Piteasca-Pasărea, cu cătunele: Cozieni, Mănăstirea Pasărea, Pasărea şi Piteasca.

9. Com. Ştefăneşti-Lipovățul, cu cătunele: Boldul, Crețuleasca-Lipovățul, Ştefăneşti-de-Jos, Ştefăneşti-Pasărea şi Ştefăneşti-de-Sus.

10. Com. Tămădăul-Dîrvari, cu cătunele: Dîrvari, Tămădăul-de-Jos şi Tămădăul-de-Sus.

II. *Plasa Argeşul,* reşedința plăşeĭ: comuna Bolintinul-din-Vale, cătunul Bolintinul-Moşteni:

1. Com. Bolintinul-din-Deal cu cătunele: Berceni şi Bolintinul-Băleanu.

2. Com. Bolintinul-din-Vale, cu cătunele: Bolintinul-Drugăneasca, Bolintinul-Moşteni, Bolintinul-Băleanu şi Malul-Spart.

3. Com. Bălăşoeni, cu cătunele: Bălăşoeni, Bolovani şi Hobaia.

4. Com. Buturugeni-Prisiceni, cu cătunele: Buturugeni, Plopi, Prisiceni şi Sacsoni.

5. Com. Ciorogîrla-Dîrvari, cu cătunele: Cațichea, Ciorogîrla, Dîrvari şi Mănăstirea - Ciorogîrla.

6. Com. Domneşti-de-Sus, cu cătunele: Domneşti-de-Sus şi Țegheşiul.

7. Com. Domneşti-Călțuna, cu cătunele: Ciutați, Domneşti-Călțuna, Domneşti-de-Jos, Domneşti-Sîrbi, Olteni şi Vatra-Mănăstireĭ-Cotroceni.

8. Com. Floreşti, cu cătunele: Floreşti-de-Jos şi Floreşti-de-Sus.

9. Com. Grădinari-Fălcoianca, cu cătunele: Ciocanul, Fălcoianca şi Grădinari.

10. Com. Ogrezeni, cu cătunul Ogrezeni.

11. Com. Poenari, cu cătunele: Bolintinul-Spiridon, Poenari-Enuță, Poenari-Florescul, Poenari-Moşteni şi Ulmi-Orneşti.

12. Com. Popeşti-Bîcul, cu cătunele: Arcuda, Gheonea, Ileana, Popeşti-Bîcul şi Zoița.

13. Com. Slobozia-Clinceni, cu cătunele: Clinceni, Olteni, Ordoreanul şi Slobozia.

14. Com. Stoeneşti-Palanga, cu cătunele: Deleni, Drugăneşti, Gogora, Icoana, Palanga, Pălănguța şi Stoeneşti.

15. Com. Tîntava, cu cătunele: Tîntava-Banuluĭ şi Tîntava-Bălăşoaia.

16. Com. Țigănia-Crivina, cu cătunele: Crivina şi Țigănia.

III. *Plasa Dîmbovița,* reşedința plăşeĭ: comuna Tînganul, cătunul Tînganul:

1. Com. Băneasa-Herăstrăul, cu cătunele: Băneasa, Dămăroaia, Floreasca, Grefoaicele, Herăstrăul şi Pipera.

2. Com. Bobeşti-Bălăceanca, cu cătunele: Bălăceanca, Berceni, Bobeşti, Glina Gherman, Glina-Macri, Manolache, Potoceanca şi Şerbănica.

3. Com. Brăneşti, cu cătunele: Brăneşti şi Vadul-Aniĭ.

4. Com. Bucureşti (comună urbană).

5. Com. Cernica-Căldărarul cu cătunele: Căldărarul, Cernica şi Mănăstirea Cernica.

6. Com. Colintina-Fundeni, cu cătunele: Colintina, Cătunul-Noŭ, Fundeni, Plumbuita, Teiul şi Viile-Colintina.

7. Com. Cucueți-Plătăreşti cu cătunele: Cucueți-Moara, Cucueți-Sudiți, Plătăreşti, Podul-Pitaruluĭ, Progresul şi Renaşterea.

8. Com. Dudeşti-Cioplea, cu cătunele: Bărzeşti, Cățelul, Cioplea, Dudeşti, Progresul, Văcăreşti şi Vitanul.

9. Com. Frunzineşti, cu cătunele Frunzineşti, Lilieci şi Orasca.

10. Com. Otopeni, cu cătunele: Otopeni-de-Jos şi Otopeni-de-Sus.

11. Com. Popeşti-Dragomireşti, cu cătunele: Dragomireşti-din-Deal, Dragomireşti-din-Vale, Gulia, Popeşti-Manuc, Popeşti-Mănăstirea, Săbăreni şi Zurbaua.

12. Com. Roşiul, cu cătunele: Bojea, Catanele, Crîngaşi, Fundul-Crîngaşi, Giuleşti-Țigănia şi Roşiul.

13. Com. Tărtăşeşti, cu cătunele: Bujoreanca, Călugărul, Hanul-de-Pămînt şi Pajerea.

14. Com. Tunari-Dimieni, cu cătunele: Dimieni şi Tunari.

IV. *Plasa Mostiştea,* reşedința plăşeĭ: comuna Fĭerbinți, cât. Fĭerbinți-Tîrgu:

1. Com. Cătruneşti-Măineasca, cu cătunele: Cătruneşti, Cloşca, Lilieci, Măineasca, Sineşti-Noĭ şi Sineşti-Vechĭ.

2. Com. Creața-Leşilor, cu cătunele: Creața-Pătrăchioaia, Gagul, Leşile, Merişeasca, Stoinoaia, Surlari şi Vînători.

3. Com. Drăgoești-Biținiile, cu cătunele: Bițina-Pămînteni, Bițina-Ungureni, Chiroiul-Pămînteni, Chiroiul-Ungureni, Drăgoești-de-Jos, Drăgoești-Znagov și Drăgoești-de-Sus.

4. Com. Dridul-Sărindarele, cu cătunele: Dridul-Movila, Dridul-Znagov, Movilița, Sărindarul-de-Jos, Sărindarul-de-Sus.

5. Com. Fierbinți-Stroești, cu cătunele: Fierbinți-de-Jos, Fierbinți-de-Sus, Fierbinți-Tîrgul și Stroești.

6. Com. Greci-Grădiștea, cu cătunele: Grădiștea, Greci-de-Sus și Măxineni.

7. Com. Maia, cu cătunul Maia.

8. Com. Meri-Petchi-Netezești, cu cătunele: Meri-Petchi, Netezești, Nuci și Sudiți.

9. Com. Micșunești-Greci, cu cătunele: Balamuci, Balta-Neagră, Fundul-Danciului, Greci-de-Jos, Greci-de-Mijloc, Micșunești-Mari, Micșunești-Moara.

10. Com. Fundeni-Gherasi, cu cătunele Băduleasa, Fundeni, Perișorul și Zoicarul.

11. Com. Leurdeni, cu cătutunul: Leurdeni.

12. Com. Pantelimonul-Dobroești, cu cătunele: Aleși-Pasărea, Dobroești, Mărcuța și Pantelimonul.

13. Com. Popești-Conduratul, cu cătunele: Popești-Pavlicheni (Catolici) și Popești-Romîni.

14. Com. Știubeiul-Orăști, cu cătunele: Canela, Filastache, Orăști, Orasca, Pîroaia, Pițigaia, Postovari și Poșta.

15. Com. Tînganul, cu cătunele: Tînganul și Tînganul-Moara.

V. *Plasa Ilfov*, reședința plășeĭ: comuna Bucoveni, cătunul Buftea:

1. Com. Brezoaia, cu cătunele: Brezoaia, Cămărașiul, Căscioarele și Drăgăneasca.

2. Com. Bucoveni, că cătunele: Atîrnați, Buciumeni, Bufta, Chitila, Flămînzeni, Mogoșoaia și Odăile.

3. Com. Chiajna, cu cătunele: Chiajna, Dudul, Giulești-Sirbi și Rudeni.

4. Com. Ciocănești, cu cătunele: Aleși-Ciocănești, Ciocănești, Crețul și Urziceanca.

5. Com. Corbeanca, cu cătunele: Corbeanca, Mecheaua, Ostratul, Oracul, Sarindăreanca, Tămași și Tămași-Orăscul.

6. Com. Cosoba-Trestieni, cu cătunele: Cosoba-Golescul, Cosoba-Hristi și Trestieni.

7. Com. Crețulești, cu cătunele: Crețulești-Dîrzea, Crețulești-Fălcoianul, Crețulești-Mănăstirea și Crețulești-Samurcași.

8. Com. Crevedia, cu cătunele: Cocani, Crevedia-de-Jos, Crevedia-de-Sus și Dîrzea.

9. Com. Militari, cu cătunele: Caracaș, Ciurelul, Grivița și Militari.

10. Com. Rădulești-Resimnicea, cu cătunele: Căldărușani, Movileanca, Rădulești-Căldărușani, Rădulești-Filitis, Resimnicea.

11. Com. Roșiori, cu cătunul Roșiori.

VI. *Plasa Negoești*, reședința plășeĭ comuna Budești, cătunul Budești:

1. Com. Aprozi-Negoești, cu cătunele: Aprozi, Frecați, Lacul-Cocoruluĭ și Negoești.

2. Com. Budești, cu cătunele Budești și Negoești-Poșta.

3. Com. Curcani, cu cătunul Curcani.

4. Com. Frumușani-Cuștureni, cu cătunele: Cuștureni, Frumușani, Pasărea și Petrăchioaia.

5. Com. Herăști-Buciumeni, cu cătunele: Buciumeni, Gruiul și Herăști.

6. Com. Luica, cu cătunul Luica.

7. Com. Lămotești-Gălbinași, cu cătunele: Gălbinași, Lămotești, Moara-Nouă, Ștefăneasca.

8. Com. Nana, cu cătunul Nana.

9. Com. Sohatul, cu cătunele Dona, Măcelarul și Sohatul.

10. Com. Vasilați-Popești, cu cătunele: Pîrlita, Popești, Stănești, Teșgheaua și Vasilați.

11. Com. Valea-Draguluĭ, cu cătunele: Ciocoveni, Ghimpați și Valea-Draguluĭ.

VII. *Plasa Obilești*, reședința plășeĭ: comuna Obilești-Noĭ, cătunul Obilești-Noĭ:

1. Com. Chiseletul, cu cătunele: Chiseletul, și Surlari.

2. Com. Frăsinetul, cu cătunele: Ciorușel, Frăsinetul, Mavrodinoaia și Noua-Văcărească.

3. Com. Gurbănești-Coțofanca, cu cătunele: Bălanul, Belciugul, Coțofanca, Gurbănești, Paicul, Preasna-Vechĭe, Silivestrul și Valea-Presneĭ.

4. Com. Mănăstirea, cu cătunele: Coconi și Mănăstirea.

5. Com. Obilești-Vechĭ, cu cătunul Obilești-Vechĭ.

6. Com. Obilești-Noĭ, cu cătunele: Buzoeni, Obilești-Noĭ, Orășani și Pîrliteni.

7. Com. Pîrlita-Sărulești, cu cătunele: Albeanul-Mănciulești, Chircuța, Gologanul, Manciul, Pîrlita, Sărulești și Solacolul.

8. Com. Preasna Nouă, cu cătunele: Codreni și Preasna-Nouă.

9. Com. Tăriceni, cu cătunele: Curătești, Luptători, Odaia-Vlădichiĭ, Tăriceni și Valea-Căpitanuluĭ.

VIII. *Plasa Oltenița*, reședința plășeĭ; com. urb. Oltenița:

1. Com. Căscioarele, cu cătunele: Căscioarele și Talaba.

2. Com. Chirnogi, cu cătunul Chirnogi.

3. Com. Greaca, cu cătunul Greaca.

4. Com. Crivățul, cu cătunul Crivățul.

5. Com. Hotarul, cu cătunele: Hotarul și Zboiul.

6. Com. Izvoarele, cu cătunele: Ciumați, Ciurari, Coeni și Izvoarele.

7. Com. Mitreni-Clătești, cu cătunele: Clătești, Jăianul, Luica, Mitreni și Valea-Roșie.

8. Com. Oltenița (comună urbană), cu Oltenița Tîrgul.

9. Com. Oltenița-Rurală, cu cătunele: Atîrnați și Oltenița-Rurală.

10. Com. Prundul, cu cătunul Prundul.

11. Com. Rădovanul, cu cătunul Rădovanul.

12. Com. Spanțovul, cu cătunele: Clinciul, Spanțovul, Tatina și Valea-luĭ-Soare.

13. Com. Ulmeni, cu cătunele: Tăușanca, Ulmeni-Pămînteni și Ulmeni-Ungureni.

IX. *Plasa Sabarul*, reședința plășeĭ: comuna Jilava, cătunul Jilava:

1. Com. Berceni-Dobreni, cu cătunul Berceni-Dobreni.

2. Com. Bragadirul-Bulgarul, cu cătunele: Bragadirul, Bulgarul și Cornetul-Glogoveanul.

3. Com. Buda-Prisiceni, cu cătunele: Buda, Drăgănești și Poșta.

4. Com. Colibași, cu cătunul Colibași.

5. Com. Copăceni-de-Sus, cu cătunul Copăceni-de-Sus.

6. Com. Copăceni-Mogoșești, cu cătunele: Copăceni-de-Jos, Mogoșești, Mănăstirea și Varlam.

7. Com. Cornetul-din-Vale, cu cătunul Cornetul-din-Vale.

8. Com. Crețești-Sintești cu cătunele: Copăceni-Sf. Ioan, Crețești și Sintești.

9. Com. Dărăști, cu cătunele: Asan, Filipești și Mitropolia.

10. Com. Dobreni-Cîmpurelul, cu cătunele: Cîmpurelul și Dobreni.

11. Com. Gostinari, cu cătunele: Gostinari-Belu și Gostinari-Văcărești.

12. Com. Jilava-Merlari, cu cătunele: Jilava și Odăile Merlari.

13. Com. Măgurelele, cu cătunele: Dumitrana, Filipescu, Ghermani și Oteteleșanul.

14. Com. Străini-Dobreni, cu cătunele: Bragadirul și Vidra (Străini-Dobreni).

15. Com. Vărăști-Obedeni, cu cătunele: Obedeni și Vărăști.

16. Com. Vîrtejiul-Nefliul, cu cătunele: Chirca, Nefliul, Pruni și Vîrtejiul.

X. *Plasa Znagov*, reședința plășeĭ: comuna Cociocul, cât. Brătulești:

1. Com. Balotești, cu cătunele: Balotești, Cacaleți, Petrești, Preotești și Săftica.

2. Com. Butimanul-Lucianca, cu cătunele: Butimanul, Linia-Lucianca, Lucianca, Pășcăneanca, Sterianul-de-Jos, Sterianul-de-Mijloc și Sterianul-de-Sus.

3. Com. Căciulați, cu cătunele: Căciulați, Canela, Moara-Săracă, Pîrlita și Pășcani.

4. Com. Cociocul, cu cătunele: Bălteni, Brătulești, Cociocul, Perișul, Piscul, Piscul-Hereasca și Văleni-Buriași.

5. Com. Dascălul-Creața, cu cătunele: Creața, Dascălul, Runcul, Vărăști-de-Jos, Vărăști-de-Sus.

6. Com. Lipia-Bojdani, cu cătunele: Bîra, Bojdani, Coadele, Dobroșești, Fundul, Ghermănești, Gruiul, Lipia, Mănăstirea Căldărușani, Șanțul-Florescu, Turbați, Vlăsia.

7. Com. Poenari-Vulpești, cu cătunele: Ciocănari, Movila, Poenari-Niculescu, Poenari-Polizu și Poenari-Vulpești.

8. Com. Tîncănești, cu cătunele: Ciofliceni, Izvorani, Tîncăbești-Filitis, Tîncăbești-Mitropolia.

9. Com. Țigănești, cu cătunele Ciolpani, Lupăria-Sărăcineasca, Mănăstirea Țigănești și Țigănești.

In 1893 s'a revenit la împărțire de 5 plășĭ.

Budgetul jud. Ilfov (1898—99) prezintă la veniturĭ suma de leĭ 1934472 banĭ 17 și la cheltuelĭ suma de leĭ 1713102 b. 45.

Marca județuluĭ. Marca județuluĭ e o biserică cu Sfinții Împărațĭ Constantin și Elena, semn că în capitala județuluĭ se află Mitropolia aĭ căreia patronĭ sunt Sfinții Împărațĭ.

Pe la anul 1602 acestuĭ jud. i se zicea: județul Ilhovuluĭ, iar la aniĭ 1654 și 1694 găsim: județul Elhovuluĭ. (Papiŭ, vol. I).

Ilfovul, *pîrîŭ*, izvorește spre N.-V. de Tîrgoviște, jud. Dîmbovița, din dealurile și pădurile cătunuluĭ Teișul ce face parte din com. Șotînga, curge pe lîngă Tîrgoviște în partea de V., la o mică distanță de bariera Cîmpul-Lung și de bariera Ciocîrlanul, trece pe lîngă cătunele Priseaca și Dumbrava, prin com. Colanul, pe lîngă com. Văcărești prin cătunele Bungetul și Brătești-d.-s., pe lîngă com. Cazaci și merge înainte spre S.-E. până la com. Bolovani. Aci se desparte în două: un braț apucă prin cătunele Călugăreni, Stănești, Colacul și prin com. Vizurești și purtînd numele de Colintina, intră în jud. Ilfovul, pe la N. de satul Crețul, pl. Znagovul, formează lacul Ciocănești, merge spre S. de Buftea și Buciumeni, trece pe la N. de București, formează lacul Colintina și se varsă în balta Cernica și de aci în rîul Dîmbovița. Alt braț sub numele de Ilfovelul saŭ Ilfovățul trece prin

Conţeşti, pe lîngă Bălteni, printre com. Slobozia-Moara şi Podul-Bărbieruluĭ sub numele de Ilfovul, pe lîngă Băldana şi apoĭ intră în jud. Ilfov, căruia iĭ dă numele său, vărsîndu-se apoĭ în rîul Dîmbovița între com. Dragomireşti-din-Vale şi Ileana.

Ilie, *pădure,* la Lacul-luĭ-Ilie, situat pe proprietatea Blejeşti a fraţilor C. şi Gr. Olănescu, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, în suprafaţă de 50 hect.

Ilie, *pîrîŭ,* jud. Ilfov, spre E.; izvoreşte din jud. Ialomiţa, de la V. de com. Satul-Noŭ, trece pe lîngă Movila-Ileneĭ, pl. Negoeşti, şi se varsă în Pîriul-Vînăt. La unirea cu acest pîrîŭ formează o mică baltă cu ţărmĭ mocirloşĭ.

Ilie, *vale,* jud. Muscel, izvoreşte după proprietatea satuluĭ numită Deal, curge prin com. Domneşti, plaiul Nucşoara, de la V. spre E. şi fiind furioasă în timpiĭ ploioşĭ, face marĭ stricăciunĭ.

Ilieşti, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani, situat în valea Tazlăuluĭ-Sărat, la 1 ½ kil. de satul Ardeoani. Are o biserică, clădită de Gr. Busuioc pe la 1840, cu 1 cîntăreţ; 1 cîrciumă. Are 91 familiĭ, saŭ 257 suflete.

Vite: 31 caĭ, 185 vite cornute şi 30 porcĭ.

Ilieşti, *cătun,* al com. Turceni-d.-j., pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situat în partea de S. a com. şi la poalele culmeĭ Jiuluĭ din dreapta şi cam pe coasta dealuluĭ numit Dealul-Roşiul.

Are o suprafaţă de 1250 hect., din care 600 hect. pădure, 593 hect. arabile, fineţe şi păşune, 27 hect. viĭ şi 30 hect. prunĭ, parte e a statuluĭ şi parte a locuitorilor.

Are o populaţie de 130 fam., saŭ 586 sufl., din carĭ 106 contrib.

Locuitoriĭ posedă: 19 plugurĭ, 30 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ, 292 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 505 oĭ, 19 capre şi 92 rîmătorĭ; 100 stupĭ cu albine.

Comunicaţiunea în acest cătun se face prin şoseaua comunală care trece prin partea de E. şi care-l pune în legătură la N. cu comuna sa, iar la S. cu com. Ioneşti.

In cătun sunt 4 puţurĭ şi 2 fîntînĭ.

Are 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ pe la anul 1870, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ilieşti, *mahala,* ţine de com. rur. Grozeşti, jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j.

Ilieşti, *movilă,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani, situată pe dealul Hemeieni, care movilă se zice a fi ridicată de Ştefan-cel-Mare, spre a ţine maĭ cu uşurinţă piept Maghiarilor. Acum vre-o 40—50 anĭ, s'aŭ găsit aicĭ o mulţime de arme vechĭ, săgeţĭ, lăncĭ, săbiĭ. Pe unele din ele se vede următoarea inscripţie: Ştefan-Vodă-Mare, Moldova. Cuvîntul Moldova era scris cu litere maĭ marĭ.

Ilieşti, *pădure,* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani; are o întindere de 85 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Ilieşul, saŭ **Iliaşul,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Ciumaşi, situat d'a stînga Bistriţeĭ, cu case dese şi cu o biserică, zidită la 1891 şi deservită de preotul din com. vecină, Racova. Are 39 familiĭ, saŭ 156 suflete. Vite: 2 caĭ, 76 vite marĭ cornute şi 24 porcĭ. Distanţa la reşedinţa cu şcoala este de 7 kil.

Ilieşul, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., pe teritoriul com. Ciumaşi.

Ilieşul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Racova, ce traversează satul Gura-Văiĭ şi se scurge d'a stînga Bistriţeĭ.

Ilişeni, *sat,* în partea de N. a com. Ringhileşti, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani, situat pe coasta de S.-E. a dealuluĭ dintre Corogea şi Prut, lîngă iazul Ilişeni, pe moşia Ringhileşti; are o suprafaţă de 33 hect. ale locuitorilor şi o populaţiune de 35 familiĭ, saŭ 164 suflete, din carĭ 41 contribuabiliĭ.

Vite: 50 boĭ şi vacĭ, 14 caĭ, 172 oĭ şi 30 porcĭ; 38 stupĭ cu albine.

Ilişeni. Vezĭ satul Ştirbăţul, jud. Suceava.

Ilişeni, *iaz,* lîngă satul Ilişeni, jud. Botoşani, are o suprafaţă de 5 hect., e bogat în peşte; are 1 moară de apă şi 1 de aburĭ.

Iliuţa, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuş, com. Hîrja, de pe muntele cu acelaşĭ nume.

Iliuţa, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuş, de pe teritoriul com. Hîrja, situat lîngă muntele Păltinişul.

Iliuţa, *trup de pădure,* al statuluĭ, în întindere de 40 hect., care, împreună ca trupul Busducul, 13 hect., formează pădurea Cernelele, situată în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ilmiciorul, *pichet* şi *potecă* de

trecere în Transilvania, care merge pe lîngă munţiĭ Surlele şi Cîrligatul, jud. Dîmboviţa.

Ilovăţul, *com. rur.*, jud. Mehedinţi, în plaiul Cerna, la distanţă de 27 kil. de oraşul Turnul-Severin. Are o poziţie deluroasă, fiind situată pe vale. Se mărgineşte: spre E. cu com. Şovarna-d.-s. şi Şovarna-d.-j.; la S. cu com. Siseşti şi Crăgueşti; la V. cu com. Băseşti şi spre N. cu com. Balta, de care se desparte prin munţiĭ Năvăţul.

Formează comună cu satele: Borcăneşti, Firizul şi Racova, avînd reşedinţa în satul Ilovăţul.

Are 3000 suflete, din cariĭ 466 contribuabilĭ; locuesc în 570 case.

Locuitoriĭ posedă: 124 pluguri, 269 care cu boĭ, 11 căruţe cu caĭ; 3 stupĭ.

Prin această com. trece şoseaua vecinală Crăgueşti - Ilovăţul-Rudina. Are 2 bisericĭ cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală cu 1 învăţător, frecuentată de 70 elevĭ şi 2 eleve; 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3560, iar la cheltuelĭ de 3000 leĭ.

Vite: 1160 vite marĭ cornute, 1200 oĭ, 31 caĭ, 700 capre, 3 bivolĭ şi 780 rîmătorĭ.

Se zice că com. Ilovăţul este foarte vechĭe, şi că proprietatea acesteĭ com. a fost a uneĭ mănăstirĭ cu călugărĭ. Pe urmă a trecut în posesiunea unuĭ Brădescu care a vîndut-o proprietaruluĭ Glogoveanu. Acesta a dat-o zestre uneĭ fiice a sa, căsătorită cu Filişanul, aĭ căruĭ moştenitorĭ o stăpînesc astă-zĭ.

In com. Ilovăţul se află o localitate ce poartă numele de Schitul, povestindu-se de bătrînĭ că aci a fost o biserică cu călugărĭ.

In cătuna Firizul pe apa Coşuşteĭ, pe o poziţiune ridicată, sunt nişte rămăşiţe de zidărie vechĭe ce se presupune a fi ale uneĭ mănăstirĭ, căcĭ ogaşul dimprejur poartă numele de Ogaşul-Mănăstireĭ şi bătrîniĭ afirmă că datează din timpul luĭ Nicodim.

La o depărtare cam de 300 de m. de ruinele acestea, se văd nişte morminte înconjurate de jur împrejur cu lespezĭ de piatră şi la capătul despre V. de fie-care mormînt este cîte un bolovan mare. Asemenea la rîpa înaltă se găsesc oseminte omeneştĭ despre care se spune că ar fi din timpul Dacilor. Aci se văd şi urmele unuĭ vechiŭ drum. Dealurile maĭ principale din această comună sunt: Dealul-Pogări, Borcăneşti, Vinogradul, unde Tudor Vladimirescu a ucis, la 1821, pe un Trocan, a căruĭ cruce se vede, iar locul a luat numele de Crucea-luĭ-Trocan, dealul Nicoglava, Racova şi dealul Buliga.

Văĭ principale sunt: Valea-Babelor, Valea-Creieţilor, Nicoglava, Căieriul, Grubeĭ, Braduluĭ şi Topolovăţul.

Cîmpiĭ sunt: Racoviţa, Cumătra, Ulmătul, Mohorna şi Slătininul.

Munţiĭ principalĭ sunt: Nevăţul, Opleşata, Cioara, Obleagul, Cracul-Scurt, Ploştinuţa şi Tutmănul cu pădurĭ seculare.

Ape maĭ principale sunt: Coşuştea, Pîrîul-Schituluĭ şi Pîrîul-Racoveĭ; iar platourĭ cu poziţie frumoasă sunt: Poiana-Popiĭ, Poiana-luĭ-Mircea, Poiana-Nicoglaveĭ şi Poiana-Cruceĭ. In partea de N. a com. între hotarele comunelor Ilovăţul, Balta şi Băseşti, se află o cruce pe locul unde a fost cîrciuma luĭ Tudor Vladimirescu.

La E. de comuna Ilovăţul, în Dealul-Căjmeĭ, se văd urmele uneĭ şosele ca şi la locul numit Gruba, care şosea trece la locul numit Berindeiul, de aci la Crăgueşti şi se spune că a mers la Cerneţi, căcĭ la Puţinei, cătunul de Malovăţ, se vede peatră şi zidăriĭ şi de aci trecînd rîul Pleşova, se îndreaptă spre Pĭeatra Albă.

Ilovăţul, *deal,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Ilovăţul.

Iloviţa, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Vîrciorova.

Iloviţa, *trecătoare* în Banatul-Temişoareĭ, jud. Mehedinţi, practicabilă pentru trăsurĭ.

Iloviţa, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; curge prin satul cu acelaşĭ nume.

Ilovul, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Ciovîrnăşani.

Ilovul, *vale,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Căzăneşti.

Iluţa, *iaz,* format de pîrîul Teioasa, pe pămîntul locuitorilor, din satul Păltinişul, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Imail-Iuc, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urb. Cuzgun, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cherim-Cuius, situată pe una din ramificaţiile nord-vestice ale dealuluĭ Mulver-Acceuci, în partea estică a plăşeĭ şi a com., la 2 kil. spre V. de satul Cherim-Cuius; are o înălţime de 184 m., dominînd prin această înălţime satul Cherim-Cuius, văile Cuciuc-Culac şi Diudiutliuc-Cucuciuc-Alceac şi drumurile comunale Ca-

ra-Amat-Cherim-Cuius și Cara-Amat-Ghiol-Punar; este acoperită cu verdeață.

Imalacul, *deal,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Agi-Ghiol; se desface din Dealul-Mare, se întinde spre S. într'o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E. printre văile Tulcea și Sari-Ghiol, brăzdînd partea centrală a plășeĭ și cea nordică a com. Se prelungește spre S.-E. cu dealul Ciatal-Tepe; are 118 m. înălțime, dominînd cele două văĭ și drumurile comunale Tulcea-Sari-Ghiol și Macoci-Agi-Ghiol, care se întretaie la poalele sale; este acoperit cu livezĭ.

Imbinată (Movila-), *movilă,* în jud. și pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Cicrîcci și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cogea-Ali, situată pe culmea dealuluĭ Tepe-Bair, aproape de extremitatea sa de N., în partea centrală și puțin sudică a plășeĭ și cea sud-vestică a com., la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. satuluĭ Cogea-Ali; are o înălțime de 83 m. și domină prin această înălțime satul Cogea-Ali și șoselele județene Canara-Cara-Murat și Canara-Cogea-Ali-Cicrîcci; este artificială și acoperită cu pășunĭ.

Imbra, *insulă,* în Dunăre, compusă din 3 bucățĭ, maĭ sus de com. Celeiul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Imbruluĭ (Valea-), *vale,* in partea nord-vestică a com. Pechea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ; pe această vale sunt viĭ numeroase.

Imina, *tîrlă,* în hotarul de S. al com. Osman, la 7 kil. spre S.-V. de satul Osman, pe moșia Hoinari, jud. Brăila, înființată la 1854, pe lacul unde a fost vechia cîrciumă Imina de pe timpul Turcilor.

Vatra satuluĭ este de 18 hect. avînd 23 case și o cîrciumă.

Populația este de 36 familiĭ, saŭ 160 suflete: 78 bărbațĭ și 82 femeĭ, 93 căsătorițĭ și 67 necăsătorițĭ.

Vite: 104 caĭ, 250 vite marĭ cornute, 560 oĭ și 80 rîmătorĭ.

Iminogul, *gîrlă,* se formează pe teritoriul com. Bălteni, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, în partea de N. Apoĭ mărindu-șĭ din ce în ce matca, cu alte vîlcele, străbate teritoriul comunelor: Bălteni, Perieți, Mierlești, Izvoarele, Alimănești și Viișoara, unde dă în Olt. Cursul săŭ e periodic. Parcurge o distanță de aproape 45 kil.

Toate comunele din pl. Siul-d.-s., afară de Coteana, sunt situate pe valea saŭ pe lîngă dealurile vecine ale acesteĭ gîrle.

Imoasa, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 45 kil. de orașul Turnul-Severin. Este situată pe văĭ, nu departe de valea Motruluĭ. Se mărginește: la E. cu com. Văgiulești, de care se desparte prin rîul Motrul; la S. cu com. Corcova; spre V. cu com. Gîrbovățul; spre N. cu com. Samarinești și com. Lupșa. Formează comună cu satul Berzești, avînd 650 locuitorĭ, din carĭ 112 contribuabilĭ; locuesc în 156 case.

Locuitoriĭ posedă: 20 plugurĭ, 59 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ.

Prin hotarul acesteĭ comune trece șoseaua Strehaia-Imoasa-Broșteni-Baia-de-Aramă. Are o biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 34 elevĭ și 2 eleve; o cîrciumă.

Vite: 360 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 416 oĭ și 450 rîmătorĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Dealurile maĭ principale din această com. sunt: dealul Vînturișul; dealul Poenița; dealul cu poiana Parincis; Dealul-Samarineștilor, ce are ridicăturile: Coasta-Boerească și Glămeia, care se termină la Teiul-Pucios, unde formează Dealul-Bătrîn; dealul Văieĭ-Albe, unde se află o cîmpie numită Poiana-Solzeĭ, pe care sunt ridicăturile Comorăștia și Dealul-Ceruluĭ.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Corbuluĭ, Valea-Caseĭ, Valea-luĭ-Neagoe, pe care se află satul Bîrzești, Valea-Lazuluĭ, valea satuluĭ Imoasa și Valea-Albeĭ; iar pîraie maĭ principale sunt: Matca-Corbuluĭ cu Izvorul-din-Sacĭ, Izvorul-luĭ-Neagoe, Izvorul-Laculuĭ și Izvorul-de-la-Fîntîna-Benghiĭ; pîrîul numit Matca-VăiĭCaselor, care primește întrînsul izvorul Fîntîneĭ-din-Aninĭ, izvorul Fîntîneĭ-Popiĭ și izvorul Fîntîneĭ-cu-Rugina; pîrîul Valea-luĭ-Neagoe, ce se varsă în Motru la locul numit Seliștea, care primește într'însul pîrîul Fîntînele-Marĭ, în care aŭ fost ascunșĭ ceĭ 2 tinerĭ din legendă; Pîrîul-Roșu ce udă Valea-Lazuluĭ și Valea-Roșie, vărsîndu-se în Motru la locul numit Bîltanul; pîrîul Matca-Imoaseĭ ce primește izvoarele din Saardan și pîrîul Văiĭ-Albe.

In această com. se află un lac numit Dosul-Laculuĭ, avînd o suprafață de peste 2 ariĭ, care nu seacă nicĭ odată și 23 izvoare din care 2 cu apă feruginoasă: cel de la Fîntîna-cu-Rugina și Fîntîna-Popiĭ. Comuna Imoasa, acum 300 anĭ, purta numele de Săliștiuța și era situată în valea Motruluĭ, pe locul ce și astă-zĭ se numește Săliștiuța.

Următoarea întîmplare însă

îĭ schimbă numele din Săliştiuţa în Imoasa:

Se spune că în 1700, în ziua de Sf. Paştĭ, cînd locuitoriĭ se aflaŭ eşiţĭ la petrecere, a năvălit o ceată de Turcĭ, tăindu-ĭ pe toţĭ şi dînd foc satuluĭ. Din întîmplare scapă un tînăr şi cu o tînără, care de frică s'aŭ ascuns în o fîntînă mare, de unde n'aŭ eşit de cît după 3 zile, plinĭ de noroĭ (imoşĭ) şi s'aŭ aşezat în locul unde astă zĭ este com. Imoasa. Locuitoriĭ acum văzîndu-ĭ imoşĭ, le zicea în glumă: Haĭ pe la imoşĭ, şi de aci ar fi rămas numele satuluĭ Imoşi saŭ Imoasa de astă-zĭ.

Locul unde eşiseră la petrecere se numeşte Măgură, unde se găsesc şi astă-zĭ multe oseminte de oamenĭ.

Inan-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Inan-Ceşme, de la care şi-a luat şi numele; se desface din dealul Rîmnicul-Bair, se întinde spre E. într'o direcţie de la N.-V. spre S.-E. brăzdînd partea centrală a pl. şi V. a com.; are o înălţime de 184 m., dominînd satul Inan-Ceşme, aşezat la poalele E. ale luĭ; e acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Inan-Ceşme, *sat,* în jud. Tulcea, partea de S. a plăşeĭ Istrul şi în cea de N. a com. rur. Cogelac, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Duimgi, zis pe aci şi Inan-Dere, la poalele de S. ale dealuluĭ Haidin. Are o întindere de 4626 hect. din carĭ 110 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 688 hect. izlaz, 3086 hect. pămînt parcelat, 650 hect. tapiĭ, 101 hect. plantaţiĭ; populaţiunea amestecată, este de 138 familiĭ saŭ 739 suflete: 719 Bulgarĭ, elementul predominător, ocupîndu-se cu grădinăritul; 10 Romînĭ, 10 Tătarĭ. Are o şcoală; biserică. E legat prin o mulţime de drumurĭ vecinale cu comunele şi cătunele din apropiere.

Inan-Dere, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. Cogelac, căt. Inan-Ceşme, se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Sarîm-Iuc; se întinde pe la poalele dealuluĭ Inan-Bair; trece prin Inan-Ceşme, de unde ia numele de pîrîul Duimgi; sub întîiul nume brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi de N. a comuneĭ.

Inăteşti, *cătun,* jud. Vîlcea, ţine de oraşul Rîmnicul-Vîlcea.

Inăteşti, *schit,* jud. Vîlcea, în marginea oraşuluĭ Rîmnic, pe malul drept al rîuluĭ morilor. Ţine de mănăstirea Cozia. Proprietatea s'a vîndut de stat, şi schitul, azĭ biserică de mir, a devenit proprietate particulară, la care oficiază un preot plătit din fondurile proprietaruluĭ.

Chiliile schituluĭ aŭ servit multă vreme de arest preventiv.

Imprejurul schituluĭ a fost o pădure de vre-o 40 hect.

Independenţa, *com. rur.,* în pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, la 24 kil. pe şoseaua naţională ce merge de la Galaţi în susul Moldoveĭ; se mărgineşte la N. cu com. Sl.-Conachi şi căt. com. Negri, la E. Braniştea şi la S.-V. rîul Siret. Afară de Siret, udă această comună şi pîraiele Gerul şi Suhaiul.

Independenţa este înfiinţată în anul 1879, pe moşia statuluĭ Măxineni, în amintirea războiuluĭ pentru independenţă (1877/78) şi e formată din însurăţeĭ împroprietăriţĭ în acel an, în număr de 261, precum şi din foştĭ clăcaşĭ (135) aĭ vechilor sate Măxineni şi Peneŭ, desfiinţate din cauza inundaţiilor Siretuluĭ, în apropierea căruia se găseaŭ.

E formată din treĭ cătune: Independenţa (reşedinţa), Vasile Alexandri (formată tot din însurăţeĭ la 1879) şi Braina (sat maĭ vechiŭ). Are o populaţie de 534 familiĭ, saŭ 2124 suflete: 1089 bărbaţĭ, 1037 femeĭ, 1170 necăsătoriţĭ, 870 căsătoriţĭ, 83 văduvĭ, 1 divorţat. Sunt 323 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 255 persoane.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 6844 hect., din carĭ: 3576 hect. 8 ariĭ arabile, 2391 hect. 26 ariĭ imaş, 720 hect. 45 ariĭ fîneţe, 69 hect. pădurĭ, 24 hect. 34 ariĭ viĭ, 12 hect. 88 ariĭ grădinĭ de zarzavaturĭ, osebit de vetrele satelor. Statul posedă moşiile Viorica şi Măxineni.

Vite sunt 2851 capete.

In com. sunt: 13 cîrciume; o moară de aburĭ. In 1889 s'a înfiinţat un iarmaroc (bîlciŭ) anual, care ţine de la 8 Septembrie (Sf. Măria Mică) până la 14 aceleaşĭ lunĭ (Ziua Cruceĭ). Pe lîngă reşedinţa comuneĭ trece drumul de fier, ce merge în susul Moldoveĭ, fiind lîngă sat gara Independenţa.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 7470 leĭ, şi la cheltuelĭ de 7258 leĭ 90 banĭ.

Biserici sunt 3: Sf. Impăraţĭ în Independenţa (zidită de la 24 Ianuarie 1886 şi sfinţită la 17 Septembrie 1889), Pr. Cuv. Paraschiva în Braina (vechiă) şi Sf. Treime în V. Alexandri; biserica din Independenţa are 17 fălcĭ pămînt, cea din Braina $8^{1}/_{2}$; întreaga comună constitue o parohie, cu catedrala Sf. Voevozĭ, un preot paroh, un preot ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Sunt 2 şcolĭ: una de băieţĭ şi alta de fete; cea de băeţĭ e frecuentată de 66 elevĭ, cea de fete e frecuentată de 27 eleve; şcoala de băeţĭ are 6 fălcĭ pămînt.

Independenţa, *sat* şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, are 451 familiĭ, saŭ 1787 suflete; e format în 1879 pe un plan frumos, cu strade largĭ şi drepte, case aliniate şi sistematic construite; are o biserică şi o şcoală. Suprafaţa teritoriuluĭ e de 4826 hect. 92 ariĭ.

Independenţa, *sat,* face parte din com. rur. Gherghiţa, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populaţie de 68 locuitorĭ (32 bărbaţĭ şi 36 femeĭ). Acest sat s'a înfiinţat la anul 1877, cu ocaziunea împroprietărireĭ locuitorilor şi se maĭ numeşte şi Borusul dela numele loculuĭ pe care s'a format cătunul.

Independenţa, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Independenţa, pe linia Tecuciŭ-Barboşi, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Şerbeşti (7,5 kil.) şi Vameş (9,7 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ e de 24.50 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 27155 leĭ 15 banĭ.

Independenţa, *pichet,* pe Dunăre, No. 9, la N. de Ostrovul-Mare, jud. Ilfov.

Ingăreşti, *sat.* Vezĭ Sileni, jud. Olt.

Ingi-Dere, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Coium-Punar; se desface din poalele de S. ale dealuluĭ Ghium-Ghirmeş; se îndreaptă spre S., într'o direcţie generală de la N. spre S., brăzdînd partea de V. a pl. şi cea N.-V. a comuneĭ; merge pe la poalele dealuluĭ Baba-Bair, şi după 5 kil. prin pădurĭ se deschide în valea pîrîuluĭ Coium-Punar pe dreapta, pe limita celor două judeţe.

Inivelul, *vîlcea,* jud. Olt, se formează pe teritoriul com. Bălteni, pe care îl străbate de la N. către S., pe aceeaşĭ vale, curgînd paralel cu Iminogul, în stînga luĭ. Străbate com. Perieţi şi apoĭ se varsă în Iminogul.

Inoteşti, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Cricovul. Se zice că s'a înfiinţat pe la anul 1684.

Este situată la 26 kil. de capitala jud. şi la 10 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 236 familiĭ, saŭ 1000 suflete, din carĭ 4 familiĭ de Ţiganĭ. Locuesc în 267 case. Sunt 187 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 58 persoane.

Are o biserică fondată la 1818, deservită de un preot; o şcoală, frecuentată de 64 copiĭ.

Locuitoriĭ în număr de 135, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia Inoteşti, dîndu-li-se 548 hectare din moşia D-luĭ Nae Burchi.

Vite sunt: 68 caĭ şi iepe, 156 vacĭ, 439 boĭ, 1033 oĭ şi 148 porcĭ.

Com. se întinde pe o suprafaţă de 980 hect.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 5013,63 şi la cheltuelĭ de 3357,36 leĭ.

La 2 kil. departe de com. trece şoseaua naţională Ploeşti-Mizil şi la 1 kil. linia C. F. R. Ploeşti-Mizil, avînd staţia Inoteşti. Şosele vecinale o leagă cu comunele: Ceptura, Rotari, Cătunul, Colceagul, Degeraţi şi Parepa.

E străbătută d'a curmezişul de Izvorul-Inoteştilor, ce izvoreşte de la N. com. şi trece pe teritoriul com. Colceagul.

Inoteşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Inoteşti, pe linia Ploeşti-Buzăŭ, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872.

Se află între staţiile Albeşti (9,2 kil.) şi Mizil (7,4 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 123 m. 60. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 28905 leĭ şi 30 b.

Insula-Nouă, *insulă,* pe Dunăre, în dreptul oraşuluĭ Călăraşi, spre N. şi lîngă Insula-Vechĭe.

Insula-Vechĭe, *insulă,* pe Dunăre, în dreptul oraşuluĭ Călăraşi; se maĭ numeşte şi Tulchea-Vechĭe şi are o lungime de 4 kil.

Inuluĭ (Dealul-), *deal,* la S. de com. Bîrzeşti, pl. Argeşelul, jud. Muscel. Pe acest deal se cultiva o dată mult in, de unde 'ĭ a rămas şi numele.

Inuluĭ (Dealul-), *vîlcea,* izvoreşte din raionul com. Bîrzeşti, pl. Argeşelul, jud. Muscel, udă coastele de E. ale dealuluĭ cu acelaşĭ nume şi trece în com. Voroveni.

Inuri (La-), *muncel,* în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., acoperit de pădure; face hotar despre com. Pănătăul.

Inurile, *sat,* face parte din com. rur. Topoloveni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Inuşorul, *cătun,* al com. Ungu-

reni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la N. de satul Ungureni, pe valea Băleasa. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului măriĭ este de 185 m. Are 98 de locuitorĭ.

Ioan (Sf.-), *schit,* în jud. Putna, pe teritoriul com. Panciŭ, la cîte-va minute din sus de schitul Brazi, care e situat pe coasta dreaptă a rîpeĭ Hăulita. Acest schit, pus sub îngrijirea a cător-va maicĭ bătrîne, este înfiinţat de un călugăr, numit Dumitru, în 1812. Acest schit este înzestrat cu cîte-va pogoane de viĭ.

Ioaneĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Botoşani, izvoreşte din pădurea Stînceşti, trece prin satul Stînceşti, com. Curteşti şi se varsă în pîrîul Dresleuca.

Ioaneşti (Ivăneşti), *cătun,* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 15 case.

Ioaneşti, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, căt. Ioaneşti, are 90 hect., proprietate moşnenească.

Iocoşeşti. Vezĭ Iucşeşti-d.-j., sat în pl. Fundul, jud. Roman.

Iocuj-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Rasova, cu 140 m. înălţime, de natură stîncoasă; e acoperit cu fîneţe şi izlaz.

Iol-Cari-Dere, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusească (şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Slava-Cercheză); brăzdează partea vestică a plăşeĭ şi pe cea sud-estică a com.; izvoreşte din o prelungire nordică a dealuluĭ Carada-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V.; curge pe la poalele dealuluĭ Uzum-Bair, şi după un curs de 4 kil., merge prin pădurĭ de se varsă în valea Slava-Cerchezească, între cele două Slave: Slavă rusă şi cercheză.

Iolgan, *sat,* în jud. şi pl. Tulcea, cătunul com. Malcoci, situat în partea N. a plăşiĭ şi a com., la 10 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, Malcoci, pe malul stîng al braţuluĭ Sulina, lîngă mila No. 41, şi în apropiere de punctul trigonometric Păpădia (3 m. 6). Este un mic sat de pescarĭ, a căruĭ întindere este cuprinsă în aceea a cătunuluĭ Prislava; este format din 14 familiĭ, saŭ 59 suflete, rușĭ. Peştele abundent ce-l scot din Dunăre şi din lacurile apropiate se transportă la Tulcea.

Iolganul, *ostrov* din Deltă, jud. Tulcea, făcînd parte din ostrovul maĭ mare Ciatal, cuprins între braţul Sulina la S. şi Gîrla-Ciobanuluĭ la N., închizînd între ele ostrovul Iolganul. Este situat în partea N. a pl. Tulcea şi a com. rur. Malcoci; are o formă lunguiaţă, 700 hect. întindere, şi e acoperit cu verdeaţă.

Iolganul, *grind,* d'asupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, situat pe malul stîng al braţuluĭ Sulina, în partea N. a pl. Tulcea şi a com. rur. Malcoci, şi-a luat numele de la satul Iolganul, aşezat spre V.; este acoperit cu păşunĭ şi puţine locurĭ arabile.

Iomer-Bei-Iutluc, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comunelor rurale Chioseler şi Carabagi, se întinde de la vîrful Copadin până la valea Buiuceral-Ceair drept în dreptul moviley Cherneĭ mergînd paralel cu dealul Sîrî-Iuc-Bair, care este la N. săŭ; are o direcţie de la E. către V. Este situată în partea S. a pl. şi în partea E. a com. Chioseler şi cea V. a com. Carabaci; este tăiată de drumurile comunale Chioseler-Ciflicul-Ali-Bei, Chioseler-Copadin şi multe altele.

Ion (Poiana Sf.-), *vechiŭ pichet* spre graniţa Moldoveĭ, cu No. 32, în pl. Oraşul, com. Vîrteşcoiŭ, jud. R.-Sărat, azĭ loc izolat.

Ion (Tercheşti-Sfîntuluĭ-), *pădure* a Statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.

Ion (Barbu), *vălcea,* ese din dealul despre E. al com. Mierleşti, pl. Siul-d.-s, jud. Olt, în partea de N.-E. a cătunuluĭ Măgura, pe care'l traversează prin mijloc, şi apoĭ dă în Iminog, pe ţărmul stîng.

Ion-Pîrcălabul, *braţ* (prival), al Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Giurgeni, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa

Ion-Săvoiŭ, *loc cu izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, de unde obîrşeşte pîrîul Tisa.

Ionat, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuş, com. Tîrgul-Trotuş, care izvoreşte din muntele Secătura şi se varsă în Slănic, d'a stînga, maĭ jos de pîrîul Martin.

Ionaş, *vîlcea,* începe din hotarul moşieĭ Preoteşti, com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, merge spre S. şi se varsă în valea Oporelul.

Ionaşcu, *munte,* al statuluĭ, com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Ionaşculuĭ (Dealul-), *deal,* în partea de E. a satuluĭ Borosăşti, com. Bodeşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Ionăşeni, *sat,* în partea de S.-E. a com. Şoldăneşti, pl. Miletin, jud. Botoşani, aşezat pe un podiş înalt şi păduros, în dreapta Jijieĭ, cu o suprafaţă de 4290 hect., din carĭ 1140 hect. pădure, care se exploatează regulat şi cu o populaţie de 164 fam., saŭ 744 sufl., din carĭ 210 contrib.

Are 3 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător. plătit de stat şi frecuentată de 60 elevĭ; 1 moară de aburĭ.

Vite sunt: 438 boĭ şi vacĭ, 168 caĭ, 2682 oĭ şi 202 porcĭ. Loc. aŭ 70 stupĭ cu albine.

Sunt 5 cîrciumĭ; 3 comercianţĭ; 10 meseriaşĭ.

Ionăşeni, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, format din cătunele: Bertea, Bohoghina şi Bogzăni; cu o populaţie de 184 familiĭ, saŭ 695 suflete.

Proprietatea moşieĭ este: a Princeseĭ Elena D. Moruzzi, a D-luĭ Teodor Balş, Lascar Iamandi, a fraţilor Saint-Georges, Colonel C. Ţintilă, ereziĭ def. maior Boureanu, D-l Florescu, şi alţĭ răzeşĭ maĭ micĭ.

Bisericĭ sunt 3, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; una pe partea de moşie a d-luĭ Iamandi, este mică, făcută de zid, în 1859, de Gh. Bogza Caraiman; a doua, pe partea moşieĭ d-luĭ A. Saint-Georges, cu hramul Sf. Nicolaĭ, făcută în 1864, de G. Saint-Georges şi a treia, pe partea moşieĭ D-luĭ G. Saint-Georges, este de lemn, făcută în anul 1853, de Iordache Nacu, cu hramul Sf. Gheorghe.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 264 hect. 61 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ răzeşĭ: 1362 hect. 02 ariĭ cîmp şi 219 hect., 13 ariĭ pădure.

Se află maĭ multe livezĭ şi 6 pogoane de vie.

Siretul trece pe moşie.

Drum principal este calea naţională Mihăileni-Botoşani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Vîrful-Cîmpuluĭ, Bucecea şi cu Brăeşti.

Insemnată aicĭ este localitatea Locul-Războiuluĭ.

Ionăşeni, *pădure,* în partea de S.-V. a com. Şoldăneşti, pl. Miletin, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1140 hect.

Ionăşeşti, *com. rur.,* jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti. Se află împărţită de Siret în 3: Ionăşeşti din-Deal, Ionăşeşti-de-pe-Vale, Ionăşeşti-dincolo-de-Siret.

Este situată pe malul stîng al Siretuluĭ, la 15 kil. de capitala jud., spre V. şi 6 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 130 familiĭ, saŭ 469 suflete, din carĭ 128 contrib.; locuesc în 130 case.

Are o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, care s'a zidit la 1870 de locuitori, de carĭ se şi îngrijeşte, avînd şi 11 hect. şi 44 ariĭ pămînt cultivabil; o şcoală, care datează de la 1865, frecuentată de 51 copiĭ (38 băeţĭ şi 13 fete), din numărul de 60 (42 băeţĭ şi 18 fete), în vîrstă de şcoală.

Suprafaţa întregeĭ com. este de 17970 hect., 121 hect. viĭ şi pomĭ, 91 hect. sunt acoperite cu pădurĭ de stejarĭ, iar restul este ocupat de vatra satuluĭ, rămînînd şi cîte-va locurĭ mlăştinoase.

Vite: 283, din carĭ: 162 boĭ, 105 vacĭ, 11 caĭ, 5 ĭepe şi 111 oĭ. Loc. posedă 85 stupi.

Eĭ maĭ aŭ: 13 plugurĭ de fier, 35 plugurĭ de lemn; 5 cazane de preparat rachiŭ. Tot aci se află o mică fabrică de coniac, proprietatea d-luĭ Negroponte, care stăpîneşte 592 hect. pămînt arabil.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 1606 leĭ anual.

Prin com. trece şoseaua naţională Tecuciŭ-Mărăşeşti pe un pod de lemn. Inainte aicĭ era un pod mare de fĭer, care a fost stricat de revărsarea Siretuluĭ.

Are şi o şosea comunală Ionăşeşti-Coasta-Lupeĭ, com. Nicoreşti, spre E.

Locuitoriĭ acesteĭ com. până la 1864 eraŭ pontaşĭ la d. Costin Catargiŭ. La 1864 s'aŭ împroprietărit.

Se mărgineşte la N. cu căt. Piscul-Corbuluĭ (com. Nicoreşti), la E. cu com. Nicoreşti, la S. cu com. Cozmeşti şi la V. cu rîul Siret, care desparte întreaga com. de jud. Putna.

Ionăşeşti, *suburbie,* în Focşani, despărţirea III-a, jud. Putna.

Ionăşeşti, *deal,* jud. Tecuciŭ, are forma unuĭ platoŭ, spre E. Pe acest deal este situat satul cu acelaşĭ nume, iar o parte este acoperit cu viĭ, pădure de stejar şi parte cu semănăturĭ; are o înălţime de 60 m.

Ionăşeşti-de-pe-Vale, *sat,* jud. Tecuciŭ, situat în marginea Siretuluĭ. Are o populaţie de 23 familiĭ, saŭ 74 suflete; locuesc în 21 case.

Aci a fost satul vechiŭ, dar din cauza inundaţiilor Siretuluĭ, satul a început să se depopuleze, aşezîndu-se pe deal.

Ionăşeşti-de-pe-Deal, *sat,* jud. Tecuciŭ. Aci se află reşedinţa com. Are o populaţie de 99 fa-

milii, saŭ 369 suflete; o şcoală. Acest sat s'a format din loc. strămutaţĭ din satul de la vale, din cauza revărsărilor Siretuluĭ.

Ionăşeşti - dincolo - de - Siret, *sat,* jud. Tecuciŭ, situat într'o insulă, înconjurată de toate părţile de Siret. Are o populaţie de 8 familiĭ, saŭ 25 suflete; locuesc în 7 case.

Partea aceasta de sat a fost unită cu cea de pe vale. Siretul însă abătîndu-şĭ cursul a separat satul de comună.

Locuitoriĭ ca să vină la reşedinţa com. trebue să facă o distanţă de 1 kil., trecînd maĭ întîiŭ Siretul cu barca; în caz de revărsare a apeĭ, eĭ se duc pe la podul de la Cosmeşti, făcînd o distanţă de 16 kil. până la reşedinţa comuneĭ.

Locuitoriĭ de aicĭ se îndeletnicesc mult cu pescuitul.

In vechime, pe lunca Siretuluĭ, unde se află astăzĭ satul Ionăşeşti-din-Vale, aŭ fost 2 cătune: Sclipoteşti la N. şi Tomuleasca la S. Din cauza deselor revărsărĭ ale Siretuluĭ, s'aŭ distrus, formîndu-se în urmă tot în această luncă, maĭ spre E.

Ioneasa, *sat,* numit în vechime şi Ioneşti, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Ciumuleşti, jud. Suceava. Aşezat pe coasta dealurilor Găvan şi Ioneasa. Are 80 familiĭ, saŭ 338 suflete: 171 bărbaţĭ şi 167 femeĭ. Sunt 102 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă aproape 8 fălcĭ.

Moşia e proprietatea D-luĭ G. Softa şi are o întindere de 193 fălcĭ, din carĭ 126 cultivabilĭ, 26 pădure şi 41 fînaţ.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 15 fruntaşi, 33 pălmaşĭ şi 49 codaşĭ, cărora li s'a dat 150 fălcĭ şi 13 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită din lemn, de un fost proprietar, Iordache Cristea, în 1805, împroprietărită cu 8 fălcĭ, 40 prăjinĭ şi deservită de preotul din Negoteşti şi 2 cîntăreţĭ. Şcoala din Negoteşti serveşte şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Ciumuleşti (2 kil.) şi la Negoteşti (1 kil.).

In 1803, Ioneasa, a paharniculuĭ Ioan Cristea, avea 28 liuzĭ, plătind 500 leĭ bir anual.

Ioneasa (Dealul-), *deal,* pe coasta căruia stă parte din satul cu acest nume, jud. Suceava.

Ioneasca, *trup de moşie,* care este încorporat cu Călugăreni, proprietate a fraţilor Wartiadi, situată în com. Uzunul, pl. Călniştea, jud. Vlaşca.

Ionelele, *sat,* în jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Urzicuţa, aşezat spre S.-E. de Urzicuţa, satul de reşedinţă, la 850 m. Are 236 suflete, 125 bărbaţĭ şi 111 femeĭ. Locuesc în 34 case şi 20 bordee. Copiiĭ din sat, în număr de 10, urmează la şcoala mixtă din satul Urzicuţa, ce este la 890 m. depărtare.

Ştiŭ carte 34 bărbaţĭ şi 8 femeĭ.

Ionelele, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Urzicuţa, în întindere de aproape 18 pogoane şi cu o adîncime de 1,50 m.

Ioneşti, *com. rur.,* în jud. Argeş, pl. Cotmeana, la 22 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 27 kil. de Piteşti. Se compune din Ioneşti-din-Deal, Ioneşti-din-Vale şi Tomşanca, avînd peste tot 150 familiĭ, saŭ 765 suflete. Este traversată de rîul Teleorman, care desparte cele două sate Ioneşti.

Are: două bisericĭ, una în Ioneşti-din-Deal şi a doua în Ioneşti-din-Vale, avînd fie-care biserică cîte un preot, un cîntăreţ şi un paracliser; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. e de 2695 leĭ, 22 banĭ, la veniturĭ şi de 2621 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 140 contribuabilĭ.

Vite sunt: 586 (540 boĭ şi vacĭ, 46 caĭ) şi 2623 vite mărunte (2500 oĭ, 33 capre şi 90 rîmătorĭ).

Ioneşti, *com. rur.,* în jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, situată în cîmpie, pe malul drept al Argeşuluĭ, la cîţĭ-va kil. spre S. de Găeşti. Această com. se compune din treĭ cătune: Ioneşti, Palade şi Gherghеşti, cu o populaţie de 720 suflete.

Are o biserică. Se învecineşte: la E. cu com. Greci, la V. cu Pătroaia, la N. cu Găeşti şi la S. cu Morteni. De Găeşti se desparte prin Argeş; de Greci, şi Pătroaia prin cîmpiĭ; de Morteni, prin pădure. Cu Găeşti se leagă prin şoseaua judeţeană, iar cu cele-l'alte prin şosele comunale.

Ioneşti, *com. rur.,* în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea de S. a com. Turceni-d.-j., situată lîngă lanţul de înălţimĭ din dreapta Jiuluĭ.

Se compune din cătunele Ioneşti şi Şuşiţa.

Are o suprafaţă de 2486 hect., din care 1000 hect. pădure mare şi 350 hect. loc de cultură, fîneţe şi păşune, proprietatea statuluĭ; iar 1034 hect. ale locuitorilor, cu 62 hect. viĭ şi 40 hect. prunĭ.

Are o populaţie de 357 familiĭ, saŭ 1554 suflete, din carĭ 340 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 62 plugurĭ, 146 care cu boĭ, 8 căruţe cu

caĭ; 35 stupĭ; 892 vite marĭ cornute, 53 caĭ, 1223 oĭ, 31 capre şi 428 rîmătorĭ.

Venitul com. e de 2996 leĭ, banĭ 28 şi cheltuelile de 2965, banĭ 20.

Com. este udată în partea de E. de rîul Jiul.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală, care o leagă la N. cu com. Turceni-d.-j. şi la S. cu căt. Piscul al com. Ţînţăreni din jud. Dolj.

Are o şcoală în căt. Ioneşti; o biserică, cu 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

In com. se maĭ găsesc: 2 puţurĭ, 2 fîntînĭ şi o cîrciumă.

Ioneşti, *sat,* în jud. Argeş, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Poenari. Are 298 familiĭ şi o biserică vechĭe, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ. In acest sat este reşedinţa Primărieĭ şi o şcoală primară rurală.

Ioneşti, *sat,* în jud. Brăila, în partea de S. a com. Ioneşti-Berleşti, pe vălceaua de pe lunca Călmăţuiuluĭ, la 10 kil. spre S. de satul Berleşti. Numit ast-fel după numele proprietaruluĭ moşieĭ. Vatra satuluĭ e de 15 hect. cu 40 case, 2 cîrciume şi o moară de vînt. Populaţia e de 59 familiĭ, saŭ 193 suflete, din carĭ 59 căsătoriţĭ şi 134 necăsătoriţĭ, 25 ştiind carte şi 169 ne ştiind.

Vite: 120 caĭ, 290 vite cornute, 300 oĭ şi 70 rîmătorĭ.

Ioneşti, *cătun* de reşedinţă, al com. Ioneşti, pl. Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 1952 hect., din care parte e proprietate a statuluĭ, parte a locuitorilor.

Are o populaţie de 286 familiĭ, saŭ 1166 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 49 plugurĭ, 107 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 672 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 918 oĭ, 13 capre, 321 rîmătorĭ.

Sunt 30 stupĭ cu albine.

Are: 1 şcoală, înfiinţată la anul 1838 şi frecuentată de 48 elevĭ şi 6 fete; 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ, la anul 1827, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cântăreţ.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ, 2 fîntînĭ şi o cîrciumă.

Ioneşti, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Bucul.

Ioneşti, *numire* ce se maĭ dă *uneĭ părţĭ din com.* Dumitreşti, pl. Oltul-d.-j.

Ioneşti, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Vîlcea, pl. Otăsăul, com. Mincul, pe linia Drăgăşani-R.-Vîlceĭ, pusă în circulaţie la 20 Iunie 1887. Se află între staţiile Orleşti (8.4 kil.) şi Slăviteşti (6.4 kil.) Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 178 m. Venitul acestĕĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 32553 leĭ.

Ioneşti, *mahala,* în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Ioneşti, *moşie,* a statuluì, fostă pendinte de mănăstirea Govora, situată în com. Ioneşti-Marcea, pl. Ocolul-Otăsăŭ, jud. Vîlcea; s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 2810 leĭ anual.

Ioneşti, *pisc de deal,* jud. Vlaşca, pe proprietatea Crîngurile, pendinte de com. Strîmba, în coasta văeĭ Neajlovuluĭ, din sus de moara Şindriliţa.

Ioneşti-Berleşti, com. rur., pl. Ianca, jud. Brăila, situată pe şes. Se mărgineşte: la S.-E. cu com. Filiul, la S. cu Slujitori-Alboteşti şi Dudescul; la V., cu com. Batogul; la N., cu Perişorul şi la N.-E., cu com Bordeiul-Verde. Suprafaţa comuneĭ este de 1570 hect. Are o populaţie de 144 familiĭ, saŭ 242 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 53 persoane.

Locuitorĭ împroprietăriţ, după legea din 1864, sunt 63; neîmproprietăriţĭ 40.

Vite sunt: 981 boĭ şi vacĭ, 1440 oĭ, 207 rîmătorĭ.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1862, frecuentată de 14 elevĭ şi 2 eleve. Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2677 leĭ, 85 banĭ.

In com. este 1 debit şi 3 cîrciumĭ.

Drumurile din com. sunt: la Bordeiul-Verde spre E., prin hotarul proprietăţiĭ locuitorilor, 10 kil. La gara Ianca, spre N., pe lîngă movila Edul, la Perişorul şi d'aci la gară. La Suţeşti, spre N. pe lîngă movila Edul la Ianca şi apoĭ la Suţeşti, 26 kil. La Batogul direct spre V., 3 kil.; la Filiul drept spre E., 3 kil.; la Vizirul spre E., trecînd prin căt. Lişcoteanca şi d'aci la Vizirul, 17 kil.; distanţa din com. la Brăila 50 kil.

Reşedinţa comuneĭ pe la 1840 era în Ioneşti. La 1879, primăria şi a mutat reşedinţa din com. Ioneşti în Berleşti.

Ioneşti-Däneşti, *moşie,* jud. Brăila, pendinte de com. Ioneşti-Berleşti, proprietatea moştenitorilor G. T. Petcu. Are o suprafaţă de 520 hect., cu un venit de 12000 leĭ.

Ioneşti-din-Deal, *sat,* face parte din com. rur. Ioneşti, pl. Cotmeana, jud. Argeş, pe malul stîng al rîuluĭ Teleorman, cu 60 familiĭ, saŭ 350 suflete. Are o biserică, cu

hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Ioneşti-din-Vale, *sat*, face parte din com. rur. Ioneşti, pl. Cotmeana, jud. Argeş, pe malul drept al rîuluĭ Teleorman, cu 50 familiĭ, saŭ 250 suflete. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Ioneşti-Govoreĭ, *sat*, face parte din com. rur. Marcea, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Până la anul 1885 com. Marcea purta numele de Ioneşti-Govoreĭ.

Are o populaţie de 459 suflete: 232 bărbaţĭ şi 227 femeĭ; o şcoală, frecuentată de 35 copiĭ.

Are o biserică, fondată de locuitorĭ, la anul 1836.

Aci a fost cetatea Rusidava, fondată de Romanĭ.

Ioneşti-Govoreĭ, *pădure*, a statuluĭ în întindere de 1195 hect., pendinte de com. Ioneşti-Govoreĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ioneşti-Minculuĭ, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 4 cătune: Obeni, Bocşani, Foteşti şi Guguiasca. Este situată pe malul drept al rîuluĭ Oltul, la 29 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 23 kil. de Ocnele-Marĭ, reşedinţa plăşeĭ.

Suprafaţa com. e de 675 hect. Se mărgineşte la E. cu rîul Oltul, la V. cu com. Scundul, la N. cu moşia statuluĭ Ioneşti-Govoreĭ şi la S. cu Fişcălia.

Are o populaţie de 216 familiĭ, saŭ 778 suflete, din carĭ 17 familiĭ de ţiganĭ. Sunt 192 contribuabilĭ. Locuesc în 206 case. Ştiŭ carte 27 persoane. Are: 2 bisericĭ, una la Obeni, zidită la anul 1842, de Duţu Comănoiu şi a doua în Bocşani, zidită la anul 1743, de Mincu şi Udrea Paharnicul în timpul domnieĭ luĭ Ion Mihail Cantacuzino Voevod; o şcoală, fondată la 1857, frecuentată de 54 copiĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1188 leĭ.

Maĭ toţĭ locuitoriĭ sunt dulgherĭ şi parte dogarĭ. Ceĭ maĭ mulţĭ sunt moşnenĭ. Vr'o 80 s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moşiile: Bucşenescu, Romanescu, Vladimirescu, Trancă, etc., cărora li s'aŭ dat 160 hect. pămînt.

Vite sunt: 16 caĭ, 430 boĭ şi vacĭ, 45 capre şi 416 oĭ.

Veniturile com. e de 2500 leĭ.

Legenda spune că întinsele pădurĭ ce existaŭ aci serveaŭ de adăpost pandurilor luĭ Tudor Vladimirescu.

Prin com. trece calea ferată Piatra-Rîmnic; şos. naţională Corabia-Rîmnic-Rîul-Vaduluĭ şi şoseaua com. Ioneşti-Scundul.

E brăzdată de dealurile Foteşti şi Oltuluĭ şi udată de văile: Draculuĭ, Miclişoaia, Guguianca şi Cîrstea.

Ioneşti-Minculuĭ, *deal*, în raionul comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 23 hect. şi 50 ariĭ vie.

Ioneşti-Tomşanca, *com. rur.* Vezĭ Ioneşti, jud. Argeş.

Ioneşti, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Cungrea, com. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Iorcani, *fost sat*, pe teritoriul comuneĭ Tătăruşi, jud. Suceava. Aci se afla şi o staţie de poştă, pe cînd exista acest serviciŭ.

Iorcanilor (Dealul-), *deal*, pe care se afla aşezat desfiinţatul sat cu acelaşĭ nume, jud. Suceava.

Iordache (Piscul-luĭ-), *pisc* înalt, în com. Băjeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Iordana, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, care se varsă în Urminişul-Mare.

Iordanul, *pîrîiaş*, ce curge prin oraşul Piatra, jud. Neamţu, se varsă pe stînga rîuluĭ Bistriţa.

Iordăchianul, *com. rur.*, pl. Cricovul, jud. Prahova. Este situată lîngă rîul Cricovul-Sărat şi pe dealul despre V. de vatra schituluĭ Iordăchianul, la 30 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune: Iordăchianul, Plavia şi Moceşti, avînd o populaţie de 290 familiĭ, saŭ 1141 suflete, din carĭ 223 contribuabilĭ. Locuesc în 287 case. Ştiŭ carte 64 persoane.

Sunt 3 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una. Cea din Iordăchianul s'a fondat la 1858; cea din Plavia la 1814 şi cea din Moceşti la 1694. Sunt deservite de 3 preoţĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ, 136 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile D-lor Mihuleţ, Iordache Rusescu, I. Urlăţeanu şi alţiĭ, cînd li s'aŭ dat 220 hect. pămînt. Vite: 7 caĭ, 2 ĭepe, 46 vacĭ, 23 capre, 422 oĭ şi 175 porcĭ.

Copiiĭ în vîrstă de şcoală urmează la şcoala din com. Urlaţi, şi căt. Valea-Bouluĭ din com. Cornetul-Cricov.

Toată comuna are o suprafaţă de 510 hect.

Comerciul se exercită în comună de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3546 leĭ şi la cheltuelĭ de 3208 leĭ, 80 banĭ.

Prin comună trece o şosea, înlesnind comunicaţia spre comunele Apostolache şi Urlaţĭı

E brăzdată de dealurile: Călimanul, Teiul-Mare, Maicile și Merezul, carĭ servesc de pășune pentru vite.

E străbătută de maĭ multe văĭ și vălcele și de rîul Cricovul-Sărat.

Se mărginește cu comunele: Cornetul-Cricov (N.); Urlați (S.); com. Ceptura (E.) și Hîrsa (V.)

Iordăchianul, *sat*, face parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pl. Cricovul, jud. Prahova. Aci e reședința comuneĭ. Are o biserică fondată la 1858.

Iordăchianul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 175 hect., pendinte de com. Iordăchianul, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Iordăchița, *cătun*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Grindul. Este situat spre S.-E. și în apropiere de satul Grindași.

Iordăchița, *moșie*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul com. Fundul-Crăsani; are o suprafață de 1250 hect.

Iordocatul, *localitate*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Grozești, unde s'a instalat o fabrică de var hidraulic, fondată de O. Negroponte, proprietar, la 1887.

Proprietarul a făcut proiectul de a stabili o cale ferată, de aci la Onești.

Iordocatul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Grozești, de unde izvorește pîrîiașul cu acelașĭ nume.

Iordocatul, *pîrîŭ*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Grozești, care izvorește în muntele Muncel și se varsă d'a stînga Oituzuluĭ, maĭ în jos de confluența pîrîuluĭ Chiveĭ cu Oituzul.

Iorga, *lac*, în insula Balta, teritoriul com. Bordușani, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta.

Iorgovan, *drum roman*, cunoscut sub acest nume în județul Mehedinți, în plaiul Cloșani și plasa Dumbrava.

Iorguleasa, *ĭezer*, jud. Brăila, între Dunărea-Vapoarelor și canalul Vîlciul, prin care trece hotarul dintre com. Ciacîrul și Vizirul.

Iorguleasca, *numire vechĭe*, a *moșieĭ* Bănceasca și a comuneĭ Simileasca, jud. Buzăŭ.

Iorgulești, *cătun* al com. Calvini jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 18 case; e alipit de căt. Bîsceni-d.-s.

Iort-Culac, *vale*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cătunul Cara-Amat; se desface din dealul Buiuc se întinde spre N., într'o direcție de la S. spre N.-V., brăzdînd partea E. a plășeĭ și cea N. a com.; trece pe lîngă satul Cara-Amat, și, după un drum de 2½ kil., făcut parte prin pădurĭ, se deschide în valea Ceair-Orman, pe dreapta, maĭ jos de satul Cara-Amat.

Iort-Mac, *baltă*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. și căt. Lipnița, este prelungirea bălțeĭ Ciamurlia, care la rîndul eĭ nu este de cît prelungirea ĭezeruluĭ Oltina; este înconjurată la E. de pădurea Duanchioi-Orman; în această baltă se deschid văile Ghiuvenli-Ceair și Dermen-Ceair; este acoperită cu stuf și conține pește; are o întindere de aproape 100 hect.

Iort-Mac, *baltă*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ghiuvegea, situată în partea centrală a plășeĭ și cea N.-V. a comuneĭ; este maĭ mult o prelungire a însemnatuluĭ ĭezer Oltina; are o lungime de 1300 m., o lățime de 800 m. și o întindere generală de 115 hect.; e acoperită în cea maĭ mare parte cu stuf, care nu se poate distruge de cît cu foarte mare greutate; pe lîngă dînsa merge drumul județean Ostrov-Cuzgun; la E. se află pădurea Duan-Chioi-Orman; stă în legătură cu ĭezerul Oltina prin gîrla Ciamurlia; conține pește ce se consumă în localitate.

Iort-Mac, *movilă*, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Oltina, cătunul Cîșla. E așezată pe muchia dealuluĭ de deasupra Cîșleĭ, în partea N. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ, la 1 kil. de balta Iort-Mac; este înconjurată numaĭ de pădurĭ; are o înălțime de 140 m.; fost punct trigonometric de observație, rangul al 3-lea, dominînd prin înălțimea sa balta Iort-Mac, satul Cîșla, așezat la 1 kil. spre N.-V. de ea, satul Curu-Orman, așezat la 2 kil. spre S.-E. de ea, și drumul comunal Ghiuvegea-Oltina, ce trece pe la E. de ea, decĭ e punct strategic însemnat.

Iosef (Peștera-luĭ-), *stîncă*, jud. Buzăŭ, ramificată din muntele Crucea-Spătaruluĭ; are în vîrful săŭ o grotă, unde se zice că a locuit un pusnic, Iosef; e situată în apropiere de Peștera-luĭ-Dionisie-Torcătorul și de schitul Sf. Gheorghe, în com. Boziorul.

Iosupeni, *sat*, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe o mică înălțătură de pămînt, în fața șesuluĭ Bahluiuluĭ, și aĭ căruia locuitorĭ în număr de 16 familiĭ,

saŭ 46 suflete sunt răzeşĭ, avînd părţile lor de pămînturĭ căpătate, după cum spun bătrîniĭ, din timpul luĭ Ştefan-Vodă-cel-Mare; sunt de origină Ungurĭ şi de religiune catolică mergînd la biserica catolică din Cotnari.

Vite: 77 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 95 oĭ şi 31 rîmătorĭ.

Ioteşti, *sat,* jud. şi pl. Argeşuluĭ, pendinte de com. rur. Zărneşti-Cacaleţi; are 17 familiĭ.

Iovul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., de pe teritoriul com. Bereşti.

Ipatele, *com. rur.,* în partea de N.-E. a pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 36 kil. de oraşul Vasluiŭ şi la 8 kil. de Negreşti, reşedinţa plăşeĭ, situată între pîraĭele Stavnicul şi Gelna şi între comunele: Şcheia, Drăguşeni, Borăşti, Tîngujeĭ şi Parpaniţa. Este formată din satele: Ipatele, Bîcul (Şendreni), Slobozia, Cioca-Boca şi Haliţa, pe o suprafaţă de 2814 hect., din care 2074 hect. pădure şi 28 hect., vie şi cu o populaţie de 327 familiĭ, saŭ 1463 suflete.

Teritoriul acesteĭ comune este străbătut de un deal mare, acoperit cu pădure, afară de partea S.-E., care are loc şes. Dealul se întinde de la N. spre S., formînd, în partea de N.-E., un podiş întins numit Poeana, nume luat după poiana ce este în pădurea de pe el.

In partea despre S., dealul se desparte în maĭ multe ramificărĭ, purtînd nume deosebite, aşa, partea ce se întinde spre E., are 2 numirĭ: una se numeşte Dealul-Mare, după înălţimea ce prezintă şi alta Holciul. Ramificarea despre V. a dealuluĭ poartă numele de Osoiul; o altă ramificare a dealuluĭ vine între Dealul-Mare şi Osoiul, purtînd numele de Mijloace, după poziţiunea ce ocupă, fiind aşezat între cele 2 ramificărĭ; partea despre N. a dealuluĭ are iarăşĭ două numirĭ: Rîpa-Galbenă şi Humăria, numirĭ luate de la înşuşĭ calitatea pămîntuluĭ din aceste două ramurĭ, căcĭ una conţine pămînt galben şi alta pămînt humos.

Are: 2 bisericĭ, cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală; 10 cîrciumĭ.

Vite: 730 vite marĭ cornute, 580 oĭ, 5 capre, 96 caĭ şi 92 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de: 3049 leĭ, 54 b. la veniturĭ şi de 3014 leĭ 77 b. la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 132 plugurĭ şi 150 care cu boĭ; 21 plugurĭ şi 23 căruţe cu caĭ; 120 stupĭ cu albine.

Ipatele, *sat,* în centrul com. Ipatele, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat între dealurile: Mijloace la V. şi Dealul-Mare la E., carĭ, împreunîndu-se în partea de N., formează un podiş numit Poiana, pe care sunt cîte-va case din acest sat.

Se întinde pe o suprafaţă de 429 hect., din care 19 hect. pădure şi 18 hect. viĭ şi livezĭ; cu o populaţie de 150 familiĭ, saŭ 500 suflete, locuitorĭ răzeşĭ.

Este reşedinţa com. Are: o şcoală, înfiinţată în anul 1870, frecuentată de 31 copiĭ; o biserică de lemn, făcută de răzeşĭ la 1804 şi reparată la 1882, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 3 cîrciumĭ.

Spun bătrîniĭ că, maĭ înainte de formarea satuluĭ, pe aceste locurĭ eraŭ pădurĭ marĭ, dar înmulţindu-se locuitoriĭ, satul s'a întins şi pădurile s'aŭ tăiat, remînînd numaĭ pe icĭ-colea, cîte un arbore mare.

In partea de N. a satuluĭ încă este o pădure mare în care se găsesc arborĭ de o grosime însemnată.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 200 oĭ, 35 caĭ şi 90 rîmătorĭ.

Ipatele, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub dealul numit Poiana, trece cam prin mijlocul com. şi satul Ipatele, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, curge de la N. spre S. şi, în dreptul satuluĭ Haliţa, se varsă în pîrîul Gelna.

Ipoteşti, *sat,* în partea de S.-V. a comuneĭ Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani; are o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 300 suflete; moşia e împărţită în treĭ părţĭ: Ipoteşti Statuluĭ, cu 64 hect; Ipoteşti fraţiĭ Iscăceştĭ, cu 64 hect. şi Ipoteşti Marinovicĭ, cu 458 hect.

Are 1 biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Vite: 130 boĭ şi vacĭ, 21 caĭ, 795 oĭ şi 56 porcĭ.

Ipoteşti, *cătun,* pendinte de com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, unde se varsă vîlceaua Oboga; la 5 kil. de reşedinţa com. spre V. Are o populaţie de 646 locuitorĭ, din carĭ 121 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală, cu 409 hect. din moşia Prinţuluĭ Brîncoveanu. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită din noŭ la anul 1882, de preotul Grigore Coteanu şi cu ajutorul celor-l'alţĭ locuitorĭ din cătunul Ipoteşti.

Vite sunt: 64 boĭ, 200 vacĭ, 22 bivolĭ, 35 caĭ, 486 oĭ şi 238 porcĭ.

Cătunul e legat cu satul de reşedinţă printr'o şosea comunală. Locuitoriĭ maĭ toţĭ sunt Romînĭ.

Ipoteşti, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, ce-şĭ ia naştere din cîte-va izvoare de pe valea cu acelaşĭ nume;

curge spre E. de com. Ţepul şi se varsă în dreapta Berheciului, în faţa satuluĭ Ţepul.

Ipsilante, *vechie numire a moşieĭ* Cotorca, com. Cotorca, jud. Buzăŭ.

Irasli-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ Dobromir, şi anume pe acela al cătunuluĭ Dobromirul-din-Deal; este continuarea dealuluĭ Teche-Chioi-Bair; se îndreptează spre S., avînd o direcţiune de la N. către S.; merge printre valea Medmedi-Culac, care este la E. şi printre dealul Dermen-Sîrti, care este la V., şi trece în Bulgaria; are o înălţime maximă de 196 m. şi este acoperit numaĭ cu stufişurĭ; este situat în partea de S. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a comuneĭ, la 1 kil. spre E. de cătunul Dobromirul-din-Deal; paralel cu acest deal merge drumul comunal de la Dobromirul-din-Deal în Bulgaria.

Ireasca, *sat,* făcînd parte din com. Gohorul, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Situat pe Valea-Lupuluĭ, în partea de E., la 2 kil. 200 m. de reşedinţa comuneĭ care e în Gohorul.

Are o populaţie de 384 suflete: 90 bărbaţĭ şi 85 femeĭ; locuesc în 84 case. Teritoriul satuluĭ e de 438 hect. şi 79 a. E udat în partea de E. de rîul Bîrlad care intră în jud. Tecuciŭ în raionul acestuĭ sat, la punctul numit Gura-Ireascăĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Niculae.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ la anul 1864.

Ireasca, *deal,* jud. Tecuciŭ, continuare a dealuluĭ Gohorul; pe dînsul se află aşezat satul cu acelaşĭ nume.

Ireşti, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Gîrlele. Se compune din următoarele căt.: Cucueţi, Ireşti (unde e şi primăria comuneĭ) şi Şerbăneşti. Satul Ireşti este aşezat pe podişul dintre malul Putneĭ şi Dealul-Mare, iar satele Şerbeşti şi Cucueţi sunt chiar pe malul Putneĭ. Satul Ireşti se află la 19 kil. de sub-prefectura plăşeĭ, şi la 25 kil. de capitala judeţuluĭ.

Afară de rîul Putna maĭ este udată şi de pîrîiaşele: Saca şi Zlota.

Are o populaţie de 437 familiĭ saŭ 1543 suflete (770 bărbaţĭ, 773 femeĭ): 740 neînsuraţĭ (368 bărbaţĭ, 372 femeĭ), 746 însuraţĭ, 55 văduvĭ (27 bărbaţĭ, 28 femeĭ, 2 divorţaţĭ (bărbaţĭ); 1537 Romînĭ, 1 Grec şi 5 de diferite naţionalităţĭ; 1538 ortodoxĭ şi 5 Izraeliţĭ; 222 agricultorĭ, 10 meseriaşĭ, 100 industriaşĭ, 22 comercianţĭ, 36 avînd profesiunĭ liberale, 150 muncitorĭ şi 50 servitorĭ.

Locuesc în 400 case.

Sunt 364 contribuabilĭ.

Ştiŭ carte 113 persoane.

Are 2 bisericĭ parohiale, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Sf. Voevozĭ, ambele în cătunul Ireşti; o şcoală mixtă, construită de particularĭ şi frecuentată de 24 copiĭ. Comuna vine în ajutorul şcoaleĭ cu 314 leĭ anual.

Budgetul com. e de 4370,96 leĭ la veniturĭ şi de 4252,05 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitorĭ posedă: 29 plugurĭ de lemn, 18 de fier; 2 morĭ de apă.

Vite sunt: 392 boĭ, 230 vacĭ, 76 caĭ, 543 oĭ, 48 capre şi 215 porcĭ.

In comună sunt: 12 cîrciumarĭ, 20 fabricanţĭ de rachiŭ; 2 băcanĭ; 1 brînzar; 10 fabricanţĭ de oale; 1 cizmar.

Ireşti, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, jud. Putna. Este aşezat pe podişul dintre malul Putneĭ şi Dealul-Mare.

Ireşti, *parohie,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, jud. Putna.

Ireşti (Răzaşiĭ-), *pădure,* jud. Putna, pe teritoriul com. Ireşti, în întindere de 305 hect., proprietatea răzaşilor din Ireşti.

Irimaşuluĭ (Gîrla-), *gîrlă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-s., prin care bălţile Drăcoaica, Oaieĭ, Sălcieĭ, Terpeziţa, Puturoasa-Mare şi Puturoasa-Mică, comunică cu Dunărea. Are un pod pe dînsa.

Irimeşti, *trup de pădure,* al statuluĭ, în întindere de 260 hect., pendinte de com. Prahoviţa, plaiul Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Măgura (35 hect.) şi Geţele-Grîuluĭ (175 hect.), formează pădurea Valea-Pietreĭ.

Irimia, *deal cu pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Boteşti, situat d'a dreapta pîrîuluĭ Turbata.

Irineşti, *sat,* jud. Brăila, la 6 kil. spre S.-E. de satul Suţeşti şi la hotarul de E. al com. Suţeşti. Vatra satuluĭ e de 5 hect. cu 20 case.

Are o populaţie de 12 familiĭ, saŭ 77 suflete: 37 bărbaţĭ şi 40 femeĭ.

Vite: 114 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 440 oĭ şi 30 rîmătorĭ. Acest sat se maĭ numeşte şi Friguroasa, după numele moşieĭ.

Iriştea, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Cade la E. com. şi este udată de pîrîul Lespedea.

Irmul, *loc,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., situat în partea de E. a com. Bereşti, pe coasta de peste rîul Tazlăul, în întindere de 2 fălcĭ, şi unde se văd urme de morminte foarte vechĭ. In timpurile din urmă locuitoriĭ aŭ găsit în acest loc hîrburĭ de oale, pietre, arme, ce aŭ fost puse la capetele morţilor.

Iroftie (Valea-luĭ-), *vale,* jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ; se desface din poalele estice ale dealuluĭ Coşlugea; se îndreaptă spre E., pe la poalele meridionale ale dealuluĭ Ciatal-Orman, avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe cea de S. a com. Satul-Noŭ, făcîndu-ĭ puţin chiar hotarul către com. Lipniţa; se uneşte cu văile Micul-Orman şi Tana-Saia pentru a forma împreună valea Coşlugea; are o lungime de 2 ½ kil.; malurile-ĭ sunt joase; printr'însa merge drumul com. Pîrjoaea-Coşlugea.

Ironi, *deal,* jud. Gorj, situat la N.-V. com. Topeşti, plaiul Vulcan, şi spre V. de dealul Veciniĭ-Pĭetrenĭ, în faţa mănăstireĭ Tismana.

Are o suprafaţă de 170 hect., proprietatea statuluĭ.

Pe acest deal se află pădure de fagĭ şi castanĭ, precum şi locurĭ cultivabile.

Isac (Dealul-luĭ-), *deal,* în jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Tomeşti, o ramificare a dealuluĭ Păun; se întinde de la S. spre N., apoĭ către E., şi descriind o linie paralelă cu dealul Păun, se sfîrşeşte lîngă pîrîul Chicerea, formînd Valea-luĭ-Isac; coastele luĭ sunt acoperite cu viĭ şi livezĭ.

Isac (Muchea-luĭ-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniştea; face hotar despre moşia Clociţi.

Isaccea, *plasă,* în jud. Tulcea, aşezată în partea nordică a luĭ.

Se mărgineşte la N. cu Dunărea, care o desparte de Basarabia; la E. cu pl. Tulcea; la S. cu pl. Babadagulul şi la V. cu pl. Măcinuluĭ.

Relieful săŭ coprinde două regiunĭ: şesul de la N., lîngă Dunăre, ½ din întinderea plăşeĭ, semănat cu bălţĭ, gîrle şi stufurĭ; dealurile ocupînd partea de S., între care distingem culmea Isaccea (340 m.), continuată cu culmea Nicoliţelul şi alte dealurĭ acoperite în cea maĭ mare parte cu pădurĭ.

E udată de Dunăre, pe o întindere de 55 kil., udîndu-ĭ şi reşedinţa. Rîul Taiţa o udă la S. cu afluentul săŭ Acadîn; rîul Teliţa o udă la E.; rîurile: Ciulineţul şi Luncaviţa, la N.

Bălţĭ sunt numeroase, şi aşezate lîngă Dunăre. Principalele sunt: Crapina, Popina, Capaclia, Rotunda, Piatra-Căcată şi Somova; ele conţin peşte şi stuf.

Clima este în general sănătoasă, maĭ cu seamă în regiunea dealurilor, unde sunt multe pădurĭ.

Intinderea plăşeĭ este aproape de 100000 hect., cea maĭ mică din cele 6 plăşĭ ale judeţuluĭ; din acestea, 3000 hect. sunt ocupate de vetrele satelor, 57000 hect. ocupate de pămînt productiv şi restul de 40000 hect. ocupate de bălţĭ, stuf şi loc neproductiv.

Are o populaţie de 4200 familiĭ, saŭ 15000 suflete, din carĭ: 10000 Romînĭ, 1800 Bulgarĭ, 2240 Ruşĭ şi Lipovenĭ, 1500 Turcĭ şi Tătarĭ, iar restul de alte naţionalităţĭ.

Comunele carĭ compun această plasă sunt: Isaccea, oraş, la N., reşedinţă şi port la Dunăre; Alibei-Chioi, la S. pe rîul Taiţa cu cătunele Alibei-Chioi şi Acadîn; Balabancea, la S.-V., pe rîul Taiţa şi Ţiganca; Frecăţei, la E., pe rîul Teliţa; Luncaviţa, la N.-V., pe rîul Luncaviţa cu cătunele: Luncaviţa, Tichileşti şi Rachel; Meidan-Chioi, la mijloc, pe pîrîul Acadîn; Nicoliţel, la mijloc, la poalele dealuluĭ Nicoliţel, cu cătunele: Nicoliţel şi Mănăstirea-Saon; Parcheş, la N., lângă gîrla Somova; Somova, la N.-E., tot pe gîrla Somova; Teliţa, la E., cu cătunele: Teliţa, Poşta şi Mănăstirea-Ciliculuĭ, pe pîrîul Teliţa; în total această plasă are 1 com. urb. şi 10 com. rur., care coprind 20 sate.

Căile de comunicaţie sunt: şoseaua naţională Tulcea-Isaccea-Măcin, şi multe drumurĭ comunale ce unesc comunele între ele.

Această plasă s'a format în anul 1892 din 3 comune luate de la plasa Măcin, 5 de la plasa Tulcea şi 3 din plasa Babadag.

Isaccea, *com. urb.*, în plasa Isaccea, judeţul Tulcea, situată în partea nordică a judeţuluĭ, la 35 kil. spre N.-V. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în partea de N. a plăşeĭ, a căreĭ reşedinţă este.

La început purta numele de Obluciţa, ceea ce arată că a fost fundată de Romînĭ unіţĭ cu Slavĭ. Numele săŭ este turcesc, de la Isac-Chioi: satul luĭ Isac, adică al luĭ Isac-Paşa, din secolul al XVI-lea.

Hotarul teritoriuluĭ, plecînd după malul drept al Dunăreĭ, din dreptul pietreĭ miliare cu No. 71, de la gura gîrleĭ Ciulinețul, se îndreaptă spre S. prin stuf, taie lacul Piatra-Căcată, intră în pămîntul ferm pe lîngă Valea-Rece, și pe la poalele dealuluĭ Gilmele-Inșirate, se urcă pe Dealul-Cadiuluĭ; de aci, pe muchea luĭ prin Pădurea-Mare, se îndreaptă spre E., urcă și coboară Dealul-Breazuluĭ, pe lîngă mănăstirea Cocoșul, până între dealurile Țugulea și Piatra-Roșie; de aci o ia spre N.-E., pe lîngă viile Bădila, pe valea Capaclia, până dă de balta Capaclia; urmează puțin malul acesteia și apoĭ îl părăsește trecînd pe lîngă lacul Rotunda, și se oprește în Dunăre, în dreptul mileĭ No. 65; de aci, o ia spre N.-V.-V. pe lîngă Isaccea, și se oprește la gura Ciulinețuluĭ, de unde am plecat. Forma luĭ este aceea a unuĭ trapez neregulat, lungimea perimetruluĭ fiind de 70 kil., iar întinderea totală a teritoriuluĭ cuprins în el fiind de 12000 hectare.

Se învecinește la N. cu Basarabia, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la S., cu com. Balabancea, despărțit prin culmea Isacceĭ; la V., cu comuna Luncavița și la E., cu comuna Nicolițel.

Relieful săŭ aparține maĭ mult regiuneĭ dealurilor, afară de partea nord-estică, care aparține șesuluĭ, acoperită cu stuf și bălțĭ. Dealurile carĭ o brăzdează sunt: Muntele-luĭ-Hasan, cu vîrful Isaccea (197 m.) și Acic-Tepe (201 m.) la V.; Dealul-Cocoșul la S.-V.; Dealul-Breazuluĭ la S., la ale căruĭ poale se află viile Bădila; dealul Țugulea la S.-E. (242 m.); toate sunt acoperite cu pădurĭ; la E. sunt dealurilor Vizir-Tepe și Eschi-Cale, renumite prin ruinele lor, de la lagăre și zidurĭ vechĭ romane.

Apele, carĭ brăzdează teritoriul săŭ sunt: Dunărea la N., pe o distanță de 6 mile (11 kil.), formînd brațul Isaccea și coprinzînd între ele insula Isaccea acoperită cu sălciĭ. In Dunăre se varsă gîrlele: Gîrla-Nouă (scurgere a lacululuĭ Piatra-Căcată în Dunăre), Gîrla-Cazaculuĭ, o legătură între lacul Piatra-Căcată și lacul Iapsia-Rahova, care se varsă prin Gîrla-Hambaruluĭ în Dunăre, udînd-o la N.-E.; Valea-Rece, la V.; valea Acic-Tepe, unită cu valea Capaclia, prin mijloc și E., vărsîndu-se în balta Capaclia. Bălțile de pe teritoriul eĭ sunt: Piatra-Căcată, la N.-V. (180 hect.), din care jumătate aparține comuneĭ; Iapsia-Rahova la N., balta Capaclia la S.; conțin pește și stuf.

Clima este sănătoasă, din cauza vecinătățeĭ munților și a pădurilor.

Orașul este așezat într'o pozițiune plăcută, la poalele unor dealurĭ și pe malul unuĭ braț al Dunăreĭ, numit Isaccea. Are maĭ mult aparența unuĭ sat mare, de cât aceea a unuĭ oraș. Are viitor comercial, maĭ cu seamă fiind singurul debușeŭ pentru exportul lemnelor din intinsele pădurĭ ale plășeĭ și al vinuluĭ renumit din Sarica. Mănăstirea Cocoșul, care depinde de această com., și este așezată maĭ la S., are o poziție minunată, înconjurată cu pomĭ roditorĭ.

Populațiunea orașuluĭ este amestecată, elementul predominant fiind Romîniĭ.

Are 620 fam. saŭ 3094 suflete din carĭ: 1020 Romînĭ, 248 Bulgarĭ, 1000 Turcĭ, 40 Tătarĭ, 575 Rușĭ, 130 Grecĭ, 40 Germanĭ, 60 Evreĭ; 2000 Ortodoxĭ, 30 Armenĭ, 7 Lipovenĭ, 1040 Mahomedanĭ, 60 Mozaicĭ, 40 de alte religiunĭ.

Sunt două școlĭ primare: una de băețĭ, cu 3 institutorĭ și a doua de fete, cu 2 institutoare, ambele fundate în anul 1881 și frecuentate de 180 copiĭ. Turciĭ aŭ o școală alipită de geamia lor. Sunt 2 bisericĭ, una cu hramul Sf. Gheorghe și a doua cu hramul Sf. Voevozĭ, cu 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ. Pe lîngă acestea maĭ este și mănăstirea Cocoșul cu călugărĭ romînĭ. Turciĭ aŭ o geamie, cu 1 hoge.

Intinderea comuneĭ e de 1086 hect.: 300 hect. acoperite cu pășiunĭ și livezĭ, 120 hect. acoperite cu stuf, iar restul acoperit cu întinse pădurĭ, în care predomnește teiul.

Locuitoriĭ posedă 450 plugurĭ. Comerciul se exercită de 6 persoane. Mișcarea nāvilor în 1894 a fost: 894 vase intrate și eșite cu 32928 tone (din acestea: 429 romîne, 2 italiene, 2 engleze, 87 austriace, 146 turce, 11 ruseștĭ, 135 eline, 75 bulgăreștĭ). Comerciul constă în export de cereale, lînă, vin, tutun și în import de coloniale, zahăr, țesăturĭ, etc.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 23884 leĭ și la cheltuelĭ de 23467 leĭ.

Căile de comunicație sunt: Șoseaua județeană Tulcea-Măcin, care trece prin Isaccea, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la: mănăstirea Cocoșul, Taița, Telița, Nicolițel, viile Sarica, Balabancea.

Este așezată pe ruinele vechiuluĭ oraș roman Noviodunem, ale căruĭ ruine se află și azĭ la E. Pe la 513 a. C. a trecut pe aci Dariu contra Scyților pe un pod de vase. In secolul al XV-lea fu fundată de Romînĭ, care'ĭ aŭ dat numele de Oblucița, dar, după ce Turciĭ în secolul al XVI-

lea s'aŭ stabilit definitiv în Dobrogea, ĭ-aŭ dat numele de Isac-Chioi, după numele unuĭ paşă.

Isaccea, *ostrov*, în jud. Tulcea, pl. Isaceea, pe teritoriul com. urbane Isaccea, în partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ, situată în Dunăre între braţul Isaceea şi cel-l'alt braţ principal; are o lungime de 2 kil., o lărgime de 400 m., o formă triunghiulără, cu colţul spre Isaccea; o întindere de 100 hect.; malurile îĭ sunt presărate cu sălciĭ şi răchite, iar în interior sunt locurĭ de păşune.

Isaccea, *vîrf de deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea, situat în partea de N. a plăşeĭ şi cea de V. a com.; este unul din vîrfurile Dealuluĭ-luĭ-Asan (197 m.), punct trigonometric de rangul I-iŭ, dominînd asupra drumuluĭ judeţean Măcin-Isaccea; acoperit cu pădurĭ.

Isaccea (Braţul-), *braţ* al Dunăreĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ urb. Isaccea, în partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ; se desface din dreptul mileĭ 68 şi se termină în dreptul mileĭ 66; este cuprins între ostrovul Isaccea şi malul drept al Dunăreĭ; este destul de adînc, pentru ca vapoarele să poată trece prin el; în el se deschid două gîrliţe: Gîrla-Hambaruluĭ şi Gîrla-Nouă.

Isaci, *sat*, face parte din com. rur. Făgeţelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 60 locuitorĭ. Cade în centrul comuneĭ şi este situat pe dealul Boba. Are o biserică ridicată din temelie la anul 1852.

Isacovul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea de S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ şi format de o revărsare anterioară a braţuluĭ Sf. Gheorghe, de care acum e independent; se scurge prin două gîrliţe în gîrla Litcov; are 7 insule micĭ; o întindere de 300 hect.; conţine peşte în mare cantitate; venitul e al statuluĭ.

Isaia, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, întinzîndu-se: spre N.-V. până în hotarul comuneĭ Bohotinul; spre S.-E., până în hotarul comuneĭ Gura-Bohotinul; iar spre E., până în apa rîuluĭ Jijia, ce o desparte de comuna Zberoaia. Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 858 hect., cu o populaţie de 109 familiĭ, saŭ 301 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Este formată numaĭ din satul Isaia, situat parte pe coasta dealuluĭ, parte pe valea pîrîuluĭ Bohotinul. Vatra satuluĭ e de 26 hect.

Are două bisericĭ, una vechĭe de bîrne, ruinată şi una nouă, cu 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vite marĭ cornute 200, oĭ 120, caĭ 15 şi porcĭ 40.

Isaia, *sat*. Vezĭ Isaia, comună, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Isaia, *gîrlă*, ce-şĭ ia naştere din rîul Prutul, de pe teritoriul com. Rîşeşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, la N. de com. Pogăneşti; udă marginea satuluĭ cu acelaşĭ nume şi se varsă în bălţile numite Grosul-Mare şi Grosul-Mic, care sunt situate în partea de S.-E. a comuneĭ Pogăneşti.

Isaia, *pîrîŭ*, jud. Suceava, numit la obîrşie şi Pietrosul; izvoreşte din pădurea Arşiţa, com. Dolhasca şi, după un curs de 3600 m., se pierde pe şesul Sireteluĭ.

Isaia, *iaz*, în partea de S.-E. a com. Isaia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, format din pîrîul Bohotinul; are o moară cu 2 pietre.

Isărăşti, *sat*, face parte din com. rur. Tătărei, pl. Vedea d.-j., jud. Olt.

Isbaşa, Isbaşul, Isbăseşti, Isbiceni. Vezĭ Izbaşa, Izbaşul, etc.

Isgonul, *moşie particulară*, de 600 hect., în com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, renumită prin finul ce produce.

Islazul. Pentru cuvintele cu acest nume şi compusele luĭ, vezĭ *Izlazul*, etc.

Isniange. Vezĭ Tîrgul-Neamţuluĭ, tîrg, jud. Neamţu.

Isnovăţul, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Rădăuţi, pl. Prutul-d.-j, jud. Dorohoiŭ, cu 221 familiĭ, saŭ 1012 suflete.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; este de zid, spaţioasă şi frumoasă, făcută în 1857, după dispoziţiunile testamentare ale defunctuluĭ Hatman, Iordache Lăţescu-Boldur, fost proprietar.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 667 hect. 30. ar. pămînt; iar proprietatea moşieĭ, 1088 hect., 47 ar., cîmp, şi 17 hect., 19 ariĭ, pădure.

Pe teritoriul satuluĭ se află un iaz mic şi două bălţĭ; o mică livadă cu pomĭ fructiferĭ şi 6 pog. vie.

Pîrîul maĭ mare ce curge pe moşie este Isnovăţul, iar pe hotar trece rîul Prutul.

Drumurĭ principale sunt: calea judeţeană Rădăuţi-Darabani şi acel ducător la Bivolul.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Prutul, Rădăuţi, Bivolul şi Crăiniceni.

Numirea satului şi a moşieĭ vine de la pîrîul Isnovăţul ce trece prin sat. De uniĭ se maĭ numeşte şi Rădiul, pentru că la depărtare de 1/4 oră spre S. de sat se află un rădiu, unde, pănă la 1796, era un sat cu această numire, de la care dată proprietarul moşieĭ de atuncĭ l'a strămutat în localitatea unde se află acum pîrîul Isnovăţul.

Loc însemnat este Trecătoarea Oştilor.

Isnovăţul, *pîrîŭ,* începe din Finaţul-luĭ-Mateiŭ, de pe moşia Păltinişul, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; trece pe moşiele: Horodiştea, Crăiniceni, Rădiul, Rădăuţi şi se varsă în rîul Prutul, formînd în cursul săŭ pe moşia Ivăncăuţi iazurile: Popeĭ şi Vasiliŭ.

Istăul, *vechie numire a cătunuluĭ* Baba-Ana-d.-j., jud. Buzăŭ.

Istăul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Mizil; are 1000 hect. maĭ toate arabile.

Istăul, *pîrîŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Mizil, format din Valea-Scheilor şi Valea-Tohăneanca, cu afluenţiĭ lor, cariĭ, după ce se unesc d'asupra cătunuluĭ Fefelei, iaŭ numele de Istăul. Curge spre S., udînd partea de E. a com. Mizil; de aci înainte, cursul săŭ devine încet, luînd forma de viroage şi se ramifică, parte prin jud. Prahova (moşia Fulga), parte prin teritoriul com. Baba-Ana, sub numele de Călmăţuiul-Noŭ. Maĭ în jos se uneşte cu altă viroagă, Călmăţuiul-Vechiŭ. Toate aceste ramificaţiĭ vin apoĭ de se varsă în lacul Boldeşti.

Istrate, *pîrîŭ,* pe moşia Mitocul, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Istrăteni. Vezĭ Bisceni, sat, com. Ostopceni, jud. Botoşani.

Istrăteni, *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvoreşte dintre ramurile munteluĭ Mălăeşti şi Murgocĭul, vărsîndu-se pe stînga pîrîuluĭ Calul.

Istrăteşti, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti.

Istrăteşti, *mahala,* com. rur. Pleşoiul, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Istrăteşti, *mahala,* com. rur. Părăuşani, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Istriţa, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-j., cu o înălţime de 744 m. Ramificaţiile sale se întind în comunele: Pietroasa-d.-s., Breaza şi Vispeşti. Culminează în treĭ piscurĭ: Surla-Nemţilor (punct trigonometric), Curmătura-Caluluĭ şi Crucea-Protopopuluĭ. In partea com. Breaza, termină printr'un precipiţiŭ, din care se ridică o gîlmă, Movila-Caluluĭ. Istriţa, fiind muntele cel maĭ înaintat în cîmpie, permite ochilor a vedea, din vîrful săŭ, cea maĭ frumoasă privelişte: la N., toate piscurile munţilor din judeţele: Prahova, Buzăŭ, Rîmnicul-Sărat şi Putna; la S. Balcani, Dunărea, Brăila, Galaţi şi Bucureşti. Maĭ importantă însă e vederea şirurilor de movile, cariĭ, plecînd din poalele sale, ca nişte raze, merg departe spre cîmp, trec Dunărea pe la Hîrşova şi daŭ în Marea-Neagră. Se poate dar deduce că pe aci a fost drumul vechilor popoare: Sciţĭ, Geţĭ, Dacĭ şi Goţĭ. In coastele sale a ascuns Atanaric preţiosul tezaur de la Pĭetroasa: Cloşca-cu-Puĭ. In poalele sale se văd încă ruinele vecheĭ cetăţĭ dacice Comidava, utilizată apoĭ de Romanĭ şi Goţĭ. Masivul săŭ e o imensă carieră de pĭatră de construcţiunĭ, care se întrebuinţează nu numaĭ în judeţ, dar şi în ţară, iar piscul e acoperit cu păşunĭ, unde se stabileşte vara cîte o stînă. Urcarea pe dînsa, plecînd din comuna Pĭetroasa-d.-j, se face în 1 1/2 oră, iar urcarea prin com. Breaza e îndelungată, de şi maĭ facilă.

Istriţa-cu-Viea, *moşie,* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzăŭ, com. Vispeşti.

Istriţa-de-Jos, *vechie numire a cătunuluĭ* Greceanca, jud. Buzăŭ, com. Breaza.

Istriţa-de-Jos (Sf. Gheorghe-Noŭ), *moşie,* a statuluĭ, pendinte de Sf. Gheorghe-Noŭ, jud. Buzăŭ, com. Breaza; are 3000 hect., din carĭ 1250 arabile, 1150 pădure, 350 izlaz, 240 fîneaţă şi restul viĭ cu embatic; 758 hect. dintr'însa s'aŭ dat împroprietăriţilor din 1864.

Istriţa-de-Sus (Măguleasa), *moşie,* a statuluĭ, jud. Buzăŭ, com. Argeşanul.

Istropolis, *ruine.* Vezĭ partea istorică a jud. Constanţa.

Istrul, *plasă,* în jud. Tulcea, aşezată în partea de S. a luĭ; şĭ-a luat numele de la ruinele vecheĭ cetăţĭ Istropolis.

Se mărgineşte la N. cu pl. Babadagul, la E. cu aceeaşĭ plasă şi Marea; la S. şi V. cu jud. Constanţa.

Relieful săŭ are două regiunĭ: şesul, la E., a 4-a parte din în

tinderea eĭ, compus în mare parte din bălțĭ și puțin loc arabil. Dealurile în general micĭ, netrecînd înălțimea de 250 m. și cea medie de 80 m. Principalele sunt: Haidînul, Ciamurli, Rîmnicul, Cașcalac-Bair, Inan-Bair, Topologul și Baș-Punar; ele sunt acoperite cu puține pădurĭ, dar livezile abundă.

Rîul Slava o udă puțin la E. cu afluentul săŭ pîrîul Camena; rîul Beidant, cu afluențiĭ Ciamurli și Hagiavat, prin mijloc; rîul Casimcea saŭ Tașăul, cu afluentul săŭ pîrîul Rîmnicul, la V.; pîrîul Duimgi la S.

Bălțĭ sunt: lacul Golovița, iezerul Golovița, balta Sinoe și lacul Duimgi la E. și S.; conțin sare și pește de bună calitate.

Clima sa este sănătoasă; bălțile conținînd sare, materiile organice nu cad în putrefacție, spre a vătăma aerul.

Intinderea acesteĭ plășĭ este de 12000 hect., din care 2500 hect. ocupate de vetrele satelor, 45000 hect. ocupate de bălțĭ și locurĭ neproductive; restul de 73000, ocupate de pămînt arabil, livezĭ și fînețe.

Populațiunea, amestecată, însă maĭ puțin ca în cele-l'alte plășĭ, se compune din: Bulgarĭ în maioritate, Romînĭ și Turcĭ-Tătarĭ. Sunt 4500 familiĭ saŭ 17000 suflete, din carĭ: 11000 Bulgarĭ, 3000 Romînĭ, 2500 Turcĭ-Tătarĭ; restul de alte naționalitățĭ: Grecĭ, Armenĭ și Evreĭ.

Comunele, carĭ compun plasa, sunt 8, și anume: Cogelac, reședința, la S., pe pîrîul cu același nume, cu cătunele Cogelac, Tari-Verdi și Inan-Ceșure; Beidant, cu cătunele Beidant, Cail-Dere și Sari-Ghiol, în mijloc, pe pîrîul cu același nume; Cara-Nasuf, cu cătunul Cara-Nasuf și Duimgi, la S.-E., lîngă balta Sinoe; Casap-Chioi, la E., pe malul laculuĭ Sinoe, cu căt. Casap-Chioi și Sari-Iurt; Casimcea, la S.-V., pe pîrîul Casimcea, cu căt. Casimcea, Alifac, Ciauș-Chioi, Ciuciuc-Chioi, Caciamac; Ciamurli-d.-s., cu căt. Ciamurli-d.-s., Camena, Eschi-Baba, Hagi-Omer și Testemel, pe pîrîul Ciamurli, la N.; Potur, cu căt. Potur și Hamamgi, la E., pe pîrîul Beidant saŭ Potur; Toscof, cu căt. Toscof, Chirișlic, Rîmnicul-d.-j. și Rîmnicul-d.-s., la S., pe pîrîul Casimcea; în total 8 com. rur., carĭ cuprind 25 sate.

Comerciul constă în import de coloniale, vin și manufacture, și în export de sare, cereale, vite și lînă și se face cu orașele Babadag și Constanța.

Căĭ de comunicațiune sunt: șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța și alte drumurĭ comunale, ce unesc comunele între ele.

Această plasă s'a format în anul 1892, din 8 comune luate din pl. Babadag, care era prea întinsă; cuprinde partea de S. a vechiuluĭ mutesariflic de Babadag.

Isvarna, *cătun,* al com. Pocruia, pl. Vulcanul, jud. Gorj.

E situat în partea de V. a com. și sub dealul cu același nume. Are o suprafață de 643 hect., din carĭ: 250 hect. pădure, 180 hect. arabile, 140 hect. fînețe, 60 hect. izlaz, 5 hect. viĭ și 8 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 77 fam., saŭ 384 sufl., din carĭ 60 contrib.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 15 plugurĭ, 25 care cu boĭ; 225 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 197 oĭ, 60 capre și 110 rîmătorĭ.

Are o biserică de lemn, cu un cîntăreț și deservită de preotul de la com. Pocruia.

Numele de Isvarna se zice că și l'a luat de la multele izvoare ce nasc de sub dealul Piatra-Cîrșana.

Apa care udă acest cătun este pîrîul Isvarna.

Comunicația se face prin șoseaua comunală ce vine de la S.-V. din com. Costeni și se leagă cu șoseaua comunală a cătunuluĭ vecin Pocruia și trece rîulețul Pocruia, care curge de la N.-V. spre S., pe pod de lemn.

In cătun se găsesc 2 puțurĭ și 1 fîntînă.

Isvarna, *pîrîŭ,* în jud. Gorj, izvorește de sub coasta dealuluĭ Piatra-Cîrșana și curge de la N.-V. spre S.; se varsă în Orlea, în dreptul Celeiuluĭ.

Isvernea, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, la 53 kil. de orașul Turnu-Severin, situată la poalele munteluĭ, numit Piatra-luĭ-Stan, pe albia rîuluĭ Coșuștea, ce se formează de aci, și din pîrîul ce vine de la muntele Secul, din hotarul Prejna prin Cănicea în Izvoarele. Se mărginește: la E. cu com. Siliștea; la N. cu com. Gornovița; la V. cu com. Preja și la S. cu apa Cerna. Satul formează comună cu satul Cănicea, avînd peste tot 1500 suflete, din carĭ 172 contribuabilĭ; locuesc în 283 case.

Locuitoriĭ posedă: 36 plugurĭ, 88 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 200 stupĭ.

Este legată prin șosea comunală cu șoseaua Turnul-Severin-Balta-Baia de-Aramă.

Are 2 bisericĭ, cu 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; o școală, cu 1 învățător, frecuentată de 40 elevĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1047 leĭ și la cheltuelĭ, de 1045 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 54 caĭ, 790 oĭ, 482 rîmătorĭ şi 1206 capre.

In comună se află o peşteră frumoasă.

In apropierea munteluĭ Piatra-luĭ-Stan şi lîngă trecătoarea ce scoboară în apa Cerna, se află un meterez vechiŭ în formă de zigzag, formînd treĭ unghiurĭ şi se află situat pe marginea poeneĭ Beletinul, despre apa Cerna.

Tot în Cerna coboară în apropiere de aceasta şi trecătoarea Arşeasca, care este cea maĭ mare trecătoare prin munţĭ; aparţine hotarelor Săliştea, pe al căreĭ pîrîŭ merge şi hotarul com. Obîrşia, din plaiul Cloşani.

Isvernea, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, izvoreşte din peştera Isvernea şi contribue la formarea rîuluĭ Coşuştea.

Isvernea, *pichet de graniţă,* la munte, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna.

Isvernea, *trecătoare,* în Austria, pe la muntele Nanos, jud. Mehedinţi.

Isvoarele, Isvorul. A se căuta cuvintele cu aceste numirĭ şi derivatele lor, la silaba *Iz.*

Işalniţa, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Ocolul, la 10 kil. de Craiova.

Situată pe malul stîng al rîurilor Amaradia şi Jiul.

Se învecineşte la N. cu com. Almajul, pl. Jiul-d.-s.; la S. cu com. Cernelile; la E. cu com. Şimnicul şi la V. cu com. Mihăiţa, pl. Jiul-d.-s., de care se desparte prin rîul Jiul.

Este compusă din 2 sate: Işalniţa, cu reşedinţa primărieĭ şi Romîneşti, despărţită între dînsele prin rîul Jiŭ.

Satul de reşedinţă Işalniţa se învecineşte: la E. cu satul Romîneşti, cu care împreună formează com. Işalniţa şi de care se desparte prin rîul Amaradia; la V., cu com. Almajul; la N., cu satul Şitoaia şi la S., cu com. Cernelile. Satul Romîneşti se învecineşte: la V. cu satul Işalniţa, de care se desparte prin rîul Amaradia; la E., cu com. Şimnicul; la N., cu com. Izvorul şi la S., cu satul Duduriceşti, com. Şimnicul.

Terenul com. este aproape şes şi băltos.

Este udată în partea de V. de rîul Jiul, ce curge cu direcţia de la N.-V.-S.-E. şi în partea de E. şi de centru este udată de rîul Amaradia, pe care este 1 pod stătător de lemn pe şoseaua naţională Bucureşti-Craiova-T.-Severin. Intre com. Işalniţa şi Mihăiţa este un pod umblător pe rîul Jiul.

La V. comuneĭ este balta, numită Gărvăniţa, cu o suprafaţă de 5 pog. şi o adîncime de 1 1/2 m.; la S.-V com. este balta Lînărieĭ cu o suprafaţă de 8 pog. şi o adîncime de 3 1/2 m.

Are: 2 bisericĭ, una în satul Işalniţa, făcută din zid la 1713 de defunctul Obedeanu şi reparată la 1885 de defunctul Opran, cu hramul Adormirea-Maiceĭ Domnuluĭ, şi a doua în satul Romîneşti fondată la 1800 de Dincu Micã şi reparată de Opran la 1856, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ; sunt deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Sunt 2 şcolĭ primare, una de băeţĭ şi alta de fete. Şcoala de băeţĭ a funcţionat ca mixtă de la 1830, iar de la anul 1893, s'aŭ despărţit şi s'a făcut o şcoală separată de fete, condusă de o învăţătoare. Şcoala de băeţĭ are 1 învăţător. Aŭ frecuentat şcoala, în 1896, 81 băeţĭ şi 57 fete, toţĭ din Işalniţa.

Ştiŭ carte 100 persoane din Işalniţa şi 10 din Romîneşti. Sunt 410 contribuabilĭ.

Case sunt 454 şi bordee 58.

Suprafaţa comuneĭ este de 5886 pog., din carĭ: 3003 pog. arabile, şi 500 pog. făneaţă, 350 pog. izlaz şi 50 pog. loc sterp.

Moşiĭ se găsesc în amîndouă satele. Moşia Işalniţa aparţine d-neĭ Euf. Opran şi moşia Romîneştĭ aparţine sătenilor.

Se găsesc cîte-va zăvoaie pe marginea Jiuluĭ compuse din salcie, care predomină, apoĭ din plopĭ, aninĭ.

Viĭ sunt în întindere aproape de 243 pog., aparţinînd locuitorilor.

Pe moşia Işalniţa este o moară de aburĭ, cu două pietre de moară.

Cîrciumĭ sunt 10, din carĭ: 8 în satul Işalniţa şi 2 în Romîneşti.

Prin comună trece calea ferată Bucureşti-Craiova-Filiaşi. Aci este staţia Işalniţa, la 500 m. de comună. Şoseaua naţională Craiova-Filiaşi străbate comuna pe o lungime de 8 kil.; iar şoseaua comunală vecinală Işalniţa-Almajul, pe o lungime de 3 kil.

Veniturile comuneĭ sunt de 5878,98 şi cheltuelile, de 5690,43 leĭ.

Işalniţa, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Işalniţa, cu 2201 suflete: 1113 bărbaţĭ şi 1088 femeĭ. Locuesc în 417 case şi 55 bordee. Este reşedinţa primărieĭ.

Işalniţa, *staţie de dr.-d.-f.,* judeţul Dolj, plasa Ocolul, comuna Isalniţa, pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între Craiova (10.4 kil.) şi Coţofeni (7.5 kil.). Inălţimea d'asupra ni-

velului mării, de 89.14 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 30005 l. 54 banĭ.

Işalniţa, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Işalniţa, aparţinînd d-neĭ Euf. Opran.

Işiţa, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, ia naştere din iazul Cernăloasa, trece prin satul Molniţa, com. Pilipăuţi şi se varsă în rîul Prutul.

Itesti, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Ciumaşi, reşedinţa comuneĭ, situat pe deal. Are o populaţie de 134 familiĭ, saŭ 542 suflete; o şcoală; o biserică, zidită la 1875 de locuitorĭ şi deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 17 caĭ, 228 vite marĭ cornute şi 122 porcĭ.

Itrimeşti, *mahala*, com. rur. Rîmeşti, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea.

Itrimeşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni, situat pe valea dealurilor Mărgineni, aproape de pîrîiaşul Tatomireşti.

Are o întindere cam de 572 hect., cu o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 310 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Are 1 biserică, cu 1 preot şi 1 dascăl.

Vite: 76 boĭ, 58 vacĭ, 160 oĭ, 8 caĭ, 60 rîmătorĭ şi 82 juncĭ.

Itul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, căt. Săhăteni-d.-s.; are 300 hect., din care 17 arabile, 260 fineaţă, 30 stuf şi şovar şi 3 vie.

Itul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Vintileanca, căt. Săhăteni-d.-s.; are 400 hect., din care 250 arabile şi 150 fîneaţă.

Iţcani, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Plopana, pe pîrîul Tutova, spre S.-E. de tîrguşorul Plopana. Are 318 locuitoriĭ şi 83 case.

Iuc, *vîrf de deal*, situat în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Enisala, în partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este unul din vîrfurile sudice ale pietrosuluĭ deal Taş-Burun; este punct trigonometric de rangul al 3-lea; se ridică pănă la o înălţime de 84 m., dominînd asupra satuluĭ Caraman-Chioi şi asupra drumuluĭ Enisala-Caraman-Chioi, ce trece, împreună cu valea Ceşme-Culac, pe la poalele vestice ale luĭ; acoperit cu păşunĭ şi tufărişurĭ.

Iuc-Mezarlî, *vîrf de deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Garvan, situat în partea de S. a plăşeĭ şi cea sud-vestică a comuneĭ; este punctul culminant al dealuluĭ Cara-Burun-Bair; are 168 m. înălţime; fost punct trigonometric de observaţie rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa satul Garvanul-Mic, aşezat la poalele sale estice, valea Garvan la E., valea Demecican-Cula-Ceair la S.-V., şi două drumurĭ comunale ce duc la Chiuciuc-Cainargi şi la Garvan; e un punct strategic important la hotarul spre Bulgaria, fiind la un kil. departe de el; este acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Iuci-Tepe-Bair, *deal*, în judeţul Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Tocsof, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Rîmnicul d.-s.; se desface din dealul Chiuciuc-Chioi-Bair, de la vîrful Apti-Iuc; se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea S. a plăşeĭ şi cea de N.-V. a com.; se întinde printre văile Dichili-Taş-Alciac şi pîrîul Rîmnic; tăiat de drumul comunal Casimcea-Rîmnicul-d.-s.; are o înălţime de 185 m.; punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd asupra rîuluĭ şi satuluĭ Rîmnicul; este acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Iucşa, *sat*, în jud. Roman, plasa Fundul, com. Bozieni, spre N.-V. de satul Bozieni. Are o populaţie de 60 familiĭ, saŭ 256 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ. Locuesc în 62 case. Se lucrează aci olăria.

Sunt 55 vite marĭ cornute.

Iucşeşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Fundul, spre S. de oraşul Roman, la 19 kil. de el şi la 12 kil. de reşedinţa pl., pe malul stîng a rîuluĭ Siretul. E formată din satele: Cotul-luĭ-Bălan, Iucşeşti-d.-j., Iucşeşti-d.-s., Muncelul-Dureĭ şi Recea, cu reşedinţa comuneĭ în satul Iucşeşti-d.-j. Are 190 familiĭ, saŭ 747 suflete, din carĭ 218 contribuabilĭ; locuesc în 209 case.

Are 2 bisericĭ, una de lemn şi alta de vălătucĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2987 leĭ.

Iucşeşti, *pîrîiaş*, ce curge prin pl. Fundul, judeţul Roman, pe lîngă satul Iucşeşti-d.-s., şi se varsă în rîul Siretul de a stînga.

Iucşeşti-de-Jos, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucşeşti, spre S. de oraşul Roman, la 19 kil. de el şi de 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Este reşedinţa com. Iucşeşti. Are 106 familiĭ, saŭ 387 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Locuesc în 115 case.

Are o biserică de vălătucĭ. Se maĭ numea înainte şi Icoseşti şi Iucseşti-d.-j., a Paharniculuĭ Hîrţescu.

Iucşeşti-de-Sus, *sat,* compus numaĭ din cîte-va case, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucşeşti, spre N. de satul Iucşeşti-d.-j., la 1 kil. 500 m. de el. Este situat pe dealul Iucşeştilor, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Se maĭ numeşte şi Goroveiul.

Iuda, *pisc,* jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, com. Dragoslavele.

Iuda, *deal,* la E. de com. Boteni, pl. Argeşelul, jud. Muscel, din care izvoreşte pîrîul cu acelaşĭ nume.

Iuda, *moşie,* a statuluĭ, jud. Muscel, vîndută de vecĭ. (Vezĭ Priboaia).

Iuda, *pădure,* jud. Dîmboviţa, com. Hăbeni, pe moşia Racoviţa; are peste 50000 ariĭ.

Iuda, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă în rîul Argeşelul, în raionul com. Boteni, pl. Argeşelul, judeţul Muscel.

Iuda-Mică, *vale,* izvoreşte din pădurea Iuda-Mică, com. Prahoviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în pîrîul Prahoviţa, tot în raionul com. Prahoviţa-d.-j.

Iuda-Mică, *plaiŭ,* spre V. de com. Prahoviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure mare.

Iudeca, *trup de moşie,* nelocuit, care este încorporat cu Pietroşani a Principeluĭ Dem. B. Ştirbeiŭ, pl. Marginea, jud. Vlaşca. Această moşie până la 1856 aparţinea familieĭ Lapati; de atuncĭ a intrat în posesia proprietaruluĭ moşieĭ Pietroşani, care a încorporat-o cu acea moşie.

Iuga, *vechie numire a cătunuluĭ* Piatra-Albă, com. Odăile, jud. Buzăŭ.

Iuga, *vîrf de deal,* pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, jud. Bacăŭ, situat de-a dreapta Comanuluĭ, făcînd parte din şira Holmul-Geamăna.

Iugani, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mirceşti, situat spre S.-V. de satul Mirceşti, pe platoul care separă basinul Moldoveĭ de al Siretuluĭ. Are 144 familiĭ, saŭ 582 suflete, din carĭ 400 suflete Ungurĭ; locuesc în 138 case. Sunt 109 contribuabilĭ.

Se face aci iarmaroc la 14 Septembrie.

Are o biserică catolică. Unguriĭ din acest sat ţin de parohia catolică Ghirăeşti.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Acest sat s'a numit în vechime Cosmeşti, sub care nume se găseşte trecut în urice, şi maĭ în urmă Iugani-din-Deal, spre deosebire de un alt sat, care purta numele de Iugani-din-Vale şi care astă-zĭ se numeşte Ursăreşti.

Iugani, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Prisăcani, spre V. de satul Prisăcani, la marginea de V. a judeţuluĭ. Are 298 suflete; locuesc în 73 case.

Iugani. Vezĭ Deleni, *sat,* com. Deleni, jud. Botoşani.

Iugani-din-Deal. Vezĭ Iugani, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mirceşti.

Iugani-din-Vale. Vezĭ Ursăreşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Răchiteni.

Iuiuc-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cara-Omer şi anume pe acela al căt. Dere-Chioi; se întinde de la dealul Cara-Omer şi până la dealul Dere-Chioi, avînd o direcţie de la S.-E. către N.-V.; este situat în partea de S.-V. a pl. şi a com. şi la E. de satul Dere-Chioi, la 3 kil.; în partea sa de N. se întinde valea Dere-Chioi şi de-alungul săŭ, tot pe la N., trece drumul comunal Dere-Chioi-Cara-Omer, iar pe la S.-E. trece drumul Cara-Omer-Bulgaria; are o înălţime de 160 m.; este acoperit cu păşune, fîneţurĭ şi prea puţine semănăturĭ.

Iupca, *com. rur.* şi *sat,* în pl. Cloşani, jud. Mehedinţi, la 46 kil. de Turnul-Severin; este situată pe valea rîuluĭ Iupca, care este destul de fertilă. Satul formează comună cu satele: Cîmpul-Mare, Chiţimiĭ, Sărdăneşti şi căt. Angheleşti. Are 700 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; locuesc în 160 case.

Locuitoriĭ posedă: 26 plugurĭ, 45 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin com. trece şoseaua Brebinari-Baia-de-aramă. Are şi o şosea comunală care duce la Baia-d.-j. Sunt 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul com. e de 651 leĭ la veniturĭ şi de 427 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 340 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 300 oĭ şi 350 rîmătorĭ.

Iupca, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi,

plaiul Cloşani; se formează din pîrîul Comăneştilor, udă com. rur. Crainici, de aci se îndreptează spre com. Iupca, unde se împreună cu pîrîul ce vine de la Bala-d.-s. şi Bala-d.-j.; curge sub numele de Iupca, formînd frumoasa şi fertila luncă a Iupceĭ; la com. rur. Cătunele se varsă în Motru.

Iurca, *ramură de munţĭ,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul; face parte din grupa munţilor Hangul şi aĭ Bistriţeĭ-Moldoveĭ; se întinde între pîrîul Hangul, Audea, Brădeţul şi Schitul-Buhalniţeĭ, făcînd legătură cu Munţiĭ-Doamneĭ.

Iurcani, *sat.* Vezĭ Polobocul, sat, jud. Neamţu.

Iurcani, *ramură de dealurĭ,* jud. Neamţu, ce se detaşează din ramura Dragva, spre E., printre satele Polobocul, Mirăuţeni, din com. Rădiul, pl. Bistriţa, şi pîrîiaşul Dragva, formînd hotarul, în parte, al com. Rădiul de com. Socea.

Iurcani, *moşie,* jud. Neamţu. Vezĭ Polobocul, saŭ Giurcani, moşie.

Ireşti, *sat,* jud. Botoşani, în partea de S.-E. a com. Zlătunoaia, pe valea pîrîuluĭ Enoaia. Are o întindere de 1508 hect., din carĭ: 1251 hect. proprietatea mare şi 257 hect. ale sătenilor. Populaţiunea este de 90 familiĭ, saŭ 347 suflete. Pe moşie se află şi 45 hect. pădure.

Are 1 biserică; o cîrciumă.

Vite: 340 boĭ şi vacĭ, 36 caĭ, 1000 oĭ, 60 porcĭ. Sunt 30 stupĭ cu albine.

Iurtla, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidaut; se desface din poalele S. ale dealuluĭ Sari-Ghiol, de lîngă satul Sari-Ghiol; se îndreaptă spre E. printre dealurile Peclic şi Hagi-Avat-Bair, avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi S. a comuneĭ; taie drumul comunal Beidaut-Rîmnic, şi, sub numele de pîrîul Hagi-Avat, se deschide în valea pîrîuluĭ Beidaut, pe dreapta.

Iurtlîc-Bair, *deal,* în jud. Tulcea pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s., şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Eschi-Baba; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S., brăzdînd partea N. a plăşeĭ şi V. a comuneĭ; printre văile Cavaclac-Cairac şi Dolojan; se ridică până la o înălţime de 274 m., dominînd asupra satuluĭ Testemel; lasă spre S. prelungirile Dolojan, Dalîcla; este acoperit cu tufărişurĭ şi fîneţe.

Iuslina-Mare, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Uzlina, format prin o revărsare anterioară a braţuluĭ Sf. Gheorghe, de care e alimentat prin o gîrliţă; comunică cu lacul Isacov; are o întindere de 180 hect.; e înconjurat cu stuf şi conţine peşte.

Iuslina-Mică, *lac,* jud. Tulcea, maĭ mic de cît cel precedent şi format tot de el, în partea V. a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ, chiar lîngă satul Uslina; are 105 hect.; comunică cu Dunărea.

Iusufunar, saŭ **Iusufanar,** *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Enige, situat în partea S. a pl. şi cea V. a com., pe valea Urluia, la 6 kil. spre N.-V. de reşedinţă; are o întindere de 959 hect., din carĭ 12 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 15 case; populaţia sa este de 26 familiĭ, saŭ 102 suflete, în maioritate Bulgarĭ.

Iusufunar-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enige, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Iusufunar; se întinde de la V. spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea V. a plăşeĭ şi pe cea N. a comuneĭ; are o înălţime de 156 m., dominînd văile Iusufunar-Ceair, Baldîonac-Ceair, satele Talaşman şi Iusufunar, drumul comunal ce le unesc şi drumul judeţean Ostrov-Cuzgun; este acoperit în mare parte cu fîneţe şi cîte-va pădurĭ.

Iusufunar-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enige, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Iusufunar; se desface din dealul Iusufunar-Bair; se îndreaptă spre S., în o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin satul Iusufunar, şi după ce a brăzdat partea V. a plăşeĭ şi cea N.-V. a comuneĭ se deschide în valea Urluia, pe dreapta, pe unde trece drumul judeţean Ostrov-Cuzgun, după un drum de 3 hil.

Iuuruc-Dere, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Ivranes; se desface din dealul Perdea-Bair, merge printre dealul Perdea-Culac-Bair şi Ghenis-Bair spre N. şi Perdea-Bair şi Peştera-Bair spre S. şi, după ce a primit pe valea Cazalgic-Dere, din spre S., se deschide în valea Peştera-Ceair; dealungul acesteĭ văĭ merge şoseaua judeţeană Malciov-Medjidia; este situată la V. plăşeĭ şi la S.-E. comuneĭ.

Ivan-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Caraman-Chioi; se desface din dealul Caraman-Chioi; se întinde spre S. într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ; se întinde de-alungul maluluĭ V. al iezeruluĭ Razelm; se prelungeşte spre S.-E. cu dealurile Suhat şi Dolojan; la poalele S.-V. este aşezat satul Jurilofca, care e dominat de vîrful săŭ înalt de 67 m.; este tăiat de drumul comunal Caraman-Chioi-Jurilofca; este acoperit cu livezĭ şi semănăturĭ.

Ivancea, *grind,* în partea de S. a plăşeĭ Sulina şi a com. rur. Cara-Orman şi cea N. a com. rur. Sf. Gheorghe, jud. Tulcea; pleacă de pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe; se întinde spre E. cu o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E.; e format din 2 trupurĭ, din carĭ unul ajunge la malul Măriĭ la mila No. 8; este străbătut de un drum comunal Cara-Orman-Sulina; în partea de S. se găseşte pescăria Ivancea; are o lungime de 18 kil. şi o întindere de 115 hect.; e neproductiv.

Ivancea I, *punct trigonometric,* de rangul I, jud. Tulcea, pe grindul cu acelaşĭ nume, în partea de S. a plăşeĭ Sulina şi cea de N. a com. rur. Sf. Gheorghe, dominînd prin înălţimea sa de 2 m. 5, drumul comunal Cara-Orman-Sulina şi lacul Soloniţa.

Ivancea II, *punct trigonometric,* judeţul Tulcea, maĭ sus de cel d'întîiŭ şi maĭ puţin însemnat, tot în partea sudică a plăşeĭ Sulina şi cea nordică a comuneĭ Sf. Gheorghe, pe grindul Ivancea şi pe drumul comunal Cara-Orman-Sulina; are 1 m. 4 înălţime.

Ivanoş, *munte,* jud. Neamţu, pe hotarul despre Transilvania, situat între sorgintea pîrîiaşuluĭ Ticoş (Tikos-Patak), şi muntele Floarea.

Ivanul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Ivanul, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; izvoreşte din muntele Ivanul şi se varsă în apa Cerna.

Ivaşcu, *vale,* în com. rur. Obîrşia, pl. Cîmpul, judeţul Mehedinţi.

Ivăcheşti, *sat,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., com. Căciulatul, are o populaţie de 153 suflete: 93 bărbaţĭ şi 60 femeĭ. Locuesc în 65 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Căciulatul, ce este la 500 m.

Invăncăuţana, *pădure,* pe moşia Invăncăuţi, comuna Pältinişul, pl. Prutul-de-Jos, judeţul Dorohoiŭ.

Ivăncăuţi, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Păltinişul, pl. Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ, cu o populaţie de 194 familiĭ, saŭ 756 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a erezilor def. N. V. Pilat, cumpărată de la stat, şi fostă maĭ înainte a Mitropolieĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; este mică, de lemn şi tencuită, făcută în anul 1803, de monahul Isaiea.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 544 hect., 23 ariĭ pămînt; iar proprietatea moşieĭ: 873 hect., 64 ariĭ cîmp şi 68 hect. 74 ariĭ pădure.

Pîrîul principal ce trece pe moşie este Isnovăţul.

Piatră gresă şi gipsoasă se află multă, dar se estrage puţină.

Drumurĭ principale sunt: calea judeţeană Rădăuţi-Darabani şi drumul ce duce la Bivolul.

Loc însemnat este Pietrăria.

Ivănceşti, *cătun,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Boloteşti, aşezat pe malul Putneĭ, între Măgura şi Putna.

Are o populaţie de 168 suflete, carĭ locuesc în 50 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Gheorghe.

Ivăneasca, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Larga, cu o suprafaţă de 100 hect. cu următoarele esenţe: stejar, salcie şi plop.

Ivăneasca, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea Ţibăneştilor, trece printre satele: Ţibăneşti şi Jigorăni, din com. Ţibăneşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, şi se varsă în Şacovăţul, aproape de satul Coticul, din com. Todireşti.

Ivăneasca, *vale,* se formează pe teritoriul comuneĭ Ursoaia, pl. Mijlocul, judeţul Olt; străbate de la N. la S. teritoriul com. Tîmpeni, spre E., paralel cu Dorofeiul, şi, după ce trece pe teritoriul com. Şerbăneşti-d.-s., se varsă în Dorofeiŭ.

Ivăneşti, *com. rur.,* în centrul pl. Prutul, jud. Fălciŭ, între comunele: Rusca, la N.; Berezeni şi Lunca, la S.; Stănileşti şi parte din Lunca, la E. şi com. Huduji, la V. Este formată din satul Ivăneşti, divizat în Arghireni şi Vlădiceni şi satele Că-

poteşti şi Todireni, pe o suprafaţă cam de 3035 hect. şi cu o populaţie de 253 familiĭ, saŭ 595 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ. Are o şcoală şi o biserică.

Prin centrul comuneĭ trece şoseaua de la Huşi la Fălciŭ.

Este udată de pîrîul Chetrosul, ce formează un iaz.

Viea se cultivă pe întindere de 40 hect.

Budgetul comuneĭ e de 4184 leĭ la venituri şi de 3468 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 447, oi 485, caĭ 26 şi porcĭ 106.

Ivăneşti (Huşeni), *com. rur.*, în partea de S. a plăşeĭ Racova, jud. Vasluiŭ, la 24 kil. de oraşul Vasluiŭ şi la 11 kil. de Pungeşti, reşedinţa plăşeĭ.

E formată din satele: Ivăneşti (Huşeni), Golgofta, Valea-Cînepeĭ, Valea-Mare, Broşteni, Buscata, Iezerul şi Chilia, pe o suprafaţă de 2832 hect. şi cu o populaţie de 248 familiĭ, saŭ 1252 suflete, din carĭ 31 străinĭ.

Sunt 271 contribuabilĭ.

Are o şcoală; 3 bisericĭ, cu 2 preoţĭ şi 2 eclesiarcĭ; 1 moară; 1 iaz; 8 cîrciume.

Comerciul se face de 20 persoane.

Vite: 911 vite marĭ cornute, 2 bivolĭ, 780 oĭ, 20 capre, 99 caĭ şi 162 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de: 4410 leĭ la veniturĭ şi de 4360 leĭ 24 banĭ la cheltuelĭ.

Locuitorii poseda: 69 plugurĭ şi 112 care cu boĭ, 11 pluguri cu caĭ; 307 stupĭ.

Ivăneşti, *sat,* numit din vechime şi Buburuzul, în centrul comuneĭ Ivăneşti, pl. Prutul, judeţul Fălciŭ, aşezat pe valea pîrîuluĭ Chetrosul, ce curge de la N. la S., prin mijlocul satuluĭ. Partea satuluĭ din dreapta pîrîuluĭ se numeşte Arghiroaia, formînd un trup de moşie a parte, fostă odată proprietatea uneĭ Doamne numită Arghiroaia, de la care a rămas şi numirea moşieĭ cu jumătate din satul Ivăneşti; iară partea satuluĭ din stînga pîrîuluĭ se numeşte Vlădiceni, formînd un alt trup de moşie, fostă a Episcopieĭ de Huşi, ce o căpătase prin daniele făcute manăstireĭ de către uniĭ creştinĭ, pioşĭ răzeşĭ, şi prin cumpărăturele făcute de Episcopie de pe la locuitoriĭ răzeşĭ carĭ aŭ voit să vîndă părţile lor de pămînturĭ. Această parte a satuluĭ este înfiinţată de Inocentie Episcopul de Huşi cu străinĭ aduşĭ din alte părţĭ între aniĭ 1752—1782.

Suprafaţa teritoriuluĭ satuluĭ este cam de 1832 hect., cu o populaţie de 162 familiĭ, saŭ 369 suflete, din carĭ 102 contribuabilĭ. Aicĭ este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală, înfiinţată în 1883, frecuentată de 43 elevĭ; o biserică, făcută în 1862, cu 1 preot şi 1 dascăl; un iaz, format de pîrîul Chetrosul.

Prin mijlocul satuluĭ, de a dreapta pîrîuluĭ Chetrosul şi paralel cu el, trece şoseaua judeţeană Huşi-Fălciŭ.

Ivăneşti, *sat,* jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Larga. Este situat pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomiţa, spre V., la 2 kil. de satul de reşedinţă. O parte a satuluĭ este pe o mică luncă, sub coasta Bărăganuluĭ şi o parte deasupra coasteĭ, pe cîmpul Bărăganul.

Are o populaţie de 89 familiĭ; o biserică zidită la 1844, deservită de un preot; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Vite: 300 caĭ, 750 boĭ, 15 bivolĭ, 200 oĭ şi 120 porcĭ.

Ivăneşti, *vechia numire a cătunuluĭ* Ioaneşti, com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ.

Ivăneşti. (Vezĭ Huşeni, sat, jud. Vasluiŭ).

Ivăneşti, *deal,* situat la V. pe teritoriul com. Şerbăneşti-d.-j., pl. Şerbăneşti, jud. Olt. Are direcţiunea N.-V. către S.-E. Se naşte din Boianul, sub numele de Dealul-Cojocarilor, şi, la extremitatea sa de E., lîngă Dorofeiul, în centrul comuneĭ, ia numele de Ivăneşti, după numele mahalaleĭ situată pe culmea luĭ.

Ivăneştilor (Dealul-) saŭ **Dumbrava,** *deal,* care se întinde spre S.-V. de satul Huşeni, com. Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Ivăneţul, *cătun* de reşedinţă al com. Goideşti; are 380 loc. şi 78 case.

Ivăneţul, *izvor,* în judeţul Buzăŭ, ese din muntele Vîrful-Seciuluĭ com. Goideşti, căt. Fundata; se scurge în pîrîul Fundata, pe teritoriul căt. Budeşti, com. Trestioara.

Ivăneţul-Mare, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, căt. Brătileşti; are 1176 m. înălţime; păşunĭ şi pădure de brad.

Ivăneţul-Mare, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, făcînd împreună cu muntele Războiul un corp ca de 7000 hect., din care: 4500 pădurĭ seculare de brad şi fag; restul izlaz, fineaţă, curăturĭ şi sterp. Poartă în genere numirea de Goideşti-Carp.

Ivăneţul-Mic, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, unit cu Ivă-

nețul - Mare printr'un frumos plaiŭ ce se întinde spre N.; are izlaz și pădure.

Ivănețul-Mic, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goidești, avînd ca 1000 hect. din carĭ 20 hect. arabile, 50 hect. fîneață, restul pășune și pădurĭ seculare de brad și foarte mult fag. Face parte din moșia Penteleul.

Ivești, *com. rur.*, pl. Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ, situat între rîul Bîrladul spre V. și calea ferată la E.; la 19 kil. în partea de S. de capitala județuluĭ.

Are o populație de 360 familiĭ saŭ 1498 suflete, din carĭ 168 familiĭ sunt Evreĭ și de alte naționalitățĭ.

Locuitoriĭ plătesc bezmăn proprietaruluĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf Gheorghe, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ. Biserica a purtat și poartă și astă-zĭ numele de Biserica Floareĭ, după numele primuluĭ locuitor care s'a așezat aci.

Pe la 1700, Florea face o biserică de gard maĭ spre N. de actuala, căreia i se cunoaște și astă-zĭ locul, însă aceasta la 1812 s'a ruinat. La 1812 s'a făcut alta, care a fost în locul celeĭ de astă-zĭ, aceasta n'a durat decît până la 1828 cînd Turciĭ în trecerea lor pe aicĭ i-aŭ dat foc. Cu mult maĭ pe urmă s'a făcut actuala, cu sprijinul d-luĭ Panaite Ciucă.

S'a reparat de locuitorĭ în 1883 și se îngrijește de obștia tîrguluĭ, ajutîndu-se și de proprietarul moșieĭ, D-l M. Balș.

Sunt 2 școlĭ: una de bĕețĭ și alta de fete; cea dintîĭ datează de la 1865, cea de a doua de la 1870. De curînd s'a zidit o școală frumoasă cu 4 sălĭ.

Școala de bĕețĭ e frecuentată de 116 copiĭ, iar cea de fete e frecuentată de 81 fete.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 16470 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 25 plugurĭ de fer; 60 caĭ, 85 boĭ, 114 vacĭ, 2 taurĭ, 18 capre și 105 porcĭ.

Afară de bîlciurĭ din fie-care Duminică, se maĭ fac și 4 iarmaroace (bîlciurĭ) anuale: la 23 Aprilie (Sf. Gheorghe), la 20 Iulie (Sf. Ilie), la 15 August (Sf. Maria) și la 14 Septembrie (Inălțarea Sf. Crucĭ).

Ivești este un punct remarcabil pentru comerț, pozițiunea sa frumoasă, situația sa avînd calea ferată Tecuciŭ-Galați, la E., șoseaua națională care trece prin mijlocul tîrguluĭ, toate acestea contribue la ridicarea și înfrumusețarea luĭ. In partea de N. se află și spitalul județean.

Aicĭ se află reședința subprefectureĭ plășeĭ Bîrlad, reședința primărieĭ, în localurile lor proprii; o cazarmă a companieĭ I-iŭ, reg. 6, No. 24, Tecuciŭ; oficiul telegrafo-poștal, o farmacie, iar spre N., pe un frumos platoŭ, se află gara Ivești.

Se maĭ află aci 2 sinagoge; o școală; 2 cimitire: unul ortodox și altul ebraic.

Tîrgul Ivești este înființat la 1855—56 de proprietarul moșieĭ, Panait Balș, tatăl d-luĭ Mihail Balș; această înființare este întărită prin hrisovul Domnesc ce se află depus la primărie și publicat, în anul 1856, în «Buletinul Moldoveĭ», No. 52.

Ivești maĭ înainte nu avea de cît cîte-va case situate pe coasta Bîrladuluĭ, și carĭ țineaŭ de Blăjeri-d.-j.; tot de acest sat ținea și biserica făcută de Florea, iar locul acesta se numea tîrgul Floreĭ. Locuitoriĭ și astăzĭ îĭ zic «Tîrgul-Biserica-Floareĭ» și această denumire a păstrat'o până la anul 1875.

Se mărginește la N. cu com. Torcești; la S. cu com. Bucești, de care se desparte prin un drum; la E. cu com. Torcești (căt. Blăjeri-d.-s.) și la V. cu rîul Bîrladul.

Proprietarul tîrguluĭ și a moșieĭ este familia Balș.

Familia Bălșeștilor e una din cele maĭ vechĭ care aŭ avut un rol istoric în Moldova. D-l B. P. Hasdeŭ în «Magnum Etimologicum» ne dă o frumoasă descriere genealogică a acesteĭ familiĭ, genealogie bazată pe documente și acte autentice.

Tot ast-fel și principele Gh. Bibescu, în opera sa intitulată «Domnia luĭ Bibescu», la pag. 715, vol. II, are o tabelă arătînd genealogia familieĭ Balșilor.

Ivești, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre V. de oraș, pe pîrîul Tutova.

Are 826 locuitorĭ, din carĭ 209 contribuabilĭ; locuesc în 227 case. Știŭ carte 53 persoane. Are o școală primară de bĕețĭ; o biserică.

Comerciul se exercită de 9 persoane. Are 11 hect. viĭ. Aci, pe un platoŭ, în marginea pîrîuluĭ Tutova, în vara anuluĭ 1885, s'aŭ găsit resturĭ de animale anti-deluviane.

Prin această com. trece drumul care vine din șoseaua Bîrlad-Bacăŭ și urmează Valea-Tutoveĭ, ducînd spre S. în pl. Corodul.

Maĭ înainte se numea Mărgiucani.

Ivești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrladuluĭ, com. Torcești, pe linia Barboși-Tecuciŭ, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Ha-

nul-Conachi (13.6 kil.) și Bareca (9.5 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mării de 31^{m}.61. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 326211 leĭ și 30 banĭ.

Ivrinez saŭ **Ivranez,** *sat,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătunul com. Cochirleni, situat în partea de V. a pl. și cea de E. a com., pe dealul Ivrinez, lîngă un stuf al bălțeĭ Cochirleni, la 5 kil. spre E. de reședință. Inainte era așezat ceva maĭ spre V., unde se văd și ruinele vechiuluĭ sat distrus de marĭ incendiĭ provocate în timpul războiuluĭ din 1877—78. Intinderea sa totală este de 2743 hect., din carĭ 14 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 231 case. Populațiunea sa, în maioritate Romînĭ, este de 85 familiĭ, saŭ 428 suflete.

Izbașa, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia; izvorește din dealul Jinurul; udă comuna în partea de V., trece pe d'asupra căt. Coroteni și se varsă în pîrîul Coroteni, maĭ jos de căt. Coroteni.

Izbașul saŭ **Crucea-luĭ-Izbaș,** *pichet de graniță,* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Izbășești, *sat,* cu 86 familiĭ, în jud. Argeșul, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Milcoiul-Izbășești. Aci este reședința primărieĭ. Are 2 bisericĭ: una vechie, cu hramul Adormirea și a doua, cu hramul Sf. Ioan, deservite de cîte un preot și un cîntăreț.

Izbășești, *sat,* în jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Stolnici-Izbășești. Are o biserică vechĭe făcută de un oare-care Vladu Povarnagiul, cu hramul Sfințiĭ Voevozĭ, deservită de un preot și un cîntăreț.

Izbiceni, *com. rur.*, la E. plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, formată din satele Izbiceni (1500 locuitorĭ) și Donca (1058 locuitori) și situată lîngă Olt, pe șoseaua Izlazul-Stoienești, la 38 kil. de Caracal și la 14 kil. de Corabia.

Are o populațiune de 2558 locuitorĭ, din carĭ 1298 bărbațĭ și 1260 femeĭ; 1182 căsătorițĭ și 1376 necăsătorițĭ; 79 știind carte; 478 contrib.

Budgetul com. este de 6484 leĭ la veniturĭ și de 6368 leĭ la cheltuelĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, industria domestică și creșterea vitelor. Vite marĭ 1917, vite micĭ 6219 și rîmători 300. Are vre-o 1000 duzĭ cu carĭ cultivîndu-se gîndacĭ de mătase, se obține anual cam 45 oca gogoșĭ, 4 borangic și 1/2 oca sămînță.

In com. sunt 7 cîrciumĭ și se fac 3 bîlciurĭ pe an: 1. la Dumineca Floriilor, ținînd 5 zile; 2. la 24 Iuliŭ, ținînd 3 zile și 3. la 11 Octombrie, ținînd 3 zile, sunt înființate la 1832. Comerț se face cu vite marĭ și micĭ, cu stămburĭ, articole de brașovenie și producte ale industrieĭ domestice.

Are: o școală primară mixtă de gradul II, condusă de un învățător, frecuentată de 62 elevĭ; 2 bisericĭ: Sf. Nicolae (1846), clădită de proprietarul Rioșeanu în Izbiceni și a doua Sf. Nicolae în Donca, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Izbiceni, *trup de moșie,* jud. Teleorman, al căreĭ corp principal este în jud. Romanați și care trece peste rîul Oltuluĭ, în luncă, în dreptul comunelor Rîioasa, Pleașovul și Saelele. Este proprietatea d-luĭ M. Rioșeanu.

Izbramul, *numire* ce daŭ locuitoriĭ uneĭ *insule* din dreptul comuneĭ Cioara, jud. Teleorman, proprietatea statuluĭ, pe care este un zăvoiŭ, care se dă periodic în exploatare.

Izești, *sat,* face parte din com. rur. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, construcție vechie, zidită de loc.

Izești, *numire* ce se maĭ dă *comuneĭ* Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Izești, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia Buzăuluĭ, jud. Prahova.

Un hrisov al luĭ Mihail Constantin Șuțu Voevod, din 1 Decembrie 1784, poruncește ca moșneni Izești să răspundă obișnuita dijmă a păcureĭ către sfînta mănăstire Sinaia, din Prahova, până ce se va hotărnici moșia. Și fiind-că nu se știa cuĭ vor rămîne acele puțurĭ cu păcură, s'a hotărît ca păcura să se strîngă de moșneni Izești și vînzînd-o să ducă baniĭ să-ĭ dea întru păstrarea Ispravnicilor până la Sf. Gheorghe, cînd se pusese soroc ca hotărnicia să ia sfîrșit, și atuncĭ la orĭ-ce parte se va cuveni se vor da aceĭ banĭ.

Izești, *trup* de pădure a statuluĭ, în întindere de 25 hect., pendinte de com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Surani (415 hect.), formează pădurea Podeni-Vechĭ.

Izești-Surani, *moșie* a statuluĭ, com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Izimşa, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, la 62 kil. de orașul Turnul-Severin, situată la poalele dealuluĭ și pe matca apeĭ Drincea. Are o populație de 1109 loc., din carĭ 178 contribuabilĭ; locuesc în 200 case.

Este cuprinsă între comunele Cujmirul, Dărvari, Obîrșia și Salcea, și udată de apa Drincea.

Locuitoriĭ posedă: 73 plugurĭ, 120 care cu boĭ, 16 căruțe cu caĭ.

Prin această comună trece șoseaua Recia-Cujmir-Izimșa-Calafat.

Are: o biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 20 elevĭ și 3 eleve; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 6420 leĭ la veniturĭ, iar la cheltuelĭ, de 2519 leĭ.

Vite: 840 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 680 oĭ și 600 rîmătorĭ.

Izlazul, *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Vădeni, situată pe șes. Se mărginește la E. cu com. urb. Brăila, la N. cu Vădeni; la V. cu Cazasul; la S. cu Chiscani și Lacul-Sărat. Suprafața comuneĭ este de 3000 hect., cu o populație de 1322 familiĭ, saŭ 5162 suflete, din carĭ 792 contribuabilĭ. Știŭ carte 624 persoane.

Are o școală de băiețĭ, înființată în 1840, frecuentată de 62 elevĭ și una de fete, înființată la 1880, frecuentată de 46 eleve. Sunt 17 cîrciumĭ.

Sunt 2324 vite marĭ cornute, 852 caĭ, 613 oĭ, 641 rîmătorĭ, 7 capre. Pe teritoriul com. se află: gara Brăila, 1 fabrică de ciment a D-luĭ Cantacuzino; 1 fabrică de spirt și cherestea; 1 fabrică de sobe de porțelan; 1 fabrică de cue de cizmărie; 4 cimitire, oborul de producte; 2 grădinĭ de zarzavat, maĭ multe cărămidăriĭ și abatoriul.

Budgetul com. e de 16828 leĭ la veniturĭ și de 12380 leĭ la cheltuelĭ.

Drumurĭ: la Lacul-Sărat, spre S., 5 kil.; la Traian, paralel cu C. F. Brăila-Buzăŭ, spre S., 8 kil.; la Tudor Vladimirescu, pe lîngă Lacul Dulce, 11 kil.; la Cazasul, spre V., 5 kil.; la Cîmpulung, spre N.-V., 17 kil., la Vădeni, spre N., prin Satul-Nemțesc, 40 kil.; la Brăila, spre E., 1 kil.

Comuna și-a luat numele de la moșie. La 1828, Rușiĭ luînd Brăila aŭ dăruit partea din raiaua sa bisericeĭ Sf. Mihail și Monumentuluĭ pentru întreținerea lor. Secularizînd-i-se venitul mănăstirilor la 1864, Izlazul a devenit propr. Statuluĭ. Până la 1865 făcea parte din orașul Brăila, mahalaua Belvedere.

Izlazul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plășeĭ Oltul-d.-j.-Balta, jud. Romanați, situată lîngă Dunăre, pe malul drept al Oltuluĭ și foarte aproape de vărsarea sa în Dunăre, pe șoseaua ce merge din Corabia spre T.-Măgurele, la 21 kil. de Corabia și la 52 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Măriĭ pe măgura Strîmba, spre V. de comună, este de 58 m. In fața satuluĭ se află în Dunăre o insulă mare și un pichet de graniță cu acelașĭ nume.

Are o populație de 1132 familiĭ, saŭ 4588 suflete, din carĭ 741 contribuabilĭ.

Are o școală primară de băețĭ și una de fete cu 3 învățătorĭ, frecuentate de 70 băeți și 17 fete; 2 bisericĭ: Sf. Treĭ Ierarchĭ (1852) și Sf. Nicolae cu 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; 19 stabilimente comerciale.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 10739 leĭ și la cheltuelĭ de 10297 leĭ.

Izlazul este un tîrg însemnat; maĭ înainte a fost port; este reședința subprefectureĭ plășeĭ Oltul-d.-j., și are un biuroŭ telegrafo-poștal.

Importanța ce are Izlazul în istorie se explică prin pozițiunea și mărimea eĭ comparată cu a satelor din prejur. Izlazul a jucat rol în epoca romană, în faptele desfășurate la 1848 și în ultimul războiŭ din 1877.

C. Boleac trece Izlazul între stațiunile din epoca prehistorică, saŭ cel puțin *dacă*, și spune că a găsit 3 obiecte, carĭ indică civilizația dacă: o oală de lut negru, marginea unuĭ vas de bronz și 3 părțĭ a uneĭ trîmbițe de argint. Incontestabil, aci a fost o cetate cu o deosebită însemnătate în epoca romană, fiind capul uneĭ căĭ. In cuprinsul com. se află 2 cetățĭ de pămînt, una în mahalaua Racovița și alta în mahalaua Verde, împrejmuite cu un șanț întreit. Drumul care în epoca romană unea Izlazul cu Romula nu figurează în tabla luĭ Peutinger. Judecînd, în fine, după faptul că este capul uneĭ căĭ, care unea Dacia cu Moesia, după șanțurile ce se văd, după ruinele după țărmul drept al Dunăreĭ, după niște sarcofage descoperite și după monedele romane micĭ a împăraților de la Adrian până la Caracala ce s'a găsit aci, putem crede că aci a fost o cetate importantă a primelor coloniĭ romane, care a comunicat cu Moesia prin un pod de care nu știm nimic.

In istoria Țăreĭ, Izlazul e maĭ bine cunoscut prin revoluția de la 1848 și prin cele petrecute aci la începutul campanieĭ din 1877—78.

La 9 Iunie 1848, se strînseră aci: Heliade, Popa Șapcă, Golescu, Tell, Pleșoeanu, Magheru,

Serurie, etc., și în cîmpia Izlazuluĭ, numită a luĭ Traian saŭ a regenerațiuneĭ, ridicară drapelul renaștereĭ și se citi proclamarea guvernuluĭ provizoriŭ. Eĭ proclamară constituția de la 1848, ale căreĭ marĭ principiĭ trebuia să maĭ ridice Romînia îngenunchiată străinilor. Aceasta e unul din cele maĭ memorabile fapte ale vieţeĭ noastre politice, prognosticul independenţeĭ și formăreĭ regatuluĭ Romîn. Heliade zice: «Piaţa satuluĭ Izlazul era plină de ţăranĭ, o companie de soldaţĭ, dorobanţĭ, o mulţime de negustorĭ, arendașĭ, etc. Se ridică o masă în formă de altar și pe ea strălucea evangelia, crucea și 20 lumînărĭ aprinse, și preotul Șapcă cu alţĭ preoţĭ, săvîrșind serviciul divin, tot poporul îngenunchiă. Atuncĭ pr. Radu Șapcă, inspirîndu-se din un paragraf al Resurecţiuneĭ luĭ Ezechiel, ridică ochiĭ la cer și pronunţă o rugăciune către Atot-puternicul pentru a-ĭ sprijini în calea dreptăţeĭ. Intre altele: «Ridică și reînviază, Doamne, acest popor care se omoară pentru a face să trăiască opresoriĭ săĭ. Scutește-l de abuzurĭ, de claca și iobăgia necunoscută părinţilor noștri, de roboate, de aste lucrărĭ ale faraonilor, de persecuţie, de toată jefuirea și nedreptatea».

Inspirarea de care era însuflat preotul, razele de dimineaţă ale soareluĭ ce-ĭ inunda fruntea sa apostolică 'l făcea divin și vocea luĭ vibra puternic în inima auditorilor. Toţĭ se ridicară și intonară imnul: «Doamne mîntuește poporul tăŭ». Tunurile bastimentelor respunseră prin salve repetate. Apoĭ cele 2 stindarde fură botezate cu apă sfinţită; unul fu luat de Eliade care-l încredinţă poporuluĭ și altul de Tell care vorbi și'l încredinţă oștireĭ.

Se ceti apoĭ proclamaţia și Heliade explică maĭ multe paragrafe din Constituţie. Ea începea așa: «Fraţĭ Romînĭ, timpul mîntuireĭ a sosit. Poporul nostru se deșteaptă la sunetul trompeteĭ îngeruluĭ mîntuireĭ și recunoaște dreptul săŭ de suveran. Poporul romîn se ridică a-șĭ apăra drepturile sale. La arme, Romînĭ! la armele mîntuireĭ». Toţĭ jurară pe constituţie, pe Evangelie și steagurĭ, și în entuziasm miĭ de glasurĭ repetară: «Trăiască Romînia! trăiască Constituţia, trăiască poporul!» Din cîmpul luĭ Traian, poporul înarmat porni spre Caracal și de aci spre Craiova avînd de cap pe Magheru; apoĭ după ce toată Oltenia fu ridicată, capiĭ revoluţiuneĭ se îndrumară spre București, unde s'a și prezentat luĭ Bibescu constituţia cea nouă.

La 1877, abia sosesc la Izlaz I-iul bat. din reg. 7 de linie, escadronul de Teleorman și bateria 4-a din reg. II de artilerie, și Turciĭ carĭ eraŭ 1000 în Nicopole, cu 2 vase cuirasate Scadra și Podgorita, îĭ salută cu obuze. La 4 Maiŭ 1877, monitorul turcesc deschide foc asupra Izlazuluĭ și bateriilor romîne așezate pe înălţimile maluluĭ stîng al Dunăreĭ. Comandantul artilerieĭ noastre scoate tunurile din ambrasurĭ în cîmp deschis spre a putea urmări mișcările vaporuluĭ turcesc și răspunde provocăreĭ. Bombardarea ţine 3 ore și vaporul turc avu catarcul rupt și coșul sfărîmat. Obuzurile turceștĭ aŭ rănit însă posturile de infanterie din piq. No. 10. Bombardarea continuă în 5, 8 și 14 Maiŭ. Pe la Izlaz trecu Dunărea divizia a IV-a în noaptea luĭ 25 Iulie, și reg. 5 de linie fu prima trupă romînă ce ocupă Nicopolea, spre a forma garnizona cetăţeĭ.

Izlazul, *sat*, jud. Brăila, care se întinde în formă de semi-cerc pe lîngă șanţul orașuluĭ Brăila. Casele sunt neregulat așezate și se întind de la cimitirul Sf. Constantin pe ambele părţĭ ale drumuluĭ de fer, pănă aproape de bariera Galaţi. Acest sat pînă la 1864 făcea parte din orașul Brăila și ţinea de mahalaua Belvedere; de atuncĭ însă a rămas comună independentă. In acest sat se află gara Brăileĭ a C. F. Buzăŭ-Barboși. Intre gară și bariera Sf. Gheorghe se află cazarma regim. III d'artilerie, o clădire mare. Iar în partea de S. lîngă bariera București se află piaţa numită oborul. Suprafaţa satuluĭ e de 1080 hect., cu o populaţie de 4034 suflete. Știŭ carte 639 persoane. Locuesc în 910 case.

Pe teritoriul satuluĭ sunt: 8 cîrciumĭ; o moară de vînt și una de aburĭ; o fabrică de porţelan; unde se fabrică sobe, ornamente și obiecte de artă; o fabrică de săpun; 3 cazane de rachiŭ; o cherestea; un depozit de lemne pentru foc; 5 depozite de gaz; 6 depozite de vinurĭ și de spirt.

Are o școală de băeţĭ și una de fete, întreţinute de stat, frecuentate de 105 elevĭ și 65 eleve. Ambele școlĭ aŭ un bun local propriŭ.

Vite sunt: 850 caĭ, 2324 vite marĭ cornute, 600 oĭ și 630 rîmătorĭ.

Izlazul (Renea), *insulă*, în Dunăre în dreptul com. Izlazul, din jud. Romanaţi.

Izlazul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Seicuiul.

Izlazul, *baltă*, în pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, lîngă com. cu același nume.

Izlazul, *moşie,* pendinte de com. cu acelaşi nume, proprietatea com. Brăila, jud. Brăila; are o suprafaţă de 2000 hect., aducînd un venit de 79000 leĭ.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Poiana-Feteĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, în întindere aproximativă de 70 hect., populate cu fag, mesteacăn şi anin.

Se mărgineşte la N. cu Izlazul-Balota; la S., cu Izlazul-Lereşti; la E., cu comuna Nămăeşti şi la V., cu com. Lereşti.

Izlazul, *pădure,* pe moşia Plaiul-Marichiĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, în întindere aproximativă de 50 hect., populate cu: fag, mesteacăn şi anin.

Se învecineşte la N. cu Izlazul-Negulicĭ; la S., cu Izlazul-Lereşti: la E., cu com. Nămăeşti şi la V. cu com. Lereşti.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Bughea, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 600 hect.

Masivul e întrerupt de multele tăerĭ ce s'aŭ urmat fără nicĭ o regulă. Esenţe: fag, mesteacăn, plop şi anin.

Se învecineşte la N. cu Lalu; la S., cu Bojorîta; la E., cu com. Lereşti şi la V., cu apa Bughea.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Izlazul-Bărăţieĭ, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 100 hect. avînd o vegetaţiune destul de activă.

Se învecineşte la N. cu Izlazul comuneĭ Lereşti; la S., cu Izlazul comuneĭ Vioneşti; la E., cu Nămăeşti şi la V., cu comuna Lereşti.

Izlazul, *pădure,* jud. Muscel, comuna Lereşti, plaiul Dîmboviţa, în întindere de 100 hect. Se margineşte la N. cu Strîmtul: la S., cu Izlazul-Balota; la E., cu Nămăeşti şi la V., cu Lereşti.

E supusă regimuluĭ silvic; are o vegetaţiune destul de activă. Esenţe: fag, anin şi mesteacăn.

Izlazul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Voineşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere de 150 hect. cu un masiv rar şi compus din fag şi mesteacăn.

Se învecineşte la N. cu Izlazul-Bărăţieĭ; la S., cu comuna Voineşti; la E., cu comuna Nămăeşti şi la V., cu Rîul-Tîrguluĭ.

Izlazul, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 82 hect.; ţine de comuna Goleşti-Badiĭ, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Izlazul, *pod,* jud. Romanaţi, în dreptul comuneĭ Izlazul, pe şoseaua Corabia-T.-Măgurele. Aci Oltul are 145 m. lărgime a albieĭ, şi 1 m. 80 adîncime şi 2 m. iuţeală de curent pe secundă. Podul e construit pe 23 de luntre.

Izlazul-Cîrciumei, *izlaz,* traversat de calea ferată Goleşti-Cîmpulung, situat în com. Schitul-Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, fost pendinte de mănăstirea Cîmpulunguluĭ. Acest izlaz s'a rezervat de stat în delimitarea de la 1864.

Izlazul-Comunei, *pădure,* pe proprietatea Izlazul-Rucărul, comuna Rucărul, jud. Muscel, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 500 hect., avînd esenţă dominantă fag.

Izlazurile-din-Glod, *izlazurĭ,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Rozîştea, pe hotarul moşieĭ d-neĭ Maria N. Paianu, despre moşia bisericeĭ Maica-Domnuluĭ-Dudu.

Izvoare (Şapte-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, numit ast-fel după cele 7 izvoare, ce ies din coastele de E. ale munteluĭ Penteleul, carĭ reunindu-se, merg de se varsă în rîul Bîsca-Mică. Pe aci e o deschidere facilă din vîrful Penteleuluĭ, pentru ceĭ ce voesc a merge la Lopătari. Poziţia e frumoasă.

Izvoarele, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa la 24 kil. spre N.-V. de Tîrgovişte, pe şoseaua Tîrgovişte-Cîmpulung, pe cîmpie, dealurĭ şi văĭ şi în apropiere de malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa. Dealurile din raionul acesteĭ comune sunt: Mînjina, Lăpodoşti, Băltaci-Izvoarele şi Rîpa. Prin raionul com. curg pîraele următoare care sunt afluenţĭ aĭ Dîmboviţeĭ: Mînjîna, Izvoarele şi Rîul-Alb. In apropiere este un izvor cu apă sărată.

Comuna se compune din două sate: Suduleni şi Izvoarele cu o populaţie de 1063 locuitorĭ.

Are: două bisericĭ; o şcoală; 5 morĭ de apă; o piuă. Produce prune multe, din care se fabrică ţuică. Are pădure de peste 1750 hect.

Se învecineşte: la E. cu com. Cucuteni şi Vîlcana-Pandeli; la V., cu Pribotul; la N., cu Pietrari şi Voineşti şi la S., cu Măneşti.

De com. Cucuteni şi Vîlcana-Pandeli se desparte prin dealurĭ acoperite cu pădurĭ, de Priboiul, prin rîul Dîmboviţa, iar de cele-l'alte, prin văĭ, dealurĭ şi loc şes. Se leagă cu Voineşti, Măneşti şi Pietrari prin şosele judeţene şi comunale, iar cu cele-

l'alte prin potecí și drumurĭ ne-șoseluite.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiul, situat pe loc șes, în partea de N. a comuneĭ Broș-tenĭ și lîngă lanțul de înălțimĭ din stînga Jiuluĭ.

Are o suprafață de 976 hect., din carĭ 62 hect. pădure, 50 hect. loc de cultură și pășune, proprietate a statuluĭ, 100 hect. pădure măruntă a proprietarilor 648 hect. loc de cultură ale proprietarilor și locuitorilor, cu 14 hect. viĭ și 102 hect. prunĭ.

Are o populație de 80 familiĭ, saŭ 876 suflete, din carĭ 11 familiĭ Țiganĭ.

Sunt 170 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 33 plugurĭ, 97 care cu boĭ, 6 căruțe cu caĭ; 19 stupĭ; 396 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 680 oĭ, 51 capre și 113 rîmătorĭ.

Venitul com. este de leĭ 820, banĭ 10, iar cheltuelile de leĭ 802, banĭ 15.

Se compune din 2 cătune: Izvoarele și Văleni.

Este udată de apa Jiuluĭ.

Comunicația se face prin calea națională Filiași-Pietroșani, care o pune în legătură la N. cu comuna Plopșorul prin Piscurile; iar la S. cu comuna Broșteni.

Are: 1 biserică de lemn, în cătunul Izvoarele, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 puț; 10 fîntînĭ; 2 cîrciumĭ.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la 42 kil., S.-E. de București, pe malul drept al rîuluĭ Argeș. Stă în legătură cu com. Hotarele prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Ciurari, Ciumați, Coeni și Izvoarele, cu o populație de 2134 suflete; locuesc în 492 case și 10 bordee.

Sunt 442 contribuabilĭ.

Se întinde pe o suprafață de 5681 hect. Statul, D-na Elena Ștefănescu, D. H. Vasile și A. Stolojan, aŭ 4196 hect. și locuitoriĭ 1485 hect. Proprietariĭ cultivă 2730 hect. (404 sterpe, 773 izlaz, 250 pădure și 39 vie). Locuitoriĭ cultivă 1290 hect. (90 sterpe, 25 izlaz, 80 vie).

Budgetul com. e de 6080 leĭ la veniturĭ și de 5621 leĭ la cheltuelĭ.

Are: 2 bisericĭ (la Izvoarele și Coeni); 2 școale; 2 heleștaie; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 1243 (444 caĭ și epe, 438 boĭ, 288 vacĭ și vițeĭ, 8 taurĭ, 41 bivolĭ, 14 bivolițe) și al celor micĭ de 1234 (238 capre, 324 porcĭ și 672 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 755 sunt plugarĭ, 8 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitorĭ posedă: 210 plugurĭ: 103 cu boĭ, 107 cu caĭ; 211 care și căruțe: 103 cu boĭ, 108 cu caĭ.

Locuitorĭ improprietărițĭ 352 și neîmproprietărițĭ 424.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ.

In parcea de S. a com. se află un mare deal, ce se întinde în direcția E. pe o lungime de 9 kil., cît coprinde comuna Izvoarele. Pe el se cultivă: porumb, griŭ, orz, ovăz, meĭ, etc., iar pe coastele sale viĭ și pomĭ roditorĭ. Tot spre S. este Valea-Seacă, coprinsă între două dealurĭ și ale căror coaste sunt sădite cu viĭ saŭ cultivate cu cereale.

Izvoarele, *com. rur.*, în județul Mehedinți, plasa Blahnița, situată pe cîmpia Deciuluĭ, în apropiere de Dunăre, la 47 kil. de orașul Turnul-Severin. Are o populație de 980 suflete, din carĭ 150 contribuabilĭ; locuesc în 200 case.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 50 care cu boĭ, 6 căruțe cu caĭ; 40 stupĭ.

Comuna are o șosea care o leagă de șoseaua Turnul-Severin-Hinova-Scăpăul-Flămînda-Gruia.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2134 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1098 leĭ.

Vite: 500 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 600 oĭ și 440 rîmătorĭ.

Ca loc istoric în această comună este de notat: Cîmpia-Deciuluĭ, în care se văd urmele uneĭ tabere dace. In acest loc s'a găsit o piatră în formă de gresă, pe capătul căreia există o inscripțiune romană.

Izvoarele, *com. rur.*, în jud. Oltul, pl Siul-d.-s., situată pe valea și amîndouă malurile Iminoguluĭ, la 24 kil. de Slatina, capitala județuluĭ, și la 3 kil. de Bărcănești, reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Izvoarele, Gugușa și Zidari, cu o populație de 290 familiĭ, saŭ 1700 suflete, din carĭ 321 contribuabilĭ. Locuesc în 60 case și 240 bordee.

Comuna e vechĭe. Primiĭ săĭ locuitorĭ, sunt uniĭ venițĭ din munte, iar alțiĭ băjenițĭ de la alte comune distruse în timpul răzmirițelor și cărora boeriĭ Izvoranĭ le-aŭ dat adăpost și locurĭ de hrană. Se zice că și-a luat numele de la multele izvoare, carĭ curgeaŭ pe aci, în vechime, înaintea cutremuruluĭ celuĭ mare.

In com. sunt: 3 cojocarĭ, 4 cizmarĭ, 3 fĭerarĭ, 4 dulgherĭ și zidarĭ.

Moșia e proprietatea fraților Teodor și Mihaiŭ Izvoranu; are o întindere de aproape 2000 hect., din carĭ 100 hect. pădure, afară de delimitare, pe care sunt împroprietărițĭ 216 locuitorĭ, cu

625 hect. Viile sunt situate pe Dealul-Izvoarelor, la N.-V. de com., pe o suprafaţă de 75 hect.

Are: două biserici, din cari una s'a reclădit din noŭ în anul 1872, de fraţiĭ Izvoranu şi cu alte micĭ ajutoare, dîndu-ĭ pe lîngă vechiul hram al Sf. Troiţe şi acel al Sf. Voevozĭ; o şcoală, frecuentată de 15 copiĭ, într'un local în bune condiţiunĭ, proprietatea comuneĭ.

Ştiŭ carte 113 bărbaţĭ şi 12 femeĭ.

Vite: 160 caĭ, 100 epe, 500 boĭ, 125 vacĭ, 3000 oĭ şi 600 porcĭ.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 4269 leĭ 80 banĭ anual.

Comuna e străbătută de maĭ multe reţele de şosele comunale şi anume: 1. Bărcăneşti-Bălăneşti, care o străbate prin centru, de la N.-E. către V.; 2. treĭ liniĭ laterale, carĭ daŭ în cea principală: una către E., la căt. Zidari, a doua tot spre E. la com. Alimăneşti; a treia către N.-V., spre com. Coteana.

Dealurile, carĭ brăzdează teritoriul com. sunt: Dealul-Izvoarelor, la N.-V. pe dreapta Iminogului; Părvăneasca la S., pe stînga Iminoguluĭ şi se continuă către N.-E. sub numele Dealul-Alimăneştilor şi Bădieĭ, dincolo de care începe Cîmpia-Boianuluĭ. In aceste dealurĭ sunt următoarele surpăturĭ: Ceşmeaua şi Iordache, în Dealul-Izvoarelor; Zidari, în dealul Bădia.

In Dealul-Izvoarelor, la V., se află şi piscul Comoara-Pelciĭ. Pe toate aceste dealurĭ sunt viĭ, locurĭ arabile, livezĭ şi pădurĭ, ca Bădia, de pe dealul cu acelaşĭ nume.

Un singur pîrîŭ, Iminogul, udă comuna, pe care o traversează de-alungul de la N.-E. către V. De-alungul văeĭ Iminoguluĭ sunt maĭ multe puţurĭ saŭ fîntînĭ: Molnoveanu, Dinu-Vierul, Răduţeĭ, Izvorani, Guguşani şi Bădia.

Se mărgineşte la N.-V. cu Coteana; la N., cu Bărcăneşti; la E., cu Boianul şi Alimăneşti; la S., cu Comani şi Mărunţei; la V. cu Bălăneşti.

Izvoarele, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul. Se presupune a fi înfiinţată cam de 200 anĭ.

Este situată între gîrla Crasna la S. şi Valea-Mare la N., la 39 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 12 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din două cătune: Izvoarele şi Costeni cu o populaţiune de 320 familiĭ, saŭ 1475 suflete, din carĭ 250 contribuabilĭ. Locuesc în 319 case.

Are două bisericĭ şi o mănăstire. Mănăstirea s'a fondat la anul 1812.

Biserica din cătunul Izvoarele are următoarea inscripţie:

Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ, tatăl, fiul şi sfîntul Duh, s'a ridicat această sfîntă biserică, a doua oară, în zilele şi cu blagoslovenia Prea Sf. Episcop Părintele Filofteiŭ al Buzăuluĭ, prin osîrdia şi cheltuiala ctitorilor poporenĭ şi locuitorĭ din acest sat, cît şi a altora de afară carĭ aŭ bine-voit de a ajuta pe acest sfînt lăcaş, la anul 1854, preoţĭ fiind Preotul Nicolae şi Preotul Ştefan.

Inscripţia dela uşa bisericeĭ Costeni este următoarea:

Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ, al fiuluĭ şi al sfîntuluĭ Duh, s'a ridicat această biserică în zilele bine-credinciosuluĭ Barbu Dimitrie Ştirbeĭ Voevod, cu binecuvîntarea Prea sfinţituluĭ iubitor de Christos şi Episcop al sfinteĭ Episcopiĭ Buzăŭ D. D. Filofteiŭ şi osîrdia poporenilor cătunuluĭ Costeni şi a altor făcătorĭ de bine. Acest sfînt lăcaş s'a ridicat la anul 1856, Maiŭ 15.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ. 70 s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 125 hect. Vite sunt: 69 caĭ şi ĭepe, 208 vacĭ, 210 capre, 564 oĭ şi 433 porcĭ.

Sunt 100 stupĭ cu albine.

In raionul comuneĭ sunt 6 morĭ şi 2 pive: 5 morĭ şi o pivă pe gîrla Crasna, 1 moară şi 1 pivă pe rîul Teleajenul.

Şcoala funcţionează dela 1875; şi e frecuentată de 68 băeţĭ şi 10 fete.

Ştiŭ carte 150 bărbaţĭ şi 50 femeĭ.

Comuna, cu izlaz, pămînt de muncă şi pădurĭ, are 1500 hect.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5685,15 leĭ şi la cheltuelĭ de 4647,40 leĭ anual.

Comerciul se exercită în comună de 9 cîrciumarĭ.

Şoseaua judeţeană Ploeşti-Bratocea, ce trece prin această comună, dela S. la N., înlesneşte comunicaţia între comunele Homorîciul la S. şi Mîneciurile la N.

E brăzdată de dealurile: Incărcătoarea, Căşeria şi Vîrful-Teişuluĭ, toate cu direcţia dela V. spre E. şi carĭ servă pentru păşunatul vitelor.

Poenĭ sunt: Poeana-Marichiĭ, Poeana Burchi, Poeana-Mare şi Poiana-Stîneĭ; iar în partea de V. a comuneĭ este surpătura Rupturile.

E udată de gîrlele: Crasna, Valea-Mare şi Teleajenul şi de vîlcelul Purceaua.

Piscul Gogoşarul, care cade cam în centrul comuneĭ, s'a numit ast-fel de la forma sa, ce se aseamănă cu a uneĭ gogoşĭ de mătase.

Izvoarele, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Ruşi, situat pe malul drept al Bistriţeĭ, în vale, şi puţin maĭ în jos de

satul Domnița-Maria, la 12 kil. de satul Ruși. Are o populație de 56 familiĭ, saŭ 187 suflete; 2 bisericĭ, una ortodoxă, clădită la 1802 de Pavel Christea, la care slujește un preot din Bacăŭ, iar a doua catolică, clădită în 1886 de locuitorĭ; 1 cîrciumă.

Vite: 13 caĭ, 178 vite marĭ cornute și 25 porcĭ.

Izvoarele, *cătun* de reședință al comuneĭ Izvoarele, plaiul Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafață de aproape 996 hect., din carĭ: 62 hect. pădure, 8 hect. viĭ, 78 hect. livezĭ de prunĭ, iar restul loc de cultură, fînețe și pășune, proprietate parte a statuluĭ, parte a D-luĭ C. Pîrîeanu și a locuitorilor.

Are o populație de 140 familiĭ, saŭ 716 suflete, din carĭ 135 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 21 plugurĭ, 72 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 11 stupĭ; 209 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 397 oĭ, 15 capre și 64 rîmătorĭ.

Are 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1800, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; 4 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Izvoarele, *sat,* jud. Iași, pl. Copoul, com. Rădiul-Mitropolieĭ, spre S. de satul Iepureni, situat pe un podiș. In vechime se numea Ciorăști. E format din cîteva case.

Izvoarele, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de București, între Valea-Seacă și malul drept al rîuluĭ Argeșul. Aci rîul Sabarul se varsă în rîul Argeșul. Se împarte în 2 trupurĭ purtînd numirea de Izvoarele-d.-s. și Izvoarele-d.-j. Aci este reședința primărieĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 31 elevĭ și 5 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 2184 leĭ. Localul s'a construit de județ în anul 1883.

Se întinde pe o suprafață de 1925 hect., cu o populație de 806 locuitorĭ.

Statul și d. A. Stolojan aŭ 1267 hect. și locuitoriĭ 658 hect. Proprietarul cultivă 797 hect. (44 sterpe, 426 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 578 hect. (50 sterpe, 30 vie).

Are 1 pod; 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 560 și al celor micĭ de 325.

Izvoarele, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, și e situat în partea de V. a comuneĭ. Are o populațiune de 842 locuitorĭ. E reședința comuneĭ. Are o școală; o biserică, clădită de d-niĭ proprietarĭ frațiĭ Teodor și Mihail Izvoranu, în stil modern.

Izvoarele, *sat,* face parte din comuna rur. Izvoarele, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Izvoarele, *loc,* jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, com. Grozești, situat nu departe de Bogdănești, unde se văd urmele unor zidurĭ marĭ numite Zidurile-de-la-Izvoare, care, se zice, ar fi îngrădit o veche mănăstire, unde se închideaŭ locuitoriĭ de frica Tătarilor. Alțiĭ spun, că ar fi fost acolo biserica catolică, și că la 1821, atît satul cît și biserica aŭ fost arse de Turcĭ.

Izvoarele, *altă numire a mănăstireĭ* Crasna, jud. Prahova.

Izvoarele, *deal,* în partea de N.-V. a comuneĭ cu același nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat în dreapta Iminoguluĭ, pe care se cultivă 62 hect. 50 ariĭ vie.

Izvoarele, *moșie,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, proprietatea d-luĭ A. Blancfort.

Izvoarele, *trup de moșie,* în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, com. Doamna.

Izvoarele, *pădure* a statuluĭ în întindere de 950 hect., pendinte de com. Izvoarele, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, formată din trupurile: Ursoaia (150 hect.), Plăețul saŭ Teleajenul (750 hect.) și Vatra-MănăstireĭCrasna (50 hect.)

Izvoarele, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Izvoarele, com. Gradiștea, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Izvoarele, *pichet de graniță,* pe marginea Dunăreĭ, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Izvoarele, *pîrîŭ,* jud. Botoșani; izvorește din Orășeni, curge pe teritoriul satuluĭ Băiceni, com. Curtești, se unește cu pîrîul Țurcani și se varsă în Hliboci.

Izvoarele, *pîrîŭ,* izvorește de la lacul numit Izvoarele, de pe teritoriul moșieĭ Izvoarele, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași; curge de la N. spre S., trece prin satul Zahorna, com. Tăutești și, la Capul-Dealuluĭ, se unește cu pîraiele: Rotundul și Moimești, și apoĭ se varsă în iazul Cîrligul din com.

Copoul, pl. Copoul, iar de acolo, curge sub numirea de pîrîul Căcaina, şi trecînd prin oraşul Iaşi, se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul.

Izvoarele. Vezĭ Corbîia, *pîrîŭ*, com. Brăeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi.

Izvoarele, *pîrîiaş*, jud. Neamţu, izvoreşte din dealurile Ciritei, teritoriul com. Gîrcina, curge spre S.-E., unindu-se pe dreapta cu pîrîiaşul Frăsinelul; intră pe teritoriul com. Vînători-Dumbrava-Roşie, traversînd, aproape de vărsarea luĭ, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Cracăul, şoseaua judeţeană Dobreni-Roznovul, între kil. 18—19.

Izvoarele, *vale cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ; trece prin satul Gerdana şi se scurge în Valea-Polocinuluĭ.

Izvoarele, *vale cu pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ; vine din Valea-Mălurenilor şi se varsă în Bîrlad.

Izvoarele, *trecătoare*, în Transilvania, pe la N. de mănăstirea Crasna, jud. Prahova.

Izvoarelor (Dealul-), *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Niculiţelul şi Meidan-Chioi; se desface din dealul Pîrlita; se întinde spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a comunelor şi cea centrală a plăşeĭ; se întinde printre pîrîul Boclogea şi Teliţa; e tăiat de drumul comunal Hancearca-Niculiţel; este acoperit pe toată întinderea cu pădurĭ de stejar.

Izvorani, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Tîncăbeşti. Este situat la N.-E. de Tîncăbeşti, la întîlnirea Văeĭ-luĭ-Baron cu balta Znagovul. Are o biserică lipovenească.

Se întinde pe o suprafaţă de 1020 hect., coprinzînd şi o baltă şi are o populaţie de 251 loc.

Statul are 865 hect. şi cultivă prin arendaşiĭ săĭ 265 hect. (10 fîneţe, 590 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se exercită de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 130 şi al celor micĭ de 193.

Izvorani, *sat*, renumit pentru vinurile sale cele bune. Face parte din com. rur. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Este situat pe Valea-Izvoranilor, care străbate cătunul de la N. spre E. şi care se varsă în rîul Argeşul.

Are o populaţie de 432 locuitorĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Se desparte de căt. Ştefăneşti printr'un deal mare, pe care sunt plantate numaĭ viĭ şi diferiţĭ arborĭ fructiferĭ.

O şosea, care pleacă din calea naţională Bucureşti-Piteşti, străbate satul în tot lungul luĭ.

O parte din satul Izvorani a fost cumpărat de Mateiŭ Basarab împreună cu viile, cu pivniţa, cu heleşteul şi cu casele luĭ Muşat Vistierul şi dăruite de el mănăstireĭ din Cîmpulung.

Izvorani, *deal*, în raionul com. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, pe care se cultivă vie.

Izvorani, *gîrlă*, ce-şĭ ia naştere din maĭ multe izvoare şi după ce udă com. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, de-alungul săŭ, de la N. la S., se varsă în rîul Argeşul.

Izvorani, *moşie* a statuluĭ, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Valea-Mare, pendinte de Mitropolie; arendată cu 240 leĭ anual.

Izvorani, *proprietate* a statuluĭ, jud. Muscel, pendinte de Mitropolia din Bucureşti; produce anual vr'o 240 leĭ.

Izvorani, *pîrîŭ*, izvoreşte din Dealul-Floreştilor, în jud. Tecuciŭ, com. Condrăcheşti, se uneşte cu Iartaganul la Capul-Pisculuĭ, avînd un podeţ, şi astfel trec în com. Hurueşti şi se varsă în Polocin, în partea stîngă.

Izvoranul (Predeleanul), *cătun* al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 240 locuitorĭ şi 56 case.

Izvoranul, *schit*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Izvoranul; a ţinut de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă şi împreună cu aceasta de mănăstirea Simonoptera; astăzĭ e biserică de mir.

Izvoranul (Predeleni), *moşie*, a moşnenilor Predeleni, jud. Buzăŭ, de la care s'a răpit de călugăriĭ grecĭ carĭ aŭ alipit-o de schitul Izvoranul. Astăzĭ e proprietatea statuluĭ în com. Grăjdana, pe care s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ în anul 1864; a maĭ rămas încă vre-o 22 hect. fîneţe, afară de pădurea Izvoranul.

Izvoranul, *pădure* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Izvoranul; are 964 hect.; mare parte seculară.

Izvorălul, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, plasa Ccolul-d.-j-, la 30 kil. de oraşul T.-Severin, situată pe dealul şi pe valea care duce la apa Pesceana.

Satul formează comună cu satele Boceni și Manul, avînd peste tot 2000 suflete, din carĭ 320 contribuabilĭ. Locuesc în 450 case.

Locuitoriĭ posedă: 52 pluguri, 129 care cu boĭ, 14 căruțe cu caĭ; 105 stupĭ cu albine.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 3 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 2782 leĭ la veniturĭ și de 1400 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 900 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 950 oĭ și 800 rîmătorĭ.

Prin comună trece șoseaua județeană T.-Severin-Dumbrava-Dolj.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Dolj. pl. Ocolul. Situată pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, la 11 kil. de Craiova. Se învecinește la N. cu com. Mălăești; la E., cu com. Vulpeni și Motoci; la S. cu com. Șimnicul și la V., cu com. Almajul. Se desparte de aceste comune prin semne convenționale. Linia de N. merge de la com. Almajul până la com. Vulpeni, străbătînd rîurile Amaradia și Tesluiul pe ambele lor malurĭ. Linia de S. merge de la com. Motoci și până la Almajul, spre V., străbătînd rîul Amaradia.

La E., limita începe din com. Vulpeni (Romanați), cu direcțiunea spre V., trece prin rîul Tesluiul și se termină la com. Șimnicul. Linia de V. începe de la com. Almajul și merge drept spre N. până la com. Mălăești.

Are o populație de 1566 suflete, din carĭ 293 contribuabilĭ. Locuesc în 390 case. Știŭ carte 243 persoane.

Se compune din 3 cătune: Izvorul, Cioroiul și Cornetul. Izvorul e cătunul de reședință. Cioroiașul e la mijloc, Izvorul la S. și Cornetul la N.

Are 2 bisericĭ și o capelă la cimitir. Una în Izvorul, s'a fondat la 1820 de Cucoana Catinca Crăsnăreasa, a doua în Cornetul s'a fondat în 1869 de către Constantin Dosa iar capela de la cimitir din 1891 e datorită preotuluĭ Ion Preda.

La fie-care biserică se află cîte un preot și un cîntăreț. Ambele bisericĭ aŭ cîte 17 pog. date după legea rurală.

Este o școală mixtă care funcționează din anul 1834. Localul este zidit de stat și întreținut de comună. E frecuentată de 60 școlarĭ: 16 din Izvorul, 20 din Cioroiul și 24 din Cornetul.

Inpămînteniţĭ după legea rurală din 1864 sunt 286 loc.

Este situată pe un deal cu fața expusă la V., străbătută de maĭ multe vîlcele cu direcțiunea de la E. la V. Pămîntul este compus de terenurĭ nisipo-agiloase. Este străbătut de dealul Amaradia, ce se întinde pe ambele malurĭ ale rîuluĭ cu acelașĭ nume, de dealul Tesluiul din dreapta Tesluiuluĭ și din Dealul-Mueređ din stînga luĭ.

Văĭ sunt 3: Valea-Vieĭ, Valea-Popeștilor și Valea-Unghiuluĭ.

Dealurile sunt acoperite cu viĭ.

Esta udată de rîul Amaradia, care izvorește din Gorj și care se varsă în Jiŭ la cătunul Troaca, din com. Cernelele. Tesluiul izvorește din dealul Crucile, com. Balota, și străbate o parte din această com. la E. și are direcția de la N. la S.

Pe Amaradia se află un pod.

Spre V. în cătunul Cornetul se află 2 bălțĭ cu pește, ambele pe moșiile particularilor. Fiecare are o suprafață de 3/4 de hect.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal e de 1371 hect., din care: 1008 pămînt arabil, 38 fîneață și 25 izlaz.

Moșiĭ sunt 6 și aparțin particularilor. Intinderea lor e 1240 pog. arabile, dînd un venit de 14600 leĭ.

Pădurĭ sunt: Izvorul, Cioroiul și Cornetul cu o întindere de 400 pog.; esențe: cornĭ, alunĭ, frasinĭ, gîrnițe și cer.

In comună sunt 5 cîrciumĭ; 1 moară cu aburĭ.

Căĭ comunale pe o lungime de 6 kil. unesc comuna cu vecinele sale. Un drum vechiŭ, numit Drumul-Mueređ, începe din orașul Craiova, se termină în creștetul Carpaților, trecînd prin această comună.

Budgetul com. e de 3546 leĭ la veniturĭ și de 3297 leĭ 12 banĭ la cheltuelĭ.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., compusă din 4 cătune: Izvorul-d.-s., Izvorul-d.-j., Blejani și Rățoi. Este situată pe Dealul-Izvorașuluĭ și Blejani, la 65 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de a plășeĭ.

In vechime cătunele Izvorul-d.-s., Șoldea și Pîrșogi, formaŭ o comună sub numele de Izvorul-d.-s. Cătunele: Izvorul-d.-j., Blejani și Rățoi formaŭ o altă comună, sub numele de Izvorul-d.-j. Dela 1864 s'aŭ unit aceste comune cu comuna Fata, și aŭ format împreună comuna Fata, și ast-fel unite aŭ durat până la 1884, Aprilie, cînd deslipindu-se de comuna Fata, aŭ format o comună nouă, sub numele de Izvorul.

Are o populațiune de 270 familiĭ, saŭ 973 suflete, din carĭ 308 contribuabilĭ. Locuesc în 212 case.

Știŭ carte 159 persoane.

Sunt: 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ; o școală, care datează

de la 1880. Clădirea e bună, proprietatea comuneĭ, prin donație făcută de d. C. Pîrșoagă în anul 1885. E frecuentată de 16 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 24 caĭ și ĭepe, 188 boĭ, 250 oĭ și 230 porcĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1175 hect.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 1947 leĭ și cheltuelile, la 1813 leĭ.

O șosea unește comuna la N. cu com. Cucu-Popești; la S. cu com. Gura-Bouluĭ. O altă șosea o unește cu com. Crucișoara, la E. și alta, cu com. Fata, la V.

E brăzdată de dealurile: Șoldea, Izvorul, Dîrmănoaia, Blejani și de piscurile: Căciorul, Mălaia, Zgheboasa și Raicul. Pe toate se cultivă viĭ, prunĭ, sunt locurĭ arabile, pășunĭ de vite și pădure.

E udată la E. de gîrla Matcaveța și la V. de Gîrla-Bouluĭ, afară de văile care poartă numele dealurilor și piscurilor numite maĭ sus.

Se mărginește la N. și E. cu jud. Argeș; la S., cu com. Gura-Bouluĭ și la V., cu rîul Vedea.

Izvorul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., compusă din 2 cătune: Izvorul și Popești.

Este situată pe valea Pesceana, la 51 kil. de capitala județuluĭ și la 8 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 82 familiĭ, saŭ 506 suflete.

Locuesc în 97 case.

Știŭ carte 32 persoane.

Sunt 2 bisericĭ, una la Popești și a doua la Izvorul.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 73 boĭ, 38 vacĭ, 6 caĭ și 208 oĭ.

Vatra satuluĭ, cu viĭ și izlaz, are 135 hect.

Șoseaua comunală înlesnește comunicația comuneĭ Izvorul cu comunele: Glăvile la N. și Crețuni la S.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 800 leĭ anual.

E udată de văile Pesceana și Năvrăpița, și strînsă între dealurile Verdea și Dealul-Dosuluĭ.

Izvorul, *cătun*, al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 190 loc. și 35 case.

Izvorul, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. com. Greci.

Izvorul, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Izvorul, cu reședința primărieĭ. Are 418 suflete: 217 bărbațĭ și 201 femeĭ. Locuesc în 101 case.

Știŭ carte 62 persoane.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Cioroiul, ce este la 280 m. Are o biserică de zid, fondată la 1820 de cocoana Catinca Crăsnăreasa, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ și acum, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Are 17 pogoane proprietate. Cîrciumĭ sunt 2.

Izvorul, *cătun*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor; ține de com. rur. Drăgotești.

Izvorul, *sat*, face parte din com. rur. Sinaia, pl. Peleșul, jud. Prahova. Are o populație de 370 suflete.

Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864, parte pe moșia D-neĭ Zoe Brîncoveanu, parte pe poalele munteluĭ Colții-luĭ-Babeș, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, și o mică parte pe moșia mănăstireĭ Sinaia.

Izvorul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Brătești, spre E. de satul Brătești, la 3 kilom. de el. Este așezat pe o mică pantă, ce privește spre S.-V. Are 64 familiĭ, saŭ 284 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ. Locuesc în 73 case.

Se lucrează mult olăria, așa că este în această privință întîiul sat din județ.

Are o biserică de lemn.

Sunt 480 vite marĭ cornute.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Izvorul, *cătun*, al com. Dranovățul, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la V. de traseul linieĭ ferate și al șoseleĭ Corabia-R.-Vîlcea, 2 kil. spre S.-V. de Dranovățul. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 190 m.

Are 225 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Grigore, cu un preot și 2 cîntărețĭ.

Izvorul, *sat*, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Izvorul, *vechie numire a satuluĭ* Simionești, jud. Roman, plasa Moldova, com. Cordunul.

Izvorul, *mahala*, în com. rur. Lupșa, pl. Motrul-d.-s., județul Mehedinți.

Izvorul, *mahala*, în com. rur. Drăgotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Izvorul, *moșie* cu *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Izvorul. Pădurea se compune din cer, gîrniță, corn, alun și stejar, care predomină. Pe moșie se află o moară de aburĭ.

Izvorul, *lac*, jud. Dolj, pl. Jiul-

d.-s., com. Filiaşi, la S. comuneĭ se scurge în lacul Vladul. Are o întindere de 1/2 hectar şi conţine peşte. Intr'însul se scurg: Fîntîna-Mare şi Fîntînile-de-la-Capelă.

Izvorul, *pîrîŭ*, jud. Botoşani, izvoreşte dintr'un mal din tîrgul Bucecea; trece prin satul Bucecea; curge spre N., se uneşte cu pîrîul Vasilincea şi apoĭ trece în com. Costineşti şi se varsă în Sicna.

Izvorul, *pîrîŭ*, ia naştere din iazul Costanul, de pe Invăncăuţi, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, şi se varsă în rîul Prutul.

Izvorul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, izvoreşte de sub Dealul-Cîrciumeĭ-Bărboşi, trece prin şesul şi com. Bărboşi şi se varsă în balta Posta-Elanul.

Izvorul, *pîrîŭ*, izvoreşte din căt. Turculeşti, com. Călineşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, curge spre E. şi se varsă în rîul Argeşul, la com. Goleşti-Badiĭ, pl. Podgoria.

Izvorul, *pîrîŭ*, izvoreşte de la limita jud. Gorj şi se varsă în rîul Tîrîia, în raionul com. Milostea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Izvorul, *izvor de apă minerală*, jud. Prahova, com. Sinaia, plaiul Peleşul, conţinînd pucioasă şi iod, pe proprietatea statuluĭ şi a caseĭ Brîncoveneştĭ, situat pe regiunea munţilor, în apropiere de gara Sinaia.

Izvorul-cu-Trestie, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Trestia, com. Trestia, jud. Buzăŭ.

Izvorul-Alb, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalniţa, situat la 37 kil. de oraşul Piatra, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa şi pe cel stîng al pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 148 familiĭ, saŭ 202 suflete: 104 bărbaţĭ şi 98 femeĭ.

Ştiŭ carte 20 persoane.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi plutăria.

Izvorul-Alb, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul.

Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 243 suflete.

Izvorul-Alb, *trup de moşie*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalniţa.

Izvorul-Alb, *ramură de munţĭ*, ce se detaşează din masivul Ceahlăuluĭ, între pîrîul cu acelaşĭ nume şi Pîrîul-Seculuĭ, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele.

Izvorul-Alb, *pîrîiaş*, în judeţul Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Buhalniţa; izvoreşte din stînca Dochieĭ şi se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa, între kil. 94—95 al şoseleĭ mixte Piatra-Prisăcani.

Izvorul-Aneştilor, *com. rur.*, şi *sat*, în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-j. la 20 kil. de oraşul Turnul-Severin; s'a numit şi Izvorul-Alceştilor.

Este situată pe valea ce duce la Broscari, coprinsă între dealurile Poroina şi Stîrmina, care începe din locul numit Plaiul-Bistriţa. Satul formează comună cu satele: Petrişul şi Valea-Hoţuluĭ, avînd peste tot 1821 suflete, din carĭ 285 contribuabilĭ. Locuesc în 300 case.

Locuitoriĭ posedă: 51 plugurĭ, 118 care cu boĭ, 19 caĭ; 870 oĭ; 102 stupĭ.

Are: 3 biericĭ cu 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 30 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1708 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1034 leĭ.

Vite: 640 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 870 oĭ şi 749 rîmătorĭ.

Prin comună trece şoseaua Turnul-Severin-Bistriţa-Izvorul-Aneştilor-Broscari.

Se mărgineşte: la E. cu com. Broscari; la S. cu com. Hinova; la V. cu com. Bistriţa şi la N. cu Fîntîna-Domnească. Dealurĭ sunt: Băsescul, Plugarul, al-Garduluĭ, al-Căcamuluĭ, Dragoteasa, Suverniţul, Miclăul, Duţescul, Pereţul, Budaşca şi Tăbăneşti, parte acoperite cu viĭ şi semănăturĭ şi parte cu pădure.

Văĭ maĭ principale sunt: valea Izvorul-Aneştilor, pe care este aşezată comuna ce începe din plaiul Bistriţa şi se termină într'o frumoasă cîmpie la Rogova. Maĭ e şi cîmpia Boenişca la E.

Ca loc istoric în această comună sunt de notat urmele unuĭ vechiŭ drum Roman, ce s'a descoperit pe lîngă casa preotuluĭ Gheorghe Lăzano şi care era aşternut cu cărămidă şi piatră.

Tot în această comună, în cătunul Pĭetrişul, se află lignite.

Izvorul-Bîrseĭ, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., la 10 kil. de oraşul T.-Severin. Este situată pe Valea-Topolniţeĭ, mărginindu-se: la E. cu com. Molovăţul; la S. cu com. Bresniţa; la V. cu com. Baloteşti, care o desparte de Schitul Topolniţa.

Satul formează com. cu cătunele: Halînga, Răscoleşti, Schinteeşti, Schitul, Topolniţa, Curecea şi Petoleşti, avînd peste

tot 1911 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ. Locuesc în 350 case.

Locuitoriĭ posedă: 70 plugurĭ, 194 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 369 stupĭ.

Prin comună trece șoseaua Turnul-Severin-Balta-Baia-de-Aramă, pe malul stîng al rîuluĭ Topolnița; iar pe malul drept o șosea duce de la Halînga la Schinteești.

Are 4 bisericĭ, cu 3 preoțĭ și 7 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5578 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2283 leĭ.

Vite: 783 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 706 capre, 890 oĭ și 900 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul Curecea, acoperit cu viĭ, Zmeura, Bobocești, Dealul-Feteĭ și Dealul-Brădețuluĭ, cu o pozițiune frumoasă, acoperit cu pădurĭ seculare.

Cîmpiĭ sunt: Cîmpia-Cureceĭ, Țarovățuluĭ, Peruțuluĭ și Crașca.

Văĭ principale sunt: Valea-Bîrzeĭ, care este foarte prăpăstioasă, valea Curecea, Țarovățul, Crasna și valea Topolnița. Iar ape sunt: Topolnița, ce udă prin mijloc, Pîrîul-Fîntănelor, Clevăcețul ce izvorește din pădurea statuluĭ, Supadina și Pirîul-Coșurilor.

In partea de V. a acesteĭ comune, în vecinătatea satuluĭ Balotești, se cunosc urmele uneĭ bisericuțe, în stîncile de sub Dealul-Sfîrleaculuĭ în apropiere de malul drept al rîuluĭ Topolnița. Asemenea se poate vedea și o mică schelă de piatră care cotește în linie curbă și care dă a se înțelege că aci era sf. Proscomidie, unde preoțiĭ săvîrșeaŭ serviciul divin. De aci, mergînd pe malul drept al Topolniței, spre E., la o mică distanță, se găsesc locurĭ adîncite, unde, se zice, a fost un cimitir roman al satuluĭ Martalogi. Bisericuța ar fi fost a satuluĭ Martalogi care a fost stricat de niște Tătarĭ ce aŭ năvălit asupra locuitorilor. Locul pe unde aŭ trecut Tătariĭ apa Topolnița se numește și azĭ Vadul-Tătaruluĭ. Vechimea acestuĭ sat se dă a fi cam pe la 1200 după Chr. Morminte aflate aci poartă numele de mormintele Uriașilor saŭ Jidovilor de la Martalogi. (V. Schitul Topolnița și Schinteești).

Izvorul-cel-Mare, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, com. Scheia; izvorește de sub niște stîncĭ de piatră, în partea de S. a dealuluĭ Muncelul; curge pe marginea de E. a satuluĭ Căpotești; primește în dreapta sa pîrîiașul Ignat, și care trecînd pe teritoriul com. Drăgușeni se varsă în Stavnicul-Sec.

Izvorul-de-Jos, *com. rur.* și *sat,* în jud. Argeș, pl. Gălășești, pe apa Teleormanuluĭ, la 16 kil. de com. rur. Costești (reședința subprefectureĭ), și la 61 kil. de Pitești. Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 600 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; o biserică cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală primară rurală.

Budgetul com. e de 1916 leĭ la venit. și de 1968 leĭ la chelt.

Vite: 350 boĭ și vacĭ, 75 caĭ, 4 asinĭ, 1151 oĭ, 2 capre și 115 rîmătorĭ.

Izvorul-de-Jos, *sat,* face parte din com. rur. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 266 locuitorĭ. E situat în partea de S. a comuneĭ.

Izvorul-de-Sus, *com. rur.* și *sat,* în apropiere de rîul Teleormanuluĭ, jud. Argeșul, pl. Gălășești, la 13 kil. de com. rur. Costești (reședința subprefectureĭ) și la 58 kil. de Pitești. Are o populație de 972 suflete, din carĭ 198 contribuabilĭ; o biserică vechĭe, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1701 de proprietarul de pe acele vremurĭ, Paharnicul Iordache Colfescu și restaurată maĭ în urmă de proprietariĭ, familia Perticari; biserica se întreține de proprietar și e deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser. Se văd și ruinele caselor boereștĭ zidite tot în anul 1701 de Paharnicul I. Colfescu.

Școala primară din com. datează de la 1849.

Budgetul com. e de 3340 leĭ la veniturĭ și de 3473 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 680 boĭ și vacĭ, 142 caĭ, 9 bivolĭ, 12 asinĭ, 1900 oĭ, 18 capre și 825 rîmătorĭ.

Izvorul-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 469 locuitorĭ. Se maĭ numește de locuitorĭ Șoldea și Pîrșogi. E situat în partea de N. a comuneĭ. Aci e reședința com.

Are 2 bisericĭ, una fondată pe la anul 1801, de un oarecare Radu; s'a reparat la 1837 și la 1881, surpîndu-se, s'a făcut din temelie de Costache Pîrșoagă; a doua s'a zidit din temelie de Ioan Pîrșoagă, la anul 1827, dar surpîndu-se s'a rezidit de C. Pîrșoagă.

Izvorul-Dulce, *trup de moșie,* situată în preajma mănăstireĭ Secul, com. Vînători-Neamțul, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Izvorul-Frumos, *sat,* al com.

rur. Burila-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Izvorul-luĭ-Dragomir, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Izvorul-Munteluĭ, *sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Blahnița.

Are o populație de 20 familiĭ, saŭ 84 suflete: 39 bărbațĭ și 45 femeĭ.

Izvorul-Munteluĭ, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul.

Izvorul-Munteluĭ, *pădure,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița; are o întindere de 1050 pog.

Izvorul-Munteluĭ, *pîrîiaș,* ce izvorește din masivul Ceahlăuluĭ, curge pe teritoriul com. Buhalnița, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, vărsîndu-se pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, după ce, aproape de vărsarea sa, traversează șoseaua mixtă Piatra-Prisăcani, între kil. 84—85.

Izvorul-Puturos, *izvoare minerale,* în jud. Neamțu, com. Taslăul, pl. Bistrița, situate pe dreapta pîrîuluĭ Taslăul, în pădure, spre V. satuluĭ Taslăul; conțin în disoluțiune mult sulfure.

Izvorul-Rece, *plaiŭ,* în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Salcia, acoperit cu pădure.

Izvorul-Rece, *pîrîiaș,* vine din plaiul Buzăul, jud. Buzăŭ, udă partea de S. a com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova, și se varsă în gîrla Salcia, la S. de com. Salcia.

Izvorul-Răŭ, *pîrîŭ,* afluent al Bistrițeĭ, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Izvoruluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Solești. Se întinde de la N. spre S., pre lîngă șoseaua națională Vasluiŭ-Iași. Se numește ast-fel pentru că din coasta sa despre V. ĭese un izvor mare.

Izvoruluĭ (Gîrla-), *gîrlă,* izvorește din dreptul com. Mircești, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, curge spre S. paralel cu com. Vlaici, până la locul numit Cracul-Puțuluĭ; acolo primește pe dreapta Izvorașul, își schimbă direcția spre S.-E. și se varsă în rîul Vedița, între cătunele Vlaici și Cristești, pl. Vedea-d.-j.

Izvoruluĭ (Gura-), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ; are 202 hect. arăturĭ, viĭ cu embatic, livezĭ și 2 morĭ.

Izvoruluĭ (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Comarnicul, com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Izvoruluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Congaz, făcînd limita între cătunele Congaz și Hagilar; își ia naștere dintr'un mic lac, la 1 1/2 kil. spre N.-E. de satul Hagilar; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N. la S., taie șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, pe la kil. 23, unde primește pe dreapta valea Hagilar, și, după ce a brăzdat partea N. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, după 11 kil. de curs, se aruncă în pîrîul Telița, pe dreapta, aproape de vărsarea acesteia, în Coada-Bălțiĭ (lacul Babadag).

Î

Împăratuluï (Măgura-), saŭ **Măgura-de-la-Groapa-Vieï,** *măgură,* situată d'asupra com. Măgurele, din pl. Călmățuiul, jud. Teleorman. I s'a dat această numire de la anul 1877, cînd împăratul Rusieï Alexandru II s'a urcat în maï multe rîndurï pe dînsa pentru a observa bombardarea Nicopoleï și mersul operațiunilor de războiŭ.

Împăratuluï (Valea-), *vale,* pe teritoriul comuneï Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Împărăteasa, *localitate,* în partea de N.-E. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, pe șesul dintre apa Prutețuluï și rîul Prut, pe moșia statuluï dintre satele Stănilești și Voinescu. Se zice că pe acest loc a stat în cort Impărăteasa Ecaterina, în timpul războiuluï dintre Rușï și Turcï la 1711, pentru care această localitate s'a numit Impărăteasa.

Împistritul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, cu 1081 m. înălțime și acoperit de pădurï și izlaz.

Împușcată (Crucea-), *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Gulianca, în partea de E., lîngă rîul Buzăul; are un han situat la răscrucirea maï multor drumurï.

Împuțita, *pîrîŭ,* izvorește din dealul cu acelașï nume, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, și, după ce se unește cu pîrîul Valea-Mare, la locul numit Gura-Văieï, curge de la S. spre N. și se varsă în Bîrlad, spre E. de satul Dumești.

Împuțită (Gîrla-), *gîrlă,* jud. Tulcea, în partea E. a plășeï Sulina, și cea N. a comuneï rurale Sf. Gheorghe, servind de hotar între ea și comuna urbană Sulina; se formează în stuf; se îndreaptă spre S., într'o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E.; primește apele lacurilor: Porculuï, Roșul și Roșulețul, gîrla Bivolul, și după 11 kil. de drum se sfîrșește în mare, între milele marine No. 7 și 8.

Înaltă (Muchea-), *colină* și *punct de hotar,* al com. Cănești, despre com. Grabicina, județul Buzăŭ; e ramificație din muntele Bocul.

Înaltă (Muchea-), *munte,* punct trigonometric, în com. Rușiavățul, cătunul Muscelul-Țiganul, jud. Buzăŭ.

Încărcătoarea, *deal,* jud. Prahova, com. Izvoarele, plaiul Teleajenul. Servă pentru pășunatul vitelor.

Încăul, *pădure,* de stejar, în întindere de 85 hect., pe moșia Dîngeni, jud. Botoșani.

În-Chimnițï, *pisc* și *poiană,* în partea de V. a com. Cerașul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, unde, în timpurile vechï, săteniï, carï mereŭ eraŭ supărațï de invaziile streine, îșï făcuseră gropï, în carï-șï ascundeaŭ avutul.

Înconjurătoarea, *moșie,* proprietatea statuluï, în jud. Tecuciŭ, com. Răchitoasa. Se maï numește Inconjurătoarea - Mănăstireï. Parte din această moșie este acoperită cu pădurï.

Înconjurătoarea - Mănăstireï-Berzunțul, *moșie* a statuluï, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., com. Berzunțul, în întindere de 4000 hectare și arendată cu 11000 leï.

Înconjurătoarea - Mănăstireï-Bistrița, *trup de moșie,* situat în com. Doamna, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu, arendată anual cu 6266 leï, afară de trupul

vîndut dintr'însa, numit Izvoarele.

Înconjurătoarea - Mănăstireĭ-Bîrnova, *moşie,* jud. Iaşi, pe care se află nouă sate şi anume: Ciurbeşti din com. Miroslava, Lunca-Bîrnoveĭ, Ciurea, Cercul, Todirel, Piciorul-Lupuluĭ şi Curăturile, din com. Ciurea; Bîrnova şi Pĭetrăria din com. Buciumi. A aparţinut mănăstireĭ Bîrnova, iar după secularizare a devenit proprietatea statuluĭ.

Înconjurătoarea - Mănăstireĭ-Bogdana, *moşie* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdana, care iĭ aduce un venit de 5000 leĭ anual.

Înconjurătoarea - Mănăstireĭ-Caşinul, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, fostă proprietate a mănăstireĭ, (cît-va timp închinată sfintelor locurĭ). Astă-zĭ este proprietatea statuluĭ. Are o întindere de 5561 hect. şi este arendată cu 23200 leĭ anual.

Înconjurătoarea - Mănăstireĭ-Neamţuluĭ, *moşie.* (Vezĭ Neamţul, moşie).

Înconjurătoarea - Mănăstireĭ-Taslăul, *moşie,* pendinte de mănăstirea Tazlăul, jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Taslăul, arendată anual cu suma de 16000 leĭ.

În-Izlaz, *deal,* jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Seimeni şi anume pe acela al cătunuluĭ Seimeni-Micĭ; este continuarea dealuluĭ Carapat-Daga şi se întinde de la acest deal până la Dunăre, trecînd prin satul Seimeni-Micĭ şi mergînd printre văile: Tibrinul şi Iliştea şi pe la S. lacurilor Domneasca-Mare şi Domneasca-Mică; are o direcţiune de la E. spre V. şi o înălţime medie de 90 m., începînd de la 102 m. şi scăzînd cu cît se apropie de Dunăre; este situat în partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; este acoperit cu verdeaţă.

În-Poiană, *cătun,* al com. Colţi, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ şi 35 case.

Însurăţei (Pîrlădeni), *com. rur.,* jud. Brăila, pl. Balta, aşezată pe muchia dreaptă a pîrîuluĭ Călmăţuiul, ce curge spre N. E. com., la 4 kil. de viroaga Puturosul, peste ale careĭ ape se află un pod. Se mărgineşte la E. cu Lacul-Reziĭ; la V., cu Slujitori-Alboteşti; la N., cu Vizirul şi la S., cu Cioara-Doiceşti. Suprafaţa com. e de 6910 hect. şi are o formă dreptunghiulară.

Are o populaţie de 427 familiĭ, saŭ 1822 suflete, din carĭ 283 contribuabilĭ.

Are 1 şcoală de băeţĭ, înfiinţată la 1880, frecuentată de 90 elevĭ; 1 şcoală de fete, înfiinţată la 1888, frecuentată de 28 fete; o moară de vaporĭ.

Drumurĭ: La Brăila, spre N.-E., pe şoseaua judeţeană Brăila-Călăraşi, 47 kil.; la Lacul-Reziĭ drept spre E., 6 kil; la căt. Padina, spre S.-E., prin proprietatea locuitorilor; la Cioara-Doiceşti, spre S., pe şoseaua judeţeană Brăila-Călăraşi, 14 kil.; la Tătarul, pe lîngă Movila-Păduchiosuluĭ, spre S.-V., 16 kil.; la Slujitori-Alboteşti, spre V., prin căt. Caragica şi Cocoţaţi, 11 kil.

In comună sunt 3 pieţe şi 17 străzĭ aliniate. Prin comună trece şoseaua judeţeană Brăila-Călăraşi.

S'a înfiinţat la 1882, prin împroprietărirea însurăţeilor din 1878. Maĭ nainte se afla aci căt. Pîrlădeni.

Însurăţei, *sat,* jud. Brăila, pe muchia platouluĭ în marginea de E. a com. cu acelaşĭ nume, la 47 kil. spre S. de oraşul Brăila. Pe la 1854 cîte-va familiĭ din Lacul-Reziĭ s'aŭ stabilit pe moşia statuluĭ Muşeteanca, întemeind aci cătunul numit Pîrlădeni, pendinte de comuna Lacul - Reziĭ; până la 1879 s'aŭ împroprietărit 508 locuitorĭ şi la 1882 s'a format satul şi com. Insurăţei. Locuitoriĭ cunosc încă acest sat sub numele de Pîrlădeni. Are o şcoală de băeţĭ, înfiinţată la 1880, întreţinută de stat, frecuentată de 87 băeţĭ; o şcoală de fete, întreţinută de comună, înfiinţată la 1888, frecuentată de 34 eleve.

Suprafaţa satuluĭ e de 262 hect., cu o populaţie de 340 familiĭ, saŭ 1526 suflete; 367 case; 9 cîrciumĭ; 1 moară de aburĭ.

Vite sunt: 820 caĭ, 5 asinĭ, 1600 oĭ, 6 capre şi 1130 rîmătorĭ.

Sunt 50 stupĭ cu albine.

Însurăţei, *mahala,* în com. rur. Pristolul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Însurăţei-Noĭ, *mahala,* în com. rur. Stîngăceaua, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Înşelata, *cătun,* al com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 10 case.

Înşelăţiĭ (Piatra-), *munte* stîncos, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, cătunul Prundul.

Înşiratele, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova şi Constanţa; ramificaţiunile sale se întind

printre afluenţiĭ de pe stînga aĭ pîrîuluĭ Sarai, şi ceĭ de pe dreapta aĭ pîriuluĭ Casimcea; se ridică pănă la 305 m.; este acoperit cu fineţe şi semănăturĭ.

Inşiratele, *treĭ movile*, situate în apropiere una de alta, spre N. de satul Ţîndărei, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Întorsura, *com. rur.*, pl. Jiul-d.-mj., jud. Dolj. Reşedinţa la Segîrcea. Aşezată pe coasta dealuluĭ Întorsura şi aproape de malul drept al rîuluĭ Dăsnăţuiul.

Se învecineşte la E. cu com. Lipovul; la V. cu comunele Siliştea-Cruceĭ şi Cioroiaşul; la S., cu com. Urzicuţa şi la N., cu com. Vîrvorul-Fîntînelele.

Limita linieĭ de N. începe de la dealul Căprioarele, trece peste rîul Bănagiul şi Valea-Slodonuluĭ. Linia limiteĭ de S. începe de la Măgurelele-cele-Două şi apoĭ trece peste Dealul-Viilor. Limita linieĭ de E. începe de la Braniştea-Reoduluĭ şi trece pe la dealul Întorsura. Limita linieĭ de V. începe de la Măgura-cu-Sipică şi trece Pîrîul-Jivanuluĭ.

Terenul com. este accidentat în partea de V. de dealul Radovanul, înalt de aproape 300 m., acoperit cu viĭ şi pădurĭ, şi care este şerpuit de Valea-Rea şi Dăsnăţuiul. Al doilea deal este Dealul-Viilor, care are direcţiunea de la N. la S. şi este înalt cam de 150 m.

Este udată de rîul Dăsnăţuiul cu afluenţiĭ săĭ, pe dreapta Jivanul şi pe stînga Bănagiul şi Valea-Rea, carĭ se varsă în Dăsnăţuiul, în dreptul căt. Radovanul.

Inainte, comuna era situată pe locul unde este azĭ biserica, însă din cauza invaziunilor turceşti, s'a mutat spre S.-E. de biserică, unde se găseşte astă-zĭ.

Se compune din două căt.: Întorsura, cătun de reşedinţă, pe dreapta rîuluĭ Dăsnăţuiul, şi Radovanul spre N.-E., pe stînga rîuluĭ Dăsnăţuiul, cu o populaţiune de 1928 suflete; locuesc în 130 case şi 275 bordee. Sunt 340 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ: una în Întorsura, fondată la 1780 de Constantin Sari Ene şi terminată la 1783, lucrată de zid şi avînd hramul Sf. Impăraţĭ Constantin şi Elena; a doua este în căt Radovanul, cu hramul Intrarea în Biserică a Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ la anul 1867 şi terminată la 1870; sunt deservite de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ. Are două şcolĭ mixte, una în Întorsura şi a doua în Radovanul; cea din Întorsura funcţionează din 1880 şi cea din Radovanul din 1889. Amîndouă sunt întreţinute de comună şi frecuentate de 61 copiĭ.

Ştiŭ carte 31 persoane.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 228 locuitorĭ şi însurăţeĭ, iar după cea din 1875 s'aŭ împroprietărit 25 locuitorĭ.

Teritoriul com. este de 12078 pog., dintre carĭ: 9280 pămînt arabil, 100 pog. fineţe, 600 pog. izlaz şi 2098 pog. pădure.

Moşiile se numesc Întorsura şi Radovanul. Cea d'întîiŭ, în întindere de 6645 pog. pămînt arabil, cu venit de 90000 leĭ, aparţine Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă a mănăstireĭ Fedeleşoiul; a doua este a statuluĭ, în întindere de 300 pog., cu venit de 10000 leĭ, fiind dată în loturĭ.

Pădurile: Întorsura, în cătunul şi pe moşia cu acelaşĭ nume, în întindere de 300 hect., aparţine Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă a mănăstireĭ Fedeleşoiul; Radovanul, în cătunul şi pe moşia cu acelaşĭ nume, în întindere de 550 hect., aparţine statuluĭ. Lemnul care predomină este stejarul şi gîrniţa; se găseşte şi cer.

Viile de pe moşia Întorsura aparţin locuitorilor, iar cele de pe moşia Radovanul aparţin statuluĭ, fiind în întindere de 224 pog., şi producînd vin bun. Pe moşia Radovanul se află cariere de piatră.

Se fabrică rachiŭ în cantitate de 1500 vedre anual. Este o moară cu aburĭ pe moşia Întorsura.

Pe moşia Întorsura sunt stîne, unde se face brînză.

Transportul se face cu carele şi căruţele pe calea judeţeană spre Craiova, care străbate comuna pe o lungime de 6 kil. şi pe alta comunală-vicinală în întindere de 5 kil.

Cîrciumĭ sunt 7 în Radovanul şi 4 în Întorsura.

Întorsura, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 1478 suflete; locuesc în 100 case şi 180 de bordee.

Întorsura, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, pe care este aşezată comuna şi prin care trece limita de E. către com. Lipovul.

Întorsura, *moşie,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, în întindere de 6645 pog., cu venit anual de 90000 leĭ. Aparţine Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Întorsura, *pădure,* judeţul Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Întorsura, pe moşia Întorsura.

Între-Borce, *munte,* jud. Suceava, ce ocupă al doilea loc în înălțime din județ, avînd 1834.6 m. altitudine; aflător în com. Borcea.

Între-Dealurĭ, *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Între-Podurĭ, *pădure* a statuluĭ în întindere de 770 hect., județul Ilfov. Vezĭ Căldărușani, pădure.

Între-Prahove, *vechie numire,* pănă la anul 1881, a *satuluĭ* Azuga de azĭ, saŭ a localitățeĭ unde apele Azuga și Prahovița se întîlnesc spre a forma valea Prahoveĭ, jud. Prahova.

O dată cu deschiderea găreĭ s'a dat aceste̮ĭ localitățĭ numirea de Azuga, după valea ce din timpurĭ îndepărtate poartă acest nume.

Între-Răzeșĭ-șĭ-Podurĭ, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile; are o întindere de 600 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Între-Rîmnice, *numire vechie a comuneĭ* și *cătunuluĭ* Jitia, plaiul Rîmnicul, de la situația sa la confluența rîuluĭ Rîmnicelul, socotit ca un izvor al rîuluĭ Rîmnicul și Rîmnicul-Sărat; astă-zĭ se dă această numire unuĭ cătunaș, ce se află la confluența lor, situat la apus de cătunul de reședință, Jitia.

Între-Sibicee, *cătun,* al comuneĭ Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 20 case, situat pe Valea Sibiciuluĭ.

Întunecăței, *pisc,* în com. Golești, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Învăluitele, *lac,* în jud. Ialomița, insula Balta, teritoriul comuneĭ Dichiseni, pl. Borcea.

În-vîrf-la-Pĭetricica, *numire* ce se maĭ dă *vîrfuluĭ* Surdești din com. Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova.

J

Jacota, *sat,* pe moşia cu acelaşi nume, jud. Suceava, com. Pleşeşti. Aşezat pe un podiş coprins între Dealul-Cioatelor şi Dealul-Mare. Are o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 158 suflete, din carĭ 78 contribuabilĭ. Locuesc în 45 case.

Vatra satuluĭ ocupă 4 fălcĭ şi 5 prăjinĭ. Moşia e proprietatea d-luĭ Iordache Iuraşcu, şi are 630 fălcĭ, din carĭ: 110 fălcĭ cultivabile, 200 fălcĭ pădure, 130 fălcĭ fînaţ, restul mlaştine şi locurĭ prea puţin productive.

Improprietăriţiĭ în 1864 sunt: 9 fruntaşĭ, 7 pălmaşĭ şi 10 codaşĭ, stăpînind 57 fălcĭ, 45 prj.

Are o biserică de lemn, adusă din Leucuşeşti de fraţii Hermeziu, cu hramul Sf. Maria Mare.

Şcoala din Pleşeşti servă şi acestuĭ sat.

Jahalea, *sat,* jud. Suceava, com. Bogdăneşti, pe moşia Baia, aşezat pe pîrîul cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 49 familiĭ, saŭ 191 suflete, din carĭ 33 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 22 fălcĭ. Improprietăriţiĭ în 1864 sunt: 14 pălmaşĭ şi 12 codaşĭ, stăpînind 30 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Rîşca servesc şi acestuĭ sat. Un drum principal duce la Bogdăneşti (2 kil.).

Jahalea, *pădure,* de diverse esenţe, jud. Suceava, com. Bogdăneşti.

Jaleşul, *rîŭ,* izvoreşte de sub poalele munţilor com. Runcul, plaiul Vulcan, jud. Gorj; apele-ĭ sunt formate dintr'un singur izvor; ia direcţia de la N. spre S., la com. Bălăceşti se împreună cu rîul Bistriţa; se varsă în Tismana, în dreptul căt. Rogojelul; comunicaţia pe acest rîŭ se face pe 2 podurĭ de lemn, unul aşezat în dreptul maluluĭ Grosul, com. Bălăceşti, iar cel'alt în dreptul căt. Vărţul, pendinte tot de Bălăceşti.

Japşa-Înfundată, *viroagă,* jud. Brăila, pe teritoriul com. Vădeni; începe din dreptul halteĭ Vădeni; curge spre S.-E. şi se împreună cu viroaga Zagna, la 800 m. de satul Vădeni.

Japşea, *vale,* jud. Buzăŭ, com. Găvăneşti; servă ca suhat.

Jarcaleţi, *cătun,* pendinte de com. Florul, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe dealul şi valea Rogojineĭ, la 4 kil. spre S.-V. de reşedinţa comuneĭ. Are o populaţiune de 120 locuitorĭ, din carĭ 20 împroprietăriţĭ după legea rurală, pe proprietatea d-luĭ H. Caracostea.

Jarcaleţi saŭ **Meletia,** *cătun,* pendinte de com. Pĭetrele, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Jarcaleţi, *numire* ce maĭ poartă *cătunul* Ştefăneşti, jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Antoneşti.

Jariştea, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, situată maĭ la vale de Pădureni, de care este despărţită prin pîrîul Vărsătura-Mare, la 5 kil. de reşedinţa subprefectureĭ şi la 17 kil. de capitala judeţuluĭ.

Este udată, afară de pîrîiaşul Vărsătura-Mare, şi de Căcaina (canalul tras din Putna).

Are o populaţiune de 466 familiĭ, saŭ 1880 suflete, din carĭ 395 contribuabilĭ. Locuesc în 491 case.

Ştiŭ carte 501 persoane.

Are: două bisericĭ parohiale, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Duminica-Tutulor-Sfinţilor; două şcoale, una de băeţĭ, construită de comună

şi frecuentată de 76 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 26 eleve.

Budgetul com. e de 14904,05 leĭ la veniturĭ şi de 14681,83 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ de lemn şi 42 de fier, 1 maşină de bătut porumb (cu manivelă), 3 grape de fier.

Vite sunt: 338 boĭ, 111 vacĭ, 56 caĭ şi 77 porcĭ.

Comerciul se exercită în com. de 8 persoane.

Jariştea, *deal,* în raionul com. Sîngerul, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se cultivă vie şi sunt livezĭ de prunĭ.

Jariştea, *deal,* cu direcţia de la N. la S., jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Star-Chiojdul; cade în partea de N. a com.

Jariştea, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiul, între Impistritul, Cumpenile şi rîul Buzăul. Servă ca izlaz.

Jariştea, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, cătunele: Broasca, Bonţul şi Gura-Siriuluĭ, care se întinde între pîrîul Nehoiul, rîul Buzăul, pîr. Siriul şi muntele Monteorul, format din trupurile: Bonţul, Malul-Capriĭ, Spedişul-Nehoiuluĭ, Impistrita, Ghergheläul, Vîrful-Jariştei şi parte din muntele Monteorul. Are 3200 hect., din carĭ: 52 hect. curăturĭ, 270 fîneaţă, 3 hect. livezĭ, 140 hect. izlaz şi restul pădure. Pe această moşie se află apele minerale Gura-Iaduluĭ şi alte sorginţĭ maĭ micĭ.

Jariştea, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Piatra-Corbuluĭ; face un corp cu pădurea Vîrful-Corbuluĭ de pe moşia Corbul (Floreasca); are 230 hect.

Jariştea, *numele a două parohiĭ,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Jariştea, avînd două bisericĭ parohiale, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Dumineca-Tutulor-Sfinţilor, ambele în Jariştea.

Jarostea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la N. com., la 3 kil. de satul Zăvoeni, unde este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 137 suflete; o biserică, fondată la 1885.

Jarostea-Fagilor, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în raionul com. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Jăgara, *ĭezer,* jud. Brăila, situat în ostrovul Iapa, la S.-V. de ĭezerul Bălaia; se împreună cu Dobrele; în el dă japşa Larga.

Jăghioara, *canal,* jud. Brăila, începe din Jaghia; se îndreaptă către S.-E., după ce ocoleşte Lişiţarul; spre S. dă în Otmocul.

Jălăboiul, *suburbie,* în Focşani, despărţirea I, jud. Putna.

Jănţăşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Făgeţelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade la V. de comună, între gîrlele: Faurul şi Plapcica. Are o populaţie de 60 locuitorĭ.

Jărlăul, *viroagă,* jud. Brăila, pleacă din viroaga Zagna, aproape de hotarul despărţitor între Domeniul Brăileĭ şi moşia Cîmpineanca. Se află pe teritoriul com. Cazasul, la 2 kil. spre S.-E. de satul Vădeni. Parcurge o distanţă de 1 kil. de unde se bifurcă: o parte mergînd spre V. pe moşia Cîmpineanca, unde se pĭerde, iar altă parte mergînd spre S.-E, pănă pe moşia Izlazul, pe o distanţă de $4^1/_2$ kil.

Jăvreni, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, situată pe malul stîng al Trotuşuluĭ, la limita judeţuluĭ Putna. Este alcătuită din 6 cătune: Jăvreni, reşedinţa, pe pîrîiaşul Chilia, d'a stînga Trotuşuluĭ; Floceşti, maĭ spre N.-E.; Heltiul, maĭ la S., (între acesta şi Jăvreni se află satele Corbul şi Vrînceni ale comuneĭ Bogdana), Boiştea-Boierească, Boiştea-Răzeşască şi Boiştea-Galin, pe valea Trotuşuluĭ.

Are o populaţie de 297 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 461 bărbaţĭ şi 546 femeĭ; 984 Romînĭ, 14 Ungurĭ, 4 Francezĭ şi 5 Izraeliţĭ; 989 de protecţiune romînă, 14 ungară şi 4 franceză, 810 agricultorĭ, 2 meseriaşĭ, 5 industriaşĭ, 4 comercianţĭ, 4 profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ şi 7 servitorĭ. Locuesc în 583 case. Sunt 246 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ: două în Jăvreni, a treia în Heltiul şi a patra în Boiştea-Boierească, deservite de 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; 5 cîrciumĭ; 3 morĭ de apă.

După legea rurală din 1864, s'aŭ dat, la 47 locuitorĭ, 156 fălcĭ şi 40 prăjinĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de peste 3500 hect.

Pădurile ocupă maĭ mult de 2000 hect. din care a statuluĭ, Heltiul, este de 1424 hect., iar a d-luĭ A. Juraşcu, de 370 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt: Statul, cu moşia Heltiul şi d. Al. Juraşcu, cu moşia Floceşti.

Viile a căror cultură este însemnată, aŭ o întindere de 91.53 hect.

Vite sunt: 48 caĭ, 581 vite marĭ cornute, 168 porcĭ, 49 capre şi 1298 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la ve-

niturî de leî 7092, banî 29 şi la cheltuelî de leî 2460, banî 55.

Comuna este străbătută de căî vecinale-comunale, care o leagă cu Rîpile şi cu cele-l'alte comune învecinate.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluî, 60 kil.; la Tîrgul-Ocna, reşedinţa plăşeî, 23 kil.; la com. Bogdana 7 kil.; la Căiuţul, unde este staţiune de drum de fer, distanţa este de 7 kil.

Jăvreni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuş şi reşedinţa comuneî cu acelaşî nume, situat pe Dealul-Jăvrenilor şi pe şesul Trotuşuluî, d'a stînga. Are o populaţie de 108 familiî, saŭ 401 suflete; 2 biserici, clădite de locuitorî, din carî una vechîe de peste 150 de anî şi ambele deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi; 2 cîrciumî.

Vite: 15 caî, 167 vite marî cornute, 99 porcî şi 37 capre.

Jăvreni, *secţie*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, satul Hîrja, com. cu acelaşî nume.

Jăvreni, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Jăvreni, pe care se află situat satul Jăvreni.

Jăvreni, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. cu acelaşî nume; are o întindere de 715 hect. şi e supusă regimuluî silvic.

Jdera, *braţ*, (prival), în insula Balta, teritoriul com. Cocargea, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Jegălia, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată între com. Şocariciul şi Gîldăul.

Se compune din satele Jegălia şi Beilicul.

Teritoriul comuneî se întinde din Dunăre, spre N., pe cîmpia Bărăganul, în apropiere de calea ferată Bucureşti-Feteşti. Moşia e proprietatea statuluî, numită Jegălia şi Deleanca, iar înainte Brînzeni şi are o suprafaţă de 23000 hect., din carî: 7000 hect. băltiş, 100 hect. izlaz şi 15000 hect. pămînt de cultură. Moşia ţinea înainte de secularizare de Mănăstirea-Dealuluî. Pe teritoriul com. eî se maî află, afară de com. Jegălia şi com. Şocariciul şi Gîldăul.

Se arendează cu 148000 leî anual.

Are o populaţiune de 378 familiî, saŭ 1713 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 90 elevî, cu local propriŭ clădit de comună; două biserici, deservite 2 preoţî şi 4 dascălî.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 328 locuitorî; în anul 1878, s'aŭ maî împroproprietărit 9 locuitorî; se maî găsesc neîmproprietăriţî 60.

Teritoriul comuneî este udat de Dunăre, Borcea şi de lacurile: Jegălia, Pucioasa, Vlăsceana, Mătasea, Stinghea, Curtinescu, Strîmba şi Mistreaţa. Braţe, carî pun în comunicaţie Dunărea şi Borcea cu lacurile, sunt: Nestea, Beilicul, Călţunul, Nemoştiul şi Posmocul. Văile, ce brăzdează teritoriul comuneî sunt: Jegălia, Rusul, Puţul-luî-Şerban, Sacaua, Cangea şi Puţul-Călugăruluî.

Veniturile şi cheltuelile sunt de peste 6000 leî.

Jegălia, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. cu acelaşî nume, situat pe malul de E. al laculuî Jegălia şi pe ţărmul stîng al Borciî.

Aicî este reşedinţa primărieî şi a judecătorieî comunale.

Are o populaţie de 1042 suflete; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 90 elevî; o biserică, zidită la 1840, deservită de 1 preot şi 2 dascălî.

Lîngă sat, peste lacul Jegălia, este un pod de lemn, ce pune în comunicaţie satul Beilicul cu Jegălia.

Jegălia, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe ţărmul stîng al braţuluî Borcea şi la sudul văiî Jegălia; are forma unuî semi-cerc deschis spre E. în care se află satul tot cu acelaşî nume. Acest lac comunică cu Borcea prin treî braţe. Braţul (privalul)-cel-Mic, Braţul-cel-Mare şi Braţul-Gîldăuluî.

Jegălia, *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, ce se întinde de lîngă satul Jegălia spre N., brăzdînd cîmpia Bărăganuluî. Este singura vale care întrerupe suprafaţa plană a Bărăganuluî. Această vale, care are o întindere de 35 kil. şi o adîncime de aproape 10 m., a fost albia unuî rîŭ, ce îşî lua naştere din partea de N. a Bărăganuluî şi se varsă în Borcea. In partea de S. a văiî este lacul cu acelaşî nume.

Pe malurile văiî, lîngă satul Jegălia, se află maî multe săpăturî, ce aŭ servit pe timpul războaelor între Ruşî şi Turcî, a apăra intrarea pe braţul Gura-Baliî.

Jepi, *rîŭ*, izvoreşte de sub piscul cu acelaşî nume, com. Predealul, plaiul Peleşul, jud. Prahova. Curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, la S. de căt. Buşteni. Valea pe care curge acest rîŭ se numeşte de locuitorî Valea-Jepiî.

Jepi-Marî, *pisc*, jud. Prahova, înalt de 2195 m. d'asupra niveluluî Măriî-Negre, alăturî cu

Piatra-Arsă, jud. Prahova. Acest pisc e colțat și prăpăstios. Despre rîul Ialomița clina e dulce și pe ea cresc o mulțime de jnepĭ saŭ jepĭ, de unde i s'a și dat numele.

Intre Jepĭ și Piatra-Arsă sunt niște mlăștinĭ, carĭ poartă numele de Lacul Roșu.

Acest munte, împreună cu Jepi-Micĭ, cu Rîșnova, Sorica, Dutca și Cumpătul, se stăpînește de la 15 August 1882 de M. S. Regele Carol I, prin cumpărătoare făcută de la d-l N. Crețulescu.

Jepi-Micĭ, *pisc*, jud. Prahova, în masivul Bucegilor, alăturĭ cu Piatra-Arsă.

La anul 1846, ambiĭ Jepĭ aŭ fost măsurațĭ de Inginerul George Fischtum, trimis de marele Postelnic Ioan Al. Filipescu.

Jeravățul, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Tîrgul și Corodul, jud. Tutova. Izvorește din com. Obîrșeni, curge de la E. spre V. și și se varsă în stînga rîuluĭ Bîrladul, după ce formează puțin marginea despărțitoare între pl. Tîrgul și plasa Corodul. Primește pe dreapta piraiele: Rîpa-Șearpeluĭ, Bălănești, Fîntînele și Docani și pe stînga pîraiele: Vinderei, Miroasa, Bîrzoești, Lungești și Bălăbănești.

Jercălăi, *cătun*, făcînd parte din com. urb. Urlați, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Are o biserică, fondată la 1804, cu următoarea inscripție:

In numele Domnuluĭ nostru Iisus Christos, biserica ridicată de robul luĭ Dumnezeŭ Gheorghiță Urlățeanu, la anul 1804, Iulie 10. S'a reparat la anul 1840.

Jercovățul, *deal cu viĭ*, în com. rur. Bresnița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Jerdăul, *deal*, în jud. Gorj, com. Aninișul, plaiul Novaci. Se întinde de d'asupra satuluĭ Aninișul-din-Deal, spre N., terminîndu-se în Plaiul-Mare al căt. Herișești, com. Novaci.

Jereapănuluĭ (Piciorul-), *munte*, în com. Broșteni, jud. Suceava.

Jețul, *cătun* al com. Nehoiașul, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ și 40 case.

Jghiabul, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, care izvorește din Stînca-Crăpătureĭ și se varsă în Lundaș.

Jghiabul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., situat la E. comuneĭ Băsăști, și îmbrăcat cu pădurĭ. Face parte din șira dealurilor ce despart Tazlăul-Mare de Bistrița.

Jghiaburile, *deal*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, situat lîngă satul Calul.

Jiana-Mare, *com. rur.*, și sat în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 37 kil. de orașul Turnul-Severin; este situată pe loc polejnic. Satul formează comună cu satul Jiana-Vechĭe, avînd 1200 locuiroriĭ; 189 contribuabilĭ; locuesc în 250 case.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ, 110 care cu boĭ, 14 căruțe cu caĭ; 116 stupĭ.

Prin com. trece șoseaua Flămînda-Jiana-Mare-Balta-Verde.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; o școală condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e: la veniturĭ de 3936 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1523 leĭ.

Vite: 760 vite marĭ cornute, 48 caĭ, 1000 oĭ și 700 rîmătorĭ.

Jiana-Mare, *baltă*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Jiana-Mare.

Jiana-Vechĭe, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Jiana-Mare.

Jianca, *lac*, jud. Vlașca, din josul satuluĭ Malul, pe proprietatea Paraipani, în valea Dunăreĭ.

Jianca, saŭ **Jianul**, *proprietate* nelocuită, ce aparține d-luĭ Dr. I. Niculescu, pendinte de com. Bulbucata, jud. Vlașca; are o suprafață de 100 hect.

Jianca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Bălilești, pl. Rîurile, jud. Muscel, în întindere de 290 hect., avînd ca esențe: stejar, fag, carpen, jugastru și paltin.

Jianul, *cătun*, jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Găvanul-Valea-Rea.

Jianul, *petic de pădure*, de stejar, în supratață de 72 hect., 72 ariĭ, situat pe proprietatea statuluĭ Gîștești, jud. Vlașca, pl. Neajlovul, com. Gîștești-Romînĭ, situat la colțul moșieĭ lîngă cătunul Coteni saŭ Ilfovățul.

Jianul, *pădure* a statuluĭ în întindere de 75 hect., pendinte de com. Fundeni-Mitreni, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Jianul, *vale*, la N., de com. Urși, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în gîrla Cungrișoara, tot în raionul com. Urși.

Jiblea, *com. rur.*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeș, pl. Lo-

viştea, la 17 kil. de com. rur. Şuici, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 59 kil. de Piteşti. Se compune din 2 sate: Jiblea şi Păuşa, avînd peste tot 911 locuitorĭ, din carĭ 165 contribuabilĭ. Are 2 bisericĭ; 2 şcolĭ primare rurale, una de băeţĭ şi alta de fete.

Budgetul com. e de 2230 leĭ la veniturĭ şi de 1488 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 467 boĭ şi vacĭ, 39 caĭ, 622 oĭ, 36 capre şi 197 rîmătorĭ.

Pe teritoriul acesteĭ com., pe marginea Oltuluĭ, se maĭ recunosc rămăşiţele uneĭ cetăţĭ şi maĭ multe movile, probabil întăriturĭ din timpul războaelor cu Turciĭ de la sfîrşitul veaculuĭ trecut.

Jiblea, *sat*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, cam în dreptul băilor Călimăneşti din jud. Vîlcea. Are 1825 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormirea, cu 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; o şcoală primară rurală de băeţĭ şi de fete. Aicĭ este reşedinţa com. rur. cu acelaşĭ nume.

Jiblea, *staţie de drum-de-fer*, jud. Argeş, 16 kil. departe de Rîmnicul-Vîlceĭ, pe linia R.-Vîlciĭ-Rîul-Vaduluĭ, graniţa spre Transilvania. Serveşte de staţie pentru băile Călimăneşti, care sunt peste Olt, în Vîlcea.

Jiblea, *moşie* a statuluĭ, cu întindere de 10250 pog., din carĭ 8000 pog. pădure, jud. Argeş, pl. Loviştea, arendată anual cu 19050 leĭ. Pe moşie sunt: 8 morĭ şi pive; case de arendaş; magaziĭ; povarnă, etc.

Jicniţa, *sat*, jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Căzăneşti.

Jidanul, *iaz*, lîngă satul Podul-Jijieĭ, com. Golăeşti, pl. Braniştea jud. Iaşi; se scurge în apa Dobrăvăţul.

Jidanul, *iaz*, format din pîrîul Hucul, în faţa hanuluĭ de la Petroşiţa, com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Jidanuluĭ (Gîrla-), *gîrliţă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie, în partea N. a plăşeĭ şi centrală a comuneĭ; are o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; pune în comunicaţie grindul Chilieĭ cu balta Saon saŭ Babina; este înconjurată cu stuf; $2^1/_2$ kil. lungime.

Jidanuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvoreşte din partea N., a ramureĭ munţilor Măgura-Hegheşul, din grupa Ceahlăuluĭ; se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistricioara, aproape de gura pîrîiaşuluĭ Grinţieşul-Mare.

Jidava. La o jumătate oră departe de Cîmpulung, jud. Muscel, spre S., pe o cîmpie întinsă şi frumoasă, închisă între dealurĭ, se află ruinele lagăruluĭ roman de la Jidava, cunoscute de popor sub numele de Jidova, Gradiştea, Uriaşa, pe moşia Gradiştea.

Este interesantă această staţiune romană — scrie d. Gr. G. Tocilescu — într'o regiune unde nu se bănuia a fi pătruns şi stăpînit Romaniĭ şi care ne revelă în acelaşĭ timp existenţa unuĭ drum roman, care pornea de la Dunăre (lîngă Flămînda) jud. Teleorman, trecea pe lîngă Ruşiĭ-de-Vede, Piteşti, Cîmpulung, înainta pe la Cetatea-luĭ-Negru-Vodă, de pe Dîmboviţa în sus, pănă în Transilvania.

In urma săpăturilor făcute acum 10 anĭ, d. Butculescu a găsit în interiorul lagăruluĭ maĭ multe obiecte romane: arme, monede, unelte casnice, precum şi cărămizĭ cu inscripţiunĭ latine.

Pe una din cărămizĭ, d. Gr. G. Tocilescu a citit următoarele nume de soldaţĭ: Georgius, Cinedus, Candidus; apoĭ indicaţia: Castr(is) N(umerum) XVI.

Cu o mică cheltuială s'ar putea explora tot lagărul şi regăsi — zice d. Tocilescu — inscripţiunĭ de la poarta Castruluĭ al căruĭ nume poate stă ascuns acolo sub grămezile de pietre şi moloz,— şi apoĭ adaogă: Aflarea Cîmpulunguluĭ în preajma chiar a lagăruluĭ roman, ne face a bănui existenţa unuĭ municipiŭ saŭ colonie, din care s'a născut şi prefăcut oraşul de astă-zĭ.

Ruinele Jidaveĭ, aşezate în marginea drumuluĭ, formează un drept-unghiŭ, avînd latura de N. de aproape 120 paşĭ; iar cea despre E. cam de 160 paşĭ.

Zidul Jidaveĭ este de acelaşĭ ciment ca al cetăţilor de pe lîngă Dunăre şi din Oltenia.

In centrul citadeleĭ se văd ruine carĭ arată maĭ multe despărţirĭ de camere: aci, cum se vede, locuiaŭ apărătoriĭ municipiuluĭ. Locul unuĭ puţ mare se vede alăturea cu aceste ruine: rezervor de apă în timpul blocăreĭ fortăreţeĭ. Tradiţia zice că eraŭ două în carĭ Daciĭ aŭ aruncat averile lor. Sub aceste ruine se crede a fi apeduce şi suterane, zice Bolliac, în «Itinerariul» săŭ.

Fortăreaţa era înconjurată cu şanţurĭ foarte adîncĭ. Aceste şanţuri formaŭ în jurul eĭ un semi-cerc ale căruĭ capete dădeaŭ în albia rîuluĭ.

Din construcţia şanţuluĭ urmează că căpătîĭele luĭ aŭ avut două marĭ stăvilare pe unde se umplea şi se deşerta şanţul fortăreţeĭ la nevoĭe.

De la Jidava, spre E., merge cine-va la Tîrgovişte; iar spre V. la Curtea-de-Argeş. Pe aci,

zice C. D. Aricescu, de la care împrumutăm acestea, sub ducii Romînî și Domniĭ Basarabĭ, a existat un drum mare și frumos, care unea reședința luĭ Negru cu a luĭ Mircea, Curtea-de-Argeș cu Tîrgoviștea.

C. D. Aricescu susține că Jidava este cetate dacă și își bazează această credință pe multele monede dace ce s'aŭ aflat în ruinele Jidaveĭ (ale Citadeleĭ) și apoĭ se întreabă: Ce caută aceste monede dace aci, dacă, înainte de Traian, n'a fost o cetate dacă, saŭ măcar locuințe de Dacĭ?

Luptele de sub zidurile Jidaveĭ. Negru-Vodă, după ce-șĭ căpătui oastea trebuincioasă, se puse în fruntea eĭ și plecă, zice tradiția. In oastea luĭ eraŭ tot felul de oamenĭ: Sașĭ, Ungurĭ, Nemțĭ și Romînĭ; însă Romîniĭ treĭ părțĭ și Papiștiĭ o parte.

Și orĭ pe unde trecea Negru-Vodă, Romîniĭ îl întîmpinaŭ cu rămurĭ verzĭ, și în urărĭ de bucurie îl însoțeaŭ multă cale, strigînd: Osana celuĭ ce vine întru numele Domnuluĭ, cu Libertatea și Bucuria.

Ast-fel veni Negru până la Zărnești, unde se porni cu toată curtea și ostașiĭ, și trimise pe Dan, fiul săŭ cel maĭ mare, cu alțiĭ, din familia luĭ, și cu cîțĭ-va flăcăĭ, până la Colțĭ și până la Orățiĭ, ca să oprească în loc pe toțĭ călătoriĭ, carĭ se urcaŭ din țară, orĭ coboraŭ din munte, și să-ĭ ia cu dînșiĭ, ca să nu dea de știre Tătarilor, vrînd să-ĭ apuce fără veste (Tătariĭ ocupaseră cetatea Jidova).

Și iată că și toate satele de sub munțiĭ noștri luaseră de știre, și eșeaŭ de prin toate găurile plaiurilor să vie întru întîmpinarea vechiuluĭ lor stăpîn și părinte și să dea mînă de ajutor Mîntuitoruluĭ moșieĭ strămoșeștĭ.

Negru împănă toate potecile plaiurilor și ale muscelelor cu fiiĭ codrilor ca să privigheze toate mișcările Tătarilor și să le taie drumurile.

Și după ce se maĭ opri puțin la Nămăești ca să răsufle caiĭ, și să 'șĭ maĭ ascuță săbiile și lăncile și securile, apoĭ, cînd era soarele la chindie: «Cu Dumnezeŭ înainte!» strigă Negru.

Iar Negru se oprește cu calul săŭ drept pe locul pe care stă astăzĭ sfîntul Altar al mănăstireĭ din Cîmpulung, (aci era poiană lucie) și cere o lancie de la un oștean, și, de călare, o înfige în pămînt, în cît a intrat d'o palmă domnească.

Apoĭ descălică Negru și toată oastea sa și îngenuchie Negru lîngă lancea înfiptă în pămînt, și-șĭ scoate căciula țurcănească și toată oastea face ce face el. Și se rugă Negru și zice: Maica Domnuluĭ, tu care aĭ născut pe mîntuitorul lumeĭ, ce porțile Iaduluĭ le-aĭ sfărîmat și pe Adam cel căzut l'aĭ ridicat din groapă, roagă-l fierbinte, cum te roagă acum toată oastea mea și toată romînimea, prin mine, roagă-l să-mĭ ajute ca să curăț de spurcăciunĭ Moșia părinților. Pentru cruce mă lupt eŭ și 'țĭ voiŭ face ție locuință sfîntă în numele tăŭ.

Și și-a făcut semnul cruceĭ de treĭ orĭ și toată oastea asemenea.

Și a rupt Negru lancea din fața pămîntuluĭ ca să se știe locul unde era să se înalțe biserica Născătoarei de Dumnezeŭ.

Și a zis Negru oasteĭ să îmbuce ceva și să aromeze puțin, până la cîntatul cocoșuluĭ.

Și iacă că cîntă cocoșul pentru întîia oară și Negru-Voevod dete semnalul de plecare; și toțĭ încălicară, iar pedeștriĭ apucară înainte, căcĭ sunt trupul oasteĭ, iar călărețiĭ, aripele.

Și la Apa-Sărată, după ce urcară d'asupra, începură toțiĭ buciumiĭ marĭ și micĭ (ceĭ marĭ de alamă și ceĭ micĭ de lemn), începură a trîmbița de te lua fiorĭ din creștet până în tălpĭ, par'că ar fi fost trîmbițele Arhangelilor la a doua înviere.

Și la sunetul buciumilor respunseră văile și dealurile cele găunoase și auziră ceĭ din Romula și înțeleseră că se apropie Mesia-Negru.

Și eșiră bătrîniĭ și muerile și copiĭ cu luminĭ de seŭ și de mesteacăn pentru întîmpinarea Domnuluĭ, bucurîndu-se și strigînd: Osana celuĭ ce vine întru numele Domnuluĭ. Bine-cuvîntat fie numele luĭ Negru ce vine cu pacea și bucuria.

Și a zis Radu-Negru să treacă muerile cu bătrîniĭ și cu copiiĭ pe dealul de d'asupra bisericeĭ de la Apa-Sărată, (unde a fost ocna de sare) ca să fie la adăpost și asigurare în timpul lupteĭ.

Și Romîniĭ la vuetul malurilor ce răsunaŭ de sunetul buciumilor și al strigătelor, apucară, uniĭ săcurea, alțiĭ coasa, alțĭ toroipanul, alțiĭ chiar armele păgînilor, care se treziră, uniĭ în sîngele lor, alțiĭ în urletul clopotelor și alțiĭ în țipetele ucișilor și ucigătorilor. Păgîniĭ pĭerdură mințile, s'amerințară și începură a se omorî eĭ între eĭ.

Retevеiŭ de teiŭ,—striga oșteanul de cîte orĭ ridica săcura, orĭ parul, orĭ lancea, ca să dea.

Miriște de meiŭ,—răspundea Romînul, oprind lovirea și trecînd în partea Romînilor

Și nu ținu mult lupta, că Romîniĭ bătură pe Tătarĭ și aceĭ carĭ scăpară alergară să dea de știre celor d'o lege și d'un sînge cu eĭ, la Curtea-de-Argeș; pe Bughea, pe Bratia, pe rîul Doamna și Vîlsanul. Maĭ marele tătăresc, spăimîntat, și plin de jafurĭ, se ridică iute și se trase la vale, spre Dunăre, cu avuțiile luĭ. Și înțelegînd și Romîniĭ de peste Olt cele ce se întîmplaseră, le eși înaintea și mult omor făcură păgînilor.

Și Romîniĭ curgeaŭ din toate părțile, adunîndu-se ca puiĭ de găină sub aripile closciĭ și s'aŭ făcut cete marĭ de Romînĭ, și lăsîndu-se ca șiroaele munților din vîrful plaiurilor în jos, pe albia gîrlelor, luară la goană neamul tătăresc, și pe ceĭ îmbuibațĭ prin sate și cetățĭ îĭ scoaseră la cîmp lucĭŭ, ca bătăiașiĭ pe lup și pe urs la poiană linsă.

Și așa, ca să inchеiŭ, zice răposatul Aninoșanu, cînd răsărea soarele după muscele, steagul romînesc fîlfîia pe creasta Jidaveĭ și pe ferestrele bisericilor.

Jideni, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul stîng al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Este așezată la V. județuluĭ, la 5 kil. spre N.-V. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de E. a plășeĭ, la 6 kil. spre N. de Zgîrciți, reședința plășeĭ.

Se mărginește la N. cu Slobozia; la S.-E., cu Moșia-Domnească (a orașuluĭ Rîmnicul-Sărat); la V., cu Băbeni și Zgîrciți, despărțită prin rîul Rîmnicul.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată prin mijloc de Dealul-Coțatculuĭ și la E. de Dealul-Jinurul.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă la V., Iazul-Morilor și Coțatcul, la E.

Cătunele carĭ o compun sunt: Oratia, reședința, la mijloc, Tigoiul și Coțatcul la N., Jideni și Flămînda la S.

Suprafața sa e de 2500 hect., din carĭ 62 hect. vatra com., 636 hect. ale locuitorilor, 1802 hect. ale proprietățeĭ private.

Are o populație de 575 familiĭ, saŭ 2251 suflete, din carĭ 580 contribuabilĭ; 4 bisericĭ: una în cătunul Oratia, cu hramul Sfințiĭ Voevozĭ, zidită în 1859; a doua în cătunul Jideni, cu hramul Adormirea - Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită în 1817; a treia în Coțatcul, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1843; Țigoiul, cu hramul Sf. Constantin și Elena zidită în 1857; fundatoriĭ sunt locuitoriĭ; sunt deservite de cîte 1 preot și de 1 cîntăreț (în Oratia sunt 2 cîntărețĭ). Are o școală mixtă, fundată în 1863 de stat, condusă de 1 învățător și frecuentată de 69 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; sunt 1452 hect. arabile, 308 hect. pădure, 627 hect. viĭ, 51 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 101 plugurĭ; 7 morĭ pe apă; o mașină de secerat și 1 de treerat: 536 boĭ, 22 vacĭ, 103 caĭ, 21 ĭepe, 714 oĭ, 70 capre și 181 rîmătorĭ.

Comerciul se exercită în com. de 25 persoane.

Căĭ de comunicație sunt: șoseaua județeană de la Rîmnicul la Jitia, ce trece prin com.; spre Slobozia; spre Zgîrciți-Grebănul.

Budgetul com. e la veniturĭ de 7077 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5136 leĭ.

Jideni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s. cătunul comuneĭ Jideni, așezat spre S., pe gîrla Iazul-Morilor. Are: 927 hect., cu o populațiune de 107 familiĭ, saŭ 374 suflete, din carĭ 106 contribuabilĭ; o biserică.

Știŭ carte 54 persoane.

Jidești. Vezĭ Zidești, *moșie,* jud. Neamțu.

Jidești. Vezĭ Zidești, *sat,* jud. Neamțu.

Jidini, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Ciucurova, situat în partea V. a plășeĭ și centrală-N. a comuneĭ; are o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; se întinde printre pîraiele: Valea-Jidini, afluent al văiĭ Baș-Chioi și pîrîul Slava-Cercheză cu afluențiĭ săĭ Valea-Călugăruluĭ și Jidini; lasă spre N. prelungirea numită Dealul-Pelitul; satul Ciucurova, este așezat la poalele sale S.; din poalele sale S.-E. își iaŭ naștere pîraiele Valea-Jidiniĭ și Valea-Călugăruluĭ, din cele V., pîrîul Jidini; are 4 vîrfurĭ, care trec peste 300 m.: unul de 350 m. al 2-lea de 341 m., al 3-lea de 311 m. și al 4-lea de 301 m., toate puncte trigonometrice de observație de rangul 1-iŭ și al 3-lea; pe la poalele luĭ trec drumurile comunale Ciucurova-Baș-Chioi și Ciucurova-Armutli; este acoperit cu pădurĭ în cea maĭ mare parte.

Jidini *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor Ciucurova și Baș-Chioi; izvorește din poalele de V. ale dealuluĭ Jidini; udă picioarele vîrfuluĭ stîncos Jidini; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., avînd un curs paralel cu Valea-Călugăruluĭ, și, după un curs de 5 kil. numaĭ prin pădurĭ, după ce a brăzdat partea V. a plășeĭ și a comuneĭ Slava-Rusă și pe cea E. a comuneĭ Ciucurova, se varsă în pîrîul Slava-Cercheză, pe stînga în dreptul satuluĭ Slava-Cercheză.

Jidiniĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor rurale Ciucurova și Baș-Chioi, izvorește din poalele S.-E. ale dealuluĭ Jidini maĭ sus de satul Ciucurova; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; curge printre dealurile Jidini, Bac-Ciauș, și, după ce brăzdează partea V. a plășeĭ, pe cea V. a comuneĭ Ciucurova, și pe cea S.-V. a comuneĭ Baș-Chioi, se unește la poalele dealuluĭ Sivri-Tepe cu pîrîul Bac-Ciauș, spre a forma împreună pîrîul Baș-Chioi, ce este un afluent al pîrîuluĭ Taița; are o lungime de 4 kil.; cursul săŭ este repede; malurile sale sunt frumoase pe ele trece drumul comunal Ciucurova-Baș-Chioi.

Jidiniĭ (Vîrful-), *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ Ciucurova; este punctul culminant al dealuluĭ Jidini; are 341 m. înălțime, punct trigonometric de observație de rangul I-iŭ, dominînd asupra satelor Ciucurova și Slava-Cercheză; este acoperit cu pădurĭ întinse și bogate; pe la poalele luĭ trece drumul comunal Ciucurova-Armutli; este punct strategic important.

Jidoștița, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s. la 13 kil. de orașul Turnul-Severin; teritoriul săŭ aparținea odinioară mănăstireĭ Vodița și se mărginește: la E. cu hotarul comuneĭ Izvorul-Bîrzeĭ, cătunul Schintești; la V. cu proprietatea satuluĭ Bresnița, peste care sunt comunele: Marga, Vîrciorova și cătu-

nul Bahna; la N., cu Schitul-Topolnița precum și cu comuna Balotești, și spre S., cu comuna rurală Bresnița și cătunul Gura-Văiĭ de Schela-Cladoveĭ.

Satul formează comună cu satul Șușița, avînd peste tot 1200 locuitorĭ, din carĭ 185 contribuabilĭ; locuesc în 208 case.

Locuitoriĭ posedă: 23 plugurĭ, 51 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 312 stupĭ.

Are: 2 bisericĭ, cu 1 preot și 4 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 26 elevĭ și 2 eleve.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1446 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 719 leĭ.

Vite: 690 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 650 oĭ, 729 capre și 660 rîmătorĭ.

Comuna este așezată parte pe deal, parte pe vale, și are maĭ multe dealurĭ, dintre carĭ maĭ principale sunt: Petrișul-Cracul-Tabărtoaneĭ, Cioaca-Floresculuĭ, Cioaca-Ileneĭ, Bucina-Vărvăria, Ciocile-Goale, Fîntîna-luĭ-Fum și Ciulpani. Văĭ sunt: Valea-Mare, Valea-Jidoștițeĭ, Valea-Mihutesculuĭ, Cășcălăcul și Ogașul-cu-Perĭ. Cîmp este Cîmpul-Mare, cu o întindere aproape de 200 pogoane cultivabile.

Prin comună trece șoseaua Turnul-Severin-Magheru-Bresnița-Jidoștița-Marga-Cireșul.

Ape maĭ principale în comună sunt: pîrîul Jidoștița, care se formează din izvoarele acesteĭ comune, trece pe lîngă școală și se varsă în Dunăre, lîngă satul Gura-Văiĭ, Sușița, care se formează din izvoarele satuluĭ Sușița, udă cătunul Sușița și se varsă în rîul Topolnița, spre N. de cătunul Scînteești.

Jidoștița, *pîrîŭ* și *vale,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Jidoștița.

Jidova, *vechie numire* dată *vîrfuluĭ* Cetățuia, jud. Buzăŭ, com. Tisăul, unde se văd și resturĭ de oare-care fortificațiĭ.

Jidovi, saŭ și **Rîpa-Șoimuluĭ,** *deal,* în com, rur. Dragotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Jidovile, *deal,* jud. Gorj, căt. Văcarea, com. Dănești, spre S. de cătun.

Jidovilor (Movila-), *movilă,* spre N.-E. de com. Ianca, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, cu 4 stînjenĭ înălțime, și un diametru de 4 stînjenĭ. Se termină cu un con trunchiat. Lîngă ea se află niște gropĭ. Face parte din un șir de măgure ce trec peste toate moșiile dimprejur.

Este învederat că «*jidov*» în înțeles de «*uriaș*» nu are nimic comun cu omonimul săŭ, care însemnează ebreŭ; constatăm în același timp că în unele limbĭ slavice același cuvînt desemnă pe Evreŭ și pe uriaș. Prin reminiscențe biblice cu greŭ s'ar putea explica această asociațiune logică în graiul poporuluĭ; cu greŭ adică am admite că se atribue clădirile uriașe, jidovilor, pentru că eĭ după tradiția biblică aŭ fost în stare să tortureze chiar pe Christ și că așa sunt privițĭ ca niște ființe extraordinare ce luptă cu însășĭ divinitatea ca și titaniĭ.

Firul intermediar și tot deodată nodul cestiuneĭ este «tatar», al treilea termen al asociațiuneĭ, care singur poate explica într'un mod satisfăcător tranzițiunea dintre ceĭ-l'alțĭ 2 termenĭ: «*jidov*» și «*uriaș*».

Tătarul prin statura-ĭ erculeană și înfățișarea-ĭ spăimîntătoare, putea ușor lăsa în amintirea poporuluĭ, impresiunea de colos saŭ novac, ale căreĭ urme localizate, le găsim în diferite puncte ale țăreĭ. Rămîne încă a se lămuri relațiunea dintre jidov și tătar; saŭ să vedem a fost în trecut un popor despre care să se poată susține cu siguranță că a fost tătar și jidov în același timp? Un asemenea popor a existat și este cunoscut în istorie sub numele de Cazarĭ. Cazariĭ, neam de origină finotatară (ca Huniĭ și Avariĭ) carĭ ocupă maĭ toată Rusia meridională, adoptară judaizmul în secolul VIII-lea și subsistară ca stat judaic peste 3 secole (1016). In secolul al VII-lea imperiul lor se întindea de la Don pănă în Panonia. Bulgariĭ și alte populațiunĭ slave, chiar Ungurii aŭ stat sub stăpînirea lor, iar imperatoriĭ Bizantinĭ le plăteaŭ tribut.

Cu stingerea potereĭ lor și contopirea în alte neamurĭ tătare, eĭ nu dispărură din memoria oamenilor. Amintirea poporuluĭ devenea din ce în ce maĭ vagă despre niște Tătarĭ foștĭ odinioară jidovĭ, carĭ adesea aŭ insuflat spaimă locuitorilor, prin mărimea saŭ puterea lor neobișnuită și prin nesăbuitele lor isprăvĭ. O parte din aceștĭ Cazarĭ vor fi căutat de timpuriŭ un adăpost în județul Romanați și Muscel, unde pare a se fi concentrat amintirile tradiționale relative la dînșiĭ. Aci eĭ vor fi săvîrșit acea clădire cu aspect ciclopic, Jidova, despre care singur numaĭ numele maĭ povățuește de acele timpurĭ depărtate. Așezămintele și locuințele lor au lăsat urme însemnate, carĭ luară în închipuirea poporuluĭ proporțiunĭ colosale. Oamenĭ de-o mărime supra-naturală vor fi trăit după gura veacului, într'o vreme străveche, despre care ceĭ maĭ bătrînĭ abia îșĭ maĭ aduc aminte,

și aceĭ oamenĭ uriașĭ poporul îĭ numește Jidovĭ saŭ Tătarĭ. Decĭ jidov în sens de uriaș e un reflex vag de la primele invaziunĭ tătare în aceste țărĭ.

El concentrează în sine amintirea unuĭ popor tiranic judaizat, dispărut maĭ tîrziŭ ca națiune cu desăvîrșire, care s'a strecurat asemenea prin valea Dunăreĭ, și dintre carĭ o parte va fi stăruit în aceste locurĭ, unde găsim numaĭ urme, carĭ să maĭ povestească viitorimeĭ de ființa sa în aceste locurĭ.

Jidovilor (Movila-), *movilă,* la S. de com. Cacaleți, pl. Ocolul, jud. Romanați, înaltă de 5 stînjenĭ și lungă, adică cu un ocol la poale de 27 stînjenĭ. Vîrful îĭ este trunchiat, și cînd daŭ ploĭ se văd oase uriașe și olane de lut pe care curge apa. Poporul, fie prin reminiscențe biblice, fie prin impresia îngrozitoare produsă asupră-ĭ de poporul jidovit (religios) al Cazarilor atribue aceste înălțimĭ curioase, jidovilor. Probabil, la Cacaleți, sunt din epoca romană a Dacieĭ, căcĭ pe aci ar trece, după restituirile ultime (Goos) calea romană de la Drubetis la Romula și în ruinele ce se găsesc aci trebue a se așeza Castra-Nouă, stațiune la acea cale.

La N. de Cacaleți maĭ sunt vre-o 10 măgurĭ: unele ar fi servit de morminte, altele de puncte de observație.

Jidovina, *nume* ce poartă *două dealurĭ,* în jud. Mehedinți, pl. Cerna, com. rur. Dilma.

Jidovina, *vale,* formată de dealul cu acelașĭ nume, com. Armăseni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Jidovuluĭ (Piatra-), *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Jitia, în partea de N.; acoperit cu pădurĭ și puține pășunĭ.

Jidovuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* în jud. Teleorman, pl. Teleorman, pe moșia Doagele. Se împreună cu Valea-Vîrcanuluĭ, a căreĭ gură este în Valea-Tecuciuluĭ.

Jidul, *deal,* care se formează pe toritoriul com. Bălteni, jud. Olt; brăzdează partea de N.-E. a com. Coteana, pl. Siul-d.-s., între valea Dîrjovuluĭ, vîlceaua cu acelașĭ nume și Valea-Brebeneluluĭ, care se unește cu a Dîrjovuluĭ la S. de căt. Brebeni-Romînĭ; se întinde pe o distanță de 3 kil.

Jieni, *mahala,* în com. rur. Samarinești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Jieniĭ (Cotul-), *com. rur.,* în N.-E. plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, lîngă Olt, pe șoseaua Izlazul-Stoienești, la 26 kil. de Caracal și la 20 kil. de Corabia, formată din satele Jieni și Plăviceanca. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ e de 87 m.

Are o populațiune de 164 familiĭ, saŭ 750 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ioan (1854), deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală primară de gradul II; 5 stabilimente comerciale.

Vite marĭ sunt 845; vite micĭ, 1332 și porcĭ, 330.

Budgetul com. e de 2663 leĭ la veniturĭ și de 2649 leĭ la cheltuelĭ.

Jiețul, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziștea, așezată pe moșia bisericeĭ Madona-Dudu. Se scurge în balta Ochiul. Este formată din revărsările rîuluĭ Jiul.

Jiețul, *pîrîŭ,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Căciulătești, curgînd pe lunca Jiuluĭ, cu direcțiunea de la N. la S. Se încarcă pe stînga cu pîraiele Sărtăluí și Pietrișul și după confluența acestor ape se varsă în balta Pietrișul, din pădurea Sadova.

Jigalia, *com. rur.,* în partea de S. a pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, mărginită la N. cu com. Țiful, la E. cu Urdești și la V. cu jud. Tutova.

Este formată din satele: Jigalia și Rîșcani, cu o populație de 210 familiĭ, saŭ 697 suflete, din carĭ 145 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeșĭ și se ocupă pe lîngă agricultură și cu cultura viilor și a livezilor.

Are o biserică și o școală.

Este udată de pîraĭele: Jigalia, Dodești și Șipotul.

Vite: 2189 vite marĭ cornute, 2175 oĭ, 50 caĭ și 167 porcĭ.

Jigalia, *sat,* în partea de S. a com. Jigalia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, așezată pe șes și parte pe coasta dealuluĭ despre V., prin care trece pîrîul Jigalia.

Are o populațiune de 89 familiĭ, saŭ 423 suflete, din carĭ 89 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt răzeșĭ și se ocupă cu cultura viilor și a livezilor.

Are: o școală, înființată în 1886, frecuentată de 12 elevĭ; o biserică vechĭe, cu un preot.

Jigalia, *pîrîŭ,* izvorește din com. cu acelașĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, trece pe teritoriul com. Găgești, unde spre S. de satul Jurcani și se varsă în dreapta Elanuluĭ.

Jigăile, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Slăvești.

Jigoranceĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ.* Vezĭ Găurenceĭ (Pîrîul-), pîrîŭ, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Jigoreni, *sat,* în partea de V. a com. Ţibăneşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Jigorăni, format din desfiinţatul sat Glodeni, maĭ la S. de Jigorăni. Are o suprafaţă de 21 hect. şi o populaţie de 55 fam. saŭ 266 suflete.

Are o biserică de lemn, reconstruită de Ioan Carp la 1813. Catapetezma biericeĭ datează de la 1695, zugrăvită de un pictor Mihail Zugravul, scris cu litere eline: «Μιχαὴλ Ζωγράφος 1695».

Vite: 220 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 326 oĭ, 7 capre şi 102 rîmătorĭ.

Jigorenilor (Dealul-), *ramificare* din şirul de dealurĭ ce vin de la N. spre S. din jud. Iaşi şi se întind şi în com. Ţibăneşti, jud. Vasluiŭ; pe coasta acestuĭ deal e aşezat satul Ji gorăni, iar pe culme are pădure.

Jijia, *plasă,* în jud. Botoşani, astă-zĭ unită cu plasa Ştefăneşti, numită după rîul Jijia care o străbate de alungul. Se întinde la V. de pl. Ştefăneşti, pe valea Jijia şi dealurile ce o mărginesc de ambele părţĭ. Se mărgineşte la N. cu jud. Dorohoiŭ; la E., cu plasa Ştefăneşti; la S., cu jud. Iaşi, şi la V., cu pl. Tîrgul şi Miletinul.

Se compune din 6 comune:

1. *Comîndăreşti,* cu satele: Comîndăreşti, Pogoreşti, Rădeni, şi Răuseni, în partea de S. a plăşeĭ.

2. *Buimăceni,* cu satele: Albeşti, Buimăceni, Capul-Pădureĭ, Crăciuneni, Petreşti şi Şătrăreni, în centrul plăşeĭ.

3. *Dîngeni,* cu satele: Bivolari, Buhăceni, Buneni - Floriĭ, Buneni - Stihiĭ, Dîngeni, Iacobeni-Vechĭ, Iacobeni-Noĭ şi Strahotinul, în partea de N. a plăşeĭ.

4. *Todireni,* cu satele: Cobiceni, Hlipiceni şi Todireni, la N. de Comîndăreşti.

5. *Truşeşti,* cu satele: Măşcăteni, Hulubul-Vechiŭ, Hulubul-Noŭ şi Truşeşti, la N. de Buimăceni, în centrul plăşeĭ.

6. *Ungureni,* cu satele: Durneşti, Iepureni, Sapiveni, Ungureni-Jianul şi Vicoleni, la N.-V. de Dîngeni.

Pămîntul este de calitate bună, prielnic pentru agricultură.

Dealurĭ. De ambele părţĭ ale Jijieĭ se întind coline şi dealurĭ întretăiate de văĭ şi pîrîiaşe; ele aŭ direcţia de la N. la S., maĭ cu seamă cele din stînga. şi se termină în apropiere de Jijia.

In dreapta Jijieĭ avem următoarele dealurĭ: Dealul-de-la-Lutărie, Dealul-de-la-Steag şi Dealul-de-la-Vie, în com. Ungureni; Dealul-Strahotinuluĭ, în com. Dîngeni; Dealul-Frăsineilor, al-Hulubuluĭ, al-Moriĭ, al-Prisaciĭ saŭ Colţuşoruluĭ, al-Rădiuluĭ şi al-Vieĭ, în com. Truşeşti; al-Răusenilor, al-Vieĭ, al-Comîndăreştilor, Topala şi Pungeni, în com. Comîndăreşti.

In stînga sunt:

Holmul-de-la-Vie, în com. Dîngeni; Cotoaca, Guranda, în com. Truşeşti; Holmul, Hîngirăul şi al-Bucelor în com. Buimăceni; Misir, Geamălăul, în com. Todireni; Ciurgăul, Mihăiasa, al-Pogoreştilor, Cracalia, în com. Comîndăreşti.

Văile. Cea maĭ mare vale este a Jijieĭ, care străbate plasa în tot lungul săŭ, apoĭ Valea-Drisleĭ, Sicna, etc.

Rîurĭ. Jijia e cel maĭ însemnat rîŭ; udă toate comunele acesteĭ plăşĭ: Ungureni, Dîngeni, Truşeşti, Buimăceni, Todireni, şi Comîndăreşti.

Primeşte în dreapta: Pîrîul-Ciobanuluĭ, în com. Dîngeni; Drislea, în com. Truşeşti; Pîrîul-Cociugenilor, în com. Buimăceni; Sicna, la Todireni şi Pîrîul-Livezilor, în com. Comîndăreşti.

In stînga: Pîrîul-Banuluĭ, al-Hriţculuĭ şi Moroaica, în com. Dîngeni; pîrîul Albeşti, în com. Buimăceni; al-Ruşilor, Durducul şi Hulturul, în com. Comîndăreşti.

Sunt 40 iazurĭ.

Suprafaţa plăşeĭ e de 39950 hect.

Producţiunĭ. Cerealele, fîneţele şi imaşele, ocupă cea maĭ mare parte din teritoriul plăşeĭ; pădurĭ şi viĭ sunt puţine. Din 39950 hect. întinderea plăşeĭ, 20000 hect. o ocupă semănăturile, 1948 hect. pădurile, din carĭ 409 hect. ale Statuluĭ, iar restul de 17593 hect. îl ocupă fîneţele, imaşele şi locurile satelor.

Sunt 1086 stupĭ cu albine.

Pădurile se exploatează şi produc lemne pentru construcţie şi pentru foc.

Sunt 7 morĭ de apă şi 8 de aburĭ.

Comerciul se face cu cereale, vite, băuturĭ şi lemne; pieţele de desfacere sunt: Botoşani, Suliţa şi Ştefăneşti.

Drumurĭ. Are cîte-va şosele care o întretae de-a curmezişul, precum şoseaua Botoşani-Ştefăneşti care trece prin Truşeşti, apoĭ Botoşani-Săveni prin Dîngeni. Calea ferată Dorohoi-Iaşi trece prin Jijia.

Populaţiunea. Numărul familiilor e de 2525. Sunt 10035 suflete, din carĭ 2268 contribuabilĭ.

Administraţia. Plasa Jijia e unită în administraţie cu plasa

Ştefăneşti. Are 6 comune cu 6 primarĭ şi ajutoarele lor.

In privința sanitară şi judiciară, e reunită tot cu plasa Ştefăneşti.

Are: 19 biserici, cu 12 preoțĭ şi 27 cîntăreţĭ; 7 şcoale mixte, conduse de 6 învățătorĭ şi frecuentate de 285 băeţĭ şi 10 fete.

Jijia, *rîŭ*, izvoreşte din fîntîna Bălăneasa, din pădurea de pe moşia Hilişeul-Curt, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Acest rîu pleacă în formă de mic pîrîiaş, a căruĭ volum de apă se tot măreşte treptat în cursul săŭ prin alte pîrîiaşe ce primeşte pe dreapta şi stînga sa; această formă mică o păstrează până la intrarea sa în Iezer saŭ Lacul-Dorohoiuluĭ, prin care trece de alungul şi prin mijlocul luĭ, formînd un curent ce se poate observa destul de bine cînd timpul e liniştit şi apa Iezeruluĭ e lină. La eşirea din Iezer, volumul apeĭ fiind maĭ mărit, începe a se însemna maĭ mult în formă de rîuşor. Pentru aceasta uniĭ geografĭ, iĭ daŭ obîrşia de la Lacul-Dorohoiuluĭ. Eşind din lac, trece pe alăturea cu oraşul Dorohoiul, prin partea de E., şi se lasă în jos spre S., prin mijlocul judeţuluĭ udînd satul Hilişeul-Curt: atinge în Valea-Ţiganuluĭ o mică parte a satuluĭ Hilişeul-Gafencu şi partea S. a satuluĭ Hilişeul-Vîrnav, de unde îndreptîndu-se maĭ spre S. traversează lacul Dorohoiul şi partea de N.-E. a oraşuluĭ Dorohoiul; distanța de la obîrşia Jijieĭ până la oraşul Dorohoiul este aproximativ de 20 kil. De aicĭ îndreptîndu-se cam spre E. traversează partea de N. a satuluĭ Broscăuţi şi partea de V. a satelor Carasa şi Miclăuşeni, de unde luînd direcţiunea spre E. udă pe o distanţă de 20 kil. satele Corlăteni, Vlădeni (Fandolica), Tăuteşti (Podul-luĭ-Stamate), Bărzeşti şi Plopeni-Micĭ situate pe malul drept al rîuluĭ, şi satele: Dimăcheni, Mateeni, şi Mîndreşti, situate pe malul drept. Străbate cătunele satuluĭ Plopeni-Marĭ, apoĭ, continuînd a curge în direcţiunea S.-E., udă satele Vicoleni-Micĭ, Vicoleni-Marĭ, Dîngeni, de unde schimbă direcţiunea cam spre S., Guhăceni şi Cruceşti situate pe malul stîng şi satele Sapireni, Iepureni, Iacobeni, Strahotin şi Hulubul situate pe malul drept. La satul Iacobeni Jijia trece în jud. Botoşani, apoĭ de la satul Truşeşti, continuă cam spre S.-E., trece aproape de satul Măşcăteni (malul drept) Albeşti şi Buimăceni, malul stîng Şetrăreni, Crăciuneni, Jumătăţeni şi Todireni (malul drept). La Todireni primeşte pe malul drept rîul Sicna. Continuă în aceeaşĭ direcţie (S.-E.), udînd satele Hipliceni, Cobiceni, Răuseni, Comîndăreşti, Rădeni-luĭ-Buzilă, Ghiţeşti, Buhăeni, Şoldani şi Vlădeni (malul drept) şi satele Pogoreşti, Stolniceni, Glăvăneşti, Andreeşeni, Spineni, Epureni şi Iacobeni (malul stîng.) La S. satuluĭ Vlădeni primeşte rîul Miletinul. De la Comîndăreşti până la Andreeşeni rîul Jijia formează hotar între judeţul Botoşani şi Iaşi, iar de la Andreeşeni spre S. curge în judeţul Iaşi.

De la Comîndăreşti-Stolniceni până la Vlădeni-Gura-Miletinuluĭ, lărgimea văeĭ variază între 1 kil. şi 2 kil. şi jumătate, continuînd această lărgime până în dreptul satelor Ţigăneşti, malul stîng şi Rădiul-Mitropolieĭ malul drept, unde se uneşte cu şesul Prutuluĭ. De la gura Miletinuluĭ până în şesul Prutuluĭ udă satul Ţigănaşi, pe malul stîng şi trece în apropierea satelor: Movileni, Larga, Epureni, Ţipileşti, Rădiul Mitropolieĭ, pe malul drept. De aci rîul Jijia continuă a şerpui în şesul Prutuluĭ pe sub malul drept, formînd maĭ multe cotiturĭ printre satele: Cîrpiţi, Sculeni, Luceni, Icuşeni, Cotul-luĭ-Ivan, Chisărăi, Medeleni, Lăzăreni, Golăeşti, podul Jijieĭ, Bosia, de la Mînzăteşti, malul Prutuluĭ, Coada-Stînceĭ, Ungheni, Cristeşti, Ţuţora şi Chipureşti, la N.-V. căruia se întruneşte cu rîul Bahluiul. Continuă a curge, cînd prin mijlocul şesuluĭ cînd pe sub malul drept printre satele: Osoiul, Moreni, Prisecani, Costuleni şi Măcăreşti, de unde trece în judeţul Fălciŭ. De la E. satuluĭ Costuleni şi până în dreptul satuluĭ Măcăreşti, rîul Jijia formează hotar între judeţul Iaşi şi Fălciŭ, apoĭ continuînd în direcţia spre S.-E. formează maĭ multe coturĭ în şesul Prutuluĭ, lăsînd în stînga la o depărtare de la 1 până la 2 kil. satele: Colţul-Cerneĭ, Sălăgeni, Cotul-Bucureşti, Grozeşti, Copăceni, Zberoaia şi Scoposeni, situate pe malul drept al Prutuluĭ; iar pe dreapta lasă la 1 kil. satul Bohotin, în dreptul căruia primeşte rîul Bohotinul; apoĭ se varsă în rîul Prut, la N.-E. de pichetul No. 8 între coturile Popina şi Paisa.

In cursul săŭ Jijia primeşte maĭ multe pîraie, dintre care cele maĭ principale le primeşte în jud. Iaşi, şi anume: Miletinul, Jijioara, Larga, Puturoasa, Răchita, Rădiul, Tătarca, Mocra, Covasna şi r. Bahluiul în dreapta sa; iară în stînga: Ciocanul, Puturosul, Capul-Dealuluĭ, Cara-Gheorghe, Suricea, Turcul, Boseni, Puturosul, Uluci, Şipotile şi Fundoaea.

Apa Jijeĭ e maĭ mult de o coloare gălbuie turbure, din cauza straturilor de pămînt hle-

ios ce-ĭ formează albia; în unele părțĭ se găsesc și straturĭ nisipoase; are multă compoziție vegetală din cauza arborilor și a plantelor acuatice ce cresc pe marginele apeĭ și prin mlaștinele permanente formate prin vărsările luĭ; ceea-ce dă apeĭ coloarea cam verzie în timpul secetos.

Apa acestuĭ rîŭ e foarte scăzută în vremurĭ de secetă, iar în timp zlotos are așa abondență de apă în cît ĭese din matcă și acopere șesurile din valea sa, avînd aspectul unuĭ fluviŭ și producînd în acel timp marĭ pagube recolteĭ sămănăturilor și fînaţelor. Aceasta provine din cauză că pe toată lungimea văeĭ pe unde curge rîul, atît pe dreapta cît și pe stînga se află nenumărate văĭ și pîrîiașe carĭ duc apele lor ce curg de pe dealurĭ prin topirea omătuluĭ și prin căderea ploilor, în valea rîuluĭ. Această vale fiind mult maĭ plană n'are scurgerea repede, în cît apele se strîng în volum mare și de aice revărsăturile se produc adesea-orĭ.

In general malurile rîuluĭ sunt micĭ, fiind că cea maĭ mare parte a cursuluĭ săŭ este pe loc șes; unde curentul apeĭ este maĭ repede, și panta șesuluĭ maĭ ridicată, malurile sunt la înălțime de 2—3 m., formate prin mîncăturile de apă; în unele locurĭ pe unde terenul este maĭ ridicat, pe acolo înălțimea malurilor se ridică de la 4—6 m.

Jijia este de mare folos populațiuneĭ, căcĭ procură apă animalelor domestice, pune în mișcare morĭ pentru măcinat și produce pește pentru hrană.

Producțiunele acestuĭ rîŭ sunt: peștĭ, racĭ și chișcarĭ; scoicĭ sunt atît de multe, în cît se poate zice că este hrana zilnică a locuitorilor ce trăesc prin satele de pe valea Jijieĭ. Maĭ produce prin unele localitățĭ pădurĭ întregĭ de stuh, care se întrebuințează pentru acoperitul caselor și la diferite trebuințĭ de ale gospodărieĭ rustice.

Valea întinsă și frumoasă prin care curge rîul Jijia, este locuită; pe întinsele sale șesurĭ se află: sate, locurĭ de cultură întinsă, fînațe și imașurĭ pe carĭ se cresc cu multă înlesnire cîrdurĭ de vite marĭ cornute, oĭ și caĭ.

Lățimea văeĭ în toată întinderea eĭ variază între 5 și 10 kil., iar a rîuluĭ de la 2 la 4 și chiar 8 m. spre gura eĭ.

Jijia, *vale*. Vezĭ Jijia, riŭ.

Jijila, *com. rur.*, în jud. Tulcea, plasa Măcin, situată în partea vestică a județuluĭ, la 90 kil. spre V. de orașul Tulcea, capitala județuluĭ, și în partea N. a plășeĭ, la 6 kil. spre N. de orașul Măcin, reședința plășeĭ.

Are o populație de 310 familiĭ, saŭ 1005 suflete; o școală mixtă, fondată în 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 95 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru, zidită la 1859 de Maiestrul Alexie cu părintele Mihaĭ și cu locuitoriĭ, cu un preot și un cîntăreț.

Calitatea pămîntuluĭ e bună.

Se mărginește la N. cu com. Văcăreni; la S. și S.-V., cu orașul Măcin, despărțindu-se prin dealurile Cheia și al-Pricopanuluĭ; la S.-E., cu com. Greci; la E., cu comuna Balabancea, de care se desparte prin dealul Piscul-Inalt-și-Țuțuiat și cu com. Luncavița, despărțindu-se prin dealul Pietrosul.

Dealurile carĭ brăzdează comuna sunt: Cheea, cu vîrful Sărăria (109 m.), la S.; Culmea-Pricopanuluĭ, cu vîrful Sulucul (364 m.), la S.-E.; dealul Piscul-Inalt-și-Țuțuiat, la E., precum și Pietrosul, cu Vîrful-Chitlis (97 m.); Sevastin, Dealul-Milcovuluĭ, Dealul-Cărărilor, la N.; Dealul-Ștubeiuluĭ, Piscul-Dascăluluĭ, prin interior, spre S.-E.; Orliga (110 m.), Aganim, Baranga (20 m.), la S.-V. Movilele sunt naturale ca Movila-luĭ-Moș-Staicu (30 m.), Lazăr Nadoleanu, (45 m.), la V.

Apele care o udă sunt: valea Jijila, prin mijloc, trecînd și prin sat; afluențiĭ săĭ sunt: Valea-Popeĭ, Valea-Largă, Vasilica, Valea-Bostanelor, Valea-Grecilor, la S.; Valea-luĭ-Bran și Valea-Nucarilor, la N.; Gîrlița-Coticeruluĭ la S.-V.; Privalul-Coticeruluĭ, la V., care străbate grindul Zgamira-Mare și al-Coticeruluĭ. Bălțĭ sunt: Balta-Ilenilor, Somora, Rotunda, Tinosul, Baghia, Spinăul, Zmeoaica, Opinca, toate la V., avînd o întindere de 500 hect.; balta Jijila, de peste 600 kil., la N.; conține pește, al căruĭ venit e al statuluĭ.

Suprafața comuneĭ e de 1854 hect., din carĭ 110 hect. ocupate de vatra satuluĭ, restul al locuitorilor; numaĭ bălțile sunt ale statuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 112 plugurĭ; 898 boĭ și vacĭ, 296 caĭ, 1711 oĭ, 41 capre, 292 rîmătorĭ.

In com. sunt 6 comercianțĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 3000 leĭ anual.

Căĭ de comunicație: Șoseaua națională Tulcea-Isaccea-Măcin, ce trece prin sat, drumurĭ comunale la Văcăreni, Măcin, Greci și Luncavița.

Se zice că acest sat a fost fondat de Tătarĭ, acum vre-o 200 de anĭ, cînd aŭ fost gonițĭ de Rușĭ din Crimeea. Romîniĭ, carĭ aŭ venit aci, se numeaŭ

Dicieni din Dicia saŭ Dacia, după cum arată și un dicton al lor: Dician cu coporan (sucman), «coporan cu chiotirĭ». Rușiĭ în războaiele lor cu Turciĭ, luaŭ pe Romînĭ și-ĭ duceaŭ în Basarabia; însă pe la 1817 ne maĭ putînd suferi dominațiunea lor, eĭ fugiră unul cîte unul, veniră în Dobrogea, fundară sate între care și Jijila, de unde aŭ făcut pe Tătarĭ să plece în altă parte.

Jijila, *baltă,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni și Jijila (acesteia aparținîndu-ĭ puțin); maĭ poartă și numele de balta Gărvan, de la satul Gărvan, care este așezat nu departe de dînsa; este situată în partea N.-V. a plășeĭ, în cea vestică a comuneĭ Văcăreni și cea nordică a comuneĭ Jijila; este formată de o mare vărsare anterioară a Dunăreĭ, cu care comunică direct prin Gîrla-luĭ-Coea și a-Combreĭ și indirect prin alte maĭ multe brațe; în partea nordică se desface Balta-Lățimeĭ, care devine apoĭ Gîrla-Lățimeĭ; se ridică spre N. și apoĭ se încovoae ca o potcoavă, spre a se devărsa în Gîrla-Mare, și prin aceasta în gîrla Luncavița; prin Gîrla-Lățimeĭ, primește apele bălților Stanimirul, Mocanul, Combra și Plosca; în partea de E., Dealul-cu-Monumentul, Bugeacul și al-Cărărilor, își trimet ultimele lor ondulațiunĭ; tot pe malul estic, care este uscat pe cînd cel vestic este mărginit de stuf băltos, se află ruinele cetățueĭ Gherma, satul Jijila; în Jijila se varsă pîrîul Jijila; are o formă dreptunghiulară, cu o întindere de aproape 10 kil. pătrațĭ, (saŭ 1000 hect.), din carĭ 150 hect. numaĭ aparțin comuneĭ Jijila; conține pește bun și în mare cantitate, care se exportă prin comunele Văcăreni, Jijila, în Măcin, Brăila și Galați; pe malul săŭ de E., merge drumul comunal Măcin-Jijila-Azaclîul.

Jijila, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni și Jijila; își ia naștere din poalele de N.-V. ale dealuluĭ Piscul Inalt-și-Țuțuiat; se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la S.-E. spre N.-V., și, după un curs de 12 kil., se varsă în balta Jijila, în partea despre E., lîngă satul Jijila, pe care îl udă spre N.; cursul săŭ este repede cît-va timp și apoĭ se încetinește; o mică distanță de la izvorul săŭ curge prin pădurĭ, și apoĭ printre numeroase dealurĭ, ca: Pietrosul, Piscul-Roșu, Milcovul, Sevastinul, Piscul - Dascăluluĭ, Ștubeiul, etc.; brăzdează partea N.-V. a plășeĭ, pe cea S.-V. a comuneĭ Văcăreni și pe cea N. a comuneĭ Jijila; basinul acestuĭ pîrîŭ este destul de însemnat, avînd o întindere 14 kil. pătrațĭ (saŭ 1400 hect.), coprinzînd cîte o însemnată parte din teritoriul comunelor Jijila și Văcăreni; acest basin este cuprins între dealurile Pricopanuluĭ, Cheea, Sărăria, Aganim și Orliga la S., și între dealurile Cărărilor, Milcovuluĭ, Sevastin, Pietrosul și Chitlis la N; afluențiĭ săĭ ceĭ maĭ însemnațĭ sunt: Valea-luĭ-Bran, pe dreapta și Valea-Popeĭ, Valea-Largă, Vasilica, al-Bostanelor și al-Grecilor pe stînga; de-alungul rîuluĭ Jijila merge drumul comunal Jijila-Greci; este tăiat de drumul județean Măcin-Isaccea, și de drumurile comunale Jijila-Văcăreni, Jijila-Măcin și Jijila-Luncavița.

Jijioara, *pîrîŭ,* izvorește din marginea de S. a jud. Botoșani, trece în jud. Iași prin partea N. a plășeĭ Bahluiul, printre rîul Bahluiul și pîrîul Miletinul; udă o parte din teritoriul comunelor: Ceplenița și Șipotele; trece în plasa Copoul și formează iazurĭ în com. Gropnița; se varsă apoĭ în rîul Jijia lîngă Movileni, aproape de satul Larga, după ce primește maĭ mulțĭ afluențĭ.

Jijioara, *iaz,* format de pîrîul Jijioara, pe teritoriul satuluĭ Potîngeni, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași; e bogat în stuh și papură.

Jilava, *sat,* face parte din com. Jilava-Merlari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat pe un deal la S. de București, între Filaretul și rîul Sabarul. Prin mijlocul satuluĭ trece șoseaua națională București-Giurgiŭ. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 2268 hect., cu o populație de 1195 locuitorĭ.

D-l Petrovicĭ-Armis are 1596 hect. și locuitoriĭ 672 hectare Proprietarul cultivă 1096 hect. (500 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 495 hect. (26 sterpe, 151 izlaz).

Aci se fac anual 2 tîrgurĭ: unul la Dumineca-Mare și altul la 21 Iulie.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Impărațĭ, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; 1 școală de băețĭ și de fete, frecuentate de 23 elevĭ și eleve și cu întreținerea cărora statul și comuna cheltuesc anual 2113 leĭ. Localul școaleĭ s'a construit de județ.

Maĭ are 1 moară cu apă și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 755 şi al celor micĭ de 759.

Locuitoriĭ în mare parte sunt Sîrbĭ şi se ocupă în special cu cultura legumelor.

Jilava, *sătuc,* jud. Brăila, la 8 kil. de satul Nazîrul, aproape de hotarul despre com. Tudor-Vladimirescu. Vatra satuluĭ este de 9 hect., cu 20 case. Populaţia este de 18 fam. saŭ 120 sufl. dintre carĭ 61 bărbaţĭ şi 50 femeĭ.

Vite sunt: 40 caĭ, 140 vite marĭ cornute, 6 oĭ şi 42 rîmătorĭ.

Jilava, *sătuc,* la S.-E. de com. Hurgueţi, pe moşia Ciorani, jud. Brăila, la 8 kil. spre E. de satul Gurgueţi, pe ramificaţia vîlceleĭ Jilava din com. Romanul. Vatra satuluĭ este de 1 hect., cu 3 case şi 18 suflete.

Vite sunt: 30 vite marĭ cornute, 10 caĭ şi 4 rîmătorĭ.

Jilava, *cîmpie,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Pietrari-d.-j., pe care se face bîlciŭ.

Jilava, *moşie,* în jud. Brăila, pendinte de com. Gurgueţi. Are o suprafaţă de 1800 hect., dînd un venit de 20000 leĭ.

Jilava, *pădure,* în jud. Ilfov, pl. Sabarul, în întindere de 500 hect., proprietatea d-nuluĭ Petrovicĭ-Armis.

Jilava, *vale cu pîrîŭ,* în jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti, com. Ţepul, continuare a văeĭ Măţuluiul; curge spre S.-E., şi se varsă în Berheciŭ, în partea de S.-E. a comuneĭ.

Jilava, *vîlcea îngustă,* jud. Brăila, străbate com. Romanul, de la N. spre S., adîncindu-se şi lăţindu-se spre S., maĭ cu seamă unde dă în Valea-Ianca, la V. de movila Dudăul. Această vîlcea trece pe lîngă satul Romanul prin partea de V. Are o ramificaţie care trece spre V. de com. Gurgueţi, pe lîngă tîrla Jilava din acea comună.

Jilava, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, pl. Sabarul, com. Jilava, pe linia Bucureşti-Giurgiŭ, pusă în circulaţie la 1 Noembrie 1869. Se află între staţiile Filaret (8.6 kil.) şi Sinteşti (4.1 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului măriĭ, de $67^m.31$. Venitul aceste staţiĭ pe anul 1896 a fost de 57389 leĭ şi 80 banĭ.

Jilava, *fort,* în jurul Bucureştilor. Vezĭ cuvîntul Bucureşti, § Fortificaţiile.

Jilava-Merlari, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Sabarul, situată la N. de Bucureşti, între Viile-Filaretuluĭ şi rîul Sabarul, la 10 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu căt. Creţeşti şi Vîrtejul prin şosele vecinale.

Se compune din satele: Jilava, Merlari şi Odăile, cu o populaţie de 1807 suflete, din carĭ 354 contribuabilĭ; locuesc în 457 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 3178 hect. D-nul Petrovicĭ-Armis şi d. G. Diamandi aŭ 2096 hect. şi locuitoriĭ 1082 hect.

Proprietariĭ cultivă 1371 hect. (75 izlaz, 650 pădure). Locuitoriĭ cultivă 790 hect. (42 sterpe, 250 izlaz).

Budgetul com. e de 7512 leĭ la veniturĭ şi de 7445 leĭ la cheltuelĭ.

Are: 2 bisericĭ (la Jilava şi Merlari); 2 şcoale, 1 de băeţĭ şi 1 de fete; 1 moară de apă; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 947 (270 caĭ şi ĭepe, 2 armăsarĭ, 443 boĭ, 150 vacĭ şi viţeĭ, 29 bivolĭ, 53 bivoliţe) şi al celor micĭ, de 2137 (193 porcĭ şi 1944 oĭ).

Locuitoriĭ posedă; 247 plugurĭ, 194 care cu boĭ, 53 căruţe cu caĭ; 263 care şi căruţe.

Locuitorĭ împroprietărițĭ 149; neîmproprietărițĭ 287.

Comerciul se exercită de 8 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Jilavele, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, situată în partea despre N.-V. a plăşeĭ.

Teritoriul aceste comune se întinde, din rîul Ialomiţa, spre N., între comunele: Armăşeşti, Bărbuleşti şi com. Sălciile, din jud. Prahova, pe o suprafaţă de 5640 hect., din carĭ 400 hect. pădure şi 750 hect. loc băltos. Se compune din 2 moşiĭ: Jilavele, cu 4990 hect., pe care se află şi satul Moldoveni, şi moşia Slătioarele, ambele proprietăţĭ particulare.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 442 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ sunt 84.

Teritoriul com. este udat de rîul Ialomiţa şi de pîraĭele Sărata şi Ghighiul şi are lacurile: Jilavele, Slătioarele, Ochiul-Bouluĭ, Rodeanul, Ratca, Cricovelul, Ţiganca şi Brotăcei.

Se compune din satele: Jilavele, Slătioarele, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în Jilavele.

Are o populaţiune de 770 familiĭ, saŭ 2694 suflete: 1345 bărbaţĭ şi 1349 femeĭ; 2670 Romînĭ, 3 Grecĭ, 12 Bulgarĭ, 6 Germanĭ şi 3 Turcĭ; 2685 creştinĭ ortodoxĭ, 6 catolicĭ şi 3 mahomedanĭ; 793 agricultorĭ, 6 meseriaşĭ, 18 comercianţĭ, 8 cu profesiunĭ libere, 45 muncitorĭ şi 28 servitorĭ. Ştiŭ carte 242 persoane.

Are: 2 şcolĭ, una de băeţĭ, condusă de un învăţător retri-

buit de stat și comună și una de fete, condusă de o învățătoare, și ambele frecuentate de 63 elevi și eleve; 2 biserici, deservite de 2 preoți și 4 dascăli.

Vite: 372 cai, 2383 boi, 3949 oi, 7 capre, 17 bivoli și 392 porci.

Budgetul com. e de 8630 lei, la venituri și de 8920 lei, la cheltueli.

Jilavele, *sat*, în județul Ialomița, pl. Cîmpului, pendinte de com. cu același nume, situat în partea de N.-V. a plășei și d'alungul malului de V. al lacului Jilavelor.

Este format din două sate: Jilavele-d.-s. și Jilavele-d.-j., cari s'aŭ unit prin înmulțirea numărului locuitorilor.

Aci este reședința primăriei și a judecătoriei comunale.

Are o școală primară de băeți, cu un învățător și o școală de fete, cu o învățătoare; o biserică, deservită de 2 preoți și 2 dascăli.

Vite: 316 cai, 1800 boi, 3093 oi, 3 capre, 10 bivoli și 285 porci.

In acest sat se fac două tîrguri anuale, unul la Sf. Ilie (20 Iulie) și altul la Pogorîrea Sf. Duh.

Jilavelor (Heleșteul-), *lac*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpului, pe teritoriul comunei Jilavele, situat în partea de E. a satului cu același nume.

Jilăvi, *vechie plasă* a județului Ialomița, care avea 11 sate.

Jilțul, *vale*, în jud. Gorj, pl. Jiul, căt. Orzul, com. Urdari-d.-s.; în această vale curge pîrîul Jilțul, al cărui țărm stîng este format de Dealul-Caselor.

Jilțul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, pl. Jiul, curge despre N. din sus de com. Bălboși, de la N.-V. la S.-E., trece pe marginea despre E. a comunei Ohaba, urmează cursul în jos, spre com. Calapărul-d.-j., și se varsă în Jiŭ la com Broșteni.

Jilțul-Mic, *pîrîiaș*, curgînd despre N. de com. Ursoaia din jud. Mehedinți intră în Gorj prin dreptul căt. Artanul al com. Raci; trece pe marginea despre E. a acestui cătun; străbate comuna Raci, spre S.; trece pe marginea despre V. a cătunului Baniul și se unește, din sus de com. Borăscu, cu Jilțul-Mare.

Acest pîrîiaș curge în tot timpul anului.

Jinguleşti, *lac*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda, în spre V., pe o frumoasă poiană; conține caracudă măruntă, ce se consumă de locuitori.

Jinurul, *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Orașului, com. Andreași; se desface din Vîrful-Alunului, în partea de S.; e acoperit cu păduri.

Jinurul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.; se desface din dealul Măgura-Căpățînii; brăzdează partea de V. a comunei Slobozia, întinzîndu-se printre pîraele Coțatcul și Valea-Cireșului; e acoperit cu pășuni și păduri.

Jipa, *tîrlă*, jud. Brăila, la S. satului Nazîrul, care unită cu tîrla Alexe formează tîrla Pătrana.

Jipeşti, *sat*, jud. Brăila, lîngă hotarul de E. al com. Perișorul despre comuna Urleasca, la 7 kil. spre N.-E. de satul Perișorul; înființat la 1850 de familia Jipa; are 10 case, cu 12 familii, saŭ 62 suflete; vite: 33 cai, 159 vite mari cornute, 200 oi și 54 rîmători.

Jirăul-de-la-Olt, *insulă*, în Olt, jud. Romanați, cu o pădure de 30 hect., aparținînd com. Izlazul.

Jirlăul, *braț*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, în insula Balta, pe teritoriul comunei Tonea.

Jirlăul, *braț* saŭ *canal*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, situat spre S. și lîngă orașul Călărași. Se mai numește și Gîtul-Iezerului. Prin acest braț lacul Călărași comunică cu Borcea. Cînd apele Borcei cresc, curg în lacul Călărași și cînd descresc, apa se reîntoarce în Borcea.

Peste acest braț este un pod stătător.

Jirnovul, *pîrîŭ*, ce vine de aproape de Glavacioc, jud. Vlașca, și dă în Drîmbovnicul aproape de comuna Gratia; trece prin satul Sîrbeni.

Jirovul, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 40 kil. de orașul Turnul-Severin. Satul formează comună cu cătunele: Croicea, Mărul-Roșu, Pușcașul și Valea-lui-Udriștea, avînd peste tot 1500 locuitori, din cari 221 contribuabili; locuesc în 300 case.

Locuitorii posedă: 60 pluguri, 114 care cu boi, 6 căruțe cu cai; 120 stupi.

Are: 2 biserici, cu 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 22 elevi.

Budgetul comunei e la venituri de 1265 lei, iar la cheltueli, de 980 lei.

Vite: 800 vite mari cornute, 21 cai, 760 oi și 650 rîmători.

Este situată pe văi și în apropiere de apa Motrului, până

în care hotarul eĭ se întinde. Prin comună trece şoseaua Strehaia-Broşteni-Baia de-Aramă.

Jirovul. Vezĭ Girovul, *sat*, jud. Neamţu.

Jiruluĭ (Dealul-), *vale*, începe de la Golăşeĭ, com. Bujorul, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, trece prin com. Băneasa şi se fineşte la Cruceanca, în jud. Tutova.

Jităriei (Dealul-), *deal*, jud. Suceava, pe care stă parte din satul Topile.

Jitia, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, pe malul stîng al rîuluĭ R.-Sărat.

E situată în partea de V. a judeţuluĭ, la 43 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de mijloc a plaiuluĭ, la 16 kil. spre S.-V. de com. Dumitreşti, reşedinţa pl. Comune învecinate sunt: Bisoca, la 9 kil.; Chiojdeni, la 12 kil. şi Dănuleşti, la 22 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Nerejul, din jud. Putna, de care se desparte prin munţiĭ Orul şi Stejicul; la S., cu Chiojdeni; la V., cu Bisoca, de care se desparte prin Dealul-Măgureĭ.

E brăzdată la E. de munţiĭ: Dealul-Chiojdenilor, Şelăriile, Scoruşul, Măgădanul, Budaia şi Piatra-Jidovuluĭ; la N., de Măgura, Vîrful-Măgureĭ, Furul-Mare, Furul-Mic, Ştejicul, Monteorul, Neculele, Pietrile-Feteĭ; la V. de Dealul-Roşu, Purcelul, Toporaşul, Omul, Schitul, Piatra-Mîţeĭ, Crucea-Hoţuluĭ, Pucioasele-Marĭ, Pucioasele-Micĭ, Feticiul; la S., de Ulmuşorul, Sările şi Dinul.

Rîurile principale sunt: R.-Sărat, curgînd de la V. la E., şi afluenţiĭ săĭ: Rîmnicelul, Corbul, Săritoarea, Aşiţa, Tocitoarea, Furul, Purcelul, Apa-Roşie, Ştejicul, Pucioasele, Păcurele, la N.; Săratul, Pardoşul, Sărăţelul, la S. Lacurĭ: Lacul-din-Plaiŭ, Lacul-din-Dealul-Săreĭ, Busuiocul şi Liţoiul.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: Jitia-din-Deal, reşedinţa, în mijlocul com.; Jitia-din-Vale, la E.; Dealul-Săreĭ, la V.; Măgura, Vintileasca şi Neculele, la N.

Suprafaţa com. este de 13230 pog., din carĭ 2030 hect. ale locuitorilor (800 hect. vatra satelor) şi 11200 hect. ale particularilor.

Are o populaţie de 420 familiĭ, saŭ 1869 suflete, din carĭ 476 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una, în com. Jitia, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în 1783 de locuitorĭ şi deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; a doua, în căt. Neculele, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1863, se zice, de arhiereul Filofteiŭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 2 şcolĭ, una în cătunul de reşedinţă, fondată în 1878 de comună; a doua în căt. Neculele, cedată comuneĭ de proprietarul Menelas Germani, ambele conduse de 2 învăţătorĭ şi frecuentate de 61 elevĭ.

Comuna are: 550 hect. arabile, 450 hect. imaş, 6000 hect. pădure, 500 hect. fîneţe şi 200 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 48 plugurĭ; 4 morĭ de apă; 284 boĭ, 395 vacĭ, 20 caĭ, 110 iepe, 5 măgarĭ, 3800 oĭ, 2600 capre şi 89 rîmătorĭ.

Sunt în comună: 1 cojocar, 1 potcovar, 9 cherestegiĭ, 8 herăstrae.

Comerciul e activ şi constă în importul colonialelor, spirtoaselor, instrumentelor agricole, şi în exportul vitelor şi al lemnelor. Transportul se face prin gara Sihlea, la 24 kil. spre E. Sunt 15 comercianţĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Rîmnicul-Băbeni-Dumitreşti-Jitia; drumul spre Bisoca; spre Andreaşi, pe culmĭ; spre Valea-Sălcieĭ şi Buda.

Budgetul com. e de 2682 leĭ, 43 banĭ, la veniturĭ şi de 2602 leĭ, 55 banĭ, la cheltuelĭ.

Jitia, *moşie*, în jud. R.-Sărat plaiul Rîmnic, com. Jitia, pe care se află întinsa pădurea Jitia-Poiana-Măruluĭ.

Jitia-din-Deal, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul de reşedinţă al com. Jitia, aşezat spre E., pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat; are o întindere de 120 hect., cu o populaţie de 82 familiĭ, saŭ 375 suflete, din carĭ 71 contribuabilĭ; are o biserică şi o şcoală.

Jitia-din-Vale, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Jitia, aşezat pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat, la 300 m. spre E. de cătunul de reşedinţă; are 100 hect. întindere, cu o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 320 suflete.

Jitia-Poiana-Măruluĭ, *pădure*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Băbeni; are o întindere de 7000 hect., din carĭ 3000 hect. ale Statuluĭ, 4000 ale particularilor; esenţe: 4500 hect. ale Statuluĭ şi 13000 brad, molift, fag, paltin, ulm şi frasin.

Jitiana, *nume* ce purta maĭ nainte *banatul* Craioveĭ, (Oltenia).

Jitianul, *pod de fier*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, peste rîul Jiul, în dreptul satuluĭ Braniştea, lîngă Craiova.

Jiul, *plasă,* situată în partea S.-V. a judeţuluĭ Gorj. Şĭ-a luat numirea de la rîul Jiul care o străbate în toată lungimea sa. Se mărgineşte: la N. cu pl. Ocolul; la V. cu judeţul Mehedinţi, la S. cu jud. Dolj; la E. cu pl. Gilortul cu care se atinge prin comunele: Valea-luĭ-Cîine, Groşerea, Bibeşti, Săuleşti şi Petreşti-d.-j.

Solul plăşeĭ, destul de productiv, este maĭ mult şes, încins la V. şi E. de nişte lanţurĭ de dealurĭ, dintre carĭ, cel din stînga Jiuluĭ este ramură din Dealul-luĭ-Bran, iar cele din dreapta sunt ramificaţiĭ ale dealuluĭ Bujorăscu.

In plasa Jiuluĭ sunt 20083 hect. pădure.

Este udată de la N. la S. de rîul Jiul, care o desparte în două părţĭ, cu 13 comune în stînga şi 19 comune în dreapta.

Afară de rîul Jiul, teritoriul acesteĭ plăşĭ maĭ este udat de următoarele rîurĭ:

Tismana, Jilţul-Mare, Şuşiţa, Dîmbova, Cioiana şi Gilortul, în partea cea maĭ de jos a plăşeĭ şi pe întinderea care formează limita între Gorj şi Dolj.

Şosele: Şoseaua naţională Filiaşi-Petroşani, intră în această plasă maĭ la S. de comuna Brăneşti, trece prin comunele: Brăneşti, Izvoarele, Plopşorul, Peşteana-d.-s., Rovinari şi Poiana, de unde intră în plasa Ocolul.

Şoseaua vecinală care pleacă din jud. Dolj, intră în această pl. la căt. Gura-Şuşiţa şi trece prin următoarele localităţĭ: Ioneşti, Ulmeni, Baniul, Turburea-d.-j. şi de Mijloc, Murgeşti, Gîrbovul, de unde se desparte în două, o ramură apucînd spre Borăscu, iar alta continuînd a merge către N. trecînd prin: Strîmba, Stejarul, Urdari-d.-j. şi de Sus, Peşteana-d.-j., Valea-cu-Apă, Fărcăşeşti, Zătreni, Zătreni-Birnicĭ, Roşia, de unde, maĭ la N., intră puţin în plasa Ocolul. Şoseaua vecinală care pleacă din com. Peşteana-d.-s., trece prin: Răşina, Ţicleni, Tunşi, apoĭ merge către N.-E. şi intră în plasa Amaradia.

Şosele comunale sunt: şoseaua com. care pleacă din comuna Temişani, trece prin Roşia şi se termină la Rovinari; şoseaua comunală care pleacă din com. Borăscu şi trece prin Domneşti, unde se desparte în două: o ramură merge la Raci, alta trece prin Ohaba şi se termină la Bolboşi; şoseaua comunală care pleacă din com. Plopşorul şi trece prin piscurile Daia, Costeşti şi, la Groşerea, intră în pl. Gilortul; şoseaua comunală care pleacă din comuna Brăneşti, intră în plasa Gilortul mergînd spre Valea-luĭ-Cîine.

In plasă este o judecătorie de ocol cu reşedinţa în com. Peşteana-d.-s.

Spre E. de com. Borăscu în valea zisă a Siliştei, se văd la suprafaţa pămîntuluĭ ruine, temeliele uneĭ clădirĭ (zid de cărămidă). Se zice că a fost aci beciul luĭ Dosofteiŭ, maĭ spre E. locul viilor sale şi puţin spre S. se văd adîncăturĭ în pămînt, unde a avut heleştae. Pe o altă vale numită a Domneştilor, există urmele uneĭ alte clădirĭ maĭ mică, de piatră, despre care se zice că ar fi fost locuită de o Doamnă (de aci numele localităţeĭ de Domneşti) fugită din cauza războaelor.

La gura acesteĭ văĭ, puţin maĭ spre N., unde este acum căt. Baniul (ce aparţine comuneĭ Calapărul-d.-s.), se zice că a locuit Banul acesteĭ Doamne, de la care ar fi rămas şi numirea localităţeĭ de Baniul.

Tot la E., în săpăturile şoseleĭ ce are direcţiunea spre com. Gîrbovul, s'aŭ găsit 30 monede de argint, avînd în relief efigiile şi inscripţiile, unele ale Imperatoruluĭ Optim Traian, iar altele pe ale luĭ: Romulus, Remus şi Faustina-Augusta.

Tot pe locul unde s'aŭ găsit monedele, se vedeaŭ cărbunĭ şi pămînt ars, care atestă urme de foc, iar alăturĭ s'a descoperit două schelete omeneştĭ, numaĭ atinse se prefăceaŭ în pulbere.

Asemenea monede, s'aŭ maĭ găsit şi prin brazdele plugarilor în diferite locurĭ, însă risipite.

Asemenea locurĭ istorice maĭ sunt în comunele: Strîmba, Urdari-d.-s. şi Valea-cu-Apă.

Această plasă are 32 comune şi anume: Rovinari, Moi, Vlăduleni, Bălţeni, Peşteana-d.-s., Răşina, Plopşorul, Ţicleni, Piscurile, Izvoarele, Costeşti, Broşteni, Brăneşti, toate pe partea stîngă a Jiuluĭ; iar: Roşia, Timişani, Fărcăşeşti, Valea-cu-Apă, Urdari-d.-s., Urdari-d.-j., Strîmba, Gîrbovul, Murgeşti, Turceni-d.-s., Turceni-d.-j., Ioneşti, Raci, Bolboşi, Ohaba, Borăscu, Calapărul-d.-s., Calapărul-d.-j. şi Stolojani, toate pe partea dreaptă a rîuluĭ Jiul.

Este populată de 7154 familiĭ, saŭ 29031 suflete, din carĭ 6536 contribuabilĭ.

Are 24 şcoale, frecuentate de 847 copiĭ.

Jiul, *rîŭ,* jud. Gorj şi Dolj. Basinul acestuĭ rîŭ coprinde basinurile Motruluĭ, Gilortuluĭ şi Amaradieĭ, adică tot teritoriul coprins între: Dunăre, Munţiĭ-Vulcanilor şi şira Parînguluĭ, căcĭ toate izvoarele acestor munţĭ întrunindu-se în pîrae şi gîrle, se varsă în Jiŭ, pe ambele părţĭ. Izvoreşte prin două ramurĭ în

munţiĭ Transilvanieĭ. Una din ramurĭ iese din muntele Oslea şi din muntele Sturul (piscurĭ ale munţilor Mehedinţilor). Altă ramură, numită Jiul curge în direcţie contrarie cu cea d'întîiŭ ramură. Pătrunde în Romînia pe la pasul Lainiciĭ, printre munţiĭ Çerdeţul şi Ardicul, formînd prea frumosul defileŭ al Lainicilor, lung de 29 kil.

Curge maĭ întîiŭ către S., trece pe la schitul Lainicĭ, apoĭ ia dirççţiune S.-V. de la Bumbeşti-de-Jiĭ până la confluenţa sa cu Tismana, unde schimbînd brusc direcţia, se îndreaptă către S.-E., până la vărsarea sa în Dunăre.

De la frontieră până la Bumbeşti, curge în regiunea munţilor. La origină, albia sa variază între 35 şi 70 m. Pe alocurea numaĭ trece peste aceste mărimĭ, albia este stîncoasă, iar repeziciunea curentuluĭ, în unele localităţĭ din munţĭ, atinge chiar 5 m. pe secundă.

De la Bumbeşti intră în regiunea dealurilor, albia i-se lărgeşte ast-fel că, până la eşirea din judeţ, lărgimea albieĭ se menţine între 3 şi 8 kil.; de la Vădeni la 4 kil. La N. de Tîrgul-Jiuluĭ, spre comuna Romaneşti, această lărgime are aproape 10 kil. Albia este pietroasă şi rămîne astfel până aproape de eşirea din judeţ. Pe la Peşteana şi Broşteni, fundul începe a deveni nisipos. Lărgimea medie a rîuluĭ în această regiune atinge 100 m., adîncimea 1 m., 50—2 m.; iar vitesa până la 1 m. pe secundă.

Comunele şi cătunele ce udă în regiunea dealurilor, după eşirea sa din defileul de la Bumbeşti-de-Jiĭ, sunt pe dreapta: Porceni, Sîmbotinul, Turcineşti, Roşia, Ciaurul, Birnici, Peşteana-d.-j., Docoreni, Gîrbovul, Murgeşti, Turceni-d.-j.; pe stînga: Bumbeşti-de-Jiĭ, Cîineni, Vădeni, Tîrgul-Jiul, Romaneşti, Iaşi, Poiana, Rovinari, Moi, Bălteni, Peşteana-d.-s., Plopşorul, Izvoarele, Broşteni şi Brăneşti, unde părăseşte judeţul Gorj, spre a intra în judeţul Dolj.

Mijloacele de trecere în jud. Gorj sunt:

In regiunea munţilor: 2 podurĭ de lemn, unul în jos de mănăstirea Lainici, lung de vre-o 40 de m., între kil. 98—99, cel-l'alt în sus de mănăstire, între kil. 100 — 101, lung de vre-o 55 m.

In regiunea dealurilor găsim podurĭ de lemn în următoarele localităţĭ: Turcineşti-Vădeni, Tîrgul-Jiul-Slobozia, Iaşi-Ciaurul, Poiana-Roşiă, Rovinari-Roşia şi Pinoasa, Bălteni şi Poenele; un pod umblător în dreptul cătunuluĭ Cocoreni, pendinte de Peşteana-d.-s.; la Gîrbovul-Văleni, pod de lemn, la Turceni-d.-j.-Broşteni, pod umblător, la Ioneşti-Brăneşti, pod de lemn.

Afluenţiĭ Jiuluĭ în jud. Gorj sunt pe stînga: Gioiana, Amaradia şi Sadul; iar pe dreapta: Jilţul-Mare, Suşiţa, Cartiul, Sîmbotinul şi Porceni.

Jiul intră în judeţul Dolj pe la Ţînţăreni (în pl. Jiul-d.-s.). Formează puţin limita de E. a pl. Dumbrava-d.-s., şi pl. Ocolul. Intră în pl. Jiul-de-Mijloc curgînd pe limita despărţitoare de E. a acesteĭ plăşĭ din spre pl. Ocolul până în dreptul com. Secuiul. De aci se îndreptează direct spre S. formînd limita despărţitoare în partea de E. a plăşeĭ Jiul-de-Mijloc cu plasa Jiul-d.-j., până în apropiere de com. Murta. De la această com. formează limita de E. a plăşeĭ Balta cu plasa Jiul-d.-j. Se varsă pe malul stîng al fluviuluĭ Dunărea în faţa insuleĭ Copaniţa.

Până la anul 1879, Jiul, din dreptul com. Comoşteni se îndrepta spre S.-E., trecînd prin comuna Bechet în faţa căreia se şi vărsa. Această schimbare a cursuluĭ Jiuluĭ a provenit din cauza nisipurilor tîrîte de dînsul precum şi de vînturile cele marĭ carĭ determinaŭ stabilirea dunelor. In dreptul com. Zăvalul, formează o cascadă înaltă de 2 m. La vărsarea sa în Dunăre se află o mică deltă în formaţiune. Toată această regiune este presărată de dune, carĭ nu aŭ putut fi stabilite de cît prin plantaţiune de dafinĭ şi salcîmĭ.

Afluenţĭ pe dreapta primeşte din pl. Jiul-d.-s.: rîul Motrul, pîrîul Racoviţa şi Almăjelul; din com. Filiaşi: Pîrîul-Berbeşuluĭ; din com. Argetoaia, pîraele Fratoştiţa şi Salcia. In plasa Dumbrava-d.-s., în faţa com. Breasta, primeşte pe malul drept rîul Obedeanca.

Apoĭ intră în plasa Jiul-de-Mijloc, de unde se încarcă pe dreapta cu pîraele Valea-Hoţuluĭ şi Prodila, ce-ĭ vin din com. Podari. Pîrîul Drănicul îĭ vine din com. Drănicul.

Pătrunde în pl. Balta, pe care o udă prin partea de E. Are în faţa comuneĭ Gîngiova un vad de trecere pentru luntre. In com. Comoşteni are peste dînsul un pod stătător.

In pl. Jiul-d.-s. primeşte la com. Ţînţăreni rîul Gilortul. Din com. Tatomireşti se încarcă pe stînga cu Valea-Bîrloguluĭ, cu Pîrîul-Bîrloguluĭ format din izvoare şi cu Valea-Rea ce se varsă într'însul la comuna Brădeşti. Din comuna Brădeşti primeşte pîrîul Almăjelul. In această comună este un pod umblător peste rîul Jiul. Din com. Almajul primeşte pîrîul Almajul.

La eşirea din plasa Jiul-d.-s.

pătrunde în plasa Ocolul, de unde se încarcă, în comuna Cernelele (satul Troaca), cu rîul Amaradia.

Din com. Balta-Verde primeşte lacul Bîzdîna, ce-ĭ aduce apele pîrîiaşelor Cîrcea, unit cu Făcăile. Balta Jitia se scurge în Jiul, aducîndu-ĭ apele pîrîuluĭ Şerca. Balta-Popeĭ se scurge în rîul Jiul, pe la V. satuluĭ Popoveni. Pîrîul-Popovenilor se scurge în rîul Jiul, trecînd prin V. satuluĭ Popoveni.

Udă com. Preajba şi comuna Malul-Mare, de unde se încarcă cu pîrîul Lamuşul şi cu apele bălţilor: Gîltaele, Balta-Bisericeĭ şi Balta-Nicola ce-ĭ aduce apele pîrîuluĭ Bănesele.

Intră prin partea de V. a com. Ghindeni şi Secuiul, de unde se încarcă cu pîrîul Siliştea.

La eşirea din com. Secuiul pătrunde pe teritoriul plăşeĭ Jiul-d.-j., pe care o udă cu direcţia de la N.-S. prin partea de V. Intră în comuna Adunaţi-de-Giormane, din care se încarcă cu Pîrîul-Giorocululuĭ. Pîrîul Jieţul se varsă în Jiul, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Udă comuna Roziştea, de unde primeşte apele bălţeĭ Ochiul, încărcată cu apele bălţilor: Strîmba, Metiţa-Lungă, Trestina, Jieţul şi Ochiul. Udă com. Murta, de unde se încarcă cu balta Brebenilor.

Udă com. Căciulăteşti, de unde se încarcă cu pîrîul Predeşti.

Udă com. Sadova, de unde primeşte pîrîul Sadova.

Trece prin com. Grindeni, de unde se încarcă cu apele lacurilor: Săratele, Răscruciul şi Lungile.

De la Craiova şi până la Lainicĭ, o şosea judeţeană şi o alta comunală, urmează fie-care mal al rîuluĭ.

Intre Craiova şi Filiaşi şoseaua judeţeană este însoţită de o porţiune din calea ferată Craiova-Severin, care are un pod de fier peste acest rîŭ între staţiile Filiaşi şi Butoeşti.

La com. Balta-Verde, puţin maĭ la S. de Craiova, este un pod de fier peste Jiu, în dreptul satuluĭ Braniştea, al şoseleĭ naţionale şi al linieĭ ferate Craiova-Calafat. Tot în aceiaşĭ com. se află podul linieĭ ferate numit Bucovăţul, în marginea cătunuluĭ Mofleni.

Valea rîuluĭ Jiul este foarte productivă şi populată. Ea este coprinsă între două malurĭ înalte din care cel maĭ înalt este ţărmul stîng.

Jiul-Bătrîn, *baltă*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Jos, com. Grindeni.

Jiul-de-Jos, *plasă*, situată în S.-E. jud. Dolj, pe malul stîng al Dunăreĭ şi de-alungul maluluĭ stîng al Jiuluĭ.

Forma sa se poate asemăna cu un drept-unghiŭ foarte alungit de la N. la S.

Se mărgineşte la N. cu o parte din jud. Romanaţi şi cu pl. Ocolul, începînd din dreptul com. Leul (Romanaţi), până în dreptul com. Giormanele. La S., se mărgineşte cu Dunărea de la jud. Romanaţi până în Jiul. La E. se mărgineşte cu jud. Romanaţi, din com. Leul, până în Dunăre, iar la V. cu pl. Jiul-d.-mj., de la com. Adunaţi-de-Giormane, până în dreptul com. Padea, iar de aci cu pl. Balta până în Dunăre, despărţindu-se prin rîul Jiul.

Terenul acesteĭ plăşĭ este accidentat de prelungirile dealuluĭ Prisaca, din pl. Ocolul. Pe malul drept al Jiuluĭ se găsesc în această pl. cîte-va ondulaţiunĭ, prelungirĭ ale dealuluĭ Radovan. Aci, ca în maĭ toate plăşile, se găsesc numeroase movile, ridicate de oamenĭ, din timpurile vechĭ şi moderne.

Această pl. este udată de Dunăre la S. şi de Jiul pe limita de V. Inainte, Jiul se vărsa la Bechet, iar acum se varsă intre pl. Jiul-de-Jos şi Balta, în dreptul insuleĭ Copaniţa.

In această pl. se găsesc numeroase bălţĭ, între carĭ se numără: Giormanele, legate între ele printr'un mic pîrîŭ şi comunicînd cu Jiul; Balta-Luminoasă, formată prin revărsările Jiuluĭ; lacul Rădanul, format din revărsările Dunăreĭ; lacurile: Mîrşolea şi Stegăroaia, Lacul-Lung, Preduţul, Lacul-Galeşuluĭ, Balta-Bretenilor, Logofăţul şi Trestina.

Plasa e formată din 13 comune şi anume: Adunaţi-de-Giormane, Bechetul, Căciulăteşti, Călăraşul, Damian, Giorocul-Mare, Grindeni-Locusteni, Mîrşani, Murta, Piscul, Roziştea şi Sadova.

Reşedinţa plăşeĭ este în com. Căciulăteşti, căt. Dobreşti.

Populaţiunea plăşeĭ e de 5236 familiĭ, saŭ 22339 suflete: 11870 bărbaţĭ şi 10469 femeĭ; locuesc în 5462 case şi bordee.

Intinderea totală a plăşeĭ este de 78435 hectare.

Are: 33 bisericĭ, deservite de 27 preoţĭ; 16 şcoale, din carĭ: 10 mixte, 3 de băeţĭ şi 3 de fete, conduse de 12 învăţătorĭ şi 5 învăţătoare şi frecuentate de 545 băeţĭ şi 144 fete.

Locurĭ însemnate în pl. sunt: Bechetul, tîrguşor, reşedinţa subprefectureĭ pl. Jiul-de-Jos. Este port comercial; aci se luptară Turciĭ cu Ruşiĭ la 1828. Lîngă com. Căciulăteşti, de-a stînga Jiuluĭ, se află Casa-Albă, loc însemnat prin multe măgurĭ şi risipiturĭ de cetate. Sadova, mănăstire; Sadova, sat, unde s'a dat o luptă însemnată între

Turcĭ şi Austriacĭ, la anul 1784; se văd aci ruine antice. La confluenţa Jiuluĭ cu Dunărea se vede vechea cetate Acridava.

Jiul-de-Mijloc, *plasă,* situată în centrul judeţuluĭ Dolj, pe malul drept al Jiuluĭ.

Se mărgineşte la N.-V. cu pl. Dumbrava-d.-s., de la comuna Breasta până la Ciutura; la S., cu plasa Balta, de la comuna Cerătul până la comuna Padea; la V., cu plasa Dumbrava-d.-j., de la comuna Ciutura până la com. Perişorul, iar de la această com. până la com. Cerătul, se mărgineşte cu plasa Băileşti spre S.-V.; la E. se mărgineşte cu plasa Ocolul, de la comuna Breasta până la com. Secul, iar de aci cu plasa Jiul.d.-j.

Cam prin centrul său, această plasă este accidentată de dealul Radovan, cu prelungirile sale: Dealul-Gabruluĭ, Rupturi, Palilula, Vîrvorul, Scumpeşti, Lipovul, Dealul-Robuluĭ, etc.

Este udată de rîul Jiul, ce face limita de E. de la com. Padea până la com. Breasta (S.-V.), trece pe lîngă comunele: Bucovăţul, Podari, Livezile, Glodul, Foişorul, Drănicul şi Padea şi primeşte pe teritoriul plăşeĭ pîrîul Leamna (dreapta) ce trece prin satul Leamna. Maĭ este udată de rîul Dăsnăţuiul, cu afluentele său din stînga, Dăsnăţuiul-Mic. Dăsnăţuiul curge de la N. spre S., făcînd limita către plasa Băileşti, de la com. Intorsura până la com. Cerătul.

Este formată din 14 comune şi anume: Bucovăţul, Calopărul, Cerătul, Ciutura, Drănicul, Foişorul, Glodul, Intorsura, Lipovul, Livezile, Padea, Podari, Segărcea şi Vîrvorul.

Reşedinţa plăşeĭ este în com. Segărcea.

Intinderea totală a plăşeĭ e de 69542 hect., cu o populaţie de 5762 familiĭ, saŭ 23045 suflete: 11870 bărbaţĭ şi 11175 femeĭ; locuesc în 6104 case şi bordee.

Are: 21 bisericĭ, deservite de 21 preoţĭ; 17 şcoale, din carĭ 15 mixte, 1 de băeţĭ şi 1 de fete, conduse de 15 învăţătorĭ şi 2 învăţătoare.

Locurĭ însemnate în această plasă sunt: Segărcea, în care se află reşedinţa sub-prefectureĭ Jiul-de-Mijloc. In această comună a avut loc o luptă între Romînĭ şi Tătarĭ, pe Dealul-Robuluĭ.

Cetatea, urmă de cetate de pămînt, făcută de Romanĭ şi înconjurată de şanţurĭ. La Lipovul se văd urmele uneĭ cetăţĭ de pămînt, precum şi a unuĭ drum vechiŭ ce duce de aci la Cetăţuia din com. Cerătul.

Bucovăţul, sat pe malul drept al Jiuluĭ, are o mănăstire fondată de Pîrvul Clucerul din Craiova; în casele mănăstireĭ este o închisoare publică şi un stabiliment de tăbăcărie al statuluĭ, unde lucrează condamnaţiĭ şi lucrătorĭ angajaţĭ.

Lîngă Leamna, com. Bucovăţul, pe marginea rîuluĭ, se găsesc treĭ izvoare cu ape minerale, numite La-Treĭ-Fîntînĭ.

Căile de comunicaţie în această plasă sunt: calea ferată Craiova-Calafat; şoseaua judeţeană Craiova - Podarĭ - Radovan - Calafat; şoseaua judeţeană Craiova-Podarĭ-Segărcea-Bistreţ.

Jiul-de-Sus, *plasă,* jud. Dolj, numită ast-fel de la cursul superior din acest judeţ al rîuluĭ Jiul, care udă această plasă.

Forma acesteĭ plăşĭ se poate asemăna cu un trapez, ale căruĭ laturĭ paralele sunt îndreptate de la N.-E. spre S.-V. şi ale căruĭ laturĭ neparalele sunt îndreptate de la N.-V. spre S.-E.

Se învecineşte la E. cu pl. Amaradia, începînd din dreptul com. Căpreni şi până în dreptul com. Mălăeşti, din pl. Ocolul; iar de la com. Mălăeşti şi până în dreptul com. Izvorul, limita către această plasă este formată de rîul Amaradia.

Din dreptul com. Izvorul şi până în dreptul com. Işalniţa, hotarul către pl. Ocolul este format de o linie convenţională. Limita de N.-V. este formată de o linie convenţională, care începînd din dreptul com. Căpreni şi până la com. Poiana, desparte această plasă de jud. Gorj. De la com. Poiana şi până la com. Ţînţăreni, hotarul către jud. Gorj este format de rîul Gilortul. De la com. Ţînţăreni şi până la com. Ţiul, limita de V. către jud. Mehedinţi este formată de o linie convenţională.

Limita de S. către pl. Dumbrava-d.-s., este formată de o linie convenţională cu direcţiunea de la V. spre E. până la com. Raznicul, iar de aci se lasă spre S.-E. până la com. Predeşti, unde ia direcţia spre N.-E. până la com. Işalniţa.

In privinţa reliefuluĭ, terenul pl. se poate împărţi în 2 regiunĭ: regiunea Văeĭ-Jiuluĭ, în partea de V. şi regiunea dealurilor, în partea de E., întinzîndu-se cu direcţiunea de la N.-V. spre S.-E. In regiunea de E., dealul cel maĭ însemnat este Icleanul, care merge pe limita despărţitoare între această plasă şi pl. Amaradia şi care se continuă prin Dealul - Chicioareĭ, care desparte afluenţiĭ din dreapta rîuluĭ Amaradia de ceĭ din dreapta rîuluĭ Jiul. Apoĭ, de-a dreapta şi de-a stînga rîuluĭ Jiul, sunt o mulţime de dealurĭ, precum: Almăjelul, Brădeşti, Argetoaia, Teascul, Racoviţa, Macrea şi alte dealurĭ maĭ micĭ.

Plasa este udată de rîul Jiul și de afluentul săŭ de pe stînga, Gilortul.

Inainte de toamna anuluĭ 1892, cînd s'a făcut noua împărțire administrativă, pl. Jiul-d.-s. era unită cu pl. Dumbrava-d.-s. și coprindea 33 comune.

Astă-zĭ e despărțită de această plasă și coprinde singură 16 com.: Almajul, Argetoaia, Brădești, Braloștița, Fratoștița, Mihăița, Poiana, Răcari, Salcea, Scăești, Tatomirești și Țînțăreni.

Reședința plășeĭ este în com. Filiași.

Căile de comunicație ale acesteĭ plășĭ sunt: calea ferată Severin-Filiași-Craiova; calea ferată Filiași-T.-Jiŭ; șoseaua națională Craiova-Severin; șoseaua comunală Filiași-Bodăești și alte șosele comunale carĭ leagă comunele între ele.

Intinderea totală a plășeĭ e de 67423 hect., cu o populație de 5893 familiĭ, saŭ 24580 suflete; locuesc în 6111 case și bordee.

Are: 31 bisericĭ, deservite de 22 preoțĭ; 19 școlĭ, din carĭ 13 mixte, 3 de băețĭ, 3 de fete, conduse de 15 învățătorĭ și 5 învățătoare și frecuentate de 935 copiĭ (794 băețĭ și 141 fete).

Vite sunt: 15751 vite marĭ cornute, 1366 caĭ, 3 măgarĭ, 27836 oĭ, 1665 capre și 1518 porcĭ.

Jiuluĭ (Valea-), *vale*, trece pe la S. de com. Obîrșia, pl. Oltul-d.-j.-Balta, jud. Romanați, cu direcția paralelă cu Dunărea. Vine din spre Jiŭ, conținînd o mică apă, pe care, la Obîrșia, se află o moară, iar la Vădastra, insula explorată de Bolliac, și recunoscută ca locuință a oamenilor din epoca de pĭeatră, carĭ ca și semințiile lacustre ale Elvețieĭ, aŭ trăit în timpurĭ foarte întunecate pentru istorie, și-șĭ căutaŭ adăpost în insule înconjurate cu apă mocirloasă. Puținele date ce avem de aceste populațiunĭ ni le oferă uneltele rămase de la ele, carĭ sunt azĭ în Muzeul Național.

Jivanuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Intorsura, ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Jiul și peste care trece limita de E. către com. Lipovul.

Jivuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., com. Benești, spre N.-V. com., la 700 m. Se varsă în rîul Peșteana pe teritoriul com. Știrbești.

Jăcneĭ (Piscul-), *pisc*, de-asupra dealuluĭ cu acelașĭ nume, pe moșia Zamostia, com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Jidovina, *deal*, pe moșia Cristinești, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Jidovina, *trup de pădure*, în jud. Neamțu, pl. Piatra Muntele, com. Vînători-Dumbrava Roșie, situată în partea pădureĭ Săvinești, pe proprietatea statuluĭ, și în legătură cu trupul numit Lutăria.

Jidovineĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește de pe dealul cu acelașĭ nume, de pe moșia Suharăul, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Jîmbești. Vezĭ Zembrești, *sat*, jud. Neamțu.

Jîrlăul, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe lacul cu acelașĭ nume. Este așezată în partea de S. a județuluĭ, la 28 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 11 kil. spre S.-E. de com. Bălăceanu, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Slobozia-Galbenul, la 4 kil.; Vișani, Nisipuri, Galbenul, la 7 kil.; Drogul, la 6 kil.; Cîineni, la 11 kil.

Se mărginește la N. cu Drogul și Galbenul, despărțit prin lacul Jirlăul; la E. cu Vișani; la S., cu Nisipuri; la V., cu Pîrliți (jud. Buzăŭ).

N'are dealurĭ, ci numaĭ icĭ-colea cîte-va movile.

Are 89 puțurĭ. La E. e udată de rîul Buzăul.

Pîrîul Galbenul, o parte din pîrîul Valea-Bouluĭ, o udă la N., vărsîndu-se în întinsul lac Jîrlăul, care ocupă N. comuneĭ.

Suprafața com. e de 3000 hect., din carĭ 105 hect. vatra com., 2476 hect. ale locuitorilor și 275 hect. ale particularilor.

Populația com. e de 393 familiĭ, saŭ 1452 suflete: 752 bărbațĭ și 700 femeĭ; 590 căsătorițĭ, 788 necăsătorițĭ, 74 văduvĭ.

Sunt 467 contribuabilĭ. Știŭ carte 156 persoane.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Ierarch Nicolae și Intrarea în biserică, zidită în 1864 de obștea locuitorilor, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, fondată în 1874 de Stat condusă de 1 învățător și frecuentată de 120 elevĭ.

Are o suprafață de 3000 hect., din carĭ: 2000 hect. arabile, 400 hect. imaș, 200 hect. pădure, 400 hect. neproductiv (baltă).

Locuitoriĭ posedă: 295 plugurĭ, 4 mașinĭ de semănat, 1 de treerat; 539 boĭ, 253 vacĭ, 334 caĭ, 204 ĭepe, 847 oĭ, 163 rîmătorĭ.

Comerciul se face de 20 persoane.

Căile de comunicație sunt: drumul Rîmnicul-Sărat-Făurei, trecînd prin Bălăceanu-Galbenul-Jirlăul-Nisipuri; spre Vișani-Cîineni; spre Drogul; spre Pîrliți (jud. Buzău).

Budgetul com. e la veniturĭ de 6240 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 6234 leĭ, 40 banĭ.

Jîrlăul, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Jîrlăul, întinzîndu-se și în com. Galbenul și Drog; are o întindere de 750 hect., alc statuluĭ; conține pește ce se vinde în Rîmnicul-Sărat și în Buzău.

Jîrlăul, *pădure,* jud. R.-Sărat. Vezĭ Brădeanca.

Jlenilor (Balta-), *lac,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comunelor urbane Măcin și Jijila, situat în partea N.-V. a județuluĭ, a plășeĭ și a orașuluĭ Măcin și cea V. a comuneĭ Jijila; printr'o gîrliță comunică cu Dunărea, iar prin alta cu balta Jijila: are o întindere de 120 hect.; este înconjurată cu stuf de toate părțile; conține pește.

Jlenucul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechĭe, așezat în partea N.-V. a plășeĭ și în cea V. a comuneĭ; are 20 hect. întindere, și este înconjurat de toate părțile cu stuf; este format de gîrla Pardin, cu care comunică prin o gîrliță.

Joița, *sat,* face parte din com. rur. Popești-Bîcul, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la V. de București, între rîurile Dîmbovița și Ciorogîrla. Stă în legătură cu căt. Cosoba prin o șosea vecinală. Aci e reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 1950 hect., cu o populație de 826 locuitorĭ.

D-l Gr. Cerchez are 1275 hect. și locuitoriĭ 675 hect. Proprietarul cultivă 830 hect. (18 sterpe, 77 izlaz, 350 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 8 hect. carĭ sunt rezervate pentru izlaz.

Are: o școală mixtă, frecuentată de 13 elevĭ și 7 eleve; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 moară cu apă; 3 podurĭ stătătoare.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 658 și al celor micĭ de 448.

Joița, *vîrf de munte,* din Culmea-Joițeĭ, plaiul Loviștea, jud. Argeș; are o înălțime de 1960 m. d'asupra nivelulŭĭ Mării-Negre.

Joița, *mine de aramă,* numite și Ocnele, jud. Mehedinți. (Vezĭ Baia-de-Aramă, mină).

Joița, *vale,* izvorește din munțiĭ de sub Cetățuie, com. Predealul, pl. Peleșul, jud. Prahova și se varsă în rîul Prahovița, pe malul stîng.

Joița, *vălcea,* între comunele Călinești și Mavrodinul, pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman; prin această vale trece șoseaua vecinală Mavrodinul-Călinești.

Joița (Valea-), *izvor de apă minerală,* în căt. Predealul, com. Predealul, pl. Predealul, jud. Prahova, în apropiere de gara Predealul, pe proprietatea M. S. Regeluĭ și a Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Această apă este clară, sărată la gust și degajă acid carbonic. Ea are o densitate de 1,0298 la 200 Celsius și coprinde 45 gr. 040 materiĭ solide în litru. Materiile solide se compun din clorure, iodure și carbonate. Substanța dominantă este clorura de sodiŭ, iar cea caracteristică iodura de sodiŭ. Sărurile magneziane sunt în maĭ mare cantitate de cît cele calcare. Aŭ fost analizate la anul 1871.

Joldești, *sat,* în partea de E. a comuneĭ Fîntînele, pl. Siretul, jud. Botoșani, pe șesul din stînga Siretuluĭ, udat de pîrîul Vorona-Mare, care formează iazul Joldești, în sat. Moșia are o suprafață de 899 hect. Satul este locuit de 180 familiĭ, saŭ 822 suflete.

Are: 1 biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 55 școlarĭ.

Prin acest sat trece șoseaua ce vine pe stînga Siretuluĭ și se unește cu șoseaua județeană Botoșani-Fălticeni.

Vite: 197 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 190 oĭ și 44 porcĭ. Sunt 241 stupĭ cu albine.

In satul Joldești, aŭ fost războiŭ între Ștefan-cel-Mare și Petru-Aron pentru domnia Moldoveĭ, în ziua de Joia-Mare, la 12 Aprilie 1457, învingînd Ștefan pe Aron.

Joldești, *iaz,* în jud. Botoșani, satul Joldești, com. Fîntînele, pl. Siretul, format din pîrîul Vorona-Mare, ce vine din Poiana-Lungă; are moară de apă.

Jora, *sat,* în partea de N.-V. a com. Buznea, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat între dealurile: Găvanul și Dealul-Vieĭ, în marginea pîrîuluĭ Bahluețul, lîngă Tîrgul-Frumos.

Are o populație de 31 familiĭ, saŭ 178 suflete; două morĭ de apă.

Vite: 57 vite mari cornute, 15 caĭ, 212 oĭ și 22 rîmătorĭ.

Jorăşti, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, la 65 kil. de Galați, pe valea Covurluiuluĭ-cu-Apă saŭ a Jorăștilor și pe dealurĭ. Se limitează la N. cu jud. Tutova; la E. cu Bălintești și Băneasa; la S.-E. cu Bujor și la V. cu Vîrlezi și Crăești. Apa ce o udă e Covurluiul-cu-Apă. E formată din treĭ cătune: Lunca, Jorăști și Zîrnești, cu o populație de 451 familiĭ, saŭ 1769 suflete, din carĭ 325 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 214 persoane.

Sătenii din Jorăști sunt răzașĭ, iar ceĭ din cele-l'alte cătune, foștĭ clăcașĭ împroprietărițĭ.

Pămîntul e nisipos. Pe Valea-Jorăștilor sunt și bălțĭ cu sălciĭ numeroase. Suprafața totală a teritoriuluĭ este de 6274 hect., din carĭ: 4389 arabile, 264 sterpe rîpoase, 138½ viĭ, 46 fînețe, 394 imaș, 962 pădurĭ și restul vetrele satelor.

Proprietățĭ marĭ sunt: Lunca, Hulești și Roșia. Statul posedă moșiile: Zîrnești, Perișeni și Chișteala.

Are 3 biserici: una în Jorăști, cu hramul Sfințiĭ Impărațĭ, zidită în 1840—41 de obștea satuluĭ; a doua, cu hramul Sf-țiĭ Treĭ-Ierarhĭ, tot în Jorăști, construită în 1816 prin stăruința căminaruluĭ V. Cernat; a treia cu hramul Sf. Nicolae, în Lunca, zidită în 1881 de proprietarul Ioan Plesnilă. Întreaga comună formează o parohie, cu catedrala Sf. Împărațĭ, 1 preot paroh, un preot-ajutor și 4 cîntărețĭ. Bisericile din Jorăști se bucură de pămîntul rural din Zîrnești, unde aŭ fost două mănăstirĭ, azĭ desfințate.

Este o școală mixtă, frecuentată de 37 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă 5059 capete de vite.

Budgetul com. e de 5040 leĭ la veniturĭ, iar la cheltuelĭ, de 4878 leĭ.

Jorăşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Biliești.

Este situată pe malul Putneĭ, în cîmpia Focșanilor, spre E. și la 5 kil. de acest tîrg, și la 6 kil. de reședința sub-prefectureĭ.

Se compune din treĭ cătune: Jorăști, unde e primăria comuneĭ, Mîndrești și Rădulești, cu o populație de 264 familiĭ, saŭ 980 suflete, din carĭ 191 contribuabili; locuesc în 210 case. Ştiŭ carte 137 persoane.

Are: 3 bisericĭ, una parohială, cu hramul Sf. Nicolae în Jorăști; a doua filială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, în Vînători și a treia, cu hramul S-țiĭ Impărați, în Mîndrești; o școală mixtă, frecuentată de 47 copiĭ.

Vite: 426 boĭ, 384 vacĭ, 96 caĭ, 2 capre și 206 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5452 leĭ, 55 banĭ și la cheltuelĭ, de 5413 leĭ, 52 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 91 plugurĭ de lemn și o moară de apă.

In comună sunt: 5 cîrciumarĭ; 1 băcan.

Moșia pe care să află satul a fost dată zestre împreună cu altele din ținutul Putneĭ, hatmanuluĭ Alexandru-Mavrocordat, de către socrul săŭ, Domnul Alexandru Moruzzi al Moldoveĭ.

Jorăşti, *sat*, reședința com. cu același nume, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul. Are: 308 familiĭ, saŭ 1431 suflete; 2 bisericĭ; o școală.

Jorăşti, *sat*, în jud. Putna, com. cu același nume, pl. Biliești. Este situat pe malul Putneĭ, în cîmpia ce se întinde de la Focșani, spre E.

Are: 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Jorăşti, *parohie*, în jud. Putna, pl. Biliești, comuna cu același nume, formată din cătunele: Jorăști, Vînători și Mîndrești.

Jorăştilor (Valea-), *vale*, pe teritoriul com. cu același nume, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ; începe de aproape de Bujor și e străbătută de pîrîul Covurluiul-cu-Apă.

Jorişţea, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ; izvorește din culmea Cîmpulungeanca, din Vîrful-Cumetreĭ; udă V. comuneĭ, și se varsă, după un curs repede de 4 kil., pe partea dreaptă a rîuluĭ Cîlnăul.

Jorovlea, *poiană*, în pădurea Jorovlea, com. Copălăul, jud. Botoșani.

In această poiană a existat până la anul 1870 satul Jorovlea, aĭ căreia locuitorĭ se ocupaŭ mult cu cultura viilor și pomĭ roditorĭ. Arendașul moșieĭ de pe atuncĭ, reuși să alunge de aicĭ pe locuitorĭ, sub cuvînt că fiind în mijlocul păduriĭ ar strica pădurea; le luă locurile carĭ eraŭ date la 1864 și le dete altele în satul Copălăul.

La anul 1873, risipi și biserica cu învoirea proprietaruluĭ, Principele Gr. M. Sturdza, și o vîndu locuitorilor din Cernești, com. Zlătunoaia. Se zice că această biserică ar fi fost schit de călugărĭ în vechime.

Jorovlea, *deal* cu *pădure*, în partea de S.-V. a comuneĭ Copălăul, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Joseni, *sat vechiŭ,* desființat, pe valea pîrîuluĭ Joseni, com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Joseni, *cătun* al comuneĭ Pîclele, jud. Buzăŭ, cu 680 locuitorĭ și 161 case.

Joseni, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe valea pîrîuluĭ Topolița.

Are o întindere de 400 hect., cu o populațiune de 60 familiĭ, saŭ 246 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ.

Vite: 30 boĭ, 26 vacĭ, 39 juncĭ, 200 oĭ, 8 caĭ și 20 rîmătorĭ.

Joseni (Gioseni), *fost schit* de călugărĭ, în jud. Tecuciŭ, satul Corni-d.-j., com. Corni.

Joseni, *moșie,* în județul Buzăŭ, com. Pîclele, cât. Joseni, proprietate moșnenească cu 150 hect., din care: 50 arabile, 50 pădure, 30 izlaz și 20 viĭ și livezĭ.

Joseni, *moșie,* în județul Buzăŭ, com. Pîclele, cât. Joseni, numită și Joseni-Monteorul; are afară de pămîntul dat împroprietăriților, 800 hect. arăturĭ, viĭ, livezĭ, izlaz și pădurea Florica.

Joseni, *numire* ce se maĭ dă *pîrîuluĭ* Sărățelul-Berciĭ, saŭ Sărățelul-Joseni, jud. Buzăŭ.

Joseni, *pîrîŭ,* format din Pîrîul-Doamneĭ și Pîrîul-Curțeĭ, jud. Botoșani, pl. Coșula, com. Deleni; udă partea de E. a satuluĭ Deleni, trece prin Valea-Tulbureĭ și se varsă în iazul Gurgueta.

Joseni, *vălcea,* în jud. Tecuciŭ, satul Corni-d.-j., unde a fost odinioară mănăstirea cu acelașĭ nume.

Judele, *vălcea,* jud. Olt, pe care curge pîrîul cu acelașĭ nume; ĭese din dealul Vedeĭ, curge către E., taie cât. Jugarul și dă în Vedea, pe dreapta eĭ.

Jugarul, *cătun,* pendinte de comuna Optași, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe rîul Vedea, în centrul comuneĭ. Are o populațiune de 500 locuitorĭ; o biserică, zidită la 1832, cu hramul Toțĭ-Sfințiĭ. Aci se află localul de primărie și școala.

Jugastrul, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Gura-Motruluĭ.

Jugastruluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Doljul-d.-j., com. Vîrtopul, înalt de aproape 100 m., și acoperit cu fînețe.

Jugălia, *deal,* situat pe teritoriul com. Comani, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are direcțiunea N.-S. și o lungime de 1 kil. Pe el se cultivă cereale.

Jugălia, *vale,* jud. Romanați, spre E. de Dealul-Savuluĭ; trece pe la S. de com. Enosești și Piatra și se termină în Olt. Șoselele și liniile ferate aŭ 4 podurĭ peste dînsa.

Jugălioara, *vale,* jud. Romanați, spre E. de Dealul-Saruluĭ. Curge în direcție paralelă cu valea Jugălia și se termină în valea Oltuluĭ. In această vale sunt 2 podurĭ: al linieĭ ferate și al șoseleĭ Corabia-Piatra (Olt).

Jugravi, *sat,* face parte din comuna rurală Dozești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Are o populațiune de 269 locuitorĭ. Cade cam în centrul comuneĭ, lîngă rîul Geamăna. Are o biserică de zid, fondată la 1828 de enoriașĭ, cu îndemnul Diaconuluĭ Anghel Zugravul.

Jugureanul, *com. rur.,* pl. Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, așezată pe malul drept al Călmățuiuluĭ, la o depărtare de 68 kil. de capitala județuluĭ. Se mărginește la E. cu com. Ulmul; la V., cu com. Rusețul; la N., cu Surdila-Găiseanca și la S., cu com. Ciocile. Suprafața com. e de 2700 hect., cu o populație de 164 familiĭ, saŭ 745 suflete; din carĭ 103 contribuabilĭ.

Are o biserică în bună stare, zidită la 1843 de reposațiĭ frațiĭ Chiriacescu; 1 școală mixtă frecuentată de 24 băețĭ și o fată, înființată la 1865.

Sătenĭ împroprietărițĭ din 1864 sunt 83 și neîmproprietărițĭ 60.

Sunt 2 debite; 3 cîrciumĭ; o moară.

Locuitoriĭ posedă 995 vite marĭ cornute, 439 boĭ, 373 vacĭ, 42 taurĭ, 134 vițeĭ, 7 bivolĭ și bivolițe, 324 caĭ, 1396 oĭ și 378 rîmătorĭ.

Drumurile carĭ pornesc din com. sunt: la Vizirul, spre E., trecînd prin com. Ulmul și Fleașca (34 kil.); la Ciocile, spre S. (14 kil.); la Rușetul, spre V., pe la Cărămizi (5 kil.); spre gara Făureĭ, la N.; la Brăila, spre N.-E.

Jugureanul, *sat,* jud. Brăila, pe muchea platouluĭ de S. a jud., la 68 kil. spre S.-V. de orașul Brăila.

Suprafața satuluĭ e de 45 hect., cu o populație de 164 familiĭ; saŭ 745 suflete; locuesc în 183 case.

Vezĭ Jugureanul, com. rur.

Jugureanul, *moșie,* pendinte de com. Jugureanul, jud. Brăila; are o suprafață de 2700 hect., dînd un venit de 34600 leĭ.

Jugureni, *com. rur.*, în jud. Buzău, pl. Tohani, între rîul Nișcovul și valea Fințeasca, la 47540 m. de orașul Mizil. Limitele sale sunt: la N. începînd de la căt. Glodul, com. Tisăul, merge pe albia rîuluĭ Nișcovul, până la cătunul Valea-Unghiuluĭ, de unde urcă în piscul Pietrosul pe hotarul județuluĭ Prahova; la V., se lasă pe hotarul Prahoveĭ pe Valea-Rășnițeĭ până la biserica Zidulu; la S., din Valea-Rășnițeĭ o ia pe drumul ce desparte moșia Datcoiul-Marghiloman de Datcoiul-Băligel, apoĭ pe valea Boboci urcă puțin în sus și apucă pe valea Bășinești până în muntele Zăvoiul; la E., începe din muntele Zăvoiul, urcă în pădurea Arhimandrita și pe Valea-Săriĭ dă în rîul Nișcovul în dreptul cătunuluĭ Glodul. Suprafața sa e de 1850 hect., din care 340 arabile, 760 pădure, 140 fîneață, 75 izlaz, 76 livezĭ, 210 vie și 249 sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Archimandrita, Cîrnul, Lunceni (statuluĭ) și Jugureni a moșnenilor Jugureni, împărțițĭ în șapte cete: Butoiul, Ciocîrdie, Ciupeloĭ, Gavriloĭ, Jugureni, Luscănești și Pietrari. Terenul este accidentat, avînd maĭ multe dealurĭ acoperite cu viĭ și pădurĭ. Din minerale are sare și fier.

Căĭ de comunicație are: Jugureni-Tohani-Mizil, șoseaua Jugureni-Fințești și vechiul drum al Bucovuluĭ, care lega plaiul Buzău cu capitala jud. Săcueni; Jugureni-Cislăul prin Lapoș.

Comuna e formată din 2 căt.: Jugureni și Marginea-Pădurii (Nuci-Ghidieĭ) cu o populație de 1160 sufl., din carĭ 228 contrib.

Are o școală, frecuentată de 52 elevĭ și 10 eleve; 2 biserici, cu 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Niculae.

Sunt 5 cîrciumĭ.

Vite sunt: 324 boĭ, 52 vacĭ, 25 vițeĭ, 22 caĭ, 14 ĭepe, 38 mînjĭ, 320 oĭ, 20 capre și 149 porcĭ.

Jugureni, *cătun* de reședință al com. Jugureni, jud. Buzău, cu 730 loc. și 189 case.

Jugureni, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. și com. Uliești.

Jugureni, *moșie,* în jud. Buzău, com. Lapoșul, căt. Valea-Unghiuluĭ, proprietatea moșnenilor Jugureni; are 200 hect., din care 150 hect., pădurea Podiacul, iar 48 hect., livezĭ, curăturĭ și fîneață.

Jugureni, *moșie* a moșnenilor, în jud. Buzău, com. Jugureni; are 660 hect., din care 370 hect., pădure, iar 290 hect., arăturĭ, viĭ, fineață și izlaz.

Jugureni (Dealul-), *deal,* în jud. Buzău, com. Jugureni, acoperit cu viile moșnenilor, începînd din Dealul-Drăgăiceĭ și continuînd până în muchea Mălinul.

Jugureni-Cîineasca, *moșie,* în jud. Buzău, com. Jugureni, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Sfințiĭ-Apostolĭ; are 46 hect. arătură, viĭ și livezĭ.

Jugureni-Cîrnul, *moșie,* în jud. Buzău, com. Jugureni, proprietate a statuluĭ, pendinte de schitul Cîrnul; are 34 hect. fîneață, viĭ și pădurea Cîrnul, de 23 hectare.

Jugureni și Căldărușa, *moșie* a statuluĭ, jud. Buzău, pendinte de S-țiĭ Apostolĭ, constînd din două trupurĭ: Jugureni-Cîineasca, din comuna Jugureni și Căldărușa, din com. Cilibia.

Jugurul, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Argeșelul, la S. de Cîmpulung, la 10 kil. de acest oraș, situată pe valea Jugurul.

Se compune din 3 cătune: Jugurul, Valea-din-Dărăt și Valea-Ituluĭ. Se mărginește la N. cu com. Mățăul; la S., cu com. Drăghiciul; la E., cu com. Boteni și la V., cu com. Schitul-Golești și Poenari.

Are o populație de 210 fam., saŭ 885 suflete, din carĭ 175 contribuabilĭ. Locuesc în 175 case.

In comună sunt livezĭ întinse de prunĭ și pădurĭ de fag și stejar.

Locuitoriĭ sunt parte moșnenĭ, iar parte s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, pe moșia d-lor C. Morait și N. Fotino. Proprietarĭ în comună sunt: Mănăstirea Catolică, Al. Manolescu, M. Ferechidi, N. Fotino și frațiĭ Ștefănescu.

Comuna se întinde pe o suprafață cam de 2100 hect.

Are două bisericĭ: una vechie, ruinată, și alta de zid, învelită cu șiță, fondată de locuitoriĭ comuneĭ și deservită de 2 preoțĭ și 1 dascăl; o școală, frecuentată de 44 elevĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1687 leĭ și la cheltuelĭ, de 1616 leĭ.

O șosea vecinală leagă comuna de com. Mățăul și Boteni.

Locuitoriĭ se ocupă mult cu fabricarea varuluĭ.

In Jugurul se află în dealurĭ cărbunĭ de pămînt și un izvor de apă feruginoasă.

Jugurul, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, jud. Muscel. Are o populație de 135 familiĭ, saŭ 745 suflete; 418 bărbațĭ și 327 femeĭ.

Aci sunt: reședința comuneĭ, școala și biserica.

Jugurul, *pădure*, jud. Muscel, com. Jugurul, pl. Argeşelul, în întindere aproximativă de 1500 hect. Se învecineşte la N. cu Valea-luĭ-Bad; la S., cu comuna Drăghiciul; la V., cu comuna Poenari şi la E., cu livezile din valea Jugurul.

Jugurul, *vale*, pe care se află situată comuna Jugurul, pl. Argeşelul, jud. Muscel. Izvoreşte din coastele dealuluĭ Picora, comuna Măţăul; udă comunele Jugurul şi Drăghiciul şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ la comuna Mihăeşti. Această vale în timpul vereĭ, maĭ ales cînd este lipsă de ploaie, seacă.

Juleşti-din-Deal. Vezĭ Giuleşti-din-Deal *sat*, jud. Roman.

Juleşti-din-Vale. Vezĭ Giuleşti-din-Vale, *sat*, jud. Roman.

Julfeni, *trup de sat*, în judeţul Neamţu, com. Petricani (vechea comună Petricani-d.-j.), pl. de Sus-Mijlocul; se maĭ numeşte şi Lieşti.

Jumătatea, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în pl. Borcea jud. Ialomiţa.

Jumătăţeni, *sat*, în partea de S. a com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoşani, pe ţărmul drept al Jijieĭ, cu o suprafaţă de 350 hect. şi o populaţie de 25 familiĭ, saŭ 112 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ.

Vite sunt: 16 boĭ şi vacĭ, 10 caĭ, 28 oĭ, 8 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 10 stupĭ cu albine.

Junculuĭ (Vîrful-), *munte* înalt, jud. Buzăŭ, făcînd hotar între com. Bălăneşti, Boziorul, Colţi şi Sibiciul-d.-s.; are pădure şi fineaţă.

Junculuĭ (Vîrful-), *numire* dată uneĭ părţĭ din *pădurea* statuluĭ Ulmetul, jud. Buzăŭ, com. Boziorul, avînd ca 210 hect. şi situată pe Vîrful-Junculuĭ.

Jungheţi, *trup*, din moşiile moşnenilor, jud. Teleorman, com. Malul, pl. Teleormanuluĭ, lipit cu un alt trup, numit Gîrţămăneşti.

Jupîneasa, *munte*, jud. Muscel, proprietate a moşnenilor Slăniceni. In acest munte este o stînă unde se fabrică brînză. Numele săŭ vine, se zice, de la o jupîneasă din comuna Jupîneşti (Muscel), căcĭ în vechime aveaŭ şi moşneniĭ Jupîneşti parte în acest munte.

Jupîneasa, *vale*, la Vestul com. Poiana-Seciurile, pl. Amaradia, jud. Gorj.

Jupîneşti, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. com. Vierşani, E situată pe şes, coastă şi vălcele, pe malul stîng al rîuluĭ Gilortul, sub dealul Culmea-Gilortuluĭ în partea despre V. Se compune din 2 cătune: Cula şi Jupîneşti.

Are o suprafaţă de 1456 hect., din carĭ, 456 hect. pădure, 400 hect. arabile, 450 hect. fineţe, 20 hect. vie, 21 hect. livezĭ de prunĭ şi 9 hect. izlaz; o populaţie de 158 familiĭ, saŭ 1085 suflete, din carĭ 130 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moşnenĭ şi parte împroprietăriţĭ după legea rurală. Eĭ posedă: 21 de plugurĭ, 4 căruţe cu caĭ, 95 care cu boĭ; 320 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 376 oĭ, 18 capre, 58 rîmătorĭ; 32 stupĭ.

Budgetul com. e de 1416 leĭ la veniturĭ, iar la cheltuelĭ, de leĭ 1394.

Comunicaţia în această com. se face prin şoseaua judeţeană care trece în partea eĭ de V. printre apa Gilortul şi Dealul-Boia şi prin alta comunală, care o pune în comunicaţie cu cătunul săŭ Pîrîul-Boia, iar la S. cu comuna Vierşani.

In comună sunt: 9 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Are: 1 şcoală de băeţĭ, înfiinţată la 1842 şi frecuentată de 36 elevĭ şi 3 eleve; 2 bisericĭ de lemn, una făcută de locuitorĭ la 1796, iar a doua la 1818; ambele sunt deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Jupîneşti, *com. rur.*, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, la S.-V. de Cîmpulung, la 32 kil. de acest oraş. Este situată pe ţărmul drept al rîuluĭ Doamna.

Se compune din 2 cătune: Jupîneşti şi Mesteceni. Se mărgineşte la N. cu com. Leiceşti; la S., cu com. Dîrmoneşti; la E., cu com. Coşeşti, de care se desparte prin rîul Doamna şi la V., cu jud. Argeş, de care se desparte prin Valea-Ţinceĭ şi Muchea-Pauleşteĭ.

Are o populaţie de 197 familiĭ, saŭ 882 suflete: 457 bărbaţĭ şi 426 femeĭ, din carĭ 190 contrib. Locuesc în 192 case.

Vite sunt: 30 caĭ, 400 vacĭ. 100 oĭ, 600 capre şi 800 porcĭ.

In jurul vetreĭ comuneĭ, atît spre N. cît şi spre S. sunt ogrăzĭ cu prunĭ. In partea despre V. sunt dealurĭ şi văĭ cu livezĭ şi cu pădurĭ de stejarĭ, fagĭ, plopĭ şi tufărişurĭ de alunĭ.

In jurul şi prin centrul com. sunt următoarele dealurĭ: Boboci, Zăpodiele, Dealul-Cruceĭ, Dealul-cu-Livezile, Buştenetul, Rîpa-Hoţuluĭ, Trămişelul, Flămoaia, Tufele, Dadul, Ţeapănul şi altele.

Rîul Doamna udă partea de E. a com. Jupîneşti, pe toată laturea şi în el se varsă vîlcelele: Tîrguluĭ, Fîntîneĭ, Turburi, Bisericeĭ, Bîrzoteĭ, Nanul, Călugărul şi Dadul.

In partea de V., o udă Valea-Aninoasa, în care se varsă văile: Merişuluĭ, Capanuluĭ şi Epureluĭ, Valea-Purcăreaţă şi Valea-Ţinceĭ, care desparte com. Jupîneşti de jud. Argeş. Toate aceste văĭ izvoresc din raionul comuneĭ şi n'aŭ apă pe ele de cît primăvara şi în timpurĭ ploioase. In centrul comuneĭ sunt lacurile: Lacul-fără-Fund şi Dascălul.

Pe rîul Doamna sunt 2 morĭ şi 3 herăstrae. Intre comunele Jupîneşti şi Coşeşti este un pod de lemn, peste rîul Doamna, construit în anul 1890.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, afară de ceĭ din cătun Mesteceni, carĭ sunt numaĭ căminaşĭ pe moşiile moşnenilor. Intreaga comună are cam vr'o 325 hect. arabile, 250 hect. livezĭ pe dealurĭ şi văĭ, vr'o 1600 hect. pădure, tufişurĭ, rîpĭ şi locurĭ neproductive şi cam vr'o 130 hect. zăvoaie şi prundurĭ pe lîngă rîul Doamna.

Are 2 şosele: una comunală, care trece prin centrul comuneĭ de la N. la S. şi se leagă spre N. cu com. Leiceşti şi la S. cu cătun Valea-Nandreĭ (com. Dîrmoneşti) şi alta vecinală ce merge din centrul comuneĭ la pod şi se leagă la E. cu com. Coşeşti.

In partea despre V. a comuneĭ este un troian de piatră cam neagră zgurită ce se numeşte Pietrile-de-Jidovĭ.

Are: 2 bisericĭ, una de zid, fondată la anul 1844 de Postelnicul Ioniţă Bărbuceanu şi cu ajutorul comuneĭ, şi a doua, vechĭe, de lemn, fondată la 1742 de jupîn Nicolae Grecul şi Nicolae Ceauşul, după cum se vede scris pe pisanie; sunt deservite de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ. Şcoala există aci din vechime şi chiar în timpul fanarioţilor se învăţa cu plată într'un bordeiŭ. Maĭ toţĭ locuitoriĭ bătrînĭ ştiŭ carte veche. In timpul luĭ Alexandru Ghica s'a construit local de şcoală de gard, care a servit până la anul 1873, cînd s'a construit localul actual de zid de către locuitorĭ prin contribuţie. Este condusă de un învăţător şi o învăţătoare şi frecuentată de 40 elevĭ şi 22 eleve.

Jupîneşti, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşi nume, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 1336 hect., din carĭ 411 hect. pădure, 465 hect. arabile, 420 hect. fîneţe, 15 hect. vie, 16 hect. livezĭ de prunĭ şi 2 hect. izlaz. Are o populaţie de 136 familiĭ, saŭ 956 suflete, din carĭ 112 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 64 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ, 265 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 376 oĭ, 18 capre şi 58 rîmătorĭ; 32 stupĭ.

In cătun se găsesc 9 puţurĭ.

Are: 1 şcoală de băeţĭ înfiinţată la 1842 şi frecuentată de 39 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la 1796, şi a doua la 1818.

Jupîneşti, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Cireşul; are 32 case.

Jupîneşti, *sat*, făcînd parte din com. rur cu acelaşi nume, jud. Muscel. Are o populaţie de 177 familiĭ, saŭ 178 suflete: 402 bărbaţĭ şi 382 femeĭ.

Este aşezat pe malul drept al rîuluĭ Doamna. Prin sat trec torenţiĭ: Fîntîneĭ, Turbureĭ, Bisericeĭ şi Bîrzoteĭ, carĭ toate se varsă în iazul ce-l formează rîul Doamna pe ţărmul drept.

Aci sunt: reşedinţa comuneĭ, şcoala şi două bisericĭ.

Este legat de cel-l'alt cătun, Mesteceni, prin o şosea.

Jurcani (Brăiţeni, saŭ **Grozeşti),** *sat*, în partea de S. a com. Găgeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, aşezat pe şes, în dreapta pîrîuluĭ Elanul, pe o suprafaţă de 2752 hect., din carĭ 584 hect. proprietatea locuitorilor.

Are o populaţie de 94 familiĭ, saŭ 439 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ; o biserică, zidită în anul 1823, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o mănăstire, construită din noŭ de către d-na Zoe M. Botez, proprietara uneĭ părţĭ din moşie. Parte din locuitorĭ sunt răzeşĭ.

Jurcani. Vezĭ Iurcani, moşie, jud. Neamţu.

Jurilovca, *com. rur.*, jud. Tulcea, în partea de S.-E. a jud. şi pl. Babadag, pe malul vestic al laculuĭ Razelm.

Se mărgineşte la N. cu com. Enişala, Caraman-Chioi şi lacul Razelm; la V., cu com. Calnî-Bugeac; la S., cu iezerul Goloviţa şi la E., cu Marea-Neagră.

Solul este şes; cea maĭ mare parte e acoperită de baltă şi stuf. In partea de N. sunt dealurile: Buiuc, Orman-Bair şi Caraman-Chioi-Bair, al căruĭ vîrf, Jurilovca, are 84 m.; sunt acoperite cu pădurĭ, parte cu livezĭ şi păşunĭ.

Sunt numeroase movile artificiale, între 8—10 m., carĭ aŭ servit ca puncte de orientare.

E brăzdată la V. de valea Milcel-Alceac.

Bălţĭ sunt: lacul Razelm, la E., cu malurile înalte şi stîncoase; Goloviţa, la S., cu ma-

lurile joase. Venitul lor aparține Statuluĭ.

Este formată dintr'un singur sat, Jurilovca, așezat pe malul de N. al laculuĭ Golovița.

Intinderea com. afară de bălțĭ, e de 1300 hect., din carĭ 150 hect. vatra satuluĭ; restul e al locuitorilor. Statul are numaĭ bălțile. Populația, formată de lipovenĭ și evreĭ, este de 476 familiĭ, saŭ 2372 suflete, din carĭ 438 contribuabilĭ.

Are: o biserică, zidită în 1881, de comunitatea lipovenească, care aparține secteĭ, cu 2 preoțĭ, 1 diacon și 2 cîntărețĭ; treĭ școlĭ, una fondată de stat în 1890, condusă de 1 învățător, frecuentată de 62 elevĭ; lipoveniĭ aŭ 2 școlĭ ale lor.

Locuitoriĭ posedă: 39 plugurĭ; 53 caĭ și ĭepe, 14 boĭ, 186 vacĭ.

Comerciul e activ și constă în export de pește și în import de coloniale, maĭ cu seamă băuturĭ spirtoase pentru lipovenĭ; sunt 11 băcanĭ, 3 cîrciumarĭ, 12 pescăriĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4750 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4624 leĭ.

Sunt drumurĭ comunale la Caraman-Chioi și la Pașa-Cîsla spre Canlî Bugeac, și o șosea județeană: Babadag-Jurilovca.

Jurilovca, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul comuneĭ Jurilovca; este un punct culminant și înaintat spre S. al dealuluĭ Caraman-Chioi-Bair, situat în partea E. a plășeĭ și N. a comuneĭ, la 3 kil. spre N. de Jurilovca și la 2 1/2 kil. spre N.-V. de Caraman-Chioi, trecînd pe culmea luĭ și hotarul lor; are 84 m. înălțime, punct trigonometric de observație de rangul I-iŭ, dominînd asupra satelor Caraman-Chioi și Jurilovca, precum și asupra drumurilor ce le unește; este acoperit numaĭ cu verdeață și fînețe.

Jurubești, *cătun,* al com. Lopătari, jud. Buzăŭ, cu 290 locuitorĭ și 68 case.

Juvitul, *iaz,* în partea de E. a satuluĭ Schinetea, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

K

A se căuta toate cuvintele începînd cu această literă, la lit. **C (Ch).**

L

La-Cetate, *ruine,* dintr'o vechie cetate, în ocolul comuneĭ Gradiștea, pl. Oltețul-d.-s., județul Vîlcea, unde, se zice, ar fi fost o cetate Dacă.

La-Cruce, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Teleajenul, com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

La-Fîntînă, *izvor de apă feruginoasă,* îndestul de concentrată, pe valea Teleajenuluĭ, jud. Prahova, la poalele mănăstireĭ Suzana.

La-Glod, *izvor de apă minerală,* situat pe deal, lîngă gara Cîmpina, com. Poiana, plaiul Prahova, județul Prahova. Apa-ĭ este sărată. Se vizitează de bolnavĭ.

La-Gropĭ, *deal,* în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Miclești, numit astfel pentru-că acolo se află două gropĭ artificiale, una maĭ mare, avînd un diametru cam de 8 m., iar alta maĭ mică ca de 4 m. cu o adîncime de 5—6 metri.

Despre aceste gropĭ, se zice că sunt făcute de pe timpul năvălirilor Turcilor și Tătarilor, și că într'însele oameniĭ îșĭ asiguraŭ productele pentru hrană, fiind pe atuncĭ codriĭ marĭ în această localitate.

La-Gropĭ, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, proprietatea moștenitorilor coloneluluĭ Pisoski, cu o întindere de aproape 140 hect. și supusă regimuluĭ silvic.

La-Iliești, *localitate,* în jud. Prahova, pl. Teleajenul, comuna Drajna-d.-j., ceva maĭ la vale de Valea-Stăneștilor, unde se găsesc stîncĭ de sare, acoperite cu un mic strat de pămînt.

La-Livadă, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, cu o întindere de 623 hect. și supusă regimuluĭ silvic.

La-Morĭ, *izvor de apă sărată* și *iod,* situată în com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova, pe proprietatea principeluĭ N. G. Bibescu. Acest izvor este pe munte, în centrul comuneĭ, aproape de calea ferată.

Tot în com. Cornul, pe locul moșnenilor, pe munte, maĭ este și un izvor de apă sulfuroasă, care a fost analizată.

La-Morminte, *pisc înalt,* în județul Prahova, în partea de E. a comuneĭ Cerașul, plasa Teleajenul.

La-Numărătoare, *platoŭ,* ridicat în spre S.-V. de com. Horezul, jud. Vîlcea, parte loc de pășune și parte acoperit cu pădurĭ de diferite esențe.

Acest platoŭ face parte din moșia Romani.

La-Lacurĭ, *pădure,* în județul Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Lupuluĭ; are 140 hect. ale moșnenilor d'avălmașĭ; face un corp cu pădurea Mardale.

La-Martin, *pîrîiaș,* ce izvorește din muntele Ceahlăul, județul Neamțu; este situat în drumul pe unde călătoriĭ se urcă pe munte, spre S.-V. de locul numit Fundul-Schituluĭ; primește ca afluent pîrîiașul Serafim, drept în locul unde drumul ce vine de la schitul Durăul, urmînd curgerea pîrîiașuluĭ La-Martin în sus, părăsește valea acestuĭ pîrîŭ pentru a se îndrepta spre stînga, unde sunt stîncele Gardurile.

La-Piatra, *carieră de piatră* renumită, com. Poiana, pl. Pra-

hova, jud. Prahova. Piatra din această carieră a servit la canalizarea rîuluĭ Dîmbovița în București.

La-Preda, *izvor cu apă minerală* (pucioasă), com. Muereasca-d.-j., plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

La-Rîpă, *loc*, pe lunca Cricovuluĭ, unde a fost căt. Braniștea, din com. Haimanalele, pl. Filipești, jud. Prahova. Aci pîrîul Neagra se varsă în rîul Cricovul-Dulce.

La-Sărata, *localitate*, în jud. Vîlcea, pl. Horezul, com. Oteșani, unde sunt mine de sare, neexploatate, recunoscute de stat și puse sub pază.

La-Sărătură, *loc*, în centrul com. Ariceşti, pl. Podgoria, jud. Prahova, lîngă primărie, unde se presupune a fi sare, şi pe care loc nu creşte niciĭ un fel de plantă.

La-Sărăturĭ, *localitate*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Apostolache, unde sunt mine de sare încă neesploatate și păzite de oamenĭ pușĭ înadins de guvern. In timpul vereĭ oameniĭ întrebuințează apa la facerea băilor.

La-Schit, *peșteră*, jud. Vîlcea, com. Cheia, plaiul Cozia.

La-Schit, *locuință izolată*, jud. Vîlcea, la 1 kil. maĭ sus de Cozia, unde se văd ruinele uneĭ bisericĭ, zidită se zice, de Radu-Negru. Aci, se crede, a fi fost un schit de călugărițe.

La-Stînă, *pisc*, pe muntele cu același nume, com. Filipești-de-Pădure, pl. Filipești, jud. Prahova, la poalele căruia e pădurea proprietaruluĭ.

La-Strîmtoare, *localitate*, pe rîul Telejenelul, com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, unde se găsește cărbunĭ de pămînt.

Laba, *pădure*, numită și Pădurea-Labeĭ, în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Labuștea, *deal*, pe moșia Călinești, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Labușteana, *vale*, pe moșia Călinești, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Laceni saŭ **Mărăcineni,** *sat*, cu 40 familiĭ, saŭ 240 suflete, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Broșteni-Roșani. Are o biserică cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, avînd un preot și un cîntăreț.

Lacoviștea, *lac*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, lîngă satul Slobozia.

Lacrița-de-Jos, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, comuna Pielești.

Lacrița-de-Sus, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești.

Lacrița-Mare, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, cu o populație de 529 suflete: 237 bărbațĭ și 292 femeĭ. Locuesc în 56 case de zid și 58 bordee.

Este situat spre S.-E. de satul Pielești și se învecinește la E. cu com. Golfinul (Romanați); la V. cu urbea Craiova; la N. cu com. Robănești și la S. cu Coșoveni-d.-s.

Știŭ carte 52 persoane.

Are o școală mixtă, ce funcționează din 1888, întreținută de comună și frecuentată de 38 copiĭ; o biserică de zid, în tinda căreia se găsește următoarea inscripțiune:

Această sfîntă biserică a fost ridicată de obștea locuitorilor și marele Paharnic, proprietarul moșieĭ Lacrița, Nicolae Oteteleșeanu, la anul 1848, Maiŭ 17.

Are hramul Sf. Nicolae, și e deservită de un preot și un cîntăreț.

In sat sunt: 3 cizmarĭ; 2 dulgherĭ; 2 tinichigiĭ; 3 cîrciumĭ.

Lacrița - Mică, *sat* împrăștiat, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pielești, cu 386 suflete: 199 bărbațĭ și 187 femeĭ. Locuesc în 29 case și 36 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Lacrița-Mare, ce este la 2 1/2 kil.

Lacul, *sat*, jud. Argeș, pl. Gălășești, face parte din com. rur. Stănislăvești.

Lacul, *cătun*, al com. Odăile, jud. Buzăŭ, cu 170 loc. și 34 case.

Lacul, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Voloiac; are 99 case.

Lacul, *numire vechie a comuneĭ și cătunuluĭ* Mărgăritești, jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.

Lacul, *baltă*, pe teritoriul com. Vlădești, pl. Rîurile, jud. Muscel, din care izvorește Valea-Laculuĭ, care străbate cătunul Vlădești-d.-s. și se varsă în rîul Bratia.

Lacul, *baltă*, pe teritoriul com. Nănești, jud. Putna, în întindere de 30 hect.; conține peste mult.

Lacul, *deal*, în partea de N. a com. Miclești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Pe podişul luï se află un lac format din apa omătuluï şi a ploilor.

Lacul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonţul, care iese din balta cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Solonţuluï.

Lacul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuş, com. Grozeşti, care se varsă în Pîrîul-Sărat.

Lacul, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub Dealul-Mare, din pădurea Goeştilor, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, curge dealungul satului Goeşti, şi, după ce primeşte în dreapta afluenţiĭ: Captarilor, Rădiul, Brezila, Gorganul, Şepte-Cenii, Vătroaea şi Ulucilor, iar pe stînga Sneamănul, Imaşul, Budancea, Lupul, Peri, Bostanul şi Şipotele, carĭ toate izvoresc de pe Valea-Goeştilor, com. Sîrca, se varsă în iazul Lunganilor, pe care-l şi formează.

Lacul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluï, com. Andreaşi; izvoreşte din culmea Laculuï; udă com. în partea de S.; se varsă după un curs repede şi spumos în Valea-Neagră, maï jos de cătunul Rîmna, al com. Andreaşi.

Lacul, *vale*, udă partea de S. a com. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în pîrîul Brănila.

Lacul-Buţilor, *lac*, în jud. Ilfov, pădurea Vlăsieĭ. D'aci era în vechime drumul pe care se transporta vinul dela Dealul-Mare (jud. Prahova) la Bucureşti.

Lacul - Cocoruluĭ (Răţoiul), *sat*, face parte din com. rur. Aprozi-Negoeşti, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafaţă de 750 hect., proprietatea D-neĭ Elena C. Cornescu, cu o populaţie de 45 locuitorĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 57 şi al celor micĭ de 470.

Lacul-cu-Butucĭ (Meledicul), *lac*, jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bisceni, pe moşia Meledicul.

Lacul-cu-Peperig, *lac*, jud. Mehedinţi, pl. Cloşani, com. Ponoarele; în hrisoave e ca punct între hotarele: Baraiacul, Ponoarele şi Mărăşeşti.

Lacul-cu-Peşte, fost *lac*, jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Strehaia, situat pe vîrful unuĭ deal.

Lacul-de-la-Poiana-din-Deal, *lac*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, căt. Dealul-Săreĭ; are apă limpede şi curată; conţine mulţĭ păstrăvĭ.

Lacul-din-Poiană, *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bisceni, d'asupra laculuĭ Meledicul, despărţite prin drumul de la cătunul Trestioara la cătunul Grunjul.

Lacul-din-Poiană, *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bisceni, între Balta-Trestioareĭ şi Lacul-din-Poiană; dintr'însul se formează izvorul Săratul, care se scurge în pîrîul Sturdza, în faţa dealuluĭ Corbul.

Lacul-Doamneĭ, *lac*, în jud. Vîlcea, situat în Dealul-Ocneĭ, spre S.

In lac se află un fel de pămînt moale, care se crede a fi provenit de la un vulcan. De jur împrejur e înconjurat cu dealurĭ. Se zice că ar fi fost aci o biserică ce s'ar fi scufundat în pămînt.

Lacul-Dulce, *lac*, la S.-V. de com., situat pe stînga şoseleĭ Brăila-Rîmnicul, jud. Brăila. E format din apele carĭ se scurg din oraşul Brăila. Pe ţărmul laculuĭ se află abatorul oraşuluĭ.

Lacul-fără-Fund, *lac*, în mijlocul com. rur. Buseşti, pl. Cerna, jud. Mehedinţi.

Lacul-Hoţilor, *lac*, la N.-N.-V. de moşia Răteasca, jud. Teleorman; formează hotarul despărţitor al proprietăţilor rurale ale locuitorilor în direcţiunea dintre moşiile Sfinţeşti şi Drăgăneşti.

Lacul-luĭ-Băban, *com. rur.*, în pl. Marginea-d.-s., jud. R.-Sărat, pe rîul Rîmna.

Este aşezată în partea de N. şi V. a judeţuluĭ, la 35 kil. spre N.-V. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea de V. a plăşeĭ Marginea-d.-s., la 15 kil. spre N.-V. de com. Plăineşti, reşedinţa plăşeĭ. Comunele cele maĭ apropiate de dînsa sunt: Dealul-Lung, la 3 kil.; Odobasca, la 7 kil.; Bordeşti, la 8 kil.; Dumitreşti, la 10 kil.; Popeşti, la 11 kil.; Dragosloveni, la 12 kil.; Coteşti, la 12 kil., şi Urecheşti, la 13 kil.

Se mărgineşte la N. cu comunele: Dealul-Lung şi Odobasca, de carĭ se desparte prin Dealul-Plopuluĭ şi pîrîul Peleticul; la E. cu comunele: Urecheşti şi Dragosloveni, de care se desparte prin Dealul-Măgura; la S. cu com. Bordeşti, de care se desparte prin dealul Costandoiul.

Este o comună din regiunea dealurilor şi vecină cu aceea a munţilor. Este brăzdată de ur-

mătoarele culmĭ: Dealul-Măgura, în partea despre E.; Dealul-Stîncii, care se întinde prin mijlocul comuneĭ; Dealul-Constandoiul, în partea despre S.; Dealul Caliţa, ce se desface din Dealul-Constandoiul, spre E.

Văile principale, carĭ străbat comuna sunt: Valea-Rîmna, ce se întinde de la V. la E.; Valea-Peleticul, la V.; Valea-Caliţeĭ, la S.

Principalele rîurĭ sunt: rîul Rîmna, care o udă prin mijloc de la N.-V. la S.-E.; Caliţa, care o udă în partea de S. și se varsă în Rîmna; Peleticul, care o udă în partea de N.; Stoichiţa, format din ploĭ, care o udă prin mijloc; Bălănești, în partea de V., Petre, în spre S.; Constandoiul, la E.; Groapa-Tufiĭ, la E.; Chivul, la N.; Petroasa, la N. In com. sunt și 38 puţurĭ.

Se compune din următoarele cătune: Lacul-luĭ-Băban, cătunul de reședinţă, numit și Constandoiul, așezat în partea de N. a comuneĭ, pe rîul Rîmna; Gura-Caliţiĭ, în partea de E. a comuneĭ, la 5 kil. 240 m., la confluenţa pîrîuluĭ Caliţa cu rîul Rîmna; Groapa-Tufiĭ, spre N., la 2 kil. și 860 m., la poalele dealuluĭ Constandoiul; Poenele, în partea de N. a comuneĭ, la 2480 m. spre N. de cătunul de reședinţă; Bălănești, în partea de V. a comuneĭ, la 1280 m. spre V. de căt. de reședinţă, pe pîrîul Bălănești; Cocoșari, în partea de S. și V., la 200 m. spre V. de căt. de reședinţă, pe pîrîul Bălănești.

Suprafaţa comuneĭ este cam de 6026 hect., din carĭ 130 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 939 hect. ale locuitorilor, 2750 ale proprietăţeĭ particulare și restul, de 2207 hect., ale statuluĭ (pădurĭ).

Are o populaţie de 437 familiĭ, saŭ 1617 suflete: 801 bărbaţĭ și 816 femeĭ; 654 căsătoriţĭ, 859 necăsătoriţĭ, 104 văduvĭ.

Sunt 437 contribuabilĭ.

Are: 3 biserici, întîia, cu hramul Sf. Nicolae, a doua, cu hramul Sf. Archangelĭ Mihail și Gavriil, și a treia, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservite de 2 preoţĭ și 3 cîntăreţĭ; o școală mixtă, condusă de 1 învăţător și frecuentată de 150 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 69 plugurĭ; 180 boĭ, 235 vacĭ, 20 caĭ, 20 ĭepe, 1722 oĭ, 25 capre și 300 rîmătorĭ.

Comerciul se face de 18 persoane.

Căile de comunicaţie sunt niște simple drumurĭ: spre Odobasca și Dealul-Lung; spre Dragosloveni-Plăinești-Rîmnicu-Sărat; spre Bordești-Dumitrești; spre Coţești și spre Urechești.

Budgetul com. e de 6315 leĭ, 91 banĭ la veniturĭ iar la cheltuelĭ, de 6235 leĭ, 21 banĭ.

Lacul-luĭ-Băban, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reședinţă al com. Lacul-luĭ-Băban.

Lacul-luĭ-Băban, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban, căt. Costandoiul.

Conţine pește care se vinde și se consumă în localitate.

Lacul-luĭ-Dragne, *semn de hotar,* pe moșia Neaga, com. Socetul, jud. Teleorman, în partea de S.-E., spre rîul Vedea; desparte această moșie de Vatra-Schituluĭ-Dodești.

Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, comuna Bisoca; s'a format, se zice, în timpul Domnitoruluĭ Vintilă-Voevod, printr'o scufundătură; pe lac se află mușchĭ cu brazĭ, carĭ plutesc; are o întindere de 2 hect.; conţine știucă, care se consumă în com.

Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă, *pădure,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca; ţine de circumscripţia Băbeni, a ocoluluĭ silvic Băbeni; esenţe principale: stejar și brad.

Lacul-Lung, *baltă,* formată din revărsările Prutuluĭ, jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Folteşti.

Lacul-Mare (Valea-Porculuĭ), *lac,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Păltineni; începe de sub vîrful munteluĭ Cătiașul și se scurge în pîrîul Nehoiul.

Lacul-Mare, *iaz,* pe Valea-Covurluiuluĭ-Sec, între com. Vîrlezi și Bujorul, jud. Covurluiŭ, servind de hotar al ambelor comune.

Lacul-Mare, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca, căt. Podul-Lacului, numit și Urechești-d.-s.; are o întindere de 1 1/2 hect.; conţine crap, știucă și caracudă, care se vinde și se consumă în com. și în localităţile vecine; este situat pe un platoŭ saŭ podiș.

Lacul-Popiĭ, *numire a uneĭ părţĭ din comuna* Mărăcineni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Lacul-Raţeĭ, *pădure,* situată în raionul com. Boghești, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Lacul-Rezii, *com. rur.,* situată în pl. Balta, jud. Brăila, pe malul drept al lunceĭ Călmăţuiuluĭ,

la o înălţime de 15—18 m. şi la S. de Lacul-Reziĭ. Se învecineşte la N.-E. cu Pîrlita; la V., cu Insurăţei; la N., cu Vizirul; la S., cu Berteşti-d.-j. şi Mihaiŭ-Bravul; la S.-V., cu Cioara-Doiceşti. Suprafaţa com. este de 5900 hect. şi are forma unuĭ trapez regulat. Are o populaţie de 222 familiĭ, saŭ 886 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ.

Are: 2 bisericĭ, construite de locuitorĭ la 1740, cu 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ; 1 şcoală de băeţĭ, înfiinţată la 1859, frecuentată de 60 elevĭ; 1 şcoală de fete, înfiinţată la 1877, frecuentată de 5 fete; 1 moară de aburĭ.

Vite: 472 boĭ, 455 vacĭ, 20 taurĭ, 188 viţeĭ, 705 caĭ, 11 măgarĭ, 4455 oĭ, 281 rîmătorĭ şi 45 capre.

Drumurĭ: la Pîrlita, spre N.-E., pe sub deal şi peste viroagă şi pîrîŭ, (5 kil.); la Berteşti-d.-j., spre S.-E., pe deal, pe lîngă Movila-Lungă (9 kil.); la Mihaiŭ-Bravul, spre S.-E., pe lîngă punctul Căprăria (13 kil.); la Cioara-Doiceşti, spre S.-V. pe la căt. Padina şi Corcanul (17 kil.); la Insurăţeĭ, spre V., drumul drept (6 kil.); la Vizirul, spre N., pe lîngă punctul Rubla şi apoĭ pe şosea, în care drum se afla un pod judeţean, (13 kil.); la Brăila, spre N.-V. (49 kil.)

Lacul-Rezii, *sat,* pe muchea platoulu ĭ, în partea de N. a com. cu acelaşĭ nume, jud. Brăila, pe hotarul de E. al com., la 49 kil. spre S. de oraşul Brăila.

Suprafaţa vetreĭ satuluĭ e de 38 hect., cu o populaţie de 111 familiĭ, saŭ 395 suflete; locuesc în 75 case.

Are: o şcoală mixtă, înfiinţată la 1876, întreţinută de stat, frecuentată de 26 elevĭ şi eleve, cu un bun local propriŭ de zid; o biserică, cu un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Vite sunt: 150 caĭ, 3 asinĭ, 280 vite cornute, 100 oĭ, 10 capre şi 110 rîmătorĭ.

Lacul-Rezii, *lac,* jud. Brăila, situat la N. de com. cu acelaşĭ nume, în Valea-Călmăţuiuluĭ, la S. de viroaga Puturosul.

Lacul-Rezii, *moşie* particulară, jud. Brăila, pendinte de com. cu acelaşĭ nume; are o suprafaţă de 7800 hect., dînd un venit de 44000 leĭ.

Lacul-Roşu, *lac,* în com. rur. Bălăciţa, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Lacul-Roşu, *lac,* între munţiĭ Retivoiul şi Turcul, com. Predealul, plasa Peleşul, jud. Prahova.

Lacul-Roşu, *munte* la E. de com. Predealul, pl. Peleşul, jud. Prahova. Acest munte, împreună cu munţiĭ Susaiul, Retivoiul, Coştila, Unghia-Mică, Jumătate din Lacul-Roşu, Faţa-Găvaneĭ, Vîrful-luĭ-Drăgan, aparţinea din timpurile cele maĭ vechĭ familieĭ Dudescu.

Astăzĭ se stăpîneste de M. S. Regele Carol I, şi a fost cumpărat împreună cu toţĭ munţiĭ de maĭ sus, în Maiŭ 1892, de la Manuk-Bey.

Jumătate-din-Lacul-Roşu aparţine d-luĭ G. G. Cantacuzino.

La 1794, Medelnicerul Constantin Filipescu, vinde văruluĭ săŭ Dinu Cantacuzino Paharnicul, treĭ munţĭ adică partea luĭ de moştenire de la 6 munţĭ Jepi-d.-s., Jepi-d.-j., Petricica, Pîraele, Sorica, Vîrful-luĭ-Găvan, Lacul-Roşu şi Luncile din Prahova, carĭ, după cum spun documentele, se vor împărţi frăţeşte cu copiiĭ frateluĭ săŭ, Stolnicul Răducanu Filipescu.

Lacul-Roşu, *vîrf de deal,* jud. Prahova, pl. Prahova, com. Valea-Lungă.

Lacul-Roşu, *mlăştinĭ,* între piscurile Jepi şi Piatra-Arsă, jud. Prahova. Alăturĭ cu acest lac se află cîţĭ-va bolovanĭ simetric dispuşĭ avînd săpat pe eĭ: crucĭ, cifre şi diferite semne. Se zice că acolo, în vremurile de demult, îşĭ ascundeaŭ haiduciĭ comorile.

Lacul-Roşu (Muntele-), *pădure,* particulară supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Lacul-Roşu, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Lacul-Sărat, *sat,* pe malul de S.-V. al Laculuĭ-Sărat, comuna Chiscani, jud. Brăila, la 3 kil. spre N.-V. de Chiscani, înfiinţat la 1879 cu ocazia împroprietărireĭ. Suprafaţa satuluĭ e de 65 hect., cu o populaţie de 61 familiĭ, saŭ 300 suflete; locuesc în 59 case.

Ştiŭ carte 84 persoane.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1882 de com. şi frecuentată de 18 elevĭ şi 8 eleve.

Vite: 32 vite marĭ cornute, 150 caĭ, 530 oĭ şi 10 rîmătorĭ.

Lacul-Sărat, *staţiune balneară,* jud. Brăila, la 5 1/2 kil. la S.-V. de oraşul Brăila şi la 5 kil. la N. de Dunăre. Localitatea ţine de com. Chiscani şi e legată de oraşul Brăila prin o şosea bună. Vara, în timpul sezonuluĭ, transportul vizitatorilor se face cu tramvaiul electric saŭ cu trăsurĭ.

Longitudine E. Gr. de 27⁰,58′. Latitudine N., de 45⁰,16′. Altitudinea e de 25 m.

Localitatea prezintă un șes lin între două dealurĭ și de cîțĭ-va anĭ s'aŭ făcut frumoase plantațiunĭ.

Lacul-Sărat e format din 2 basinurĭ, din care unul maĭ mare, cu o formă aproape pătrată, legat printr'un gît cu unul maĭ mic oval. Intinderea totală a laculuĭ e de 2 kil. Ca adîncime, apa laculuĭ atinge în aniĭ ploioșĭ 1,20 m., iar în aniĭ secetoșĭ numaĭ 20—50 c. m. adîncime.

Istoricul. — La 1861, Ministerul de finanțe însărcinează pe Inginerul G. Budeanu ca să facă un studiŭ asupra acesteĭ stațiunĭ, unde se duceaŭ oameniĭ și făceaŭ băĭ, fără nicĭ o indicație saŭ ordonanță.

Primele băĭ date de medicĭ încep a se face prin 1870 și urmară până în 1872 cînd, zice-se, lacul a secat.

In 1878, Lacul-Sărat ia loc printre stațiunile balneare și începe a fi vizitat de numeroșĭ bolnavĭ, care se grămădesc vara cu toată lipsa de localurĭ, și staŭ ceĭ maĭ mulțĭ în Brăila, de unde vin să facă cură.

Lacul-Sărat, trecut sub Ministerul Domeniilor, în 1879, comitetul permanent al județuluĭ, cere autorizație de la acest Minister ca să învoiască construirea locuințelor pentru bolnavĭ, de către particularĭ, însărcinînd în acelașĭ timp pe d-l dr. Bernard cu facerea uneĭ complecte analize.

Numele Lacului-Sărat însă răspîndindu-se ca fiind eficace pentru maĭ multe bolĭ, Ministerul Domeniilor însărcină în 1883 pe d-rul Sergiŭ și pe d-niĭ d-rĭ Felix și Bernard, să facă analiza apeĭ și nămoluluĭ, ceea ce se și făcu, cît și să studieze și să avizeze asupra moduluĭ de organizare a uneĭ stațiunĭ balneare în acea localitate.

In urma studiilor făcute și a rapoartelor depuse, de doctorĭ și inginerĭ, Ministerul Domeniilor apreciînd însemnătatea Laculuĭ-Sărat, construește în 1886 un stabiliment pentru băĭ, și un cazino; ambele construcțiĭ se fac în lemn. Stabilimentul are 32 cabine pentru băĭ calde, iar cazinul are un salon mare și e compus din 2 etaje. Toate aceste construcțiĭ aŭ necesitatea de a fi refăcute. In 1888 se construește un pavilion pentru muzică. Pentru a încheia cu descrierea acestuĭ lac, vom adăuga că s'a întîmplat în 1872 și în 1887, ca din cauza seceteĭ marĭ, să sece. Dar secarea nu a fost totală, și nicĭ nu poate fi vr'o dată temere de așa ceva. D-l Gr. Ștefănescu, directorul Biuroului Geologic, însărcinat în acel an de Ministerul Domeniilor, face un minuțios studiŭ asupra acesteĭ cestiunĭ și conchide că, grație mulțimeĭ și situațieĭ izvoarelor din malurile și matca Laculuĭ-Sărat, acesta nu poate seca nicĭ odată definitiv.

Clima. — Observațiunile s'aŭ început a se face de d-l St. C. Hepites încă de la 1879, iar de la 1881 se fac de dirigintele Stațiuneĭ meteorologice de la Brăila.

In Februarie 1900, d-l St. C. Hepites a dat la lumină o lucrare foarte complectă și de valoare, asupra Climeĭ Brăileĭ. Această lucrare e rezultatul tutulor observațiunilor meteorologice de la 1879 până la 1898. Observațiunĭ regulate s'aŭ făcut numaĭ de la 1879—1881 și de la 1888—1898.

Temperatura anuală mijlocie e de $10^0{}_5$. Aniĭ 1897 și 1898 aŭ fost ceĭ maĭ călduroșĭ; Temperatura mijlocie în timpul vereĭ e de 22⁰. Vara este anotimpul cel maĭ puțin variabil. Temperaturile mijlociĭ extreme în timpul vereĭ aŭ fost 21⁰ în 1893 și $23^0{}_3$ în 1890.

Sunt în mijlociŭ 98 zile de vară; prima zi e la 11 Maiŭ, iar ultima la 7 Octombre.

Umezeala relativă a aeruluĭ anuală e de 72⁰/₀, iar vara este de 63⁰/₀.

Mijlocia în tot timpul vereĭ a zilelor de ploaie e de 16 zile.

Mijlocia anuală a presiuneĭ atmosferice: 759_9 mm; iar mijlocia în tot timpul vereĭ e de 757_3 mm.

Direcțiunile dominante ale vîntuluĭ sunt N.-E. și S.-E., cu o frecuență mijlocie în timpul vereĭ pentru direcțiunea S.-E., de 18. Vîntul predominant e cel de NN.-E., care e crivățul.

Repartiția vînturilor, în timpul vereĭ în mijlociŭ N = 11, NE = 10, E = 8, SE = 18, S = 12, SW = 10, W = 6, NW = 12 și Calm = 13.

Cerul este în mare parte senin. Nebulozitatea mijlocie în timpul vereĭ e de 3.9; în timpul vereĭ, în termen mijlociŭ, avem 48 zile senine, 32 zile noroase și 12 zile acoperite.

Geologia.—Făcînd parte din basenul Dunăreĭ, regiunea Laculuĭ-Sărat e formată din aluviunĭ moderne, constituind un platoŭ întins, pe o depresiune a soluluĭ quaternar, format el însușĭ din löess, argil galben, maĭ mult saŭ maĭ puțin nisipos, cu saŭ fără concrețiunĭ. La sondagiile făcute s'a văzut că terenul e compus din straturĭ de nisip alternîndu-se cu argile, ceea-ce explică și faptul că în 1878, vara, fiind ploĭ multe, în casele locuitorilor chiar, din comunele Slujitori-Albotești și

Filiul, din apropiere, izvora apă dulce și Lacul-Sărat crescuse foarte mult.

După d-niĭ Gr. Ștefănescu și inginerul Bochet, apele Laculuĭ vin din regiunea muntoasă saliferă, din spre N., prin diferite crăpăturĭ ale rocelor acestor regiunĭ, cum și din apele ploilor saŭ zăpezeĭ care nu contribesc în a altera cîtușĭ de puțin calitatea apeĭ, ci din potrivă încă, diluază prea marea concentrare a mineralelor. Ca probă că apele vin din spre N. e faptul că toate puțurile săpate la S. aŭ o apă dulce, bună chiar de băut, iar cele săpate la N. aŭ apa amară și sărată. Apele laculuĭ nu vin în pînză, ci vin în fășiĭ maĭ mult saŭ maĭ puțin late, și la diferite nivele.

Fauna. — Fauna Laculuĭ-Sărat se compune din niște insecte micĭ, foarte numeroase, care la anumite epoce se observă în număr de milioane, — micĭ gîndăceĭ carĭ apar și dispar, înmulțindu-se cu multă ușurință și carĭ probabil sunt crustaceĭ.

Flora din prejurul laculuĭ s'a studiat de Prof. dr. Brîndză și de Prof. dr. Grecescu, carĭ aŭ determinat maĭ multe speciĭ, precum: Salicornia, Herbacea L. Chenopodium Glaucum, L. Lepigonum Marginatum Koch. Constituirea nămoluluĭ ar fi datorită putrefacțiuneĭ acestor animale și plante, după cum vom vedea la descrierea nămoluluĭ. Plantele propriŭ zise ale Laculuĭ-Sărat sunt plante aquatice și produc nămolul. D-l dr. Bernard le-a determinat ast-fel: Rupia rostelata, Spirogra elongatum, Furfula Latifolia.

Proprietățĭ fizice. — Apa Laculuĭ-Sărat este limpede, cu un gust amar, grețos și foarte sărat. Concentrațiunea variază, cînd e scăzută; are o consistență siropoasă, iar în aniĭ ploioșĭ este maĭ diluată de cît până la saturație; aceasta denotă mineralizațiunea mare a aceseĭ ape; pusă pe piele, apa produce o iritație care merge până la usturime și inflamație. Atmosfera e încărcată cu gazurĭ și sărurĭ, iar apa degajează un miros de ouă clocite, care e al hidrogenuluĭ sulfurat.

Temperatura apeĭ variază, iar acea a nămoluluĭ este maĭ scăzută ca a apeĭ.

Densitatea este mare. D-l dr. Apostoleanu observă cu drept cuvînt că densitatea apeĭ joacă un rol foarte important, de oarece în diferitele lunĭ din sezon variază, așa în anul 1888, în Maiŭ, densitatea a fost de 3°—5° B, în Iunie de 5° — 8° B, în Iulie de 8°—10° B. și în August de 7°—11° B.

Analiza himică. — Iată rezultatul analizeĭ făcută de d-l dr. Bernard în 1885:

Clorură de sodiu, Iodură de sodiu, Sulfat de sodiu, Hiposulfit de sodiu, Carbonat de sodiu, Iodură de magneziu, Clorură de calciu, Clorură de magneziu, Sulfat de calce, Fosfat de calce, Fosfat de sodă, Fosfat de alumină, Azotate alcaline, Crenat de fĭer, Apocrenate, Formiate, Acetone, Malate de sodiu.

In 1888, d-l Carnot, directorul Laboratoruluĭ de himie al Școaleĭ de Mine din Paris, a găsit:

Clorur de sodiu . .	26,600
» de calciu . .	0,317
Sulfat de sodiu . . .	24,404
Sulfat de magneziu .	6,225
Bicarbonat de calciu .	0,461
Peroxid de fĭer . . .	0,010
Silice	0,020
Total	58,037

Nămol. — Nămolul de la Lacul-Sărat e bogat în substanțe minerale și în principiĭ organice diferite, avînd o grosime de 20—40 c. m. și așezat pe un strat de nisip fin, sub care se află un alt strat de argilă.

Coloarea nămoluluĭ e neagră și e format din argilă amestecată cu nisip, precum și din plantele aquatice și insectele ce viețuiesc, după cum am văzut, în apa laculuĭ și împrejurul luĭ și care se descompun.

Nămolul analizat conține 41% principiĭ minerale, și 39% m. organice; este unsuros la pipăit.

Cataplasmele cu nămol puse pe părțile bolnave în timpul zileĭ și nopțeĭ, după ce bolnavul a făcut baia, activează foarte mult efectele terapeutice.

D-l dr. Bernard analizînd nămolul a găsit:

Acid formilic, Acid glutanic, Acid oleic, Acid geinic, Clorofilă, Resorcină, Pirocatechină, Cerină, Acid butiric, Acid propilic, Acid apocrenic, Sulfat de sodiu, Sulfat de potasiu, Sulfat de protoxid de fĭer, Fosfor de aluminiu, Fosfat de calciu, Sulfur de potasiu, Sulfur de sodiu, Bisulfur de fĭer, Clorur de sodiu, Hiposulfit de sodiu, Hidrogen sulfurat, Hidrocarbo-sulfurat, Fosfat de sodiu, Carbonat de sodiu, Carbonat de calciu, Sulfat de Magneziu, Sulf încă necombinat, Azotite, Amoniacale, Acetat de sodiu.

Acest nămol se prezintă incomparabil superior ca constituțiune și ca aplicațiune, sub punctul de vedere terapeutic, în fața nămolurilor așa zise mineralice, atît feruginoase cît și fosfatice, saŭ parțial organice și mineralice, precum și superior nămolurilor de pe continent, exploatate prin multe stațiunĭ prin ajutorul terenurilor de turbă fermentate artificial, în prezența apelor minerale de diferite compozițiunĭ.

Phytoplasma Laculuĭ - Sărat

(nămolul) de consistenţa untuluĭ, este compusă din proteină şi proteide dedublate până la formarea hydrogenuluĭ sulfurat, carbo-oxy-sulfiduluĭ şi a tio aminelor, pe lîngă alţĭ compuşĭ zymogenaticĭ formaţĭ, carĭ împreună caracterizează destul de vădit această aflare sui-generis, după cum ne demonstrează studiul asupra phytoplasmeĭ lacurilor din regiunea Valea-Dunăreĭ.

Iată care sunt similarele Laculuĭ-Sărat: Nauheim, Franzensbad, Saint-Aman, Pystian, Dax, Acqui, Limanul de la Odessa, Treuczin, Teplitz, Lippick, ş. a.

Comparînd limanul Odeseĭ cu Lacul-Sărat avem:

	Sărurĭ totale	*Sărurĭ solubile*
Hadjibey Liman	42°/o	2,856, din care 2,492 cl. de s.
Koujalnik Liman	50°/o	3,584, din care 2,980 cl. sodiŭ
Lacul-Sărat	42°/o,	din care 26,600 cl. de sodiu.

Aplicaţiunĭ terapeutice.—Apa şi nămolul se pot aplica la următoarele afecţiunĭ:

I. Scrofuloza cu toate variatele eĭ forme, manifestaţiunĭ şi complicaţiunĭ, cum e:

a) Limfatismul; *b)* Stărĭ scrofuloase; *c)* Stărĭ scrofuloase grave; *d)* Morbul luĭ Pott; *e)* Tumorĭ albe.

Tuberculoasele osoase se vindecă radical.

II. Reumatizm. După scrofula, contingentul cel maĭ mare îl daŭ reumatizmele, aşa: *a)* Reumatismul nodos cu forme foarte grave; *b)* Reumatizmul muscular în toate regiunile; *c)* Reumatizmul poli-articular chronic.

III. Sifilisul.

IV. Boalele sistemuluĭ nervos.

V. Boalele uteruluĭ, anexelor şi tumorĭ intra-abdominale.

VI. Boalele de piele.

Contra-indicaţiunĭ. — Stărĭ febrile, procesele inflamatoriĭ acute şi sub-acute, tuberculoza pulmonară, cardiopatiĭ, diabet, nefrite, guta propriŭ zisă, guşa esoftalmică şi nevrose.

Boale de piele cu dispoziţiunĭ la inflamaţiunĭ.

Modul întrebuinţăreĭ apeĭ şi nămoluluĭ. — 1. In băĭ recĭ luate în lac, însoţite de ungerĭ cu nămol şi uscare la soare.

2. In băĭ calde, luate în căzĭ simple, cu apă, saŭ amestecate cu nămol în diferite proporţiĭ.

3. In duşurĭ recĭ saŭ de apă caldă minerală.

4. In aplicaţiunĭ topice de nămol pe părţile bolnave.

5. In apă minerală luată intern.

Temperatura băilor calde variază foarte mult, aşa e între 20° – 32°, după diferitele afecţiunĭ şi constituţia bolnavuluĭ.

Durata băeĭ asemenea variază foarte mult după etatea şi natura boaleĭ; în genere, cu cît se stă maĭ puţin în baie, cu atît ea e maĭ eficace.

Durata tratamentuluĭ: 25—30 băĭ, după indicaţiile medicale.

Escursiunĭ. — In apropiere se află o imensă şi frumoasă grădină, numită la «Monument», unde se fac plimbărĭ; de asemenea, malul Dunăreĭ şi oraşul Brăila atrag zilnic pe vizitatorĭ.

Sezonul începe la 1 Maiŭ şi ţine până la 1 Septembrie.

Statistica de mişcarea bolnavilor:

In 1885 aŭ fost 688 vizitatorĭ.
» 1886 » » 627 »
» 1887 » » 855 »
» 1888 » » 957, plus 150 ce veneaŭ din Brăila pentru a face băĭ, plus 119 soldaţĭ trimişĭ de Ministeriul Domeniilor şi 51 eleve din Azilul «Elena Doamna», în total 1277 vizitatorĭ.

In 1895 aŭ fost 2699 vizitatorĭ.
» 1896 » » 1586 »
» 1897 » » 2082 vizitatorĭ.
» 1898 » » 3703 »

Se află aci un Azil pentru bolnaviĭ săracĭ, format din 2 barace, întreţinute de caritatea publică.

Minist. Domeniilor arendează staţiunea cu 57000 leĭ anual.

Lacul-Sărat, *lac,* la 1 kil. spre N. de Batogul, jud. Brăila, pe o vale lungă de aproape 3 kil., ce se întinde de la E. spre V. Lacul este situat în partea de E. a văeĭ, avînd o lungime ca de 2 kil. şi o lăţime de 500 m. Apa din el şi nămolul aŭ cam aceeaşĭ compoziţie ca a Laculuĭ-Sărat de lîngă Brăila. Mulţĭ sătenĭ bolnavĭ, carĭ nu aŭ mijloace a se duce la Lacul-Sărat de lîngă Brăila, fac băĭ recĭ aci şi se vindecă.

Lacul-Sărat, *lac,* jud. Brăila, pendinte de com. Movila-Mireseĭ, situat spre E. de com.; are o suprafaţă de 50 hect. şi conţine în disoluţiune substanţe minerale.

Lacul-Sec, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Agăşul, din şira Runcul-Stînelor, situat lîngă satul Goioasa şi d'a dreapta Asăuluĭ.

Lacul-Trestiatul, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Ursoaia (41 hect.), Vîrful-Pietreĭ (12 hect.), Valea-Păcureĭ (150 hect.) şi Răcorelele (17 hect.), formează pădurea Apostolache.

Lacul-Turculuĭ, *sat,* făcînd parte din com. rur. Balta-Doamneĭ, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae şi Sf. Filofteia, făcută de locuitorĭ la anul 1871.

Lacul-Ţiganuluĭ, *lac,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, satul Padeşul; ţine de com. rur. Ne-

goeşti; este situat între hotarul jud. Mehedinţi despre Gorj.

Lacul-Verde, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti; are o întindere de 600 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Lacul-Verde, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile; are o întindere de 320 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Lacul-Verde, *pădure*, în judeţul Mehedinţi, pl. Cloşani, com. rur. Iupca.

Lacul-Vîrful-Manteĭ, *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera, situat în vîrful munteluĭ Manta; are o frumoasă poziţiune.

Laculuĭ (Culmea-), *şir de munţi*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Andreaşi, pe care o brăzdează în partea de mijloc; se întinde printre afluenţiĭ rîurilor Milcovul şi Rîmna; vîrful principal este Piscul-Laculuĭ, înalt de 820 m. şi acoperit cu pădurĭ.

Laculuĭ (Groapa-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Andreaşi; brăzdează comuna în partea de S. şi desfăcîndu-se din Culmea-Laculuĭ, se întinde printre pîrîul Valea-Neagră şi afluentul săŭ pîrîul Lacul; este acoperit cu fineţe şi pădurĭ.

Laculuĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş*, în com. Şerbeşti, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; izvoreşte din culmile despre E. a dealurilor Stînca şi Şerbeşti; curge spre S.-E., traversînd şoseaua judeţeană Piatra-Bozieni între kil. 15—16; apoĭ se îndreaptă maĭ mult către E., trecînd pe la locurile izolate Eleşeşti, în josul cărora se uneşte pe dreapta cu pîrîul Broşteni, dînd naştere unuĭ pîrîŭ, numit Căluişul.

Laculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Vîlcea, com. Alunul, pl. Olteţul-d.-s. După ce udă centrul comuneĭ, avînd direcţia de la V. spre E., se varsă în rîul Olteţul, puţin maĭ sus de şcoală.

Laculuĭ (Podul-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, căt. com. Odobasca. Este aşezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Oreavul, la 587 m. spre E. de căt. de reşedinţă, Odobasca. Are o întindere de peste 200 hect., cu o populaţie de 45 fam., saŭ 207 sufl.; o biserică.

Laculuĭ (Podul-), *lac*, jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Odobasca.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Cernăteşti, formînd un mic basin al izvoarelor: Cîrstianul, Ionică şi Nucul, care, după ce se reunesc aci, merg să se scurgă în Valea-Moroianuluĭ, sub numele de Valea-Laculuĭ.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, căt. Sîrbeşti, acoperită de pădure.

Laculuĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din lacul cu acelaşĭ nume, com. Vlădeşti, jud. Muscel şi se varsă în rîul Bratia, lîngă moara d-luĭ I. Arsenescu.

Laculuĭ (Valea-), saŭ **Lacul-Draculuĭ,** *vale*, jud. Vîlcea, unde sunt mulţime de bălţĭ, situate într'un crîng des şi stufos.

Lacurile, *schit*, ruinat, pe loc plan, în partea de N.-V., în Codriĭ-Delenilor, com. Deleni, j. Botoşani.

Este înfiinţat de Iordache Cantacuzino, vel Visternic, la anul 1724, după cum se constată din inscripţia săpată în piatră deasupra uşeĭ pridvoruluĭ:

«Această sfîntă biserică aŭ făcut-o şi înfrumuseţat-o Iordache Cantacuzino vel Visternic într'o slavă cu hramul sfîntuluĭ şi de minunĭ făcătorul Neculaĭ, la anul 7232 (1724) de la Adam, Iunie 29».

Călugăriĭ acestuĭ schit se zice că aveaŭ stăpînire peste o parte de loc numită astă-zĭ Valea-Mitoculuĭ şi Găinăria, precum şi pe o parte de pădure pe lîngă Bahluiŭ unde aveaŭ şi o moară de apă pe Bahluiŭ, căreia i-a rămas numele şi astă-zĭ de Moara-Călugăruluĭ.

In urmă li s'aŭ luat locurile de proprietarĭ şi eĭ aŭ părăsit schitul.

Lacurile, *sat*, jud. Argeş, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Ciofrîngeni. Are 215 familiĭ; o biserică cu hramul Sf. Dumitru, cu un preot şi un cîntăreţ; o şcoală prim. rur.

Lacurile. Vezĭ Deleni, sat, com. Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Lacurile, *numire vechĭe* a *com. şi cătunuluĭ* Gologanul, pl. Marginea d.-j., jud. R.-Sărat.

Lacurile, *munte*, în jud. Neamţu, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, situat între moşia Almaşul şi mănăstirea Horaiţa.

Lacurile, *munte*, în partea de V. a com. Teşila, plaiul Peleşul, jud. Prahova, ce serveşte de păşune vitelor.

Lacurile, *pisc*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Se întinde dela N. la E. şi serveşte pentru cultură.

Lacurile, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de V. a com., vîrf al

culmeĭ Războiuluĭ; are o înălțime cam de 892 m.; este înalt și ascuțit, ca o piramidă, avînd o poiană întinsă pe care se află 3 micĭ lacurĭ; e gol.

Lacurile, *vale*, în jud. Buzăŭ, căt. Beceni; începe din moșia Drăcșeneasa și se scurge în pîrîul Ocea.

Lacurile-cu-Rusul, *trup de pădure*, a statuluĭ, pendinte de com. Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova, care împreună cu trupurile: Gîlma, Carabanul-cu-Boia, Rusul-d.-j., Prislopul, Podurile și Vîrful-Negrașuluĭ, formează pădurea Teșila, care are o întindere de 5000 hect.

Lada, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, situată la E. plășeĭ, pe partea stîngă a rîuluĭ Teleormanul. Se învecinește la N. cu moșiile din com. Deparați-Hîrlești; la V., cu hotarul moșieĭ Statuluĭ Capul-Luncii și la E., cu hotarul Cătălina, din jud. Vlașca.

Are un cătun, numit Obîrtul, situat în partea de V. a rîuluĭ Teleormanul, despărțit numaĭ printr'un mic șanț, la o distanță de 100 metri și care nu figurează în nicĭ o nomenclatură.

Intinderea comuneĭ, cu moșiile situate pe dînsa, este cam de 789 hect. 145 hect. pămînt și 12 hect. pădure aparțin moșnenilor din această comună; 31 locuitorĭ se găsesc împroprietărițĭ după legea rurală pe o întindere de 120 hect.

Populațiunea comuneĭ este de 137 familiĭ, saŭ 324 suflete, din carĭ 142 contribuabilĭ.

Terenul com. este parte șes, parte mlăștinos.

Are o școală, frecuentată de 11 elevĭ; o biserică vechĭe, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Vite sunt: 1229 oĭ, 98 caĭ, 476 vite marĭ cornute, 181 porcĭ și 36 capre.

Drumurile de comunicațiune sunt: șoseaua mixtă Lăceni-Tătărești; la E., șoseaua vecinală la cătunul Scurtul-Mare din județul Vlașca; la V., șoseaua vecinală la Ciolăneștidin-Vale. Pe aci era vechiul drum numit al-Olaculuĭ, care prin unele locurĭ a dispărut fiind cotropit de arăturĭ.

Comuna Lada este una din cele maĭ vechĭ din țară. Din hrisoave și alte acte se poate vedea că are o vechime de aproape 400 de anĭ.

In secolul trecut făcea parte din pl. Cîlniștei, jud. Vlașca.

Lada, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, aparținînd maĭ multor proprietarĭ, precum și moștenilor din comună. Are maĭ multe trupurĭ, dintre carĭ Brumești-d.-j. și Brumești-d.-s., sunt cele maĭ principale.

Lacci, *vîrf de munte*, al Vranceĭ, jud. Putna.

Lagărul (Ciupa-), *sat*, cu 158 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești, com. rur. Teiul.

Lagărul, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsănești, situat la gura pîrîuluĭ Caraclăul, unde se zice ca ar fi esistat un sat numit Mogoșești, ale căruĭ urme d'abea se maĭ văd.

Lagul, *deal*, în com. rur. Bășești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți, numit și Dealul-Laguluĭ.

Lahani, *moșie*, particulară, în com. Zmulți, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ. Din partea de N. a acesteĭ moșiĭ, izvorește pîrîul Suhuluiul-Sec.

Laia, *pădure*, pe moșia Drăcșani, a decedatuluĭ maior I. Vlădoianu, jud. Teleorman, donată Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Lainici, *schit*, jud. Gorj, pl. Novaci, la 14 kil. de Bumbești, în Defileul-Lainicilor, în mijlocul uneĭ frumoase poenĭ. A fost zidit de Cocoana Paianca din cătunul Porceni. Are 1 stariț, 7 călugărĭ, 1 diacon și 1 paracliser. Statul înscrie în budget pentru întreținerea aces-tuĭ schit, 1325 leĭ anual.

Lainici, *pichet* cu No. 8, jud. Gorj, situat pe malul stîng al Jiuluĭ.

Lainicilor (Defileul-), *trecătoare*, în munțiĭ Carpațĭ, județul Gorj, prin care rîul Jiul deschide o linie de comunicație cu centrul Olténieĭ. La cîțĭ-va kil. la V., vechiul drum al pasuluĭ Vulcan unește, peste plaiŭ (1628 m.), Transilvania cu Oltenia. Defileul-Lainicilor înfățișează poate crăpătura cea maĭ strîmtă și cea maĭ sălbatecă din cîte posedă munțiĭ noștri. Fractura prin care rîul 'șĭ duce apele prezintă o variată succesiune de sinuozitățĭ care 'ĭ turmentează cursul și schimbă, la fie care pas, tabloul oferit ochiuluĭ. Acest fenomen se produce neîncetat în tot drumul de 29 kil. dintre Fruntarie și Bumbești, cît ține defileul. Ceĭ doĭ părețĭ, care închid lateral valea, sunt atît de încătușațĭ, în cît, rare-orĭ, se găsește spațiul suficient între picioarele lor, pentru cursul rîuluĭ și lărgimea șoseleĭ, așa că această lărgime a trebuit să se cucerească mecanicește asupra stîncilor. Coastele defileuluĭ sunt în general pietroase cu colțĭ stîncoșĭ; icĭ-colo, formele se rotunjesc și se acopăr cu pășune și pădure. In două locurĭ: la

Lainici și la Meri, stîncele dispar și valea se deschide. Șoseaua trece de două orĭ Jiul pe pod în susul și în josul Lainicilor.

Lainicul, *pîrîŭ* și *vale,* jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., comuna Poiana; se varsă pe dreapta rîuluĭ Cocorova.

Laița, *pădure* de stejar, pe moșia Stroești, jud. Suceava.

Laiul, saŭ **Băiceni-de-Sus,** *sat,* jud. Suceava, așezat pe țărmurile pîrîuluĭ Recea.

Vatra satuluĭ ocupă 60 fălcĭ, cu o populație de 105 familiĭ, saŭ 275 suflete, din carĭ 107 contribuabilĭ. Moșia e proprietatea obșteĭ locuitorilor din Stroești și Laiul, cărora a fost lăsată danie prin testament de defuncta proprietară Smaranda Costin.

Pădurile aparțin școalelor din Tîrgul-Frumos (160 fălcĭ); iar 40 fălcĭ cultivabile, 2 cărciume și 14 pogoane vie, sunt ale școaleĭ și biseriсeĭ din Stroești. Intinderea moșieĭ, afară de pădure, locurile biseriсeĭ și școaleĭ, e de 300 hect., din carĭ 100 cultivabile, 100 fînaț și restul imaș și teren neproductiv. Școala și biserica din Stroești servesc și acestuĭ sat. Drumurile principale sunt: la Hrămănești (8 kil.), la Todirești (3 kil.), și la Cucuteni (6 kil.).

Lala, *mahala,* în pl. Motrul-d.-s., com. rur. Broșteni, jud. Mehedinți.

Saloșelul, *pîrîŭ,* care se varsă în rîul Saloșul, la E. com. Făurești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea.

Saloșul, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Oltețul-d.-j., compusă din 4 căt.: Saloșul, Dobriceni, Portărești și Mologești. Șĭ-a luat numele de la pîrîul Saloșul ce curge prin ea. S'a înființat pe la 1848 de proprietarul moșieĭ, marele clucer St. Gănescu.

Este situată pe valea Oltețuluĭ și pe vîlceaua Saloșul, la 70 kil. de Rîmnic și la 20 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populație de 434 familiĭ, saŭ 1800 suflete, din carĭ 317 contrib.; locuesc în 412 case.

Are 2 bisericĭ, una în căt. Saloșul, făcută de proprietar în unire cu preotul Pătru Ionițescu, la 1858 și a doua în căt. Mologești, făcută de Protopopul Ștefan, la anul 1828.

Școala datează în com. dela 1868. Clădirea e bună, proprietatea doamneĭ Ecaterina Grigorie Lahovari. E frecuentată de 8 copiĭ (6 băețĭ, 2 fete).

In com. sunt: 2 olarĭ, 5 dulgherĭ și 2 rotarĭ.

Vite sunt: 27 caĭ, 297 boĭ, 73 vacĭ, 1217 oĭ și 213 capre.

Locuitoriĭ, în număr de 197, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile D-lor Ștefan Gănescu, C. I. Dobriceanu, C. G. Băbeanu, Petre Obogeanu și Principeluĭ G. B. Știrbeiŭ, dîndu-li se 623 hect.

In com. e o moară cu aburĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 350 hect.

Are o singură șosea care trece de la N. spre S. și intră în jud. Romanați, înlesnind comunicația cu com. Făurești spre N. și Știrbeiul de Romanați, spre S.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la suma de 1900 leĭ anual.

E brăzdată de Dealul luĭ-Bucică și udată de Valea-Plopeasa. Moșia e proprietatea D-neĭ Ecaterina Gr. Lahovari, născută Văcărescu. Locurile din jurul comuneĭ sunt: Dobriceni, Știrbeiul, Făurești și Rîmnești.

Saloșul, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 678 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 6 elevĭ; o biserică, zidită la 1858. E situat în centrul com. și este udat la V. de rîul Oltețul. Aci e reședința com.

Saloșul, *deal,* la S. de com. Făurești, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea.

Saloșul, *deal,* în raionul com. Saloșul, pl. Oltețul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 33 hect., 50 ariĭ vie.

Saloșul, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, izvorește din dealul Comarnicele, udă com. Saloșul la N., și la căt. Dobriceni se varsă în rîul Oltețul.

Saloșul, Gonița, Portărești-Dobriceni, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Saloșul, jud. Vîlcea.

Lalu (Valea-luĭ-), *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul com. Pardoși, în partea de N. a com., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Valea-luĭ-Lalu, la 1 kil. spre N.-V. de căt. Ernatica, reședința com., și la poalele dealuluĭ Ernatica. Are o întindere de 27 hect., cu o populațiune de 41 familiĭ, saŭ 174 suflete, din carĭ 34 contribuabilĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 diacon.

Lalu (Vîrful-luĭ), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiașul, căt. Bădîrlegiul, ramificație din muntele Stănila.

Lalul, *munte,* jud. Muscel, la N. de Cîmpulung, între munțiĭ Pojorîta și Dragoș, aproape de sorgintea rîuluĭ Bughea.

Lamba, *deal,* cu direcția de S.-E.,

jud. Prahova, pl. Filipeşti, com. Diţeşti. Pe el sunt plantate viĭ, prunĭ, nucĭ şi merĭ. Parte servă de păşune pentru vitele loc.

Lamba, *pădure,* pe moşia Cervenia, pl. Marginea, jud. Teleorman.

Lambeşti, *sat,* în jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Stoiceni-Pleşoiul.

Lamburlu-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gîrliţa; se desface din poalele de S.-E. ale dealuluĭ Gîrliţa; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., mergînd pe la poalele orientale ale dealuluĭ Gîrliţa şi brăzdînd partea de V. a pl. şi cea centrală a com.; taie drumul comunal Gîrliţa - Cuiugiuc, şi, după un drum de $2^1/_2$ kil., se deschide în valea Cuiu-Iuc, pe stînga sa, ceva maĭ sus de deschiderea acesteia în ĭezerul Gîrliţa; malurile sale sunt în general acoperite cu tufăriş, iar pe malul stîng se găseşte şi o mică pădurice.

Langa, *sat,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, cu 245 locuitorĭ şi 42 case, construite maĭ toate din zid şi avînd fiecare grădina eĭ. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Pieleşti, care este la 3 kil. Are o biserică de zid, în ruină, cu hramul Sf. Dumitru, în tinda căreia se găseşte inscripţia ce arată că a fost fondată la 1844 de proprietarul satuluĭ, Dumitru Geanoglu.

Satul este aşezat pe Valea-Lungă, de unde şi numele luĭ. Se învecineşte la E. cu com. Cîmpeni; la V., cu com. Ungureni; la N., cu com. Boleasa, din jud. Romanaţi şi la S. cu Pieleşti.

Langa, *moşie,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti.

Langa, *pîrîŭ,* izvoreşte de pe moşia Conceşti, com. Hudeşti, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, şi se varsă în pîrîul Conceasca, pe moşia Conceşti.

Langa, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, căt. Bodineşti; începe din Dealul-Cociĭ şi dă în rîul Slănicul, servind cît-va şi ca limită a moşieĭ Vintilă-Vodă.

Lapoşul, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, plaiul Buzăŭ, situată între muntele Fîntîna - Hoţilor, rîul Cricovul şi rîul Nişcovul, la 38 kil. de capitala jud. Limite: la N., începînd din muntele Fîntîna-Hoţilor, hotarul trece prin pădurea Piscupeasca, pe culmea munteluĭ Stîna - Bătrînă şi, prin pădurea Butuceanca (din com. Sîngerul, jud. Prahova) ajunge la izvorul Călugărul; la V., se lasă pe valea Călugărul până la cîrciuma Sofronia, unde dă în rîul Cricovul, merge puţin pe Cricovul la vale, până în hotarul Mireşti, în Drumul-Plaiuluĭ; la S., din Drumul-Plaiuluĭ, se îndreptează spre Podul-Ştefuluĭ, trece prin Marginea-Pădureĭ (moşia Runceni), ajunge în vîrful dealuluĭ din pădurea moşnenilor Jugureni şi de aci în pădurea Arhimandrita; la E., din pădurea Arhimandrita, trece rîul Nişcovul pe la Glodul, apoĭ prin muntele Vîrful-Gloduluĭ merge pe lîngă partea de E. a com. Pietricica, de aci în Dealul-Chiriaculuĭ, la Mesteceni, apoĭ continuă drept spre N. pe plaiŭ şi urcă în muntele Fîntîna-Hoţilor.

Suprafaţa comuneĭ e de 1380 hect., din care 300 arabile, 620 pădure, 152 fîneaţă, 75 izlaz, 141 livezĭ, 1 vie şi 91 sterp. Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Lapoşul, Jugureni - Moşnenilor, Jugureni, un codru înfundat al moşnenilor Finţeşti şi Vatra-Schituluĭ-Pietricica.

Terenul este accidentat, com. fiind aşezată într'o poziţiune frumoasă.

Comuna e formată din căt.: Pietricica, Lapoşul, Lăpoşelul şi Valea-Unghiuluĭ, cu o populaţie de 1210 locuitorĭ, locuind în 284 case. Sunt 227 contribuabilĭ.

Meseriaşĭ sunt: 3 lemnarĭ, 3 rotarĭ, 6 butnarĭ, 1 cizmar, 2 fierarĭ şi 1 pietrar.

Are o şcoală în căt. Lapoşul, frecuentată de 37 copiĭ; 3 bisericĭ, cu 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Gheorghe. Comerciul se face în com. de 19 persoane.

Vite: 390 boĭ, 207 vacĭ, 62 viţeĭ, 3 bivoliţe, 9 caĭ, 27 ĭepe, 11 mînjĭ, 580 oĭ, 130 capre şi 450 porcĭ. Sunt 100 stupĭ.

Căĭ de comunicaţie are: vechiul drum al plaiuluĭ Buzăŭ: Cizlăul - Buda - Lăpoşelul - Jugureni; Lapoşul-Cizlăul peste muntele Stîna-Bătrînă şi Plaiul-Unguruluĭ şi drumul Tisăul-Lapoşul pe valea rîuluĭ Nişcovul, peste muntele Glodul.

Comuna Lapoşul prezintă un deosebit interes prin diferitele legende ce se păstrează aci, relative la Doamna Neaga şi prin mulţimea localităţilor care poartă numele eĭ. Acestea sunt: Biserica Doamneĭ Neaga, căzută în ruine; Puţul Doamneĭ Neaga, acum părăsit, păstrîndu-se încă colacul; Aleea Doamneĭ Neaga, pe care se plimba de la Cetatea de la Buda până pe dealul Chiriacul, văzîndu-se însă oare-care urme de nivel şi şoseluire; Poiana Doamneĭ Neaga cu frumoasa sa poziţie; Teiul - Ciobanuluĭ, etc. Afară de acestea maĭ e de văzut schitul Pietricica. Comuna e vechie; înainte de anul 1560

se găsesc hrisoave, care o menţionează. Cătunul Lăpoşelul se spune că s'a fondat pe la 1750 de unul Deşliu, proprietarul acesteĭ moşiĭ, cu coloniĭ aduse. Căt. Brădeanul e fondat de treĭ familiĭ din Lapoşi, însărcinate cu paza pădureĭ, carĭ maĭ în urmă s'aŭ stabilit aci; iar căt. Valea-Unghiuluĭ de cîţi-va moşnenĭ din com. Jugureni, carĭ s'aŭ mutat pe partea de moşie ce li s'aŭ cuvenit şi s'a alipit în urmă de com. Lapoşul.

Lapoşul, saŭ **Porcăreţul**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, situat nu departe de malul drept al rîuluĭ Trotuşul, la o depărtare de 3 kil. de satul Dărmăneşti. Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 305 suflete; o biserică, clădită la 1821 de locuitori, cu 2 cântăreţĭ. Tot aci se află ruinele schituluĭ Lapoşul.

Vite: 29 caĭ, 355 vite cornute, 16 capre şi 100 porcĭ.

Lapoşul, *cătun de reşedinţă*, al com. Lapoşul, jud. Buzăŭ, cu 630 loc. şi 150 case. E despărţit în două prin Izvorul-Sărat, avînd sub-diviziunea Brădeanul.

Lapoşul, *schit*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, pe teritoriul satuluĭ Lapoşul. Schitul era de călugărĭ şi biserica de lemn. Maĭ tîrziŭ, pe la 1823, a fost clădită, în locul celeĭ de lemn, o biserică de zid ce servea ca biserică de mir, care în urma unuĭ incendiŭ a rămas în ruină.

Lapoşul, *plaiŭ*, în munţiĭ Vranceĭ, jud. Putna, întinzîndu-se din Sboina până la Muşa.

Lapoşul, saŭ **Lăpuşul**, *şiră de munţĭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de prin comunele: Brusturoasa, Agaşul, Comăneşti şi Dărmăneşti, care începe în Carpaţiĭ Moldovenĭ la piciorul de munte al Obrejesculuĭ, ramificîndu-se în treĭ plaiurĭ, dintre care unul merge spre satul Lapoşul, al doilea spre Dărmăneşti şi al treilea spre Leloaia. Plaiurile aŭ direcţia de E. şi brăzdează tărîmul dintre Ciobănuşul şi Uzul, prezintînd vîrfurile: Chinul, Lapoşul, Leloiţa, Chiricelul, Bocna-Mare, Bocna-Mică, Goanţa şi Taşbuga.

Lapoşul, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, din şira cu acelaşĭ nume, îmbrăcat cu pădurĭ de fagĭ şi brazĭ.

Lapoşul, *ramificaţie de munţĭ*, în com. Nerejul, jud. Putna, făcînd parte din munţiĭ propriŭ zis Vrăncenĭ şi conţinînd sare la poale. Pe acest munte se află pădurea loc. din com. Nerejul, în întindere de 500 de hectare.

Lapoşul, *moşie*, a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti. Ţinea maĭ înainte de Episcopia din Roman. Este situată între moşiile Comăneşti şi Dărmăneşti, pe ambele malurĭ ale Trotuşuluĭ.

Lapoşul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul, în întindere de 1260 hect., din care 360 hect. s'aŭ dat locuitorilor împroprietărițĭ din com. Lapoşul şi Lăpoşelul; restul de 900 constă din arăturĭ, (230 hect.), pădure (500), apoĭ livezĭ, izlaz şi fîneaţă.

Lapoşul, *numire*, dată uneĭ *părţĭ din pădurea* statuluĭ Bradul-cu-Sforile, ce se întinde în teritoriul com. Lapoşul, jud. Buzăŭ.

Lapoşul, saŭ **Dărmăneasca**, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, care curge pe teritoriul satuluĭ cu acelaşĭ nume. Işĭ are obîrşia în muntele Lapoşul şi se varsă în Trotuşul d'a dreapta.

Lapoşul, *pîrîŭ*, ce curge pe teritoriul com. Nerejul, jud. Putna; izvoresce din muntele cu acest nume, curge de la N.-V. şi se varsă în Zăbala, formînd hotarul despărţitor între muntele Nărujenilor şi com. Nerejul.

Lapoşul-de-Jos, *munte*, aparţinind de la 1814 încoace satelor: Nerejul, Spulberul şi Paltinul, jud. Putna.

Lapoşul-de-Sus, *munte*, al satelor Năruja şi Nistoreşti, jud. Putna.

Lapoşul-Mare, *pisc*, pe muntele Lapoşul, jud. Putna.

Lapoşul-Mic, *pisc*, pe muntele Lapoşul, jud. Putna.

Larga, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Ciulniţa şi Poiana, întinzîndu-se din rîul Ialomiţa spre S., pe cîmpul Bărăganuluĭ.

Teritoriul com., cu o suprafaţă de 8975 hect., din carĭ 92 hect. pădure pe lunca rîuluĭ Ialomiţa, coprinde patru moşiĭ: Cruţeasca-d.-s., de 745 hect., proprietate a maĭ multor locuitorĭ moşnenĭ; Cruţeasca-d.-j., de 1110 hect., proprietate tot a maĭ multor locuitorĭ moşnenĭ; Ivăneşti, de 1120 hect. şi Larga de 6000 hect., ambele proprietăţĭ particulare.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moşie 82 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ se maĭ găsesc 43.

Se compune din satele: Larga

și Ivănești și din cătunele (tîrlele): Puțul-din-Grind, Saclele, Arpagiul, Capul-Moșieĭ (moșia Ivănești), Drumul-Olaculuĭ, Pîrloagele, Țențul, Dropioiul, Bîrjăvoaia, Puțul-Noŭ, Tărăboanca și Capul-Moșieĭ (moșia Larga). Reședința primărieĭ și a judecătorieĭ com. este în satul Larga.

Populațiunea com. este de 217 familiĭ, saŭ 988 suflete, din carĭ: 232 agricultorĭ, 5 meseriașĭ, 6 comercianțĭ, 6 profesiunĭ libere, 176 muncitorĭ și 5 servitorĭ. Știŭ carte 293 persoane.

Are: două școlĭ primare rurale mixte, conduse de 2 învățătorĭ, frecuentate de 58 elevĭ și 14 eleve; două bisericĭ, una în satul Ivănești, cu un preot și doĭ dascălĭ, și a doua în Larga.

Vite: 500 caĭ, 1500 boĭ, 45 bivolĭ, 700 oĭ și 248 porcĭ.

In partea de S. a teritoriuluĭ com. trece calea ferată București-Fetești.

Larga, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, situat pe un șes larg, ce se întinde d'a stînga Trotușuluĭ și pe pîrîul cu același nume, la 3 kil. de satul Dofteana. Are o populație de 115 familiĭ, saŭ 502 suflete; o casă boierească; o biserică, clădită în 1790 de Costache și Maria Ghica, în unire cu preotul Bartolomeiŭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 3 cîrciumĭ.

Vite: 8 caĭ, 312 vite cornute 49 porcĭ și 48 capre.

Pe teritoriul cătunuluĭ se găsesc 3 herestrae de apă.

Larga. Vezĭ Sănduleni, sat, jud. Bacăŭ.

Larga, *sătuc,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Milești, situat la 3 kil. de satul Milești-d.-s. Are 9 familiĭ, saŭ 38 suflete.

Larga, *cătun,* al com. Mușetești, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat la N. Mușeteștilor, pe o culme de deal, numită Culmea-Largeĭ.

Are o întindere de 350 hect., din carĭ: 40 hect. arabile, 70 hect. fînețe, 2 hect. vie, 3 hect. pomet, 228 hect., izlaz și pădure și 7 hect. vatra satuluĭ, cu o populație de 50 familiĭ saŭ 150 sufl., dintre carĭ 39 contrib.

Are 1 biserică cu 1 cîntăreț și slujită de preotul de la Mușetești.

Locuitoriĭ posedă: 10 plugurĭ, 25 care cu boĭ; 100 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 500 oĭ, 113 capre și 60 rîmătorĭ.

Cătunul e udat în partea de V. de pîrîul Amaradia.

Comunicația cu cât de reședință se face prin drumurĭ ordinare.

Larga, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu același nume, situat pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița și pe muchea coasteĭ de N. a cîmpuluĭ Bărăganul.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea satuluĭ este de 108 familiĭ. Are o școală mixtă; o biserică.

Vite: 200 caĭ, 810 boĭ, 30 bivolĭ, 500 oĭ și 128 porcĭ.

Larga, *sat,* jud. Iași, com. Movileni, pl. Copoul. Are o întindere de 2148 hect., cu o populație de 102 familiĭ, saŭ 468 suflete; o biserică, zidită la 1861, cu un preot și un cîntăreț. In vechime a fost o altă bisericuță de lemn în partea de N. a satuluĭ, unde și până astă-zĭ se vede o moviliță, înălțată pe locul unde a existat Sfînta-Masă.

Vite: 925 vite marĭ cornute, 353 oĭ, 43 caĭ și 48 rîmătorĭ.

Larga, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Văilor, com. rur. Strîmtul, cu 50 case.

Larga, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Iași, pl. Copoul, com. Movileni, pe linia Iași-Dorohoiŭ, pusă în circulație la 1 Iunie 1896.

Se află între stațiile Movileni (8.6 kil.) și Vlădeni (10.6 kil.). Inălțimea d'asupra niveluluĭ măriĭ, de 39 m. 24. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 16592 leĭ, 41 banĭ.

Larga, *iaz,* jud. Iași, com. Movileni, pl. Copoul; are o întindere mare și e bogat în pește.

Larga, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Sănduleni.

Larga, *deal,* în partea de V. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat între dealurile Miclea și Redul.

Larga, *munte,* în județul Gorj, plaiul Novaci, situat în direcție N. de la com. Novaci, între munțiĭ: Tìmpele, Salanele și pîrîul Frumușei de la frontieră.

Larga, *deal,* în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din dealul Poiana-Păruluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ, întinzîndu-se printre pîr. Valea-Largă și afluentul săŭ pîr. Buda; este acoperit cu fînețe.

Larga, *japse,* jud. Brăila situată în ostrovul Iapa; începe din ĭezerul Begul și dă în ĭezerul Iagara.

Larga, *moșie,* jud. Bacăŭ, plasa Trotușuluĭ, com. Doftana, proprietatea luĭ G. Ghica-Comănășteanul; făcea trup din moșia Comănești.

Larga, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl.

Trotuşuluĭ, com. Doftana, proprietatea d-luĭ G. Ghica. Are o întindere de aproape 7500 hect. Intr'însa domină bradul. Este supusă regimuluĭ silvic. Vre-o 50 hect. din această pădure sunt proprietatea clăcaşilor.

Larga, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, com. Doftana, care curge din muntele Ursoaia, udă satul Larga şi se varsă în Trotuşul, d'a stînga.

Larga, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, care curge prin valea cu acelaşĭ nume. Işĭ are obîrşia la localitatea numită a-Funduluĭ şi se varsă în pîrîul Turluiul.

Larga, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub dealul Larga, de pe moşia Iepureni, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi; curge de la V. spre E.; intră pe moşia Larga, com. Movileni, din această plasă, şi după ce se uneşte cu Pîrîul-Plochilor şi Pîrîul-Bahneĭ, formează iazul din vatra satuluĭ Larga, de unde apoĭ trece în şesul Jijieĭ, vărsîndu-se în pîrîul Jijioara, la locul numit Şanţul-Mic.

Larga, *pîrîŭ*, care udă teritoriul com. Tăcuta, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ; izvoreşte din fundul păduref Focşasca, curge de la V. spre S. şi se varsă în iazul Sturdza.

Larga, *vale*, între dealurile Dumnezeul şi Dealul-Cailor, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi; este întinsă şi bogată în păşunĭ.

Larga, *vale*, jud. Tecuciŭ, începe din satul Huţul, merge spre N., avînd de o parte şi de alta o pădure seculară, proprietatea d-luĭ Dimitrie Sturdza. Pe dînsa se află drumul ce duce din Huţul la Ghilăveşti. Cu cît merge spre N. se îngustează maĭ mult, numindu-se Lărguţa.

Largă (Valea-), *cătun*, al com. Săruleşti, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ şi 60 case, sub-divizat în două: Valea-Largă-d.-j. şi Valea-Largă-d.-s.

Largă (Valea-), *sub-divizie a cătunuluĭ* Vipereşti, din com. Vipereşti, jud. Buzăŭ.

Largă (Valea-), *sat*, în judeţul R.-Sărat, pl. Oraşul, căt. com. Broşteni, aşezat în mijlocul comuneĭ, pe pîrîul Valea-Largă, la 7 kil. spre V. de căt. de reşedinţă, Broşteni.

Largă (Valea-), *lac*, jud. Buzăŭ, comuna Vipereşti, pădurea Valea-Largă.

Largă (Valea-), *sfoară de moşie*, a moşnenilor Colţeni, pe izvorul Valea-Largă, jud. Buzăŭ, avînd cam 12 hect. fîneaţă şi pădure. Pe aci e poeticul drum de la Bîsca, peste muntele Hînsarul, la Sf. Gheorghe.

Largă (Valea-), *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Vipereşti, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 1050 hect. din care 1002 pădure mare; începe din hotarul Ciuteĭ şi merge până în Tisăŭ.

Largă (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; izvoreşte din culmea Cîlnăuluĭ, piscul Spidele; are o direcţie de la V. la E.; udă com. în partea de mijloc; primeşte pe stînga pîrîul Spidele, iar pe dreapta pîraiele Titila şi Buda; trece prin cătunul de reşedinţă şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, în sus de com. Duduleşti; are pe dînsa 4 morĭ.

Largă (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, comuna Broşteni; izvoreşte din culmea-Scoruşuluĭ, dealul Poarta-Scoruşuluĭ; curge de la S.-V. la N.-E.; udă com. în partea de V.; primeşte pe stînga pîrîul Ciocănelul, iar pe dreapta, pîrîul Grozoaia; trece prin căt. Valea-Largă, şi se varsă în rîul Milcovul, ceva maĭ sus de căt. Priveghiul, şi în faţa cătunuluĭ Mănăstirea-Mira (jud. Putna).

Largă (Valea-), *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ rurale Jijila; izvoreşte din poalele nordice ale dealuluĭ Cheea; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ; curge pe la poalele dealuluĭ Sărăria, şi, după un curs de 2 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Jijila, în faţa dealuluĭ Milcovul, nu departe de satul Jijila; malurile sale sunt joase şi acoperite cu florĭ.

Largă (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, comuna Vipereşti, căt. Ghiocul; izvoreşte din Piatra-Cizlăuluĭ şi se scurge în rîul Buzăul, în faţa munteluĭ Sarealuĭ-Buzăŭ.

Largă (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, căt. Căpăţineşti; începe din Moşia-Călugărească şi dă în rîul Buzăul.

Largă (Valea-), *vale*, jud. Prahova; izvoreşte de la N.-V. de com. Comarnicul, pl. Peleşul, curge de la V. spre S. Serveşte în parte de limită între com. Comarnicul şi Sinaia şi se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul com. Comarnicul.

Largĭ (Vîrful-Văeĭ-), *munte*, în

jud. Buzăŭ, com. căt. Colţi, pietriş şi sterp.

Largul, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Călmăţuiul, la 41,5 kil. de Buzăŭ. Limitele sale sunt: la N., apa Strîmba, care o desparte de moşia Ciorani; la V., hotarul moşieĭ Mărgineanca; la S., hotarul moşieĭ Macoveiul şi la E., hotarele moşielor Ruşeţul şi Vizireanul, din jud. Brăila. Suprafaţa sa este de 4250 hect., din care 3127 arabile, 673 fîneţe, 100 izlaz şi 350 loc sterp.

Comuna e formată din căt. Largul, Sătuceni şi Scărlăteşti, cu o populaţie de 810 locuitorĭ, locuind în 162 case.

Proprietăţĭ maĭ însemnate are: Bărbuleasca, Largul - Banuluĭ, Lărgeanca, Largul, Ruşeţul şi Sătuceanca. Terenul e şes, avînd oare-care ondulaţiunĭ făcute de malurile rîuluĭ Călmăţuiul, de cîte-va movile, presărate pe suprafaţa sa şi de alveolele viroagelor, ce stagnează în partea de N. Fertilitatea sa e mijlocie, avînd multe zmîrcurĭ şi pămînt nisipos, maĭ ales între pădurea Macoveiul şi rîul Călmăţuiul. Cultura principală e porumbul şi orzul. Are o căşerie şi 2 stîne. Comerţul constă în desfacerea cerealelor, pe care le transportă la gara Cilibia, pe drumul Largul-Caragele-Cilibia. Maĭ are şi un alt drum ce o pune în comunicaţie cu com. Padina, pe lîngă pădurea Macoveiul.

Bud. com. e de 3432 leĭ, 80 b.

Are o şcoală în căt. Largul, frecuentată de 27 elevĭ; o biserică, S-ţiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 480 boĭ, 415 vacĭ, 244 viţeĭ, 2 bivolĭ, 152 caĭ, 164 ĭepe, 71 mînjĭ, 2820 oĭ, 7 asinĭ şi 197 porcĭ.

Largul, *cătun* de reşedinţă al com. Largul, jud. Buzăŭ, cu 710 locuitorĭ şi 140 case.

Largul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Largul, avînd 580 hect. Posesorul eĭ a dăruit jumătate mănăstireĭ Banul şi jumătate mănăstireĭ Mărgineanul, de unde s'aŭ născut două moşiĭ: Largul-Banuluĭ şi Largul-Mărgineanuluĭ saŭ Mărgineanca.

Largul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Largul, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Banul; are 300 hect., din care 250 arabile şi 50 hect. loc sterp, nisip, băltiş, etc.

Largul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Largul, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineanu; are 280 hect.; se arendează împreună cu moşia Ruşeţul din jud. Brăila, cu care formează un corp de 1370 hect.

Larguluĭ (Gura-), *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat pe stînga pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 132 familiĭ, saŭ 420 suflete.

Comis. Mihalic de Hodociŭ zice că în apropierea acestuĭ sat şi a rîuluĭ Bistriţa, din sus de Pîrîul-Vîrlanuluĭ, pe moşia Hangul, se găseşte cărbune de pămînt rîşinos, de formaţia cea maĭ vechĭe (Houille Coal, Fasrig Harzige-Steinkohle), de o calitate mult maĭ bună de cît acea ce se găseşte la Comăneşti, Baia, Casca şi Joldăneşti.

Larguluĭ (Pîrîul saŭ **Gura-),** *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Călugăreni, situat la gura pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume; are o populaţiune de 78 familiĭ, saŭ 308 suflete.

Larguluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, format către obîrşia sa din pîrîiaşele Bulatan, Bargilele şi Coroi. Curge în spre S. prin o vale frumoasă, pe cuprinsul com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, udînd satele: Coroi, Gălbăzeni, Brînzeni şi vărsîndu-se pe stînga rîuluĭ Bistriţa, între satul Poiana-Larguluĭ şi Gura-Larguluĭ. In tot cursul săŭ parcurge nişte terenurĭ vrednice de studiat, pentru că din malurile sale, pe alocurea înalte, se scot lespezĭ de piatră, în a cărora straturĭ se află tablă, ce se întrebuinţează la scris şi la acoperitul caselor.

Afluenţiĭ ce primeşte acest pîrîŭ, sunt: Pîrîul-Drituluĭ, Mogorogea, Arşiţa, Tane.

Se maĭ numeşte şi Gura-Larguluĭ.

Lasca, *pîrîiaş,* ce izvoreşte din muntele Ceahlăul, jud. Neamţu. Se află situat, în trecerea de la Poiana-sub-Ponoară, spre S., la 40 minute pe jos de schitul Ceribuc, într'o afundătură de codru întunecos, ce n'are altă cărare de cît hăţiaşul turmelor, printre colnice şi stîncĭ poncie.

Lata, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Pribegi, situat la 15 kil. de satul de reşedinţă, la capul de N. al moşieĭ Pribegi.

Numirea vechĭe a satuluĭ a fost Sărata şi apoĭ Dîmboviceanul.

Vite sunt: 100 boĭ, 400 oĭ şi 50 caĭ.

Lata, *canal,* în jud. Brăila, care se desparte din Dunărea-Vapoarelor, din dreptul satuluĭ Gropeni, curge în jos pe lîngă satul Tichileşti, printre canalul Minoaie şi Dunărea-Vapoarelor, cu care se uneşte la Piscul-Lupuluĭ,

de unde se desparte de Dunărea-Vapoarelor, curge pe lîngă satul Chiscani și, maĭ jos de cătunul Vărsătura, se unește iarășĭ cu Dunărea-Vapoarelor.

Lata-Sărată, *vale,* care se întinde din jud. Buzăŭ spre S., pănă la satul Miloseşti, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, apoĭ se curbează spre E. și din dreptul satuluĭ Murgeanca, merge iarășĭ spre S. pănă în rîul Ialomița.

Lungimea aceste văĭ este de 30 kil. și adîncimea de 7 metri.

Această vale a fost albia unuĭ afluente al rîuluĭ Ialomița, care a dispărut.

Pe această vale este lacul Strachina, după numirea căruia se maĭ numește și valea.

Lată (Piatra-), *pisc,* al munteluĭ Istrița, com. Pĭetroasa-d.-s., jud. Buzăŭ.

Latinislav, *japse,* în jud. Brăila, situată în Ostrovul-Popeĭ, la S. de Toporașul; începe din partea stîngă a Vîlciuluĭ.

Latinul, *com. rur.,* în jud. Brăila, pl. Vădeni, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul. Se mărginește la V. cu Buzăul; la S., cu Gurgueți; la N., cu Măxineni (R.-Sărat) și la E., cu Cotul-Lung. Suprafața sa este de 3800 hect., cu o populație de 157 fam., saŭ 601 sufl., din carĭ 97 contrib.

S'aŭ împroprietărit 74 loc. în 1864 și 100 în 1878; 46 sunt neîmproprietărițĭ.

Are 1 biserică zidită la 1865, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 cimitir în centrul com.; 1 școală mixtă, în cîmp, la 1 kil. de sat, frecuentată de 26 elevĭ.

Budgetul com. e de 2980 leĭ, 40 banĭ și cheltuelile de 2935 leĭ, 75 banĭ.

Prin com. trece șoseaua județeană Brăila-Focșani, în lungime de 5 kil. Peste apa Buzăuluĭ, în dreptul satuluĭ, e un pod construit de jud. Brăila și R.-Sărat.

Drumurĭ: la Cotul-Lung, traversînd șoseaua Brăila-Focșani spre N.-E. (10 kil.); la Nazîrul, pe șoseaua Brăila-Focșani, spre E. (14 kil.); la Roman, spre S. (12 kil.); la Gurgueți, spre S. (4 kil.); la Brăila, spre E. (26 kil.). Com. e împărțită în două: Latinul-Vechiŭ, înființat la 1836, aĭ căruĭ locuitorĭ din cauza revărsăriĭ Buzăuluĭ s'aŭ mutat maĭ spre E., formînd com. Latinul-Noŭ la 1861 și Latinul-Noŭ.

Latinul, *sat,* în jud. Brăila, compus din 2 sate, ambele în partea de N.-V. a com. Latinul, pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ. Latinul-Vechiŭ, este așezat dealungul țărmuluĭ drept al rîuluĭ Buzăul, iar Latinul-Noŭ, la 3 kil. spre S. de Latinul-Vechiŭ. Este așezat pe șoseaua Brăila-Focșani, unde se află un pod, peste rîul Buzăul, la 26 kil. spre V. de orașul Brăila. Are o biserică, construită la 1865, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 paracliserĭ; o școală mixtă, înființată la 1865, întreținută de stat, frecuentată de 26 elevĭ.

Suprafața satuluĭ vechiŭ este de 30 hect., iar a celuĭ noŭ de 68 hect. Populația ambelor sate este de 157 familiĭ, saŭ 601 suflete; 315 bărbațĭ și 286 femeĭ.

Vite sunt: 120 caĭ, 530 vite cornute, 1430 oĭ și 17 rîmătorĭ.

Latinul, *moșie,* proprietate a statuluĭ, jud. Brăila, pendinte de com. cu acelașĭ nume, pe care se află com. Romanul și numaĭ partea de S. a com. Latinul; are o întindere de 2500 hect., dînd un venit de 40000 leĭ.

Latinul, *pădure,* pendinte de com. cu acelașĭ nume, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată pe malul stîng al Buzăuluĭ; are o întindere de 15 hect.; esență: salcie.

Latoca, *insulă,* în brațul Sf. Gheorghe, jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Beș-Tepe, situată în partea centrală a pl. și nordică a comuneĭ; este formată de brațul Sf. Gheorghe și de un alt braț maĭ mic, numit Dîrnoiul; are o lungime de 2½ kil. și o lățime medie de 1 kil.; întinderea totală e de 300 hect.; este acoperită numaĭ cu stuf, care servă locuitorilor pentru învelitul caselor.

Latorița saŭ **Lotrița,** *rîŭ,* în jud. Vîlcea. Izvorește dintre munțiĭ Paringul și Bora, de la locul numit Benga, vecin cu jud. Gorj. Curge printr'o vale îngustă și adîncă, de la V. la E. și se varsă în Olt, maĭ sus de Mălaia. Lărgimea medie a albieĭ sale este de 10 m., iar a apeĭ, de 3 m. Fundul conține bolovanĭ. Are ca afluențĭ: valea Rudăreasa, pe stînga și valea Repedea, pe dreapta.

Latorița, *pîrîŭ,* în jud. Gorj, pl. Novaci. Curge din partea de E. a munteluĭ Urda și se varsă în Lotru, la Mălaia; primește pe dreapta izvoarele: Cioara, Bălescul, Galbenul, Sgoiul și Curmătura; iar pe stînga izvoarele: Coasta-Bengheĭ, Zeneguța, Purul și Pietrimanul.

Laza, *com. rur.,* în partea de S. a plășeĭ Racova, jud. Vasluiŭ, la 12 kil. de orașul Vasluiŭ și la 21 kil. de Pungești, reședința plășeĭ; situat pe valea Racoveĭ, și pe dealurile din dreapta și din stînga pîrîuluĭ Racova. Este formată din satele: Laza, Sauca, Oprișița, Polincu, Lin-

gurari, Poeana-Rîşniţa şi Bejeneşti, pe o suprafaţă de 6481 hect., din care: 4498 hect. ale Statuluĭ, cu 1114 hect. pădure, iar 1983 hect. ale locuitorilor, carĭ posedă 148 hect. vie. Are o populaţie de 830 familiĭ, saŭ 2397 suflete.

Prin mijlocul comuneĭ trece pîrîul Racova şi calea judeţeană Vasluiŭ-Pungeşti.

Are: 3 bisericĭ cu 4 preoţĭ şi 6 eclesiarcĭ; o şcoală; o moară cu vaporĭ; 4 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 7 persoane.

Vite: 1501 vite marĭ cornute, 1114 boĭ, 50 capre, 97 caĭ şi 609 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 3588 leĭ la veniturĭ şi de 3367 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 64 plugurĭ şi 120 care cu boĭ, 10 plugurĭ şi 12 căruţe cu caĭ.

Sunt 340 stupĭ cu albine.

Laza, *sat,* în centrul com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat între dealurile: Hîrşova spre V. şi Mijlocul, spre E., pe o suprafaţă de 2749 hect., din care 656 hect. sunt ale locuitorilor, cu 114 hect. pădure, iar restul e proprietatea Statuluĭ, căruia aparţine moşia. Are o populaţie de 209 fam., saŭ 840 sufl. o şcoală, înfiinţată în anul 1868, frecuentată de 50 elevĭ; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1760, cu 1 preot şi 2 eclesiarcĭ.

Vite: 256 vite marĭ cornute, 500 oĭ, 12 capre, 57 caĭ şi 190 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 26 plugurĭ şi 56 care cu boĭ, 5 plugurĭ şi 4 căruţe cu caĭ; 80 stupĭ.

Statul a înfiinţat aci o fermă model.

Laza, *deal,* spre E. de com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Laza, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, izvoreşte din dealul Fundul-Lazeĭ, curge de la N. spre S., trece prin satul Laza şi se varsă în stînga pîrîuluĭ Racova.

Lazana, *baltă,* pe moşia Ghireni-Tăutul, com. Coţuşca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; conţine peşte.

Lazaroi, *pichet,* jud. Neamţu, pe graniţa Transilvanieĭ, situat pe pîr. Bolohaniş, între pichetele Brateş la N.-V., şi Bolohaniş la S.-E.

Lazăr, *pisc,* jud. Vîlcea, com. Mitrofani, din pl. Oltul-de-Jos.

Lazmahale, *sat,* jud. şi pl. Constanţa, căt. com. rur. Techir-Ghiol. Este situat în partea de S. a pl. şi cea de N. a com., la 5 kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, Techir-Ghiol, în valea Carsi-dere saŭ Hazi-diuliuc. Este închis la N.-V. de dealul Lazmahale cu movila Cemenli-Iiul (53 m.), la S.-V. de dealul Orta-Burum-Bair şi la E. de dealul Denis-Islasî-Bair, cu movilele Sara-Iuc (49 m.) şi Lazmahale (41 m). Suprafaţa sa este de 2693 hect., din carĭ 61 hect. ocupate de vatra satuluĭ şi grădinĭ. Populaţia este de 48 familiĭ, saŭ 168 suflete. Prin sat trec drumurile: cel judeţean Constanţa-Mangalia, pe la 1 kil. spre E. de sat precum şi altele maĭ micĭ spre Anadol-Chioi, Hagidiuliuc şi Agigea.

Lazmahale, *deal,* în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol şi anume pe acela al căt. săŭ Lazmahale. Se întinde de la vîrful Cioinac-Iuc până la Valurile-luĭ-Traian şi calea ferată Constanţa-Cernavoda, cu o direcţiune generală de la S.-V. către N.-E. Are o înălţime medie de 50 m. şi este situat în partea de N. a pl. şi cea de S. a com. Este acoperit cu păşunĭ.

Lazul, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-Sus, com. Terpeziţa, cu 472 locuitorĭ, 90 case şi 36 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Terpeziţa, ce este la 3 kil.

Lazul, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, com. rur. Valea-Boerească. Are 95 case; o şcoală, dăruită de D-na Sevastiţa Gărdareanu şi care poartă numele tătăluĭ d-sale, Pantele Colibăşeanu.

Lazul, *numire,* ce se maĭ dă *satuluĭ* Onceşti-Noĭ, comuna Onceşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Lazul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, căt. Cocîrceni şi Valea-Iepeĭ, ramificaţie din Muntele Pănătăul, parte arabil, parte fîneaţă.

Lazul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Nehoiaşul, avînd ramificaţia Dealul-Lazuluĭ.

Lazul, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Blăjani, avînd culminaţia Virful-Lazuluĭ, cu o înălţime de 498 metri. Face hotar despre com. Vadul-Soreştilor. Are vederĭ întinse, frumoase şi variate.

Lazul, *deal,* jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, în partea de V. a com. Pegeni. Are direcţia N.-S. din dreptul com. Horezani d.-s.; se termină la com. Căpreni-de-Dolj printr'o poiană ce se numeşte Buda. Este acoperit de pădure mare şi mică.

Din acest deal se desparte un crac în partea dreaptă a pî-

rîuluĭ Lazul, care este acoperit de vie, livezĭ de prunĭ şi pădure.

Intre aceste două dealurĭ, curge pîrîul Lazul, care se varsă în pîrîul Plopul, în com. Căpreni-de-Dolj, luîndu-şĭ naştere dintr'o mică întindere de loc şes ce se numeşte Poenile-luĭ-Dobre.

Lazul, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Urdari-d.-s., spre S. de comună; începe din Valea-luĭ-Dan, merge paralel cu vatra satuluĭ, în direcţiune S.-V. până în cătunul Artanul.

Lazul, *munte*, jud. Prahova, pl. Prahova, com. Breaza-d.-s., din care iaŭ naştere văile: Lazuluĭ, Căruntei şi Racheriţa. Cade în partea de N. a căt. Breaza-d.-s.

Lazul, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de V. a satuluĭ Pîhneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, trece prin sat şi, în partea de S, se varsă în pîrîul Fundătura.

Lazul, *pîrîŭ*, în com. rur. Smadoviţa, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Lazul, *vale*, în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Urecheşti, spre N.-E. de cătunul Tîlveşti, al com. Cîrbeşti; începe din dealul Viilor-Vechĭ (Dealul Bran); se întinde d'alungul satuluĭ şi se termină la extremitatea satuluĭ spre N. în Valea-Amaradieĭ; este formată de dealurile Ştefan şi al-Suliţeĭ.

Lazul-Cheeĭ-dintre-Izvoare, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Valea-Musceluluĭ; are 50 hect., din care 14 arabile, restul pădure; e proprietatea moşnenilor Sibicenĭ.

Lazul-Mare, *deal*, în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lazul-Mic, *deal*, în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lazul şi Crişani, *moşie* a statuluĭ, pl. Dumbrava-d.-s., com. Terpeziţa, jud. Dolj, arendată anual cu 6200 leĭ.

Lazuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Buzăŭ, ce începe de la cătunul Benga, com. Măruntişul şi se întinde până în Valea-Vieĭ, com. Pătârlagi, pe malul drept al rîuluĭ Buzăul.

Lazuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Buzăŭ, com. Măruntişul, căt. Zăhăreşti, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Lazuluĭ (Muchia-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, căt. Plăişorul, culminaţie a dealuluĭ Lazul; servă ca hotar.

Lazuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bisceni-d.-j.; începe din muntele Lazul şi dă în rîul Bisca-Chiojduluĭ.

Lazuluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din muntele Lazul, plaiul Breaza, comuna Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova, curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, tot în raionul com. Breaza-d.-s.

Lazuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, ramificaţie din muntele Cătiaşul, în cătunele Curmătura, Nehoiul şi Păltineni; are pădure şi fineţe.

Lazuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bisceni-d.-j.

Lazurile, *com. rur.*, plasa Dealul-Dîmboviţa, jud. Dîmboviţa, situată pe cîmpie, la 8 kil. spre S.-E. de Tîrgovişte, pe şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Bilciureşti-Butimanu. In raionul aceste̮ĭ comune sunt cincĭ movile istorice din timpul vechilor războaie. Are o populaţie de 740 locuitorĭ; o biserică; o şcoală. Spre V. şi S. de Lazurĭ se întinde pădurea Văcăreasca.

Lazurile, *deal*, în jud. Gorj, plaiul Vulcan, jud. Gorj, situat la E. şi în marginea comuneĭ Godineşti; se prelungeşte de la E. la V., pe o întindere aproximativă de $2^1/_2$ kil.; este acoperit cu viĭ şi prunĭ; e proprietatea locuitorilor.

Lazurile, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel; are o întindere de 100 hectare.

Lazurile, *deal*, jud. Muscel, comuna Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa.

Lazurile, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest şir de dealurĭ se prelungeşte pe toată partea de E. a comuneĭ, în stînga rîuluĭ Costeşti.

Lăcătuşul, *pîrîŭ*, ce izvoreşte din ramurile munţilor Hălauca, com. Pipirigul, pl. de Sus-Muntele, jud. Neamţu; se varsă pe stînga pîrîuluĭ Pipirigul, puţin către V. satuluĭ Pipirigul.

Lăcătuşuluĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul; începe din Muscelul-Ţigan şi dă naştere văeĭ Ruşiavăţul.

Lăceanca, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea

moştenitorilor D. Ştefanopolu; are o întindere de 2852 hect.

Lăceni, *com. rur.*, la extremitatea de E. a plăşeĭ Tîrguluĭ, jud. Teleorman, situată pe valea Teleormanuluĭ.

Suprafaţa eĭ, dimpreună cu moşia de pe dînsa, este de 3400 hect. Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt în număr de 132, pe o întindere de 496 hect.

Terenul este maĭ mult şes şi solul de bună calitate. Are şi 52 hect. viĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 275 familiĭ, saŭ 1021 suflete, dintre carĭ 203 contribuabilĭ.

Vite: 591 vite marĭ cornute, 219 caĭ, 7 măgarĭ, 2076 oĭ, 19 capre şi 322 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2861 la veniturĭ şi de leĭ 2834, banĭ 32 la cheltuelĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 49 elevĭ; o biserică cu doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ.

Pe apa Teleormanuluĭ sunt două morĭ de măcinat.

Căile de comunicaţiune sunt: şoseaua mixtă spre com. Tătăreşti şi spre Alexandria; şosea vecinală spre com. Măgura, din jud. Vlaşca.

Pe teritoriul acesteĭ comune, în partea despre S., se varsă pîrîul Clăniţa în rîul Teleorman. Aci, la împreunarea acestor cursurĭ de apă, s'a format o întinsură de lacurĭ şi de mlăştinĭ.

Asupra origineĭ acesteĭ comune se găsesc documente din care rezultă că aci a fost sat locuit prin secolul al XVI-lea. In secolul trecut făcea parte din judeţul Vlaşca, pl. Cîlniştiĭ.

Lăcoviştea, *vâlcea* zmîrcoasă, rezervată ca loc de fineţe, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Pucheni-Marĭ, unde creşte papură şi ţiperig, şi care se lărgeşte mult spre S.-E.

Aproape de capătul eĭ despre V. se află un plop foarte gros şi bătrîn, pe care cîte-va generaţiĭ de oamenĭ aşa l'aŭ pomenit. Locul dinprejurul săŭ, un mic platoŭ frumos, se numeşte Locul-de-la-Plop.

Lăculeţe (Loculeţe), *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, com. Glodeni. In raionul acestuĭ sat, pe malul stîng al Ialomiţeĭ, la 10 kil. spre N. de Tîrgovişte, pe şoseaua naţională Tîrgovişte-Pucioasa, se află instalată Pudrăria statuluĭ cu acelaşĭ nume. In virtutea uneĭ legĭ din Aprilie 1880, statul Romîn a concedat la 7 Ianuarie 1881 societăţeĭ «Dallemagne et Müller» dreptul exclusiv al fabricaţiuneĭ pulbereĭ în tot regatul. Durata concesieĭ era fixată la maximum 15 anĭ, în care timp nicĭ o altă fabrică, fie privată fie publică, nu putea funcţiona în ţară.

Concesionariĭ eraŭ îndatoraţĭ a produce în timpurĭ normale o cantitate anuală de 150000 de kilogr. de diferite pulbere, iar în timp de războiŭ 500000 de kilograme.

Statul pentru trebuinţele armateĭ se obliga a cumpăra 100000 kilogr. pe fie-care an, în condiţiunile fixate printr'un caet de sarcinĭ.

Pentru instalarea fabriceĭ, statul cedă gratuit un teren de 300000 m. p., iar maĭ tîrziŭ concesionariĭ cumpărară un alt teren alăturĭ de aceeaşĭ întindere. Fabrica începu a funcţiona în luna luĭ Maiŭ, 1883 sub direcţia maĭ întîiŭ a d-luĭ Müller şi în urmă a d-luĭ Arendt, căpitan în retragere al armateĭ belgiane, care a funcţionat până la rescumpărarea fabriceĭ de către stat în anul 1888.

Fabricarea pulbereĭ de către concesionarĭ se urmă fără întrerupere până la 15 Noembrie 1886, data ultimeĭ şi celeĭ maĭ grave exploziunĭ din cele nouă ce s'aŭ întîmplat în 3 anĭ de exploatare. In urma acesteĭ exploziĭ, fabricarea pulbereĭ fiind întreruptă, statul răscumpără fabrica care începu să funcţioneze la 21 Maiŭ 1888 sub administraţia Ministeruluĭ de Războiŭ. Această rescumpărare costă pe stat suma de 2083301 leĭ, 57 banĭ.

Veniturile acesteĭ fabricĭ, de la 1888 până în prezent (1900), aŭ fost în total de 8242411 leĭ, 80 banĭ, din care scăzîndu-se chelt., în sumă de 5191470 leĭ, banĭ 98, precum şi amortizarea în aceştĭ 12 anĭ a capitaluluĭ de rescumpărare: 1499977 leĭ, 13 banĭ, rămîne pentru aceştĭ 12 anĭ un beneficiŭ de 1550963 leĭ, 69 banĭ, ceea ce dă anual un beneficiŭ net de 129246 leĭ, 95 banĭ.

Accidente. In ceĭ treĭ anĭ de exploatare de către concesionarĭ, de la 1883—1886, s'aŭ întîmplat nouă exploziĭ care aŭ cauzat moartea a 14 lucrătorĭ şi rănirea a 6 lucrătorĭ. Iar în ceĭ 12 anĭ de exploataţie de către stat, de la 1886—1898, nu s'aŭ întîmplat de cît 5 exploziĭ care aŭ omorît un lucrător şi aŭ rănit doĭ.

Actualmente pudrăria de Lăculeţe nu maĭ produce de cît pulbere de vînat şi de mine, de oare-ce statul a instalat o nouă fabrică de pulbere fără fum la Dudeşti lîngă Bucureşti.

Lăculeţe, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Dîmboviţa, com. Doiceşti, căt. Dolani, pe linia Tîrgovişte-Pucioasa, pusă în circulaţie la 1 Ianuarie 1890. Se află între staţiile: Doiceşti (3.5 kil.) şi Pu-

cioasa (7 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului mării e de 338m,67. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 31389 leĭ.

Lădeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măldăreşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 307 locuitorĭ.

Lăganuluĭ (Pădurea-), *pădure,* făcînd parte din pădurile de pe moşia Belitori, jud. Teleorman, proprietatea d-lor M. Sutzu, Gr. Lahovari şi L. Paciurea.

Lăicăi saŭ **Cremenea,** *sat,* făcînd parte din com. rur. Lăicăi-Runceasa, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Este situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Dîmboviţa şi are o populaţie de 113 fam., saŭ 605 suflete. Aci este reşedinţa com.

Locuitoriĭ acestuĭ căt. s'aŭ împroprietărit la anul 1864.

Are o biserică de zid, clădită la anul 1790, de Popa Ivan şi Niţu Mătăsaru, deservită de un preot şi un dascăl; o şcoală, frecuentată de 44 copiĭ.

In partea de V. a căt. Lăicăi este o mică mlaştină cu apă sărată.

Lăicăi-Runceasa (Cîrciuma-de-Piatră), *com. rur.,* în jud. Muscel, pl. Argeşelul, la S.-E. de Cîmpulung, la 22 kil. de acest oraş. Este aşezată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Dîmboviţa şi a altor pîraie şi văĭ.

Se compune din două căt.: Lăicăi şi Runceasa şi se mărgineşte la N. cu com. Cetăţeni-din-Vale, la S. cu com. Gemenea (jud. Dîmboviţa), la E. cu com. Micloşani şi la V. cu com. Văleni.

Are o populaţie de 190 familiĭ, saŭ 989 suflete, din carĭ 183 contribuabilĭ; locuesc în 244 case. Ştiŭ carte 129 persoane.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu facerea scîndurilor şi transportul lor în ţară pe la bîlciurile anuale şi săptămînale.

Are: 2 biserici, la Lăicăi şi Runceasa, deservite de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ; o şcoală, într'un local spaţios, construit în 1867 de D-l Didiţă Izbăşescu şi locuitorĭ.

In com. nu sunt carierĭ de piatră, dar prin coaste şi rîpĭ se găseşte piatră foarte bună de construcţie.

Vite: 550 boĭ şi vacĭ, 540 oĭ, 210 capre, 52 caĭ şi 450 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 1972,59 şi la cheltuelĭ, de leĭ 1162,50.

Rîul Dîmboviţa trece prin mijlocul com. şi apoĭ intră în jud. Dîmboviţa pe la hotarul com. cu Micloşani şi Gemenea, din Dîmboviţa.

Pe rîul Dîmboviţa, în raionul com., sunt: 1 piuă, 2 morĭ şi 1 herăstrăŭ.

In rîul Dîmboviţa, în cercul com., se varsă următoarele gîrle, pe dreapta: Valea-Poduluĭ, Valea Ghermaneĭ, Văleanca, Răscăeasca şi Valea-Tunuluĭ, iar pe malul stîng: Valea-Miţoĭ, Valea-Ursuluĭ şi Valea-Minciuneştilor.

In com. sunt: multe livezĭ cu prunĭ; dealurile: Olaruluĭ, Ogoruluĭ şi Muchea-Micloşanilor; pădurĭ marĭ compuse din fag şi puţin carpen şi, maĭ în depărtare, munţĭ, între carĭ cităm Marginea-Domnească, unde se zice că şedeaŭ uniĭ Domnĭ vara cîte-va zile.

Locuitoriĭ din căt. Runceasa sunt moşnenĭ; ceĭ din căt. Lăicăi, în număr de 103, s'aŭ împroprietărit, după legea rurală din 1864, pe moşia Domniţeĭ Elisa Filipescu (Vulpe). Proprietariĭ marĭ în com. sunt: Domniţa Filipescu, Izbăşescu, Niţă I. Popa, Petre Nicolae şi Ion I. Bartea.

Com. se întinde pe o suprafaţă de 1150 hect.

Prin com. trece şoseaua judeţeană care leagă oraşul Tîrgoviştea cu oraşul Cîmpulung; şoseaua vecinală care leagă com. Lăicăi cu com. Cetăţeni-din-Vale, şi alte multe drumurĭ nepĭetrite.

Legenda zice că aci, pe Dealul-Olaruluĭ, la locul numit Piscul, s'ar fi bătut Radu-Negru cu Tătariĭ.

In urma trădăreĭ, Tudor Vladimirescu, în drumul săŭ de la Cîmpulung la Tîrgovişte, pornit fiind sub escortă numeroasă peste muscele, a conăcit la Cîrciuma-de-Piatră.

Lăleşti, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Tutova, pl. Tutova, spre N.-V. de Bîrlad, pe pîrîul Tutova. Se împarte în 2 părţĭ, în Lăleşti-Boereşti şi Lăleşti-Răzăşi. Are o populaţie de 1514 suflete; ştiŭ carte 126 persoane; locuesc în 165 case. Formează o comună (com. Lăleşti cu cătunele: Oneşti, Fulgul, Călimăneşti, Fîntînele, Simzîneşti, Cristeşti şi Tupilaţi).

Are 82 hect. viĭ, din carĭ 37 nelucrătoare şi 7,75 hect. livezĭ cu prunĭ.

Are o şcoală primară de băeţĭ. In toată com. sunt 3 biserici.

Comerciul se face de 11 persoane. Şoseaua jud. Bîrlad-Bacăŭ, trece prin această com. (prin Fîntînele).

Lălăşti, *trup de moşie,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Girovul, situat pe lîngă moşiile Avereşti, Girovul, Boteşti.

Se maĭ numeşte şi Leleşti.

Lămăşeni, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Rădăşeni, la 8800 m. de Fălticeni. Partea E. a satuluĭ, fiind

pe moşia fostuluĭ proprietar Cichirdic, poartă numele de Lămăşeni-Cichirdic; iar cea de V., se numeşte Lămăşeni - Secară, pentru acelaşĭ cuvînt.

E aşezat pe văile şi dealurile Copăcelul, Prodana şi al Izvoruluĭ. Are 179 case, populate cu 219 familiĭ, saŭ 814 suflete, din carĭ 200 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă 84 fălcĭ, 51 prăjinĭ.

Moşia e proprietatea d-lor G. Ciudin şi G. Văsescu şi are 522 fălcĭ, 16 prăjinĭ. Improprietăriţĭ de la 1864 sunt 19 pălmaşĭ şi 149 codaşĭ, stăpînind 287 fălcĭ şi 56 prăjinĭ. Are două bisericĭ, una în Lămăşeni-Cichirdic, cu hramul sf. Constantin şi Elena, zidită de Anastasia Cichirdiceasa în 1850, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ şi a doua, cu hramul Sf. Nicolae, de lemn, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, cu un învăţător plătit de stat, înfiinţată în 1864, frecuentată numaĭ de 19 elevĭ din 41 băeţĭ şi 34 fete cu etatea de şcoală.

Drumurile principale sunt: la Rădăşeni (1 kil.); la Sasca (6 kil.) şi la Rotopăneşti (3 kil.).

Intr'o mărturie dată de locuitoriĭ din Bosancea şi Lămăşeni egumenuluĭ M-reĭ Slatina în 7231 (1723), Iunie 20, se arată că ceĭ ce întemeiaŭ livezĭ de pomĭ pe moşie aveaŭ dreptul să le treacă moştenire copiilor, nepoţilor şi strănepoţilor, numaĭ cît timp aceştia locuiaŭ în sat. Fetele măritate în alte sate n'aveaŭ dreptul a moşteni livezile părinteştĭ.

In 1803, Lămăşeni-Răzăşeştĭ se ocupaŭ cu lucrul pămîntuluĭ, poame şi aveaŭ loc de mijloc; număraŭ 100 liuzĭ, plătind bir 1490 leĭ anual.

Lămăşeni, *pădurice,* de diferite esenţe, pe moşia cu acelaşĭ nume. jud. Suceava. Prin această pădurice trecea drumul ce lega Suceava cu Baia. Se zice că pe aci şi-a făcut trecerea oastea luĭ Ştefan-Vodă şi a altor Domnĭ.

Lămăşeni-Cichirdic. Vezĭ satul Lămăşeni, jud. Suceava.

Lămăşeni-Săcară. Vezĭ satul Lămăşeni, jud. Suceava.

Lămoteşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Lămoteşti-Gălbinaşi pl. Negoeşti, jud. Ilfov. Este situat la N. de Gălbinaşi, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa. In mare parte locuitoriĭ acestuĭ sat sunt ţiganĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 559 hect., cu o populaţie de 943 locuitorĭ.

Bisericeĭ Sf. Vinerĭ din Bucureşti aparţin 250 hect. şi locuitorilor 309 hect.

Epitropia bisericeĭ cultivă prin arendaşiĭ săĭ 233 hect.; restul este izlaz. Locuitoriĭ cultivă 297 hect., rezervînd 12 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Împăraţĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ. Comerciul se face de 7 persoane.

Numărul vitelor marĭ e de 491 şi al celor micĭ, de 457.

Lămoteşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Mîndreşti, aşezat în partea de S. a comuneĭ, la 2 kil. spre S. de cătunul de reşedinţă, Mîndreşti-Vechĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Milcovul. Are o întindere de 38 hect., cu o populaţie de 102 familiĭ, saŭ 419 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 28 persoane. Are o biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală.

Lămoteşti-Gălbinaşi, *com. rur.,* pl. Negoeşti, jud. Ilfov, situată la S.-E. de Bucureşti, lîngă rîul Dîmboviţa, la 29 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Frumuşani şi Vasilaţi prin şosele vecinale.

Se compune din satele: Gălbinaşi, Lămoteşti, Moara-Nouă şi Ştefăneasca, cu o populaţie de 1434 suflete, din carĭ 275 contribuabilĭ; locuesc în 258 case şi 14 bordee.

Se întinde pe o suprafaţă de 2194 hect.

Moşt. d-neĭ S. Rasti, biserica Sf. Vinerĭ din Bucureşti, Statul şi moşt. I. Alexiu, aŭ 1575 hect. şi locuitoriĭ 619 hect. Proprietariĭ cultivă 1395 hect. (67 izlaz, 112 pădure). Locuitoriĭ cultivă 600 hect., iar 19 le rezervă pentru izlaz.

Budgetul comuneĭ e de 3562 leĭ la veniturĭ şi de 3177 leĭ la cheltuelĭ.

Are 2 bisericĭ (la Gălbinaşi şi Lămoteşti); 1 şcoală mixtă; 1 heleşteŭ; 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat.

Aci se face în Septembrie, fie-care an, tîrg de vite şi alte.

Vite: 283 caĭ şi iepe, 2 armăsarĭ, 282 boĭ, 288 vacĭ şi viţeĭ, 47 taurĭ, 27 bivolĭ, 38 bivoliţe, 16 capre, 1105 oĭ şi 453 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă: 126 plugurĭ: 69 cu boĭ, 57 cu caĭ, 185 care şi căruţe: 100 cu boĭ, 57 cu caĭ.

Comerciul se face de 12 persoane.

Locuitorĭ împreprietăriţĭ sunt 113 şi neîmproprietăriţĭ, 261.

Lănărici, *baltă,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Işalniţa, în S.-V. comuneĭ. Are o suprafaţă de 8 pogoane şi o adîncime de 3 1/2 m.

Lăngeşti, *sat,* cu 80 familiĭ, jud. Argeş, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Bumbueni; are o biserică, cu hramul Adormi-

rea, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Lăpoşelul, *cătun*, al com. Lapoşul, jud. Buzăŭ cu 230 locuitorĭ şi 54 case.

Lăpticul, *munte*, jud. Dîmboviţa, de la Moroeni în sus, în dreapta Ialomiţeĭ. Spre E. de Lăpticul este muntele Furnica, ce servă de limită între jud. Dîmboviţa şi Prahova.

Lăptoacele, *ramură de dealurĭ*, jud. Neamţu, ce se detaşează aproape perpendicular spre V. din culmea Tarcăuluĭ, până în pîrîul Tarcăul, între pîrîiaşul Mălăeştea la N. şi Lăptoacele la S.

Lăptoacele, *pîrîiaş*, ce izvoreşte din culmea Tarcăuluĭ, comuna Pîngăraţi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu şi se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Tarcăul, între Dealul-Butucilor şi Dealul-Lăptoacele.

Lăptuţoaea, *vechĭe numire a satuluĭ* Brătia, com. Frumuşica, pl. Cîmpul, jud. Ialomiţa.

Lăpuşani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Leiceşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Cade între muchea dealuluĭ Stroişorul şi malul stîng al rîuluĭ Doamna.

Populaţia luĭ e de 131 locuitorĭ. Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit pe moşia d-luĭ C. Crasan.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Lăpuşani, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 500 hect., cu un masiv des şi compus din fag, stejar şi mesteacăn.

Se învecineşte la N. cu pădurea Retevoeşti; la S., cu pădurea Corbul-Pădureţ; la V., cu Stroeşti şi la E., cu Bălileşti-Goleşti.

Lăpuşata, *com. rur.*, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din 4 cătune: Zărneşti, Săruleşti, Bereşti şi Mijaţi. S'a înfiinţat cam de vr'o 200 anĭ.

Este situată pe dealurile: Zărneşti, Săruleşti şi Bereşti şi pe văile: Ţiganilor, Popeasa, Geamăna, la 55 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 32 kil. de a plăşeĭ. Pe ambele malurĭ ale rîuluí Cerna, e o întinsă luncă care e cel maĭ productiv pămînt al comuneĭ.

Intinderea totală a comuneĭ e de 328 hect.

Are o populaţie de 1428 familiĭ, saŭ 1853 suflete, din carĭ 523 contribuabilĭ; locuesc în 490 case şi 2 bordee.

Are 4 bisericĭ: una în Zărneşti, zidită la 1868; a doua în Săruleşti, zidită la 1841; a treia în Bereşti, zidită la 1885 a patra la Mijaţi, zidită la 1842.

Scoala datează în comună de 30 anĭ. E frecuentată de 30 copiĭ.

Ştiŭ carte 215 persoane.

Meşteşugarĭ sunt: 20 dulgherĭ, 15 rotarĭ, 2 cizmarĭ, 30 croitorĭ şi 5 cojocarĭ.

Vite sunt: 74 caĭ, 364 boĭ, 292 vacĭ, 8 bivolĭ, 128 capre, 456 oĭ şi 497 porcĭ.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, afară de 25, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia d-luĭ Lascu, cărora li s'aŭ dat 29 hectare.

In com. se află Măgura-luĭ-Mircea-Vodă.

Gîndacĭ de mătase se cultivă. Stupĭ cu albine sunt 134.

In toată comuna sunt: 10320 merĭ, 7539 perĭ, 6564 nucĭ, 9672 cireşĭ, 705 gutuĭ; iar livezile daŭ cam 12000 care fîn.

Budgetul comuneĭ e de 6584 leĭ la veniturĭ şi de 4703 leĭ la cheltuelĭ.

Prin Lăpuşata trece şoseaua judeţeană, care o pune în comunicaţie cu Tîrgul-Horezul şi de aci spre V., prin Fometeşti cu Tîrgul-Jiul. Maĭ e o şosea vecinală care pune în comunicaţiune comuna Lăpuşata cu Romaneşti şi maĭ departe se uneşte cu şoseaua după rîul Olteţul.

Se mărgineşte la E. cu com. Roeşti şi Modoia; la V., cu comuna Roşiile şi Romaneşti; la N., cu com. Broşteni şi la S., cu com Măldăreşti.

E brăzdată de dealurile: Ciocîlteilor, Roşiilor, Bălanul, Bereşti, Săruleşti, Lăpuşoiul, Zărneşti şi udată de rîul Cerna şi de văile: Ruginoasa, Popeasa şi Valea-Ţiganilor.

Lapuşata, *deal*, în raionul com. Lăpuşata, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 21 hect. vie.

Lăpuşoiul, *deal*, judeţul Vîlcea. Vezĭ Bălanul.

Lărgăşeni, *sat*, făcînd parte din comuna Neguleşti, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. E situat la S. comuneĭ, la $8^1/_2$ kil. de Neguleşti.

Are o populaţiune de 45 familiĭ, saŭ 129 suflete; locuesc în 44 case.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, făcută de vornicul Costache Conache la 1785, după cum se vede dintr'un pomelnic. In clopotniţă se află o piatră frumoasă, pe mormîntul luĭ Gavril Conache şi a familieĭ sale.

Pe clopot se află inscripţia:

Auzĭ Doamne glasul robilor tăĭ Gavriil şi soţieĭ sale Maria.

Lărgeanca (Marincea), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Largul; are 1150 hect., arăturĭ, stufiș și nisipurĭ.

Lărgeanca, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Largul, cu 600 hect., maĭ toate arabile; maĭ înainte forma un singur corp cu Lărgeanca-Marincea.

Lărguța, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, situat pe pîrîul cu acelașĭ nume. Are o populație de 29 familiĭ, saŭ 114 suflete, Ungurĭ; o biserică catolică, clădită de locuitorĭ în 1889.

Vite sunt: 3 caĭ, 84 vite cornute și 19 porcĭ.

Lărguța, *pîrîŭ,* jud. Putna, format pe teritoriul comuneĭ Cîmpurile și care, după ce udă această comună, se varsă în pîrîul Cremineţul.

Lărguța, *vale,* continuare a văiĭ Larga, în raionul com. Găiceana, jud. Tecuciŭ. Continuă spre N. până în satul Ghilovești; aicĭ se desparte în două: Valea-Arinoasa, spre N.-V. și Valea-Ghiloveștilor spre N., continuînd în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Cașinul.

Lărguța și Dălmaciul, *pădure,* pe teritoriul comuneĭ Gura-Văiĭ, com. Cîmpurile, jud. Putna, în întindere de 800 fălcĭ, aparținînd locuitorilor răzașĭ din comuna Cîmpurile.

Lăscoi, *moșie* nelocuită, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Perieți, proprietate a locuitorilor moșnenĭ; are 200 hect., din carĭ 8 hect. pădure.

Lăscoi, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Pribegi; formează cu pădurea Pribegeanca un trup de 300 hect., avînd ca esențe: stejar, ulm, salcie, plop, anin și jugastru.

Lăstarul, *trup de pădure,* a statuluĭ (4 hect.), care împreună cu trupul Durducul-Mare, Durducul-Mic și Palanga, formează pădurea Aricești, com. Aricești, pl. Filipești, jud. Prahova.

Lăstarul (Munții-Barbul), *pădure,* a statuluĭ, jud. Buzăŭ, pendinte de mănăstirea Văcărești, pe moșia Bădeni-Miluiți; are 752 hect.

Lăstoaia, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., pe teritoriul com. Faraoani.

Lăstuni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, cătunul com. Dumitrești; este reședința pl.; situat în partea de N. a com., la poalele dealuluĭ Lăstuni, pe pîrîul Lăstuni, la 5 kil. spre N. de căt. de reședință, Dumitrești-d.-j.; are o întindere de 800 hect., cu o populație de 72 familiĭ, saŭ 311 suflete, din carĭ 53 contribuabilĭ; are o biserică; este situat într'una din cele maĭ frumoase pozițiunĭ din tot plaiul Rîmnicul.

Lăstuni, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitrești, se desface din culmea dealuluĭ Lupanul, merge printre pîraiele Lăstuni și Tinoasa, brăzdînd partea de N. a com.; este acoperit cu pădurĭ întinse.

Lăstuni, *moșie,* a statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitrești, acoperită cu pădurĭ întinse.

Lăstuni, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dumitrești; izvorește din dealul Lăstuni, udă partea de N. a com., trece prin căt. Lăstuni, și se varsă în pîrîul Tinoasa, maĭ sus de căt. Tinoasa.

Lăstunilor (Stînca-), *stîncă,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. T.-Ocna; face parte din muntele Cărbunari, de la poalele căruia începe Podul-Lăstunilor peste Trotuș, pe unde se merge la Moinești și Palanca.

Lăstunul, *colină,* între comunele Breaza și Vispești, jud. Buzăŭ, ramificație în partea de N. a munteluĭ Istrița; pe coastele sale aŭ început a se stabili cîțiva locuitorĭ.

Lătăi, *com. rur.,* în partea de E. a pl. Coșula, jud. Botoșani. Se întinde pe Valea-Miletinuluĭ și dealurile carĭ mărginesc acest pîrîŭ de ambele părțĭ. E formată din satele Lătăi și Prăjeni. Are o întindere de 3789 hect., din carĭ 3575 hect. proprietate mare și 215 hect. ale locuitorilor; o populație de 160 familiĭ, saŭ 640 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ; locuesc în 150 case. E udată de pîrîul Miletinul și Prăjanul și are și 3 iazurĭ.

Are 2 bisericĭ, cu 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, condusă de 1 învățător și frecuentată de 40 elevĭ.

Vite: 735 boĭ și vacĭ, 54 caĭ, 6000 oĭ și 160 porcĭ. Sunt 80 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e de 3140 leĭ la veniturĭ și de 3140 leĭ la cheltuelĭ.

Lătăi, *sat,* în centrul com. Lătăi, jud. Botoșani, așezat pe loc podiș, cu o suprafață de 967 hect. și o populație de 70 familiĭ, saŭ 280 suflete.

Aci este reședința com. Lă-

tăi. Are o biserică, zidită de Vasile Crupenschi, care se zice că ar fi şi întemeietorul satuluĭ Lătăi; biserica e deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Vite: 288 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 330 oĭ şi 85 mascurĭ. Sunt 120 stupĭ cu albine.

Lăteni, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Borduşeani, situat pe malul stîng al Borceĭ, la 5 kil. spre N. de satul de reşedinţă, de care se desparte prin satul Borduşeani-Micĭ.

Numirea vechĭe a acestuĭ sat a fost Bozeni. Are o şcoală mixtă.

Populaţiunea satuluĭ este de 30 familiĭ.

Vite sunt: 120 boĭ, 50 caĭ, 200 oĭ, 25 bivolĭ, 5 asinĭ şi 100 porcĭ.

Lăturoasa, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Cloşani, com. rur. Bala-d.-s.; are 71 case.

Lăturoasa, *deal,* în com. rur. Bala-d.-s, pl. Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lăţeşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Schineni, pe Pîrîul-Sărat, spre S. de satul Schineni. Are 388 locuitorĭ şi 114 case.

Lăţimea, *grind* saŭ *loc ridicat* de asupra stufişuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ Pisica şi anume pe acela al cătunuluĭ Azaclîul, situat în partea N. a plăşeĭ şi V. a comuneĭ; pleacă de pe malul Dunăreĭ, unde e aşezat satul Azaclîul; se întinde spre E. fiind o continuaţiune E. a grindurilor Zătoaca şi Vîlcanul; comunică cu Grindul-Oalelor, trece pe lîngă bălţile Bălăşeşti şi Plosca, şi se termină pe malul stîng al gîrleĭ Lăţimea, de unde se desface Gîrla-Mare; are o formă neregulată, cu o întindere de 200 hect., acoperită numaĭ cu nisip; de-alungul şi prin mijlocul luĭ merge drumul comunal Garvan-Azaclîul.

Lăţimea, *gîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Văcăreni, şi anume pe acela al cătunuluĭ Garvan; se desface din balta Jijila, din partea N.; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N., se îndoaie apoĭ în formă de potcoavă şi se îndreaptă spre S. până lîngă satul Garvan pe care-l udă, şi unde se varsă după 7 kil. de curs în Gîrla-Mare, pe dreapta; în ea se varsă şi balta Lăţimea; între două ramurĭ ale sale se află şi ruinele cetăţeĭ Bisericuţa; în îndoitura sa se întindă dealul Bugeacul, la picioarele căruia se află un monument comemorativ al debarcăreĭ trupelor ruse în Dobrogea, în războiul de la 1877—78.

Lăunele, *sat,* face parte din com. rur. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 140 locuitorĭ.

Lăunele, *gîrlă,* izvoreşte din jud. Argeş, străbate com. Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, intră în com. Sîmbureşti şi se varsă în Cungrea-Mare.

Lăunele-de-Jos, *com. rur.,* jud. Argeş, pl. Oltul, la 34 kil. de com. rur. Tigreni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 20 kil. de Piteşti. Se compune din 6 sate: Albeneşti, Dealul-Scoruşuluĭ, Gura-Momaia, Lăunele-d.-j., Rădeni şi Surdeni, avînd peste tot 198 familiĭ, saŭ 889 suflete. Are: 2 bisericĭ în Lăunele-d. j. şi Rădeni, din care una zidită la 1830 de proprietarul Mihalache Lahovari şi a doua maĭ nouă, zidită de Grigore Furduescu; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. e de 2892 leĭ la veniturĭ şi de 3519 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 600 boĭ şi vacĭ, 24 caĭ, 1200 oĭ, 70 capre şi 100 rîmătorĭ.

Lăunele-de-Jos, *sat,* cu 100 fam., jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. cu acelaşĭ nume. Are o biserică şi case marĭ boereştĭ, zidite la 1830 de proprietarul Mihalache Lahovari. Biserica, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, are un preot şi un cîntăreţ.

Lăunele-de-Sus, *com. rur.,* pe apa Congrea, jud. Argeş, pl. Oltul, la 27 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 17 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Bărbăleni, Lăunele-d.-s., Linia-Dobreşti şi Coteni, avînd peste tot 160 familiĭ, saŭ 870 suflete, din carĭ 181 contribuabilĭ. Are: 2 bisericĭ, în Bărbăleni şi în Lăunele-d.-s.; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. e de 1872 leĭ la veniturĭ şi de 2391 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 400 boĭ şi vacĭ, 18 caĭ, 310 oĭ, 30 capre şi 300 rîmătorĭ.

Lăunele-de-Sus, *sat,* cu 100 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. cu acelaşĭ nume; are o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ.

Lăuneluĭ (Dealul-), *deal,* la V. de com. Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Direcţia luĭ e de la N. spre S. şi are o lungime de 5 kil.

Serveşte parte pentru culturĕ, parte pentru păşunarea vitelor.

Lăzăreasca, *sub-divizie a com. rur.* Balta, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Lăzărescu, *iaz,* pe moşia Zahoreni, com. Avrămeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Lăzăreni (Cilibiul), *sat,* jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, situat pe malul drept al Jijieĭ şi pe coasta dealuluĭ Golăeşti. Are o populaţie de 53 fam., saŭ 267 suflete; o biserică, făcută de boerul Cilibiu, cam pe la 1700, cînd s'a înfiinţat şi satul, cu un preot şi un cîntăreţ; casele proprietăţeĭ; o moară pe apa Jijieĭ.

Vite: 248 vite marĭ cornute, 160 oĭ, 47 caĭ şi 44 rîmătorĭ.

Lăzăreşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Moşoaia.

Lăzăreşti, *cătun,* jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Tetila, situat la E. comuneĭ de reşedinţă.

Are o întindere de 269 hect. din carĭ: 100 hect. arabile, 90 hect. fîneţe, 75 hect. pomet, 4 hect. vie, 90 hect. pădure şi 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 58 fam., saŭ 116 sufl., din carĭ 40 contribuabilĭ.

Are 1 biserică, deservită de preotul şi cîntăreţul cătunuluĭ de reşedinţă.

Locuitoriĭ posedă: 15 plugurĭ, 30 care cu boĭ; 239 vite marĭ cornute, 115 oĭ, 20 caĭ, 34 capre şi 250 rîmătorĭ.

Comunicaţia cătunuluĭ cu comuna sa de reşedinţă şi cu cele-l'alte cătune, se face prin drumurĭ ordinare.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Lăzăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Schitul - Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel. Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 144 familiĭ, saŭ 605 suflete; o biserică. Calea ferată Goleşti - Cîmpulung trece prin mijlocul satuluĭ. Pe la V., trece apa Bughea, care se varsă în rîul Tîrgul la S. de acest cǎt. Se desparte de cătunul Burneşti, prin Rîul-Tîrguluĭ.

Lăzăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bărăşti-de-Cepturĭ, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este situat pe dealul Ceptura. Are o biserică fondată la anul 1743, de un oare-care Andreiŭ Ionescu.

Lăzeĭ (Dealul-), *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Bogdăneşti, care formează valea Varniţa.

Lăzureşti, *sub-divizie* a *satuluĭ* Poiana, com. cu acelaşĭ nume, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Leadova, *pîrîŭ,* ce udă com. Spineşti, plasa Vrancea, jud. Putna, şi se varsă în Zăbala, de a stînga eĭ.

Leahul, *lac,* format din pîrîul Neaunul şi din izvoarele luĭ propriĭ, jud. Botoşani, situat în partea de E. a com. Feredieni, pl. Coşula. Are o suprafaţă de 74 hect. Comunică cu iazul Nacul prin pîrîul Nacul, şi se scurge în Miletin, prin pîrîul Leahul. E bogat în peşte şi stuh.

Leahul, *pîrîŭ*, începător de pe moşia Zvorîştea, comuna Zvorîştea, plasa Berhometele, judeţul Dorohoiŭ, de la rîpa Pîrlitura, din pădurea de lîngă satul Buda; se varsă în rîul Siretul.

Leamna saŭ **Cerul,** *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul, arendată cu 3700 leĭ anual.

Leamna, *rîŭ,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s. Izvoreşte din dealul Guardiniţa-Radovan, trece pe la Bucovăţ şi se varsă pe dreapta rîuluĭ Jiul, pl. Jiul-de-Mijloc, în faţa oraşuluĭ Craiova.

Leamna-de-Jos, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul de-Mijloc, com. Bucovăţul, cu 341 suflete: 158 bărbaţĭ şi 183 femeĭ. Locuesc în 90 case şi 2 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Bucovăţul, ce este la 2 kil. depărtare.

Leamna-de-Jos, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul. Impreună cu Bucovăţul şi Leamna-d.-s., are 7000 hect. Este amenajată. Esenţe: cerĭ, stejarĭ şi gîrniţe.

Leamna-de-Sus, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul.

Leamna-de-Sus, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul. Impreună cu cea din Leamna-d.-j., şi cea din Bucovăţ, are o întindere de 7000 hect. Este amenajată. Esenţe: cerĭ, stejarĭ şi gîrniţe.

Leani-Patac, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, de pe graniţă, care se scurge d'a stînga Caşinuluĭ.

Leaota, *munte,* între jud. Dîmboviţa şi judeţul Muscel. Acest munte înclină spre Rucărul, din jud. Muscel şi spre rîul Ialomiţa,

din jud. Dîmboviţa. Predomină maĭ pe toţĭ munţiĭ din apropiere.

Leaotul saŭ **Iazul-Moruzzi,** *canal,* jud. Prahova, ce se desparte de rîul Prahova, dela com. Nedelea, pl. Filipeşti; intră în pl. Tîrgşorul, pe la căt. Ţigănia, trece prin centrul acestuĭ cătun, la V. de penitenciarul Tîrgşorul şi de mănăstirea Tîrgşorul; face maĭ multe zigzagurĭ la V. şi E., intră pe teritoriul com. Tîrgşorul - Vechiŭ; trece spre E. de această comună, la V. de Negoeşti şi Popeşti; intră în pl. Crivina, trece pe la com. Brazi, Băteşti, Pucheni-Marĭ şi Petroşani, şi, intrînd în plasa Cîmpul, se varsă iarăşĭ în rîul Prahova, între comunele Buda-Palanca şi Olari.

Lebăda, *deal,* de natură pietroasă, în partea de E. a com. Slobozia - Secătura, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Lebădoiul, *lac,* la E. com. Stăncuţa, jud. Brăila, aproape de Dunărea-Vechĭe. Comunică la S. cu lacul Zatna şi la N. cu Ţărmuroiul, prin privalul Vidroiul.

Lebădul, *lac,* în pădurea satuluĭ Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Lebedea, *cătun,* situat între satele Oglinzi şi Brusturi, din jud. Suceava şi com. Răuceşti, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu; are vr'o 8 case, cu 28 locuitorĭ, ţiganĭ lingurarĭ.

Se maĭ numeşte şi Lingurari.

Lebedea, *deal,* jud. Suceava, comuna Drăgăneşti, parte acoperit de pădurĭ, parte de tufăriş, poiene şi tufiş.

Lebediul, *lac,* în lunca dintre căt. Podul-Pitaruluĭ şi Cucueţi, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov; conţine mult peşte.

Leca, *com. rur.,* pl. Siretul-d.-j., jud. Bacăŭ, situată în valea pîrîuluĭ Răcătăul. Este alcătuită din 7 cătune: Ungureni saŭ Leca, reşedinţa, Bibireşti, Tociloasa, Slobozia, Zlătari, Varniţa şi Bota.

In vremurĭ, Zlătari-Răzeşi de aci făceaŭ parte din jud. Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ.

Cătunul Tociloasa se chiema maĭ înainte Doroşanul; iar căt. Varniţa este de curînd alipit.

Această comună a purtat numele de Bibireşti până la 1887 cînd, după moartea luĭ G. Leca, şi-a schimbat numele în Leca.

Teritoriul comuneĭ se mărgineşte la E. cu comunele Obîrşia şi Mărăşti (pl. Bistriţa-d.-s.), la V. şi N. cu com. Boteşti şi la S. cu comunele Mileşti şi Părincea. O scaldă pîrîul Răcătăul, care, pe la V. comuneĭ, se încarcă cu pîrîiaşele Recea şi Varniţa pe dreapta şi cu pîrîiaşul Ungureni, mărit de Bălaşul, pe stînga.

Are o populaţiune de 432 familiĭ, saŭ 1823 suflete: 1761 Romînĭ, 27 Izraeliţĭ, 31 Ungurĭ, 3 Italienĭ şi 1 Bulgar; 1489 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 2 industriaşĭ, 7 comercianţĭ, 8 profesiunĭ libere, 30 muncitorĭ şi 40 servitorĭ. Ştiŭ carte 139 bărbaţĭ şi 29 femeĭ. Contribuabilĭ sunt 324.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1889 în satul Ungureni, întreţinută de stat şi frecuentată de 25 copiĭ; 2 bisericĭ, una în Bibireşti şi alta în Ungureni, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ.

Sunt 4 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 166 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat şi 40 prăjinĭ pămînt în ţarină.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 3316, banĭ 50 şi la cheltuelĭ de leĭ 1911, banĭ 84.

Intinderea totală a teritoriuluĭ comuneĭ este de 3873 hect.

Proprietar mare este Ion G. Leca, cu o moşie de 2857 hect., dînd un venit anual de 40000 leĭ. Restul pămîntuluĭ este împărţit între vechiĭ răzeşĭ şi foştiĭ clăcaşĭ. Pădurile ocupă 800 hect. In comună sunt 2 morĭ.

Vite sunt: 118 caĭ, 1007 vite marĭ cornute, 313 porcĭ, 12 capre şi 438 oĭ. Stupĭ cu albine sunt 87.

Comuna este străbătută pe de o parte de calea vecinală Leca-Părincea-Năneşti-Pînceşti; iar pe de alta de calea judeţeană Valea-Răcătăul-Boteşti, care trece prin satul Bibireşti.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 22 kil.; la com. Părincea, reşedinţa plăşeĭ, 5 kil.; la com. Boteşti, 7 kil.; la com. Mileşti, 8 kil.; la com. Obîrşia, 20 kil.; la com. Mărăşti, 16 kil.

Leca. Vezĭ Ungureni, sat, jud. Bacăŭ.

Lecani, *mahala.* Vezĭ Fălciul, comună, jud. Fălciuluĭ.

Leceni, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com. rur. Bălţaţi-d.-j.; actualminte poartă numele de Ursoaia.

Leeşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia, aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Izbaşa.

Lefeşti, *cătun,* pendinte de com. Talpa-Ogrăzile, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, proprietate mănăstirească.

Lefter, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa, situat spre N.-V. de satul de reşedinţă. Maĭ poartă numirea şi de Piscul-Perişeani. In 1887 se găseaŭ aci numaĭ 9 familiĭ romînĭ.

Lefteriul, *suburbie,* în Focşani, capitala jud. Putna.

Leghiul, *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, com. Vînători-Neamţu, pl. de-Sus-Mijlocul; izvoreşte din ramificaţia despre S.-E. a munteluĭ Procovul; străbate şoseaua Vînători-Pipirig, între kil. 13—14 şi se varsă pe stînga pîr. Ozana.

Lehacea, *sat,* făcînd parte din com. Giurgioana, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Situat pe ambele laturĭ ale văiĭ cu acelaşĭ nume. Aicĭ este reşedinţa com., la 6 kil. spre S. de Podul-Turculuĭ.

Are o populaţie de 127 familiĭ, saŭ 431 suflete.

Copiiĭ merg la şcoala din Bălăneşti.

Are o biserică, cu hramul Sfinţiĭ Voevozĭ, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ. Este făcută de bîrne în 1806, cu spesele obştieĭ satuluĭ. S'a reparat la 1848 şi 1891. Se întreţine de locuitorĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 244 hect.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ.

Lehacea, *vale cu pîrîŭ,* jud Tecuciŭ, străbate satul cu acelaşĭ nume, de la E. la V., şi se varsă pe stînga Berheciuluĭ, la V. de satul Lehacea.

Lehliul, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, plasa Cîmpuluĭ, situată în partea cea maĭ de S. a plăşeĭ, în apropiere de pl. Borca.

Teritoriul, comuneĭ are o suprafaţă de 6320 hect, din carĭ 200 hect. pădure şi coprinde două moşiĭ: Săpunari saŭ Odaia-Potropopuluĭ, cu 3500 hect. este proprietate a statuluĭ; înainte de secularizare depindea de mănăstirea Radu-Vodă din Bucureşti; şi a fost arendată pe periodul 1883—93 cu 27650 leĭ: Lehliul, cu 4300 hect., proprietate particulară.

Dupe legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ pe moşie 147 locuitorĭ; în 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 17 locuitorĭ, neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 139.

Teritoriul comuneĭ este brăzdat de valea Săpunari, pe marginea de E. a satuluĭ Lehliul şi pe care este lacul, ce poartă numele satuluĭ.

Se compune din satele: Lehliul şi Săpunari, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în Lehliul.

Populaţiunea comuneĭ este de 668 familiĭ, saŭ 2100 suflete: 1058 bărbaţĭ şi 1042 femeĭ; 2045 Romînĭ, 30 Grecĭ, 10 Bulgarĭ şi 15 Ungurĭ; 697 agricultorĭ, 15 meseriaşĭ, 28 comercianţĭ, 10 cu profesiunĭ libere, 20 muncitorĭ şi 65 servitorĭ. Ştiŭ carte 171 persoane.

Are: 3 şcolĭ, una de băeţĭ, una de fete şi o şcoală mixtă; 2 bisericĭ, cu 3 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

Vite: 900 caĭ, 809 boĭ, 3100 oĭ, 30 capre, 105 bivolĭ, 4 asinĭ şi 575 porcĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 8949 leĭ anual.

Pe partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ trece calea ferată Bucureşti-Feteşti, avînd staţia Lehliul.

Lehliul, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. cu acelaşĭ nume, situat pe partea de V. a văiĭ Săpunari şi a laculuĭ Lehliul.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 193 familiĭ romînĭ; o şcoală de băeţĭ şi una de fete; o biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ dascălĭ.

Aicĭ este o mare fabrică de măcinat.

In sat se ţine un tîrg săptămînal, Dumineca.

Vite sunt: 500 caĭ, 500 boĭ 1800 oĭ, 20 capre, 40 bivolĭ, 4 asinĭ şi 470 porcĭ.

Lehliul, *staţie de dr.-d.-f.* pe linia Bucureşti-Ciulniţa, pusă în circulaţie la 17 Noembrie 1886. Este situată la 5 kil. spre S.-E. de satul Lehliul, jud. Ialomiţa, pl. Cîmpul, între staţiile Săruleşti (16 kil.) şi Dîlga (14 kil.). Lîngă această staţie este o pădure de stejar, cu numele Lehliul. Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de $47^{m}37$.

Venitul pe 1896: 352435 leĭ, 90 banĭ.

Lehliul, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pe valea Săpunari şi lîngă satul Lehliul.

Lehliul, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Lehliul; are o suprafaţă de 200 hect., populată cu stejarĭ.

Lehneşti - Maghistan, *sat,* în partea de S.-E. a com. Movila-Ruptă, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani, pe ţărmul drept al Prutuluĭ, cu o suprafaţă de 687 hect., şi o populaţie de 90 familiĭ, saŭ 412 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Are: 1 biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 moară de apă pe Prut; 1 carieră de var.

Vite sunt: 40 caĭ, 240 oĭ şi 47 porcĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Lehneşti-Răzeşi, *sat,* pe ţărmul Prutuluĭ, com. Movila Ruptă, jud. Botoşani, pe moşia răzăşească; formează o continuare cu satul Lehneşti-Maghistan, în partea sa de N., iar în partea de S. se prelungeşte Lehneşti-Rîşca.

Satul Lehneşti-Răzeşi e foarte vechiŭ şi numele săŭ l'a împrumutat şi celor-l'alte sate, Lehneşti-Rîşca şi Lehneşti-Maghistan.

Suprafaţa moşieĭ e de 558 hect. Are o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 218 suflete, din carĭ 70 contribuabilĭ. Pe moşie se află cîte-va viĭ ale locuitorilor răzaşĭ în întindere de 8 hect.

Are o şcoală, condusă de 1 învăţător, plătit de judeţ şi frecuentată de 48 copiĭ.

Vite: 160 vite marĭcornute 30 caĭ, 220 oĭ, şi 37 porcĭ. Sunt 45 stupĭ.

Lehneşti-Rîşca, *sat,* în marginea de S.-E. a com. Movila-Ruptă, jud. Botoşani, situat pe ţărmul Prutuluĭ şi formînd o continuare cu satele Lehneşti-Maghistan şi Lehneşti-Răzaşi. Moşia a fost proprietate a statuluĭ, astă-zĭ e înstrăinată. Are o suprafaţă de 529 hect. şi o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 316 suflete.

Vite: 204 vite cornute, 64 caĭ, 300 oĭ şi 50 mascurĭ.

Are o mică rachită la Prut şi 2 morĭ de apă.

Lehniţa, *vale,* în jud. Ilfov, între căt. Gruiul şi Hanul-Mihaiŭ-Viteazul. Este acoperită cu semănăturĭ. Se pĭerde între rîul Dîmboviţa şi rîul Argeşul.

Leica, *vechiŭ pichet,* cu No. 69, către Moldova, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Maluri; azĭ e locuinţă izolată.

Leica, *baltă,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Hînguleşti şi Maluri şi jud. Putna, pl. Bilieşti, com. Călieni; este formată de pîrîul Leica; are o întindere de 100 pogoane; conţine ştiucă, crap, caracudă, lin, somn, racĭ, biban şi scoicĭ, care se vînd şi se consumă în comune şi în localităţile vecine.

Leica, *pîrîŭ,* ce se formează din vine şi ploĭ, pe teritoriul com. Hînguleşti, jud. R.-Sărat, pl. Marginea; trece prin cătunul Hînguleşti, unde formează balta Leica, apoĭ prin comuna Maluri; ĭese din acest judeţ şi merge de se varsă în rîul Putna, lîngă comuna Maluri, jud. Putna.

Leiceşti (Pădioiul), *com. rur.* jud. Muscel, plaiul Nucşoara, la S.-V. de Cîmpulung şi la 29 kil. de acest oraş. Se compune din 4 cătune: Leiceşti, Corbul, Lăpuşani şi Priseaca şi se mărgineşte: la N., cu comuna Retevoeşti; la S., cu comuna Coşeşti; la E., cu comuna Vlădeşti şi Goleşti şi la V., cu judeţul Argeş.

Are o populaţie de 253 familiĭ, saŭ 979 suflete, din carĭ 168 contribuabilĭ; locuesc în 220 case.

Are 2 bisericĭ (în cătunul Leiceşti şi Lăpuşani); o şcoală rurală mixtă.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură se ocupă cu rotăria şi olăria.

Vite sunt: 398 boĭ şi vacĭ, 317 porcĭ, 259 capre, 108 caĭ şi ĭepe, 162 oĭ.

In jurul comuneĭ sunt grădinĭ cu prunĭ şi alţĭ pomĭ, puţină cîmpie cu fîneţe şi cereale şi dealurĭ cu pădurĭ, compuse din stejar, fag, anin, mesteacăn, plop şi alun.

Rîul Doamna udă această comună dela N. spre S.; pe el se află, în cercul comuneĭ, o moară şi un herăstrăŭ cu 2 pînze.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1367 leĭ şi la cheltuelĭ de 1324 leĭ.

Locuitoriĭ aŭ pămînt, parte prin moştenire dela părinţĭ, parte s'aŭ împroprietărit pe moşiile d-lor I. C. Păltineanu, C. Crasan şi pe moşia statuluĭ Corbul-Păduret.

Comuna se întinde pe o suprafaţă aproximativă de 1375 hect., din carĭ 375 hect. arătură şi fîneţe, iar 1000 hect. pădure cu izlaz.

Leiceşti, *sat,* făcînd parte din comuna rurală cu acelaşĭ nume, jud. Muscel. Este situat între dealul numit Muchea-Satuluĭ şi ţărmul stîng al rîuluĭ Doamna.

Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 637 locuitorĭ.

Biserica din Leiceşti, deservită de 1 preot şi 1 dascăl, s'a zidit la anul 1868, cu ajutorul d-nilor: I. C. Păltineanu, Pr. Nicolae, Stoica Popescu.

Şcoala, care datează din anul 1869, se frecuentă regulat de 22 elevĭ. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1296 leĭ.

Locuitoriĭ satuluĭ aŭ pămînt, parte din moştenire, parte s'aŭ împroprietărit pe moşia d-luĭ I. C. Păltineanu.

Pe rîul Doamna, în dreptul satuluĭ e o moară. Dela E. spre V. este străbătut de 4 vîlcele carĭ se varsă în rîul Doamna pe ţărmul stîng.

Leiculeşti (Stupina-Barbu), *cătun,* al comuneĭ Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ şi 57 case.

Leiculeşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, cătunul Tisăul, com. Leiculeşti, proprietate a moşnenilor Leiculeşti; are 180 hect., din carĭ

23 arabile, 15 livezĭ, restul pădure, crîng şi rîpĭ goale.

Leineşti, *cîmpie,* numită şi Cîmpia-Leineştilor, în com rur. Prunişorul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lela, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. de-Sus-Mijlocul, com. Uscaţi.

Leleasca, *sat,* face parte din com. rur. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 450 locuitorĭ. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o biserică, zidită la anul 1870; o şcoală.

Leleasca, *deal,* brăzdează com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, de la N. la S. şi are o lungime de 4 kil. Pe o parte din acest deal se cultivă grîŭ şi porumb, iar parte este acoperită cu pădure.

Leleasca, *vale,* udă partea de E. a com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. In ea se varsă vîlcelele: Toasca, Tătărescu, Cuptorul-Mic şi Frasinul. Această vale, împreunîndu se cu valea Cerbul, la hotarul com. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, formează gîrla Cungrea-Mică.

Leleĭ (Gîrla-), *gîrlă,* cu apă formată de apa Jijieĭ, pe şesul Jijieĭ, com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Leleşti, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, spre N. de com. Slobozia şi la 11 kil. de T.-Jiul, capitala districtuluĭ. Se compune din cătunele: Leleşti, Frăteşti-d.-s. şi Frăteşti-d.-j.

E situată pe o mică culme, avînd o suprafaţă de 532 hect., din carĭ: 360 hect. arabile, 42 hect. pădure, 121 hect. fîneţe şi livezĭ cu prunĭ.

Are o populaţie de 466 familiĭ, saŭ 1350 suflete, din carĭ 428 contribuabilĭ.

Are: o şcoală, frecuentată de 52 elevĭ; 4 bisericĭ, cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 6 morĭ; 1 joagăr; 85 fîntînĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură se ocupă şi cu lemnăria, iar ceĭ din cătunul Leleşti lucrează mult cojocăria.

Eĭ posedă: 160 plugurĭ, 65 care cu boĭ, 7 căruţe cu caĭ; 404 vite marĭ cornute, 700 oĭ, 103 capre, 40 caĭ şi 186 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1190, iar cheltuelile sunt de leĭ 1184, banĭ 92.

Comuna este udată, de Pîrîul-Satuluĭ, care trece prin cătunul Leleşti şi de rîul Şuşiţa-Seacă care îĭ udă hotarul în partea de V.

E pusă în comunicaţie la N. cu comuna Dobriţa, iar la S., cu comuna Slobozia prin Urseţei.

Leleşti, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. E situat pe o mică culme, pe o întindere de 192 hect., din carĭ: 118 hect. arabile, 42 hect. pădure, 28 hect. fîneţe şi prunĭ şi 4 hect. vie.

Are o populaţie de 320 familiĭ, saŭ 680 suflete; 1 şcoală, frecuentată de 52 elevĭ; 2 bisericĭ, 1 de lemn făcută la 1847 şi alta de zid, făcută la 1875, cu 2 preoţĭ şi 4 cîntăeţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 55 plugurĭ, 25 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 146 vite marĭ cornute, 240 oĭ, 35 capre, 14 caĭ şi 62 porcĭ.

In cătun se maĭ află: 2 morĭ, 1 joagăr pe apa Pîrîul-Satuluĭ, 57 fîntînĭ.

Leleşti. Vezĭ Lăleşti, trup de moşie, jud. Neamţu.

Leleşti, *deal,* jud. Gorj, căt. Leleşti, situat în partea de E.

Lelia, *sursă de apă minerală,* în jud. Vîlcea, Valea-Tiseĭ, basinur Olăneştilor, în care predomină ca substanţe fixe: Iodur de magneziŭ şi de sodiŭ, (concentrate 0,050), bromur de sodiŭ şi de magnesiŭ, bicarbonat de calce şi de magneziŭ, hiposulfit de sodă (slab), sulfat de calce şi de magneziŭ, aluminiŭ oxid şi siliciŭ.

Această sursă dă în 24 ore până la 2500 vedre.

Maĭ toate sursele minerale de la Olăneşti conţin iodure, însă cea maĭ principală este sursa Lelia, căcĭ conţine cantităţĭ concentrate de iodur de sodiŭ şi de magneziŭ.

Leloaia, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Comăneşti, situat pe malul drept al Trotuşuluĭ, la 2 kil. 380 m. de satul Comăneşti. Are o populaţie de 190 familiĭ, saŭ 682 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ pe la 1750, reparată maĭ în urmă şi acum deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 9 cîrciumĭ.

Vite: 33 caĭ, 605 vite marĭ cornute, 173 porcĭ şi 84 capre.

Pe teritoriul comuneĭ se află 2 morĭ şi 5 herestrae de apă.

Leloaia, *vîrf de munte,* judeţul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, de pe teritoriul satuluĭ Leloaia.

Leloaia, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Comăneşti, care izvoreşte din Fundul-Leloiţeĭ şi şi se varsă în Trotuş, pe malul săŭ drept, la V. de satul Leloaia, după ce face hotarul moşieĭ Comăneşti, la N.

Leloiţa, *vîrf de munte,* jud. Ba-

căŭ, pl. Munteluĭ, com. Comănești, din șira Lapoșuluĭ.

Lemnarița, *prival*, jud. Brăila, com. Berteşti-d.-s., între canalurile Munuşoaia şi Vîlciul; uneşte privalul Baicul cu Vijiiala.

Lenculeşti, *sat*, jud. Argeşul, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Gălăşeşti.

Lentea, *pîrîŭ*, izvoreşte din judeţul Dîmboviţa, şi serveşte de hotar între comuna Bîrzeşti, pl. Argeşelul, jud. Muscel şi com. Boţeşti, din jud. Dîmboviţa. In el se varsă pîrîul Uliul, şi vălcelele Rădăcina-Mică, Rădăcina-Mare şi Catrina.

Lentul, *movilă*, jud. Brăila, numită şi Hotarul-Şuţuluĭ, pe vechiul drum Brăila-Şuţeşti, la 9 kil. spre E. de satul Şuţeşti; servă de hotar între com. Domniţa şi com. Suţeşti.

Leonte (Pîrîul-luĭ-), *pîrîŭ*, jud. Suceava; izvoreşte din Bîtca-Ţibiliculuĭ şi se varsă în Bistriţa (2 kil.).

Leonte (Seciul-luĭ-), *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, căt. Poeana-cu-Rugĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Bîsca-Mare, în poalele munteluĭ Cursele, între Lespezi şi izvorul Gura-Mileĭ. Pe aci e drumul la muntele Penteleul. Are o frumoasă poziţie.

Leontineşti, *com. rur.*, judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., aşezată în valea Tazlăuluĭ-Sărat şi pe podişele dealurilor. Este alcătuită din 4 cătune: Leontineşti, primărie, Şesurile, Poarta saŭ Poarta-Leontineşti şi Dianca saŭ Dealul-Dianca.

Maĭ înainte (1873) era compusă numaĭ din 2 cătune: Leontineşti şi Şesurile. Aceasta din urmă are o biserică foarte vechie. Inscripţia slavonă după o piatră mormîntală de aci, tradusă, sună ast-fel:

«Această piatră o făcu şi înfrumuseţă Kneaghina Tofana panuluĭ, saŭ Euthimie fost mare Căminariŭ. A reposat în zilele Eusebiosuluĭ Domnitor Ion Antoniu Voevod în anul 7183 Sept. 5 (1675)».

Populaţiunea com. e de 237 familiĭ, saŭ 805 suflete: 783 Romînĭ, 1 Bulgar, 5 Ungurĭ şi 16 Izraeliţĭ; 90 agricultorĭ, 9 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ, 19 profesiunĭ libere, 50 muncitorĭ şi 10 servitorĭ. Locuesc în 229 case. Ştiŭ carte 75 persoane. Sunt 186 contrib.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1000 hectare. Pădurile (Podurile, Schitul-Vechiŭ, Răzeşi de Leontineşti) ocupă o suprafaţă de 360 hect.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1886, în satul Leontineşti, frecuentată de 35 copiĭ; 3 bisericĭ, cîte una în satele Leontineşti, Şesurile şi Dealul-Dianca, deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Solonţul, la E. cu com. Ardeoani, la S. cu com. Bucseşti şi la V. cu com. Măgireşti.

Dealurile care brăzdează comuna sunt: Leontineşti şi Dianca, din care izvoreşte pîrîiaşul cu acelaşĭ nume, care se scurge în Tazlăul-Sărat, pe dreapta.

Vite sunt: 66 caĭ, 496 vite marĭ cornute, 172 porcĭ, 27 capre şi 328 oĭ.

Stupĭ de albine sunt 60.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 6213, banĭ 32 şi la cheltuelĭ de leĭ 3726, banĭ 41.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de şoseaua naţională Bacăŭ-Moineşti şi de căĭ vecinale spre comunele vecine.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 42 kil.; la com. Moineşti, 8 kil.; la com. Ardeoani, 5 kil.; la com. Măgireşti, 5 kil.; la com. Bucşeşti, 3 kil.; la com. Solonţul, 10 kil. şi la com. Scorţeni, reşedinţa plăşeĭ, 14 kil.

Leontineşti, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s. şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat pe un podiş format de dealul cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 121 familiĭ, saŭ 473 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 16 copiĭ; o biserică, clădită în 1840 de locuitorĭ, cu ajutorul preotuluĭ Constantin Scorţeanu, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 18 caĭ, 250 vite marĭ cornute şi 45 porcĭ.

Leontineşti, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontineşti, făcînd parte din şira dealurilor ce despart rîul Tazlăul-Mare de rîul Trotuşul.

Leorda, *com. rur.* şi *sat*, jud. Mehedinţi, pl. Văilor, la 49 kil. de oraşul T.-Severin. Satul formează com. singur. Are o populaţie de 600 locuitorĭ, din carĭ 84 contribuabilĭ; locuesc în 128 case.

Are o biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, deschisă în 1892, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 40 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 26 care cu boĭ, 5 căruţe cu caĭ; 26 stupĭ.

Această comună se leagă cu şoseaua judeţeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiuluĭ printr'o şosea comunală.

Budgetul com. e la veniturĭ de 981 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 552 leĭ.

Vite: 200 vite marĭ cornute, 19 caĭ şi 210 rîmătorĭ.

Leorda, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Mun-

teluĭ, com. Vasieşti, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, d'a stînga Trotuşuluĭ, la 1 kil. de satul Vasieşti (şcoală). Are o populaţie de 105 familiĭ, saŭ 492 suflete; o biserică, zidită de locuitorĭ la 1807, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 13 caĭ, 253 vite cornute, 43 porcĭ şi 56 capre.

Leorda, *sat*, în centrul comuneĭ Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, pe valea Leorda şi pîrîul Bucecea, cu o suprafaţă de 1697 hect., şi o populaţie de 178 familiĭ, saŭ 503 suflete, din carĭ 192 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt Romînĭ, veniţĭ, se zice, din Austro-Ungaria, şi se numeaŭ Leordeni, de unde a rămas şi numele satuluĭ.

Aicĭ e reşedinţa primărieĭ. Are 2 bisericĭ, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător plătit de Stat şi frecuentată de 45 băeţĭ şi 27 fete.

Vite: 490 vite cornute, 70 caĭ, 1838 oĭ, 23 capre, 14 bivolĭ şi 220 porcĭ.

In partea de E. a satuluĭ se află o staţie a căeĭ ferate Botoşani-Dorohoiŭ. Are 5 morĭ de apă pe pîrîul Bucecea.

In com. se află 5 cîrciume, 8 comercianţĭ şi 18 meseriaşĭ.

Leorda, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Botoşani, pl. Tîrgul, căt. Costineşti, pe linia Vereşti-Botoşani, pusă în circulaţie la 1 Noembrie, 1871. Se află între staţiile Bucecea (9 kil.) şi Botoşani (15 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de $146^{m},33$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe 1896 a fost de 38284 leĭ, 81 banĭ.

Leorda, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsăneşti, care formează valea Horoza.

Leorda, *deal*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, la V. com. Vasieşti, cu urme de întăriturĭ.

Leorda, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Vasieşti, care iese de sub dealul cu acelaşĭ nume, de la localitatea numită Pantelimon şi se varsă în pîrîul Urminişul.

Leordeĭ (Valea-), *vale*, prin care curge pîrîul Bucecea, în satul Leorda, com. Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Leordeni, *com. rur.* şi *staţie de cale ferată*, jud. Muscel, pl. Podgoria. Vezĭ Leurdeni.

Leordeţul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Budeşti, izvorăşte din dealul Cornişelor, udă partea V. a com., şi se varsă în pîrîul Cîrceiul, lîngă cătunul Cîrceiul, al comuneĭ Budeşti.

Leordişul, *pădure*, foioasă, supusă regimuluĭ silvic, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-s., com. Bucşeşti, a răzeşilor din comună. Are o întindere de aproape 75 hect.

Leordişul, *pîrîŭ*, judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-s., com. Bucşeşti, care se varsă în pîrîul Cernul.

Leordişuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvoreşte din Rădiŭ, com. Tătăruşi, jud. Suceava. Purtînd la început numele de Pîrîul-Racilor, trece în comuna Drăguşeni şi după un curs de 3 kil. 600 m. se întoarce din noŭ în com. Tătăruşi, luînd numele de Leordişul şi Căpriana şi se varsă în pîrîul Mătioaĭa. Are de tributarĭ: Măngălăria şi Oiţa.

Leoşti, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ Nemţeni, pe o suprafaţă cam de 80 hect. şi cu o populaţie de 55 familiĭ, saŭ 243 suflete, din carĭ 54 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ. Numirea satuluĭ vine de la vechiul proprietar Leoa, care a cumpărat de la Nastea, nepoata luĭ Mih. Buză şi de la Marina, fata Husuluĭ, o bucată de pămînt pe Sărata, partea ce este despre Elan, acest loc numindu-se Leoşti. (Uricul luĭ Ştefan-cel-Mare din 1502). Are o biserică făcută la 1640 de preotul Gavril Creţu. In privinţa fundăreĭ acesteĭ bisericĭ se zice că preotul Creţu poseda 115 stînjenĭ de moşie şi a avut şi treĭ fete: Solonia, Agripina şi Ioana, pe carĭ măritîndu-le, li-a împărţit moşia. Preotul supraveţuind, după moartea fiicelor sale, carĭ n'aŭ lăsat copiĭ, s'a retras în codru la distanţă de 1 kil. de sat, spre N. şi a făcut biserica cu hramul Sf. Dumitru, dîndu-ĭ numirea de schit, iar moşia a donat-o neamurilor: Căşescu, Buznescu şi Dărăscu, din carĭ se trăgeaŭ soţiĭ fiicelor luĭ, cu îndatorire de a purta de grijă schituluĭ.

Pămîntul se află şi astăzĭ stăpînit de urmaşiĭ acestor treĭ familiĭ, iar actul de danie, scris în limba slavonă, se păstrează de răzeşĭ.

Leoşti, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Crasna, plasa Crasna, jud. Fălciŭ, lipit de satul Crăşnăşeni, de care se desparte printr'un drum; situat pe coasta colineĭ Lohan-Crasna, într'o vale deschisă spre V., numită valea Leoşti, pe o suprafaţă cam de 2129 hect. şi cu o populaţie de 108 familiĭ, saŭ 380 suflete, din carĭ 59 contribuabilĭ. Are o biserică, făcută la 1807. Prin sat

trece pîrîul Leoşti. Locuitorii sunt răzeşi vechi.

Leota, *munte*, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, spre E. de com. Rucărul şi Dragoslavele, şi în jud. Dîmboviţa, situat la hotarul spre Transilvania. Vezi Leaota.

Leoteasca, *pîrîŭ*, judeţul Buzăŭ, începe din lacul Stîlpul, com. Stîlpul şi din viroagele ce se formează în jurul şoseleĭ, udă com. Cioranca şi se scurge în pîrîul Sărata sub numele de Apa-Piţigoiul, puţin maĭ la N. de căt. Movila-Banuluĭ, pe moşia Bughianca.

Leoteşti, *com. rur.*, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Se compune din: Leoteşti (368 loc.), unde e şi primăria; Belgunul (248 loc.), Mirila (238 loc.) şi Teişul (375 loc.). E situată în Valea-Olteţuluĭ, pe rîurile Burluiul şi Genge, unde trece linia ferată şi şoseaua Slatina-Craiova, la 5 kil. de Balş şi la 31 kil. de Caracal.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 160 m. Comuna vine în apropiere de Dealul-Saruluĭ şi maĭ e străbătută şi de şoseaua despre malul stîng al Olteţuluĭ.

Are o populaţie de 306 familiĭ, saŭ 1228 suflete: 594 bărbaţĭ şi 636 femeĭ; 569 căsătoriţĭ şi 659 necăsătoriţĭ. Ştiŭ carte 85 persoane.

Sunt 236 contribuabilĭ.

Are: o şcoală primară mixtă, cu un învăţător, frecuentată de 73 elevĭ; 2 bisericĭ, Sf. Dimitrie (1862) în Leoteşti şi Cuvioasa Paraschiva în Teişul (1882), deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 10 stabilimente comerciale.

Vite marĭ sunt 842, vite micĭ 1313 şi rîmătorĭ 317.

Budgetul comuneĭ e de 4116 leĭ la veniturĭ şi de 4097 leĭ la cheltuelĭ.

Lepşa, *cătun*, în jud. Putna, com. Tulnici, din pl. Vrancea. Pe teritoriul acestuĭ cătun se află muntele Bodeşti, la poalele căruia se află straturĭ de sare.

Are o populaţiune de 86 suflete; locuesc în 13 case.

In sat sunt fabricĭ de cherestele de calitate superioară şi maĭ ales aşa numiţiĭ dulapĭ de Lepşa.

Lepşa, *pichet*, la graniţa Transilvanieĭ, jud. Putna.

Lepşa-Mare, *pîrîŭ*, pe teritoriul comuneĭ Tulnici, jud. Putna. Izvoreşte din Poiana-Vranceĭ, de sub Stînişoara, se întîlneşte cu Lepşa-Mică, care izvoreşte de sub Piscul-Paltinuluĭ şi vine la vale de se varsă în Putna, sub numele Macradiul.

Lepşeĭ (Fundul-). Vezĭ Fundul-Lepşeĭ, jud. Putna.

Lepşiĭ (Piscul-), *munte*, al satuluĭ Tulnici, jud. Putna.

Lepşuleţul, *pîrîŭ*, format pe teriul com. Tulnici, jud. Putna. Izvoreşte din Lacul-Vulturuluĭ, de sub muntele Zboina-Neagră şi se varsă în Lepşa, la deal de schitul Lepşa. Se găseşte în el, la o adîncime mică, păcură.

Lera, *cătun*, al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 480 locuitorĭ şi 123 case.

Lera, *moşie*, jud. Buzăŭ, comuna Cătina, căt. Lera, proprietatea moşnenilor Lereni; are 350 hect., din care 89 hect. pădurea numită Manta şi Fundul-Leriĭ.

Lera, *pîrîiaş*, în jud. Buzău, com. Cătina, începe de la muntele Vîrful-Manteĭ şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ, în cătunul Lera.

Lereasca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Lupuluĭ, proprietate în mare parte a moşnenilor Lupeşti saŭ Lereni, avînd 580 hect., din care 52 arăturĭ, 100 pădure, 50 fîneaţă, 230 izlaz, 10 livezĭ şi restul sterp.

Lereĭ (Fundul-), *pădure* moşnenească, pe moşia Lera, com. Cătina, jud. Buzăŭ.

Lereĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera, acoperit cu pădure.

Lereni, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, situat pe costişa dealuluĭ Turluianul.

Lereni, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, com. Urlueni. Aci sunt stabiliţĭ o parte din moşneniĭ din comuna Urlueni. Acest cătun a fost sat mare şi populat, de oare-ce îl găsim trecut în nomenclaturile din secolul trecut printre comunele însemnate ale judeţuluĭ, făcînd parte din pl. Cotmeneĭ, judeţul Teleorman.

Lereni, *mahala*, în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Lerescu (Hotarul-), *numire* dată *sforilor de moşiĭ*, din jud. Buzăŭ, coprinse pe teritoriul ce începe în com. Pătărlagi, din rîul Buzăul, trece peste valea Balosinul şi urcă în Vîrful-luĭ-Bălan, se dirige spre E., pe slemnea Pătîrlăgeĭ, până în Vîrful-Manteĭ, de unde se lasă pe Valea-Rea, până dă în rîul Buzăul.

Proprietate moşnenească în devălmăşie a moşnenilor din com. Pătărlagi şi Valea-Musceluluĭ. Are cam 1250 hect. arăturĭ, fîneaţă, livezĭ, izlaz şi pădurea Balosinul.

Lereşti, *com. rur.*, în jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, la N. de Cîmpulung, la 5 kil. de acest oraş, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Tîrgul.

Se împarte în Lereşti şi Lereşti-d.-s., avînd o populaţie de 137 fam. saŭ 1284 suflete: 641 bărbaţĭ şi 642 femeĭ, din carĭ 300 contrib.; locuesc în 285 case.

Are: o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, zidită la anul 1860 de locuitoriĭ com.; o şcoală, frecuentată de 31 copiĭ.

Vite sunt: 56 caĭ, 175 boĭ, 280 vacĭ, 160 porcĭ, 12600 oĭ.

Se mărgineşte la N. cu culmea-Carpaţilor, pe care sunt munţiĭ: Iezerul-Mic, Iezerul-Mare, Piscanul, Bătrîna, Plaiul-luĭ-Pătru şi Frîcea; la S., cu com. Voineşti, Valea-Foiĭ; la V., cu Bughea şi la E., cu com. Nămăeşti, şi munţiĭ Rucăruluĭ, între carĭ sunt munţiĭ: Păpuşa, Grădişteanu, Găinaţul-Mare, Găinaţul-Mic, Piscul-Caluluĭ, Moşoroaele-Marĭ, Moşoroaele-Micĭ, Dobriaşul-Mic şi Strîmtul.

In partea de N.-V. sunt munţiĭ: Tărîţoasa, Cătunul, Nanul, Văcarea, Băratul, Portăreasa, Zănoaga, Huţuba şi Pojorîta. Sunt acoperiţĭ cu pădurĭ de fag, brad, mesteacăn, etc. Pe fie-care din aceştĭ munţĭ se găsesc stîne, unde se fabrică brînză, unt şi urdă.

Locuitoriĭ com. se ocupă maĭ mult cu fabricarea cheresteleĭ şi creşterea vitelor.

In com., care a fost proprietatea Basarabilor, se văd ruinele uneĭ vechĭ citadele, pe care poporul o numeşte Cetatea-Tătărească. Aci se văd ruine din palaturile Basarabilor, zidite, se crede, din secolul XIII.

Rîul Tîrgul, care izvoreşte chiar din raionul acesteĭ com., din muntele Bătrîna, străbate com. de la N. spre S. şi în el se varsă pe partea dreaptă rîul Rîuşorul şi rîul Cuca, izvorînd amîndoĭ aceştĭ afluenţĭ tot din cercul com. Pe acest rîŭ funcţionează 25 herăstrae, carĭ produc anual 250000 capete tinichele şi ca la 8000 lăturoĭ. In interiorul com. rîul pune în mişcare 2 morĭ şi 1 piuă.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2089 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2041 leĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Proprietarĭ marĭ în com. sunt: fraţiĭ Lereşti, fraţiĭ Negulicĭ, Grigore Balotă şi comunitatea catolică din Cîmpulung.

O şosea comunală traversează com. de la S. la N., iar prin partea de S. trece şoseaua naţională Cîmpulung-Frontieră.

Lereşti-de-Jos. Vezĭ Lereşti, jud. Muscel.

Lereşti-Pelcani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 251 locuitorĭ.

Lerişani, *sat*, jud. şi pl. Argeşuluĭ; face parte din com. rur. Valea-Danuluĭ; are 73 fam., saŭ 147 suflete.

Lerul, *pîrîiaş*, în partea de N.-E. a com. Urlueni, jud. Teleorman. Se varsă în rîul Cotmeana, în dreptul com. Malul.

Lesele, *deal*, în partea de N. a com. Bodeşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, pe care e aşezat satul Borosăşti.

Lespedea, *mahala*, face parte din com. rur. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vâlcea. Cade la E. comuneĭ şi este udată de pîrîul cu acelaşĭ nume. La E. are dealurĭ, prin centru pometurĭ şi la S. locurĭ arabile. Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, care a fost clădită maĭ în vale, dar la 1878 s'a strămutat aci.

Lespedea, *gîrlă*, jud. Prahova, com. Vîlcăneşti, plaiul Vărbilăul. Izvoreşte din raionul com. Vîlcăneşti, de la locul numit Vîrful-Gligorile, se întîlneşte cu gîrlele Cozmina şi Sărata, şi împreună se varsă în rîul Mislea.

Lespedea, *vale*, izvoreşte din spre comuna Cireşiul, trece prin mahalaua Lespedea şi se varsă în rîul Tirîia, în raionul com. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Lespezile, *com. rur.*, situată în centrul plăşeĭ Siretul-d.-s., jud. Suceava, spre E. şi la 36 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu jud. Iaşi; la V., cu com. Tătăruşi; la S., cu com. Paşcani şi la N., cu com. Dolhasca.

E formată din satele: Tîrgul-Lespezi, Heciul, Hîrtoapele, Bîdiliţa, Stolniceni, Slobozia, Sireţelul, Berezlogiĭ-Cornul şi Brăteni, cu reşedinţa în Tîrg.

Are o populaţie de 1870 familiĭ, saŭ 6015 suflete: 2995 bărbaţĭ şi 3020 femeĭ (451 izraeliţĭ). Sunt 1407 contribuabilĭ.

Are: 7 bisericĭ, deservite de 7 preoţĭ şi 8 cîntăreţĭ; 1 şcoală rurală de băeţĭ, una de fete şi 5 mixte, frecuentate de 254 elevĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 37691 leĭ, 67 banĭ, iar la cheltuelĭ de 37552 leĭ, 38 banĭ.

Vite sunt: 193 caĭ, 838 boĭ,

784 vacĭ, 4394 oĭ, 70 capre şi 1038 porcĭ.

Altitudinea com. de la nivelul măriĭ variază între 339—340 m. E udată de pîraĭele Heciul, Probota, Sireţelul, Bodeşti, Gherghina, Bîdiliţa şi de rîul Siretul. Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 7938 fălcĭ, din carĭ: 4269 cultivabile, 1972 pădure şi restul imaş, ape şi locurĭ neproductive.

Improprietăriţĭ după legea din 1864, sunt 26 fruntaşĭ, 272 pălmaşĭ şi 292 codaşĭ, stăpînind 2009 fălcĭ şi 26 prăjinĭ.

Lespezile, *tîrguşor*, pe moşia Sireţelul, com. Lespezi, jud. Suceava, numit ast-fel de la lespezile marĭ de piatră ce se găsesc în malul şi în albia Siretuluĭ, ce trece pe lîngă partea dreaptă a tîrguluĭ. Are o populaţie de 441 familiĭ, saŭ 1357 suflete: 742 bărbaţĭ şi 795 femeĭ (300 izraeliţĭ); locuesc în 323 case.

Sunt 311 contribuabilĭ.

Vatra tîrguluĭ ocupă 44 fălcĭ. Moşia are o întindere de 224 fălcĭ, din carĭ 180 fălcĭ sunt imaş şi pădure şi restul cultivabile. E reşedinţa pl. Siretul-d.-s.

Are o biserică; o şcoală rurală de băeţĭ şi una de fete; o fabrică de sticlărie.

Drumurĭ principale sunt: la Heciul (staţia C. F. Paşcani-Iaşi, 1500 m.), la Sireţelul (2 kil.), la Dolhasca (10 kil.) şi la Stolniceni (4 kil.).

Lespezile saŭ **Lespezi**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Gîrlenı, aşezat aproape de Fîntînelele, pe Bistricioara, nu departe de Podul-Lespezilor de pe Bistriţa, la 1 kil. de com., unde e primăria şi şcoala. Aci se află limita superioară a Ciangiilor de pe şesul Siretuluĭ.

Populaţia sa este de 228 familiĭ, saŭ 881 suflete: 137 Romînĭ, 79 Ungurĭ, 6 Germanĭ, 16 Ţiganĭ şi 3 Evreĭ. Locuesc în 215 case.

Are o biserică, construită în 1884 de locuitorĭ, deservită de preotul din Racila şi de 1 cîntăreţ. Unguriĭ aŭ zidit în 1886 o biserică catolică, în care serviciul divin se face de către 1 preot catolic din Bacăŭ.

Vite sunt: 31 caĭ, 507 vite cornute, 177 oĭ şi 133 porcĭ. Sunt 40 stupĭ cu albine.

Lespezile, *sat*, făcînd parte din com. Homocea, pl. Berheciu, jud. Tecuciŭ, situat spre N., la 3 kil. şi 380 m. de reşedinţa com. şi la 43 kil. de Tecuciŭ.

Are o populaţie de 137 familiĭ, saŭ 669 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ; locuesc în 132 case.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1879, frecuentată de 44 elevĭ (34 băeţĭ şi 10 fete); o biserică, cu hramul Naşterea-MaiceĭDomnuluĭ. Lîngă biserica actuală, tot pe deal, în partea de E., a fost un schit de călugărĭ, ale căruĭ urme se văd şi azĭ.

In sat se face un bîlciŭ la 8 Septembrie, pentru cumpărărĭ, schimburĭ de vite şi alte unelte de gospodărie. La acest bîlciŭ vin şi locuitorĭ din jud. Putna.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ de la 1864.

Satul îşĭ trage numele de la lespezile de piatră ce se găsesc pe deal, în partea de E. şi în albia uneĭ ripĭ seciĭ care străbate satul.

Lespezile, *cătun*, cu 88 loc., jud. Argeş, plasa Topologul, făcînd parte din com. rur. Fedeleşoiul.

Lespezile, *moşie*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Homocea. Are o întindere de 392 hect., pămînt arabil.

Lespezile, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Homocea. Are o suprafaţă de 300 fălcĭ, cu trupurile Dealul-Cioara (200 fălcĭ) şi Lunca-Chiosul (100 fălci).

Lespezile, *vîrf de munte*, în stînga rîuluĭ Argeş, spre frontiera Transilvanieĭ, jud. Argeş, plaiul Loviştea.

Lespezile, *munte*, în jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, de la Moroeni în sus, în stînga. Intre Lespezile şi muntele Răteiul se află apa Drăteiul, pe care sunt herestrae de tăiat scîndurĭ.

Lespezile, *munte*, la N. de com. Nucşoara, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Vezĭ Galbina.

Lespezile, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, din culmea Oituzuluĭ, situat lîngă muntele Piciorul-Borvizuluĭ, despărţind com. Hîrja de com. Tîrgul-Trotuşul.

Lespezile, *munţi*, aĭ statuluĭ, comuna Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, formaţĭ numaĭ din lespezĭ de piatră.

Lespezile, *numire*, ce se maĭ dă *moşieĭ* Ciura, din com. Amarul, jud. Buzăŭ; maĭ înainte ţinea de schitul Lespezile.

Lespezile, *trup de moşie*, jud. Vîlcea, în întindere de 65 hect. 4697 m. p., vîndut de veci locuitorilor. Vezĭ Dosul-cu-Morile.

Lespezile, *rîpă* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Breaza, formată de stîncĭ, în apropiere de izvorul Stîrcul, servind de hotar.

Lespezile, *loc izolat și stîncos,* în jud. Buzăŭ, com. Goidești, pe malul rîuluĭ Bîsca-Mare, în drumul Penteleuluĭ, sub muntele Cursele și în apropiere de Ghenunea-Draculuĭ.

Lespezile, *localitate,* în jud. Prahova, căt. Podul-Neaguluĭ, com. Comarnicul, plaiul Peleșul, unde este schitul Lespezile, fondat la anul 1661 de jupîn Pîrvu Cantacuzino, vel Logofăt cu tatăl săŭ Drăghiciŭ, vel Spătar. S'a reparat la anul 1862.

Lespezile, *vale,* izvorește din raionul com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, județul Prahova și se varsă în Valea-luĭ-Dan, tot în com. Valea-Lungă.

Lespezile, *loc izolat,* în apropiere de com. Govora, plasa Ocolul, jud. Vîlcea, unde legenda zice că ar fi fost un războiŭ între Dacĭ și Romanĭ, și unde se văd chiar ruine Romane.

Lespezile, *vălcea,* izvorește din malul numit Ghermani, comuna Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel; se împreună în centrul com. cu vălcelele: Săroaea, Muscelul și Bradulețul și se varsă în rîul Dîmbovița la E., de com. Lăicăi. Seacă în timpurĭ secetoase.

Lespezile (Valea-), *localitate,* în jud. Prahova, com. Cerașul, pl. Teleajenul, unde se găsesc izvoare cu apă ce conțin pucioasă în mare cantitate.

Lespezilor (Dealul-), *deal,* în jud. Vîlcea, com. Titireciul, pl. Ocolul, numit ast-fel fiind că e rîpos și pe unele locurĭ format din lespezĭ de piatră; la 2 1/2 kil. spre E. de vatra satuluĭ.

Lespezilor (Podul-), *pod,* pe Bistrița, pl. Bistrița-d.-s., com. Gîrleni, jud. Bacăŭ, care duce la com. Racova și se găsește pe calea națională Bacăŭ-Piatra-Neamțu.

Leșculeasa, *vechea numire* a *cătunuluĭ* Agudul și a moșieĭ Lisești, din comuna Vernești, jud. Buzăŭ.

Leșile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Creața-Leșile, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la V. de Creața, pe valea Mostiștea.

Se întinde pe o supraf. de 568 hect., cu o populație de 272 loc.

D-l V. Gugiu are 425 hect. și locuitoriĭ 143 hect. Proprietarul și locuitoriĭ cultivă tot terenul. Are o biserică, cu hramul Sf. Impărațĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 heleșteŭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 cîrciumă.

Numărul vitelor marĭ e de 265 și al celor micĭ, de 768.

Acest sat, se zice, s'a înființat pe la anul 1843, de Paharnicul Petrache Caribolu, fost proprietar pe acel timp.

Leșile (Leșile-Negrași), *sat,* jud. Argeș, pl. Cotmeana, pendinte de com. rur. Bărlogul; are 41 case și 200 locuitorĭ.

Leșile-Negrași, *sat.* Vezĭ satul Leșile, jud. Argeș.

Leșile (Măgura-cu-), *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca.

Leșilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Fîntînelele, care șerpuește la poalele Pisculuĭ-luĭ-Stan și în apropiere de care se află ape minerale părăsite.

Letca-Nouă, *com. rur.,* pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlașca, situată în valea dintre Glavaciocul și Călniștea, unde cea dintîiŭ dă în cea de a doua, pe un loc șes, la 40 kil. de Giurgiŭ, și la 15 kil. de com. rur. Obedeni.

Această proprietate aparține Seminaruluĭ Nifon, făcută dar, cu alte moșiĭ, de răposatul Nifon, Mitropolit Primat al Romîniei.

De la 1856, de cînd a cumpărat-o P. S. S. Mitropolitul Nifon, i s'a dat numirea de Letca-Nouă; se numea până la 1831, cînd aparținea baronuluĭ Meitani, Șăinești.

Suprafața totală a moșieĭ, afară de ce s'a dat locuitorilor, este de 3000 hect.

S'a dat la 1864, la 250 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ, suprafața de 750 hect.

Aci este un petic de pădure, în lunca Glavacioculuĭ, de 850 hectare.

Arenda anuală a moșieĭ este de 32000 leĭ.

Are o populație de 1259 suflete, din carĭ 227 contribuabilĭ; o biserică de zid, făcută la anul 1860 de Mitropolitul Nifon, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ și care ține de parohia Rușiĭ-luĭ-Asan; o școală mixtă, cu un învățător și frecuentată de 43 băețĭ și 2 fete.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5277 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 3890 leĭ.

Aci este un han mare de zid, case, pătule și magaziĭ bune și îndestulătoare. Locuitoriĭ aŭ case bune.

Prin această comună trece șoseaua județeană ce vine din jud. Argeș, trece pe la Rușiĭ-luĭ-Asan și apoĭ prin com. duce la Căminească și de aci la Giurgiŭ.

Aci este valea Buzelina saŭ Măceșiul, care desparte com. de Dușani aĭ Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Trece pe aci şi valea Milcovăţul, care dă în Călniştea.

Letca-Vechie, *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Călniştea, situată pe coasta dreaptă a văeĭ Glavaciocul pe piscul dealuluĭ. Aparţine familieĭ Filipescu (Vulpache). Este situată în mijlocul judeţuluĭ Vlaşca, în marginea de N. a plăşeĭ, la extrema eĭ, la 42 kil. de Bucureşti, la 38 kil. de Giurgiŭ şi la 7 kil. de Ghimpaţi.

Are o suprafaţă de 3255 hect.

S'a dat la 1864, la 230 locuitorĭ, fost clăcaşĭ, o suprafaţă de 461 hect.

Are o populaţie de 1268 suflete, din carĭ 287 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ Constantin şi Elena, constituind singură o parohie, cu un preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 19 copiĭ.

Vite sunt multe, în special boĭ şi caĭ, oĭ, capre şi rîmătorĭ şi puţinĭ bivolĭ.

In această comună sunt mulţĭ ţiganĭ carĭ vin iarna acasă, iar vara o petrec în oraşe, de ordinar în Bucureşti, ca salahorĭ la case saŭ pe la şosele ca lucrătorĭ.

Locuitoriĭ de aci, ca şi ceĭ din Letca-Nouă, se ocupă mult cu transportul de lemne, din pădurile ce se exploatează în vecinătate: Duşani, Ruşiĭ-luĭ-Asan, Babele şi Letca.

Se află aci: o moară de foc cu două pietre, situată în vale; case bune şi grădină pentru arendaş care servă şi proprietăţiĭ; magaziĭ, pătule bune şi îndestulătoare; un han mare de zid la marginea satuluĭ ce este pe drumul Bucureşti-Alexandria.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3768 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2754 leĭ.

Are pădure de cer şi gîrniţă, în suprafaţă de 806 hect., rămînînd pămînt cultivabil, 2055 hect.

In josul satuluĭ trece apa Glavaciocul, care o desparte de Duşaniĭ Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Letea, *com. rur.,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., situată în regiunea şesurilor Bistriţeĭ şi Siretuluĭ, la S.-E. şi la 5 kil. de oraşul Bacăŭ. Este alcătuită de 8 cătune: Letea, reşedinţa, Arămeşti, Şerbăneşti, Radomireşti-d.-s. (Doctorul) Radomireşti-d.-j. (Alcaz) Domniţa-Maria, Cremina şi Chişăta saŭ Chişata.

Domniţa-Maria este un sat noŭ, format de însurăţeĭ la 1880; iar în vechime maĭ eraŭ Osebiţi-Floci, Ciineni şi Buneşti.

Moşia Letea cu Siliştile era stăpînită de mănăstirea Precista din Bacăŭ, coprinzînd şi colţul Sud-Estic al oraşuluĭ; acum este domeniŭ al Statuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Săuceşti; la S., cu comunele Ruşi şi Dealul-Noŭ; la V., cu oraşul Bacăŭ; la E., cu com. Ruşi, dincolo de apa Bistriţeĭ şi cu com. Buhociul, de care se desparte prin rîul Siretul.

In com., la locul numit Matca-Vechie, se vărsa Bistriţa în Siret; cu vremea şi-a schimbat cursul tocmaĭ la Galbeni, 18 kil. maĭ jos.

Populaţiunea com. e de 415 familiĭ, saŭ 1561 suflete: 1507 Romînĭ, 37 Ungurĭ şi 17 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiune romînă; 1008 agricultorĭ, 3 comercianţĭ, 4 cu profesiunĭ libere, 160 muncitorĭ şi 26 servitorĭ.

Sunt 382 contribuabilĭ.

Are două şcolĭ, una în satul Letea, care funcţionează din 1866, şi a doua în Chişata, care funcţionează din 1890. Sunt întreţinute de Stat şi frecuentate de 63 copiĭ. Are o biserică, în satul Letea, cu un preot şi un cîntăreţ; 14 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 211 locuitorĭ, cu 832 fălcĭ pămînt în ţarină. In 1879 s'aŭ dat, la 141 însurăţeĭ, 213,67 hect. pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de 4100 hect. Proprietarĭ sunt: Iunius I. Lecca, cu o moşie (Radomireşti) de 798 hect.; Smaranda I. Ventura, cu o moşie (Şerbăneşti) de aproximativ 500 hect.; moştenitoriĭ luĭ Goroveĭ, cu o parte de moşie; Nic. Bibire, cu o moşie de 41,62 hect., pămînt productiv; apoĭ tot Iunius Lecca, cu o parte de moşie de 46.93 hect.

Viile ocupă 23 hect., în totalul pămînturilor de cultură, 1264 hect.

In com. se află o fabrică de hîrtie, înfiinţată de o Societate Romînă, la 17 Ianuarie 1881 (vezĭ Letea, sat).

Vite sunt: 83 caĭ, 1290 vite marĭ cornute, 422 porcĭ, 2 capre şi 1164 oĭ. Sunt 173 stupĭ de albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 15367, banĭ 17 şi la cheltuelĭ, de leĭ 5342, banĭ 65.

Teritoriul com. este străbătut de calea judeţeană Bacăŭ-Părincea, pe stînga Bistriţeĭ, iar pe dreapta, de calea naţională Focşani-Bacăŭ şi de calea ferată cu aceeaşĭ destinaţie.

Distanţele: la Bacăŭ capitala districtuluĭ, 5 kil.; la Părincea, 20 kil.; la Valea-Seacă, reşedinţa plăşeĭ, 19 kil.; la com. Buhociul, 6 kil.; la com. Săuceşti, 5 kil.; la com. Dealul-Noŭ, 5 kil.; la com. Ruşi, 3 kil.

Letea, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j. şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng

al râuluĭ Bistrița, în fața satuluĭ Cremenea din aceeașĭ comună. Are o populație de 132 familiĭ, saŭ 568 suflete; o școală mixtă; o biserică, clădită în 1867 de locuitorĭ; 3 cârciumĭ.

Vite sunt: 12 caĭ, 400 vite marĭ cornute și 117 porcĭ.

Prin legea din 18 Martie 1883, s'a acordat primeĭ societățĭ pentru fabricarea hîrtieĭ, 150 hect. pădure anual, în curs de 40 anĭ, din pădurile statuluĭ, Vadurile și Tarcăul, jud. Neamțu spre a extrage din ele materialul trebuincios la fabricarea hîrtieĭ. S'a dat un teren de 10 hect. de pe moșia statuluĭ, Letea, pe care s'a construit fabrica. Fabrica de hîrtie se găsește d'a dreapta râuluĭ, lîngă satul Cremenea, la 2½ kil. de orașul Bacăŭ. S'a dat și concesiunea de 12 anĭ pentru furnitura cu hîrtie autorităților statuluĭ și scutirea de impozite directe către stat pe timp de 12 anĭ. Prin jurnalul consiliuluĭ de Miniștri No. 52, de la 26 Iulie 1889, s'a accordat avantagiile legeĭ industriale, scutirea de vamă pentru mașinĭ, pentru materiĭ prime și reducerea taxelor de transport pe căile ferate. Cînd s'a înființat fabrica, statul a garantat un împrumut de 600000 leĭ la Casa-de-Depunerĭ, care să servească drept capital de exploatare. La 1889, cînd i s'a acordat avantagiile legeĭ industriale, fabrica avea un capital de 2400000 leĭ și întrebuința 150 lucrătorĭ pe zi.

Letea, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Satul-Noŭ, așezat în partea centrală a plășeĭ și la S.-V. comuneĭ, pe grindul și în insula cu același nume, la 3½ kil. spre S.-V. de reședință. Intinderea sa este de 120 hect. Populația este de 89 familiĭ, saŭ 334 suflete, toțĭ Rușĭ Lipovenĭ, carĭ se ocupă cu pescăria în bălțile răspîndite pe teritoriul satuluĭ. In apropiere se află și pădurea Letea, care, împreună cu pădurea de la Cara-Orman, constitue una din curiozitățile Delteĭ Dunărene. Pădurea aparține Statuluĭ, folosindu-se și locuitoriĭ de ea.

Letea, *insulă,* jud. Tulcea, cuprinsă între brațul Sulina, brațul Chilia și Marea-Neagră. Este împărțită în două părțĭ neegale, cea maĭ mică, de la V., aparținînd plășeĭ Tulcea, iar cea maĭ mare, E., aparținînd plășeĭ Sulina. Are o întindere de 1500 kil. pătrațĭ (150000 hect.) și este semănată cu o mulțime de lacurĭ, a căror întindere este de 40000 hect., de grindurĭ (pămînt ferm), ce ocupă 10000 hect. Restul este acoperit cu stuf Pe ea sunt situate: comuna urbană Chilia-Vechĭe și satele Satul-Noŭ, Sfiștovca, Periprava, Letea, Pardina, Satul-Noŭ și Ciatal-Chioi.

Letea, *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, situat în partea V. a comuneĭ și în cea E. a plășeĭ; are o întindere de 450 hect.; lasă spre E. maĭ multe fășiĭ de uscat saŭ grindurĭ, ca: Farul, Sulina, Arini, etc.; pe el se află situat satul Letea; este în mare parte acoperit cu semănăturĭ, iar parte este neproductiv.

Letea, *punct trigonometric* de observațiune, în insula Letea, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, lîngă cătunul Letea; are 12 m. înălțime, este artificial, și domină asupra satuluĭ Letea.

Letea-cu-Siliștele, *moșie,* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Letea; are o întindere de 500 hect., dînd un venit de 8330 leĭ.

Letești, *sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, cu o populație de 36 familiĭ, saŭ 125 suflete.

Locuitoriĭ se ocupă parte cu plutăria și parte cu agricultura.

Leț (Piscul-luĭ-), *unul dintre piscurile munteluĭ* Bourul, jud. Suceava.

Leța, *pîrîŭ,* jud. Iași, curgînd pe teritoriul satuluĭ Aroneanu și, care unindu-se cu pîr. Bursucăria, ce izvorește dintre dealurile satuluĭ Cotul-luĭ-Ivan, comuna Stînca, se varsă în iazul numit Gura-Frînculuĭ.

Lețcana saŭ **Lețcani,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Racova, așezat pe pîrîul cu același nume, ceva maĭ la N. de satul Racova.

Are o populație de 50 familiĭ, saŭ 260 suflete; o biserică, cu un preot și un cîntăreț.

Vite sunt: 4 caĭ, 110 vite marĭ cornute, 117 oĭ și 51 porcĭ.

Acest sat înainte făcea parte din ocolul Bistrița, al județuluĭ Neamțu.

Lețcana, *pîrîŭ,* care vine din județul Roman și se varsă în Bistrița d'a stînga, după ce a udat com. Racova, pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacăŭ.

Lețcani, *sat,* în partea de S.-V. a com. Tăutești, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe un podiș, în partea stîngă a râuluĭ Bahluiul, podiș prin mijlocul căruia trece șoseaua națională Iași-Podul-Iloaeĭ. Este izolat cu totul de comună și se află la o depărtare de 10 kil. de orașul Iași.

Are o populație de 66 familiĭ, saŭ 150 suflete.

Vite: 130 vite marĭ cornute, 248 oĭ, 24 caĭ și 50 rîmătorĭ.

Lețcani, *fost sat* răzășesc, jud. Suceava, între com. Cristești și Drăgușeni, desființat, ca și altele, de Vodă Mihaiŭ Sturza, care cu forța a rășluit și răzășiile mărindu-șĭ trupul moșieĭ luĭ, Cristești. Răzășiile ar fi fost căpătate de la Ștefan-cel-Mare, în urma lupteĭ de la Războeni. Biserica din Lețcani este și acum în satul Homița.

Lețcani, *deal,* jud. Suceava, pe coastele căruia a fost maĭ înainte satul cu același nume.

Lețcani-Vechĭ saŭ **Bogonos,** *sat,* în partea de N.-E. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, județul Iași, așezat pe partea stîngă a șesuluĭ Bahluiuluĭ, lîngă calea națională Iași-Podul-Iloaeĭ, pe o întindere de 638 hect., cu o populație de 34 familiĭ saŭ 188 suflete.

Vite: 442 vite marĭ cornute, 1204 oĭ, 30 capre, 30 caĭ și 72 rîmătorĭ.

Leuca, *vale,* izvorește de la N. munteluĭ Clăbucetul-Baiuluĭ, jud. Prahova. Are o direcție de la S.-V. spre N.-E. și se varsă în Prahovița, aproape de Valea-Rîșnoaveĭ.

Leucești, *sat,* jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Urluești-Băbeni.

Leucușani, *numire* ce se da în vechime *satuluĭ* Leucușeni, din Moldova, com. Gherăești, jud. Roman.

Leucușeni, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Gherăești, spre S.-E. de satul Gherăești, la 2 kil. de el și alăturea de satul Săbăoani. Este așezat pe platoul ce separă basinul Moldoveĭ de al Siretuluĭ. Are 84 familiĭ, saŭ 295 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ; locuesc în 71 case. Sunt 150 vite marĭ cornute. Se cultivă aci mult cartofiĭ.

Acest sat datează din secolul al XIV-lea, căcĭ un document de la Ștefan-Vodă, fiul luĭ Bogdan și nepotul luĭ Alexandru-cel-Bun, din 12 Aprilie 1458, ne arată că a fost făcut danie de moșul săŭ Alexandru-cel-Bun, împreună cu un alt sat, Dragomirești, din jos de Roman, Mitropolieĭ de la tîrgul Romanuluĭ. Această danie este reîntărită din noŭ, maĭ tîrziŭ, Mitropolieĭ de Roman, de către Ștefan-cel-Mare, la 20 Aprilie 1488, la care dată se numea Leucușani. Pe la 1400 se numea Leucușouți.

Leucușeni-Dimitriu saŭ **Leucușești-luĭ-Lînă,** *sat,* pe moșia cu același nume, com. Ciumulești, jud. Suceava. Așezat pe coasta N. a dealuluĭ Antilești, are o populație de 83 familiĭ, saŭ 289 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ; locuesc în 74 case.

Vatra satuluĭ ocupă 5 fălcĭ, 25 prăjinĭ. Moșia, proprietatea moștenit. deced. A. Dimitriu, e în întindere de 190 fălcĭ, din carĭ 130 fălcĭ cultivabile, 22 fălcĭ pădure, 35 fălcĭ fînaț și restul sterp.

Improprietărițĭ în 1864 sunt 14 fruntașĭ, 12 pălmașĭ și 34 codașĭ, stăpînind 91 fălcĭ, 25 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1844, de Vasile Dimitriu, ajutat de obștea sătenilor, deservită de preotul din Ciumulești și de 2 cîntărețĭ. Scoala din Ciumulești servă și acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (10 kil.) și la Cîmîrzani (3 kil.).

In 1830, Leucușești-luĭ-Lînă aveaŭ 25 liuzĭ, plătind 304 leĭ bir anual, la carĭ se adăugeaŭ breslașiĭ ot tam, 2 liuzĭ, plătind 24 leĭ.

Leucușești-Softa, saŭ **Leucușești-Pisoschi,** *sat,* pe moșia cu același nume, com. Ciumulești, jud. Suceava. Așezat pe coastele dealurilor Țarina-Mare și Horaița, are 48 case, populate cu 49 familiĭ, saŭ 201 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 4 fălcĭ, 55 prăjinĭ. Parte din moșie e a d-lui Emanuel Morțun și parte a familieĭ Softa. Are o întindere de 207 fălcĭ, din carĭ: 76 fălcĭ cultivabile, 24 fălcĭ pădure, 68 fălcĭ fînaț și restul imaș, mlaștine și locurĭ neproductive.

Improprietărițĭ în 1864 sunt 8 fruntașĭ, 10 pălmașĭ și 30 codașĭ, stăpînind 61 fălcĭ, 55 prăjinĭ. Aceleașĭ drumurĭ sunt ca și la Leucușești-Dimitriu.

In 1803, Leucușești-Pisoschi număra 20 liuzĭ, plătind 236 leĭ bir anual.

Leucușouți, *numire,* ce se da, pe la 1400, *satuluĭ* Leucușeni, din Moldova, comuna Gherăești, jud. Roman.

Leul, *com. rur.,* întinsă la V. pl. Ocolul, jud. Romanați, formată din Leul-Mare-d.-s., (2000 locuitorĭ) și Leul-Mic-d.-j. (1400 locuitorĭ), situată pe șoseaua Caracal-Craiova, la 29 kil. de Caracal, și lîngă hotarul jud. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 178 m. Un grup de măgure înconjoară satul.

Are o populaţie de 857 familiĭ, saŭ 3400 suflete, din carĭ 667 contribuabilĭ.

Are o şcoală primară, condusă de un învăţător, şi frecuentată de 72 copiĭ; 4 biserici, Sf. Nicolae (1820), Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ (1785), Sf. Gheorghe (1820) şi Sf. Dumitru (1872), cu 7 preoţĭ şi 8 cîntăreţĭ.

Vite marĭ sunt 2602, vite micĭ, 899 şi rîmătorĭ, 914.

Comuna Leul este vestită în judeţ prin mărimea şi vechimea sa.

Leul-Mare-de-Sus, *sat,* în care se află primăria com. Leul, jud. Romanaţi; are 2000 locuitorĭ.

Leul-Mare şi Leul-Mic, *văl-cele,* com. Cucueţi, pl. Oltul-de-jos, jud. Olt.

Leul-Mic-de-Jos, *cătun,* al com. Leul, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, spre V. şi cam la 2 kil. de Leul-Mare; are 1400 locuitorĭ.

Leuleşti, *cătun,* al com. Bîrzeiul-de-Gilort, pl. Amaradia, jud. Gorj, situat pe văĭ şi dealurĭ.

Are o suprafaţă cam de 500 hect., din carĭ 82 hect. cultură, 2 hect. vie, 4 hect. prunet, iar restul de 412 hect., pădure, fîneţe şi tufăriş şi cea maĭ mare parte rîpos şi plin de arbuştĭ.

Are 1 biserică cu 1 cîntăreţ; serviciul se face de preotul de la comună.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; sunt 49 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ.

Eĭ posedă: 10 plugurĭ, 25 care cu boĭ; 11 caĭ, 82 rîmătorĭ, 161 vite marĭ cornute, 45 oĭ şi 75 capre.

Comunicaţia în cătun se face prin şoseaua comunală care o leagă la N. cu comuna sa Bîrzeiul-de-Gilort, iar la S. cu Bîrzeiul-de-Pădure.

In cătun se găsesc 2 puţurĭ şi 6 izvoare.

Leuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, la N.-V. comuneĭ. Se lasă din dealul Cerătul şi desparte cursul superior al pîrîuluĭ Leuluĭ de apa Nistoiul. E înalt de aproape 50 stînjenĭ şi acoperit cu viĭ şi fîneţe. Formează puţin din limita de V. a com. către com. Băceşti, din jud. Gorj.

Leuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuţa, din care izvoreşte pîrîul Slăvuţa.

Leuluĭ (Stînca-), *codru,* proprietatea statuluĭ, pendinte de mănăstirea Sf. Gheorghe, com. Boziorul, jud. Buzăŭ; are 43 hect., maĭ toate pădure; în localitate se numeşte şi Stîna-Leuluĭ.

Leuluĭ (Valea-), *vale,* spre S.-V., de com. Scărişoara, pl. Ocolul, jud. Romanaţi; se termină în Valea-Oltuluĭ.

Leurda, *plaiŭ,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, căt. Cacova.

Leurda, *vale,* care udă partea de S. a com. Urşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Cungrişoara, tot în raionul com. Urşi.

Leurda, *vale,* la N. de com. Bordeni, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Leurdeanca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Topoloveni, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 100 hect. Esenţe: stejar, fag, carpen, jugastru, plop şi anin.

Leurdeanca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Leurdeanul, *deal,* jud. Muscel, com. Leurdeni, pl. Podgoria.

Leurdeanul, *munte,* jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Stănila, acoperit de pădure şi fîneaţă.

Leurdeanul, *deal,* în raionul com. Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure.

Leurdeanul, *pisc,* jud. Prahova, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre Drajna şi Ogretinul. Servă de păşune pentru vite.

Leurdeanul, *pisc* înalt, în partea de S.-E. a com. Ceraşul, pl. Teleajeanul, jud. Prahova. Servă pentru păşune în timpul vereĭ, fiind impropriŭ orĭ-căreĭ culturĭ.

Leurdeĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, care începe din vîrful munteluĭ Stănila şi se scurge în rîul Bîsca-Rozileĭ, în faţa cătunuluĭ Bîsceni.

Leurdeni, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situată la E. de Bucureşti, între oraş şi forturĭ, la 9 kil. de Bucureşti. Se împarte în 2 trupurĭ: Leurdeni-Romînĭ şi Leurdeni-Sîrbĭ.

Stă în legătură cu Popeşti-Conduratu şi Glina prin şosele vecinale.

Se întinde pe o suprafaţă de 1875 hect., împreună cu moşia Cula, populată de 486 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; locuesc în 103 case.

Familia Efr. Germani are, afară de moşia Cula, 800 hect. şi locuitoriĭ, 275 hect. Proprietara cultivă 640 hect. (105 sterpe,

35 izlaz, 20 vie). Locuitorii cultivă 225 hect. (10 sterpe, 20 izlaz, 20 vie).

Improprietăriţi sunt 65 locuitori şi neîmproprietăriţi, 25.

In com. e o biserică, cu hramul Sf. Voevozi; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 5 elevi şi 3 eleve; 1 maşină de treerat cu aburi; 2 cîrciumi.

Vite sunt: 102 cai şi iepe, 174 boi, 99 vaci şi viţei, 12 tauri, 8 bivoli şi bivoliţe, 20 capre, 79 porci şi 633 oi.

Locuitorii posedă: 84 pluguri: 82 cu boi şi 2 cu cai; 107 care şi căruţe: 78 cu boi, 20 cai.

Budgetul com. e la venituri de 1946 lei şi la cheltueli de 1886 lei.

Leurdeni, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, la 70 kil. spre S. de Cîmpulung, situată între dealuri şi vii şi pe malul stîng al rîului Argeş, la 16 kil. de reşedinţa subprefecturei.

Se compune din 4 cătune: Cîrciumăreşti, Leurdeni-d.-s., Leurdeni-d.-j. şi Moara-Mocanului, şi se mărgineşte la N. cu com. Glîmbocelul; la S., cu com. Răteşti, jud. Argeş, de care se desparte prin rîul Argeş; la E., cu com. Ciulniţa şi la V., cu com. Goleşti-Badii.

Are o populaţie de 304 familii, saŭ 1272 sufl., din cari 250 contrib.; locuesc în 287 case.

Are 2 biserici, la Leurdeni-d.-s. şi Leurdeni-d.-j., deservite de 2 preoţi şi 4 dascăli; 1 şcoală, înfiinţată la 1837.

Locuitorii s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşiile N. Creţulescu, Catinca şi Alexandru Golescu, în 4 categorii. Proprietari mari în comună sunt: Nic. Creţulescu şi N. Gussi.

Vite sunt: 51 cai, 300 boi, 200 vaci, 934 oi, 293 porci, 5 bivoli şi 8 capre.

Budgetul com. e la venituri de 4430 lei şi la cheltueli de 3893 lei.

Spre N. este înconjurat de dealuri cu vii şi de păduri cu stejar, fag şi gîrniţă; iar celel'alte părţi sunt acoperite de livezi de pruni, meri, nuci şi cireşi.

Rîul Argeş udă partea de S. a comunei.

Şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti şi calea ferată, mergînd aproape paralel, trec prin comună de la V. spre E. Alte 3 şosele comunale pleacă din şoseaua naţională, trec prin comună, spre rîul Argeş, peste care este un pod de lemn, legînd com. Leurdeni cu com. Căteasca-Popeşti, din jud. Argeş.

La anul 1712, Carol XII, regele Suediei, a trecut prin Leurdeni, în drumul săŭ spre Piteşti.

Leurdeni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Podgoria, căt. Leurdeni, pe linia Chitila-Piteşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Găeşti (16.3 kil.) şi Goleşti (14.1 kil.) Inălţimea d'asupra nivelului mării de 217^{m},04. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 150670 lei, 05 bani.

Leurdeni, *fort*, în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Leurdeni, *deal*, în raionul comunei cu acelaşi nume, plasa Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 40 hect. vie.

Leurdeni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Este situat în partea de E. a comunei, pe malul stîng al rîului Argeş. Are o populaţie de 98 familii, saŭ 395 suflete: 201 bărbaţi şi 194 femei.

La nordul satului sunt dealuri mari acoperite cu vii şi păduri. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, clădită la anul 1861 de N. Creţulescu şi Alecu Pitaru.

In raionul acestui cătun este şi staţia căei ferate, Leurdeni.

Leurdeni-de-Sus, *sat*, făcînd parte din com. rur. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Aci este reşedinţa comunei.

Are o populaţie de 124 familii, saŭ 502 suflete: 255 bărbaţi, 247 femei.

E situat în centrul comunei pe malul stîng al rîului Argeş. In partea de N. a satului sunt dealuri acoperite cu păduri şi vii.

Are o biserică, cu hramul Adormirea Maicei-Domnului, fondată la 1835 de răposatul Iordache Golescu. La 1887, focul a distrus o şi s'a rezidit de locuitorii comunei.

Are o şcoală de băeţi şi fete, condusă de un învăţător şi o învăţătoare, cu întreţinerea cărora statul cheltueşte 2484 lei anual; e frecuentată de 120 copii.

Ştiŭ carte 176 bărbaţi şi 72 femei.

Pe la N. satului trece şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti şi calea ferată, cari merg aproape paralel prin cătun.

Leurdeni-Sîrbi. Vezi Leurdeni, jud. Ilfov.

Leurdeţul, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, cătunele Fundata şi Plaiul-Nucului, a moşnenilor în devălmăşie.

Leurdişul, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muscelului; izvoreşte

din Vîrful-Pătîrlagiĭ; se unește cu izvorul Brădulețul și amîndouă unite daŭ naștere pîrîuluĭ Valea-Musceluluĭ.

Leurdoasa, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, cu o populație de 381 suflete: 184 bărbațĭ și 197 femeĭ. Locuesc în 58 case și 22 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școlile din satul Argetoaia-d.-s., ce este la 4 kil. 200 m.

Leurdoasa, *deal* (400 m.), jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, din care izvorește pîrîul Leurdoasa.

Leurdoasa, *pîrîŭ* și *vale,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, ce curge prin satul Leurdoasa. Izvorește din dealul Leurdoasa.

Leuriĭ (Dealul-), *munte,* în comuna Mădeiul, jud. Suceava.

Lezunțul-Mare saŭ **Leșunțul,** *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești; izvorește din muntele Măgura-Cașinuluĭ, se încarcă d'a stînga cu pîrîul Lezunțul-Mic, udă localitatea Huta și se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ la satul Ferăstrăul.

Lezunțul-Mare, *munte,* județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești.

Lezunțul-Mic, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești, de lîngă muntele Lezunțul-Mare.

Lia, *pisc,* între com. Bîrzești și Vulturești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Libicești, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. Pluta.

Lichirești, *vechĭe plasă,* în jud. Ialomița, cu 16 sate. Această plasă, împreună cu pl. Ciocănești, a format, în 1832, pl. Borcea.

Lichirești, *vechĭe numire a orașuluĭ* Călărași, jud. Ialomița.

Lichirești, *moșie* nelocuită, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, în jud. Ialomița, pl. Borcea, spre V. de orașul Călărași. Teritoriul orașuluĭ a făcut parte până la 1852 din această moșie, cînd s'a cumpărat 1714 pog. de la Eforie, din carĭ 1357 pog. formează domeniul orașuluĭ; pe 357 pog. se află vatra orașuluĭ Călărași.

Lichitișteni, *sat,* făcînd parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. Este situat la N.-E. de com., la $4^1/_2$ kil. Prin sat curg pîraiele: Sarica, la S. și Lichișteni, la N.

Are o populație de 52 familiĭ, saŭ 210 suflete, carĭ locuesc în 50 case. Copiiĭ din sat merg la școala din satul Vultureni.

Teritoriul satuluĭ este de 724 hect. Locuitoriĭ, foștĭ clăcașĭ și împămînteniți la 1864, stăpînesc 124 hect., iar proprietariĭ 600 hect.

Locuitoriĭ cultivă 555 hect., iar satul ocupă 9 hect.

Vite sunt: 95 boĭ, 75 vacĭ, 4 taurĭ, 22 caĭ, 6 bivolĭ, 156 oĭ și 14 capre. Sunt 200 stupĭ cu albine.

Locuitoriĭ posedă: 20 plugurĭ de fĭer și 22 de lemn.

In sat se află o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, de lemn. Materialul de lemnărie a fost dăruit de Alexandru Sturdza de la vechĭa biserică din tîrgul Găiceana, care era în locul celeĭ actuale. Pe icoane și pe străniĭ se găsesc datele de 1774 și 1778, carĭ arată data cînd s'a făcut biserica din tîrgul Găiceana.

Lichișteni, *pîrîŭ,* curgînd pe teritoriul com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, de la N. spre V.; se varsă în partea stîngă a Berheciuluĭ, după ce a udat satul cu acelașĭ nume.

Licina, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra, pe teritoriul com. rur. Cîlnia, jud. Constanța; se desface din poalele de N.-V. ale dealuluĭ Canlî-Dere; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune de la S.-E. spre N.-V., mergînd printre dealul Darna și o prelungire a dealuluĭ Canlî-Dere, brăzdînd partea de N. a pl. și cea de V. a com.; după un drum de 4 kil., trecînd prin pădurĭ și tufărișurĭ, se deschide pe malul dobrogean al Dunăreĭ, la 800 m. maĭ sus de deschiderea văeĭ Cîlnia în Dunăre; malurile sale sunt înalte și rîpoase din pricina dealurilor carĭ o strîng de aproape; taie 2 drumurĭ comunale: Bugeac-Cîlnia și Galița-Cîlnia.

Licoi, *fost sat,* pe moșia Vîrboceni-Blestematele, în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniștea, spart în timpul ciumeĭ luĭ Caragea; urmele se văd încă.

Licoi, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgăritești, la poalele dealuluĭ Licoi, pe pîrîul Hîrboca.

Licoi, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racovițeni. situat în partea de V. a com., la hotarul județuluĭ, către Buzăŭ; este acoperit cu pădurĭ.

Licoi, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com.

Cărpiniştea, căt. Valea-Hotarului; are 500 hect., din care 36 pădure.

Licura, *deal*, la N. de com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, unde a fost un războiŭ, numit Cîrjalia, cu Turciĭ, carĭ aŭ dat foc bisericeĭ de la Căpăţîna, de pe acest deal, la anul 1802.

Licureĭ(Culmea-), *culme de deal*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, pe care se află ocnele vechĭ, părăsite, carĭ datează din timpul luĭ Adrian şi carĭ aŭ fost maĭ în urmă căutate de împăraţĭ pentru a scoate sare ca să alimenteze pe locuitoriĭ din Moesia inferioară şi Dacia răsăriteană. Originea lor se sue maĭ sus de Adrian.

Licuriciul, *com. rur.* şi *sat*, în partea de E. a com. Cărbuneşti, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Este situat pe valea Licuriciul. Are o suprafaţă de 1000 hect., din carĭ 200 hect. arabile, 20 hect. prunet, 15 hect. vie, iar 765 hect. pădure, tufăriş şi rîpe.

Are o populaţie de 240 familiĭ, saŭ 1222 suflete, din carĭ 200 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 plugurĭ, 40 care cu boĭ; 210 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 150 oĭ, 45 capre şi 100 rîmătorĭ. Sunt 43 stupĭ cu albine.

Are: 2 bisericĭ, una făcută în 1790, iar a doua în 1820; sunt deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul com. este de 1181 leĭ la veniturĭ şi de 1117 leĭ, 81 banĭ, la cheltuelĭ.

Este udată de apa Negreana, peste care, în partea despre N., pe şoseaua vecinală care traversează satul, este un pod de lemn pe piloţĭ, iar altul, în partea de S. în marginea satuluĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vicinală care o leagă la N. cu Cărbuneşti şi la S. cu Negreni; cu Frumuşei, Serada, Pîrîul-Boia şi Jupîneşti, e legată prin drum de care.

In com. se găsesc 4 puţurĭ şi 15 izvoare.

Licuriciul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe partea stîngă a văiĭ Tinoasa.

Se învecineşte la N. cu com. Antoneşti; la S., cu valea şi pîrîul Tinoasa; la E., cu valea şi cu Pîrîul-Cîineluĭ, care o desparte de com. Călineşti, iar la V. cu teritoriul com. Dulceanca.

Populaţia com. este de 215 familiĭ, saŭ 986 suflete, din carĭ 163 contribuabilĭ.

Are: o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 46 elevĭ; o biserică cu un preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Vite: 282 vite marĭ cornute, 51 caĭ, 1935 oĭ şi 160 porcĭ.

Budgetul com. este de leĭ 2852,20, la veniturĭ şi de leĭ 2849,52, la cheltuelĭ.

Solul este maĭ mult humos şi puţin accidentat, priincios pentru orĭ-ce cultură.

Suprafaţa com., cu a moşiilor şi a pădurilor aflate pe dînsa, este de aproape 4000 hect. Proprietar principal este Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, care posedă trupurile de moşie numite Zbîrglezele şi Lixandra. Din aceste moşiĭ, 2040 hect. sunt pămînt arabil, 1650 hect. acoperite cu pădure, iar restul de 253 hect. izlaz şi fineţe. Eforia posedă şi viĭ pe o întindere de 23 hect. Ambele pădurĭ s'aŭ dat acum cîţĭ-va anĭ în exploatare. Intr'însele se găseaŭ arborĭ groşĭ, cu osebire stejar şi alte esenţe, în grosime până la 60 cm.; parte din pădure este lăstar. Proprietăţile locuitorilor, date după legea rurală, ocupă 450 hect., împărţite între 88 locuitorĭ, carĭ maĭ posedă şi $61^1/_2$ hect. viĭ.

Locuitoriĭ aŭ multe căzane pentru fabricarea rachiuluĭ de prăştină.

Căĭ de comunicaţiune sunt spre com. Antoneşti la N., spre com. Dulceanca la V. şi la com. Călineşti, la E., dincolo de Valea-Cîineluĭ, pe şosele vecinale.

In partea de S. a com., peste pîrîul Tinoasa, se află o măgură, căreia locuitoriĭ îĭ zic Măgura-Cimitiruluĭ şi care servă ca semn de hotar al pămînturilor delimitate locuitorilor; o a doua măgură se găseşte la E. com. şi poartă numele de Măgura-Zamfireĭ.

Măgura-Cimitiruluĭ are o înălţime de 5 m., iar baza eĭ are 125 m. în periferie. Măgura-Zamfireĭ este de 6 m. înălţime şi are o periferie de 120 m.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt bulgarĭ, stabilițĭ aci de pe timpul răzmeriţelor şi pribegiilor. Eĭ îşĭ păstrează încă limba, portul şi obiceiurile. De cîţĭ-va anĭ însă asimilarea cu elementul romîn a început să fie maĭ vădită.

Licuriciul-Zbîrglezele, *pădure*, în jud. Teleorman, pe moşia Licuriciul, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Licuriciul, *vale*, com. Licuriciul, jud Gorj. Are direcţiunea N.-S.-E. şi este coprinsă între dealul Serada la E. şi dealul Negrenilor la V. Îşĭ are originea maĭ sus de com. Licuriciul şi dă în valea Gilortuluĭ maĭ jos de Negreni. Pe această vale curge pîrîul Negreana ce urmează direcţia dealuluĭ, avîndu-şĭ obîrşia maĭ sus de Licu-

riciul; trece pe lîngă satul cu acelaşi nume şi se varsă în Amaradia, la Hurezani-de-Sus. In timp de secetă este seacă; în timpurĭ ploioase devine mare.

Lidii (Valea-), *pîrîŭ*, udă com. Tătarul, trece în raionul com. Gornetul-Cricovul, pl. Cricovul, jud. Prahova, unde se varsă în rîul Cricovul-Sărat.

Lidvul, *pisc de munte*, jud. Suceava, acoperit parte de pădure de fag şi parte de fîneţ, între Rîşca-Mare şi Slătioara, com. Bogdăneşti.

Lieşti, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrlad, formată din 2 cătune: Lieşti şi Şerbăneşti, situate pe ambele părţĭ ale şoseleĭ naţionale Tecuciŭ-Galaţi, pe o întindere de 4 kil., cu reşedinţa com. în satul Lieşti.

Intreaga comună este situată pe un frumos platoŭ, avînd o înălţime de 16 m. deasupra niveluluĭ Bîrladuluĭ, în partea de S. a jud., la 27 kil. de Tecuciŭ şi la 7 kil. de Iveşti, reşedinţa sub-prefectureĭ.

Hotarul comuneĭ este: la N., o linie convenţională ce pleacă din malul Siretuluĭ, merge spre E. pe lîngă moşia d-luĭ Nicolescu, dă în gîrla Bîrloviţa, până face o cotitură spre S., se ridică pe deal pe şoseaua comunală, trece prin sat, se ridică tot spre E., trecînd Nisipurile, Dumbrava, Călmăţuiul, până ajunge în matca Geruluĭ; spre E., pîrîul Gerul, în linie aproape dreaptă, de la N. spre S., până în moşia d-luĭ Verone; la S., o linie de învoeală începe din matca Geruluĭ, trece pe moşia d-luĭ Gheorghiadi, merge prin pădurea Hanul-Conachi, până ajunge în malul Siretuluĭ, la locul numit Chităroaia; la V., rîul Siretul, care intră în raionul comuneĭ la punctul numit «la Morel», merge spre S. până la Odaia-Popeĭ, apucă spre E. până la Coardele, iar de aicĭ spre S.-V. până la Călieni (jud. Putna) şi Chităroaia, unde trece în com. Fundeni, făcînd o curbă spre V.

Răzeşiĭ satuluĭ Lieşti trec peste hotarul natural, care e Siretul în partea de V., avînd proprietăţĭ şi dincolo de Siret până în rîul Putna (jud. Putna), care în vechile hotărniciĭ se identifica cu numirea Ruginosul, după cum se aude şi astăzĭ între locuitorĭ.

Terenul e aproape şes. În partea de E. se ridică vre-o cîteva dealurĭ, care o brăzdează de la N. spre S. Cel maĭ însemnat este Dealul-Călmăţuiuluĭ.

Apele care udă comuna sunt: Siretul, în partea de V., formînd şi limita între jud. Tecuciŭ şi Putna. Gîrla-Bîrloviţa, care pleacă din Siret, curge în direcţia N.-S.-E., şerpueşte prin vechiul sat Lieşti şi se varsă în Bîrlad, în raionul satuluĭ. Bîrladul, în partea de V. curge în direcţia N.-S. şi se varsă în Siret în raionul aceste̦ĭ com. Călmăţuiul în partea de E. a com., curge de la N. spre S., avînd o albie adîncă. Gerul, care formează limita de răsărit a com., curge în direcţia N.-S. şi formează o vale frumoasă, acoperită cu fîneaţă.

Populaţia com. este de 934 familiĭ, saŭ 3763 suflete, din carĭ 843 contribuabilĭ; locuesc în 885 case. Ştiŭ carte 450 bărbaţĭ şi 120 femeĭ.

Teritoriul com. este de 7512 hect., şi 62 ariĭ. Locuitoriĭ din Lieşti, carĭ sunt vechĭ răzeşĭ, stăpînesc 1646 hect.; vechiĭ clăcaşĭ din Şerbăneşti şi o parte din Lieşti stăpînesc 1194 hect., iar proprietarul 7672.

Vite sunt: 263 caĭ, 7 taurĭ, 125 epe, 1768 boĭ, 1328 vacĭ, 4 catîrĭ, 7 bivolĭ, 4103 oĭ şi 43 capre.

Locuitoriĭ posedă 558 plugurĭ de fer, 14 de lemn, 14 cazane de făcut rachiŭ; iar proprietariĭ aŭ: 4 maşinĭ de secerat, 2 maşinĭ de bătut porumb, 4 maşinĭ de semănat, cum şi 2 morĭ de foc, una în Lieşti şi cea-l'altă în Şerbăneşti.

Sunt 3 bisericĭ, una în Lieşti şi două în Şerbăneşti, deservite de 4 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 3 şcolĭ, 2 în Lieşti, una de băeţĭ şi una de fete, şi o a 3, mixtă în Şerbăneşti. Şcoala de băeţĭ din Lieşti s'a înfiinţat, la 1865 şi e frecuentată de 96 copiĭ. Şcoala de fete s'a înfiinţat la 1881 şi se frecuentă de 29 eleve. Şcoala din Şerbăneşti s'a înfiinţat la 1881, şi e frecuentată de 42 elevĭ.

Veniturile ca şi cheltuelile com. sunt de 9953 leĭ, 29 banĭ.

Comerciul se face de 18 persoane.

Pe teritorul comuneĭ, în partea de E., se află o fîşie de pămînt nisipos care începe din comuna Torceşti şi continuă până în pădurea Hanul-Conachi, în direcţie N.-S.; d-l Gr. Ştefănescu, în cartea-ĭ de geologie, zice că aicĭ a fost apă; locuitoriĭ aŭ făcut plantaţiunĭ de plopĭ şi sălciĭ.

Locuitoriĭ din Lieşti sunt vechĭ răzeşĭ; iar ceĭ din Şerbăneşti sunt parte răzeşĭ, parte împroprietărițĭ la 1864.

Căile de comunicaţie sunt: Şoseaua naţională Tecuciŭ-Galaţi, care trece prin mijlocul satelor Lieşti şi Şerbăneşti; calea ferată Iveşti-Hanul-Conachi, care formează limita de E. a satelor;

şoseaua judeţeană Lieşti-Lungociul şi Călieni (jud. Putna) care uneşte satul Şerbăneşti cu Călieni prin un pod de vase umblător. Aicĭ se află prima baterie a forturilor Nămoloasa-Focşani.

Intreaga com., la 1881, se află situată pe deal în urma inundaţiilor Siretuluĭ şi Bîrladuluĭ. Ea prezintă un aspect plăcut, avînd străzĭ drepte şi largĭ, case maĭ igienice şi bine făcute, în mare parte învelite cu tablă şi şindrilă.

Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la tîrgul Iveşti, iar toamna la Galaţi; transportul se face pe şoseaua naţională, cu carele cu boĭ saŭ cu căruţe cu caĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Buceşti, de care se desparte printr'o stradă largă numită Hăţaşul; la S., cu com. Fundeni; la V. cu rîul Siret şi la E. cu jud. Covurluiŭ, de care se desparte prin rîul Gerul.

Lieşti, *sat,* în jud. Neamţu, com. Petricani. Vezĭ Julfeni.

Lieşti, *sat,* făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. E situat pe un platoŭ, între rîul Bîrlad, la V. şi calea ferată, la E., avînd o poziţiune frumoasă. Aicĭ este reşedinţa comuneĭ. Satul actual datează de la 1881, strămutat din vale.

Are o populaţie de 590 familiĭ, saŭ 2355 suflete, carĭ locuesc în 569 case.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, făcută de obştia satuluĭ la 1886, sub îngrijirea preoţilor Vasile şi Ştefan Ciuntu, carĭ aŭ condus lucrarea până la sfîrşit. Biserica este mare, încăpătoare, avînd o catapeteazmă de un aspect frumos, lucrată cu artă. Este deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ, şi a doua de fete, întreţinute de stat. Şcoala de băeţĭ se frecuentă de 96 elevĭ, iar cea de fete de 29 eleve.

Satul datează din secolul al XV-lea.

In vechime era situat tot pe deal, în locul unde se află astăzĭ; aceasta se dovedeşte prin urmele bisericeĭ ce se vede şi astăzĭ la «Vadul-Păuşeştilor», spre S.

Din cauza deselor invaziunĭ Tătăreştĭ şi Turceştĭ, fiind-că pe aicĭ era drumul spre Moldova, locuitoriĭ s'aŭ strămutat pe vale în unghiul ce-l face Siretul cu Bîrladul.

Aicĭ aŭ stat până la anul 1881. Eĭ s'aŭ întins din malul Bîrladuluĭ până în al Siretuluĭ pe ambele laturĭ ale gîrleĭ Bîrloviţa. Aicĭ şĭ-aŭ făcut o biserică pe malul Siretuluĭ, biserică care era aproape să fie dărîmată de Siret; locuitoriĭ văzînd că biserica va cădea de pe malul Siretuluĭ aŭ luat o parte din lemnăria aceştia şi aŭ dus-o la satul Negrea, care pe la 1866 depindea de com. Lieşti.

Maĭ înainte eĭ făcuseră o altă biserică, în mijlocul satuluĭ, pe malul gîrleĭ Bîrloviţa. Construcţia de gard, are o vechime, se zice, de 100 anĭ. Cu strămutarea satuluĭ la 1881, ea a fost părăsită, şi astăzĭ e ruinată. Satul de pe vale ni se înfăţişează ca o grădină frumoasă, avînd diferiţĭ pomĭ fructiferĭ şi viĭ şi străbătută de şos. comunală care duce la Siret.

La anul 1881 o revărsare mare a Siretuluĭ, unită cu Bîrladul, a făcut că nu numaĭ satul Lieşti, dar şi Buceşti, Vultureni, Blăjeri-d.-j. şi Şerbăneşti să se ridice pe deal, unindu-se aproape toate.

Lieşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre S.-V. de Bîrlad. Formează o comună (com. Lieşti) cu cătunele: Huştiul şi Ciorăşti, avînd o populaţie de 1106 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ; locuesc în 242 case.

Teritoriul com. este foarte deluros. Se cultivă viea pe o suprafaţă de 367 hect., 50 ariĭ, livezile cu prunĭ pe o întindere de 50 ariĭ.

Are o şcoală primară de băeţĭ; 2 bisericĭ. Comerciul se face de 5 persoane.

Bud. com. e de 7973 l., 63 b.

Lieşti, *deal,* pe a căruia coastă de V. se află satul Ştioborăni, iar pe cea de E. satul Bălţaţi, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. din dealul Popeştilor, continuă spre S., străbate teritoriul com. Ştioborăni, şi apoĭ se termină în Valea-Crasneĭ, pe teritoriul com. Vineţeşti, din jud. Fălciŭ.

Lieşti, *lac,* spre V. de satul Gugeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, unde odinioară a fost sat, din a căruĭ urme se văd şi astăzĭ ruinele bisericeĭ. Vechiĭ locuitorĭ aĭ aceluĭ sat s'aŭ strămutat în satul Gugeşti de astăzĭ.

Lieşti, *trup de moşie* particulară, în raionul satuluĭ Tătăreşti, com. Corni, jud. Tecuciŭ.

Lieşti, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub dealul Lieşti şi al Rîşcaneĭ, udă valea dintre aceste două dealurĭ, trece prin satul Bălţaţi, com. Ştioborăni, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ şi se varsă în pîrîul Vineţeşti, com. cu acelaşĭ nume.

Lieşti-Miclesculuĭ, *mahala,* făcînd parte din com. Lieşti, jud. Tecuciŭ, situată între şoseaua naţională şi rîul Bîrlad, despărţind satul Lieşti, de Şerbăneşti, prin o şosea.

Locuitoriĭ îĭ maĭ zice şi Păuşeşti.

Ligureşti, *cătun,* al com. Coţi, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ şi 24 case.

Liiceni, *cătun,* al com. Drăghiceni, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, aşezat pe coasta unuĭ deal, la 5 kil. spre E. de Caracal şi aproape de şoseaua Caracal-Craiova. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 140 m. Are 60 familiĭ, saŭ 262 suflete; o biserică, Adormirea-Maiceĭ Domnuluĭ (1852), cu un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Liliacul. Vezĭ Arămeşti-Boereşti, sat, jud. Roman.

Liliaculuĭ (Muchia-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cîndeşti, căt. Sătucul, ramificaţie din movila Cerbul, acoperită cu izlaz. E punct trigonometric.

Lilieci, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cătruneşti-Miineasca, plasa Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la S. de Cătruneşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 824 hect., cu o populaţie de 385 locuitorĭ.

Fraţiĭ Dumba aŭ 586 hect. şi locuitoriĭ 238 hect. Proprietariĭ cultivă 500 hect. (30 izlaz, 56 pădure). Locuitoriĭ cultivă 228 hect. (10 izlaz).

Comerciul se face de 3 persoane. Are 1 heleşteŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 337 şi al celor micĭ de 941.

Satul s'a înfiinţat la anul 1795 de Nedelcu Logofătul.

Lilieci, *sat,* făcînd parte din com. rur. Frunzineşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov. Cade spre E. de Frunzineşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 2094 hect. (împreună cu Frunzineşti, Orasca şi Piţigaia), din carĭ D-l N. D. Amira are 1850 hect. şi locuitoriĭ (împreună cu ceĭ din Frunzineşti, Orasca şi Piţigaia), aŭ 244 hect.

Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 sterpe, 35 izlaz şi 343 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Populaţia satuluĭ e de 104 suflete.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 96 şi al celor micĭ de 371.

Lilieci, (Siliştea-Satuluĭ saŭ **Liliecii-Ţigănimeĭ),** *loc,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, unde în vechime era un sat, care avea curte boĭerească şi o biserică. Acum 100 de anĭ satul Gioseni era pe acest loc, de unde a trebuit să se mute din cauza stricăciunilor făcute prin răvărsările Siretuluĭ.

Lilieci, *deal,* în jud. Prahova, com. Ceptura, pl. Cricovul, pe vîrful căruia e un platoŭ, care a aparţinut uneĭ Doamne Neaga. Dovadă că acolo a fost o casă, un palat domnesc, o cetăţuie saŭ altceva, este că se vede şi până azĭ o aleie de liliecĭ, din grădina aceluĭ palat.

Liliecilor (Dealul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, căt. Merei, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul; face hotar despre com. Vintilă-Vodă; e acoperită de pădure măruntă.

Ælilieşti

Lilieşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ţintea, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la anul 1848.

Limba-Capreĭ, *ĭezer,* în jud. Brăila, com. Ciacîrul, la N. de privalul Mucuroaea, între ĭezerele Peştiĭ-Romîneştĭ şi Peştiĭ-Turceştĭ.

Limba-Gogîĭ, *deal,* acoperit cu viĭ şi livezĭ, în partea de V. a satuluĭ Costuleni, com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Limbari, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, de pe la izvoarele pîrîuluĭ Răcăciuni.

Limbăşelul, *vale,* jud. Prahova, formată din diferite micĭ vîlcele, carĭ-şĭ iaŭ naştere din apropierea găreĭ Predealul şi munteluĭ Susaiul; curge de la N. spre S. şi se varsă în pîrîul Azuga, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Predealul.

Limbĭ (La-Treĭ-), *pescărie,* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. rur. Sf. Gheorghe (saŭ Chidrilez=Catîrlez), se află aşezată pe o ridicătură împărţită în alte 3 micĭ, care aŭ forma unor limbĭ; această ridicătură se află în grindul Zaton-Vechiŭ, coprins între gîrla Zaton-Vechiŭ, şi Marea-Neagră; este formată din maĭ multe colibe unde staŭ pescariĭ.

Limboeşti, *sat,* jud. Tutova, pl. Simila, com. Vlădeşti pe pîrîul Horoeta, spre N. de satul Vlădeşti. Are 195 locuitorĭ şi 55 case.

Limpede (Lacul-), *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, situat în partea de V. a com., pe muntele Măgura-cu-Leşile; are o întindere de 1/2 hect. şi conţine păstrăvĭ şi caracudă, ce se consumă în localitate.

Limpedea, *luncă,* jud. Bacăŭ,

pl. Bistrița-d.-j., com. Osebiți-Mărgineni, din dreapta Bistriței și în dreptul satuluĭ Gheräești.

Limpedea, *gîrlă*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Osebiți-Mărgineni, care este un braț al Bistriței, de pe malul săŭ drept; ia naștere maĭ sus de satul Gheräești, unindu-se iar cu Bistrița maĭ jos de acest sat.

Limpegiorul, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Tazlăul; se varsă în stînga pîrîuluĭ Tazlăul; apa sa este minerală și servește pentru băĭ.

Limpezelul, *izvor*, udînd com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova, se vărsă în gîrla Lopatna.

Limpezișul, *cătun*, al comuneĭ Cioranca, jud. Buzăŭ, cu 240 locuitorĭ și 65 case; e format din însurățeĭ.

Limpezișul, *numire* ce se maĭ dă *uneĭ părțĭ din moșia* Glaveșul, din corpul Bădeni-Miluiți, jud. Buzăŭ.

Limpezișul, *baltă*, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Vlah-Chioi; este maĭ mult o prelungire sudică a bălțiĭ Vederoasa, și se continuă spre S. cu stufăroasa baltă Sarpul; este așezată între dealurile: Alimanul la V. și Vlah-Bair la E.; pe malul săŭ V. este așezat satul Aliman, iar pe cel E. satul Vlah-Chioi; are o întindere de 250 hect., acoperită în cea maĭ mare parte cu stuf; conține pește ce se consumă în localitate.

Linești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vulturești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Linieri, *mahala*, com. rur. Salcia, pl. Podgoria, județul Prahova.

Lingura, *pîrîŭ*, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Cîndești; izvorește din ramura dealurilor Dragva, și se varsă pe partea dreaptă a pîrîiașuluĭ Dragva.

Lingurari, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, situat la 2 kil. de satul Luncani. Are o populație de 23 familiĭ, saŭ 77 suflete.

Lingurari, *sat*, în partea de S. a com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Izvorul, pe o suprafață de 137 hect. și cu o populație de 40 familiĭ, saŭ 248 suflete, țiganĭ lingurarĭ.

Lingurari, *sat* noŭ, în partea de N. a comuneĭ Țibănești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Are o suprafață de 19 hect. și o populație de 65 familiĭ, saŭ 337 suflete.

Vite: 260 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 44 capre și 54 rîmătorĭ.

Lingurari. Vezĭ Bărtălușul, sat, com. Puiești, jud. Tutova.

Lingurari, *loc*, pe dealul cu același nume, com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava, populat cu vre-o 40 de bordeie de Țiganĭ nomazĭ.

Lingurari, *ramură de dealurĭ*, ce se detașează de la hotarul com. Tazlăul, jud. Neamțu (între pîrîiașele Pîrîul-Raduluĭ și Carpenul), pe teritoriul com. Cîndești, formînd în parte, cu culmile despre E.-S., hotarul despre jud. Bacăŭ.

Lingurari, *deal*, ramificare a șiruluĭ de deal, ce se întinde din jud. Iași, în jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Țibănești. Pe culmea luĭ e pădure.

Lingurari, *deal*, în jud. Suceava, com. Valea-Gloduluĭ, prelungire a Dealuluĭ-Rotărieĭ, parte arabil, parte îmbrăcat în pădure.

Lingurari saŭ **Bulgaria**, *iaz*, spre S. de satul Șetrăreni, com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iași; pe lîngă malurile luĭ sunt grădinăriĭ de zarzavaturĭ, de unde și numele luĭ de Bulgăria.

Lingurari, *pîrîŭ*, ce curge prin com. Brătești, pl. Fundul, jud. Roman. Izvorește din marginea de N. a plășeĭ, curge de la N. la S., trece printre satele Averești-d.-s. și Izvorul și la S. de acest din urmă se varsă în pîrîul Brăteasca, pe dreapta.

Lingurari, *pîrîŭ*, jud. Suceava; izvorește din Balta-cu-Arinĭ, de pe Dealul-Rotărieĭ, udă teritoriul com. Valea-Gloduluĭ și Siliștea, pe o lungime de 3 kil. și se varsă în Șomuzul-Mic.

Linia, *sat*, cu 57 fam., pe apa Șimniculuĭ, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Budești.

Linia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Argeșelul, avînd o populație de 102 locuitorĭ.

Linia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Poiana, jud. și pl. Prahova.

Linia, *sat*, com. rur. Obislavul, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 386 locuitorĭ.

Linia, *mahala,* în com. rur. Dragoteşti, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Linia, *deal,* acoperit cu pădure, în jud. Roman, pl. Moldoveĭ, com. Hălăuceşti, spre N. de satul Hălăuceşti.

Linia, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 12 hect., pe malul Prutuluĭ, com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Linia-Bisericeĭ, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Cremenari-Moşneni.

Linia-Boerească, *mahala,* în com. rur. Degeraţi, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Linia-Costeĭ, *mahala* saŭ *cătun,* jud. Vlaşca, com. Talpa-Băţcoveni, din pl. Glavaciocul.

Linia-Cuca, *sat.* Vezĭ Cuca, jud. Argeş.

Linia-Dănicei, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Dănicei.

Linia-de-Jos, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Retezul.

Linia-de-la-Deal, *sat,* judeţul Argeş, pl. Cotmeana, com. rur. Găujani.

Linia-de-peste-Vale, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Dănicei.

Linia-de-Sus, *mahala,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Retezul, plaiul Cloşani.

Linia-Dealuluĭ, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărsoiul; are o biserică.

Linia-din-Deal, *sat.* Vezĭ Curteanca, jud. Argeş.

Linia-din-Deal, *sat,* făcînd parte din com. rur. Vîrleni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 354 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1882.

Linia-din-Vale, *sat,* făcînd parte din com. rur. Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 295 locuitorĭ. Este situat pe valea Oltuluĭ. Are o biserică reparată la 1857 de răposatul dr. Ernest de la Pomeray.

Linia-Dobreşti, *sat,* cu 30 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Lăunele-d.-s.

Linia-Hanuluĭ, *sat,* cu 302 loc. jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Bălceşti.

Linia-luĭ-Ciuculete, saŭ **Linia Poduluĭ,** *sat,* jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, com. rur. Cremenari-Flămînda. Aicĭ este o trecătoare cu pod plutitor peste rîul Oltul.

Linia-Mare, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Uda-d.-s.

Linia-Mare saŭ **Creţuleşti,** *sat,* cu 359 suflete, jud. Argeş, pl. Piteşti, com. rur. Crucişoara. Are o biserică, cu hramul Sf. Theodor, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Linia-Mare, *sat,* com. rur. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 564 locuitorĭ. La S. cătunelor Linia-Mare şi Bărăneşti este o biserică zidită pe la 1800 de Diţă Moţ, cu locuitoriĭ din comună, şi reparată la 1879, de preotul Dimitrie Moţescu şi enoriaşĭ.

Linia-Mare, *sat,* com. rur. Albeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Linia-Mare, *deal,* lung de 3 kil. com. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcţiunea de la N. la S.

Linia-Moţeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Dobreşti.

Linia-Păltineanu, *sat,* făcînd parte din com. rur. Butimanul, pl. Znagovul, jud. Ilfov. S'a înfiinţat la anul 1852 de către fostul proprietar al moşieĭ Luceanca, Const. Păltineanu. Locuitoriĭ sunt toţĭ din cătunul Butimanul.

Este aşezat pe loc şes, d'asupra văeĭ Luicăneasca şi udat de la V. spre E. de apa Coadele-Znagovuluĭ.

Are o populaţie de 225 suflete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe moşia d-luĭ A. Vanicu, dîndu-li-se 112 hectare.

Numărul vitelor marĭ e de 145 şi al celor micĭ, tot de 145.

In sat sunt 6 fîntînĭ, afară de fîntîna Izvorul-Tămăduireĭ.

Linia-Poduluĭ. Vezĭ Linia-luĭ-Ciuculete, jud. Argeş.

Linia-Surpatelor, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Olanul.

Linia-Tomeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Dobreşti.

Linia-Ţigani, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărbăteşti; are 44 familiĭ.

Linia-Ţigănia, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, com. rur. Drăguţeşti-Săpunarĭ.

Linseşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre V. de satul Oniceni, la 2 kil. de el. Este aşezat pe deal şi în apropiere de pîrîul Sacaluşul. Are 41 familiĭ, saŭ 182 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ; locuesc în 45 case. Are o biserică de lemn. Se lucrează olăria.

Sunt 296 vite marĭ cornute.

Lintea, *cătun,* al com. Copăcioasa, pl. Amaradia, jud. Gorj, la E. com. de reşedinţă şi situat pe o colină.

Are o întindere de 315 hect., din carĭ: 60 hect. arabile, 105 hect. fîneţe, 104 hect. vie, 23 hect. izlaz şi vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 104 familiĭ, saŭ 409 suflete, din carĭ 102 contrib.; 1 biserică, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 18 plugurĭ, 30 care cu boĭ; 80 vite marĭ cornute, 259 oĭ şi 140 rîmătorĭ; 20 stupĭ.

In cătun se găsesc: 4 fîntînĭ; 3 teascurĭ de vin.

Linteşti saŭ **Bascovele,** *sat,* cu 40 familiĭ, saŭ 180 suflete jud. şi pl. Argeşul, com. rur. Bascovele. Aicĭ este mănăstirea Bascovele saŭ Bascovul, întemeiată de Şerban-Vodă-Cantacuzino şi redusă acum la biserică de mir. Afară de schit maĭ este aicĭ şi o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu un preot şi un cîntăreţ.

Linteşti, *deal,* spre E. de com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, cu direcţia spre S., avînd o lungime de 400 m.

Linţeĭ (Vîrful-), *deal,* în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., ramificaţie din muntele Pănătăul; servă de hotar despre com. Pănătăul, între comunele Begul şi Valea-Fîntîneĭ.

Lipănescu. Vezĭ Meteleul-Lipănescu.

Lipăneşti, *sat,* com. rur. Boldeşti, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, fondată din temelie la 1810, cu cheltuiala D-lor Costache Ion şi Sultana Lipănescu, foştĭ proprietarĭ.

Aci e reşedinţa com.

Lipcăneasa, *numire* ce purta în vechime *parte din moşia* Viişoara, jud. Teleorman, ce îĭ maĭ zicea şi Vlănicuţeanca. Cu aceste două numirĭ se găseşte trecută în actele de hotărnicie.

Lipcăniţeĭ (Dealul-), *deal,* pe moşia Darabani, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Lipia, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Sărăţeĭ, situată la V. oraşuluĭ Buzăŭ, la 8½ kil. Limita la N., începe de la Lacul-cu-Zălogĭ (Vîrful-Baloşi), de unde se lasă în Valea-Ciobănoaia, întîlneşte hotarul moşieĭ Ilieasca, pe care merge până dă în hotarul moşieĭ Bănceasca; la E., din hotarul moşieĭ Bănceasca, continuă pe hotarul moşieĭ Simileasca, pănă în pădurea Crîngul (oraşul Buzăŭ); la S., începe de la Crîngul şi, pe hotarul moşieĭ Stîlpul, merge pănă în marginea căt. Odăile (com. Mereĭ), apoĭ, pe hotarul moşnenilor Mereeni, printre diverse sforĭ de moşiĭ şi viĭ, ajunge la căt. Valea-Puţuluĭ; la V., continuă pe slemnea dealuluĭ Chilmiziul, care o desparte de proprietatea moşnenilor Grăjdăneni şi urcă în vîrful Baloş la Lacul-cu-Zălogĭ.

Suprafaţa sa e de 2241 hect., din care 1135 arabile, 204 pădure, 16 fineaţă, 143 izlaz, 104 livede, 523 vie şi 116 loc sterp. Afară de o mică sfoară de moşie a statuluĭ, tot teritoriul este al moşnenilor, despărţit în treĭ părţĭ: Mirceşti, Noceşti şi Bănceşti. Fie-care din aceste trupurĭ s'a sub-divizat în nenumărate sforĭ, după cetele de moşnenĭ formate maĭ în urmă, aşa că maĭ la fie-care pas eştĭ într'o nouă proprietate. Pămîntul e şes şi fertil; în partea de N. are dealurĭ acoperite de viĭ, livezĭ şi pădure. E pusă în contact cu comunele: Buzăul, Merei, Gura-Sărăţeĭ, Valea-Teancului, prin drumurĭ naturale; iar cu şoseaua naţională, prin calea comunală Lipia-Crăcănată, prin căt. Odăile.

Com. e formată din cătunele: Ciobănoaia, Lipia, cu sub-diviziunile: Hoizanul şi Saragelele, Nenciul cu sub-diviziunile: Ceauş-Tatu şi Valea-Puţuluĭ, avînd o populaţie de 2310 locuitorĭ, din care 429 contribuabilĭ; locuesc în 496 case.

Vite sunt: 696 boĭ, 219 vacĭ, 144 viţeĭ, 183 caĭ, 59 iepe, 7 capre şi 665 porcĭ. Stupĭ sunt 30.

Meseriaşĭ sunt: 7 lemnarĭ, 68 butnarĭ, 4 croitorĭ, 6 cizmarĭ, 8 fierarĭ, 2 cojocarĭ.

Are o şcoală de băeţĭ, frecuentată de 66 elevĭ şi una de fete, cu 44 eleve. Bisericĭ sunt 4, cu 3 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 2 paraclisierĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae. Cîrciumĭ 10. Casele sunt confortabile şi curate.

Com. e foarte vechie şi în secolul XVI exista. Pe la 1590 era locuită de cetele de moşnenĭ din Silişte: Drăgosteştĭ, Mirceştĭ, Zmedeştĭ şi Arcăneştĭ. In timp de invaziĭ a fost pustiită, dar locuitoriĭ, care se re-

trăgeaŭ în pădurile de pe muntele Căpreanu, reveneaŭ îndată ce se stabilea ordinea. De la 1812, a fost ferită de întîmplări nenorocoase şi aşa a putut prospera.

Se vede că locuitoriĭ de pe aci n'aŭ avut tot-dea-una bună reputaţie. Cuvîntul «lipian» servă în jud. Buzăŭ, pentru a închipui pe omul: şiret, minciunos, înşelător, fără scrupule.

Lipia (Moşeşti), *cătun* de reşedinţă al com. Lipia, jud. Buzăŭ, cu 1780 locuitorĭ şi 371 case. De dînsul se alipesc cătunaşele Hoizanul şi Saragelele.

Lipia, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Lipia-Bojdani. E situat la S. de Gruiul, pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa. Locul coprins între sat şi rîul Ialomiţa este zmîrcos. La S. se mărgineşte cu pădurea Balta-Neagră.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 1507 hect., cu o populaţie de 752 locuitorĭ.

Statul are 1177 hect. şi locuitoriĭ 330 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 660 hect. (7 sterpe, 50 izlaz, 450 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Comerciul se face de 6 persoane.

Numărul vitelor marĭ e de 335 şi al celor micĭ de 592.

Lipia (Poporul), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Merei, proprietate a moşnenilor din com. Merei. Are 764 hect., din carĭ 200 arabile, 52 izlaz, 43 pădure, despărţită în sforile: Scoarţa, Nisipoasa, Lespezile şi Chilmiziul, 345 vie, 26 livezĭ, restul sfoara Bărbuleanca şi locurĭ sterpe.

Lipia (Mărcuţa), *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Lipia.

Lipia-Bojdani, *com. rur.*, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la marginea de N. a judeţuluĭ, la N. şi la 46 kil. de Bucureşti, lîngă rîul Ialomiţa.

Se compune din satele: Bojdani, Bîra, Coadele, Dobroseşti, Fundul, Ghermăneşti, Gruiul, Lipia, Şanţul şi Turbaţi, cu o populaţiune de 5242 locuitorĭ (împreună cu călugăriĭ de la mănăstirea Căldăruşani), din carĭ 870 contribuabilĭ; locuesc în 1211 case şi 9 bordee.

Suprafaţa totală a com. e de 12948 hect. Proprietatea e a statuluĭ, care posedă 9970 hect. şi locuitoriĭ, carĭ aŭ 2979 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 5957 hect. (423 hect. izlaz, 3540 pădure şi 50 sterpe). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are 8 bisericĭ: la Bojdani, Coadele, Dobroseşti, Ghermăneşti, Gruiul, Lipia, Turbaţi şi mănăstirea Căldăruşani. Această comună, cu pămînt fertil, cum e acela de pe malurile Ialomiţeĭ, e una din comunele rurale din judeţ din cele maĭ îmbelşugate.

Vite sunt: 745 caĭ şi iepe, 6 armăsarĭ, 1447 boĭ, 719 vacĭ, 116 viţeĭ, 9 bivolĭ, 62 capre, 3620 oĭ şi 374 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 386 plugurĭ; 281 cu boĭ şi 105 cu caĭ; 660 care şi căruţe: 437 cu boĭ şi 223 cu caĭ.

Comerciul se face de 33 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Improprietăriţiĭ sunt 874 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 521 locuitorĭ.

Budgetul com. e de 12858 leĭ la veniturĭ şi de 11674 leĭ la cheltuelĭ.

Lipia-Bojdani, *moşie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Căldăruşani, jud. Ilfov, arendată cu 14100 leĭ anual, împreună cu trupul Brînzeasca, afară de Surlari şi Heleşteul, lăsate în folosinţa mănăstireĭ.

Lipianca, *numire*, care se maĭ dă *moşieĭ* Bălaia, din jud. Buzăŭ, com. Gherăseni.

Lipianca, *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Tăbărăşti, căt. Gălbinaşul; are o întindere de 130 hect.

Lipicul, *sat*, cu 50 familiĭ, saŭ 120 suflete, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Săpata-d.-s.; are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot.

Lipienĭ (Sforile-Moşnenilor-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, căt. Tăbărăşti; are 450 hect. posedate în devălmăşie de Moşneniĭ Lipienĭ, din căt. Lipia şi Valea-Teancului.

Lipitoarea, *vîrf de munte*, din culmea Joiţeĭ, în plaiul Loviştea, jud. Argeş, cu o înălţime de 1964 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre.

Lipitorilor (Lacul-), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura, căt. Unguriul, conţinînd peştĭ şi lipitorĭ.

Lipniţa, *com. rur.*, pl. Silistra-Nouă, jud. Constanţa.

Este situată în partea de V. a judeţuluĭ, la 101 kil., spre V., de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ şi în cea de N. a plăşeĭ, la 20 kil. spre N.-E. de oraşul Ostrov, reşedinţa ocoluluĭ. Comunele învecinate sunt: Cîlnia, la 5 kil., spre N.-V.; Ghiuvegea, la 5 kil., spre S.-E.; Satul-Mare, la 8 kil., spre N.;

Oltina, la 8 kil., spre N.-E.; Garvan, la 7 kil., spre S.-V.; Gîrlița, la 10 kil., spre V.

Se mărgineşte la N. cu com. rur. Satul-Noŭ, de care se desparte prin valea Coşlugea şi adiacenta eĭ, valea Iroftie; la E., cu comunele: Oltina, Caranlîc şi Ghiuvegea, despărțindu-se de cea d'întîiŭ prin lacul Oltina, bălțile Ciamurlia şi Iortmac, de cea d'a doua, prin valea Ghiuvagea, iar de cea d'a treia prin valea Dermen-Ceair; la S., cu com. rur. Garvan, de care se desparte prin dealurile Sîrt-Iol-Bair şi Curdeli; la V., cu comunele Gîrlița şi Cîlnia, sepărîndu-se de cea d'întîiŭ prin dealul Scorci, de cea de a doua prin culmea Coşlugea.

Relieful soluluĭ este accidentat de culmea Coşlugea, cu ramificațiunile sale. Movilele sunt numeroase artificiale, şi aŭ servit odinioară ca locurĭ de înmormîntare, ca puncte de observare şi orientare; toate sunt acoperite cu iarbă.

Văĭ sunt numeroase; însă prea puține aŭ apă şi aceasta numaĭ în timpul ploilor, toamna şi primăvara, şi după topirea zăpezilor.

Pe teritoriul comuneĭ se află iezerul Oltina, la N.-E., a căreĭ parte meridională, care acoperită în bună parte cu stuf şi insule plutitoare, formate de iarbă şi plante acuatice, aparține comuneĭ; conține peşte ce se consumă în localitate; este prelungit la S. cu două bălțĭ: Ciamurlia şi Iortmac ce aŭ malurile ridicate şi sunt acoperite în toată întinderea lor cu stuf.

Se compune din două cătune: Lipnița, reşedința, aşezată în partea S., pe valea Lipnița, închisă şi dominată la S. şi E. de dealul Sîrt-Iol-Bair, iar la V., de movilele Caragia şi Almalî-Cula; sat strîns, cu un aspect plăcut. Coşlugea, în partea N. a comuneĭ, pe valea Ghiol-Ceair, la 3 kil., spre N.-V. de reşedința, dominat la V. de dealul Coşlugea, la E. de dealul Curt-Orman, are un aspect maĭ frumos ca precedentul, avînd case bine zidite şi înconjurate cu grădinĭ şi livezĭ. Suprafața totală a comuneĭ este de 5073 hect., din carĭ 329 hect. vetrele celor 2 sate, iar restul împărțit între stat cu proprietariĭ, carĭ posedă 728 hect. şi loc. carĭ aŭ 4016 hect.

Populațiunea este de 302 familiĭ, saŭ 1272 suflete: 677 bărbațĭ, şi 595 femeĭ: 614 necăsătorițĭ, 552 căsătorițĭ, 24 văduvĭ, 2 divorțațĭ; 1272 cetățenĭ romînĭ: 1268 ortodoxĭ, 3 protestanțĭ, 1 mahomedan; 681 agricultorĭ şi meseriaşĭ, 2 comercianțĭ.

Sunt 468 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ, una în cătunul Lipnița, cu hramul Sfințiĭ Împărațĭ, şi a doua în cătunul Coşlugea, cu hramul Sfînta Treime; sunt deservite de 2 preoțĭ, şi 2 cîntărețĭ. Este şi o geamie.

Şcolĭ sunt două, rurale mixte, cîte una în fie-care cătun, conduse de 2 învățătorĭ şi 2 învățătoare şi frecuentate de 96 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 127 plugurĭ, 234 care şi căruțe, 127 grape de fier; 1 moară cu aburĭ şi 5 morĭ de vînt.

Sunt peste 3400 capete de vite, maĭ cu osebire oĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5673 leĭ la veniturĭ şi 4484 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Ostrov-Medjidia, care trece prin sat; apoĭ drumurĭ vecinale şi comunale, care unesc cătunele între ele şi cu satele invecinate ca: Oltina, Cîşla, Garvan, Cuingiuc, Gîrlița, etc.

Lipnița, *sat,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, căt. de reşedință al com. Lipnița, aşezat în partea de N. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, pe valea Almalîcul saŭ Lipnița; are o întindere de 2103 hect., din care 121 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu o populație de 237 familiĭ, 675 suflete, în maioritate Romînĭ, care locuesc în 125 case.

Lipova, *com. rur.,* jud. Vasluiŭ, la 43 kil. de oraşul Vasluiŭ şi la 7 kil. de Pungeşti, reşedința plăşeĭ. Are forma unuĭ dreptunghiŭ, fiind înconjurată de maĭ multe dealurĭ, carĭ în părțile de S., V. şi N., formează hotarele sale, iar în partea despre E., se prelungeşte un şes, care la satul şi com. Dragomireşti din jud. Tutova, se uneşte cu şesul Tutoveĭ.

Comuna se compune din următoarele sate:

Lipova-Răzeşi, de care țin micele cătune: Petrăşcani, Valea-Satuluĭ, Henţeşti, Popusocul şi Popeşti;

Valea-Caselor, de care țin cătunele: Valea-Măruluĭ, Costişa şi Drăcoaia;

Valea-Moşneaguluĭ;

Mijlocul.

Toate aŭ o întindere de 3088 hect., din care 499 hect. pădure şi 1360 loc de cultură, fînaț, imaş, ale proprietățeĭ, iar 1299 hect., ale locuitorilor, şi 43 hect. viĭ şi livezĭ.

Are o populație de 355 familiĭ, saŭ 1209 suflete; are 2 bisericĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreț; un schit lipovenesc; o şcoală; o moară de apă; 1 iaz; 1 cîrciumă.

Vite: 298 vite marĭ cornute, 7 bivolĭ, 710 oĭ, 25 capre, 95 caĭ şi 136 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la veni-

turĭ de 2172 leĭ, 87 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 2089 leĭ, 86 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 37 pluguri şi 36 care cu boĭ, 10 plugurĭ şi 22 căruţe cu caĭ.

Sunt 90 stupĭ cu albine.

Lipova, *pîrîŭ,* ce vine din jud. Vasluiŭ, intră în jud. şi plasa Tutova, pe la com. Dragomireşti; udă această com. şi se varsă în pîrîul Tutova, de a stînga, din jos de satul Dragomireşti.

Lipova - Mănastireĭ (Valea - Hogeĭ), *sat,* în partea de N. a com. Doagele, plasa Racova, jud. Vasluiŭ, situat parte pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, iar parte pe şes. Are o suprafaţă de 1166 hect., din care 429 hect. pădure şi 278 loc de cultură, fînaţ şi imaş, ale locuitorilor.

Are o populaţie de 125 familiĭ, saŭ 561 suflete.

In Lipova este o biserică, cu 1 preot şi un eclesiarc. Această biserică s'a zidit la 1840 de către Toma Cozma şi până la secularizare a fost schit în care locuiaŭ 60 călugărĭ, cu 1 egumen şi cînd era pendinte de mănăstirea Neamţuluĭ. După secularizare, acest schit a fost prefăcut în ospiciŭ pentru săracĭ şi de la 1871 strămutîndu-se ospiciul la Răchitoasa, în jud. Tecuciŭ, a rămas ca simplă biserică de mir. Dependinţele, zidul şi clopotniţa, sunt aproape în ruine.

Este o şcoală, înfiinţată în 1882, întreţinută de comună şi frecuentată de 20 elevĭ.

Vite: 281 vite marĭ cornute, 769 oĭ, 5 capre, 36 caĭ şi 32 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 8 plugurĭ şi 46 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 97 stupĭ.

Lipova-Răzeşi, *sat,* în partea de E. a com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat pe un platoŭ ce se prelungeşte spre N., până aproape de culmea dealuluĭ Racova, ce desparte com. Lipova de Gîrceni.

De acest sat ţin şi micele cătune: Pătraşcani, Valea-Satuluĭ, Henţişti, Popusocul şi Popeşti. Se întinde pe o suprafaţă de 886 hect., din care 71 hect. pădure şi 100 hect. loc de cultură, fînaţ, imaş, ale proprietăţeĭ, iar 715 hect. ale locuitorilor răzeşĭ carĭ posedă şi 40 hect. viĭ şi livezĭ.

Are o populaţie de 233 familiĭ, saŭ 689 suflete.

Este reşedinţa comuneĭ; şi are o şcoală, înfiinţată în anul 1869, frecuentată de 32 elevĭ; o biserică, făcută de lemn de stejar la 1834, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o cîrciumă.

In partea de E. a satuluĭ, este un platoŭ, numit Patraşcani, ce, se zice şĭ-a luat numele de la Pătraşcu, un logofăt al luĭ Ştefan-cel-Mare.

Spre S. de sat, aproape de pîrîul Lipova, este şi astăzĭ o fîntînă, numită Fîntîna-Doamneĭ, iar spre V. de fîntînă este locul numit Beciul-Doamneĭ, se zice că atît fîntîna cît şi beciul, sunt făcute de pe timpul luĭ Ştefan-cel-Mare. In locul acestuĭ beciŭ, pe la 1883, nişte locuitorĭ, săpînd, la o adîncime cam de 1/2 stînjen, n'aŭ dat de cît de năsip; bătrîniĭ însă spun că dacă s'ar săpa maĭ adînc, s'ar da de urmele beciuluĭ.

Vite: 164 vite marĭ cornute, 7 bivoliĭ, 390 oĭ, 38 caĭ şi 36 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 plugurĭ şi 25 care cu boĭ, 6 plugurĭ şi 12 căruţe cu caĭ; 66 stupĭ.

Lipovanul, *iaz,* pe moşia Costeşti, com. Costeşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Lipovanuluĭ (Iazul-), *iaz,* în suprafaţă de 12 hect., pe moşia Hătcăuţi, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Lipovăţul, *com. rur.,* în partea de S. a plăşeĭ Crasna, judeţul Vasluiŭ, la 19 kil. de oraşul Vasluiŭ şi de 42 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşeĭ, situată pe dealurĭ, văĭ şi şesurĭ, între comunele: Deleni, Munteni-d.-j., oraşul Vasluiŭ şi com. Orgoeşti din jud. Tutova.

E formată din satele: Lipovăţul, Corbul, Bolboca şi Zizinca, pe o întindere de 6916 hect., din care 1876 hect., acoperite de pădurĭ şi 3106 hect. pămînt de cultură, fîneţ, imaş, aparţin statuluĭ, iar 1935 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populaţie de 569 familiĭ, saŭ 1741 suflete, din care 73 familiĭ Ruşĭ romanizaţĭ şi 4 familiĭ Evreĭ; 3 biserici, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală; o moară; 4 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 6 persoane.

Vite: 707 vite marĭ cornute, 304 oĭ, 77 caĭ şi 285 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 2320 leĭ la veniturĭ şi de 2275 leĭ, 23 banĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 117 plugurĭ cu boĭ şi 1 cu caĭ; 260 care cu boĭ şi 19 căruţe cu caĭ; 180 stupĭ.

Lipovăţul, *sat,* în centrul com. Lipovăţul, pl. Crasna, judeţul Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Făgădăul, spre S.-E., pe coasta dealuluĭ Suceveni, spre S.-V. şi pe coasta dealuluĭ Lipovăţul, spre N.-V.; pe o suprafaţă de 3126 hect., din care 673 hect. loc de cultură, fînaţ,

imaş şi 1393 hect. pădure, proprietatea statuluĭ, iar 1060 hect. ale locuitorilor.

Are o populaţie de 292 familiĭ, saŭ 1234 suflete.

Este reşedinţa comuneĭ; are o şcoală, înfiinţată în 1868, frecuentată de 45 elevĭ; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ, din care una e zidită de călugăriĭ grecĭ, pe la 1860, iar a doua este de lemn, avînd o vechime de peste 400 anĭ, şi despre care se zice că a fost construită de un cioban.

Sunt 2 cîrciume.

Moşia este proprietatea statuluĭ.

Vite: 385 vite marĭ cornute, 250 oĭ, 40 caĭ şi 150 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 64 plugurĭ şi 100 care cu boĭ, 1 plug şi 10 căruţe cu caĭ; 120 stupĭ.

In acest sat s'a aşezat Bogdan-Vodă, cu o parte de oaste moldovenească, în războiul ce a avut cu Alexandru-Vodă, fiul luĭ Iliaş, care era ajutat de Leşĭ, pentru a relua scaunul domnieĭ.

De aicea Bogdan, a purtat prin codri din loc în loc oastea leşească, până în apa Bîrladuluĭ; apoĭ lăsîndu-se în jos, în Valea-Crasneĭ, de-a stînga rîuluĭ Bîrlad şi acolo dîndu-se bătălia, Bogdan a fost învins.

Lipovăţul, *deal,* se întinde de la V. la N., între satele Lipovăţul şi Corbul, com. Lipovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Lipovăţul, *vale,* se întinde de la S.-V. spre N.-E., printre dealurile: Suceveni, Fundoaia, Făgădăul şi Zizinca, com. Lipovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; are o lungime cam de 9—10 kil.; prin ea trece pîrîul Butnariul.

Lipoveni, *sat,* în jud. Neamţu, com. Siliştea, pl. Bistriţa, numit ast-fel din cauza populaţiuneĭ sale primitive, carĭ era compusă din Lipovenĭ aduşĭ şi aşezaţĭ aci de către Ştefan-cel-Mare.

Lipoveni, *fost sat,* în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Borduşani. Urmele acestuĭ sat se maĭ vàd între satele Lăteni şi Borduşani-Micĭ.

Lipoveni. Vezĭ Cristeşti, *sat*, com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Lipovenilor (Gîrla-), *gîrliţă,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. Moru-Ghiol, şi anume pe acela al căt. Dunăvăţul-d.-s.; se desface din braţul Sf. Gheorghe, ceva maĭ spre E. de satul Moru-Ghiol; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la E.-V. la S.-E., brăzdînd partea de E. a pl. şi a com.; se varsă în gîrla Dunăvăţul, ce-va maĭ sus de satul Dunăvăţul-d.-s.; are o lungime de 3 ½ kil.; e puţin adîncă şi curge numaĭ prin stuf.

Lipovul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, la 30 kil. de Craiova şi la 9 kil. de reşedinţa plaşeĭ, Segîrcea.

Este aşezată pe şesul Dăsnăţuiuluĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Dăsnăţuiul şi în apropiere de Dealul-Robuluĭ, renumit pentru viĭ, de pe lunca Dăsnăţuiuluĭ.

Se învecineşte la E. cu com. Cerătul, despărţită prin linia de hotar; la V., cu com. Intorsătura, despărţită prin pădurea Domeniuluĭ Coroaneĭ, numită Rădulea; la N., cu cătunul Sălcuţa, din com. Calopărul, despărţită prin liniĭ de hotar.

Limita linieĭ de N. începe de la E. proprietăţeĭ Statuluĭ, Radovanul, merge spre E. prin capătul de N. al proprietăţeĭ d-luĭ Nicolae Romanescu, al moşiilor d-luĭ Ştefan Vlădoianu şi Domeniuluĭ Coroaneĭ prin Valea-Rea, până în drumul Craioveĭ.

Limita linieĭ de S. începe de la E. proprietăţeĭ Eforieĭ Spitalelor Civile şi merge în linia dreaptă până în proprietatea d-luĭ Vîrvoreanu.

Limita linieĭ de E. merge pe lîngă proprietatea d-luĭ Geblescu, a statuluĭ Malaica, pe drumul Craioveĭ, până în Valea-Rea.

Limita linieĭ de V. începe din proprietatea d-luĭ Amza Protopopescu, merge pe lîngă proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile şi pe lîngă a statuluĭ Radovanul, până ajunge în Valea-Rea.

Se mărgineşte la N. cu Dealul-Robuluĭ, acoperit cu viĭ, pădurĭ de gîrniţă şi cer, cu izlaz pentru păşunatul vitelor. Inălţimea dealuluĭ este de 70 m.

Com. este udată de rîul Dăsnăţuiul, care izvoreşte din Piscul-Negru, din jud. Mehedinţi, atinge teritoriul com. la E. cătunul Radovanul, merge drept spre E. până în Malaica, pendinte de com. Cerătul, apoĭ se îndreptează spre S. şi se varsă în Balta-Popeĭ, între comunele Cîrna şi Plosca. In drumul săŭ prin com., desparte cătunele Lipovul-d.-s. de cătunele Lipopovul şi Calomfireşti. In dreptul celor două d'întîiŭ cătune se află cîte un pod.

Se compune din treĭ cătune: Lipovul, în centru, care este şi cătunul de reşedinţă; Lipovul-d.-s., la 2 kil. 260 m. de căt. de reşedinţă, aşezat pe Valea-Dăsnăţuiuluĭ; Calomfireşti, la N. de Lipovul, şi chiar alăturĭ de el.

In vechime com. se numea Lipovul - Unguresc; s'a fondat

de nişte romînĭ Ardelenĭ din Lipova, la anul 1815, de unde şi numele com. de Lipovul, iar pentru că emigranţiĭ eraŭ numiţĭ de sătenĭ Ungurenĭ, com. a primit numele de Unguri. Maĭ pe urmă s'a fondat cătunul Lipovul-Romînesc, care înainte se numea Ţuţuroaele şi era aşezat puţin maĭ la V. de actuala vatră. Calomfireşti a fost fondat la anul 1880 de însurăţeĭ. Reşedinţa a fost atît în Lipovul-Ungureni, cît şi Lipovul-Romînesc şi în Intorsura, cînd aceasta făcea parte ca cătun din com. Lipovul.

In căt. Lipovul-Romînesc se văd siliştele cătunuluĭ Ţuţuroaele, ce făceaŭ parte din această com. In apropiere de aceste silişte se află măgura, numită Măgura-Băldăluiuluĭ.

Spre E. apeĭ Dăsnăţuiuluĭ se află un şanţ ce duce la Cetăţuia, din com. Cerătul.

Populaţia comuneĭ este de 1644 suflete, carĭ locuesc în 173 case şi 196 bordee.

După legea rurală din 1864 sunt 168 împămînteniţĭ, iar după legea din 1879 sunt 135 însurăţeĭ.

In căt. Lipovul-de-Sus se văd urmele uneĭ cetăţĭ de pămînt; de asemenea se găsesc în toată com. urme de cetăţĭ, movile, gropĭ adîncĭ, etc.

In căt. Lipovul se află o biserică de cărămidă, două schiturĭ, din carĭ unul de cărămidă, despre care se zice că este făcut de haiducĭ şi care azĭ este ruinat cu totul şi un alt schit de lemn făcut de locuitorĭ. In Lipovul-de-Sus, lîngă schit, se află cimitirul satuluĭ.

Este o şcoală mixtă în Lipovul, ce funcţionează din 1883, condusă de un învăţător şi întreţinută de com. şi de administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ. Are 8½ hect. ţarină. Localul e construit cu cheltueala Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de 11783 pog., din care 9731 pog. arabile, 60 fineţe, 640 izlaz, 30 loc sterp şi 601 pădure.

Moşiile de pe teritoriul comuneĭ sunt:

1. Parte din domeniul Segîrcea al Coroaneĭ, cu o suprafaţă de 5600 pog. pămînt arabil şi cu un venit de 90000 leĭ. Inainte aparţinea statuluĭ, iar acum Coroaneĭ.

2. Proprietatea statuluĭ Radovan, numită şi Căluiul, arendată anual cu 9950 leĭ.

3. Proprietatea d-luĭ N. P. Romanescu, care are 450 pog. arabile şi aduce arendă anuală de 6000 leĭ.

4. Proprietatea d-luĭ Ştefan Vlădoianu cu o arendă anuală de 8000 leĭ şi o suprafaţă de 450 pog. arabile.

5. Delimitarea locuitorilor din Lipovul, cu o suprafaţă de 1278 pog.

6. Delimitarea locuitorilor din Lipovul-de-Sus, cu 398 pog.

7. Delimitarea locuitorilor din Calomfireşti, cu 1485 de pog. In total, un venit de 94830 leĭ, daŭ pentru cele 3 delimitărĭ, carĭ aparţin locuitorilor.

Pădurĭ: Rădulea, în com. Lipovul, proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ, are o suprafaţă de 108 hect.; Lunca-din-Vale, tot pe Domeniul Coroaneĭ, de 37 hect.; Radovan, pădurea statuluĭ, de 75 hect.; Lipovul-de-Sus, cu 15 hect., se găseşte în căt. cu acelaşĭ nume şi aparţine d-luĭ Romanescu. Pădurea d-luĭ Vlădoianu are o suprafaţă de 15 hect. Aceste pădurĭ sunt compuse maĭ ales din: gîrniţă, cer, stejar, ulm, corn, frasin, jugastru; predomină stejarul şi gîrniţa.

Viile aŭ o întindere de 183 hect. şi daŭ vin roşu; se găsesc pe moşia Domeniuluĭ Coroaneĭ şi pe aceea a d-luĭ N. P. Romanescu.

In şcoala comuneĭ se lucrează lînă, in, cînepă, în atelierul de funiĭ; tot în şcoală se află un atelier de lemnărie şi unul de fierărie.

Sunt 2 morĭ pe rîul Dăsnăţuiul, una a d-luĭ Alexie Ursu şi una a d-luĭ P. I. Olteanu.

In comună se află o stînă la care se adună oile locuitorilor din Lipov.

In Calomfireşti se află un cizmar şi un fierar. In Lipovul, un zidar, 1 cizmar şi 4 fierarĭ.

Comerciul se face în com. de 8 persoane.

Venitul anual al com. e de leĭ 3271, banĭ 72; iar cheltuelile, de 2468 leĭ.

Lipovul, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, cu reşedinţa primărieĭ. Are 758 suflete: 394 bărbaţi şi 364 femeĭ. Locuesc în 91 case şi 81 bordee. Ştiŭ carte 33 persoane. Are o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1883 şi este întreţinută de comună şi de administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, care a cheltuit 12000 leĭ cu construirea localuluĭ. E condusă de un învăţător şi frecuentată de 29 băeţĭ şi 5 fete din Lipovul, 19 băeţĭ şi 8 fete din Calomfireşti şi 11 din Lipovul-d.-s.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Dumitru; treĭ ateliere, unul de fierărie, altul de lemnărie şi unul de fringhierie.

Meseriaşĭ sunt: 4 cizmarĭ, 4 fierarĭ şi 1 zidar.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Lipovul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, cu o suprafaţă de 450 pog.

şi cu venitul anual de 8000 leĭ, aparţinînd d luĭ Ştefan Vlădoianu. Pe dînsa se găseşte şi pădure de vr'o 15 hect.

Lipovul-de-Sus, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc com. Lipovul, cu 244 suflete: 124 bărbaţĭ, 120 femeĭ. Locuesc în 37 case construite din cărămidă şi din paiente şi 33 bordee.

Aci se află un schit ruinat, o cetăţue de pămînt, siliştea numită Ţuţuroaele, precum şi Măgura - Băldăluiuluĭ şi Măgura-Iepeĭ.

Cîrciumĭ sunt 2.

Lipovul - Radovanu, *moşie,* a Statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Intorsura, plasa Balta, jud. Dolj. Până la secularizarea averilor mănăstireştĭ, moşia aparţinea mănăstireĭ Căluiul, din jud. Romanaţi. Se arendează cu 9950 leĭ anual.

Lipovul - Romînesc, *fost sat,* pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, jud. Dolj, situat ceva maĭ spre V. de actuala vatră. Se maĭ numea Ţuţuroaele.

Lipovul - Ungureni, *nume* ce purta maĭ nainte *com.* Lipovul, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc.

Lipşea, *pîrîŭ,* izvoreşte din muntele Clăbucul, jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, curge spre S. şi intră în jud. Putna. In cursul săŭ superior face hotar între Transilvania şi jud. Bacăŭ, în colţul de S.-V. al judeţuluĭ.

Lisa, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Marginea, la extremitatea de V., între valea Dunăreĭ şi gura văiĭ Duhna, la punctul unde aceasta dă în Valea-Călmăţuiuluĭ.

Se învecineşte la N. cu Piatra, la S. cu com. Vînători, la E. cu com. Viişoara şi la V. cu valea Duhna.

Din dealurile din partea dreaptă a văiĭ Duhna curg abundente izvoare de apă, carĭ daŭ naştere unuĭ pîrîiaş cu numele Duhna, din a căruĭ apă cultivatoriĭ de zarzavaturĭ se servesc pentru irigaţiunea pămîntuluĭ.

Pîrîul Călmăţuiul udă partea despre N. a comuneĭ, formînd limita despre comunele Piatra, Viişoara şi Vînători.

Pămîntul este de o fertilitate excepţională. Din baltă se scoate o cantitate însemnată de peşte. Numeroase turme de oĭ vin aci la iernatic. Balta conţine multă papură şi trestie, iar viile daŭ vin mult şi bun.

Pe teritoriul aceşteĭ com. se găsesc bogate cariere de pĭetriş. Cea maĭ importantă este cea de pe valea Duhna, pe coasta dealuluĭ din stînga. De aci se scoate pĭetriş pentru şosele. Locuitoriĭ numesc această vale Strîngea.

Suprafaţa comuneĭ este de 5315 hect., dintre carĭ proprietatea d-neĭ Zoe Slătineanu ocupă o întindere de 4480 hect. pămînt arabil, iar restul de 400 hect. este baltă, stufiş, izlaz şi fineţe.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt în număr de 145, posedînd o întindere de 350 hect. Pe dealul numit Geroasa locuitoriĭ aŭ 98 ½ hect. viĭ, carĭ produc vin foarte bun.

Populaţia comuneĭ este de 276 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 159 contribuabilĭ.

Are: o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 44 elevĭ; o biserică, cu 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ.

Vite sunt: 258 caĭ, 587 vite cornute marĭ, 2265 vite micĭ şi 153 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 3565, banĭ 88, la veniturĭ şi de leĭ 2922, banĭ 49, la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţiune sunt: la S. spre com. Vînători, spre Viişoara la E. şi spre Piatra la N.; pe şosele vecinale şi pe calea mixtă Turnu-Măgurele-Zimnicea.

La S., pe partea dreaptă a şoseleĭ, se află măgura Buga-Brîncoveanul precum şi resturile uneĭ întăriturĭ de pămînt.

Măgura Buga are o înălţime de peste 10 m., iar ocolul eĭ la bază este cam de 300 m.

In partea de V., la depărtare de cîţĭ-va kil., se află vechiul drum al Alexandrieĭ, numit şi Drumul-Poşteĭ, pe care se comunică şi astăzĭ.

Lisa, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Marginea, proprietatea d-neĭ Zoe Slătineanu. La fixarea graniţelor romîneştĭ, se găseşte citată această moşie de Dionisie Fotino, ca hotar despre Dunăre. Pe la 1741 era tot proprietatea familieĭ Slătinenilor.

Lişteşti, *vechie numire a cătunuluĭ* Agudul, com. Verneşti, jud. Buzăŭ.

Lişteşti-Agudul (Leşculeasa-Voineasca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, cât. Verneşti, com. Agudul, zisă şi Păstoaica; are 230 hect., mare parte arabile.

Lişcoteanca, *moşie,* jud. Brăila, pendinte de com. Filiul; e împărţită în treĭ. Proprietatea D-luĭ Al. Lenş-Filipescu, cu o suprafaţă de 1150 de hect. şi 12000 leĭ venit; a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, 2000 hect., cu 21000 leĭ venit; a moştenitorilor Satnoeni, 90 hect. şi 1800 leĭ venit.

Lişcoteanca - Cărămidari, *tîrlă,* jud. Brăila, la 3 kil. spre N.-E. de satul Filiul, în partea de E. a com. Filiul, situată pe muchea platoulul de N. a judeţuluĭ. Vatra sa e de 8 hect., cu 38 case, populate de 138 suflete.

Vite: 220 vite cornute, 90 caĭ, 630 oĭ şi 25 porcĭ.

Lişcoteanca-Satnoeni, *sat,* jud. Brăila, la 4 kil. spre N.-E. de satul Filiul şi la 1 kil. spre E. de Lişcoteanca-Cărămidari, tot pe muchea platouluĭ de N.

Are o populaţie de 27 familiĭ, saŭ 105 suflete. Vatra satuluĭ e de 12 hect.

Vite: 649 vite marĭ cornute, 140 caĭ, 626 oĭ, şi 60 rîmătorĭ.

Lişcovul, *pîrîŭ,* izvoreşte din com. Schineni, jud. Tutova, curge de la N.-V. spre S.-E., udă teritoriul com. Schineni şi Blăgeşti şi se varsă în pîrîul Elanul, de a dreapta, pe teritoriul jud. Covurluiŭ.

Lişiţarul, *ĭezer,* jud. Brăila, situat la S.-E. de ĭezerul Şerbanul şi curgînd în Titcovul.

Lişna-cu-Sfîrcăuţi, *sat,* pe moşia cu aceeaşĭ numire, com. Suhărăul, pl. Prutul-de-Sus, jud. Dorohoiŭ, cu 172 familiĭ saŭ 611 suflete.

Proprietatea este a erezilor defunctuluĭ Anastase Başotă şi Institutuluĭ Başotă de la Pomîrla.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser; este de zid, făcută de săteni în 1810, şi refăcută în 1843 de Başotă, proprietarul moşieĭ, dîndu-ĭ şi al doilea hram, Sf. Anastase.

Sătenil împroprietărițĭ aŭ 386 hect. 69 ariĭ pămînt, iar proprietatea moşieĭ 1446 hect. 52 ariĭ cîmp şi 143 hect. 22 ariĭ pădure.

Iazurĭ sunt 2, între carĭ acel numit al-Răchiţilor, în suprafaţă de 11 hect. 46 ariĭ, cu peşte şi racĭ.

Sunt 4 pog. de vie.

Drumurĭ principale: acel de la Dorohoiŭ la Darabani şi acel de la Herţa la Săveni.

Hotarele moşieĭ sunt: Suhărăul, Mlenăuţi şi Havîrna.

Lişteava, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, cu 871 suflete: 412 bărbaţĭ şi 459 femeĭ. Locuesc în 86 case şi 74 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Grindeni, ce este la 2 kil.

Acest sat are siliştea Vişa, care este pe moşia Sadova.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, care are în tindă următoarea inscripţiune:

> Această Sfîntă şi Dumnezeiască biserică ce se prăznueşte cu hramul Sf. Erarch Nicolae Sf. M. M. Dumitru şi M. M. Gheorghe, s'a început la 23 Maiŭ 1883 şi s'a terminat la 27 Aprilie, 1885 în zilele M. S. Regeluĭ Carol I, şi a Regineĭ Elizabeta a Romînilor şi în zilele I. P. S. S. Mitropolituluĭ Primat Calinic Miclescu, P. S. S. Episcopuluĭ de Rîmnic Iosif Bobulescu şi S. S. Protoereul judeţuluĭ Dolj, Ştefan Amzulescu. Majestatea Sa Regele Carol I dintr'un sentiment de înaltă generozitate a bine-voit a contribui la această clădire cu mijloacele băneştĭ şi a dăruit maĭ multe odoare şi un clopot, interesîndu-se mult la acest act de bine-facere administratorul Domenuluĭ Coroaneĭ, Ioan Kalinderu. Aŭ maĭ contribuit la această Sfîntă clădire toţĭ locuitoriĭ din Lişteava, precum şi alte persoane din satele vecine, încredinţîndu-se supravegherea lucrărilor de construcţie S. S. Preotuluĭ D. Iliescu. Sfetcu Sfetcu, Nicolae I. Lazăr, Marin Negrilă şi Stoian Radu Lazăr sunt întiitoriĭ şi osîrduitoriĭ acestuĭ sfînt locaş.

La E. de satul Lişteava se văd ruinele unuĭ sat numit Ogrin, lîngă care este o frumoasă fîntînă.

In sat sunt 2 fierăriĭ.

Lişteava, *lac,* jud. Teleorman, la N. com. Traian, format din apele Dunăreĭ, cînd se revarsă. Pe timp de secetă seacă cu desăvîrşire.

Lişteava, *vîlcea,* jud. Teleorman, com. Traian, lungă de aproape 2 kil. Se întinde de la N.-E. spre S.-E., la Dunăre, din dreptul com. până la muchea dealuluĭ din dreptul comuneĭ Ciuperceni.

Lişteghia, *lac,* jud. Brăila, pe hotarul de S. al com. Vizirul, aproape de Dunărea-Vechĭe; comunică cu ĭezerul Lupoiul prin privalul Ozinca.

Litcovul, *cătun,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Cara-Orman, situat în partea V. a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-V. de cătunul de reşedinţă. Este maĭ mult o adunătură de 7—8 colibe de pescarĭ ruşĭ, în care locuesc 8 familiĭ cu 42 suflete. Este situat în parte S.-V. a grinduluĭ Cara-Orman, în marginea întinseĭ pădurĭ cu acelaşĭ nume, la 300 m. depărtare de malul stîng al gîrleĭ Litcovul. Un drum comunal îl uneşte cu căt. de reşedinţă, Cara-Orman.

Litcovul, *punct trigonometric de observaţie* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea apusană a plăşeĭ şi a comuneĭ, lîngă gîrla Litcovul; are o înălţime de 1.80 m.

Litcovul, *grind* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman; este maĭ mult o prelungire S.-E.

a mareluĭ grind Cara-Orman, pe care e așezat satul cu același nume; în partea de N. are puțină pădure de stejar, o continuație a întinseĭ pădurĭ Cara-Orman; restul e acoperit cu nisip, presărat cu vre-o 6 lacurĭ; este înconjurat numaĭ cu stuf; are o întindere de 80 hectare.

Litcovul, *gîrlă,* jud. Tulcea, în Delta Dunăreĭ, și anume în ostrovul Sf. Gheorghe, cuprins între brațele Sulina și Sf. Gheorghe; se desface din lacul Gorgova; se îndreaptă spre E., apoĭ spre S., face hotarul între pl. Sulina și Tulcea; udă teritoriile comunelor Cara-Orman și Moru-Ghiol; primește lacul Litcovul; are o lungime de 25 kil.

Litcovul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Cara-Orman, situat în partea V. a plășeĭ și a comuneĭ; are o întindere de 30 hect. și conține pește; se scurge în gîrla Litcovul.

Litcovul, *lac,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beș-Tepe, situat în partea centrală a plășeĭ și cea nordică a comuneĭ; a fost făcut de o revărsare a apelor din lacul Cara-Suhat, la nordul căruia se află; este înconjurat numaĭ cu stuf; are o întindere de 15 hect. și conține pește care se consumă în localitate.

Liteni, *com. rur.,* jud. Suceava, situată la N.-E. plășeĭ Șomuzul, la 27 kil. de Fălticeni. Se mărginește la E. cu com. Fîntînele (jud. Botoșani), de care se desparte prin Suceava și rîul Siretul; la V., cu com. Dolhești; la S., cu com. Dolhești și Tudora din jud. Botoșani, de care se desparte prin Siretul; la N., cu com. Siliștea. Are forma unuĭ poligon neregulat înclinat spre albia Siretuluĭ.

Se compune din satele: Liteni. Rotunda și Corni, cu reședința în satul Liteni. Are o populație de 652 familiĭ, saŭ 2870 suflete, din carĭ 598 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 5 cîntărețĭ; 2 școale rurale mixte, frecuentate de 89 elevĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 7021,90 leĭ și la cheltuelĭ de 7015,30 leĭ.

Vite sunt: 188 caĭ, 650 boĭ, 604 vacĭ, 1931 oĭ, 14 capre și 279 porcĭ.

Altitudinea com. de la nivelul măriĭ variază între 335—345 m.

E udată de rîul Siretul și de pîraele: Humăria, Liteni, Bucșa, Ciobănița, Șomuzul-Mic, Ghidale, Tulburea, Humăria, Recea, Pietrosul și al-Maftieseĭ.

Moșia e proprietatea d-lor Gh. și Al. Vîrnav Liteanu și are o suprafață de 3777 fălcĭ, din carĭ 2390 cultivabile, 1020 pădure, 159 fînaț și restul prundiș și loc neproductiv.

Improprietărițĭ la 1864 sunt: 73 fruntașĭ, 242 pălmașĭ și 68 codașĭ, stăpînind 921 fălcĭ.

In comună sunt: 2 morĭ de apă, una cu vaporĭ; o căsăpie; o fabrică de spirt; un pod de fier al C. F. peste Suceava și altul de lemn stătător peste Siretul.

Locurĭ maĭ însemnate în comună sunt: Vercicani, unde sunt urmele unuĭ pod de piatră și o fîntînă despre care se zice că ar fi făcute de Ștefan-cel-Mare.

Liteni, *sat.* Vezĭ Ulmeni-Vechĭ, sat, com. Belcești, pl. Bahluiul, jud Iași.

Liteni, *sat,* pe moșia și în com. cu același nume, jud. Suceava. Așezat pe spinările și coastele dealurilor Liteni, Bucșa și Humăria și pe șesul drept al Siretuluĭ, are 386 case, cu 414 familiĭ, din carĭ 369 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 152 fălcĭ, 64 prj.

Improprietărițĭ la 1864 sunt 38 fruntașĭ, 152 pălmașĭ și 43 codașĭ, stăpînind 565 fălcĭ, 60 prăjinĭ.

Are: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de Teodor V. Liteanu, în 1782, deservită de 2 preoțĭ și 3 dascălĭ; o școală rurală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, și frecuentată de 50 elevĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Valea-Gloduluĭ (8 kil.); la Rotunda (3 kil.); la Corni (6 kil.) și la Vorona (8 kil.)

In 1803, Liteni, a banuluĭ Iordache Vîrnav, avea 74 liuzĭ, plătind 1124 leĭ bir anual, fiind și 18 liuzĭ de ceĭ fără bir.

Liteni, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Suceava, pl. Șomuzul, com. Liteni, pe linia Pășcani-Burdujeni, pusă în circulație la 15 Decembrie 1869. Se află între stațiile Dolhasca (11.6 kil.) și Verești (12.9 kil.) Inălțimea d'asupra niveluluĭ măriĭ e de 225ᵐ40. Venitul acesteĭ stațiĭ pe 1896 a fost de 67866 leĭ, 88 banĭ.

Lița, *com. rur.,* la extremitatea de S.-V. a plășeĭ Călmățuiul, jud. Teleorman, pe partea stîngă a rîuluĭ Oltul, între comunele Odaia și Segarcea-din-Vale, la 6 kil. de capitala județuluĭ.

Pîrîul Siul care vine din jud. Olt, se varsă în rîul Oltul, în dreptul com. Lița.

Suprafața com. este de 5580 hect., din carĭ: 4500 hect. arabile, 30 hect. pădure și 180 hect. izlaz, fînețe și nisipiște, proprietatea fraților Nic. și C. Dumba.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 280, pe 950 hect.

Viile locuitorilor și ale proprietarilor moșieĭ ocupă o întindere de 197 hect.

Pămînturile de muncă, atît ale moșieĭ cît și ale locuitorilor, sunt situate parte pe loc șes, parte pe vălcele și dealurĭ.

Pe teritoriul com., la S.-E., se află gara Lița, întîia stațiune de la Turnu-Măgurele a linieĭ ferate Costești-Măgurele.

Populațiunea com. este de 2329 suflete, din carĭ 361 contribuabilĭ.

Are: o școală, întreținută de stat, frecuentată de 25 elevĭ; o biserică, construită de proprietarĭ, deservită de 3 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Vite sunt: 517 caĭ, 23 măgarĭ, 1126 vite marĭ cornute, 4117 vite micĭ și 378 porcĭ.

Budgetul com. e de 9011 leĭ, 25 banĭ, la veniturĭ și de 6019 leĭ, 67 banĭ, la cheltuelĭ.

Satul unde se află acum comuna este de mult timp întemeiat. In timpul ocupațiuneĭ turceștĭ, acest sat se numea Piscul și intra în zona cetățiĭ turceștĭ a Turnuluĭ (Turkissi-Kule), dacă vom ține seama de modul cum s'aŭ regulat hotarele țăriĭ la 1741.

După Dionisie Fotino acest hotar «mergea de la apa Hîrlăuluĭ (numit astă-zĭ Siul) spre Dunăre până la moara Pașeĭ, ce este la satul Piscul și tot pe apa Hîrlăuluĭ până unde se varsă în Olt; de aci trece dincolo de rîul Oltul, din jos de Romanați, până la gîrla ce se desparte din Olt sub numele de Oltișor și se varsă în Dunăre, iar din jos de Izlaz se face Dunărea hotar».

Satul Pisculuĭ, despre care se menționează aci, făcea parte din jud. Olt și se întindea până aproape de Dunăre.

Pe parte din teritoriul com. Lița, spre N.-E., până în hotarul moșieĭ Dracea, trece Drumul-luĭ-Traian care este bine conservat pe aci.

Calea județeană Turnul-Slatina străbate comuna în toată lungimea, punînd-o în legătură cu com. Segarcea-din-Vale. Cu com. Segarcea-din-Deal, com. Lița se unește prin șosea vecinală.

Lița, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiuluĭ, proprietatea fraților Dumba.

Lița, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, com. Lița (Segarcea-din-Deal), pe linia Roșiori-T.-Măgurele, pusă în circulație la 12 Sept. 1887. Se află între stațiile Salcea (16.7 kil.) și T.-Măgurele (7.6 kil.) Inălțimea d'asupra niveluluĭ măriĭ e de 89m04. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 4093 leĭ, 80 b. Această stațiune a purtat maĭ întîiŭ numirea de Segarcea până în anul 1889; dar fiind că era situată pe proprietatea Lița, i s'a dat numele de Lița, după cererea proprietarilor moșieĭ. Incărcărĭ nu se fac maĭ de loc în această stațiune, fiind foarte apropiată de stațiunea T.-Măgurele și de port.

Lițca, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăușeni, spre S.-S.-E. de satul Miclăușeni, la 5 kil. de el. Este așezat pe deal și alăturea cu satul Doljești, așa că pare a forma un sat cu acesta. Dinpreună cu satul Butea, are 380 familiĭ, saŭ 1744 suflete, din carĭ 391 contribuabilĭ; locuesc în 420 case.

Liuzi, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j. și reședința com. Liuzi-Călugăria. Are 232 familiĭ, saŭ 948 suflete, maĭ toțĭ Ungurĭ; o școală mixtă; 2 bisericĭ de ritul catolic; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 36 caĭ, 494 vite marĭ cornute și 221 porcĭ.

Liuzi-Călugăra, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., situată pe dealurile din dreapta Bistrițeĭ și alcătuită din 4 cât.: Liuzi, reședința, Corhana, Osebiți și Negelul.

Pe teritoriul com. se află obîrșia pîrîuluĭ Negel, lîngă satul cu același nume, și un podiș format de dealurile Hedeșca și Sănislăul.

Se mărginește la E. cu secția Domnița-Maria din com. Letea; la S., cu com. Dealul-Noŭ și la V. și N., cu com. Călugăra-Mare.

Liuzĭ se numeaŭ străiniĭ, în genere de rit catolic, aduşĭ de peste hotar de către proprietariĭ de moșiĭ și de administratoriĭ mănăstirilor închinate, care se foloseaŭ de munca lor pe un timp oare-care. Eĭ eraŭ scutițĭ de dărĭ.

Populațiunea com. e de 492 familiĭ, saŭ 1878 suflete, din carĭ 76 Romînĭ și 1802 Ungurĭ, toțĭ de protecțiune romînă; locuesc în 502 case.

Sunt 405 contribuabilĭ; 7 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 386 locuitorĭ, cu 1275 fălcĭ și 11 prăjinĭ de pămînt.

Are: o școală mixtă care funcționează din 1886, întreținută de Stat, și frecuentată de 13 băețĭ; 2 bisericĭ de rit catolic, una în satul Liuzi, clădită la 1851 de locuitorĭ, și a doua pe un deal, în afară de teritoriul com., zidită tot de locuitorĭ în 1698; amîndouă sunt deservite de un preot.

Vite sunt: 48 caĭ, 681 vite marĭ cornute și 246 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6327 leĭ, 43 banĭ şi la cheltuelĭ de 2736 leĭ, 25 banĭ.

Intinderea com. e de 1805 hect. Pădurea Găuriciul ocupă 1002 hect., iar viile, 67.17 hect. Totalul pămînturilor de cultură este de 627.77 hect.

Se găsesc cariere de pĭeatră în valea Negeluluĭ.

Este legată cu comunele vecine prin căĭ comunale. Distanţa la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, este de 8 kil. iar la Valea-Seacă, reşedinţa plăşeĭ, de 22 kil.

Liuzi-Călugăra este astă-zĭ rămasă la o parte de căile principale de comunicaţie; înainte şleahul cel mare, drumul Petricicăĭ, care unea Ţara de sus cu Ţara de jos, trecea pe teritoriul acesteĭ com.

Livada, *sătuc,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdana, situat pe valea pîrîuluĭ Bogdana.

Livada-Săcuenilor, *vatra desfiinţatuluĭ sat* răzăşesc Săcueni, jud. Suceava.

Livada-de-la-Vărbilăŭ, *moşie* a statuluĭ. Vezĭ Gura-Vitioareĭ.

Livada - Doamneĭ, *livadă* cu pomĭ fructiferĭ, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, situată la V. de curtea mănăstireĭ Caşinuluĭ. Numele săŭ vine probabil de la faptul că Stefan Gheorghiţă avea aicĭ la mănăstire loc de reşedinţă. Dovadă despre aceasta este găzduirea ce a dat Patriarchuluĭ de la Constantinopole, Macarie.

Livadă (La-). Vezĭ satul Dolhasca, jud. Suceava.

Livadea, *com. rur.,* jud. Prahova, plaiul Vărbilăul. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Vărbilăul, la 38 kil. de Ploeşti.

Se compune din două cătune: Livadea şi Podul-Ursuluĭ, cu o populaţie de 126 familiĭ, saŭ 749 suflete, din carĭ 105 contrib.; locuesc în 138 case.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată în anul 1867, cu cheltuiala Preotuluĭ Marin şi a altor enoriaşĭ; e deservită de 1 preot.

Locuitoriĭ sunt parte moşnenĭ, parte s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiĭ particulare şi pe ale statuluĭ, din care li s'aŭ dat 147 hect.

Vite sunt: 7 caĭ, 175 vacĭ, 108 boĭ, 201 oĭ şi 116 porcĭ.

Pe rîul Vărbilăul, în raionul com. sunt 8 morĭ.

Stupĭ cu albine sunt 37.

Comerciul se exercită în comună de 3 persoane.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 1800 leĭ anual.

Stă în legătură printr'o şosea cu comunele: Bertea, Stefeşti şi Strîmbeni.

E brăzdată de dealurile: Vîrful-Gureşuluĭ, Vîrful-Foişoruluĭ şi Via-Caţaonuluĭ, toate acoperite cu pădure.

E străbătută de rîul Vărbilăul şi de maĭ multe izvoare micĭ.

Livadea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 100 hect., pendinte de com. Gura-Vitioareĭ, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Misleanca (250 hect.), formează pădurea Gura-Vitioareĭ.

Livedea-Domnească, *loc izolat,* între com. Boldeşti şi Scăeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, servind de hotar între aceste com.

Livadea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Olăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 114 locuitorĭ.

Livedea, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, face parte din com. Ciulniţa şi este situat pe muchea coasteĭ Bărăganuluĭ, pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, în dreptul satuluĭ Slobozia.

Livedea-din-Pĭetrarĭ, Valea-Orbuluĭ, Albeşti şi Grindeanul, *moşiĭ* ale statuluĭ, foste pendinte de Schitul-Dintr'un Lemn, situate în com. Pietrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea, se arendează cu 560 leĭ anual.

Livedea-din-Vălsan, jud. Argeş, pl. Topologul, com. Urlueşti, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de schitul Fedeleşoiul.

Livegioara, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Liveni, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, format din două cătune: Liveni-Sofian, cu 31 familiĭ şi Liveni-Vîrnav, cu 54 familiĭ.

Proprietatea moşiilor este a Domnilor N. Sofian şi Scarlat Vîrnav.

Are două bisericĭ: una pe partea Sofian, cu hramul Sf. Nicolae, făcută de zid în 1834 de actualul proprietar şi a doua pe partea Vîrnav, cu hramul Sf. Treĭ-Ierarhĭ, de lemn şi lipită, făcută de către sătenĭ în 1754; sunt deservite de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ.

Sătenii înproprietăriţĭ aŭ: pe partea Sofian 23 hect., 63 ariĭ, pămînt, iar proprietarul 581 hect., 47 ariĭ cîmp; pe partea Vîrnav 75 hect., 19 ariĭ, ale locuitorilor şi 148 hect., 95 ariĭ, ale proprietăţeĭ.

Intre acaretele de pe moşie pe partea Sofian sunt două ra-

toşe marĭ de zid, unul la drumul Rădăuţi-Dorohoiŭ şi altul la drumul Săveni-Herţa.

Pîrîul ce trece pe moşie este Ibăneasa, ce formează şi iazul cu acelaşĭ nume.

Drumurĭ principale: acel de la Rădăuţi la Dorohoiŭ şi acel de la Săveni la Herţa.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Cristineşti, Dămileni, Suhărul-Şopoteni, Cracalia, Trestiana şi Popeni-Başota.

De însemnat aci este familia Vîrnav, distinsă în vechime.

La 1746, Iunie în 8, Ioan Vîrnav, Căpitan de Dorohoiŭ, în unire cu Demetrie Sberea, Căpitanul-Mare, fac hotarnicia moşieĭ Văculeşti, după ordinul luĭ I. N. Mavrocordat-Vodă.

La 1782, Iunie 9, Dimitrie Vîrnav-Vel-Clucer, formează hrisovul prin care C. D. Moruzzi-Vodă hărăzeşte Episcopieĭ de Huşĭ, toată vatra tîrguluĭ Huşi, cu locul din prejur, proprietate Domnească.

Liveni-Mitropolieĭ, *sat* vechiŭ, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Manoleasa cu 52 familiĭ, saŭ 200 suflete. Pe această moşie s'a făcut nouă împroprietarire în 1878, formîndu-se satul Stînca-luĭ-Ureche, saŭ Liveni-Noĭ, cu 105 familiĭ, saŭ 408 suflete pe malul Prutuluĭ.

Proprietatea e a statuluĭ, iar înainte de secularizare a fost a Mitropolieĭ din Iaşi, dăruită de Antonie Mitropolitul.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 600 hect. 09 ariĭ pămînt; iar statul are: 421 hect., 07 ariĭ cîmp, 93 hect., 09 ariĭ pădure de stejar şi 5 hect., 73 ariĭ luncă de lozie, pe malul Prutuluĭ.

Se maĭ află pe moşie o livadă mică cu fructiferĭ şi 1/2 pogon de vie.

Ape principale sunt două: Novacul şi rîul Prutul, ce curge pe hotar.

Drumul mare este acel de la Răduleşti spre Ştefăneşti.

Hotarele moşieĭ cu: Prutul, Şerpeniţa, Flondora, Avrămeni şi Mitocul.

Liveni-Noĭ. Vezĭ Liveni-Mitropolieĭ, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Liveni-Sofian. Vezĭ Liveni, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Liveni-Vîrnav. Vezĭ Liveni, *sat*, jud. Dorohoiŭ.

Livezeni, *numire* dată uneĭ *părţĭ* din *cătunul* Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ.

Livezeni, *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Rîurile, la S. de Cîmpulung, situată pe ţărmul stîng al rîuluĭ Tîrgul. De la Livezeni la Cîmpulung sunt 25 kil. Drumul e şoseluit.

Se compune din 2 cătune: Livezeni şi Hîrtieşti şi se mărgineşte la N. cu comunele: Băileşti şi Stîlpeni; la S., cu com. Ţiţeşti; la E. cu com. Voroveni şi la V., cu Băjeşti.

Are o populaţie de 124 familiĭ, saŭ 700 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una fondată de Postelnicul Lazăr, la anul 1813, şi a doua fondată la 1534. In apropierea acesteĭ bisericĭ se văd ruinele uneĭ case care, se zice, a fost ale aceleĭ familiĭ ce a făcut biserica. De asemenea se văd nişte loviturĭ prin zidul bisericeĭ ca de ghiulele de tun, despre care se zice că sunt din timpul Turcilor şi ca ar fi fost chiar caĭ închişĭ în biserică pe timpul unuĭ războiŭ. Aceste bisericĭ sunt deservite de 1 preot şi 1 dascăl.

Şcoala, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte 1242 leĭ anual, se frecuentă de 45—48 elevĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 1490,34 şi la cheltuelĭ de 1321 leĭ.

Vite sunt: 186 boĭ, 126 vacĭ, 93 viţeĭ, 4 caĭ, 96 porcĭ şi 10 oĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ, după legea din 1864, pe moşia statuluĭ, Rădeşti.

Intreaga com. are 323 hect.

Livezeni, *sat*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Muscel.

Livezeni (Poşta-), fostă *staţie de poştă*, cea din urmă până la Cîmpulung, acum loc izolat, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Hîrtieşti.

Livezeni-Bulea şi Letreşul, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pe moşia Măldăreşti-d.-s., pendinte de comuna Măldăreşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Livezile, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc. Situată pe costişa dealuluĭ-Viilor şi pe malul drept al rîuluĭ Jiul, la 10 kil. de Craiova. Se învecineşte la N. cu com. Podari; la S., cu com. Glodul; la E., cu com. Malul-Mare şi la V., cu com. Vîrvorul. Limita de N. începe din punctul numit Purceaua, cu direcţia la V.-E., taie vălceaua numită Găina, se îndreptează spre E. până la punctul numit Ţapa. De aci, făcînd o curbă spre N., trece apa Jiuluĭ învecinîndu-se cu moşia com. Preajba, de unde începe limita linieĭ de V. cu direcţia de la N.-S., trecînd înapoĭ apa Jiuluĭ şi făcînd o curbă spre E., până la punctul numit Măgăreţi. Din acest punct face o curbă spre S., până la punctul numit Balta-Iepura (moşia Malul-Mare). De la Balta-

Iepura începe limita liniei de S., făcînd o curbă spre V., trece pîrîul Şuviţa până la punctul numit Peret, de unde, în linie dreaptă, spre V., taie şoseaua judeţiană Craiova-Bistreţ, trece Dealul-Bisericeĭ, Valea-Giambaşuluĭ, şoseaua judeţeană Craiova-Calafat până la punctul movila Conacul-luĭ-Cioc, unde începe linia de V. cu direcţia de la S.-N., până la punctul Purceaua, de unde am plecat.

Comuna Livezile cuprinde cătunele: Livezile, Gura-Văeĭ şi Vîrîţi. Cătunul Livezile este aşezat în centru. La S. vine cătunul Gura-Văeĭ; iar spre E.-N.-E. cătunul Vîrîţi, în care se găseşte un fel de pămînt numit Glod. Inainte cuprindea şi cătunul Măgăreţi, care azĭ este coprins în cătunul de reşedinţă Livezile.

Populaţia com. se urcă la 1051 suflete.

Are o biserică în cătunul Vîrîţi, o şcoală mixtă, în căt. de reşedinţă Livezile, şcoală care funcţionează din 1860, fiind întreţinută de comună şi de stat, condusă de un învăţător şi frecuentată de 54 băeţĭ şi 6 fete.

Vite marĭ cornute 218, oĭ 170, capre 40, caĭ 36 şi porcĭ 84.

După legea din 1864, sunt 121 locuitorĭ împroprietărițĭ şi după cea din 1878, sunt 18 însurăţeĭ.

Intreg teritoriul comuneĭ este de 5200 pog., dintre carĭ: 2600 pog. pămînt arabil, 500 pog. pămînt fîneaţă, 100 pog. izlaz, 200 pog. lac şi teren sterp şi 180 pog. pădure.

Moşia se numeşte Livezile, aparţinînd d-luĭ D. P. Arsenie, iar restul pămîntuluĭ arabil este al locuitorilor.

Pădurĭ sunt: pe moşia Livezile, în întindere de 400 hect. şi în căt. Gura-Văeĭ, în întindere de 500 hect.

Viile în întindere de 41 hect., se găsesc pe moşia locuitorilor, producînd vin negru.

Transportul productelor se face cu carele pe şoseaua judeţeană Craiova-Bistreţu. Prin com. trece şi calea ferată Craiova-Calafat. Calea naturală Glodul-Livezile-Vîrîţi are 3 kil. şi calea naturală Livezile-Vîrvorul, 5 kil.

Budgetul com e la veniturĭ de 3631,59 leĭ, şi la cheltuelĭ de 2475 leĭ.

Terenul comuneĭ este accidentat în partea de V. de dealurile: Dealul-Viilor şi Dealul-Ursăĭ, de 40 m. înălţime, acoperite cu viĭ, de Dealul-Bisericeĭ, cu o înălţime de 80 m., de Dealul-Nucilor, de 60 m., toate acoperite cu pădurĭ.

Piscurĭ sunt: Piscul-luĭ-Drăcuş, Piscul-Ursăĭ, Piscul-Sloveanuluĭ, Piscul-Chircă şi Piscul-Lozanul.

Pe teritoriul comuneĭ se află: Platoul Ştefăneştilor; Rîpa-Roşie, Rîpa-Cucoaneĭ şi Rîpa-Viilor. In partea de E. teritoriul este şes.

Comuna este udată de apa Jiuluĭ şi de lacurile: Viteanuluĭ, Lacul-Feteĭ, Lacul-luĭ-Botin, Lacul-Porculuĭ şi Lacul-Logofătuluĭ, carĭ nu aŭ scurgerĭ şi se formează din ploĭ.

Bălţĭ: Balta-Vîrîţeĭ, Balta-Mare, în întindere de 15 hect., conţind şi peşte. Spre N. de căt. Vîrîţi este Balta-Bisericeĭ-cu-Trestie, Balta-Ochiuluĭ.

Izlazurĭ: Glodul-Mare şi Glodul-Mic. Poiene: Poiana-Lozanuluĭ şi Poiana-Brumar. Fîntînĭ: Valea-Bisericeĭ, Sîrboaica, Fîntana-Rezbelelor şi Crovişţea.

Livezile, *sat,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, cu reşedinţa primărieĭ. Are 400 suflete: 213 bărbaţĭ şi 187 femeĭ. Locuesc în 111 case şi 15 bordee. Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1860, fiind întreţinută de stat şi com., şi frecuentată de 54 băeţĭ şi 6 fete: 25 băeţĭ şi 3 fete din Gura-Văeĭ şi 29 băeţĭ şi 3 fete din Livezile.

Livezile, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, căt. Podari, pe linia Craiova-Calafat, pusă în circulaţie la 1 Decembrie, 1895. Se află între staţiile Craiova (11.6 kil.) şi Sălcuţa (13.8 kil.) Inălţimea d'asupra nivelului mării e de 71^{m}62. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 26899 leĭ, 85 banĭ.

Livezile, *deal,* acoperit cu livezĭ, în com. Jupîneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, între valea Purcăreaţa şi jud. Argeş.

Livezile, *iaz,* jud. Botoşani, la 50 metri deasupra şesuluĭ Jijieĭ, spre V. de satul Răuseni, în valea Livezilor, pe coasta de E. a dealuluĭ Răuseni, com. Comîndăreşti; are o suprafaţă de 150 hect., conţine peşte şi stuh.

Livezile, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, în întindere de 2000 pog., cu venitul anual de 40000 leĭ. Aparţine d-luĭ D. P. Arsenie. Are pe dînsa pădure şi stîne de oĭ.

Livezile, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, cu o întindere de 400 hectare.

Livezile-de-Sus, *moşie* particulară, cu pădure, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, în întindere de 1300 pog. arabile, aducînd un venit anual de 27000 leĭ, d-luĭ Ştefan Filipescu.

Livezile-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, pe moșia Livezile-d.-s. Are o întindere de 225 hect. Aparține d-luĭ Ștefan Filipescu. Este compusă din: carpenĭ, jugastrĭ, ulmĭ, plopĭ, cerĭ și gîrnițe.

Livezile-de-Sus, *mahala,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com Podari.

Livezilor (Dealul-), *deal,* în partea de E. a satuluĭ Solești, com. Solești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se întinde de la dealul Rădiul până ce se întîlnește cu Dealul-Mănăstireĭ și Dealul-Pietărieĭ.

Livezilor (Dealul-), *deal,* se întinde spre E. de satul Hușeni, com. Ivănești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Pe sub poalele acestuĭ deal trece Pîrîul-Balicăĭ.

Livrintul, *pădure,* în jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Vlădești, în întindere de 400 hect., avînd o vegetațiune activă, un masiv destul de des și compus din fag, stejar, anin și mesteacăn.

Livrintul, *vîrf de deal,* în jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Capul-Pisculuĭ.

Lixandra, *pădure,* jud. Teleorman, pe moșia Licuriciul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Lîsă-Balcă, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusească; se deschide din culmea dealurilor Babadaguluĭ Carada-Bair; se lungește spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea estică a plășeĭ și a com.; se întinde printre dealurile Lîsă-Hară și Hribescoĭ-Hară și se termină în valea rîuluĭ Slava-Rusă; printr'însa merge drumul județean Babadag-Slava.

Lîsă-Hară, *culme de deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadaguluĭ, pe teritoriul com. Slava-Rusească; se desface dintr'un vîrf al dealuluĭ Orman-Bair (250 metri); se întinde spre S., avînd o direcția generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea estică a plășeĭ și pe cea nordică a com.; ramificațiunile luĭ sudice se termină în valea rîuluĭ Slava-Rusească; la poalele luĭ se află situat și satul Slava-Rusească; se află situat printre văile Hribeșcoi-Balcă și Lîsă-Balcă; pe la poalele sale estice trece drumul județean Babadag-Slava; are o înălțime de 212 m. și este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Locheşti, *fost pichet de graniță,* plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Locul-Frumos, *munte,* pe teritoriul moșieĭ Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava.

Locul-Frumos, *vîrf,* al munteluĭ Olănești (757 m.), jud. Vîlcea.

Locul-Războiuluĭ, *loc,* pe moșia Ionășeni, către satul Vîrful-Cîmpuluĭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, județul Dorohoiŭ, unde a urmat lupta între Moldovenĭ și Leșĭ, în 1499.

Locusteni, *com. rur.,* pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, la 45 kil. de Craiova și la 52 kil. de reședința plășeĭ, Căciulătești, situată pe loc șes.

Se învecinește la E. cu com. Dobrești, din jud. Romanați; la V., cu com. Murta; la N., cu com. Mărșani și la S., cu com. Damian.

Se compune din patru căt.: Brabeți, Braniștea, Dăneți, care este căt. de reședință și Locusteni. Cătunul de reședință este cel maĭ despre E.; la V. de acesta se află cătunul Braniștea, la o depărtare de 1 ½ kil.

La S.-E. de Braniștea este căt. Locusteni, la 5 kil. de căt. Dăneți; iar la S.-E. de căt. Locusteni se află căt. Brabeți, la 3 kil. de cătunul Dăneți.

Sunt în comună cincĭ bisericĭ. Două sunt în căt. Dăneți: una fondată de Florea Popa Nicolae cu alțĭ sătenĭ și terminată la anul 1835, cu hramul Sf. Ion; cea-l altă biserică, fondată la anul 1832 de către Tuță Durăŭ și alțĭ locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae. Biserica din căt. Braniștea, cu hramul Sf. Nicolae, s'a zidit de Stăvărache Cojocaru din Craiova, împreună cu alțĭ sătenĭ. Cea din. căt. Locusteni, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ este făcută de paharnicul Radu Locusteanu, Hagi Stoian și cițĭ-va sătenĭ, la anul 1710. Biserica din cătunul Brabeți, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, este făcută de preotul Constantin Sachelarie și de alțĭ locuitorĭ, la anul 1845.

Sunt două școlĭ mixte: una în căt. Dăneți și a doua în căt. Brabeți. Cea din cătunul Dăneți cuprinde două secțiĭ: una de băețĭ și a doua de fete. Este întreținută de stat și de com., funcționează din anul 1838 și e frecuentată de 75 elevĭ din Dăneți, 21 din Braniștea și 5 din Locusteni. E condusă de un învățător. Localul e construit de către com.

Școala din Brabeți funcționează din 1890; este întreținută de com. și frecuentată de 65 copiĭ.

Populația com. este de 2655 suflete; locuesc în 68 case și 812 bordee.

După legea rurală din 1864 sunt 31 locuitorĭ împămînteniţĭ.

Suprafaţa com. este de 7158 pog., din care 6848 pog. arabile sunt împărţite între moşiile: Dăneţi, Brabeţi, Braniştea şi Locusteni, apartinînd locuitorilor.

Viile de pe moşiile maĭ susnumite, produc vin alb.

Sunt 8 cîrciumĭ în Dăneţi, 2 în Brabeţi şi 2 în Locusteni.

Comerciul se exercită în com. de 23 persoane.

Budgetul com. e de 5954.19 leĭ la veniturĭ şi de 5707,34 la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 318, oĭ 460, caĭ 18, capre 6 şi porcĭ 71.

Locusteni, *com. rur.*, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, compusă din treĭ cătune: Locusteni, Contea şi Risipiţi.

Este situată pe rîul Olteţul şi pe valea Risipiţi, la 100 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 70 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 807 suflete, care locuesc în 193 case.

In fie-care cătun este cîte o biserică.

Vite sunt: 20 caĭ, 80 boĭ, 150 vacĭ, 60 capre, 250 oĭ şi 200 porcĭ.

Sunt 30 stupĭ cu albine.

Pe rîul Olteţul, în raionul comuneĭ, este o moară de măcinat.

Locuitoriĭ din Locusteni şi Contea sunt moşnenĭ; ceĭ din Risipiţi s'aŭ împroprietărit în 1864 (în număr de 56), cînd li s'aŭ dat 140 hect. în moşia Risipiţi, fostă a Episcopieĭ de Rîmnic şi în alte moşiĭ particolare.

Pe Valea-Mănăstireĭ se văd ruinele uneĭ vechĭ mănăstirĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 1200 leĭ anual.

Este străbătută de şoseaua judeţeană, care merge la Craiova.

E brăzdată de dealurile: Ruleşti, Contea, Risipiţi, Pesteniţa, Strîmba şi Artanul şi udată de văile: Strîmba, Artanul, Pesteniţa, Măluroasa, Mănăstirea, carĭ curg în timpurĭ ploioase şi se varsă în Olteţul.

Locusteni, *sat*, com. Locusteni, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, spre S. de satul Braniştea, la 3 kil. de satul de reşedinţă, Dăneşti.

Are o biserică de zid, fondată la 1710 de Paharnicul Radu Locusteanu, Hagi Stoian şi de cîţi-va săteni, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Locusteni, *sat*, face parte din com. rur. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 170 locuitorĭ. Este situat pe dealul Locusteni. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, avînd de ctitor familia Locusteanu. Locuitoriĭ sunt moşnenĭ.

Locusteni, *deal*, în raionul com. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 53 hect. vie.

Locusteni, *moşie* particulară, comuna Locusteni, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj.

Loghinul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Drăgugeşti.

Logofătul-Mateiŭ, *localitate*, în com. Mărgineni-d.-j., pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Logreşti-Birnici, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. com. Tîndăleşti, situată pe şes şi pe coasta cu acelaşĭ nume, în partea stîngă a rîuluĭ Amaradia. Logreşti-Birnici e formată dintr'un singur sat.

Are o suprafaţă de 1500 hect., din carĭ: 490 hect. pădure, 500 hect. arabile, 408 hect. fâneţe, 28 hect. vie, 20 hect. livezĭ de prunĭ şi 54 hect. izlaz.

Are o populaţie de 170 familiĭ, saŭ 628 suflete, din carĭ 160 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rur. din 1864.

Sunt aci 2 bisericĭ de zid, una făcută de Anghel Logrescu, în anul 1822, şi a doua, făcută de popa Ion din Tîndăleşti, la 1843; deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 100 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 395 vite marĭ cornute, 235 oĭ, 21 caĭ şi 113 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de leĭ 1276, banĭ 67, la veniturĭ, şi de leĭ 1061, banĭ 69, la cheltuelĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vecinală ce vine de la S., din com. Tîndăleşti, şi duce spre Logreşti-Moşneni.

In comună se maĭ află: 1 moară de aburĭ, 7 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Logreşti-Moşneni, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la N. com. Logreşti-Birnici, compusă din cătunele: Logreşti-Moşneni şi Tîrgujani.

Situată pe şes şi coasta cu acelaşĭ nume, şi pe ambele ţărmurĭ ale rîuluĭ Amaradia, are o suprafaţă de 500 hect., din carĭ: 100 hect. pădure, 250 hect. arabile, 100 hect. fineţe, 10 hect. vie, 25 hect. livezĭ de prunĭ şi 15 hect. izlaz.

Are o populaţie de 159 familiĭ, saŭ 697 suflete, din carĭ 154 contribuabilĭ; 4 bisericĭ de lemn, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 1 şcoală frecuentată de 21 elevĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ şi se ocupă în general cu agricultura şi creşterea vitelor. Eĭ posedă: 62 plugurĭ, 82 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 255 vite marĭ

cornute, 26 caĭ, 345 oĭ, 33 capre şi 184 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de leĭ 1011, la veniturĭ, şi de leĭ 920, banĭ 30, la cheltuelĭ.

Comunicaţiunea în comună se face prin şoseaua vecinală ce vine de la Logreşti-Birnici, străbate comuna, puind-o în comunicaţie cu Strîmba şi Pojarul.

In comună se găsesc: 6 puţurĭ şi 8 fintînĭ.

Logreşti-Moşneni, saŭ **Ciobăneşti,** *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ.

Are o suprafaţă de 300 hect., din carĭ: 80 hect. pădure, 150 hect. arabile, 60 hect. fîneţe, 2 hect. vie, 4 hect. livezĭ de prunĭ şi 4 hect. izlaz; o populaţiune de 90 familiĭ, saŭ 417 suflete, din carĭ 78 contribuabilĭ; 2 bisericĭ de lemn, făcute de locuitorĭ la 1739, din carĭ una refăcută la 1823; bisericĭ deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 38 plugurĭ, 50 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ, 155 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 200 oĭ, 20 capre şi 98 rîmătorĭ.

In cătun se maĭ găsesc: 2 puţurĭ şi 5 fintînĭ.

Lohanul, *deal,* jud. Fălciŭ. Se întinde de la N. prin centrul judeţuluĭ şi se lasă spre S. printre pîraiele Crasna şi Lohanul. In partea de V. a oraşuluĭ Huşi formează o ridicătură înaltă, pe unde se crede că a fost stăpînirea veche a Hanilor tătăreştĭ. In mare parte este acoperit cu pădurĭ. Se spune că acest deal se afla din vechime în posesiunea unuĭ Han tătăresc care exploata silitra ce se găsea pe coastele şi văile dealuluĭ şi pentru care lucrare se întrebuinţaŭ până la 1000 de oamenĭ. Acest produs care se transporta în Constantinopole satisfăcea cu abondenţă trebuinţele Imperiuluĭ Otoman. De la Hanul tătăresc, locul trecu în posesiunea neguţătorilor turcĭ carĭ plăteaŭ o arendă Impărăţieĭ; maĭ tîrziŭ părăsindu-se lucrarea mineĭ de silitră, stăpînirea loculuĭ deveni ĭară a ţăriĭ şi de atuncĭ încetară cu totul exploatarea minelor de silitră.

In tot timpul stăpînireĭ străinilor, locuitoriĭ numeaŭ partea de loc a dealuluĭ din care se scotea silitra, Locul-Hanuluĭ, saŭ Locurile-Hanuluĭ.

Lohanul, *iaz,* în suprafaţă de 10 hect., format de valea pîruluĭ cu acelaşĭ nume, pe teritoriul com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Lohanul, *şes,* în suprafaţă de 128 hect., întinzîndu-se de la N. la S., între dealul Lohanul şi satele Petirleşti, Tîrziĭ şi Pîhna, pe teritoriul com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Se termină la confluenţa pîrîuluĭ Lohanul cu pîrîul Crasna, din sus de satul Sodolul.

Lohanul, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ, izvorînd din dealul cu acelaşĭ nume; curge printre dealurile Lohanul şi Crasna, spre V. de oraşul Huşi şi paralel cu pîrîul Crasna, cu care unindu-se la Gura-Văeĭ-Crasna, se varsă în rîul Bîrladul.

Lohanuluĭ (Valea-), *vale,* întinzîndu-se între dealurile Lohanul şi Crasna, din sus de oraşul Huşi şi terminîndu-se în şesul Bîrladuluĭ, jud. Fălciŭ. Este udată de pîrîul Lohanul. Pe această întinsă vale se află aşezate maĭ multe sate.

Loizoaia, *sat,* comuna Popouţi, judeţul Botoşani, la N. de oraşul Botoşani, pe valea pîrîuluĭ Sicna, cu o suprafaţă de 410 hect., din carĭ 72 ale sătenilor, şi cu o populaţie de 22 familiĭ, saŭ 81 suflete, din carĭ 15 contribuabilĭ.

Are 1 iaz pe Sicna şi 1 moară de apă.

Pe moşia Loizoaia se află o fabrică de spodiu, care produce până la 700000 kgr. făină de ciolane, care se expediază în Germania pentru fabricarea zahăruluĭ.

Vite: 58 vite marĭ cornute, 200 oĭ şi 14 porcĭ.

Loloeşti, saŭ **Băbeni,** *cătun,* al com. Popîndeleşti, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat lîngă rîuleţul Tesluiul, la 2 kil. spre S. de satul Popîndeleşti, aproape de unde Tesluiul intră în pl. Ocolul, şi spre V. de Dealul-Mueriĭ. Altitudinea terenuluĭ este de 180 m. d'asupra niveluluĭ măriĭ. Are 162 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Loloiasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Tomşani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Lomul, *insulă,* în faţa oraşuluĭ bulgar Lom-Palanca, pl. Cîmpul, jud. Dolj.

Lomul, *vale,* formată din Lomul-Mare şi Lomul-Mic, udă partea de E. a com. Păroşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt şi se varsă în rîul Plapcea-Mare.

Lopatna, *lac,* pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie, pl. Sulina, jud. Tulcea; se desface din braţul Sulina, în dreptul mileĭ No. 24; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează par-

tea V. a plășeĭ și cea S. a com.; are o lungime de 14 km.; primește scurgerea lacurilor Triozone și Calelovata și se varsă în canalul prin care comunică lacurile Matita și Babina; e înconjurată cu stuf și conține pește.

Lopatna, *ostrov*, jud. Brăila; se mărginește la E. cu Dunărea-Măcinuluĭ, și în cele-l'alte părțĭ cu Balta; se află pe teritoriul com. Chischani; are o suprafață de 36 hect., acoperită cu pădure de salcie.

Lopătari, *com. rur.*, jud. Buzăŭ, plaiul Slănicului, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 59 kil. de orașul Buzăul. Limite: la N., hotarul începe de la muntele Piatra-Secuiuluĭ, urcă pe coastele munteluĭ Neharnița, prin muntele Chilmiziul și coboară în izvorul Opriĭ, urcă pe la capătul de N. al lunceĭ Odoboaia, în muntele Măceșul și de aci pe plaiŭ în sus, ajunge în Vîrful-Mălușeluluĭ, la punctul Bahna-Mălușeluluĭ, de unde începe a se îndrepta în muchia Urzicările; la E., din Urzicăriĭ, se coboară în pîrîul Sturdza (Jghiabul), pe care merge până în gura văeĭ Hățașul-Oilor, apoĭ o ia pe vale urcînd în muchia Podul-Caluluĭ, apoĭ pe la N. de căt. Buștea (com. Mînzălești), continuînd în jos plaiul, se lasă pe izvorul Rugina, pe care merge cît-va și urcă în muchia Trestioara, de unde coboară în Balta-Trestioareĭ, și pe izvorul Sărata în jos, până în rîul Slănic, lăsînd la stînga moșia Meledicul; trece rîul Slănicul și urcă în muntele Cerchezul, zisă și Dealul-Petricăeĭ; la S., din muntele Cerchezuluĭ, continuînd plaiul, urcă în muntele Mociarul; la V., din muntele Mociarul, trece pe la Piscul-cu-Ouăle și se dirige spre Bolovanul-Greuluĭ, de unde urmînd albia rîuluĭ Slănicul, trece pe la Malul-Roșu, Ploștina și ajunge la Piatra-Mortatuluĭ, unde părăsește albia rîuluĭ Slănic; apoĭ trece pe la Măciuca-Mare, și ajunge în valea izvoruluĭ Secuiul.

Suprafața comuneĭ e de 9145 hect., din carĭ: 64 curăturĭ, 6220 pădure, 647 fîneață, 1185 izlaz, 12 livezĭ, și 1107 sterp. Toată comuna formează o singură proprietate: Lopătăreasca, a cetelor de moșnenĭ: Lăbești-Berhulești, Vîlcani, Burducești, Cîrligești, Popa-ăl-Mare și Popa-ăl-Mic. Terenul e foarte muntos, acoperit de vaste și seculare pădurĭ, în care sunt 22 herăstrae pe apa Slănicul, unde se tae scîndurĭ, maĭ cu seamă la Terca, Runcul și Clajna.

Pămîntul este bogat în minerale precum: sare, gips, fier și ape sulfuroase. Se face aci un activ comerț cu objectele de lemnărie, care se transportă în orașul Buzăŭ și chiar în părțile de cîmp ale țăreĭ; maĭ renumite sunt grinzile de Lopătari.

Comuna e formată din cătunele: Brebul, Chiorăști, Clajna Jurubești-Lopătari, cu sub-divizia Cărpinișul și Luncile, cu sub-diviziile: Runcuri și Terca, cu o populație de 1250 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ; locuesc în 309 case.

Are o școală frecuentată de 37 copiĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț și un paracliser.

Meseriașĭ sunt: 5 lemnarĭ, 7 butnarĭ, 1 cizmar și treĭ fierarĭ.

Vite sunt: 357 boĭ, 83 vacĭ, 25 vițeĭ, 56 caĭ, 122 ĭepe, 30 mînjĭ, 1400 oĭ, 568 capre și 57 porcĭ. Stupĭ sunt 48.

In comună se află: 13 morĭ, 4 pive și 1 dîrstă.

Budgetul com. e de 1850,45 leĭ.

Comuna e vechĭe. Din actele de proprietate rezultă că are o vechime de peste 400 anĭ. După tradiție ar fi întemeiată de-odată cu Negru Vodă. Cătunele, carĭ o compun, existaŭ în 1800; cel maĭ noŭ e Luncile, început de Radu Roșiorul, la 1810.

Lopătari, *cătun* de reședință, al com. Lopătari, jud. Buzăŭ, cu 350 locuitorĭ și 87 case. Are sub-divizia Cărpinișul.

Lopătari, *ape minerale*, în jud. Buzăŭ, com. și căt. Lopătari, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul; conțin în abundență: pucioasă, fier și sare amară.

Lopătăreasca, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, a moșnenilor în devălmășie, formată din întregul teritoriŭ al com. Lopătari.

Lopătăreasca - Șelăriĭ, *sat*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Bisoca. Se numește Lopătăreasca, pentru că până în 1864 aparținea com. Lopătari, plaiul Slănicul, jud. Buzăŭ. Are una din cele maĭ frumoase pozițiĭ din plaiul întreg. Este așeḍat între munțĭ înalțĭ ca Plăieșul și Carîmbul, pe valea limpedeluĭ pîrîŭ Recea-Moldovanul, pe o întindere de 170 hect., cu o populațiune de 38 familiĭ, saŭ 186 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ. Se află la 4 kil. 136 m. spre V. de Bisoca.

Lopcea, *siliște*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul.

Lorinca, *pîrîŭ*, izvorește din poalele munteluĭ Lepșa, com. Tulnici, jud. Putna, dă în Pîrîul-Stoguluĭ saŭ Mușata, se împreună cu pîrîul Poiana-Măruluĭ, trece prin Valea-Măruluĭ și

se varsă în Putna, sub Dealul-Mesteacănuluĭ.

Lostunuluĭ (Piatra-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Colţi, pe malul drept al văeĭ Colţilor, format din plăcĭ orizontale, puţin înclinate spre S.-E., prezintînd aspectul cel maĭ pitoresc.

Lostuţa, *pîrîŭ*, afluent al Bistriţeĭ, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Loşniţa, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, izvoreşte din Dealul-Roşu, udă partea de N. a com., trece printre Dealul-Roşu şi Culmea-Lupan, şi se varsă în rîul Turburea, după un curs cam de 8 kil.; este repede, şi primăvara devine torent periculos.

Loşniţa, *vale*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, în partea de N. a com. Chiojdeni; munţiĭ înalţĭ o închid, iar în fundul eĭ urlă zgomotos pîrîul Loşniţa.

Lotrişorul, *rîuleţ*, izvoreşte din muntele Priporul, com. Călineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, trece prin com., prin locurĭ nepopulate şi se varsă în valea Călineşti, tot în raionul com. Acest rîuleţ îşĭ schimbă matca dintr'un loc într'altul. Are de afluent Pîrîul-Culmeĭ.

Lotriţa, *rîŭ*. Vezĭ Latoriţa, jud. Vîlcea.

Lotrul, *rîŭ*, jud. Vîlcea, cel maĭ însemnat dintre rîurile ce se varsă în Olt. Izvoreşte din munţiĭ Mîndrul şi Slăvoiul (culmea Parîngul); curge maĭ întîiŭ către N. până la poalele munteluĭ Tîmpa, de unde se îndreptează către E. şi apoĭ către N.-E., formînd frontiera între Austria şi România; în urmă se îndreaptă către S.-E. până la com. Malaia, după care ia direcţia către E. şi se varsă în Olt, lîngă satul Golotreni, pendinte de com. Călineşti, plaiul Cozia.

Lungimea totală a Lotruluĭ e aproape de 80 kil., iar direcţia generală a cursuluĭ săŭ este îndreptată în genere de la V. spre E. Lărgimea medie a apeĭ este de 20 m.; adîncimea variază de la 0m.75 la 1m.50; iar iuţeala curentuluĭ este de 2m.50 pe secundă.

Lărgimea albieĭ de la origină şi până la Malaia este de 30 m., iar de aci până la vărsarea sa în Olt este de la 70-100 m. Fundul albieĭ conţine pĭetriş. Valea Lotruluĭ e puţin populată, productivă şi viabilă.

Udă com: Voineasa, Malaia, Siliştea, Brezoiul şi Lotreni. De la podul stabil de la Lotreni (Golotreni) până la Brezoiul, se află o şosea comunală, iar de aci în sus drum de care. Peste Lotru e un pod de lemn lung de 110 m. care stabileşte comunicaţia între Rîmnic şi Sibiŭ.

Lotrul primeşte o mulţime de afluenţĭ, dintre carĭ ceĭ maĭ principalĭ sunt: Lotriţa, Voineasa şi Puşcoiul saŭ Păscoaia.

Loviştea, *plaiŭ*, jud. Argeş, format din vechiul şi desfiinţatul plaiŭ Ariful şi din plaiul Loviştea. Este cel maĭ septentrional plaiŭ din tot judeţul şi se mărgineşte la N. cu Culmea-Făgăraşuluĭ, care desparte acest plaiŭ şi Ţara-Romînească de Transilvania; la V., cu rîul Oltul, care îl desparte de jud. Vîlcea; la E., cu rîul Vălsanul, care îl desparte de jud. Muscel şi la S. cu o linie convenţională care pleacă de la satul Jiblea pe Olt şi merge până la satul Brădetul pe Vălsan, despărţindu-l de plăşile Topologul şi Argeşul.

Acest plaiŭ, afară de micĭ pîraĭe şi văĭ, este udat în tot lungul săŭ de la N. la S. de rîurile Oltul, Topologul, Argeşul şi Vălsanul, care curg aproape paralel şi despart plaiul în proporţiunĭ aproape egale.

In plaiul Loviştea se află cele maĭ înalte vîrfurĭ din judeţ, formate de culmele Făgăraşuluĭ Comarniculuĭ, Joiţiĭ, etc.

Intinderea totală a plaiuluĭ este de 282546 pog., din carĭ: 63033 pog. cultivabile, 178449 pog. pădure şi 41044 pog. neproductive.

Coprinde 17 com. rur., formate din 55 sate şi căt., avînd: 3994 case populate cu 18642 suflete, din carĭ 3073 contribuabilĭ; 52 de bisericĭ.

Reşedinţa plaiuluĭ Loviştea este în com. rur. Şuicĭ.

Are maĭ multe mănăstirĭ şi schiturĭ, între care cele maĭ însemnate sunt: Berislăveşti, Brădetul, Ostrovul, Roboia, Scăueni, Stănişoara, Turnul, Văleni şi altele.

Locurĭ istorice sunt: Cetatea luĭ Vlad-Ţepeş de la satul Căpăţineni, Cetatea-luĭ-Radu-Negru de la satul Ariful, izvoarele termale şi recentele descoperirĭ de ruine de băĭ romane de la Bivolari.

Budgetul plăşeĭ e de 48679 leĭ, la veniturĭ şi de 40215 leĭ, la cheltuelĭ.

Plaiul Loviştea produce multă cherestea de brad şi de stejar, tăiate în mulţimele de herestrae hidraulice după rîurile Topologul, Argeşul şi Vălsanul.

Statul posedă în acest plaiŭ 7 moşiĭ, avînd un venit anual de 42696 leĭ, precum şi 90812 pog. pădure.

Lovişteanca, Nemoiul şi **Seciul**, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, ţinînd de com.

Nisipi, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Lozaneĭ (Valea-), *vale,* care se întinde de la N.-V. spre S.-E., printre Dealul-Mănăstireĭ şi Dealul-Pietrărieĭ, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Lozia, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ şi a Jijieĭ, la E. de satul şi com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Lozinca, *sat,* făcînd parte din com. Onceşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ. Are o populaţie de 28 familiĭ, saŭ 100 suflete; locuesc în 26 case.

Este situat la N. comuneĭ.

Lozna, *com. rur.,* în partea de E. a plăşeĭ Berhometele, jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Călineşti, Lozna cu Ruşi-Străteni şi Talpa, cu reşedinţa primărieĭ în satul Lozna. Are: 411 familiĭ, saŭ 1618 suflete; 2 bisericĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ; 1243 hect. 90 ar. pămînt sătesc; 1647 hect. 02 ar. cîmp şi 1111 hect. 38 ar. pădure, proprietăresc; 3 iazurĭ şi $4^1/_2$ pogoane de vie.

Budgetul com. e de leĭ 3962 la veniturĭ şi de 3823 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute 744, oĭ 1300, capre 6, caĭ 113, porcĭ 380. Stupĭ sunt 280.

Lozna, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, la care se află alipit şi sătucul Ruşi-Străteni. Are o populaţiune de 347 familiĭ saŭ 1322 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-lor Ilie C. Ciolac şi Grig. M. Holban.

Biserica, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar, este de zid făcută în 1864, de Spătarul M. Holban.

Săteniĭ înproprietăriţĭ aŭ 732 hect. 39 ar. pămînt; iar proprietariĭ, 925 hect. 20 ar. cîmp şi 1002 hect. 54 ar. pădure, în care domină fagul şi stejarul.

Sunt 3 iazurĭ; cel maĭ mare, numit Holban are o întindere de $1^1/_2$ hectar.

Pîraĭele principale ce trec pe moşie sunt: Bahna şi Ghilia.

Drumurile cele maĭ însemnate sunt: acela de la Mihăileni la Dorohoiŭ, acel de la Călineşti la Dorohoiŭ şi calea naţională Mihăileni-Botoşani.

Hotarele moşieĭ cu: Şendriceni, Cobîla, Haniĭ, Talpa, Călineşti, Buhaiul, Dersca şi Viţcani.

Lozova, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Braniştea, format de însurăţeĭ la 1879. Maĭ înainte a existat aicĭ acelaşĭ sat cu acelaşĭ nume, dar, din cauza asupririlor, locuitoriĭ aŭ emigrat la Galaţi, formînd mahalaua nord-vestică a acestuĭ oraş, numită Lozoveni.

Suprafaţa teritoriuluĭ satuluĭ e de 89 hect., cu o populaţie de 25 familii, saŭ 89 suflete, locuind în 21 case.

Lozova, *baltă,* formată de pîrîul cu acelaşĭ nume, la N.-V. de com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, lungă de 4 kil. şi lată de 1 kil.; conţine peşte de diferite speciĭ, stuf şi papură.

Lozova, *pîrîŭ* şi *vale,* jud. Covurluiŭ; are apă numaĭ pe timpurĭ ploioase; se varsă în gîrla Bîrlăzelul, apoĭ în Siret la V. de Şerbeşti.

Lozova, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea; izvoreşte din dealul Pîrlita; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. la S.-V., udînd partea centrală a plăşeĭ şi nordică a com., şi, după un curs de 5 kil., numaĭ prin pădurĭ, se varsă în rîul Taiţa.

Lozova-Ţipeşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, com. Braniştea, pl. Siretul, fostă pendinte de Episcopia Romanuluĭ, împreună cu moşia Braniştea, de 5698 hect. 7850 m. p. (din carĭ 486 pădure); se arendează cu 75000 leĭ anual.

Lozoviţa, *vale,* pe care e aşezat satul Costache-Negri, com. Tuluceşti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Luca, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Ulmetul. Se varsă în rîul Cerna.

Lucaci, cel maĭ înalt *pisc* al munţilor Şărbeĭ (1777.6 m.), din com. Neagra-Şaruluĭ, jud. Suceava.

Lucauţul, *munte,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa. Vezĭ Brînduşele.

Lucaviţa, *sat,* în partea de S. a com. Mamorniţa, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, aşezat pe malul drept al pîrîuluĭ Mamorniţa, pe loc ponoros, limitrof cu Bucovina. In partea de E. a satuluĭ se întinde o catenă de marĭ dealurĭ. Are o populaţie de 84 familiĭ, saŭ 224 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a maĭ multor locuitori.

Bisericĭ sunt două, una pe deal, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută în 1861, de Gh. Manovarde, este de lemn şi tencuită; a doua, în Valea-Satuluĭ, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, s'a zidit din

lemn în 1794, de Iordachi Chiriac.

Săteniĭ înproprietățĭ aŭ 93 hect. 09 ar. pămînt; iar proprietariĭ: 578 hect. 61 ar. cîmp şi 100 hect. 25 ar. pădure, maĭ mult tufiş.

Pîrîul principal ce curge pe moşie este Ruginosul, numit ast-fel pentru că, atît pe malurile luĭ cît şi pe mlaştinele ce formează, se vede o pătură de coloare roşie-ruginoasă. Pe hotar curge pîrîul Molnița.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Bucovina, Mamornița, Slobozia şi Pasatul.

Lucăceşti, saŭ **Titeşti**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluí, reşedința com. Valea-Arinilor, situat d'a dreapta pîrîuluĭ Tazlăul-Sărat, pe deal şi aproape de drumul ce duce de la Bacăŭ la Moineşti. Are o populație de 160 familiĭ, saŭ 636 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 14 copiĭ; o biserică, clădită în anul 1857 de locuitorĭ, cu 1 preot şi 2 cîntărețĭ; 6 cîrciumĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 343 vite marĭ cornute, 113 capre şi 18 porcĭ.

Lîngă acest sat se află un schit, numit Lucăceşti saŭ Tazlăul.

Lucăceşti, *moşie*, a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor, în întindere de 12000 hect., arendată anual cu 4000 leĭ. Aparținea maĭ înainte mănăstireĭ Bistrița (Neamțu).

Lucăceşti, *pădure*, a statuluĭ jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor, cu o suprafață de 11944 hect. Maĭ înainte ținea de mănăstirea Bistrița (jud. Neamțu). O parte dintr'însa are plan de exploatare; regimul adoptat e codrul regulat. Arboriĭ sunt ceĭ maĭ mulțĭ reşinoşĭ.

Lucăcilă, *munte*, în sus de Moroeni, jud. Dîmbovița, în partea stîngă a rîuluĭ Ialomița.

Luceanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Butimanul-Luceanca, plasa Znagovul, jud. Ilfov. Cade spre S. de Butimanul, pe calea jud. Bucureşti-Tîrgovişte, între pădurile Deşloaica şi Păduroaica,

S'a înființat la anul 1840, după cum spun locuitoriĭ, de către fostul proprietar D. C. Faca. Locuitoriĭ din acest sat sunt aduşĭ de acest proprietar parte din Butimanul şi parte din satul Lucieni, jud. Dîmbovița.

Are o biserică, clădită în anul 1844, de către fostul proprietar Const. Faca. Serviciul divin se face de preotul din Butimanul. Se întinde pe o suprafață de 383 hect., cu o populație de 187 locuitorĭ.

Dl. A. Vanicu are 277 hect. şi locuitoriĭ 106 hect. In corpul moşieĭ sunt 125 hect. pădure. Pentru izlaz s'aŭ rezervat peste 20 hect. Locuitoriĭ cultivă 100 hect. (6 sterpe).

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 159 şi al celor micĭ de 143.

Luceni, *sat*, jud. Iaşi, pl. Braniştea, pe malul stîng al rîuluĭ Jijia, la 2 kil. de satul Cîrpiți, din com. Stînca, aşezat pe şes, avînd spre E. o pădure. Are o populație de 59 familiĭ, saŭ 274 suflete; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreț şi 1 eclesiarh.

Vite: 239 vite marĭ cornute, 225 oĭ, 50 caĭ şi 146 rîmătorĭ.

Luceni-Băcăloaeĭ, *sat*, în jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, cu o populație de 16 fam., saŭ 90 sufl.

Vite: 79 vite marĭ cornute, 16 oĭ, 7 caĭ şi 32 rîmătorĭ.

Luceni-Sturzoaeĭ, *sat*, jud. Iaşi, pl. Branıştea, com. Stînca, pe malul stîng al Jijieĭ, în jos de satul Luceni-Băcăloaeĭ; cu o populație de 9 familiĭ, saŭ 60 suflete.

Vite marĭ cornute 47, oĭ 189, caĭ 9 şi rîmătorĭ 38.

Luchie, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul, în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Călăraşi-Vechĭ.

Lucia, saŭ **Săratul-Seciĭ**, *lac*, în jud. Teleorman, com. Seaca.

Lucia, *prival*, jud. Brăila, începînd din Dunărea-Vechĭe şi curgînd la V. privaluluĭ Brisceata.

Lucieni, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovita, situată pe malul Dîmboviţeĭ, spre S. de Tîrgovişte, pe şoseaua județeană Tîrgovişte-Găeşti, jud. Vlaşca. Este aşezată pe loc şes. In raionul săŭ se găseşte Malul-Obreja. Peste Dîmbovița este un mare pod de lemn, făcut şi întreținut de județ. Se compune din şapte cătune: Luceni-Ungureni, Mislea, Rîncăciovul, Geangoeşti, Mogoeşti, Cotul-Moriĭ şi Lucieni-Pămînteni, cu o populație de 2222 locuitorĭ.

Are cincĭ bisericĭ; o şcoală, cu doĭ învățătorĭ, plătițĭ de stat.

Se mărgineşte la E. cu com. Văcăreşti şi Colanul; la V., cu Ludeşti şi Butoiul; la N., cu Dragomireşti şi Colanul şi la S. cu Şuța-Seacă şi Cobia. Se desparte maĭ de toate comunele prin pădure. Se leagă cu Colanul şi Şuța-Seacă prin şosea județeană, iar cu cele-l'alte prin şosele vecino-comunale şi drumurĭ practice.

Lucieni (Udațiĭ-Micĭ), *cătun*, al com. Albeşti, jud. Buzăŭ, cu 240 loc. şi 42 case.

Lucieni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hîrtieşti, jud. Muscel, pl. Argeşelul. Maĭ înainte se numea Valea-Vaciĭ.

Locuitoriĭ săĭ s'aŭ împropietărit pe moşiile proprietarilor, carĭ aŭ posedat pămîntul din vechime.

Lucieni, *numire* ce se maĭ dă *moşieĭ* Văleanca, saŭ Tufele-Cotuneĭ, din jud. Buzăŭ, com. Albeşti.

Lucieni, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, pl. Argeşelul, com. Hîrtieşti, căt. Lucieni, în întindere aproximativă de 150 hect., proprietatea d-luĭ Anton Vlădescu. Este situată pe coasta dreaptă a rîuluĭ Argeşelul şi e populată cu fagĭ, şi puţinĭ paltinĭ, aninĭ şi mesteacănĭ.

Lucieni - Ungureni, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, com. Lucieni.

Luciul, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Călmăţuiul, la 36 kil. de Buzăŭ. Hotarul, la N., începe din hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ, pe care merge până dă în hotarul moşieĭ Bîlhacul; la E., se lasă din hotarul Bîlhacul peste apa Strîmba, învecinîndu se cu hotarul moşieĭ Mărgineanca-Ruşeţul (com. Largul) până dă în hotarul moşieĭ Macoveiul; la S., se învecineşte cu hotarul moşieĭ Macoveiul şi parte din moşia Căldăreşti; la V., din hotarul Căldăreşti, ia pe hotarul moşieĭ Caragelele, pe care urcă, trecînd rîul Călmăţuiul, până în hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ.

Suprafaţa sa este de 4552 hect., din carĭ: 3772 hect. arabile, 27 hect. pădure, 83 hect. fîneaţă, 510 hect. izlaz şi 160 sterp. Are o singură moşie, Luciul şi pămîntul locuitorilor.

Terenul e şes, puţin băltos, pe alocurea cu sărăturĭ şi multe nisipurĭ.

Comuna e formată dintr'un singur căt., Luciul, avînd o populaţie de 910 suflete, din carĭ 15 contribuabilĭ; locuesc în 145 case.

Are: o şcoală frecuentată de 20 elevĭ şi 4 eleve; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 4 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ; o căşărie şi 2 stîne.

Comerţul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă la gara Cilibia. Căĭ de comunicaţie n'are, afară de drumul natural Albeşti-Largul, prin Luciul.

Vite sunt: 321 boĭ, 576 vacĭ, 168 viţeĭ, 4 bivolĭ, 4 bivoliţe, 329 caĭ, 281 iepe, 62 mînjĭ, 3400 oĭ, 9 asinĭ şi 273 porcĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 lemnar, 4 fierarĭ, 1 maşinist şi 1 brutar.

Comuna e vechie. Dionisie Fotino o menţionează. Numirea eĭ vine din faptul, că pe teritoriul săŭ este o baltă, ale căreĭ marginĭ sunt acoperite de stuf, iar al căreĭ mijloc e curat. Mijlocul poartă numele de Luciul-Bălţeĭ şi de Lumina Luciuluĭ. Locurile din apropiere s'aŭ numit: Locul de la Luciŭ şi de aci întreaga comună a primit acest nume.

Luciul, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată la extremitatea de N. a plăşeĭ, limitîndu-se cu judeţul Brăila.

Teritoriul comuneĭ are suprafaţă de 10560 hect., din carĭ 3000 hect. bălţiş şi se întinde spre V., din Dunăre până în teritoriul comuneĭ Ţîndăreĭ şi spre N., din teritoriul comuneĭ Gura-Ialomiţeĭ până în judeţul Brăila, unde se limitează cu comuna Mihaiŭ-Bravul.

Moşia aparţine Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti şi unuĭ proprietar particular, cu care stăpîneşte în devălmăşie.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moşie 166 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ se maĭ află 98.

Comuna este udată de Dunăre, de rîul Ialomiţa, de lacurile: Coşcovata, Torna, Cuiburile, Plăviile şi de braţul Filip.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe coasta de V. a laculuĭ Coşcovata. Numirea veche a acestuĭ sat a fost Zmeul, sat care era situat maĭ spre S. de actualul pe locul numit Biserica-Vechie.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 210 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 502 bărbaţĭ şi 505 femeĭ; 1004 Romînĭ, 1 Grec, 2 Bulgarĭ; 238 agricultorĭ, 6 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ, 5 cu profesiunĭ libere, 38 muncitorĭ şi 11 servitorĭ. Ştiŭ carte 108 persoane.

Sunt 132 contribuabilĭ.

Are: o şcoală mixtă, frecuentată de 37 elevĭ şi condusă de un învăţător, retribuit de judeţ şi comună; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vechiul drum, ce duce din Călăraşi la Brăila, trece prin Luciul.

Luciul, *baltă,* în com. Luciul, jud. Buzăŭ, avînd marginile acoperite cu stuf, şi mijlocul curat (luciŭ); conţine peşte.

Luciul, *movilă,* înaltă, în jud. Buzăŭ, com. Luciul.

Luciul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Luciul, cu 4280 hect., mare parte

arabile, 12 hect. pădure, restul izlaz, fîneață, băltiș, sărăturĭ și sterp.

Luciul, *apă,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Butimanul. Se formează din ploĭ și micĭ izvoare, și udă partea de N. a căt. Luceanca. Se întîlnește la căt. Ulmeni, com. Poenari, cu apa numită Coadele-Znagovuluĭ. In drumul săŭ formează două micĭ heleștae: unul în moșiaLuceanca, avînd o suprafață de 50 ariĭ și al doilea în moșia Pășcăneanca, avînd aceeașĭ întindere.

Luciul, *pîrîŭ,* izvorește din balta Luciuluĭ, pe moșia Hîrlăul, jud. Botoșani, trece în comuna Bădeni, jud. Iași, unde se varsă în stînga rîuluĭ Bahluiul, în dreptul Dealuluĭ-Bisericeĭ.

Luciuluĭ (Balta-), *baltă,* pe moșia Hîrlăul, jud. Botoșani, din care izvorește pîrîul Luciul.

Ludași, saŭ **Ludașul,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, situat în valea Tazlăuluĭ-Mare, la 1½ kil. de satul cu școala Băsăști. Are 135 familiĭ, saŭ 525 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ, cu 2 cîntărețĭ și deservită de preotul din satul Băsăști; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 13 caĭ, 279 vite cornute, 26 porcĭ și 6 capre.

Ludași, *moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, în întindere de 292 hect., proprietatea Episcopuluĭ de Buzăŭ, Climescu, dînd un venit de 3465 leĭ anual.

Ludași saŭ **Ludașul,** *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, de pe teritoriul moșieĭ Ludașul. Este format din două pîrîiașe: Jghiabul și Vărăria, se încarcă cu Drăcoaia și se varsă d'a stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Ludăneasca, *cătun,* pendinte de comuna Prestnicul-d.-s. saŭ Răzmirești, plasa Marginea, jud. Vlașca, proprietate a d-luĭ V. Cristopolu.

Moșia se întinde pe o suprafață de 890 hect. Este estimată de Creditul Fonciar Rural din București la suma de 180000 leĭ.

Venitul anual este de 10600.

S'aŭ împroprietărit la 1864, 54 locuitorĭ, pe o suprafață de 162 hect.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ.

Ludeasa, *munte,* la N. com. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, între munțiĭ Piscul-Lung și Bolca.

Ludeasa, Romani, Bolca și Brădulețul, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pe moșia Romani, com. Rîmești, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Ludeasca, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, izvorește din com. Buhăești, intră în com. Bîrzești, formează maĭ multe gîrle sub ramificațiunea dealuluĭ Ludești-Budăiŭ; apoĭ în dreptul satuluĭ Bîrzești, tae oblic șesul Bîrladuluĭ, făcînd maĭ multe cotiturĭ și se varsă în rîul Bîrladul, aproape de podul peste apa Bîrladuluĭ, ce leagă calea Bîrzești cu calea Vasluiŭ-Roman.

Ludești, *com. rur.,* jud Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, spre S.-V. de Tîrgoviște, situată pe loc șes, între văile și dealurile: Valea-Potopuluĭ, Piscul-Mătușeĭ-Cali, Piscul-Miloș, Piscul-Cenușarul, Piscul-Ostreĭ și Piscul Tîlmaș. Prin raionul com. curg pîrîul Potopul și pîrîiașul Potocelul. Are și un lac numit Lacul-Bărbătescu.

Se compune din treĭ cătune: Scheiul, Telești și Ludești, cu o populație de 2370 locuitorĭ. Pe teritoriul eĭ se află pădure multă, și arborĭ fructiferĭ maĭ cu seamă prunĭ.

Are: treĭ bisericĭ; o școală, condusă de un învățător, plătit de județ; cincĭ morĭ de apă; 14 velnițe cu cazane pentru fabricat țuica.

Se învecinește: la E. cu Butoiul și Dragomirești; la V., cu Bogați; la N., cu Botești și la S., cu Hulubești. De Bogați se desparte prin deal și Valea-Strîmbuluĭ, precum și prin pădure; de Hulubești, prin cîmpie; de Butoiul, prin Valea-Puturoaseĭ și Valea-Butoiuluĭ, precum și prin pădure, și de Botești, tot prin pădure. Numaĭ cu Hulubești se leagă prin șosea vecinală, iar cu cele-l'alte prin potecĭ și drumurĭ practice.

Are treĭ marĭ pădurĭ: una de 167500 ariĭ, a doua de 105000 ariĭ și a treia de 100000 ariĭ.

Ludești-Budăiul, *deal,* ramificare a dealuluĭ ce străbate com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluĭ. Se întinde de-a dreapta rîuluĭ Bîrlad. Ramificarea Moreĭ se întinde de-a stînga aceluĭ rîŭ. Aceste ramificărĭ poartă deosebite numirĭ: la satul Muntenești poartă numele de Ruginoasa și Mereĭ; la Bîrzești: Rădiul-Ludești, Preda și Bîrzești; la satul Tăcmănești: Tăcmănești, Delești; Moreĭ și Arvinte; la sat. Brăhășoaia: Floroaia și Arvinte, Buciuna (acoperit cu pădurĭ de fagĭ) și Bobîlca; la sat. Cănțălărești: Dealul-Plopuluĭ și la Dobroslovești: Ciușmeleĭ-Făunoaia, Zamfireĭ și Moreĭ; în fine la satul Ludești-Budăiul, ramificarea poartă numirea de maĭ sus.

Ludeşti-Budăiul, cu parte din Codrul, *sat*, jud. Vasluiŭ, în partea de N.-E. a comuneĭ Bîrzeşti, situat pe coasta de E. a ramificaţiuneĭ dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o suprafaţă de 700 hect. şi o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 150 suflete.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 70 oĭ, 15 capre şi 39 rîmătorĭ.

Ludişorul, *pădure*, a statuluĭ în întindere de 25 hect., jud. Muscel, plaiul Nucşoara; ţine de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, care fac parte din comunele Corbişori şi Berevoeşti.

Ludul, *cătun*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com rur. Comăneşti.

Ludul, *mahala*, com. rur. Crăgueşti, pl. Motrul-de-sus, jud. Mehedinţi.

Luica (Luica-Cotroceni), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoeşti, situată la N. de lacul Luica, înconjurat de dealurĭ frumoase, la 44 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Nana, prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 2628 hect., cu o populaţie de 975 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ; locuesc în 103 case şi 23 bordee.

Statul are 2000 hect. şi locuitoriĭ 628 hect. Statul cultivă prin arendaşii săĭ 1700 hec. (100 sterpe, 20 izlaz). Locuitorii cultivă 588 hect. (30 izlaz şi 10 vie).

Budgetul com. e de 2413 leĭ la veniturĭ şi 2298 leĭ la cheltuelĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 19 elevĭ şi 8 eleve.

Vite sunt: 600 caĭ şi ĭepe, 200 boĭ, 332 vacĭ şi viţeĭ, 30 bivolĭ, 40 bivoliţe, 15 capre, 300 porcĭ şi 800 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 193 sunt plugarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 92 plugurĭ, 42 cu boĭ, 50 cu caĭ; 100 care şi căruţe: 35 cu boĭ, 65 cu caĭ.

Împroprietăriţĭ sunt 159 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 41.

Comerciul se face de 6 persoane.

Luica (Luica-Mihaiŭ Vodă), *sat*, făcînd parte din com. rur. Mitreni-Clăteşti, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situat la extremitatea plăşeĭ, spre pl. Negoeşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 3599 hect. (împreună cu satul Mitreni), cu o populaţie de 126 locuitorĭ. Statul are 3000 hect. şi locuitorii (împreună cu ceĭ din Mitreni) aŭ 599 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 2610 hect. (90 hect. sterpe, 100 hect. izlaz, 200 hect. pădure). Locuitorii aŭ 100 hect. izlaz.

Numărul vitelor marĭ e de 164 şi al celor micĭ, de 35.

Luica, *baltă*, jud. Ilfov, cu o formă triunghiulară. Îşĭ ia naştere din locurile băltoase, numite la Tufaniĭ-luĭ-State şi se varsă în rîul Argeş, spre N. de com. Curcani. Intre balta Luica şi rîul Argeş este un pod de lemn, pe şoseaua judeţeană Bucureşti-Olteniţa.

Luica, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cotroceni, jud. Ilfov, care se arendează cu 27350 leĭ anual.

Luica-Cotroceni. Vezi Luica, jud. Ilfov, pl. Negoeşti.

Luica-Mihaiŭ-Vodă. Vezi Luica, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, com. Mitreni.

Luica-Mitreni, *moşie*, a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, care, împreună cu Potcoava a mănăstireĭ Negoeşti, se arendează cu 55200 leĭ anual.

Luicăneasca, *vale*, pe care se află com. Butimanul, jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Lumaşul, *deal*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j., pe costişa căruia este aşezată com.

Lumaşul, *moşie*, a statuluĭ, situată pe teritoriul comuneĭ Coşoveni-d.-j., jud. Dolj, pl. Ocolul. Pănă la secularizarea averilor mănăstireştĭ, moşia aparţinea mănăstireĭ Sadova.

Se arendează cu 11350 leĭ anual.

Lumaşul, *pădure*, a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j. Are o întindere de 150 hect. şi este compusă din: gîrniţă, arţar, stejar şi lemn cîinesc.

Lumaşul, *pîrîŭ* şi *vale*, jud. Dolj, pl. Ocolul. Izvoreşte din fîntîna Călugăra, din dreptul şcoaleĭ com. Coşoveni-d.-j. Udă comuna prin partea de V. şi apoĭ pătrunde în com. Malul-Mare, pe teritoriul căreia se şi varsă în rîul Jiul.

Lumina, *grind*, saŭ loc ridicat de asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Cara-Orman, situat în partea centrală a plăşeĭ şi de E. a comuneĭ; se desface din grindul Cara-Orman; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N.; spre V. de el este lacul Puiuleţul, iar spre E., lacul Puiul; în capătul

de N. se află punctul trigonometric cu acelaşĭ nume; partea de S. poartă numele de Grindul-Lurul, care e tăiat de drumul comunal Cara-Orman - Ivancea, numit şi Drumul-luĭ-Mamut; are o întindere de 100 hect.; acoperit cu nisip.

Lumina, *punct trigonometric de observaţie* de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, în partea centrală a plăşeĭ şi cea de E. a comuneĭ, situat la extremitatea de N. a grinduluĭ cu acelaşĭ nume; are o înălţime de 17 m. şi domină asupra grinduluĭ Lumina, şi a lacurilor Puiul şi Puiuleţul.

Luminele, saŭ **Dealul-Luminelor,** *sat,* cu 526 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari; are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Luminele, *coastă,* jud. Buzăŭ, com. Breaza, ramificaţie din muntele Istriţa, în faţa căt. Pisculeni, com. Tisăul; servă ca hotar despre com. Pietroasa-d.-s.

Luminoasa, *deal* şi *baltă,* în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Gogoşi.

Luminoasa, *lac,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Bechet, ce se formează din revărsările rîuluĭ Jiul. Se află la V. comuneĭ, avînd o suprafaţă de 30000 m. p. Lungimea Laculuĭ, de la N. la S., este de 300 m. şi lăţimea de la V. spre E., de 100 m.

Luminosul, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Vărăşti.

Lumnicul, *com. rur.,* jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 32 kil. de oraşul Turnul - Severin, situată pe valea pîrîuluĭ Cerveniţa, în stînga, la poalele dealuluĭ Lumnicul. Se mărgineşte: la E. şi N., cu com. Ruptura; la S. cu com. Cremenea şi la V., cu com. Degeraţi.

Formează com. cu Lumnicul-d.-s., avînd peste tot 500 locuitorĭ, din carĭ 86 contribuabilĭ; locuesc în 100 case.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 27 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin comună trece o şosea, care începe din şoseaua naţională de la Prunişori şi duce la Degeraţi-Lumnicul-Ruptura.

Are o biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 848 leĭ, iar la cheltuelĭ de 384 leĭ.

Vite: 400 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 300 oĭ şi 340 rîmătorĭ.

Pîraie maĭ principale în com. sunt: Cerneviţa, Ciurila, Deseragi, Lumnicul. Are o fîntînă numită Fîntîna-Turculuĭ, în apropierea căreia se află aşa numitul Bordeiul-Turculuĭ.

Lumnicul, *deal,* com. rur. Degeraţi, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lumnicul-de-Sus, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., ţine de com. rur. Lumnicul.

Lunca, saŭ **Moşneniĭ-din-Deal,** *sat,* cu 60 familiĭ, jud. Argeş, pl. Cotmeana, face parte din com. rur. Mărghia; are o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Lunca, saŭ **Lunca-Asăul,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, situat pe malul stîng al Trotuşuluĭ, maĭ jos de confluenţa acestuĭ rîŭ cu pîrîul Asăul, la 720 m. de satul Asăul. Are o biserică, cu 2 cîntăreţĭ, clădită la 1815, fost schit.

Lunca, saŭ **Lunca-Moineşti,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, situat pe dealul Osoiul şi Lunca şi în valea pîrîuluĭ Moineşti. Are 33 familiĭ, saŭ 142 suflete; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 9 caĭ, 66 vite marĭ cornute, 25 porcĭ şi 96 oĭ.

Lunca, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., reşedinţa com. Filipeni, situat pe pîrîiaşul Dunăvăţul, la poalele dealuluĭ Dobrianu. Este locuit de nişte emigraţĭ din Bucovina, veniţĭ în ţară pe la 1820 şi carĭ aŭ fost împroprietăriţĭ pe moşia luĭ Aga Grigorie Rosetti. Pe cînd com. Filipeni se afla alipită de jud. Tecuciŭ, satul era situat pe dealul Dobrianul, al căruĭ nume îl purta.

Are o populaţie de 246 familiĭ, saŭ 1032 suflete; o şcoală rurală; o biserică cu hramul Schimbarea-la-Faţă, clădită de locuitorĭ la 1848, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; 4 cîrciumĭ, o moară condusă de aburĭ şi una de apă, o fierărie şi treĭ tîmplăriĭ.

Vite sunt: 44 caĭ, 566 vite marĭ cornute, 68 porcĭ şi 51 capre.

Lunca, saŭ **Filipea,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul - Valea - Rea, situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Mare, la 1/2 kil. de şcoala din satul de reşedinţă. Are 27 familiĭ, saŭ 95 suflete. Vite marĭ cornute sunt 36 şi porcĭ, 10.

Lunca, *sat,* în centrul com. Zlătunoaia, pl. Miletin-Tîrgul, jud. Botoşani, aşezat în stînga pîrîuluĭ Sicna, la poale de deal.

Are o suprafaţă de 147 hect. al locuitorilor şi o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 215 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Vite: 85 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 400 oĭ, 30 mascurĭ; 30 stupĭ.

In vechime satul se maĭ numea şi Codroviţa.

Lunca, *cătun,* al com. Vintilă-Vodă, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ şi 98 case. Are sub-divizia Reghinarĭ.

Lunca, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prut, com. Iorăşti; are 61 familiĭ, saŭ 236 suflete; o biserică.

Lunca, *cătun,* care împreună cu Satul-Mare, formează satul Dobrănăuţi saŭ Hapĭi, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Lunca, *cătun,* alipit la satul Mogoşeşti, comuna Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ

Lunca, *căt.,* care, împreună cu cătunul Satul-Mare, formează satul Pilipăuţi, com. Pilipăuţi, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Lunca, saŭ **Lunca - Banuluĭ,** *sat,* în centrul com. Lunca-Banuluĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ. Este situat pe coasta de E. a dealuluĭ Prutul, ridicat cam la 10 m. de la nivelul rîuluĭ şi pe o suprafaţă neregulată, prezintînd diferite ridicăturĭ.

Se zice, că satul, din vechime, a fost aşezat pe vale în şesul Prutuluĭ, lîngă luncă, care se stăpînea de un boer, numit Banul, de unde i s'a zis şi Lunca - Banuluĭ. Din cauza inundaţiilor, locuitoriĭ s'aŭ ridicat în anul 1840 din acest sat şi aŭ înfiinţat satul de astăzĭ, pe costişa dealuluĭ.

Are o populaţie de 46 familiĭ, saŭ 160 suflete, din carĭ 35 contribuabilĭ şi se întinde pe o suprafaţă cam de 1000 hect.

Locuitoriĭ din vechime aŭ fost proprietarĭ răzeşĭ; azĭ însă moşia nu maĭ e a lor.

Aicĭ este: reşedinţa primărieĭ; o biserică care a fost făcută în 1840, odată cu înfiinţarea satuluĭ cel noŭ.

Această localitate care se află la 10—12 kil. în jos de satul Stănileşti, are şi ea o mare însemnătate în războiul urmat între Ruşĭ şi Turcĭ la 1711.

Iată privitor la aceasta o descriere a cronicaruluĭ Ion Neculcea:

«Iară împăratul (Petru) era în Gura Pruteţuluĭ, la casele Banuluĭ. Decĭ aŭ socotit şi aŭ scris luĭ Ianoş general (care se afla jos în Gura-Sărăţeĭ) să se ridice la noapte să vie înapoĭ la obuzul luĭ. Decĭ Ianoş general, cum a văzut scrisorile Impăratuluĭ, că-ĭ scrie să se întoarcă înapoĭ, cum aŭ înoptat, la treĭ ceasurĭ de noapte aŭ şi purces înapoĭ; ĭar Turciĭ auzind huetul carelor şĭ-aŭ făcut spaimă şi aŭ început să fugă; iară un paşă a zis viziruluĭ că vuetul se pare că se duce, iar nu vine. Decĭ fiind un Bulucbaşă, de neamul săŭ Sîrb, turcit de la Bosna, anume Colceag, şi-l trimăsese să meargă să vadă, şi cum s'aŭ dus aŭ şi luat limbă că fuge obuzul; şi aşa aŭ încetat Turciĭ de a fugi şi vîrtos aŭ început a trecere Prutul toată noaptea.

«Decĭ obuzul luĭ Ianoş general, întru acea noapte aŭ mers cu pace şi aŭ sosit până în ziuă la obuzul împăratuluĭ în Gura-Pruteţuluĭ la casele Banuluĭ. Iar Turciĭ a doua zi, Duminică dimineaţa în luna luĭ Iulie 7 zile veneaŭ carĭ cum puteaŭ, în puterea cailor; atuncĭ aŭ scos Moscaliĭ afară din obuz, vr'o patru miĭ de Moscalĭ, maĭ în jos pe lîngă balta Pruteţuluĭ, ca treĭ patru pistrele de săgeată şi aŭ eşit şi Moldoveniĭ în potriva celor patru miĭ de Moscalĭ, alăturea maĭ despre cîmp şi cu Dumitraşco - Vodă, şi cu puţinteĭ Donţĭ şi Cazacĭ, alăturea cu Moscaliĭ. Decĭ Turciĭ aŭ şi început întîiŭ cu Moldoveniĭ a-şĭ da palme şi aŭ se hărăţi; iară până aŭ început Turciĭ a se îngloti, staŭ oare-ce bine şi bieţiĭ Moldovenĭ.

«Iară apoĭ glotindu-se Turciĭ mulţime, nu maĭ puteaŭ să ţie războiul, că Turciĭ aveaŭ tot foc şi caĭ bunĭ.

«Atuncĭ Turciĭ văzînd că Moldoveniĭ aŭ dosit la obuz, aŭ început a dare năvală asupra celor 4000 de Moscalĭ, ce eraŭ afară din obuz, şi a Donţilor; decĭ aşa le daŭ năvală cît se păreaŭ că or trece Turciĭ cu caiĭ peste dînşiĭ: iară Moscaliĭ îĭ sprijineaŭ tare din foc.

«Decĭ până în sară întru acea zi Duminică tot veneaŭ Turciĭ vîrtos din jos şi se aşezase pe coastă la deal, iară Tătărimea tot trecea în sus spre Huşi drept pradă pre la Bejeniĭ, ca lupiĭ; cum ar trece nişte lăcuste aşa treceaŭ de mulţĭ.

«Eară obuzul cel mare Moschicesc aŭ tot venit la un loc să se împreune cu obuzul Impăratuluĭ şi n'aŭ putut într'acea zi să ajungă ce numaĭ până la Stănileşti, aŭ venit. Eară Impăratul văzînd că nu maĭ vine obuzul cel mare, pedestrimea tare s'a îngrijat.

«Şi îndată s'a ridicat Impăratul cu obuzul luĭ de acolo, de lîngă casele Banuluĭ şi aŭ purces noaptea în sus prin întuneric de nu se vede mîna şi aŭ mers toată noaptea şi până în ziuă aŭ ajuns la Stănileşti sub

deal. Iară de focurile Turcilor și a Tătarilor era cuprinsă toată costișa până pe sub pădure, tot cîmpul acela până în Huși; iar Turciĭ și Tătariĭ de la focurĭ, auzeaŭ hreamătul obuzuluĭ și niminea nu se clinteaŭ de la focurĭ ca cum ar fi niște oamenĭ morțĭ până în revărsatul zorilor, de începuse a se lumina de ziuă, Lunĭ, atuncĭ s'a întîmpinat Impăratul cu toată greimea pedestrimeĭ ce era la obuzul luĭ Repnin general în sat în Stănilești.»

Din descrierea cronicaruluĭ Ioan Neculcea rezultă foarte lămurit că pe teritoriul satuluĭ Lunca-Banuluĭ s'aŭ început prima harță a războiuluĭ și, după retragerea Impăratuluĭ din această localitate, cîmpul lupteĭ s'a schimbat în satul Stănilești, în sus de acolea, unde s'aŭ strîns la un loc cele treĭ obuzurĭ ale armateĭ Rusești. (Vezĭ Gura-Sărățeĭ, sat, jud. Fălciŭ).

Lunca (Pojarul), *sat,* făcînd parte din comuna rur. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat la vestul comuneĭ.

Lunca, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamțul, situat spre V. de Cetatea-Neamțuluĭ, pe valea pîrîuluĭ Nemțișorul.

Are o întindere de 518 hect., cu o populațiune de 91 familiĭ, saŭ 376 suflete; 1 biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ; 2 morĭ de apă.

Sunt 91 contribuabilĭ.

Vite: 283 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 20 porcĭ.

Lunca, *sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situat pe valea rîuluĭ Bistrița, în dreptul kil. 69 al șoseleĭ Piatra-Prisăcani, la 4 kil. de orașul Piatra.

Este reședința com. Se maĭ numește Lunca-Strîmbuluĭ.

Lunca, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Năruja. Este situat pe pîrîul Zăbala, lîngă Poienița.

Are o populațiune de 118 suflete, locuind în 20 case.

Lunca, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com Oniceni, pe malul drept al rîuluĭ Bîrladul și aproape de vărsarea pîrîuluĭ Șipotul în Bîrlad. Este așezat pe vale, într'un loc jos și la 3 kil. de satul Oniceni. Are 58 familiĭ, saŭ 226 suflete, din carĭ 51 contribuabilĭ; locuesc în 60 case.

Sunt 290 vite marĭ cornute. Se lucrează aci rotăria.

Lunca, *numire,* ce se da înainte *satuluĭ* Munteniĭ-Văleni, din jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni.

Lunca, *sat,* făcînd parte din com. Găiceana, jud. Tecuciŭ. E situat în partea de S. a com., pe lunca dealuluĭ Pietroasa.

Are o populație de 41 familiĭ, saŭ 162 suflete, locuind în 58 case.

Lunca, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Hălăresci. Are 240 loc. și 58 case.

Lunca, Codrul, saŭ **Valea-Apeĭ,** *sat,* pe moșia și în com. Drăgușeni, jud. Suceava. E legat de satul de reședință cu care formează aproape un singur sat.

Are o populație de 153 familiĭ, saŭ 602 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; locuesc în 143 case.

Vatra satuluĭ ocupă 65 fălcĭ. Școala și biserica din Drăgușeni servă și acestuĭ sat.

Pe timpul luĭ Mihail Sturdza, satul Lunca era maĭ la deal și se numea Codrul.

Lunca, Bîtca, saŭ **Plopi,** *sat,* pe moșia și în com. Pășcani, jud. Suceava. Așezat pe țărmul drept al Siretuluĭ, la 7 1/2 kil. de tîrgul de reședință, e străbătut de bălțile: Șarlăul, Balta-Domnească, Tăoanca, Rusoaia și Balta.

Are o populație de 260 familiĭ, saŭ 991 suflete, din carĭ 232 contribuabilĭ; locuesc în 250 case. Vatra satuluĭ ocupă 94 fălcĭ, 67 prj.

Improprietărițĭ la 1864 sunt 90 pălmașĭ și 57 codași, stăpînind 582 fălcĭ, 52 prj.

Are o școală rurală mixtă, înființată în 1886, condusă de un învățător plătit de stat, și frecuentată de 36 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, adusă de la Gulia, fiind dăruită satuluĭ Lunca de un egumen al Mănăstireĭ Probota, pe la 1788, Maiŭ (data s'a găsit săpată pe o ușe de stejar de la biserica vechĭe ce se păstrează încă). Intre 1870—1880 s'a zidit actuala biserică de N. R. Roznovanu, ajutat de sătenĭ. E deservită de un preot și 2 cîntărețĭ și împroprietărită cu 17 fălcĭ.

Lunca, *cătun.* Vezĭ Ciocîrlești, sat, com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Lunca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Șerbănești, pl. Milcovul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 141 loc.: 72 bărbațĭ și 69 femeĭ.

In cătun, pe proprietatea locuitorilor, se află un izvor cu apă sulfuro-feruginoasă.

Are o școală, frecuentată de 21 copiĭ.

Lunca, *sat,* com. Ocnele-Marĭ, pl.

Ocolul, jud. Vîlcea. E situată la N.-V. comuneĭ între com. Titireciul şi Vlădeşti.

Lunca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bujoreni, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 205 locuitorĭ: 105 bărbaţĭ şi 100 femeĭ. Cade la N. comuneĭ, la 2 kil. de satul Olteni, căt. de reşedinţă.

Lunca-Asăul, saŭ **Asăul,** *schit,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti de pe teritoriul satuluĭ Lunca, care avea o bisericuţă de lemn, clădită la 1750 de Monahul Vasile Banţu, cu vre-o 10 călugărĭ,prin anul 1863.

Lunca, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Buseşti.

Lunca, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Teşila, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Lunca, *moşie,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Joraşti.

Lunca, *pădure* de răchită şi de lozie, pe malul Siretuluĭ, moşia Grămeşti, com. Grămeşti, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 22 hect.

Lunca, *pădure,* în întindere de 60 hect., proprietatea statuluĭ, jud. Muscel, pe proprietatea Cîlceşti, com. Mihăeşti, pl. Rîurile, pendinte de mănăstirea Cîmpulung.

Lunca, *pădure,* situată în partea de S. a satuluĭ Torceşti, com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Are o suprafaţă de 1266 hect. şi aparţine d-luĭ Mihail Balş.

In partea de S. a pădureĭ, pe rîul Bîrlad, se află un iaz, avînd o moară sistematică cu apă şi vaporĭ.

Lunca, *pădure,* situată la E. de satul Blăjeri-d.-s., jud. Tecuciŭ, com. Torceşti. Are o suprafaţă de 450 hect. şi aparţine d-luĭ Mihail Balş.

Lunca, *pădure,* a statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, com. Barcea, lîngă rîul Bîrladul.

Lunca, *pădure* de stejar şi ulm, în jud. Suceava, com. Stolniceni.

Lunca, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, com. Vînători-Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul; izvoreşte din ramura munţilor Oglinzi şi se varsă lîngă satul cu acelaşĭ nume, pe stînga pîrîuluĭ Nemţişorul.

Lunca, *tufărie,* în suprafaţă de 119 hect., pe şesul Bîrladuluĭ, teritoriul com. Tîrziĭ, jud. Fălciŭ, pl. Crasna.

Luncă (La-), *vechiŭ pichet,* cu No. 59, spre hotarul Moldoveĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Maluri; han destul de vizitat pe drumul Focşani spre comunele Maluri, Măicăneşti, Măxineni-Brăila.

Lunca-Banuluĭ, *com. rur.,* jud. Fălciŭ, în partea de E. a plăşeĭ Prutul, situată pe şesul dintre Prut şi Pruteţ şi pe dealul ce se ridică în partea de V. Se mărgineşte la N. cu com. Stănileşti; la V., cu com. Vetrişoaea; la E., cu rîul Prutul şi la V., cu Ivăneşti şi Todireni. Este formată din 7 sate: Bumbata, Condrea şi Focşa, care sunt aşezate pe şes, şi Bălteni, Pojorăni, Lunca şi Hîrtopul, care sunt aşezate pe coasta dealuluĭ Prutul, pe proprietăţĭ boereştĭ. Are o suprafaţă cam de 3392 hect., din carĭ: 310 hect. sunt ale locuitorilor, iar 3082 hect. ale proprietarilor de moşiĭ. Populaţia com. e de 181 familiĭ, saŭ 665 suflete, din carĭ 136 contribuabilĭ.

Partea com. despre E., pe şes este acoperită maĭ mult cu bălţĭ şi luncĭ, producînd mult erbărit; în partea de V. este traversată de Dealul-Prutuluĭ, care ia diferite numirĭ, după localităţile pe unde trece; pe el se află ţarinele sătenilor. Viea se cultivă numaĭ pe 5 hect. Pe deal, pe partea sudică, se află 2 movile.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 100 porcĭ şi 6000 oĭ. Budgetul com. e la veniturĭ de 2010 l., şi la cheltuelĭ, de 2000 l.

Lunca-Bălteni, *pădure,* cu o întindere cam de 320 hect., proprietatea statuluĭ. Se află între satele: Bălteni-Rîpi şi Brodocul, din com. Brodocul, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. Prin ea trece şoseaua comunală Brodocul-Bălteni.

Lunca-Bîrcul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Ulmetul, com. Ulmetul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Lunca-Bîrnoveĭ, *sat,* jud. Iaşi, com. Ciurea, pl. Codrul, spre N. de satul Ciurea, situat pe costişa estică a Dealuluĭ-luĭ-Vodă şi pe cea de la V. a dealuluĭ Lunca, precum şi în valea formată de aceste două dealurĭ.

Are o populaţe de 71 fam. saŭ 357 suflete.

Vite: 553 vite marĭ cornute, 232 capre, 21 caĭ şi 119 rîmătorĭ.

Lunca-Cetăţueĭ cu **Zane,** *sat,* jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Galata, situat pe platoul dealuluĭ Cetăţuia şi care, împreună cu satul Zane, are o populaţiune de 59 fam., saŭ 185 suflete

Numărul vitelor e de 239 cap., din carĭ: 196 vite marĭ cornute, 7 caĭ şi 36 rîmătorĭ.

Lunca-Corbuluï, *com. rur.*, jud. Argeş, pl. Cotmeana, la 27 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa subprefectureï, şi la 26 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Căuleşti, Corbeşti şi Crestuseşti. avînd peste tot 135 familiĭ, saŭ 674 suflete, din carĭ 120 contrib.

Are o biserică; o şcoală primară rurală; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 920 leĭ şi la cheltuelĭ, de 873 leĭ.

Vite sunt: 420 boĭ şi vacĭ, 70 caĭ, 1235 oĭ, 16 capre şi 230 rîmătorĭ.

Prin comună curge apa Cotmeana.

Lunca-din-Vale, *pădure*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Lipovul, în întindere de 37 hect., pe Domeniul Coroaneĭ. Compusă din gîrniţe, care predomină, apoĭ cerĭ, stejarĭ şi jugastri.

Lunca-fără-Zăpadă, *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, căt. Nehoiaşul, com. Gura-Siriuluĭ, la poalele dealuluĭ Piciorul-Baliĭ, pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, numit ast-fel, căcĭ pe aci se scurge izvorul termal de la Poiana-Berbeculuĭ, care nu permite zăpeziĭ a se prinde.

Lunca-Frasinuluĭ, *luncă* frumoasă şi fertilă, situată pe albia rîuluĭ Cerna, jud. Mehedinţi; se cultivă de locuitoriĭ Cloşani şi Orzeşti, carĭ aŭ întemeiat aci aproape un sat, avînd şi morĭ de măcinat pe apa Cerna.

Lunca-Frumoasă, *cătun*, al com. Pîrscovul, jud. Buzăŭ, cu 1200 locuitorĭ şi 210 case. Are sub-diviziile Curcăneşti, Pîrjoleni şi Tăciuleni.

Lunca-Frumoasă, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul.

Lunca-Gîrtiĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bădeni-Ungureni, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa.

Are o populaţie de 54 locuitorĭ.

Locuitoriĭ săĭ aŭ fost clăcaşĭ şi s'aŭ împroprietărit pe moşia Costea Ion.

Lunca-Huţanilor, *pădure*, pe moşia şi com. Pomîrla, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s.

Lunca-Mare, *cătun*, ţinînd de com. Vladimirul, jud. Gorj, pl. Gilortul, situat parte pe şes, parte pe coastă şi ambele părţĭ ale pîrîuluĭ Deşul.

Are o suprafaţă de 763 hect., din carĭ: 200 hect. pădure, 300 hect. arabile, 240 hect. fineţe, 10 hect. vie, 10 hect. livezĭ de prunĭ şi 3 hect. izlaz.

Are o populaţie de 200 familiĭ, saŭ 300 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ; 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1802.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 40 pluguri, 60 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 220 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 861 oĭ, 100 capre şi 124 rîmătorĭ.

Comunicaţia în acest căt. se face printr'o şosea comunală, care îl pune în legătură cu com. sa Vladimirul.

In cătun se găsesc 9 puţurĭ şi 2 fîntînĭ.

Lunca-Mare, *sat*, făcînd parte din com. rur. Şotrile, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populaţie de 204 suflete; o biserică, fondată la anul 1845, de Sărdarul Grigorie Negru.

Lunca-Mare, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, căt. Bădîrlegiul, de vr'o 200 hect., din care 15 arabile, 26 fineaţă, 100 pădure şi 60 izlaz.

Lunca-Mare, *pădure*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischiĭ, satul Mlecăneşti, în întindere de 89 hect. Aparţine bisericeĭ S-teĭ Treimĭ din Craiova. E populată cu cerĭ, stejarĭ, alunĭ şi gîrniţe.

Lunca-Mîndrişcăĭ, *numire veche* a *satuluĭ* Mîndrişca, jud. Putna.

Lunca-Molniţa, *platoŭ*, jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Pilipăuţi, începînd de la hotarul drumuluĭ comunal Lunca-Herţa şi întinzîndu-se pănă la vatra satuluĭ Molniţa.

Lunca-Pescaruluĭ, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, situat la E. de muntele Cernica.

Lunca-Plopilor, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci; izvoreşte din poalele sudice ale dealuluĭ Secarul (303 m.), se îndreaptă spre apus, printre dealurile Secarul, Piatra-Marieĭ şi Piatra-Ascuţită; udă partea răsăriteană a plăşeĭ şi pe cea S.-E. a comuneĭ; trece prin pădurea satuluĭ Greci, şi, în dreptul satuluĭ Greci primeşte pe dreapta Valea-Grecilor; amîndouă unite poartă numele de apa Calistrieĭ; pănă la unirea cu Valea-Grecilor, are o lungime de 7 kil.; primeşte pe dreapta văile: Crucile, Dictovul şi Rahova.

Lunca-Plopuluĭ, *trup de pădure*, a statuluĭ, pe moşia Săvineşti, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa, cu o întindere de 26 hect.

Lunca-Poduluĭ, *şes*, care se întinde în partea de E. a satuluĭ şi comuneĭ Răşeşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, numit ast-fel de la

podul ce din vechime se afla peste Prut.

Lunca-Saculuĭ, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Iași, pl. Stavnic, com. Mogoșești.

Lunca-Stăneștilor, *trup de pădure* a statuluĭ, în întindere de 440 hect., jud. Vîlcea, care, împreună cu trupurile Gîrbovul (350 hect)., Stupina (380 hect). și Cernișorul (350 hect)., formează pădurea Rîmești-Stănești, situată în comunele Șușani și Lungești, pl. Oltul-d.-j.,

Lunca-Strîmbuluĭ. Vezĭ Lunca, *sat*, în jud. Neamțu, com. Pîngărați.

Lunca-Țuguiaților, *luncă*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Hîngulești, numită așa de la o ridicătură de pămînt numită Țuguia saŭ Țuguiata, pe care și-aŭ zidit la început casele locuitoriĭ din comuna Maluri, de frica revărsăriĭ pîrîuluĭ Leica. Chiar comuneĭ Maia i s'a dat întîĭ numirea de Țuguiați; numele de Maluri i s'a dat maĭ în urmă, de la situația eĭ pe malurile rîuluĭ și a bălțeĭ Leica.

Luncani, *com. rur.*, jud. Bacăŭ pl. Tazlăul-d.-s., situată pe pîrîul Trebișul. Se compune din 4 cătune: Luncani, reședința, cu secția Pîrîul-Glodulu, Tocila, Lingurari și Chetrosul saŭ Pietrosul.

Se învecinește: la E. cu com. Mărgineni-Munteni; la S., cu com. Nadișa; la V., cu com. Slobozia-Luncani și la N., cu secția Pălădești, din com. Gîrleni.

Teritoriul com. este străbătut în lungul săŭ, de la V. spre E., de pîrîul Trebișul și udat, în diferite direcțiunĭ, de pîrîiașele: Tocila, Drăcosul, Slatina, și Chetrosul.

Dealurile care ondulează tărîmul sunt: Chicerea și Căpățîna, acoperite cu pădurĭ, apoĭ, Tocila și Pleșa și în fine Piscul-Stîneĭ și Dealul-Mănăstireĭ, acoperite cu viĭ.

In Condica Liuzilor găsim această com. cu numele de Luncani-Răzeși, și făcînd parte din ocolul Bistrița-d.-j.; iar după împărțirea administrativă făcută în urma Regulamentuluĭ Organic se afla în ocolul Bistrița.

Populațiunea se compune din 257 familiĭ, saŭ 1007 suflete: 994 Romînĭ, 7 Ungurĭ și 6 Izrailițĭ; 290 agricultorĭ, 3 meseriașĭ, 8 comercianțĭ, 15 cu profesiunĭ libere, 10 muncitorĭ și 13 servitorĭ. Locuesc în 254 case. Sunt 225 contribuabilĭ.

Are o școală mixtă care funcționează de la 1857 în satul Luncani, frecuentată de 20 copiĭ; o biserică, cu un preot și 2 cîntărețĭ; 7 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietătit 47 locuitorĭ cu 128 fălcĭ pămînt în țarină. In 1879, s'aŭ dat la 31 însurățeĭ, pămînt în împroprietărire din secțiile Luncani-Pîrîul-Gloduluĭ.

Intinderea teritoriuluĭ com. este de 2644 hectare, și totalul pămînturilor de cultură de 531,96 hect. Moșiile sunt: Pîrîul-Gloduluĭ, Luncani, în parte a Statuluĭ, și Chetrosul, a spitaluluĭ din Bacăŭ; restul pămînturilor aparțin locuitorilor răzeșĭ și foștĭ clăcașĭ. Pădurĭ particulare supuse regimuluĭ silvic, sunt Tocila și Chicera, ambele ocupînd 167 hectare; și pădurea Statuluĭ de 1083 hectare.

Pe teritoriul aceste com. se găsesc: iazurĭ cu peștĭ și racĭ; izvoare cu apă sulfuroasă și izvoare cu apă sărată, din care în vechime se extrăgea sare prin evaporație.

Viĭ sunt pe o întindere de 37.98 hectare, care în 1890 aŭ dat 30.40 hectolitri vin negru și 1124.80 hectolitri vin alb.

Vite sunt: 43 caĭ, 602 vite marĭ cornute, 171 porcĭ și 45 oĭ.

Sunt 40 de stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 4773, banĭ 51 și la cheltuelĭ, de leĭ 2394, banĭ 25.

Comuna este străbătută de șoseaua Bacăŭ-Moinești.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 14 kil.; la com. Mărgineni-Munteni, 9 kil.; la com. Fîntînele, 8 kil.; la com. Slobozia-Luncani, 2 kil.; la com. Scorțeni, reședința plășiĭ, 14 kil.

Luncani, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j. și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, situat d'a stînga rîuluĭ Trebișul, între dealurile: Tocileĭ, Pleșa și Chicerea. Cuprinde o secție, Pîrîul-Gloduluĭ, spre satul Tocila. Are o populație de 149 familiĭ, saŭ 565 suflete; o școală mixtă, frecuentată de 19 copiĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, care până la secularizarea mănăstiriĭ a fost schit de călugărĭ.

Vite sunt: 33 caĭ, 103 vite marĭ cornute și 123 porcĭ.

Satul este format din case dese, frumoase și bine întreținute. Pe teritoriul satuluĭ sunt: iazurĭ cu peștĭ și racĭ și o moară de apă.

Luncani, *sat*, făcînd parte din com. rur. Boteni, jud. Muscel, pl. Argeșelul. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Argeșelul, în fața satuluĭ Linia. Are o populație de 139 locuitorĭ.

Luncani, *moșie* a statuluĭ, jud.

Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani.

Luncani, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, care aparţinea mănăstiriĭ Pîngăraţi, jud. Neamţu, pl. Piatra, com. Pîngăraţi, şi care azĭ este a Statuluĭ. Intinderea-ĭ este de 1083 hect.; este amenajată şi s'a adoptat ca regim crîngul compus.

Luncaşi, *cătun,* al com. Zărneşti-de-Călnăŭ, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 22 case.

Luncaşi, *numire,* ce se dă *părţeĭ de N. a satuluĭ* Hălăuceşti, jud. Roman.

Luncaşi-de-la-Puţul-luĭ-Parlat, *cătun,* al com. Cernăteşti, alipit de cât. Cernăteşti, jud. Buzăŭ.

Luncaşilor (Valea-), *vale,* izvoreşte din raionul comuneĭ Păuşeşti-Măglaşi, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Rîmnic, tot în raionul acesteĭ comune.

Luncavăciorul, *rîŭ,* jud. Vîlcea. Izvoreşte, din Plaiul-Urşanilor, din 2 sorginţĭ, Fîntîna-Pîrvuluĭ de sub Jarostea, şi Furcitura; udă partea de N.-E. a com. Horezul, se îmbucă cu rîul Rîmeştilor saŭ Bălăneştilor, în capul uneĭ micĭ peninsule şi, în unire cu acesta, se varsă în rîul Luncavăţul, la locul numit Trăistari.

Luncavăţul, *rîŭ,* jud. Vîlcea. Izvoreşte din munţiĭ Vaideenilor şi anume din Căpăţîna, Ursul şi Balota; curge de la N. către S. până la com. Vaideeni, iar de aci la vale se îndreptează către S.-E., apoĭ către E., până în dreptul comuneĭ Horezul, de unde apucă spre S.-S.-E. şi în fine către S.-E.; se varsă în Olt, între comuna Marcea şi satul Slăviteşti, pendinte de com. Şirineasa.

Cursul săŭ are o întindere de 60 kil.

De la origină şi până la Vaideeni, Valea-Luncavăţuluĭ este strimtă şi adîncă, iar de aci înainte se lărgeşte treptat şi are până la 1 kil. lărgime. Este populată, productivă şi viabilă numaĭ de la Horez în jos, fiind-că de aci începe şoseaua comunală, care duce de la Horez la Dăeşti şi la Slăviteşti, în Valea-Oltuluĭ.

Lărgimea albieĭ Luncavăţuluĭ variază de la 8—12 m.; iar iuţeala curentuluĭ, e, în medie, 1.50 m. pe secundă. Ţărmurile aŭ o înăţime de la 1,50—2 m., iar fundul conţine pĭetriş pe toată întinderea cursuluĭ.

Peste Luncavăţ sunt 3 podurĭ de lemn: la Măldăreşti (12 m. lungime), la Dăeşti (16 m.) şi la Slăviteşti (20 m.).

Acest rîŭ trece prin comunele: Vaideeni, Măldăreşti, Oteşani, Cărstăneşti, Urşi, Popeşti, Dăeşti şi Şirineasa.

Se încarcă pe stînga, în josul Tîrguluĭ-Horezul, cu Valea-Ursanilor şi Valea-Rîmeştilor.

Luncaviţa, *com. rur.*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, situată în partea de V. a judeţuluĭ, la 55 kil. spre V. de oraşul Tulcea, capitala jud. şi în partea de N.-V. a pl., la 18 kil., spre V. de oraşul Isaccea, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte: la N., cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre; la S., cu com. Balabancea, de care se desparte prin valea Luncaviţa-Mare, dealul Gogoncea şi com. Greciĭ; la V., cu com. Văcăreni; la N.-V., cu com. Pisica şi la E. cu Isaccea.

Dealurile carĭ o brăzdează sunt numeroase şi în general acoperite cu pădurĭ. De asemenĭ sunt pe teritoriul com., maĭ multe movile, dintre carĭ: Movila-Mare (82 m.) a fost ocupată de Turcĭ în războĭul de la 1877—78; Milanul, la N.-V., lîngă gîrla Ciulineţul, păstrează urmele uneĭ vechĭ cetăţĭ, numite a Milanuluĭ; se găsesc aci banĭ din timpul Romanilor.

Apele carĭ udă comuna sunt abundente şi marĭ. Avem: Dunărea, la N. şi N.-E., pe o întindere de 10 kil.; gîrla Ciulineţul cu afluenţiĭ săĭ Cătana şi Nevestelniţa, la V.; Valea-Ciaruluĭ, Valea-Plopilor, Valea-Turianuluĭ, la E.; Valea-Drăghiculuĭ; rîul Luncaviţa.

Bălţile sunt semănate pe teritoriul săŭ, în partea de N.; sunt marĭ şi abundă în peşte.

Cătunele, carĭ formează comuna, sunt două: Luncaviţa, cătunul de reşedinţă, aşezat pe malul stîng al pîrîuluĭ Luncaviţa, aproape de confluenţa luĭ cu rîul Ciulineţul; Rachel, aşezat la 3 kil. spre E. de pîrîul Valea-Bozuluĭ.

Intinderea com. este de 3118 hect., din carĭ: 58 hect. ocupate de vetrele satelor (42 hect. Luncaviţa, 16 hect. Rachel); 1958 hect. ale locuitorilor (1747 hect. în Luncaviţa, 211 hect. în cât. Rachel); 1100 hect. ale Statuluĭ (800 hect. în Luncaviţa şi 300 hect. în Rachel).

Din acestea sunt: 1000 hect. ocupate cu pădurĭ ale statuluĭ, 690 hect. izlazurĭ (din carĭ 400 ale statuluĭ şi 290 hect. ale locuitorilor), 1017 hect. neproductive (bălţĭ, stuf, etc. ale statuluĭ).

Populaţia în ambele cătune este de 380 familiĭ, saŭ 1780 suflete, Romînĭ, din carĭ 380 contribuabilĭ.

Are: 2 bisericĭ, una în cât.

Luncaviţa, cu hramul Sf. Dumitru, zidită de locuitorĭ la 1827, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; a doua, în căt. Rachel, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1859 tot de locuitorĭ, cu un preot şi un cîntăreţ; 2 şcolĭ, una, în căt. Luncaviţa, fondată la 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 110 copiĭ, a doua, în căt. Rachel, fondată la 1885, tot de locuitorĭ, şi frecuentată de 34 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 2 maşinĭ de secerat şi una de vînturat; 1000 boĭ şi vacĭ, 600 capre şi oĭ, 500 caĭ şi 500 rîmătorĭ.

Comerciul este activ şi constă în export de coşurĭ, cereale, tutun, peşte, porcĭ, lînă, lemne, vin şi în import de coloniale, măsline, orez, lipscăniĭ, etc.

Budgetul com. e de 5540 leĭ, 68 banĭ la veniturĭ şi de 5412 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Tulcea-Isaccea-Măcin, care trece prin com. şi e întreţinută de stat; apoĭ 5 drumurĭ comunale, carĭ merg la; Măcin, Galaţi, Greci, Ţiganca şi Teliţa.

Luncaviţa, *sat*, jud. Tulcea, pl. Isaccea, căt. de reşedinţă al com. Luncaviţa, situat în partea de N.-V. a pl. şi a com., pe malul drept al pîrîuluĭ Luncaviţa, aproape de confluenţa sa cu pîrîul Ciulineţul.

Se mărgineşte la N. cu fluviul Dunărea; la S., cu com. Greci; la V., cu com. Văcăreni şi Pisica; la E., cu căt. Rachel. E brăzdat de dealurile Piscul-Roşu, Oltoiul, Chitlăul, Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat. Gîrla Ciulineţul la N., cu afluenţiĭ săĭ: Valea-Nevestelniţeĭ, rîul Luncaviţa, unit cu văile Puţul-Popeĭ, Valea-Codruluĭ, Valea-Ascunsă, Valea-Stupineĭ şi Luncavicioara, udă satul. Bălţile Crapina, Milanul, etc., conţin mult peşte.

Intinderea satuluĭ este de 2588 hectare, din carĭ: 42 hectare ocupate de vatra satuluĭ, 1747 hect. ale locuitorilor, 800 hect. ale Statuluĭ. Are o populaţie de 280 familiĭ saŭ 1340 suflete; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 103 elevĭ; o biserică, fondată în 1827, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Luncaviţa, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. Luncaviţa. Izvoreşte sub forma a două micĭ pîraĭe: Luncaviţa-Mare, care îşĭ ia naştere din Dealul-Caduluĭ (poalele apusane), se îndreaptă la apus; Luncaviţa-Mică, care izvoreşte din Dealul-Teilor, se îndreaptă spre N.-E., şi se întîlneşte cu cel d'întîiŭ la locul numit Podul-luĭ-Trandafir, de unde o ia spre N. sub numele de Izvorul-Morilor, (din cauza numeroaselor morĭ ce le pune în mişcare), trece prin satul Luncaviţa şi prin stuf, merge de se varsă în gîrla Ciulineţul, pe dreapta, nu departe de satul Luncaviţa. Malurile sale sunt înnalte în general. Până aproape de satul Luncaviţa, poziţiunile ce el străbate sunt foarte frumoase. Basinul săŭ are 15000 hectare întindere.

Afluenţiĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt toţĭ pe stînga: Luncavicioara, Valea-Ascunsă, Valea-Codruluĭ, Valea-Corbuluĭ, Puţul-Popeĭ. Fiind-că conţine tot-d'auna apă, pune în mişcare peste 15 morĭ şi fertilizează cîmpiile pe unde trece.

Luncaviţa-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Vezĭ Luncaviţa, pîrîŭ.

Luncaviţa-Mică, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Vezĭ Luncaviţa, pîrîŭ.

Luncavicioara, *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; se desface din dealul Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea N.-V. a plăşeĭ şi cea sudică a com.; curge prin dealurile Gogoncea şi Piscul-Inalt, numaĭ prin pădurĭ şi poziţiunĭ din cele maĭ frumoase; cursul săŭ face o mulţime de cotiturĭ, şi, după un drum de 5 kil., după ce s'a unit pe dreapta cu Valea-Ascunsă, merge de se deschide în rîul Luncaviţa (saŭ Izvorul-Morilor) maĭ jos de Moara-luĭ-Trandafir.

Lunceĭ (Dealul-), *deal*, jud. Iaşi, care se întinde din şesul uneĭ micĭ luncĭ, în partea de E. a dealuluĭ Chiscovul, luînd direcţia de la S. spre N., până în com. Cepleniţa, unde se şi sfîrşeşte. Pe podişul şi coastele despre V. ale acestuĭ deal, sunt ogoarele de cultură ale locuitorilor Cotnărenĭ, iar poalele despre E., ce se lasă în şesul Bahluiuluĭ, servesc pentru fînaţurĭ.

Luncelor (Dealul-), *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara; izvoreşte din ramura munţilor Măgura-Hegheşuluĭ, şi se varsă pe dreapta pîr. Bistricioara, în apropierea poduluĭ ce este peste acest pîrîŭ, în dreptul kil. 119 al şoseleĭ Bistricioara-Prisăcani.

Lunceni (Grăjdna - Pantelimon), *cătun*, al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ şi 58 case.

Lunceni-Nisipoasa, *moşie*, în

jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cu 1037 hect., din care 984 pădure, restul curăturĭ şi livezĭ.

Luncetul, *munte,* în jud. Argeş, plaiul Loviştea, în dreapta rîuluĭ Argeşul.

Luncile, *cătun,* al com. Lopătari, jud. Buzăŭ, cu 270 locuitorĭ şi 69 case; are sub-divizia Runcuri.

Luncile, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Jitia. Este situat în partea de E. a com., pe rîul Rîmnicul, la poalele Dealuluĭ-Vaciĭ, şi la confluenţa pîrîuluĭ Săritoarea cu Rîmnicul, la 2 kil. de căt. de reşedinţă, Jitia.

Luncile - D'intre - Prahove, *munte,* în jud. Prahova, com. Predealul, pl. Peleşul, pe care medelnicerul Constantin Filipescu, la 1794 l'a vîndut văruluĭ săŭ, Dinu Cantacuzino Paharnicul.

Luncoasa, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Meteleul, căt. Arcani, pe care sunt întinse păşunĭ de oĭ.

Lunga, *sat,* pe moşia şi în com. Broşteni, jud. Suceava. Inşirat pe ţărmul stîng al Bistriţeĭ, are 18 case, populate cu 71 suflete.

Improprietărițĭ în 1864 sunt 1 fruntaş, 6 pălmaşĭ şi 9 codaşĭ, stăpînind 51 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prăjinĭ.

Biserica şi şcoala din Crucea servesc şi acestuĭ sat. Un singur drum îngust îl leagă cu Crucea şi Cojoci.

Lunga, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, la S. de Balta - Paşeĭ. Are o întindere aproximativă de 15 hect. şi conţine peşte. Se scurge în Dunăre numaĭ cînd sunt apele marĭ.

Lunga, *insulă,* în Dunăre, jud. Ilfov. S'a numit ast-fel de la forma eĭ lungăreaţă. Se întinde de la E. spre V.

Lunga, *prival,* în jud. Brăila, unind Filipoiul cu partea de S.-E. a ĭezeruluĭ Paţiul.

Lunga, *prival,* în jud. Brăila, unind privalul Dimuleasa cu Dunărea, la N. de ĭezerul Misailă.

Lunga, *ĭezer,* în jud. Brăila, situat în partea de N.-E. a ostrovuluĭ Coroţişca, unde se uneşte Filipoiul cu privalul Lunga.

Lunga, *ĭezer,* în jud. Brăila, situat în ostrovul Iazul, la S.-E. de ĭezerul Somnorosul, între Vîlciul şi Bîndoiul.

Lunga, *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, com. Sălcioara, situată în cîmp, pe malul drept al pîrîuluĭ Valea-de-la-Humă; are formă lungăreaţă, o înălţime de 18 metri şi a servit ca punct trigonometric Statuluĭ major austriac, la ridicarea hărţeĭ Valahieĭ, precum şi Statuluĭ major romîn; este acoperită cu verdeaţă.

Lunga, *vale,* în jud. Tecuciŭ, întinzîndu-se din satul Slobozia-Blăneasa spre S.-E., pănă la com. Negrileşti.

Lunga, *vale,* în jud. Tecuciŭ; începe din satul Ţepul, continuă spre S. pănă în partea de S. a satuluĭ Ţigăneşti, com. cu acelaşĭ nume.

Lungana, *vale,* în jud. Vlaşca, proprietatea Stăneşti, pl. Marginea, începe din fundul aceleĭ proprietăţĭ şi se varsă în silişteа satuluĭ, la locul numit Pîrjolea; din aceasta se ramifică alte două văĭ: Valea-Ţiganuluĭ şi Valea-luĭ-Bălan.

Lungani, *sat,* în partea de N. a com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, situat pe valea formată de dealurile Lungani şi Hrinţoaia. Are o populaţie de 72 familiĭ, saŭ 341 suflete; o biserică făcută la 1814, cu un cîntăreţ.

Se împarte în două: partea de S. se numeşte Lungani-d.-j. şi are o suprafaţă de 506 hect., proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iaşi; iar partea de N., se numeşte Lungani-d.-s., şi are o întindere de 456 hect. In sat se fabrică olăria brută.

Vite sunt: 307 vite marĭ cornute, 212 oĭ, 14 caĭ şi 22 rîmătorĭ.

Lungani, *sat,* în centrul com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat la îmbucătura pîrîuluĭ Lacul în pîrîul Ciorbolea. Are o întindere de 900 hect., cu o populaţie de 103 familiĭ, saŭ 422 suflete. Este reşedinţa com. şi are: o biserică zidită în 1826, cu un preot şi 2 cîntăreţĭ; casa comunală; casele proprietăţeĭ; o moară de apă şi una de aburĭ.

Vite: 577 vite marĭ cornute, 51 caĭ, 962 oĭ şi 211 porcĭ.

Lungani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Gura-Bouluĭ, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 200 locuitorĭ.

Lungani, *deal,* la poalele căruia e situat satul Lungani, com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi.

Lungani, *pîrîŭ,* izvoreşte din

partea de S.-V. a satuluĭ Lungani, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași, trece prin mijlocul satuluĭ și se unește cu pîrîul Bahna, la Lunca-Pălădoaeĭ.

Lungași, *fost sat,* între satele Crețești și Buzești, pe Lohan, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Moșia, care face parte astăzĭ din trupul moșieĭ Crețești, a fost a Episcopieĭ de Huși, agonisită de Episcopul Inocentie.

Lungașul, *iezer,* în jud. Brăila, între canalul Pașca și Lacul-Popeĭ, la N. com. Stăncuța.

Lungeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Bîrlești, izvorește de sub dealurile: Norocelul și Rădiul, prin două izvoare, carĭ, împreunîndu-se formează iazurile: Norocelul-Poșteĭ și Lungeĭ; se varsă în stînga Bahluiuluĭ.

Lungeĭ (Podișul-), *podiș,* în jud. Iași, com. Belcești, pl. Bahluiul; începe din hotarul despre com. Ceplenița și se întinde spre S, până aproape de satul Spinoasa, com. Bîrlești, pe o întindere de aproape 5 kil.

Lungeni (Piscul-Lungeni), *sat,* cu 19 loc., jud. Argeș, pl. Pitești, com. rur. Slătioarele.

Lungeni, saŭ **Broșteni-de-Jos,** *sat,* pe moșia și în comuna Broșteni, jud. Suceava. Așezat pe țărmul stîng al Bistrițeĭ și udat de pîraĭele: Caseĭ și alluĭ-Sfîrbie, are 35 case, populate cu 35 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 30 contribuabilĭ.

Improprietărițĭ în 1864 sunt: 2 fruntașĭ, 13 pălmașĭ și 6 codașĭ, stăpînind 788 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prj.

Drumul județean de la Fălticeni la Broșteni trece pe aci. Biserica și școalele din Broșteni servesc și acestuĭ sat.

Lungeni. Vezĭ satul Broșteni, jud. Suceava, com. Broșteni.

Lungești, *com. rur.,* în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., înființată, se zice, pe la anul 1697, cînd Const. Brîncoveanu a zidit schitul Mamul.

Este situată pe valea rîuluĭ Mamul, la 60 kil. de capitala jud. și la 10 kil. de a pl. Se maĭ numește și Mamul, după numele rîuluĭ.

Are o populație de 221 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 40 familiĭ de Țiganĭ; locuesc în 210 case. Sunt 185 contrib.

Are: 2 bisericĭ, Schitul-Mamul și a doua de lemn, fondată de starița schituluĭ, pe la anul 1700, și de alțĭ ctitorĭ; o școală, înființată la 1864, instalată într'una din camerile schituluĭ, frecuentată de 17 copiĭ.

Vite sunt: 33 caĭ, 232 boĭ, 99 vacĭ, 15 capre, 643 oĭ și 560 porcĭ.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 100 locuitorĭ cu 550 hect. și 7 ca însurățeĭ, cu 26 hect., pe proprietatea statuluĭ.

In coprinsul com. Stănești, limitrofă cu Lungești și în apropiere, se află maĭ multe șanțurĭ în formă de redute. In zilele luĭ Mihaiŭ-Viteazul, s'a bătut aci, cu Turciĭ, Stroe Buzescu, al căruĭ corp se află înmormîntat în mănăstirea Stănești.

Teritoriul com. este de 550 hectare.

Șoseaua comunală, care pornește din marginea com. Stănești, trece prin această comună și prin com. Fumureni.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1987 leĭ și la cheltuelĭ, de 1237 leĭ.

E brăzdată de: Dealul-Seciuluĭ, Dealul-Mare, Dealul-Avel, Dealul-Mijlociŭ și udată de văile: Seciuluĭ, Cernișorul, Mursa, Bălșoara, Sila și Valea-Rea, și de rîul Mamul, care trece prin centrul comuneĭ.

Lungești, *cătun,* al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ și 6 case.

Lungești, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, lîngă pîrîul Jeravățul, spre S.-E. de Bîrlad. Formează comuna Lungești, cu căt. Miroasa.

In toată comuna este o populație de 650 suflete, din carĭ 123 contribuabilĭ; 150 case; o școală primară de băețĭ; 3 bisericĭ.

Este compus din 3 mahalale: Lungești-Vechĭ spre V., Brădești, în centru și Bîrzoești, spre E.

Lungești, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., în raionul com. Lungești, pe care se cultivă 119 hect. vie.

Lungești, *vîlcea,* formată pe teritoriul căt. Ungurei, com. Titulești, pl. Șerbănești, jud. Olt, cu direcția de la V. la E.; se varsă în Dorofteiŭ.

Lungești-Vechĭ, *partea stîngă din satul* Lungești, jud. Tutova.

Lungociul, *sat,* pendinte de com. Fundeni, jud. Tecuciŭ, situat pe valea Siretuluĭ, la N. de Fundeni și la 2½ kil. de reședința com.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 338 suflete, locuind în 94 case.

Satul este adese-orĭ expus inundațiilor Siretuluĭ, maĭ cu seamă că rîul Putna se varsă

în Siret, în partea de V. a satuluĭ.

In partea de S. a satuluĭ, lîngă biserică, se află un pod de fier peste Siret, avînd 5 picioare. Podul s'a făcut de Ministerul de războiŭ în folosul fortificaţiilor Nămăloasa-Focşani. Uneşte satul Lungociul cu Năneşti (jud. Putna), fiind pe o şosea care vine din pădurea Hanul-Conachi. In sat este o biserică, cu hramul Adormirea - Maiceĭ - Domnuluĭ, zidită la 1846 de Logofătul Costache Conachi, după cum ne arată inscripţia ce se află de-asupra uşeĭ. Se întreţine de locuitorĭ, avînd şi 8 fălcĭ de pămînt arabil.

Locuitoriĭ sunt împroprietărițĭ la 1864.

Satul se maĭ numea în vechime şi Călienii-Ghicăĭ.

Vechiul sat a fost maĭ spre N. şi s'a mutat la locul unde se află azĭ, din cauza deselor inundaţiunĭ.

Lungul, *prival*, jud. Brăila, care pleacă din privalul Dimuleasa, din dreptul tîrleĭ Braga-Bună, spre N. se uneşte cu canalul Stupariţa, la hotarul dintre com. Chiscani şi Tichileşti.

Lungul, *ostrov*, în valea Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Pueni, pl. Margineĭ, jud. Vlaşca.

Lungulani, *mahala*, în com. rur. Suşiţa, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Lungulani, *mahala*, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Lungulești, *sat*, cu 100 fam., jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Uda-d.-j., are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ.

Lunguleţi, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, peste care sunt şi două podurĭ în raionul comuneĭ. Se află la o mică distanţă spre S.-V. de gara Ghergani. Moşia Lunguleţi (Şanţurile) a fost lăsată de mitropolitul Dositeiŭ Filitis ca din venitul eĭ să se trimeaţă tinerĭ Romînĭ la învăţăturĭ în străinătate. Veniturile acesteĭ moşiĭ se administrează de o epitropie compusă din descendenţiĭ familieĭ Filitis.

De la Lunguleţi, Dîmboviţa începe a avea două mătcĭ saŭ albiĭ: matca vechie şi matca nouă. Din Matca-Nouă se despart două braţe: Dîmboviţa, care trece canalizată prin Bucureşti, şi Ciorogîrla, care, tot aşa de canalizată şi mare ca Dîmboviţa, merge de se varsă în Sabarul, saŭ Răstoaca. Pe Matca-Vechie nu maĭ este apă. Aci la Lunguleţi, sunt Şanţurile saŭ stăvilarele Dîmboviţeĭ, unde, în caz de inundaţiunĭ, se abate apa Dîmboviţeĭ, ca să nu curgă toată prin Bucureşti spre a face înecăciunĭ.

Are o populaţiune de 2760 suflete; 5 uliţĭ; 3 bisericĭ; 1 şcoală; 1 moară de aburĭ. Se învecineşte: la E. cu Slobozia-Moara; la V., cu Sărdanul; la N., cu Conţeşti şi la S. cu Poiana-Lungă-de-Sus. De Slobozia-Moara şi Conţeşti se desparte prin Dîmboviţa, iar de Sărdanul şi Poiana-Lungă prin cîmpie. Cu Slobozia-Moara şi Sărdanul se leagă prin şos. naţională Bucureşti-Titu-Piteşti, iar cu cele-l'alte com., prin drumurĭ simple, parte şoseluite şi parte neşoseluite.

Lunguleţul, *ĭezer*, jud. Brăila, situat în ostrovul Bregoloiul, la E. de ĭezerul Măioasa, cu care comunică prin privalul săŭ.

Lunguleţul, *ĭezer*, jud. Brăila, situat în partea S. a ostrovuluĭ Franţa; comunică la V. cu ĭezerul Pravăţul şi la E. cu ĭezerul Şerban prin Văsiul.

Lunguliţa, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S.-S.-E. de Tinoasa, în întindere aproximativă de 35 hect.; conţine peşte; scurgere nu are.

Lunguţa, *baltă*, pe şesul dintre Pruteţ şi Prut, în partea de S.-V. a com. Stănileşti, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, lîngă satul Răducani, şi între bălţile Răducosul, Albul şi Ulmul.

Lupa, *deal*, jud. Tecuciŭ, situat la E. de pădurea Dorasca, şi întinzîndu-se spre S., până în valea cu acelaşĭ nume; la împreunarea drumuluĭ ce vine din Tecuciŭ cu cel ce vine din Drăgăneşti, se află un han.

Lupa, *trup de moşie*, fostă proprietate a statuluĭ, situat în raionul com. Barcea, pl. Bîrladul, jud. Tecuciŭ.

Lupa, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 60 hect., pendinte de com. Bălteni, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, care, împreună cu trupurile Coscova şi Vediţa, formează pădurea Recea.

Lupa, *pîrîŭ*, izvoreşte din partea de N.-E. a com. Brebul, pl. Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Doftana, la S. de com. Brebul. Serveşte de limită naturală între comunele Telega şi Brebul.

Lupa, *vîlcea*, care străbate partea de N.-E. a com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; se împreună cu Jidul şi formează pîrîul Brebenelul, care dă în Dîrjov.

Lupa, *vale,* în jud. Gorj, în Cîmpul-Mare al com. Albeni. Işĭ are origina în proprietatea Bengeşti şi se termină în Gilort; pe dînsa curge un torent care se varsă în Gilort, în dreptul comuneĭ Bîrzeiul-de-Gilort.

Lupanuluĭ (Culmea-), *şir de munţĭ* şi *dealurĭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul; se desface din Culmea-Alunuluĭ şi anume din Vîrful-Alunuluĭ; brăzdează partea E. a plaiuluĭ şi teritoriile comunelor Dealul-Lung, Andreaşi, Jitia şi Dumitreşti; se întinde printre rîul Rîmnicelul, afluent al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat, d'alungul luĭ şi printre afluenţiĭ rîuluĭ Rîmna, despărţind ast-fel basinurile lor; are ca vîrfurĭ principale: Dealul-Furuluĭ, Lăstuni şi Turculeţul; din el se desfac următoarele culmĭ: Dealul-Lung din Dealul-Furuluĭ, printre pîraiele Valea Neagră şi Peleticul, dealul-Peleticul, printre pîraĭele Peleticul şi Tinosul, dealul Tinosul, printre pîrîul Tinosul şi afluentul săŭ pîrîul Lăstuni, dealul Lăstuni; se opreşte în dealul Turculeţul; este acoperit cu pădurĭ întinse şi fineţe bogate.

Lupaşcul, *pîrîiaş,* format pe teritoriul comuneĭ Cîmpurile, jud. Putna; se varsă în Şuşiţa.

Lupaşculuĭ (Tufele-), *pădure,* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, care face un corp cu pîlcul Cotul-Căldăruşeĭ, de 48 hect.

Lupăneceşti, *cătun,* al com. Ghizdăveşti, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, situat pe un teren şes şi nisipos, între Ghizdăveşti şi Loreni. Este unul din satele cele maĭ invadate de nisip, care spre S. se întinde în marĭ coline. Prin plantaţiunĭ întinse de salcîmĭ abia s'a putut reuşi să se pună o stavilă acestuĭ aprig devastator. Are o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 109 suflete. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 140 m.

Lupăria, saŭ **Trăisteni,** *sat,* în partea de N.-E. a com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, pe o suprafaţă de 466 hect., cu o populaţie de 98 familiĭ, saŭ 387 suflete.

E proprietatea caseĭ Spitalelor Sf. Spiridon din Iaşi.

Vite: 701 vite marĭ cornute, 44 caĭ, 1551 oĭ şi 114 rîmătorĭ.

Lupăria, *pădure* de fag (80—100 fălcĭ), în jud. Suceava, între dealurile Pietrişul şi Osoiul, com. Valea-Gloduluĭ.

Lupăria, *deal* şi *vale,* în partea de N. a moşieĭ Deleni, com. Deleni, jud. Botoşani.

Lupăria, *deal* şi *vale,* pe moşia Călineşti, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Lupăria-Sărăcineasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ţigăneşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat spre N. de Ciolpani, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa format şi din două trupurĭ: Lupăria şi Sărăcineasca. Intre Lupăria şi Ciolpani e un pod de lemn peste rîul Ialomiţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 364 hect., avînd şi o populaţie de 128 locuitorĭ.

D-niĭ A. Penescu şi A. Simonide aŭ 278 hect. şi locuitoriĭ, 86 hect.

Proprietariĭ cultivă 140 hect. (138 pădure).

Numărul vitelor marĭ e de 57 şi al celor micĭ de 164.

Lupeasca, *vălcea,* ce se formează în partea de N. a com. Valea-Merilor, pl. Mijlocul, jud. Olt; curge către S.-V. prin cât. Popeşti şi după ce primeşte vălceaua Şoimul, pe stînga, taie Dealul-Stîng şi se varsă în Plapcea.

Lupeni, *sătuc,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul.

Lupeni, *sat,* pe moşia Hudeşti, com. Hudeşti-Marĭ, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, cu 259 familiĭ, saŭ 1026 suflete.

Proprietatea moşieĭ este astă-zĭ a fraţilor Gheorghe, Ilie şi Ion Ciolac, cumpărată de la Căpitanul Iancu Lăţescu-Boldur, eredele defunctuluĭ Hatman Costache Lăţescu-Boldur.

Biserica, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, cu 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ; este zidită în 1800, apoĭ reparată în multe rîndurĭ; în ea este mormîntul defunctuluĭ Iordache C. Lăţescu Boldur, fost general în armata moldovenească.

Şcoala primară, la care este şi un curs de muzică vocală eclesiastică, e condusă de 2 învăţătorĭ şi frecuentată de 80 elevĭ. Localul este mare, de zid, cu 2 rîndurĭ, avînd de-asupra uşeĭ tabla titulară de metal, cu inscripţia următoare:

«Scoala Costăchească, înfiinţată la 1861, de fraţiĭ: Teodor, Iorgu şi Ioan Costache Lăţescu-Boldur, după dispoziţiile testimentale a răposatuluĭ Hatman, părintele domnielor-sale».

Pentru întreţinerea şcoaleĭ este lăsat un legat de 300 galbenĭ pe an, care se dă din venitul moşieĭ, după testamentul din 27 Ianuarie 1857.

Săteniĭ împroprietărıţĭ aŭ 452 hect., 57 ariĭ pămînt; iar proprietatea moşieĭ, 5699 hect., 16

ariĭ cîmp și 2005 hect. 67 ariĭ pădure.

Intre acaretele moșieĭ, afară de coșerele și hambarele de păstrat producțele agricole, maĭ sunt: ratoșe, velniță mare, grajdurĭ de vite, iazurĭ formate pe cursul Bașeuluĭ, în număr de 3, numite: Calul-Alb, în suprafață de 45 hect.; Iazul-Astinoaeĭ, de 28 hect. și Iazul-Velnițeĭ, de 32 hect.

Vie se află pe o întindere de 18 pog.

Pîraiele maĭ marĭ carĭ trec pe moșie sunt: Bașeul, Răstoaca și Țurcani.

In pădure se găsește mult vînat ca: căprioare, porcĭ sălbaticĭ, vulpĭ, ĭepurĭ, etc.

Piatră calcarică bulgăroasă se află pe Valea-Țurcanilor și se estrage pentru trebuințele locale.

Drumurile principale: Dorohoiŭ-Lișna, care trece prin Lupeni și duce la Darabani-Rădăuți; acel de la Darabani, care trece prin Baranca și pe malul Prutuluĭ și duce la Oroftiana, Herța și Mamornița și acel de la Comănești, care duce la Săveni.

Moșia se mărginește cu: Darabani, Concești, Gîrbești, Havîrna, Mlinăuți, Suharăuĭ, Comănești, Oroftiana și rîul Prutul.

Lupeni, *mahala,* în com. rur. Menți-din-Față, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Lupeni, *pîrîŭ,* izvorește din ponorul de sub Pădurea-Lupenilor, curge prin satul Lupeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Hudești-Marĭ, și se varsă în stînga pîrîuluĭ Bașeul.

Lupești, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, la 100 kil. de Galați, com. cea maĭ extremă a jud. Covurluiŭ. Se limitează la N.-V. cu com. Epureni și Obîrșeni (jud. Tutova); la S., cu căt. Șipotele (com. Berești) și la E. cu Mălușteni. La Lupești e fundul Horinceĭ. Comuna e udată de pîrîul Horincea cu afluențiĭ săĭ, pîrîiașele Recea și Mînzătești. Treĭ cătune fac parte din ea: Mînzătești, Lupești (reședința) și Ghereasca. De la Mînzătești la Lupești, sunt 4 kil.; de la Lupești la Gherasca, 5 kil.; de la Mînzătești la Gherasca, 7 kil. Se zice că satele Lupești și Mînzătești datează de peste 200 anĭ; Ghereasca, fiind schit călugăresc, în urma secularizăreĭ, a devenit proprietatea statuluĭ.

Are o populație de 425 familiĭ, saŭ 1496 suflete, din carĭ 259 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, una cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, în Lupești, care datează de v'o 160 anĭ; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, în Mînzătești, de 152 anĭ; și a treia, cu hramul Sf. Gheorghe, în Gherasca, înființată de vr'o 83 anĭ. Comuna Lupești, împreună cu căt. Șipotele din com. Berești, formează o parohie, cu catedrala Adormirea, avînd 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntărețĭ. Este o școală mixtă, în reședința comuneĭ, frecuentată de 15 elevĭ.

Știŭ carte 115 persoane.

Vite sunt: 356 boĭ, 198 vacĭ, 67 juncĭ, 7 junce, 44 gonitorĭ, 31 gonitoare, 78 mînzĭ, 74 mînzate, 62 vițeĭ, 608 oĭ, 46 capre, 31 berbecĭ și 25 caĭ.

Natura terenuluĭ e argiloasă-calcaroasă, humoasă și nisipoasă. Suprafața întreguluĭ teritoriŭ al comuneĭ este de 1950 hect., din carĭ: arabile 1022 hect. 21 ar.; pădure, 472 hect.; imaș, 60 hect. 50 ar.; fîneață, 77 hect.; viĭ, 140; livezĭ, grădinĭ de zarzavaturĭ, vetrele satelor și pămînt sterp, 170. Din acestea: 715 hect. aparțin proprietățeĭ marĭ și 1235 hect. 75 ariĭ proprietățeĭ micĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4310 leĭ și la cheltuelĭ, de 4152 leĭ.

In cuprinsul comuneĭ sunt numaĭ căĭ comunale și vecinocomunale, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt cele ce duc spre Mălușteni, spre căt. Pleșea (jud. Tutova), spre Prodănești, Bîrlad și Gherasca.

Lupești, *sat,* jud. Argeș, pl. Pitești, facînd parte din com. rur. Hințești-Zmeura.

Lupești, *sat,* și reședința com. cu acelașĭ nume, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Are 160 familiĭ, saŭ 640 suflete; o biserică; o școală.

Lupești, *cătun,* al com. Bumbești-Pițicul, jud. Gorj, la V. com. și lîngă apele Cernădia și Baia-de-Fier.

Are o populație de 18 familiĭ, saŭ 44 suflete, din carĭ 12 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 4 plugurĭ; 10 care cu boĭ; 122 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 154 oĭ, 15 capre, și 27 rîmătorĭ.

Comunicația în cătun se face prin șoseaua județeană T.-Jiul-Rîmnicul-Vîlcea.

Lupești, *deal,* în com. rur. Bărboiul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți, pe care este așezat satul Bărboiul.

Lupoaia, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la 45 kil. de orașul Turnu-Severin. Situat pe două văĭ: pe valea pîrîuluĭ Lupoaia și pe a pîrîuluĭ Radovani, satul formează

com. cu satele Rîpa şi Valea-Mănăstireĭ de pe Valea-Motruluĭ.

In întreaga com. sunt 1200 loc., din carĭ 180 contribuabilĭ; locuesc în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 51 plugurĭ, 82 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 60 stupĭ.

Sunt 2 bisericĭ, cu 1 preot şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 22 elevĭ şi 4 eleve.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 21 caĭ, 50 oĭ şi 400 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2311 leĭ, iar la cheltuelĭ de 1395 leĭ.

Prin comună trece şoseaua Negoeşti-Glogova-Lupoaia-Ploştina.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Radovanuluĭ, Cervenia şi Dealul-Becherilor. Apele care udă această comună sunt: rîul Motrul şi pîraĭele Lupoaia şi Radovanul, carĭ unite se varsă în Motru. Tot de această comună ţin şi mahalalele Udrariul şi Lupoiţa.

Lupoaia, *cătun*, al com. Colţi, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 14 case.

Lupoaia, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. al com. Dumitreşti, aşezat pe partea de N. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Lupanul.

Lupoaia, *munte*, la E. de com. Bătrîni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Lupoaia, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Dichiseni, în insula Balta.

Lupoaia, *locuinţă izolată,* lîngă com. Cruşovul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, unde se face bîlciŭ la 26 Octombrie.

Lupoaia, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Lapaşul, situată pe dealul Corduna (500 hect.).

Lupoaia, *pădure,* situată pe deal şi văĭ, la S. de com. Ciuperceni, pl. Ocolul, jud. Gorj. Are o suprafaţă de 170 hect., proprietatea comuneĭ Ciuperceni.

Lupoaia, *vale,* în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. Bursucani, înfundată spre E. şi deschisă spre V., în apropiere de satul Bursucani. Din fundul aceste văĭ ia naştere o apă mică în forma unuĭ pîrîiaş, care contribuie şi ea la formarea Suhuluiuluĭ-Sec. Valea, maĭ înainte acoperită cu pădure, e azĭ loc de imaş.

Lupoaia, *vale*, jud. Gorj. Se întinde din partea despre S. a com. Ciuperceni, din şoseaua judeţeană T.-Jiul - Severin, pl. Ocolul spre S., pe o întindere de 3 kil., până în hotarul jud. Mehedinţi, com. Brădeţul, lăsînd spre E. dealul Lupoaia şi spre V. dealul Bujorescu.

Lupoaia, *vâlcea,* situată pe teritoriul com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Se formează din dealul Muchia-Osiceĭ, curge către S., paralel cu Osica şi se varsă în Vedea, pe dreapta eĭ.

Lupoaica-Stavropoleos, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 650 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipeşti, judeţul Prahova.

Lupoaiele, *treĭ movile*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, spre N. de satul Pribegi.

Lupoaiele, *vâlcea*, izvoreşte de la N. din moşia d-luĭ Kalinderu, com. Coloneşti, pl. Vedea-d.-j., curge spre S., apoĭ se îndreptează spre E., formînd piscul de la Gura-Lupoaieĭ; se varsă în rîul Vediţa.

Lupoiţa, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Roşiuţa.

Lupoiul, *cătunaş,* al com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ şi 7 case.

Lupşa, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 30 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe vale şi deal. Se mărgineşte: la E. cu com. Samarineşti şi Imoasa; spre S., cu comunele Severineşti şi Căzăneşti; spre V., cu com. Ciovirnăşani, iar spre N., cu com. Floreşti şi Broşteni. Satul Lupşa formează com. cu Lupşa-d.-s. şi mahalalele Seliştea şi Izvorul. In întreaga com. sunt 1400 suflete, din carĭ 223 contribuabilĭ; locuesc în 285 case.

Locuitoriĭ posedă: 75 plugurĭ, 120 care cu boĭ, 10 căruţe cu caĭ.

Are 2 biserică, cu 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 24 elevĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 600 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Budgetul com. este la veniturĭ în suma de 1167 leĭ, iar la cheltuelĭ în suma de 764 leĭ.

Are o şosea comunală ce o leagă cu comunele vecine.

Dealurile maĭ principale din com. sunt: Dealul-Bătrîn, Dealul-Boeresc, Dealul-Tînăr, Dealul-Floareĭ, Piscul-Ţiganuluĭ, Caucele şi Broşteni.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Seliştei, Valea-Mare, Valea-Floareĭ, Valea-Izvoruluĭ şi Valea-Lupşeĭ. Pîrîul Lupşa curge prin comună.

Lupşa, *deal*, în com. rur. Cloşani.

plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, parte loc de muncă, parte acoperit cu pădurĭ.

Lupşa, saŭ **Valea-Roşie**, *vale* în com. rur. Lupşa, pl. Motrul-de-Sus.

Lupşa-de-Jos, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Lupşa, cu 76 case.

Lupşa-de-Sus, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Lupşa, cu 182 case.

Lupşani, *com. rur.*, jud. Ialomiţa, situată în partea cea maĭ de N.-V. a plăşeĭ Borcea, avînd la N. pl. Cîmpuluĭ, la S., comuna Ulmul, la E., com. Plevna şi la V., jud. Ilfov.

Teritoriul comuneĭ are o suprafaţă de 10,850 hect. şi coprinde 9 moşiĭ, din carĭ 5 sunt proprietăţĭ particulare, iar 4 sunt ale statuluĭ şi anume: Valea-Seacă saŭ Culcaţi-Nucet, cu 1600 hect., din carĭ 1500 hect. loc de cultură şi 100 hect. izlaz, foastă a mănăstireĭ Nucetul; Culcaţi-Răzvan, cu 1000 hect., din carĭ 50 hect. izlaz şi 950 pămînt de cultură, foastă a bisericeĭ Răzvan din Bucureşti; Lupşani, cu 3500 hect., din carĭ 400 hect. izlaz, 100 hect. băltiş şi 3000 hect. loc de cultură, foastă a Mitropolieĭ din Bucureşti; Bărăganul, cu 900 hect., din carĭ 20 hect. pădure, foastă a mănăstireĭ Cernica.

După legea rur. din 1864, sunt împroprietăriţĭ 102 locuitorĭ; în 1878, s'aŭ maĭ împroprietărit 30; neîmproprietăriţĭ se maĭ află 325 locuitorĭ.

Se compune din satele: Lupşani, Valea-Seacă şi Hoinari şi din cătunul Tîrla-Martoiul, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în Lupşani. Până la 1 Aprilie 1891, de această comună, ţinea şi satul Valea-Rusuluĭ, care, de atuncĭ, împreună cu satul Valea-Mare, a format com. Plevna.

Are o populaţie de 427 familiĭ, saŭ 2261 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ şi 12 eleve; 2 bisericĭ, cu 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 1742 boĭ, 850 caĭ, 3380 oĭ şi 62 bivolĭ.

Budgetul com. e de 8101 leĭ la veniturĭ şi de 11804 leĭ la cheltuelĭ.

Lupşani, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe coasta de V. a Văiĭ-Căpitanuluĭ şi pe ţărmul lacului Lupşani.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 213 familiĭ, saŭ 932 locuitorĭ; o şcoală mixtă, frecuentatăde 50 elevĭ şi 12 eleve; o biserică, construită la 1843, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Spre N. de sat, la 3 kil., trece calea ferată Bucureşti-Feteşti.

Luptători, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tăriceni, pl. Olteniţa, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tăricei, pe malul drept al gîrleĭ Mostiştea. Se întinde pe o suprafaţă de 1628 hect. proprietatea însurăţeilor, din carĭ 165 rămîn sterpe,

Are o populaţie de 203 suflete.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 153 şi al celor micĭ, de 270.

Luptelor (Movilele-), *treĭ movile*, pe şesul Siretuluĭ, moşia Vîrful-Cîmpuluĭ, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, rămase se vede pe urma vre-unuĭ războiŭ.

Lupueni, *sat*, cu 23 familiĭ, în jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Groşi.

Lupueşti, *mahala*, din com. rur. Roşiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 253 locuitorĭ; o biserică, făcută de I. Catalistru şi reparată de D. M. Roşianu, în anul 1875.

Lupul, *ostrov*, în jud. Brăila, lung de la N. spre S. de 8 kil. şi lat de 800 m., format de canalul Lata şi de Dunărea-Vapoarelor. Străbate com. Gropeni şi Tichileşti. Se maĭ numeşte şi Calia saŭ Coada-Lupuluĭ.

Lupul, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, insula Balta; se întinde pe teritoriul comunelor Tonea şi Roseţi-Volnaşi.

Lupul, *pădure* particulară, situată pe moşia Mogoşoia, com. Bucoveni, pl. Znagovul, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic; cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Lupuluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. Suceava, numit şi al Bogdăneştilor, de-a stînga pîrîuluĭ Seaca, între comunele Boroaia şi Bogdăneşti.

Lupuluĭ (Drumul-), *drum*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, între comunele rurale Cataloi şi Beş-Tepe; porneşte din Cataloi, se îndreaptă maĭ întîĭ spre N.-E., taie şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, pe la kil. 11; lasă la stînga Valea Candonuluĭ, urcă Valea-Puturosuluĭ până la poalele Dealuluĭ-Rediĭ; de aci o ia spre E. pe la poalele sudice ale Dealuluĭ-Mare şi ale vîrfuluĭ săŭ, Tulcea; taie văile Tulcea şi Valea-Mare, lasă la stînga movila Iacob Mogh, taie

valea Sari-Ghiol, pe la S. de satul Malcoci și dă în șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, la 3 kil. spre S.-E. de Malcoci; taie apoĭ o mulțime de căĭ comunale, ce unesc Tulcea și Malcoci, cu comunele Sari-Ghiol, Agi-Ghiol și Sari-Chioi.

Lupuluĭ (Groapa-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Monteorul, începînd de sub plaiul Chilmiziuluĭ și scurgîndu-se în valea Păcureĭ, lîngă șoseaua de la mina de păcură.

Lupuluĭ (Piscul-), *pisc,* în jud. Muscel, pl. Podgoria, com. Vrănești.

Lupuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, ce curge prin Transilvania avînd însă confluența sa, cu pîrîul Agăpioasa, pe granița romînă.

Lupuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în raionul com. Gohorul, jud. Tecuciŭ. Curge în direcția N.-S., străbate șoseaua națională și calea ferată și se varsă în gîrla Pătrășeana, o formațiune a Bîrladuluĭ. Acest pîrîŭ, în timpul vereĭ, seacă.

Lupuluĭ (Poiana-), *ramificație din muntele* Predealul-Buzăuluĭ, jud. Buzăŭ, ce se lasă parte spre Viperești, parte spre com. Tisăul, căt. Haleșul.

Lupuluĭ (Valea-) (Hărhădăul), *cătun,* al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 340 locuitorĭ și 60 case.

Lupuluĭ (Valea-), *sub-diviziе* a *cătunuluĭ* Berca, din com. Pîclele, jud. Buzăŭ.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Măruntișul, căt. Poenele Izvorește din colina Poenele și se scurge în rîul Bisca-Chiojduluĭ, între cătunele Poenele și Ţoca.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea Lupuluĭ; începe de la Mardale și se varsă în rîul Buzăul; albia sa e mare, și humoasă, anevoiasă de umblat.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* pleacă din com. Cîlcești, plaiul Vulcan, jud. Gorj, de la N. la S., pe o întindere de 1 1/2 kil., lăsînd spre V. Dealul-Plaiuluĭ și spre E., Dealul-Petrișul.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* între dealurile Recea, din com. Boznea, pl. Cîrligătura, din jud. Iași și com. Strunga, din jud. Roman.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Muscel, ce ia acest nume după ce primește ca afluențĭ Valea-Rea, Valea-Fundăturilor, Valea-luĭ-Epure, ce izvorește dintre dealul Repegușuluĭ și Dealul-cu-Drumurile, com. Rădești, pl. Rîurile. Curge de la E. spre V. și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* izvorește din pădurea Corbi, trece pe la N.-E. de com. Stănești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel și se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng.

Pe această vale a fost în vechime situată comuna Stănești unde se văd și azĭ ruinele caselor.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* izvorește din raionul com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova și se varsă în Valea-luĭ-Dan, tot în com. Valea-Lungă.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Tecuciŭ, com. Gohorul. Cuprinsă între dealurile: Chetroiul, Gera și Pătrășcana, la E. și Gohorul și Ireasca, la V.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rurale Balabancea și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Ţiganca; se desface din Dealul-Grecilor, din dreptul izvoruluĭ Valea-Crucelar; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a com.; e coprinsă între Dealul-Teilor și Dealul-Ştubeiuluĭ, făcîndu-șĭ drumul prin pădurĭ seculare de teĭ; se unește, după o lungime de 3 kil., cu Valea-Lungă; amîndouă se deschid în Valea-Ţigănceĭ.

Lupuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Broșteni. Izvorește de la N. comuneĭ, trece pe la N. cătunuluĭ Vițelul și se varsă în rîul Cerna, tot în raionul com. Broșteni. Curge în timpurĭ ploioase.

Luruiul, *grind* saŭ *loc* ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situat în partea de V. a plășeĭ și în cea S.-E. a comuneĭ; el este o prelungire sudică a grinduluĭ Lumina, prin care comunică cu Grindul-Roșu; are o întindere de 5 hect., acoperite cu nisip; comunică cu grindul Cara-Orman; este străbătut de un drum comunal, numit Drumul-luĭ-Mamut.

Luta-Mare, *insulă* în Dunăre, jud. Teleorman, în dreptul comunelor Viișoara și Suhaia, maĭ jos de pichetul militar Mariașul.

Luta-Mică, *insulă,* jud. Teleor-

man, puţin maĭ în josul Dunăreĭ de cît Luta-Mare. Pe ţărm este pichetul No. 2.

Lutele-Marĭ şi **Lutele-Micĭ**, *munţi*, la nordul jud. Muscel, între rîul Dîmboviţa şi frontieră.

Lutele-Marĭ şi **Lutele-Micĭ**, *pădurĭ*, ale statuluĭ, în întindere de 1308 hect., ţinînd de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbişori şi Berevoeşti, pl. Nucşoara, jud. Muscel.

Lutul-Alb, *cătun*, jud. Brăila, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, lîngă lacul cu acelaşĭ nume, situat la V., la 10 kil. de comună. Populaţia sa e de 181 suflete.

Lutul-Alb, *lac*, jud. Brăila, situat la S. V. de com. Scorţarul-Vechiŭ, cu o suprafaţă de 30 hect. Apa sa conţine substanţe minerale. Numele săŭ vine de la pămîntul albicios al funduluĭ.

Lutul-Alb, *moşie*, jud. Brăila, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, proprietatea d-luĭ C. D. Suţu (1600 hect.).

Lutul-Roşu, *vîrf de munte*, în munţiĭ propriĭ, zişĭ aĭ Vranceĭ, pe teritoriul cătunuluĭ Tulnici, jud. Putna.

Lutuluĭ-Alb (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beş-Tepe; începe din poalele nordice ale dealuluĭ Cairaci; se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S. spre N.; are nişte malurĭ înalte, formate din humă amestecată cu cretă; străbate partea răsăriteană a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; taie în două, de la S. la N., satul Beş-Tepe în mijlocul căruia se uneşte pe stînga cu văile Chiorculac şi Turia, şi cîte-şĭ trele unite, ocolesc spre apus vîrful cel înalt (242 metri) al dealuluĭ Beş-Tepe, străbat viile satuluĭ Beş-Tepe şi o mică mlaştină, şi se termină cu gîrla Dîrnoiul, pe dreapta.

Luţca, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Carol I-iŭ, spre N. de satul Carol I-iŭ şi spre N.-E., la 7 kil. de oraşul Roman. Este aşezat pe gîrla Luţca şi pe malul drept al rîuluĭ Siretul. Are o populaţie de 106 familiĭ, saŭ 237 suflete, din carĭ 109 contribuabilĭ; locuesc în 82 case.

Sunt 180 vite marĭ cornute. Are un pod umblător pe rîul Siretul, peste care trece şoseaua judeţeană, ce duce de la Roman la tîrguşorul Bîra. Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Luţca, *gîrlă*, curge prin pl. Moldova, comunele Hălăuceşti, Mirceşti, Răchiteni, Agiudeni, Tămăşeni, şi Carol I-iŭ, jud. Roman. Ia naştere de la N.-E de satul Hălăuceşti. Curge de la N. spre S. trece pe la V. de satul Răchiteni, udînd satele Agiudeni, Tămăşeni şi Luţca şi la S. de acest sat se varsă în rîul Siretul de-a dreapta. Cursul acesteĭ gîrle este aproape paralel cu acel al rîuluĭ Siretul şi albia sa nu este separată de albia Siretuluĭ prin nicĭ o ridicătură, aşa că apele lor, în timpurile ploioase, se împreună, dînd naştere la inundaţiunĭ. Această gîrlă primeşte pe dreapta, la Agiudeni, pîr. Ciorgul şi la Tămăşeni, pîrîul Berendisul. Formează în cursul săŭ multe bălţĭ.

Luţoaia, *cătunaş* izolat, pe moşia Ipoteşti, com. Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani.

Luţoaia, *pisc*, la E. com. Mateeşti, plaiul Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

M

Maadem-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Potur și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Hamamgi; este o prelungire orientală a dealuluĭ Haidîn; are o direcțiune de la S. la N., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și cea sud-estică a com.; vîrful principal, movila Hamamgi, are 127 m. și e punct trigonometric de observație de rangul al 2-lea; pe la poalele sale răsăritene merge șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, iar cele nordice se termină în pîrîul Beidaut; este acoperit cu fînețe și pășunĭ.

Macaria, *munte,* la N com. Radoși, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat între munțiĭ: Florile-Albe, Tărtărăul, Tăuzul, Setea-Mare, Coasta - Crainiculuĭ, în partea dreaptă a apeĭ Gilortuluĭ.

Macmora - Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Para-Chioi și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Calaigi; se desface din ramificațiile orientale ale dealuluĭ Siran-Culac-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., și brăzdind partea de S. a plășeĭ și cea ,centrală a com.; satul Para-Chioi e așezat la poalele sale N.-E., iar satul Calaigi la cele E.; are o înălțime de 168 m. și domină satele de maĭ sus, valea Ghiuvenli-Ceair, ce merge pe la poalele sale E., și drumul comunal Calaigi-Para-Chioi; este acoperit cu puține pădurĭ ce sunt resturĭ din întinsele pădurĭ de odinioară și cu tufărișurĭ și semănăturĭ.

Macoveanca, *vechie numire a cătunuluĭ și moșieĭ* Arcani, din jud. Buzăŭ, com. Meteleul.

Macoveanca, *numire* dată uneĭ *sforĭ de moșie,* din com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, situată pe lunca Cineţaruluĭ; are 39 hect., fîneață și pădure.

Macoveiul, *vechie numire a com.* Padina, jud. Buzăŭ.

Macoveiul (Macoveanca, Padina), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Padina, cu 15350 hect., din care 1335 s'aŭ dat împroprietăriților în 1864; e cea maĭ mare proprietate din jud. Buzăŭ.

Macoveiul, *două trupurĭ de pădure,* pe moșia Macoveiul, jud. Buzăŭ, avînd una (Pădurea-Mică) 340 hect. și a doua (Pădurea-Mare), 410 hect.

Macradiul, *vîrf de munte,* pe teritoriul com. Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna.

Macuc, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina; se desface din dealul Ciacal; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., dealungul maluluĭ drept al Dunăreĭ, brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea N.-E. a com.; lasă spre E. prelungirile numite Colburgina și Tuna-Orman; este presărat cu cîte-va movile; printre vîrfurile sale, cel maĭ înalt este Oltina, care are o înălțime de 140 m.; este acoperit cu fînețe, și la poale cu tufărișurĭ; pe muchia sa merg drumurile comunale Oltina - Beilicul și Mîrleanul-Oltina.

Madona-Dudu, *moșie,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavit, aparținînd bisericeĭ din Craiova, Madona-Dudu, de la care și-a luat numele. Are pădurĭ pe dînsa. Pămîntul acesteĭ moșiĭ precum și acela al locuitorilor era amenințat de nisipul ce-l aducea vîntul de la Dunăre. Epitropia

bisericeĭ a luat măsurĭ de apărare prin plantaţiunĭ şi ast-fel s'a reuşit a se opri întinderea nisipuluĭ pe pămîntul arabil. Pe moşie se găsesc stîne.

Madona-Dudu, *pădure,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavit, pe moşia Madona-Dudu. Este compusă din plopĭ şi salcîmĭ.

Madved, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Maganuluĭ (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, avînd 1201.7 m. altitudine.

Magarul, *schit* de călugărĭ, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Zorleni, la cîţĭ-va kil. de căt. Bujoreni, aşezat pe vîrful unuĭ deal, în mijlocul pădureĭ la o jumătate oră departe de cătunul Bujoreni. Legenda acesteĭ mănăstirĭ este următoarea: Un mocan care păştea oile pe locul unde este astăzĭ mănăstirea, avea printre oĭ ca de obiceiŭ şi cîţĭ-va măgarĭ. El observă că unul dintre măgarĭ părăsea în fie-care zi turma şi mergea sub umbra unuĭ mare stejar ce era în vîrful dealuluĭ, făcînd cu capul semnul crucii. In urma aceste împrejurărĭ mocanul vinde oile şi cu baniĭ ce primise pe ele, zideşte mănăstirea pe locul unde era bătrînul stejar, din care făcu icoane Maiciĭ Domnuluĭ, iar mănăstireĭ i dede numele de mănăstirea Magarul.

Magazia, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoani, situat pe valea pîrîuluĭ Cracăul, într'o poziţiune pitorească.

Are o populaţiune de 45 familiĭ, saŭ 213 suflete: 114 bărbaţĭ şi 99 femeĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi exploatarea terenurilor (vărăriĭ, cariere, exploatarea pădurilor).

Magazia, *sat,* făcînd parte din com. Buda, jud. Tecuciŭ, la 2 kil. de reşed. com.

Are o suprafaţă de 137 hect., 50 ariĭ, şi o populaţie de 18 familiĭ, saŭ 70 suflete; locuesc în 20 case.

Locuitoriĭ, foştĭ clăcaşĭ, poartă acest nume de la magaziile ce le aveaŭ arendaşiĭ statuluĭ aicĭ, înainte de împărţirea pămîntuluĭ. Satul s'a înfiinţat la 1878.

Magazia, Cetatea-Vechie saŭ **Tătărească,** *urmele uneĭ cetăţĭ vechĭ,* situată pe culmea unuĭ deal foarte înalt, la E. de com. Crîmpoaia, pl. Şerbăneşti, jud. Olt, lîngă apa Vedea.

Aŭ o suprafaţă de 600 m. p.

Imprejurul ruinelor, locuitoriĭ, arînd, aŭ găsit fragmente de arme şi instrumente vechĭ, de o mărime cu totul neobişnuită azĭ: săgeţĭ, pintenĭ de o mărime colosală şi altele.

D-l D. Ghioceanu, afirmă că săpînd în malul Vedeĭ, a găsit, între altele, fosile, un craniŭ uman de o mărime extraordinară şi o măsea, care are o mărime de 20 c. m. în lungime şi un diametru de 8 c. m. în grosime.

Maghera, *sătuc.* Vezĭ Vîrful-Cîmpuluĭ, sat, jud. Dorohoiŭ.

Maghera, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Goroveiul, trece prin sătişorul Maghera, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, şi se varsă în Siret.

Magheresti, *com. rur.*, în partea de N. a plăşeĭ Amaradia, jud. Gorj, la V. com. Secelul, aşezată pe coastă şi pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Sănătorea, la 25 kil. de Tîrgul-Jiul, capitala judeţuluĭ. E formată din 2 cătune: Maghereşti-din-Deal şi Maghereşti-din-Vale.

Are o suprafaţă de 1200 hect. din carĭ: 340 hect. arabile, 625 hect. fîneţe, 88 hect. vie, 41 hect. pomet, 90 hect. izlaz şi pădure, 16 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 243 familiĭ saŭ 867 suflete, din carĭ 225 contribuabilĭ; o şcolă, înfiinţată la anul 1888, frecuentată de 25 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la anul 1843, şi a doua la 1820, de către locuitorĭ şi ambele deservite de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 plugurĭ, 39 care cu boĭ; 520 vite marĭ cornute, 1114 oĭ, 199 rîmătorĭ; 36 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 1624, banĭ 49, iar la cheltuelĭ, de leĭ 1227, banĭ 80.

Apele ce udă această comună sunt: Sănătoarea şi Blahniţa.

Comunicaţia se face pe şoseaua comunală, care străbate comuna şi care o pune în comunicaţie la N. cu Turbaţi şi la S., cu Bobi, printr'un drum ordinar, care pleacă din Maghereşti-din-Vale, trece prin Maghereşti-din-Deal şi intră în Turbaţi.

In comună sunt: 3 puţurĭ şi 11 fîntînĭ.

Maghereşti-din-Deal, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Maghereşti, jud. Gorj, pl. Amaradia.

Are o suprafaţă de: 700 hect., din carĭ: 180 hect. arabile, 315 hect. fîneţe, 45 hect. viĭ, 21 hect. pomet, 90 hect. izlaz şi pădure şi 9 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de: 125 familiĭ, saŭ 444 suflete, din care 115 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Locuitoriĭ posedă: 12 plugurĭ, 20 care cu boĭ; 260 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 557 oĭ, 74 rîmătorĭ; 16 stupĭ cu albine.

Maghereşti-din-Vale, *cătun,* al comuneĭ Maghereşti, jud. Gorj, situat la N. cătunuluĭ de reşedinţă şi pe costişe. Are o suprafaţă de 500 hect., din carĭ: 160 hect. arabile, 270 hect. fîneţe, 43 hect. viĭ, 20 hect. cu pomet, 7 hect. vatra satuluĭ, şi o populaţie de 118 familiĭ, saŭ 423 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ. Are 1 biserică, cu 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser, deservită de preotul de la cătunul de reşedinţă.

Locuitorii posedă: 10 plugurĭ, 19 care cu boĭ; 260 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 557 oĭ şi 75 rîmătorĭ; 20 stupĭ.

In cătun se maĭ găsesc: 5 fîntînĭ şi 5 teascurĭ de vin.

Magherniţa, *pîrîiaş,* în judeţul Neamţu, com. Vînători-Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul. Izvoreşte din muntele Procovul, lîngă schitul cu acelaşi nume, curge pe la E. de mănăstirea Neamţul, traversînd, aproape de vărsarea sa, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Nemţişorul, şoseaua Vînători-Mănăstirea-Neamţul, între kil. 13–14.

Magivia, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Magivia din Cîmpulung, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 400 hect., populată cu mesteacăn, fag, anin şi plop.

Această pădure se află la marginea oraşuluĭ Cîmpulung, situată pe coaste repezĭ, parte desvelite de stratul vegetal, în cît ameninţă localităţile din apropiere, din cauza pîraielor, carĭ, pe timpurĭ ploioase cară nisip, pietriş şi bolovanĭ.

Se învecineşte la N. cu proprietatea d-lor Lerescu; la S., cu Gruiul; la E., cu Rîul-Tîrguluĭ şi la V. cu rîul Bughea.

Maglavitul, *com. rur.,* pl. Cîmpul, jud. Dolj, la 76 kil. de Craiova, şi la 14 kil. de reşedinţa plăşeĭ, oraşul Calafat.

Se află situat pe loc şes, înconjurată de plantaţiile bisericeĭ Madona-Dudu, din Craiova.

Se mărgineşte la N. cu com. Hunia; la S., cu com. Poiana; la V., cu Dunărea şi la E., cu com. Moţăţeĭ. Se desparte de aceste comune prin plantaţiĭ şi locurĭ agricole.

La N. se află dealul Golenţi. Tot aicĭ, nu departe de Dunăre, se găseşte Măgura-Popeĭ.

Către Dunăre se găsesc cîte-va micĭ înălţimĭ, numite hotare, făcute de locuitorĭ; între acestea sunt: Hotarul Popeĭ, Hotarul-Voineĭ, Hotarul-Listor, Hotarul-Sîrbuluĭ, Hotarul-Porculuĭ, Hotarul-din-Sud şi Hotarul-Cailor.

In comună sunt două bălţĭ, în apropiere de Dunăre: una numită Maglavitul, cu o suprafaţă de 400 m. p., este îngustă, avînd o lungime cam de 300 m., şi-şĭ are scurgerea în Dunăre; a doua, numită Golenţi, puţin maĭ mică de cît precedenta, se scurge tot în Dunăre. Ambele bălţĭ conţin peşte.

Pe limita sa de V. curge fluviul Dunărea, cu îndreptarea N.-E. spre S.-V. Pe Dunăre, în E. comuneĭ, se găsesc cîte-va ostroave.

Micĭ rîurĭ intermitente izvoresc din dealul ce desparte comuna Maglavitul de Dunăre şi se varsă în balta Maglavitul.

Se zice că, pănă la 1819, comuna se găsea pe locul, pe care se află; la anul 1821 s'a mutat sub dealul despre V., iar la 1828, din noŭ s'a zidit pe locul unde se găseşte azĭ.

Se compune din cătunele: Maglavitul, Golenţi şi Comani. Cătunul de reşedinţă este Maglavitul. Inainte cuprindea şi cătunul Hunia, azĭ com. rur. deosebită.

Are o populaţie de 3938 suflete; 2 biserici de cărămidă făcute de locuitorĭ, una în căt. Maglavitul şi a doua în căt. Golenţi, ambele avînd cîte 1 preot şi 1 cîntăreţ; treĭ şcolĭ, două în cătunul Maglavitul, din carĭ una de băeţĭ şi una de fete, şi a treia în Golenţi, mixtă. Şcoala de băeţĭ din Maglavitul funcţionează din anul 1833, iar cea de fete, din anul 1880. Şcoala mixtă din Golenţi funcţionează din anul 1885.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de aproape 6500 pog., din carĭ: 3896 pog. arabile, în cătunul Maglavitul şi 2332 în Golenţi.

Una din moşiile de pe teritoriul comuneĭ este proprietatea de 20223 pog., din carĭ vr'o 3000 pog. nisipurĭ, a bisericeĭ Madona-Dudu din Craiova, care se compune din 3 trupurĭ: Maglavitul, Hunia şi Golenţi.

O altă moşie e Poeni, ce aparţine azĭ locuitorilor din comuna Maglavitul.

In com. sunt plantaţiĭ de salcîmĭ şi de plopĭ, pe o întindere cam de 2000 pog., proprietatea bisericeĭ Madona-Dudu. Toate plantaţiile sunt amenajate.

Viile aŭ o întindere de 206 hect., aparţin locuitorilor şi se găsesc pe pămînturile date în anul 1864.

In com. Maglavitul se găsesc morĭ de apă şi de vînt, unele pe proprietatea Madona-Dudu, iar altele pe delimitările locuitorilor din 1864.

Comerciul se exercită în comună de 30 persoane.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 11718,26 leĭ şi la cheltuelĭ, de 11490,45 leĭ.

Afară de calea judeţeană Craiova-Calafat, com. Maglavitul maĭ este străbătută de calea vecinală Maglavitul-Cetatea, lungă de 6 kil. şi de calea vecinală Maglavitul-Calafat, trecînd prin cătunul Golenţi, com. Basarabi, până la schela Calafat.

In comună se găseşte siliştea numită Lopcea.

Maglavitul, *sat,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, reşedinţa primăriei. Are o populaţie de 3136 suflete: 1572 bărbaţĭ şi 1564 femeĭ. Locuesc în 530 case şi 50 bordee.

Sunt două şcolĭ primare: una de băeţĭ, care funcţionează din 1853, şi a doua de fete, ce funcţioneaza din 1880. Ambele şcolĭ sunt întreţinute de com., şi frecuentate de 160 băeţi şi de 32 fete.

Are o biserică de cărămidă, fondată de locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In sat sunt: 30 meseriaşĭ: cizmarĭ, tîmplarĭ, dulgherĭ; 2 băcănii; 17 cîrciumĭ.

Maglavitul, *lac,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, cu o suprafaţă de 30000 m. p., lung de 100 m. şi lat de 300 m. Se varsă în Dunăre. In lac se scurg o mulţime de pîraie intermitente. Conţine peşte.

Magula, *sat,* făcînd parte din com. rur. Tomşani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Mahala, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, com. Viforîta. Este situat lîngă oraşul Tîrgovişte, despărţit prin apa Ialomiţeĭ.

Mahala, *sat,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, pe moşia Herţa, com. Movila.

Are 80 familiĭ, saŭ 400 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Panaite Cazimir, avînd părţĭ şi d-nele Maria Buşilă şi Patica Bordeanu.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 105 hect., 27 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ moşieĭ: 832 hect., 16 ariĭ cîmp, 37 hect., 24 ariĭ pădure şi 12 pogoane de vie.

Pîrîul ce trece pe moşie este Izvorelul.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Tîrnăuca, Herţa, Pilipăuţi şi Ibăneşti.

Mahalaua (Biserica-de-Zid), *mahala,* în centrul com. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Aci e şcoala com. Are o biserică de zid, făcută în zilele împăratuluĭ Nicolae Pavlovicĭ şi cu blagoslovenia Prea S. S. părintele Episcop Neofit, şi cu cheltuiala preotuluĭ Popa Negoiţă.

Mahalaua - Mare, *mahala,* în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Govora.

Mahalaua-Poşteĭ, *sat,* pe rîul Argeş, jud. şi pl. Argeşul, făcînd parte din com. urb. Curtea-de-Argeş.

Mahale-Orman-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi; se desface din dealurile Bulgarieĭ; se îndreaptă spre E. într'o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; străbate teritoriul neutru, coprins între hotarul politic şi drumul Silistra-Varna; intră în jud. Constanţa pe la pichetul No. 9; brăzdează partea de V. a plăşeĭ şi pe cea de S.-E. a com.; lasă spre E. dealul Saban-Bair; pe la poalele sale de S. merge drumul Silistra-Varna; are 166 m. înălţime; este acoperit maĭ tot cu fîneţe şi în unele locurĭ cu pădurĭ.

Mahale - Orman - Ceair, *pîrîŭ,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi; izvoreşte din poalele de N.-E. ale dealuluĭ Mahale-Orman-Bair, brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi a com.; se îndreaptă spre V., cu o direcţiune generală de la V. spre E.; intră în teritoriul bulgăresc al com. Ese-Chioi, şi, după un curs de 5 kil., făcut numaĭ prin pădurĭ, se varsă în pîrîul Hamazli-Ceair, pe dreapta, ceva maĭ spre V. de pichetul No. 7, numit Griviţa.

Mahîrul, *baltă,* azĭ potmolită, jud. Vlaşca, com. Arsache; produce fîneţe şi păşune; este situată în albia Dunăreĭ, în dreptul satuluĭ Slobozia, pe proprietatea Paraipanul.

Mahmudia, *comună urbană,* în jud. şi pl. Tulcea, situată în partea de E. a judeţuluĭ, între dealul Beş-Tepe şi Dunăre, la 29 kil. spre S.-E. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în parte E. a plăşeĭ, a căreĭ reşedinţă este.

I s'a dat acest nume după sultanul turcesc Mahmud V, care a făcut aci o geamie; numele cel vechiŭ era Beş-Tepe-Romînească spre deosebire de Beş-Tepe-Turcească, care astăzĭ poartă numaĭ numele de Beş-Tepe.

Numaĭ partea S., adică pămîntul ferm, prezintă accidente de teren; încolo, restul e un şes în-

tins, acoperit cu stuf și întretăiat de gîrle și bălțĭ.

Dealurĭ sunt: Beș-Tepe, de 242 m., unul din ceĭ maĭ înalți din plasă, la V., pietros și acoperit cu verdeață; dealul Cairacile, de 118 m., la S., pietros și acoperit cu pășunĭ; Hîrtopul, la S.-E., 88 m., stîncos; Moru-Ghiol, la S.-E., lutos și acoperit cu pășunĭ. In stuful cel întins sunt ridicăturĭ artificiale, după care ochiul planează pe o mare întindere; așa avem punctele trigonometrice: Marchel, lîngă brațul Sf. Gheorghe, 2 m. înălțime; Șondul No. 1, pe brațul Sulina, la N.-E., 3 m., 7; Șondul No. 2, pe gîrla Șondul, la N.-V., 2 m. 5; ele aŭ servit statuluĭ major romîn pentru ridicarea planurilor mareĭ hărțĭ a Dobrogeĭ.

Ape sunt: Brațul Sulina, care udă comuna la N., pe o întindere de 10 mile (18 kil. de la mila 21—31); brațul Sf. Gheorghe, la S., pe o întindere de 12 kil. Intre ele se află o mulțime de gîrle, carĭ stabilesc comunicarea între ele și bălțĭ; așa avem: gîrla Marchel, lingă brațul Sf. Gheorghe, unind lacurile Cara-Suhat și Uzlina; gîrla Șondul la N., care stabilește o legătură între brațul Chilia și Sf. Gheorghe. Cele maĭ însemnate bălți sunt: Gorgova, cel maĭ mare lac din întreaga deltă a Dunăreĭ (500 hect.), la mijlocul comuneĭ, alimentat de brațul Sulina, și scurgîndu-se în brațul Sf. Gheorghe prin gîrla Litcovul; în el se maĭ scurg și lăcușoarele Poparnicul, Cutinețul-Mare, Cutinețul-Mic (90 hect. împreună); lacul Fortuna (400 hect.), la N.-V., se scurge în gîrla Șondul; lacul Cara-Suhat (100 hect.), la V., se scurge în gîrla Marchel, ca și lacul Marchel (50 hect.); lacul Pestrițele și Ghiolul-Petreĭ, la E. (80 hect.); Cruglicul (40 hect.), la N., se scurge în gîrla Șondul; Mazîlul (30 hect.), la N.-E., izolat; lacul Obretinul (450 hect.), la E., (aparținînd comuneĭ Cara-Orman). Lacurile ocupă o întindere de 920 hect. și dinpreună cu gîrlele 1500 hect.; ele conțin peste bun și căutat.

Comuna are reședința în orașul Mahmudia, așezată pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, și la poalele dealuluĭ Beș-Tepe. Maĭ are cătunele: Cara-Suhat, la V., pe malul stîng al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 3 kil. spre N.-V. de reședință. Gorgova, pe malul drept al brațuluĭ Sulina, între milele 29—30, la 12 kil. spre N.-E. de reședință, în apropiere de lacul Gorgova, de la care șĭ-a luat numele.

Intinderea totală a comuneĭ este de 25000 hect., din carĭ numaĭ 3818 hect. pămînt solid, restul stuf și apă. Din cel ferm, 231 hect. sunt ocupate de vatra orașuluĭ Mahmudia, 20 hect., de vetrele satelor Cara-Suhat și Gorgova, 1815 hect. ale locuitorilor cu drepturĭ (de sub Turcĭ); 473 hect. date de stat locuitorilor, 1300 hect. ale statuluĭ, 60 hect. acoperite cu viĭ.

Populațiunea orașuluĭ Mahmudia, în maioritate compusă din Rușĭ, este de 245 familiĭ, saŭ 1215 suflete, din carĭ: Rușĭ-Lipovenĭ, 112 familiĭ, cu 553 sufl.; Romînĭ, 71 familiĭ, cu 378 suflete; Turcĭ-Tătarĭ, 34 familiĭ, cu 146 suflete; Evreĭ, 18 familiĭ, cu 89 suflete; Bulgarĭ, 7 familiĭ, cu 47 suflete; Armenĭ, 2. Populația cătunelor Cara-Suhat și Gorgova este de 58 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ: Rușĭ-Lipovenĭ, 56 familiĭ, saŭ 235 suflete; Romînĭ, 2 familiĭ, saŭ 5 suflete. In total, comuna Mahmudia are 301 familiĭ, cu 1455 suflete, din carĭ: 955 ortodoxĭ, 5 catolicĭ, 340 lipovenĭ, 170 mahomedanĭ și 90 mozaicĭ.

Sunt 310 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă 215 plugurĭ de fier, un număr însemnat de vite, maĭ cu seamă oĭ; mulți din eĭ sunt pescarĭ; 38 sunt cultivatorĭ de viĭ.

Are: o școală mixtă, fondată de stat în 1879, cu 10 hect. pămînt, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 109 copiĭ; o biserică, cu hramul Aducerea moaștelor Sf. Nicolae, cu filiala Gorgova și Cara-Suhat, cu 1 preot și 1 cîntăreț, fondată de locuitorĭ în 1864; o geamie, fondată în 1853 de sultanul Mahmud, cu 3 hogĭ, o biserică a lipovenilor bespopofțĭ; una lipovenilor nămolecilor; o sinagogă; un oficiŭ telegrafo-poștal, fondat în 1878 și al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 1581,46.

In com. sunt: 10 băcăniĭ, 5 cîrciumĭ și 2 cafenele.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 10702, 36 banĭ, și la cheltuelĭ, de 10680 leĭ, 30 banĭ.

Căile de comunicație sunt: șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la comunele și satele apropiate, Moru-Ghiol — Dunavăț — Sf. Gheorghe (Cadîrlez), Beș-Tepe — Malcoci — Prislava; la Sari-Nasuf; la Sari-Ghiol—Agi-Ghiol—Congaz—Babadag.

Comuna Mahmudia este foarte vechie. In epoca romană, se numea Cetatea-Cruciĭ. Chiar și azĭ se găsesc ruine din vechea cetate, așezate pe un vîrf al dealuluĭ Beș-Tepe, d'asupra Dunăreĭ. Locuitoriĭ, carĭ aŭ făcut săpăturĭ, aŭ găsit oale marĭ de pămînt, în care se păstraŭ producte; s'a maĭ găsit și o mitră de arhiereŭ și un po-

licandru de aur. In timpul dominaţiuneĭ turceştĭ s'a numit Beş-Tepe-Romînească spre deosebire de cea turcească, ce există şi azĭ la poalele V. ale dealuluĭ Beş-Tepe. Din cauza nesiguranţeĭ şi năvălirilor turceştĭ şi căzăceştĭ, satul, era dese-orĭ părăsit, de locuitorĭ, carĭ numaĭ după plecarea Turcilor se întorceaŭ înapoĭ. Lucrurile aŭ mers aşa până în anul 1854, cînd Sultanul Mahmud V, zidind o biserică, i-a dat numele săŭ, şi l'a ridicat la rangul de tîrg. De atuncĭ a devenit un oräşel prosper, pe care, la 1877, chiar Turciĭ l'aŭ respectat.

Mahometcea, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, căt. com. Calfa, situat în partea E. a plăşeĭ şi cea meridională a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-V. de căt. de reşedinţă, Calfa. Se întinde în valea Mahometcea, pe malul drept al pîrîuluĭ Mahometcea, fiind închis la N. de dealul Mahometcea-Bair, cu vîrful săŭ Mahometcea-Iuc, care are 212 m. înălţime. Suprafaţa sa este de 1856 hect., dintre care 4 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţia sa, în maioritate Turcĭ, este de 64 familiĭ, saŭ 260 suflete. Din partea S.-E. a satuluĭ pleacă un drum comunal spre Cundjea; din partea N.-E. pleacă un altul spre Calfa; din partea N.-V. pleacă unul Haidar, iar din partea V. pleacă un drum, care se bifurcă în două ramurĭ, una ducînd la Cara-Pelit şi alta la Dulgherul.

Mahriul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, căt. comuneĭ Odobasca, aşezat în partea de N. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Mahriul şi pe pîrîul Mahriul, la 438 m. spre N. de cătunul de reşedinţă, Odobasca. Are o întindere cam de 200 hect., cu o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 240 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Mahriul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Odobasca; se desface din Dealul-Nuculuĭ; se întinde d'alungul pîrîuluĭ Mahriul, despărţind acest pîrîŭ de rîul Rîmna; brăzdează partea de V. a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ ce sunt exploatate în mare parte.

Mahriul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Odobasca; izvoreşte din Dealul-Nuculuĭ; curge dealungul dealuluĭ Mahriul; udă partea de N. a comuneĭ, trecînd prin căt. Mahriul, şi, după un curs cam de 8 kil., se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ, maĭ sus de cătunul Odobasca; valea sa e frumoasă, malurile-ĭ înalte, dîndu-ĭ un aspect pitoresc.

Maia (Maia-Catargiuluĭ), *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Mostiştea, situată la N.-E. de Bucureşti, pe ţărmul drept al rîuluĭ Prahova, unde acest rîŭ formează marĭ zigzagurĭ, la 52 kil. de Bucureşti. Este aşezată la extremitatea judeţuluĭ Ilfov, între judeţele Ialomiţa şi Prahova. In partea de N.-E. are dealurĭ frumoase. Stă în legătură cu com. Fĭerbinţi şi Răduleşti prin şosele vecinale.

Se întinde pe o suprafaţă de 2102 hect., cu o populaţie de 1175 suflete, din carĭ 219 contribuabilĭ; locuesc în 267 case.

D-na Ecat. B. Catargiŭ şi Principele G. Bibescu aŭ 1295 hect. şi locuitoriĭ 807 hect. Proprietariĭ cultivă 955 hect. (150 izlaz, 2 vie, 188 pădure).

Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 102 hect.

Aci se face tîrg în fie-care an, la 15 August.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4828 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4801 leĭ.

Are: 2 bisericĭ, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Sf. Treime, deservite de 2 preoţĭ; 2 şcoale, una de băeţĭ şi alta de fete, frecuentate de 22 elevĭ şi 10 eleve.

La Maia este un institut de fete, fondaţiune a D-neĭ Barbu Catargiŭ.

In raionul comuneĭ sunt: 2 heleşteie.

Vite sunt: 152 caĭ şi ĭepe, 415 boĭ, 378 vacĭ şi viţeĭ, 4 taurĭ, 72 bivolĭ şi bivoliţe, 168 porcĭ şi 904 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 275 sunt plugarĭ, 52 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 105 plugurĭ: 85 cu boĭ, 20 cu caĭ; 194 care şi căruţe: 147 cu boĭ, 47 cu caĭ.

Improprietăriţĭ sunt 194 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 91.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Maia-Catargiuluĭ. Vezĭ Maia.

Maican (Valea-luĭ-), *vale,* trecînd prin moşiile Ciolăneşti-Baldovineşti şi Beuca şi pĭerzîndu-se în valea Beuca. Este aproape paralelă, până la jumătate, cu valea numită a Pietrişuluĭ.

Maicaşi, *baltă,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Oancea şi Vlădeşti, formată de vărsăturile Prutuluĭ; avînd o întindere de vr'o 600 fălcĭ şi conţinînd stuf, fîn şi puţin peşte.

Multe din bălţile aceste nu se formează direct din Prut, ci una din alta. Cînd apa e mare, formează aproape o singură masă de apă, conţinînd peşte; în timp de secetă seacă cele

maĭ multe din ele şi servesc de păşune vitelor.

Maicile. Vezĭ Schitul-Orăşeni, com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Maicilor (Suhatul-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Glodeanul-Sărat, unde s'a format acum căt. Florica.

Maioreasca, Ferburia, Turnelul, Biserica-Mavrodolul, Bulija, Jianca şi **Tabacul,** *trupurĭ micĭ de pădurĭ,* toate în întindere de 25 hect., situate în comuna Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Malacul, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa.

Malagenilor (Dealul-), *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova; se desface din vîrful numit Movila-Arnăutuluĭ; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea de V. a comuneĭ şi a plăşeĭ; are o înălţime de 33 m., dominînd prin înălţimea sa satul Rasova, valea Ciairul-din-Mijloc, Dunărea (braţul Veriga) şi un drum comunal ce duce de la Rasova la Ivrinezul-Noŭ; malurile Dunăreĭ, lîngă care se sfîrşeşte, sunt înalte şi rîpoase; pe muchia luĭ merge drumul comunal Rasova-Talaşman.

Malaia, *com. rur.,* jud. Vîlcea, plaiul Cozia, compusă din 4 cătune: Malaia, Voineasa, Ciungetul şi Seliştea, cu reşedinţa în cătunul Malaia. Afară de cătunul Ciungetul, care e situat pe apa Latoriţa, cele-l'alte cătune sunt situate pe albia rîuluĭ Lotrul, la 60 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 58 kil. de a plaiuluĭ.

De această comună ţin munţiĭ: Gerea, Briota, Smeurătul, Cocora, Groapa, Mălaia, Tîrnovul, Repezile, Fratoşiţeanul, Plaiul-Poenilor, Măileasa, Runculeţul, Galbina, Voineşiţa şi Dealul-Negru.

Lotrul, cu afluenţiĭ săĭ: Valea-Păscoaia, Mălaia, Latoriţa, Repedea, Măileasa, Voineşiţa, Vătaful, Rudarul, Ursul şi Runcul, udă com. Malaia.

Are o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 790 suflete: 400 bărbaţĭ şi 399 femeĭ, în care intră şi 5 familiĭ de Ţiganĭ. Locuesc în 295 case.

Sunt 215 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una.

Şcoala datează în Malaia de la 1890; maĭ 'nainte a fost la Voineasa. Clădirea e nouă, proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 12 copiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi maĭ mult cu păstoria şi sunt moşnenĭ.

Vite sunt: 75 caĭ, 46 boĭ, 57 vacĭ, 564 capre şi 2756 oĭ.

Sunt 103 stupĭ cu albine.

In raionul comuneĭ e o pivă; 1 fierăstrăŭ; 6 morĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1554 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1409 leĭ.

Malaia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 280 suflete şi o biserică clădită de moşnenĭ.

Malaia, *culme de munte,* jud. Vîlcea, care porneşte din Culmea-Plătăneştilor şi de care se detaşează aproape de muntele Vîrful-Mare (1095 m.). Se îndreaptă către S., despărţind pîrîul Voineasa, afluent din stînga al Lotruluĭ superior, de rîul Puşcoiul. Piscurile sale cele înalte sunt: Vîrful-Vătafuluĭ, Moldovişul (859 m.), Vîrful-Ursuluĭ, muntele Malaia (996 m.) şi Armeanul.

Malaia, *munte,* al culmeĭ cu acelaşĭ nume (996 m.), jud. Vîlcea. Cade la S. de Piscul-Ursuluĭ şi e udat de rîul Lotru, în partea de S.

Malaia, *trecătoare* cu piciorul, în Transilvania, jud. Vîlcea, pl. Cozia.

Malaica, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Cerătul, cu 186 suflete: 92 bărbaţĭ şi 94 femeĭ. Locuesc în 12 case şi 28 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cerătul, ce este la 1 1/2 kil. depărtare.

Malaica-Slătioarele şi **Cerătul,** *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, plasa Jiul-de-Mijloc, comuna Cerătul, în întindere de 214 hect., aducînd un venit anual de 6150 leĭ.

Malamucul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hătcăraul, plasa Cîmpul, jud. Prahova. Are o populaţie de 438 suflete şi o biserică, fondată la 1870.

Malcaveţi, *numire* ce se maĭ dă de locuitorĭ *cătunuluĭ* Săltăneşti, com. Priseaca, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt.

Malceanul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Jurilofca, situat în partea E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, lîngă malul măriĭ, de care e despărţit prin o bandă de nisip, şi aproape de ĭezerul Bazelur, cu care comunică; are 300 hect. întindere şi conţine sare.

Malcoci, *com. rur.*, în județul și pl. Tulcea, situată în partea E. a județuluĭ, la 7 kil. spre E. de orașul Tulcea, capitala județuluĭ, și în partea N.-E. a pl., la 18 kil. spre V. de orășelul Mahmudia, reședința plășeĭ.

Treĭ părțĭ din cincĭ, a teritoriuluĭ com. sunt șesurĭ acoperite cu stuf; partea ridicată d'asupra niveluluĭ Dunăreĭ este formată din micĭ dealurĭ și văĭ, parte acoperite cu tufăriș, parte servind de izlaz saŭ pășune; cea maĭ mare parte este arată saŭ cultivată, iar o parte este acoperită cu pădure. In partea de N., numită Balta, se găsesc pășunĭ întinse. Dealurile sunt întinse, micĭ, variind între 115 – 150 m.; maĭ însemnate sunt: Iacob-Mogh (148 m.), la V.; Derven-Tepe (116 m.), la E.

Apele, care udă comuna sunt: Dunărea și anume brațul Tulcea, care la mila No. 45 se desparte în cele 2 brațe: Sulina și Sf. Gheorghe, carĭ o udă la N.; Valea-Mare, care se varsă în balta Malcoci, o udă la V.; valea Sari-Ghiol, la S. și valea Sofulac la E.

Bălțĭ sunt 11, din carĭ 2 sunt maĭ principale: Tătăreni, la N.; Malcoci, la V., cu 150 hect. întindere; conține stuf, papură și pește, al căror venit aparține statuluĭ.

Cătunele carĭ formează com. sunt: Malcoci, căt. de reședință, la V., lîngă balta Malcoci; Prislava, la N.-E., pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 3 kil. de cătunul de reședință; Iolganul, cu 12 case, pe brațul Sulina, la 10 kil. spre N.-E. de căt. Malcoci.

Intinderea comuneĭ este de 3970 hect., din carĭ 51 hect. ocupate de vetrele satelor (Malcoci și Prislava); 700 hect. ale statuluĭ (anume pădurile și bălțile), iar restul de 3719 hect., ale locuitorilor.

Are o populație de 237 familiĭ, saŭ 1269 suflete din carĭ: Romînĭ, 100 familiĭ, cu 496 suflete; Bulgarĭ, 3 familiĭ, cu 5 suflete; Rușĭ-Lipovenĭ, 28 familiĭ, cu 148 suflete; Germanĭ și Austriacĭ, 105 familiĭ, cu 617 suflete; Ovreĭ, 1 familie, cu 3 sufl.

Are: 2 școlĭ, una privată, a comunitățiĭ germane, fondată în 1879 de locuitoriĭ germanĭ, frecuentată de 60 elevĭ; a doua mixtă, fondată în 1879 de stat, frecuentată de 40 elevĭ; două bisericĭ, una catolică, fondată în 1880 de Germaniĭ catolicĭ din cătunul Malcoci, cu 1 preot; a doua ortodoxă, în căt. Prislava, zidită în 1859 de locuitorĭ, și deservită de un preot și un cîntăreț.

Locuitoriĭ posedă: 70 plugurĭ; 2 mașinĭ de secerat, 389 boĭ, 612 vacĭ și 286 caĭ.

Comerțul e destul de activ, constînd în importul de coloniale, cafea, zahăr, etc. și în export de cereale și pește.

Sunt 2 cîrciumĭ; 6 morĭ de apă.

Budgetul comuneĭ e de 4809 leĭ la veniturĭ și de 4643 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicație sunt: Șoseaua județeană Tulcea-Mahmudia, ce trece prin căt. Malcoci; drumurĭ comunale spre căt. Prislava și Iolganul; spre Sari-Ghiol, Agi-Ghiol și Moru-Ghiol.

Satul Malcoci e fondat în 1845 de coloniștiĭ germanĭ veniți din Rusia. Cătunul Prislava este vechiŭ; a fost ruinat de arderĭ și năvălirĭ ale Cerchezilor și Turcilor; s'a reînființat în 1884. Se maĭ văd încă și urme vechĭ de un pod ce se zice că ar fi fost aruncat peste brațul Sf. Gheorghe, lîngă Prislava.

Malcoci, *sat*, în jud. Constanța. pl. Silistra-Nouă, căt. com. Haram-Chioi, situat în partea de S.-E. a plășeĭ și în cea de N.-E. a com., la 5 kil. spre N.-E. de cătunul de reședință, Hairam-Chioi și la un kil. spre E. de satul Sarapcea-Caraici. Este așezat pe valea Crîcic-Ceair, la extremitatea sa de N., fiind închis la S. de către dealul Ciali-Perde, cu vîrful săŭ Ciali-Perde, care are 176 metri înălțime. Suprafața sa este de 2557 hect., dintre care 13 hect. sunt ocupate de grădinĭ și de vatra satuluĭ.

Populațiunea sa, compusă aproape numaĭ din Romînĭ și Bulgarĭ, este de 10 fam., saŭ 88 sufl.

Drumurĭ comunale pleacă la satele învecinate: la N.-E. spre Becter; la E., spre Baș-Punar; la S., drumul se desparte în două, unul apucînd la S.-E. și ducînd la Bairam-Dede și cel'alt, apucînd la S.-V. și ducînd la Demircea; către S.-V. un drum duce la Schender.

Malcoci, *sat*, în jud. și pl. Tulcea, căt. de reședință al com. Malcoci, situat în partea de N.-E. a plășeĭ, și în cea de N.-V. a com., într'o vale, nu departe de balta Malcoci, la poalele dealuluĭ Derven-Tepe. Se mărginește la N. cu căt. Pardina; la E., cu căt. Prislava; la V., cu orașul Tulcea; la S., cu com. Agi-Ghiol și Sari-Ghiol. E udat la V. de Valea-Mare. Intinderea sa este de 2031 hect., din carĭ 21 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 120 hect., grădinele locuitorilor, 700 hect. de pădurĭ ale statuluĭ; restul aparțin locuitorilor. Populația sa este de 115 familiĭ, saŭ 652 suflete, compusă din Germanĭ în maioritate, din Bulgarĭ, Rușĭ și Romînĭ. Formează com. cu căt. Prislava și Iolganul.

Malcoci, *punct trigonometric,* de rangul al 2-lea, pe malul drept al rîului Chilia, jud. Tulcea, situat în partea de N. a plășeĭ Tulcea și a com. Malcoci; are o înălțime de 6 m., dominînd brațul Chilia și drumul Satul-Noŭ-Pardina.

Malcoci-Ghiol, *lac,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Malcoci, în partea de N. a plășeĭ și a com., nu departe de sat; are o formă dreptunghiulară și o întindere de 115 hect.; e înconjurat cu stuf și conține pește.

Malcoci-Mezarlîc, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Hairam-Chioi, și anume pe acela al satuluĭ Demircea; este îndreptat de la N. către S.-E. și se întinde de la Sudul satului Demircea, trecînd pe la 1/2 kil., pe la V. de satul Cial-Margea, până în dreptul și la V. satuluĭ Calfa-Chioi; se întinde paralel la V. văeĭ Docuzaci; este stîncos, ceea-ce face ca și malul văeĭ pe întinderea acestuĭ deal să fie maĭ mult saŭ maĭ puțin stîncos; are 170 metri înălțime și este situat în partea de S. a plășeĭ și cea de S.-V. a com.; este acoperit cu pășunĭ.

Maldărul, *com. rur.,* în jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 4 cătune: Bărăști, Batareni, Mărunței și Guești. Toată com. se întinde pe o suprafață de 885 hect.

Are o populațiune de 260 familiĭ, saŭ 1570 suflete, din carĭ 195 contribuabilĭ; locuesc în 310 case. Știŭ carte 123 persoane.

Este situată pe Valea-Vediţeĭ, la 25 kil. de capitala județuluĭ și la 8 kil. de reședința plășeĭ.

Are 3 bisericĭ, una în Bărăști, ruinată; a doua în Mărunței, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1833 de preotul Stan Măruntelu și Diaconul Radu, și reparată la 1849 și a treia în cât. Guești, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită la 1865 de preotul Constantin Duhovnicul și soția sa Maria. Aceste bisericĭ sunt deservite de 2 preoțĭ.

Școala există în com. de la 1883 și e frecuentată de 29 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ, afară de 2, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 cu cîte 4 hect. pe moșia d-luĭ Constantin Pantazi. Dintre eĭ, 20 se ocupă cu brutăria, rotăria și dulgheria.

Vite sunt: 42 caĭ și iepe, 275 boĭ, 90 vacĭ, 38 capre, 2500 oĭ și 150 porcĭ.

Comerciul se exercită de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1650 leĭ și la cheltuelĭ, de 1210 leĭ.

O șosea înlesnește comunicația aceste com., la N. cu com. Colonești și la S., cu com. Corbul.

La V. e brăzdată de dealurile: Țundroaieĭ, pe care se află Măgura-Nemților și Dealul-Rîsuluĭ; iar la E., de dealul Teiul. Locurĭ șese are: Poiana-Lungă și Cavalul.

E udată de Valea-Vediţeĭ și de Teiul la E.; de Valea-Ulmuluĭ, la V. și de Valea-Rîsuluĭ, care servește de hotar între comunele Maldărul și Optași.

Se mărginește la N. cu com. Colonești; la S., cu com. Corbul; la E., cu jud. Argeș și la V., cu com. Optași.

Malicia, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile, situat pe dreapta rîuluĭ Bistrița.

Malinul, *vale,* ce trece prin com. Crușovul și Brastavățul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Se termină în valea Oltuluĭ, unde se maĭ numește și Valea-Draculuĭ. La Crușov se află peste ea 2 podurĭ.

Malița, *munte,* plaiul Nucșoara, jud. Muscel, pe linia granițeĭ. Muchiile sale se contopesc cu muntele Valea-Lungă și Movrea și formează un singur șir ce se continuă sub numele de muntele Basa.

Malomnicul-Canton, *pădure* a statuluĭ, cu 2000 pogoane, în com. rur. Piria, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Malovățul, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., la 12 kil. de orașul Turnul-Severin, situată pe valea apeĭ Pleșuva. Satul formează comună cu satul Putinei, avînd o populație de 1245 suflete, din carĭ 187 contribuabilĭ; locuesc în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 66 plugurĭ, 107 care cu boi, 4 căruțe cu caĭ; 165 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Bujorescul-Tîrgul-Jiuluĭ.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 4 circiumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1659 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 882 leĭ.

Vite: 497 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 598 oĭ și 697 rîmătorĭ.

In comună se află o fabrică de cărămidă și țiglă.

Este udată de pîraiele Pleșuva și Topolnița, la a căror întîlnire, la satul Putinei, se află un pămînt fertil ce servește numaĭ pentru grădinăriĭ.

Maltezi, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de

com. Stelnica, situat pe malul stîng al braţuluĭ Borcea, parte pe coastă, parte pe luncă şi la 600 m. spre N. de satul de reşedinţă.

Are o biserică, zidită la 1872, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Malul, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa şi la extremitatea de E. a plăşeĭ, la 97 kil. de Călăraşi, capitala judeţuluĭ.

Se compune din satele: Malul, Cioara şi Broşteni-Vechĭ, avînd reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Malul.

Teritoriul comuneĭ, cu o suprafaţă de 10450 hect., din carĭ 70 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomiţa, spre N., între comunele: Fundul-Crăsani, Grindul şi Broşteni-Noĭ. Cuprinde treĭ moşiĭ: Broşteni-Noĭ şi Rogozul, de 4350 hect., proprietate a statuluĭ, şi care a fost, înainte de secularizarea mănăstirilor, a bisericeĭ Sf. Gheorghe-Noŭ din Bucuresti şi este arendată cu 93000 leĭ; Malul, de 4000 hect., şi Cioara, de 2000 hect., proprietăţĭ particulare.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 222 locuitorĭ; după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 6 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 91 locuitorĭ.

Are: treĭ şcolĭ primare mixte, în fie-care sat cîte una; treĭ bisericĭ, în fie-care sat cîte una, deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 370 familiĭ, saŭ 1092 suflete, din carĭ: 391 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 11 comercianţĭ, cu 6 profesiunĭ libere, 13 muncitorĭ şi 26 servitorĭ. Ştiŭ carte 177 persoane.

Vite: 530 caĭ, 320 boĭ, 3200 oĭ, 14 capre şi 630 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5026 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5087 leĭ.

Malul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ. Este situată în partea de N.-V. a plăşeĭ şi judeţuluĭ, la 90 kil. de capitala judeţuluĭ, pe Valea-Cotmeneĭ şi e compusă din 4 cătune: Malul saŭ Măldureni, Brabeţi, Zuvelcaţi şi Afrimeşti.

Pîrîul Cotmeana udă toată laturea de E. a acesteĭ com., avînd de afluent un pîrîiaş, cu numele Lerul, care izvoreşte din jud. Olt, maĭ sus de com. Urlueni.

Cătunul de reşedinţă, Malul, este situat pe coasta Văeĭ Cotmeneĭ, în partea de E.; Brabeţi în Valea-Cotmeneĭ, maĭ spre V. de cât. de reşedinţă, la 200 m.; Zuvelcaţi, tot pe deal, maĭ spre V. de Brabeţi, la 500 metri; iar Afrimeşti, pe Valea-Cotmeneĭ, maĭ spre N.-V. de cât. Malul, la 600 metri.

Comuna Malul se învecineşte la E. cu şoseaua judeţeană Roşiori-Urlueni şi cu cîmpia numită Burdea; la V., cu com. Buzeşti din jud. Olt, de care e despărţită prin pîrîul şi Valea-Cotmeneĭ; la S., cu com. Ciocești-Mîndra şi la N., cu com. Urlueni.

Se întinde cu proprietăţile şi în jud. Olt. Dinpreună cu moşiile aflate pe dînsa, are o suprafaţă de 820 hect., din carĭ 500 hect. pămînt arabil şi 50 hect. pădure aparţin d-lor I. Cruţescu şi căpitan T. Alexandrescu, iar restul este al diferiţilor moşnenĭ.

Sunt 33 locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală, pe o intindere de 120 hect.

Are o populaţie de 156 familiĭ, saŭ 820 suflete, din carĭ 172 contribuabilĭ; o şcoală frecuentată de 15 elevĭ; o biserică, în cătunul Malul, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; o piuă de bătut abale.

Aci se ţin patru bîlciurĭ anuale, la 15 August, la 8 Septembrie, la Inălţare şi la Pantelimon.

Numărul vitelor din com. este de 1976 capete: 323 vite marĭ cornute, 62 caĭ, 1425 oĭ şi 166 porcĭ.

Terenul este mediocru, mare parte fiind nisipos. Cultura orzuluĭ şi ovăzuluĭ reuşeşte cu deosebire. Sunt 2 hect. livezĭ de prunĭ

Budgetul com. e de 4138 leĭ, 36 banĭ, la veniturĭ şi de 3985 leĭ, 37 banĭ, la cheltuelĭ.

Şoseaua judeţeană Roşiori-Urlueni uneşte com. Malul cu comunele Urlueni şi Cioceşti-Mîndra, printr'o ramură de şosea vecinală cam de 800 metri.

Satul Malul şi cătunele luĭ sunt foarte vechĭ; făceaŭ parte din pl. Cotmeneĭ şi eraŭ înconjurate de satele Lereni şi Tomeşti până la 1836. Maĭ în urmă com. Malul a fost întrunită cu com. Urlueni, până la 1876.

Pe locul numit La-Bordee, din această com., se văd urmele unuĭ altar, care probează că acolo a fost biserică şi, probabil, sat.

Malul, *com. rur.*, compusă din cătunele Malul-d.-s. şi Malul-d.-j., jud. Vlaşca, pl. Marginea, situată pe malul Dunăreĭ, spre V. de Giurgiŭ, la 14 kil. de acest oraş, şi la 12 kil. de Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Are o biserică, făcînd parte din parohia Arsache, clădită la 1847 de stat, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă frecuentată de 83 copiĭ.

Budgetul com. e de 6605 leĭ la veniturĭ şi de 4094 leĭ la cheltuelĭ.

S'a împroprietărit, în 1864, după legea rurală, un număr de 215 locuitorĭ, pe o suprafaţă de 675 hect.

Vite sunt: 860 boĭ şi vacĭ, 200 bivolĭ şi bivoliţe, 180 caĭ, 750 oĭ şi 450 rîmătorĭ.

Prin acest sat trece şoseaua Giurgiŭ-Zimnicea.

E udată de Gîrla-Mare, în josul satuluĭ şi la lacul Jianca, care se-află în valea Dunăreĭ; ambele se pescuesc.

Eleşteul din mijlocul satuluĭ servă de adăpătoare vitelor.

Sunt 6 cîrciumĭ; 3 cazane de făcut rachiŭ din prăştina de vin.

In această comună, atît în 1854 cît şi în 1878, în timpul războaelor dintre Ruşĭ şi Turcĭ, aŭ fost aci bateriĭ care se întindeaŭ până la Slobozia.

Malul, *sat*, jud. Ialomiţa, situat în partea de E. a plăşeĭ Cîmpuluĭ, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume. Se află pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, pe coasta malului, după care şĭ-a luat numele. Vechea numire însă este Podul-luĭ-Drăgan.

Are o populaţie de 94 familiĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 53 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vite sunt: 150 caĭ, 100 boĭ, 5 capre, 700 oĭ şi 200 porcĭ.

Pe partea de N. a satuluĭ, d'asupra coasteĭ, trece calea judeţeană Slobozia-Urziceni.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Malul, *trup de sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat aproape de gura pîrîiaşuluĭ Almaşul, în dreapta şoseleĭ judeţene Dobreni-Moineşti.

Malul, *suburbie*, a oraşuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel. Dela 1844 coprinde şi vechile suburbiĭ: Curelari şi Ocheşti.

Malul, *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Malul; formează un trup de 60 hect. cu pădurea Grindul, şi e populată cu stejarĭ, salciĭ şi plopĭ.

Malul-Alb, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 75 suflete: 40 bărbaţĭ, 35 femeĭ. Cade la S.-E. comuneĭ pe malul Oltuluĭ. Este situat la 1 1/2 kil. de cătunul Olteni, reşedinţa comuneĭ, unde e şcoala.

Malul-Alb, *deal*, pe stînga rîuluĭ Bîrlad, la N. de satul Drăgăneşti, com. Barcea, jud. Tecuciŭ. Aci a fost satul Răstoaca. După distrugerea acestuia, s'a înfiinţat satul Drăgăneşti, maĭ spre S.

Malul-Baştei, *munţĭ*, la V. de com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, coprinşĭ între pîraiele: Brustureilor (N.) şi Oraţiele (S.).

Malul-Cerbuluĭ, *deal*, jud. Muscel, com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa.

Malul-cu-Gaură, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăceşti, căt. Faţaluĭ-Nan. Aci, în 1821, şĭ-aŭ găsit azilul mulţĭ refugiaţĭ.

Malul-cu-Sare, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, cătunul Fundata; conţine multă sare; face hotar despre com. Trestioara.

Malul-de-Jos, *cătun*, jud. Vlaşca, pendinte de com. Malul, pe proprietatea domeniuluĭ Giurgiŭ, d'asupra bălţiĭ cu acelaşĭ nume.

In 1878, cu ocazia războiuluĭ Ruso-Romîno-Turc, în faţa acestuĭ sat, o şalupă rusă care voia să împedice un vapor turcesc fu lovită de un obuz turcesc, şi locotenentul rus care o conducea fu rănit şi abia putu scăpa în not.

Aci, la 1882, s'a dat de stat, pentru 28 locuitorĭ însurăţeĭ şi 1 biserică, suprafaţa de 164 hect. pămînt.

Malul-de-Jos, *baltă*, pe proprietatea domeniuluĭ Giurgiŭ, jud. Vlaşca.

Malul-de-Răsună, *pisc* înalt, pe dealul Ciocracul, jud. Prahova, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul.

Malul-de-Sus, *cătun*, jud. Vlaşca, pendinte de com. Malul, pe proprietatea Paraipanul, d'asupra bălţiĭ cu acelaşĭ nume.

Malul-de-Sus, *baltă*, jud. Vlaşca, pe proprietatea Paraipanul; conţine peştĭ şi racĭ.

Malul-Lupuluĭ, *numire*, ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Brebul-Mănăstireĭ, jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Brebul.

Malul-Mare, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 11 kil. de Craiova.

Este aşezată pe un mic şes, pe stînga rîuluĭ Jiul.

Se învecineşte la N. cu com. Preajba, de care se desparte prin moşia Chintescul; la S., cu com. Secuiul, de care se desparte prin moşia Cetelor-de-Moşnenĭ; la V., cu Livezile, pl. Jiul-d.-j., de care se desparte prin rîul Jiul şi la E. cu com. Coşoveni-d.-s. şi Coşoveni-d.-j.

Teritoriul com. este accidentat în partea de V. de malurile

și rîpele rîuluĭ Jiul, ce sunt înnalte de 30 m. aproximativ și carĭ sunt acoperite cu iarbă de pășunat. In partea de E. a comuneĭ este Valea-Lumașuluĭ.

Este udată de rîul Jiul ce trece prin V. eĭ, cu direcțiunea N.-S. și de pîrîul Lumașuluĭ, ce curge prin Valea-Lumașuluĭ, cu direcțiunea E.-V., venind din com. Coșoveni-d.-j., și se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Jiul. Jiul se revarsă primăvara și toamna. Pîrîul Bănesele izvorește pe teritoriul com. Coșoveni-d.-j., trece în com. Malul-Mare și se varsă în balta Nicola.

Lacurĭ sunt: Gîldaele, Balta-Bisericeĭ, ce comunică cu Gîldaele, și balta Nicola, în care se varsă pîrîul Bănesele. Toate se scurg în rîul Jiul.

Se compune din 2 sate: Malul-Mare, reședința, și Malul-Mic.

Satul Malul-Mare era maĭ înainte așezat pe malul drept al rîuluĭ Jiul și se numea Ciulnița. De la 1845, în urma stăruințeĭ proprietaruluĭ de pe atuncĭ Dincă Zătreanu, din cauza revărsăriĭ rîuluĭ care-ĭ pricinuia marĭ stricăciunĭ, s'a strămutat pe malul stîng. Malul-Mic se numea înainte Flămînda.

Are: o biserică, deservită de preotul din com. Preajba; o școală mixtă, ce funcționează din 1890 și e întreținută de stat, și frecuentată de 53 copiĭ.

Populația comuneĭ este de 699 suflete: 358 bărbațĭ și 341 femeĭ. Locuesc în 62 case și 100 bordee.

După legea rurală din 1864, sunt 149 locuitorĭ împroprietărițĭ.

Suprafața comuneĭ este de 2805 hect., din care: 2635 pămînt arabil, 20 hect. izlaz, 50 hect. fîneață și 80 hect. pădure. Moșiĭ se găsesc în satele: Malul-Mare, aparținînd d-luĭ N. Cîncea și locuitorilor și Malul-Mic aparținînd d-lor C. și G. Dăbuleanu și locuitorilor.

Pădurea Opritura, de pe moșia Malul-Mare, are o întindere aproximativă de 60 hect. și aparține d-luĭ N. Cîncea.

Pădurea Opritura, de pe moșia Malul-Mic, în întindere aproximativă de 20 hect., aparține d-luĭ C. Dăbuleanu. Se compune din: cerĭ, arțarĭ, jugastri, păduceĭ, frasinĭ, plopĭ și ulmĭ.

Viile, în întindere de 400 hect., aparțin locuitorilor din satul Malul-Mare, din comunele Coșoveni-d.-j. și Coșoveni-d.-s., din Preajba și din Craiova. Se găsesc cîte-va hect. și pe moșiile d-lor Cîncea, C. Dăbuleanu și locuitorilor.

Cîrciumĭ sunt 4.

Transportul se face cu carele pe șoseaua județeană Craiova-Bechet, ce trece prin centrul comuneĭ, pe o lungime de 7 kil. Este legată cu satele Preajba, Livezile și Ghindeni, printr'o potecă de car.

Bugetul com. e la veniturĭ de 2151 l. și la cheltueli, de 1800 l.

Malul-Mare, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, grămadă, cu reședința primărieĭ. Acest sat înainte se găsea pe malul drept al rîuluĭ Jiul; azĭ se află situat pe malul stîng al acestuĭ rîŭ, unde s'a mutat — de la 1845 — prin stăruința răposatuluĭ proprietar Dincă Zătreanu — din cauza revărsărilor Jiuluĭ, cînd suferea marĭ stricăciunĭ. Cînd acest sat se afla pe malul drept al rîuluĭ Jiul, se numea Ciulnița; de la strămutare (1845) s'a numit Malul-Mare, de la malul stîng al rîuluĭ Jiul, care este înalt.

Populația comuneĭ se urcă la 509 suflete, din carĭ: 257 bărbațĭ și 252 femeĭ.

Locuesc în 44 case și 73 bordee.

In sat este o școală mixtă, ce funcționează din 1890, Octombrie, și e întreținută de stat.

Malul-Mare, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe care se găsește pădure. Aparține d-luĭ N. Cîncea.

Malul-Mic, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăești, cu 190 suflete, locuind în 19 case și 27 bordee. Copiiĭ urmează la școala mixtă din satul Malul-Mare, care se află la 1/2 kil.

Malul-Mic, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, satul Malul-Mic, pe care se găsește pădure. Aparține d-lor G. și C. Dăbuleanu.

Malul-Podurilor, *deal,* în raionul comuneĭ Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Malul-Roșu, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bălănești, jud. Olt, pl. Siul-d.-s. Are o populațiune de 170 suflete. E situat în partea de V. a comuneĭ, lîngă malul Oltuluĭ. S'a numit ast-fel pentru că în apropiere e un deal al căruĭ pămînt e șes.

Malul-Roșu, *sat,* face parte din com. rurală Ceptura, jud. Prahova, pl. Cricovul. Are o populațiune de 220 suflete.

In cătun se găsesc foarte mulțĭ cărbunĭ de pămînt, carĭ aŭ început a fi exploatațĭ de locuitorĭ.

Malul-Roșu, *deal,* cu viĭ, pe teritoriul com. Bălănești, lîngă Olt, pl. Siul-d.-s., jud. Olt.

Malul-Roșu, *teren neproductiv,* jud. Teleorman, pe moșia Belitori, unde este și o ruscă foarte repede pe care se comunică de

la cătunul Dulceni la comuna Belitori, și din drumul despre comuna Pîrlita pe lîngă eleșteul format din apele pîrîului Urluiului și din izvoarele Maluluĭ-Roșu.

Malul-Roșu, *pisc de deal*, situat pe domeniul Giurgiŭ, jud. Vlașca, în dreptul stațieĭ vapoarelor de la Smîrda. Aci se face cărămidă bună, terenul fiind argilo-nisipos.

Malul-Spart, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bolintinul-din-Vale, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Este situat la V. de Bolintinul, pe malul drept al rîuluĭ Argeșul.

Se intinde pe o suprafață de 750 hect., cu o populație de 1033 suflete.

Statul posedă 312 hect. și locuitoriĭ 438 hect. Statul și locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 18 elevĭ și 4 eleve, întreținută de județul și comună.

Comerciul se face de 2 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 680 și al celor micĭ, de 250.

In dreptul cătunuluĭ Malul-Spart este un pod stătător peste rîul Argeșul.

Malul-Țiglăuluĭ, *deal,* in jud. Suceava, com. Giurgești.

Malul-Ursuluĭ, *munte,* jud. Prahova, pl. Peleșul, com. Predealul, acoperit cu pădurĭ de brad și molift. Aci s'a înființat la anul 1888 o fabrică de cherestea, de către răposatul N. Schender.

Malul-Ursuluĭ, *loc izolat,* in jud. Prahova, plaiul Peleșul, intre Poiana-Hoțuluĭ, muntele Clăbucetul-Tauruluĭ, Valea luĭ-Vlad și riul Prahovița.

Malul Vieĭ, *locuință izolată*, în cercul comuneĭ Berevoești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Legenda spune că pe Rîpile Turnuluĭ, Negru-Vodă șĭ-a așezat oștirea și s'a bătut cu Tătariĭ, carĭ eraŭ așezațĭ la Malul-Vieĭ, spre N., unde voiaŭ să zidească cetate (se văd acolo grămezĭ de zidurĭ). Negru-Vodă nevrînd să-ĭ lase, Tătariĭ aŭ așezat oștirea lor în localitatea numită și astăzĭ Bătaia și d'acolo (distanță cam de 1 kil.) aŭ început bătălia.

Malul-Vînăt, *sat,* cu 40 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Merișani.

Malul-Vînăt, *sat,* făcînd parte din com. rurală Homorîciurile, pl Teleajenul, jud. Prahova.

Maluluĭ (Fata-), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Goidești, cătunul Ploștina. Are 1100 hect., din care 500 pădurea Ploștina, restul izlaz, fineață și sterp.

Maluluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvorește din partea de N.-V. a satuluĭ Godinești, jud. Tecuciŭ, desparte Godinești d.-s. de Godinești-d.-j. și se varsă în Reprivăț, în raionul acesteĭ comune.

Maluluĭ (Valea-), *vale,* izvorește dela E. de com. Corbșori, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, formează Valea-luĭ-Vișan, impreună cu Valea-Meilor și Izvorul-Puturos, carĭ se varsă in riul Doamneĭ, la comuna Corbșori.

Malurile, *com. rur.*, in jud. R.-Sărat, pl. Marginea d.-j., pe pîriul Leica.

Este așezată in partea de N. a județuluĭ, la 43 kil. spre N.-E. de orașul Rimnicul Sărat, și in partea de V. a plășeĭ, la 8 kil. spre N.-V. de comuna Măicănești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Hîngulești, la 5 kil.; Rîmniceni, la 6 kil., și Obilești, la 15 kil.

Se mărginește la N. cu Malurile, despărțită prin pîrîul Leica; la S., cu Rîmniceni; la V., cu Obilești; la E. cu Nănești, din jud. Putna.

Rîul Leica o udă la N., unde formează balta Leica.

Se compune din cătunele: Maluri, reședința, la N.; Botești, la S.-E.

Suprafața comuneĭ e de 1500 hect., din care 54 hect. vatra comuneĭ, 290 hect. ale loc. și 1156 hect. ale particularilor.

Are o populație de 143 familiĭ, saŭ 605 suflete; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, zidită de biv-vel serdar Costache Robescu și soția sa, sub domnia luĭ Șuțu și soțieĭ sale Eufrosina, și cu blagoslovenia lui kir Costandie, Episcop de Buzăŭ, avînd 17 pogoane pămînt, și 250 leĭ subvenție și fiind deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, fondată în anul 1866 de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 52 elevĭ și la care urmează și copiiĭ din cătunul Malurile, al comuneĭ Călieni (jud. Putna).

Locuitoriĭ posedă: 71 plugurĭ, 331 boĭ, 202 vacĭ, 80 caĭ, 127 ĭepe, 1318 oĭ și 168 rîmătorĭ.

Comerțul e activ și constă în importul de coloniale, instrumente agricole și spirtoase, și in exportul de cereale și vite. Transportul productelor se face prin stația Gugești, la 26 kil. spre V.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Focșani-Brăila, trecind prin Hîngulești și Măicănești; calea spre Rimniceni, și calea Obilești-Bogza-Voetin-R.-Sărat.

Budgetul com. e de 2028 leĭ, 31 banĭ, la veniturĭ și de 2026 leĭ, 88 banĭ, la cheltuelĭ.

Malurile. Vezĭ Răcătăul, sat, jud. Bacăŭ.

Malurile, *sat,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, com. Șerbănești-Podurile.

Malurile, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., cătunul de reședință al comuneĭ Malurile, așezat în partea de N. a comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Leica, pe o întindere de 40 hect. Are o populațiune de 108 familiĭ, saŭ 451 suflete; o biserică; o școală.

Malva și **Malvensis,** (Colonia et Dacia): Colonia Maluese (Malva, Malvensis). Se poate identifica geograficește cu Celeiul de azĭ, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, unde și sunt urmele uneĭ cetățĭ întărite.

Malva a fost reședința procuratoruluĭ și prin urmare capitala Dacieĭ Malvensis, una din cele treĭ diviziunĭ financiare ale provincieĭ romane Dacia de la Marcu-Aureliŭ incoace. (Vezĭ Gr. Tocilescu, *Dacia înainte de Romanĭ,* pag. 243, 244).

Mamaia, *sat,* în jud. și pl. Constanța, cătunul comuneĭ Cicracci, situat în partea E. a plășeĭ și cea S.-E. a comuneĭ, la 8 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință Cicracci, în apropierea Măriĭ și pe marginea N. a laculuĭ Sirt-Ghiol și a laculuĭ Mamaia, fiind dominat de movila Mamaia, la N., și de movila Cogea-Ali, la V. Suprafața sa este de 1112 hect., din care 35 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădinĭ.

Are o populație de 26 familiĭ, saŭ 114 suflete, compusă din: Turcĭ, Bulgarĭ, Germanĭ, și Romînĭ. Casele sunt marĭ, frumoase, bine îngrijite și așezate regulat pe ambele părțĭ ale drumurilor comunale ce trec prin sat și care sunt: un drum comunal de la Anadol-Chioi la Cara-Coium, care străbate satul în întregime de la S. spre N. și un alt drum care vine de la satul Cogea-Ali, intră prin partea S.-V. a satuluĭ și se întîlnește cu cel-l'alt drum.

Mamaia, *movilă,* în jud. și pl. Constanța, com. Cicracci, la hotarul cătunelor Mamaia și Cara-Coium. Are 34 m. și este acoperită cu verdeață.

Mamaia, *lac,* în jud. și pl. Constanța, com. Cicracci, situat între Mare, lacul Sirt-Ghiol și satul Mamaia. Maĭ înainte făcea parte din marele lac Sirt-Ghiol, de care este despărțit printr'o limbă de pămînt îngustă. In mijlocul acestuĭ lac este un mic ostrov, cu o întindere de 8 hect.

Mamele, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Șiriul, și anume pe acela al cătunuluĭ Arabagi; se întinde printre Valea-Ciocanuluĭ, care este la V. și printre dealul Jocus-Bair care este la E. și ține de la movila Groapa-Săpată pînă la movila Saazlî-Iuiuc; are o înălțime de 155 m., îndreptîndu-se de la N.-V. către S.-E.; e situat în partea centrală a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ și verdeață în partea S.-V. și cu pădurĭ în partea N.-E.

Mametcea saŭ **Mahometcea,** *sat,* în jud. și pl. Constanța, cătunul com. Hasancea, situat în partea N. și puțin V. a plășeĭ, și cea S. a comuneĭ, la 5 kil. maĭ spre S. de cătunul de reședință Hasancea. Este așezat la unirea văeĭ Abdulah-Derasi cu valea Cuan-Dere, fiind închis: la N., de dealul Mametcea; la V., de dealul Erdec-Cara-Chioi și la S.-E., de dealul Cuan-Derasi-Bair, și fiind dominat de vîrful Mahometcea-Iol-Tepe, care are 82 de m. și este situat la N. satuluĭ. Suprafața sa este de 2456 hect., dintre carĭ 81 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populațiunea satuluĭ, în maioritate compusă din Turcĭ și Tătarĭ, este de 67 familiĭ, saŭ 317 suflete.

Drumurĭ comunale pleacă spre Abdulah, spre Hagi-Diuluc, spre Hasancea.

Mamina, *heleșteŭ,* în jud. Ilfov, com. Berceni-Dobreni, pl. Sabarul, care-șĭ ia cursul chiar din localitate, udînd o parte din moșie și o parte din comuna Dobreni-Cîmpurelul, vărsîndu-se în rîul Sabarul.

Curge în zigzagurĭ, avînd p'alocurĭ o lărgime de 3 m. Conține pește.

Mamornița, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, formată din tîrgușorul Mamornița și satele: Bănceni, Cotul-Boianuluĭ, Cotul-Hotinuluĭ Horbova, Lucavița, Mamornița, și Streanga, cu reședința primărieĭ în tîrgușorul Mamornița.

Are o populație de 547 familiĭ, saŭ 2158 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 1 preot, 5 cîntărețĭ și 3 pălămarĭ; 1 școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 65 elevĭ; 1159 hect. pămînt sătesc; 2978 hect. 96 ariĭ cîmp și 465 hect. 46 ariĭ pădure, ale proprietarilor de moșiĭ, și 4 $^{1}/_{2}$ pogoane de vie.

Budgetul comuneĭ e de 5080

leĭ la veniturĭ și de 5072 leĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1157 vite marĭ cornute, 400 oĭ, 50 caĭ, 700 porcĭ; 73 stupĭ cu albine.

Mamornița, *tîrgușor*, în județul Dorohoiŭ, com. Mamornița, pl. Herța, așezat la poalele unor înălțăturĭ de dealurĭ, pe podișul înclinat ușor cătră șesul Prutuluĭ.

După trecerea Bucovineĭ la Austria, stabilindu-se hotarul, se înființă aicea trecătoarea și se stabili autoritățile administrative din partea ambelor țărĭ limitrofe.

Prin neîncetata adunătură de locuitorĭ și neguțătorĭ, provocată de specule și cîștigurile ce se făceaŭ cu trecerea în Bucovina a vitelor, cerealelor și al altor obiecte, precum și cu aducerea de acolo a articolelor manufacturiere necesare Romînieĭ, se făcu începutul înființăreĭ tîrguluĭ.

Proprietarul moșieĭ de atuncĭ văzînd folosul ce ar putea trage proprietatea prin înființarea unuĭ tîrg, stărui de scoase hrisovul de la Constantin D. Moruzzi-Vodă, pentru recunoașterea tîrguluĭ; și după sporirea locuitorilor tîrgovețĭ se făcu înscrisul de învoială între proprietar și eĭ, și se stabiliră drepturile și îndatoririle de bezmănarĭ între ambele părțĭ. Acest înscris a fost reînoit la 1856.

Populația tîrguluĭ în care intră și a satuluĭ Mamornița, se ridică la 99 familiĭ, saŭ 497 suflete, între care sunt vre-o 50 familiĭ de Evreĭ.

Casele tîrgoveților sunt toate numaĭ cu un rînd; puține din ele sunt de zid, cele-l'alte făcute de vălătucĭ.

Are: o biserică și o școală în satul Mamornița; 2 sinagoge, 3 belferiĭ; biroŭ telegrafo-poștal; biroŭ vamal; cazarmă pentru o companie de dorobanțĭ; cîte-va ateliere de: ciubotărie, croitorie, cojocărie și lemnărie.

Tîrgul are 3 strade: a Vămeĭ, a Feredeuluĭ și a Hahamuluĭ; pe cea dintîĭ trece șoseaua județeană Herța-Mamornița și duce la frontieră, la 1½ oră de aicĭ.

Pîrîul Mamornița curge pe laturea tîrguluĭ despre Bucovina (Austria).

In fie-care Duminică este zi de tîrg, unde se adună locuitoriĭ de prin satele vecine chĭar și din Bucovina, pentru vînzărĭ și cumpărăturĭ de diferite articole.

Locul ocupat de vatra tîrgușoruluĭ este în suprafață de 28 hect. și 64 ariĭ.

Mamornița, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, în partea de N.-V. a com. Mamornița, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Mamornița, limitrof cu Bucovina, pe unde se află și trecătoare în Austria.

Proprietatea moșieĭ este a maĭ multor persoane ce o stăpînesc în părțĭ osebite.

Biserica, cu hramul Sf. Nicolae, cu 1 cîntăreț și 1 pălămar, este de lemn, făcută din vechime de familia Stroicĭ, și reparată în 1857. Școala condusă de 1 învățător este frecuentată de 65 elevĭ.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 28 hect., 64 ariĭ pămînt, iar proprietariĭ moșieĭ 229 hect. 15 ariĭ cîmp, și 4½ pog. vie.

Pîrîul ce curge pe hotar este Mamornița.

Drum principal, cel ce merge la Godinești și Lucavița.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Bucuvina, Lucavița, Horbova și tîrgușorul Mamornița.

Tradiția populară e că numirea satuluĭ și a moșieĭ vine de la o jupîneasă, vestită prin binefacerile sale; se numea Ornița, și fiind bătrînă respectată, i se zicea mamă. Lumea nevoiașă alerga la Mama-Ornița, de unde apoĭ prin lepădarea luĭ a, a rămas Mamornița.

Satul și moșia din vechime aŭ fost mult maĭ întinse. Prin luarea Bucovineĭ partea cea maĭ mare a rămas în Austria; iar pe partea rămasă în Romînia s'a înființat acest mic sat.

Mamornița, *trecătoare* spre Bucovina (Austria), și *biuroŭ vamal*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, com. Mamornița. De acest biuroŭ țin și sucursalele: Rădăuți și Molnița.

Produsul vamal de la acest punct a fost în 1889—90, de leĭ 23780, banĭ 35 și în 1896—97, de leĭ 25311, banĭ 25.

Mamornița, *pîrîŭ*, izvorînd din pădurea de pe moșia Lucavița, com. Mamornița, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, și vărsîndu-se în Prut, la Sanihăŭ, după ce formează o parte a hotaruluĭ despre Bucovina.

Mamul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 260 suflete: 136 bărbațĭ, 124 femeĭ.

Mamul, *schit*, situat la N. de com. Strejești-d.-s., pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați.

Mamul, *mănăstire*, așezată în mijlocul unuĭ loc larg din Valea-Mamuluĭ, jud. Vîlcea, pe Olt, cale de 3 ore de Drăgășani. Valea, atît în sus și în jos de mănăstire, este bine populată.

Mănăstirea la început a fost

făcută de lemn. Actuala biserică s'a înfiinţat de Constantin Brîncoveanu-Voevod, în al optulea an al domniei sale, după cum se vede din următoarea pisanie, de d'asupra uşei bisericei:

Această sfîntă şi Dumnezeească biserică ce se chiamă Mamul, unde se prăznueşte hramul sfîntului şi făcătorului de minuni Nicolae, Archiepiscopul de la Mira-Lichia, care mai înainte pe alţi ctitori fiind făcută de lemn; iar după ce Dumnezeŭ a miluit cu domnia Ţărei Romîneştĭ a scaunului strămoşesc pre bunul, credinciosul şi iubitorul de Christos Domnitorul Constantin Basarab Voevod; şi dintre Dumnezeească rîvnă întimplîndu-se cu trecerea a veni şi la această mănăstire; pus'a în gînd să zidească şi această mănăstire şi la al 7-lea an din Domnia Măriei-Sale a luat întru ajutor pe Dumnezeŭ şi sfîntul Nicolae

Inceput-a a zidi din temelie până în desăvîrşit cu toate cele din lăuntru podoabe ale eĭ, precum se vede: Intru slava luĭ Dumnezeŭ şi întru lauda Părintelui nostru şi de minuni făcătorul Archiepiscop Nicolae, spre vecînica pomenire a Măriei-Sale şi a părinţilor. Care s'a săvîrşit la al 8-lea an al domnieĭ Măriei-Sale.

Leat 7204 (1696).

Se crede că primiĭ ctitori ai schituluĭ Mamul sunt boeriĭ Buzeştĭ, generaliĭ luĭ Mihaiŭ şi proprietariĭ aceşteĭ moşiĭ. Constantin Brîncoveanu, cumpărînd moşia Mamul-Fumureni, aŭ dăruit'o, împreună cu Mirila şi parte din Dranoveţi, schituluĭ Mamul.

Azĭ mănăstirea este redusă la biserică de mir şi se administrează de un preot îngrijitor.

La 1821, în urma lupteĭ de la Zăvideni, Turciĭ se retraseră în această mănăstire, cu scop de a tăia drumul eteriştilor, conduşĭ de N. Ipsilanti şi Caravia.

Mamul, *rîŭ,* izvoreşte dintre dealurile Drăganul şi Guşoeni, com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea, şi, după ce udă comunele: Fumureni, Lungeşti şi Stăneşti, intră în jud. Romanaţi, vărsîndu-se în Olt, aproape de com. Colibaşi. Curge de la N. către S.-E.

Mamul-Fumureni, *moşie* a statuluĭ, situată în comunele Lungeşti şi Fumureni, pl. Olt, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Mamul; se arendează cu 5030 leĭ anual.

Mamul-Fumureni, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 2022 hect., situată în com. Lungeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, şi formată din pădurile: Fumureni (1322 hect.) şi Mămuleţul, Silea, Valea-Rea (700 hect.).

Mamura, *cătun,* al com. Strejeşti-d.-j., pl. Olteţul-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, situat spre V. de Strejeşti-d.-j., la 4 kil., lîngă Olt, unde se întinde şi o pădure mare numită Mamura.

Are o populaţie de 25 familiĭ, saŭ 90 suflete; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ (1852), cu un preot şi 2 cîntăreţĭ.

Mamuslu, *ruinele unuĭ sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Cara-Omer, la 1 kil. maĭ spre S.-E. de căt. Calfa-Chioi.

Mamuslu-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Cara-Omer şi cătunele Calfa-Chioi şi Cerchez-Chioi; se desface din dealul Mezarlîc-Bair, îndreptîndu-se spre S. şi avînd o direcţie de la N.-V. către S.-E.; se întinde în apropierea satuluĭ Calfa-Chioi şi pe la ruinele Mamuzli, pe la E. de satul Cerchez-Chioi şi se continuă cu dealul Iuiuc-Bair; are 180 metri înălţime şi este situat în partea de S.-V. a plăşeĭ şi a com.

Mamut (Drumul-luĭ-), *drum,* situat în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, în partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ; duce de la Cara-Orman la malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe, dealungul grinduluĭ Cara-Orman.

Mamut-Cuius, *com. rur.,* jud. Constanţa, pl. Medjidia, situată în partea centrală a judeţuluĭ, la 47 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtului, şi în partea centrală a plăşeĭ, la 14 kil. spre S. de orăşelul Medjidia, reşedinţa eĭ, pe valea Chioi-Deresi saŭ Ceşme-Culac.

Se mărgineşte la N. cu com. urb. Medjidia şi Cernavoda şi com. rur. Tortoman; la E. cu com. Biulbiul; la S. cu com. Caratacĭ şi Chioseler; iar la V. cu com. Cocargea, Enige şi Cochirleni.

Solul e destul de accidentat, prin numeroase dealurĭ şi prin movile artificiale. Prin unele părţĭ sunt poziţiunĭ frumoase, maĭ cu seamă pe drumul de la Medjidia la Adam-Clissi.

Văile, numeroase, sunt maĭ toate secĭ, şi n'aŭ apă de cît numaĭ primăvară şi toamna în timpul ploilor. Balta Cara-Susan-Medjidia se află la N. comuneĭ.

Este formată din şapte cătune: Mamut (Mahmut)-Cuius, reşedinţa, în partea centrală, în valea Ceşme-Culac; Idis-Ciunes, spre V., la 2½ kil. spre V. de reşedinţă, pe valea Idris-Culac; Caciamac, spre S., la 7 kil. spre S. de reşedinţă, pe valea Caciamac-Dere; Peştera, în partea centrală, la 5 kil. spre N.-V. de reşedinţă, în valea Peştera; Mircea-Vodă, spre N., la 13 kil. spre N. de reşedinţă, lîngă balta Cava-Dere; Amzali-Tepe, tot spre N., la 9 kil. spre N.-V. de reşedinţă, pe valea

Ghiaur-Amzalî; Saida, spre E., la 6 kil. spre N.-E. de reședință, în valea Acargea-Dere.

Suprafața totală a com., una din cele maĭ marĭ a județuluĭ, este de 26263 hect., din carĭ 114 hect. ocupate de vetrele celor 7 sate cu grădinile și 514 case ale lor; restul se împarte între locuitorĭ, carĭ aŭ 16431 hect., și statul, cu proprietarĭ, carĭ aŭ 9718 hect.

Populațiunea, compusă din Rominĭ, Turcĭ, Tătarĭ și Bulgarĭ, este de 453 familiĭ, saŭ 2103 suflete, din carĭ 435 contribuabilĭ.

Are: o biserică; 4 geamiĭ, 2 în căt. de reședință și cîte una în cătunele Azamlî și Caciamac, cu 4 hogĭ; 2 școale rurale mixte, una în cătunul de reședință, înființată de stat în 1884, frecuentată de 24 elevĭ, a doua in căt. Peștera, înființată de proprietar, d-l Remus Opranu, fostul prefect al județuluĭ Constanța; 4 școlĭ musulmane.

Locuitoriĭ posedă: 307 plugurĭ (299 cu boĭ, 8 cu caĭ); 335 care și căruțe (32 cu boĭ, și 303 cu caĭ); 4 mașinĭ de treerat cu abur; 2 mașinĭ de semănat; 22 mașinĭ de secerat; 3 mașinĭ de bătut porumbul; 13 grape de fier; 3 trioare; 1128 caĭ, 2777 boĭ, 42 bivolĭ, 23 asinĭ, 430 rîmătorĭ, 24061 oĭ și 60 capre.

Comerțul este foarte activ; se face prin gara Medjidia, la 16 kil. spre N.-V., și constă în import de manufactură, coloniale, instrumente agricole, și în export de cereale și vite cu produsele lor.

Budgetul com. e la veniturĭ de 13371 leĭ, și la cheltuelĭ, de 7863 leĭ.

Căĭ de comunicație: calea județeana Medjidia-Cuzgun, ce trece prin satul Peștera, apoĭ nenumărate drumurĭ comunale ce unesc cătunele între ele și satele vecine: Cocargea, Adam-Clissi, Enige, Copadia, Cochirleni, Biulbiul, Emdec-Cara-Chioi, etc.

Satele Mircea-Vodă, Peștera, Saidice, Amzalî, sunt înființate în urma războiuluĭ; populate maĭ cu osebire de Rominĭ coloniștĭ, prosperă necontenit.

In comună, pe muchiile dealurilor Perdea-Culac-Bair și Amzalî-Bair, se găsesc urmele valuluĭ mic de pămînt, anterior celuĭ numit al-luĭ-Traian.

Mamut-Cuius, *sat,* în jud. Constanța, pl, Medjidia, cătun de reședință al com. Mamut-Cuius, situat în partea de S. a pl. și cea de E. a com., pe valea cu același nume; are o întindere de 4939 hect., din carĭ 15 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 128 case; populația, în maioritate turco-tătară, este de 139 familiĭ, saŭ 611 suflete.

Mamuzli, *sat,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul com. Cara-Omer, situat în partea de S. V. a com., la 10 kil. spre V. de căt. de reședință Cara-Omer și la 1 kil. spre S. de satul Calfa-Chioi. Este așezat în valea Calfa-Chioi și închis în partea de N.-E. de dealul Mezarlîc-Bair, în partea de E. de dealul Albi-Chioi și în partea de S. de dealul Manuslu-Bair. Suprafața sa este de 115 hect., dintre carĭ 4 hect. ocupate de grădinĭ și de vatra satuluĭ. Populațiunea satuluĭ, în maioritate compusă din Turcĭ, este de 24 familiĭ, saŭ 124 suflete.

Drumul comunal Dere-Chioi-Bairam-Dede trece prin mijlocul satuluĭ, de la S. spre N.; cel de la Docuzaci la Cara-Omer trece tot prin mijlocul satuluĭ, aproape perpendicular pe cel d'întîiŭ; de aci maĭ pleacă un drum comunal spre Calfa-Chioi.

Mamuzli-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cara-Omer și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Mamuzli; se întinde de la N.-V. către S.-E. printre valea Calfa-Chioi și dealurile Mezarlîc-Bair la N., Albi-Chioi la E. și Mezarlîc-Bair la S.; este situat în partea de S.-V. a plășeĭ și a comuneĭ.

Manaful, *cătun,* jud. Vlașca, format de 80 locuitorĭ însurățeĭ, împroprietărițĭ la 1882, cărora li s'aŭ dat, lipit cu Tangîrul, o suprafață de 464 hect., în care se cuprinde și 10 hect. pentru școală și biserică.

Manaful, *pădure,* pe proprietatea statuluĭ Manaful, pendinte de com. Tangîrul, pl. Cîlniștea, jud. Vlașca, în suprafață de 300 hect.; ține de ocolul silvic Ghimpați.

Manasia, *com. rur* și *sat,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, situată spre E. și în apropiere de Urziceni.

Teritoriul com., în suprafață de 2288 hect., din carĭ 355 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomița spre N., între comunele Alexeni, Gîrbovi și Urziceni, și cuprinde două moșiĭ particulare.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietărițĭ 191 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ se maĭ află 52 locuitorĭ.

Pe teritoriul com. curge rîul Ialomița și pîrîul Sărata.

Com. se compune dintr'un singur sat, situat pe malul stîng al

pîrîuluĭ Sărata, la 2 kil. spre E. de Urziceni, de care se desparte prin Valea-Plopuluĭ. Spre E. de satul Manasia se aflaŭ, maĭ înainte, două sate: Ulmiţi şi Răcoreşti, carĭ, din cauză că eraŭ supuse la dese inundaţiunĭ, aŭ fost strămutate în satul Manasia, care are o posiţiune maĭ ridicată şi maĭ apărată de inundaţiunĭ.

Are o populaţie de 309 familiĭ, saŭ 1081 suflete, din carĭ 243 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 541 persoane.

Sunt două bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 43 elevĭ şi 7 eleve.

Vite sunt: 314 caĭ, 800 boĭ, 2300 oĭ, 15 bivolĭ şi 755 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4541 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4218 leĭ.

Prin com. trece calea judeţeană Slobozia-Urziceni.

Se cultivă aci mult tutun de calitate bună.

Manasia, *cătun,* al com. Aldeni, jud. Buzăŭ, cu 180 locuitorĭ şi 38 case.

Manasia, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Aldeni, formată din două sforĭ: Manasia şi Căldăruşea, foste proprietăţĭ a statuluĭ, acum particulare; are 260 hect., din carĭ 40 hect. pădure, apoĭ arăturĭ, livezĭ, vie şi izlaz.

Manasia, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpul, pe teritoriul com. Manasia, în suprafaţă de 200 hect. şi cu următoarele esenţe: ulm, arţar, salcie şi plop.

Manasieşti, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Slătioara, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Este situată cam în centrul com., la poalele de N. ale dealuluĭ Măgura şi e udată de Valea-Putineiuluĭ.

Manasul, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Roeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Manca-Tepe-Dermen, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Casimcea, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cuciuc-Chioi; este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Arman-Tepe, situat în partea V. a plăşeĭ şi în cea S.-V. a comuneĭ; prin el trece hotarul celor două judeţe; are 137 m., dominînd pîrîul Casimcea şi valea Terzi-Chioi (din jud. Constanţa); pe la poale trece drumul comunal Cuciuc-Satis-Chioi; este acoperit cu verdeaţă.

Mancinița, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, la S.-E. de comună şi la E. de balta Lunga, în întindere aproximativă de 250 hect. Conţine peşte.

Cînd sunt apele marĭ, comunică cu Lunga şi prin această cu Dunărea.

De Manciniţa ţin: Lacul-luĭ-Guţă, spre V.; balta Oproaica, Lacul-luĭ-Dumitru-Stoian şi Lacul-Ieniĭ, spre S. şi alte vărsăturĭ, cu o întindere aproximativă de 90 hect.

Manciucul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, care se întinde prin comunele Bogdăneşti şi Grozeşti.

Manciul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pîrlita-Săruleşti, pl. Negoeşti, jud. Ilfov. Este situat spre S. de Pîrlita.

Se întinde pe o suprafaţă de de 675 hect., coprinzînd un heleşteŭ, şi are o populaţie de 108 locuitorĭ.

Familia Pleşoianu are 605 hect. şi locuitoriĭ 70 hect. Proprietariĭ cultivă 417 hect. (114 sterpe, 24 izlaz, 50 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerţul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 143 şi al celor micĭ de 475.

Manciuluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Glodeanul-Cîrlig, servind ca hotar al maĭ multor moşiĭ şi tot de o dată al comunelor: Glodeanul-Sărat, Glodeanul-Cîrlig, Glodeanul-Siliştea, Brădeanul şi Zmeeni; de la dînsa se încrucişează maĭ multe drumurĭ în părţile de cîmp ale judeţuluĭ.

Manciuluĭ (Movila-), (Ghighianca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Brădeanul, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Ghighiul, acum particulară; are 225 hect., maĭ toate arabile.

Mandachie, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comuna Dichiseni.

Mandoceşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Tetoiul, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 138 suflete.

Mandrea, *pădure,* de 1000 pogoane, dinpreună cu cele de pe Dealul-Mueriĭ, jud. Romanaţi, pl. Ocolul.

Mandrea, *şes* mare, între apa Tesluiuluĭ şi a Olteţuluĭ, spre V. de satul Polopinul, jud. Romanaţi, pl. Ocolul.

Manea, saŭ **Cracul-Dealul-Manea,** *loc,* în jud Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Mariseşti, renumit pentru minele de aramă ce posedă, numite Băroaia, formate din galeriĭ, ale

căror răsuflătorĭ sunt eşite pe suprafaţa craculuĭ Manea.

Aceste mine aŭ fost redeschise de Austriacĭ în 1710, apoĭ la 1830 de către Hagi-Moscu. In urmă părăsindu-se, aŭ fost redeschise la 1885 de către principele Nicolae Bibescu, în asociaţiune cu o societate franceză.

Manea, *vălcea,* care se formează spre E., pe teritoriul com. Mierleşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, taie dealul şi dă în Iminog, pe stînga luĭ, în cătunul Moşteni.

Maneasa, *rîŭ,* jud. Mehedinţi; izvoreşte din muntele Maneasa şi se varsă în Cerna; conţine păstrăvĭ.

Maneĭ (Vîrful-), *deal,* în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure.

Manga, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, cătun al comuneĭ Pietrari.

Mangaci, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Cavaclar, situat în partea V. a plăşeĭ şi cea N. a comuneĭ, la 3 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, pe ambele malurĭ ale văiĭ Mangaci saŭ Cavaclar; are o întindere de 3523 hect., din carĭ 32 hect. ocupate de vatra satului, cu o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 200 suflete compusă în maioritate de Bulgarĭ şi Tătari.

Mangalia, *plasă,* jud. Constanţa. Şi-a luat numele de la reşedinţa sa, orăşelul Mangalia.

Este situată în partea de S. şi de E. a judeţuluĭ. Diagonalele cele maĭ marĭ sunt: de la S.-V. la N.-E., adică de la vîrful Musait-Bei până la malul Măriĭ lîngă lacul Techir-Ghiol, măsurînd 112 kil.; şi de la N.-V. la S.-E., adică de la vîrful Chioseler pînă la movila Ilanlîc-Tepe, pe malul Măreĭ, lîngă hotarul Bulgarieĭ, măsurînd 98 kil. Lărgimea medie, de la S. de satul Abdulah la movila Buiuc-Tepe-Hoşcadin, e de 54 kil.

Se mărgineşte la N. cu plăşile Constanţa şi Medjidia; la V., cu plasa Silistra-Nouă; la E., cu Marea-Neagră; iar la S. cu Bulgaria.

Solul este în general puţin accidentat; dealurile aŭ ondulaţiunĭ marĭ, văile sunt largĭ şi puţin adîncĭ, iar succesiunea dintre dealurĭ şi văĭ se face încet, prelungindu-se în pante spre Mare. Face parte din teraţa danubiană-balcanică şi teraţa marină, maĭ mult din cea d'întîiŭ de cît din cea d'adoua. Dealurile lipsiţĭ de arborĭ saŭ pădurĭ, presăraţĭ cu movile, numaĭ în partea S. şi S.-E., formează văĭ prăpăstioase cu posiţiunĭ frumoase. Principalele culmĭ saŭ sisteme de dealurĭ ce o brăzdează sunt: Docuzaci, la S.-V., între văile Docuzaci şi Afighiuca, cu vîrful Movila-Mare (200 m.); Ghiuvenli-Bair, la N.-V., între văile Afighiuca şi Mangaci, cu vîrful Ghiuvenli (155 m.); Enghez, cu vîrful Eriduler (145 m.), la N., între văile Mangaci şi Edil-Chioi; Taprai-Sari, cu vîrful Edil-Chioi (103 m.), la N., între văile Elibe-Chioi şi Musurat; Cara-Omer, cu vîrful Cara-Omer (158 m.), prin partea centrală, între văile Afighica şi Chiragi; Sirti-Bair, cu vîrful Hoşiuc (102 m.), tot în partea centrală, între văile Edil-Chioi şi Chiragi; Muraci-Bair, cu vîrful Cara-Omer II (153 m.), în partea S., între văile Afighiuca şi Chiragi; Tatlîgeac, cu vîrful Taşli-Iuc (90 m.), la N. între Mare, lacurile Tatlîgeac şi Tuzla şi între văile Musurat şi Ascilar; Culmea Mangalieĭ, cu vîrful Copucci- (82 m.), între lacurile Tatlîgeac şi Mangalia, Mare şi între văile Gheringec şi Cheragi; Ilanlîc, în partea E., ca şi precedenta, cu vîrful Hagilar (101 m.), între Mare, lacul Mangalia, valea Cheragi şi valea Ilanlîc.

Dealurile din culmile de maĭ sus sunt acoperite cu semănăturĭ întinse şi fîneţe bogate. Movilele sunt maĭ numeroase de cît în orĭ-ce plasă a judeţuluĭ, grupate în mare număr în partea S.-E. şi maĭ cu osebire în jurul Mangalieĭ şi satuluĭ Hagilar; ele aŭ servit fie ca locurĭ de înmormîntare, fie ca puncte de observare saŭ de orientărĭ.

Marea-Neagră o udă la E., pe o lungime de 35 kil., de la lacul Tuzla până la movila Ilanlîc; malul săŭ este în general înalt şi rîpos şi pe alocurea cam stîncos, lîngă Mangalia şi satul Tuzla.

Lacurile sunt: Tuzla, la N. (aproape 1200 hect.) de formă lunguiaţă, primind pîrîul Musurat; lacul Tatlîgeac (300 hect.) spre E., primind pîrîul Gheringec; lacul Cumarova (300 hect.), tot spre E., şi lacul Mangalia (900 hect.) spre S.-E. Aceste lacurĭ sunt formate de Mare, pe cînd odinioară ţărmul Măriĭ se întindea maĭ spre V. de cît cel actual. Nivelul lor e maĭ sus de cît acela al Măriĭ, însă felul apeĭ, felul peştilor, moluştelor şi plantelor ce cresc în ele sunt identice; actualmente ele ocupă fundul unor văĭ ale căror malurĭ sunt înalte în general şi stîncoase, maĭ cu seamă ale laculuĭ Mangalia carĭ sunt foarte înalte şi conţin într'însele grote şi peştere cu stalactite şi stalagmite. Lacurile produc peşte, al căruĭ venit aparţine statuluĭ.

Văile nu sunt tocmaĭ numeroase, dar sunt marĭ şi largĭ; nu conţin apă de cît foarte rar şi aceasta din cauza lipseĭ de pădurĭ şi a terenuluĭ calcaros care absoarbe şi puţina cantitate de apă ce cade toamna precum şi acea provenită din topirea zăpezilor. Principalele sunt: valea Cheragi saŭ Mangalia, cu malurĭ înalte şi stîncoase, deschizîndu-se în lacul Mangalia, în partea S.; valea Ilanlîc la S., deschizîndu-se în Mare; valea Mangalia, deschizîndu-se în Mare, la S.-E.; valea Tatlîgeac, terminîndu-se în lacul Tatlîgeac, la E.; văile Docuzaci şi Afighiuca la S.-V., cu malurĭ înalte, pe alocurea stîncoase, văile Mangaci Safular la N.; văile Osmancea şi Omurcea, cu malurĭ înalte şi ripoase, la N. E. Pîraie avem două: Musurat, la N. vărsîndu-se în lacul Tuzla şi Gheringec, la E. care se varsă în lacul Tatlîgeac.

Plasa Mangalia este formată dintr'o comună urbană, Mangalia, reşedinţă, port la Mare, la S.-E. şi din 16 comune rurale: Agemler, la N., pe valea Agemler, cu cătunele Agemler, Cionairisa şi Sofular; Azaplar în centru, pe valea Azaplar, cu cătunele: Azaplar, Cara-Chioi, Erebiler, Musta-Facî; Cara-Omer la S.-V., pe valea Cara-Omer cu cătunele Cara-Omer-Calfa-Chioi, Caulicicur, Cerchez-Chioi, Danlu-Chioi, Docuzaci, Ghiuvenli, Mamuslu, Cavaclar; la N.-V., cu cătunele Cavaclar şi Mangaci; Cazîl-Murat la V., pe valea Borungea, cu cătunele Cazîl-Murad, Bechter, Merdivenli-Punar şi Terzivedi; Chiragi, la S.-E., pe valea Chiragi-Cu, cu cătunele Chiragi, Acargea, Cadi-Chioi, Casimcea, Deliuruci, Hoşcadin, Nalbant şi Popucci-Valali; Edil-Chioi, la N., pe valea Edil-Chioi, cu cătunele: Edil-Chioi, Amzacea, Enge-Mahale şi Uzunlar; Enghez, la N.-V., pe valea Sofular, cu cătunele Buiuc-Enghez, Cuciuc-Enghez şi Casicci; Gheringec, la E., pe pîrîul cu acelaşĭ nume, cu cătunele: Gheringec, Ascilar, Baş-punar, Copucci şi Haidar-Chioi; Musurat, pe pîrîul Musurat, la N.-E., cu cătunele: Musurat, Buiuc-Muratan, Charli-Chioi, Cuciuc-Muratan, Ciat-Malar şi Urlu-Chioi; Osmancea, la N., pe valea Osmancea; Osman-Facî, tot la N., pe valea Elibe-Chioi, cu cătunele Osman-Facî, Abdulah şi Ebe-Chioi; Sari-Ghiol, la S.-E., pe valea Chiragi-Cu, cătunele Sari-Ghiol, Acbaşi, Agilar, Caracicula, Cerige, Ilanlîc, Mustegep; Tatlîgeac, la E., lîngă lacul Tatlîgeac, cu cătunele Tatlîgeacul-Mare şi Tatlîgeacul-Mic; Topraisar, în partea centrală, pe valea Topraisar; Tuzla, la N.-E., pe malul S. al laculuĭ Tuzla, cu cătunele Tuzla, Perveli şi Mangea-Punar.

Suprafaţa pl. este de 130342 hect., din care: 3088 hect. ocupate de teren neproductiv; 2519 hect. vetrele satelor carĭ aŭ 3445 case, 569 hectare bălţi, mlaştinĭ şi drumurĭ şi 127254 hect. loc productiv; din acestea 55523 hect. aparţin statuluĭ şi proprietarilor, iar 71731 hect. aparţin locuitorilor împămînteniţĭ.

Populaţiunea plăşeĭ Mangalia este de 3872 familiĭ, saŭ 16581 suflete: 8842 bărbaţĭ, 7739 femeĭ; 9130 necăsătoriţĭ, 6958 căsătoriţĭ, 482 văduvĭ, 11 divorţaţĭ; cetăţenĭ romînĭ 14701, supuşĭ străinĭ 1839, nesupuşi niciunei protecţiĭ 41; ortodoxĭ 4781, catolicĭ, etc., 1553, mahomedanĭ 10219, mozaicĭ 2, de alte religiĭ 26; agricultorĭ, meseriaşĭ, etc. 3745, industriaşĭ 30, cu profesiĭ libere 409, comercianţĭ 110.

Are: 5 bisericĭ, deservite de 5 preoţĭ, 5 dascălĭ şi 4 cîntăreţĭ; 42 moschee şi geamiĭ; 23 case de rugăciunĭ pentru celel'alte religiunĭ; 6 şcoale mixte, frecuentate de 261 elevĭ.

Plasa Mangalia este bogată în teren arabil, cultivabil, în păşunĭ şi izlazurĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1486 pluguri cu boĭ şi 456 plugurĭ cu caĭ; 929 care cu boĭ şi 1326 căruţe cu caĭ; 5 maşinĭ de treerat cu aburĭ, 23 maşinĭ de semănat, 186 maşinĭ de secerat, 47 maşinĭ de bătut porumbul, 1 trior, 262 grape de fier, 36 maşinĭ de vînturat; 3 morĭ cu aburĭ şi 81 de vînt.

Vite: 222 armăsarĭ, 3951 caĭ, 3581 iepe, 1105 mînzĭ, 153 taurĭ, 8322 boĭ, 9943 vacĭ şi viţeĭ, 77 bivolĭ, 104 bivoliţe, 81 malacĭ; 142 asinĭ, 5 catîrĭ, 8230 berbecĭ, 86279 oĭ, 35982 mieĭ, 127 ţapĭ, 343 capre, 168 iezĭ, 1076 porcĭ, 961 scroafe.

Sunt 30 industriaşĭ: lemnarĭ, fierarĭ, tîmplarĭ, etc; 110 comersanţi; 41 cîrciumarĭ.

Comerciul constă în importul manufacturilor, colonialelor, ţesăturilor, etc. şi în exportul vitelor, lîneĭ şi orzuluĭ. El se face numaĭ prin Constanţa şi Medjidia.

Budgetul comunelor e la veniturĭ de 72436 leĭ, iar la cheltuelĭ de 28894 leĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Constanţa-Mangalia; apoĭ drumurile marĭ: Mangalia-Tuzla; Mangalia-Medjidia; Mangalia-Cuzgun; Mangalia-Bairam-Dede; Mangalia-Cara-Omer; diferite drumurĭ vecinale şi comunale, care unesc toate satele între ele.

Mangalia, *com. urb.*, jud. Constanţa, pl. Mangalia.

Este situată în partea de S.

a județuluĭ, la 43 kil. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în partea de E. a plășeĭ, a căreĭ reședință este. Satele învecinate cu ea sunt: Buiuc-Tatlîgeac, la 9 kil.; Cuciuc-Tatlîgeac, la 10 kil. (ambele ale comuneĭ Tatlîgeac) spre N.; Ascilar, la 7 kil.; Gheringec, la 9 kil.; Copucci, la 9 kil. (toate ale comuneĭ Gheringec), spre N.-V.; Cara-Aci-Culac, la 4 kil.; Hagilar, la 7 kil.; Acbași, la 19 kil.; Sari-Ghiol, la 11 kil., spre V., și satul Ilanlîc, la 7 kil., spre S.

Forma teritoriuluĭ este aceea a unuĭ trapez neregulat cu baza spre Mare; lungimea luĭ e de 33 kil., iar întinderea totală e de 5080 hect., saŭ 50 kil. p.

Se mărginește la N. cu com. rur. Tatlîgeac; la V., cu satele Ascilar, Haidar-Chioi și Copucci (cătune ale comuneĭ Gheringec), despărțindu-se prin dealurile Ascilar și Baș-Punar; la E., cu Marea-Neagră și la S. cu cât. Cara-Aci-Culac și Hagilar (ale com. Sari-Ghiol), despărțindu se prin lacul Mangalia.

Solul e în general puțin accidentat; ramificațiunile și ondulațiunile estice ale culmeĭ Mangalia îĭ brăzdează teritoriul. Dealurile principale sunt: Baș-Punar (82 m.), la V.; Ascilar (64 m.), la N.-V., cu vîrfurile Sîrt-Iuiuc (63 m.) și Coiu-Iuiuc (64 m.), dominînd valea Mangalia și drumul Mangalia-Constanța; Mangalia, cu vîrful Mangalia (32 m.), prin interiorul comuneĭ, dominînd lacul Mangalia, orașul Mangalia și drumurile ce duc de la Mangalia la Constanța, la Medjidia și la Cara-Omer. La E. și la N. comuneĭ, între Mare și șoseaua județeană Constanța-Mangalia, se întinde un șes numit Cumarova, continuat spre S. cu șesul Mangalieĭ, ambele puțin ridicate de la nivelul Măriĭ, presărate cu movile și avînd 2 iezere; ele se întind și la V. șoseleĭ de maĭ sus. Dealurile sunt acoperite cu fînețe și semănăturĭ, iar șesurile cu iarbă pentru pășunat, avînd pe malul Măriĭ și largĭ bande de nisip.

Movile sunt numeroase, maĭ mult de cît în orĭ-ce parte a județuluĭ, căcĭ pe un spațiŭ relativ mic (cam de 500 hect.) se găsesc peste 150 movile, grămădite în două marĭ grupurĭ, unul la N., și altul la N.-V. orașuluĭ, cel d'întîiŭ avînd 45 movile, cel-l'alt 38 movile; cele-l'alte sunt răspîndite în diferite direcțiunĭ maĭ cu osebire în partea de V.; printre ele sunt Cheresli-Iuc (43 m.), la N. de oraș; Badalar (67 m.), la N.-V., Miustegep (59 m.), la V., Sîrî-Iuc (63 m.) și Coim-Iuc (64 m.), la N.-V., pe hotar; sunt artificiale și aŭ servit probabil de loc pentru înmormîntare.

Văĭ sunt puține și neînsemnate, avînd apă numaĭ în timpul ploilor și primăvereĭ. Principalele sunt: valea Mangalia, prin interiorul comuneĭ, deschizîndu-se în șesul Mangalia; printr'însa trec drumurile carĭ duc la Constanța și Medjidia; valea Baș-Punar, la V., pe hotar tăiată de drumurile ce duc de la Mangalia la Cuzgun și la Cara-Omer, deschizîndu-se în lacul Mangalia. Bălțĭ sunt numeroase, din carĭ maĭ principale sunt: Lacul Mangalia, la S., pe hotar, avînd malurile inalte și stîncoase; intinderea sa totală este de peste 300 hect.; este acoperit cu stuf în partea de V. de băile sulfuroase; forma luĭ este lungureață și cu multe întorsăturĭ; odinioară a comunicat cu Marea și forma un port și adăpost de corăbiĭ (al orașuluĭ vechiŭ Calatis) maĭ bun de cît Constanța chiar. Iezerul Mangalia (120 hect.), la 2 kil. spre N. de oraș, este acoperit tot cu stuf; Cumarova (68 hect.), iarășĭ acoperit cu stuf, la 7 kil., spre N.-E.; alte patru maĭ micĭ formate de Mare, care cu timpul s'a retras lăsînd urme și pe aicĭ.

Marea-Neagră, pe o distanță de 10 kil., udă teritoriul săŭ în partea de V.; malul săŭ este înalt de la Mangalia și până la Iezerul Mangalia, rîpos și stîncos; în cele-l'alte părți, la S., până la lacul Mangalia, iar la N., până dincolo de lacul Cumarova, este jos și acoperit cu largĭ bande de nisip. In dreptul Mangalieĭ, accesul corăbiilor este împiedicat de ruinele unuĭ dig saŭ zid al Genovezilor carĭ formaseră aci un fel de port, distrus cu timpul fiind lăsat în părăsire.

La un sfert de oră spre S. de oraș, întîlnim băile sulfuroase de pe malul lacului Mangalia, puțin apreciate încă, din cauza lipseĭ de confort, stabiliment balnear, etc.

Comuna Mangalia este formată din orașul Mangalia și două cătune: Cumarova la N., lîngă lacul cu acelașĭ nume, la 4 kil. spre N. de oraș; Două-Maiŭ, sat de curînd format, pe malul laculuĭ Mangalia, lîngă băile sulfuroase, la 2 kil. spre V. de oraș.

Suprafața comuneĭ este de 5080 hect., din carĭ 1223 hect. ale locuitorilor, 3857 hect. ale statuluĭ și proprietarilor.

Populațiunea comuneĭ este de 320 familiĭ, saŭ 1304 suflete, din carĭ 342 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 46 plugurĭ; 98 care și căruțe; 9 mașinĭ de secerat; 25 grape de fier; 5 mașinĭ de vîntura; 5

morĭ de vînt; 413 caĭ, 401 boĭ, 6 bivolĭ, 7065 oĭ, 14 capre, 38 porcĭ.

Sunt în Mangalia 19 industriaşĭ (fierarĭ, lemnarĭ etc.); 31 comercianţĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 31291 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 26948 leĭ.

Are: 2 bisericĭ, cu hramul Sf. Nicolae şi Sf. Gheorghe, cu 2 preoţĭ, 2 paracliserĭ şi 2 cîntăreţĭ; 3 geamiĭ, cu 3 hogĭ; o şcoală rurală mixtă, condusă de 2 învăţătorĭ şi frecuentată de 95 elevĭ; un biroŭ telegrafo-poştal, fondat în 1878 şi al căruĭ venit pe 1896-97 a fost de leĭ 6618, caĭ 28.

Portul pe Mare este puţin visitat de oare-ce nu oferă adăpost vaselor şi nu este situat într'o regiune tocmaĭ bogată. Sunt căĭ judeţene la Constanţa, Medjidia, Cuzgun, Cara-Omer; drumurĭ vecinale la satele învecinate.

Oraşul Mangalia este aşezat pe ruinele vechiuluĭ port Calatis al Grecilor; a avut mare înflorire în timpul Grecilor şi al Genovezilor, maĭ tîrziŭ.

Mangea-Punar, *sat,* în judeţul Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Tuzla, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ, la 12 kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, lîngă lacul Mangea-Punar. Are o întindere de 3020 hect., din carĭ 29 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populaţia, în maioritate compusă din Tătarĭ, este de 15 familiĭ, saŭ 75 suflete, carĭ locuesc în 15 case

Mangiureşti, *tîrlă,* jud. Brăila, la 7 kil. spre N. de satul Batogul, lîngă hotarul com. Batogul despre Ioneşti-Berleşti, în faţa satuluĭ Berleşti. Are o suprafaţă de 5 hect., cu o populaţie de 12 familiĭ, saŭ 53 suflete.

Vite sunt: 15 caĭ, 75 vite marĭ cornute, 260 oĭ şi 30 rîmătorĭ.

Mangul, *trup de pădure,* al statuluĭ, situat în comuna Bărbăteşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 390 hect., formînd, împreună cu trupul Deluşelul, pădurea Dobriceni.

Maniĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, începînd din muntele Stevia şi vărsîndu-se în pîrîul Siriul, între Valea-Cocoşuluĭ şi Valea-Carpeluĭ.

Manolache, *sat,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa. Face parte din com. rur. Bobeşti-Bălăceanca. Pămîntul săŭ e băltos.

Suprafaţa satuluĭ e de 431 hect., cu o populaţiune de 165 locuitorĭ.

Epitropia bisericeĭ Doamna-Bălaşa are 300 hect. şi locuitoriĭ, 131 hect.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 137 şi al celor micĭ, de 469.

Manolache, *vale,* se formează pe teritoriul com. Mierleşti, pl. Siul d.-s., jud. Olt, taie dealul, udă căt. Catanele şi apoĭ, unindu-se cu Popa-Florea, dă în Iminog, pe stînga luĭ.

Manole, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din dealul Sacole; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N. spre S., brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ; este despărţit de dealurile: Iglicioara-Mare, Iglicioara-Mică şi Gorgorul printr'o vale prin care trece drumul comunal Turcoaia-Satul-Noŭ; are 179 m. şi este acoperit cu fîneţe.

Manole, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Podişul; curge prin satul Băseşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ; trece în com. Urdeşti şi se varsă în pîrîul Elanul, aproape de satul Giurcani.

Manolea, saŭ **Platoneşti,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Uideşti. Aşezat de-a lungul pîrîuluĭ Platoniţa, are o populaţie, în maioritate compusă din Lipovenĭ, de 146 familiĭ, saŭ 763 suflete, din carĭ 173 contribuabilĭ. Locuesc în 200 case.

Vatra satuluĭ ocupă 24 fălcĭ.

Are: o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1891, condusă de un învăţător şi frecuentată de 45 elevĭ; o biserică lipovenească de lemn, cu hramul la Procove (1 Octombrie) şi 2 schiturĭ, unul de călugărĭ, cu hramul Sf. Nicolae, cu 33 călugărĭ şi altul de călugăriţe, cu hramul Sf. Visarion (6 Iunie), cu 44 călugăriţe. Schitul de călugărĭ are în juru-ĭ o grădină de legume şi pomĭ roditorĭ de 9 fălcĭ şi 51 prj., un iaz şi o morişcă, iar cel de călugăriţe, 3 fălcĭ grădină şi vre-o 30 chiliĭ.

Moşia e proprietatea statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Probota. Are o suprafaţă de 800 fălcĭ, din carĭ 360 fălcĭ cultivabile, 400 fălcĭ pădure, 30 fălcĭ fînaţ şi restul neproductiv.

Împroprietărițĭ în 1864, sunt 27 fruntaşĭ, 23 pălmaşĭ, 25 codaşĭ şi 16 cu cîte 10 prj, stăpînind toţĭ 316 fălcĭ. In 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 16 însurăţeĭ cu cîte 3 fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la

Uideştĭ (2 kil.), la Ţoleşti (3 kil.), la Dolheşti (6 kil.), şi la Fălticeni (14 kil.).

Satul Manolea şĭ-a luat numele, se zice, de la postelnicul Sandu Manole, care s'a călugărit sub numele de Sava Monahul. El a dăruit satul Platoneşti mănăstireĭ Probota, la 25 Maiŭ, 7251 (1743).

Locuitorii Lipovenĭ din Manolea şi din cele-l'alte sate lipoveneştĭ din judeţ sunt, se zice, descendenţĭ din ceĭ 100000 robĭ descălicaţĭ de Ştefan-cel-Mare după prădăciunile făcute în Polonia, in 1498, în urma lupteĭ din Codriĭ-Cozminuluĭ.

Iată ce scria d-l Nadejdin în raportul săŭ, din 1846, către guvernul rusesc, privitor la lipoveniĭ din această localitate:

Cea maĭ vechiă dintre toate coloniele rascolnicilor din Moldova se socoteşte acea de la Manole (Manoilovca). Un sat mare compus din lipovenĭ popiştĭ, situat cam la 12 kil. de oraşelul Fălticeni, reşedinţa ţinutuluĭ Suceveĭ. Aicĭ rascolniciĭ aŭ o biserică, construită în onoarea acoperămîntuluĭ Născătoareĭ-de-Dumnezeŭ, şi afară de ea maĭ sunt încă treĭ schiturĭ călugăreştĭ, două de bărbaţĭ şi unul de femeĭ. In timpul actual la biserică este un popă rus fugar, anume Alexie, în vîrstă de peste 50 anĭ, cu femeie şi cu copiĭ vrîsnicĭ; iar în schiturĭ igumeneşte stariţul Joilu, originar se pare dintre lipoveniĭ indigenĭ. Altă biserică rascolnică este în Iaşĭ în suburbia de peste Bahluiŭ. Acolo de asemenea înainte eraŭ popĭ deosebiţĭ, fugiţĭ din Rusia, dar acum nu sunt. In cele-l'alte localităţĭ de lipovenĭ sunt numaĭ rogatorie, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt în oraşele: Tîrgul-Frumos, Hîrlăŭ, Vasluiŭ, în satul Lipoveni, lîngă oraşul Botoşani, şi în satul Bratloti (Brăteşti), între Tîrgul-Frumos şi Manole, cam la 25 kil. de amîndouă. Aşa dar în timpul actual în toată Moldova predomină popa Alexie de la Manole; de aceea este şi foarte bogat, are o casă frumoasă, umblă într'o caleaşcă de Viena cu 4 caĭ, iar pe fiiĭ luĭ aduşĭ vrîsnicĭ din Rusia, 'i-a însurat aicĭ şi 'i-a introdus în neguţătorie cu propriile luĭ capitalurĭ.

Eŭ am vizitat în persoană principalele grupe ale Lipovenilor de aicĭ, şi în Manole, care se poate numi centrul şi Mitropolia răscolnicizmuluĭ în Moldova, am găzduit destul de îndelung. După poziţiunea loculuĭ săŭ ea este o adevărată cavernă, ascunsă într'un codru des, în fundul uneĭ văĭ rîpoase. Pămîntul pe care se află satul cu toate apartamentele luĭ, este proprietatea mănăstireĭ Probota, închinată, cum se zice aci, adică dată cu toate averile în proprietatea Sfîntuluĭ Mormînt, in Ierusalim, de unde se şi administrează, adică se dă în arendă în profitul Patriarhieĭ, prin un monah trimis de patriarhul cu titlul de exarh. Locuitoriĭ din sat se socotesc maĭ mult de o sută de familiĭ, carĭ trăesc în case deosebite, construite după maniera rusească, cu toată fisionomia izbelor (caselor ţărănescĭ) din satele Velico-Ruse.

Biserica se înalţă în mijlocul satuluĭ, ea există din vechime, dar nu de mult o aŭ construit-o măreţ şi înfrumuseţat cu baniĭ trimişĭ din Moscova, fiind-că bogătaşiĭ de aci, după asigurarea însuşĭ a Lipovenilor, sunt către credinţă şi servesc Mamoneĭ, iar nu luĭ D-zeŭ. Insă ultima imputare nu cade asupra Manolenilor, căcĭ între dînşiĭ nu este nicĭ un bogat. Sunt numaĭ gospodarĭ maĭ mult sau maĭ puţin cuprinşĭ, în numărul cărora primul loc se cuvine bătrînuluĭ Athanasie Zaharov, care mĭ-a dat ospitalitatea in casa sa.

Acest Athanasie, prin figura sa cea imposantă, prin mintea naturală şi prin influenţa morală asupra coreligionarilor săĭ, mi-a amintit pe Mihail Teodorovul din Bucovina. El, ca şi acela, este un cărturar mare, şi citeşte nu numaĭ cărţile vechĭ bisericeştĭ, ci şi cele nouă lumeştĭ, se înţelege ruseştĭ, de cuprinderea morală şi istorică; eŭ am văzut la dînsul multe cărţĭ de aceste şi însumĭ am fost martor, cum el le cetea, iară răscolniciĭ adunaţĭ, în numărul lor şi stareţul Joilu, egumenul schiturilor Manole, îl ascultaŭ cu o respectoasă atenţiune, maĭ ales cînd el, oprindu-se, le explica verbal despre patriarchiĭ, mitropoliţiĭ ţăriĭ şi chiar despre mariĭ kneziĭ ruseştĭ. Cu toate acestea, poate chiar din cauză că el era aşa de familiar cu cărţile preseĭ lumeştĭ civile, nu am observat la el vre-o particulară afecţiune pentru bigotizmul rascolnic. Despre obiectele religioase el a vorbit cu mine foarte puţin şi cu mare moderaţiune; despre popa Alexeiu s'a exprimat foarte defavorabil, numindu-l interesat; încă şi către egumenul schiturilor se arăta fără nicĭ o stimă, ba încă cu un fel de dispreţ. Insă trebue să adaog şi aceea, că monachiĭ de aci, pe cît se vede, toţĭ sunt dintre indigeniĭ localĭ, şi nu merită maĭ mult. Eĭ sunt nişte oamenĭ simpli, grosolanĭ, inculţĭ, chiar arare orĭ ceva cărturarĭ, şi pe lîngă aceea trăesc într'o mizerie extremă. Două din schiturile lor, unul de bărbaţĭ şi altul de femeĭ, despărţite unul de altul prin un gard învechit, se află lîngă sat, iar al treilea este izolat în pădure, în depărtare ca la 3 kil., ele nu sunt de cît nişte grupe de vizuinĭ, maĭ de tot în pămînt, întunecoase şi murdare, în care sunt cuibăriţĭ cîte cîţĭ-va bărbaţĭ saŭ muierĭ. Intr'o vizuină de aceste eŭ am găsit pe însuşĭ superiorul, care se ocupa cu meşteşugul lăcătuşerieĭ, care este meseria luĭ, desculţ şi numaĭ în cămaşă. Şi pentru dreptul de a vieţui în aceste vizuinĭ şi a se folosi cu nişte micĭ părticele de pămînt prin prejurul lor, unde îşĭ pun cite-va straturĭ de legume, atît monachiĭ cît şi monachiele, sunt impuşĭ cu dăjdile în profitul proprietăţeĭ; impozitul acesta este astă-zĭ de 3 carboave de individ. Extrema lor mizerie nu le permite a se ridica nicĭ intelectualmente, nicĭ moralmente.

De necaz eĭ nu se feresc de băutură, unde o găsesc şi de aceea foarte adeseorĭ îĭ întîlneştĭ zbuciumîndu-se public într'o stare cu totul neconvenabilă vocaţieĭ monahale. Aceasta s'a întîmplat chiar cu stariţul Joliŭ, carele de faţă cu mine abia s'a tîrît de la Athanasie la vizuina sihastrică. Ce se atinge de Popa Alexiŭ, el de-şi are conduită bună, adică nu este beţiv, dar la cărţĭ este tot aşa de ignorant, ca şi Joliŭ, întru aceasta m'am convins din conversaţia ce am avut cu dînsul. De aicea se înţelege nestima către dînsul a unuĭ cărturar ca bătrînul Athanasie; şi din ast-fel de simţ către persoanele, care după chemarea lor, trebue să fie conducătorĭ aĭ credinţeĭ, fireşte se explică şi acea răceală către credinţă, pe care am observat-o la bătrîn, şi care în generaţiunea junâ se manifestă încă maĭ puternic şi maĭ clar.

De exemplu, fiul luĭ Athanasie, numit Malafeĭ, june foarte deştept, carele de şi abea îĭ înfirează musteţile, este deja vătaf la Manole, s'a arătat înaintea mea ca un perfect liberton, maĭ, maĭ ateŭ.

Episcopul Melchisedec scrie în 1870:

In comuna Manole sunt 120 de familiĭ lipoveneştĭ, care compun în total 668 indivizi: aŭ biserica lor şi un

popă; se crede că aceşti Lipovenî sunt dintre ceî maî vechî ce s'aŭ stabililt în Moldova, pe la mijlocul veaculuî al 18-lea. Protoereul judeţuluî Suceava, spune despre Lipovenii din judeţul săŭ numaî atîta în genere. că eî sunt staroverî după propriele lor arătărî. Nu putem dar decide cu exactitate, ce anume secte lipoveneştî sunt în Manole. In apropiere de Manole sunt treî schiturî, unde petrec călugării şi călugăriţile lor. Cel maî însemnat este schitul saŭ chinovia Lipovenilor popiştî de aicî, care numără 67 indivizî, din care 46 călugărî şi 21 călugăriţe. Chinovia are două bisericî, una dedicată sfîntuluî Nicolae, iar a doua Inălţăreî cinstiteî crucî. Secţia femeiască se desparte de cea bărbătească prin un gard; călugăriţele frecuentează aceleaşî bisericî. Aceasta mănăstire are un rol însemnat în afacerile lipoveneştî din România; prin ea se întreţine comunicaţiunea afacerilor lipoveneştî din România, Turcia şi Rusia cu ierarchia lipovano-austriacă de la Fîntîna-Albă. Stareţiî acesteî mănăstirî poartă titlul de archimandriţî. Unul anume Varsanufiŭ, fost archimandrit la Manole pe la anul 1861, şi zelos apărător al pseudo-ierarchieî austriace, în anul 1870, s'a unit cu ortodoxia în Rusia şi se află acum petrecător la mănăstirea omopistă Pocrovsky, din gubernia Cernigovuluî. De şi majoritatea este popistă, nu lipseşte în Manole nicî partidul nepopist; el are un schit al săŭ propriŭ, situat în marginea uneî pădurî nu departe de Manole. Acolo trăesc vre-o 7 călugărî care nu aŭ nicî o relaţiune bisericească cu bisericele şi popiî, nicî cu călugăriî ceî l'alţî, de la Manole.

In 1803, «Lipoveniî ot Manole, a M-reî Probota, avea 40 liuzî, plătind bir 1172 leî anual; lucraŭ pămîntul, oare-şî care negustorie şi aveaŭ loc în destul».

Manolea (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluî silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Manolea, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Manoleasa, *com. rur.*, în partea de S.-E. a plăşeî Başeul, jud. Dorohoiŭ, la 65 kil. de oraşul Dorohoiŭ, formată din satele: Boldul-Răzeşti, Domoşani (Hriţeni şi Manoleasa), Flondora, Hriţeni (Pancul şi Stroici), Liveni - Metropolieî (Stînca-Liveni-Noî), Stroicul, Şerpeniţa, Tescureni (Bajura-Timuş) şi Volovăţul (Iacovachi şi Stroici), cu reşedinţa primărieî în Flondora. Are o populaţie de 566 familii, saŭ 2155 suflete; 4 bisericî, deservite de 4 preoţî, 5 cîntăreţî şi 4 pălămarî; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 62 elevî; 1404 hect. 61 ariî pămînt sătesc; 8634 hect. 08 ariî cîmp şi 266 hect., 39 ariî, pădure, proprietăreştî; 14 iazurî şi 15 pogoane vie.

Budgetul com. e de leî 8569, banî 95, la veniturî, şi de leî 6280, banî 57, la cheltuelî.

Vite marî cornute 2133, oî 5104, capre 6, caî 764, catîrî 12, porcî 1044; stupî cu albine 250.

Manoleasa-Prut. Vezî Domoşeni, *sat*, com. Manoleasa, jud. Dorohoiŭ.

Manoleşti, *sat*, cu 24 familiî moşnenî, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Groşi.

Manoleşti, *sat*, în partea de N.-E. a com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, şi spre V. de oraşul Botoşani, cu o suprafaţă de 194 hect. şi o populaţie de 28 familiî, saŭ 110 suflete.

Vite: 59 boî, 34 vacî, 18 caî şi 13 porcî.

Manoleşti (Muscelul, Cătunul-de-la-Biserică), *cătun*, al com. Valea-Musceluluî, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorî şi 31 case; are sub-divizia Drăgulineşti.

Manovarda, *deal*, pe moşia Buda, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Manta, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera, între Piatra-Romeî, Vîrful-Lereî şi Măgura; are fineţe întinse.

Manta, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Lera; face un corp cu Fundul-Lereî, de 80 hect., pe moşia Lera.

Manta, *vale*, în jud. Vălcea, udă partea de S. a com. Pîetrari-d.-s., serveşte de limită între această com. şi Pîetrari-d.-j., şi se varsă în rîul Otăsăul.

Manta-cu-măgură, *numire* ce se maî dă *munteluî* Manta, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca.

Manta-Roşie, *vale*, între dealurile Cetăţuia şi Vişanul, din com. Galata, jud. Iaşi; începe de la podgoria Doî-Perî şi se termină în şesul Frumoaseî, de pe teritoriul oraşuluî Iaşi.

Manteî (Lacul-din-Vîrful-), *lac*, în jud. Buzăŭ, com Cătina, căt. Lera, situat pe vîrful munteluî Manta.

Manţul, *sat*, în partea de N.-V. a com. Tăbălăeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu acelaşî nume; are o populaţie de 4 familiî, cu 12 suflete.

Manul, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Izvorelul.

Prin acest sat trece şoseaua comunală care pune în legătură şoseaua Dumbrăviî cu calea ferată prin gara Tîmna.

Maraloiul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, căt. com. Ciineni, aşezat în partea de N. a com., pe malul stîng al rîuluî Buzăul, la $7^{1}/_{2}$ kil. spre N.-E. de cătunul

de reşedinţă, Stăvăreşti. Are o întindere de 13 hect., cu o populaţiune de 60 familiĭ, saŭ 266 suflete, din carĭ 58 contribuabilĭ. Până în anul 1865, cînd s'a alipit la Cîineni, ţinea de com. Amara.

Marcadeul, *munte* al satuluĭ Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna.

Marcadeul, *pădure*, în întindere de 4000 fălcĭ, situată pe teritoriul com. Tulnici, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Tulnici, care o exploatează în devălmăşie.

Marcanul, *pîrîŭ*, izvoreşte din fîntîna Marcanul, de pe moşia Griviţa, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; curge prin valea cu acelaşĭ nume; formează ĭazul Odaia de pe Păltiniş; trece pe teritoriul com. Bivolul, şi spre S., se varsă în pîrîul Volovăţul.

Marcea, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Marcea, Ioneşti-Govoriĭ şi Prodăneşti. Este situată la 25 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 23 kil. de a plăşeĭ.

Până la 1885, comuna s'a numit Ioneşti-Govoriĭ, dar fiind că se făceaŭ multe greşelĭ în corespondenţa oficială a com. s'a schimbat numirea, prin decret regal, din Ioneşti-Govoriĭ în Marcea.

Are o populaţie de 262 familiĭ, saŭ 965 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ; locuesc în 271 case.

Sunt 2 bisericĭ: una în căt. Marcea, a doua în căt. Ioneşti-Govoriĭ, reparată la 1836 de locuitorĭ; o şcoală, înfiinţată la 1860, şi frecuentată de 39 băeţĭ şi 28 fete, din 95 copiĭ în vîrstă de şcoală.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile statuluĭ Marcea şi Ioneşti Govoriĭ, 167 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 550 hect. pămînt.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 2485 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Marcea, Corbeanca, Guguianca, în partea de E. Scundul şi udată de văile cu acelaşĭ nume, şi de rîul Oltul.

Se mărgineşte cu comunele: Băbeni, (la N.); Ioneşti-Minculuĭ, (la S.); Scundul, (la V.) şi cu judeţele: Oltul şi Argeşul, de care se desparte prin rîul Oltul, care, în dreptul com. Marcea, formează două insule marĭ.

Marcea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Marcea, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Marcea, *moşie* a statuluĭ, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Cozia.

Marcea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 850 hect., situată în com. Ioneşti-Govorii, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Marchel, *gîrlă*, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Mahmudia; ese din lacul Cara-Suhat, din partea de N. a luĭ; se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la V. spre E.; face maĭ multe cotiturĭ, mergînd numaĭ prin stuf; primeşte apele laculuĭ Marchel; trece nu departe de braţul Sf. Gheorghe, se încrucişează cu altă gîrlă, şi, după un curs de 11 kil., se varsă într'un lac vecin de lacul Isacovul, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Orman (Sulina), brăzdînd ast-fel partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ; are malurĭ joase, e puţin adîncă şi conţine puţin peşte.

Marchel, *punct trigonometric*, situat în partea de N. a judeţuluĭ, a plăşeĭ Tulcea şi a comuneĭ urbane Mahmudia, pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe şi lîngă gîrla Marchel; are 2 m. înălţime, dominînd braţul şi nişte micĭ cherhanale de lîngă el.

Marcociul, *deal*, acoperit cu viĭ, livezĭ şi ogoare, în partea de S. a satuluĭ Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi, şi pe coasta căruia se află şi o parte din sat.

Marcoşul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bisceni-d.-s.; are 750 hect., mare parte pădure.

Marcoşul, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-s.; începe de sub Vîrful-Miuluĭ şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Marcoteţul, *culme de dealurĭ*, jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-j., care se întinde între comunele Fundul-Răcăciuni şi Răcăciuni, pe la Vestul lor şi în spre com Gropile. Este acoperită cu pădurĭ şi are cariere de piatră.

Marcul, *deal*, se prelungeşte din com. Berezeni, de a lungul teritoriuluĭ comuneĭ Bozia, plasa Prutul, jud. Fălciŭ, printre dealurile: Copăceana şi Belciugul, terminîndu-se la S., pe teritoriul satuluĭ Bogdăneşti, în şesul Prutuluĭ.

Marcul, *iaz*, pe valea cu acelaşĭ nume, format din pîrîul Marcul, pe teritoriul satuluĭ Bozia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Marcul, *pîrîŭ*, curge prin Valea-Marculuĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, formează iazul cu acelaşi nume, pe moşia Bozia, com. Bozia, iazul de lîngă satul Odaea-Bog-

dana şi iazul de lîngă satul Bogdăneşti şi apoĭ trece în jud. Tutova.

Marcul, *vale,* care se întinde de la N. la S., între dealurile: Marcul şi Copăceana, pe teritoriul satuluĭ Bozia, pl. Prutul, judeţul Fălciŭ şi pe care se află 3 iazurĭ: Marcul, Odaea-Bogdana, de lîngă sat, şi Bogdăneşti.

Marculuĭ (Movila-), *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre E. de satul Chioibăşeşti, servind de hotar între com. Chichineţul şi Iazul, din jud. Ialomiţa.

Marculuĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, formînd hotarul dintre moşia Iazul şi Chichineţul, din jud. Brăila.

Mardalele, *cătun*, al com. Gropşani, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat aproape de vărsarea apeĭ Frăţia în rîul Geamartaluiul. Coprinde şi satul Dragoşinul (36 loc.). Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ măriĭ este de 190 m.

Mardalele, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Rea, făcînd un corp cu pădurea La-Lacurĭ.

Mare (Dealul-), *deal,* ce se întinde prin com. Richitoasa, jud. Tecuciŭ, străbate raionul comuneĭ Burdusaci, paralel cu pîrîul Zeletinul şi se termină la satul Oprişeşti şi la satele din prejur. In faţa Oprişeştilor, pe acest deal, se află biserica şi cimitirul.

Mare (Dealul-), *deal,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Tulcea; formează un sistem aparte în legătură nedepărtată cu Culmea-Isacceĭ; brăzdează partea de N. a pl. şi cea de S. a oraşuluĭ; are direcţia V.-E.; lasă spre N. Dealul Carieriĭ şi spre S. dealurile Caira-Deşli, Redi, Imalac, Ciatal-Tepe; oraşul Tulcea e aşezat pe ultimele sale ondulaţiunĭ către Dunăre; vîrful săŭ, Tulcea, are 204 m., dominînd oraşul Tulcea; este traversat de drumurĭ comunale, ce duc din Tulcea spre Agi-Ghiol, Sabangea, San-Ghiol şi în lung de Drumul-Lupuluĭ; este acoperit cu fîneţe şi semănăturĭ.

Mare (Dealul-), *deal* mare, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Nicoliţelul; se desface din dealul Nicoţelul; se întinde spre E. în direcţia S.-V. spre N.-E., dealungul văeĭ pîrîuluĭ Teliţa; la poalele luĭ de N.-V. este aşezat satul Nicoliţelul; la cele de N. şi de N.-E. se găsesc viile Ocheaşe şi Sarica; are un vîrf de 259 m., dominînd Nicoliţelul; este tăiat de Valul-luĭ-Traian şi de drumul comunal Nicoliţelul-Teliţa; e acoperit cu pădurĭ.

Mare (Faţa-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, între muntele Tega şi muntele Podul-Caluluĭ. La E., se lasă pe sub muntele Podul-Grecilor, până în rîul Bîsca-Mare. Are maĭ multe culminaţiĭ, dintre carĭ maĭ însemnată este Vîrful-Monteoruluĭ. E acoperit de pădure de brad şi fag, avînd şi puţin izlaz.

Mare (Groapa-), *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitreşti; este aşezat în partea de V., a comuneĭ, pe lacul Groapa-Mare, de la care şi-a luat şi numele.

Mare (Movila-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniştea, căt. Izvorul-Dulce; aci sunt ruinele uneĭ bisericĭ, care, se zice, a fost arsă de Turcĭ, împreună cu toţĭ oameniĭ ce se aflaŭ înăuntru în timpul serviciuluĭ divin.

Mare (Movila-), *movilă* mare, în jud. Buzăŭ, com. Luciul, care, împreună cu movila Popina din sat, formează baza triunghiuluĭ de movile ale căror unghiŭ il face Movilele-cu-Cruce (treĭ în rînd) de lîngă moară; e o mică abatere din seria movilelor ce începe din muntele Istriţa şi formează apoĭ o nouă serie, care ese din com. Luciul pe la Movila-Grecilor şi trece prin căt. Scărlăteşti, moşia Ruşeţul şi continuă până în Brăila.

Mare (Ostrovul-), *insulă,* în Dunăre, cu 115 hect. pădure, ţinînd de com. Celeiul, din jud. Romanaţi.

Mare (Ostrovul-), *insulă,* în Dunăre, cu 100 pog. pădure, ţinînd de com. Izlazul, din jud. Romanaţi.

Mare (Valea-), *vale,* judeţul Gorj, comuna Bîrzeiul-de-Pădure, avînd direcţie N.-S., coprinsă între dealul Licuriciul, la V. şi dealul Pojarul, la E. Işĭ ia naştere maĭ sus de Bîrzeiul-de-Pădure, şi se termină maĭ jos de Gîlceşti. Prin ea curge pîrîul cu acelaşĭ nume, urmînd direcţia văeĭ, care n'are apă de cît numaĭ în timpurĭ ploioase, şi care dă în Amaradia, aproape de Colţeşti. Pe această vale trece şoseaua comunală, care pune în legătură Bîrzeiul-de-Pădure, Scrada, Gîlceşti, legîndu-se cu şoseaua vecinală de pe valea Amaradieĭ.

Mare (Valea-), *vale,* jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, izvoreşte

din dealul Poiana-de-Hotorĭ, udă comuna Valea-Mare, şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, de la vale de Calea-Pĭetroasă.

Mare (Valea-), *vale,* jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Vlădeşti; izvoreşte de sub piscul numit Ţifla-Corbuluĭ şi se varsă în Valea-Mică, la locul zis Intîlniturile.

Mare (Valea-), *vale,* ia naştere din com. Prahoviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Prahoviţa, tot în com. Prahoviţa-d.-j.

Mare (Valea-), *vale,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Malcoci, servind de hotar între com. şi oraşul Tulcea; se desface din poalele nordice ale Dealuluĭ-Mare; o ia spre N., trece pe la V. de satul Malcoci, şi după 7 kil. de drum se deschide în balta Malcoci; pe vale merge drumul comunal Malcoci-Agi-Ghiol.

Marele, *pîrîŭ,* vine din Bucovina şi trece pe moşia Grămeşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Grămeşti.

Mareşoaia, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Valea-Capreĭ; se întinde între Piatra-Cizlăuluĭ şi Năeni-Proşca; are 30 hect.

Mareşul, *com. rur.,* jud. Argeş, pl. Piteşti, la 13 kil. de com. rur. Bascovul-Fleşti, reşedinţa sub-prefectureĭ, şi la 18 de Piteşti. Se compune din 3 sate: Frăteşti, Gradiştea şi Mareşul. Are o populaţie de 922 suflete; 2 bisericĭ, una de zid în Gradistea, şi a doua de lemn în Mareşul, deservite de 3 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ; o şcoală primară rurala.

Budgetul com. e de 2398 leĭ la veniturĭ şi de 1720 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 153 boĭ şi vacĭ, 20 caĭ, 2 bivolĭ, 240 oĭ, 35 capre şi 32 rîmătorĭ.

Mareşul, *sat,* cu 450 suflete, jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ. Are o biserică de lemn, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Mareşul, *cătun,* jud. Brăila, lîngă gara Făurei, în hotarul despre com. Surdilele, în suprafaţă de 7 hect. Are o populaţie de 15 familiĭ, saŭ 75 suflete; o băcănie; o brutărie; o măcelărie.

Parte din acest sat este pe teritoriul com. Surdila-Greci, iar parte pe Surdila-Găiseanca.

Vite sunt: 25 caĭ, 30 vite marĭ cornute, 30 oĭ şi 20 rîmătorĭ.

Mareşul, *tîrlă,* jud. Brăila, la 4 kil. spre N.-V. satuluĭ Vădeni, pe canalul viroageĭ Sireţelul, de pe moşia Zlatia, aproape de ruptura Hogioaia. Aci este armanul arendaşuluĭ, avînd 2 case.

Mareşul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Ialomiţa Balta, com. Dudeşti.

Marga, *com. rur.* şi *sat,* jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, la 32 kil. de oraşul T.-Severin, situată pe valea Topolniţa. Satul Marga formează comună cu satele Călineşti şi Şoroca.

Comuna toată are o populaţie de 916 suflete, din carĭ 154 contribuabilĭ. Locuesc în 260 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 plugurĭ, 2 căruţe cu caĭ, 20 care cu boĭ; 202 stupĭ cu albine.

O şosea comunală o leagă prin satul Şoroca cu şoseaua Severin-Balta-Baia-de-Aramă.

Budgetul com. e la veniturĭ de 972 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 729 leĭ.

Vite: 460 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 400 oĭ, 400 capre şi 500 rîmătorĭ.

Marga, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Băseşti.

Margarita, *vale,* izvoreşte din dealurile de E. ale com. Urşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Cungrişoara, tot în raionul com. Urşi.

Marghia, *com. rur.,* pe pîrîul cu acelaşĭ nume, jud. Argeş, pl. Cotmeana, la 14 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa sub-prefectureĭ, şi la 49 kil. de Piteşti. Se compune din 2 sate: Lunca şi Mărghia, cu o populaţie de 160 familiĭ, saŭ 846 suflete.

Are: 3 bisericĭ, una în satul Lunca şi două în satul Marghia, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 2 paraclisеrĭ; o şcoală primară rurală.

Vite sunt: 462 boĭ şi vacĭ, 42 caĭ, 6 bivolĭ, 2200 oĭ, 43 capre şi 397 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1670 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1661 leĭ.

Marginea, *plasă,* situată în partea de S. a jud. Vlaşca. Se pare că 'şĭ-a luat această numire fiindcă este în marginea judeţuluĭ Vlaşca. Inainte de 1828, adică atuncĭ cînd Giurgiŭ era raia turcească, această plasă era împărţită în două şi anume: Balta, cu 15 sate şi Slobozia, cu 10 sate.

La 1831, cînd s'a făcut harta Țăreĭ, după ordinul Generaluluĭ Kiseleff, s'a introdus şi aceste două plăşĭ cu alte sate în un singur raion al plăşeĭ cum se află astăzi, avînd ca reşedinţă a subprefectureĭ, satul Hodivoaia. De atuncĭ ast-fel constituită, poartă numele de plasa Marginea.

Se mărgineşte spre E. cu judeţul Ilfov, începînd din marginea comuneĭ Gostinari şi până în marginea pădureĭ Pruntul, unde începe Comana, ce ţine de plasa Cîlniştea. Spre S. se învecineşte cu Bulgaria, avînd de limită naturală vierul apeĭ Dunărea, conform tratatuluĭ de la Adrianopole, începînd din dreptul Gostinaruluĭ şi pănă la Petroşani. Hotarul [illegible] e grămeţi [illegible] ţi, carĭ au 16 punte de staţiune saŭ pichete. Se învecineşte la V. cu judeţul Teleorman, începînd de la gura rîului Vedea in sus pănă la comuna Grosul. Spre N., se mărgineşte cu plasa Cilniştea, începînd din comuna Grosul, şi trecînd prin Cucuruzi, Ciolanul şi pe la Răsuceni, pe din sus de Frăteşti, Daia, Frasinul, Băneasa, Petroşani, Pueni şi Pruntul.

Suprafaţa aceste plăşi este de 137370 hect., cu o populaţiune de 54000 locuitorĭ.

Se compune din 29 comune cu 52 cătune şi anume:

1. *Arsache*, cu cătunele: Arsache (Paraipani) şi Băbaiţa.

2. *Bălănoaia*, cu cătunele: Bălănoaia, Coşoveni, Nazîrul, Onceşti, Turbatul şi Cantemir.

3. *Băneasa-Sf. Gheorghe*, cu cât.: Băneasa şi Sf.-Gheorghe.

4. *Braniştea*, cu cătunul Braniştea.

5. *Bujorul*, cu cătunul Bujorul.

6. *Cacaleţi*, cu cătunul Cacaleţi.

7. *Chiriacul*, cu cătunele: Beiul, Chiriacul şi Moşteni-Călăraşeni.

8. *Ciolanul-Pangal*, cu cătunul Ciolanul-Pangal.

9. *Cucuruzul*, cu cătunul Cucuruzul.

10. *Dăiţa*, cu cătunul Dăiţa.

11. *Frasinul*, cu cătunul Frasinul.

12. *Frăteşti*, cu cătunele: Daia şi Frăteşti.

13. *Găojani*, cu cătunele: Găojani şi Petrişul.

14. *Gogoşari*, cu cătunele: Gogoşari-Noĭ şi Gogoşari-Vechĭ.

15. *Gostinul*, cu cătunele: Gostinul-Hagiul şi Gostinul-Mănăstirea.

16 *Grosul*, cu cătunele: Grosul şi Poenari-Grosul.

17. *Hodivoaia*, cu cătunele: Hodivoaia şi Vieri.

18. *Malul*, cu cătunele Malul-d.-s. şi Malul-d.-j.

19. *Oinacul*, cu cătunul: Oinacul.

20. *Pietrele*, cu cătunele: Meletia şi Pietrele.

21. *Petroşani*, cu cătunul Petroşani.

22. *Pueni*, cu cătunele: Pruntul-Comeneĭ şi Pueni.

23. *Putineiul*, cu cătunul Putineiul.

24. *Răsuceni*, cu cătunele: Gostieni saŭ Asan-Aga, Răsuceni-d.-j. şi Răsuceni-d.-s.

25. *Slobozia*, cu cătunul Slobozia.

26. *Stăneşti*, cu cătunele: Ghizdarul şi Stăneşti.

27. *Toporul*, cu cătunul Toporul.

28. *Trestenicul-d.-s.*, cu cătunele: Trestenicul-d.-s. şi Ludăneasca.

29. *Trestenicul-Popeşti*, cu cătunele: Trestenicul-Grăjdăneşti, Trestenicul-Popeşti şi Trestenicul-Tomuleşti.

Plasa Marginea este compusă din două marĭ platourĭ, unul care începe din malul Dunăreĭ şi merge pănă sub coastele dealuluĭ Dunăreĭ, plecînd de la Frasinul, pe la Daia, Frăteşti, Onceşti, Stăneşti, şi mergînd pănă în dreptul Hodivoaieĭ, unde începe a se pierde şi al doilea platoŭ, care pleacă din Petroşani, sue pe la Gogoşari şi cuprinde în el şi cîmpul Burnazuluĭ pănă la Grosul şi Chiriacul.

Aceste două platourĭ sunt străbătute de văĭ şi gîrle şi de Dunăre, la S. Dunărea, care face limită ţăreĭ, a judeţuluĭ şi a plăşeĭ, şi care are o mulţime de vărsăturĭ şi bălţĭ în platourĭ, din carĭ cele maĭ principale sunt: Comasca, Cama, Canalul Sf. Gheorghe, Veriga şi altele maĭ micĭ. Apa Vedea o limitează la V. Cîte-va vîlcele carĭ se varsă în Vedea o străbat, din care maĭ principală este Valea-Morilor, ce se găseşte cu sfîrcul în cîmpia Burnazul şi se varsă în Dunăre, între Malul şi Slobozia. O mică vîlcea îşĭ are scurgerea în Teleorman după ce şĭ-a luat naştere din sus de Grosul, acesteia i-se zice: Valea-pe-Baltă.

In Cîlniştea daŭ apele văilor: Ciolanul, Cablanul, Scumpia, Urdeşiul şi Lazul. Apoĭ maĭ sunt văile Frăsinetul, Daia, Onceasca, Valea-Miuluĭ, care toate se scurg în platoul Dunăreĭ.

Bălţĭ principale avem, începînd de la V. spre E.: Petroşani, Găojani-Petrişul, Paraipani, Malul-de-Sus, Malul-de-Jos, Mahîrul, Cioroiul, Frasinul, Băneasa, Gostinul şi Pietrele. Cele maĭ întinse sunt: Pietrele, Petroşani, Băneasa şi Gostinul. Din aceste bălţĭ se scoate cantităţĭ marĭ de peşte şi racĭ.

In această plasă sunt o mulţime de insule saŭ ostroave, din care mare parte sunt acoperite cu pădurĭ de salcie;

cele maĭ marĭ sunt: Marotinul, în dreptul Braniştei; Ostrovul-Lung, în dreptul Gostinuluĭ-d.-j.; Cioroiul, în dreptul Giurgiuluĭ; Pirgosul-Dinul şi Chilbotinul pe domeniul Giurgiuluĭ, în dreptul Maluluĭ, Batinul, în dreptul Petroşanilor; Regalul şi Mocanul, în dreptul Smîrdeĭ; Lungul, în dreptul Puenilor; Coria, în dreptul Pruntuluĭ; Insula Sf. Gheorghe, în faţa carantineĭ Giurgiuluĭ. Cele cu păduri sunt: Bălanul-Guţiul, Turbatul, Grindul-Penciuluĭ, Băşicuţele, Măgura-de-Nisip, Zotunul saŭ Cama, Ramadanul, Borunul, Stircea, Mocanul, Regalul, Dinul, Batinul, Grindul, Comasca, Zlotunul, Ienechioiul, Pueni saŭ Călugăreasca şi Pruntul-Comaneĭ.

Dealurĭ principale sunt: Stăneşti-Onceasca, Daia Frăteşti, Frasinul, Băneasa şi Pietrele. Maĭ sunt încă cîte-va măgurĭ însemnate ca: Măgura-de-Nisip, din jos de Lacul-Mahîruluĭ şi măgura Gogoşari, pe proprietatea Toporul.

Un vast şes se prezintă în această plasă pe partea de V. a eĭ; începe despre Stăneşti şi Chiriacul la E., duce spre V., până în hotarul plăşeĭ şi se întinde din marginea pl. Cîlniştea până în coastele Dunăreĭ spre Paraipani. Această cîmpie are numirea de Burnazul.

In plasa Margineĭ sunt cele maĭ întinse păşunĭ din tot jud. Vlaşca, cele maĭ multe şi maĭ bune vite: boĭ, bivolĭ, caĭ, oĭ şi rîmătorĭ păşunează în cîmpiile Burnazuluĭ saŭ în ostroavele Dunăreĭ. Cîmpiĭ de cultură cu pămînt fertil face ca pl. Marginea să fie cea maĭ productivă din judeţ. Se produce fîn cu prisos pentru nutrirea pe iarnă a vitelor din această plasă.

Din numărul de 29 comune ce constitue această plasă, 24 din ele cultivează viĭ şi aŭ pometurĭ îndestulate. Suprafaţa viilor este de 1956 hect., în care intră şi 585 hect. de vie ce sunt pe proprietatea oraşuluĭ Giurgiŭ. Ceea ce face aproape jumătate din întinderea de 4042 hect. de viĭ, ce sunt în întregul judeţ.

In această plasă se cultivă: in, cînepă şi gogoşĭ de mătase cu abundenţă. In special în satele din spre E. de plasă, cum: Frasinul, Gostinul, Băneasa, Pruntul, Pĭetrele şi Pueni se fac rogojinĭ din papură de baltă, care se vînd la Giurgiŭ, Bucureşti, Olteniţa şi la Alexandria, din jud. Teleorman.

Statul posedă 20 pădurĭ de sălciĭ în suprafaţă de 3588 hect.; 5 pădurĭ de stejar şi de alte esenţe foioase, în suprafaţă de 5266 hect.

Statul posedă 8 proprietăţĭ, aducînd un venit anual de leĭ 364600; Eforia Spitalelor Civile, 5 proprietăţĭ, producînd un venit anual de leĭ 189000.

Particulariĭ posedă un număr de 12 pădurĭ în suprafaţă de 13600 hect., aducînd un venit anual de 80000 leĭ.

Casele publice, ca: Eforia Spitalelor, Doamna Bălaşa, posedă 800 hect.

Numaĭ în 2 comune din plasa Marginea — exceptînd oraşul Giurgiŭ (vezĭ acest cuvînt) — se face bîlciŭ în fie-care an, adică: la com. Arsache, la 26 Iulie, bîlciŭ fără obor, şi la com. Frăteşti, bîlciŭ cu obor de vite, la 9 Martie şi 23 Aprilie. Apropierea satelor acesteĭ plăşĭ de oraşul Giurgiŭ a făcut să nu fie trebuinţă de maĭ multe bîlciurĭ.

Sunt multe morĭ cu aburĭ; afară de cele 4 morĭ din Giurgiŭ, maĭ sunt alte morĭ: la Petroşani, Vieri, Paraipani, Slobozia, Răsuceni şi Chiriac.

Căĭ de comunicaţie sunt:

Dunărea, care servă la transportarea bucatelor din întregul judeţ, avînd două punţĭ de încărcare, la Petroşani şi Giurgiŭ (Smîrda).

Linia ferată Bucureşti-Giurgiŭ, care în această plasă are gara Giurgiŭ, staţiile Smîrda, Frăteşti şi Băneasa, are un parcurs de 28 kil. în această plasă până la marginea eĭ la hotarul Comaneĭ despre Băneasa, unde începe pădurea;

Şoseaua naţională, care duce la Bucureşti prin Daia şi trece în pl. Cîlniştea la Crucea-de-Piatră, cu o lungime de 23 kil.;

Şoseaua, ce duce la Zimnicea, prin Slobozia, Malul, Paraipani şi Petroşani, cu o lungime de 32 kil.;

Şoseaua judeţeană, care duce la Alexandria prin Putinei, şi are o lungime de 32 kil.;

Şoseaua judeţeană, care duce la Piteşti, trecînd prin Ghizdarul şi Toporul. In fine şoseaua, care duce prin mijlocul judeţuluĭ spre Tîrgovişte şi care trece prin Bălănoaia şi Ciolanul.

S'aŭ împroprietărit 283 însurăţeĭ, luînd o suprafaţă de 1628 hect.

Reşedinţa subprefectureĭ e în Giurgiŭ.

Are o judecătorie de ocol care are sub juridicţiunea sa, afară de satele acesteĭ plăşĭ, oraşul Giurgiŭ şi comunele: Comana, Dadile, Gradiştea şi Brănişteni, din plasa vecină.

In plasa Marginea sunt: 34 de şcolĭ, din carĭ 4 de fete, iar cele-l'alte 30 sunt mixte, conduse de 10 învăţătoare şi 24 învăţătorĭ; 21 parohiĭ, cu 47 bisericĭ, 30 preoţĭ şi 80 cîntăreţĭ.

Marginea, *plasă,* jud. Teleorman, compusă din 25 comune rurale și 2 urbane. La E., începînd de la Dunăre, se limitează cu jud. Vlașca, urmînd o linie curbă pe cîmpia Burnazuluĭ, până în hotarul com. Cacaleți (Vlașca), pe unde se întind multe din moșiile jud. Teleorman. De la Cacaleți limita plășeĭ ia direcțiunea spre N.-V. către com. Pielea, de unde apoĭ apucă pe cursul rîuluĭ Teleorman până la com. Lăceni, din pl. Tîrguluĭ. Hotarele comunelor Lăceni, Călinești, Mavrodinul și Bogdana formează limita de la N. și N.-V. a plășeĭ; de aci limita urmează cursul pîraielor Urluiul și Călmățuiul până la com. Voivoda, de unde merge în linie dreaptă până la Dunăre, între hotarele comunelor Cioara și Vînători. La S., Dunărea formează limita plășeĭ ca și a județuluĭ.

Afară de laturea de N., toată plasa este udată de ape. La S., Dunărea cu bălțile eĭ. Rîurile Teleorman și Vedea udă toate comunele înșirate pe partea despre E.; pîraiele Urluiul și Călmățuiul, comunele despre V. și N.

Pozițiunea acesteĭ plășĭ este numaĭ de cîmp, întretăiată de diferite văĭ, vîlcele și cursurĭ de apă care-i daŭ aspectul cel maĭ plăcut. Cîmpiile maĭ întinse sunt: a-Burnazuluĭ, care începe dintre comunele Beiul, Conțești și Bragadirul și merge până în Vlașca; Cîmpia-Găuriciuluĭ, Bragadirul și altele maĭ micĭ. Prin cultura întinsă ce se face în această plasă și prin frumoasele eĭ pozițiunĭ, merită numele ce i s'a dat de Grădina-Teleormanuluĭ.

Comunele rurale ale acesteĭ plășĭ sunt: Adămești, Atîrnați, Beiul, Bragadirul, Brînceni, Cervenia, Conțești, Fîntînele, Furculești, Frumoasa, Găuriciul, Lisa, Nanovul, Năsturelul, Piatra, Pielea, Poroschia, Zmîrdioasa, Spătărei, Suhaia, Storobăneasa, Țigănești, Vînători, Viișoara și Voivoda, cu o populațiune de 38891 locuitorĭ, din carĭ 8254 contribuabilĭ.

Comune urbane sunt două: Alexandria, cu o populațiune de 11503 suflete, din carĭ 4543 contribuabilĭ; Zimnicea, cu o populațiune de 4961 suflete, din carĭ 1193 contribuabilĭ.

Aceasta plasă este întrunită cu pl. Călmățuiuluĭ, avînd un singur sub-prefect. Reședința este la Alexandria.

Vite sunt: 12263 caĭ, 341 măgarĭ și catîrĭ, 21662 vite marĭ cornute, 70462 vite micĭ și 8224 porcĭ.

Plasa Margineĭ a purtat și în vechime acelașĭ nume. In catagrafia Domnitoruluĭ C. Mavrogheni, în secolul trecut, o găsim compusă din satele Ulmeni, Piatra, Voivoda, Lisa, Viișoara, Străini, Fîntînelele, Zimnicele, Malul-Roșu, (Herasca saŭ Năsturelul de aztăzĭ), Gorganul, Bragadirul, Cătuneasca, Scăești, Șoimul, Brînceni, Țigănești, Zmîrdioasa și Bujoreni.

Marginea, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Grozești, situat pe malul stîng al Oituzuluĭ și la poalele munteluĭ Coșna.

Marginea, *sătuc,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Uscați.

Marginea, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mesteacănul.

Marginea, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Buhuși, renumit pentru cărămidăriile ce se fabrică în localitate; cu marginile sale formează hotarul com. și al jud. despre jud. Roman.

Marginea, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-de-Sus, com. Heleștieni, spre S.-V. de satul Heleștieni, la 500 m. de el. Este așezat pe deal.

Are o populație de 89 familiĭ, saŭ 418 suflete.

Se lucrează olăria. Sunt 161 vite marĭ cornute.

Marginea, *sat,* făcînd parte din com. Găiceana, jud. Tecuciŭ, situat la V. comuneĭ.

Are o populație de 36 familiĭ, saŭ 144 suflete, carĭ locuesc în 34 case.

Satul este întemeiat o dată cu satul Pĭetroasa.

Marginea, *numire,* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Bordeni-Micĭ, din com. Bordeni, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Marginea, *munte,* la N. de com. Rîmești, pl. Oltul-de-Jos, jud. Vîlcea, între muntele Ursul și Petriceaua. Servește de suhat pentru vitele marĭ.

Marginea, *deal,* întinzîndu-se, de la N. la S., între satele Tîngujei și Griești, com. Tîngujei, pl. Fundeni, jud. Vasluiŭ.

Marginea, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 160 hect., pe moșia Muntele-Marginea, com. Rimești, jud. Vîlcea.

Marginea, *pîrîŭ,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Uscați; izvorește din dealul Muncelul (ramura Rădenilor); curge pe la satul cu acelașĭ nume; se varsă pe stînga pîrîuluĭ Valea-Albă, traversînd șoseaua Girovul-Tupilați, între kil. 28—29.

Marginea - Cîrliguluï, *munte*, jud. Dîmbovița, în sus de Moroeni, pe dreapta Ialomițeï.

Marginea-de-Jos, *plasă*, în jud. Rîmnicul-Sărat, în partea de N.-E. a județuluï.

Se mărginește la N. cu județele Putna, Tecuciŭ și Covurluiul, de care se desparte prin rîul Siretul; la E., cu jud. Brăila, de care se desparte prin rîul Buzăul; la S., cu pl. Gradiștea și la V., cu pl. Marginea-d.-s. Este o plasă de cîmp; n'are alte locurï ridicate de cît malul rîuluï Rîmnicul și cîte-va movile risipite ici și colo.

Rîul Rîmnicul o udă la V., trecînd prin comunele Ciorăști, Slobozia, Mihălceni, Mărtinești, Rîmniceni și Măicănești. Rîul Siretul o udă la E., trecînd prin comunele Corbul și Măxineni. La S. e pîrîul Buzăelul. Lacurï sunt: Leica, la N.; Puturosul și Măxineni, la E.

Este formată din următoarele comune rurale: Hîngulești și Maluri, la N.-V.; Mărtinești, Ciorăști și Slobozia-Mihălceni, la V.; Rîmniceni și Gulianca, în centru; Corbul și Măxineni, la E.; Măicănești, la N. Reședința plășeï este în com. Măicănești.

Are o suprafață de 67315 hect., cu o populație de 4200 familiï, saŭ 20055 suflete.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, instrumente agricole și în exportul de cereale și vite. Transporturile se fac prin gările linieï ferate Rîmnicul-Focșani și prin acelea ale linieï Tecuciŭ-Galați, carï se află în apropiere.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Vîrteșcoiul-Focșani-Brăila; apoï calea județeană Rîmnicul - Măicănești și numeroase drumurï vecinale între comune.

Marginea-de-Sus, *plasă*, în județul Rîmnicul-Sărat, în partea de mijloc a județuluï. S'a numit ast-fel, căcï maï înainte se afla așezată la marginea județuluï spre jud. Putna. Se mărginește la N. cu pl. Orașuluï și județul Putna; la V., cu plaiul Rîmnicul; la S., cu plășile Rîmnicul-d.-s. și Gradiștea; la E., cu pl. Marginea-d.-j. Face parte din regiunea dealurilor și din regiunea cîmpuluï. Este brăzdată în partea de V. de dealurile: Turculețul, Măgura-Căpățîniï, Jinurul, Coțatcul, Trăisceni, Peleticul, Costandoiul și Măgura; în partea de E. e șes întins, presărat de cîte-va movile. La S. este balta Robescu saŭ Voetinul. Face parte din basinul Rîmneï și al Slîmniculuï. Rîmna intră în plasă pe la com. Lacul-luï - Baban; udă comunele Bordești, Dragosloveni, Plăinești, Slobozia-Ciorăști, Gologanul, și primește ca afluențï: Oreavul unit cu Cîrceiul și Calița. Slîmnicul o udă prin mijloc, trecînd prin comunele Slobozia, Sihlele și Bogza; are ca afluențï pîrîul Coțatcul și Dulcea, unit cu Slobozia.

Plasa Marginea-de-Sus este formată din următoarele comune: Lacul-luï-Baban, Urechești, Popești la N.; Slobozia și Voetinul, la S.; Bogza, Gologanul și Slobozia-Ciorăști, la E.; Bordești, Dragosloveni, Plăinești, Sihlele, la mijloc. Reședința este în com. Plăinești.

Suprafața sa este de 60529 hect., cu o populațiune de 4440 familiï, saŭ 24400 suflete. Producțiunile plășeï sunt: la V. pădurile și viile; la E., cerealele. Comerciul constă în importul de coloniale, instrumente agricole și în export de vite, cereale și vin.

Căile de comunicație sunt: Calea ferată și șoseaua națională Rîmnicul-Focșani, calea județeană Plăinești-Dumitrești, și căï vecinale între comune.

Marginea-Domnească, *munte*, în raionul com. Pucheni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat în partea de N. a com., între munțiï Orlea și Vaca și spre jud. Dîmbovița. Aci este o stînă în care se fabrică diferite brînzeturï.

Marginea-Domnească, *munte*, la N. de com. Läicăï-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Legenda spune că era obiceiŭ ca aci în toțï aniï să șează uniï din domniï țăreï cîte-va zile, în timpul vereï.

Marhonda, *sat*, spre E. de satul Bosia, com. Bosia, pl. Braniștea, jud. Iași, situat pe șesul dintre Jijia și Prutul. Are o suprafață de 98 hect. și o populație de 14 familiï, saŭ 80 suflete.

In mijlocul satuluï se află o baltă mare, formată din vărsarea Prutuluï, numită Marhonda.

Vite: 70 vite marï cornute, 275 oï, 16 caï și 23 rîmătorï.

Maria, *sursă de apă minerală*, în Valea-Tiseï, jud. Vîlcea, basinul Olănești, în care predomină ca substanțe fixe: Iodur de Magneziŭ (foarte senzibil); Bromur de Magneziŭ (urme); Clorur de sodiŭ; Bicarbonat de calce; Bicarbonat de Magneziŭ; Hiposulfit de sodă; Hiposulfit de Magneziŭ; Clorur de Magneziŭ; Oxyd d'Aluminiu; Silicie.

Acest izvor dă până la 300 vedre în 20 ore.

Marian, *vale*, la S.-V. de satul Ciocile, jud. Brăila. Aci se zice

că a fost mai înainte satul Ciocile, care s'a retras unde este astăzi, din cauza zmîrcurilor de pe acele locuri.

Marianca saŭ **Balomireasca**, *moşie*, în jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, com. Teiul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti; se arendează anual cu 800 leĭ.

Mariaşul, *pichet militar*, pentru paza frontiereĭ, pe marginea Dunăreĭ, în dreptul com. Vînători, jud. Teleorman.

Marin (Valea-luĭ-), *vale*, izvoreşte din pădurea statuluĭ Valea-Căldăreĭ, străbate partea de N. a căt. Vlădeşti-d.-s., pl. Rîurile, jud. Muscel, şi se varsă în rîul Bratia, între hanul şi moara d-luĭ D. Micescu.

Marina, *sat*, în jud. şi pl. Argeşul, făcînd parte din com. rur. Flămînzeşti.

Marinache, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Frăţileşti.

Marincioaica, *insulă* în Dunăre, de 80 pog.; ţine de com. Hotarul, jud. Romanaţi.

Marineşti, *vechĭe numire* a *căt.* Muscelul-Ţiganul, din com. Ruşavăţul, jud. Buzăŭ.

Marineşti, *sat*, pendinte de com. rur. Slăvuţa, pl. Amaradia, jud. Dolj, la 5 kil. spre S.-E. de Slăvuţa, cătunul de reşedinţă al com., de care se desparte printr'un deal.

Are o populaţie de 47 familiĭ, saŭ 193 suflete, carĭ locuesc în 48 case; o biserică, construită din lemn, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de preotul şi de cîntăreţul bisericeĭ parohiale din Slăvuţa.

Marineşti, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuţa. Aparţine locuitorilor. Pe dînsa se află pădure.

Marineşti, *pădure* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuţa, în întindere de 190 hect. Aparţine locuitorilor. Se compune din gîrniţă şi cer, care predomină, apoĭ din arţarĭ şi frasinĭ.

Mariţa, *cătun*, in jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, ţinînd de com. Bivoliţa. Are o populaţie de 115 suflete. Se maĭ numeşte şi Afumaţi.

Mariţa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 301 suflete; 2 bisericĭ. Se zice că un oare-care Ion Urşanul, vătaf de plaiŭ, a ĭertat pe locuitorĭ de bir ca să-şĭ facă biserică. Acest Ion Urşanul se zice că a făcut în acest chip vr'o 40 de bisericĭ, pe la anul 1714.

E udat de rîurile Mariţa şi Maricioara şi de Pîrîul-Popilor.

Mariţa, *trup de pădure*, a statuluĭ, în întindere de 10 hect., situat pe domeniul şcoaleĭ de agricultură de la Strihareţi, dincolo de Valea-Muereĭ, com. Cireaşovul, jud. Olt; loc plăcut de petrecere al orăşenilor Slătinenĭ, în zilele de sărbători, maĭ ales la Paştĭ.

Mariţa, *rîŭ*, izvoreşte de sub muntele Piatra-Albă, trece prin centrul căt. Mariţa, com. Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea, se uneşte cu rîul Maricioara, care izvoreşte de la Piscul-Ţiganuluĭ şi se varsă în rîul Cerna, la com. Fometeşti.

Mariţeĭ (Dealul-), *deal*, în partea de S.-E. a com. Covasna, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. La poalele acestuĭ deal a fost din vechime satul Varna, în fundul Văeĭ Mărturieĭ. Tot aci se află localitatea numită Biserica-Vechĭe.

Mariuţa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Hagieşti-Mariuţa, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Hagieşti, pe valea Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 2279 hect., cu o populaţie de 617 locuitorĭ.

D-niĭ C. Vernescu, Sp. Gazoti, d-na Alex. Brezoianu aŭ 1882 hect. şi locuitoriĭ, 397 hect. Proprietariĭ cultivă 1440 hect. (200 sterpe, 90 izlaz, 152 pădure). Locuitoriĭ cultivă 350 hect. (15 hect. sterpe, 32 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 heleştaie; 2 podurĭ. Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 808 şi al celor micĭ, de 1200.

Mariuţa saŭ **Chirculescu**, *cătun*, pendinte de com. Ruşi-luĭ-Asan, jud. Vlaşca. Are o suprafaţă de 500 hect., din care 60 locuitorĭ, împroprietăriţĭ la 1864, aŭ luat 145 hect. Este şi o branişte de 1 hect. şi jum. situată pe loc şes. Venitul anual al moşieĭ e de 12000 leĭ.

Marmura, *nume* ce purta în vechime *comuna* Nedeia, pl. Balta, jud. Dolj.

Marmura, *deal*, în partea de N.-E. a satuluĭ şi com. Pohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, din

care se scoate peatră. O parte este acoperit cu viĭ şi pădure, iar pe poale se face cultură de cereale.

Marmurile, *baltă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia.

Marotinul, *ostrov,* în Dunăre, în jos de satul Branişte, judeţul Vlaşca.

Marotinul, *vale,* jud. Ilfov, pl. Olteniţa, prin care balta Mostiştea comunică cu Dunărea.

Marotinul-de-Jos saŭ **Ghimpaţi,** *com. rur.,* pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, formată numaĭ din satul cu acelaşĭ nume. E situată pe un teren şes, în dreptul dunelor ce face nisipul în colţul de N.-V. al plăşeĭ, la 18 kil. de Caracal şi la 38 kil. de Corabia. Inălţimea soluluĭ d'asupra nivelului măriĭ este de 138 m.

Are o populaţie de 147 familiĭ, saŭ 705 suflete, din carĭ 121 contribuabilĭ; o şcoală primară, cu 1 învăţător, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, clădită la 1795 de Stoica Boruzescu; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1931 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1854 leĭ.

Vite marĭ cornute 279, vite micĭ 900 şi rîmătorĭ 140.

Marotinul-de-Sus, saŭ **Galeşul,** *com. rur.,* pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, formată numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situată aproape de hotarul jud. Dolj, pe un teren şes şi nisipos, fiind-că împrejurul comuneĭ vin dunele ce nisipul formează aci. Se află la 25 kil. de Caracal şi la 41 kil. de Corabia. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului măriĭ este de 138 m.

Are o populaţie de 250 familiĭ, saŭ 1013 suflete, din carĭ 186 contribuabilĭ; o şcoală primară, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva (1864), cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute 676, vite micĭ 695 şi rîmătorĭ 425.

Budgetul comuneĭ e de 1771 leĭ la veniturĭ şi de 1650 leĭ la cheltuelĭ.

In spre E. de sat este conacul unuĭ mare proprietar, St. Geblescu, a căruĭ moşie se întinde spre S.

Se maĭ află spre N. măgura Gunoiul-Badiseĭ, într'o vale unde a fost silişte de sat, Măgura-Turculuĭ şi Teiul Moţiĭ; la S., Grindul-Tursanuluĭ şi lacul Galeşul, între hotarul comuneĭ şi al moşieĭ Mirşanilor (com.).

Marsilieni, *com. rur.,* în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, este situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Albeşti şi Borduşele.

Teritoriul comuneĭ, cu suprafaţa de 5700 hect., din carĭ 125 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomiţa, spre S., pe cîmpia Bărăganul şi coprinde două moşiĭ: Dîlga-Mică, de 600 hect., proprietate a şapte săteni moşnenĭ, şi Dîlga-Mare, de 5100 hect., proprietate particulară.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moşie 48 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 140.

Se compune din satele: Marsilieni, Dîlga-Mică şi Neamţul şi din căt. Grumuzea, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în Marsilieni.

Are o populaţie de 206 familiĭ, saŭ 1108 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 51 elevĭ şi 20 eleve; o biserică, cu un preot şi doĭ dascălĭ.

Vite: 949 boĭ, 567 caĭ, 4468 oĭ, 50 capre, 32 bivolĭ, 15 asinĭ şi 459 porcĭ.

Budgetul com. e de 4110 leĭ la veniturĭ, iar la cheltuelĭ, de 6461 leĭ.

Pe partea de S. a comuneĭ, trece calea ferată Bucureşti-Feteşti, care are pe teritoriul comuneĭ staţia Dîlga-Mare.

Marsilieni, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat la 3½ kil. de rîul Ialomiţa, pe lunca rîuluĭ şi coasta Bărăganuluĭ.

Vechea numire a satuluĭ este Dîlga-Mare.

Populaţiunea comuneĭ este de 136 familiĭ.

Are o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 51 elevĭ şi 20 eleve; o biserică, deservită de un preot şi doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 589 boĭ, 289 caĭ, 3349 oĭ, 35 capre, 32 bivolĭ, 15 asinĭ şi 228 porcĭ.

Martalogi, saŭ **Urziceşti,** *sat,* jud. Argeş, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Martalogi-Ciobani. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Numirea acestuĭ sat probabil că vine de la vechiile miliţiĭ judeţene ce existaŭ în veacul al XVII-lea, sub numele de Martalogi şi care aŭ existat până la 1716, cînd le-a desfiinţat Nicolae Mavrocordat, ca o măsură maĭ mult fiscală, de oare-ce Martalogi eraŭ scutițĭ de orĭ-ce dărĭ către stat.

Martalogi-Ciobani, *com. rur.,* pe rîul Cotmeana, jud. Argeş, pl. Cotmea, la extremitatea de S. a judeţuluĭ, despre judeţele Oltul şi Teleorman, la 21 kil.

de com. rur. Coteşti, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 30 kil. de Piteşti. Se compune din 2 sate: Ciobani şi Martalogi, avînd împreună 180 fam., cu 730 sufl.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, cu un preot şi un cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Budgetul com. e de 1397 leĭ la veniturĭ şi de 1266 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 960 boĭ şi vacĭ, 58 caĭ, 9 bivolĭ, 1885 oĭ, 6 capre şi 320 rîmătorĭ.

Marteĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Suceava, com. Pleşeşti, parte cultivabil, parte pădure.

Martineşti, *numire* ce se maĭ dă *căt.* Şurpanul, com. Mirceşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Martinul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, nu departe de pîrîul Berzunţul. Are o populaţie de 37 familiĭ, saŭ 188 suflete; o biserică; 2 cîrciumĭ. Vite sunt: 13 caĭ, 113 vite marĭ cornute, 10 porcĭ şi 13 capre.

Martinul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, situat spre V. de satul Hîrja şi acoperit cu pădure.

Martinul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, între munţiĭ Furul-Mare şi Musceluşea; face hotar despre com. Lopătari; are pădure şi fîneaţă.

Martinul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, numit şi Şelăriile-Martin, în partea de S. a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi cu păşunĭ întinse; vara se fac aci stîne de oĭ.

Martinul, *pîrîŭ,* în jud R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, considerat ca unul din izvoarele rîuluĭ R.-Sărat; izvoreşte din muntele Martinul, udă N. comuneĭ, şi se varsă în Rîmnic, pe stînga luĭ.

Martiria, *numire,* dată de călugăriţele schituluĭ Sf. Gheorghe înaltelor şi stîncoaselor *piscurĭ* din com. Boziorul, căt. Nucul, jud. Buzăŭ, situate puţin maĭ la S. de schit. Muntele Martiria, servă ca hotar despre comuna Colţi; e acoperit de pădure.

Martoiul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comuna Lupşani.

Martologul, *pisc* şi *vale,* com. Băeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Valea izvoreşte dela N.-E. comuneĭ Băeşti, şi se varsă în pîrîul Dobricea.

Marvila, *sat,* făcînd parte din com. Corbasca, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ. Este situat pe un deal, pe malul stîng al Siretuluĭ, la 6 kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 68 familiĭ, saŭ 246 suflete, locuind în 64 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, care s'a făcut la 1863 de monahul Lavrentie din schitul Pogleţul, după cum se adevereşte prin inscripţia ce se află deasupra uşeĭ. Satul a fost situat maĭ pe vale, unde se văd şi astăzi cîte-va ridicăturĭ de pămînt; maĭ pe urmă s'a ridicat pe deal.

Aicĭ intră Siretul în jud. Tecuciŭ. Pîrîul Pogleţul, care curge la N. de sat, formează hotarul între jud. Tecuciŭ şi Bacăŭ.

Masa-de-Piatră, *localitate,* în partea de N.-E. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, unde se află o mică vînă cu apă de pucioasă, pe valea Bîsca-cu-Cale.

Masa-Domnească, *stîncă,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, înaltă de 2 m., pe care se zice că ar fi mîncat Stefan Gh. Voevod, după întoarcerea sa din Ardeal, unde se dusese fugărit de Turcĭ, trecînd cu cîţĭ-va oamenĭ prin Beciurile-Domneştĭ.

Masa-luĭ-Traian, saŭ **Masa-luĭ-Mihaiŭ-Viteazul,** *lespede de piatră,* în forma uneĭ mese rotunde, ce se află pe marginea Oltuluĭ, jud. Vîlcea, din jos de mănăstirea Turnul, care ţine de judeţul Argeş. Legenda populară zice că la această masă s'ar fi aşezat Mihaiŭ-Viteazul în mijlocul căpitanilor săĭ, înainte d'a intra cu oştile sale în Transilvania. Această legendă a inspirat poetuluĭ Bolintineanu una din cele maĭ frumoase balade ale sale:

Ca un glob de aur luna strălucea,
Şi pe-o vale verde, oştile dormea.
Dar p'un vîrf de munte stă Mihaiŭ la masă
Şi pe d'alba'ĭ mînă fruntea luĭ se lasă.

Asemenea şi răposatul T. Aman a fost inspirat de această legendă în cunoscutul săŭ tabloŭ, cu acelaşĭ subiect ca balada poetuluĭ.

Mascul, *nume de sat vechiŭ,* desfiinţat. Vezĭ Păuşeşti, sat, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Masloşul, *deal,* situat la E. comuneĭ Godineşti, jud. Gorj, plaiul Vulcan; se prelungeşte de la E. spre V. pe o întindere de 5 kil.; e proprietate a locuitorilor comuneĭ Godineşti; e acoperit de viĭ şi prunet.

Mastacănul, *com. rur.,* situată

în partea despre N. a plășeĭ Bistrița, jud. Neamțu, între rîul Bistrița și ramurile Carpaților de pe hotarul Transilvanieĭ.

Terenurile sale sunt accidentate, prezintînd dealurĭ mărețe și văĭ profunde, printre carĭ domină culmea formată de munțiĭ Goșmanul, Tarcăul, Vițioana-Mare, Porfirul, Nechitul și Negulești.

Această comună este formată din cătunele: Mastacănul, Negulești, Bălanul, Smirea, Margina, Portărești, Schitul-Nechitul și Șovoaia, cu o populație de 1559 fam., saŭ 2951 sufl.

Dintre locuitoriĭ împroprietărițĭ în 1864 sunt: 39, carĭ trăesc și-șĭ stăpînesc singurĭ locurile lor; 55 stăpînesc locurile ca urmașĭ aĭ celor împroprietărițĭ; 1 loc a fost părăsit de către un împroprietărit și se stăpînește de către comună.

Agricultură se face pe o întindere de 463 hect.

Imașul (suhatul) are o întindere de 1400 hect. și nutrește un număr de 2849 vite.

In Mastacănul sunt 3 biserici, cu 8 deservențĭ; o școală.

Budgetul comuneĭ e de 5322 leĭ, 14 banĭ, la veniturĭ și de 4896 leĭ, 85 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicația cu satele vecine se face: prin un drum care duce din satul Mastacănul în satul Borlești, făcînd legătură cu șoseaua județeană Roznovul Tazlăul (între kil. 30—31); prin un drum de la satul Mastacănul, trecînd prin satul Șovoaia la satul Gura-Mastacănuluĭ, făcînd legătură cu șoseaua Roznovul-Borlești (între kil. 25—26); prin un drum de la Negulești la Borlești (și la satul Iapa prin alt drum); prin un drum de la satul Mastacănul, ce trece prin satul Portărești și Bălanul, și se unește cu șoseaua Roznovul-Borlești, în dreptul kil. 24.

Mastacănul, *sat,* în jud. Neamțu, com. Mastacănul, pl. Bistrița, situat pe valea pîrîuluĭ Măstăcănoasa, la 25 kil. de orașul Piatra.

Are o populație de 190 familiĭ; 1 biserică, cu 1 preot și 2 dascălĭ; o școală, frecuentată de 37 elevĭ.

In apropiere de acest sat se află izvoare cu apă minerală (borviz).

Mastacănul, *sat,* în jud. Neamțu, com. Dragomirești, pl. de Sus-Mijlocul, situat în drumul care pleacă dintre kil. 17—18 al șoseleĭ Girovul-Tupilați și duce prin satul Bornișul și Hlăpești, la Talpa.

Mastacănul, *ramură de dealurĭ,* pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, ce se întinde despre E. satuluĭ Dușești, com. Serbești, din dreptul kil. 19 al șoseleĭ Girovul-Tupilați, prin comuna Dragomirești, formînd în mare parte hotarul dintre această com. și com. Șerbești și Bîrgăoani. La E. de satul Mastacănul se ramifică: o culme apucă în spre N. făcînd legătură cu ram. Uscaților și alta în spre S.-E. se întinde pe cuprinsul com. Bîrgăoani.

Mastacănul, *moșie,* în județul Neamțu, com. Dragomirești, pl. de Sus-Mijlocul, formînd cu marginile sale limita comuneĭ despre com. Șerbești și Bîrgăoani.

Este proprietatea d-luĭ A. Crivăț, căruia îĭ aduce un venit anual de 6500 leĭ.

Mastacănul, *moșie,* în județul Neamțu, com. Mastacănul, pl. Bistrița.

Mastacănul, *pîrîŭ,* în jud. Neamțu, com. Mastacănul, pl. Bistrița; izvorește din ramurile despre N. de schitul Nechidul, dintre munțiĭ numițĭ Alunișul și Nechitul, prin valea cărora curge până aproape de satul Mastacănul; trece apoĭ printre satele Șovoaia (în dreapta) și Portărești (în stînga), străbătînd, în dreptul satuluĭ Gura-Mastacănuluĭ, șoseaua județeană Roznovul-Tazlăul, între kil. 25—26, după care se varsă pe dreapta rîuluĭ Bistrița.

Mastacănuluĭ (Gura-), *sătuc,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Mastacănul, situat pe valea rîuluĭ Bistrița, sub șira dealurilor ce se întind paralel cu acest rîŭ, în drumul șoseleĭ jud. Dobreni-Moinești, la al 26-lea kil.

Mata, *deal,* pe care se află așezat satul Șelari, com. Valea-Mare, plaiul Dîmbovița, județul Muscel.

Matac, *fost pichet de graniță,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Mataraua, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hagiești-Măriuța, jud. Ilfov, pl. Mostiștea. Este situat la N. de Hagiești, lîngă valea Mostiștea, pe locurĭ smîrcoase.

Se întinde pe o suprafață de 788 hect., cu o populație de 296 locuitorĭ.

D-l C. Athanasiu are 625 hect. și locuitoriĭ 163 hect. Proprietarul cultivă 450 hect. (50 sterpe, 125 pădure). Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 14 hect.

Are o biserică, cu hramul Intîmpinarea Domnuluĭ; 1 moară cu apă; 1 mașină de treerat; 1 heleșteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 243 și al celor micĭ, de 548.

Matca, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Corozelul, la 6 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 21 kil. spre E. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 510 familiĭ, saŭ 2260 suflete; locuesc în 594 case.

Sunt treĭ bisericĭ, două de zid şi una de gard. Cea de zid cu hramul Sf. Nicolae, s'a făcut la început de gard, pe moşia Odaia, fostă răzăşia locuitorilor; în 1830 s'a reparat şi în 1872 s'a făcut de zid; a doua, tot de zid, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, s'a făcut la 1833, cu spesele obşteştĭ, din lemn şi la 1837 s'a refăcut de zid; a treia, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, s'a făcut de gard, în 1825 cu ajutorul locuitorilor şi la 1860 s'a reparat; sunt deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ. Şcoala, care datează din anul 1864, e frecuentată de 65 elevĭ.

Vite sunt: 620 boĭ, 489 vacĭ, 360 caĭ, 1016 oĭ, 15 capre, 3 taurĭ, 890 porcĭ.

Sunt 420 stupĭ cu albine.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 6124 hect.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la suma de 5350 leĭ.

E brăzdată în partea de E. de dealurile: Găvanul, Iepureasa, Gîlţul, Cierul-luĭ-Goroveiŭ, Dealul-luĭ-Vede, Stan, Cuichilă, Croitorul, Mănăilă şi Chicerea.

E udată de rîul Corozelul, care trece prin centru, de la N. la S.

Maĭ sunt şi cîte-va lacurĭ: Lacul-Troianuluĭ, al-Porculuĭ şi al-Ferăstrăuluĭ, care în timpul vereĭ seacă. In partea de V. se află valea Rărîul.

Şoseaua judeţeană înlesneşte comunicaţia cu oraşul Tecuciŭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Ţigăneşti şi Corodul; la S., cu com. Puţeni; la E., cu jud. Covurluiŭ şi la V., cu oraşul Tecuciŭ.

Matca, *cîmpie*, pe care este aşezat satul Balaşoeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Numele-ĭ vine de acolo că matca rîuluĭ Argeşul, în timpiĭ vechĭ a fost pe aci, dovadă cantitatea mare de nisip ce se află pe această cîmpie.

Matca, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănuleşti, izvorînd din dealul Pleşeşti; udă partea de N. a com. şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta.

Matca, *pîrîŭ*, ce trece prin comunele: Bîcleşul, Albuleşti, Valea-Morculuĭ, Piria, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi, şi trece în jud. Dolj, pe la com. rur. Argetoaia, vărsîndu-se în rîul Jiul.

Matei, *sat*, în jud. Argeş. Vezĭ Schitul-Matei.

Matei - Basarab saŭ **Valter-Mărăcineanu,** *cătun*, pendinte de com. Iepureşti, proprietate a statuluĭ, situată în pl. Cîlniştei, jud. Vlaşca. S'a înfiinţat cu ocazia împroprietăririĭ însurăţeilor la 1882.

Aicĭ s'a dat pentru 50 locuitorĭ, două şcolĭ şi o biserică, suprafaţa de 281 hect.

Mateiaşul, *munte* de piatră, calcaroasă, cu vîrful Sturul saŭ Piatra-Nămăeştilor, în faţa Nămăeştilor, jud. Muscel. Un kil. aproape între vîrful Sturuluĭ şi văile vecine. In apropiere de el este Peştera-Mateiaşuluĭ, a căreĭ adîncime neobicĭnuită nu e cercetată de cît de îndrăzneţiĭ vulturĭ.

Vîrful Sturuluĭ, cu înfăţişarea luĭ măreaţă, ridică frumuseţea poziţiuneĭ Nămăeştilor.

Pe lunca Argeşuluĭ, la locul numit Valea-luĭ-Bragă şi pe Mateiaşul s'aŭ găsit numeroase dovezĭ de războaie ale trecutuluĭ: ghiulele, oase de oamenĭ, coşciuge de piatră. Acestea sunt probe neîndoelnice că pe aceste locurĭ s'a vărsat sînge în maĭ multe rîndurĭ. Legenda spune că numele munteluĭ se trage de la Matei Corvin, care ar fi dat p'aci bătăliĭ. Poate că în frămîntările urmate între Ţepeş şi Turcĭ, să fi trecut şi Mateiaş Corvin prin aceste locurĭ, de şi istoria nu pomeneşte de cît numaĭ de trecerea peste pasul Bran a luĭ Ion Corvin, vrăjmaşul luĭ Vlad Dracul.

Mateiaşul, *munte*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Crăcăoani, situat lîngă Cracăul-Negru, în legătură cu muntele Rotunda.

Mateiaşul, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 150 hect. cu un masiv rar. Se învecineşte la N. cu Pravăţul; la S., cu Lunca-Gîrtiĭ; la E., cu rîul Dîmboviţa şi la V., cu Nămăeşti.

Mateiaşuluĭ (Peştera-), *peşteră*, în jud. Muscel. Vezĭ Mateiaşul, munte.

Mateiaşuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, se varsă în rîul Dîmboviţa, pe partea dreaptă, în raionul com. Bădeni - Ungureni, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Mateieni, *sat*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Coşula, com. Dimăcheni, cu 74 familiĭ, saŭ 165 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a răposatuluĭ Ioan Docan, luată prin cumpărătură, iar din vechime a

fost a mănăstireĭ Dragomirna din Bucovina, până în anul 1785, cînd s'a vîndut.

Biserica, cu hramul S-ţiĭ Treĭ-Ierarhĭ, deservită de 1 cîntăreţ şi 1 pălămar, este mică de lemn şi tencuită; făcută în 1828, de spătarul Grigore Manole Varlam, fost proprietar.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 157 hect., 54 ariĭ; iar proprietarul moşieĭ, 1095 hect., 99 ariĭ, cîmp şi 71 hect., 61 ariĭ, pădure.

In sat sunt: 5 iazurĭ; o livadă; 4 pogoane de vie.

Rîul Jijia curge pe hotar. Drumurĭ principale sunt: acel ce duce prin Vlădeni în jos pe Jijia şi acel ce duce la Botoşani şi la Dorohoiŭ prin Dimăcheni.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Dimăcheni, Vlădeni, Corlăteni şi Nicşeni.

Mateieşti, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s. Numele săŭ vine de la un Mateiŭ, primul locuitor ce s'a stabilit aci şi care a avut 3 feciorĭ: Anghel, Barbu şi Modre, cum şi un ginere, I. Călăraşu, după numele cărora s'aŭ numit uliţele: Călărăşeşti, Modreşti, Bărbuleşti şi Angheleşti.

Formată numaĭ din satul cu acest nume, este situată pe valea rîuluĭ Tîrîia, între dealurile Măgura şi Cireşiul, la 56 kil. de Rîmnic şi la 18 kil. de Horezul.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 855 suflete, moşnenĭ, din carĭ 189 contribuabilĭ. Locuesc în 240 case.

Are 4 bisericĭ: Cuvioasa-Paraschiva, reparată la anul 1859 şi în urmă la 1869, de Costache Dumitru; a doua, Sf. Impăraţĭ, reparată la 1868 de ctitoriĭ D. Codreanu, P. Ienciu, Al. Popa Vlăduţu, M. Modrescu şi alţiĭ; a treia, Sf. Mihail şi Gavriil, fondată la anul 1836 de Simion D. Popa Ilie şi alţiĭ şi a patra, Naşterea-Sf.-Ion-Botezătorul, zidită la anul 1862 de D-lor Ioniţă Diaconescu, Preotul T. Neamţu şi alţiĭ.

Şcoala datează în comună de la 1890. Clădirea e bună, proprietate a comuneĭ. E frecuentată de 12 copiĭ.

Vite sunt: 6 caĭ, 35 iepe, 230 boĭ, 62 vacĭ, 100 oĭ, 30 berbecĭ, 52 porcĭ şi 25 scroafe.

Loc. desfac vitele la tîrgurile din Rîureni şi Gînguleşti; cerealele, la Tîrgul-Horezul şi la Craiova.

Pe rîul Tîrîia, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ.

In partea de V. a comuneĭ este Piscul-Turcilor, unde se zice că ar fi locuit de demult Turcĭ, fiind în pămînt şi rămăşiţe de zidurĭ, iar puţin maĭ spre V. se ridică înălţimea numită Măgura; de unde se vede, la E., jumătate pl. Horezul, la S. jumătate pl. Olteţul şi la V. jumătate pl. Novaci, din jud. Gorj.

Suprafaţa comuneĭ e de 1050 hect., din carĭ 350 hect. vatra satuluĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1200 leĭ anual.

Şoseaua judeţeană, ce trece prin mijlocul Mateieştilor pe Valea-Tîrîieĭ, înlesneşte comunicaţia la N. cu com. Greci şi la S. cu com. Turceşti.

Comuna este brăzdată de dealurile: Carantina, Măgura şi Cornăţelul (la V.), Filipul, Comoara şi Seaca (la E.). Cele d'întîiŭ treĭ formează un lanţ ce se prelungeşte din hotarul comuneĭ Greci (la N.), până în hotarul comuneĭ Turceşti (la S.); iar cele treĭ din urmă formează un şir paralel cu cel d'întîiŭ, întinzîndu-se în aceeaşĭ direcţiune, spre E.

E udată de vălcelele: Ursoaia, Odăilor, Baldovinul şi Seaca, şi de rîul Tîrîia, care trece prin centru.

Se mărgineşte cu com. Turceşti, Alunul, Corşorul (jud. Gorj), Greci şi Cireşul.

Călugăriĭ Macarie, Tudosie, Nectarie, Ieromonahul Iosif şi Banul Manolache, cărora aparţinea moşia şi satul Mateieşti, aŭ dăruit părţile lor mănăstireĭ Horezul, la anul 7208 (1700).

Mateieşti, saŭ **Lunca,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Săndulenі, situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Mare, maĭ jos de satul Tisa. Are o populaţie de 15 familiĭ, saŭ 67 suflete.

Vite marĭ cornute 20 şi oĭ 34.

Mateieşti, *numire,* ce se dă uneĭ *părţĭ* din *comuna* Stîlpeni, jud. Muscel.

Mateieşti, *vechie numire a cătunuluĭ* Mierea, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ.

Mateieşti, *deal,* în raionul com. Mateieşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 30 hect., 50 ariĭ, vie.

Mateieşul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, situat spre S.-V. com. Căiuţul; este acoperit cu pădure.

Matievă-Hară, *deal,* in jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se întinde spre S., într'o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi a comuneĭ; are o înălţime de 264 m.; pe partea nordică este acoperit cu pădurĭ, iar pe poalele sudice cu fineţe şi sămănăturĭ.

Matioaia, *fost sat,* pe pîrîul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, desfiinţat de Mihaiŭ Sturdza-Vodă, care a strămutat pe locuitorĭ în Homiţa.

Matioaia, *pădure,* de diverse esenţe, jud. Suceava, com. Cristeşti.

Matioaia, *pîrîŭ,* jud. Suceava, numit la obîrşie Homiţa, de la satul din care-şĭ începe cursul. Indată ce trece în com. Tătăruşi, primeşte numele de Matioaia. După un curs de 4 kil., 200 m., în dreptul satuluĭ Uda, primeşte pe Leurdişul şi Călugăra şi-şĭ schimbă numele în Pîrîul-Mare. Curge încă 3 kil., şi, trecînd pe moşia Heciul, ia numele de Conţasca. După un curs de încă 6 kil., udînd com. Lespezi şi Păşcani, se varsă în Siret, din sus de satul Lunca. Apa sa învîrteşte 4 morĭ în com. Tătăruşi, 2 în com. Lespezi, 4 morĭ şi 2 piue în com. Păşcani. Are de tributarĭ din stînga pîraiele: Poşta, Satuluĭ şi Călugăra, iar din dreapta pîrîul Bodeşti.

Matiţa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populaţie de 723 suflete; o biserică, fondată la 1800 şi reparată la 1886 de loc.

Cătunul se maĭ numeşte de locuitorĭ şi Ochişorul.

Matiţa, *lac,* jud. Tulcea, în partea N. a pl. Sulina, şi cea E. a com. urb. Chilia-Vechie; este format de gîrla Lopatna, ce-ĭ aduce apa din braţul Sulina; comunică cu bălţile: Babina, Rosca şi Mehei; e înconjurat cu stuf; are 300 hect. întindere şi conţine peşte în abundenţă.

Matiţa, *moşie,* pe care s'au împroprietărit, la 1864, parte din locuitoriĭ com. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Matiţa, *rîŭ,* format din gîrlele: Turburea şi Apa-Dulce, ce izvoresc: prima din dealul Zimbroaia şi a doua din dealurile comuneĭ Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova. Ambele se împreună din jos de căt. Sărari, com. Predealul. Matiţa curge prin com. Surani, de la N. la S., şi se varsă în gîrla Lopatna, între comunele Podeni-Noĭ şi Păcureţi din pl. Podgoria.

Pe o parte din gîrla Matiţa este situată com. Păcureţi.

Matorăţul, *culme,* jud. Mehedinţi, lîngă T.-Severin, numită şi Culmea-Matorăţuluĭ, ce se termină de o dată la Dunăre, lăsînd loc de trecere numaĭ pentru calea ferată şi şoseaua naţională.

Matraca, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, căt. com. Colanul, situat lîngă Tîrgovişte, la 2 kil. de bariera Bucureşti, lîngă suburbia Sîrbi şi aproape de şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Lazuri-Bilciureşti-Butimanul.

Matruca, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, căt. com. Măruntişul.

Maţa, *baltă,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, aproape de Rădianul, de care se desparte prin stufărie. Maţa se află în spre com. Cîrja, iar Rădianul, spre Blăgeşti (jud. Tutova), şi amîndouă aproape de Vădeni.

Maţul, *numire* ce se dă *cătunuluĭ* Ghiţeasca, com. Negreni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Mavra, *moşie,* jud. Buzăŭ, com. Măneşti, căt. Reghineşti; are 400 hect., din carĭ 100 hect. pădure, apoĭ livezĭ, izlaz, curăturĭ şi locurĭ sterpe. Numită astfel după numele fostuluĭ proprietar generalul Mavru. Localniciĭ o numesc Mamvra şi Reghineşti.

Mavrodinul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe Valea-Vede, la punctul unde se împreună pîraiele Tinoasa şi Cîineasca, şi la confluenţa lor în rîul Vedea. Este pusă între două dealurĭ, Dealul-Ganeĭ, la V. şi Dealul-Viilor, la N.

Se mărgineşte la N. cu comunele Alexandria şi Călineşti; la N.-E., cu Valea-Zbîrglezeĭ; la S., cu hotarele moşiilor Plosca-d.-j. şi Spătărei; la S., cu com. Adămeşti şi cu moşia Şovărăşti.

Terenul comuneĭ este accidentat. Dealurile din spre văile Vedeĭ, Tinoaseĭ şi Cîineluĭ domină comuna; iar la S. sunt dealurile acoperite de pădurĭ spre com. Nanovul; încolo tot pămîntul este şes.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de maĭ multe văĭ şi vălcele: Valea-Tîrnaveĭ, ce-şĭ are începutul pe moşia Mavrodinuluĭ; Valea-Caluluĭ împreunată cu Valea-Crucilor; Valea-Zbîrglezeĭ, a-Stupiniĭ şi a-luĭ-Hasan-Aga, la N.-E. spre moşia Bleoturile; Valea-Ţigănceĭ, la N., între moşiile Alexandria şi Călineşti; Valea-Frînculuĭ, Valea-luĭ-Lazăr şi alte vălcele.

Sunt şi cîte-va lacurĭ de puţină importanţă: Lacul-Bălţatuluĭ, la N. spre Alexandria, al-Cazacilor, al-Berzeĭ şi Stejaruluĭ, la N.-E. comuneĭ şi al-Lixandreĭ, la V.

Măgurĭ sunt multe pe teritoriul comuneĭ; Măgura-Chială, a-Mireĭ, a-Sanduluĭ, a-Vizuinelor, a-Ciocăneluluĭ, a-luĭ-Stoica şi a-luĭ-Stoian sunt înşirate, cu

măgurile: Flocoşanca-Mare şi Flocoşanca-Mică şi Tîrnava, în partea despre Valea-Nanovului; măgura Cioaca, la S.-V.; Săpata şi Micul, spre Valea-Zbîrglezeĭ; Măgura-cu-Ştubeiul, tot spre Valea-Nanovuluĭ şi hotarul moşieĭ Mavrodinul; Măgura-Ursarilor, la N.-E.; Măgura-Roşie, şi a-Mătuşeĭ, la E. şi în fine Măgura-cu-Pietriş, la V.

Populaţiunea comuneĭ este de 283 familiĭ, saŭ 971 suflete, din carĭ 249 contribuabilĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 19 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Vite sunt 4154 capete, din carĭ 722 vite marĭ cornute, 399 caĭ, 7 măgarĭ, 2423 oĭ, 42 capre şi 561 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 6169, banĭ 23, la veniturĭ şi de leĭ 5856, banĭ 74, la cheltuelĭ

Locuitorĭ împroprietăriţĭ în 1864, aŭ fost 140, pe o întindere de 970 pogoane.

Moşia Mavrodinul formează corpul principal din întinsul domeniŭ al baronuluĭ Theodor Nicolicĭ de Rudna, senator în Camera magnaţilor din Ungaria, consilier aulic şi fost ataşat pe lingă guvernămîntul Bosnieĭ şi Herzegovineĭ.

Acest domeniŭ are maĭ multe corpurĭ. In comună sunt casele proprietăţiĭ, precum şi întreaga instalaţiune a economatuluĭ moşieĭ. Cultura pămîntuluĭ se face sistematic; creşterea vitelor este foarte îngrijită, ast-fel că serveşte de model multor agricultorĭ.

Munca agricolă se face parte în învoelĭ cu locuitoriĭ din Mavrodinul şi din comunele învecinate, parte cu vitele şi uneltele proprietăţiĭ.

Căĭ de comunicaţie are: spre com. Buzescul, peste Vedea, în calea judeţeană Roşiori-Alexandria; spre com. Nenciuleşti şi spre com. Călineşti, peste valea Joiţeĭ. Pe aci era maĭ de demult drumul Piteştilor, pe valea Teleormanuluĭ.

La marginea satuluĭ spre N.-V., se văd ruinele uneĭ bisericĭ, zidită de Domnitorul Nicolae Mavrogheni, în secolul trecut.

Satul Mavrodinul avea în secolul trecut numirea de Repezi şi făcea parte din plasa Teleormanuluĭ-d.-j. Numirea de Mavrodinul i s'a dat în a doua decenie a secoluluĭ al XI-lea, de cînd datează şi renumitul tîrg care a ţinut până la anul 1879. Pe lîngă dînsul maĭ eraŭ două sate, Saelele şi Fundătura, carĭ s'aŭ desfiinţat.

Tîrgul Mavrodinuluĭ s'a format parte din locuitoriĭ băştinaşĭ aĭ celor două sate, parte din Bulgariĭ carĭ aŭ părăsit Şiştovul, pe timpul războiuluĭ de la 1812. După arderea acestuĭ oraş, Bulgariĭ maĭ avuţĭ s'aŭ strămutat pe la Viena, Bucureşti şi în alte oraşe marĭ; ceĭ maĭ săracĭ aŭ trecut la Zimnicea, unde nu aŭ putut sta mult, din cauza persecuţiuniĭ Turcilor.

Pe atuncĭ parte din moşia de azĭ a Mavrodinuluĭ era proprietatea baronuluĭ de Sachelarie. Emigranţiĭ bulgarĭ din Zimnicea aŭ trecut la Mavrodinul, unde plăteaŭ 6 leĭ clacă şi dijmă 1/20 şi aŭ contribuit mult la prosperarea tîrguluĭ ce se înfiinţase acolo.

Tîrgul Mavrodinuluĭ era renumit în toată ţara. El se ţinea la Rusaliĭ, odată cu tîrgul Moşilor din Bucureşti. Aci veneaŭ neguţătorĭ din toate părţile ţăriĭ şi din străinătate, cu felurite mărfurĭ pentru aprovizionarea locuitorilor din jud. Teleorman şi din judeţele învecinate.

Nemulţumiţĭ de condiţiunile ce le impunea proprietarul moşieĭ, coloniştiĭ Bulgarĭ, maĭ ales la punerea în aplicaţiune a Regulamentuluĭ Organic, se plînseră generaluluĭ Kiseleff. Acesta nu le luă în consideraţie plîngerea şi le propuse să meargă ca coloniştĭ, în condiţiunĭ avantagioase, în Basarabia.

Bulgariĭ nu primiră să părăsească ţara şi atuncĭ interveni combinaţiunea ca să cumpere moşia Bîciieni a Mitropolieĭ, unde se stabiliră, dimpreună cu alţĭ locuitorĭ din Zimnicea şi din alte părţĭ şi formară oraşul Alexandria.

Vechiul tîrg al Mavrodinuluĭ a mers apoĭ degenerînd din ce în ce, maĭ ales cu înmulţirea mijloacelor de comunicaţiune, iar în anul 1879, se desfiinţă aproape cu totul, trecînd la Alexandria.

Comuna Mavrodinul a fost întrunită, până la 1876, cu com. Nenciuleşti.

Mavrodinul, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Ghergani. La acest sat, precum şi la altele vecine, Boanga şi Stăneşti, aŭ fost lupte între Romînĭ şi Turcĭ pe timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul (1595—1599). In apropiere este o pădure cam de 10,000 ariĭ.

Mavrodinul, *tîrlă,* la 1 kil. spre S.-E. de satul Ulmul, jud. Brăila, aproape de hotarul despre com. Fleaşca, pe muchia platouluĭ de pe ţărmul drept al Călmăţuiuluĭ. Vatra tîrleĭ e de 7 hect., cu 6 case şi 28 loc.

Vite sunt: 10 caĭ, 70 vite cornute şi 70 rîmătorĭ.

Mavrodinul, *întins domeniŭ,* jud.

Teleorman, proprietate a baronuluĭ Theodor Nicolicĭ de Rudna. Este compus din maĭ multe corpurĭ: Bleoturile, Mavrodinul, Repezi, Comăneşti, Bărbăteşti şi Adămeşti.

Intinderea luĭ este de peste 12000 hect., din carĭ aproape 1600 hect. pădurĭ.

Acest domeniŭ se întinde la N. spre moşiile Călineşti şi Alexandria, până aproape de jud. Vlaşca; la N.-E., până la trupul de moşie Zbîrgleaza-Licuriciul a Eforieĭ Spitalelor; la V., până la moşia Viesparul saŭ Părul-Rotund a statuluĭ; la S.-V., până la moşiile Plosca-Castrişoaeĭ a statuluĭ şi la Spătărei; la S. până la moşia Şovăreşti saŭ Adameşti şi la S.-E. până la moşiile Nanovul (ce-ĭ maĭ zice şi Tîrnava), Lăceni şi Măgura, aproape iarăşĭ de jud. Vlaşca, de unde am plecat.

Pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea, moşia Mavrodinul era proprietatea baronuluĭ de Sachelarie; după acea a trecut în posesiunea principeluĭ Serbieĭ, Mihail Obrenovicĭ, de la care s'a transmis rudeĭ sale, actualul proprietar, baronul Nicolicĭ de Rudna.

Pe acest vast domeniŭ, care la 1885 s'a maĭ mărit şi cu trupul Bleoturile, sunt treĭ sate marĭ: Mavrodinul, Nenciuleşti saŭ Vătăşani şi Buzescul.

Mavromolul, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, cu 25 familiĭ, saŭ 118 suflete.

Mavromolul, saŭ **Cuca-Mică**, *moşie* a statuluĭ de 60 hect., în com. Cuca, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mavromolul, *moşie*, a statuluĭ, de 160 hect. (osebit de pădurea, de 357 1/2 hect.), în com. Fîrţăneşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, arendată anual cu 3000 leĭ.

Maxenul, *com. rur.*, în judeţul Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, situată între pîrîiaşele Negreasca şi Ruşiavăţul la 12 kil. de Buzăŭ. Limita, la N., începe din moşia Muşeteasca, de la Iazul-Răsucit, trece apa Strîmba-Mănească, şi pe hotarul moşieĭ Negreasca, merge în apa Viforîta; la V., din apa Viforîta o ia pe hotarul moşiilor Gherăşeni şi Sudiţi; la Sud, continuînd încă puţin pe apa Viforîteĭ. Se mărgineşte cu hotarul moşiilor Trestianca, Lipianca (Bălaia), Cată-Cal, Zmeeni, Sălcioara, Bărbuleanca şi Moisica-Banul, până în rîul Ruşiavăţul, merge cît-va pe rîŭ în jos, apoĭ pe hotarul moşieĭ Albeşti, până la movila Ciovlicul; la E., începînd din movila Ciovlicul, se urcă pe hotarul moşiilor Bentul, Iliasca (Poenăreasa), Gălbinaşul şi Muşeteasca, unde dă în apa Strîmba, la Iazul-Răsucit.

Suprafaţa sa este de 2492 hect., din care 1475 arabile, 189 pădure, 260 fîneaţă, 510 izlaz şi 58 loc sterp.

Proprietăţĭ sunt: Maxenul-Vîrtoapele, Vîrtoapele-Banuluĭ şi pădurea Maxenul-Ştuculeasa, toate ale statuluĭ.

Terenul e şes, dar nu tocmaĭ fertil, din cauza multor ape, viroage, smîrcurĭ şi sărăturĭ, de care e acoperit.

Comuna e formată dintr'un singur cătun, Maxenul. Are o populaţie de 900 suflete; o şcoală frecuentată de 57 elevĭ; o biserică, cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 6 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ; 2 stîne. Comuna Maxenul e formată după 1812, din oameniĭ stabiliţĭ de Episcopie pe moşia sa Maxenul-Vîrtoapele. Episcopia, în 1817, le-a zidit biserica, ce s'a reînoit în 1855 tot cu spesele eĭ.

Vite sunt: 432 boĭ, 312 vacĭ, 102 viţeĭ, 123 caĭ, 220 ĭepe, 63 mînzĭ, 1100 oĭ şi 450 porcĭ.

Căĭ de comunicaţiune are: şoseaua Maxenul-Buzăŭ prin Ţinteşti şi şoseaua Maxenul-Zmeeni.

Maxenul (Ştuculeasa-), *pădure* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzăŭ, com. Maxenul; are 135 hect.

Maxenul-Vîrtoapele, *moşie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în jud. Buzăŭ, com. Maxenul; are 760 hect. arăturĭ, izlaz, smîrcurĭ şi sărăturĭ, afară pe pădurea Maxenul.

Maximeşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Bîrgăoani, formînd marginile sale hotarul despre com. Mărgineni.

Are o întindere de 105 hect. 7 ariĭ, cu o populaţie de 67 suflete. Vite: 32 capete.

Maxinca, *lac*, jud. Tulcea, situat în partea N.-V. a pl. Sulina, şi cea de V. a comuneĭ urbane Chilia-Vechĭe, format de braţul Tătarul, cu care comunică prin 2 gîrliţe; e înconjurat cu stuf; are 20 hect.; conţine peşte.

Maxutul, *sat*, în partea de S.-E. a com. Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani, situat pe partea de E. a dealuluĭ Pĭetrăria şi în partea de N. a oraşuluĭ Hîrlăul.

Are o populaţie de 92 familiĭ, saŭ 460 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; 1 biserică, zidită la 1842 de către Pulheria şi Iorgu Ghica, proprietarĭ.

Vite sunt: 300 boĭ şi vacĭ, 10 caĭ, 110 oĭ, 38 porcĭ.

Moşia Maxutul este o parte din Deleni şi are o întindere

de 5562 hect., din carĭ 5367 hect. a proprietaruluĭ, cu 4296 hect. pădure, şi 195 hect. ale locuitorilor. Sunt 20 hect. viĭ.

Mazale (La-), *loc*, jud. Teleorman, la S.-V. oraşuluĭ Zimnicea, unde era altă-dată vama şi carantina.

Mazanaia, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni, avînd 1339.9 m. altitudine.

Mazanariul, *pîrîŭ*, in jud. Tecuciŭ, com. Buda, izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, ia direcţiunea spre E. şi se varsă în Zeletin, maĭ jos de pîrîul Salahorul.

Mazălul, *lac*, situat în partea de N.-E. a jud. şi pl. Tulcea, com. urb. Mahmudia; este izolat, fiind înconjurat numaĭ cu stuf; are cam 80 hect., şi conţine peşte.

Mazgava, *vîrf de munte*, din Culmea-Cozieĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, cu o înălţime de 2156 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ Negre.

Mazîli, *sat*, făcînd parte din com. rur. Fîntînelele, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică, fondată în anul 1786 de fraţiĭ Bozieni şi reparată la anul 1866.

Măcăi, *com. rur.*, pe apa Topologuluĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, la 24 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 19 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Curueşti, Măcăi, Sineşti şi Stănicei, avînd peste tot 140 familiĭ, saŭ 666 suflete.

Are 2 bisericĭ vechĭ şi o şcoală primară rurală.

Vite: 190 boĭ şi vacĭ, 9 caĭ, 159 oĭ, 28 capre şi 305 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 2720 leĭ la veniturĭ, şi de 3583 leĭ, la cheltuelĭ.

Măcăi, *sat*, cu 261 suflete, jud. Argeşul, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aci este şi reşedinţa primărieĭ.

Măcărăul, *trup de moşie*, nelocuit, în suprafaţă de 457 hect., ocupat maĭ mult de pădure, pendinte de com. Chiriacul, pl. Marginea, jud. Vlaşca, aşezat în coasta despre E. a satuluĭ Chiriacul.

Se arendează odată cu Gubavia; ambele aŭ fost, înainte de secularizare, ale Mitropolieĭ, şi acum aparţin statuluĭ. Arenda anuală pentru amîndouă este de 8900 leĭ.

Pădurea de tufan este în suprafaţă de 400 hect., şi ţine de ocolul silvic Giurgiŭ.

Măcăreşti, *sat*, în jud. Iaşi, formînd marginea de S. a com. Costuleni şi a pl. Braniştea, situat pe şesul dintre Prut şi Jijia, cu o populaţie de 190 familiĭ, saŭ 763 suflete. Are o biserică; o şcoală, înfiinţată la 1860, frecuentată de 31 elevĭ.

Vite: 866 vite marĭ cornute, 851 oĭ, 103 caĭ şi 199 rîmătorĭ

Măcelarul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Suhatul, pl. Negoeşti, jud. Ilfov. Situat la E. de Suhatul şi înconjurat de pădurĭ marĭ. Se întinde pe o suprafaţă de 850 hect., cu o populaţie de 77 locuitorĭ.

Tot pămîntul aparţine statuluĭ, care cultivă prin arendaşiĭ săĭ 400 hect.; restul de 450 hect. este pădure.

Numărul vitelor marĭ e de 129 şi al celor micĭ, de 443.

Măcelarul, *cătun*, aparţinînd comuneĭ urbane Cîmpina, pl. şi jud. Prahova. Are o populaţiune de 133 locuitorĭ (64 bărbaţĭ şi 69 femeĭ).

Măcelarul (Malul), *izvor de apă minerală*, jud. Prahova, situat pe coastă, în apropiere de centrul oraşuluĭ Cîmpina, pe izlazul locuitorilor. Apa sa conţine pucioasă şi e bună pentru reumatizm, scrofulă, etc.

Măcelarul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 325 hect., judeţul Ilfov, pl. Negoeşti, com. rur. Suhatul.

Măceşul, *cătun*, al com. Valea-Musceluluĭ, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ şi 33 case.

Măceşul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, cu 1355 m. înălţime; are păşunĭ bune şi o stînă.

Măceşul, *pîrîŭ*, jud. Gorj. Izvoreşte din muntele Pietrile-Şipotuluĭ şi se varsă în Gilort, în mijlocul cătunuluĭ Novaci-Romînĭ, din com. Novaci.

Măceşul-de-Jos, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 54 kil. de Craiova şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Măceşul-de-Sus.

Situată pe marginea de N. a bălţeĭ numită Balta-Măceşuluĭ.

Se învecineşte la N. cu o curea de moşie, numită Masa-Lăzăreştilor; la E., cu o curea numită Codrul, cu com. Gîngiova şi Nedeia; la V., cu Măceşul-de-Sus şi cu com. Cîrna; la S., cu Bulgaria, de care se desparte prin Dunăre.

Limita linieĭ de N. începe de la o movilă mare, numită Ciuta, despre V., merge drept spre E., până în drumul Nedeeĭ, ce duce la Craiova; de aci începe

limita de E., care merge tot pe drumul Nedeeĭ, îndreptîndu-se cam spre S.-E. până la movila de la Grindul-Caluluĭ, de unde apucă spre S. până la Movila-Vaceĭ ce este în marginea şoseleĭ ce duce la Nedeia; apoĭ, spre S.-V., intră în terenul băltos, trece pe la movila Piscul-Cucului, Măgura-cu-Dor, Tufaniĭ, Gagiuluĭ, de unde se îndreptează spre S. până la Dunăre.

Limita linieĭ de S. este formată de Dunăre.

Limita linieĭ de V. începe de la N., din măgura Ciuta, merge spre S. până dă în delimitările locuitorilor din com. Măceşul-de-Sus; de aci apucă spre E. şi iar spre S., până în şoseaua ce duce la com. Goicea-Mare; apoĭ spre V. şi spre S. intră în terenul băltos, trecînd pe la Stupărie, Grindul-Rosteĭ, al-Bercenilor, al-luĭ Petru-Văcarul, al-luĭ Ceoacă şi Gîrla-Torneĭ, până la Dunăre.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 6600 pog., din carĭ 4100 pog. arabile, 300 pog. fîneaţă, 1790 pog. izlaz, păpuriş, trestie şi teren sterp, 350 baltă şi lac, 60 pog. pădure.

Moşia se numeşte Măceşurile, şi are 2130 pog. pămînt arabil, afară de cel dat clăcaşilor la 1864, care este aproape de 2000 pog. Aduce un venit de 85000 leĭ şi aparţine Aşezămintelor Brîncoveneştĭ.

Pădurea Zăvoiul, de 30 hect., situată la S. de com. pe marginea Dunăreĭ, este compusă numaĭ din salcie şi aparţine Aşezămîntelor Brîncoveneştĭ.

Viile aparţin locuitorilor, şi se găsesc pe delimitările lor de la 1864; aŭ o întindere de 218 pog. şi produc vin roşu de bună calitate.

Se află şi o carieră de piatră în Dealul-Viilor, ce este întrebuinţată la împietritul şoselelor.

Terenul com. este şes. La N. de com. (2 kil.) se ridică un şes înalt, formînd o coastă cam de 10 m., numită Valea-Mare, şi pe care sunt sădite viĭ, carĭ se întind până la Jiŭ.

Spre S., de com., cam la 500 m., se află Balta-Mare, cu o suprafaţă de peste 70 pog., care comunică cu Nedeia, spre E., prin balta numită Craviţa şi se întinde spre V. în com. Cîrna, luînd numele de Balta-Cîrneĭ. Maĭ spre S. se află balta Zglavociul, care comunică cu balta Nedeia prin Gîrla-Torneĭ, peste care se află un pod stătător şi cu Balta-Cîrneĭ prin gîrla Ţigleanul. Spre S. de Zglavociul sunt bălţile: Dobroaica, Salceĭ, Oaieĭ, Terpeziţa, Puturoasa-Mare şi Puturoasa-Mică, carĭ comunică cu Dunărea prin gîrla Inuraşiuluĭ, peste care se află un pod. Toate aceste bălţĭ sunt alimentate de Dunăre prin gîrla Nedeia, care alimentează balta Nedeia şi aceasta pe cele-l'alte. Toate conţin peştĭ şi scoicĭ.

Această comună la început s'a numit Măceşul-Sîrbesc, pentru că era locuită de Sîrbĭ. Apoĭ s'a numit Măceşul-de-Jos, pentru că este situată pe un şes şi pentru a se deosebi de Măceşul-de-Sus, care este situat pe un loc maĭ înalt.

Se compune dintr'un singur cătun, numit Măceşul-d.-j.

Are o populaţie de 1693 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută din zid şi acoperită cu tinichea; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1852, este întreţinută de stat şi frecuentată de 45 băeţĭ şi 11 fete.

După legea rurală din 1864, sunt 233 împămînteniţĭ.

Insurăţeĭ de pe moşia statuluĭ Goicea-Mare şi carĭ locuesc în această com., sunt în număr de 6.

Case sunt 285, iar bordee, 59.

Se află în com. un atelier de tîmplărie şi 3 ateliere de fierărie. Meseriaşĭ sunt 21, din carĭ: 10 cojocarĭ, 5 cizmarĭ, 3 fierarĭ, 2 lemnarĭ şi 1 dogar.

Se fac funiĭ, sacĭ şi coşuri, precum şi rogojinĭ; locuitoriĭ avînd papură în apropiere.

Locuitoriĭ desfac cerealele la schela Copaniţa (Gighera). Vitele şi producţiunea industrieĭ lor le desfac la oraşul Craiova, precum şi la bilciurile din Segîrcea, Gîngiova şi Băileşti.

Transportul se face cu carele până la schelă; de la schelă le încarcă pe vase plutitoare, maĭ ales pe şlepurĭ şi şeicĭ. Până la schelă merg pe şoseaua vecinală Măceşul-Gighera.

O cale comunală uneşte com. cu com. Goicea-Mare, avînd o lungime de 12 kil. O altă cale o uneşte cu Nedeia, avînd o lungime de 5 kil. O cale comunală o uneşte cu com. Măceşul-d.-s., avînd o întindere de 4 kil.

Cîrciumĭ sunt 7, în care se vînd şi obiecte de băcănie.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 3243,31 şi la cheltueli, de leĭ 3013,24.

Măceşul-de-Jos, *sat,* jud. Dolj, pl. Balta, formînd com. Măceşul-d.-j.

Măceşul-de-Mijloc, *parte din satul* Măceşul-d.-s., jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-s. A fost sat deosebit în vechime, cînd comuna era maĭ mică.

Măceşul-de-Sus, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Balta, la 51 kil. de Craiova. Aci se află reşedinţa plăşeĭ.

E situată pe loc şes, avînd o mică vălcea spre S.

Se învecineşte la E. cu com. Gîngiova; la V., cu com. Goicea-Mare; la N., cu com. Segîrcea, pl. Dumbrava-d. j; la S., cu comuna Măceşul-d.-j.

Populaţiunea comuneĭ este de 2279 suflete, din carĭ 198 bărbaţĭ şi 1081 femeĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 295 împămînteniţĭ, iar după cea din 1879 sunt 14 însurăţeĭ.

Locuitoriĭ posedă 360 vite cornute, 500 oĭ, 50 capre, 25 porcĭ, 30 caĭ.

Are o biserică, fondată de Neagoe Ciobanu şi Năstase Chintescu, la anul 1825, reparată la anul 1882 de maĭ mulţĭ locuitori. In tinda bisericeĭ se vede următoarea inscripţiune:

Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică ce să prăznueşte hramul Sf. Nicolae, Sf. Paraschiva şi Sf-ţiĭ Voevozĭ, s'a zidit din temelie prin ostenelile d-luĭ Neagoe Ciobanu şi s'a isprăvit prin cheltuelile d-luĭ Năstase Chintescu, din zilele prea Inălţatuluĭ nostru Domn Ion Grigore Dumitrie Ghica Voevod, cu sfinţenia prea Sf. S. Episcop Neofit Rîmnicul Nouluĭ-Severin şi s'a săvîrşit la leatul de la Christos 1825, Noembrie 1, iar la leatul 1883 s'aŭ făcut reparaţie, s'aŭ făcut picioarele şi s'aŭ zugrăvit din nou prin îndemnul şi stăruinţa a maĭ mulţĭ locuitorĭ.

Are o şcoală mixtă, ce funcţionează din anul 1882, şi este întreţinută de stat.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc două movile numite: Joimăriţa şi Ciuta

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 2489 pogoane, din carĭ: 256 pogoane ocupate de vatra satuluĭ şi 2233 pogoane pămînt arabil.

Moşiĭ sunt Măceşurile şi Cîrna. Măceşurile aŭ o întindere de 2130 pogoane arabile, şi aduc un venit de 85000 leĭ. Aparţin spitaluluĭ Brîncovenesc.

Moşia Cîrna de 2700 pogoane arendată cu 81350 leĭ, s'a dat în loturĭ.

Fîneaţă se află pe moşia Cîrna pe o îndindere de 500 pogoane şi pe Măceşurile, pe 200 pogoane.

Viile de pe moşiile locuitorilor, ocupă o suprafaţă de 314 pogoane.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3751,18 leĭ, şi la cheltuelĭ de 3462,38 leĭ.

O cale comunală străbate comuna de la V. spre E., unind-o cu Gîngiova (10 kil.), şi spre V. cu Goicea (9 kil.); o cale comunală vecinală străbate comuna de alungul săŭ, unind-o spre N. cu Segîrcea (18 kil.); o cale comunală vecinală, ce duce spre S., la Măceşul-d.-j., e lungă de 4 kil.

Măceşul-de-Sus, *sat,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-s., reşedinţa primărieĭ şi a sub-prefectureĭ.

Măceşul-Sîrbesc, *nume,* ce purta în vechime *com.* Măceşul-d.-j., jud. Dolj, pl. Balta, cînd era locuită de Sîrbĭ. Maĭ tîrziŭ i s'a zis Măceşul-d.-j., fiind că este aşezată pe un şes jos şi ca să se deosebească de Măceşul-d.-s., ce este aşezat pe un şes înalt.

Măceşurile, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-j., în întindere de 2130 pogoane. Aparţine spitaluluĭ Brîncovenesc, aducînd un venit anual de 85000 leĭ. Are 200 pogoane fineaţă.

Măcieşuluĭ (Culmea-), *munte,* în jud. Suceava, între com. Baia şi Sasca, îmbrăcat în pădure de brazĭ.

Măcin, *plasă,* în jud. Tulcea, ocupînd partea de V. a luĭ.

Şĭ-a luat numele de la oraşul Măcin, reşedinţa sa.

Se mărgineşte la N. cu jud. Covurluiŭ şi cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre; la E. cu pl. Isaccea; la S., cu pl. Hîrşova (jud. Constanţa); la V., cu jud. Brăila, despărţită tot prin Dunăre.

La E. e regiunea dealurilor, cu culmile Pricopanul (320 m.) saŭ Dealul-Măcinuluĭ, Piscul-Înalt-şi-Ţuţuĭat, Greci (420 m.), cel maĭ înalt din judeţ, Pietrosul, Dicadnel-Bair, etc. Movile sunt numeroase, unele naturale, altele artificiale.

Dunărea o udă la V., pe o lungime de 80 kil. dinpreună cu afluenţiĭ săĭ, Picineaga saŭ Ai-Orman; Apa-Calistrieĭ, Cerna, la S., şi apoĭ gîrlele formate de Dunăre, precum şi bălţile: Jijila, Crapina, Popina, Lăţimea, Mocanul la N., Igliţa şi Carcaliul, la V.; ele conţin peşte şi mult stuf.

Intinderea plăşeĭ este cam de 110000 hect., din carĭ 2500 ocupate de vetrele comunelor sale, 28000 hect. ocupate de bălţĭ şi stuf, 40000 hect. ocupate de teren arabil, şi restul de dealurĭ, pădurĭ, izlazurĭ, etc.

Are o populaţie de 6000 familiĭ, saŭ 18000 suflete, din carĭ: 10500 Romînĭ, 2400 Bulgarĭ, 2500 Turcĭ, 2800 Ruşĭ-lipovenĭ; restul de alte naţionalităţĭ (Grecĭ, Armenĭ, etc.)

Este formată din 12 comune rurale şi anume:

1. *Măcinul,* comună urbană, reşedinţa plăşeĭ, pe Dunăre, avînd şi căt. Ghecetul.
2. *Carcaliul,* lîngă Dunăre, la V.
3. *Cîrjelari,* cu cătunele: Cîrjelari, Iaila, Sopunar, Hazanlar şi Homurlar, la S., pe rîul Picineaga.
4. *Cerna,* la E.
5. *Coium-Punar,* cu cătunele:

Coium-Punar, Ai-Orman şi Canat-Calfa, la S., pe rîul Ai-Orman şi la poalele dealului Ghiun-Ghiurmeş.

6. *Greci,* la E.

7. *Jijila,* la N.-V., lîngă balta Jijila.

8. *Picineaga,* la S.-V., lîngă Dunăre.

9. *Pisica,* cu cătunele: Pisica şi Azaclîul, pe Dunăre, la N.

10. *Satul-Noŭ,* la S.-E., pe pîrîul Cerna.

11. *Turcoaia,* cu cătunele: Turcoaia şi Igliţa, la V., pe Dunăre.

12. *Văcăreni,* cu cătunele: Văcăreni şi Garvanul, la N., lîngă bălţile Jijila şi Lăţimea.

In 1895 s'a cultivat în total 28767 hect., din care 911 hect. viĭ, care aŭ dat 4651 hectol. vin.

Drumurĭ sunt: Şoseaua judeţeană Tulcea-Isaccea-Măcinul, drumul judeţean Măcin-Babadag, Măcin-Satul-Noŭ-Ostrov, şi multe drumurĭ comunale ce unesc comunele între ele.

Această plasă era maĭ înainte maĭ mare, căcĭ cuprindea oraşul Isaccea, comunele rurale Luncaviţa şi Balabancea, ce s'aŭ dat plăşeĭ Isaccea. Plasa Măcinul e formată din vechiul ţinut cu acelaşĭ nume.

Măcin, *com. urb.,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, situată în partea V. a judeţuluĭ, la 60 kil. spre V. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în partea V. a plăşeĭ, a căreĭ reşedinţă este.

Se mărgineşte la N. cu căt. Azaclîul (al comuneĭ Pisica) şi com. Jijila; la S., cu com. Carcaliul; la S.-E., cu com. Satul-Noŭ, Greci şi Jijila, despărţită prin Dealul-Grecilor şi al-Măcinuluĭ; la V., cu judeţul Brăila, de care se desparte prin Dunăre şi canalul Măcinuluĭ.

Relieful săŭ aparţine maĭ mult regiuneĭ şesuluĭ, afară de partea E., care aparţine regiuneĭ dealurilor, şi unde se găsesc dealurile: Culmea-Măcinuluĭ saŭ Pricopanul, cu vîrful Sulucul (364 m.), unul din cele maĭ înalte din plasă şi din judeţ; dealul Cheea, cu vîrfurile Sărăria (109 m.) şi Dealul-Viţelaruluĭ (99 m.), acoperit cu fîneţe, la N.; dealul Aganim, la N.-V., acoperit cu verdeaţă; dealul Carcaliul (90 m.), la S., cu fîneţe; Dealul-Grecilor, la S.-E., cu păşunĭ.

Partea V. şi N. aparţine regiuneĭ şesuluĭ, care este acoperită cu bălţĭ şi stuf, şi din care se ridică grindurile cu păşunĭ saŭ nisip: Combra, Coia, Ghecetul, Spinăul, Coada-Spinăuluĭ, Baghia, Pietrosul, Grindul-Oaeĭ, Clecea-Mare, Otlogul şi Somova, cel maĭ însemnat; toate sunt situate în partea N.-V. a judeţuluĭ şi a oraşuluĭ, avînd o suprafaţă totală de 700 hect.

Apele sunt: Canalul-Măcinuluĭ saŭ Dunărea-Vechĭe, care o udă în partea de V. şi S.-V.; Dunărea, care o udă la N.-V.

Văĭ: Valea-Văleanuluĭ la E. de oraş, se deschide în balta Carcaliul; Valea-Sulucul la E. Afară de acestea maĭ sunt un mare număr de gîrle ce brăzdează partea N.-V. şi carĭ pun în legătură lacurile cele abundente cu Dunărea şi Canalul-Măcinuluĭ; acestea sunt: Privalul-Măcinuluĭ, la S., Gîrliţa-Coticeruluĭ, Somova, Piatra-Feteĭ, la V. şi S.-V., Gîrla-Combreĭ şi Coia la N.

Bălţĭ sunt numeroase, maĭ toate situate în partea N.-V. şi înconjurate cu stuh: Coia, Stanimirul, Balta-Oaeĭ, Porcilor, Ilenilor şi Somova; aŭ o întindere de 350 hect., şi conţine peşte ce se consumă în localitate. La S. se află balta Carcaliul.

Oraşul are o poziţiune frumoasă şi strategică, pe platoul unuĭ mic deal, pe care s'a construit o fortăreaţă, ca să apere acest mult încercat oraş; strade înguste dar curate se întretaie în toate sensurile, case micĭ cu aspect vesel, zidite în stil oriental, se prelungesc pănă pe malul Dunăreĭ. Ghecetul, un mic cătun, situat în partea de V., la unirea Dunăreĭ-Vechĭ cu cea nouă, în faţa Brăileĭ, este punct de trecere în ţară.

Oraşul are o întindere de 250 hect. Populaţiunea este de 900 familiĭ, saŭ 3360 suflete: 2192 Romînĭ, 391 Bulgarĭ, 540 Turcĭ, 18 Ruşĭ, 99 Grecĭ, 16 Armenĭ, 102 de alte naţionalităţĭ.

Are: două şcolĭ primare, una de băeţĭ şi una de fete, conduse de 2 institutorĭ şi 2 institutoare; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae şi alte 2 micĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; un biroŭ telegrafo-poştal, înfiinţat în 1878 şi al căruĭ venit pe 1896–97 a fost de leĭ 10171, banĭ 20.

Comerciul e activ. Mişcarea năvilor: 894 vase cu 32928 tone (429 romîne, restul străine). Importă coloniale şi manufacturale, exportă cereale, vin, peşte şi vite.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 48339 leĭ şi la cheltuelĭ de 48334 leĭ.

Drumurĭ: Căile judeţene Măcin-Isaccea, Măcin-Ostrov, Măcin-Babadag şi alte drumurĭ comunale.

Este format pe ruinele vechiuluĭ oraş roman Arubium saŭ Axiopolis. A suferit soarta comună a Dobrogeĭ: cînd liniştit, cînd asediat saŭ jefuit de barbarĭ şi Turcĭ. Are un viitor comercial, fiind aşezat pe Dunăre, exportînd produsele cele bogate ale părţeĭ V. ale Dobrogeĭ.

A fost aci un biuroŭ vamal care s'a desfiinţat la 1 Aprilie 1886.

Măcişeni, *com rur.,* în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, la 65 kil. de Galaţi. Se mărgineşte la N. cu Smulţi; la E., cu Băleni; la S.-V., cu Cudalbi. Are treĭ cătune: Măcişeni (reşedinţa), Corni şi Urleşti. Măcişeni e aşezat pe valea cu acelaşĭ nume pe care curge o ramură a pîrîuluĭ Gerul (ce începe chiar din acest sat); Corni se găseşte pe Valea-Smulţilor, pe unde curge Suhuluiul; iar Urleşti ceva maĭ sus de Corni.

Locuitoriĭ, toţĭ foştĭ clăcaşĭ, sunt în număr de 418 familiĭ, saŭ 1523 suflete.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. Măcişeni este de 7220 hect., din carĭ 4504 hect. ale proprietăţeĭ marĭ şi restul al sătenilor.

Proprietăţĭ marĭ sunt treĭ, carĭ aŭ aceleaşĭ numirĭ ca şi cătunele comuneĭ. Pămîntul e maĭ mult arabil şi de păşune; pădurĭ sunt vr'o 357½ hect. la Măcişeni şi 286 la Corni; viĭ sunt 86½ hect.

Vite sunt: 6 taurĭ, 901 boĭ, 372 vacĭ, 24 juncĭ, 2 junce, 6 gonitorĭ, 1 gonitoare, 12 mînzaţĭ, 19 mînzate şi 6 viţeĭ, 3 armăsarĭ, 74 iepe, 79 caĭ, 18 berbecĭ, 582 oĭ, 42 capre.

Sunt 6 cîrciumĭ, 2 prăvăliĭ cu manufactură, 2 morĭ cu aburĭ, 16 maşinĭ agricole.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5620 leĭ, iar la cheltuelĭ de 5489 leĭ, 18 banĭ.

Are 2 bisericĭ, una cu hramul Sf. Voevozĭ în Corni, zidită în 1844 de sătenĭ, împreună cu arendaşul de pe atuncĭ, Iordache Balaban; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, în Urleşti; ambele bisericĭ aŭ pămînt rural; întreaga comună formează o parohie, cu 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Măcişeni, *sat* şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, aşezat pe Valea-Măcişenilor, pe care curge o ramură a pîrîuluĭ Gerul. Intinderea teritoriuluĭ este de 3028 hect., din carĭ 454 ale proprietăţeĭ micĭ şi restul ale proprietăţeĭ marĭ.

Măcişeni, *moşie* particulară, de 2574 hect., în com. cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ.

Măcişenilor (Valea-), *vale,* pe care e situat satul cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ.

Măciuca, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 6 cătune: Maciuceni, Oveselul, Popeşti, Botorani, Ciocănari şi Bocşea.

E situată pe malul stîng al rîuluĭ Cerna, la 64 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 22 kil. de a plăşeĭ. La început, această comună se afla situată pe Valea-Năvrăpeseĭ şi cu timpul s'a mutat pe ramificaţiunile Dealuluĭ-Cărămiziĭ.

Are o populaţie de 505 familiĭ, saŭ 2189 suflete, din carĭ 372 contrib.; locuesc în 530 case.

Sunt 4 bisericĭ la Măciuceni, Bocşa, Botorani şi Popeşti.

Şcoala datează în comună de la 1834.

Locuitoriĭ se ocupă, pe lîngă munca cîmpuluĭ, cu rotăria, tîmplăria şi comerţul vinuluĭ. Produsul munceĭ lor îl transportă la Drăgăşani, Craiova, Caracal, etc.

Vite sunt: 25 caĭ, 570 boĭ, 800 vacĭ, 100 capre, 1200 oĭ, 5 bivolĭ.

Locuitoriĭ toţĭ sunt moşnenĭ.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 1900 hect.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 8524 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 8334 leĭ.

Se mărgineşte la N. cu comuna Zăvideni; la S., cu comuna Drăganul; la E., cu comuna Guşoeni şi la V., cu rîul Cerna.

Stă în comunicaţie cu comunele din plasa Olteţul-d.-j., prin şoseaua judeţeană ce duce la Drăgăşani.

Dealurĭ sunt: Măciuca, Bocşa, Ciocanul, Botorani, Ivăneştilor, Văraticilor, şi văĭ: Năvrăpeseĭ, Beica, Valea-luĭ-Stîngă; piscurĭ: Suliţa, Lunga şi Viilor; fîntînĭ: Coman, Piciora, Lupuluĭ.

Măciuca, saŭ **Dealul-luĭ-Stîngă,** *deal,* pl. Cerna d.-j., jud. Vîlcea. Cade în partea de N. a comuneĭ cu acelaşĭ nume. Poalele sale de S. sunt udate de Valea-luĭ-Stîngă.

Măciuca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Măciucaşul, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Hîrja.

Măciucaşul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care izvoreşte din Runcul-Alb, cel maĭ de aproape de trecătoarea Oituzul, şi se varsă în Oituzul, d'a dreapta.

Măciuceni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 447 locuitorĭ. Este la distanţă de 1½ kil. de cătunul Oveselul, reşedinţa comuneĭ.

Măclanul, *vîrful* dealuluĭ Bobiceşti, com. Opăriţi, jud. Prahova.

Din coastele acestuĭ deal izvoreşte pîriul Valea-Stupineĭ.

Măcişenilor (Dealul-), *deal,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, la V. de tîrguşorul Bîra.

Măcreşti, *sat,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Buhăeşti, în partea de E., situat pe valea cu aceeaşĭ numire.

Are o suprafaţă de 540 hect. şi o populaţie de 52 familiĭ, saŭ 156 suflete; o biserică, făcută la 1833 de d. Gr. Crupenski; 26 vite marĭ cornute. 120 oĭ, 15 caĭ şi 10 rîmătorĭ.

Măcreşti, *catun.* Vezĭ Tatomireşti, sat.

Măcrina, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiştea, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat.

Este situată în partea de mijloc a judeţuluĭ, la 13 kil. spre E. de oraşul R.-Sărat, şi în partea N. a plăşeĭ, la 25 kil. spre N. de comuna Grădiştea-d.-s., reşedinţa plăşeĭ. Se învecineşte cu comunele: Pueşti, la 3 kil.; Nicoleşti, la 3 kil.; Ştubeiul, la 5 kil., şi Boldul, la 11 kil.

Se mărgineşte la N. cu comuna Pueşti, despărţită prin rîul Rîmnicul; la E., cu comuna Cioră şti; la S., cu comuna Boldul şi la V., cu Ştubeiul.

Este o comună de cîmp, terenul fiind accidentat numaĭ de malurile Rîmniculuĭ şi de cîte-va movile.

Rîul R.-Sărat o udă în partea de S., curgînd de la V. la E.

Maĭ sunt şi 26 puţurĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Măcrina, reşedinţa, la E., Plopi, în spre V., şi Hoinari, la S.-V.

Suprafaţa comuneĭ e de 2000 hect., din carĭ 50 hect. vatra comuneĭ, 550 hect. ale locuitorilor, şi 1400 hect. ale particularilor.

Are o populaţie de 180 familiĭ, saŭ 817 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de obştia locuitorilor în 1869, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală de băeţĭ, fondată în 1876 de locuitorĭ, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 38 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 150 plugurĭ; 180 boĭ, 60 vacĭ, 167 caĭ, 101 iepe, 404 oĭ, 106 rîmătorĭ.

Comerţul constă în importul de coloniale, instrumente agricole şi ţesăturĭ, şi în exportul de cereale. Transportul se face prin gara oraşuluĭ R.-Sărat.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Rîmnicul-Măicăneşti (Bolboaca), ce trece prin Obidiţi-Măcrina-Cioră şti; spre Vîlcele; spre Boldul Balta-Albă; spre Pueşti-Băleşti; la cătunul Foteul, al comuneĭ Ştubeiul.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2821 leĭ, 58 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 2625 leĭ, 25 banĭ.

Măcrina, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiştea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Măcrina, aşezat în partea de E. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat. Are o întindere de 30 hect.; o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 567 suflete, din carĭ 118 contribuabilĭ; o biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală.

Măcrişul, *cătun* (tîrlă), pe cîmpul Bărăganul teritoriul comuneĭ Ciulniţa, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Măcrişul, *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, face hotar între moşiile: Zmeeni, Brebeanca şi Glodeanul-Cîrlig.

Măcrişul, *munte,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, com. Valari, spre N.-V. de comună, populat cu pădure de fag.

Mădeiul, *com. rur.,* în jud. Suceava, pl. Muntele, situată la V. şi la 66 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu com. Mălini şi Sabasa, de carĭ se desparte prin Preluca-luĭ-Rareş, Culmea-Migovanuluĭ, Gemeni, şi culmea Gherghea; la N.-V., cu comuna Broşteni, hotărnicindu-se prin Bistriţa, pîrîul Căţeluşa, Măguricea, Culmea-Hăciugosuluĭ şi pîrîul Neagra-Broştenilor; la S., cu comuna Borca şi Transilvania, hotărnicindu-se prin Bistriţa, pîrîul Chiriacul, Vîrful-Seculuĭ, Vîrful-Găineĭ şi Culmea-Slopăţuluĭ.

Se compune din satele: Mădeiul, Pîrîul-Cîrjeĭ, Frasini, Haleasa şi Neagra-Mădeiuluĭ, cu reşedinţa în Mădeiul.

Are o populaţie de 317 familiĭ, saŭ 1180 suflete, din carĭ 376 contribuabili; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă. 6 cîrciumĭ.

Vite sunt: 21 caĭ, 176 boĭ, 574 vacĭ, 3988 oĭ, 6 capre şi 196 porcĭ.

Budgetul zecimelor comuneĭ are la veniturĭ 7390 leĭ şi la cheltuelĭ 7360 leĭ, iar al drumurilor 1160 leĭ la veniturĭ şi 1060 leĭ, la cheltuelĭ.

In comună se află o schelă pe Bistriţa, numită Balta-Popiĭ.

E udată de Bistriţa şi de pîraiele: Neagra, Haleasa, Lostuţa, Mădeiul, Chiriacul, Pîrîul-Cîrjeĭ, Puciosul, Pietroasa şi Căţeluşa.

Munţiĭ principalĭ sunt: Bîtca-Comoriĭ, Gemeni, Măguricea şi Arşiţa-Rea.

Moşia face parte din Domeniul Coroaneĭ şi anume din Ocolul I silvic Mălini, fostă a mănăstireĭ Slatina.

Intinderea teritorială a comuneĭ e de 2562 fălcĭ şi 76 prăjinĭ, din carĭ numaĭ 109 fălcĭ

cultivabile, iar restul munţĭ acoperiţĭ de pădurĭ, păşunĭ şi stincĭ sterpe.

Improprietăriţĭ in 1864 sunt 59 fruntaşĭ, 78 pălmaşĭ şi 55 codaşĭ, stăpînind 426 fălcĭ şi 12 prăjinĭ; 13 însurăţeĭ posedă 39 fălcĭ.

Singura cale de comunicaţie din comună e şoseaua Fălticeni-Dorna, ce străbate comuna în tot lungul eĭ.

In Mădeiul se află izvorul cu apă minerală: Pucioasa, de pe malul drept al pîrîuluĭ Neagra-Broştenilor, între pîraiele Ortoaia şi Ortoiţa, la 20 m. de şoseaua judeţeană. Izvoreşte pe o suprafaţă de 30—40 m. pătraţĭ. Apa e curată şi foarte abundentă, aşa că formează un pîrîŭ. Mirosul e foarte tare şi se simte de departe. Pucioasa se depune pe pietre, lemne şi pe suprafaţa apeĭ în formă de fulgĭ gălbuĭ. Se maĭ numeşte şi Pucioasa de-la-Văcărie, fiind-că la cîţĭ-va paşĭ se află fabrica renumiteĭ brînză de Broşteni. La vre-o 3 kil. de aci, maĭ în sus pe Neagra, se află fîntîna cu burcut (apă feruginoasă, borviz) numită Burcutul-luĭ-Mircă.

La gura pîrîuluĭ Puciosul se maĭ află un alt izvor de apă pucioasă.

Prin pădurile şi rîurile Mădeiuluĭ sunt tot felul de vînaturĭ de munte.

Mădeiul, *sat,* pe moşia Borca, com. Mădeiul, jud. Suceava. Aşezat pe ţărmul drept al Bistriţeĭ, are o populaţie de 127 familiĭ, saŭ 500 suflete, din carĭ 127 contribuabilĭ; o biserică cu hramul Sf. Arhangheli, zidită în 1858, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ, lîngă care maĭ este o alta de lemn vechie, în care nu se oficiază; o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1865, condusă de un învăţător plătit de stat, frecuentată de 30—35 elevĭ şi avînd un local propriŭ, frumos şi încăpător clădit şi înzestrat cu atenanţe şi toate cele necesare pentru învăţămînt de Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 126 fălcĭ şi 15 prj. Improprietăriţĭ în 1864 sunt 24 fruntaşĭ, 25 pălmaşĭ şi 20 codaşĭ, stăpînind 282 fălcĭ.

Tradiţia arată ca primĭ descălicătorĭ aĭ satuluĭ Mădeiul pe doĭ călugărĭ Mateiŭ şi Chiriac, de la care şi-a luat numele satul şi pîrîul Chiriac. Biserica satuluĭ ar fi făcută pe locul schituluĭ ce dînsiĭ aveaŭ de gînd să întemeieze aci. Nu departe dînşiĭ puseseră începutul chiliilor.

In anul 1803, Pîrîul-Cîrjeĭ-Mădeiul a mănăstireĭ Slatina avea 65 liuzĭ, carĭ plăteaŭ bir 1308 leĭ anual, locuitoriĭ avînd aceeaşĭ ocupaţie ca şi astăzĭ.

Mădeiuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvoreşte de sub Bîtca-Găineĭ şi se varsă în Bistriţa, udînd com. Mădeiul pe o lungime de 7 kil. Are de tributarĭ din stînga Pîrîul-Chilieĭ şi Pîrîul-Maluluĭ, iar din dreapta Pîrîul-Străjeĭ, mărit cu Străsoci.

Mădîrjac, *sat,* jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, com. Popeşti, pe partea de S. a Dealuluĭ-Mare, în marginea judeţuluĭ spre Vasluiŭ, lîngă pîrîul Şacovăţul şi înconjurat de pădurĭ. Are o populaţie de 68 familiĭ, saŭ 240 suflete; o biserică.

Satul se află pe moşia Popeşti.

Vite: 213 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 3 oĭ şi 88 rîmătorĭ.

Mădîrjeşti, *sat,* în marginea despre N.-E. a comuneĭ Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat o parte la îmbucătura pîrîuluĭ Ciorbolea şi o parte lîngă izvorul Mădîrjeşti. Prin partea de S. a satuluĭ, şi paralel cu rîul Bahluiul, trece şoseaua naţională şi calea ferată Tîrgul-Frumos-Podul-Iloaeĭ.

Are o întindere de 1200 hect.; o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 145 suflete; o biserică; o moară de apă.

Proprietatea aparţine Epitropieĭ Spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iaşi.

Vite: 186 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 493 oĭ şi 91 rîmătorĭ.

Mădîrzăul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Măgireşti, situat pe coasta podişuluĭ cu acelaşĭ nume, la o depărtare de 1 kil. şi 750 m. de satul Măgireşti (şcoală).

Are o populaţie de 9 familiĭ, saŭ 39 suflete, dintre care maioritatea lucrează la exploatarea păcureĭ. In cătun se găseşte ozocherită (ceară de pămînt) şi izvoare sărate.

Mădîrzăul, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul comunelor Magireşti şi Solonţul, care izvoreşte din lacul cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Solonţuluĭ.

Mădulari, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 6 cătune: Hăleşti, Dimuleşti, Bănţeşti, Iacovile, Mamul şi Bălşoara. Este situată pe dealurile: Bălşori, Iacovile şi Hăleşti şi pe văile Mamul şi Beica, la 90 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 30 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 438 familiĭ, saŭ 1857 suflete, din carĭ 348 contribuabilĭ; locuesc în 429 case.

Locuitoriĭ toţĭ sunt moşnenĭ.

Pe lîngă agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu butnăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Drăgăşani, Slatina, Craiova, Caracal, Uda, Drăgăneşti.

Sunt două bisericĭ, una în cătunul Mamul şi a doua în căt. Dimuleşti, fondate cam pe la anul 1741. S'aŭ reparat pe la anul 1850 de obştea comuneĭ. Ambele sunt de lemn.

Şcoala datează în comună de 20 anĭ. Localul e bun, proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 28 copiĭ.

Vite sunt: 35 caĭ, 250 boĭ, 205 vacĭ, 104 capre şi 1590 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 155.

O şosea comunală îĭ înlesneşte comunicaţia spre N. cu com. Măcica şi spre S. cu com. Uşurei, Şuşani şi Rîmeşti, spre Romanaţi.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3140 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2609 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Bălşori, Nuculuĭ, Corendi, Gliganuluĭ, Icovile, Hăleşti, Scoruşul şi Rogojini şi udată de văile: Mamul şi Beica, Vălceaua-luĭ-Duţă şi Sătăroaia. Locurile din jurul comuneĭ sunt: la E., valea Bălşori; la V. Valea-Rogojineĭ; la N., pădurea statuluĭ Drăganul, zisă şi Episcopia; la S., pădurea Otetelişanu şi Şuşani.

Se mărgineşte cu com. Drăganul, Guşoeni, Bateşani, Uşurei, Fumureni şi Creţeni.

Mădulari, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., compusă din 4 mahalale: Valea-Orliĭ, Obîrşia, Şcoala şi Gănţuleşti. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cernişoara, la 60 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 12 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 246 familiĭ, saŭ 813 suflete, din carĭ 235 contribuabilĭ; locuesc în 246 case.

Sunt 4 bisericĭ: 2 în Valea-Orliĭ, fondate, una la 1774 şi alta la 1829; a treia în Obîrşia, fondată la anul 1802 şi a patra în mahalaua Şcoaleĭ, fondată în anul 1830.

Şcoala datează în comună de maĭ bine de 40 de anĭ.

Locuitoriĭ toţĭ sunt moşnenĭ, agricultorĭ, desfăcînd produsul munceĭ lor parte la Craiova, parte la Rîmnic.

Vite sunt: 21 caĭ, 270 boĭ, 292 vacĭ, 166 oĭ, 33 capre.

O şosea comunală 'ĭ înlesneşte comunicaţia spre N. cu com. Oteşani şi spre S., cu comuna Armăşeşti.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 1031 leĭ anual.

Se mărgineşte la E. cu com. Cîrstăneşti; la V., cu com. Bălteni; la N., cu Oteşani, Măldăreşti şi Pojogi şi la S., cu com. Ulmetul şi Armăşeşti. De la N. la S. este udată de rîul Cernişoara, în care se varsă pîraiele: Stăiculeşti, Racoviţa, Ursul şi Pană. De jur împrejur este înconjurată de dealurĭ, văĭ, poenĭ încîntătoare, precum: Fagul-cu-Ghiare, Priporul-Roşu, Dealul-Dogarul, Vîrful-cu-Dor, Bogdan, Dumbrava, Valea-Pîlşuluĭ, Butilă, Valea-Nisipurilor, dealul Roşiţa, Romani, etc.

Mădulari, *deal,* în raionul com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 168 hect. vie.

Măgaruluĭ (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, jud. Prahova, pl. Peleşul, com. Comarnicul, pe moşia Comarnicul.

Măgaruluĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte de la limita de E. a jud. Dîmboviţa, curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, în raionul com. Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Măgădani, *cătun* al com. Colţi, jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ şi 16 case.

Măgădanuluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, aşezat în partea de E. a com., pe culmea Lupanuluĭ; are o înălţime de 870 metri; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Măgăreţul, *fost sat* deosebit, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, acum unit cu satul de reşedinţă Livezile.

Măgioara, *pîrîŭ,* izvoreşte din mlăştinele saŭ băltagele din partea de N. a desfiinţatuluĭ sat Lacurile, din com. Deleni, jud. Botoşani, şi se varsă în stînga Bahluiuluĭ.

Măgireşti, *com. rur.,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, situată parte pe şesul Tazlăuluĭ-Sărat în locul unde rîul coteşte spre E. şi parte pe costişele dealurilor dintre cele două Tazlăurĭ.

Se compune din 7 cătune: Măgireşti, primărie, Stăneşti, Prăjeşti, Şesurile, Tazlăul şi Mădărzăul.

In Condica Liuzilor (1803), găsim Măgireşti aparţinînd răzeşilor, şi în Statistica din 1873, com. este trecută numaĭ cu cele dintîiŭ treĭ cătune: Măgireşti, Stăneşti şi Prăjeşti.

Pe teritoriul comuneĭ, la V. satuluĭ Măgireşti, sunt nişte şanţurĭ şi nişte grămezĭ de bolovanĭ, aşezate în faţa unuĭ punct de apărare. Se crede că acestea s'aŭ făcut de către Ruşĭ la 1848 şi că armata rusă ar fi staţionat cît-va aci.

Se mărgineşte: la N. cu com. Solonţul; la S., cu comunele: Podurile şi Valea-Arinilor; la V., cu com. Valea-Arinilor şi la E., cu com. Leontineşti.

Pîrîul Ruja încărcat cu pîrîiaşul Stăneasa, şerpueşte printre dealurile Mădărzăul, Chimnetele, Frasinul, al-Vieĭ, Piatra Crăpată, Stăneşti, Chişcul-luĭ-Iordache, Prăjeşti, şi udă satele Stăneşti, Măgireşti şi Şesurile.

Are o populaţie de 416 familiĭ, saŭ 2079 suflete, din carĭ 379 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, care funcţionează din 1865 în satul Măgireşti, întreţinută de stat şi frecuentată de 20 elevĭ; 3 bisericĭ, cîte una în satele: Măgireşti, Stăneşti şi Prăjeşti, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ.

In com. sunt: 316 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 2 industriaşĭ, 7 comercianţĭ, 27 cu profesiunĭ libere, 118 muncitorĭ şi 20 servitorĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 78 locuitorĭ, cu 213 fălcĭ şi 33 prăjinĭ pămînt.

Teritoriul com. are o întindere de 2400 hect. Proprietarĭ marĭ sunt moştenitoriĭ defunctuluĭ Emanuel Crupenschi, posedînd o moşie de 1300 hect.; Const. Mafteiŭ, avînd 40 hect. şi Societatea romînă pentru exploatarea păcureĭ, posedînd 45 hect.

Pădurile (Stăneşti şi Răzeşi-de-Măgireşti) ocupă o suprafaţă de 1840 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 799 hect.

Maĭ sunt pe teritoriul com.: 2 izvoare de apă minerală, din carĭ unul conţine multă pucioasă; izvoare sărate în cătunul Mădărzăul; păcură care se exploatează de către Societatea Romînă; ozocherită; chihlibar pe teritoriul cătunuluĭ Stăneşti; 2 fabricĭ de petroleŭ; 3 morĭ de apă; 1 piuă de bătut sucmane.

Vite sunt: 131 caĭ, 1049 vite cornute, 87 capre, 546 oĭ şi 305 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6332 leĭ, 13 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 4858 leĭ, 6 banĭ.

Teritoriul com. este străbătut pe la S. de şoseaua judeţeană Bacăŭ-Moineşti-Ocna şi de căĭ vecinale şi comunale spre: Solonţul, Valea-Arinilor şi Leontineşti.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 43 kil.; la com. Moineşti, reşedinţa plăşeĭ, 8 kil.; la com. Leontineşti, 5 kil.; la com. Podurile, 7 kil.; la com. Solonţul, 4 kil.; la com. Valea-Arinilor, 4 kil.

Măgireşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, situat pe pîrîul Ruja. Are o populaţie de 200 familiĭ, saŭ 898 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 10 elevĭ; o biserică, clădită de locuitorĭ la 1822, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 5 cîrciumĭ; o fabrică de petroleŭ.

Vite sunt: 67 caĭ, 536 vite cornute, 8 capre şi 133 porcĭ.

Măguleasca, *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Vispeşti; face un corp cu Borduşeşti.

Măgura, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Pîrscovul, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, la 26 kil. de oraşul Buzăul.

Limitele sale sunt: la N., rîul Buzăul, coprinzînd porţiunea de la gura izvoruluĭ Puturosul, com. Vipereşti, şi până la podul de Palanca (Izvorul-Palanca); la E., în sus pe izvor şi pe hotarul despărţitor al moşiilor: Palanca şi Ghiculeşti (Palanca-d.-j.), urcînd în piscul Vîrful-Cerbuluĭ; la S., din Piscul-Cerbuluĭ, slemnea munţilor Ciolanul, trecînd la Crucea-Ciobanuluĭ şi Crucea-luĭ-Pavel, până în vîrful Cetăţuea; la V., din vîrful Cetăţueia, pe hotarul pădureĭ statuluĭ Valea-Largă, apoĭ pe hotarul moşieĭ Pîcleanca, întîlnind izvorul Puturosul, al căruĭ curs formează hotar până la vărsarea sa în rîul Buzăul.

Suprafaţa comuneĭ e de 5936 hect., din carĭ 695 locurĭ arabile, 3218 pădure, 327 fîneaţă, 751 izlaz, 148 livezĭ, 10 vie şi 787 sterp.

Proprietăţĭ însemnate sunt: Ciuta-Vernescu, Ciuta-Moşnenilor-Ciuteni, Ciuta-Finteşti, Palanca, Pîcleanca şi proprietăţile statuluĭ: Măgura şi Unguriul.

Terenul este accidentat de multe dealurĭ şi coline ce se ridică pe malul drept al rîuluĭ Buzăul şi care culminează în Muntele-Ciolanuluĭ.

E avută în substanţe minerale şi maĭ cu seamă in ape, din care maĭ însemnate sunt: apele sulfuroase de la Nifon şi Ciuta, apoĭ Ciuciurele de la Unguriul, cu apă potabilă, cea maĭ renumită din judeţ, Fîntîna-de la-Elizeŭ, etc. De deosebită importanţă este cariera de la Ciuta, unde se găseşte, în imense depozite, piatră de construcţiunĭ de o calitate superioară; apoĭ maĭ sunt gismente de gips, urme de sare, lignită, etc.

Se compune din 3 cătune: Ciuta, Măgura şi Unguriul, avînd fie-care maĭ multe cătunaşe cu sub-diviziunĭ.

Are o populaţie de 2270 suflete; o şcoală în com. Măgura, frecuentată de 45 elevĭ şi 2 eleve; 3 bisericĭ, în cătunele Măgura, Unguriul şi Ciuta, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae, pe lîngă care

se maĭ adaugă schitul Nifon, unde s'a instalat un spital rural. Tot aci se află şi băile sulfuroase Nifon, acum părăsite.

Cîrciumĭ sunt 14.

Comuna e vechie; se găsesc hrisoave din 1558, care menţionează de satele Măgura şi Unguriul.

Vite: 422 boĭ, 148 vacĭ, 100 viţeĭ, 2 bivolĭ, 3 bivoliţe, 17 caĭ, 9 ĭepe, 6 mînzĭ, 1270 oĭ, 76 capre şi 150 porcĭ.

Stupĭ sunt 36.

Se fac 3 tîrgurĭ: două în comună Măgura, la 29 Iulie şi la 6 August şi unul în căt. Ciuta, la 21 Noembrie.

Căĭ de comunicaţie: şoseaua judeţeană Buzăŭ-Frontiera; un important vad peste rîul Buzăŭ, unde se află un pod umblător şi luntre, în cazul cînd rîul vine mare, vad prin care se pune în comunicaţie cu com. Pîrscovul şi cu şoseaua judeţeană Ruşiavăţul-Buzăŭ; şoseaua Măgura-Nifon şi alte drumurĭ naturale.

Măgura, *com. rur.*, jud. Vlaşca, compusă din cătunele: Măgura-Lăceanca-Gurueni, Măgura-Budueasca, Vităneşti, şi Găvăneşti; situată în extrema V. a judeţuluĭ şi a plăşeĭ Cilniştea, pe văile Cleniţa şi Teleorman, la unirea lor, la 65 kil. de Bucureşti, la 47 kil. de Giurgiŭ şi la 36 kil. de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 2860 suflete, din carĭ 638 contribuabilĭ.

Sunt: 2 şcolĭ, una în căt. Măgura, de băeţĭ, zidită la 1861 de răposata Safta Catrişoaia, fosta proprietară, şi frecuentată de 31 elevĭ şi a doua, de fete, în com. Budueasca, frecuentată de 8 eleve.

Şase bisericĭ: la Măgura-Buduiasca, Măgura-Lăceanca, Gurueni, Braniştea, Vitaneşti şi Găvăneşti, constitue parohia Măgura-Lăceanca. Sunt deservite de 3 preoţĭ şi 9 cîntăreţĭ.

Maĭ are 9 cîrciumĭ, o moară pe apă.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6084 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4758 leĭ.

Teritoriul comuneĭ este udat de rîul Cleniţa ce vine din Negreni şi se varsă în Teleorman la Lăceanca.

Măgura, *cătun*, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Bleici.

Măgura, *cătun* de reşedinţă al com. Măgura, jud. Buzăŭ, cu 950 locuitorĭ şi 226 case. Are sub-diviziile: Bradul (Păşeşti), Schitul-Nifon şi Băile.

Măgura, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mierleşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la N. comuneĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Iminogul.

Are o populaţie de 400 locuitorĭ, din carĭ 60 împroprietăriţĭ după legea rurală; o biserică, zidită la 1783 şi reparată la 1880 şi avînd de ctitorĭ pe preotul Drăgoĭ, Maria preoteasa şi Stoian diaconul.

Vite: 150 boĭ, 80 vacĭ, 57 caĭ şi ĭepe, 250 oĭ şi 47 rîmătorĭ.

Măgura, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mihăeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 509 locuitorĭ.

In sat este o biserică cu următoarea inscripţie:

> Acest sfînt Amvon la care se prăznueşte hramul Sf. Ioan Botezătorul, din temelie s'a zidit şi clopotniţa la leat 1844, în zilele Domnuluĭ nostru Gheorghe Bibescu-Voevod şi s'aŭ înfrumuseţat cu zugrăveală, de ctitoriĭ Gheorghe Ioan, Ioan Ereŭ, etc.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala din căt. Mihăeşti, care este la 1 kil. depărtare.

Prin mijlocul satuluĭ trece calea ferată Drăgăşani-Rîmnicul şi şoseaua naţională Rîmnicul-Rîul Vaduluĭ.

Măgura, saŭ **Buduiasca,** *cătun*, jud. Vlaşca. Vezĭ Budăiasca.

Măgura, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Cireşul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Măgura, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. rur. Greci.

Măgura, *schit*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, la V. de Tîrgul-Ocna, pe un podiş al munteluĭ cu acelaşĭ nume, cu un loc de arătură, fîneţe, o livadă şi un ĭaz. Biserica şi chiliile sunt de zid, toate în partea despre Tîrgul-Ocna, cu o vedere frumoasă în spre oraş şi spre întreaga vale a Trotuşuluĭ. Se zice că biserica ar fi clădită de Constantin Racoviţă-Voevod, la 1756. Pe clopotul cel mic se află însemnat anul 1757. Acest schit este întreţinut de Epitropia spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iaşi. Se administrează de un superior şi este locuit de 3 călugărĭ. Inscripţia care este pe frontonul bisericeĭ a fost făcută de egumenul Grigore, care s'a întemeiat maĭ mult pe tradiţiĭ, de cît pe documente sigure. Din această inscripţie reiese că s'ar fi clădit aci 2 bisericĭ înainte de sfîrşitul sec. al XVII-lea, din care s'aŭ constatat urme în poiana de lîngă actuala biserică şi într'un loc alăturat cu aceasta. Printre ctitorĭ se citează un anume Cantemir şi pe Mihaiŭ Racoviţă.

Măgura, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Ber-

zunțul, din șira Măgura-Berzunțului.

Măgura, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, cu izvoare de ape sărate.

Măgura, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Valea-Rea, acoperit de pădure și fîneață.

Măgura, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Brăești, format din stîncĭ acoperite de pinĭ și mesteacănĭ.

Măgura, *munte*, la N. de orașul Cîmpulung, jud. Muscel, din poalele căruia izvorește canalul ce străbate orașul.

Măgura, *ramură de munțĭ*, ce se detașează din piscul Ceahlăuluĭ, spre hotarul Transilvanieĭ, jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul. Formează legătură cu dealul Arșița-Zableĭ. Se maĭ numește și Hegheșul.

Măgura, *ramură de munțĭ*, jud. Neamțu, plasa de Sus-Mijlocul, com. Filioara, situată în vecinătatea mănăstirilor Văraticul și Agapia.

Are piscurile cele maĭ însemnate: Ciungi, Dealul-Mare, Poiana-Țigănceĭ, Piatra-luĭ-Moș-Aron și Ciardacul.

Măgura, *munte*, jud. Putna, situat între rîurile Putna și Milcovul, din sus de orașul Odobești. La poalele munteluĭ sunt așezate renumitele podgoriĭ de la Odobești. Vîrful cel maĭ înalt este la Titila, d'asupra schituluĭ Taroi.

Măgura, *munte*, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din culmea Lupan; brăzdează partea de N. a comuneĭ, întinzîndu-se printre pîrîul Necule și Rîmnicelul; este acoperit cu pădurĭ seculare; în timpul vereĭ se fac acĭ stîne de oĭ, unde se fabrică cașcaval.

Măgura, *culme de munțĭ*, jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din Dealul-Roșu; se întinde în partea de V. a comuneĭ, printre pîraiele Rîmnicelul și afluentul săŭ Cerbul.

Vîrful principal este Măgura-Ganea, înalt de 900 m. și acoperit cu pășunĭ și pădurĭ.

Măgura, *șir de dealurĭ*, în jud. R.-Sărat; brăzdează partea de E. a com. Odobasca din plasa Orașuluĭ; intră în pl. Marginea-d.-s., întinzîndu-șĭ ramificațiunile prin comunele Urechești și Popești; se întinde pe o lungime de 18 kil.; înălțimea variază între 650—320 m.; este acoperit cu pășunĭ la N. și mijloc, cu viĭ și semănăturĭ, la S.

Măgura, *unul* dintre *piscurile munteluĭ* La-Coarne, jud. Suceava, com. Bogdănești.

Măgura, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Scorțeni, de pe teritoriul satuluĭ Pustiana. De acĭ s'a scos maĭ înainte păcură.

Măgura, *deal*, pe moșia Ibănești, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, pe muchia căruia, în partea de S.-V. a satuluĭ, se ridică cel maĭ înalt pisc din tot județul.

Acest deal are circumferință de 4460 m. Terenul este compus din nisip, lut și piatră. Suprafața cam trunchiată are 1115 m. împrejur. Aicĭ se văd urmele bine cunoscute ale uneĭ cetățuĭ în formă rond-ovală, cam de 90 m. lungime, iar șanțul dinprejur are o adîncime de 3 m. în partea S.-E. Intrarea în cetățue se presupune a fi fost despre S.-E., pe unde se cunoaște că începe urma de drum la vale către sat.

Maĭ spre N. de cetățue, la o mică depărtare, se vede o altă ridicătură de pămînt, ce poartă numirea de Straja, despre care tradiția spune că ar fi servit ca stație de veghere pentru cetate.

Tot pe muchia dealuluĭ, cam la 800 m. de cetate, este o altă ridicătură de pămînt, numită Movila-Mare, în circumferință la bază de 111 m., cu o înălțime de 9 m., de pe care se vede toată suprafața din circumferința cetățueĭ. Legenda zice că pe acest loc ar fi fost din vechime o mănăstire, de aceea și dealul în partea aceasta se numește Dealul-Mănăstireĭ.

Sub Dealul-Măgureĭ, în partea S.-E. de satul de astăzĭ Ibăneasa, se află localitatea numită Seliștea-Veche, unde se zice că a fost satul vechiŭ, pe care loc se văd urmele bisericeĭ; se găsesc resturĭ de hîrburĭ, cărămizĭ și fierăriĭ.

Măgura, *movilă*, jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Băiceni, pe coasta căreia e situat satul Coasta-Măgureĭ.

Măgura, *deal* mare și *punct de observațiune*, în jud. Mehedinți, com. Negoești, cătunul Padeșul, plaiul Cloșani.

Măgura, *deal* mare, în jud. Mehedinți, com. rur. Mărești, plaiul Cloșani.

Măgura, *deal*, cu direcția S.-E., jud. Prahova, pl. Filipești, com. Dițești.

Pe deal sunt plantate viĭ, prunĭ, nucĭ și merĭ; parte din ele, fiind

distruse de filoxeră, servă de pășune.

Măgura, *deal,* la V. com. Poiana, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o pozițiune frumoasă și este acoperit cu crîng, pădure și livezĭ pentru pășunatul vitelor.

Măgura, *deal,* se desface de la N. din dealul Făstîci, com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, se întinde prin com. Coșești, pl. Racova, unde prin înălțimea luĭ predomină toate locurile din împrejurimĭ; din el se desfac culmile: Dealul-Mare și Coșca.

Măgura, *deal,* în partea de V. a com. Girbești, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. Ține de comuna Țibănești. Are direcțiunea de la N. la S. și înălțimea cea maĭ mare o atinge la locul numit Cetatea. Acest deal, privit din valea despre E., are aspectul unuĭ munte. La partea de S. a luĭ are un pisc în forma uneĭ movile. Este acoperit cu pădurĭ.

Măgura, *deal,* în partea de N.-V. a com. Hîrșova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, acoperit cu pădure; are o înălțime mare; de pe vîrful luĭ se vede toate localitățile dimprejur.

Tradițiunea zice că, în timpul războiuluĭ din Valea-Racoveĭ, Stefan-cel-Mare alesese acest loc ca punct de observație, unde se văd și până astăzĭ urmele unor șanțurĭ și a uneĭ subterane, numită de popor Beciul-luĭ-Ștefan-Vodă.

Măgura, *deal,* în jud. Vilcea, pl. Oltul-d. s., com. Mihăești, care, împreună cu Carantina și Cornățelul, formează un lanț ce se prelungește din hotarul com. Greci la N., până la hotarul com. Turcești la S. Coama acestuĭ lanț servește de limită între com. Mateești, jud. Gorj, și com. Alunul.

Măgura, *deal,* la N. com. Stroești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, care o desparte de com. Slătioara. Partea de S. a dealuluĭ este prevăzută de o mulțime de rîpĭ. Pe coasta de S. se găsește multă peatră de var.

Măgura, *deal,* în jud. Vîlcea, plaiul Horezul. Brăzdează com. Slătioara, de la E. la V. In rîpile și în partea de S. a Măgureĭ se găsește piatră de var. In partea de N.-V. a Măgureĭ sunt 2 izvoare cu apă sulfuroasă, pe carĭ locuitoriĭ le numesc Glod.

Măgura, *baltă* mare, în centrul cătunuluĭ Măgura, com. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, formată de valea Boalca, care străbate com. Mihăești dela V. spre S.-E. și se varsă în Olt. Malurile sale, aproape de confluență, sunt mlăștinoase.

Măgura, *izvoare cu apă minerală,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca. Sunt 2 izvoare a căror apă conține următoarele substanțe: sare amară și pucioasă în mare canditate, apă, magnezie carbonică, gips, magnezie cu micĭ depozite de sare, etc.

Măgura, *localitate,* în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ, numită și Bordeiul-de-Sare, unde se găsește sare în mare cantitate.

Măgura, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura, fostă în vechime a luĭ Radu Descultul, dăruită luĭ de Basarab-Voevod, însă greșind Domnuluĭ, și-a răscumpărat capul cu această moșie. Mircea-Voevod, fiul luĭ Radu, printr'un hrisov din 1558, Iunie, o dăruește Episcopieĭ, fixîndu-ĭ hotarele din apa Buzăul pe Tocileasa în sus până în Predeal, până la Cetățue și până în Tocileasa. Măgura, ca proprietate a Episcopieĭ, avea 2260 hect, din care 280 arabile, 150 fîneață, 170 izlaz, 74 livezĭ și pădure; trecînd la Stat, după ce s'a dat împroprietăriților din 1864 cam 483 hect., restul s'a încorporat cu moșia Unguriul, dînd naștere moșieĭ Măgura-Unguriul.

Măgura, *pădure* particulară, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești. Este populată cu stejarĭ, fagĭ, carpenĭ și brazĭ. Are o întindere de 715 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Măgura, *pădure* foioasă, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moinești, cu o întindere de 220 hect. și supusă regimuluĭ silvic.

Măgura, *pădure,* jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cât. Valea-Rea; face cu Dosul-Văeĭ-Rele un corp de 400 hect.; proprietarĭ: moșneniĭ Vălirenĭ, apoĭ Tănăseștiĭ și Jitieniĭ.

Măgura, *pădure* a statuluĭ, in întindere de 550 hect., jud. Ilfov. Vezĭ Hotarele.

Măgura, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, proprietatea moșnenilor Dragoslovenĭ, pendinte de com. Dragoslavele, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel, în întindere de 100 hect.

Măgura, *pădure,* pe Domeniul Coroaneĭ, com. Bicazul, moșia cu același nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; se unește cu pă-

durea Smida; se arendează cu 30000 leĭ anual.

Pe coprinsul aceste moşiĭ sunt 16 herăstrae.

Măgura, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Prahoviţa, pl. Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Feţele-Grîuluĭ (175 hect.) şi Irmăneşti (200 hect.), formează pădurea Valea-Pietreĭ.

Măgura, *podiş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, format de muntele Măgura-Ocneĭ, avînd înălţimea de peste 500 metri.

Măgura-Albă, *trup de pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, care, împreună cu muntele Netedul şi Dosul, are 1625 hect. şi formează pădurea Costeşti, de care maĭ aparţin trupurile Padina-Seacă, Alunul şi Pîraiele.

Măgura-Berzunţuluĭ, *şiră de munţĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, a căreĭ zare hotăreşte com. Berzunţul spre com. Doftana.

Măgura-Brăteştilor, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsăneşti, în care se află un loc numit Piatra-Galbenă.

Măgura-Budoiasca, *trup de moşie,* fost al statuluĭ, în judeţul Teleorman. A fost vindut, în 1889, cîtor-va locuitorĭ din oraşul Alexandria.

Măgura-Caşinuluĭ. Vezĭ Măgurişul, vîrf de munte, jud. Bacăŭ.

Măgura-cu-Cîntarul, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Măgura-cu-Leşile, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din muntele Stepcul-Mare; se întinde printre rîul Rîmnicelul şi afluentul săŭ Pîrîul-Necule; brăzdează partea de N. a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac aci stîne cu oĭ.

Măgura-Domesniculuĭ, *ramură de munţĭ,* jud. Neamţu. Vezĭ Domesnicul.

Măgura-Lăceanca, *cătun,* jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, com. Măgura, situat la vărsătura Cleniţeĭ în Teleorman.

Este proprietatea statuluĭ, rămasă de la V. Paapa. Suprafaţa moşieĭ, împreună cu trupurile, este de 6350 hect., din carĭ 450 hect. pădure, compusă din trupurile Tăioasa, de 300 hect., şi Caraghiozul, de 150 hect. Se arendează anual, împreună cu trupurile, cu 65000 leĭ.

Are: o şcoală zidită de V. Paapa, frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ion Botezătorul.

S'aŭ împroprietărit în 1864, în toate cătunele de pe această proprietate, 402 locuitorĭ: cărora li s'aŭ dat 1206 hect. pămînt. (Vezĭ com. Măgura).

Măgura-Lăceni saŭ **Lăceanca,** *trup de moşie,* jud. Teleorman, pe pîrîul Teleorman. Făcea parte până la 1875 din com. Măgura care e în judeţul Vlaşca şi care pe atuncĭ figura ca com. în pl. Tîrguluĭ din judeţul Teleorman. Se învecineşte la E. cu rîul Teleorman; la V., cu moşia Măgura-Buduiasca, fostă proprietate a statuluĭ. O mică parte se întinde şi în jud. Teleorman.

Măgura-luĭ-Moş-Mihaiŭ-Anghel, *urme de cetate,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Cioroiaşul, în N.-E. com., în plaiul de viĭ, numit Braniştea. Pe acolo se găsesc pietre marĭ, cărămizĭ carĭ, se zice, datează din timpurĭ vechĭ.

Măgura-Mare, *măgură,* situată în partea de N. a com. Seaca-Belciugatele, pl. Şerbăneşti, jud. Olt; e acoperită cu semănăturĭ.

Măgura-Mare, *măgură,* în jud. Teleorman, com. Belitori, la V.; are 14 m. înălţime şi 60 m. ocol la bază.

Măgura-Mare, *măgură,* judeţul Olt, pl. Şerbăneşti, com. Mihăeşti-d.-j., situată la 1 kil. spre E Are o înălţime cam de 6 m., şi o circonferinţă la bază de 45 m. Din vîrful eĭ se poate vedea toată comuna.

Măgura-Mare, *măgură,* judeţul Olt, pl. Siul-d.-j., pe teritoriul com. Bălăneşti, la 600 m. spre S. Are o circonferinţă la bază de 235 m. şi o înălţime cam de 12 m. Imprejurul eĭ s'aŭ găsit diferite scule: suliţĭ, săgeţĭ, pintenĭ şi alte obiecte de fier. Se zice că ar fi făcută de Tătarĭ, dar maĭ probabil e că s'a ridicat de Geţĭ saŭ Dacĭ.

Măgura-Mică (Moviliţa), *numire,* dată uneĭ părţĭ din *moşia* Găvăneşti, jud. Buzăŭ, pe care s'aŭ împroprietărit însurăţeiĭ în 1881, dîndu-li-se cam 150 hect., pe malul stîng al rîuluĭ Buzăŭ, din care 10 pentru şcoală şi cimitir.

Măgura-Mică, *vechie numire a cătunuluĭ* Moviliţa, din comuna Găvăneşti, jud. Buzăŭ.

Măgura-Neagră, *munte,* între

Mădeiul și Broșteni, județul Suceava.

Măgura-Ocneĭ, *munte,* județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, care are forma uneĭ potcoave și are un podiș în partea sa culminantă. Este situat d'a dreapta Trotușuluĭ, acolo unde acesta se unește cu Slănicul. Din partea despre N., pe coasta sa, se află cariere de piatră, iar pe vîrf, în spre Tîrgul-Ocna, se află schitul Măgura.

Măgura-Ocnelor, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotuș, compusă din 4 trupurĭ: Schitul, Stîna, Aurul și Căpriorul, proprietatea Caseĭ Sf. Spiridon din Iași. Are o întindere de 146 hect. și este amenajată.

Măgura-Șomuzuluĭ. Vezĭ Șomuzul, ramură de munțĭ, jud. Neamțu.

Măgura-Unguriul, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în jud. Buzăŭ, com. Măgura. Are cam 2050 hect., din carĭ 1062 pădure, apoĭ fînețe, livezĭ, zăvoaie cu cătină, locurĭ sterpe și cam 200 hect. arabile, carĭ s'aŭ dat în loturĭ locuitorilor.

Măgura-Urzicari, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 300 hect., pendinte de com. Vărbilăul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Valea-Bisericeĭ (200 hect.), formează pădurea Vărbilăul.

Măgureĭ (Vîrful-), *deal,* în partea de V. a com. Vărbilăul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, acoperit cu pădure, printre care se află și petice de poenĭ.

Măgureĭ (Vîrful-), *munte* (1208.3 m. alt.), jud. Suceava, com. Mălini.

Măgurelele, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Podgoria, situată lîngă rîul Teleajenul, pe șoseaua Ploești-Bratocea.

Se compune din 4 cătune: Coada-Maluluĭ, Măgurelele, Protosinghelul și Zamfira.

Are o școală, înființată la 1858. Localul e proprietatea comuneĭ.

Măgurelele, *com. rur.,* pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată pe deal, la S. de București, lîngă rîul Sabarul, la 10 kil. de București.

Se compune din satele: Dumitrana, Filipescu, Ghermani și Otetelișanu, cu o populație de 1351 locuitorĭ, carĭ trăiesc în 285 case.

Se întinde pe o suprafață de 2095 hect.

Institutul Otetelișanu, Frații Ghermani și statul, aŭ 1400 hect. și locuitoriĭ 695 hect. Proprietariĭ cultivă 1008 hect. (73 sterpe, 166 izlaz, restul vie și pădure). Locuitoriĭ cultivă 579 hect. (38 sterpe, 62 izlaz, restul vie).

Comuna are 279 contribuabilĭ cu un budget de 4839 leĭ la veniturĭ și 4810 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ, la Dumitrana, Ghermani și Otetelișanu; 2 școale mixte; 1 heleșteŭ; 1 moară cu apă; 7 podurĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 856 (189 caĭ și epe, 16 armăsarĭ, 304 boĭ, 176 vacĭ și vițeĭ, 11 taurĭ, 11 bivolĭ și 149 bivolițe) și al celor micĭ de 3869 (4 capre, 69 porcĭ, 3796 oĭ).

Dintre locuitorĭ 310 sunt plugarĭ, 15 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 194 plugurĭ: 140 cu boĭ, 54 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 170 care și căruțe: 142 cu boĭ, 28 cu caĭ.

Improprietărițĭ 166 locuitorĭ, și neîmproprietărițĭ, 168.

Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Răposatul boer I. Otetelișanu a lăsat, prin testamentul din 1876, ca, după încetarea din vĭeață a soțieĭ sale, moșia sa Măgurele, castelul săŭ de aci și prea frumosul parc ce-l înconjoară, să serveascâ unuĭ institut de fete Romînce «cărora li se va da o creștere și educație de bune mume de familie, fără pretenție saŭ lux; prisosul ce va rămînea după budgetul anuluĭ se va capitaliza spre a da zestre acelor fete, care nu va fi nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de 200 galbenĭ uneia». Această avere o administrează acum Academia Romînă și în acest scop s'a transformat frumosul castel din Măgurele într'un local pentru institut de fete, care s'a inaugurat la deschiderea anuluĭ școlar 1894—95, cînd a început să funcționeze prima clasă cu 15 eleve. Următoriĭ patru anĭ aŭ maĭ fost primite cîte 15 eleve, ast-fel că organizarea Institutuluĭ s'a săvîrșit abia în anul școlar 1898—99, cînd eraŭ cincĭ clase secundare cu cîte 15 eleve, cu totul 75 eleve. De aicĭ înainte s'aŭ primit cîte 16 eleve de fie-care clasă, decĭ 80 în cele cincĭ clase.

Școala e de caracter special. Elevele primesc pregătirea ce se dă în școlile secundare de fete și fac în acela-șĭ timp practică în toate ramurile gospodărieĭ casnice, precum și în croitorie, atît în cea de albiturĭ, cît și în cea de haine. Cheltuelile Institutuluĭ aŭ fost prevăzute în budgetul anuluĭ 1900—901 în suma de 77614 leĭ, 80 b. Până acum aŭ ieșit din Institut 30 de absolvente, prima serie de 15 în Iulie 1899, iar a doua serie în Iulie 1900.

După niște documente păstrate parte în Archivele statuluĭ, parte la Episcopia de Rîm-

nic, Măgurele aŭ fost moşia de zestre a Doamneĭ Stanchiĭ şi aŭ trecut în urmă la Domniţa Ilinca, fiica luĭ Nicolae-Vodă Petraşcu şi nepoata luĭ Mihaiŭ-Vodă Viteazul, care le-a lăsat fiiuluĭ săŭ Şerban-Vodă Cantacuzino.

Aicĭ, la moşia sa Măgurelele, a ţinut Mihaiŭ-Vodă Viteazul consiliŭ de răsboiŭ maĭ 'nainte de a fi luat hotărîrea să dea pept cu Sinan-Paşa la Călugăreni.

Măgurelele, *com. rur.*, jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, situată la extremitatea de S.-V. a plășeĭ, pe malul stîng al Dunăreĭ, lîngă orașul de reședință, T.-Măgurele. Are un mic cătun, Bulgarul, format din prisosul de însurăţeĭ.

Satul Măgurelele se află pe şesul dintre oraş, gară şi viile din dealul Suroaia. Cătunul e situat pe o limbă de pămînt ce înaintează spre lunca Dunăreĭ, la o mică depărtare de comună, în partea de S.

Dunărea, cu insulele şi lunca eĭ, com. Flămînda, oraşul de reşedinţă T.-Măgurele şi moşia până în rîul Oltul, formează limitele comuneĭ, care se găseşte pe domeniul statuluĭ Turnul.

Locuitorĭ împroprietăriţi sunt 247, cărora li s'aŭ dat 1067 hect.

Sunt 292 hect. viĭ, situate, cea maĭ mare parte, în valea Turnuluĭ, la 3 kil.; o parte pe dealul Suroaia şi o parte, în vale, la N. comuneĭ.

Partea de S. a comuneĭ este udată de Dunăre, începînd din dreptul pichetuluĭ de frontieră No. 3 şi Balta-Berceluiuluĭ.

Are o populaţie de 395 fam., saŭ 1840 sufl., din carĭ 340 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu transportul cerealelor de la magaziĭ, la portul Turnul-Măgurele.

Cultura viilor se face pe o scară întinsă, iar din Balta-Berceluiuluĭ se recoltează mult stuf şi papură.

Are: două şcolĭ, una de băeţĭ, frecuentată de 37 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 15 eleve; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ; două instalaţiunĭ micĭ de săpunărie şi de tăbăcărie.

Vite sunt: 205 caĭ, 655 vite marĭ cornute, 1030 vite micĭ cornute şi 83 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5699 leĭ, 48 banĭ, la veniturĭ şi de 5687 leĭ, 55 banĭ, la cheltuelĭ.

Căile de comunicaţiune sunt: şoseaua judeţeană Turnul-Zimnicea care străbate comuna şi ia direcţiunea pe sub Dealul-Viilor şi de acolo la cătunul Ciuperceni şi la com. Traian. Din această şosea, despre oraşul Turnul, se ramifică o linie la magazia de mărfurĭ de la gară şi o alta spre oraşul Turnul.

Pe teritoriul comuneĭ trece şi parte din şoseaua naţională Turnul-Alexandria, şoseaua Turnul-Port şi calea ferată.

Tot din raza comuneĭ pornesc la N. maĭ multe drumurĭ care se unesc cu şoseaua naţională Turnul Alexandria şi cea judeţeană Turnul-Roşiori.

Incepînd din malul bălţiĭ Berceluiuluĭ spre V., pararel cu ţărmul Dunăreĭ şi până în Olt, s'a construit un dig pentru apărarea oraşuluĭ Turnul-Măgurele şi a uneĭ părţĭ din comună de inundaţiunile Dunăreĭ.

In cătunul Bulgarul, pe o înălţime, se văd încă întăriturile unde se afla aşezată una din bateriile ruseştĭ care bombardaŭ Nicopoli în războiul din anul 1877.

Măgurelele, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgurelele, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Măgurelele, *fort*, în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Măgurelele-Filipescu, *sat*, jud. Ilfov, pl. Sabarul. Vezĭ Filipescu.

Măgurelele-luĭ-Asan, *sat*, jud. Ilfov. Vezĭ Ghermani.

Măgurelele-luĭ-Otetelişanul, *sat*, jud. Ilfov. Vezĭ Otetelesanu.

Măgureni, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Filipeşti, situată pe malul stîng al pîrîuluĭ Prahoviţa şi pe malul drept al rîuluĭ Prahova, la 20 kil. de Ploeşti, capitala judeţuluĭ, şi la 6 kil. de Filipeşti, reşedinţa plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Măgureni, Cocorăşti-Capliĭ, Păroasa şi Năvăceşti, pe o întindere de 2050 hect. şi cu o populaţie de 574 familiĭ, saŭ 2590 suflete, din carĭ: 473 contribuabilĭ. Locuesc în 560 case.

Sunt două bisericĭ, din care una în cătunul Măgureni, cu hramul Sf. Treime, avînd ca ctitor pe Păuna Spătăreasa, fondată în anul 7179, după cum se vede din următoarea inscripţiune:

«Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică ridicatu-s'aŭ din temelie întru lauda sfinteĭ şi de vieaţă făcătoare nedespărţite Troiţe adevărateĭ Dumnezeirĭ, de robiĭ luĭ Dumnezeŭ Păuna Spătăreasa a răposatuluĭ Drăghiciŭ Cantacuzino bivvel Spătar şi fecioriĭ eĭ: Pîrvu, Constantin, Şerban, Grigoraşcu Cantacuzinescĭ; domnind Creştinul Io Antonie Voevod, mesiţa August în 20, 7179 (1671).

A doua biserică e în cătunul Cocorăşti, fondată la anul 1826 de Grigore Caribolu. Ambele bisericĭ sunt deservite de 4 preoţĭ.

Şcoala există în comună de

vre-o 40 anĭ și este frecuentată de 65 băețĭ și 30 fete.

Lîngă biserica din cătunul Cocorăști sunt niște ruine vechĭ ale uneĭ bisericĭ, ce ar fi existat zice-se, pe timpul luĭ Negru-Vodă.

Locuitoriĭ, în număr de 398, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile proprietarilor Costache Cantacuzino și Constantin Caribolu, din care li s'aŭ dat 1624 hect.

Vite sunt: 231 caĭ, 20 ĭepe, 634 boĭ și vacĭ, 5 bivolĭ, 16 capre, 1089 oĭ și 721 porcĭ.

Comerciul se exercită în comună de 12 cîrciumarĭ.

Budgetul e la veniturĭ de 7439 leĭ și la cheltuelĭ, de 6278,88 leĭ.

Prin Măgureni, trece calea ferată și calea națională Ploești-Predeal și două șosele: una care traversează cătunul Măgureni, legînd comunele: Călinești, Edera și Provița și a doua, care traversează cătunul Cocorăști, legîndu-l de comuna Călinești și de orașul Cîmpina.

Aceste două din urmă șosele sunt plantate cu teĭ încă de pe la anul 1830 de către Caimacamul Const. Cantacuzino, fostul proprietar al moșiĭ Măgureni, care aparține astăzĭ D-luĭ George Gr. Cantacuzino.

E brăzdată de dealurile Ghimelia și Mateiasca, care aparțin proprietaruluĭ, avînd pămînt bun, și servind de livezĭ.

Afară de rîul Prahova și pîrîul Prahovița, comuna Măgureni este străbătută de văile: Bouluĭ, Murelor, Rudeĭ, Purcăreața, Seaca și Plopuluĭ.

Se mărginește la N. cu comunele Cîmpina și Prahovița, la S. cu comuna Călinești, la E. cu comuna Florești și la V. cu comuna Iederile.

Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultură cu fabricarea varuluĭ și a cărămideĭ. Sunt: 13 fabricanțĭ de var și 25 fabricanțĭ de cărămidă. Se fabrică în comună multă țuică și vin. Sunt foarte mulțĭ pomĭ roditorĭ.

Măgureni, *com. rur.*, la extremitatea de V. a plășeĭ Tîrguluĭ, jud. Teleorman, limotrofă cu jud. Olt, situată pe valea Bratcovuluĭ, și străbătută în toată lungimea de pîr. cu același nume.

Se învecinește la S.-E. cu com. Măldăeni, de care nu e departată de cît numaĭ cu vre-o 500 m.; la E. cu comuna Scrioaștea; la N. cu comuna Bălțați; la V. cu comunele Mihăești-d.-s. și Mihăiești-d.-j., din județul Olt. Comuna Măgureni poartă și numirea de Ciocanul.

Din pîrîul Bratcov și din izvoare s'a format un eleșteŭ care se numește Morușul.

Intinderea comuneĭ, cu moșia aflată pe dînsa e de aproape 2500 hect., dimpreună cu locurile împroprietăriților de la anul 1864. Din acestea d-nul N. Butculescu posedă 1183 hect. arabile. Locuitoriĭ împroprietărițĭ sunt în număr de 267, pe o întindere de 1108 hect. Pe porțiunea delimitată locuitorilor se găsește și 93½ hect. de viĭ, iar pe a proprietățeĭ 5 hect.

Populațiunea comuneĭ este de 432 familiĭ, saŭ 1507 suflete, din carĭ 326 contribuabilĭ.

Vite: 869 vite marĭ cornute, 156 caĭ, 16 măgarĭ, 1808 oĭ, 15 capre și 353 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 4423, banĭ 5 la veniturĭ și de leĭ 4147, banĭ 79, la cheltuelĭ.

Are o școală, cu un local propriŭ, frecuentată de 24 elevĭ; o biserică, deservită de 3 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Drumurile sunt: spre Mihăești-d.-j. din jud. Olt, spre comuna Bălțați, prin Măldăeni, și spre orașul Roșiori-de-Vede, prin șosele vecinale.

Măgureni, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, situat pe țărmul stîng al brațuluĭ Borcea și spre E. în apropiere de orașul Călărași. A purtat înainte numele de Crețeni.

Formează astăzĭ o parte a orașuluĭ Călărași, purtînd numirea de mahalaua Măgureni.

Măgureni, *sat,* jud. Ilfov, pl. Sabarul. Vezĭ Florești-d.-s.

Măgureni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipești, jud. Prahova, cu o populație de 1761 locuitorĭ.

Măgureni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Crețeni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. E coprins între pîrîul Negropița și dealul Cotroceni. Are o populație de 185 locuitorĭ; o biserică, reparată la 1888 de Fîrtat Diță și fiiĭ săĭ.

Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864.

Măgureni, *curea de moșie,* în jud. Dolj, pl. Balta, com. Grecești, aparținînd moșnenilor Măgureni.

Măgureni (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moșia Muntele-Măgureni, pendinte de com. Provița-d.-j., jud. Prahova.

Măguricea (Vîrful-Măguriceĭ), *cătun,* în jud. Buzăŭ, com. Măruntișul, cu 140 locuitorĭ și 31 case.

Măguricea, *munte,* în jud. Suceava, între Mădeiul și Broșteni, avînd 1235 m. alt.

Măguricea, *munte,* în jud. Su-

ceava, comuna Mălini, 981 m. altitudine.

Măguricea, *deal,* în jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti, ce se înalţă în dreapta Trotuşuluĭ şi pe coasta căreia se află Satul-Noŭ.

Măguricea, *deal,* care trece prin mijlocul com. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, avînd direcţia de la E. la V. Din partea de S. a Măguriceĭ, izvoresc ape sărate pe carĭ locuitoriĭ le numesc Glod saŭ Moarea.

Măguricea, *podiş,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, care este format de dealul Căputeanul şi de vîrful Măguricea; are locurĭ arabile în întindere de 120 hect.

Măguricea - Petroiul, *moşie* a statuluĭ, jud. Muscel; acum vîndută de vecĭ. Vezĭ Grădiştea.

Măgurile, *munte,* în jud. Dîmboviţa, de la Moroeni în sus în stînga, pe matca Ialomiţeĭ. Intre Măgurile şi muntele Raciul curge rîuleţul Valea-Raciuluĭ, pe care sunt herăstrae de tăiat scîndurĭ.

Măgurile, *deal,* pe teritoriul com. Drăgăneşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe malul stîng al Oltuluĭ, în partea de S.-E. a com. S'a numit ast-fel, fiind-că pe cîmpia ce se întinde spre E. de acest deal, pe Boianul, sunt situate 5 măgurĭ.

Măgurile, *vale,* izvoreşte din pădurea Cărbunarul saŭ Măgura, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, şi se varsă în rîul Dîmboviţa, pe malul stîng, în raionul com. Cetăţeni-din-Vale.

Măgurilor (Dealul-), *deal,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din dealul Rădineşti (jud. Gorj), se continuă prin Dealul-Viilor. In tot lungul lor aceste două dealurĭ despart valea rîuluĭ Plosca de a afluentuluĭ săŭ Ploscuţa. Tot din acest deal se lasă Piscul-Scroafeĭ.

Măgurişul saŭ **Măgura-Caşinuluĭ,** *vîrf de munte,* în jud. Bacău, pl. Trotuşul, 600 m. înălţime, situat pe limita comunelor Hîrja şi Mănăstirea-Caşinuluĭ şi la E. de muntele Runcul-Alb.

Măguriţa, *vîrf de munte,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Moineşti.

Măguriţa, *vale,* în jud. Vlaşca, situată în pl. Marginea, pe proprietatea Onceasca-Coşoveni a Eforieĭ Spitalelor Civile.

Măicăneşti, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea d.-j., pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Rîmna.

Şi-a luat numele de la moşia Măicăneşti; locuitoriĭ îĭ zice şi acum ca înainte şi Bolboaca, de la o baltă, — bolboacă, — făcută de Rîmna.

Este aşezată în partea de N. a jud., la 40 kil. spre N.-E. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea de N. a plăşeĭ, a căreĭ reşedinţă este. Comunele învecinate sunt: Gulianca, la 10 kil.; Hînguleşti, la 13 kil.; Măxineni şi Cioreşti, la 15 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Năneşti (jud. Putna), la E. cu Corbul, la V. cu Rîmniceni şi la S. cu Gulianca.

Este o com. de cîmp, ne avînd alt accident de teren de cît malurile Rîmniculuĭ.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă prin mijloc, de la S.-V. la N.-E., formînd la Estul com. nişte mlaştinĭ; maĭ sunt şi 10 puţurĭ (5—10 metri adîncime).

Cătunele carĭ compun com. sunt: Măicăneşti saŭ Bolboaca, reşedinţa, în mijloc, Tătarul la V., Belciugul la N., Grădinile-Gîrleşti şi Crîngeni la E.

Suprafaţa com. este de 7920 hect., din carĭ 155 hect. vatra com., 378 hect. ale locuitorilor, 7345 hect. ale particularilor.

Are o populaţie de 490 familiĭ, saŭ 2050 suflete.

Sunt aci: 2 bisericĭ: una în cât. Bolboaca, de scîndurĭ, fondată de locuitorĭ, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; a doua în cătunul Tătarul cu hramul Cuvioasa Paraschiva, zidită la 1842 de Ioniţă Tătăranu, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ: una de băeţĭ, fondată în 1885 de com., condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 97 elevĭ; a doua, de fete, fondată tot de com. în 1885, condusă de o învăţătoare, şi frecuentată de 38 eleve; 10 băcăniĭ, 17 cîrciumĭ, o marchidănie, 2 cafenele.

Comuna are: 5488 hect. arabile, 2200 hect. pădure, 42 hect. viĭ, 10 hect. fîneţe, 25 hect. neproductiv.

Locuitoriĭ posedă: 220 plugurĭ; o moară cu aburĭ; o maşină de semănat; o maşină de secerat.

Vite sunt: 933 boĭ, 625 vacĭ, 297 caĭ, 357 iepe, 3 măgarĭ, 3621 oĭ, 3 capre şi 246 rîmătorĭ.

In com. sunt: 4 cojocarĭ, 2 potcovarĭ, 3 tîmplarĭ, 5 bogasierĭ, 2 brutarĭ, 2 cizmarĭ, 1 croitor, 2 dogarĭ, 2 fierarĭ, 1 rotar.

Comerciul e activ şi constă în importul de coloniale, haine gata, vinurĭ şi în exportul de cereale şi vite. Transportul se face prin staţia Hanul-Conachi (jud. Tecuciŭ), la 11 kil. spre E.

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea judeţeană Rîmnicul-Măicăneşti; 2. calea judeţeană Focşani-Măicăneşti-Brăila; 3. spre Gulianca; 4. Ciorăşti; 5. Obileşti; 6. Corbul; 7. Măxineni.

Budgetul com. e la venituri de 21417 leĭ, 54 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 20957 leĭ, 54 banĭ.

Măicăneşti saŭ **Bolboaca**, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunuluĭ de reşedinţă al comuneĭ Măicăneşti, aşezat în mijlocul comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Are o întindere de 75 hect., cu o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 1205 suflete, din carĭ 222 contribuabilĭ; o biserică; o şcoală de băeţi şi una de fete.

Măicăneşti, *pădure* particulară, situată pe moşia Băneasa, com. Băneasa, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic; cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Măineşti, *cătun*, al com. Balş, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe valea şi ţărmul drept al Olteţuluĭ, la 4 kil. spre S. de Balş şi aproape de gara cu acelaşĭ nume. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelulul Măriĭ este de 180 m.

Are o populaţie de 28 familiĭ, saŭ 121 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, zidită în anul 1810, şi acum deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Mălaele, *vale*, în judeţul Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, începe din dealul cu Mălaele, udă partea de N. a căt. Tega şi dă în Bîsca-Rozileĭ, lîngă chioşcul luĭ Persescu.

Mălaiuluĭ (Valea-), *vale* mare, jud. Buzăŭ, com. şi căt. Pîclele.

Mălăeştea, *pîrîiaş*, pe moşia Tarcăul, jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi; izvoreşte dintre culmea Tarcăuluĭ şi ramura Lăptoacele, vărsîndu-se pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Tarcăul, faţă în faţă cu Pîrîul-Pietriĭ, afluent din stînga al aceluiaşĭ pîrîŭ.

Mălăeştea, *culme de deal*, pe moşia Tarcăul, pl. Piatra-Muntele, judeţul Neamţu. Se desface din nodul format de ramurile Harmanul, Tarcăul şi Murgociul, în direcţiune V.-E., legîndu-se cu ramura Cernegura (Munţii-Doamneĭ), spre partea despre S.

Mălăeşti, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Ocolul, la 13 kil. de Craiova.

Situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Amaradia, între Dealul-Mueręĭ şi Dealul-Mare.

Limitele comuneĭ sunt: la E. com. Murgaşiul şi Vulpeni, jud. Romanaţi; la V. Işalniţa şi Almajul; la N. Goeşti şi la S. Izvorul.

Terenul comuneĭ este accidentat în partea de E. de Dealul-Mueręĭ, iar în partea de V. de Dealul Mare, amîndouă acoperite cu semănăturĭ. Inălţimea lor nu trece de 200 m.

Este udată de rîul Amaradia, ce curge printre cătunele Mileşti-d.-j., Mileşti-d.-s., Fîntînele, la E.; iar Mălăeşti, la V. Are un pod pe dînsul între satele Mălăeşti şi Fîntînele.

Inainte de împărţirea administrativă din 1892, comuna Mălăeşti făcea partea din pl. Amaradia şi coprindea 6 sate: Mălăeşti-d.-j., Mălăeşti-d.-s., ce s'aŭ unit azĭ şi compun satul Mălăeşti, Mileşti-d.-j. saŭ Duţuleşti, Mileşti-d.-s., Mogoşeşti şi Zlătarul.

Azĭ comuna coprinde 4 sate: Mileşti-d.-j., Mileşti-d.-s., sat, cu reşedinţa primărieĭ, Fîntînelele şi Mălăeşti.

Satele Mileşti-d.-j. şi Fîntînelele sunt aşezate spre N. de satul de reşedinţă, iar satul Mălăeşti spre V.

Populaţia comuneĭ este de 2211 suflete, din carĭ 1015 bărbaţĭ, şi 996 femeĭ.

După legea rurală din 1894, s'aŭ împămîntenit 417 locuitorĭ.

Are 2 bisericĭ: una în satul Mileşti-d.-j., fondată de Mateĭ Milescu şi reparată din temelie de George Diculescu la 1852; a doua în satul Mălăeşti, fondată de George Rozoiŭ şi Ioachim Monacul la 1822 şi reparată de Ştefan Romăneanu, de la care are şi un venit anual de 60 leĭ.

Ambele sunt de zid şi sunt deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Sunt 2 şcolĭ mixte, una în satul Mălăeşti şi a doua în satul Mileşti-de-Jos. Sunt întreţinute de stat. Funcţionează din 1834. Invăţătorul din Mălăeşti este retribuit de comună, iar cel din Mileşti-d.-j., de stat.

Localurile şcoalelor sunt de zid, în bună stare şi construite de comună. Sunt frecuentate: şcoala din căt. Mălăeşti de 23 elevĭ, iar cea din Mileşti-d.-j., de 43 elevĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de: 7379 pog. arabile, 1466 pog. fîneaţă, 986 pog. izlaz, 208 teren sterp şi 797 pădure.

Moşiile se numesc:

1. Mileşti-d.-s., aparţinînd bisericeĭ Sfinteĭ Treimĭ din Craiova.

2. Mileşti-d.-j., aparţinînd d-luĭ Lazăr Dumitriu.

3. Mălăeşti, aparţinînd d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ, căreia i-a rămas moştenire de la Ştefan Romăneanu.

4. Fîntînelele, aparţinînd d-luĭ N. Popp.

In fie-care moşie aŭ parte şi locuitoriĭ.

Pădurĭ sunt: pe moşia bisericeĭ Sfinteĭ Treimĭ, în întindere de 76 hect.; pe moşia Mileşti-d.-j., în întindere de $95^{1}/_{2}$ hect., aparţinînd d-luĭ Lazăr Dumitriu; pe moşia Fîntînelele, 123 hect.; aparţinînd d-luĭ N. Popp; pe moşia Mălăeşti, $103^{1}/_{2}$ hect. aparţinînd d-neĭ Nicolaŭ.

Restul de pădure aparţine sătenilor.

Sunt 6 circiumĭ.

Şoseaua judeţeană Căpreni-Craiova, trece prin centrul comuneĭ, pe o lungime de 3500 m.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4369,27 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4120,77 leĭ.

Mălăeşti, *com. rur.,* în partea de N.-V. a pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 4582 hect., cu o populaţie de 200 familiĭ, saŭ 763 suflete, din carĭ: 200 contribuabilĭ.

Este formată din 3 sate: Mălăeşti, Poşta Elanul şi Tupilaţi.

Are: o şcoală; 3 bisericĭ; 24 hect. de vie; 143 hect. pădure şi 2 ĭazurĭ.

Vite marĭ cornute 774, caĭ 60, oĭ 770 şi porcĭ 41.

Mălăeşti, *com. rur.,* în jud. Prahova, plaiul Vărbilăul. Este situată pe valea rîuluĭ Vărbilăul, la 20 kil. de capitala jud. şi la 26 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din 7 cătune: Coţofeneşti, Mălăeşti-d.-s., Mălăeşti-d.-j., Dumbrăveşti, Plopeni, Ţipăreşti şi Sfirlăneanca.

Are o populaţie de 614 familiĭ, saŭ 2900 suflete, din carĭ 449 contribuabilĭ. Locuesc în 730 case.

Sunt 7 bisericĭ, în fie-care căt. câte una, dintre carĭ cea maĭ vechĭe e cea din căt. Mălăeşti-d.-j., fondată la 1816 de locuitoriĭ satuluĭ; 3 şcoale: una, în căt. Coţofeneşti, ce datează din 1882; a doua, în căt. Dumbrăveşti, funcţionînd din 1888 şi a treia, în căt. Plopeni, înfiinţată la 1864, şi frecuentată de 111 băeţĭ şi 9 fete.

Vite sunt: 57 caĭ, 38 ĭepe, 624 boĭ, 271 vacĭ, 92 viţeĭ, 116 capre, 754 oĭ şi 311 porcĭ.

In raionul com. sunt 8 morĭ pentru măcinat; 3 pe apa Teleajenuluĭ şi 5 pe apa Vărbilăul.

Locuitoriĭ, în maioritate, sunt moşnenĭ; 41 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia moşnenilor, cărora li s'aŭ dat 82 hect.

Toată com. are o suprafaţă de 2882 hect.

In aniĭ productivĭ se fabrică în com. până la 12000 decalitri ţuică.

Sunt două cariere de piatră: una în Mălăeşti-d.-s., numită Colţul-Pietreĭ şi a doua în căt. Mălăeşti-d.-j., numită Pe-Valea-Varuluĭ.

Comerciul se exercită în com. de 10 circiumarĭ.

Budgetul e la veniturĭ de 6804,37 leĭ şi la cheltuelĭ de 5105,42 leĭ.

Şoseaua Ploeşti-Slănic străbate com. în lungul eĭ.

E brăzdată la N.-V. de dealul Mălăeşti. E udată de la N. spre S. de rîul Vărbilăul; iar de la N.-V. spre S.-E. de gîrla Cozmina.

Mălăeşti, *cătun,* al com. Cernăteşti, jud. Buzăŭ, cu 310 locuitorĭ şi 64 case; are sub-diviziile: Ungureni şi Vlădeni.

Mălăeşti, *sat,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, situat spre E. de satul de reşedinţă, Mileşti-d.-s. Are o populaţie de 759 suflete; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1834 şi e frecuentată de 23 băeţĭ; o biserică de zid, fondată la 1822 de George Rozoiŭ şi Ioachim Monacul, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ şi avînd un venit de 60 leĭ anual, lăsat de Ştefan Romăneanu, care a reparat-o; 2 circiumĭ.

Mălăeşti, *sat,* în partea de N. a com. Mălăeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, pe o suprafaţă de 1145 hect., cu o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 380 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Este reşedinţa com. Are o şcoală, înfiinţată în 1880, frecuentată de 20 elevĭ; 2 bisericĭ, una vechĭe, a locuitorilor, făcută la 1790 şi a doua, de curînd făcută de proprietar, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Pe teritoriul satuluĭ sunt 2 ĭazurĭ.

Mălăeşti, *sat,* în partea de E. a com. Gropniţa, pl. Copoul, jud. Iaşi.

Are o populaţie de 87 familiĭ, saŭ 348 suflete, în care intră şi locuitoriĭ din vechiul sat Miseşti; o biserică, zidită la 1857 de proprietar.

In faţa satuluĭ se află ĭazul Mălăeşti, format din pîrîul Jijioara, la eşirea luĭ din ĭazul Bulbucani şi Gropniţa.

Vite sunt: 214 vite marĭ cornute, 1419 oĭ, 57 caĭ şi 145 rîmătorĭ.

Moşia e proprietatea d-luĭ V. Pogor.

La 7116 (1608), fugind din Iaşi, Constantin, fiul luĭ Irimia-Vodă, dimpreună cu o parte din boeriĭ Ţăreĭ, aŭ fost fugăriţĭ până în acest sat, de către oastea luĭ Mihăluş, fiul luĭ Simeon-Vodă, unde prinzîndu-le carele cu bagaje, le-aŭ jefuit.

Mălăeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Rîfovul, pl. Crivina, jud. Prahova. Are o populaţie de 326 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică.

Mălăeşti, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, aparţinînd d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ. Are pădure pe dînsa.

Mălăeşti, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, în întindere de 103 ½ hect. Aparţine d-neĭ Alexandrina Nicolaŭ. E populată cu cerĭ şi gîrniţă.

Mălăeşti-de-Jos, *fost sat deosebit,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, cînd com. Mălăeşti făcea parte din pl. Amaradia. Azĭ este unit cu vechiul sat Mălăeşti-d.-s., cu care împreună compune actualul sat Mălăeşti.

Mălăeşti-de-Jos, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mălăeşti, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populaţiune de 601 locuitorĭ. Aci e reşedinţa comuneĭ. Are o biserică, fondată la anul 1816 de locuitoriĭ cătunuluĭ. La anul 1892 s'a reparat de preotul Sava Eremia, parohul respectiv.

Mălăeşti-de-Sus, *fost sat deosebit,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti. Astăzĭ este unit cu vechiul sat Mălăeşti-d.-j., cu care împreună compune satul Mălăeşti.

Mălăeşti-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mălăeşti, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populaţie de 345 locuitorĭ. Acest cătun se maĭ numeşte şi Drumul-cel-Mare. Are o biserică, fondată la anul 1865 de obştea locuitorilor, din banĭ adunaţĭ şi după îndemnul preotuluĭ Grigore Oprescu.

Mălăeţul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Frînceşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 251 locuitorĭ. Cade la N.-V. comuneĭ şi este situat sub coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume. Este la 1 ½ kilm. de satul Frînceşti, reşedinţa comuneĭ. Are o biserică zidită la anul 1806, avînd de ctitor pe jupîn Radu Simionescu.

Mălăeţul, *deal,* la V. com. Frînceşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. La poalele acestuĭ deal este situat cătunul Mălăeţul.

Mălăişteanul, *pisc de deal,* pe moşia Proboteşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Tîrnauca.

Mălărişca, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Gornenţi.

Măldăieni, *com. rur.,* la extremitatea de V. a pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, situată pe valea Bratcovuluĭ, la 4 kil. de Roşiori şi la 46 kil. de Turnul-Măgurele.

Se învecineşte la N. cu comuna Măgureni saŭ Ciocanul, de care este în apropiere. La S., se învecineşte cu oraşul Roşiori-de-Vede; la E., cu com. Scrioaştea şi la V., cu comuna Mihăeşti-d.-j., din judeţul Olt.

Este situată între ambele coaste ale văiĭ Bratcovuluĭ; prin mijlocul eĭ curge pîrîul cu acelaşĭ nume. Are o poziţiune pitorească, dominînd de pe înălţimile eĭ toate comunele de pe Valea-Veziĭ, precum şi oraşul Roşiori.

Teritoriul comuneĭ Măldăieni coprinde cam 3253 hect. Din acesta, 1886 hect. pămînt arabil aparţin proprietaruluĭ, d. general George Manu, iar pe restul de 1367 hect. sunt împroprietăriţĭ 343 locuitorĭ din această comună.

Afară de terenul pentru cultură, care e foarte productiv, maĭ sunt şi viĭ (60 hect.) pe locurile proprietăţiĭ, cît şi pe ale sătenilor.

Are o populaţie de 649 familiĭ, saŭ 2582 suflete, din carĭ 446 contribuabilĭ; o şcoală, la un loc cu primăria, frecuentată de 31 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 eclesiarh, 9 morĭ de măcinat, mişcate de vite.

Sunt 1089 vite marĭ cornute, 427 caĭ, 35 măgarĭ, 4684 oĭ, 6 capre şi 300 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 6099, banĭ 14 la veniturĭ şi leĭ 5528, banĭ 71 la cheltuelĭ.

Căile de comunicaţiune ale comuneĭ sunt: spre E. şoseaua vecinală la Roşiori; la N.-V., cîţĭ-va metri de şosea la Măgureni şi în fine, şoseaua vecinală la hotarul judeţuluĭ spre comuna Mihăeşti-d.-j., din judeţul Olt.

Pe la N.-E. comuneĭ trece Drumul-luĭ-Traian, căruia locuitoriĭ îĭ zic Troianul şi ale căruĭ urme se disting bine în această parte.

In vechime, comuna purta numirea de Moldoveni.

Măldăieni, *moşie,* jud. Teleorman, proprietate a d-luĭ general George Manu. Se mărgineşte la N. cu moşia Ciocanul saŭ Măgureni; la V., cu moşia Raţa saŭ Tolceasca, a locuitorilor din comuna Băseşti şi cu moşia Băseşti a statuluĭ; la S., cu sfoara de moşie zisă Mitropolia şi la E., cu moşia Scrioaştea, tot a d-luĭ general Manu.

Are o întindere de 2253 hect., carĭ se cultivă de proprietar. Pămîntul dat locuitorilor după legea rurală ocupă o întindere de 1367 hect., avînd pe dînsul 343 locuitorĭ împroprietăriţĭ.

Măldăreşti, *com. rur.*, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din 2 cătune: Măldăreşti şi Lădeşti. E situată pe dealul Măldăreşti şi pe Valea-Cerneĭ, la 50 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 42 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 178 familiĭ, saŭ 715 suflete, din carĭ 228 contribuabilĭ.

Sunt în comună 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una. Despre cea din Măldăreşti, reparată la 1882, se zice că a fost zidită de un hoţ, Dragu, cu enoriaşiĭ.

Şcoala datează aci de la 1880. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 24 copiĭ.

Locuitoriĭ, moşnenĭ, se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Eĭ aŭ 23 caĭ, 87 boĭ, 83 vacĭ, 2 capre, 108 oĭ, 172 porcĭ.

In timpĭ prielnicĭ se fabrică aci până la 2500 decal. ţuică.

Teritoriul comuneĭ e de 800 hect.

Şoseaua Otetelişul-Slăviteşti pune în comunicaţie această comună cu comunele Lăpuşata, Roeşti şi Ciumagi.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 1870 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Dinul, Dealul-Mare, Roeşti, Măldăreşti, Lăseşti şi Groapa-cu-Cărbunĭ, unde se spune că a fost o comoară, şi udată de văile: Geamăna, Pĭetroasa şi Ruginoasa.

Se mărgineşte la E. cu com. Cermegeşti, Coeni şi Roeşti; la V., cu comuna Roşiile; la N., cu Lăpuşata şi la S. cu Ciumagi.

O parte din moşia Măldăreşti a aparţinut luĭ Macarie Ieromonahul, ce se numea şi Mihalcea Măldărescu; acesta a dăruit-o mănăstireĭ Horezul, la anul 7224 (1716).

Măldăreşti, *com, rur.*, jud. Vilcea, pl. Horezul, compus din 2 cătune: Măldăreşti-d. s. şi Măldăreşti-d.-j. Este situată pe valea rîuluĭ Luncavăţul, la 48 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 280 familiĭ saŭ 1350 suflete, din carĭ 202 contribuabilĭ. Locuesc în 280 case.

Sunt 2 bisericĭ: 1 în cătunul Măldăreşti-d.-s., foarte vechĭe; a doua în cătunul Măldăreşti-d.-j., cu următoarea inscripţie:

Această sf. biserică, cu hramul Sf. Marele Mucenic Dimitrie, fiind fondată din vechime de către pitarul Dumitrache Măldărescu, de sunt acum 3 secole de anĭ; care devenind în ruină s'a prenoit în acest an, 1888, după cum se vede, atît prin stăruinţă cît şi spesele d-luĭ G. Rădulescu zis şi Bojete; cu osebire că aŭ maĭ ajutat şi parte din enoriaşĭ şi alţĭ pioşĭ creştinĭ, cu bine-cuvîntarea prea Sf. Episcop al Eparhieĭ Rîmnicul-Noul-Severin, D. D. Ghenadie, în zilele Alteţeĭ Sale Carol I.

Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor (agricultura şi transportul varuluĭ) la Tîrgul-Horezul şi în judeţele Dolj şi Romanaţi.

In termen mijlociŭ se fabrică cam 2000 decalitri ţuică anual.

Pe rîul Luncavăţul, în raionul comuneĭ, sunt 7 morĭ.

Vite sunt: 40 caĭ, 250 boĭ, 320 vacĭ, 16 bivolĭ, 45 capre, 65 oĭ şi 200 porcĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ. 130 din locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moşia altor moşnenĭ, cu 369 hect.

Şcoala datează în comună de 1842. Clădirea e bună, proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 10 copiĭ.

Vatra satuluĭ are 98 hect.; iar cu izlaz cu tot 2002 hect. pămînt.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1900 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Măgura şi Brostinul, şi udată de pîraiele: Cupa, Crîngul-Orliĭ şi Cîrstiani. In tot raionul comuneĭ sunt 50 de fîntînĭ cu apă de băut.

Se mărgineşte cu com. Tomşani, la E.; Stroeşti şi Slătioara, la V.; proprietăţile mănăstireĭ Horezul, la N., şi Oteşani la S.

Măldăreşti, *sat,* făcînd parte din com. Neguleşti, pl. Berheciuluĭ, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la S., şi de 4 kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 177 suflete.

In acest sat este o biserică cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, făcută la anul 1800, Maiŭ 9. Această dată o întîmpinăm în Penticostariŭ; tot aci ni se arată că satul pe la 1800 se numea Bejănăriţa şi maĭ în urmă a luat numele Măldăreşti. Biserica se întreţine de locuitorĭ avînd şi 87 stînjenĭ de pămînt dăruiţĭ de Ioan Iconomu la 1802.

In biserică se găsesc multe cărţĭ greceştĭ şi slavone, pe care se văd datele de 1803 şi 1807.

Măldăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 175 locuitorĭ. E situat la E. comuneĭ, la 1 kil. de satul Zăvoeni, unde este reşedinţa comuneĭ.

E udat de Valea-Şneafuluĭ şi de rîul Cerna.

Are o biserică, reparată la 1869.

Măldăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măldăreşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Măldăreşti, *deal,* jud. Vîlcea, la S. E. de muntele Slătioara, prelungire a culmeĭ Gurguiata. Din-

tre acest deal şi Dealul-Stroeştilor ia naştere rîul Cernişoara. Din Dealul-Măldăreştilor se prelungeşte Dealul-Cărămizii.

Măldăreşti-de-Jos, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măldăreşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 784 locuitorĭ.

Măldăreşti-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măldăreşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 288 loc. Aci e reşedinţa comuneĭ şi şcoala.

Măleanca, *vechie numire a moşieĭ* Clinciul-Jitianul, jud. Buzăŭ, com. Verneşti.

Mălina, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, com. Gorganul, pl. Podgoria, avînd 225 hect. împreună cu trupurile: Urlucea, Dealul-Săracilor şi Gorganul. Esenţe dominante: stejarul, fagul şi carpenul.

Mălina, *pîrîiaş,* ce străbate valea cu acelaşĭ nume, trece pe la E. de Şendreni (Serdarul), com Fieşti, jud. Covurluiŭ, şi, după ce formează balta Mălina, se varsă în Siret.

Mălineşti, *schit.* Vezĭ Gîrceni, sat, jud. Vasluiŭ.

Mălini, *com. rur.,* jud. Suceava, pl. Moldova-d.-s., situată în partea V. a plăşeĭ, la 17 kil. de Fălticeni.

Se mărgineşte la E. cu com. Brădăţelul; la V. cu comunele Broşteni şi Sabasa; la S., cu jud. Neamţu şi com. Boroaia, Bogăneşti, Baia şi Sasca şi la N., cu Bucovina.

Forma-ĭ teritorială este aceea a unuĭ poligon neregulat, înclinat spre albiile Moldoveĭ şi Bistriţeĭ.

E compusă din satele: Mălini, Pîraia, Suha, Văleni, Dolia, Drăceni şi Găineşti, cu reşedinţa în satul de la care şĭ-a luat numele.

Populaţia com. e de 1462 familiĭ, saŭ 5572 suflete, din carĭ 1094 contribuabilĭ.

In comună sunt: 28 stolerĭ, 6 dulgherĭ, 6 rotarĭ, 3 dogarĭ, 6 fierarĭ, 5 zidarĭ (pietrarĭ), 4 cojocarĭ şi 26 sumănarĭ (abagiĭ).

Are 4 bisericĭ, deservite de 4 preoţĭ şi 7 cîntăreţĭ; o mănăstire, Slatina; o şcoală rurală de băeţĭ, una de fete şi două mixte.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 24560,10 leĭ şi la cheltuelĭ de 24536,10 leĭ.

Vite sunt: 348 caĭ, 1100 boĭ, 1117 vacĭ, 3321 oĭ şi 790 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Mării atinge, în vîrful munteluĭ Bivolul-Dolia, 1534.3 m.

E udată de rîul Moldova şi de pîraiele: Suha-Mare, Suha-Mică şi afluenţiĭ lor: Nemţişorul, Siga, Arşiţa-Nemţişoruluĭ, Valea-Colibeĭ, Hartoneasa, Pîrîul-Roşu, Tabăra, Pojorîta, Primatarul, Bursunarul, Chetroasa, Malaiul, Butnarul, Pietroni, Ionel, Dohotariul, Frasinul, Celariul, etc.

Munţiĭ principalĭ din comună sunt: Bivolul-Dolia (1534.3 m.), Băişescul (1346 m.), Poiana-Lungă (1340.1 m.), Muncelul, (1308.4 m.), Vîrful-Goiĭ (1298.4 m.), Obcina-Rea (1295.7 m.), Vîrful-Măguriĭ (1208.3 m.), Clădita-Mare (1073. m), Obcina-Ciumerniĭ (1060.7 m.), Arşiţa-Băişescu (1042.9 m.), Rangul (1019.2 m.), Cucuişul (1017.1 m.), Pietrişul-Mare (1000.5 m.), Măguricea (981 m.), Calul (976.9 m.), Vîrful-Pojorîteĭ (975 m.), Arşiţa-Popiĭ (969 m.), Plaiul-Bătrîn (921.8 m.), Pahomie (888.2 m.), Crucea-Tomiĭ (862.5 m.) şi Bîtca-Popiĭ (608.2 m.).

Moşia face parte din Domeniul Coroaneĭ (Ocol. I silvic), fostă a mănăstireĭ Slatina.

Suprafaţa teritorială a comuneĭ e de 20948 fălcĭ, din carĭ 15156 pădure, 300 cultivabile, 4992 fînaţ şi restul sterp.

Împroprietăriţĭ în 1864 şi 1881 sunt: 78 fruntaşĭ, 550 pălmaşĭ şi 439 codaşĭ, stăpînind 3496 fălcĭ.

Localităţĭ maĭ însemnate în comună sunt: Mănăstirea Slatina, Tabăra, Poiana-Doamneĭ, Ieslele şi instalaţiile forestiere din Găineşti şi Ieslele.

Afară de fabricele din Găineşti şi Iesle maĭ sunt în com. 3 herăstrae (2 pe Suha-Mare şi una pe cea Mică); 8 morişte; 2 pive; 11 cărciumĭ şi 10 dughene.

Maĭ 'nainte, satele Drăceni şi Găineşti formaŭ o comună a parte, numită Găineşti.

Alexandru Lăpuşneanu înzestră mănăstirea Slatina, zidită de el, cu moşia sa Mălini, moşia pe care mănăstirea o stăpîni până la secularizarea averilor mănăstireştĭ.

Mălini, *sat,* pe moşia şi în com. cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, aşezat pe un frumoş podiş dintre pîr. Suha-Mare şi Suha-Mică.

Are o populaţie de 181 familiĭ, saŭ 733 suflete, din care 126 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 211 fălcĭ.

Împroprietăriţĭ în anul 1864 şi 1881 sunt 9 fruntaşĭ, 123 pălmaşĭ şi 53 codaşĭ, stăpînind 633 fălcĭ.

Are o biserică, zidită în 1858 cu cheltueala statuluĭ, şi stăruinţa Arh. Calinic Miclescu, cu hramul Sf. Voevozĭ, împroprietărită cu $25\frac{1}{2}$ fălcĭ şi înzestrată de Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ. E deservită de doĭ preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ înfiinţată în 1865, condusă de un învăţător plătit de stat, e frecuentată de 65—70 şcolarĭ; a doua de fete, înfiinţată în 1889, cu o învăţătoare plătită de stat, e frecuentată de 35—40 eleve.

Ambele şcoale aŭ localurĭ propriĭ, în cele maĭ bune condiţiunĭ igienice şi didactice, construite de Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, care le-a înzestrat cu atenanţe, ateliere, gimnastică, mobilier, aparate didactice, bibliotecĭ, în sfîrşit cu tot ce are nevoe o şcoală.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (17 kil.), la Broşteni (54 kil.) şi la Drăceni (6500 m.).

Nu se ştie data înfiinţăriĭ satuluĭ; tradiţia însă spune că exista şi înaintea luĭ Lăpuşneanu şi că purta numele de Stănileşti. Se maĭ spune că de teritoriul comuneĭ Mălini ţinea şi satul Valea-Seacă din Bucovina.

In 1803, «Suha-Mălini, a mănăstireĭ Slatina, număra 170 liuzĭ, plătind bir 2668 leĭ anual; locuitoriĭ lucraŭ pămîntul avînd loc în destul; eĭ făceaŭ şi draniţă».

Mălinul, *deal,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Jugureni, cu poalele stîncoase, iar culmea arabilă. Este o continuare a dealuluĭ Jugureni şi face ca satul aşezat pe panta sa să aibă aspectul unuĭ frumos amfiteatru.

Măllia, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificaţie din muntele Feţele-Siriuluĭ, între Tătăruţul, Curul-Munteluĭ şi Crasna, acoperit de pădure şi izlaz, proprietate a moşnenilor Chiojdenĭ.

Mălosul, *sat,* jud. Vasluiŭ, pl. Racova, com. Lipova, spre V. de satul Valea-Caselor, situat parte pe şesul Lipoveĭ, parte pe coastele dealurilor despre S. şi N., pe o întindere de 1229 hect., din carĭ 45 hect. pădure şi 813 hect. loc de cultură, fînaţ, imaş, ale proprietăţeĭ, iar 371 hect. sunt ale locuitorilor.

Are o populaţie de 99 familiĭ, saŭ 322 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 6 plugurĭ şi 4 care cu boĭ, 1 plug şi 2 căruţe cu caĭ; 60 vite marĭ cornute, 180 oĭ, 15 capre, 19 caĭ, 30 rîmătorĭ; 58 stupĭ cu albine.

Mălureanul, *munte* mare, la N. com. Nucşoara, jud. Muscel.

Mălureni, *sat,* cu 560 loc., făcînd parte din com. rur. Mălureni-Bădiceni, jud. şi pl. Argeşul.

Mălureni, *mahala,* făcînd parte din oraşul Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ, situată pe malul stîng al Bîrladuluĭ, la E. oraşuluĭ.

Mălureni, *numire* dată uneĭ *părţĭ* din *cătunul* Ciocîrlia, jud. Buzăŭ, com. Scurteşti.

Mălureni, *loc izolat,* jud. Tecuciŭ, pe malul Bîrladuluĭ, la N. de Tecuciŭ, între rîul Bîrladul şi şoseaua ce duce la oraşul Bîrlad. Aicĭ a fost sat, aĭ căruĭ locuitorĭ s'aŭ mutat în Mahalaua-Periĭ, din oraşul Tecuciŭ.

Mălureni-Bădiceni, *com. rur.,* pe apa Vâlsanuluĭ, jud. Argeş, pl. Argeşuluĭ, la 14 kil. de Curtea de Argeş, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 25 kil. de Piteşti. Se compune din 4 sate: Bădiceni, Bohari, Mălureni şi Topliţa, avînd peste tot 504 familiĭ, saŭ 2055 suflete.

Are 4 bisericĭ şi 2 şcolĭ primare rurale.

Budgetul comuneĭ e de 4032 leĭ la veniturĭ şi de 4071 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 1405 boĭ şi vacĭ, 30 caĭ, 160 oĭ, 500 capre şi 520 rîmătorĭ.

Mălurile, *cătun,* jud. Putna, com. Călieni, cu 182 locuitorĭ şi 32 case. Numit astfel de la poziţia sa pe malurile bălţeĭ Leica.

Măluroasa, *vale,* izvoreşte după teritoriul comuneĭ Beneşti, şi se varsă în rîul Pesceana pe teritoriul comuneĭ Stirbeşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Măluşelul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, între munţiĭ Martinul şi Curcubeta-Mare, servind ca hotar despre jud. R.-Sărat.

Măluşelul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, considerat ca unul din izvoarele rîuluĭ R.-Sărat; izvoreşte din muntele Omul, udă partea N. a comuneĭ, şi se varsă în rîul R.-Sărat.

Măluşteni, *com. rur.,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, la 98 kil. de Galaţi. Una dintre comunele extreme N. ale jud. Covurluiŭ. Se mărgineşte la N. cu judeţul Tutova; la V., cu comuna Ţuţcani; la S., cu Prodăneşti şi Bereşti şi la V., cu Lupeşti.

Un singur sat răzăşesc formează această comună, care e cea maĭ mică din judeţ.

Are o populaţie de 215 familiĭ, saŭ 900 suflete, din carĭ 151 contribuabilĭ.

Terenul Măluştenilor e ridicat, aproape muntos şi împodobit cu arborĭ fructiferĭ. Natura soluluĭ e maĭ mult nisipoasă şi chiar pe vîrful dealuluĭ dintre

Măluşteni şi Ţuţcani, nisipul e foarte mare.

Viĭ sunt în întindere de 128 1/2 hect.

Vite sunt 585 capete.

Veniturile com. se urcă la 2186 leĭ, cheltuielile la 2134 leĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1814 de vornicul Iordache Liga. Parohia Măluşteni are 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 52 elevĭ.

Drumurile vecinale sunt cele ce duc la Lupeşti, Ţuţcani şi Rînzeşti.

Măluştencile se ocupă mult cu cultura gîndacilor de mătase şi lucrează inul şi cînepa.

Măluşteţul, *ramură de munţĭ,* ce face parte din Grupa Grinţieşuluĭ, situat pe teritoriul com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, între Pîrîiaşul-Roşenilor şi pîrîul Călugăreni.

Mămăruţa, *deal,* în partea de S. a satuluĭ Munteni-d.-s., com. Munteni-d. s., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; pe coasta luĭ e aşezată o parte a satuluĭ.

Mămuleţul, Silea şi Valea-Rea, *trupurĭ de pădure* ale statuluĭ, situate în comuna Lungeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, în întindere de 700 hect., formînd, împreună cu trupul Fumureni, de 1322 hect., pădurea Malul-Fumureni.

Mănăileasa, *moşie* a statuluĭ, cu o pădure pe 160 pog., pendinte de mănăstirea Bistriţa, com. Grădinele, pl. Balta-Oltul-d.-j.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 236 suflete. Moşia are un venit anual de 13000 leĭ.

Mănăileasa, *pîrîŭ,* izvoreşte din munţiĭ com. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Lotrul.

Mănăilesele, *munte,* jud. Gorj, la N.-E. de Bora, lîngă Lotrul; face parte din comuna Cernădia.

Mănăileşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 483 locuitorĭ; o biserică, zidită la anul 1776, care are următoarea inscripţie:

† Această sfîntă biserică unde se prăznueşte hramul Sf. Nicolae s'a zidit din temelia la leatu 1776... icoanele de robul luĭ D-zeŭ, Gheorghe Dumitraşcu, Barbu, etc.

Se crede însă, după inscripţia de pe clopot, care este: «Radu Venea l'aŭ făcut de pomană 1797», că această biserică s'a făcut de Radu, zis şi Radu Ungureanul.

Locuitoriĭ satuluĭ sunt moşnenĭ.

Mănăileşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 480 hect., situată în pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Mănăstioara, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Zăbrăuţul.

Este situată pe Dealul-luĭ-Ciolan, ce face parte din Dealul-Mare, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Zăbrăuţul, la 4 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 32 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Ciolăneşti, Ghimiceşti şi Mănăstioara (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 1029 suflete, locuind în 872 case.

Are o biserică filială, cu hramul Adormirea în Mănăstioara şi una filială cu hramul S-ţiĭ-Voevozĭ în Ghimiceşti; 2 comercianţĭ; 3 fierarĭ; 7 rotarĭ; 13 fabricanţĭ de rachiŭ de prune.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3437.48 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3429.89 leĭ.

Vite sunt: 180 boĭ, 182 vacĭ, 79 caĭ, 186 oĭ, 6 capre şi 161 porcĭ.

Mănăstioara, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul comuneĭ Ulieşti.

Mănăstioara, *cătun,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Zăbrăuţi, situat în faţa cătunuluĭ Ghimiceşti, pe pîrîul Zăbrăuţul şi maĭ jos de Fitioneşti.

Are 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea.

Mănăstioara, *deal,* jud. Suceava, com. Valea-Gloduluĭ. Se zice că aci ar fi fost o mănăstire de călugărĭ, ale căruĭ ultime urme aŭ fost şterse pe la 1876 de către proprietarul moşieĭ, spre a face loc de cultură. Astăzĭ se văd încă cîţĭ-va arborĭ roditorĭ, o fîntînă şi rămăşiţe de zidirĭ.

Mănăstioara. Vezĭ schitul Brana, jud. Suceava.

Mănăstioara. Vezĭ satul Adămoaia, jud. Suceava.

Mănăstioara-Doamneĭ, *sat,* în centrul com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o populaţie de 119 familiĭ, saŭ 477 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ.

Are o suprafaţă de 401 hect., din carĭ: 131 arătură, 93 hect. fineţe, 82 hect. imaş şi 94 hect. pădure.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu facerea odgoanelor de teiŭ, pentru carĭ aceştĭ meseriaşĭ locuesc maĭ

multă vreme în pădure prin colibĭ; sunt şi 4 comercianţĭ.

Are o biserică de lemn, făcută se zice de călugărĭ şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală, condusă de 1 învăţător plătit de judeţ şi frecuentată de 25 băeţĭ şi 2 fete.

Vite: 200 boĭ şi vacĭ, 15 caĭ şi 26 porcĭ.

Aicĭ se zice că în vechime era mănăstire de călugărĭ, şi că pe locul satuluĭ de astă-zĭ eraŭ pădurĭ. Mănăstirea ar fi fost întreţinută de o Doamnă, de unde şi numele mănăstireĭ de Mănăstirea-Doamneĭ, de unde în urmă şi satul a luat numele mănăstireĭ.

Se ştie cum oraşul Botoşani era apanagiul Doamneĭ, împreună cu toate veniturile tîrguluĭ şi decĭ e de crezut că mănăstirea a fost înfiinţată şi întreţinută de o Doamnă.

Legenda atribue întemeerea eĭ Domniţeĭ Maria, fiică orĭ nepoată a luĭ Ştefan-cel-Mare, care a hărăzit şi loc mănăstireĭ, care a existat până la anul 1789, cînd călugăriĭ s'aŭ împrăştiat în diferite părţĭ, iar locul ce aparţinea mănăstireĭ a trecut la mănăstirea Agafton şi biserica în urmă se transformă în biserică de mir, fiind şi locuitori maĭ mulţĭ carĭ venise şi se aşezase pe lîngă servitorii mănăstireĭ.

Mănăstioareĭ (Dealul-), *prelungire a dealuluĭ* Poduri, din jud. Suceava, com. Şoldăneşti. E în apropiere de Ciorsaci. Aci se spune că ar fi fost o dată un schit, pendinte de mănăstirea Solca. Locul Sf. mese se cunoştea până acum cît-va timp.

Vezĭ în «Uricariul» de Teodor Codrescu, vol. XVI, pag. 48, hrisovul de la Antioh Constantin Voevod 7213 (1705), Iunie 9, prin care se dărueşte satul Ciorsaci cu a zecea parte din tot venitul luĭ, etc., etc., mănăstireĭ Solca.

Mănăstirea, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Olteniţa, situată la S.-E. de Bucureşti, lîngă balta Mostiştea, la 87 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Chiseletul prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Mănăstirea şi Coeni, cu o populaţie de 1974 locuitorĭ, din carĭ 349 contribuabilĭ, locuind în 355 case şi 2 bordee.

Are o biserică şi 2 şcoale mixte.

Improprietăriţĭ sunt 253 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 169.

Suprafaţa totală a comuneĭ e de 7291 hect.

Familia Efrem Germani are 6100 hect. şi locuitoriĭ 1191 hect. Proprietarul cultivă 1750 hect. (300 izlaz, 150 pădure, 3900 necultivate din cauza bălţilor, văilor, viroagelor, etc.). Locuitoriĭ cultivă tot terenul (317 izlaz).

Budgetul com. e de 6376 leĭ la veniturĭ şi de 6050 la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 399 sunt plugarĭ, 8 industriaşĭ, 4 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 282 plugurĭ: 23 cu boĭ, 259 cu caĭ; 277 care şi căruţe: 25 cu boĭ, 252 cu caĭ.

Vite sunt: 896 caĭ şi iepe, 3 armăsarĭ, 196 boĭ, 573 vacĭ şi viţeĭ, 19 bivolĭ, 70 bivoliţe, 215 capre, 734 porcĭ şi 3276 oĭ.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Mănăstirea, (Verbila-Ungureni), *cătun*, în judeţul Buzăŭ, com. Mărunţişul, cu 160 locuitorĭ şi 51 case.

Mănăstirea (Cornăţelul), *sat,* în jud. Ilfov, pl. Olteniţa, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Este situat la S.-E. de Bucureşti, lîngă balta Mostiştea. Serveşte de limită între jud. Ilfov şi jud. Ialomiţa. Este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 6761 hect. şi cu o populaţie de 1204 locuitorĭ.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; o moară cu aburĭ; o şcoală, frecuentată de 21 elevĭ şi 4 eleve.

Casa răposatuluĭ Efrem Germani are 6100 hect. şi locuitoriĭ 661 hect., din carĭ rezervă pentru izlaz 175 hect.

Aci se văd nişte ruine vechĭ.

Mănăstirea, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dagîţa, spre N. de satul Dagîţa. Are o populaţie de 92 familiĭ, saŭ 476 suflete, din carĭ 92 contribuabilĭ, locuind în 108 case; o biserică de lemn; 120 vite marĭ cornute.

Se maĭ numea şi Rucşeni.

Mănăstirea, *vechie numire a cătunuluĭ* Odăile, jud. Buzăŭ, com. Odăile, după un schit ce a fost maĭ înainte aci, transformat acum în biserică de mir.

Mănăstirea, *schit,* pe capul dealuluĭ-Mănăstireĭ, în partea de N. a com. Grumăzoaia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ. Vezĭ Grumăzoaia, com.

Mănăstirea, *vale,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Locusteni. O urmă de mănăstire se vede pe valea cu acest nume.

Mănăstirea-Caşinul, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, aşezată în valea pîrîuluĭ Caşinul. Este compusă din 7 cătune, situate

de-a lungul rîuluĭ și anume: Dezrobiți, Mănăstirea-Cașinuluĭ cu secțiile: Sărățelul, Vrancea, Herăstrăul și Pîrvulești, apoĭ Suseni și Lupeni.

Șĭ-a luat numele de la Mănăstirea-Cașinuluĭ, zidită aci de Ștefan Gheorghiță Voevod.

In «Statistica» din 1874, com. se găsește alcătuită din secțiile: Blegani, Cotul-Ferăstrăul, Haloșul, Mănăstirea-Cașinuluĭ, Podul-Vranceĭ și Suseni.

Se mărginește la V. cu Transilvania; la N., cu comunele Grozești și Bogdănești; la E., cu com. Cașinuluĭ și la S. cu comunele Cîmpurile și Soveja, din jud. Putna.

Teritoriul săŭ se întinde pe valea rîuluĭ Cașinuluĭ, încărcat cu afluenții Cuciurul, Haloșurile și Călăsăurile și este străbătut de șirele Cașinuluĭ, d'a stînga rîuluĭ și de ale Zăbrăuților d'a dreapta luĭ, cu vîrfurile: Clăbucul, Runcul, Zboina-Mare și Zboina Neagră, Măgura, Ursoiul, Cărpinișul și Cuciurul.

Are o populație de 687 familiĭ, saŭ 2509 suflete, din carĭ: 1645 agricultorĭ, 105 meseriașĭ, 4 industriașĭ, 12 comercianțĭ, 4 avînd profesiunĭ libere, 20 muncitorĭ și 4 servitorĭ.

Sunt 549 contribuabilĭ.

Are: o școală mixtă care funcționează din 1865, instalată în casele mănăstireĭ, frecuentată de 29 copiĭ; o biserică, fostă mănăstirea Cașinuluĭ, deservită de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și un eclesiarh; 9 cîrciumĭ; 1 fabrică de petrol; 2 piue pentru sucmane.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 538 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 1672 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt în țarină. In 1879 s'aŭ dat, la 307 însurățeĭ, 445 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de peste 20000 hect. Proprietar mare este statul cu o moșie, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ, de 5561 hect., care-ĭ aduce un venit anual de 23500 leĭ. Statul maĭ are pădurile: Lărguța, Sahostrul, Chiva și a Cașinuluĭ, care singură este de 17700 hect., întinzîndu-se și în com. Cașinul. Totalul pămînturilor de cultură este de 1937 hect.

Pămîntul com. este bogat în păcură; posedă izvoare cu apă sulfuroasă, 5 izvoare cu apă sărată, piatră de construcție și piatră de var.

Viĭ sunt pe o întindere de 662 hect.

Vite sunt: 176 caĭ, 1712 vite cornute, 47 capre, 1147 oĭ și 437 porcĭ.

Stupĭ de albine sunt 160.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 12893, banĭ 67 și la cheltuelĭ de 5835, banĭ 6.

Comuna este străbătută de o cale vecinală care duce la Cașinul și la Onești.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 65 kil.; la Tîrgul-Ocna, reședința plășeĭ, 29 kil.; la com. Cașinul, 8 kil.; la com. Grozești, 30 kil.; la com. Bogdănești, 23 kil.

Mănăstirea-Cașinul, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, și reședința com. cu același nume, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cașinul și între munțiĭ Ursoiul și Zboina.

Are o populație de 687 familiĭ, saŭ 2509 suflete; o biserică, în locul Mănăstireĭ-Cașinul; o școală mixtă.

Vite: 1711 vite marĭ cornute, 179 caĭ, 47 capre și 437 porcĭ.

Treĭ secțiĭ din acest sat se numesc Herăstrăul, Sărețelul-Vrancea și Pîrvulești.

Mănăstirea-Doamneĭ, *fostă mănăstire*. Vezĭ Mănăstirea-Doamneĭ, sat, în com. Curtești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Mănăstirea-luĭ-Baluș. Vezĭ Balușul, schit, com. Rădeni, jud. Botoșani.

Mănăstirea - Neamțuluĭ. Vezĭ Neamțul, *mănăstire*.

Mănăstirea-Predealul, *izvor de apă minerală*, lîngă mănăstirea Predealul, pe muntele Clăbucetul-Tauruluĭ, pendinte de com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova, aparținînd Domeniuluĭ Coroaneĭ. Se află pe un loc muntos, în apropiere de gara Predealul, și conține iod și fier.

Apa sa a fost analizată în anul 1871 de un medic al batalionuluĭ 1 de geniŭ și este bună pentru combaterea reumatizmuluĭ.

Mănăstireanul, *iaz*, în suprafață de 315 hect., pe cursul pîrîuluĭ Bașeul, pe moșia Ștubeieni, com. cu același nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Bașeul.

Mănăstireĭ (Codrul-), *pădure*, de stejar, fag și mesteacăn, la N. satuluĭ Negotești, jud. Suceava. Intr'o poiană din această pădure ar fi fost maĭ înainte un schit, aĭ căruĭ călugărĭ aŭ făcut biserica din Negotești.

Mănăstireĭ (Dealul-), *deal*, la E. de com. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muscel. Se desparte de dealul Valea-Popeĭ, din aceeașĭ comună, prin Rîul-Tîrguluĭ. Este acoperit cu pădurĭ populate cu stejarĭ, fagĭ, plopĭ, carpenĭ, ulmĭ, frasinĭ, aninĭ și alte esențe. Coastele luĭ sunt acoperite cu întinse livezĭ de prunĭ.

Mănăstireĭ (Dealul-), *altă nu-*

mire a *dealuluĭ* Lazul din com. Măruntişul, jud. Buzăŭ; o ramificaţie a sa trece prin cătunul Benga şi culminează într'un frumos platoŭ.

Mănăstireĭ (Dealul-), *deal,* se întinde la E. satuluĭ Soleşti, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Şi-a luat numele de la o mănăstire ce se afla pe coasta estică a luĭ, unde se zice că ar fi fost şi satul Soleşti, strămutat de proprietar în locul unde este acum.

Mănăstireĭ (Dealul-), *deal,* la V. de satul Deleni, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, acoperit cu viĭ şi livezĭ.

Mănăstireĭ (Iazurile-), *iazurĭ,* situate în partea de E. a com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Mănăstireĭ (Piscul-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura, cătunul Unguriul, unde se zice că ar fi fost în vechime schitul Unguriul.

Mănăstireĭ (Pîrîul-), saŭ **Rîpa-Galbenă,** *pîrîŭ,* izvoreşte din partea nordică a satuluĭ Deleni, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; ia direcţiunea spre S., primeşte pîraiele: Giurgea şi Bilahoiul, după care se îndreaptă in direcţiunea de S.-E. şi se varsă în rîul Bîrladul.

Mănăstireĭ (Valea-), *localitate,* în jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura, unde se zice că a fost o mănăstire, ale căreĭ urme se văd până azĭ.

Mănăstireni, *com. rur.,* situată în partea de N. a pl. Tîrgul, jud. Botoşani, compusă din satele: Călugăreni, Mănăstireni, Mîndreşti, Onţeni şi Valea-Grajduluĭ.

Are o suprafaţă de 8720 hect., din carĭ 7416 proprietăţĭ marĭ şi 1306 ale locuitorilor, şi o populaţie de 512 familiĭ, saŭ 1983 suflete, din carĭ 568 contribuabilĭ, locuind în 519 case.

Teritoriul com. este deluros şi udat de Jijia în partea de N. şi de maĭ multe iazurĭ şi pîraie. Pămîntul este negru-argilos şi productiv în cereale, care se cultivă pe o întindere de 3435 hect.

Are 3 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; 4 şcolĭ mixte, conduse de 4 învăţătorĭ şi frecuentate de 92 elevĭ; 10 cîrciumĭ; 13 meseriaşĭ; 1 moară de apă.

Vite sunt: 1936 boĭ şi vacĭ, 300 caĭ, 6 bivolĭ, 3922 oĭ, 7 capre şi 340 rîmătorĭ.

Prin această comună trece şoseaua judeţeană Botoşani-Săveni.

Budgetul com. e la veniturĭ de 10365 leĭ, 60 banĭ şi la cheltuelĭ, de 9852 leĭ, 90 banĭ.

Mănăstireni, *com. rur.,* judeţul Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Coşani, Dezrobiţi şi Rudari. Şi-a luat numele de la Mănăstirea-dintr'un-Lemn, înfiinţată, după cum se vede, din hrisoave, la anul 1633.

Este situată pe valea rîuluĭ Otăsăul, între două dealurĭ: Arsanca şi Mateiŭ-Petcu, la 10 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 15 de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 238 familiĭ, saŭ 1025 suflete, din carĭ 247 contribuabilĭ, locuind în 260 case şi 13 bordeie.

Sunt 3 bisericĭ: 2 în Mănăstirea-dintr'un-Lemn şi 1 în cătunul Dezrobiţi.

Vite sunt: 9 caĭ, 193 boĭ, 176 vacĭ, 76 capre.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe 601 hect. pămînt.

Vatra satuluĭ are 250 hect., iar toată com., împreună cu izlazul, 601 hect.

Şoseaua care începe din şoseaua Bistriţa-Horezul, trece prin centrul comuneĭ şi cea după apa Otăsăul îĭ înlesneşte comunicaţia cu com. Surpatele.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1500 leĭ anual. Moşia statuluĭ s'a vîndut în lotur la 69 locuitorĭ.

E brăzdată de dealurile: Arsanca şi Petcul şi udată de văile: cu-Nisip, Tăbăcia, afară de Otăsăul, care o udă de la N. spre S.

Se mărgineşte la E. cu com. Mihăeşti, la V. cu com. Frînceşti, la N. cu Surpatele şi la S. cu Băbeni.

Mănăstireni, *sat,* în centrul com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, pe Valea-Grajduluĭ, cu o populaţie de 91 familiĭ, saŭ 196 suflete, din carĭ 91 contribuabilĭ.

Este reşedinţa primărieĭ comuneĭ Mănăstireni.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 27 elevĭ; 2 cîrciumĭ şi 3 meseriaşĭ.

Vite: 388 vite marĭ cornute, 78 caĭ, 1591 oĭ şi 90 rîmătorĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Mănăstireni, saŭ **Mănăstirea-Ţuţcani,** *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Ţuţcani, la 1½ kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are 305 suflete şi o biserică.

In privinţa înfiinţăreĭ acestuĭ sat, legenda zice că un anume

Ţuţcu, întemeetorul satuluĭ Ţuţcani, a căsătorit pe sora sa Chindia cu un grec Polihronie şi, fiind-că din această căsătorie nu s'a născut nicĭ un copil, Chindia a făcut o mănăstire mică de maicĭ, pe locul care vine pe coasta văeĭ despre Lişcovul, dăruind partea sa de moşie călugăriţelor. Acestuĭ aşezămînt ĭ-a rămas numele de Mănăstirea-Ţuţcani. Cu timpul, mănăstirea s'a desfiinţat şi fiind-că maĭ mulţĭ răzăşĭ aŭ luat pămînt acolo, s'a înfiinţat satul cu acelaşĭ nume. Se zice că în mijlocul mănăstireĭ este o piatră, pe care stă scris tot istoricul acestor împrejurărĭ, dar e cufundată adînc în pămînt, din cauză că biserica a fost prefăcută de treĭ orĭ.

Mănăstireni, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Ciocăneşti-Mărgineni.

Mănăstireni-Frînceşti, *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Surpatele, în întindere de 1872 hect., formată din trupurile: Melcera (601 hect.), Muchia-Căprăreţul (450 hect.) şi Culmea Dealuluĭ-Stejeretul saŭ Mitul (821 hect.).

Mănăstiricea, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Şopotul, grămadă, cu 292 suflete, 150 bărbaţĭ, 142 femeĭ. Locuesc în 63 case. Copiii din sat urmează la şcoala mixtă din satul Şopotul, ce este la 3500 m.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în 1828 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Acest sat, înainte de anul 1882, făcea parte din com. Goşoşul.

Mănăstirioara, *numire vechĭe* dată *păCureĭ* Scărişoara, de pe moşia Bădila-Carp, jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, căt. Bădila.

Măncoi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Deduleşti-Vărzari, pl. Topologul, jud. Argeş.

Măndica, *pîrîŭ* şi *vale.* Izvoreşte din jud. Ialomiţa şi se varsă în Valea-Bulumezi, jud. Ilfov, spre E.

Măneasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Crăpăturile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 2 kil. de căt. Ţepeşti, unde e şcoala. Are o biserică, care s'a reparat la anul 1885.

Măneasa, *munte,* situat la V. de muntele Oslea, pl. Vulcanul, jud. Gorj. Este acoperit de iarbă, pe care o pasc vitele locuitorilor com. Pocruia, a căreĭ proprietate este. Pe dînsul se află şi 2 stîne.

Măneciul-Pămînteni, *com. rur.,* pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Se zice că s'a înfiinţat pe la 1632 de către Postelnicul Mănică, care locuia aci, pe acea vreme. Din acte vechĭ se constată că locuitoriĭ acesteĭ comune aŭ fost moşnenĭ şi că şĭ-aŭ vîndut moşia azĭ a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, Spătaruluĭ Mihaiŭ Cantacuzino.

Este situată lîngă rîul Teleajenul, la 40 kil. de Ploeşti şi la 10 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Are o populaţie de 370 familiĭ, saŭ 1777 suflete, din carĭ 260 contribuabilĭ; locuesc în 370 case.

Meseriaşĭ sunt: 13 dulgherĭ, 16 şindrilarĭ, 2 cojocarĭ, 2 rotarĭ, 3 zidarĭ şi 1 croitor. Produsul munceĭ îl desfac în comună şi prin comunele vecine.

Este o biserică, fondată la anul 1841, cu următoarea inscripţie:

In zilele Prea Inălţatuluĭ Domn al Ţăreĭ-Romîneştĭ, Alexandru Ghica, la anul 1841, s'a construit această sfîntă biserică, cu hramul Adormirea Maĭceĭ-Domnuluĭ, prin ajutorul mănăstireĭ Sinaia, a Egumenuluĭ Paisie, a D-luĭ Manta Ion şi a enoriaşilor sătenĭ.

Biserica e deservită de un preot.

Şcoala funcţionează în com. de la 1889. Localul e proprietatea comuneĭ. Este frecuentată de 28 băeţĭ şi 2 fete.

S'aŭ împroprietărit la 1864, 207 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 822 hect.

Vite sunt: 63 caĭ, 359 boĭ, 118 vacĭ, 113 viţeĭ, 1300 oĭ, 20 capre şi 677 porcĭ.

In raionul com., pe rîul Teleajenul, sunt: 2 morĭ; 2 pive; un herăstrăŭ.

Toată comuna are o suprafaţă de 1422 hect.

Stupĭ cu albine sunt 71.

Pămîntul nu prea prieşte cultureĭ. Dintre pomĭ roditorĭ sunt 88 merĭ, 72 perĭ, 132 cireşĭ, 176 nucĭ. Livezile daŭ până la 136000 kgr. fîn.

Comerciul se exercită în comună de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3884 leĭ, 43 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 3236 leĭ, 96 banĭ.

Prin com. trece şoseaua judeţeană Ploeşti-Bratocea, care îĭ înlesneşte comunicaţia cu comunele: Izvoarele şi Măneciul-Ungureni.

E brăzdată de dealurile: Gilma şi Teişul şi de piscurile: Piscul-Caluluĭ, Piatra-Vladeĭ şi Muchia-Mare, acoperite cu pădure măruntă de stejar. Maĭ sunt poienĭ de fîneaţă pe Valea-Mare şi Căcîcea.

E udată de gîrlele: Secuianca, Valea-Mare, Căcîcea şi Văiuga.

Măneciul-Ungureni, *com. rur.*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul. Este cea maĭ din spre N. din plaiul Teleajenul. Populațiunea dintru început s'a alcătuit din oamenĭ veniţĭ din Săcelele Transilvanieĭ. Inmulţindu-se populaţia, com. s'a separat în Măneciul-Ungureni, la N., formată excluziv din locuitorĭ mocanĭ din Transilvania și Măneciul-Pămînteni, la S.

Se compune din 6 cătune: Gheaba, Făcăeni și Valea-Largă, așezate pe loc șes; Chicioreni, situat pe Dealul-Chiciorenilor; Plăeţul, la poalele munteluĭ Clăbucetul, coprins în tre Teleajenul și Telejenelul și satul Teleajenul, situat spre N., aproape de vama Bratocea, pe valea râuluĭ Teleajenul.

Are o populaţiune de 473 familiĭ, saŭ 2022 suflete, din carĭ 370 contribuabilĭ. Locuesc în 473 case.

Sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Gheaba, fondată în anul 1882, și a doua în Valea-Largă (de lemn), fondată în anul 1829, și reparată în 1890. Tot de comuna Măneciul-Ungureni ţin mănăstirile Susana și Cheia. Susana e așezată la poalele munteluĭ Bobul-Mare, aproape de vărsarea pîrîiașuluĭ Stanca în Teleajen, și Cheia așezată pe malul drept al pîrîiașuluĭ Tîmpa, la poalele munteluĭ Zăganul. Ambele se întreţin de stat.

Școala este frecuentată de 46 băeţĭ și 5 fete.

Locuitoriĭ, carĭ aŭ vite, se ocupă cu scoaterea butucilor de fag și brad de prin pădurile vecine, din carĭ se fac șindrilă și tinichele; iar pălmașiĭ se ocupă cu munca cîmpuluĭ.

Meseriașĭ sunt: 10 dulgherĭ, 3 zidarĭ, 3 rotarĭ, 1 cizmar, 1 brutar și 6 croitorĭ.

Produsul munceĭ îl desfac la tîrgul săptămînal de Duminica, ce se ţine în comună și maĭ cu osebire la oameniĭ din sat.

Comerciul se exercită în comună de 6 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșia Eforieĭ și a statuluĭ.

Vite sunt: 40 caĭ, 8 iepe, 328 boĭ, 346 vacĭ, 34 capre, 2220 oĭ și 410 porcĭ.

In raionul comuneĭ sunt 36 morĭ și pive situate pe gîrlele: Telejenelul, Teleajenul, Stancea, Mogoșul, Rudele, Piatra-Duduluĭ, Valea-Bereĭ, etc.

Apă minerală este la mănăstirea Cheia, între pîrîul Bratocea și Valea-Bereĭ. Ea nu coprinde de cît 149 miligrame de substanţe solide în litru. Aceste substanţe se compun din carbonate alcaline și carbonate de calce și magneziŭ. Nu conţine nicĭ sulfate, nicĭ azotate, nicĭ materiĭ organice.

Un litru de apă conţine aproximativ:

Carbonate alcaline	0,068	
» de calciŭ	0,040	0,149
» magneziŭ	0,041	

Din localităţile numite La-Moara-de-la-Podecĭ în dreptul Giureștilor, și de la Piatra-Mică maĭ sus de Podul-Gioarșteĭ, se scoate piatră pentru construcţiĭ și podurĭ. La locurile numite Strîmtoare și La-Cheia-în-Rîpă, pe valea Teleajenuluĭ, sunt cărbunĭ de pămînt.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 6551,19 și la cheltuelĭ, de 3934,34 leĭ.

Șoseaua judeţeană Ploești-Bratocea înlesnește comunicaţia între comuna Măneciul-Pămînteni și vama Bratocea.

E brăzdată de dealurile: Dosul-Făcăenilor, Groapa-Izvoranilor și Dealul-Chiciurenilor. Poienĭ sunt: Bouleţuluĭ, Molivișuluĭ, Oraţiele, Merilor, Popeĭ, Poiana-Hoţuluĭ, De-la-Varniţe, Cotuluĭ-Iepure, Rogozuluĭ, Cruceĭ, Mogoșul, Ardeleĭ, Rudile, Ciumernicul, Schitul-Cheia, Pridvala, Buzoianul, Rotundă, Lungă și De-la-Frasin.

In partea de E. e udată de rîul Teleajenul, în care se varsă văile: Telejenelul, Săcuianca, Seaca, Ţapul, Molivișul, Orăţiele, Brustureilor, Popeĭ, Carpenul, Bobul, Stancea, Mogoșul, Ciumernicul, Valea-Neagră, Babeșul, Bratocea, Berea, Tîmpa, Rudele, Pridvala, Brădetul, Iepurele, Peleșul, Monteorul, Alticioarele, Rea și Dumitru.

Se mărginește la N. cu munţiĭ Clăbucetul; la S., cu com. Măneciul-Pămînteni; la E., cu munţiĭ Poiana-Lungă și Poiana-Mare.

In comună trecea o vechie șosea, numită Șoseaua-Tătărască, din care se văd urme pe Pîrîul-Gilmeĭ, apoĭ pe valea pîrîuluĭ Telejenelul, unde se cunoaște foarte bine, avînd pietroaie aranjate cu o dibăcie admirabilă. Maĭ în sus se cunoștea încă urme din ea, dar s'a acoperit de copacĭ secolarĭ.

Măneciul-Ungureni, *sat*, jud. Prahova, com. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul.

Măneciurile, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de mănăstirea Sinaia, jud. Prahova, în întindere de 11141 hect., din carĭ 10258 hect. suprafaţă împădurită și 883 hect. pămînt arabil și fîneţe.

Moșia are un venit anual de 9042 leĭ.

Mănești, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănic, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 50½ kil. de Buzăŭ.

Limitele sale sunt: la N., din Dealul - Ţinteĭ şi pe hotarul judeţuluĭ despre Rîmnic, prin plaiurile munteluĭ Bisoca, se întinde spre Muchia - Bădiculuĭ şi de aci în Dealul-Ciuculuĭ; la V., se lasă din Ciucul pe Valea Ciomegelor, până la vărsătura eĭ în Slănic, trece Slănicul şi suie pe Izvorul-Porculuĭ, până în Dealul-Bumbaruluĭ, continuă plaiul spre Poiana-Ascunsă, până ese la dealul Bercioĭ, se intinde spre Altoaia, apoĭ tot pe plaiŭ ajunge în hotarul Cociĭ, atinge Muchia-Bulerciĭ şi se lasă în rîul Slănic, în faţa movileĭ din com. Sîrbeşti; la E., trece Slănicul şi de la movilă urcă pe Muchia-Funduluĭ, se lasă pe valea despre Bisocuţa până dă în izvozul Bisoca, urcă în Rîpa-Albă şi de aci la Dealul-Ţinteĭ.

Suprafaţa com. este de 2186 hect., din care: 236 arabile, 520 pădure, 381 fineaţă, 236 izlaz, 18 livezĭ, 1 vie şi 749 sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Mavra, Reghineşti, apoĭ Măneşti, a cetelor de moşnenĭ: Beşliĭ, Apostariĭ şi Ciomagiĭ.

Terenul e accidentat, avînd numaĭ coline, dealurĭ şi văĭ, şi puţin fertil; totuşĭ e avut în substanţe minerale, precum: sferoxiderit, sare, lignită, urme de păcură, apoĭ straturĭ cu psilodonĭ, etc.

Comuna e formată din cătunele: Apostari, Beşliĭ, Reghineşti, Valea-Ciomegeĭ şi Valea-Cotoreĭ, cu o populaţie de 900 locuitorĭ, din carĭ 143 contribuabilĭ.

Are două bisericĭ, în cătunele Beşliĭ şi Valea-Ciomageĭ, cu 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ; catedrala e cea cu hramul Sf. Mihail şi Gavril.

Vite: 100 boĭ, 80 vacĭ, 30 viţeĭ, 6 caĭ, 7 iepe, 3 mînzĭ, 800 oĭ, 101 capre, 75 porcĭ.

Meseriaşĭ sunt: 2 lemnarĭ, 3 rotarĭ, 2 butnarĭ, 2 căruţaşĭ, 1 cizmar, 2 fierarĭ şi 2 cojocarĭ.

Căĭ de comunicaţie n'are de cît şoseaua Lopătari - Săpoca, dar şi aceasta se întrerupe prin multele cotiturĭ ale rîuluĭ Slănic.

Istoricul aceşteĭ comune e de o deosebită importanţă prin tradiţia locală, ce se păstrează identic şi în comunele Lopătari şi Mînzăleşti şi care poate aduce un noŭ element în înţelegerea etimologieĭ cuvîntuluĭ Beşliul. Reproducem tradiţia:

In timpiĭ vechĭ locuiaŭ aci Tătariĭ. Negru-Vodă cu treĭ căpitanĭ: Beşliu (?), Goidea şi Lopătarea i-aŭ alungat şi aŭ împărţit pămîntul luat de la dînşiĭ ast-fel: Căpitanuluĭ Beşliu s'a dat teritoriul comunelor Mînzăleşti şi Măneşti, luĭ Goidea, teritoriul com. Goideşti, iar luĭ Lopătărea teritoriul com. Lopătari. Beşliu s'a stabilit în com. Măneşti, în căt., care îĭ poartă numele până astăzĭ, unde a zidit o biserică şi o cetate, pe care Vintilă-Vodă numaĭ le-a reparat. Ultima parte a tradiţieĭ pare probabilă, căcĭ a fost imposibil luĭ Vintilă, în scurta sa domnie, să facă acele construcţiunĭ colosale, să fortifice piscurile a patru munţĭ, etc. (Vezĭ Vintilă-Vodă). Dintre bătrîniĭ Beşliĭ, a fost bine cunoscut pe la începutul seculuĭ Ioan Beşliu. Fiiĭ săĭ aŭ început să se împrăştie, din carĭ cauză se găsesc azĭ maĭ multe localităţĭ cu numele de Beşliĭ. Dacă se admite opiniunea că Beşliĭ aŭ fost un corp de armată, e probabil că la licenţierea eĭ, oameniĭ carĭ o compuneaŭ, să se fi retras şi stabilit în aceste locurĭ.

Măneşti, *com. rur.*, în jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, situată spre N.-V. de Tîrgovişte, pe ambele malurĭ ale Dîmboviţeĭ şi în apropiere de şoseaua Tîrgovişte-Cîmpulung.

Se compune din patru cătune: Măneşti, Drăgăeşti - Pămînteni, Drăgăeşti-Ungureni şi Gheboeni, avînd peste tot o populaţie de 2500 locuitorĭ.

Aceste cătune sunt situate între dealurĭ şi văĭ, carĭ se numesc: Dealul-Ciuteĭ, Piscul-luĭ-Păun, Chiliile, Dumbrava, Tudora şi Tîmpa; iar văile sunt: Valea-Dîmboviţeĭ, Valea-Mică şi Valea-Ianoşiţa. Rîul Dîmboviţa trece prin centrul com., avînd de afluenţĭ pîraiele: Ianoşiţa, Tisa şi Vîlcelul.

La Drăgăeşti cea maĭ mare parte din locuitorĭ se ocupă cu olăria.

Are: 5 bisericĭ; o şcoală; 5 morĭ de apă; 1 herestrăŭ de tăiat scîndurĭ.

Prin cătunul Gheboeni trece şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Cîmpulung.

Se învecineşte: la E. cu Şotînga, la V. cu Boţeşti, la N. cu Tătărani şi Izvoarele şi la S. cu Dragomireşti. De Şotînga se desparte prin Dealul-Ciuteĭ, acoperit cu pădure; de Boteşti, prin dealul Tîmpa, îmbrăcat tot cu pădure; de Tătărani, Izvoarele şi Dragomireşti, prin o mică cîmpie. Se leagă cu Izvoarele şi Dragomireşti prin şoseaua judeţeană, iar cu cele-l'alte comune prin drumurĭ aproape impracticabile.

Are două pădurĭ marĭ: una de 86650 ariĭ şi alta de 16000 ariĭ.

Măneşti, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Filipeşti. Data înfiinţăreĭ sale nu se poate preciza cu siguranţă. D-l Theodor Văcărescu, proprietarul moşieĭ, posedă nişte vechĭ documente de

pe la 1500, ale moşieĭ Măneşti, şi se crede că datează cu mult înainte de acest an.

La anul 1624, a avut loc aci o luptă între călăraşiĭ de la Ploeşti, Măneşti şi Gherghiţa, răsculaţĭ în contra luĭ Alexandru Coconul, fiul luĭ Radu-Mihnea.

In jud. Prahova, afară de slujitoriĭ polcovniceştĭ aĭ jud., la Măneşti era o căpetenie cu 20 slujitorĭ.

La nişte săpăturĭ pe carĭ le-a făcut d. T. Văcărescu în 1880, la temeliile vechilor case boereştĭ, spre a le preface, a găsit îngropate în pămînt bombe pline şi spărturĭ marĭ de granate cum se întrebuinţaŭ de artilerie din secolele al XVI-lea şi al XVII-lea.

D'asupra satuluĭ, la V., există o movilă înaltă, în suprafaţă ca de 8 hect., dar pe care depresiunea soluluĭ rezultată cu timpul, o arată a fi fost şi mai întinsă, şi prin forma şi situaţiunea eĭ, a excitat în diferite rîndurĭ curiozitatea geologuluĭ şi arheologuluĭ.

Această destul de însemnată ridicătură de pămînt, izolată în mijlocul cîmpuluĭ plan şi egal, înconjurată, despre E., către Tîrgşorul-Vechiŭ şi Ploeşti, de un şanţ prin care se scurg izvoare de apă, nu pare a fi formată acolo de natură, ci de mînă de om şi această bănuĭală ar putea fi întărită de obiectele găsite la diferite cercetărĭ şi săpăturĭ întreprinse succesiv de d-niĭ Cezar Boliac, A. Odobescu, Gr. Tocilescu, precum: hîrburĭ, monede vechĭ şi chiar unelte preistorice de silex, din carĭ unele se află în posesiunea d-luĭ T. Văcărescu.

Incontestabil că avem a face cu una din numeroasele staţiunĭ preistorice de care Ţara este plină. Cĭoburile de vase, cum şi idolaşiĭ de lut, vîrfurile de săgeţĭ de silex, ne duc în epoca neolitică saŭ a pĭetreĭ lustruite.

Comuna este situată la 16 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 8 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe malul drept al iazuluĭ luat din rîul Prahova, care începe din com. Măgureni şi se varsă în Cricovul-Dulce, la com. Cocorăşti.

Se compune din 4 cătune: Măneşti, Coada-Izvoruluĭ, Gura-Crivăţuluĭ şi Comănacul, avînd o populaţiune de 247 familiĭ, saŭ 1028 suflete, din carĭ 181 contribuabilĭ. Locuesc în 246 case.

Sunt 3 bisericĭ: două în Măneşti şi una în Coada-Izvoruluĭ.

Aceste bisericĭ sunt deservite de 2 preoţĭ.

Biserica din centrul com. Măneşti s'a construit prin cheltuiala d-lor Theodor şi Radu T. Văcărescu, în stil bizantin, după planul arhitectuluĭ Gottereau aprobat de d-l Lecomte de Nouy. Picturile murale sunt de pictorul N. Vermont. A doua biserică, de lemn, se află la cimitirul com. A treia biserică din căt. Coada-Izvoruluĭ, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, s'a construit din temelie, la 1828, de d-l Doctor Silivestru şi preotul Popa Andronache şi s'a reparat la 1845 de coconul Dem. Mănescu.

E vrednic de însemnat în căt. Măneşti, minunatul castel al d-luĭ T. Văcărescu, una din construcţiunile cele maĭ frumoase de acest fel, din Ţară; în interioriul casteluluĭ pe lîngă preţioase obiecte de artă, sunt picturĭ murale interesante cu referinţă la scene din viaţa străbunilor Văcăreştĭ din timpiĭ ceĭ maĭ vechĭ pănă azĭ.

Tot pe teritoriul acesteĭ com. spre V., în direcţia Tîrgoviştei, pe muchia dealurilor carĭ despart Valea-Cricovuluĭ-Dulce de Valea-Ialomiţeĭ, la un punct pe care ţăranii îl numesc, din vechime, Cetăţuia-luĭ-Mihnea-Vodă, d. profesor Tocilescu a descoperit urmele uneĭ cetăţuĭ întărite, de categoria celora pe carĭ poporul le numeşte: Jidoviĭ, şi carĭ, după toată probabilitatea, trebuesc să fie atribuite locuitorilor anteriorĭ dominaţiuneĭ romane, de sigur Dacilor. Cetăţuia ocupă un loc foarte bine ales din punctul de vedere milităresc; cioburĭ de vase, instrumente de silex, cum şi puţine obiecte de metal dovedesc că staţiunea a fost lung timp ocupată.

Intre movila de maĭ sus şi cetăţuie, trece limesul roman, cunoscut de popor sub numele de Brazda-luĭ-Novac. Acest limes, care a fost cercetat cu deamănuntul de d. profesor Gr. Tocilescu, pleacă de la Hinova (lîngă Dunăre, la S. de Turnul-Severin), trece prin Craiova, pe la Puntea-de-Greci, prin Măneşti, pe lîngă gara Ploeşti, şi se fineşte la cel l'alt cap al Dunăreĭ, la Tufeşti, 20 kil. spre S. de Brăila. Acest limes roman datează, după părerea d-luĭ Tocilescu, din epoca dominaţiuneĭ romane asupra cîmpiilor Ţăreĭ-Romîneştĭ, anterioară cuceririlor luĭ Trajan, între Vespasian şi Trajan, (a se vedea: Gr. G. Tocilesco, Fouilles et recherches archéologiques, Bucarest, 1900).

Locuitorii se ocupă cu agricultura, afară de ceĭ din Coada-Izvoruluĭ, carĭ fabrică var alb, pe care-l desfac la oraşul Ploeşti.

In raionul com. sunt 2 morĭ de măcinat, pe ĭazul ce trece pe lîngă com.

Locuitoriĭ, în număr de 166, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia d-lor Theodor Văcărescu, N. I. Niculescu şi a statuluĭ,

numite Măneşti, Comănacul şi Bălţiţa-Stariţa, din care li s'aŭ dat 692 hect.

Vite sunt: 56 caĭ şi ĭepe, 210 vacĭ, 370 boĭ, 20 capre, 1250 oĭ şi 250 porcĭ.

Şcoala, într'un local, care e proprietatea com., e frecuentată de 65 băeţĭ şi 9 fete.

Toată com. se întinde pe o suprafaţă de 1454 hect.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4868.67 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4856.94 leĭ.

In raionul acesteĭ com. sunt 4 şosele: una în direcţiunea tîrguluĭ Filipeşti; una în direcţiunea com. Vlădeni; a treia spre căt. Coada-Izvoruluĭ; şi a patra spre căt. Gura-Crivăţuluĭ.

Pe teritoriul com. este movila de care s'a vorbit maĭ sus, în suprafaţa de 8 hect., care a fost în parte plantată cu viţă pe care a distrus-o filoxera şi s'a replantat cu viţă americană altoită.

Afară de gîrla Cricovul-Dulce, com. maĭ e udată de valea numită Crivăţul.

Se mărgineşte cu comunele: Vlădeni, Tîrgşorul-Noŭ, Tîrgşorul-Vechiŭ, Cocorăşti şi Gheboaia.

Măneşti, *sat*, jud. şi pl. Argeşul, cu 50 familiĭ, făcînd parte din com. rur. Zărneşti-Cacaleţi.

Măneşti, *sat*, cu 100 suflete, făcînd parte din com. rur. Cuca, jud. Argeş, pl. Oltul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 2 preoţĭ şi un cîntăreţ.

Măneşti, *sat*, cu 41 familiĭ, făcînd parte din com. rur. Drăganul-Bascovel, judeţul Argeş, plasa Piteşti.

Măneşti, *numire*, ce se maĭ dă cătunuluĭ de reşedinţă Beşliĭ, jud. Buzăŭ, com. Măneşti.

Măneşti, *sat*, făcînd parte din com. Berevoeşti-Ungureni, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Bratia.

Are o populaţie de 26 familiĭ saŭ 111 suflete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit pe moşia statuluĭ Cîmpulungeanca din care li s'aŭ dat 103 hect. pămînt pentru cultură.

Măneşti, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani. A făcut parte maĭ înainte din desfiinţata com. Boiştea.

Măneşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măneşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Măneşti, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Măneşti, căt. Beşliĭ şi Apostari, proprietate moşnenească; are 300 hect. din carĭ 100 pădurea Beşloaica, restul arabil, fîneaţă şi izlaz.

Măneşti, *moşie*, situată pe lîngă moşia Bălăşeni (Graşi), jud. Neamţu, com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul.

Măneşti, *pădure*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, are o întindere de 5325 pogoane, cuprinzîndu-se şi acele de pe moşiile: Nemţişorul, Secul şi Vînători.

Măneşti, *pîrîŭ*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul; udă com. Poseşti şi se varsă în gîrla Zeletinul.

Măneşti, *şes*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, pe care se zice că ar fi fost în vechime un tîrguşor avînd şi biserică.

Măneşti (Schitul-), *numire veche de sat*, dată satuluĭ Blebea din com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Mănetul, *pîrîŭ*, jud. Muscel, pl. Rîurile, com. Mihăeşti, format din 2 izvoare: unul izvoreşte dintre Plaiul-luĭ-Ivan şi Dealul-Vlădeanuluĭ şi altul dintre Plaiul-luĭ-Ivan şi Dealul-Vacilor. Ambele se împreună la capul Plaiuluĭ-luĭ-Ivan şi formează pîrîul Mănetul, care se varsă în gîrliţa Priboaia.

Măngălăria, *deal*, între satele Golgofta şi Iezerul, jud. Vasluiŭ, pl. Rahova, comuna Ivăneşti.

Măngălăria, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni. Izvoreşte din pădurea cu acelaşĭ nume, curge prin satul Răducăneni şi marginea de V. a tîrguşoruluĭ, cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Bohotinul.

Măngălăria, *vale*, formată din prelungirea dealuluĭ Măngălăria, com. Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Mănicea, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 157 locuitorĭ.

Mănicea, *vălcea*, spre S. com. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, între piscul Găneşti (limita) şi Manicea.

Măniceşti, *sat*, cu 49 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, făcînd parte din com. rur. Scheiul. Are o biserică, cu hramul Sfinţiĭ Voevozĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Măniceşti, *sat*, cu 381 locuitorĭ, pe rîul Argeş, jud. şi pl. Argeş,

făcînd parte din com. rur. Baiculeşti. Aicĭ era maĭ înainte staţie de caĭ de poştă între Piteşti şi Curtea-de-Argeş.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Măniceşti, *moşie*, jud. şi pl. Argeş, cu o întindere de 1181 pogoane, din care 940 pogoane pădure, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia de Argeş, şi aducînd o arendă anuală de 2910 leĭ.

Pe moşie se află: o moară, case, han, magaziĭ, povarnă, etc.

Mănioaia, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Costişa, situat pe valea rîuluĭ Bistriţa. Se maĭ numeşte Mărieneşti.

Mănteşti, *sub-divizie a cătunuluĭ* Ruginoasa din jud. Buzăŭ, com. Brăeşti.

Mănucul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Tonea.

Mănucul, *numire*, ce se maĭ dă *satuluĭ* Cacomeanca, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Mănuleşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Mănuleşti, *deal*, pe care este situat cătunul Mănuleşti, jud. Olt, com. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s. Are direcţia de la E. spre V. şi este acoperit cu viĭ şi pădure. Printre acest deal şi Toneşti, curge rîul Cungrea-Mare.

Mănuşoaia, *ramificaţiune* a Dunăreĭ, coprinsă între ostrovul Iapa şi Mărăcine, jud. Brăila.

Măra, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmboviţa, formînd linia de despărţire între rîurile Dîmboviţa şi Argeşelul, împreună cu munţiĭ: Draxinul, Ţefeleica, Preajma, Manţişorul, Căpitanul, Plăişorul, Pravăţul, Altămuşul şi Mateiaşul.

Măraşul, *tîrle*, jud. Brăila, situate la E. com. Stăncuţa, pe malul drept al Vîlciuluĭ, între viroaga Coităneasa şi privalul Zatna. Aŭ 166 locuitorĭ.

Mărăcineanca, *vechie numire a satuluĭ* Bărbătescul, com. Alexeni, pl. Cîmpul, jud. Ialomiţa.

Mărăcineanul, *partea* de S a *satuluĭ* Osman, jud. Brăila, unde s'aŭ aşezat împroprietăriţiĭ de la 1879.

Mărăcinele, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul. Are o populaţie de 433 suflete: 233 bărbaţĭ şi 200 femeĭ. Locuesc în 79 case şi 19 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Tîncănăul, ce este la 2 kil.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în 1869 de Chirea Buşu, Lepădatu Petcu, Sanda Berceanu şi Ioan Ciliciu, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Mărăcinele, *fost sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa.

Mărăcinele, *ostrov*, jud. Brăila, coprins între Dunăre la V. şi între Mănuşoaia la E. şi situat la S. de ostrovul Crăcănelul şi la N. de ostrovul Vaca.

Mărăcinele, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Tîncănăul, satul Mărăcinele.

Are un venit anul de 31966 leĭ. Aparţine bisericeĭ din Craiova Madona-Dudu. Are pădure pe dînsa.

Mărăcinele, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com Tîncănăul, satul Mărăcinele. Are întindere de 965 hect. şi e compusă din gîrniţă. Este amenajată.

Mărăcineluĭ (Valea-), *vale*, în raionul com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, care, după ce udă partea de N. a comuneĭ, se varsă în apa Cîrcinovul.

Mărăcineni, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 4½ kil. de oraşul Buzăul.

Limita la N., începe din rîul Buzăul puţin maĭ jos de Morile-Călugăreştĭ, trece pe la Natima şi Valea-Caluluĭ, urcă pe colina Grindul, trece Valea-Blăjanilor, urcă pe Movila-Săpată, apoĭ pe la capul moşiilor Căpăţineşti, Cîrlovoaia şi Mărăcineni, dă în albia rîuluĭ Cilnăul, în dreptul căt. Gîrbovi; la E., merge pe Cilnăŭ în jos până în rîul Buzăul, trece Buzăul şi o ia pe apa Areteĭ (hotar despre Vatra-Episcopiei), apoĭ pe hotarul moşieĭ Simileasca-Banul; la S., continuă pe hotarul com. Simileasca, pe marginea proprietăţilor Bînceasca şi Clinciurile, pănă în Moara-Nemţească; la V., trece iazul, apoĭ prin Crivina trece rîul Buzăul, urcă puţin pe Crivină pe lîngă moşia Săpoca şi ajunge la Morile-Călugăreşti, com. Cîndeşti.

Comuna e formată din cătunele: Căpăţineşti, Cîrlovoaia, Mărăcineni, Măteşti, Potoceni-d.-j. şi Potoceni-d.-s., avînd o populaţie de 2150 locuitorĭ, din carĭ 358 contribuabilĭ. Locuesc în 447 case.

Are: 2 şcoale, una în căt. Mărăcineni şi a doua mixtă, în căt. Mătești, frecuentate de 89 elevĭ și 6 eleve; 3 biserici, în căt. Mărăcineni, Mătești și Potroceni, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntărețĭ și 2 paraclisierĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae. Cîrciumĭ sunt 13.

Suprafaţa com. este de 5438 hect. din carĭ: 3760 hect. arabile, 305 hect. pădure, 96 hect. fîneaţă, 302 hect. izlaz, 1 hect. livezĭ, 14 hect. vie și 960 hect. sterp, constînd din prundul rîu luĭ Buzăul, Iazul-Morilor, etc.

Proprietăţile maĭ însemnate sunt: Căpăţinești, Cîrlovoaia, Mărăcineni, Mătești, Potroceni-d.-s. și Potroceni-d.-j.

Terenul e şes, accidentat puţin în partea de N. prin maĭ multe dealurĭ și cîte-va movile; e priincios agricultureĭ, care se face pe o mare întindere.

Afară de piatră pentru fabricarea varuluĭ, în com. maĭ sunt: 15 morĭ pe apa Buzăŭ, 1 moară de aburĭ, o stînă pe moșia Mărăcineni și o fabrică de petrol unde se destilează păcura ce se extrage din com. Pîclele.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, în transporturĭ și în procurare de alimente orașuluĭ Buzăul. Nu maĭ puţin însemnat e și comerciul făcut de grădinarĭ, maĭ cu seamă ceĭ din Potoceni, carĭ cultivă peste 150 hect. zarzavat, pe care îl desfac parte în Buzăŭ, parte în Brăila, Galaţi, etc.

Căĭ de comunicaţie: şoseaua naţională Buzăŭ-Focșani, șoseaua judeţeană Mărăcineni-Rușavăţul, şoseaua comunală Mărăcineni-Sorești (com. Blăjani) și alte drumurĭ naturale. Pănă a nu se face podul de fier peste rîul Buzăŭ (anul 1866), unul din cele maĭ însemnate ale Ţăreĭ, avînd 536 m. lungime, locuitoriĭ erau nevoiţĭ a trece cu podul saŭ cu luntrile pe călătorĭ, din care cauză erau scutiţĭ de dărĭ. Mulţĭ din aceștĭ podarĭ se ocupă azĭ cu pescuitul.

Vite: 632 boĭ, 160 vacĭ, 80 viţeĭ, 6 bivolĭ, 65 caĭ, 74 ĭepe, 12 mînjĭ, 2080 oĭ, 122 capre, 1 asin și 386 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă 46 stupĭ cu albine.

Meseriașĭ sunt: 7 lemnarĭ, 2 croitorĭ, 3 cizmarĭ, 4 fierarĭ, 3 mașiniștĭ, 3 cojocarĭ și 3 vărarĭ.

Budgetul com. e de 8213 leĭ.

Pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea, com. Mărăcineni avea pe teritoriul săŭ satele: Căpăţinești, Mărăcineni I, Mărăcineni II și Greci-de-Buzăŭ; cele-l'alte s'aŭ format după 1828, maĭ cu seamă din Bulgariĭ ce aŭ fugit împreună cu armatele rusești. Pe timpul luĭ Mateiŭ Basarab, Mărăcineni era un sat însemnat, de oare-ce într'un proces al mănăstireĭ Vintilă-Vodă, s'aŭ luat de aci 12 boerĭ martorĭ: Mihaiŭ Cîrșotea, Necula Botoșanul, Sava luĭ Avram, Vasilache Nedelcu, Manea Bondrea, Mircan Ceaușul; apoĭ Lupșea Dvornicul, Azmega, Vetrea și Dragotă. Satul Greci de la Buzăŭ se menţionează încă din secolul al XVI-lea. Din documentele aflate în familia Greceanu, rezultă că ar fi fost patria luĭ Radu-de-la-Greci. In scurt timp el s'a subdivizat în treĭ: Potoceni, Puţintei și Greci-de-la-Buzăŭ. Numirea de Greci e uitată azĭ cu desăvîrșire, fiind înlocuită cu Potoceni-d.-j. In 1806, Mărăcineni a fost fortificat de generalul rus Camensky, care se retrăsese cu trupele aci, contra căruia a venit Şapan-Oglu cu Turciĭ, cu care ocaziune a ars pănă în pămînt orașul Buzăŭ.

Mărăcineni, *com. rur.*, judeţul Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, situată la S.-V. de Cîmpulung, la 46 kil. de acest oraș și la 22 kil. de reședinţa judecătorieĭ de ocol și a subprefectureĭ.

Este situată pe un deal frumos, care predomină Valea-Argeșuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Doamna, unit cu rîul Tîrguluĭ, și se mărginește la N. cu com. Ciumești, la S. cu orașul Pitești, la E. cu pl. Podgoria și la V. cu jud. Argeș.

Se compune din 2 cătune: Mărăcineni și Gropeni.

Are: o biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; o școală, frecuentată de 37 băeţĭ și 19 fete.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2705 leĭ și la cheltuelĭ de 1726 leĭ.

Locuitoriĭ aŭ primit pămînt prin împroprietărire la 1864.

In comună se află locul numit Cărămidăria pentru-că aci se fabrică pe an 3—6 milioane cărămizĭ.

Prin partea de E. a comuneĭ, trece calea naţională Pitești-Frontieră și calea ferată Golești-Cîmpulung, avînd pe teritoriul com. Halta-Gropeni.

La 3 kil. maĭ spre S. de Mărăcineni, rîul Doamna se varsă în rîul Argeș, pe malul stîng.

Mărăcineni, *sat*, judeţul Argeș. Vezĭ Lăceni.

Mărăcineni, *cătun* de reședinţă, al com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ, cu 520 locuitorĭ și 108 case.

Mărăcineni, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, jud. Muscel, plasa Argeșelul.

Mărăcineni, *sătișor*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Tîmboești; e maĭ mult o subdivizie a cătunuluĭ Mărăcini.

Mărăcineni, *moşie,* în jud. Buzău, com. Mărăcineni, de 1200 hect., din carĭ 800 hect. arabile, 120 hect. crivină, 35 hect. grădinĭ de zarzavat şi restul prund.

Mărăcineni şi Colibaşi, *proprietăţĭ* ale statuluĭ, pendinţĭ de Vatra-Mănăstireĭ, pl. Rîurile, jud. Muscel, aŭ 407 hect. loc arabil şi 1734 hect. pădure. Se arendează cu 10450 leĭ anual.

Mărăcini, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., căt. comuneĭ Tîmboeşti. Este aşezat în partea de E., pe un deal, la 1 1/2 kil. spre E. de căt. de reşedinţă, Tîmboeşti. Are o întindere de 277 hect. şi o populaţie de 171 familiĭ, saŭ 534 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ.

Mărăcini, *cătun,* al com. Mizil, jud. Buzău, cu 90 locuitorĭ şi 22 case ; are subdivizia Teişanul.

Mărăcini, *sub-diviзie* a *cătunului* Boteşti, jud. Buzău, com. Pănătăul.

Mărăcini (Teişanul), *moşie,* în jud. Buzău, com. Mizil, avînd 412 hect., maĭ toate arabile şi puţine înnecăturĭ făcute de apa Năeanca.

Mărăcini, *pîrîŭ,* in jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; izvoreşte din Dealul-Chiojdenilor; udă partea de V. a comuneĭ, şi se varsă în rîul Motnăul, pe dreapta luĭ.

Mărăcini, *vale* însemnată, în judeţul Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ rurale Gorleci; începe de la punctul numit Cîşla-la-Ţîrca, îndreptîndu-se către V.; se întinde printre dealul la Ţîrca (spre N.) şi şesul Porumbiştea şi Dealul-Cilibiuluĭ (spre S.); după un drum de 3 kil. se deschide în Valea-Pietrişuluĭ, puţin maĭ spre N. de Movila-Cinstituluĭ; este situată în partea N.-V. a pl. şi de cea de E. a com.; este străbătută în lungime de drumul comunal Groapa-Ciobanuluĭ-Haidar şi în cruciş de drumul Gîrleci-Balgiul.

Mărăscu. Vezĭ Mărăşti, *sat,* judeţul Bacău.

Mărăscu, *moşie,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Năneşti, proprietatea d-luĭ Caton Lecca.

Mărăşeni, *sat,* în partea de N.-E. a com. Brodocul, pl. Stemnicul, judeţul Vasluiŭ, pe malul sting al rîuluĭ Bîrlad, pe o suprafaţă de 800 hect., din care 102 hect. pădure, proprietatea statuluĭ.

Are o populaţie de 62 familiĭ, saŭ 286 suflete; o biserică deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, zidită la 1832 de către locuitorul Ioan Moreşanu, de la care se zice că ar fi luat numele şi satul.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 549 oĭ, 8 caĭ, 29 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 120 stupi cu albine.

Mărăşeşti, *com. rur.* şi *sat,* in jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, la 68 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe valea apeĭ Brebina.

Satul Mărăşeşti formează comună cu satele: Bratilovul şi Stăneşti, avînd o populaţie de 900 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ. Locuesc în 258 case.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă şi cu facerea şindrileĭ.

Prin această comună trece şoseaua Baia-de-Aramă-Brebina-Mărăşeşti-Obîrşia.

Are: o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, şi frecuentată de 28 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 9 plugurĭ, 4 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 600 vite marĭ cornute, 5023 oĭ, 1757 capre, 201 caĭ, 360 rîmătorĭ; 360 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 665 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 664 leĭ.

Dealurĭ maĭ însemnate în această comună sunt: Măgura, Ocheanul, Măcişul, Bîrîiacul, Rechichişul, Măgura-Icorbieĭ, Dealul-Ocnelor, Fruntea-Mărăşeştilor şi Rugetul. Din acestea, Măgura şi Ocheanul intră în regiunea munţilor, avînd înălţimĭ predominante.

Văile poartă tot aceleaşĭ numirĭ ca şi dealurile, iar pîraie sunt: apa Brebina, ce vine de la Obîrşia, şi pîraiele ce primeşte: Băroaia, Măgura, Valea-Iepeĭ, Valea-Scroafeĭ, Valea-Satuluĭ, Richichisul, Valea-Hoter şi Valea-Ibrateĭ.

In partea de V., sunt minele Băroaia şi localitatea Buriceni, unde se văd grămezĭ de piatră, de zgură de aramă şi nişte şanţurĭ făcute în pămînt.

Mărăşeşti, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Şuşiţa. Este situată pe malul Siretuluĭ, la o jumătate ceas în jos de Huipeşti şi la 19 kil. de capitala judeţuluĭ.

Inălţimea comuneĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre e de 70 metri.

Are o populaţie de 500 familiĭ, saŭ 1717 suflete, din carĭ: 418 agricultorĭ, 12 meseriaşĭ, 8 industriaşĭ, 59 comercianţĭ, 10 avînd profesiunĭ libere, 98 muncitorĭ şi 46 servitorĭ. Locuesc în 321 case.

Ştiŭ carte 295 persoane (213 bărbaţĭ, 82 femeĭ).

Sunt 380 contribuabilĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea; o școală de băețĭ și una de fete, frecuentate de 55 băețĭ și 13 fete; un biuroŭ telegrafo-poștal, înființat la 1895 și al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 5886, b. 90; o stație de cale ferată.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 15582.59 leĭ și la cheltuelĭ, de 15550.55 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1 mașină de semănat, 2 de secerat, 3 de treerat cu aburĭ, 1 de bătut porumb, 50 pluguri de lemn, 40 de fier și 2 mișcate de abur, 1 scarificator, 11 grape de fier, 6 tăvăługurĭ, 9 rarițe, 2 trioare, 1 moară de abur și 2 de apă; 504 boĭ, 367 vacĭ, 54 caĭ, 3645 oĭ, 10 capre și 130 porcĭ; 190 stupĭ.

In comună sunt: 13 cîrciumarĭ, 5 băcanĭ, 1 bufegiŭ, 1 brutar, 2 comercianțĭ de cereale, 6 cizmarĭ, 3 croitori, 3 fierarĭ, 2 rotarĭ, 1 hotelier și 1 restaurator.

Mărășești, *stație de-dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Șușița, com. Mărășești, pe linia Focșani-Mărășești-Bacăŭ, din care s'a pus în circulație linia Mărășești-Bacăŭ la 13 Septembre 1872, și la 13 Iunie 1881, linia Focșani-Mărășești. Este și stație finală a linieĭ Mărășești-Tecuciŭ-Galați. Se află pe linia Focșani-Bacăŭ, între stațiile Putna-Seacă (7.8 kil.) și Pufești (14.7 kil.) și la 11.5 kil. de Cozmești, stația vecină de pe linia Mărășești-Tecuciŭ. Inălțimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 66 m. 84. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 503812 leĭ, 80 banĭ.

Mărășești, *moșie*, jud. Putna, aparținînd d-luĭ Ulysse Negroponte, care în exploatarea eĭ întrebuințează pluguri cu aburĭ și mașinele cele maĭ noĭ și maĭ sistematice, posedînd și 1 atelier de fierărie și 1 de lemnărie, pentru unelte agricole.

Această moșie aparținea în 1827 logofătuluĭ Iordache Catargiu.

Mărășești, *trecătoare*, peste graniță, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Mărășești, ce duce, peste apa Cerna și muntele Cupănul, în Banat, la satul Rușca.

Mărășești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Avrămești, spre S. de satul Avrămești.

Este compus din două părțĭ: Mărășești-Boerești și Mărășești-Răzăși, avînd o populațiune de 367 locuitorĭ și 107 case.

Are o fabrică de spirt.

Mărăști, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., situată între pîrîul Berheci, la E. și afluentele săŭ Dunăvățul, la V.

Teritoriul săŭ este brăzdat de dealurile: Palanca și Măgura la E., Runcul, Blidariul, Bobeica, Bîtca și Viea-Popeĭ la V., zarea Glodișoarele la N., dealul Clenciul la S.

Se compune din 3 cătune: Mărăști-d.-s. saŭ Valea, reședința, Mărăști-d.-j. saŭ Satul-d.-j. și Bălaia.

Pe la 1803, Mărăști răzășeștĭ se găseaŭ în județul Tecuci, ocolul Berheci.

In Statistica din 1874, se găsește compusă din 5 cătune: Bălaia, Godovani, Mărăști, Satul-d.-j. și Valea.

Se mărginește la E. cu com. Glodurile, la S. cu com. Filipeni, la V. cu com. Botești și la N. cu secția Glodișoarele, com. Odobești, și cu com. Obîrșia.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 1002 hect., împărțită în proprietățĭ micĭ ale răzeșilor.

Are o școală mixtă în satul Mărăști-d.-s., fondată în 1861 și frecuentată de 27 copiĭ; 2 bisericĭ, una în Mărăști-d.-s. și a doua în Mărăști-d.-j., deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 4 cîrciumĭ.

Are o populație de 343 familiĭ, saŭ 1399 suflete, din carĭ 522 agricultorĭ, 11 meseriașĭ, 3 comercianțĭ, cu 10 profesiunĭ libere, 18 muncitorĭ și 6 servitorĭ.

Sunt 328 contribuabilĭ.

Vite sunt: 84 caĭ, 838 vite cornute, 215 porcĭ, 77 capre și 399 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 4208, banĭ 76 și la cheltuelĭ, de leĭ 1894, banĭ 23.

Proprietarĭ sunt: D. Herțanu, cu 52,30 hect., Spiridon Herțanu, cu 78,28 hect.; En. Herțanu, cu 60,87 hect.; Sp. Dimitriu, cu 74 hect.; P. Herțanu, cu 56,55 hect.; N. Roman, cu 56,55 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 707.85 hect.

Viile aŭ o întindere de 24.07 hect.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vicinală Obîrșia-Mărăști-Lunca, lungă de 8 kil.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 30 kil.; la com. Filipeni, 6 kil.; la com. Botești, 23 kil.; la com. Gloduri, 3 kil.; la com. Obîrșia, 4 kil.; la com. Odobești, 8 kil. și la Secueni, reședința plășeĭ, 12 kil.

Mărăști saŭ **Mărascul**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Nănești, situat între pîraiele Cornițelul și Dienețul, la 2½ kil. de Nănești. In vechime se numea Slobozia-Mărăști.

Are 15 familiĭ, saŭ 65 suflete.

Vite: 9 caĭ, 28 vite cornute şi 11 porcĭ.

Mărăşti, *cătun,* în jud. Putna, pl. Zăbrăuţi, com. Răcoasa, situat lîngă pîrîul Răcoasa, la locul unde dă în Şuşiţa.

Are o populaţiune de 425 suflete, carĭ locuesc în 125 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae.

Mărăşti-de-Jos, saŭ **Satul-de-Jos,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Mărăşti, aşezat în valea pîrîuluĭ Dunăvăţul, la 1½ kil. de satul Mărăşti-d.-s.

Are o populaţie de 114 familiĭ, saŭ 430 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1868; o cîrciumă.

Vite: 27 caĭ, 264 vite marĭ cornute şi 32 porcĭ.

Mărăşti-de-Sus, saŭ **Valea,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., şi reşedinţa com. Mărăşti, situat pe stînga pîrîuluĭ Dunăvăţul.

Are o populaţie de 143 familiĭ, saŭ 573 suflete; o şcoală mixtă; o biserică, clădită de T. Sturdza în 1848; 3 cîrciumĭ.

Vite: 40 caĭ, 386 vite mari cornute, 64 capre şi 102 porcĭ.

Mărăţei, *trup* (mahala), din oraşul Piatra, jud. Neamţu, situat între muntele Petricica şi rîul Bistriţa.

Maĭ înainte a fost sat în proprietatea familieĭ Lăţescu.

Are: o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 3 eclesiarhĭ; 2 şcolĭ, una de băeţĭ, şi a doua de fete; 2 fabricĭ de beţe de chibriturĭ dintre carĭ una face şi cue pentru cizmărie; 2 fabricĭ de sucmane; 2 dubălăriĭ; o fabrică de turnătorie; o fabrică de săpun; o fabrică de pantofărie; o fabrică de postav.

Mărăţei, *trup de sat,* în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna, situat la bariera despre S. a oraşuluĭ Piatra.

Are o populaţie de 13 familiĭ, saŭ 51 suflete: 34 bărbaţĭ şi 17 femeĭ.

Mărceni, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com. rur. Albuleşti.

Mărceni, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, situat între malul drept al pîrîuluĭ Bicazul şi ramura munteluĭ Piciorul-Frăsineĭ.

Mărceşti, *com. rur.,* în jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, situată la S.-E. de Tîrgovişte, pe malul stîng al Ialomiţeĭ, pe loc şes şi aproape de vărsătura pîrîuluĭ Piscovul în Ialomiţa.

Se compune din 2 cătune: Mărceşti şi Pîslari, cu o populaţie de 1231 locuitorĭ.

Are: 4 uliţe; o biserică; o şcoală.

Teritoriul com. produce cereale multe. Locuitoriĭ posedă multe vite.

Mărceşti se învecineşte: la E. cu Gheboaia, de care se desparte prin Pîscovul; la V., cu Băleni-Romîni, de care se desparte prin rîul Ialomiţa; la N., cu Răţoaia căt. com. Hăbeni şi la S., cu Cornăţelul şi Dobra, despărţindu-se tot prin Ialomiţa.

Are o pădure de peste 80000 ariĭ.

Mărceşti, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Grumăzeşti. Vezĭ Mirceşti.

Mărceşti saŭ **Mirceşti,** judeţul Bacăŭ.

Mărculeasa, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, pe hotarul Prahoveĭ; are 125 hect., proprietatea moşnenilor Cătinenĭ şi Chiojdenĭ.

Mărculeasca, *trup din moşia* Sfinţeşti, jud. Teleorman, proprietate a principeseĭ Elena Masalsky.

Are o întindere de 950 hect.

Mărculeşti, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe partea dreaptă a riuluĭ Ialomiţa, între comunele Sudiţi şi Cosîmbeşti.

Teritoriul comuneĭ, cu o suprafaţă de 6650 hect., din carĭ 450 hect. pădure, se întinde din rîul Ialomiţa, spre S., pe cîmpul Bărăgan şi coprinde două moşiĭ: Mărculeşti-Pisculeşti şi Mărculeşti-Tutungiul.

După legea rurală din 1864, sunt înproprietărițĭ pe moşie 99 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 773¾ pogoane; neîmproprietărițĭ se maĭ află 124 locuitorĭ.

Se compune din satele: Mărculeşti şi Morile şi din cătunele (tîrlele): Tutungiul, Scorduf, Cealicul şi Movila-Popiĭ.

Reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale este în satul Mărculeşti.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 1087 suflete, din carĭ 313 agricultorĭ, 4 meseriaşĭ, 4 comercianţĭ, 7 cu profesiunĭ libere, 99 muncitorĭ şi 40 servitorĭ; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 42 elevĭ şi 13 eleve; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Ştiŭ carte 158 persoane.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3645 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4084 leĭ.

Vite: 311 caĭ, 633 boĭ, 620 porcĭ, 7 bivolĭ, 2850 oĭ, 14 asinĭ şi 16 capre.

Pe partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ, trece calea ferată Bu-

curești-Fetești, cu stația Mărculești.

Mărculeşti, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița. Spre S., se înalță coasta Bărăganuluĭ.

Se învecineşte spre E. cu satul Sudiți şi spre V. cu satul Gimbăşeni.

Maĭ înainte satul a purtat numirea de Pisculeşti.

Aicĭ este reşedința primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 115 familiĭ; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 42 elevĭ şi 13 eleve; o biserică, construită la 1844, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Vite: 211 caĭ, 341 boĭ, 70 porcĭ, 750 oĭ şi 10 capre.

Mărculeşti, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, căt. Mărculeşti, pe linia Ciulnița-Feteşti, pusă în circulație la 1 Iulie 1887. Se află între stațiile Ciulnița (12.2 kil.) și Elena (15.2 kil.). Inălțimea d'asupra nivelulu Măriĭ de 33.59 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 57790 leĭ. 10 banĭ.

Mărculeşti (Brăgoiul), *cătun,* al com. Bălăneşti, jud. Buzău, cu 200 locuitorĭ şi 50 case.

Mărculeşti, *moşie,* în jud. Buzău, com. Bălăneşti, căt. Mărculeşti şi Cozieni, proprietatea moşnenilor Mărculeştĭ; are o întindere de 320 hect., din care 92 hect. pădure, formată din două sforĭ: Bînza şi Turburea; resturĭ cu arăturĭ, izlaz, fînețe, livezĭ şi loc sterp.

Mărculeşti, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul com. Mărculeşti; are o suprafață de 550 hect. populată cu stejar, ulm, plop, salcie, anin şi jugastru.

Mărcuşul, *cătun,* al com. Dobriceni, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la 4 kil. spre N., pe malul stîng al Oltețuluĭ. Este punctul cel maĭ de N. şi cel care ne prezintă cea maĭ mare altitudine d'asupra niveluluĭ Măriĭ (347 m.) din tot județul.

Are o populație de 100 familiĭ, saŭ 400 suflete; o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntărețĭ.

Mărcuşul, *suburbie,* a oraşuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel; coprinde Bărbuşa şi se întinde spre Apa-Sărată şi Vişoiul, şi toată partea de sub Mățăul şi Flămînda, dincolo de rîŭ.

Mărcuța (Balamucul), *sat,* în jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, făcînd parte din com. rur. Pantelimonul-Dobreşti. E situat spre S.-V. de Pantelimonul, pe malul drept al rîuluĭ Colintina. In partea de N. este înconjurat de dealurĭ frumoase.

Are o populație de 86 suflete.

Suprafața totală a satuluĭ e de 58 hect., carĭ s'aŭ cumpărat de locuitorĭ în 44 loturĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, fostă mănăstire de călugărĭ, zidită la anul 1587 de Jupîn Dan-vel-Logofăt.

La anul 1668, Jupîneasa Vişana, nepoata luĭ Dan, a închinat-o metoch sfinteĭ Mitropoliĭ (Mitropolit era chir Tudosie), care a învelit-o şi i-a făcut casele.

La 1733, în zilele luĭ Grigore Ghica Voevod, s'a reparat şi i s'a făcut clopotniță, uşĭ şi ferestre, zugrăvind-o pe din năuntru şi pe din afară.

Din zidul care înconjoară această mănăstire, abia se maĭ văd urme. Are aspectul uneĭ cetățĭ. Odinioară această mănăstire era punct întărit şi în legătură cu Curtea-Vechĭe din Bucureşti.

La 1821, Sava aflînd despre venirea Turcilor s'a întărit provizoriŭ în mănăstirea Mărcuța. Pănă maĭ acum vre-o cîțĭ-va anĭ se vedeaŭ la porțĭ nişte găurĭ sistematice, probabil pentru aruncat cu arme.

Astăzĭ, fosta mănăstire este redusă la biserică de mir şi satul cheltueşte cu întreținerea eĭ 1742 leĭ anual, administrîndu-se de un preot îngrijitor.

Aci se află şi institutul de alienațĭ, întreținut de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, cu 190 paturĭ.

Comerciul în sat se face de 8 cîrciumarĭ.

Mărcuța, *lac,* în jud. Ilfov, format de gîrla Colintina, pe moşia Mărcuța, comuna Pantelimonul.

Mărcuța, *pădure* particulară, în jud. Ilfov, situată pe moşia Mărcuța, com. Pantelimonul, pl. Dîmbovița. E supusă regimuluĭ silvic pentru-că cade în linia de centură a forturilor din jurul Capitaleĭ.

Mărgărităreşti, alt *nume* al *com.* Mărgăriteşti, jud. R.-Sărat.

Mărgăriteşti, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe pîrîul Hîrboca.

Este aşezată în partea de V. a județuluĭ, la 22 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de V. a pl., la 21 kil. de com. Zgîrciți, reşedința plăşeĭ.

Este o comună din regiunea dealurilor. E brăzdată la V. de culmea Cîmpulungeanca, dealul Cărpineşti şi Homocioaia, la E. de prelungirile dealuluĭ Cărpinişul.

Rîul Hîrboca o udă prin mijloc, de la N. spre S. La E. trece pîrîul Cărpinişul; la V., se află lacul Mărgăriteşti, cam în mijlocul com. Maĭ sunt 4 puţurĭ şi 30 fîntînĭ.

Se mărgineşte la V., cu Cîmpulungeanca; la E., cu Pardoşi; la S., cu Valea-Raţeĭ; la V., cu Dimiana (jud. Buzăŭ), de care se desparte prin dealul Cîmpulungeanca.

Cătunele carĭ o formează sunt: Mărgăriteşti, reşedinţa, la N.; Şchiopeni, la S.

Are o populaţie de 151 familiĭ, saŭ 648 suflete; 2 bisericĭ, una cu hramul S-ţiĭ treĭ Ierarchĭ, zidită în 1841 de Mărgăritescu şi locuitorĭ şi a doua, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, zidită în 1878 de preot şi locuitorĭ, şi ambele deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, fondată în 1888 de comună, condusă de un învăţător şi frecuentată de 30 elevĭ.

Suprafaţa com. este de 2215 hect., din carĭ: 114 hect. vatra comuneĭ, 1305 hect. ale locuitorilor şi 800 ale particularilor. Din acestea, sunt: 1105 hect. arabile, 500 hect. imaş, 350 hect. pădure, 6 hect. viĭ, 25 hect. fîneţe şi 10 hect. neproductive.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ; 213 boĭ, 134 vacĭ, 8 caĭ, 15 ĭepe, 1655 oĭ, 6 capre şi 141 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, ţesăturĭ, şi în exportul de cereale şi lemne; transportul se face prin gara R.-Sărat.

Căĭ de comunicaţie sunt drumurile vecinale: spre Cîmpulungeanca - Valea - Sălcieĭ; spre Valea-Raţeĭ; spre Pardoşi-Grebănul-Zgîrciţi-R.-Sărat.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 1185 leĭ şi 24 banĭ.

Mărgăriteşti, *com. rur.*, judeţul Romanaţi, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., situată pe malul drept al Olteţuluĭ, la 6 kil. spre S. de Balş şi la 25 kil. de Caracal. Se compune numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, care se maĭ numeşte şi Mărgărităreşti.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 160 m.

Are o populaţie de 183 familiĭ, saŭ 783 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ (1829), cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1711 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 1667 leĭ.

Vite marĭ 371, vite micĭ 812 şi rîmătorĭ 150.

Mărgăriteşti, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. de reşedinţă al comuneĭ Mărgăriteşti.

Are o întindere de 1100 hect., şi o populaţie de 69 familiĭ, saŭ 292 suflete, din carĭ 70 contribuabilĭ; o biserică; o şcoală.

Mărgăriţi, *cătun*, al com. Beceni, jud. Buzăŭ, cu 170 locuitorĭ şi 39 case.

Mărgăriţi, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Beceni, avînd cam 500 hect., din care 107 pădurea Bodea şi Valea-Crînguluĭ; restul e arătură, fînaţă, livezĭ şi puţin loc sterp.

Mărgeni, *cătun*, al com. Brîncoveni, jud. Romanaţi, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., situat spre E., la 5 kil. de Brîncoveni, lîngă Olt, unde se afla şi un pod volant peste acest rîŭ, şi unde albia Oltuluĭ are o altitudine de 113 m. 80 d'asupra niveluluĭ Măriĭ. Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 270 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe (1866), cu 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Mărghia, *sat*, jud. Argeş, plasa Cotmeana, cu o populaţie de 100 familiĭ, făcînd parte din comuna rurală cu acelaşĭ nume. Are două bisericĭ, una cu hramul Adormirea şi a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser.

Mărghia, *moşie*, jud. Argeş, pl. Cotmeana, com. Mărghia, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de schitul Titiriciul din jud. Vîlcea. Are o întindere de 2756 pog., din care 500 pog. pădure şi o arendă anuală de 3100 leĭ.

Mărghia, *pîrîŭ*, în jud. Argeş, pl. Cotmeana, care, după ce udă satul cu acelaşĭ nume, se varsă în rîul Cotmeana, aproape de satul Lunca-Corbuluĭ.

Mărgineanca, *nume* ce se dă *moşieĭ* pe care este aşezată o parte din com. Roşiori, judeţul Brăila.

Mărgineanca saŭ **Piscul-Liliecii,** *colină*, jud. Muscel, com. Racoviţa, pl. Rîul-Doamneĭ. Pe colină se văd nişte ruine. La poalele sale sunt treĭ marĭ fîntînĭ, un vast heleşteŭ de peşte, maĭ mulţĭ arborĭ de grădină şi liliecĭ, precum şi sălciĭ vechĭ şi marĭ, dispuse în formă de grădinĭ patru-latere.

Mărgineanca (Mărgineanul-Sărata, Văleanca), *moşie*,

jud. Buzăŭ, parte în com. Albești, parte în com. Mihăilești, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cotroceni. Are 470 hect., din care 2 hect. pădure, restul maĭ tot arabil.

Mărgineanca, (Mărgineanul-Sărata), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mihăilești, căt. Mărgineanu, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineanu, azĭ particulară. Are 1820 hect., maĭ toate arabile.

Mărgineanca (Misleanca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mihăilești, proprietate a statuluĭ pendinte de mănăstirea Mislea. Are cam 700 hect., maĭ toate arabile. Se maĭ numește și Cufuritul-Mănăstireĭ - Mislea, Colțăneni, Colțica, etc. La început făcea un singur corp cu Mărgineanca-Sărata, care a fost dăruită mănăstireĭ Mărgineanul.

Mărgineanca, *moșie,* în județul Buzăŭ, com. Largul. Vezĭ Largul mănăstireĭ Mărgineanul.

Mărgineanca, saŭ **Țintea,** *pădure* a statuluĭ, în întindere de 900 hect., pendinte de comuna Țintea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Mărgineanul, *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Mihăilești, căt. Mărgineni. Se formează în localitate și se scurge în lacul Colțăneni. Conține mult pește.

Mărgineanul, *pîrîŭ,* jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Sinești, izvorește de sub Dealul-Mare, din Fîntînele-Stăvărăcheștilor, trece prin vatra desființatuluĭ iaz Signeanul, până la Fîntîna-Vătafuluĭ, unde maĭ primește pîrîul Ion-Nichită; apoĭ se îndreaptă spre N., pe lîngă satul noŭ Bocnița și se varsă în pîrîul Obrijanca, la Podul-luĭ-Cristea.

Mărgineni, *com. rur.,* jud. Neamțu, situată în colțul despre S.-E. al plășeĭ de Sus-Mijlocul, pe văile și podișele ce se întind între stînga rîuluĭ Bistrița și hotarul jud. Roman.

Teritoriul aceşteĭ comune este străbătut în direcțiune N.-S. de o întinsă ramură de dealurĭ numită tot Mărgineni, din care se detașează alte delușoare precum: Movila, Țintila.

Comuna este formată din satele: Mărgineni, Hoisești, Istrinești și Hîrțești.

Are o populație de 657 familiĭ, saŭ 2756 suflete: 1382 bărbațĭ și 1374 femeĭ, din carĭ 607 contribuabilĭ.

Dintre locuitoriĭ împroprietărițĭ în 1864 sunt: 194 carĭ încă trăesc și-șĭ stăpînesc singurĭ locurile lor; 159 carĭ stăpînesc locurile ca urmașĭ; 6 stăpînesc locurile altora; 98 indivizĭ sunt, carĭ de și însurațĭ și cultivatorĭ de pămînt n'aŭ nicĭ un fel de împroprietărire precum nicĭ putința de a moșteni ceva pe urma părinților lor legiuițĭ.

Din 5571 hect., întinderea totală a comuneĭ, 2272 hect. sunt ocupate de agricultură.

Imașul are o întindere de 271 hect., nutrind un număr de 4945 capete de vite.

Sunt 4 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ și 7 dascălĭ; 4 morĭ de apă, 3 fierăriĭ.

Budgetul com. e de 8044 leĭ la veniturĭ și de 7901 leĭ, 29 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin o rețea de drumurĭ, din care: șoseaua Mărgineni, Bahna, Izvoarele; Mărgineni-Jidești-Dochia; Mărgineni-Hoisești; Hîrțești-Mărgineni-Bălușești; Hîrțești-Bîrcul.

Mărgineni, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., situată pe marginea rîuluĭ Cerna și dealul Papa, la 80 kil. de capitala județuluĭ și la 20 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Glugești, Blăjani și Puești.

Are o populație de 348 familiĭ, saŭ 954 suflete, din carĭ 160 contribuabili; locuesc în 348 case.

Sunt aci: 2 bisericĭ una în căt. Glugești și a doua în căt. Blajani; o școală.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ și se ocupă pe lîngă agricultură și cu rotăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Craiova.

Vite sunt: 13 caĭ, 146 boĭ, 60 vacĭ, 15 capre, 150 porcĭ și 305 oĭ.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 150 hect.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 887 leĭ anual.

Se învecinește la N. cu com. Drăganul; la S., cu Bătășani; la E. și N., cu Valea-Rogojina; la V., cu rîul Cerna; la E., cu Piscul-Lunguluĭ și vîlcelele: Papa, Rogojina, Călina, etc.

Mărgineni, *cătun* al com. Mihăilești, jud. Buzăŭ. Se împarte în două: Mărgineni-d.-s., și Mărgineni-d.-j., avînd 520 locuitorĭ și 120 case.

Mărgineni, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni, situat pe valea pîrîiașuluĭ cu acelașĭ nume, la 18½ kil. de orașul Piatra.

Are o întindere de 2802 hect. 80 ariĭ, și o populație de 350 familiĭ, saŭ 1558 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ.

In sat se află: reședința comuneĭ; o școală, frecuentată de 69 elevĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhĭ; 2 morĭ de apă; o fierărie.

Vite sunt: 480 boĭ, 270 vacĭ, 1180 de oĭ, 110 caĭ, 300 rîmătorĭ, 300 juncĭ.

Mărgineni, *sat,* pendinte de com. Bălțați, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe gîrla Plapcea și Valea-Popiĭ, în partea de N. și în apropiere de căt. Slobozia.

Are 3 bisericĭ: una zidită la 1876 de Ion Diaconul, cu hramul Sf. Voevozĭ; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, clădită la 1854, de maĭ mulțĭ ctitorĭ; și a treia, cu hramul Intrarea-în-Biserică, zidită la 1821, de maĭ mulțĭ preoțĭ și reparată la 1883.

Mărgineni, *mănăstire,* în județul Prahova, pl. Filipești, com. Haimanalele, fundațiune a familieĭ Cantacuzineștĭ, devenită apoĭ mănăstire închinată călugărilor din muntele Sinai. Constantin Cantacuzino, prin căsătoria sa cu domnița Ilina și Pană Filipescu cu domnița Ancuța, amîndouă fiice ale luĭ Șerban-Basarab Voevod devenind și eĭ membriĭ aĭ acesteĭ familiĭ, aŭ prefăcut-o și înfrumusețat-o.

Zestrea eĭ s'a maĭ adăogat atît de urmașiĭ și rudele Basarabilor cît și de alțĭ particularĭ, precum și din cumpărăturile făcute de uniĭ dintre egumenĭ, iar maĭ vîrtos de Arhimandritul Cornilie, cel din urmă egumen romîn. Toate acestea se dovedesc maĭ mult din actele mănăstireĭ, cu aniĭ 7062, 7151 și 7166.

In toamna anuluĭ 1727, Nicolae Mavrocordat închină, prin hrisovul săŭ, din anul 7235, această mănăstire domnească, la muntele Sinai.

După trecere de 4 anĭ, temîndu-se poate că Domniĭ următorĭ vor desființa această închinare, călugăriĭ străinĭ maĭ luară încă o carte din partea unora dintre rude (Ion Rosetti, C. Brezoianu, C. Dudescu, Pîrvu Cantacuzino, etc.) și aceștia daŭ cartea cu anul 7239, in miinile egumenuluĭ Cozma, cu care închină și eĭ atît mănăstirea Mărgineni, cît și schitul Vărbila.

Mănăstirea Mărgineni avea la secularizare 22 moșiĭ, cu un venit de 874200 leĭ vechĭ anual.

E vrednic de văzut clopotnița, tîmpla altaruluĭ, pavimentul și ornamentele dinăuntru și din afară, toate de marmoră, și cîțĭ-va sfințĭ și domnĭ zugrăvițĭ înăuntrul bisericeĭ.

Această mănăstire servea și ca loc de închisoare pentru condamnațĭ politicĭ.

Istoricul Nicolae Bălcescu, fiind și el încurcat în conspirația coloneluluĭ Cîmpineanu, fu închis în mănăstirea Mărgineni, din ordinul Domnitoruluĭ Alexandru-Vodă Ghica. Peste puțin venind la tron Vodă-Bibescu, fu scos din închisoare și începu, împreună cu profesorul A. Treb. Laurian, publicarea cunoscutuluĭ «Magazin Istoric pentru Dacia» care urmă regulat în aniĭ 1845, 1846 și 1847.

Mărgineni, *penitenciar,* jud. Prahova. Vezĭ comuna Haimanalele.

Mărgineni, *munte,* în jud. Argeș, pl. Loviștea.

Mărgineni, *ramură de dealurĭ,* ce se întinde în șiră bifurcată, de la satul Hoisești și Mărgineni, jud. Olt, spre N., printre satele Jidești, Dochia, Bălușești, Itrinești, formînd un semicerc încovăiat spre E.

Mărgineni, *deal* în raionul com. Mărgineni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 66 hect. vie.

Mărgineni, *pîrîĭaș,* în jud. Neamțu, izvorește din niște dealurĭ situate pe moșia Zidești; pl. Piatra-Muntele, com. Girovul, pe lîngă satul cu același nume, în josul căruia se unește pe stînga cu pîrîiașul Hoisești, după care apoĭ formează iazul de la Plopești, pe teritoriul com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul; de la acest ĭaz, pîrîĭașul Mărgineni se numește Plopești, și sub acest nume curge pe lîngă satul Podoleni, traversînd aproape de vărsarea luĭ pe stînga pîrîuluĭ Căluiușul șoseaua căeĭ ferate Buhuș-Piatra.

Mărgineni-de-Jos, *com. rur.,* în jud. Prahova, pl. Filipești. Este situat lîngă rîul Prahovița, la 20 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de a plășeĭ.

Are o populațiune de 325 familiĭ, saŭ 1808 suflete, din carĭ 215 contribuabilĭ, locuind în 332 case; o biserică, fondată la anul 1857 de Dimitrie Dorobanțul, deservită de un preot; o școală, frecuentată de 38 băețĭ și 2 fete.

Pe lîngă agricultură, peste 210 locuitorĭ maĭ sunt lucrătorĭ de șosele, 30 albierĭ și 20 jugarĭ. Produsul munceĭ îl desfac la orașul Ploești.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia Mărgineni-d.-j., 133 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 348 hect.

Vite sunt: 43 caĭ și ĭepe, 137 vacĭ, 205 boĭ, 459 oĭ și 257 porcĭ.

Toată com. se întinde pe o suprafață de 1113 hect., cu izlaz, loc arabil și pădure.

In termen mediŭ, viile daŭ anual 1500 decal.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3850 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3700 leĭ.

O şosea comunală înlesneşte comunicaţia între Tîrgul-Filipeşti şi Mărgineni-d.-s.

In partea de S.-V. e brăzdată de dealurĭ acoperite cu viĭ.

Afară de rîul Prahoviţa, care udă partea de V. a com., maĭ sunt vîlcelele: Ciocăneasa, Gomoiul, Valea-Lungă, Băncila şi Logofătul.

Se mărgineşte cu comunele: Mărgineni-d.-s., Filipeşti-de-Tîrg şi Diţeşti.

Mărgineni-de-Jos saŭ **Olari** şi **Brătăşanca,** *trupurĭ de moşiĭ* ale statuluĭ, judeţul Prahova, pendinţĭ de mănăstirea Mărgineni.

De la 1891 s'aŭ vîndut de vecĭ locuitorilor.

Mărgineni-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Filipeşti. Este situată pe loc şes, pe malul stîng al pîrîuluĭ Prahoviţa, la 19 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

La început com. a fost situată pe malul drept al Prahoviţeĭ, dar în urma inundaţieĭ de la 1864, distrugîndu-se maĭ multe case, locuitoriĭ s'aŭ strămutat pe stînga Prahoviţeĭ, pe un loc maĭ ridicat.

Se compune din 3 cătune: Mărgineni-d.-s., Brătăşanca-Ungureni şi Olari, avînd o populaţiune de 187 familiĭ, saŭ 800 suflete.

Biserica, fondată la 1861, are următoarea inscripţie:

Acest sfînt locaş s'aŭ ridicat din noŭ la anul 1861 cu osirdia şi cheltuiala Dumnealor: Părinteluĭ Arhimandrit Macarie, egumenul mănăstireĭ, Apostol Asachi, Const. Anagnostiade, Costache Petre şi Anghelichi Duca, şi cu ajutorul de muncă al locuitorilor sătenĭ, spre eterna pomenire a tutulor.

Biserica e deservită de un preot, plătit de stat şi de enoriaşĭ.

Are o şcoală frecuentată de 44 băeţĭ şi 6 fete.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 şi 1879, cînd li s'aŭ dat 147 hect. din moşia statuluĭ, acum vîndută în loturĭ.

Vite sunt: 78 caĭ şi iepe, 221 boĭ, 70 vacĭ, 21 capre, 778 oĭ şi 145 porcĭ.

Toată com. are o suprafaţă de 799 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu olăria, pe care o desfac la oraşele Ploeşti, Cîmpina şi Tîrgovişte.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 20.

Pămîntul e prielnic cultureĭ. Pomì roditorĭ sunt foarte mulţĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5326 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4201 leĭ anual.

In partea de V., comuna e brăzdată de două dealurĭ: Bogdan şi Duchi, pe malul drept al pîrîuluĭ Prahoviţa, maĭ înainte plantate cu viĭ; acum filoxerate, servesc de păşune pentru vite.

Afară de rîul Prahoviţa, care udă partea de V. a comuneĭ, maĭ e străbătută de văile: Staura, Valea luĭ-Dan, Valea-cu-Luntrea, Valea-Turculuĭ, Ţiparuluĭ, Cacova, Cescăneasa şi Despina.

Se mărgineşte cu comunele: Haimanalele, Dîrmoneşti şi Mărgineni-d.-j.

Două şosele comunale o leagă cu comunele Dîrmoneşti şi Mărgineni-d.-j.

La anul 1821, Duca, comandantul corpuluĭ de oştire din Ploeşti, primind poruncă de la Ipsilante să plece cu oştirea spre Tîrgovişte şi să îngrijească de proviziunĭ pentru 1500 călăreţĭ, porni, poposind la Băicoiŭ şi punînd strejĭ la Mărgineni, spre a-ĭ da de veste de cele ce s'ar putea întîmpla în urma plecăreĭ luĭ.

Sava, unul din căpitaniĭ oştireĭ greceşti, se întări în mănăstirea Mărgineni, deja ocupată de Arnăuţiĭ luĭ Farmache, sub cuvînt că acea mănăstire îĭ putea servi ca cetate de apărare, scriind luĭ Duca să vină cu oşteniĭ luĭ pe la Mărgineni, ca să meargă împreună la Tîrgovişte.

Duca, care-l bănuia, refuză.

Mărgineni-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mărgineni-d.-s., pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Mărgineni-de-Sus, *deal,* jud. Prahova, pl. Filipeşti, com. Mărgineni, pe care se cultivă 38½ hect. vie.

Mărgineni-Luncani, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani, situat pe Dealul-Grigorenilor.

Are o populaţie de 74 suflete; o cîrciumă; 5 caĭ, 30 vite marĭ cornute şi 9 porcĭ.

Mărgineni-Munteni, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., aşezată în valea rîuluĭ Bistriţa şi a pîrîuluĭ Trebişul.

Se compune din 4 cătune: Mărgineni-Munteni, reşedinţa, Mărgineni-Unguri, Valea-Buduluĭ, în stînga Trebişuluĭ, şi Gheräeşti, în dreapta Bistriţeĭ.

După Statistica din 1875, se găsea în comună, un cătun cu numele Negreni.

Se învecineşte la N. şi N.-V. cu secţiile Fîntînelele şi Trebişul, pendinte de com. Fîntînelele, de care se desparte prin pîrîul Cîrligata, şi cu teritoriul comuneĭ

Luncani, de care se desparte prin pîrîul Frumosul; la S.-V., cu satul Bărăţi, pendinte de comuna rurală Osebiţi-Mărgineni; la S., cu teritoriul oraşuluĭ Bacăŭ, pe unde curge pîrîul Negelul; la E., se întinde până în malul drept al Bistriţeĭ, care o desparte de com. Săuceşti.

Are o populaţie de 385 familiĭ, saŭ 1498 suflete, din carĭ 558 agricultorĭ, 12 meseriaşĭ, 2 industriaşĭ, 16 comercianţĭ, 10 avînd profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ şi 64 servitorĭ.

Sunt 332 contribuabilĭ.

Sunt două bisericĭ: una ortodoxă, în secţia Mărgineni-Munteni, de lemn, şi care are o icoană adusă din Trapezunda la 1615, după cum arată inscripţia eĭ, şi a doua, catolică, în secţia Mărgineni-Unguri, ambele deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1868, şi frecuentată de 55 copiĭ; 9 cîrciumĭ.

Vite sunt: 27 caĭ, 535 vite cornute, 266 porcĭ şi 826 oĭ.

Viea lucrătoare ocupă o întindere de 62½ hect. şi cea nelucrătoare, 3 hect.

Teritoriul comuneĭ este de 407 fălcĭ.

In 1865, s'aŭ improprietărit 110 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 312 fălcĭ şi 22 prăjinĭ.

Moşia, în afară de teritoriul comuneĭ, este proprietatea Colonelului Sandu Crupensky şi fraţilor Brăescu, cu o întindere de 760 hect. şi cu venit aproximativ de 22000 leĭ anual şi a luĭ D. Frunză, care are 71,50 hect. pămînt productiv, cu un venit de 2200 leĭ anual.

Pădurea din această comună se numeşte Pîriul-Adînc şi ocupă o întindere de 103 hect.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 11965, banĭ 47 şi la cheltuelĭ de leĭ 6758, banĭ 61.

Distanţele: la oraşul Bacăŭ, 5 kil.; spre Fîntînelele, 5 kil.; spre Luncani, 9 kil.; spre Gîrleni, reşedinţa plăşeĭ, 10 kil. şi spre Osebiţi-Mărgineni, 2 kil.

Pe la Mărgineni-Munteni trece calea judeţeană Bacăŭ-Moineşti-Ocna şi o cale comunală care o leagă cu Osebiţi-Mărgineni.

Mărgineni-Munteni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa, com. cu acelaşĭ nume, aşezată pe stînga pîriuluĭ Trebişul.

Are o populaţie de 150 familiĭ, saŭ 580 suflete, locuind în 140 case.

Are o biserică vechie, zidită la 1432, în care se găsesc 2 pietre de marmură cu o inscripţie în versurĭ greceştĭ trimetre iambice, şi cu mărcile ambelor Ţărĭ-Romîne. In traducere sună ast-fel:

Pămîntul Moldavilor ascunde corpul Smaragdeĭ Doamna şi soţia principeluĭ Mateĭ, fiul luĭ Gligore Ghica; s'a făcut catapiteazma şi s'a înmormîntat la 1776 în biserică, Smaragda, soţia luĭ Mateĭ Ghica care a domnit în Muntenia la 1752 şi s'a strămutat în Moldavia unde a domnit până la 1756. In acelaşĭ mormînt maĭ tărziŭ (1795) s'a înmormîntat Maria, nora menţionateĭ Doamne, iar apoĭ bărbatul eĭ Grigore, tot aci sunt îngropate două nepoate ale Doamneĭ Smaragda, fiica luĭ Grigore şi Maria.

Biserica este deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. In sat se maĭ află primăria; o şcoală mixtă; 4 cîrciumĭ.

Vite: 15 caĭ, 315 vite marĭ cornute, 432 oĭ şi 117 porcĭ.

Mărgineni-Pîrliţi, *numirea vechie a cătunuluĭ* Mărgineni-d.-j., pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Mărgineni - Unguri, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, aşezat lîngă satul Secătura, din com. Fîntînelele, pe pîrîul Trebişul.

Are o populaţie de 631 locuitorĭ, toţĭ Ungurenĭ; o biserică catolică, zidită de comună la 1889; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 9 caĭ, 188 vite marĭ cornute, 116 oĭ şi 101 porcĭ.

Distanţa la cătunul cu şcoala şi primăria este de 150 m.

Măriceşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Rusăneşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, la 1½ kil. de căt. Afinata, reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 237 locuitorĭ, 102 bărbaţĭ, 135 femeĭ.

Cade în partea de V. a comuneĭ. E înconjurat de dealurĭ şi udat de pîrîul Omorîcea.

Mărinesiĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, izvoreşte din pădurea Brînzeĭ, curge în direcţiune N.-S. pe moşia Almaşuluĭ şi se varsă maĭ la E. de schitul Almaşul în pîrîul Almaşul.

Mărineşti, *numire vechie a satuluĭ* Mănioaia, jud. Neamţu, din com. Costişa, pl. Bistriţa.

Mărmureni, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, pe pîrîul Mărmureni, spre V. de satul Oniceni şi în apropiere de el.

Are o populaţie de 56 familiĭ, saŭ 242 suflete; o biserică de zid; 450 vite.

Locuitoriĭ se ocupă cu facerea de frînghiĭ, roate şi oale.

Mărmureni, *pîrîŭ,* ce udă com. Oniceni, pl. Fundul, jud. Roman; curge de la N. la S.; trece prin satul Mărmureni şi la S. de acest sat se varsă în rîul Bîrlad, pe stînga.

Mărtineşti, *com. rur.,* în pl. Mar-

ginea-d.-j., jud. R.-Sărat, pe rîul R.-Sărat.

Este aşezată în partea de mijloc a judeţuluĭ, la 28 kil. spre N.-E. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de V. a pl., la 16 kil. spre S.-V. de com. Măicăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Se învecineşte cu comunele: Obileşti, la 7 kil.; Slobozia-Mihăileni, la 8 kil.; Ciorăşti, la 10 kil. şi Băleşti, la 11 kil.

Se mărgineşte: la N. cu com. Obileşti; la V., cu Bogza; la S., cu Slobozia-Mihălceni; la E., cu Rîmniceni şi Gulianca.

Este o comună de cîmp, neavînd alt accident de teren de cît malurile rîuluĭ R.-Sărat, şi icĭ-colea cîte-va movile.

Rîul R.-Sărat o udă prin mijloc, de la S. la N., şi afluentul săŭ Viroaga-Vîjîitoare, la S.; Lacul-Negru se află la V. comuneĭ.

Se compune din cătunele: Mărtineşti, reşedinţa, în mijloc; Tatăranul, la E.; Vîjîitoarea, la S.

Suprafaţa com. e de 4932 hect., din carĭ 100 hect. vatra comuneĭ, 728 hect. ale locuitorilor şi 4104 hect. ale particularilor. Din acestea: 3712 hect. arabil, 952 hect. imaş, 108 hect. pădurĭ, 40 hect. fineţe, 20 hect. neproductiv.

Are o populaţie de 314 familiĭ, saŭ 1247 suflete; 2 bisericĭ, una în căt. Mărtineşti, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1875 de enoriaşĭ prin stăruinţa preotuluĭ Nicolae Pamfilie, deservite de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser şi a doua, în căt. Tătăranul, cu hramul sf. Nicolae, zidită în 1859 de Tănase Pană, Costache Tătăranul şi locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală, fondată în 1878 de comună, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 103 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 175 plugurĭ; 1120 boĭ, 720 vacĭ, 196 caĭ, 244 ĭepe, 3709 oĭ, 6 capre, 2 măgarĭ şi 428 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtoase, haine gata şi export de cereale şi vite. Transportul se face prin gara Sihlea, la 22 kil. spre V.

Căile de comunicaţie sunt căĭ vecinale: spre Cucul; spre Nămoloasa (Putna); spre Băleşti-Voetinul-R.-Sărat; spre Cioreşti; spre Măicăneşti şi spre Obileşti.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5525 leĭ, 64 banĭ, şi la cheltuelĭ de 3647 leĭ, 92 banĭ.

In această comună, alăturĭ de căt. Mărtineşti, se zice că s'a întîmplat o ciocnire între Ruşĭ şi Turcĭ între aniĭ 1785—1790. Ruşiĭ, venind din pădurea Crîngul-Meiuluĭ (com. Bogza), aŭ scos pe Turcĭ din întăriturĭ, ĭ-aŭ bătut, ĭ-aŭ gonit peste Lacul-Negru şi spre rîul R.-Sărat; o parte din Turcĭ s'aŭ înecat cu caĭ cu tot.

Mărtineşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul de reşedinţă al com. Mărtineşti, pe rîul R.-Sărat. Are 20 hect. şi o populaţie de 103 familiĭ, saŭ 428 suflete, din carĭ 119 contribuabilĭ. Are o biserică şi o şcoală.

Mărtineşti, *numirea vechie* a *satuluĭ* Giurgioana, com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ.

Mărtineşti, *moşie,* proprietatea locuitorilor răzăşĭ din satul Giurgioana, jud. Tecuciŭ.

Mărturia, *vale* şi *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Covasna. Valea se întinde de la Dealul-Mariţeĭ şi până la confluenţa pîrîuluĭ cu pîrîul Covasna. In fundul acesteĭ văĭ se zice că ar fi existat din vechime satul Covasna.

Mărţeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din comuna rurală Săpata-d.-j.

Mărul, *cătun* al comuneĭ Saca, jud. Gorj, pl. Gilortul, la N.-E. comuneĭ Logreşti-Birnici, situat pe ondulaţiunea şi vălceaua cu acelaşĭ nume.

Are o suprafaţă de 241 hect., dintre carĭ 109 hect. pădure, 70 hect. arabile, 45 hect. fineţe, 10 viĭ, 4 hect. livezĭ de prunĭ şi 3 hect. izlaz.

Populaţia satuluĭ este de 64 familiĭ, saŭ 249 suflete, din carĭ 59 contribuabilĭ, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, şi posedă: 20 plugurĭ, 35 care cu boĭ; 200 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 86 oĭ, 36 capre şi 121 rîmătorĭ.

Este udat de pîrîul Mărul.

Comunicaţia, până la reşedinţa com. se face printr'un drum ordinar, iar de aci prin şoseaua comunală care dă în şoseaua vecinală la Logreşti Moşneni.

In cătun sunt: 1 puţ şi 7 fîntînĭ.

Mărul, *pîrîŭ,* jud. Gorj, ia naştere din Dealul-Muereĭ şi formează valea cu acelaşĭ nume între Dealul-Muereĭ şi Dealul-Mărul; curge spre S. până la com. Logreşti-Moşneni, unde dă în Amaradia.

Mărul-Roşu, *cătun,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Girovul; are 80 case.

Măruluĭ (Dealul-), *deal,* pe coasta căruia e aşezată o parte a satuluĭ Drăgeşti, com. Bo-

rășți, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ.

Măruluĭ (Poiana-), *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Jitia, la S.-V., pe poalele munteluĭ Ulmușorul.

Măruluĭ (Poiana-), *schit,* în plaiul Rîmnicul, com. Jitia, jud. R.-Sărat, este așezat pe un deal înconjurat de o frumoasă pădure seculară, cale de o zi de orașul Buzăŭ și Rîmnicul-Sărat; drumul e foarte greŭ, de la schitul Vintilă-Vodă (în județul Buzăŭ), nu se poate merge de cît călare saŭ cu carul cu boĭ. Schitul se află la hotarul dintre jud. Buzăŭ și Rîmnicul-Sărat, cu o poziție din cele maĭ plăcute. Mănăstirea a fost fundată în timpul luĭ Alexandru Pavlovicĭ I, împăratul Rusieĭ (timpul ocupăreĭ principatelor de Rușĭ). Inscripțiunea părînd interesantă, o dăm aci:

Cu bună voință a Tatăluĭ, și cu ajutorul Fiuluĭ și cu lucrarea Sf. Duh, s'a urzit biserica aceasta întru slavă a tutulor sfinților la 1810, Maiŭ 17, în zilele Pravoslavnicululuĭ împărat Alexandru Pavlovicĭ al Rusieĭ, cu blagoslovenia episcopuluĭ Constandie de Buzăŭ, cu stăruința starețuluĭ Theodosie II, cu ajutorul pravoslavnicilor creștinĭ, s'a isprăvit și s'a sfințit la 1811, Septembrie 8 zile.

In curte este o biserică maĭ vechĭe, cum arată inscripția:

Cu bună voință a Tatăluĭ și cu ajutorul Fiuluĭ și cu lucrarea Sf. Duh, s'a isprăvit biserica aceasta întru slavă a tutulor sfinților la 1781 de starețul Mateĭ și cu ajutorul pravoslavnicilor creștinĭ.

Insă biserica aceasta nu este zidită din temelie, ci numaĭ reparația uneĭ alteia, fundată în 1464 de starețul Vasile, care se zice că este întîiul întemeietor al schituluĭ Poiana-Măruluĭ, în care după vremĭ aŭ fost și monahĭ și femeilor nu le era permisă intrarea, până acum vre-o 25 anĭ, ca și în schiturile din muntele Athos. Mănăstirea se administrează de un stareț, ajutat de un consiliŭ economic și altul duhovnicesc; monahĭ sunt 16; maĭ toțĭ bătrînĭ și infirmĭ.

A fost un loc de exil pentru afacerĭ politice pe timpul Regulamentuluĭ Organic. Cezar Boleac a fost aci închis maĭ mult timp.

Măruluĭ (Valea-), *vale,* situată în raionul com. Hurueşti, jud. Tecuciŭ.

Mărunta saŭ **Măriuța,** *ruinele uneĭ cetățĭ vechĭ,* jud. Olt, plasa Siul-d.-s., com. Măruntei, situată pe valea Oltuluĭ, la V. comuneĭ. Se văd și azĭ urme de zidărie de la cetate, cum și niște olane de pămînt ars, în forma uleiuluĭ, de 1 m. lungime și 0,30 m. în diametru, carĭ aŭ servit la apeductele cetățeĭ. Aceste apeducte aŭ avut maĭ multe direcțiunĭ. Unele aŭ pornit despre N. de la o cișmea vechĭe, ce se află în com. Viișoara, la V., lîngă curtea defunctuluĭ Evloghie Gheorghief, unde se găsesc și azĭ fărămăturĭ de acele olane și pietre de formă cubică. Altele aŭ plecat despre E., de la căt. Gîldaele, de sub deal, unde azĭ se află lacul Slătinile. Aci s'aŭ găsit asemenea tuburĭ, la fel cu cele din cetate și cu cele de la Viișoara, avînd tot direcțiunea către V. la cetatea Mărunta. Nu se știe sigur, dacă această cetate e de origină getă, dacă saŭ romană. Pare a fi contimporană cu cele de la Gîlmee, Magazia-de-la-Crîmpoaia și Cetatea-de-la-Roșiori, cu carĭ pare a fi format un cadrilater între Olt, Dunăre și Vede. Vezĭ Piscul-luĭ-Șarpe.

Mărunta, *pădure,* a statuluĭ, jud. Ilfov, pl. Oltenița, în întindere de 35 hect., care, împreună cu trupurile: Tufele-Greculuĭ și Cotroceanca-de-Baltă, formează pădurea Căscioarele.

Măruntei, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ și dealul Oltuluĭ, la 28 kil. de Slatina, capitala județuluĭ și la 12 de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Măruntei, reședința comuneĭ și Gîldaele, cu o populație de 149 familiĭ, saŭ 577 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ; locuesc în 150 case.

Meseriașĭ sunt: 4 zidarĭ ș dulgherĭ, 2 cizmarĭ și 1 cojocar. Eĭ desfac produsul munceĭ lor în comună și pe piețele de la Caracal, saŭ gările cele maĭ apropiate ale căeĭ ferate.

Are o biserică, Comani-Noĭ, zidită la 1859 și reparată de locuitorĭ în 1892, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Copiiĭ frecuentă școala din com. Viișoara.

Moșia e parte a statuluĭ și parte a d-luĭ M. Dumitrescu, care are cam 175 hect. arabile și 10 hect. vie. Statul are peste 1000 hect., din carĭ 759 hect. arabile și 250 hect. luncă: sălciĭ și plopĭ.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe proprietatea statuluĭ, 119 loc., cărora li s'aŭ dat 349 hect.

Viile ocupă o suprafață de 63 hect.

Intinderea com. este de 1737 hect.

Locuitoriĭ posedă: 100 boĭ, 40 vacĭ, 40 caĭ și ĭepe, 1065 oĭ și 118 porcĭ.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la venituri de 2448 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2340 leĭ.

O şosea comunală leagă cătunele între ele şi com. cu şoseaua judeţeană Slatina-Turnul-Măgurele.

Teritoriul com. e brăzdat de un singur deal, din malul Oltuluĭ, numit Coasta-Viilor, pentru-că maĭ înainte era acoperit cu viĭ. Sunt 3 vălcele, carĭ vin numaĭ din ploĭ şi din topirea zăpezilor.

In partea de N., lîngă şoseaua judeţeană, se află un lac, numit Slatinele, şi la E. de cătunul Gîldaele sunt 3 măgurĭ: Gura-Bouluĭ, lîngă lacul Dragomir, şi altele 2 maĭ micĭ, fără numirĭ speciale. La V. de Mărunţei, se află ruinele cetăţeĭ cu acelaşĭ nume.

Pămîntul e maĭ mult şes şi puţin nisipos; parte deluros, negru şi productiv.

Com. se învecineşte: la N.-V. cu Viişoara; la E., cu Boianul; la S., cu com. Comani, şi la V. cu rîul Oltul.

Măruntei, *sat*, făcînd parte din com. rur. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Are o populaţiune de 65 familiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae şi Ioan Botezătorul, zidită «în zilele Prea Luminatuluĭ Domn Alex. Ghica, mitropolit fiind părintele Grigorie, la anul 1833, de popa Stan Măruntelu şi diaconul Radu».

Măruntei, *sat*, reşedinţa com. rur. Măruntei, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, la 1 kil. de cătunul Gîldaele.

Are o populaţiune de 334 locuitorĭ.

Vite sunt: 42 boĭ şi vacĭ, 10 bivolĭ, 23 caĭ şi ĭepe, 685 oĭ, 60 porcĭ.

Moşia e proprietatea statuluĭ, pe care o arendează anual cu 40000 leĭ.

Măruntei, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăşti-de-Cepturi, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este situat pe valea rîuluĭ Eiul.

Mărunţişul, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Buzăŭ, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 51 1/2 kil. de oraşul Buzăul.

Limita, la N., începe din Dealul-de-la-Valea-Vieĭ, com. Pătîrlagi, pe care coboară până în rîul Buzăul; la Crucea din lunca Pătîrlăgi (moara Butoeştilor), trece rîul, urcă pe malul Dîrsteĭ, pănă ajunge în muntele Podul-Roşu; la E., începe din Piatra munteluĭ Podul-Roşu, hotar despre moşia moşnenilor Sibiceni, o ia pe scursura apeĭ, prin pădure pănă la malul Chilielor, apoĭ, continuînd slemnea maluluĭ, ajunge în muchia Gogoşuluĭ, de unde se dirige spre mănăstirea Cîrnul; la S., începînd de la Cîrnul, se lasă pe pîrîul Tega, printre cătunele Cuculeşti şi Tega până în rîul Buzăul, urmează puţin în jos albia Buzăuluĭ pănă la gura rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ, trece Buzăul şi o ia pe Bîsca-Chiojduluĭ în sus, până la gura insuleĭ Brăduleţul; la V., apucă pe insula Brăduleţul pănă în vîrful Piscul-Strîmpt, urcă pe muntele Poenari, atinge puţin moşia Bîsceni şi continuă pe plaiŭ până în Dealul-de-la-Valea-Vieĭ.

Suprafaţa sa e de 3278 hect., din care 1025 hect. arabile, 1156 hect. pădure, 265 hect. fîneaţă, 413 hect. izlaz, 198 hect. livezĭ, 2 hect. vie şi 219 hect. loc sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate, afară de pămîntul locuitorilor, sunt: Mărunţişul, Valea-Seacă şi Benga, ale statuluĭ, Mărunţişul-Jitianul şi Poenele, particulare, apoĭ Mărunţişul-Sibiesc, al cetelor de moşnenĭ: Sibieştĭ, Rîpenĭ şi Poenarĭ.

Terenul e muntos, totuşĭ are părţĭ accesibile cultureĭ, în special porumbuluĭ.

Din minerale, are păcură în abondenţă în cătunul Cuculeşti, care se exploatează sistematic din 1882, apoĭ urme de sare, gips şi fier în formă de pirită.

Locuitoriĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, şi cu rotăria, facerea de săniĭ, căruţe, etc.

Comerciul constă în desfacerea acestor producţiunĭ şi a ţuiceĭ.

Tîrgurĭ anuale are: Duminica Floriilor, Duminica tuturor sfinţilor, 6 August (la Mărunţişul), 14 Septembre (Poeni) şi 21 Noembre (Zăhăreşti).

Căĭ de comunicaţie: şoseaua Buzăul-Frontieră, Cizlăul-Chiojdul, prin Gura-Bîsceĭ şi alte drumurĭ naturale.

Vite sunt: 609 boĭ, 198 vacĭ, 88 viţeĭ, 19 caĭ, 12 ĭepe, 5 mînjĭ, 1300 oĭ, 181 capre şi 546 porcĭ. Stupĭ sunt 55.

Comuna e formată din cătunele Benga, Cuculeşti, Gura-Bîsciĭ, Măguricea, Mănăstirea, Mărunţişul, Poenele, Valea-Seacă şi Zăhăreşti, cu o populaţie de 2120 locuitorĭ, din care 403 contribuabilĭ, locuind în 515 case.

Meseriaşĭ sunt: 5 lemnarĭ, 34 rotarĭ, 1 croitor, 2 cizmarĭ, 2 fierarĭ, 1 cojocar, 2 boeangiĭ şi 2 brutarĭ.

Budgetul com. e de 3196.56 leĭ anual.

Are o şcoală, în cătunul Mărunţişul, frecuentată de 91 elevĭ şi 2 eleve; 4 biserici, una în Mărunţişul, două în Poene şi una în Zăhăreşti, deservite de 5 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 4 paraclisierĭ; 7 cîrciumĭ.

Comuna e nouă; la începutul

secoluluĭ nu exista de cît cătunul Poenele şi cîţĭ-va Ţiganĭ, în cătunul Benga, aĭ mănăstireĭ Verbila. Cele-l'alte sate s'aŭ format între 1830—1860, iar Benga, din însurăţeiĭ împropietăriţĭ pe moşia Benga saŭ Verbila.

Măruntişul, *com. rur.*, jud. Dîmbovita, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, la o mică distanţă spre S.-V. de com. Titul. Prin raionul comuneĭ trece pîrîul Răstoaca, peste care sunt două podurĭ.

Se compune din 4 cătune: Tomşani, Mărunţişul, Poşta şi Matracaua, cu o populaţie de 900 locuitorĭ şi 2 bisericĭ.

Se învecineşte: cu Titul spre N.-E.; Costeşti, spre N.-V.; cu Crovul, spre S.-E. şi Argeşul spre S.-V., despărţindu-se prin cîmpiĭ şi unindu-se cu Titul şi Costeşti prin şosele comunale, iar cu Crovul prin drumurĭ practice neşoseluite.

In apropiere de Mărunţişul este şi o mică pădure de 3500 ariĭ.

Aicĭ a fost maĭ nainte vreme staţie de caĭ de poştă pe drumul Bucureşti-Piteşti.

Mărunţişul, *cătun* de reşedinţă al com. Mărunţişul, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitorĭ şi 51 case.

Mărunţişul, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Prahoviţa-d.-j., com. cu acelaşĭ nume, jud. şi plaiul Prahova.

Mărunţişul, *fost metoh* al Episcopieĭ Buzăŭ, jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, azĭ biserică de mir.

Mărunţişul (Creţuleasca, Sturzea), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, cătunele Mărunţişul, Măguricea şi Cuculeşti. Are 850 hect., din carĭ 420 hect. pădure, restul arăturĭ, livezĭ şi fîneaţă.

Mărunţişul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, în întindere cam de 830 hect., arăturĭ, livezĭ, fîneaţă, izlaz şi sterp. Proprietate în devălmăşie a moşnenilor Sibieştĭ şi Poenarĭ.

Mărunţişul-Valea-Seacă, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia Buzăŭ; are o întindere cam de 470 hect., din carĭ 95 hect. loc arabil, crivină, pietriş şi izlaz, iar 374 hect. pădure.

Măsălii, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Sudiţi.

Măscuri, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, spre N.-N.-V. de Bîrlad. Formează singur o comună (com. Măscuri). Are o populaţie de 358 locuitorĭ, din carĭ 78 contribuabilĭ, locuind în 95 case; o biserică; 2 cîrciumĭ.

Se cultivă viea pe o suprafaţă de 42,50 hect., din carĭ 15,50 nelucrătoare, iar pruniĭ, pe o suprafaţă de 50 ariĭ.

Budgetul com. e de 1388 leĭ, 41 banĭ.

Măseaua, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, împrejurul schituluĭ Găvanul, gol şi stîncos.

Măstacănul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Băluşeşti, spre N.-E. de satul Băluşeşti şi la 3 kil. de el.

Are o populaţie de 34 familiĭ, saŭ 179 suflete, din carĭ 37 contribuabilĭ, locuind în 39 case.

Sunt 61 vite marĭ cornute.

Măstăcani, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, în partea N. a lacululĭ Covurluiŭ, faţă în faţă cu Folteşti şi la 40 kil. de la Galaţi.

Se mărgineşte: la E. cu Prutul, avînd în faţă satul basarabean numit Vadul-luĭ-Isac şi cu cătunul Brăneşti, com. Vlădeşti; la V., cu Cuca; la S., cu Folteşti; şi la N. cu cătunul Roşcani, com. Vlădeşti.

Apele ce udă comuna sunt: lacul Covurluiŭ, în părţile de N. şi S.; bălţile Pestriţele, Pîrliturile, Carusul şi Vlaşca, situate pe şesul Prutuluĭ şi formate prin vărsăturile sale; pîrîul Covurluiŭ şi pîrîiaşul Părul saŭ Valea-Păruluĭ.

Este formată din treĭ cătune: Măstăcani, reşedinţa, Chiraftei, şi Drăguleşti saŭ Ţolica, depărtate de reşedinţa com., a doua ca vre-o 300 m. şi a treia cu 2 kil.

Locuitoriĭ se împart ast-fel: la Măstăcani, răzeşĭ; la Chiraftei, foştĭ clăcaşĭ împroprietăriţĭ; la Drăculeşti, simpli servitorĭ aĭ proprietăţeĭ marĭ.

Are o populaţie de 545 familiĭ, saŭ 2225 suflete, din carĭ 378 contrib., locuind în 518 case.

Sunt 2 bisericĭ: în Măstăcani şi Chiraftei, ambele cu hramul Sf. Voevozĭ. Cea din Măstăcani zidită din 1802—1805 de către răzaşiĭ localĭ; cea din Chiraftei construită în 1822 de familia A. Codreanu, proprietarul moşieĭ; după noua aşezare a parohiilor, com. Măstăcani, formînd o parohie, cu catedrala Sf. Voevozĭ din reşedinţă, i s'a fixat un preot paroh, un preot ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ şi a doua de fete, ambele în reşedinţa comuneĭ; şcoala de băeţĭ e frecuentată de 80—85 elevĭ; şcoala de fete de 20—25 eleve.

Teritoriul comuneĭ este: la Măstăcani, şes şi vale; la Chiraftei maĭ mult dealurĭ şi la Drăculeşti, platoŭ ridicat şi şes al Prutuluĭ.

Solul, afară de şesul Prutuluĭ, unde e negru-băltos, e încolo nisipo-argilos, şi pe alocurea amestecătură de prundiş mic.

Suprafaţa com. e de 5005 hect, din carĭ: arabile 2582, viĭ 194, fîneaţă 225, bălţĭ şi stufărie 129, imaş 385, vetrele satelor 243, pădure 991, tufăriş 257. Din acestea: 3735 hect. aparţin proprietăţeĭ marĭ şi 1260 proprietăţeĭ micĭ. Proprietatea mare e reprezintată prin moşiile Chiraftei şi Drăculeşti.

Pe lîngă plugărie, creşterea vitelor şi cultura viilor, locuitoriĭ se maĭ ocupă şi cu pescăria, facerea rogojinelor, cosirea stufuluĭ şi cărăuşia.

Cîrciumĭ sunt 4. Meseriaşĭ se află: 2 croitorĭ, 2 cojocarĭ, 4 dogarĭ, 2 tîmplarĭ şi maĭ mulţĭ fierarĭ. Puţine femeĭ lucrează inul, maĭ multe cînepa. Locuitoriĭ posedă 150 plugurĭ, din carĭ 16 sistematice.

Budgetul comunal e la veniturĭ de 13489 leĭ, 94 banĭ, şi la cheltuelĭ de 13251 leĭ, 89 banĭ.

Comuna este străbătută de: calea judeţeană Galaţi-Bujor-Bîrlad, care trece pe moşia Chiraftei, pe o lungime de vr'o 3 kil.; de calea Galaţi-Fălciŭ, prin moşia Drăculeşti, tot pe o lungime de vr'o 3 kil.

Măstăcani, *sat,* răzăşesc şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ. Intinderea moşieĭ e de 859 hect. Are o populaţie de 368 familiĭ, saŭ 1558 suflete, locuind în 341 case; o biserică; două şcolĭ. Vezĭ comuna Măstăcani.

Măstăcănoasa, *numire vechie* ce se dă şi azĭ de către loc. băştinaşĭ, *pîrîuluĭ* Mastacănul.

Măstăneşti, *moşie,* pe care pe la 1600 s'a înfiinţat satul Apostolache, din pl. Podgoria, jud. Prahova.

Măstăneşti, *deal,* jud. Prahova, pl. Podgoria, situat la N. de com. Apostolache. Are direcţia de la V. spre E. Pe el se cultivă vie.

Măşcaşul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, care curge de la V. spre E. pe limita teritoriilor comunelor Dărmăneşti şi Doftana şi se varsă pe dreapta Trotuşuluĭ.

Măşcăteni, *sat,* pe şesul din dreapta Jijieĭ, în partea de S. a comuneĭ Truşeşti, plasa Jijia, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1363 hect., din carĭ 570 hect. pădure, în partea de S.-V., şi cu o populaţie de 67 familiĭ, saŭ 266 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Are o biserică, cu 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ; 3 comercianţĭ şi 4 meseriaşĭ.

Vite: 255 vite marĭ cornute, 67 caĭ, 1125 oĭ şi 25 porcĭ.

Măşcăteşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Dobreni, situat în valea formată de dealul cu acelaşĭ nume, din ramura Balauruluĭ, despre E.

Are o populaţie de 5 familiĭ, saŭ 15 suflete; o biserică, fondată de Ştefan-Vodă; 28 vite.

Satul formează un trup cu satul Căşăria.

Măşcăteşti, *pîrîiaş,* ce izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, ramura despre E. a Balauruluĭ, jud. Neamţu, curge prin satul Căciuleşti, com. Căciuleşti, pl. Piatra-Muntele, şi se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Cracăul.

Mătasea, *lac,* în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Borcea, pe teritoriul comunelor: Socariciul şi Jegălia.

Mătăcina, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Valea-Săreĭ.

Are o populaţie de 100 suflete, carĭ locuesc în 22 case.

Mătăsari, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, la 57 kil. de oraşul Turnul-Severin. Este situată pe vale şi se mărgineşte: la N. cu com. Brădeţul; la E., cu căt. Buhorelul de com. Dragoteşti; spre S., cu com. Dragoteşti şi Cozmăneşti; iar spre V., cu comunele: Tehomirul, Miculeşti şi Runcurelul.

Satul Mătăsari formează com. cu satele: Croici şi Mătăsari-d.-s., avînd peste tot 1300 locuitorĭ, din carĭ 200 contribuabilĭ, locuind în 260 case.

Locuitoriĭ posedă: 28 plugurĭ, 46 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 80 stupĭ.

Prin comună trece şoseaua Ploştina-Niculeşti-Mătăsari.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 35 elevĭ.

Vite: 640 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 400 oĭ şi 465 rîmători.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1304 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 790 leĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Sterpeĭ, Bohorelul, Croici, Dealul-Mic şi Dealul-Călugăruluĭ.

Pîrîiaş este: Jilţul, ce se varsă în Jiul, iar văĭ sunt: Valea Mare şi Valea-Arşiţeĭ.

Mătăsari-de-Jos, *sat,* cu 82 case, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, este reşedinţa com. Mătăsari.

Mătăsari-de-Sus, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Mătăsari, cu 94 case.

Mătăsarul, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, situată parte pe cîmpie și parte pe deal, la cîțĭ-va kil. spre E. de Găeşti.

Prin raionul comuneĭ curge rîul Răstoaca peste care este un pod.

Se compune din 4 cătune: Mătăsarul, Odaia-Turculuĭ, Creţuleşti şi Păneşti, cu o populaţie de 1425 locuitorĭ.

Are 2 bisericĭ; o şcoală; o moară de aburĭ şi una de apă.

Cîmpia din apropierea com. poartă numele de Lunca-Mătăsaruluĭ.

Se învecineşte: la E., cu com. Poduleşti; la V., cu Cojocarul; la N., cu com. Sperieţeni şi la S. cu Mogoşani, despărţindu-se de toate aceste comune prin cîmpiĭ şi prin pădurĭ şi unindu-se prin şosele vecino-comunale.

Mătăsarul, *staţie de dr.-d.-f.*, în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. Mogoşani, pe linia Chitila-Piteşti, pusă în circulaţie la 13 Sept., 1872. Se află între staţiile Titu (10.4 kil.) şi Găeşti (11.3 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului Mărei de 163^{m}.09. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 34279 leĭ 70 banĭ.

Măteşti, *cătun*, al com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ, cu 520 locuitorĭ şi 108 case; are sub-divizia Ungureni.

Măteşti, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, căt. Măteşti. Are cam 1120 hect., din carĭ 800 hect. arabile, 14 grădinĭ de zarzavat, apoĭ prund şi izlaz.

Mătiţa, *moşie*, a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Păcureţi, fostă pendinte de Episcopia Buzăul.

Aduce un venit anual de 3400 leĭ.

Mătorăţul, *deal*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., ţinînd de com. rur. Bresniţa. Pe aci, se zice, că ar fi fost un drum roman ce ducea peste munţĭ în Austria.

Mătuleşti, *mahala*, în com. rur. Bălăciţa, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Măţara, *cătun*, al com. Colţi, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ şi 24 case. Se ia adesea împreună cu Muscelul-Cărăimănesc.

Măţărei (Vîrful-), *munte*, stîncos, acoperit de puţină pădure, în jud. Buzăŭ, com. Colţi; servă ca punct de hotar între plaiurile Buzăul şi Pîrscovul.

Măţăul, *com. rur.*, în jud. Muscel, pl. Dîmbovița, la S.-E. şi la 5 kil. de Cîmpulung, situat pe un deal înalt şi frumos, care predomină oraşul Cîmpulung.

Se compune din 5 cătune: Măţăul, Căluleşti, Chiliile, Coceneşti şi Suslăneşti, cu o populaţie de 1194 locuitorĭ, din carĭ 199 contribuabilĭ.

Radu-Basarab, a fondat la Măţăul un ospiciŭ de nenorociţĭ, pentru adăpostirea orbilor, şchiopilor, gîrbovilor, ologilor, etc., înzestrîndu-l însuşĭ cu moşia Măţăul şi scutind populaţia acestor nenorociţĭ de orĭ-ce dăjdiĭ de peste an.

Se maĭ spune că Măţăul era locul de pedeapsă al celor răĭ. Ceĭ vinovaţĭ aci se expatriaŭ şi se executaŭ din ordinul Domnilor.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 60 copiĭ; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2296 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2265 leĭ.

O şosea, care se bifurcă din şoseaua judeţeană Tîrgoviştea-Rucăr, pleacă de la com. Văleni, pl. Dîmbovița, trece prin Măţăul şi coboară în oraşul Cîmpulung.

Este cam izolată de alte comune vecine. D'aci scoborĭ spre N. la Cîmpulung, spre S. la Jugurul şi Poenari, spre V. la Godeni şi spre E. în apa Argeşelul.

La 1831, ivindu-se în Ţară boale epidemice, Măţăul servi de carantină pentru oraşul Cîmpulung, aşezîndu-se aci custozĭ chiar dintre orăşanĭ.

Măţăul, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Dîmbovița, jud. Muscel.

Măţăul, *pisc*, (1050 m.), în jud. Muscel, la S.-E. de Cîmpulung, pe un masiv îngust, între Rîul-Tîrguluĭ şi rîul Argeşelul. Acest masiv se termină aproape de confluenţa rîuluĭ Argeşelul cu Rîul-Tîrguluĭ şi prezintă o şea largă la S. de Nămăeşti, prin care trece şoseaua Cîmpulung-Rucăr-Frontieră.

Piscul Măţăul este situat pe culmea dintre Argeşelul şi Rîul-Tîrguluĭ şi este legat cu Cîmpulung printr'o şosea care se prelungeşte prin valea pîrîuluĭ Jugurul spre Mihăeşti, iar cu valea Argeşeluluĭ comunică prin drumurĭ de care.

Măţăul, *deal*, pe care se află situată com. cu acelaşĭ nume, jud. Muscel, între rîul Argeşelul şi Rîul-Tîrguluĭ.

Acest deal predomină toată partea de S. a oraşuluĭ Cîmpulung.

Măţăul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Tohani, căt. Gura-Vaduluĭ; are cam 400 hect., din care 40 arabile, 36 izlaz, restul vie.

Mățcani, *pădure,* în jud. Bacăŭ și Tecuciŭ, întinzîndu-se spre S., pe lîngă satul Corbasca până la Gherdana.

In dreptul satuluĭ Gherdana, sub rădăcinele arborilor seculari, s'aŭ găsit resturĭ de animale, de arme și cărămizĭ. Pădurea, împreună cu moșia, a fost a luĭ Duca-Vodă. De la el a trecut la vistiernicul Ilie Catargiŭ și maĭ pe urmă la Constantin Balș care a făcut și schitul Pogleţul.

Măționa, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Breaza, căt. Bădeni. Incepe din muntele Istriţia, de la Fîntîna-Gheroiuluĭ și se varsă în pîrîul Pietroasa în capul viilor, la Puţul-cu-Salcie, din com. Pietroasa-d.-s. In timp de ploae e foarte violentă, aduce stîncĭ întregĭ și cauzează multe pierderĭ mălurenilor.

Măxineni, *com. rur.*, în judeţul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Este așezată în partea de E. a jud., la 50 kil. spre N.-E. de orașul R.-Sărat, și în partea de E. a plășeĭ, la 15 kil. spre E. de com. Măicănești, reședința plășeĭ.

Comunele maĭ apropiate sunt: Gulianca, la 10 kil. și Corbul, la 10 kil.

Se mărginește: la N., cu com. Corbul; la E., cu Măxineni (jud. Covurluiŭ); la S., cu Gurguești (jud. Brăila), și la V., cu Gulianca.

Este o com. de cîmp.

Rîul Siretul o udă la E., de la N.-V. la S.-E., formînd Balta-Măxinenilor; rîul Buzăul la S., de la S.-V. la N.-E.; pîrîul Buzăelul, la V. Are și 24 puţurĭ.

Cîte-va case sunt așezate la gura Buzăuluĭ și poartă numele de Sîrbești.

Suprafaţa com. este de 7073 hect., din carĭ 73 hect. vatra com., 1000 hect. ale locuitorilor și 6000 hect. ale particularilor.

Are o populaţie de 362 familiĭ, saŭ 1393 suflete; o biserică, numită Schitul-Măxineni, cu hramul Nașterea Sf. Ioan Botezătorul, zidită în 1638 de Mateiŭ-Basarab, întreţinută de Eforia Spitalelor Civile din București, deservită de 1 preot și 3 cîntăreţĭ; o școală mixtă, fondată în 1878 de com., condusă de 1 învăţător și frecuentată de 90 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este mediocră, terenul fiind acoperit cu mlaștinĭ întinse. Com. are: 2250 hect. arabile, 900 hect. imaș, 25 hect. pădurĭ, 42 hect. viĭ, 3303 hect. neproductiv (mlaștinĭ).

Locuitoriĭ posedă: 260 plugurĭ, 2 mașinĭ de semănat; 1 de treerat, 1 de secerat, 1 moară cu aburĭ; 305 boĭ, 426 vacĭ, 243 caĭ, 227 ĭepe, 2491 oĭ, 291 rîmătorĭ.

Meseriașĭ sunt: 1 potcovar, 2 tîmplarĭ, 2 geamgiĭ.

Comerciul constă în importul colonialelor, instrumentelor agricole și în exportul cerealelor și vitelor. Transportul se face prin staţia Independenţa (jud. Covurluiŭ), la 8 kil. spre E. Sunt 14 comercianţĭ.

Căile de comunicaţie: calea judeţeană Vîrteșcoi-Focșani-Măxineni-Brăila; la Corbul; spre Gulianca-Ciorăști-R.-Sărat.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4420 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4311 leĭ.

Măxineni, *fost sat,* și *comună,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, lîngă Piscul, desfiinţat de cîţĭ-va anĭ, din cauza inundaţiilor Siretuluĭ (vezĭ Independenţa, com.). Se compunea din cătunele Măxineni, Brăina și Viorica.

Din acest sat a fost originar răposatul Ioan Maxim, născut la 1825, mort la București, la 2 Iunie 1877, fost profesor distins de limba latină la liceul Sf. Sava din București și membru al Academieĭ Romîne. Era fiul preotuluĭ C. Maxim.

Măxineni, (Măxinul), *sat,* făcînd parte din com. rur. Greci-Grădiștea, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Grădiștea, între valea Pociovaliștea și pădurea Grădiștea.

Se întinde pe o suprafaţă de 535 hect., coprinzînd și un heleșteŭ, și are o populaţie de 234 locuitorĭ.

Moștenitoriĭ defunctuluĭ G. H. Tudorache aŭ 435 hect. și locuitoriĭ, 100 hect. Proprietariĭ cultivă 210 hect., (40 sterpe, 50 izlaz, 135 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 10 hect., carĭ rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 2 cîntăreţĭ; o școală mixtă, frecuentată de 17 elevĭ și 4 eleve.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 133 și al celor micĭ, de 263.

Măxineni, *schit,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Măxineni, fondat în 1638 de Mateĭ-Basarab. Este întreţinut de Eforia Spitalelor Civile și a rămas numaĭ biserică de mir.

Măxineni, *moșie* a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Independenţa, fostă pendinte de mănăstirea Bistriţa. Are 3562 hect., din carĭ 37 hect. pădure și 37 1/2 viĭ. Se arendează cu 50000 leĭ anual.

Măxineni, *moșie,* de 1300 hect., jud. Brăila, proprietatea Eforieĭ

Spitalelor Civile, ocupînd partea de V. a com. Cotul-Lung.

Măxinenilor (Cotul-), *vechiŭ pichet*, cu No. 95, la hotarul către Moldova, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Măxineni; azĭ e han pe drumul spre Corbul.

Măzănăeşti, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, comuna Podurile, pe care se află satul Valea-Soaseĭ, coprinzînd şi siliştea satuluĭ Podurile.

Măzărarul, *sat*, cu 47 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, făcînd parte din com. rur. Bălceşti.

Mecea, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Ciorteşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 519 locuitorĭ, 257 bărbaţĭ şi 262 femeĭ.

Este situat pe valea şi dealul cu acelaşĭ nume.

Are o biserică, fondată la anul 1809 şi reparată la anul 1855.

Mechiaua (Hiotul), *sat*, făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tămaşi, între Valea - Călugăruluĭ şi pădurea Vlăsieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 768 hect. cu o populaţie de 168 locuitorĭ.

D-l A. Vasiliu şi Gr. Cireşanu aŭ 670 hect. şi locuitoriĭ, 98 hect. Proprietariĭ cultivă 250 hect. (20 hect. izlaz, 400 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 104 şi al celor micĭ, de 274.

Mecica, *ostrov* pe Dunăre, jud. Vlaşca, pl. Marginea, pendinte de com. Arsache, pe proprietatea Paraipani.

Meculeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Găvana - Valea - Rea, jud. Argeş, pl. Piteşti.

Are o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 136 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Medeleni, *sat*, jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, situat pe malul Prutuluĭ şi înconjurat de pădurĭ.

Are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 139 suflete; o biserică, făcută la 1798, de obştia locuitorilor, avînd un eclesiarc.

Vite: 164 vite marĭ cornute, 22 oĭ, 30 caĭ şi 37 rîmătorĭ.

Medeleni, *sat*, făcînd parte din com. Godineşti, jud. Tecuciŭ. Situat la N. comuneĭ, la 3 kil. de reşedinţă.

Are o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 195 suflete, locuind în 47 case; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de Stolnicul Ioan Tacu, la 1820.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Media, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., ţinînd de munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, carĭ fac parte din com. Corbşori şi Berevoeşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel.

Mediasca, *pîrîŭ*, jud. Suceava. Izvoreşte din pădurea Huhurezul, sub numele de pîrîul Subţirelul, trece prin satele: Mesteceni, Movileni şi Negoteşti, de unde ia numele de Pîrîul-Mare, îşĭ continuă cursul prin satul Ruşi, de unde i se zice Mediasca şi se varsă în Moldova. Lungimea sa e de 6 kil. Are de tributarĭ din stînga pîraiele: Movileni, Cucoşeni, Tătăreni, Stîneĭ şi Găvanul, iar din dreapta pîraiele: Ruşi şi Focşa.

Medjidia, *plasă*, ocupînd partea de V. şi centrală a jud. Constanţa.

Şi-a luat numele de la reşedinţa sa, orăşelul Medjidia saŭ Mejidie.

Diagonalele sale cele maĭ marĭ sunt de la N. la S., de la vîrful Erchesec, la vîrful Cangagi, şi de la V. la E., de la vîrful Cuzgun la movila Islam-Tepe

Se mărgineşte la N. cu plasa Hîrşova, iar la E. cu plasa Constanţa, la S. cu plasa Mangalia, iar la V. cu jud. Ialomiţa, despărţindu-se din fluviul Dunărea.

Relieful soluluĭ e în general accidentat. Maĭ cu osebire în partea de V., pe malul Dunăreĭ, dealurile şi văile se succed. Dealurile în general stîncoase şi pietroase, nu numaĭ că împiedică bătrînul fluviŭ de a se îndrepta spre Mare, dar îl împing spre N. şi chiar spre N.-V., lungindu-ĭ cursul cu vre-o sută kil. până ce se varsă în Mare.

Plasa Medjidia ţine de terasa dunăreană, şi este despărţită în două jumătăţĭ prin depresiunea Cara-Su, ce merge de la Cernavodă, prin Medjidia, la Constanţa. Dealurile, carĭ brăzdează plasa, formează maĭ multe sisteme, carĭ, de şi staŭ în legătură unele cu altele, păstrează însă fie-care caracterul săŭ deosebit. Acestea sunt: în comuna Vlah-Bair, la V., între bălţile Vederoasa şi Baciul, cu vîrful Vlah-Chioi (155 kil.); în comuna Rasova, coprinsă între Dunăre, bălţile Vederoasa şi Cochirleni şi văile Ghiordungi şi Peştera, cu vîrful Mulciova (158 kil.), la V.; în Cochirleni,

cu vîrful Hoşu-Iuc (127 m.), la V., între Dunăre lacurile Cochirleni, Caru-Su şi valea Peştera; în comuna Cernavoda, cu vîrful Defcea (126 m.) la V., între Dunăre, lacurile Purcăreţi Ramadan, Cara-Su şi valea Tileriun; în Tortoman, la N., între Dunăre, lacurile Domneasca şi Ramadan (cu Purcăreţi şi Tileriun) şi între văile Tileriun şi Siliştea, cu vîrful Tortoman (166 m.); în comuna Taş-Punar, între Dunăre şi văile Boazgic şi Silişte, cu vîrful Alah-Bair (204 m.), la N.; în Docuzol, la N.-E., între văile Cara-Su, Docuzol şi Chiostel, cu vîrful Docuzol (109 m.), prin partea centrală a plăşeĭ; în comuna Hagi-Cabul, cu vîrful Caratai (100 m.), între văile Chiostel, Cara-Su şi Ciobanul, în spre E.; în comuna Medjidia, în partea centrală, cu vîrful Idris-Cîrnos (127 m.), între văile Cara-Su şi Acangia-Dere; în Biulbiul, cu vîrful Cuciuc-Biulbiul-Sud (131 m.), la S.-E. între văile Acăngia şi Ghiordungi-Orman; în comuna Omer-Bei-Bair, cu vîrful Cogea-Iuc (147 m.) la S., între văile Ghiordungi şi Enige; în Enige, cu vîrful Borungea (162 m.) şi Adam-Clissi (158 m.) pe care se află monumentul de la Adam-Clissi, între văile Urluia, Ghiordungi şi Enige, în partea S.-V. a comuneĭ.

Toate dealurile carĭ compun aceste sisteme sunt de natură pietroasă, maĭ cu seamă cele de lîngă Dunăre, ridicîndu-se în formă de zid de asupra eĭ. Sunt acoperite cu fîneţe şi păşunĭ, semănăturĭ, şi lipsite de pădurĭ, din care cauză domneşte o mare uscăciune.

Dunărea udă plasa la V., de la Rasova şi până aproape de satul Boazgic, din plasa Hîrşova, pe o lungime de 30 kil.; direcţiunea cursuluĭ săŭ este de la S.-V. spre N.-E.; lărgimea sa nu întrece nicăirĭ 1500 m.; adîncimea variază între 12—14 m.; malul săŭ drept, dobrogean, este înalt, stîncos, ajungînd la 100 m. aproape de Cernavoda. Un pod de fier al căeĭ ferate Bucureşti-Constanţa leagă cele două malurĭ ale sale, lîngă Cernavoda. (Vezĭ Podul Carol I.) Formează maĭ multe insule, unele acoperite cu nisip, altele cu pădurĭ de sălciĭ; principale sunt, începînd de la S.-V. spre N.-E.: Ostrovul-Lung, Hinogul, Troina, Seimeni, Cernavoda şi Seimeni-Micĭ. Pîrîul care servă de scurgere şi în acelaşĭ timp de alimentaţiunea laculuĭ Cara-Su, cînd apele Dunăreĭ vin marĭ, o udă la V.

Văile carĭ o brăzdează sunt: Ghiordungi, unită cu valea Enige şi Iusu-Funar, la V., deschizîndu-se în lacul Baciul; valea Urluia, la V., deschizîndu-se în balta Vederoasa; Rasova şi Caramancea, deschizîndu-se în Dunăre, la V.; Valea-Peştereĭ unită cu Acangi-Dere şi Ichingi-Dere, prin partea centrală; valea Cara-Su, prin mijlocul plăşeĭ, trecînd prin Medjidia, şi deschizîndu-se în balta Cara-Su şi care forma odinioară drumul Dunăreĭ către Mare; valea Tibrinul, formată din văile Tortoman şi Dere-Chioi, şi deschizîndu-se în lacul Tibrinul, brăzdînd partea de N. a plăşeĭ; Siliştea saŭ Taş-Punar, în partea de N., deschizîndu-se în lacul Domneasca; Boazgic, care conţine apă, în partea de N., formînd un pîrîŭ, care o udă în partea de N., şi se varsă în Dunăre; văile: Docuzol, Chiostel-Hagi-Cabul, Ciobanul şi Medjidia, adiacente ale văeĭ Cara-Su, care o brăzdează în partea centrală şi cea estică.

Plasa Medjidia e formată din două comune urbane şi 13 rurale. Cele urbane sunt:

Medjidia, reşedinţa eĭ, în partea centrală, în valea Cara-Su; Cernavoda, pe malul drept al Dunăreĭ, la locul de unde începe valea Cara-Su, la V. Ea este capul linieĭ ferate Cernavoda-Constanţa.

Comunele rurale sunt:

1. *Alacapî,* la E., pe valea Cara-Su, cu cătunele: Alacapi, Chiostel şi Docuzol;

2. *Biulbiul,* la S.-E., pe valea Biulbiul, cu cătunele: Buiuc-Biulbiul, Cuciuc-Biulbiul, Ende-Cara-Chioi şi Turc-Murfat;

3. *Cara-Bacî,* la S., pe valea Borungea, cu cătunele: Cara-Bacî, Cangagi-Beşoul şi Cangagi;

4. *Caratai,* la E., pe valea Caratai, cu cătunele: Caratai şi Agi-Cabul;

5. *Chioseler,* la S.-V., pe valea Borungea, cu cătunele: Chioseler şi Borungea;

6. *Cocargea,* în partea centrală, pe valea Cocargea, cu cătunele: Cocargea şi Susus-Ali-bei-Ceair;

7. *Cochirleni,* la V., pe malul nordic al laculuĭ Cochirleni, cu cătunele: Cochirleni şi Ivrinez;

8. *Enigea,* la S.-V., pe valea Enigea, cu cătunele: Enigea, Adam-Clisi, Arabagi, Ius-Fanar, Mulciova, Polucci şi Talaşman;

9. *Mamut-Cuius,* în partea centrală, pe valea Peştera, cu cătunele: Mamut-Cuius, Caci-Amac, Idris-Cuius, Mircea-Vodă, Peştera, Saidia şi Turc-Amazli;

10. *Rasova,* la S.-V., pe malul drept al Dunăreĭ, cu cătunele: Rasova şi Vlah-Chioi;

11. *Seimeni,* la N.-V., pe malul drept al Dunăreĭ, cu cătunele: Seimeni-Marĭ şi Seimeni-Micĭ;

12. *Taş-Punar,* la N., pe va-

lea Taș-Punar, cu cătunele: Băltăgești, Chior-Ceșme-Romîn, Chior Ceșme-Tătar și Saragea;

13. *Tortoman*, la N.-E, pe valea Tortoman, cu cătunele: Tortoman, Azizie, Celebi-Chioi, Deocea, Derin-Chioi, Făcria, Geabacul și Satul-Noŭ.

Are o populație de 4258 familiĭ, saŭ 18499 suflete.

Intinderea totală a plășeĭ este de 143200 hect., din carĭ 1411 hect. ocupate de vetrele satelor, 71486 hect. cultivabile, 61522 hect. necultivate, 4225 hect. izlaz, 97 hect. vie, 3500 hect. pădurĭ și tufărișurĭ.

Locuitoriĭ posedă: 2455 plugurĭ cu boĭ, 70 plugurĭ cu caĭ; 767 care cu boĭ, 2478 căruțe cu boĭ; 8 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 4 mașinĭ de semănat, 148 mașinĭ de secerat, 66 mașinĭ de bătut porumbul, 473 grape de fier, 33 mașinĭ de vînturat, 23 diferite alte mașinĭ agricole; 6 morĭ cu aburĭ, 1 cu apă, 32 de vînt; 1 fabrică de apă gazoasă și 2 de dărăcit lînă; 150 armăsarĭ, 3620 ĭepe, 3402 caĭ, 1046 mînzĭ; 107 taurĭ, 8936 boĭ, 7634 vacĭ, 3013 vițeĭ; 93 bivolĭ, 141 bivolițe, 38 malacĭ; 167 măgarĭ; 7246 berbecĭ, 98950 oĭ, 41358 mieĭ; 101 țapĭ, 804 capre, 301 ĭezĭ; 1345 porcĭ, 1484 scroafe; 69 stupĭ cu albine.

Sunt 12 bisericĭ, deservite de 13 preoțĭ, 8 dascălĭ și 16 paraciserĭ; 22 geamiĭ cu 18 hogĭ și vre-o 4—5 case de rugăciunĭ ale locuitorilor protestanțĭ; 19 școale, din carĭ 2 de băețĭ, 2 de fete, cîte una în Medjidia și Cernavoda, și 18 școale mixte, frecuentate de 611 băețĭ și 254 fete.

Sunt 854 puțurĭ în cătune și 11 pe cîmp.

Comerciul constă în importul de manufacturĭ, instrumente agricole, etc. și în export de cereale, fînețe, animale și lînă; sunt 344 comercianțĭ, din carĭ 120 cîrciumarĭ. Comerciul se face pe Dunăre, prin orașul Cernavoda și satul Rasova, iar în interior, pe calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța. In Medjidia se maĭ fac și două tîrgurĭ de vite.

Căile de comunicație sunt: plutirea pe Dunăre cu porturile Cernavoda, Rasova și oprirea la Seimeni; pe lacurĭ, cu luntrele; calea ferată Cernavoda-Mircea-Vodă-Medjidia-Constanța; drumurile marĭ saŭ județene: de la Medjidia la Mulciova; la Boazgic; la Cernavoda și Rasova; la Cara-Murat; la Biulbiul; la Alacapî; de la Biulbiul la Mulciova; în fine, drumurile comunale și vecinale carĭ brăzdează în diferite direcțiunĭ teritoriul plășeĭ.

In plasă s'aŭ găsit nenumărate valurĭ romane (Traian); sunt urme de cetățĭ romane (Tropæum, Axiopolis), de monumente (cel de la Adam-Clissi), etc.

Medjidia, *com. urb.*, în jud. Constanța, pl. Medjidia.

Este situată în partea centrală a județuluĭ, spre V. de orașul Constanța, și în cea centrală a plășeĭ Medjidia.

Se învecinește cu comunele: Caratai, la 10 kil. spre N.-E.; Alacapî, la 11 kil., spre S.-E.; Mamut-Cuius, la 12 kil., spre S.; Tortomanul, sat, la 12 kil., spre N.-V.; Murfatlar, la 15 kil., spre S.-E.; Cernavoda, la 25 kil., spre V.

Se mărginește la N. și N.-V. cu com. Tortomanul, despărțindu-se prin dealurile: Docuzol-Bair, Panaghir și valea Cilibi-Chioi; la S., cu com. Biulbiul și Mamut-Cuius, despărțindu-se de cea d'întîiŭ prin dealurile Vai-vasin-Bair și Tabia-Franțuzească, de cea d'a doua prin valea Caralîc-Ceair și dealul Congaz-Bair; la V., cu cătunul Alibei-Ceair (al comuneĭ Cogarcea), despărțindu-se prin dealul Docuzol-Bair și Medjidia-Bair.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat de dealurile: Docuzol-Bair (93 m.), la N.-V.; Panaghirul cu vîrful Panaghirul (97 m.), la N.-V.; Ali-Bei-Ciair-Bair (85 m.), la V., întinzîndu-se până lîngă Medjidia; Tabia-Franțuzească, cu vîrful Medjidia saŭ Caiacic (111 m.), la S. și în partea centrală; Vai-Vasin-Bair (117 m.), la S.-V.; Cara-Chioi-Bair (120 m.), la S.-E.; Endec-Cara-Chioi, cu vîrful Endec-Cara-Chioi (112 m.), la E.; Docuzol-Bair cu vîrful Chiostel (58 m.), la N.-E.; Medjidia prin centrul com., pe lîngă valea, balta și orășelul Medjidia (91 m.). Toate aceste dealurĭ sunt în general acoperite cu verdeață, semănăturĭ și fînețe; odinioară eraŭ acoperite și cu pădurĭ frumoase. Printre movile puțin numeroase (12) însemnăm Panaghir-Iuc (97 m.) la N.-V. și Ali-Bei-Ceair-Iuc (121 m.) la S.-V., artificiale; azĭ acoperite cu verdeață, aŭ servit odinioară ca puncte de orientare.

Comuna este udată de pîrîul Docuzol în partea de E., care se varsă în balta Cara-Su, de lîngă Medjidia, pe dreapta; apoĭ balta Cara-Su saŭ Medjidia, care începe de la Cernavodă și se sfîrșește dincolo de satul Chiostel printr'o mlaștină; și a servit ca loc de scurgere al apelor Dunăreĭ.

Văĭ sunt: Cilibi-Chioi la V.; Docuzol-Ciair, la N.-E.; Biringi-Medjidia-Dere, prin partea centrală; Ichiugi-Medjidia-Dere, continuată spre V. cu valea Cazalîc-Dere, prin partea S.; Vai-vasin-Dere, pe la S.-E. comuneĭ.

Este așezată pe panta dealuluĭ cu acelașĭ nume, de o parte și de alta a valurilor luĭ Traian, în mijlocul unuĭ cîmp întins, pe care vara pasc numeroase turme de oĭ și vite cornute. In interiorul săŭ, orașul prezintă strade regulate, bine pavate.

Comuna are o suprafață de 4266 hect. și o populație de 645 familiĭ, saŭ 2449 suflete.

Contribuabilĭ: 736.

Are o biserică, cu hramul Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, întemeiată de locuitorĭ în 1872, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț, 1 paracliser; 6 geamiĭ, cu 6 hogĭ; 2 școlĭ, una de băețĭ și a doua de fete, frecuentate de 128 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 6 mașinĭ de secerat, 5 morĭ de bătut porumbul, 34 grape de fier, 2 decosiĭ, 48 plugurĭ, 124 care și căruțe.

Vite sunt: 305 caĭ, 804 boĭ, 45 bivolĭ, 4 asinĭ, 5450 oĭ, 62 porcĭ.

Afară de industria domestică nu avem în com. de cît două morĭ de aburĭ, 1 fabrică de apă găzoasă și 2 fabricĭ de dărăcit lînă.

Comerciul este activ, căcĭ orașul se găsește în centrul uneĭ regiunĭ bogate în semănăturĭ și fînețe. Calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța și o mulțime de drumurĭ o deservesc. Se fac două bîlciurĭ anuale, carĭ încep de la 15 Iunie și 15 Octombre și țin cîte 10 zile, în ele se fac schimbul de cereale, vite, etc. cu coloniale, manufacturĭ, mașinĭ de tot felul, etc.

Sunt 125 comercianțĭ, dintre carĭ 6 hangiĭ și 26 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 71200 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 53636 leĭ.

Căile de comunicație sunt numeroase; fiind centrul geografic și agricol al județuluĭ, pleacă dintr'însa numeroase drumurĭ în diferite direcțiĭ: calea ferată Cernavoda-Medjidia-Constanța, cu stația Mircea-Vodă; căĭ județene la: Hîrșova, Cara-Murat, Constanța, Mangalia, Cuzgun-Ostrov, Cernavoda; căĭ comunale și vecinale la satele și cătunele maĭ apropiate.

Orașul Medjidia e fundat de către sultanul Abdul-Medjid, al căruĭ nume îl poartă.

Prin ea trec valurile de pămînt ale luĭ Traian.

A fost mult încercată în timpul războaielor de la 1829, 1853 și 1877.

Medjidia, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Medjidia, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 4 Octombrie 1860. Se află între stațiile Mircea-Vodă (10 kil.) și Murfatlar (18 kil.). Inălțimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 11,28 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 151375 leĭ, 55 banĭ.

Meeni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Popești, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 479 locuitorĭ, 214 bărbațĭ și 265 femeĭ. Este situat la S.-V. comuneĭ, la poalele dealuluĭ Modoaia și udat de rîul Luncavățul și de Valea-Popeĭ. Are o școală, frecuentată de 10 copiĭ; o biserică, fondată la 1835 și reparată de locuitorĭ la anul 1863.

Megina, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Cerna, prelungire vestică a dealuluĭ Daiman-Bair; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V. și brăzdează partea centrală a plășeĭ și pe cea N.-V. a comuneĭ; poalele sale orientale se sfîrșesc pe malul drept al văeĭ Megina; se ridică până la o înălțime de 250 m.; este acoperit în cea maĭ mare parte cu pădurĭ, iar pe poale cu pășunĭ și livezĭ; pe la poale trece și drumul comunal Cerna-Greci.

Megina, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna; îșĭ ia naștere din poalele V. ale dealuluĭ Daiaman-Bair; curge maĭ întîĭ spre S., apoĭ spre S.-V., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea E. a plășeĭ și pe cea V. a comuneĭ; udă poalele meridionale ale dealuluĭ Megina, de la care șĭ-a luat numele și după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Cerna, pe dreapta, lîngă satul Cerna, pe care îl udă; pe valea-ĭ merge drumul comunal Cerna-Greci.

Mehedia. Vezĭ Chicerea, deal, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Mehedia, numele unuĭ *sat vechiŭ*, jud. Vasluiŭ. Vezĭ Zăpodeni, sat.

Mehedinți, *județ,* la extremitatea V. a Țăreĭ, în spre Austro-Ungaria.

Județul Mehedinți este cel maĭ despre V. județ al regatuluĭ Romînieĭ, și se mărginește: la N., cu Transilvania de care se desparte prin munțiĭ Carpați; la E., cu județele Gorj și Dolj; la S.-V., cu Serbia, despărțită prin fluviul Dunărea, și întru cîtva și cu Bulgaria; iar la V., cu Banatul Temișioareĭ, despărțit prin munțiĭ Carpați și apa Cerneĭ.

Marca județuluĭ este o albină, pentru că odinioară se producea multă miere și ceară în acest județ.

Se împarte în treĭ regiunĭ: re-

giunea muntoasă; regiunea deluroasă şi regiunea şeasă saŭ cîmpoasă.

Munţiĭ judeţuluĭ aparţin sistemuluĭ de munţĭ mijlocĭĭ, căcĭ cea maĭ mare înălţime a lor nu trece peste 2000 de m. Eĭ aŭ urcuşurĭ foarte repezĭ, şi pereţiĭ prea rîpoşĭ. Culmea lor nu este abondentă în vegetaţiune; cu toate aceasta, în aceştĭ munţĭ păşunează vara o mulţime de vite marĭ şi micĭ.

Ceĭ maĭ însemnaţĭ munţĭ aĭ judeţuluĭ Mehedinţi sunt: Totoaia, înalt de 1993 m., deasupra nivelului Mărei, Virful-Dobreĭ, de 1923 m., Cracul-luĭ-Mihoc, Pietrele-Albe, Olanul-Mare, Olănelul, Oslea, Groapele, Stîna-Mare, Gîrdomanul, Micuşa, Rădoteasa, Bulzul, Scărişoara, Mocirliul, Balmăjul, Vlăsia, Cracul-Scurt, Frumosul, Măneasa, etc., din care izvoresc o mulţime de pîraie şi rîurĭ. Dintre dealurile acestuĭ judeţ putem cita: Cracul-luĭ-Drăghicean, cunoscut în studiul geologic al judeţuluĭ Mehedinţi, Bujorescul, Brăzişori, Ciovîrnăşani, Grădeţul, Culmea-Frumoasă şi Culmea-Dumbrăviĭ, cu dealul Poroina, etc.

Cîmpiĭ maĭ întinse sunt: a Pătulelor, a Cujmiruluĭ, a Salceĭ, a Scăpăuluĭ, etc.

Apele maĭ însemnate ale judeţuluĭ sunt: Cerna, Motrul, Bahna, Jidoştiţa, Topolniţa, Coşuştea, Huşniţa, Blahniţa, Drincea, Iupca, Bulba, Brebina, Pesceana, Cerveniţa, Jilţul, Suşiţa, etc.

Bălţĭ maĭ principale sunt: Jiana-Mare, Viaşul, Gîrla-Mare, Batoţi, Pătulele, Gruia, Pistolul, Salcea, Ascunsa, Zătonul.

Insule pe Dunăre, intre carĭ maĭ marĭ: sunt Insula-Goluluĭ numită şi Insula-Banuluĭ, în dreptul satuluĭ Gura-Văeĭ; insula Şimianul, drept comuna Şimianul; Ostrovul-Corbuluĭ, între Hinova şi Batoţi, cu o suprafaţă de 1200 hect. şi cu o populaţiune de 60 familiĭ, ţinînd de com. rur. Batoţi; Ţigănaşi; Ostrovul-Mare, cu o suprafaţă de 2200 hect. şi cu 120 familiĭ, ţinînd de com. rur. Gogoşi; insulele Gîrla, Florentinul, Gomotarniţa şi altele.

Judeţul Mehedinţi are o suprafaţă de 1099000 pogoane saŭ 5420 kil. pătraţĭ, dintre care 270000 pogoane sunt acoperite cu diferite semănăturĭ, 36000 cu pădurĭ carĭ aŭ început să se tae în mod sistematic, iar restul acoperit de oraşe, sate, drumurĭ, rîurĭ, bălţĭ şi alte locurĭ necultivabile.

Are o populaţiune de 247223 locuitorĭ.

Judeţul Mehedinţi se împărţea în vechime în 6 plăşĭ şi 1 plaiŭ, şi anume: plaiul Cloşani, cu reşedinţa în comuna urbană Baia-de-Aramă; plasa Motrul-d.-s., cu reşedinţa în com. rur. Stroeşti; plasa Motrul-d.-j., cu reşedinţa în com. rur. Strehaia, plasa Dumbrava, cu reşedinţa în com. rur. Bîcleşul; plasa Blahniţa, cu reşedinţa în com. rur. Vînjul-Mare; plasa Cîmpul, cu reşedinţa în com. rur. Cujmirul şi plasa Ocolul, cu reşedinţa în T.-Severin. In 1888, Mehedinţi se împărţea în 4 plăşĭ şi un plaiŭ şi anume: plasa Motrul-d.-s., cu reşedinţa la Stroeşti; plasa Ocolul, cu reşedinţa în T.-Severin; plasa Motrul-d.-j.-Dumbrava, cu reşedinţa la Strehaia; plasa Blahniţa-Cîmpul, cu reşedinţa în Vînjul-Mare şi plaiul Cloşani cu reşedinţa în Baia-de-Aramă. Acum judeţul Mehedinţi se împarte în 8 plăşĭ şi 2 plaiurĭ: plaiul Cloşani, cu reşedinţa în Baia-de-Aramă; plaiul Cerna, cu reşedinţa în com. rur. Balta; plasa Cîmpul, cu reşedinţa în com. rur. Vînători; plasa Blahniţa, cu reşedinţa în com. rur. Flămînda; plasa Dumbrava, cu reşedinţa în com. rur. Bîcleşul; plasa Motrul-d.-j., cu reşedinţa în com. rur. Strehaia; plasa Motrul-d.-s., cu reşedinţa în com. rur. Broşteni; plasa Ocolul-d.-j., cu reşedinţa în com. rur. Prunişori; plasa Ocolul-d.-s., cu reşedinţa în com. urb. T.-Severin şi plasa Văilor, cu reşedinţa în com. rur. Slivileşti.

Judeţul Mehedinţi are 2 comune urbane: Turnu-Severin şi Baia-de-Aramă, şi 20 comune rurale.

In regiunea muntoasă se produce porumb, grîŭ, orz, secară, etc., însă în cantitate puţină.

Regiunea dealurilor este acoperită cu viĭ, dînd un vin de o calitate maĭ superioară, maĭ ales pe dealul Oreviţa şi pe Golul-Drinceĭ.

Regiunea cîmpoasă este cea maĭ productivă în cereale dintre cele 3 regiunĭ ale judeţuluĭ.

In jud. Mehedinţi se află o mulţime de animale, atît sălbatice cît şi domestice, maĭ cu seamă în regiunea muntoasă. Printre animalele domestice putem cita: boĭ, caĭ, oĭ, capre, bivolĭ, rîmătorĭ, etc.; printre animalele sălbatice: urşĭ, lupĭ, mistreţĭ, cerbĭ, căprioare, capre sălbatice, etc.

In sînul pămîntuluĭ se găsesc diferite minerale, precum: aur, argint, aramă, fier, cărbunĭ, lignită, etc., dar maĭ cu seamă piatră care se întrebuinţează la construcţiunĭ, la facerea pietrelor de moară, precum şi la fabricarea varuluĭ.

Se găsesc ape minerale în maĭ multe locurĭ, dintre carĭ cele maĭ însemnate sunt: Cîrciul, Baia-de-Aramă, Balta, etc., carĭ conţin fier, pucioasă şi alte minerale.

Se află în judeţ: 2 fabricĭ de

cărămidă şi ţiglă, 1 de bere şi spirt, 1 de conserve, instalată lîngă oboarele de rîmătorĭ din oraşul T.-Severin, maĭ multe morĭ de măcinat, cu aburĭ şi pe diferite ape.

Locuitoriĭ de la munte se ocupă cu facerea şindrileĭ, care se vinde în judeţele Mehedinţi, Gorj şi Dolj. La Glogova şi Siseşti se fabrică oale şi la T.-Severin se află o fabrică de oale.

Femeile, pe lîngă industria domestică, se maĭ ocupă şi cu creşterea gîndacilor de mătase, şi fac diferite pînzeturĭ şi marame de o rară frumuseţe. La Baia-de-Aramă se fac stofe de o calitate bună. Pe lingă aceasta, locuitoriĭ de la munte se ocupă cu dogăria, dulgheria, etc. Ceĭ din com. Şişmanul, în timpul ierneĭ, se ocupă cu facerea rogojinelor.

Comerciul este activ, şi constă în import de fier, aramă, bumbac, zahăr, ceaĭ, diferite stofe şi coloniale, şi în export de grîŭ, secară, porumb, orz, ovăz, meiŭ, rapiţă, fasole, etc., animale, precum: vacĭ, oĭ şi maĭ cu seamă rîmătorĭ din ocoalele oraşuluĭ T.-Severin.

Toate acestea aŭ fost exportate în Austria, Germania, Franţa, Elveţia etc., fiind încărcate prin vămile: Severin, Vîrciorova şi Gruia. Comerciul maĭ este activat şi de bîlciurile ce se fac în diferite localităţĭ ale judeţuluĭ, printre carĭ: Bălăciţa, Borlăţelul, Cleanovul, Corcova, Ciovîrnăşani, Jegujani, Lupoaia, Pătulele, Ploştina, Prunişorul, Obîrşia, Strehaia şi bîlciurile Severinuluĭ.

Budgetul jud. Mehedinţi e la veniturĭ de 6408679 leĭ şi 73 banĭ.

Judeţul Mehedinţi are 2 liniĭ ferate, una venind din Austria, trece pe la Vîrciorova-Turnul-Severin-Balota-Prunişori-Tîmna-Strehaia-Butoeşti, ieşind din jud. Mehedinţi pe la Gura-Motruluĭ, se îndreptează spre Craiova-Bucureşti, parcurgînd în jud. Mehedinţi o distanţă de peste 78 kil. A doua linie este aceea care leagă Vîrciorova cu minele de cărbunĭ ale Bahneĭ fiind cale îngustă. Are o şosea naţională, aceea care merge paralel cu calea ferată Vîrciorova - Bucureşti. Şosele judeţene sunt: T.-Severin - Bujorescu - T.-Jiul; T.-Severin-Şimianul - Hinova - Calafat; Şoseaua - Dumbrăviĭ care începe din dealul Balota şi duce pe Culmea-Dumbrăviĭ, pănă în satul Cernăteşti, judeţul Dolj, unde se leagă cu şoselele acestuĭ judeţ.

Pe lîngă acestea judeţul este străbătut de o mulţime de şosele comunale-vecinale şi comunale.

Cale de comunicaţie este şi Dunărea, pe care circulă vapoarele, importînd diferite mărfurĭ şi exportînd productele judeţuluĭ, maĭ cu seamă din porturile Severin, Vîrciorova şi Gruia, precum şi din alte schele de pe marginea Dunăreĭ.

In judeţul Mehedinţi sunt: 1 liceŭ real, 4 şcoale urbane de baeţĭ şi 4 de fete; 152 şcoale primare rurale, dintre carĭ 5 de fete. Şcolĭ private sunt 6.

Sunt 325 bisericĭ şi 4 mănăstirĭ (Strehaia, Gura-Motruluĭ, Topolniţa şi Baia - de - Aramă) precum şi ruinele Vodiţeĭ.

Locurĭ istorice sunt: T.-Severin, Grădeţul, Strehaia, Gura-Motruluĭ, Straja, Călugăreni, Cloşani, Padeşul, Cetatea, Oreava, Izvorul - Bîrzeĭ, Govodarva, etc. (Vezĭ aceste numirĭ).

Printre persoanele istorice aparţinînd acestuĭ judeţ citám pe: Mihaiŭ-Viteazul, despre care se povesteşte de locuitoriĭ plăşeĭ Motrul-d.-j., că este născut în castelul ale căruĭ urme se văd şi acum în curtea mănăstireĭ Strehaia, în care castel ar fi locuit tatăl săŭ şi unde Mihaiŭ-Viteazul a ridicat mănăstirea Strehaia, care a fost terminată de Mateiŭ-Basarab. Tudor Vladimirescu, crescut în com. Glogova, a funcţionat ca vătaf de plaiŭ la Cloşani. Stindardul revoluţieĭ din 1821 l'a ridicat în Padeşul. Lupu Mehedinţeanul, din com. rur. Negomirul, vornicul Socol din Socoleşti, postelnicul Udrişti, Mircea-Ciobanul din Podoleni şi alţiĭ.

Mehedinţi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la 1861 de protopopul Nicolae Protopopescu.

Mehedinuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Slobozia, cu o lungime de 400 m. şi cu direcţiunea N.-S.

Mei, *lac,* jud. Vlaşca, pl. Marginea, com. Arsache, pe proprietatea Paraipani.

Meia, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Turceşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o poziţie frumoasă, înconjurată de dealurĭ, locurĭ de fîneţe, locurĭ arabile şi viĭ.

Meidan-Chioi, *com. rur.,* jud. Tulcea, pl. Isaccea, situată în partea V. a judeţuluĭ, la 90 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, reşedinţa districtuluĭ, şi în partea S.-E. a plăşeĭ, la 35 kil. spre S. de oraşul Isaccea, reşedinţa plăşeĭ.

Forma sa este acea a unuĭ romb neregulat; lungimea sa e de 38 kil. şi întinderea, de 951 hect.

Se mărgineşte la N. cu com. rur. Nicoliţelul, de care se desparte prin dealurile Gîrliţa şi Izvorul; la E., cu com. Teliţa; la S., cu com. Alibei-Chioi şi cât. Islam-Geaferca; iar la V., cu com. Balabancea, despărţită prin dealul Boclogea.

Este formată dintr'un singur cătun, aşezat spre S.-E., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Burtea.

Intinderea comuneĭ este de 951 hect., din carĭ 43 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 747 hect. ale locuitorilor şi 161 hect. pădurĭ şi izlazurĭ, ce aparţin statuluĭ şi locuitorilor.

Populaţia comuneĭ, în maioritate compusă din Romînĭ, este de 208 familiĭ, saŭ 1114 suflete.

Are o şcoală, fondată la 1879 de locuitorĭ, condusă de un învăţător şi frecuentată de 67 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită la 1844 de către locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 5 meseriaşĭ; 5 morĭ de apă; 2 cîrciumĭ.

Dealurile ce brăzdează teritoriul comuneĭ sunt: Dealul-luĭ-Salciŭ, la S., păduros şi pietros; Muchia-Babeĭ-Rada, la V. (250 m.), acoperit cu păşunĭ; Piscul-Păruluĭ, la N. (190 m.), acoperit cu viĭ şi păşunĭ; Dealul-luĭ-Putină (160 m.), la V., acoperit cu pădurĭ; Ţuguiata, la V. (404 m.), din vîrful căruia se poate vedea Brăila, Tulcea şi Dunărea, pietros şi acoperit cu pădurĭ; Fundul-Burţiĭ (263 m.), la N.-E., păduros în parte; Eni-Ormange-Tepe (259 m.), la S.-E.; Dealul-Bostănăriilor (271 m.), la E.; Muchia-Boclogea, la V.; Dealul-Izvoruluĭ şi Dealul-Gîrliţeĭ la N., acoperite cu pădurĭ.

Apele care o udă sunt: valea Boclogea, ce izvoreşte din locul numit Podul-Inalt, şi o udă la V.; afluentul săŭ valea Burtea ce trece prin sat, cu malurĭ puţin ridicate prin mijloc; Valea-Cişmeliĭ, afluent al pîrîuluĭ Accadîn la S.; valea Stupari, afluent al văiĭ Boclogea la V.

Locuitoriĭ posedă: 5 morĭ de apă; 200 plugurĭ; 650 boĭ, 250 vacĭ, 400 caĭ, 600 oĭ şi 100 rîmătorĭ. Sunt 5 meseriaşĭ (dogarĭ, rotarĭ şi fierarĭ).

Comerciul e puţin activ şi constă în import de coloniale, lipscăniĭ, instrumente de fier, etc., şi în export de cereale şi vite.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2806 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2799 leĭ, 36 banĭ.

Căile de comunicaţie sunt: drumurĭ comunale ce duc la Nicoliţelul-Isaccea, la Balabancea, Acadin şi Alibei-Chioi, Posta-Tulcea.

Comuna este fondată cam pe la 1823 de către familiile romîneştĭ Tuslăreştiĭ, Butuceştiĭ, Sendreştiĭ şi Mutileştiĭ, ce aŭ venit din satul Simcilieni, din plasa Hîrşova, fugind de persecuţia Turcilor.

Meila, *pîrîŭ*, jud. Muscel, se varsă în rîul Bratia, pe teritoriul cătunuluĭ Bratia, comuna Berevoeşti-Pămînteni, din care şi izvoreşte.

Meileşti, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., com. Vasilaţi. Aci e o fîntînă, care, se zice, datează din timpul luĭ Mircea-Vodă.

Meilor (Valea-), *vale*, se uneşte cu Izvorul-Puturos la N. de de com. Corbşori, plaiul Nucşoara, jud. Muscel, şi, după ce se împreună cu Valea-luĭ-Vişan, se varsă în rîul Doamna, în raionul comuneĭ Corbşori.

Meişoarele, *sat,* făcînd parte din com. rur. Micloşani, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Meiţa, *numire* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Coada-Izvoruluĭ, com. Măneşti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova.

Meiuluĭ (Crîngul-), *pădurice,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bogza, în partea de E., situată pe moşia Bogza. Are o întindere de 165 hect., populată cu stejar, ulm, jugastru şi frasin. A fost teatrul războiuluĭ dintre Ruşĭ unițĭ cu Austriaciĭ contra Turcilor, la anul 1789.

Melcera, *trup de pădure,* al statuluĭ, situat în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, în întindere de 601 hect., formînd, împreună cu trupurile Muchia-Căprăreţul (450 hect.) şi culmea dealuluĭ Stejeratul saŭ Mitul (821 hect.), pădurea Mănăstireni-Frănceşti.

Melcioaia, *mahala*, în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Melea, *deal,* în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Urdari-d.-s., începînd din şoseaua vecinală de la N. comuneĭ şi terminîndu-se la S., în hotarul comuneĭ; este acoperit cu pădure.

Meledicul, *localitate, cu izvoare de apă minerală,* în com. Lopătari, pe Valea-Slăniculuĭ, plaiul Pîrscovul, în partea muntoasă a jud. Buzăŭ.

Sunt la Meledic maĭ multe sorginţĭ şi puţurĭ cu ape minerale foarte însemnate. Se află la 620 m. altitudine, avînd o longitudine E. Gr. de 26⁰.20′ şi o latitudine N. de 45⁰.10′.

Localitatea are o poziţiune foarte frumoasă şi higienică; e înconjurată de viĭ, pădurĭ tinere, arborĭ fructiferĭ şi de o bogată

vegetaţie, şi va ajunge să ocupe un loc de frunte printre staţiunile Ţăreĭ.

Numele Meledic, maĭ înainte Menedic, un cuvînt slav, a căruĭ însemnare este: loc de repaos, este vechiŭ şi e probabil că această localitate e de mult cunoscută, de oare-ce s'aŭ aflat multe urme de monede romane.

Astăzĭ Meledicul este proprietatea d-luĭ Ştefănescu-Savigny, iar maĭ înainte făcea parte din bunurile mănăstireĭ Vintilă-Vodă, până la secularizare. Ştim că s'a proectat o linie ferată Mizil-Boboci-Meledic. Apele aŭ un debit foarte mare şi aŭ fost analizate în 1872 de dr. Trausch, apoĭ în 1895 de D-l dr. Bernard.

Apele aparţin sistemuluĭ eocenic şi miocenic, formate din marne, argile, marne argiloase şi nisipoase, calcarurĭ şi gipsurĭ.

Apele din grupa *a* sunt genetice din masivul săreĭ miniere, pe cînd cele-l'alte aŭ ca geneză sarea gemă.

Apele aceste ca şi similarile lor din diferitele localităţĭ din Ţară, regiunile S.-E. şi N.-E. a Carpaţilor noştri, apare aproape exclusiv şi tot-dea-una însoţite de petroleŭ şi după extragerea petroleuluĭ, în localităţile unde se află în cantităţĭ de a fi exploatabil, apar apele iodo-cloro-alcaline.

Apele din grupa *d* şi *e* aŭ de origină straturĭ masive şi abundente limonitice, sferosiderite, siderite, carbonate, fosfatice şi arsenicale.

Clasificarea Izvoarelor. La Meledic sunt 32 izvoare şi 4 puţurĭ. D-l dr. Bernard care a făcut un studiŭ complect asupra acestor ape la 1895, le clasează în 5 grupe ast-fel:

Grupa a) 5 izvoare cloruro-sodice simple, care izvoresc direct din sarea gemă, din care:

1. 2 izvoare la Podul-luĭ-Robin, cu un debit de 100 litrurĭ pe minut;

2. 3 izvoare la N. platouluĭ Meledic, cu un debit de 30 litrurĭ pe minut.

Grupa b) 12 izvoare cloruro-sodice iodurate, ce izvoresc din greziile petrolifere şi argilurile salifere cenuşiĭ, din care:

1. 6 sunt la N. Munteluĭ-Pătule, din care 3 aŭ fost analizate şi numite Maria, Constantin şi Miţa. Aŭ un debit total de 40 litrurĭ pe minut;

2. 4 puţurĭ de petrol părăsite sunt analizate;

3. 2 izvoare la Trestioara; toate cu apă iodată cu un debit de 25 litrurĭ pe minut.

Grupa c) 7 izvoare cloruro-sodice slab sulfuroase, ce izvoresc din argile sulfuroase piritoase, din care:

1. 1 izvor la Malul-Babeĭ, cu 25 litrurĭ pe minut:

2. 4 izvoare, cu un debit de 35 litrurĭ pe minut, aŭ fost analizate;

3. 2 izvoare numite Richard de la Poiana-Vilculuĭ, cu 18 litrurĭ pe minut, aŭ fost analizate.

Grupa d) 2 izvoare sulfuroase simple hepatice, ce izvoresc din calcarurile argiloase verziĭ, din care:

1. Un izvor numit Tinca, are un debit de 15 litrurĭ pe minut, a fost analizat; 1 alt izvor cu un debit tot de 15 litrurĭ;

Grupa e) 10 izvoare feruginoase alcaline cloro-sodice, ce izvoresc de la piciorul munteluĭ Podul-Caluluĭ şi provin din un conglomerat format de cuarţite. Din aceste izvoare aŭ fost analizate:

1. 1 la localitatea numită Luturile-Roşiĭ.

2. 1 la localitatea numită Arinul-luĭ-Stan-Cincu.

3. 1 la localitatea numită Ulucul-din-Sat.

4. 1 la localitatea numită Scrofusul-Brezeŭ.

Toate daŭ un debit de 300 litrurĭ pe minut. Apele nu sunt captate.

Apele iodo-cloro-sodice se află în 2 izvoare şi 3 puţurĭ artificiale, sondate şi captate pe locul numit Piscul-Păcurilor.

Meledicul (Lacul-cu-Butucĭ), *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, cătunul Băsceni; conţine peşte.

Meledicul (Ot-Menedicul), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, cătunul Bîsceni, fostă a statuluĭ, formează un corp cu moşia Dosul-Sălcieĭ de 280 hect., din care 54 hect. sforile de pădure: Padina şi Pătulul, 40 hect. arabile, 130 hect. fîneaţă, 6 hect. livede, restul izlaz şi munţĭ de sare în formaţiune.

Meleg-Havaş, *munte*, situat pe hotarul Transilvanieĭ, între muntele Bîtca-de-Piatră, de care se desparte prin pîrîul Bratoş şi muntele Curmătura-Lazaroi; face parte din grupa munţilor Cicul-Tarcăul.

Meleşcani, *sat*, făcînd parte din com. Vultureni, jud. Tecuciŭ, situat pe vale la N.-E. comuneĭ, la 4 kil. şi 250 m. de Vultureni.

Aicĭ se află o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, făcută de fostul proprietar Stefănache Abaza.

Meletie, saŭ **Jarcaleţi,** *cătun*, pendinte de com. Pĭetrele, pe proprietatea statuluĭ Pĭetrele, pl. Marginea, jud. Vlaşca, situată la E. linieĭ ferate Giurgiŭ-Bucureşti, în dreptul staţieĭ Băneasa. Satul s'a fondat la 1852, de Arhimandritul Meletie, fost curator al moşiilor ce aparţineaŭ

mănăstireĭ Căscioarele. Acesta a făcut la 1864 o biserică de zid, care e acum deservită de 1 preot și 1 dascăl. Depinde de parohia Pĭetrele.

Aci s'aŭ împroprietărit, în 1864, 105 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat o suprafață de 315 hect. (Vezĭ com. Pĭetrele).

Melicioaia (Ion Melic), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Sfîntul-Gheorghe-Noŭ; are 430 hect., din care 310 hect. pădure, 40 hect. arabile, 30 hect. fîneață, 4 livede, restul izlaz și sterp.

Melinești, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, situată în partea de V., la 29 kil. de Craiova, pe loc șes și pe malul rîuluĭ Amaradia, la poalele dealurilor Valea-Muereĭ și Odoleni. Șesul se numește Drumul-Mare și Muerișul.

Se mărginește la N. cu com. Bodăești, la S.-E. cu com. Amărăști și Godeni, de care se desparte prin rîul Amaradia, iar la V. cu com. Brădești.

Limita linieĭ de N. începe din valea Boia, merge spre E. trecînd prin hotarul com. Bodăești. Limita liniilor de S. și V. merge din dealul Șertul spre E. pe rîul Amaradia.

Terenul com. este accidentat de dealul Valea-Mureĭ și de dealul Odoleni.

E udată de rîul Amaradia, ce merge de la N. spre S., avînd un pod la Gura-Ploșteĭ și la punctul Muerișul. Pe teritoriul com. primește pe stînga rîul Plosca ce se varsă în Amaradia la Gura-Ploșteĭ, avînd vad în acest punct. Pe dreapta, Amaradia primește pîrîul Boul, ce se varsă în Amaradia, la punctul numit Spineni. Pîrîul Muerișul se varsă în Amaradia la punctul numit Dosul-Mare.

Comuna se compune din 7 cătune: Almăjelul, Drumul-Mare, Muerișul, Odoleni, Popești-Melinești, Valea-Mureĭ, Valea-Mureĭ-d.-j.

Populațiunea com. este de 1527 suflete.

După legea rurală din 1864 sunt 17 împămînteniţĭ.

Sunt 4 bisericĭ: una în căt. Odoleni, fondată și reedificată de locuitorĭ la 1880, cu hramul Sf. Voevozĭ; a doua. în căt. Valea-Mureĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată la 1883; a treia biserică în căt. Muerișul, cu hramul Sf. Nicolae, fondată și reedificată la 1872 de către locuitorĭ; iar a patra în căt. Valea-Mureĭ-d.-j. fondată și reedificată la 1858 tot de locuitorĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Are o școală mixtă, condusă de o învățătoare și funcționînd de la 1869, este întreținută de stat și de com.

Suprafața comuneĭ este de 1500 hect., din carĭ: 737 hect. pămînt arabil, 196 hect. fîneață, 250 hect. izlaz, 67 hect. lac și teren sterp, 250 hect. pădure.

Moșiile de pe teritoriul com. se numesce: Muereșul, Odoleni și Valea-Mureĭ. Intinderea lor este de 737 hect. Venitul lor este de 9000 leĭ. Aparțin moșnenilor și proprietarilor particularĭ.

Viile, in întindere de 50 hect., aparțin locuitorilor.

Peste Rușetul, în cătunul Almăjelul al moșnenilor, se află pădurea Rușetul, cu o întindere de 247 hect.

In căt. Odoleni se află o pădure, tot a moșnenilor, de 3 hect.

Pe lîngă agricultură, parte din locuitorĭ se maĭ ocupă și cu cizmăria, dulgheria, rotăria, zidăria și cojocăria.

Afară de calea județeană, com. Melinești maĭ este străbătută de o cale comunală, lungă de 1 ½ kil. și de o șosea vecinală, lungă în com. de 600 m. ce duce la Amărăști.

Potecĭ unesc căt. Drumul-Mare cu Odoleni, și căt. Muerișul cu Valea-Mureĭ-d.-j.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3155,98 leĭ și la cheltuelĭ, de 2573,27 leĭ.

Vite: 635 vite marĭ cornute, 52 caĭ, 1239 oĭ, 315 porcĭ, 157 capre.

Memeșul, *loc,* în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul, nu departe de căt. Oasele (com. Cuca), unde se zicea că ar fi fost un războiŭ între Ungurĭ și Turcĭ.

Menedicul, *vechia numire a mănăstireĭ* Vintilă-Vodă, j. Buzăŭ.

Menți-din-Dos, *com. rur.*, în județul Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 66 kil. de orașul Turnul-Severin. Este formată dintr'un singur sat, situat pe valea apeĭ Jilțul.

Are o populație de 600 locuitorĭ, din carĭ 104 contribuabilĭ, locuind în 130 case; o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 30 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 plugurĭ, 50 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 70 stupĭ cu albine.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1178 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 691 leĭ.

Vite sunt: 500 vite marĭ cornute, 13 caĭ, 400 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Are o șosea care o leagă cu șoseaua Strehaeĭ, prin Menți-din-Față.

Dealurile maĭ principale din comună sunt: Ohaba, Dealul-

Motruluĭ, Dealul-Cîrcenilor, Dealul-Cioculanilor, numit și Dealul-Găineștilor, al-Popeștilor, al-Căciuleștilor și al-Gherguleștilor.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Menților, a-Scurtuluĭ, Valea-Ciocloviner, a-Bisericeĭ, a-Sușițeĭ saŭ Cîrceni-ceĭ-Micĭ, Valea-Laculuĭ și Valea-luĭ-Nat.

In comună sunt: Platoul-Arăturilor, Platoul-Căciuleștilor și Platoul-din-Deal de Fîntîna-Gherguleștilor, unde se află cimitirul. Multe izvoare cu apă, dintre carĭ: Izvorul-Gherguleștilor, Izvorul-luĭ-Badea-Mărculescu, Izvorul-Ciocloviner și Izvorul-Găineștilor. Toate aceste izvoare formează pîraie, carĭ se varsă în apa Jilțuluĭ, ce vine de la com. Miluta, udă partea de N. a comuneĭ, trecînd în com. Borăscul din județul Gorj, unde se varsă în Jiŭ. In partea de S. com. este udată de rîul Motrul.

Se mărginește: la E., cu com. Borăscul-de-Mehedinți; la S., cu com. Strehaia; la V., cu Menți-din-Față și Miluta; iar la N., cu Ohaba, de județul Gorj.

Locuitoriĭ din această com. aŭ și cîte-va heleștae cu pește.

In partea de S., pe Valea-Cioclovineĭ, într'un pisculeț, se află ruinele unor zidăriĭ vechĭ. Legenda e că în acest loc a fost ascunsă o familie de domn ce venise din Valea-Domnească care se afla spre N. de com., situată în jud. Gorj. In apropiere de acest castel s'aŭ găsit oseminte de animale și de oamenĭ, foarte marĭ, pe carĭ oameniĭ le numeaŭ oseminte ale uriașilor. In partea de N.-V. a comuneĭ, lîngă hotarul Ohaba, făcîndu-se săpăturĭ de locuitorĭ, s'a găsit fărimăturĭ de vase vechĭ și niște pietre sculptate.

Menți-din-Față, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 55 kil. de orașul Turnu-Severin. Se mărginește: la E., cu cătunul Stîncești, pendinte de comuna Strehaia; la S., cu satul Comanda, pendinte de com. rur. Strehaia și cu comuna Cernaia; la N., cu comunele Miluta și Menți-din-Dos; la V., cu com. Valea-Rea, despărțită prin pădurea statuluĭ Miluta.

Este situată pe deal, și se compune din cătunele Bădești și Robești. Cătunul Bădești are 2 mahalale: Bădești și Lupești; iar cătunul Robești are 5 mahalale: Ciocheni, Robești, Popești, Păgubești și Sucalani.

Are o populație de 780 locuitorĭ, din carĭ 117 contribuabilĭ, locuind în 145 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 24 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 24 plugurĭ, 55 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 49 stupĭ cu albine. Are o șosea comunală ce dă la Comanda în șoseaua Strehăiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 863 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 602 leĭ.

Vite: 540 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 460 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Deal maĭ principal în această comună este Dealul-Motruluĭ.

Văĭ maĭ principale sunt: Valea-Motruluĭ, renumită pentru pămîntul săŭ productiv, Valea-Lupilor, a-Revenicelor și a-Bobeștilor.

Cîmpiĭ sunt: Cîmpia-Mierleĭ, a Budărieĭ, a-Pleșcoteĭ și Stîngăcelul.

Ape maĭ principale sunt: Motrul, care o udă în partea de S., Pîrîul-Lupenilor, Revenicelor și Pîrîul-Robeștilor.

Mera, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Gîrlele, la 6 kil. de subprefectura plășeĭ și la 18 kil. de capitala județuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Andreiașul, Căpătanul, Mera, unde se află și primăria comuneĭ, Șindrilari-d.-j. și Șindrilari-Reghiul, situate pe cursul Milcovuluĭ, de la Odobești în sus și până la Monteorul.

Are o populație de 920 familiĭ, saŭ 3116 suflete din carĭ: 619 agricultorĭ, 28 meseriașĭ, 150 industriașĭ, 34 comercianțĭ, 16 cu profesiunĭ libere, 492 muncitorĭ și 47 servitorĭ, locuind în 646 case.

Știŭ carte 237 persoane.

Sunt 903 contribuabilĭ.

Sunt 4 bisericĭ parohiale: una în cătunul Mera, cu hramul Sf. Impărațĭ; a doua în Căpătanul, cu hramul Sf. Nicolae; a treia în Șindrilari-d.-j., cu hramul Sf. Gheorghe; și a patra în Andreiașul, cu hramul Sf. Apostoli. Maĭ sunt 2 bisericĭ filiale: una în Căpătanul, cu hramul Sf. Botezătorul și a doua în Șindrilari-Reghiul, cu hramul Sf. Nicolae. Școala, mixtă, este frecuentată de 53 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 8491,12 leĭ, și la cheltuelĭ de 8484,45 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 200 plugurĭ de lemn, 9 de fier, 14 morĭ de apă; 495 boĭ, 450 vacĭ, 220 caĭ, 1960 oĭ, 217 capre, 320 porcĭ; 205 stupĭ cu albine.

Via se cultivă pe o întindere de 188,50 hect.

Industria și comerciul se practică de către 12 cîrciumarĭ, 10 rotarĭ, 7 fierarĭ, 8 dulgherĭ, 15 fabricanțĭ de rachiŭ și 250 dogarĭ.

Pe teritoriul comuneĭ și anume, în cătunele Reghiul și Andreiașul, sunt localitățĭ sărate și micĭ izvoare de ape minerale.

Mera, *cătun*, în jud. Putna, pl.

Gîrlele, com. Mera, așezat pe cursul Milcovuluĭ ca toate satele ce formează comuna, și sunt înșirate pe tot cursul luĭ, de la Odobești până la Monteorul.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Impărațĭ; o școală mixtă.

Mera saŭ **Mira,** *mănăstire,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, comuna Mera, așezată pe malul Milcovuluĭ, pe un tăpșan înalt, la care sue un pripor destul de mare, de la Valea-Milcovuluĭ.

Este înconjurată cu zid.

Mănăstirea Mira a fost începută înainte de anul 1686 de un anume Moțoc, din Odobești, împreună cu Ion Episcopul de Roman, după cum se dovedește dintr'un zapis al femeeĭ luĭ Moțoc, cu data de 1686, Aprilie 25, prin care aceasta dăruește mănăstireĭ Mira, ocina sa în hotarul Vîrteșcoilor și toate moșiele de pe Milcov. Murind acest Moțoc, precum și părintele Ion Episcopul de Roman și venind la scaunul Moldoveĭ Constantin Cantemir, acesta se apucă să isprăvească mănăstirea, «ca s'o facă Măria Sa mănăstire mare, ce se zice Mănăstirea-Domnească».

Zidirea mănăstireĭ Mira de către Constantin Cantemir e pomenită de maĭ toțĭ cronicariĭ, fără însă a se indica de vre-unul anul clădireĭ. Așa Dem. Cantemir în a sa «Descriptio Moldaviæ» zice: «In radicibus montium Vrancziæ, non procul a Mira, monasterio pictatis b. m. principis Constantini Cantemirii monumento...» (Vezĭ: Nec. Costin, Letopiseț, II², 39 și 52; Nic. Mustea, Letopiseț, III², 39 și Amira, Letopiseț, III², 110).

Mănăstirea cu hramul Sf. Nicolae, zidită dintr'întîĭ de lemn, (Cf. Mustea, Letopiseț, III², 33), se îmbogăți curînd prin daniile ce creștiniĭ pravoslavnicĭ începură să-ĭ facă. Așa printr'un zapis datat de la 1688, Decembrie 3, un preot, Ionașcu de la Odobești, dăruește mănăstireĭ Mira 50 fălcĭ de fînaț, ca să-l înscrie la pomelnic pe el și pe părințiĭ săĭ. Un alt preot, printr'un zapis datat din 1688, Decembrie 7, avînd numele Ion Ciochină, precum și nepotul săŭ, Postelnicul Nicolae Murguleț, dăruesc o ocină mănăstireĭ Mira. Un alt zapis din 1689, August 22, certifică cumpărătura de ocină și moșiĭ făcută de Serafim Episcopul de Rădăuți, pentru mănăstirea Mira.

Constantin Cantemir înzestră și el în 1689 mănăstirea Mira cu ocinele cumpărate de la săteniĭ din Odobești. Aceste ocinĭ fură plătite de dînsul cu cîte un zlot de pămînt, după cum se dovedește din cartea acestuĭ Domn din 1689, Maiŭ 3: «Toțĭ locuitoriĭ de pe Milcov, carĭ aŭ moșiĭ prin prejurul sfinteĭ mănăstirĭ Mireĭ, care o am făcut Domnia-mea. Dacă vețĭ vedea cartea Domnieĭ-mele; iar voĭ să căutațĭ să vă luațĭ baniĭ pe moșiĭ, cine cît i se va veni, precum s'aŭ socotit d'aicea. Iată că v'am trimes și baniĭ. Decĭ numaĭ să-ĭ luațĭ să nu maĭ umblațĭ fără de isprave, de cum s'aŭ vîndut locurile și moșiile altă dată, cîte 2 orțĭ, Domnia-mea am maĭ dat cîte 2 potronicĭ, care fac cîte un zlot de pămînt. Decĭ nu maĭ umblațĭ fără ispravă, ci vă luațĭ baniĭ, să nu fie în alt chip. Aceasta vă scriem, Iași, 7197 (1689) Maiŭ 3».

Mănăstirea rămase în această stare, adică construită din lemn, până la a doua domnie a luĭ Antioh Cantemir, care, în anul 1706, reconstrui biserica, făcînd-o de piatră și înconjurînd-o cu un zid înalt. Cronicariĭ sunt toțĭ de acord în această privință.

Nicolae Costin, Letopiseț, II², pag. 52: «Intr'același an (7214) s'aŭ apucat Antioh-Vodă de aŭ zidit mănăstirea de piatră din temelie la Milcov, ce se chiamă Mira, cu zid de piatră prin prejur, unde este mănăstirea de lemn, făcută de tată-săŭ Cantemir-Vodă și aŭ fost ispravnic Cîrstea-Vornicul».

Nicolae Mustea, Letopiseț, II², pag. 33: «Antioh-Vodă întru această a doua domnie a zidit mănăstirea Mira, pe Milcov în munte, care întîĭ era de lemn durată de tată-săŭ Cantemir-Vodă și-ĭ puse numele de Mira, iar el o aŭ zidit de piatră frumoasă și cu zid înalt împrejur».

După reconstruirea mănăstireĭ, Antioh Cantemir puse să se transporte rămășițele tatăluĭ săŭ Constantin de la biserica Sf. Nicolae din Iași la mănăstirea Mira (Cf. Nic. Costin, Letopiseț, II², pag. 39 și Amira, Letopiseț, pag. 110).

Se pare că nicĭ Antioh Cantemir n'a isprăvit cu totul biserica și că ea ar fi fost abia terminată de un arhimandrit grec Calerghi, după cum mărturisește inscripția pusă d'asupra ușeĭ la intrarea din pridvor în biserică. Inscripția este în două limbĭ, greacă și romînă, alăturea. Iată cea romînească:

Această sfîntă și Dumnezeiască biserică întru numele sfinților Împărați și întocmaĭ cu apostolii Constantin și Elena, este zidită de Măria-Sa răposatul Ioan Antioh Constantin Cantemir Voevod la leat 7214 și nesăvîrșind-o, s'a înoit, precum se vede de întru tot cuviosul sfinția sa Arhimandritul Kir Mitrofan Calergi, fiind egumen acestuĭ sfînt locaș, cu cheltuiala și osteneala sfințieĭ sale, pentru mîntuirea sufletuluĭ. Leat 7244 (1736).

Spre a explica prezența acestuĭ egumen grec, trebue să însemnăm că Constantin Cantemir, îndată după fondarea mănăstireĭ sale Mira în anul 1686, spre a asigura trăinicia eĭ și pomenirea sa pe tot-d'a-una, a închinat-o mănăstireĭ de la Vatopedi din muntele Athos. In actul săŭ de închinare se zice, că Țara ajungînd la mare cădere între altele, nu se găsesc nicĭ preoțĭ vrednicĭ, carĭ să întreţină cuvenita rînduială bisericească și mănăstirească, în cît se temea, ca nu cum-va cu timpul să nu se zădărnicească pomenirea luĭ; că din acest motiv și alțĭ-va Domnĭ maĭ înainte de dînsul șĭ-aŭ asigurat durata pomenireĭ prin închinarea mănăstirilor lor, prin care mijloc în acele mănăstirĭ se păstrează buna rînduială dorită. De aceea și el închină mănăstirea sa la Vatopedi și numește îngrigrijitor la Mira pe un mitropolit titular al Laodichieĭ, anume Grigorie; iar după moartea aceluia, mănăstirea Vatopedi va orîndui egumen pre cine vor voi dintre monahiĭ de acolo, cu condiție însă, ca egumenul o dată rînduit, mănăstirea să nu-l poată schimba fără consimțimîntul ctitorilor, «căcĭ desele schimburĭ ale egumenilor pustiesc mănăstirile, căutînd care de care să apuce și să se ducă». La fie-care 3 anĭ ctitoriĭ să ia socoteala egumenuluĭ de averea mănăstireĭ și dacă se va găsi că el administrează răŭ, să-l destitue, arătînd mănăstireĭ patroane cauzele și să ceară alt egumen maĭ vrednic. Din veniturile mănăstireĭ închinate, să se dea ajutor și patroaneĭ. Ctitoriĭ clironomĭ să nu-șĭ apropieze nicĭ un lucru din ale mănăstireĭ, ci încă să maĭ adaoge din averea lor.

In anul 1716, mănăstirea avu mult să sufere din partea oștirilor nemțeștĭ de sub conducerea luĭ Frența (Ferenț) și din partea Tătarilor, chemațĭ de Domnul Mihail Racoviță, spre a-l apăra de Austriacĭ.

După împrăștierea oștirilor nemțeștĭ din Odobești, parte din ele se refugiară la mănăstirea Mira, de unde aŭ eșit cu toțiĭ, gata de războiŭ, cu tobe și cu steagurĭ. Ajunșĭ de Tătarĭ, eĭ rezistară cît-va timp, dar în cele din urmă fură bătuțĭ și silițĭ să ia fuga: «După risipa cătanelor și a Recuțelor, scrie Niculae Muste, aŭ mers și Mihai-Vodă la mănăstirea Mira și aŭ stricat zidul mănăstireĭ, de porunca Impărățieĭ ce era facut de Antioh Cantemir-Vodă. Aprins-aŭ și chiliele și o biserică de lemn, ce era făcută de Cantemir-Vodă cel bătrîn; și ciohodarul Viziruluĭ era tot împreună cu Mihaiŭ-Vodă, că avea poruncă să vadă cum s'or strica acele mănăstirĭ.» (Letop., III², p. 64 și 65).

In mănăstirea Mira, scrie Enache Kogălniceanu, a fost închis starostele Focșanilor, Costache Purice, după mazîlirea luĭ Ioan Mavrocordat. Aflînd boeriĭ că mazîlul Ion-Vodă stăruește pe lîngă Capegi-Bașa să trimită oamenĭ de aĭ luĭ pentru a'l scoate pe Purice de la Mira «îndată aŭ răpezit pe ascuns de l'aŭ luat și l'aŭ adus la Neamțu, la mănăstirea Seculuĭ, țiindu-l acolo până aŭ trecut Ion-Vodă Dunărea.» (Letop., III², pag. 212).

Biserica este o imitație a arhitectureĭ bisericilor domneștĭ vechĭ. Are un pridvor, care la început a fost deschis format din stilpiĭ cu arcade; dar în urmă un egumen grec a umplut deșerturile printre stîlpĭ, formînd păreţiĭ obli, ca la mănăstirea Probota. Biserica deasupra are o cupolă scurtă și groasă. Interiorul bisericeĭ este zugrăvit; catepeteazma este modernă.

La mijloc biserica este despărțită printr'un perete deschis în laturea de jos, așezat pe coloane. Pe peretele din urmă sunt zugrăvițĭ ctitoriĭ și donatoriĭ mănăstireĭ; la dreapta un arhiereŭ, care ține biserica și lîngă dînsul un călugăr. Acesta trebue să fie Arhimandritul Mitrofan, devenit în urmă Arhiereŭ titular; din stînga: Domnitoriĭ Constantin și Antioh-Cantemir, apoĭ boierul Moțoc și soția sa Ursa. D'asupra inscripțieĭ de la intrare este o închipuire prea naivă, o mînă, care ține o învălitoare subțire plină cu capete micĭ de om, care reprezintă sufletele drepților și deasupra eĭ scrise în semicerc cuvintele Scriptureĭ: «sufletele drepților sunt în mîna luĭ Dumnezeŭ».

Deasupra porțeĭ a fost o clopotniță de lemn, care a putrezit și a căzut în anul 1882. Clopotul cel maĭ mare a căzut deasupra porțeĭ, unde stă și acum; iar cel mic s'a atîrnat la cerdacul de la cișmea.

Acest cerdac se află în partea despre N. a bisericeĭ și formează o sală mare pentru trapeză la ocaziĭ însemnate. Sub dînsul are o adîncime în pămînt, unde te scoborĭ pe maĭ multe scărĭ de piatră. Acolo este o cișmea, cu o tablă de marmură, pe care este o inscripție, ce arată data cînd s'a făcut, 1800, și pe egumenul, care a făcut-o, Arhimandritul Arsenie. Inscripția este sculptată pe un scut săpat în marmoră, ornat cu florĭ, cu semnul cruceĭ și cu două păsărĭ ieroglife deasupra. E scrisă în grecește. Iată traducerea eĭ în romînește:

Cu cheltuiala egumenuluĭ de acum Arhimandritul Arsenie. Pe lîngă altele izvorul de băut pentru pomenirea luĭ fiind, ceĭ ce vor lua din apa aceasta să zică cu toțiĭ din toată inima: Divinitatea să numere cu drepțiĭ pre cel ce adapă pre mulțĭ cu apă dulce. S'a săvîrșit în anul 1800, Iulie 10.

Din ograda bisericeĭ, pe o portiță în zid, pătrunzĭ într'un loc spațios, unde a fost livada mănăstireĭ și viea, care astăzĭ păstrează numaĭ urmele vecheĭ sale culturĭ. Arendașul parte a prefăcut acest loc în ceair de caĭ, parte în arătură.

Mera, *schit,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Bonțești, așezat în partea de N. pe pîrîul Valea-Mereĭ; la început a fost schit de maicĭ; la anul 1800 s'a stricat, iar maicile aŭ trecut la schitul Cotești, din com. Cotești.

Mera, *parohie,* jud. Putna, în comuna cu acelașĭ nume, pl. Gîrlele, formată din cătunele Mera și Milcovelul, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Impărațĭ.

Mera, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Blidare, izvorește din Dealul-Perișoruluĭ; udă comuna prin mijloc; trece prin com. Cîrligele, și se varsă în rîul Milcovul, pe teritoriul comuneĭ Cîmpineanca.

Mera (Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-), *moșie,* a statuluĭ, jud. Putna, fostă pendinte de mănăstirea Mera, arendată cu 11750 leĭ anual.

Mera (Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-), *moșie* situată în comuna cu acelașĭ nume, pl. Gîrlele, jud. Putna, în întindere de 4600 fălcĭ și arendată locuitorilor comuneĭ. Este proprietatea comuneĭ Mera.

Merchez (Dealul-de-la-), *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, comuna Oltina, căt. de reședință Oltina; se desface din dealul Ciacal; se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea E. a comuneĭ; lasă spre S.-V. o prelungire care poartă numele de Dealul-de-deasupra-Cîșliĭ; pe la poalele sale E. merge valea Beilic-Ceair; se ridică pănă la o înălțime de 130 m.; la poalele ramificațiilor sale V. este așezat satul Oltina; malurile ezeruluĭ Oltina sunt înalte și rîpoase din cauza luĭ; este acoperit cu tufărișurĭ și fînețe.

Merdevenli-Punar, *sat,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul com. Cazîl, situat în partea V. a plășeĭ și cea N. a comuneĭ, la 2 1/2 kil. spre N.-V. de căt. de reședință, Cazîl-Murad. Este așezat pe valea Mangaci-Ceair, închis la N. de către dealul Cabula-Bair și dominat despre S. de vîrful Merdevenli-Punar (141 metri).

Suprafața sa este de 1540 hect., dintre care 5 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ.

Populațiunea sa, compusă din Turcĭ și Bulgarĭ, este de 45 familiĭ, saŭ 106 suflete.

Drumurĭ comunale pleacă: la N. spre Beșoul, la S.-V. spre Cazîl-Murad, la S.-E. spre Cavaclar, la S. spre Sofular și la N.-E. spre Copadin.

Merdevenli-Punar, *movilă artificială,* în județul Constanța, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cazîl-Murad și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Merdevenli-Punar. Are 141 m. înălțime și domină satele Cazîl-Murad, Mangaci, Cavaclar și Merdevenli-Punar. Este acoperită cu verdeață.

Merdevenli-Punar-Ceair, saŭ **Merneven-Ceair,** *vale* însemnată, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cazîl-Murad și Cavaclar. Este continuarea văeĭ Caula-Ceair care se îndreptează spre N., avînd direcțiune S.-E. către N.-V.; trece prin satul Cazîl-Murad unde primește din spre V. valea Ghioghetin-Punar-Ceair, și se întinde pănă la dealul Bairam-Dede-Bair; este situată în partea de V. a plășeĭ și comuneĭ Cavaclar și în cea centrală a comuneĭ Cazîl-Murad.

Merea, *sat,* în jud. Covurluiŭ, com. Berești, pl. Horincea, spre E. de reședința com.

Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 327 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ, locuind în 72 case; o biserică și o școală.

Merea, *pîrîiaș,* ce izvorește din pădurea Bazanuluĭ, jud. Covurluiŭ, com. Berești, și se varsă în Chineja, ceva maĭ sus de punctul numit Braniștea, spre S. de Tîrgul-Berești. Satul Berești e așezat de o parte și de alta a văeĭ acestuĭ pîrîŭ.

Merească (Coca-) (Merei), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Niculești, com. Podul-Munciĭ, are 260 hect., din care 20 hect. pădurea Fundul-Cociĭ, restul arătură, livezĭ, fineață și izlaz.

Merească (Coca-), *sfoară de moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Niculești, com. Podul-Munciĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de schitul Poiana-Măruluĭ; are cam 32 hect. fineață și izlaz.

Meredeul, *pîrîŭ,* numit și Pîrîul-

Bahneĭ, jud. Dorohoiŭ, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele; începe despre Pădurea-Lozneĭ, trece pe moșia Dobronăuți, și se varsă în Siret.

Merei, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, la poale de deal, la 12 kil. de Buzăŭ.

Limita la N., începe din Poiana - Chilmiziuluĭ, limitîndu-se cu pădurea Bradul-cu-Sforile din com. Tisăul și merge pe marginea pădureĭ, până în com. Valea-Puțuluĭ, care, parte ține de la Lipia, parte de Merei; la E., începe din com. Valea-Puțuluĭ și merge pe hotarul pus între moșiile Poporul - Lipia (Merei) și Poporul-Mocești (Lipia), atinge puțin hotarul com. Simileasca și de aci dă în șoseaua națională la hanul de la Crăcănata; la S., trece pe șoseaua natională de la Crăcănata, trece până lîngă gara Monteorul prin moșoroaiele puse de Alecu Ghica, proprietarul moșieĭ Stîlpul; la V., începînd din gara Monteorul urcă pe șoseaua comunală până în viea Brîncoveanuluĭ, apoĭ o ia pe la Drumul-Roșu, prin Piatra-luĭ-Chica-Mereu și de aci, prin dealul Pragul, la Poiana-Chilmiziuluĭ.

Comuna e formată din cătunele: Merei, Odăile și Valea-Puțuluĭ, avînd o populație de 1300 locuitori, din carĭ 270 contribuabili, locuind în 288 case.

Suprafața com. e de 1954 hect., din care 1050 arabile, 137 pădure, 315 izlaz, 25 livezĭ, 340 viĭ și 87 sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Bărbuleanca, saŭ Lipia (a Statuluĭ), Nucul, Poporul-Lipia și Tufele-Mereĭ.

Terenul e șes, accidentat în partea de N.-V. de maĭ multe dealurĭ, acoperite cu viĭ și pădurĭ.

Căĭ de comunicație are: șoseaua națională Buzăŭ-Ploești și șoselele vecinale ce cad perpendicular pe dînsa, precum și vechiul drum al dealuluĭ: Mizil-Sărata - Gura - Nișcovuluĭ prin Merei.

Vite sunt: 300 boĭ, 90 vacĭ, 32 vițeĭ, 35 caĭ, 17 ĭepe, 11 mînji, 650 oĭ și 140 porcĭ.

Are: 2 școale de băețĭ și 1 de fete în căt. Merei, frecuentate de 56 elevĭ și 44 eleve; 2 bisericĭ, una în Merei și a doua în Valea-Puțuluĭ, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser; catedrala e cea cu hramul Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ.

Sunt pe teritoriul com: 3 morĭ de aburĭ; 1 fabrică de petroleŭ; 9 cîrciumĭ.

E comună nouă, formată după 1820, de către proprietariĭ de viĭ care s'aŭ stabilit aci și în jurul cărora s'aŭ maĭ adunat și alțĭ locuitorĭ. Pe la 1864 se considera încă ca sat anexat Lipieĭ.

Merei, *cătun,* al com. Niculești, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ și 10 case; e alipit de căt. Podul-Munceĭ.

Merei (Tufele - Merei), *cătun* de reședință, al com. Merei, județul Buzăŭ, cu 780 locuitorĭ și 174 case.

Mereĭ (Gura-), *deal,* în județul R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, comuna Bontești; se desface din dealul Perișorul; brăzdează partea de V. a com., din el izvorește pîrîul Mera; e acoperit cu semănăturĭ.

Mereĭ (Tufele-), *vechie numire* a *cătunuluĭ* Merei, jud. Buzăŭ, com. Merei.

Mereilor (Dealul-), *deal,* în partea de N.-V. a plășeĭ Sărata, jud. Buzăŭ; începe din comuna Gura-Sărățiĭ și continuă până în com. Valea-Teancului; e renumit prin întinsa cultură a vieĭ.

Merelor (Dealul-), *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Tețcani, situat la V. comuneĭ. Și-a luat numele de la numeroșiĭ merĭ, cu care coastele sale eraŭ îmbrăcate.

Mereni, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., situată pe lunca gîrleĭ Eiul și între gîrlele Eiul și Turcul, la 40 kil. de capitala județuluĭ și la 7 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Valea-Mereni, Richicioara și Delureni, cu o populație de 170 familiĭ, saŭ 785 suflete, din carĭ 148 contribuabilĭ, locuind în 180 case.

Comuna cu izlaz, pădure și pămînt arabil, are peste 500 hect.

Are 3 bisericĭ: una în căt. Mereni, fondată în 1887, a doua în cătunul Richicioara, zidită la 1848 și a treia în căt. Delureni, vechĭe de aproape 100 anĭ, tus-trele deservite de treĭ preoțĭ; o școală, frecuentată de 31 copiĭ.

In comună sunt: 4 brutarĭ, 10 dulgherĭ și 4 cojocarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor maĭ cu preferință la orașul Pitești.

Maioritatea locuitorilor din comuna Mereni sunt moșnenĭ, 25 s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cu 92 hect. din moșia statuluĭ Ciorica-Profa.

Vite sunt: 15 caĭ, 120 boĭ, 90 vacĭ, 1000 oĭ și 400 porcĭ.

Comerciul se exercită în comună de 2 cîrciumarĭ.

Veniturile și cheltuelile com. Mereni, se ridică la suma de 2185 leĭ.

O şosea înlesneşte comunicaţia cu com. Profa, şi o şosea comunală, prin interiorul comuneĭ.

E brăzdată de dealul saŭ Coasta-Popiĭ, cu direcţia de la S. spre N. şi în vîrful căruia e un platoŭ pe care se cultivă cereale.

De la N. spre S., o udă rîul Eiul, iar la V., gîrliţa Turcul.

Se mărgineşte cu comunele: Bărăşti-de-Cepturĭ, Spineni, Profa şi Gura-Bouluĭ.

Mereni, *sat,* în preajma comuneĭ Burdujeni, pl. Siretul, jud. Botoşani, cu o populaţie de 76 familiĭ, saŭ 108 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 28 vite marĭ cornute, 2 caĭ şi 5 mascurĭ.

Mereni-Ceoani, *cătun,* pendinte de com. Mereni-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. Situat în susul comuneĭ. Este proprietatea fraţilor Dristorian. Are o suprafaţă de 1310 hect. S'a dat la 1864, la 110 locuitorĭ, suprafaţa de 227 hect. Locuitoriĭ aŭ un petic de pădure de 60 hectare.

Moşia are un venit anual de 24000 leĭ.

Pe marginea despre Cîrtojani, curge apa Milcovuluĭ, ce vine din Cîrtojani.

Mereni-de-Jos, *com. rur.,* compusă din satele Mereni-d.-j. saŭ Stefeni şi Ceoani, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situată pe albia rîuluĭ Glavaciocul, la 40 kil. de Bucureşti, la 32 kil. de Alexandria, la 45 de Giurgiŭ, şi de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavacioc-Neajlov, la 13 kil.

Are o populaţie de 1872 locuitorĭ, din carĭ 355 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; 2 şcolĭ: una de fete, frecuentată de 38 fete, şi a doua de băeţĭ, frecuentată de 59 băeţĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 7487 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6725 leĭ.

In comună, pe proprietatea statuluĭ Mereni-Stefeni, sunt 910 hect. pădure, care depind de ocolul silvic Ghimpaţi, şi 60 hect. ale fraţilor Dristorian, pe teritoriul cătunuluĭ Ceoani.

Prin sat trece o şosea care merge la Ruşi-luĭ-Asan şi de aci la Giurgiŭ prin Letca-Nouă şi Cămineasca.

Mereni-Ştefeni saŭ **de-Jos,** *cătun,* pendinte de com. Mereni-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situat pe valea Glavaciocul, din josul satuluĭ Ceoani, proprietate a statuluĭ, fostă inainte de secularizare a Mitropolieĭ.

Are o biserică; 2 şcoale comunale; o moară de aburĭ.

Moşia are o suprafaţă de 3600 hect. şi se arendează, împreună cu Tîrnava, cu 59000 leĭ anual. S'aŭ împroprietărit la 1865, 162 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 486 hect. In 1882, s'a dat la 97 însurăţeĭ şi pentru 2 şcoale, o suprafaţă de 557 hect. 12 ariĭ.

Aci sunt 3 petece de pădure: Ştefeni (450 hect)., Lacul-Bebuluĭ (435 hect.) şi Pătăraşcul (25 hect.), care se exploatează în parchete.

Mereni-de-Sus, *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Glavaciocul, în sus de Mereni-Ceoani, proprietate a doamneĭ Smaranda Cristopolu, situată pe valea Glavaciocul, la 45 kil. de Giurgiŭ; la 14 kil. de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavacioc-Neajlov; la 40 kil. de Bucureşti; şi la 32 kil. de Alexandria.

Are o populaţie de 1222 locuitorĭ, din carĭ 226 contribuabilĭ; o biserică de zid, pendinte de parohia Mereni-d.-j., deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 21 copiĭ; 3 cîrciumĭ; case pentru arendaş şi pătule îndestulătoare.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3719 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3414 leĭ.

Suprafaţa comuneĭ e de 1100 hect. S'a dat la 150 locuitorĭ împroprietărіţĭ, 450 hect.

Moşia are venit anual de 15609 leĭ.

Pe aci trece şoseaua ce duce la Letca-Nouă.

Mereşeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 73 familiĭ; o biserică, reparată la 1865.

Mereşti, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Giurgeşti. Aşezat pe frontiera Bucovineĭ.

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 367 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 14 fălcĭ. Moşia e proprietatea d-neĭ Maria G. Ghiţescu şi are o întindere de 340 fălcĭ, din care 260 fălcĭ cultivabile, 60 fălcĭ pădure, 10 fălcĭ fînaţ şi restul neproductiv.

Improprietărіţĭ în 1864, sunt 50 fruntaşĭ, 20 pălmaşĭ şi 12 codaşĭ, stăpînind 180 fălcĭ.

Un singur drum principal duce la Giurgeşti (6 kil.).

Biserica şi şcoala din Giurgeşti servesc şi acestuĭ sat.

In 1803, «Mereşti a Saftiĭ Ursăschioae, avea 29 liuzĭ, carĭ plăteaŭ 328 leĭ bir anual».

Mereţelul, *pîrîŭ,* curgînd cu direcţiunea de la V. spre E., din jud. Mehedinţi, în jud. Dolj. Pe malul săŭ drept este aşezată

comuna Predeleşti, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s. Se varsă pe malul drept al rîuluĭ Obedeanca. Are un pod peste dînsul la comuna Predeşti.

Merezul, *deal*, înalt, în forma unuĭ trunchiŭ de con, jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura, în vîrful căruia e un platoŭ, pe care se găsesc multe hîrburĭ şi micĭ bucăţĭ de cărămidă, ceea ce probează că aci orĭ a fost vr'un lagăr roman saŭ dac, orĭ vr'un sat vechiŭ.

Merheĭ (Malul-), *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, situat în partea de N. a plăşeĭ şi S.-V. a comuneĭ; comunică prin balta Duroga cu Velichi Merheĭ; e înconjurat cu stuf; are 100 hect. întindere şi conţine peşte.

Merheĭ (Velichi-), *lac* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Satul-Noŭ şi anume pe acela ale cătunuluĭ Letea; are o formă de cimpoiŭ lunguieţ, presărat cu 15 micĭ insuleţe; are 400 hect. întindere şi comunică cu bălţile Malul-Merheĭ, Matiţa şi Roşcata; e înconjurat de stuf şi conţine peşte bun şi în abundenţă.

Meri, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, căt. com. Dragodana.

Meri, *sat*, făcînd parte din com. rur. Drăgăneşti, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Meri, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Meri-Goala.

Meri-Goala, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, în partea despre centru, situată pe dealurile din Valea-Vedeĭ.

Se compune din două cătune: Meri, reşedinţa, parte pe deal şi parte în vale, despre V., şi cătunul Goala; acest din urmă cătun e aşezat numaĭ pe deal, de-a dreapta rîuluĭ Vedea. Depărtarea între aceste două cătune este de $1\frac{1}{2}$ kil. Sunt puse între două cursurĭ de apă: la E., Zbîrgleaza şi la S.-V., Vedea.

Comuna ocupă o poziţie frumoasă, pe dealurĭ, carĭ domină toată lunca Vedeĭ şi tot spaţiul despre Roşiori, şoseaua judeţeană şi despre Alexandria.

Limitele acesteĭ comune sunt: la E. com., Drăguneşti şi Deleanca; la V. rîul Vedea, care o desparte de Roşiori; la N. cătunul Ţigănia, din comuna Drăgăneşti şi la V., cu Valea-Vedeĭ.

Teritoriul comuneĭ, dimpreună cu moşiile aflate pe dînsa, are o întindere de peste 1500 hect. Proprietariĭ principalĭ sunt: moştenitoriĭ Anghel Ivanovicĭ din T.-Măgurele, cu 565 hect. pămint arabil şi 25 hect. pădure, în cătunul Meri şi d. G. Antonescu cu 400 hect. pămînt arabil şi 150 hect. pădure, în cătunul Goala.

In cătunul Meri sunt 69 locuitorĭ împroprietăriţĭ, pe 256 hect. şi în cătunul Goala, 50 locuitorĭ, pe 194 hect.

Viĭ se găsesc sădite numaĭ pe proprietatea Meri, în întindere de 27 hect.

Are: o populaţie de 142 familiĭ, saŭ 557 suflete, din carĭ 125 contribuabilĭ; o şcoală în cătunul de reşedinţă Meri, frecuentată de 18 elevĭ şi o biserică, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un eclesiarc.

Numărul vitelor din comună este de 2018 capete, dintre carĭ 328 vite marĭ cornute, 98 caĭ, 1522 vite micĭ cornute şi 70 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2228, banĭ 41, la veniturĭ şi de leĭ 2221, banĭ 18, la cheltuelĭ.

Căile de comunicaţiune ale comuneĭ sunt: o şosea vecinală, care se împreună în partea despre N. cu şoseaua Roşiori-Ciolăneşti, prin comuna Drăgăneşti şi o altă şosea, vecinală spre com. Dulceanca.

Meri-Petchi, *sat*, jud. Ilfov, pl. Mostiştea, făcînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezeşti. Este situat la N. de Nuci.

Se întinde pe o suprafaţă de 446 hect., din carĭ d-l C. Bantaş, proprietar, are 128 hect. şi locuitoriĭ, 318 hect. Locuitoriĭ cultivă 228 hect., iar 90 le rezervă pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot.

Numărul vitelor marĭ e de 577 şi al celor micĭ, de 1210.

Comerciul se face de 3 circiumarĭ.

Meri-Petchi-Netezeşti, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Mostiştea, situată la N. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, la 53 kil. de Bucureşti.

Se compune din satele: Meri-Petchi, Nuci, Netezeşti şi Sudiţi, cu o populaţie de 1921 locuitorĭ, carĭ trăesc în 420 case.

Suprafaţa comuneĭ e de 2026 hect., din carĭ d-niĭ C. Bantaş, C. Deşliu, familia Serghiescu, M. Protopopescu, Zinca Buneasca şi Domeniul Coroaneĭ, aŭ 741 hect. şi locuitoriĭ, 1285 hect. Proprietariĭ rezervă 86 hect. şi locuitoriĭ 180 hect. pentru fineţe.

Are: 4 bisericĭ; 1 şcoală mixtă; 1 maşină de treerat cu aburĭ.

Dintre locuitorĭ, 462 sunt plugarĭ, 3 sunt industriaşĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5570 leĭ la veniturĭ şi de 5359 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 220 plugurĭ: 189 cu boĭ şi 31 cu caĭ; 305 care şi căruţe: 249 cu boĭ, 56 cu caĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Vite sunt: 229 caĭ şi ĭepe, 15 armăsarĭ, 901 boĭ, 570 vacĭ şi viţeĭ, 68 taurĭ, 24 bivolĭ şi bivoliţe, 6 capre, 615 porcĭ şi 2566 oĭ.

Meria, *loc,* pe care s'a construit mănăstirea Ghighiul, jud. Prahova, fost al cucoaneĭ Uţa-Cantacuzino-Comăneanca, (călugăriţă maĭ tîrziŭ sub numele de Anastasia şi înmormîntată în această mănăstire), dăruit mănăstireĭ Ghighiul, împreună cu moşia Vatra-Mănăstireĭ-Ghighiul.

Merica saŭ **Măgura-Mericheĭ,** *măgură* şi *punct trigonometric de observaţie,* la S.-E. de Maglavitul, plasa Cîmpul, judeţul Dolj.

Merieni, *deal,* spre E. de satul Bahnari, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Pe coasta luĭ e aşezată o parte a satuluĭ Bahnari.

Merieni, *deal,* în partea despre V. a com. Tanacul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se întinde spre S. de Grumăzeşti, pe d'asupra comuneĭ Munteni-d.-s., pănă aproape de Cordeni, jud. Fălciŭ. Pe coasta sa despre E. e aşezată o parte a satuluĭ Tanacul şi maĭ spre S. de acesta, e aşezat întregul sat Burgheleşti.

Meriĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte din coasta păddureĭ Drăghescu, com. Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel; străbate cătunul Prislopul; trece pe lîngă biserica aceluĭ cătun şi se varsă în rîul Bratia.

Merinaşi, *sat,* cu vre-o 10 case, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Şendreşti.

Merişani, *com. rur.,* pe rîul Argeş, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 8 kil. spre N. de oraşul Piteşti, şi la 12 kil. de com. rur. Băscovul-Fleştiĭ, reşedinţa subprefectureĭ.

Se compune din 4 sate: Ţiganca (Ţigăneşti), Malul-Vînăt, Priba şi Valea-Boerească.

Are o populaţie de 158 familiĭ, saŭ 640 suflete; o biserică de zid, întemeiată de răposatul Tache Zisu, fostul proprietar, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Tot aicĭ sunt casele boereştĭ, cu un frumos parc, făcute de răposatul Alexandru Tache Zisu.

In Merişani era prima poştă de la Piteşti spre Curtea-de-Argeş şi Rîmnicul-Vîlceĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2589 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1783 leĭ.

Vite sunt: 531 boĭ şi vacĭ, 9 bivolĭ, 36 caĭ, 284 oĭ, 95 capre şi 255 porcĭ.

Astăzĭ moşia Merişanilor aparţine doamneĭ Elena P. Grădişteanu, născută Oteteleşanu.

Merişani, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, la E. plăşeĭ, situată pe Valea-Tecuciuluĭ, care o străbate în toată lungimea. Este aşezată pe un teren şes, puţin variat prin vălceaua pîrîuluĭ Tecuciul.

Se învecineşte: la N., cu comuna Dobroteşti (Doagele), de care se desparte prin semnul de hotar numit Cîlţea; la E., cu com. Beuca, de care se desparte prin vîlceaua numită a-Comoriĭ; la S., cu com. Dideşti; la V., cu com. Văleni, de care este despărţită prin rîul Vedea şi braniştea numită Buzatul.

Intinderea comuneĭ, împreună cu moşiile şi pădurile de pe dînsa, este de peste 4100 hect. Din acestea, statul are 1500 hect. pămînt arabil şi 220 hect. pădure; d-l C. Colibăşanu posedă pe moşia Ciuperceanca 2100 hect. pămînt arabil şi 10 hect. pădure; 182 locuitorĭ sunt împroprietărițĭ după legea rurală pe o întindere cam de 700 hect. Terenul este fertil. Pe lîngă rîurile Vedea şi Tecuciul, sunt două eleştaie, unul numit al-Georoculuĭ care vine din spre com. Ghimpeţeni şi cel-l'alt numit Eleşteul-luĭ-Constantin-Crăciun.

Cea maĭ mare parte din moşia statuluĭ, aproape 1200 hect., este vîndută locuitorilor în lotu̧rĭ.

Populaţia comuneĭ, cu a cătunuluĭ eĭ, este de 250 familiĭ, saŭ 968 suflete, din carĭ 217 contribuabilĭ.

Are o şcoală, cu un local propriŭ, frecuentată de 14 elevĭ; o biserică, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un eclesiarc, zidită de boerul Barbu Merişanu, ale căruĭ case în ruină se văd şi astăzĭ în mijlocul comuneĭ. Acel boer este înmormîntat în tinda bisericeĭ. Piatra cu inscripţiunea comemorativă a fost spartă pe la 1821 de Turcĭ, carĭ credeaŭ că vor găsi acolo scule preţioase.

Vite: 531 vite marĭ cornute, 151 caĭ, 1768 oĭ şi 187 porcĭ.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor, maĭ cu osebire a oilor. Mulţĭ din locuitoriĭ vînd laptele oilor, cu brînză şi mieĭ în oraşele marĭ.

Pe lîngă cultura plantelor făinoase, locuitoriĭ comuneĭ se maĭ ocupă şi cu grădinăria, cu cultura cînepeĭ, inuluĭ şi a plantelor leguminoase.

Pe teritoriul comuneĭ sunt 8

hect. viĭ și ½ hect. livede de prunĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6255 leĭ, 70 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 5620 leĭ, 39 banĭ.

Prin comuna Merișani trecea vechiul drum al Rușilor, acum desființat; astăzĭ com. se leagă prin căĭ vecinale cu comunele Beuca, Dobrotești, Didești și Văleni, din jud. Olt.

La S. comuneĭ, se află o măgură care se crede că a fost ridicată în timpul ocupațiuneĭ armatelor austriace la 1853. O a doua măgură se află la V. comuneĭ. Amîndouă aŭ înălțime de aproape 10 m.

Satul Merișani este din cele maĭ vechĭ ale județuluĭ; îl găsim și în nomenclatura comunelor din secolul XVIII, făcînd parte din plasa Mijlocul și formînd un corp cu satul Bobocești. La Salcia și Cotorga eraŭ sate populate, carĭ s'aŭ desființat; siliștea Salcieĭ se vede încă. Astăzĭ, acolo se află numaĭ conacul proprietaruluĭ, d-nul Colibășanu.

Merișani, *moșie,* a statuluĭ, în jud. și plasa Teleorman; făcea parte din averile mănăstireștĭ și iĭ zicea Merișani-Mitropolieĭ.

Merișani, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Argeș, pl. Pitești, pe linia Pitești-Curtea-de-Argeș, pusă în circulație în anul 1899. Se află între stația Bascovul (9.6 kil.) și stația Radu-Negru (11.2 kil.).

Merișasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Creața-Leșile, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 254 hect., cu o populație de 47 locuitorĭ.

D-l Anton Alexandrescu are 225 hect. și locuitoriĭ 29 hect. Proprietarul cultivă 200 hect. (25 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 34 și al celor micĭ, de 31.

Acest sat, se zice, s'a înființat cam pe la anul 1832, de Petrache Merișescu, fost proprietar.

Merișescu, *deal,* în raionul comuneĭ Budișteni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Pe acest deal se află Schitul-Cotroceni, zidit pe la anul 1823. Astăzi nu se văd din el de cît ruine.

Merișorul, *munte,* situat pe hotarul despre județul Bacău, în partea despre V. a județuluĭ. Face parte din grupa munților Cicul-Tarcău către marginea despre N. a basinuluì Trotușuluĭ.

Din acest munte izvorește pîrîul Asăul și pîrîul Tazlăul-Sărat.

Merișul, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Ploștina, situat pe Valea-Motruluĭ. Are 106 case.

Merișul, *cătun,* aparținînd de com. Pîrîieni-d.-s., pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, cu o populație de 80 loc. (42 bărbațĭ și 38 femeì).

Merlari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Jilava-Merlari, județul Ilfov, pl. Sabarul. Este situat lîngă rîul Sabarul. Pe aci trece șoseaua națională București-Giurgiŭ.

Se întinde pe o suprafață de 780 hect., cu o populație de 300 locuitorĭ.

D-l G. Diamandi are 500 hect. și locuitoriĭ, 280 hect. Proprietarul cultivă 275 hect. (75 hect. izlaz, 150 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 202 hect. (10 sterpe, 60 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și un cîntăreț; o școală, frecuentată de 7 elevĭ și 3 eleve.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 198 și al celor micĭ, de 229.

Merlari, *trup de moșie,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, comuna Dormărunt, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile, din București, arendată, împreună cu Persica, cu 61750 leĭ (1893—98).

Merlicești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 250 locuitorĭ; o biserică de lemn, fondată la anul 1811 de Nicolae Merlicĭ.

Meslinul, *insulă* însemnată, jud. Tulcea, din brațul Chilia, situată în partea N. a pl. Sulina, și cea E. a com. urb. Chilia-Vechie; este coprinsă între brațul principal, Cernofca și Balinof; are o lungime de 7 kil. și o întindere totală de 600 hect., neproductive, fiind acoperite numaĭ cu stuf, și supuse inundațiunilor.

Mesteacănul, *sătuc.* Vezĭ Dobronăuți, sat, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, județul Dorohoiŭ.

Mesteacănul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Mesteacănul, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Hîrja, din șira Cașinuluĭ, situat la V. de muntele Staneica.

Mesteacănul, *pădure* particulară, jud. Putna, în întindere de 87 hect., cu trupurile: Ciocîrlia, Coroiul, Lungeasca, Fundul-Lețcanilor și Crucea.

Este situată pe teritoriul comuneĭ Clipiceşti, pl. Gîrlele.

Mesteacănuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Bozioorul, cătunul Nucul, în pădurea Hînsarul; face hotar despre comuna Gura-Teghiĭ.

Mestecănari, *deal*, pe care stă satul Mesteceni, din com. Ciumuleşti, jud. Suceava.

Mesteceni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Jupîneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Cade în partea de N. a satuluĭ Jupîneşti, cu care formează com. cu acelaşĭ nume.

Este străbătut de la V. spre E. de Rîul-Tîrguluĭ, care se varsă în rîul Doamna, după ce trece prin mijlocul satuluĭ.

Are o populaţie de 99 locuitorĭ.

Este aşezat pe malul drept al rîuluĭ Doamna şi legat cu căt. Jupîneşti prin o şosea comunală.

Mesteceni saŭ **Movileni**, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, comuna Ciumuleşti, jud. Suceava.

E străbătut de pîraiele Huhurezul şi Subţirelul.

Are o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 158 suflete, din carĭ 55 contribuabilĭ, locuesc în 36 case.

Vatra satuluĭ ocupă 3 fălcĭ, şi 60 prăjinĭ.

Moşia care e proprietatea d-luĭ Emanuel Morţun, cumpărată de la moştenitoriĭ luĭ Constantin Hîrlescu are o întindere de 65 fălcĭ.

Improprietăriţĭ în 1864, sunt 8 fruntaşĭ, 11 pălmaşĭ şi 24 codaşĭ, stăpînind 61 fălcĭ şi 24 prăjinĭ.

Biserica şi şcoala din Negoteşti servesc şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Negoteşti (1 kil.) şi la Cămîrzani (3 kil.).

Satul s'a înfiinţat în urma împroprietăririĭ sătenilor pe la 1866, de către locuitoriĭ din Cămîrzani, cărora li s'aŭ dat pămînt aci.

Mesteceni, *colină* însemnată, jud. Buzăŭ, a căreĭ coamă începe în com. Tisăul şi se termină în com. Lapoşul, cătunul Pietricica. Se zice că pe vîrful eĭ ar fi fost drumul Doamneĭ Neaga, de la cetatea Cheea (com. Tisăul) la grădina sa din Lapoşul.

Meşineşti, *sat*, pendinte de com. Potcoava, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe malul stîng al gîrleĭ Plapcea. Are 380 locuitorĭ şi o biserică, zidită la anul 1822 de preoţiĭ Ioan şi Teodor.

Metăva, *grind* saŭ *loc ridicat* deasupra stufuluĭ înconjurător, situat în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez; este situat lîngă malul Măriĭ, în partea S.-E. a plăşeĭ şi în cea de S.-V. a comuneĭ; este maĭ mult o prelungire estică a grinduluĭ Perişorul; are o direcţie de la S.-V. spre N.-E.; se prelungeşte spre E. cu alte două grindurĭ maĭ micĭ, Grindul-Cerbuluĭ şi Carasovschi; în partea S., către Mare este acoperit cu nisip; are o formă lungăeaţă şi o întindere de 120 hect., neproductive, fiind acoperite cu nisip şi pietriş.

Meteleul, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, la extremitatea de S. a judeţuluĭ şi la 59 kil. de Buzăŭ.

Limitele sale sunt: la N., hotarele de S. ale moşiilor: Rotunda (com. Brădeanul), Călţuna, Udaţi (com. Albeşti), Pogoanele şi Căldăreşti; la E., tot Căldăreşti şi moşia Balaciurile din jud. Ialomiţa; la S., hotarele moşieĭ Groasa saŭ Rogoazele, Grindul, Grindaşul şi Broşteni-Noĭ (jud. Ialomiţa); la V., drumul Grinduluĭ, limitîndu-se cu capul moşiilor: Cotorca şi Frecăţeanca (jud. Buzăŭ), pe al căreia hotar merge, pănă dă în hotarul moşieĭ Rotunda.

Suprafaţa sa este de 5950 hect., din carĭ 4983 arabile, 180 pădure, 700 izlaz şi 87 sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Meteleul-Scutelnici (satul), Meteleul-Lipănesc, Arcani şi Dobrogeancea.

Terenul e un vast şes, care aminteşte Bărăganul Ialomiţeĭ. Totuşĭ cultura se face pe o scară întinsă, pămîntul producînd maĭ cu seamă porumb şi orz.

Sunt 2 stîne pe moşiile Scutelnici şi Arcani.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă la gara Cilibia.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua Meteleul-Cilibia prin Pogoane; însemnatul drum natural Grindul-Buzăul pe lîngă Meteleul, şi altele, carĭ o pun în legătură cu comunele vecine.

Comuna e formată din cătunele: Arcani, Meteleul-Lipănesc şi Meteleul-Scutelnici, cu o populaţie de 1250 locuitorĭ, din carĭ 268 contribuabilĭ, locuind în 263 case.

Meseriaşĭ sunt: 1 lemnar, 3 rotarĭ, 1 croitor, 2 fierarĭ şi 1 cojocar.

Vite sunt: 473 boĭ, 455 vacĭ, 276 viţeĭ, 276 caĭ, 173 iepe, 54 mînjĭ, 3200 oĭ, 18 capre, 4 asinĭ şi 361 porcĭ.

Budgetul com. e de 4361,65 leĭ.

Are o şcoală, în cătunul Scutelnici, frecuentată de 97 elevĭ

și 30 eleve; 2 bisericĭ, în cătunele Scutelnici și Lipănești, deservite de 3 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Cîrciumĭ sunt 8.

Cătunul Meteleul-Scutelnici datează de pe la 1825. Primiĭ locuitorĭ stabilițĭ aŭ fost ceĭ adușĭ de călugăriĭ mănăstireĭ Căldărușani, ca să aibă brațe pentru cultura pămîntuluĭ; li s'aŭ acordat atuncĭ maĭ multe foloase, pe lîngă scutirea de dărĭ, de unde a și rămas numele de scutelnicĭ. Cele-l'alte cătune sunt maĭ noĭ.

Meteleul-Lipănesc, *cătun* al com. Meteleul, jud. Buzăŭ, cu 330 locuitorĭ și 62 case.

Meteleul-Lipănesc (Zapa), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Meteleul; are cam 1870 hect., din care 170 hect. pădure; este proprietatea bisericeĭ Sf. Nicolae din Brașov.

Meteleul-Scutelnici, *cătun* de reședință, al com. Meteleul, jud. Buzăŭ, cu 650 locuitorĭ și 140 case.

Meteleul-Scutelnici, *moșie,* în com. Meteleul, jud. Buzăŭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Căldărușani; are cam 2130 hect., maĭ toate arabile, din care 750 s'aŭ dat împroprietăriților.

Meterez (La-), (Zidul-Doamneĭ-Neaga), *ruine,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, cătunul Mierea, pe Poiana-Ulmeasa, atribuite Doamneĭ Neaga, care ar fi făcut aicĭ un schit.

Meterezele, *urme de săpăturĭ de șanțurĭ,* în partea de E. a com. Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, pe șesul dintre apa Prutetuluĭ și rîul Prutul, spre V. de localitățile Impărăteasa și Craiasa.

Urmele acestor șanțurĭ, carĭ merg paralel cu apa Prutuluĭ, sunt de diferite întinderĭ, unele avînd lungimea de 300—500 m.

Se crede că aceste metereze aŭ fost făcute pentru apărarea cuartieruluĭ împărătesc, în timpul războiuluĭ, urmat între Rușĭ și Turcĭ, la 1711. (Vezĭ Stănilești, sat).

Meterezele, *deal,* în com. rur. Degerați, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți; aci se văd redute.

Metericul, fost *pichet de graniță,* în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Meterizul, *pichet de graniță,* în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Meterizul-luĭ-Tudor, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, din care izvorește pîrîul Ciorovățul. Are o înălțime de 730 m.

Meterizul-Padeșuluĭ, *loc* și *redute,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Negoești, satul Padeșul, de unde Tudor Vladimirescu a ridicat pentru prima dată stindardul revoluțiuneĭ din 1821, plecînd cu panduriĭ săĭ. Este situat pe cîmpie în apropiere de șoseaua ce duce de la Negoești spre Cloșani.

Meteul, *sat,* pl. Jiul-d.-s., com. Brădești, cu 382 suflete și 105 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Brădești-d.-s., care este la 4 kil.

Metodica, *munte,* în jud. Neamțu, plasa Piatra-Muntele, în grupa munților Bistrițeĭ-Moldoveĭ, situat la N. mănăstireĭ Bistrița, pe hotarul dintre com. Doamna și Gîrcina.

Metoful, *sat,* cu 200 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Slătioarele.

Metohul-Mănăilești, *moșie,* a statuluĭ, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Bistrița.

Meza, *munte,* jud. Muscel, între rîul Dîmbovița și rîul Doamna, aproape de hotarul despre Transilvania.

Mezarlîc, *vîrf de deal,* în jud. Mehedinți, pl. Medjidia, com. Taș-Punar, căt. Chior-Ceșme, la 1 kil. spre E. de acest căt., pe culmea dealuluĭ Mezarlîc-Bair; are 100 m. înălțime și este acoperit cu verdeață.

Mezarlîc-Bair, *deal,* în județul Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Taș-Punar și anume pe acela al cătunuluĭ Chior-Ceșme; se întinde spre V. cătunuluĭ, începînd de la vîrful Miulten-Tepe, îndreptîndu-se către N. și avînd o direcțiune de la S.-V. către N.-V.; se întinde printre văile Hagi-Sîrt-Dere și Sali-Bei-Dere; este situat în partea vestică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; are o înălțime de 100 m.

Mezarlîc-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Ghiuvegea și Caranlîc; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; se întinde printre Beilic-Ceair și adiacenta sa Cîșla-Punar; la poalele sale nordice se află satul Curu-Orman; se ridică la o înălțime de 142 m., dominînd văile de maĭ sus și satul Curu-Orman; e acoperit cu pădurĭ la V., cu fînețe și semănăturĭ

la E.; pe muchia luĭ se află drumul comunal care duce de la Curu-Orman la Ghiuvegea.

Mezarlîc-Iuc, *movilă,* în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Agîgea; este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Agîgea, avînd 38 m. înălţime şi dominînd satul Agîgea precum şi Marea, care este la 500 m.; este situată în partea de S.-E. a plăşeĭ şi cea de E. a com.; e acoperită cu păşunĭ.

Mezarlîc-Sîrtî, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cheragi şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Valali; se desface din dealul Egi-Iuiuc; se îndreptează spre S., avînd o direcţiune de la N.-V. spre S.-E. şi se întinde printre văile Acagea şi Daulu-Chioi; are o înălţime maximă de 103 m., pe care o atinge în vîrful Valali, dominînd cătunele Acargea, Valali şi Daulu Chioi, carĭ 'sunt aşezate la S. şi V. de acest deal, la cîte 1 kil.

Este situat în partea de S. a plăşeĭ şi cea de V. a com.

Mezarlîc-Tepe, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Congaz; este unul din vîrfurile cele maĭ sud-estice ale pietrosuluĭ deal Taş-Bair, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de S. a com., la marginea nord-estică a satuluĭ Congaz, cu 48 m. înălţime, dominînd satul Congaz, valea Teliţa şi drumurile comunale Eni-Chioi-Congaz şi Congaz-Agi-Ghiol; e acoperit cu verdeaţă; la poalele sale sudice se află cimitirul musulman.

Mezarlîc-Tepe, *vîrf,* în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Pazarli şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Ghelingec, care se află cu 1 kil. maĭ spre N. de acest vîrf; este aşezat pe culmea V. a dealuluĭ Ghelingec-Bair şi are o înălţime de 165 m., dominînd satul Ghelingec şi drumurile Ghelingec-Pazarli şi Ghelingec-Dorobanţul (Bilarlar); este situat în partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ.

Mezdroaia, *nume* ce a maĭ purtat *com.* Beloţul, din jud. Dolj, pl. Dumbrava-d. s., com. Beloţul.

Mezinca (Fîneţul), *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuş, din şira Slăniculuĭ, situat pe stînga Slăniculuĭ. In sînul săŭ se află ceară de pămînt (ozocherită), care se întrebuința într'o fabrică ce era zidită anume chiar pe una din coastele sale.

Mica, *sat,* cu 30 familiĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Bîscovul-Fleştiĭ.

Micaia, *munte,* la N.-E. comuneĭ Baia-de-Fier, plaiul Novaci, jud. Gorj, despărţit de muntele Piscul, prin izvorul Ungurelul, care se varsă în Olteţ.

Mică (Valea-), *vale,* jud. Muscel, pl. Rîurile; izvoreşte din coasta pădureĭ Dela-Cruce; străbate satul Vlădeşti-d.-s., şi se varsă în rîul Bratia.

Mică (Valea-) saŭ **Valea-Lupuluĭ,** *vale,* jud. Teleorman, ce-şi ia naştere din apropierea de com. Ciolăneşti-din-Deal, despre partea dreaptă a Văeĭ-Cîineluĭ; trece pe lîngă com. Ciolăneşti-din-Vale, prin cîmpul dintre com. Ciurari şi Grădeşti; primeşte în dreapta gura vîlceleĭ Păuceasca de la comuna Săceni, cu care formează o singură vale maĭ largă; se înfundă în valea Tinoasa spre S. de com. Sfinteşti. Până în dreptul comuneĭ Butculeşti, poartă numirea de Valea-Petrişuluĭ, şi numaĭ de aci la vale se numeşte Valea-Mică.

Miceasca, *pădure,* amenajată, compusă din trupurile: Ţuica şi Mălina, pendinte de comuna Miceşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, proprietatea d-neĭ Elena Gogulescu.

Miceasca, *vale,* pe care se află aşezată com. Miceşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Izvoreşte din dreptul comuneĭ Jupîneşti şi, după ce se împreună cu alte vîlcele, se varsă în rîul Doamna, pe malul drept, în dreptul comuneĭ Colibaşi.

Miceşti, *com. rur.,* jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S.-V. de Cîmpulung, la 42 kil. de acest oraş şi la 14 kil. de reşedinţa subprefectureĭ.

Este situată pe valea Miceasca, între două dealurĭ.

Se compune din 3 cătune: Miceşti, Păuleasa şi Budeasca, şi se mărgineşte: la N., cu comuna Jupîneşti; la S., cu comuna Ciumeşti; la E., cu comuna Piscani şi la V., cu jud. Argeş.

Are o populaţie de 1205 familiĭ, saŭ 1064 suflete, din carĭ 257 contribuabilĭ, locuind în 264 case; o biserică, fondată la anul 1846 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală, fondată la 1840, pe proprietatea statuluĭ Văcăreasca, şi frecuentată de 45 elevĭ.

Vite: 170 boĭ, 90 vacĭ, 260 oĭ, 209 porcĭ, 19 caĭ şi 180 capre.

Budgetul com. e la veniturĭ

de 1934 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1901 leĭ.

In comună sunt livezĭ, dealurĭ, pădurĭ şi zăvoaie, compuse din sălciĭ, plute şi aninĭ.

Rîul-Doamneĭ udă comuna în partea de E. Pe el se află 2 morĭ cu 5 roate.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ şi parte s'aŭ împroprietărit prin legea de la 1864, pe moşia statuluĭ Văcăreasca, astăzĭ a d-luĭ N. I. Micescu şi pe moşiile d-lor Gogulescu, I. Micescu, I. Băjan, Al. Micescu, Orăscu, Borănescu, a d-neĭ Bădulescu şi pe a statuluĭ Aninoasa-Buliga.

Calea ferată trece prin partea de E. a comuneĭ şi un pod de fier, al căieĭ ferate, leagă com. Miceşti şi Colibaşi.

Calea naţională Piteşti-Cîmpulung-Frontieră trece pe la E. de comună, precum şi şoseaua care o uneşte cu comuna Purcăreni.

In comuna Miceşti s'aŭ găsit silexurĭ cioplite, silexurĭ lustruite, cuţite saŭ răzuitoare şi alte obiecte de piatră şi de os, industrie a omuluĭ cuaternar.

D'asupra dealurilor dela Miceşti, în partea de S.-V. a com., se văd ruine dintr'o vechĭe cetate a luĭ Mircea-Basarab. D'aci e o privire frumoasă pe Valea-Argeşuluĭ.

Miceşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Musel.

Miceşti, *com. rur.* şi *sat,* în jud. şi pl. Tutova, spre N.-V. de Bîrlad, pe pîrîul Studineţul, aşezat la poalele unuĭ deal şi în jurul luĭ.

Are 507 locuitorĭ.

Satul Miceşti formează o comună (com. Miceşti) cu cătunele Gheorgheşti, Mănoiul, Fundul-Văeĭ, Dragomăneşti, Burlaci şi Valea-Lupuluĭ.

Are o şcoală primară de băeţĭ; 2 bisericĭ; 8 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 7848 leĭ, 79 banĭ.

Se cultivă pe lîngă cereale: 93 hect. vie (din carĭ 27,50 nelucrătoare) şi 21,50 hect. livezĭ cu prunĭ.

Miceşti, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, plasa Rîul-Doamneĭ, formată din două trupurĭ: unul în întindere de 2500 hect. şi al doilea, de 75 hectare.

Miceştilor (Pîrîul-), *gîrlă,* izvoreşte din jud. Argeş, şi se varsă în rîul Doamna, jud. Muscel. Serveşte de limită, la N., între com. Ciumeşti şi Miceşti.

Michia (Văleanca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Trestia, căt. Teişul; are cam 240 hect., din care 80 hect. pădurea Pănătăul, restul arabil, livezĭ şi izlaz.

Miclăuşeni, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre N.-E. de oraşul Roman, la 22 kil. de el pe şosea şi la 12 ½ kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Este formată din satele: Butea, Hîndreşti, Liţca şi Miclăuşeni, cu reşedinţa com. în satul Butea.

Populaţia: 701 familiĭ, saŭ 3203 suflete, din carĭ 368 familiĭ Ungurĭ şi 11 familiĭ Evreĭ.

Are: 3 bisericĭ de zid, din carĭ 1 catolică; 2 şcoale, una de băeţĭ, frecuentată de 11 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 14 eleve, case marĭ boereştĭ şi un frumos şi întins parc.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 7553,36 şi la cheltuelĭ de leĭ 6943.

Moşia Miclăuşeni aparţine fraţilor Dimitrie şi George A. Sturdza Miclăuşeanu.

Miclăuşeni saŭ **Cenita,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, comuna Corlăteni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 229 suflete; 2 bisericĭ, una cu hramul Sf. Dumitru, şi a doua, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, de lemn şi tencuită.

Proprietatea moşieĭ este a d-lor: Iorgu Hermeziu, D. Duber şi Ilie Moţoc. Din vechime toată moşia a fost a familieĭ Moţoc.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 173 hect., 22 ariĭ pămînt, iar proprietariĭ moşieĭ, 720 hect., 39 ariĭ cîmp şi 8 hect., 59 ariĭ pădure.

Pe partea Hermeziu se maĭ află: livadă, 2 pogoane vie şi 2 ĭazurĭ, din carĭ unul numit al-luĭ-Moţoc, în suprafaţă de 20 hect., 77 ariĭ.

Pîraie principale ce curg pe moşie sunt: Bahna saŭ Putreda şi rîul Jijia ce trece pe hotar.

Drumurĭ: acel de la Dorohoiŭ, ce duce prin Corlăteni la Podul-Stamateĭ şi acel de la Liveni şi Dumeni, pe Valea-Putredeĭ, ce duce la Corlăteni şi Vlădeni.

Hotarele moşieĭ cu: Carasa, Cordăreni, Corlăteni şi Văculeşti.

Insemnat aicĭ este localitatea Siliştea-Vechĭe.

Familia Moţoc, din vechime a fost proprietară a întregeĭ moşiĭ. Intre vechiĭ boerĭ aĭ Moldoveĭ găsim pe Marele Vornic Moţoc, în serviciul luĭ Alexandru Lăpuşneanu-Vodă; care fugărind pe Joldea logodnicul Domniţeĭ Ruxandra, fiica luĭ Petru Rareş şi pretendent la Domnie, îl prinse la Şipote pe Miletinul, în jud. Iaşi, în luna Septembrie, 1552, şi ducîndu-l înaintea luĭ Lăpuşneanu, acesta-l judecă; după care însemnîndu-l la nas, îl călugări şi-l închise în mănăstire.

Alexandru Lăpuşneanu maĭ tîrziŭ, dîndu-se la răutăţĭ şi cruzimĭ, ca şi predecesorul săŭ Ştefan Petru Rareş-Vodă, care fu ucis de boerĭ, se formă contra-ĭ o conspiraţie pentru a-l detrona şi a pune în locu-ĭ pe Ştefan Tomşa. Intre boeriĭ conspiratorĭ se afla şi Vornicul Moţoc, care, împreună cu alţiĭ, fugi în Polonia şi carĭ fiind descoperiţĭ de Alexandru, n'aŭ putut reuşi în planul lor de detronare.

Lăpuşneanu, cu concursul Turcilor, făcu mijlocire la regele Polonieĭ pentru a extrăda pe refugiaţĭ. După multe cererĭ, Hatmanul Cracinsky, primi ordinul regal de aŭ mers la Liovul, unde a tăiat capul luĭ Tomşa-Vodă, a luĭ Moţoc-Vornicul, a luĭ Veveriţă-Postelnicul şi a luĭ Spancioc-Spătarul şi i-aŭ îngropat afară din tîrg, la mănăstirea Sf. Onofreĭ.

Miclăuşeni, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăuşeni, spre N.-N.-E. de oraşul Roman, la 22 kil. de el şi la 12½ kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezat pe un mic deal. Este reşedinţa com. Miclăuşeni.

Are o populaţie de 163 familiĭ, saŭ 706 suflete, din carĭ 163 contribuabilĭ; o biserică de zid; 2 şcoale, una de băeţĭ, frecuentată de 11 elevĭ şi a doua de fete, frecuentată de 14 eleve.

Aicĭ se găseşte parcul şi casele familieĭ Sturdza.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea. In apropiere de acest sat, între el şi satul Mirceşti, pe teritoriul com. Scheea, este un pod de fier pe rîul Siretul, peste care trece şoseaua naţională Roman-Iaşi.

Miclăuşeni, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Siretul-d.-s., jud. Roman, com. Miclăuşeni. Izvoreşte la V. de satul Hîndreşti; curge de la E. spre V.; trece prin marginea de S. a satuluĭ Miclăuşeni şi, la S.-E. de acest sat, se varsă în Pîrîul-Stînceĭ, pe stînga.

Miclăuşoaia, *sătuc,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, satul Gropile.

Miclăuşul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, ramificaţie din masivul munteluĭ Penteleul, puţin maĭ jos de muntele Zănoaga, acoperit cu pădurĭ întinse de brad şi păşunĭ. Aci păşunează anual până la 1800 oĭ. Are o stînă. Laptele se fabrică în căşeria de la muntele Muşea.

Miclăuşul, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Oşeşti; izvoreşte din dealul Miclăuşul; curge spre S.; trece prin satele Oşeşti şi Ruginoasa şi se varsă în rîul Stemnicul, tot pe teritoriul com. Oşeşti, la locul numit Capul-Dealuluĭ.

Miclăuşul, *pîrîŭ,* jud. Buzăŭ, com. Goideşti, la poalele munteluĭ Penteleul, format din izvoarele ce ĭes din ramificaţiile: Piscunaşul şi Miclăuşul; se scurge în rîul Bisca-Mică, în dreptul Bolovanuluĭ-Mortatul.

Miclea, *deal,* în jud. Vasluiŭ; ia naştere din coama dealuluĭ Bordea; formează valea pîr. Cuţigna; se întinde de la N., paralel cu dealul Bursucul şi străbate satul Mirceşti, în partea de E., iar extremitatea de S., se pleacă treptat, până ce se pĭerde în Şesul-Mic.

Micleasca, *moşie,* la N. de jud. Tecuciŭ, în partea de V. a satuluĭ Ţigăneşti, pe lîngă drumul ce merge la gara Berheciŭ.

Micleasca, saŭ **Păuşeasca,** *sfoară de moşie,* în jud. Tecuciŭ, proprietatea d-luĭ Anton Cincu, situată între cătunele Lieşti şi Şerbăneşti; se arendează locuitorilor din satul Lieşti-Miclesculuĭ. O parte din această moşie, coprinsă între Siret şi Vălcica, a fost rescumpărată de locuitoriĭ din Lieşti şi pe dînsa s'a format satul cu acelaşĭ nume.

Micleşti, *com. rur.*, în partea de E. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 24 kil. de Vasluiŭ şi la 12 kil. de Codăeşti, reşedinţa pl., aşezată pe dealurĭ, văĭ şi podişe, pe stînga pîrîuluĭ Vasluețul.

E formată din satele: Micleşti, Chirceşti şi Popeşti, pe o suprafaţă de 4100 hect., din carĭ 615 hect. pădure, 2445 hect. loc de cultură, fînaţ şi imaş sunt ale proprietăţeĭ, iar 1039 hect. ale locuitorilor.

Calitatea soluluĭ variază după poziţiunea sa, fiind maĭ productiv pe podişurĭ şi văĭ, de cît pe costişe şi dealurĭ.

Are o populaţie de 379 familiĭ, saŭ 1792 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 6 eclesiarhĭ; 1 şcoală; 1 moară cu aburĭ; 10 iazurĭ; 6 cîrciumĭ.

Comerciul se exercită de 7 persoane.

Vite: 1182 vite marĭ cornute, 180 caĭ, 3694 oĭ, 12 capre, 5 bivolĭ şi 364 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 3147 leĭ, 50 banĭ, la veniturĭ şi de 3041 leĭ, 87 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu lemnăria şi maĭ ales cu rotăria rudimentară.

Prin marginea de V. a com., trece pîrîul Vasluețul şi şoseaua naţională Vasluiŭ-Iaşi.

Locuitoriĭ posedă: 166 plugurĭ şi 188 care cu boĭ, 16 plu-

gurĭ şi 32 căruţe cu caĭ; 174 stupĭ cu albine.

Micleşti, *sat,* în partea de S. al com. Ţiful, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Şĭ-a luat numele de la vechiul proprietar Miclescu, care se zice că ar fi fost şi fondatorul acestuĭ sătuc. Se află aşezat în aceeaşĭ poziţiune ca şi satul Ţiful, reşedinţa com. şi la 1 kil. de el.

Are o suprafaţă de 641 hect., din care 5 hect. vatra satuluĭ, şi o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 90 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Racoviţă.

Spre V. satuluĭ se află o pădure a proprietăţeĭ, iar pe dealul numit al-Micleştilor, o movilă.

Micleşti, *sat* şi *reşedinţă,* în centrul com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat de o parte şi de alta a Pîrîuluĭ-Chirceştilor. Partea din dreapta pîrîuluĭ este aşezată pe înclinarea E. a podişuluĭ dealuluĭ Văeĭ-Secĭ, iar partea satuluĭ din stînga pîrîuluĭ, e aşezată pe şes şi coasta dealuluĭ Fundătura.

Teritoriul satuluĭ are o suprafaţă de 1458 hect., din carĭ 214 hect. pădure şi 849 hect. loc de cultură, fînaţ şi imaş ale proprietăţeĭ, iar 395 hect. ale locuitorilor.

Are o populaţie de 152 familiĭ, saŭ 759 suflete; o biserică, făcută de vorniceasa Raluca Miclescu, deservită de 1 preot şi 2 eclesiarhĭ; o şcoală, înfiinţată la 1867, frecuentată de 50 elevĭ; o moară cu aburĭ; 4 iazurĭ; 2 cîrciume.

Locuitoriĭ posedă: 70 plugurĭ şi 81 care cu boĭ, 16 plugurĭ şi 22 căruţe cu caĭ; 512 vite marĭ cornute, 1900 oĭ, 5 capre, 115 caĭ, 168 rîmătorĭ; 77 stupĭ cu albine.

Miclişoaia, *vălcea,* izvoreşte din proprietatea moşnenilor comuneĭ Ioneşti-Minculuĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, curge în lungul proprietăţilor lor prin comună, şi se varsă în Olt.

Micloşani, *com. rur.,* jud. Muscel, plasa Argeşelul, situată la extremitatea de S.-E. a judeţuluĭ Muscel, pe malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa, într'o poziţiune frumoasă.

Este coprinsă între comunele: Văleni, Lăicăi şi Pucheni.

Se compune din 6 cătune: Copăceni-Marĭ, Copăceni-Micĭ, Meişoarele, Micloşani, Micloşani-Marĭ şi Nicolaeşti. Reşedinţa comuneĭ este în căt. Micloşani-Marĭ.

Maĭ înainte, această comună aparţinea judeţuluĭ Dîmboviţa, de reşedinţa căruia vine maĭ aproape, locul fiind şi maĭ bun pentru transport.

Este situată pe un deal înalt, care predomină toată valea Dîmboviţa, până aproape de Rucărul şi Tîrgovişte.

Are o populaţie de 1059 locuitorĭ; o şcoală frecuentată de 37 copiĭ; o biserică, construcţie nouă, aşezată pe deal, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

O şosea comunală, care pleacă din şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Cîmpulung şi care merge în zigzagurĭ, fiind şi forte repede, înlesneşte comunicaţia între oraşele Tîrgoviştea şi Cîmpulung şi comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1604 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1203 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1207 vite marĭ şi 2419 vite micĭ.

Micloşani, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Micloşani, *deal,* înalt, pe care se află situată comuna Micloşani, jud. Muscel, şi care predomină toată Valea-Dîmboviţeĭ, până aproape de Rucărul şi Tîrgovişte.

Micloşani-Marĭ, *sat,* făcînd parte din com. rur. Micloşani, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Micloşi, *vale,* în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Bolboşi; începe din hotarul moşieĭ d-luĭ Plopşoreanu; se întinde paralel cu vatra satuluĭ şi se termină în apa Jilţul-Mare. Este formată de ramificaţiile dealuluĭ Dîmba şi pe ea se află pădure.

Micşuneşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Budeşti-Ghicăi, situat pe valea pîrîuluĭ Tatomireşti, la N. dealuluĭ Hîrţeşti. Cu marginile sale de către E.-S., formează limita comuneĭ despre judeţul Roman.

Are o populaţie de 179 familiĭ, saŭ 396 suflete; o biserică, cu un preot.

Vite: 69 boĭ, 56 vacĭ, 67 oĭ, 13 caĭ, 25 rîmătorĭ, 32 juncĭ.

Acest sat a făcut parte din com. Hoiseşti, apoĭ, împreună numaĭ cu satul Hîrţeşti, a format comună a parte, şi astăzĭ aparţine com. Budeşti-Ghicăi.

Micşuneşti, *baltă,* jud. Ilfov, pl. Mostiştea, la N. cu căt. Micşuneşti-Marĭ. Are scurgerea în rîul Ialomiţa. Conţine: lin, roşioară, caracudă, biban, ştiucă, crap şi ciortan. Creşte pe lac trestie şi papură.

Micşuneşti-Grecĭ, *com. rur.,* judeţul Ilfov, pl. Mostiştea, situată la N. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, lîngă

balta Micşuneşti, la 46 kil. de Bucureşti.

Se compune din satele: Balamuci, Balta-Neagră, Fundul-Danciuluĭ, Greci-de-Mijloc, Greci-d.-j., Micşuneşti-Marĭ şi Micşuneşti-Moara, cu o populaţie de 1879 suflete, din carĭ 394 contribuabilĭ, locuind în 482 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 5225 hect.

D-niĭ Gr. Pantely, N. I. Eliad, N. N. Lahovari, S. Mihălescu, D. V. Polizu-Micşunesti şi statul, aŭ 3613 hect. şi locuitoriĭ 1612 hect. Proprietariĭ cultivă 2096 hect. (172 sterpe, 438 izlaz, 3 vie, 903 pădure).

Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz 303 hect.

Are 5 bisericĭ; 2 şcoale mixte; 1 moară cu apă; 1 masină de treerat cu aburĭ; 6 heleştaie; 2 podurĭ stătătoare.

Dintre locuitorĭ, 421 sunt plugarĭ, 45 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 191 plugurĭ: 134 cu boĭ, 57 cu caĭ; 310 care şi căruţe: 219 cu boĭ, 91 cu caĭ; 420 caĭ şi ĭepe, 698 boĭ, 584 vacĭ şi viţeĭ, 10 bivoliţe, 8 capre, 462 porcĭ, 1651 oĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ şi 5 hangiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6231 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 6334 leĭ.

In partea de N. a comuneĭ se află o luncă, udată de maĭ multe lăculeţe, parte lăsată pentru izlaz, parte pentru fîneţe şi parte pentru cultura zarzavatuluĭ.

Micşuneşti-Marĭ, *sat,* făcînd parte din com. rur. Micşuneşti-Greci, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la N. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa. La N. e balta Micşuneşti, care are scurgere în rîul Ialomiţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 961 hect. şi are o populaţie de 484 locuitorĭ.

Aci este reşedinţa primărieĭ.

D-l S. Mihălescu are 607 hect., din carĭ cultivă 379 hect. (125 izlaz, 100 pădure, 3 vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 heleşteŭ; 1 maşină de treerat cu aburĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 412 şi al celor micĭ, de 257.

Micşuneşti-Moara, *sat,* făcînd parte din com. rur. Micşunesti-Grecĭ, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat spre V. de Micşunesti-Marĭ, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 888 hect., cu o populaţie de 283 locuitorĭ.

Proprietarul, d-l D. V. Polizu-Micşunescu, are 722 hect., din carĭ cultivă 305 hect. (92 sterpe, 70 izlaz, 255 pădure). Locuitoriĭ au 166 hect. şi le cultivă pe toate.

Are o şcoală mixă, frecuentată de 16 elevĭ şi 2 eleve; o moară cu apă; 1 pod stătător. Localul şcoleĭ s'a oferit gratis de d-l Polizu-Micşunescu.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1334 şi al celor micĭ, de 2121.

Miculeşti, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor. Este situată între două dealurĭ, pe Valea-Miculeştilor, mărginindu-se: la N., cu comunele Mătăsari şi Runcurelul, de care se leagă prin o şosea comunală; la V., cu comunele Ploştina şi Roşiuţa; la E., cu com. Tehomirul şi la S., cu com. Ţirioiul. Satul formează comună cu satele Ciorani şi Steiani, avînd o populaţie de 800 suflete, din carĭ: 128 contribuabilĭ, locuind în 180 case.

Locuitoriĭ posedă: 32 plugurĭ, 56 care cu boĭ, 7 căruţe cu caĭ; 400 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 400 oĭ, 300 rîmătorĭ, 30 capre; 60 stupĭ cu albine.

Prin com. trece şoseaua comunală Ploştina-Miculeşti-Mătăsari.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 74 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1154 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1134 leĭ.

Dealurile maĭ principale din comună sunt: Dealul-luĭ-Gaspăr, pe care se află Cioaca-Mică, Cioaca-Mare şi Cioaca-Ţigănceĭ; Dealul-Maluluĭ, al-Sgheabuluĭ, Culmea-Croicilor, Dealul-Caseĭ şi al-Gligoresculuĭ; iar văĭ printre aceste dealurĭ sunt: Valea-Maluluĭ, a-Sgheabuluĭ şi a-Caseĭ. Alte dealurĭ sunt: Dealul-Ploştineĭ, în partea de S., Dealul-Viilor, al-Căsmîneges, piscul Cioaca-Călugăruluĭ, Dealul-luĭ-Ivan, al-Ursuluĭ, al-Ciocîndieĭ, al-Piticuluĭ şi al-Zătreneĭ; iar văĭ printre aceste din urmă dealurĭ sunt: Valea-Bisericeĭ, Valea-luĭ-Ivan, a-Ursuluĭ, a-Eleşteuluĭ şi a-Zătreneĭ.

Ape sunt: Pîrîul Jilţul, în care se scurg toate pîraiele comuneĭ, şi anume: Matca-Văiĭ-Maluluĭ, a-Sghiabuluĭ şi a-Caseĭ, care se scurg în Matca-Mătăsarilor; Matca-Zătreneĭ şi a-Eleşteuluĭ carĭ se scurg în Matca-Miuleştilor, carĭ formează pîrîul Jilţul.

In comună se fac 2 tîrgurĭ anuale: Una la 21 Maiŭ şi a doua la 6 August, în ziua hramuluĭ bisericeĭ. Pe teritoriul acesteĭ comune se găsesc cărbunĭ de pămînt.

Miculinți, *sat.* Vezĭ Cotul-Miculinți, com. Coțușca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Micului (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Prahova, curge din muntele Stejeretul, com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, ia direcția S.-V. și se varsă în gîrla Chiojdul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Mielcești, *cătun,* jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Stoilești.

Mielușei, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța. Are o populație de 359 suflete, din carĭ 198 bărbațĭ și 161 femeĭ; o biserică, de lemn, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Socoteni, care este la 1 kil. depărtare.

Mielușei, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Slăvuța.

Mierea, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici. Are pe dînsa și pădure.

Mierea (Mateești), *cătun,* al com. Gura-Nișcovuluĭ, jud. Buzăŭ, cu 320 locuitorĭ și 75 case; are sub-diviziile: Adîncata și Bălțați.

Mierea, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, pe moșia Mierea. Are o întindere de 100 hect. și e populată cu cer, corn și gîrniță, aceasta predominînd.

Mierea-Birnici, *com. rur.,* în pl. Amaradia, jud. Dolj, așezată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Amaradia.

Se mărginește la N. cu com. Slăvuța și Stoina; la S., cu Bodăești; la E., cu Amaradia și la V., cu Valea-Bouluĭ.

Limita de N. începe din E. dealuluĭ Golumbul, coboară în Valea-Văluțeĭ, urcă dealul Slăvuța, coboară în rîul Amaradia, urcă dealul Crușețelul, dă în Valea-Verde, urcă dealul Urda, urmînd direcțiunea de la E. la V.

Limita linieĭ de S. începe din Dealul-Golumbuluĭ, cu direcțiunea de la E. la V., coboară în Amaradia și urcă Dealul-Osoiuluĭ.

Limita linieĭ de E. începe din Dealul-Golumbuluĭ, cu direcțiunea de la N. la S., și merge până la movila Tarnița.

Limita linieĭ de V. începe din dealul Urda, de unde se termină linia de N., coboară valea Miericeana până la Amaradia și se întoarce în Dealul-Bouluĭ, la S.

In anul 1873, comuna se împărțea în 8 cătune și anume: Bojinul, Crușețelul, Marinești, Mierea-Birnici, Miericeana, Slăninești, care în vechime se numea și Alumeni, Văluța-d.-j., care se maĭ numea și Dragul, și Văluța. Astăzĭ tot 8 cătune compun comuna și anume: Crușețelul și Miericeana, în dreapta; iar în stînga: Bojinul, Văluța-d.-j., Văluța-d.-s. și Putineiul, care este cel maĭ depărtat și unde e reședința primărieĭ. Căt. Mierea-Birnici și Slăninești aŭ casele de-o parte și de alta a rîuluĭ.

Terenul com. este accidentat de următoarele dealurĭ: Dealul-Golumbuluĭ, al-Butanuluĭ și al-Crușețeluluĭ, a căror înălțime aproximativă e de 300 m. și carĭ sunt acoperite cu livezĭ de prunĭ, viĭ și pădure măruntă.

Principalul curs de apă este Amaradia, care udă comuna în direcțiune de la N. la S., trecînd prin mijlocul eĭ. Amaradia se revarsă primăvara și toamna și, cînd plouă mult, chiar și vara. Primește afluențĭ în stînga pe: Văluța, care se varsă în Amaradia, la satele Crușețelul, Valea-Mare și Mierea.

Peste Amaradia sunt 2 podurĭ: unul la Crutești, și al doilea la Mierea; este și un vad la Slănineasa.

La 1874, com. Mierea-Birnici, împreună cu Valea-Bouluĭ, purta numele de comuna Crușețul, cu reședința în căt. Crușețul. Inainte de 1875, cătunul de reședință aŭ fost pe rînd Mierea și Văluța-d.-s.

Are: 4 bisericĭ, făcute de locuitorĭ: una în Văluța-d.-s., cu hramul Sf. Gheorghe; a doua în Văluța-d.-j., cu hramul Intrarea în Biserică; a treia în Mierea, cu hramul S-țiĭ Treĭ-Ierarhĭ și a patra în Slăninești, cu hramul sf. Ion; o școală mixtă, care funcționează din 1875, e frecuentată de 63 copiĭ, și e întreținut de stat; 4 circiumĭ.

Populația com. e de 313 familiĭ, saŭ 1293 suflete.

După legea din 1864, sunt împămîntenițĭ 183 locuitorĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 1700 hect., din carĭ 1000 hect. arabile, 75 hect. fînaț și 625 hect. pădure.

Moșiĭ în com. sunt: Văluța-d.-j., Văluța-d.-s., Crușețelul și Putineiul, cu o întindere de 1000 hect. și aducînd un venit anual de 21606 leĭ; aparțin d-lor: A. Teodorescu, Nae Murgășianu, G. Bălăcioiŭ și moșnenilor carĭ se găsesc în Văluța și Slăninești.

Pădurĭ sunt: Văluța-d.-s., de 500 hect., Mericeana, de 25 hect. și Mierea-Birnici, de 100 hect.

Viile, aparținînd d-lor Teodorescu și Nae Murgășianu, aŭ o întindere de 25 hect. Sunt și 20 hect. livezĭ de prunĭ.

Pe moșia d-luĭ Teodorescu se află o moară de aburĭ.

Comuna e străbătută de calea judeţeană, care leagă Craiova cu N. judeţuluĭ, şi de căile comunale. Şoseaua comunală leagă toate cătunele cu cătunul de reşedinţă.

Locuitoriĭ posedă: 581 vite marĭ cornute, 56 caĭ, 576 oĭ, 70 capre şi 100 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2022 leĭ, 78 banĭ şi la cheltuelĭ de 1559 leĭ, 68 banĭ.

Mierea-Birnici, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, ale căruĭ case sunt aşezate de-o parte şi de alta a rîuluĭ Amaradia.

Are o populaţie de 83 familiĭ, saŭ 302 suflete; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Treĭ-Ierarhĭ; o cîrciumă.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cruşeţul, care este la 1 kil.

Căile de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană care leagă Craiova cu N. judeţuluĭ (Căpreni) şi şoselele vecinale carĭ îl pun în legătură la N. cu satul Miericeana şi cu cele-l'alte sate ale com. Mierea-Birnici.

Mierea-Moşneni, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ.

Are o populaţie de 1217 suflete: 107 bărbaţĭ şi 110 femeĭ; o biserică.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Boul-d.-s., care este la 1 1/2 kil.

Satul se chema înainte Mericeana.

Mierea-Moşneni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ, satul Mierea-Moşneni.

Miericeana, *sat,* jud. Dolj. Vezĭ Miericica.

Miereanca, *nume,* ce purta maĭ înainte *moşia* Zăicoiul, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul.

Miericeana. Vezĭ Mierea-Moşneni, sat, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ.

Miericeana, *moşie* particulară, în satul cu acelaşĭ nume, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, pe care se află pădure.

Miericeana, *pădure* particulară, în satul cu acelaşĭ nume, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea Birnici, în întindere de 25 hect., populată cu cer şi gîrniţă, aceasta predominînd.

Miericica, saŭ **Miericeana,** *sat,* pendinte de com. rur. Mierea-Birnici, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe malul stîng al Amaradieĭ, la 3 kil. spre N.-E. de Cruşeţelul, cătunul de reşedinţă al com.

Are o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 140 suflete.

Şoseaua vecinală leagă cătunul, la S., de Mierea-Birnici, iar la N., de Văluţa d.-j.

Mierlari, *numire,* ce se maĭ dă uneĭ *părţĭ* din *moşia* Urlătorile, jud. Buzăŭ, com. Pleşcoi.

Mierlari, *numire,* dată *păduriĭ* moşieĭ Clociţi, a Eforieĭ Spitalelor, com. Vadul-Soreştilor, jud. Buzăŭ; se maĭ numeşte şi Pantelimonul.

Mierlele (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Mierlele, pendinte de com. Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Mierleşti, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ, pe amîndouă malurile ale acestuĭ rîŭ, la 17 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 12 kil. de Bărcăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Măgura, Catanele, Moşteni şi Schitul-Greci.

Reşedinţa comuneĭ e în căt. Catanele.

Are o populaţie de 1487 locuitorĭ, din carĭ 302 contribuabilĭ, locuind în 305 case şi 12 bordee; 3 bisericĭ: una în Măgura, zidită la 1793, a doua în Moşteni, fondată la 1851, şi a treia în Schitul-Greci, fondată la 1830, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ; o şcoală, în căt. Catanele, frecuentată de 13 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moşnenĭ; iar 144 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală, pe moşia statuluĭ, din carĭ li s'aŭ dat 540 hect. 75 ariĭ şi 69 sunt împroprietăriţĭ pe moşiĭ particulare.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de 6000 hect.

Afară de stat, care posedă moşia Schitul-Greci, cu 2500 hect., din carĭ 2000 arabile şi 500 pădure, proprietarĭ maĭ însemnaţĭ sunt: D-nul C. D. Găbunea (900 hect. din carĭ 650 arabile şi 250 pădure); d-niĭ D. C. Dimitriu, Alex. N. Dumitrescu şi alţiĭ, carĭ posedă şi clădirĭ în comună.

Locuitoriĭ posedă: 67 caĭ, 126 iepe, 484 boĭ, 244 vacĭ, 25 capre, 6674 oĭ şi 138 porcĭ.

Comerciul se face în comună de 8 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3218 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 3192 leĭ.

Şoseaua comunală vecinală străbate com. de la N. la S. prin centrul săŭ, legînd-o la N. cu Perieţi şi Bălteni, iar la S. cu Bărcăneşti şi Bilăneşti, unde dă

în şoseaua judeţeană Slatina-Turnul-Măgurele.

La V. şi la E., raionul comuneĭ e închis între două dealurĭ, care formează Valea-Iminoguluĭ. Aceste dealurĭ sunt întrerupte de următoarele vălcele, ce se varsă în Iminog: pe dreapta: Răduceşti şi Ceroaica, iar pe stînga Ioan Barbul, a-Bisericeĭ, Popa-Florea, Manolache şi Manca.

La S., pe teritoriul comuneĭ, trece Brazda-luĭ-Novac.

Se învecineşte la N. cu Perieţi, la E. cu Tîmpeni, la S. cu Bărcăneşti şi la V. cu Coteana.

Mierleşti-de-Sus, *cătun*, făcînd parte din com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la S. şi în apropiere cu căt. Perieţi-de-Mijloc, pe coasta şi malul stîng al Iminoguluĭ.

Are o populaţie de 316 locuitorĭ, din carĭ 44 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală, pe proprietatea, fostă a d-luĭ V. Perieţeanu şi a altora, cu 174 hect.

Aci se află o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1810, şi avînd următoarea inscripţie:

Doamne, cel ce cu puterea Ta proslăveşti pe ceĭ ce iubesc podoaba caseĭ Tale şi locul Măriei Sfinţieĭ Tale, primeşte şi acest sfînt locaş al Tăŭ, care întru cinstea şi slava Sf. Erarh Nicolae s'a zidit din temelie de robiĭ luĭ Dumnezeŭ: Popa Drăghicĭ, Constantin Oporanu, Drăghicĭ Găbunea şi Popa Barbu; dîndu-se gata de roşu, s'a sfinţit, avînd numaĭ sfintele icoane. Iar cu anul 1855 s'a tencuit şi zugrăvit cu cheltueala preotuluĭ Drăghicĭ Duhovnicul şi a d-luĭ Drăghicĭ Găbunea, în zilele prea Înălţatuluĭ nostru Domn Barbu Dimitrie Ştirbeĭ, fiind episcop prea Sfinţia sa Părintele nostru Climent Argeşiu, zugrav Anastasie din Slatina.

Locuitoriĭ posedă: 132 boĭ, 84 vacĭ, 44 caĭ şi ĭepe, 983 oĭ şi 97 porcĭ.

Mierloiul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, din stînga Oituzuluĭ.

Migovanul, *munte*, jud. Suceava, com. Borca, avînd 1499.1 m. altitudine.

Mihai, *pîrîŭ*, jud. Iaşi, izvoreşte din mijlocul satuluĭ Mogoşeşti-Frumoaseĭ, com. Mogoşeşti, pl. Stavnicul, şi afară din sat se împreună cu alt pîrîŭ, numit Rotariul.

Mihai-Bravul, *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Balta, aşezată la V. şi la 3 kil., de Dunăre pe malul săŭ stîng.

Se învecineşte la N.-E. cu Berteşti-d.-s. şi Berteşti-d.-j.; la V., cu Ciorile; la N., cu Lacul-Reziĭ şi la S. cu Lucul (Ialomiţa).

Suprafaţa comuneĭ este de 8800 hect., cu o populaţie de 218 familiĭ, saŭ 1138 suflete din carĭ 172 contribuabilĭ.

Are 2 şcolĭ, una de băeţĭ, înfiinţată la 1884, frecuentată de 41 elevĭ; a doua, de fete, înfiinţată la 1889, şi frecuentată de 32 eleve; 3 debite şi 4 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5083 leĭ, 95 banĭ şi la cheltuelĭ de 5045 leĭ, 72 banĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea din 1878, sunt 302, şi neîmproprietăriţĭ, 60.

Drumurĭ: la Berteşti-d.-s., spre N.-E., pe lîngă Grădiştea (5 kil.); la Luciul (Ialomiţa) spre S.; la Cioara-Doiceşti, spre S.-V., printre pogoanele locuitorilor şi ale proprietaruluĭ (16 kil.); la Lacul-Reziĭ, spre N., pe la punctul Căprăria (13 kil.); la Vizirul, drept la podul de la Cornul-Maluluĭ, prin Pîrlita-Vizirul (24 kil.); la baltă, spre E., prin Grădiştea şi Movila-Viezurilor şi apoĭ peste Dunăre în baltă la Berteşti-d.-j. (7 kil.); la Brăila (59 kil.).

Comuna s'a înfiinţat prin împroprietărirea însurăţeilor din 1878 şi 1883 şi are 6 străzĭ aliniate.

Mihai-Bravul, *sat*, pe muchia platouluĭ, în partea de E. a com. cu acelaşĭ nume, jud. Brăila, la 59 kil. spre S. de Brăila, înfiinţat la 1879 cu ocazia împroprietăríreĭ.

Suprafaţa satuluĭ este de 192 hect., cu o populaţie de 167 familiĭ, saŭ 1007 suflete, din carĭ: 479 bărbaţĭ şi 528 femeĭ.

Are 2 şcolĭ: una de băeţĭ, înfiinţată la 1883, frecuentată de 41 elevĭ; a doua, de fete, înfiinţată la 1889 şi frecuentată de 32 eleve; 5 cîrciumĭ, 1 brutărie.

Vite: 460 caĭ, 1040 vite cornute, 1470 oĭ şi 230 rîmătorĭ.

Mihai-Olteanul, *prima gură de ocnă*, deschisă în jud. Prahova, com. Slănicul, plaiul Vărbilăul. Azĭ se numeşte Baia-Baciul, căcĭ în locul acelor ocne, în adîncătura de unde s'a scos sare, este apă sărată, ce servă pentru băĭ. D'asupra acesteĭ ape, în partea despre V., unde se înalţă muntele de sare, amestecată cu pămînt, numit Sturiĭ-de Sare, se vede puţul pe unde şi din care se extrăgea sare maĭ înainte.

Sarea de la această ocnă este foarte albă, de o granulare pronunţată, dar n'are o ţesătură densă şi decĭ nicĭ puterea de a coprinde într'un mic volum o sărătură puternică.

Mihai-Viteazul, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată spre N. de com. Ciocăneşti-Sîrbi, pe cîmpul Bărăganul.

Este aşezată pe proprietatea

statuluĭ Ciocăneşti-Mihai-Vodă, avînd o suprafaţă de 14900 hect., fostă pendinte de mănăstirea Mihai-Vodă din Bucureşti. In partea de S. a moşieĭ este comuna Ciocăneşti-Sîrbi şi în partea de N. comuna Mihai-Viteazul.

Improprietăriţĭ după legea rurală din 1864 sunt, 103 locuitorĭ. In 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 40. Neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 137 locuitorĭ.

Teritoriul comuneĭ este brăzdat de văile: Chioveanul, Tînjala, Baba-Ana, Valea-Berzeĭ şi Valea-Lupuluĭ.

Se compune din satul Mihai-Viteazul, în care este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale, şi din cătunele: Valea-luĭ-Ichim, Furciturile şi Crucea-Giurchi, cu o populaţie de 326 familiĭ, saŭ 2118 suflete, din carĭ: 517 agricultorĭ, 9 meseriaşĭ, 2 industriaşĭ, 10 comercianţĭ, 145 muncitorĭ şi 35 servitorĭ.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ şi 2 eleve; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Cu ştiinţă de carte sunt 136 persoane.

Locuitoriĭ posedă 1200 vite.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5177 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6348 leĭ.

Mihai-Viteazul, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume, situat pe cîmpul Bărăganul, spre E. de satul Valea-Mare.

Numirea Mihai-Viteazul i s'a dat după numele moşieĭ pe care este satul. Maĭ înainte purta numele de Bărăganul.

Aci este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 50 elevĭ şi 2 eleve; o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Prin sat trece calea ce duce din Călăraşi la Lupşeani şi în plasa Cîmpuluĭ.

Mihai-Vodă, *pădure* a statuluĭ, în jud. Ilfov, în întindere de 150 hect. Vezĭ Ogrezeni, pădure.

Mihai-Vodă, *măgură* mare, pe teritoriul com. Crîmpoaia, pl. Serbăneşti, jud. Olt, în partea de E., lîngă rîul Vedea, servind drept hotar între moşia Ghioca, fostă a banuluĭ Bălăceanu, şi moşia Mihai-Vodă, azĭ Ghimpeţenĭ, situată pe malul stîng al Vedeĭ, care a fost, după cum se constată din documente vechĭ, proprietatea viteazuluĭ Domn. O ocolitură a sa limitează toate moşiile vecine.

Legenda spune că această măgură e făcută chiar de Mihai-Vodă, ca semn de hotar, între moşiĭ. Insă, după mărimea sa, neobicinuită la hotar şi, după cum împrejurul eĭ, prin arăturĭ, prin săpăturĭ şi în mîncăturile apeĭ, în malul Vedeĭ, se găsesc diferite scule: ciobur de olărie veche, bucăţĭ de aur, topoare şi ciocane de piatră, etc., se crede că această măgură are o vechime preistorică.

D-l Hristide, de la Şerbăneşti, conservă un frumos ciocan de piatră găsit aci. Mulţĭ alţĭ locuitorĭ aŭ avut ocaziunea să găsească în jurul eĭ şi comorĭ: oale cu banĭ vechĭ, scule şi altele.

Mihalache-Grecul, *gîrlă,* jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Dunăvăţul-d.-j.; se desface din gîrla Dunăvăţul; se întinde spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi S.-E. a com.; alimentează cu apă dulce gîrla Cerneţi care formează lacul Dranovul; are 17 kil. lungime.

Mihalea, *sat,* în jud. Brăila, la 3 kil. spre E. de satul Cotul-Lung, pe ţărmul drept al rîuluĭ Buzăul.

Vatra satuluĭ e de 7 hect., cu o populaţie de 63 familiĭ, saŭ 391 suflete, din care 233 bărbaţĭ şi 158 femeĭ, locuind în 66 case.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Vite: 130 caĭ, 300 vite marĭ cornute, 880 oĭ, 4 capre şi 9 rîmătorĭ.

Mihalea, *moşie* particulară, de 900 hect., jud. Brăila; formează partea de E. a com. Cotul-Lung.

Mihăeşti, *com. rur.,* în jud. Muscel, pl. Rîurile, situată la S. de Cîmpulung, la 18 kil. de acest oraş, şi la 6 kil. de Stîlpeni, reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe ambele ţărmurĭ ale Rîuluĭ-Tîrguluĭ, într'o luncă mare şi frumoasă.

Are o formă cam ovală şi se mărgineşte: la N., cu com. Schitul-Goleşti; la S., cu com. Valea-Popeĭ; la E., cu com. Drăghiciul şi la V., cu com. Băileşti.

Se compune din 4 cătune: Mihăeşti, Valea-Braduluĭ, Geabelea şi Furnicoşi, cu reşedinţa în căt. Mihăeşti.

Are o populaţie de 212 familiĭ, saŭ 780 suflete (399 bărbaţĭ şi 381 femeĭ, din carĭ 360 contribuabilĭ); o şcoală mixtă, care datează din timpul luĭ Alexandru-Ghica (1834); 3 bisericĭ (în cătunele Mihăeşti, Valea-Braduluĭ şi Furnicoşi).

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu fabricarea varuluĭ şi cu rotăria.

Locuitorii posedă: 328 boi, 190 vaci, 211 oi, 200 capre, 9 cai şi 203 porci.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 2000 hect., din cari livezile ocupă 225 hect. Cele mai însemnate livezi sunt acelea după dealurile Dobraia şi Ruda.

Budgetul com. e la venituri de 2400 lei şi la cheltueli, de 1900 lei.

Prin mijlocul com. trece calea ferată şi calea naţională Piteşti-Cîmpulung, cari merg aproape paralel şi se întretaie între gîrliţa Drăghiciul şi Valea-Rudei.

Este străbătută, de la N. spre S. de Rîul-Tîrgului, care are de afluenţi, pe partea dreaptă, gîrliţa Bughea şi pîrîiaşul Valea-Bradului, iar pe partea stînga, Valea-Drăghiciului şi pîrîiaşele Ruda şi Văcarea. In partea de V. este gîrliţa Priboaia, care serveşte de limită între comunele Mihăeşti şi Bălileşti şi pîrîul Mănetul, care izvoreşte dintre Plaiul-lui-Ivan şi Dealul-Vacilor şi se varsă în gîrliţa Priboaia.

Pe cursul Rîului-Tîrgului sunt 5 mori şi 1 herăstrău.

In com. sunt 4 poduri: 2 mici peste Valea-Drăghiciului şi 2 mari la satul Furnicoşi, peste Rîul-Tîrgului, peste care trece calea ferată şi şoseaua naţională. Podurile căei ferate sunt de fier, iar ale şoselei, de lemn.

Pe malul drept al Rîului-Tîrgului, sunt 3 dealuri mari acoperite cu păduri: Dealul-Vacilor, Plaiul-lui-Ivan şi Dealul-Vlădeanului.

Toate pădurile sunt compuse din fag şi stejar. Pomii roditori, cei mai mulţi pruni, sunt în număr de 12000.

Dintre locuitori, parte sunt moşneni, parte s'aŭ împroprietărit după legea de la 1864, pe o întindere de 338 hect., pe proprietăţile statului Cîlceasca şi Geabelea şi pe ale d-lor C. Balotă, Nae Năstăsoiŭ, Iorgu Arhimandrescu, C. Popescu, N. Iorgulescu şi fraţii Rudeni.

Calea ferată se opreşte în această com. la căt. Furnicoşi şi Mihăeşti.

Prin Mihăeşti sunt mai multe izvoare de apă feruginoasă.

Mihăeşti, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 8 cătune: Negreni, Mihăeşti, Măgura, Rugetul, Arsanca, Stupărei, Tătărani şi Capul-Dealului.

E situată pe Valea-Oltului, între rîurile Govora şi Bistriţa, la 14 kil. de capitala judeţului şi la 10 kil. de a plăşei.

Suprafaţa com. e de 3253 hect.

Are o populaţie de 1804 locuitori (936 bărbaţi şi 868 femei); 3 biserici: la Mihăeşti, Măgura şi Capul-Dealului; o şcoală.

Vite: 240 cai, 359 boi, 393 vaci, 4502 oi, 45 capre, 23 asini şi 313 porci.

Pe rîul Bistriţa, în raionul comunei, sunt 2 mori şi o piuă.

Locuitorii s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia răposatului Ioan C. Brătianu, şi pe moşiile Episcopiei Rîmnicul, mănăstirei Cozia şi Dintr'un-Lemn.

Veniturile com. se urcă la 3340 lei şi cheltuelile, la 2134 lei.

E străbătută de calea ferată Piatra-Rîmnicul-Vîlcea şi de şoseaua naţională Rîul-Vadului.

Se mărgineşte la N. cu comuna Bîrseşti, la S. cu Băbeni, la E. cu jud. Argeş, de care se desparte prin rîul Oltul şi la V. cu comuna Mănăstireni. E brăzdată de dealurile: Petrişul, al-Pîrîului, Rogozul, Curmătura, Arsanca, Căprăreaţa şi Valea-Neagră şi e udată la E. de rîul Oltul şi de văile: Boalca şi Arsanca.

Mihăeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşi nume, pl. Rîurile, jud. Muscel, situat pe malul drept al Rîului-Tîrgului.

Aci este reşedinţa comunei.

Are o populaţie de 200 locuitori; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl; o şcoală mixtă, frecuentată de 44 elevi şi 2 eleve.

In partea de V., are 3 rînduri de dealuri mari, acoperite cu păduri.

Mihăeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Albeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţie de 352 locuitori.

Mihăeşti, *sat,* pe moşia Rotopăneşti, jud. Suceava, com. Brădăţelul. Aşezat parte pe ţărmurile pîrîului Brădăţelul, parte pe coasta dealului Rădiul, are o populaţie de 117 familii, saŭ 514 suflete: 263 bărbaţi şi 251 femei, din cari 136 contrib.

Vatra satului ocupă 11 fălci şi 45 prj.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de fraţii Mihail şi Ioan în 1785, formînd o parohie cu satul Rotopăneşti, a căruia şcoală serveşte şi Mihăeştilor.

Improprietăriţi în 1864 sunt: 37 fruntaţi, 32 pălmaşi şi 5 codaşi (cu cîte 12 prj.), stăpînind 239 fălci şi 45 prj.

Drumuri sunt: la Rotopăneşti (1200 m.) şi la Burghineşti (2 kil.).

Intr'un ispisoc, din 6973, Aprilie 11, de la Stefan Voevod se dă Mitropoliei Moldovei satul Mihăeşti cu mori, iproci, etc. In 7011, Aug. 27, prin alt ispisoc, tot de la Ştefan-Vodă, se întăreşte stăpînirea Mitropoliei Moldovei pe satul Mihăeşti. Deci vechimea satului Mihăeşti întrece epoca lui Ştefan-cel-Mare.

Mihăeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mihăeşti, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s. Are o populaţie de 358 locuitorĭ şi o biserică cu următoarea inscripţie:

«Această sfîntă şi Dumnezeească biserică ce se prăznueşte hramul Sf. Nicolae ce e pe moşia Sf. Episcopiĭ, din temelie se cunoaşte a fi de D-luĭ . . . (lipseşte) şi primind la dărăpănare, din Dumnezeeasca îndemnare s'a sculat d-luĭ Barbu Pleşoianu şi cu d-luĭ Ion Postelnicu, cu toată cheltuiala d-lor de aŭ făcut tîmpla de zid şi aŭ zugrăvit de tot biserica pe din năuntru, împodobind-o cu toate odoarele, în zilele prea înălţatuluĭ Domn Ioan Gheorghe Caragea Voevod, fiind Rîmniculuĭ Episcop Prea O. Sf. Sa părintele Galanteon, 1814, Maiŭ 29.»

Aci e reşedinţa primărieĭ şi şcoala. Cade în partea de N.-V. a comuneĭ.

Mihăeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Muscel, pl. Rîurile, căt. Mihăeşti, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie, 1887. Se află între staţiile Stîlpeni (6.8 kil.) şi Furnicoşi (5.3 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului Mării: 406.52 m. Venitul acesteĭ staţii pe anul 1896 a fost de 39878 leĭ, 20 banĭ.

Mihăeşti, *moşie* a statuluĭ, situată în com. Mihăeşti, pl. Oltul-d.-s., fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul; se arendează cu 19012 leĭ anual, afară de Reboca, care s'a vîndut de vecĭ.

Mihăeşti, *pădure,* în întindere de 240 hect., pe proprietatea statuluĭ Cilceasca, jud. Muscel, com. Mihăeşti, pl. Rîurile, pendinte de mănăstirea Cîmpulung.

Mihăeşti-de-Jos (Busca), *com. rur.,* jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situată pe pîrîul Călmăţuiul (ramura a 2-a), la 53 kil. de capitala judeţuluĭ, şi la 25 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 1270 locuitorĭ, din carĭ 257 contribuabilĭ; 2 bisericĭ: una, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de locuitorĭ la aniĭ 1874—78, deservită de 2 preoţĭ şi a doua la cimitirul comuneĭ; o şcoală, frecuentată de 19 copiĭ.

Se zice că această comună s'a înfiinţat pe proprietatea sa, de Costache Cămărăşescu, pe la anul 1800. In vechime s'a numit şi Rusăneşti.

S'aŭ împroprietărit după legea din 1864, 244 locuitorĭ, pe 1200 hect. din proprietatea d-luĭ T. Cămărăşescu.

Vite sunt: 130 caĭ, 115 ĭepe, 366 boĭ, 15 vacĭ, 20 capre, 2000 oĭ şi 600 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de 3100 hect., din carĭ 45,75 hect. viĭ.

Comerciul se exercită de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 6200 şi la cheltuelĭ, de 4700 leĭ.

Com. Mihăeşti-d.-j. se leagă: la N., printr'o şosea comunală cu Mihăeşti-d.-s.; la S., cu Băseşti din jud. Teleorman; la V., cu Radomireşti, şi la S.-E. cu Roşiori, prin şoseaua judeţeană Caracal-Roşiori.

E străbătută de la N. la S., de pîrîul Călmăţuiul. Pe dealurile care se află de o parte şi de alta a Călmăţuiuluĭ sunt aşezate viile locuitorilor şi izlazul pentru vite. La E. de comună se află o măgură, numită Măgura-Mare, pe lîngă care trece un drum, numit Drumul-Tătarilor.

Din malul stîng, s'a surpat în anul 1861, Dealul-Călmăţuiuluĭ, pe o întindere însemnată, şi de atuncĭ se numeşte Malul-Surpat. Se învecineşte la N. cu Mihăeşti-d.-s., la E. cu Măldăeni şi la S. cu Raţa, amîndouă în judeţul Teleorman, şi la V. cu com. Poiana.

Mihăeşti-de-Sus, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situată pe pîrîul Călmăţuiul şi pe dealurĭ, la 15 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 24 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Mihăeşti-d.-s. şi Coneşti.

Are o populaţie de 1428 locuitorĭ (794 bărbaţĭ şi 634 femeĭ), din carĭ 265 contribuabilĭ; o biserică, în căt. Coneşti, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Copiiĭ din sat urmează la şcoalele din căt. Mihăeşti-d.-j. şi Roşiori.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 108 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 450 hect. La Coneşti, maĭ toţĭ locuitoriĭ sunt moşnenĭ, avînd 850 hect.

Vite sunt: 383 boĭ, 89 vacĭ, 24 bivolĭ, 59 caĭ, 1455 oĭ şi 260 rîmătorĭ.

Teritoriul com. se întinde pe o suprafaţă de 1350 hect., din carĭ 35 hect. ocupate de viĭ.

Pămîntul de cultură e maĭ mult şes, prea puţin ondulat de cîte-va vălceluşe; e maĭ mult negru şi bogat în vegetaţie.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ şi la cheltuelĭ de 10362,40 leĭ.

Este legată la N., printr'o şosea vecinală cu com. Seaca-Belciugata, şi la S., la 1/2 kil., cu com. Mihăeşti-d.-j.

Pîrîul Călmăţuiul străbate comuna de la N.-V. la S.-E., iar de amîndouă părţile se ridică malurile luĭ în formă de dealurĭ, unde sunt situate viile, ţarinile şi izlazul de vite.

Mihăeşti-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situat

pe apa Călmăţuiul şi pe dealurĭ. E reşedinţa comuneĭ şi are o populaţie de 980 locuitorĭ, din carĭ 108 împroprietăriţĭ după legea rurală, cu 450 hect. arabile.

Locuitoriĭ posedă: 279 boĭ, 50 vacĭ, 15 bivolĭ, 14 caĭ, 1274 oĭ, 22 capre şi 165 rîmătorĭ.

Mihăiasa, *fost sat,* desfiinţat de vr'o 20 de anĭ, judeţul Botoşani, pl. Ştefăneşti, com. Ringhileşti, pe valea Mihăiasa, în partea de V. a moşieĭ statuluĭ Ciornohalul.

Mihăileanca, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Zilişteanca, căt. Slobozia; are cam 42 hect., din carĭ: 22 hect. arabile şi 12 hect. pădure şi vie, proprietate a moşnenilor Mihăileştĭ.

Mihăileni, *orăşel,* al treilea în privirea vechimeĭ, judeţul Dorohoiŭ.

Fondaţia luĭ datează după luarea Bucovineĭ. S'a înfiinţat de proprietarul Mareş, sub Domnirea luĭ Alexandru C. Moruzzi Vodă.

Numirea o are după numele organizatoruluĭ şi proprietaruluĭ săŭ Mihail Grigore Sturdza-Vodă care, în urma hotărîreĭ obşteşteĭ adunărĭ, a dat hrisovul din 1837, prin care hotărî a se părăsi vechea numire ce-ĭ se da: de uniĭ Tîrgul-Vlădeni, de alţiĭ Tîrgul-Noŭ, şi de a se numi în viitor Mihăileni.

Secţionarea tîrguluĭ este făcută în mahalalele: albă, albastră, galbenă, neagră, roşie şi verde. Stradele traversînd tîrgul pe 5 locurĭ paralele între ele, de la E. spre V., şi pe alte 5 locurĭ tot paralele între ele, de la N. spre S., întretăindu-se între dînsele şi formînd marĭ patrate, sunt îndestulătoare circulaţieĭ. Toate sunt bine aliniate, şi mare parte sunt şoseluite. Cea maĭ însemnată este Strada Principală, numită din vechime Strada-Domnească întretae tîrgul în lung, de la Bariera Botoşani, la Bariera-Trecătoare, şi face parte din calea naţională Botoşani-Mihăileni.

Populaţia tîrguluĭ este de 1260 locuitorĭ, din carĭ 376 creştinĭ de diferite riturĭ şi naţiunĭ şi 884 Evreĭ.

Biserica, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ, 1 diacon, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ, este de zid, spaţioasă, făcută la 1842, cu cheltuiala proprietaruluĭ tîrguluĭ Mihăileni, Gr. Sturdza-Vodă, sub direcţiunea Banuluĭ Mihalache Mavrodin; este cam în centrul tîrguluĭ, înconjurată cu parapete de lemn şi plantaţie de arborĭ, făcută de cîţĭ-va notabilĭ cetăţenĭ localĭ, şi întreţinută din veniturile caseĭ comunale. Maĭ sunt în orăşel: 1 sinagogă mare, în care se fac toate ceremoniile; 8 şcolĭ de rugăciunĭ; 4 belferiĭ pentru copiĭ maĭ marĭ şi 6 pentru ceĭ maĭ micĭ.

Este capitala plăşeĭ Berhometele. Aci se află: reşedinţa subprefectureĭ, a judecătorieĭ, a perceptorieĭ, biuroul vamal al trecătoareĭ Mihăileni-Sinăuţi; un biuroŭ telegrafo-poştal, al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 8737,02; sediul mediculuĭ de plasă, şi un depozit al regieĭ tutunuluĭ

Stabilimente culturale şi sanitare sunt: 1 şcoală primară, cu 4 clase pentru băeţĭ, cu 2 profesori şi frecuentată de 130 elevĭ, fondată de N. Christescu; 1 şcoală primară cu 4 clase, pentru fete, cu 2 institutoare şi frecuentată de 90 eleve, la care se învaţă şi felurite cusăturĭ, împletiturĭ şi broderie. Intreţinerea acestora se face de stat, com. şi din venitul fonduluĭ Christescu. Este un spital cu 12 paturĭ pentru bărbaţĭ şi femeĭ, întreţinut din spesele comunale şi judeţene.

Stabilimente industriale şi comerciale sunt: 1 farmacie, 1 moară de aburĭ cu 4 pĭetre; 2 valurĭ cu locomotivă; 1 săpunărie, 1 dubălărie; o lumînărie; maĭ multe ateliere de: croitorie, ciobotărie, blănărie, cojocărie, stolerie, rotărie, butnărie, fierărie, ş. a.

Eşirile şi întrările tîrguluĭ se fac pe la barierele: Botoşanilor, Vlădenilor, Sinăuţuluĭ şi a Trecătoareĭ.

Izlazul pentru păşunatul vitelor este de 286 hect., 44 ariĭ.

Aşezările locuitorilor sunt făcute cu dreptul de bezmenarĭ, în baza actuluĭ din 1839, ce stipulează drepturile şi datoriile între tîrgoveţĭ şi proprietar. Aceste îndatorirĭ reciproce s'aŭ observat până la 22 Aprilie 1857, cînd s'a renoit actul pentru 25 anĭ.

Infiinţîndu-se trecătoare aice şi aşezîndu-se autorităţile respective, se strămutară aci cîţiva neguţătorĭ şi locuitorĭ, al cărora număr spori apoĭ. In aşa împrejurare, proprietarul de atuncĭ, Mareş, în amintirea distrusuluĭ tîrg Vlădeni de maĭ nainte, ce era pe moşia cu acelaşĭ nume, care acum participă în moşia Pîrîul-Negru, scoase de la Alexandru Const. Moruzzi Vodă, hrisovul din 30 Maiŭ 1792, pentru înfiinţarea şi recunoaşterea tîrguluĭ acesta, ce era în formaţiune, prin continua adunătură de comercianţĭ şi alţĭ locuitorĭ.

Marele Logofăt Teodor Balş care devenise proprietar acestor locurĭ, ne avînd coboritorĭ, a donat averea sa luĭ Mihail Gr. Sturdza-Vodă, prin actul din

1840 şi pentru care ca recompensă căpătă titlul de Baş-Boer. Noul proprietar decise organizarea tîrguluĭ acesta. Apoĭ strămută în el reşedinţa acestuĭ judeţ, şi după alte dispoziţiĭ ce a maĭ luat, a trimes la 1842 pe inginerul Balberitz de a aliniat şi demarcat stradele, parcelînd locurile ce s'aŭ dat la tîrgoveţĭ; iar împărţirea unor aşa locurĭ şi aşezarea bezmenarilor s'a făcut prin Banul-Mihalache Mavrodin, persoană prudentă şi de mare încredere, ca reprezentant al Domnitoruluĭ Proprietar, la care a dat mult concurs şi prefectul de atuncĭ, Spătarul Nicolaĭ Iord. Bucşenescu.

Mihăileni, *trecătoare,* în Bucovina (Austria), şi biuroŭ vamal, jud. Dorohoiŭ; se află în marginea tîrguluĭ Mihăileni, la frontiera dintre Romînia şi Austria; a produs în anul 1896—97 un venit de 25249 leĭ, 65 banĭ.

Mihăileşti, *com. rur.*, în judeţul Buzăŭ, pl. Tohani, situată pe malul stîng al pîrîuluĭ Sărata, la 28 kil. de oraşul Buzăŭ.

Limitele sale sunt: la N., hotarele moşiilor din com. Cioranca: Movila-Banuluĭ şi Bugheni-Sărata; la E. hotarul moşieĭ Şopîrliga; la S., hotarul moşieĭ Glodeanul-Sărat (Cufuritul) şi la V. cu hotarele moşiilor Dulbanul şi Miroşi, pănă aproape de vărsătura văeĭ Năeanca în Sărata.

Suprafaţa sa este de 5214 hect., din care 4037 arabile, 12 pădure, 98 fineaţă, 659 izlaz şi 408 sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Mărgineanul-Misliĭ (stat), Doamna-Bălaşa, saŭ Răsturnaţi-Doamneĭ-Bălaşa (spitalul Brîncovenesc), Mărgineanul-Sărata, Doamna-Paraschiva saŭ Răsturnaţi-luĭ-Mişu şi Mihăileşti (particulare).

Terenul e şes, întrerupt de multe lacurĭ şi bălţĭ.

Comuna e formată din cătunele: Colţăneni, Mărgineanul şi Mihăileşti, cu o populatie de 1400 locuitorĭ, din carĭ 255 contribuabilĭ.

Are o şcoală în căt. Mihăileşti, frecuentată de 73 elevĭ şi 10 eleve; două bisericĭ, în cătunele Mihăileşti şi Mărgineanul, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul S-ţiĭ Mihail şi Gavril.

Cîrciumarĭ sunt 6.

Are o moară de aburĭ şi o stînă pe moşia Mărgineanul-Sărata.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, care se transportă, parte la gara Mizil, parte la Cilibia.

Căĭ de comunicaţie are: şoseaua judeţeană Buzăŭ-Urziceni şi alte drumurĭ naturale, care o pun în contact cu diferite comune şi maĭ cu seamă cu şoseaua vecinală Mizil-Glodeanul.

Vite sunt: 525 boĭ, 369 vacĭ, 52 viţeĭ, 155 caĭ, 246 ĭepe, 20 mînzĭ, 2050 oĭ, 28 capre şi 453 porcĭ.

Meseriaşĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 croitor şi 1 cizmar.

Inceputul com. nu se poate bine preciza; se ştie însă că cătunul Mărgineanul exista de aproape 300 anĭ, iar Mihăileşti şi Colţăneni de pe la 1830.

Mihăileşti, *com. rur.*, jud. Vlaşca, pl. Cilniştea, compusă din cătunele: Mihăileşti-d.-j., Mihăileşti-d.-s., Tufele, Băneasa şi Costieni; situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Argeşul, la extremitatea de E. a judeţuluĭ, despre Ilfov.

Se află la 20 kil. de Bucureşti, la 42 kil. de Giurgiŭ şi la 18 kil. de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ.

Comuna constitue singură o parohie cu numele de Mihăileşti.

Are o populaţie de 1892 suflete, din carĭ 385 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, cu 4 clase, condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 50 băeţĭ şi 11 fete.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3951 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3898 leĭ.

Mihăileşti, *cătun,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din comuna rurală Dobreşti.

Mihăileşti, *cătun,* al comuneĭ Valea-Musceluluĭ, jud. Buzăŭ, cu 30 locuitorĭ şi 7 case.

Mihăileşti, *cătun* de reşedinţă, al comuneĭ Mihăileşti, jud. Buzăŭ, cu 560 locuitorĭ şi 124 case.

Mihăileşti-de-Jos, *cătun,* pendinte de com. Mihăileşti, plasa Cilniştea, jud. Vlaşca, situată în josul cătunuluĭ Mihăileşti-d.-s., care e aşezat pe malul drept al Argeşuluĭ.

Are: o şcoală mixtă; o biserică de zid, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Aci se află un pod pe vase peste rîul Argeşiul.

Mihăileşti-de-Sus, *cătun,* pendinte de com. Mihăileşti, plasa Cilniştea, jud. Vlaşca, situat pe partea dreaptă a rîuluĭ Argeşul, şi lipit cu căt. Mihăileşti-d.-j.

Are o biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ Constantin şi Elena, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ; un han.

Aci se află primăria.

Mihăilețul, *munte,* jud. Suceava, între comunele Șarul-Dorneĭ și Dorna. Acoperit cu pădure.

Mihăilețul, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvorește de la Apa-Acră, de sub Piciorul-Scurt, și se varsă la Coverca, în Călimănelul.

Mihăița, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., la 14 kil. de Craiova și la 30 kil. de reședința plășeĭ, Filiași.

Situată pe loc șes, pe malul drept al Jiuluĭ și la poalele Dealuluĭ-Roțeĭ.

Se învecinește la N. cu com. Coțofeni-din-Dos; la S., cu com. Breasta; la V., cu com. Predești; iar la E., cu comunele Ișalnița și Almăjelul.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Poroina, avînd în comună o înălțime de 200 m., și acoperit cu fîneață, pădurĭ și viĭ.

In comună se găsesc cîte-va bălțĭ între carĭ: Ochiul-luĭ-Galben, cu o suprafață de 35 m., Balta-Gîldaea, Balta-Sfîntă, Bîrvăreața și Marița. Balta Gîldaea se scurge în Balta-Sfîntă, aceasta în Ochiul-luĭ-Galben și împreună în Jiul-Vechiŭ.

Se zice că la anul 1830 un oare-care Mihăiță, ar fi clădit case pe acest loc, apoĭ alțiĭ l-aŭ urmat și ast-fel se puse începutul comuneĭ Mihăița.

Se compune din două căt.: Mihăița, care este și cătun de reședință, și Potmelțul.

Mult timp reședința comuneĭ a fost în com. Coțofeni-din-Dos, până la anul 1874.

Are o populație de 1036 suflete; două bisericĭ, unul în cătunul Mihăița cu hramul Sf. Paraschiva, iar a doua în cătunul Potmelțul, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, ce funcționează de la anul 1886, condusă de o învățătoare și frecuentată de 44 băețĭ și 31 fete; 3 cîrciumĭ; 1 moară cu aburĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 4406 pog., din carĭ: pămînt arabil 2272 pog., fîneață 251 pog; izlaz 262 pog.; lac și teren sterp 16 pog.; pădure 3017 pog.

Moșia Mihăița are o suprafață de 1424 pog. pămînt arabil și aduce un venit de 36000 leĭ. Aparține d-luĭ D. A. Guran.

Pădurile: Potmelțul, cu o suprafață de 179 hect., aparținînd d-neĭ Eufrosina I. Suliotu, Mihăița, cu o suprafață de 625 hect. aparținînd d-luĭ D. A. Guran, sunt populate cu cer, ulm, frasin, jugastru și gîrniță, care predomină.

Viile se găsesc pe moșia locuitorilor și a proprietarilor; produc vin roșu și alb.

Transportul se face cu carele pe calea comunală.

Comuna este străbătută de o cale comunală vecinală și de două căĭ comunale.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2330,48 leĭ și la cheltuelĭ, de 2236,76 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 134 vite marĭ cornute, 49 oĭ, 22 caĭ.

Mihăița, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăiță. Aci este reședința primărieĭ. E populat de 831 suflete, din carĭ 431 bărbațĭ și 400 femeĭ. Locuesc în 174 case. Are o școală mixtă, ce funcționează din 1886; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

Mihăița, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăița; aparține d-luĭ D. A. Guran și are pe dînsa pădure și o moară cu aburĭ.

Mihăița, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mihăița, de 625 pog. Aparține d-luĭ D. A. Guran, și e populată cu ceri, stejarĭ, ulmĭ, frasinĭ și gîrniță, care predomină.

Mihălășeni, *sat,* jud. Botoșani, pe partea de S.-E. a dealuluĭ, ce se prelungește în stînga Bașeuluĭ, până în valea Hodoroaia, în centrul com. Brăteni.

Are o suprafață de 2341 hect. și o populație de 145 familiĭ, saŭ 570 suflete, din carĭ 195 contribuabilĭ.

Aci este reședința primărieĭ comuneĭ Brăteni.

Are o biserică, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 40 elevĭ; 1 cîrciumă; 2 morĭ de apă.

Vite sunt: 200 boĭ și vacĭ, 175 caĭ, 1420 oĭ, 140 porcĭ.

In apropiere de Mihălășeni a fost satul Serafinești, care s'a desființat, locuitoriĭ așezîndu-se în Mihălășeni.

Mihălceni, *numire vechie* a *cătunuluĭ* Vîjîitoarea, din com. Mărtinești, jud. R.-Sărat, numită ast-fel pentru că maĭ înainte aparținea comuneĭ Slobozia-Mihălceni.

Mihălceni-Slobozia, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j. Vezĭ Slobozia - Mihălceni, com. și căt.

Mihoaia, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Tîrgul, jud. Tutova; izvorește din pădurea Iepureni de lîngă căt. Bursuci, curge de la V. spre E. și se varsă în pîrîul Elanul, la E. de căt. Hănăseni.

Mihoreni-Balș, *sat,* pe moșia cu același nume, com. Tureatca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, cu 71 familiĭ, saŭ 282 suflete.

Proprietatea acesteĭ părțĭ din

trupul întreg al moşieĭ Mihoreni, este a familieĭ Balş; din vechime a fost a M-reĭ Horceca, din Bucovina, pănă la 1785, cînd se vîndu întreg trupul moşieĭ, divizată astăzĭ în Mihoreni-Balş şi Mihoreni-Stavrat, de pe com. Buda, pl. Herţa.

Sătenii împroprietărițĭ aŭ 199 hect. 48 arii pămînt; proprietatea moşieĭ are 213 hect., 40 ariĭ, cîmp şi 71 hect., 61 ariĭ, pădure.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Bucovina, Stoeneşti, Culiceni, Tureatca şi Mogoşeşti.

Mihoreni-Stavrat, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu 75 familiĭ, saŭ 273 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-lor C. Stavrat şi Năstase Brăescu.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavriil, de lemn, făcută în 1780 de Dim. Brăescu şi Costa Volcinschi.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 127 hect. pămînt, ĭar proprietariĭ, 415 hect., 34 ariĭ cîmp, şi 57 hect. 29 ariĭ pădure.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Mogoşeşti, Beceşti, Tureatca şi Bucovina.

Mihuteşti, *mahala,* în com. rur. Satrucul, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Mijarca, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Fîntîna-Domnească.

Mijaţi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Lăpuşata, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 243 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1842. Este situat la 2 kil. de căt. Săruleşti, reşedinţa cu şcoala.

Mijea, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1150 hect., pendinte de com. Morani, pl. Filipeşti, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile Gruiul (750 hect.) şi Ghirdoveni (650 hect.), formează pădurea Moreni.

Mijloceni, *trup de moşie* răzăşească, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com Oancea.

Mijlocul, *plasă,* în partea de S. a jud. Fălciŭ, mărginită la N. cu plăşile: Crasna şi Prutul; la S., cu jud. Tutova; la E., cu pl. Prutul şi la V., cu jud. Tutova, de care se desparte prin apa Bîrladuluĭ.

Este formată din următoarele 22 comune:

1. *Bărboşi,* cu satele: Bărboşi şi Tăetura-Bărboşi, în partea de N.
2. *Băşeşti,* cu satul Băşeşti, la mijlocul plăşeĭ.
3. *Deleni,* cu satele: Deleni, Golăşei şi Talaba, în partea de Nord.
4. *Dodeşti,* cu satul Dodeşti, la mijloc.
5. *Găgeşti,* cu satele: Găgeşti, Giurcani, Grozeşti şi Peicani, în partea de jos a plăşeĭ.
6. *Grumăzoaia,* cu satul Grumăzoaia, la N.
7. *Guşiţei,* cu satul Guşiţei, la mijloc.
8. *Hoceni,* cu satele: Hoceni, Hoceni-Tîrguşor, Tomşa şi Şişcani-Boereşti, în partea de N.
9. *Hurduji,* cu satele: Hurduji-Boereşti şi Hurduji-Răzeşi, la mijloc.
10. *Jigălia,* cu satele: Jigălia şi Răşcani, în partea de jos a plăşeĭ.
11. *Mălăeşti,* cu satele: Mălăeşti, Poşta-Elanul şi Tupilaţi, la mijloc.
12. *Oţeleni,* cu satele: Oţeleni şi Bagăul, la N.
13. *Şchiopeni,* cu satul Şchiopeni, la N.
14. *Stoeşeşti,* cu satul Stoeşeşti, în partea de jos.
15. *Şişcani,* cu satul Şişcani, la N.
16. *Şuletea,* cu satul Şuletea, în partea de jos.
17. *Tămăşeni,* cu satul Tămăşeni, în partea de jos.
18. *Ţiful,* cu satele: Micleşti şi Ţiful, în partea de jos.
19. *Urdeşti,* cu satele: Cîrpeşti, Odaia-Sîrbilor, Pogăceni, Popeni, Urdeşti şi Urdeşti-Tîrguşor, în partea de jos.
20. *Urlaţi,* cu satele: Plotoneşti şi Urlaţi.
21. *Viltoteşti,* cu satele: Văleni şi Viltoteşti, în partea de jos.
22. *Vutcani,* cu satul Vutcani, la mijlocul plăşeĭ.

Teritoriul plăşeĭ este deluros şi în mare parte acoperit cu pădurĭ.

Este brăzdat de maĭ multe văĭ, prin carĭ curg un număr de pîraie, ce se varsă, unele spre V., în rîul Bîrladul, şi altele spre E., în pîrîul Elanul.

Pîrîul Elanul face hotarul despărţitor, de la N. la S., între această plasă şi pl. Prutuluĭ.

Sunt multe livezĭ şi viĭ, maĭ cu seamă prin satele răzăşeştĭ.

Pădurile sunt abundente în lemnăriĭ de tot felul.

Plasa Mijlocul, unită cu pl. Prutul, se administrează de către un sub-prefect.

Reşedinţa ambelor plăşĭ este în tîrguşorul Fălciŭ.

Mijlocul, *plasă,* în judeţul Olt.

Se mărgineşte la N. cu pl. Vedea-d.-j., printr'o linie cercuită, care începe de la limita jud., trece pe lîngă com. Gueşti, Optaşi, Negreni şi se termină la E. de pl. Oltul-d.-j. La S. se mărgineşte cu pl. Siul-d.-s. şi

Şerbăneşti; la E, cu jud. Argeş, de care se desparte prin rîul şi dealurile rîului Vedea, iar la V., cu pl. Oltul-d.-j.

Afară de rîul Vedea, care udă partea de V. a plăşeĭ, maĭ este străbătută de rîurile Plapcea şi Negrişoara, care se varsă în rîul Vedea, avînd un curs regulat.

Terenul plăşeĭ Mijlocul este maĭ ridicat către V. şi merge înclinîndu-se în partea de E.

Calea ferată Piteşti - Slatina străbate partea din centru a plăşeĭ Mijlocul. Afară de această are numaĭ şosele comunale şi vecinale, carĭ leagă comunele între ele.

Plasa Mijlocul cu reşedinţa în com. Buzeşti coprinde 11 comune rurale: Bălţaţi, Birceul, Buzeşti, Corbul, Florul, Icoana, Optaşi, Potcoava, Sineşti, Ursoaia şi Valea-Merilor.

Are 8 şcoale.

Mijlocul (De-Sus-), *plasă*, în partea despre N.-E. a judeţuluĭ Neamţu, aşezată pe văile: Moldoveĭ, Neamţuluĭ, Topoliţeĭ, maĭ mult în regiunea cîmpenească, de cît în partea muntoasă a judeţuluĭ.

Se mărgineşte la E. cu jud. Roman, de care în parte (până în dreptul com. Uscaţi), se desparte prin rîul Moldova, iar de aci prin limitele naturale ale satelor: Valea-Albă (com. Uscaţi), Chiliile, Talpa, Omiceni (com. Talpa), Ruginoasa (com. Bozieni), Climeşti, Micşuneşti (com. Budeşti Ghicăĭ); la S., cu pl. Piatra-Muntele, trecînd linia de hotar din S. de satele Tărăţeni şi Cujbeni (com. Pipirigul, marginea jud. Suceava), pe culmea munteluĭ Petru-Vodă, tăind muntele Domesnicul, maĭ sus de izvorul pîrîuluĭ Crăcăul şi prelungindu-se de-alungul culmeĭ Măgura-Văraticuluĭ, printre satele Valea-Arinilor (com. Bălţăteşti) şi Crăcăoani, apoĭ pe culmea dealuluĭ Grindăul, dintre satele Bălţăteşti şi Grindăoani, scoborînd spre S., între satele Grindăoani şi Grumăzeşti, apoĭ pe la S. satuluĭ Poeni (com. Uscaţi), Unghiul, Dragomireşti, Mastacănul (com. Dragomireşti), pe la E. satelor Ghigoeşti (com. Şerbesti), la V. satuluĭ Hîrtopul, Măximeşti (com. Bîrgăoani), şi limita com. Mărgineni. La S. se limitează cu pl. Bistriţa; la N., cu jud. Suceava.

Este formată din plăşile unite: Bistriţa-d.-s. şi Mijlocul, cuprinzînd la un loc 19 com. (18 rurale şi 1 urbană) şi anume:

1. *Pipirigul*, cu cătunele: Pipirigul, Plutonul, Băboeşti, Agăpeni, Cujbeni, Dolheşti, Piţilăgeni şi Tărăţeni, în partea de N.-V. a plăşeĭ, între pl. Piatra-Muntele şi jud. Suceava.

2. *Vînători*, cu cătunele: Vînători, Nemţişorul, Condreni, Drebuţa, Todiriţeni, Lunca şi comunităţile religioase: Mănăstirea-Neamţuluĭ, Secul, Schitul-Sihlea, Sihăstria, Vovidenia şi Procovul, în partea de N. a plăşeĭ, între pl. Piatra-Muntele şi jud. Suceava.

3. *Neamţul*, com. urb., cu mahalalele: Berăria, Boiştea, Haralambie, Pîrîul-Ursuluĭ, Pometea, Prundul şi Ţuţueni, în centrul pl. şi între comunele Humuleşti, Vînători, Răuceşti şi Petricani.

4. *Răuceşti*, cu cătunele: Răuceşti, Sîrbi, Oglinzi, Ghebeni, Lebeda, Munteni, Redeni, Suzeni, Trohineşti şi Aprodul-Purice, în partea de N. a pl., între com. Neamţul, Petricani, Timiseşti şi jud. Suceava.

5. *Petricani*, cu cătunele: Petricani, Tărpeşti, Petricani-d.s. (Petricani-Agapieĭ), Curechiştea-d.-j., Slobozia, Ţolicea, Boiştea, Graşi, Blebea (Schitul-Măneşti), Fabrica, Ingăreşti (Sileni), Julfeni (Lieşti), Mîneşti, Plopi, Schitul şi Tîrgul-Noŭ, în centrul pl., între com. Humuleşti, Neamţu, Răuceşti, Timişeşti, Uricheni, Păstrăveni, Grumăzeşti şi Filioara.

6. *Timişeşti*, cu cătunele: Timişeşti, Preuteşti, Buzaţi, Ungheni şi Dezrobiţi, în partea de N.-E. a pl., între com. Răuceşti, Petricani, Păstrăveni şi jud. Suceava.

7. *Humuleşti*, cu cătunele: Humuleşti, Ocea (Ghermăneşti-Oanceĭ), Topoliţa, Bejani, Deleni şi Ţolicea, în centrul pl., între com. Neamţul, Vînători, Filioara, Grumăzeşti şi Petricani.

8. *Filioara*, cu cătunele: Filioara, Agapia, Văraticul, Cehlăeşti, Filorul, Gropile, Pîrîul-Tîrnoveĭ, Zembeşti şi comunităţile religioase: mănăstirea Văraticul, Agapia şi Agapia-Vechĭe, în centrul plăşeĭ, între com. Vînători, Bălţăteşti, Humuleşti şi Grumăzeşti.

9. *Bălţăteşti*, cu cătunele: Bălţăteşti, Mitocul-luĭ-Bălan, Valea-Arinilor şi Valea-Seacă (Valea-Albă), în centru şi partea sudică a plăşeĭ, între com. Hangul, Vînători, Filioara şi Crăcăoani.

10. *Grumăzeşti*, cu cătunele: Grumăzeşti, Arsineşti, Curechiştea, Hotarul, Joseni, Măceşti, Ruseni, Urşi şi Hiza, în centrul pl., între com. Petricani, Crăcăoani şi Păstrăveni.

11. *Uricheni*, formată din o singură cătună, în partea de E. a pl., între com. Petricani şi Păstrăveni.

12. *Păstrăveni*, cu cătunele: Păstrăveni, Rădeni, Davideni, Spieşti, Fundătura, Ţibucani-d.-j. şi Schitul-Ţibucanilor, în partea de E. a pl., spre mar-

ginea despre jud. Roman și Suceava, între com. Timisești, Uscați, Uricheni și Grumăzești.

13. *Uscați*, cu cătunele: Uscați, Războeni, Borșești, Marginea, Poenile, Totoești, Lela, Drămești, în partea de E. și centru a pl., între com. Talpa, Dragomirești și Păstrăveni.

14. *Talpa*, cu cătunele: Talpa (Șerbești-luĭ-Talpă), Hlăpești, Negoești, Tăetura (Tăetura-Borșeni), Homiceni, Chilia și Crăești, în partea de E. a com., spre marginea jud. Roman, între com. Uscați, Bîrgăoani și Bozieni.

15. *Dragomirești*, cu cătunele: Dragomirești, Unghiul, Tîmpești, Mastacănul, Bornișul (Arămoaia), Negoești, în partea de S. a pl., între com. Uscați, Cîrligi și Bîrgăoani.

16. *Bîrgăoani*, cu cătunele: Bîrgăoani, Ghilăești, Bălănești, Breaza, Certieni, Dirloaga, Maximești și Vlădiceni, în partea de S. a plășeĭ, între com. Șerbești, Mărgineni, Bozieni și Talpa.

17. *Bozieni*, cu cătunele: Bozieni (tîrg) și Ruginoasa, în partea de E. a pl., între com. Talpa, Bîrgăoani și Budești-Ghicăi.

18. *Budești-Ghicăĭ*, cu cătunele: Budești-Ghicăĭ, Făurei, Climești, Micșunești și Tatomirești, în partea de S. a plășeĭ, spre hotarul jud. Roman, între com. Bozieni, Mărgineni și Bîrgăoani.

19. *Mărgineni*, cu cătunele: Mărgineni, Hoisești, Itrinești și Hîrțești (Deleni și Vîrleni nu maĭ există ca sate), în partea de S. a pl., între pl. Piatra-Muntele, pl. Bistrița, jud. Roman, com. Dochia.

Teritoriul acesteĭ plășĭ prezintă două regiunĭ: muntoasă și deluroasă; linia despărțitoare între ele ar fi aceea dusă de la satul Bălțătești, spre V. de satul Filioara, pe la mănăstirea Secul, Cetatea-Neamțul, spre Baia (jud. Suceava).

Piscurile de munțĭ din această plasă sunt maĭ puțin remarcabile de cît acele din pl. Bistrița și ramurile cele maĭ importante vin în zona cuprinsă la S. de cursul pîrîuluĭ Ozana, până spre hotarul pl. Piatra-Muntele, între șoseaua jud. Piatra-Roman și jud. Suceava, iar la N. de cursul acestuĭ pîrîŭ sunt numaĭ ramificațiunile munteluĭ Hălăuca.

Cele maĭ principale piscurĭ sunt: Cotnărelul, Petru-Vodă, Pleșa, Procovul, Domesnicul, Stînca-Căprioarelor, Brădițelul, Osoiul, Vîrful-Fagilor, Sihlea, Ciungi, Dealul Mare, Ceardacul, Fundul-Româneseĭ, Corogeni, Grindăul, Palanca, Măgura și Oglinzi.

Dintre rîurĭ: Moldova; dintre pîraie, toate apele carĭ formează marele basin al Moldoveĭ și anume: Rișca (cu afl.), Neamțul (cu Nemțișorul, Ozana și sub-afluenții), Topolița și Valea-Albă (cu afl.), Vlădiceni, Tatomirești, Mărgineni (aceste din urmă, împreună, se varsă în rîul Bistrița).

Este de observat că, în general, panta de inclinațiune a apelor, ce udă această plasa, este de la V. la E.

Agricultura se face pe o întindere de 39004 hect., 39 ariĭ.

Imașul vitelor are o întindere de 2589 hect. 10 ariĭ.

Industria e mult maĭ bine reprezentată în această plasă de cît în pl. Bistrița; numărul fabricelor de țesut fac singurul renume orașuluĭ Neamțu, mănăstirelor Văratecul și Agapia.

Are o populație de 9922 familiĭ, saŭ 43420 suflete.

Ape minerale sunt la: Bălțătești, Oglinzi (stațiunĭ balneară) și Mănăstirea-Neamțul.

Căile de comunicație sunt: șoseaua Bălțătești-Neamțu-Oglinzi-Fălticeni (continuarea șoseleĭ Piatra-Neamțu); șoseaua Neamțu-Mosca (jud. Suceava), mergînd paralel cu pîrîul Neamțu, până la vărsarea acestuia în rîul Moldova; șoseaua Piatra-Bozieni (continuare a șoseleĭ Piatra-Roman); șoseaua Dragomirești-Tupilați (continuare a șoseleĭ Girovul-Tupilați); șoseaua Humulești - Mănăstirea-Neamțu și Pipirigul.

Mijlocul, *plasă*, jud. Vasluiŭ, numită ast-fel de la pozițiunea ce ocupă în centrul județuluĭ. Se întinde de la N. spre S., din marginea jud. Iași, până în marginea orașuluĭ Vasluiŭ. Situată pe culmile dealurilor și văile ce se întind între pîraiele: Rebricea și rîul Bîrladul, la dreapta Dobrovățul și Vasluețul, la stînga.

Se mărginește la N. cu jud. Iași; la S., cu orașul Vasluiŭ; la E., cu pl. Crasna și la V., cu plășile: Fundurile și Stemnicul.

Este formată din 11 comune:

1. *Bereasa*, cu satele: Bereasa, Bolați, Boțoaia, Cîrlești și Rășcani.

2. *Bodești*, cu satele: Bodești, Borosăști, Rădiul, Dămăcușul, (Petrești), Scînteia, Tîrgușorul, Borosăști, Tufești-d.-j. și Tufești-d.-s.

3. *Codăești*, cu satele: Codăești (sat și tîrgușor) și Șerbotești.

4. *Dănești*, cu satele: Cioriţa, Dănești Golieĭ și Dănești-Răzeșĭ.

5. *Ferești*, cu satul Ferești.

6. *Mircești*, cu satele: Mircești și Rădiul.

7. *Șurănești*, cu satele: Dracșani, Ghergheleul și Șurănești.

8. *Tăcuta,* cu satele: Cujba, Focşoaea, Pripoarele, Protopeşti, Ruteni şi Tăcuta.

9. *Telejna,* cu satele: Butucăria, Ciofeni, Cbioaea, Tătărani, Telejna-d.-j. şi Telejna-d.-s.

10. *Valea-Rea,* cu satele: Moara-Domnească, Rotăria-d.-s. şi Valea-Rea.

11. *Zăpodeni,* cu satele: Rotari-d.-j., Rotari-d.-mj. şi Zăpodeni.

Această plasă este deluroasă pe toată întinderea eĭ. Are maĭ multe culmĭ, carĭ toate pleacă din dealul Bordea, ce face hotarul între jud. Iaşi şi Vasluiŭ. Ast-fel e culmea dintre pîraĭele: Dobrovăţul şi Cuţigna, care se termină din jos de Tăcuta; culmea dintre pîrîul Cuţigna şi Rebricea, care fiind întretăiată de alte pîraĭe, formează diferite alte culmĭ şi văĭ, carĭ toate se termină din jos de oraşul Vasluiŭ, la confluenţa pîrîuluĭ Vasluețul cu rîul Bîrladul; unele pe partea dreaptă în şesul Bîrladuluĭ, altele pe stînga, în valea pîrîuluĭ Vasluețul.

Poziţiunea deluroasă a plăşeĭ face ca terenul eĭ să fie udat de un număr mare de pîraie şi pîrîiaşe ce se strecor printre văile acestor dealurĭ; osebit se găsesc ĭazurĭ marĭ şi micĭ.

Partea de N. a plăşeĭ este maĭ rece, fiind dealurile maĭ înalte şi acoperite cu pădurĭ; partea de S. e maĭ cîmpeană, avînd şi o cultură maĭ întinsă de cereale.

Reşedinţa plăşeĭ este în tîrguşorul Codăeşti.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură se maĭ ocupă şi cu cultura viilor şi a livezilor, ce sunt maĭ multe în partea de mijloc a plăşeĭ.

Intinderea teritoriuluĭ e de 35865 hect.

Are o populaţie de 3818 familiĭ, saŭ 13973 suflete; 28 bisericĭ, deservite de 20 preoţĭ şi 29 eclesiarhĭ; 11 şcoale, frecuentate de 393 elevĭ şi 56 eleve.

Vite: 7118 vite marĭ cornute, 14 bivolĭ, 1008 caĭ, 14351 oĭ, 103 capre, 1526 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 1460 stupĭ cu albine.

Mijlocul, *sat,* cu 82 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Moşneni.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păroşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, cu o populaţie de 395 locuitorĭ.

Are o biserică cu următoarea inscripţie:

Zidită în zilele Inălţatuluĭ Impărat Alexandru Pavlovicĭ, la leatul 1807, prin osteneala şi toată cheltuiala robilor luĭ D-zeŭ: Ereŭ George, Ereŭ Badea, Eriţa Maria, Eriţa Stanca, şi cu fiiĭ lor. Şi s'aŭ înfrumuseţat şi cu zugrăveala, după cum se vede, ca să fie spre pomenire veşnică la tot neamul lor, acum în zilele Luminatuluĭ Domn Ioan G. Caragea Voevod, la leatul 1817, cu blagoslovenia Sfinţituluĭ Episcop şi stăpîn al nostru, Ioan Argeşianu.

Mijlocul, *cătun,* pendinte de com. Potcoava, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe malul stîng al gîrleĭ Plapcea. Are 468 locuitorĭ şi o biserică zidită la anul 1855, de Diaconul Toloş.

Aci se află localul de primărieĭ şi şcoala comuneĭ.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 190 locuitorĭ şi o biserică, fondată la anul 1861.

E udat de rîul Cerna la S., de Lovişteanca şi Valea-Sălciĭ dela N. la S.

E brăzdată de dealurile Cerna şi Nisipi.

Aci e reşedinţa com. rur. Nisipi. Cade în centrul comuneĭ.

Mijlocul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Stăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 259 locuitorĭ: 129 bărbaţĭ, 130 femeĭ. Cade în partea din mijloc a comuneĭ.

Are o biserică şi o şcoală.

Mijlocul, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Dejoiul, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 120 locuitorĭ. Aci e reşedinţa primărieĭ. In partea de V. a acesteĭ mahalale, e Dealul-Mare, care în toată întinderea luĭ s'a surpat la 1874.

Mil-vel-Alciac, *vale* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ Enisala şi Jurilovca; izvoreşte din poalele sudice ale dealuluĭ Orta-Bair; se îndreptează spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ Enisala, pe cea estică a comuneĭ Caraman-Chioi şi cea centrală a comuneĭ Jurilovca; curge prin păduroasele dealurĭ Caramantrivi şi Biuiuc-Orman-Bair, şi, după un curs de 10 kil., se deschide în ezerul Goloviţa, lîngă com. Jurilovca; pe valea sa se întinde drumul comunal Visterna-Jurilovca.

Mil-vel-Culac, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor rurale Cauli-Bugeac şi Ciamurli-d.-j., servindu-le şi ca hotar; se desface din dealul Visterna, din poalele luĭ sudice; se îndreaptă spre S., într'o direcţiune generală de la N. spre S.; merge printre satele Ciamurli şi Cauli-Bugeac; taie cîmpia Tatlî-Suhat, şi, după un drum de 6 kil., se deschide în

partea nordică a Iezeruluĭ Golovița-cel-Mic.

Milanul, *deal* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița, situat în partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ, la 3 kil. spre N.-V. de satul Luncavița. Este de natură stîncoasă; și are o înălțime de 48 m. După el se zăresc Văcăreni, Garvan, Galați și Dunărea, pe o mare întindere. S'a crezut că pe el ar fi existat un lagăr roman, însă săpăturile de pămînt acum făcute nu în acest scop, ci pentru a scoate piatră pentru case (o carieră), n'aŭ dat peste nicĭ o înscripție. E maĭ probabil că a fost aci un cordon saŭ bechet (întăritură turcească). Pe la poalele sale nordice curge gîrla Ciulnețul. E acoperit în partea de E. cu semănăturĭ și în cele-l'alte, cu fînețe.

Milcoiul, *sat,* cu 280 suflete, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Milcoiul-Izbășești. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Milcoiul-Isbășești, *com. rur.,* pe apa Topologuluĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, la 17 kil. de com. rur. Tigveni, reședința subprefectureĭ, și la 22 kil. de Pitești. Se compune din 5 sate: Ginerica, Isbășești, Milcoiul, Suricariul și Tepsinari, avînd peste tot: 245 familiĭ, saŭ 1202 suflete, 5 bisericĭ și o școală.

Budgetul comuneĭ e de 4431 leĭ la veniturĭ și de 5545 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 366 vite marĭ: 350 boĭ și vacĭ, 16 caĭ, și 245 vite mărunte: 50 oĭ, 45 capre și 150 rîmătorĭ.

Milcovelul, *pîrîiaș,* ce izvorește din munțiĭ comuneĭ Mera și se varsă în Milcov, jud. Putna.

Milcoveni, *sat,* pendinte de com. Buzești, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe luncă, în stînga Vedeĭ, la S. de comună. Are 218 locuitorĭ, ceĭ maĭ mulțĭ moșnenĭ.

Milcovul, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe malul stîng al Oltuluĭ și pe valea luĭ, cum și pe vălceaua Urlătoarea, la 4 kil. de Slatina, capitala județuluĭ, și la 26 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 4 cătune: Milcovul-din-Deal, unde e și reședința comuneĭ, Milcovul-din-Vale, Prooroci și Stejari, cu o populațiune de 1061 locuitorĭ, din carĭ 242 contribuabilĭ, locuind în 212 case și 28 bordee.

Se zice că comuna datează de 400 anĭ. Primiĭ săĭ locuitorĭ aŭ fost proprietariĭ: Mateiŭ și Dinu Milcoveanu; iar dintre țăranĭ: Barbu și Radu Nedescu, Pătrașcu Nedescu și alțiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, afară de 6 Bulgarĭ și 9 familiĭ de Țiganĭ, carĭ se maĭ ocupă și cu alte meseriĭ. Eĭ desfac productul munceĭ lor la tîrgul din Slatina.

Moșia aparține statuluĭ și altora, ca d. Dem. A. Polihron, care posedă 400 hect. arabile și 70 hect. pădure, d. Ștef. P. Cantargief, 500 hect. arabile și 90 hect. pădure, Biserica Sf. Treime din Slatina, etc.

Statul posedă trupurile Sfințești și Băldeasca, de 325 hect., cu zăvoaele lor: Chirdolul, Pîrloagele și Urzărești.

După legea din 1864, s'aŭ împroprietărit 200 locuitorĭ, pe 513 hect. din moșiile statuluĭ, Sf. Treïme și a d-neĭ Birjov.

Viile ocupă o suprafață de 40 hect.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1900 hect.

Are 3 bisericĭ: la Milcovul-din-Deal, la Milcovul-din-Vale și la Prooroci. Cea din Milcovul-din-Deal nu funcționează, fiind cam ruinată. Cele-l'alte sunt deservite de 2 preoțĭ și 2 paracliserĭ.

Locuitoriĭ posedă: 220 caĭ și iepe, 200 boĭ, 160 vacĭ, 10 bivolĭ, 1500 oĭ și 100 porcĭ.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ sunt de 2600 leĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

O șosea comunală leagă comuna la N. cu șoseaua județeană Slatina-Turnul-Măgurele, iar la S., cu Ipotești, Malul-Roșu și Viișoara. Tot pe aci trece Oltul și linia ferată București-Vîrciorova.

Un singur deal, din malul stîng al Oltuluĭ, numit Icoana, brăzdează comuna, în partea de N.-E.

Văĭ sunt: Vălceaua-Bisericeĭ, Urlătoarea, a-Bouluĭ, a-Cacoveĭ, Băncilă, Trapila și Suhatul, toate dînd în Olt.

Se limitează la N. cu Slatina, la S. și E. cu com. Coteana și la V. cu rîul Oltul.

Pămîntul, pe valea Oltuluĭ, e nisipos, iar pe deal, argilos și în genere, puțin fertil.

Milcovul, *rîŭ,* izvorește din muntele Fundul-Milcovuluĭ, din Vîrful-Monteoruluĭ, jud. R.-Sărat. Se îndreaptă spre N. până la com. Șindrilari (jud. Putna), de aci spre E. până la com. Vîrteșcoi, despărțind până aci jud. Rîmnicul-Sărat de Putna, iar de aci intră în jud. Rîmnicul-Sărat. La com. Risipiți iese din acest județ, intră în jud. Putna și se varsă în rîul Putna, la E. de com. Răstoaca. De la comuna Vîrteșcoi, și-a schimbat cursul;

unde pănă în sec. al XVIII-lea curgea prin orașul Focșani, acum îl lasă spre N. Udă în drumul săŭ pl. Orașul, trecînd pe lîngă com. Andreiași, Broșteni, Vîrteșcoi, Cîmpineanca, Golești, Mîndrești și Risipiți, (R.-Sărat); iar în județul Putna, udă comunele: Odobești, Mera, Pățești, Răstoaca și ocolește orașul Focșani. Are un izvor mare, de unde apa, bolborosind, iese în mare cantitate ca dintr'o cofă. Milcovul coprinde apă dulce pănă la Andreiași, unde intrînd în regiunea de sare, începe și el a fi sărat.

Basinul săŭ este coprins (în județul Rîmnicul-Sărat) între culmile Alunuluĭ, Laculuĭ, Scorușuluĭ, Deleanul, despărțindu-l de basinul Rîmneĭ; acest basin are o întindere de 15000 hect. saŭ 160 kil. pătr., coprinzînd întreaga plasă a Orașuluĭ, cu teritoriile comunelor de maĭ sus.

Afluențiĭ Milcovuluĭ sunt: Valea-Vulcăneasa, Larga, unită cu Ciocănelul și Grozoaia, Valea-Rea, Pitulușa, Badea, Dregi, Seaca, Pietroasa, Faraoanele, Dălhăuțul, Mera, Dîlgovul, Reghiul, Milcovelul, Arva, etc.

Milcovul, de la Focșani în jos nu aduce bolovaniĭ și pietre în cursul săŭ, matca luĭ devine nisipoasă, malurile înguste și cursul apeĭ sale liniștit și atît de lin, pre cît este de furios în regiunea de munte. Inundațiile aŭ acoperit din vechime cu mal de lut și nisip, pămînturile vegetale ce aŭ format fața pămîntuluĭ cultivabil.

Milcovul a jucat un mare rol din punctul de vedere istoric. Cele maĭ însemnate fapte istorice, cariĭ s'aŭ petrecut lîngă Milcov, saŭ în cariĭ acest rîŭ se pomenește, sunt următoarele:

La 1473, are loc în apropiere de Milcov, bătălia cunoscută în istorie sub numele de bătălia de la Cursul saŭ Izvorul-Apeĭ, în care Ștefan-cel-Mare a învins pe Radu-cel-Frumos, Domnul Munteniеĭ, fugărindu-l pănă la cetatea Dîmbovița. Iată cum descrie Grigore Urechie, această luptă:

. . . dacă aŭ sosit Ștefan-Vodă la margine, Noembrie în 8, aŭ împărțit steagurile oștiĭ sale, pre Milcov și de aicĭ s'aŭ împreunat cu Radu-Vodă, Noembrie în 18, Joĭ, la locul ce se zice Cursul-Apeĭ și dînd războiŭ vitejește, de ambele părțĭ, s'au bătut acolo pănă 'seara, așișderea și Vinerĭ și Sîmbătă pănă în seară; iar noaptea spre Duminică, aŭ lăsat Radu-Vodă toate ale sale în tabără și aŭ fugit cu toată oastea la scaunul saŭ, la Dîmbovița (Letop., I², p. 153—156).

Ștefan-cel-Mare, după ce învinge din noŭ pe Radu-cel-Frumos, maĭ sus de Rîmnic, trage din Milcov un canal care să serve de hotar între Moldova și Țara-Romînească, adecă cum scrie Urechie:

. . . aŭ despărțit din Milcovul cel mare o parte de pîrîŭ, ce vine pre lîngă Odobești și trece de dă în apa Putneĭ și acela pănă astăzĭ este hotar Țăreĭ-Moldoveĭ și Țăreĭ-Romînești. (Let. I², p. 162, cf. Șincaĭ, Cron. Rom., II², 98).

In 1564 (Șincaĭ pune anul 1563. Chron. Rom., II², 342), Ștefan Tomșa, Domnul Moldoveĭ, învinge la Milcov, pe Domnul Munteniеĭ, Petre Șchiopul. Urechie scrie că această luptă a avut loc între Tomșa și Mircea (Ciobanul), Domnul Munteniеĭ:

Așa Mircea-Vodă, cu toată oastea sa, s'aŭ pornit asupra Tomșiĭ; ce Tomșa prinzînd de veste de sîrg s'aŭ gătit și i-aŭ eșit înainte la Milcov și dînd războiŭ, aŭ bătut pe Mircea-Vodă și de aci s'aŭ întors la Iași. (Let., I², 219).

Insă Mircea Ciobanul a domnit de la 1546—1552; decĭ lupta n'a putut avea loc de cît cu fiul și următorul săŭ Petre Șchiopul, care a domnit de la 1560—1568.

La 1600, a avut loc, lîngă Milcov, lupta dintre Mihaiŭ-Viteazul și Simion-Movilă.

Timp de 380 anĭ, Milcovul a servit, în parte, ca linia de demarcare între cele două țărĭ surorĭ, pănă cînd la 1859, Domnitorul Cuza a realizat visul tutulor Romînilor, rupînd pentru tot-d'auna stavila care despărțea Moldova de Muntenia și formînd o singură Țară, Romînia.

Milcovul-din-Deal, *sat,* făcînd parte din com. rur. Milcovul, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat în partea de N.-E. a comuneĭ, pe Dealul-Oltuluĭ, numit Icoana. E reședința comuneĭ și are o populație de 300 locuitorĭ, din carĭ 70 contribuabilĭ.

Are o biserică vechĭe, cu hramul Sf. Dumitru, aĭ căreĭ ctitor sunt: Comisul Mateiŭ și Ion Polihron.

Vite sunt: 60 boĭ, 100 vacĭ, 30 caĭ, 350 oĭ și 37 porcĭ.

Milcovul-din-Vale, *sat,* făcînd parte din com. rur. Milcovul, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Oltuluĭ, sub mal, și cam la gura vîlceleĭ Biserica, la 1 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 275 locuitorĭ, din carĭ 65 contribuabilĭ; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, zidită la anul 1875 de către ctitoriĭ D. A. Polihron și alțiĭ, și deservită de 1 preot și 1 dascăl.

Locuitoriĭ posedă: 40 boĭ, 55 vacĭ, 28 caĭ, 250 oĭ și 40 porcĭ.

La N., pe valea Oltuluĭ, se află o măgură aproape de vîlceaua Băncila.

Milcovuluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Văcăreni și

Jijila; se desface din Dealul-Cărărilor şi anume din vîrful Movila-Fuseï; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. la S.-V. şi brăzdînd partea de N. a comuneï Jijila şi a plăşeï şi pe cea de S. a comuneï Văcăreni; se întinde printre pîrîul Jijila şi afluentul săŭ Valea-luï-Bran; din poalele de E. îşï ia naştere pîrîul Valea-Glodului; are o înălţime de 88 m.; punct trigonometric de rangul al 3-lea; pe poalele de N. trece şoseaua judeţeană Isaccea-Măcin, iar pe la cele de S. drumul comunal Jijila-Greci; este acoperit cu fineţe.

Milcovuluï (Fundul-), *munte*, în jud. R.-Sărat, pl. Andreiaşi, în partea de E. a sa de unde izvoreşte rîul Milcovul; e acoperit cu păduri.

Milea, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti; începe de sub muntele Faţa-Viforîteï; desparte muntele Penteleul de muntele Cursele şi dă în pîrîul Bîsca-Mare, la Gura-Mileï.

Mileanca, *com. rur.*, în partea de S.-V. a pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Codreni, Ghitcăuţi, Mileanca şi Tătărăşeni, cu reşedinţa primărieï în satul Mileanca.

Are o populaţie de 575 familiï, saŭ 2353 suflete; 2 biserici, deservite de 2 preoţï, 4 cîntăreţï şi 2 pălămarï; 1 şcoală condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 60 elevi; 1309 hect., 3 ariï, pămînt sătesc, 6536 hect., 54 ariï, cîmp proprietăresc, 10 iazurï şi 2 pogoane vie.

Budgetul com. e de 6523 l. la venit. şi de 4525 leï, la chelt.

Vite marï cornute sunt 1686, oï 3855, capre 10, caï 331 şi porcï 206; stupï cu albine 222.

Mileanca, *sat*, pe moşia cu acelaşï nume, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu 362 familiï, saŭ 1812 suflete.

Proprietatea moşieï este a d-neï Catinca Mişolu, născută Softa, soţia defunctuluï Manolache Mişolu.

Are 2 bisericï, cu 1 preot, 2 cîntăreţï şi 1 pălămar; una este mică de lemn şi tencuită şi s'a reparat în mod radical la 1857 de defunctul Mişolu; a doua este noŭ zidită de defunctul Gh. Negru, unul din locuitoriï fruntaşï aï satuluï, care a oferit în acest scop 1000 de galbenï. Şcoala, condusă de 1 învăţător, e frecuentată de 60 elevï.

Calitatea pămîntuluï este maï în totalitate bună. Săteniï împroprietăriţï aŭ 812 hect., 05 ariï, pămînt, iar proprietatea moşieï 2311 hect., 56 ariï, cîmp.

Are un iaz, numit al Mişoluluï, în suprafaţă de 3½ hect, pe cursul pîrîuluï Podriga, ce trece pe moşie.

Drumurile principale sunt: acel de la Rădăuţi-Bivolul, ce duce prin Havîrna la Dorohoiŭ; acel de la Darabani-Conţeşti, ce duce pe deasupra Tătărăşenilor la Slăveni, iar pe la Balinţi la Botoşani, şi acel ce duce prin Puţureni la Coţusca şi Mitocul.

Hotarele moşieï sunt cu: Drăguşeni, Codreni, Darabani, Ghitcăuţi, Gîrbeni şi Tătărăşeni.

La 1763, în Domnia luï Grigore Ioan Calimah-Vodă, vedem că între boeriï grecï carï aŭ fost ridicaţï în fîeare şi duşï la Constantinopole, era şi Spătarul Ştefan Mişolu şi Aga Alexa Mişolu (Let., tom. II, pag. 249).

In trecut, se făcea pe această moşie o cultură specială a raseï vitelor. Vitele albe şi cornute, oile şi caiï eraŭ căutate pretutindene pentru frumuseţea şi calitatea lor.

Tot aicï se introdusese printre femeile sătenilor, ţesătoria cea maï frumoasa a scoarţelor şi pînzărituluï.

Mileasca, *moşie*, a statuluï, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta; formează cu Cocora un trup de 4000 hect., purtînd numirea Cocora-Mileasca şi a fost pendinte de mănăstirea Mărgineni şi Sf. Gheorghe.

Mileï (Plaiul-), *deal* mare, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiï, între munţiï Podul-Grecilor, Tega, Podul-Caluluï şi Cernatul, acoperit cu fîneaţă şi puţin porumb.

Milencaneï (Piscul-), *pisc*, pe dealul cu acelaşï nume, pe moşia Ştiubeeni, com. Ştiubeeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Mileni, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Burila-Mică. A maï purtat şi numele de Străini.

Milescu, *munte*, situat la N. com. Racoviţa, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Pe acest munte, în timpul vereï, păşunează vite marï şi micï. Aci se fabrică brînză, unt şi urdă. In acest munte, pe valea rîuluï Cerna, e o mare cavernă.

Mileşti, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., pe dreapta pîrîuluï Răcătăul. Este alcătuită din 5 cătune: Mileşti-d.-j., reşedinţa, Mileşti-d.-s., Văleni, Valea-luï-Drag, saŭ Dragul şi Larga.

Această com., unită cu satele din com. Părincea, ţinea maï înainte de jud. Tecuciŭ.

După Statistica din 1874, com. se compunea din cătunele: Aprodul, Buzduganul (aztăzi alăturat de com. Părincea), Chif-

telniţa (din vechime moşia Sturdzeĭ), Mileşti-d.-j., Mileşti-d.-s., Valea-luĭ-Drag şi Văleni.

Se mărgineşte la E. cu com. Părincea, la V. cu com. Tămaşi, la S. cu satul Horgeşti (com. Gioseni) şi la N. cu com. Lecca.

Pe teritoriul com. se găseşte Valea-Aproduluĭ, cu urme vechĭ, numite Cetăţuia - Buzduganuluĭ, Balta-Aproduluĭ şi altele.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: spre V., dealul Porcariul, spre S. dealul Cucueţul şi spre N. şi E. dealurile: Piscul-Laculuĭ, Staniştea, Trocinta şi Dealul-Corbuluĭ.

Pîrîul Răcătăul primeşte în această com., pîrîiaşele Babinilor şi Şipotelor.

Are o populaţie de 241 familiĭ, saŭ 968 suflete, din carĭ: 643 Romînĭ, 320 Ungurĭ şi 5 Evreĭ, toţĭ de protecţiune romînă; 576 agricultorĭ, 4 meseriaşĭ, 2 comercianţĭ, 9 cu profesiunĭ libere, 192 muncitorĭ şi 15 servitorĭ.

Sunt 17 contribuabilĭ.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1865 în cătun Mileşti-d.-s., frecuentată de 17 copiĭ; 2 bisericĭ: una ortodoxă în satul Mileşti-d.-s. şi una catolică în satul Văleni, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Case de locuit sunt 238; cîrciumĭ 3.

Teritoriul com. are o întindere aproximativă de 1920 hect. Proprietar este C. Lecca, cu o moşie de 183 hect., aducînd un venit de 5624 leĭ anual.

Pădurile ocupă 600 hect. Maĭ însemnată este pădurea Mileşti; încolo pădurea este măruntă şi cu tufăriş.

Viile ocupă 36,13 hect.

Vite sunt: 90 caĭ, 449 vite marĭ cornute, 544 oĭ şi 277 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 4459, banĭ 9 şi la cheltuelĭ, de leĭ 1468, banĭ 34.

Teritoriul com. este străbătut de calea judeţeană Bacăŭ-Părincea.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 22 kil.; la com. Părincea, reşedinţa plăşeĭ, 3 kil.; la com. Tămaşi, 12 kil.; la com. Lecca, 8 kil.; la com. Gioseni, 18 kil.

Mileşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Făureşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vâlcea. Are o populaţie de 116 locuitorĭ; o biserică, fondată de Protopopul Ivan Făurescu, la anul 1828.

Mileşti, *moşie,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Smulţi, fostă a mănăstireĭ Adam şi a statuluĭ, acum cumpărată de răzăşiĭ Smulţenĭ. Pe această moşie se află o piatră de marmură înfiptă în pămînt de $1^m.50$, unde a fost o biserică, Sf. Ioan, şi casele luĭ Fotache şi Păuna, proprietariĭ primitivĭ aĭ moşieĭ, pe care o hărăziră apoĭ mănăstireĭ Adam.

Mileşti-de-Jos, *sat,* şi reşedinţa com. Mileşti, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., situat pe dreapta pîrîuluĭ Răcătăul, la 670 m. de Mileşti-d.-s. Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 284 suflete.

Vite: 23 caĭ, 144 vite marĭ cornute şi 62 porcĭ.

Mileşti-de-Jos, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, aşezat spre N. de satul de reşedinţă Mileşti-d.-s. Are o populaţie de 321 suflete; 189 bărbaţĭ şi 132 femeĭ, locuind în 63 case; o şcoală mixtă ce funcţionează din 1834, frecuentată de 43 băeţĭ, din carĭ: 11 din Mileşti d.-s., 20 din Mileşti-d.-j. şi 12 din Fîntînelele; o biserică, fondată de Mateiŭ Milescu, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, şi care în anul 1852 s'a reparat de răposatul George Diculescu.

Mileşti-de-Jos, *pădure* particulară, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, situată pe moşia Mileşti-d.-j. Are o întindere de 95 1/2 hect. şi e populată cu cer şi gîrniţă, care predomină.

Mileşti-de-Jos, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti. Are pe dînsa pădure.

Mileşti-de-Sus, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Mileşti, situat pe dreapta pîrîuluĭ Răcătăul. Are o populaţie de 44 familiĭ, saŭ 172 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ şi de unul anume Toader Spoială, la 1843.

Vite: 12 caĭ, 69 vite marĭ cornute şi 56 porcĭ.

Mileşti-de-Sus, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 639 suflete: 307 bărbaţĭ şi 332 femeĭ. Locuesc în 153 case.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Mileşti-d.-j., care este la 760 m.

Mileşti-de-Sus, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, satul Mileşti-d.-s, aparţinînd bisericeĭ Sf. Treime din Craiova. Pe ea se găseşte pădure.

Mileşti-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, satul Mileşti-d.-s., aparţinînd bisericeĭ Sf. Treime din Craiova. Are o întindere de 76 hect. Se găseşte pe moşia Mileşti-d.-s. şi e populată cu cer şi gîrniţă.

Miletinul, *plasă,* situată în partea

de mijloc a județului Botoșani. Se întinde pe dealurile dintre Sicna și Jijia și pe văile pîraielor Dristea, Cozancea, Ursoaia, Valea-Grajduluĭ și Sicna.

Se mărginește la N.-E. cu pl. Jijia; la V., cu plasa Tîrgul; iar la S., cu plasa Coșula.

Este formată din 5 comune:

1. *Dracșani* cu satele: Cerchejeni, Dracșani, Dracșini, Sulițoaia și Zlătunoaia-Mică, în partea de S. a plășeĭ.

2. *Gorbănești*, cu satele: Blîndești (Gogeasa), Burla (Borcilă), Gorbănesti (Bozieni), Siliscani, Soroceni (Uriceni-Herescul), Talpa (Tîlhăresti), Tomești-Ciolacul (Tomesti-Fotea), Tomesti-Vîrnăvoaia, Urlați (Tomesti-Rusetul) și Vînători la N. plășeĭ.

3. *Sulița*, tîrg în centrul plășeĭ, lîngă lacul Dracșani.

4. *Șoldănești*, cu satele: Bărînesti, Borcileni, Ionășeni, Socrujeni, Starosilța-Stavri, Starosilța-Radul, Soldănești, Viforeni-Cerchezul, Viforeni-Cuzeĭ, la E. de Dracșani.

5. *Zlătunoaia*, cu satele: Bîznoasa, Cernesti, Cociugeni, Iurești, Stănești și Stroești, la S.-E. de Dracșani.

Intinderea plășeĭ e de 39240 hect.

Pămîntul este maĭ mult argilos, variind în galben orĭ negru.

Teritoriul plășeĭ este maĭ mult deluros. Dealurile ce o străbat fac parte din grupele ce se întind între Sicna și Jijia și aŭ în general direcțiunea N.-V. și S.-E.

Inălțimea cea maĭ mare o ating dealurile din centrul plășeĭ, numite Țugueta și al-Băbicenilor, în com. Șoldănești.

Alte dealurĭ maĭ însemnate sunt: Dealul-Mare, Botoaia și Dealul-Turculuĭ, în com. Gorbănești; Buda, Piciorul, Dracșini, Piscul Dracșani, Prihodul, Gornit, Lipoveni și Cerchejeni, în com. Dracșani; Benchiul, al-Bisericeĭ, Badăĭ, Cornișuluĭ, Cozancea, Cruceĭ, Dolina, Luchiĭ, Holmul, Groziĭ numit și al-Țiganilor, Tălpoaeĭ, Valea-Seacă, Vieĭ și Zlătunoaia, zis și al-Bisericeĭ, în com. Zlătunoaia.

Dealurile în general sunt platourĭ întinse.

Văĭ sunt puține și înguste. Maĭ întinsă este Valea-Sicneĭ în partea de S. a plășeĭ. Alte văĭ maĭ însemnate sunt: Dristea, Cozancea și Ursoaia, înguste și urmînd direcțiunea dealurilor.

Apele ce udă plasa sunt: Lacul Dracsani, în partea de S. a plășeĭ, în comuna Dracșani, conținînd multă apă, și bogat în peștĭ, racĭ și trestie, și are o suprafață de 1360 hect.; apoĭ pîraiele: Sicna, care izvorește din jud. Dorohoiŭ, udă plasa Tîrguluĭ, formează maĭ multe iazurĭ marĭ, udă partea de S. a plășeĭ Miletinul, intră în lacul Dracșani, ĭese din lac prin valea întinsă numită Valea-Sicneĭ și se varsă în Jijia la Todireni; Ursoaia, care izvorește din com. Mănăstireni și se varsă în Sicna lîngă Sulița; Cozancea, care izvorește din pădurea Cozancea, com. Șoldănești, udă partea de S.-E. a plășeĭ și se varsă în Sicna la Cernești; Dristea, udă comuna Gorbănești, în partea de N. a plășeĭ și se varsă în Jijia la Ionășeni.

Pămîntul plășeĭ e ocupat cu cultura cerealelor, fînețe, imașurĭ și parte cu pădure.

Din suprafața totală de 39240 hect., cerealele ocupă 22280 hect.; pădurile, 6574 hect.; fînețele, 9200 hect.; imașele și locurile satelor 10500 hect.

Are 22 bisericĭ, deservite de 15 preoțĭ și 28 cîntărețĭ; 9 școale mixte, 1 școală de băețĭ și 1 de fete conduse de 10 învățătorĭ și 2 învățătoare și frecuentate de 450 elevĭ și 90 eleve; 5 morĭ de apă și 3 de aburĭ, 1 fabrică de spirt (velniță).

Are o populație de 3467 familiĭ, saŭ 15963 suflete, din carĭ 3335 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, iar ceĭ din tîrgul Sulița, parte cu comerțul și industriĭ manuale.

Sunt vr'o 200 meseriașĭ.

Vite: 8943 boĭ și vacĭ, 1573 caĭ, 10000 oĭ, 300 capre, 13 bivolĭ, 2097 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă 788 stupĭ cu albine.

Comerciul se face cu cereale, vite, lemne și alte obiecte de consumație, iar piețele de desfacere sunt Sulița și Botoșani. In tîrgul Sulița, în fie-care săptămînă, Lunea, se face iarmaroc.

E străbătută prin centru, de la V. spre E., de șoseaua județeană Botoșani-Ștefănești, prin comunele Gorbănești și Șoldănești; apoĭ de calea Talpa-Sulița, de calea județeană precum și maĭ multe căĭ vecinale comunale.

Această plasă e unită cu plasa Tîrguluĭ în administrație, subprefectura fiind în Botoșani.

In privința judiciară formează un ocol cu plasa Coșula, judecătoria fiind în orașul Hîrlăŭ.

Serviciul sanitar se face de 1 medic de plasă, 1 vaccinator etc., carĭ fac serviciul și în plasa Tîrguluĭ.

Miletinul, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea Balta-Arsă, în com. Curtești, jud. Botoșani, curge în direcție de la N.-V. spre S.-E. și udă satele Orășeni, Curtești, Coșula, Copălăul, Chițoveni, Prisecani și Prăjeni pe țărmul stîng și Lătăi pe dreapta. Formează maĭ multe iazurĭ în cursul săŭ, între carĭ: Lipoveni, Coșula, etc. Intră în jud. Iași prin

partea de N. a plăşeĭ Bahluiul, printre comunele: Bădeni şi Şipotele, pe la satul Lupăria; apoĭ se lasă prin mijlocul comuneĭ Şipotele, trece printre satele: Oneşti, Plugari, Chişcăreni, Şipotele, Hîlceni şi din jos de satul Vlădeni, se varsă în Jijia.

Primeşte ca afluenţĭ în jud. Botoşani, în dreapta, pîraiele: Unguroaia cu Alghia şi Dumbrava, com. Cristeşti; Cornaciul cu pîraiele Lingurarilor (Oniaga), Pălăncuţa (Ţiganilor) şi Pîrîul-Cruceĭ, com. Slobozia-Secătura; apoĭ Pîrîul-Lupuluĭ, în com. Coşula; Tulburea cu Stahna şi Bahna, com. Flămînzi; Pîrîul-Satuluĭ cu Fetiţa şi Pĭetricelul, com. Storeşti; Pîrîul-Vlădenilor cu pîrîul Rădeni, com. Rădeni; Scînteia şi Dodolea, în com. Lătăi şi Deleni. Pe stînga primeşte: pîraiele Prăjeni şi Novaci. In jud. Iaşi, după ce formează maĭ multe iazurĭ primeşte afluenţiĭ: Stirleuca, Curcă, Mitocul, Comanacul şi Prăjeni.

Acest pîrîŭ este de o mare însemnătate economică, căcĭ alimentează cu apele sale un număr de sate şi cele maĭ întinse cîmpiĭ din plasa Bahluiul, carĭ alt-fel ar fi rămas neproductive, din cauza lipseĭ de apă.

Miletinuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Botoşani şi Iaşi, prin care curge pîrîul Miletinul. E cea maĭ întinsă vale din plasa Coşula, jud. Botoşani, pe care o străbate în partea de N.

Miliceşti, *sat,* făcînd parte din c. r. Telega, jud. şi pl. Prahova.

Militari, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, situată la V. de Bucureşti, la 7 kil., între oraş şi forturĭ. Prin mijlocul comuneĭ trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Olteniţa.

Este în legătură cu comuna Roşul prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 1182 hect., din carĭ 889 hect. aparţin însurăţeilor, 43 hect. d-luĭ I. I. Machedon, iar restul de 250 hect. s'a cumpărat în loturĭ de maĭ mulţĭ locuitorĭ.

Are o populaţie de 584 locuitorĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ şi 9 eleve; o fabrică de cărămidă; o moară cu apă.

Vite sunt: 69 caĭ şi ĭepe, 87 boĭ, 34 vacĭ şi viţeĭ, 3 taurĭ, 14 bivoli şi bivoliţe, 264 oĭ şi 56 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă: 47 plugurĭ, 40 cu boĭ şi 7 cu caĭ; 65 care şi căruţe, 42 cu boĭ şi 23 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 138 şi neîmproprietărițĭ, 5.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ.

Militarul, *tîrlă,* jud. Brăila, la 3 kil. spre S. de satul Ulmul, pe hotarul dintre com. Ulmul şi Fleaşca.

Miloramul, *trup de pădure,* al statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul, com. Şuşani, în întindere de 125 hect., formînd, împreună cu cu trupurile: Graurĭ (280 hect.) şi Sîrbi (275 hect.), pădurea Şuşani-Sîrbĭ.

Milostea, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., compusă din 2 cătune: Sacota şi Gueşti. E situată pe valea rîuluĭ Tîrîia, la 58 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 18 kil. de a plaiuluĭ.

Se mărgineşte cu com. Slătioara, Greci şi judeţul Gorj.

Are o populaţie de 378 locuitorĭ; 2 biserici; 2 morĭ pe apa Tîrîia.

Locuitoriĭ posedă: 40 caĭ, 100 boĭ, 200 oĭ; 30 stupĭ cu albine.

In comună sunt 22 locuitorĭ moşnenĭ; restul s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia statuluĭ Milostea, din care li s'aŭ dat 400 hect. pămînt.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1750 hect.

Aci se găsesc mulţĭ merĭ, perĭ, nucĭ şi cireşĭ; iar livezile daŭ până la 1000 care de fîn.

Cînd timpul e prielnic se fabrică în com. 3000 decal. ţuică.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 1030 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Sacoti, Piscuiata. Muncelul şi udată de văile: Bălţoiul, Trifon şi Răstoaca.

Milostea, *moşie,* a statuluĭ, situată în com. Milostea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Bistriţa. Se arendează cu 5610 leĭ anual.

Milostea, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 275 hect., situată în com. Milostea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, şi formată din trupurile: Bujora cu Taura (175 hect.) şi Păduricea (100 hect.).

Miloşeşti, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, situată spre V. de comuna Smirna şi în partea de N. a plăşeĭ, la capătul de N. al moşieĭ Andrăşeşti, pe care se află şi com. Andrăşeşti.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietărițĭ 48 locuitorĭ, neîmproprietărițĭ maĭ sunt 140.

Se compune din satele: Miloşeşti, Nicoleşti şi Pastrama, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Miloşeşti.

Are o populaţie de 1207 locuitorĭ, din carĭ: 300 agricultorĭ, 21 meseriaşĭ, 3 industriaşĭ, 8 comercianţĭ, 5 avînd profesiunĭ libere, 91 muncitorĭ şi 69 servitorĭ.

Are două şcolĭ primare mixte, una în satul Miloşeşti şi a doua în Nicoleşti, frecuentate de 37 elevĭ şi 15 eleve; o biserică, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţi.

Vite 475 caĭ, 1112 boĭ, 2136 oĭ şi 731 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3362 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3236 leĭ.

Miloşeşti, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume, situat la N. plăşeĭ, spre V. de satul Smirna.

Vechea numire a satuluĭ este Cîlnăeni.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Populaţia comuneĭ este compusă din 145 familiĭ romîne, 4 familiĭ ungare, 1 familie greacă şi 3 familiĭ de Ţiganĭ.

Are o şcoală mixtă, condusă de un învăţător; o biserică, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite: 265 caĭ, 817 boĭ, 1294 oĭ şi 512 porcĭ.

Milotina, *vale,* jud. Ilfov şi Ialomiţa, cu o lungime de 8 kil. Incepe din jud. Ialomiţa în direcţiunea de la E. către S. şi servă de păşunat. Pe această vale trece un mic pîrîŭ, ce poartă numele văiĭ, şi care udă com. Obileşti-Vechĭ, plasa Negoeşti, jud. Ilfov.

Milovanul, *sat,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., com. Pleşoiul. Are o populaţie de 1200 suflete: 650 bărbaţĭ şi 550 femeĭ. Locuesc în 404 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala din satul Pleşoiul, ce este la 2 kil. depărtare.

Are o biserică vechĭe, fondată de locuitorĭ.

Milovanul, *moşie* particulară, judeţul Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pleşoiul.

Miluiţi, *cătun,* al com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, cu 360 locuitorĭ şi 81 case; se subdivide în patru: Miluiţi propriŭ zis, Miluiţi-Barbu, Miluiţi-Ciolanul şi Miluiţi-Moşnenĭ.

Miluiţi, *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Linia-Ciolanul din com. Tisăul, jud. Buzăŭ.

Miluiţi I, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Miluiţi, proprietate a statuluĭ; afară de ce s'a dat locuitorilor, statul maĭ posedă încă 90 hect., din carĭ 15 arabile şi 75 pădure.

Miluiţi II, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Miluiţi; are 160 hect., din carĭ 9,50 hect. pădurea moşnenilor Săsenĭ.

Miluiţi III, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, proprietate a statuluĭ; are 86 hect., din carĭ 74 hect. pădure.

Miluiţi IV, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, proprietate a statuluĭ; are 240 hect., din care 220 hect. pădure. Pădurile de pe Miluiţi I, III şi IV, statul le-a grupat în două: Miluiţi I şi II, cu o suprafaţă de 471 hect.

Miluiţi-Barbu, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de Văcăreşti, jud. Buzăŭ, face un corp cu Lăstarul, de 752 hect., de pe moşia Bădeni-Miluiţi.

Miluiţi-Bădeni, *moşie.* Vezĭ Bădeni-Miluiţi.

Miluta, *com. rur.,* jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., la 60 kil. de oraşul Turnul-Severin. E formată dintr'un singur sat, avînd 560 locuitorĭ, din carĭ 80 contribuabilĭ, locuind în 116 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 20 elevĭ; o cîrciumă.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 30 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 36 stupĭ cu albine.

Prin această comună trece şoseaua Văgiuleşti-Miluta-Menţi-din-Dos.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 750 leĭ şi la cheltuelĭ, de 493 leĭ.

Vite sunt: 300 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 345 oĭ şi 200 rîmătorĭ.

Pe teritoriul acesteĭ comune posedă statul moşia cu pădure, cunoscută sub numele de proprietatea statuluĭ Miluta. Este arendată.

Miluta-de-Jos, *pădure,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., făcînd parte din com. rur. Miluta. Această pădure este pe proprietatea statuluĭ Miluta.

Minciuneşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Trestioara, com. Trestioara, jud. Buzăŭ.

Minciuneşti, *numire* ce se dă uneĭ *părţĭ* din *comuna* Lăicăi-Runceasa, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Minea, *cătun,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Dormărunt, situat la 6 kil. spre S.-E. de satul de reşedinţă.

Mineasa, Măneasa saŭ **Şasa,** *rîŭ,* jud. Vîlcea, afluent al Olteţuluĭ. Izvoreşte din Dealul-Berbeştilor, curge de la N. că-

tre S. şi se varsă în Olteţul, la com. Testoiul, după ce a udat comunele: Româneşti, Roşiile, Nenciuleşti, Crăpăturile, Măneasa şi Şerbăneşti. Acest rîŭ seacă în timpurĭ secetoase. Fundul albieĭ e nisipos.

Mineşti, *cătun*, în jud. şi pl. Argeş, făcînd parte din com. rur. Mălureni-Bădiceşti.

Mingărdoaia, *cătun*, pendinte de com. Buteasca-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, proprietatea d-luĭ Ap. Grăjdănescu.

Minia-Mijloculuĭ, *sat*, în jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărsoiul.

Minoaia, *ostrov*, în jud. Brăila, coprins între Lata, ramificaţie a Dunăreĭ, şi Minoaia, în dreptul com. Tichiteşti, din pl. Balta.

Minoaia, *ramificaţie* a Dunăreĭ, jud. Brăila, trece pe lîngă com. Tichileşti şi udă partea de V. a ostrovuluĭ Minoaia în toată întinderea sa.

Minţichiĭ (Pdurea-), *pădure*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, la 3 kil. spre S. de satul Sudiţi, com. Fundul-Crăsani.

Minzinelele, *izlaz* întins, jud. Teleorman, prin mijlocul căruia curge Călmăţuiul. Incepe din apropierea com. Voivoda şi Piatra şi se întinde pănă la punctul unde se varsă acest pîrîŭ în baltă, la com. Viişoara. Loc bun de păşunat, maĭ ales pentru oĭ.

Miorcani, saŭ **Hudeşti-Micĭ,** *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Hudeşti-Micĭ, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu o populaţie de 413 familiĭ, saŭ 1809 suflete.

Biserica, cu hramul Sf. Dimitrie, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar, este de zid, făcută în 1845 de d. Suţu, proprietarul moşieĭ. Şcoala primară, condusă de 1 învăţător, e frecuentată de 40 elevĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 1200 hect. 18 ar. pămînt; iar proprietarul moşieĭ 3723 hect. 71 ar. cîmp şi 3 iazurĭ, din carĭ unul numit al-Muscaluluĭ, în suprafaţă de 4 hect., 30 ariĭ.

Pîrîul principal ce trece pe moşie este Ghireni.

Piatră calcarică este multă şi la suprafaţa pămîntuluĭ, dar se extrage numaĭ pentru trebuinţele locale.

Drumurile principale sunt: acel de la Rădăuţi la Ştefăneşti, numit din vechime Calea-Hotinuluĭ, şi acel de la Rădăuţi ce duce la Coţuşca, Nichiţeni şi Botoşani.

Hotarele moşieĭ cu: rîul Prutul, com. Miculinţi, Ghireni-Tăutuluĭ, Coţuşca, Bivolul şi Rădăuţi.

Localităţĭ de însemnat sunt: Zamca şi Stăncuţa (v. a. n.).

Mioveanca, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, com. Movileni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel; are, împreună cu trupul de pădure Ciumeasca, o întindere de 750 hect.

Mioveanca, *pădure* de diferite esenţe, maĭ mult tufan, pe teritoriul com. Mioveni, jud. Muscel, în apropiere de gara Clucereasa. Are o întindere de 772 hect., împreună cu Scărlătoaia şi Strîmba.

Este aşezată pe coaste cu pante puţin accidentate şi cu teren neexpus surpăreĭ.

Mioveni, *com. rur.*, jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S. de Cîmpulung, situată pe ţărmul stîng al rîuluĭ Argeşelul; la 37 kil. de Cîmpulung, şi la 5 kil. de Stîlpeni, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte la N. cu comuna Racoviţa; la S., cu comuna Colibaşi; la E., cu pădurea Mioveni şi la V., cu rîul Argeşelul.

Biserica, clădită la 1840 de către răposatul Robea Focănescu, pe ruinele uneĭ vechĭ bisericĭ, şi care la 1880 s'a maĭ reparat de soţia sa Safta; este deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Are o scoală frecuentată de 38 elevĭ şi 2 eleve; 2 morĭ pe rîul Argeşelul.

Vite sunt: 140 boĭ, 120 vacĭ, 80 capre şi 100 porcĭ.

In jurul comuneĭ sunt puţine viĭ, livezĭ, dealurĭ şi pădurĭ, compuse din fagĭ, tufanĭ şi carpenĭ.

Rîul Argeşelul udă partea de V. a comuneĭ şi în el se varsă, pe ţărmul stîng, Valea-Bisericeĭ, Valea-Stanculuĭ şi Valea-Iaduluĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 892 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 844 leĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ şi parte s'aŭ împroprietărit după legea din 1864. Proprietar mare în comună este d-l Toma Bucşan.

Comuna se întinde pe o suprafaţă cam de 1000 hect.

Linia ferată Goleşti-Cîmpulung trece pe la V. comuneĭ. Un pod de fier s'a construit pe rîul Argeşelul în dreptul comuneĭ, pe care trece linia ferată, şi unul de lemn pentru comunicaţia locuitorilor, tot peste rîul Argeşelul.

Mirăeşti, *moşie*, jud. Tecuciŭ, situată la S. com. Lieşti, proprietatea d-luĭ Gheorghiade.

Mirăul, *izvor mineral*, în jud. Buzăŭ, com. Brăeşti, pe moşia

Arsenia; izvoreşte din muntele Piatra-Mirăuluĭ, şi dă în pîrîul Sărăţelul-Bălăneştilor.

Mirăul, *cătun,* pendinte de com. Tangîrul, pl. Călniştea, jud. Vlaşca, proprietatea statuluĭ, fostă înainte de secularizare a mănăstirei Sărindarul. Aci s'a împroprietărit la 1860 un număr de 74 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ, carĭ aŭ luat 310 hect.

Formează, împreună cu Tangîrul, o comună.

Se arendează împreună cu Tangîrul şi Albale cu 14690 leĭ. Are o suprafaţă rămasă statuluĭ de 150 hect.

Are o biserică, cu 1 preot şi 1 dascăl, ţinind de parohia Stoeneşti.

Mirăuţeni, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Rădiul, situat la S.-V. de satul Rădiul şi la S. de satul Polobocul, pe valea a două culmĭ eşite din Dealul-Juncanilor. Este înconjurat cu pădurĭ, şi udat prin mijloc de pîrîiaşul cu acelaşĭ nume.

Are o întindere de 150 hect. şi o populaţiune de 175 familiĭ, saŭ 428 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 40 boi, 12 vacĭ, 13 juncĭ, 11 gonitorĭ, 20 mînzaţĭ, 3 caĭ şi 26 rîmătorĭ.

Mircea, *deal,* la V. comuneĭ Buneşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Legenda spune că Mircea-cel-Bătrîn a poposit aci, pe cînd gonea pe inamiciĭ ţăreĭ, şi că chiar ar fi voit să zidească aci mănăstirea pe care a zidit-o la Cozia.

Mircea (Movila-luĭ-), *movilă,* pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d. s., jud. Olt, situat pe platoul dintre vălcelele Purcelul şi Fîntîneaua, la N.-E. de Coteana, reşedinţa comuneĭ.

Mircea-Ciobanul, *pisc,* jud. Muscel, com. Priboeni, pl. Podgoria.

Mircea-Vodă, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, situată la 22 kil. spre S.-E. de Tîrgovişte. Până la 1887 era cătun al comuneĭ Cazaci. Este o com. nouă, care se maĭ numeşte Satul-Noŭ, făcut din tinerĭ însurăţeĭ şi oameniĭ carĭ n'aŭ avut pămînt de cultură.

Este situată pe şoseaua naţională Tîrgovişte-Bucureşti. Se află aproape de gara Nucetul şi are o şcoală condusă de un învăţător plătit de Stat.

Mircea-Vodă, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, căt. com. Mamut-Cuiusul. Este situat în partea de V. a plăşeĭ şi cea de N.-V. a com., la 12 kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, Mamut-Cuiusu. Este un sat noŭ, în valea Bechiraga-Culac, între cele 2 corpurĭ principale ale bălţeĭ Cara-Su.

Este închis la N. de dealul Bechiraga-Bair, iar la S., de către dealul Cara-Durac-Bair, care are nişte ramificaţiunĭ stîncoase prin apropierea satuluĭ.

Suprafaţa sa este de 3612 hect., din carĭ 5 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ.

Populaţiunea sa, compusă numaĭ din Romînĭ transilvănenĭ, numiţĭ mocanĭ saŭ ciobanĭ, pentru că se ocupă numaĭ cu creşterea vitelor şi în special a oilor, este de 14 familiĭ, saŭ 60 suflete.

Singur drumul comunal Celebi Chioi-Cernavoda trece prin sat. La S., se află ruinele fortuluĭ Acsan-Demir-Tabiasa, fort turcesc.

Mircea-Vodă, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Constanţa, plasa Medjidia, com. Tortomanul, pe linia Cernavoda-Constanţa, pusă în circulaţie la 4 Octombrie 1860. Se află între staţiile Saligny (8.2 kil.) şi Medjidia (10 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 9^{m}.70. Venitul aceste staţiĭ pe anul 1896 a fost de 18523 leĭ, 25 banĭ.

Mircea-Vodă, *măgură,* în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Lăpuşata.

Asupra acesteĭ măgurĭ, legenda spune: Mircea-Vodă, Domnul Ţăreĭ-Romîneştĭ, prefăcut în păstor, s'a refugiat aci din cauza multelor războaĭe de pe timpul acela. El şĭ-a ales acel loc, numit şi Dealul-Mărăruluĭ, fiind maĭ la adăpost şi de vînturile furtunoase şi de vederea lumeĭ. Acest Domn îşĭ păştea turmele pe micele poenĭ de prin prejurul dealuluĭ şi putea trece cu mare iuţeală de aci, cînd în partea de E. cînd în cea de V. Maĭ adesea orĭ sta în partea cea înaltă a dealuluĭ, cu tovarăşiĭ săĭ, tot păstorĭ.

Acesteĭ înălţimĭ, care are o formă conică, înaltă de 20 metri, i s'a dat numirea de Măgura-luĭ-Mircea.

In vîrful acesteĭ măgurĭ, acel Domn a ridicat o culă, în formă tripedică, făcută din 3 copacĭ în diametru de 2 metri şi înaltă de 40 palme. Acea culă servea luĭ Mircea de observator. De aci putea să vadă peste o întindere foarte mare de pămînt. Craiova o vedea în toată întinderea.

Astăzĭ, suindu-se cine-va pe acea măgură, nu poate vedea decît peste Olt, la Cocorul, jud. Argeş, ca localitate maĭ depărtată, iar Craiova nu se maĭ vede, din cauză că nu maĭ există acea culă.

Legenda maĭ spune că acea culă s'a reînoit din cînd în cînd

şi că acum 50 anĭ s'a refăcut de Lascu, un proprietar vestit.

Locul de unde a venit Mircea nu se ştie, dar că a fost, un Mircea însemnat prin aceste locurĭ, nu rămîne îndoială, căcĭ a rămas chiar zicătoarea printre oamenii localĭ: «judecă drept cum judeca Mircea oile».

Mirceasca, *moşie* moşnenească, în jud. Buzău, com. Lipia, subdivizată în sforile: Antoneasca, Cocorasca, Colceagul, Dănăileşti, Drăgosteasca, Saragelele şi Slătineanca, după cum s'a subdivizat şi fie-care ceată de moşnenĭ. Are cam 700 hect., mare parte viĭ, apoĭ pădure şi loc arabil.

Mirceasca, *hotar de moşie,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. Cireşul.

Acest hotar de moşie şi-a luat numele de la Mircea, Voevodul Ţăreĭ-Romîneştĭ, şi se stăpîneşte de către un neam de oamenĭ, numiţĭ Basarabĭ.

Mirceĭ (Izvorul-). (Sărăţelul-Mirciĭ, Negoşina), *izvor,* în jud. Buzău, com. Căneşti. Incepe din muntele Negoşina, şi se scurge în Sărăţelul-Berciĭ, în com. Policiori, căt. Scorţoasa. Conţine multă sare în disoluţie.

Mirceşti, *com. rur.,* în jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 5 cătune: Mirceşti, Sfîrlogi, Boroeşti, Momaiul şi Şurpanul, saŭ Martineşti.

Comuna cu izlaz cu tot are cam 685 hect.

Are o populaţie de 151 familiĭ, saŭ 950 suflete, locuind în 200 case.

Este situată pe lîngă rîul Eiul şi pe dealul despre E. al rîuluĭ Vedea, la 50 kil. de oraşul Slatina, capitala judeţuluĭ, la 30 kil. de gara Corbul şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are 3 biserici: una la Mirceşti, cu hramul sf. Nicolae, fondată de Nicolae Stoenescu şi Răducanu Martinescu; a doua, în căt. Boroeşti, fondată la 1822 de Ion Drăguşin şi fratele săŭ Voicu Drăguşin, şi a treia, în căt. Momaiul, vechĭe de lemn, sunt deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, înfiinţată la 1896, frecuentată de 38 băeţĭ.

Meseriaşĭ sunt: 10 dulgherĭ, 3 rotarĭ şi 3 cojocarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina şi gara Corbul.

Cea maĭ mare parte dintre locuitorĭ sunt moşnenĭ: 5 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 15 hect. în moşia Buriceasca, vîndută de vecĭ Preotuluĭ Dimitrie Sfîrlogeanu şi altor locuitorĭ din Mirceşti.

Vite sunt: 60 caĭ, 70 ĭepe, 200 boĭ, 230 vacĭ, 2500 oĭ şi 340 porcĭ.

Şosele sunt: din com. Călugări prin Mirceşti, către Bărăşti-de-Cepturĭ, şi din Eiul, către com. Vlaici, spre Piteşti.

Spre S., cam la 2 kil. de com. Mirceşti, pe proprietatea locuitorilor com. Călugări, pe malul despre E. al rîuluĭ Vedea, este dealul numit Rîpa-Roşie, din cauză că faţa pămîntuluĭ săŭ e roşie, deal din care curge un mic izvor, ce se numeşte Fîntîna-de-Leac.

Dealurile şi coastele servă maĭ mult pentru păşune.

Budgetul com. e la veniturĭ şi la cheltuelĭ de 1665.17 leĭ.

In centrul comuneĭ se află vălceaua Jidova, unde s'a găsit un os de o mărime neobicĭnuită.

Se mărgineşte la E. cu com. Vlaici; la V., cu com. Spineni; la N., cu Bărăşti-de-Cepturĭ şi Mereni şi la S., cu com. Călugări şi Tătuleşti

Mirceşti, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Bilieşti. Se compune din cătunele: Mirceşti, unde e şi primăria comuneĭ, Paraipani şi Răduleşti.

Cătunul Mirceşti este aşezat pe malul Putneĭ, avînd Răduleşti la E. şi maĭ în apropiere de malul bălţeĭ.

Distanţa comuneĭ de sub-prefectura plăşeĭ e de 6 kil., iar de capitala judeţuluĭ de 9 kil.

Pe teritoriul acesteĭ comune se află o baltă din care se formează o gîrlă, care pune în mişcare maĭ multe morĭ şi care se varsă în Putna.

Are o populaţie de 276 familiĭ, saŭ 1072 suflete: 570 bărbaţĭ şi 502 femeĭ; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ în cătunul Mirceşti şi una filială în Răduleşti, tot cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ; o şcoală, zidită de comună şi frecuentată de 23 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3250,86 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2940.50 leĭ.

Vite sunt: 445 boĭ, 395 vacĭ, 84 caĭ, 673 oĭ, 3 capre şi 354 porcĭ.

Moşia Mirceşti a fost dată zestre, împreună cu altele din ţinutul Putneĭ, hatmanuluĭ Alexandru Mavrocordat, de către socrul săŭ, Domnul Alexandru Moruzzi al Moldoveĭ.

Această moşie aparţinea altădată familieĭ Danu.

Mirceşti, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Moldova, spre N. de oraşul Roman, la 20 kil. de el şi la 21 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată în mare parte pe platoul ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Se compune din satele: Iugani (Cozmeşti), Mirceşti şi Teţcani (Steţcani).

Are o populaţie de 385 fa-

miliĭ, saŭ 1429 locuitorĭ, din carĭ 288 contribuabilĭ, locuind în 360 case; 3 bisericĭ de lemn, din carĭ 1 ortodoxă şi 2 catolice; o şcoală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5607 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5301 leĭ.

Este legată cu oraşul Roman prin drum de fer şi şosea. Pe teritoriul comuneĭ este gara Mirceşti.

Locuitoriĭ posedă 1486 vite marĭ cornute.

Mirceşti, *com. rur.*, în partea de N.-E. a plăşeĭ Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 35 kil. de oraşul Vasluiŭ, şi la 9 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşeĭ, situată maĭ mult pe o vale, formată din două dealurĭ paralele, care o străbat de la N. la S.

Natura soluluĭ e de 3 calităţĭ, foarte bine deosebite; coastele dealurilor ce o străbat, prezintînd oare-care povîrnişurĭ sunt de natură cleioasă, cu deosebire în partea de V., improprie pentru orĭ-ce cultură, producînd nişte arbuştĭ sălbaticĭ; pe platoul de la N. şi E. precum şi pe cel de V., de natură humos, se cultivă orĭ-ce soiŭ de cereale; dealul estic şi parte cel de N., e de natură calcaros, propriŭ pentru cultura viilor ce sunt multe în localitate.

Este formată din două sate: Mirceşti şi Rădiul, pe o suprafaţă cam de 1859 hect., din carĭ: 57 hect. pădure şi 1092 hect. loc de cultură, fînaţ şi imaş ale proprietăţeĭ, iar 770 hect. ale locuitorilor, din care 18½ hect. acoperite cu viĭ.

Are o populaţie de 220 familiĭ, saŭ 673 suflete; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală; 2 morĭ, una cu apă şi alta cu vaporĭ; 3 cîrciumĭ.

Vite: 491 vite marĭ cornute, 79 caĭ, 1433 oĭ, 16 capre şi 153 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 1358 leĭ, 18 banĭ, la veniturĭ şi de 1349 leĭ, 21 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 51 plugurĭ şi 54 care cu boĭ, 5 plugurĭ şi 8 căruţe cu caĭ.

Mirceşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Odăile, com. Merei, jud. Buzăŭ.

Mirceşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Nenciul, com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Mirceşti, saŭ **Mărceşti,** *sat*, judeţul Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdana, situat în valea Căiuţuluĭ-Mare, la 8 kil. de satul Bogdana. Este înconjurat de pădurĭ. Are o populaţie de 26 familiĭ, saŭ 67 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 37 vite mari cornute, 6 caĭ, 3 porcĭ, 60 oĭ şi 3 capre.

Mirceşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Vedea d.-j., jud. Olt.

Mirceşti, *cătun*, în jud. Putna, plasa Bilieşti, comuna cu acelaşĭ nume, situat pe malul Putneĭ, avînd Răduleşti spre E., în apropiere de malul bălţiĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozĭ; o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 14 copiĭ.

Mirceşti, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mirceşti, spre N. de oraşul Roman, la 20 kil. de el şi la 21 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezat pe coasta de E. a platouluĭ ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Are o populaţie de 167 familiĭ, saŭ 596 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ; o biserică; o şcoală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ; un oficiŭ poştal rural. Este reşedinţa comuneĭ Mirceşti.

Este legat cu oraşul Roman prin linie ferată şi şosea. In apropiere de sat e staţiunea de drum de fer Mirceşti.

Aci a stat multă vreme poetul V. Alexandri, a căruĭ proprietate era satul Mirceşti; aci a scris el cele maĭ multe din operele sale şi tot aci, în Mirceşti, a murit şi s'a înmormîntat la 22 August, în anul 1890, fiind în vîrstă de 69 de anĭ.

Mirceşti, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul d.-j., com. Săcueni, spre E. de satul Săcueni, pe malul stîng al pîrîuluĭ Poarca. Este aşezat pe şes. Are o populaţie de 105 familiĭ, saŭ 375 suflete.

Locuitoriĭ posedă 160 vite marĭ cornute.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Mirceşti, *sat* şi *reşedinţă*, în partea de N. a comuneĭ Mirceşti, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 35 kil. de oraşul Vasluiŭ, situat pe valea dintre dealurile: Şurăneşti şi Ciomagul, prin care curge pîrîul Recea.

Are o suprafaţă cam de 860 hect., din care 687 hect. pămînt cultivabil, iar restul e coprins de fineţe, imaş şi loc steril.

Populaţiunea satuluĭ e de 99 familiĭ, saŭ 417 suflete, Romînĭ răzeşi, carĭ, după cum spun documentele, se trag din fraţiĭ Mirceştĭ, ce aŭ avut acest loc în stăpînire, se zice, din timpul Domnuluĭ Ştefan-cel-Mare. In decurgerea timpuluĭ, pămîntul acestor doĭ moşnenĭ, fracţionîndu-se din generaţie în generaţie, s'a format satul numit maĭ din vechime Mirceşti-Răzeşĭ.

Are o biserică de lemn, fă-

cută la 1834, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, înființată la 1868, frecuentată de 34 elevĭ; o moară de aburĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 362 vite marĭ cornute, 297 oĭ, 1 capră, 54 caĭ și 54 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 53 plugurĭ și 22 care cu boĭ, 5 plugurĭ și 8 căruțe cu caĭ; 40 stupĭ cu albine.

Mircești, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Roman, pl. Moldova, comuna Mircești, pe linia Roman-Burdujeni, pusă în circulație la 15 Decembrie, 1869. Se află între stațiile Roman (15.1 kil.) și Hălăucești (4.3 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Măriĭ de 233.56. m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 67307 leĭ, 15 b.

Mirdărești, *vechie numire* a *satuluĭ* Măldărești, com. Negulești, jud. Tecuciŭ.

Mireni, *sat*, în jud. Tutova, pl. Pereschivul, spre N.-V. de Bîrlad. Formează o comună (com. Mireni) cu căt. Slobozia-Nicăi.

Are o populație de 585 locuitorĭ; o biserică.

Pe teritoriul comuneĭ sunt 24 hect. vie (din carĭ 1,50 nelucrătoare) și 6,50 livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de treĭ persoane.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 3184 leĭ, 84 banĭ.

Mireni, *parte* din *moșia* Albești, com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Mireși, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Călugăreni, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Mirești, *mahala*, în com. rur. Folești-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, la 2 kil. de mahalaua Dosul, unde e școala. Cade în partea de S.-V. a comuneĭ.

Mireșul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Sîngerul, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Are o populație de 1008 locuitorĭ; o biserică cu următoarea inscripție:

Acest sfînt lăcaș ziditu-s'aŭ și înfrumusețat după cum se vede, întru cinstea sfîntuluĭ Erarh Nicolae și a Sf. Mucenic Dimitrie, în zilele prea înălțatuluĭ Domn Grigore Ghica Voevod, cu blagoslovenia Prea O Sfințituluĭ Episcop de Buzăŭ Constandie, cu toată osîrdia și cheltucala D-luĭ Biv vel Stolnic Alecu Văcărescu, cu soția sa Ana, la anul 1823, August.

Mireul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ. Izvorește din valea satuluĭ și a comuneĭ Corni, pl. Crasna; curge prin mijlocul satuluĭ, și spre S. trece în com. Albești, sub numirea de pîrîul Strașnicul; apoĭ, unindu-se cu alte pîraie, se varsă în stînga rîuluĭ Bîrladul.

Miricescu, *numire vechĭe* a *căt.* Moara-de-Mărăcinĭ, jud. Prahova, com. Bucovul, pl. Cricovul.

Mirila, *cătun*, al com. Leolești, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la V. pe Dealul-Saruluĭ și de rîul Burluiul, pe valea pîrîuluĭ Genge, unde șoseaua națională Slatina-Craiova se taie cu cea județeană după stînga Olteţuluĭ. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 160 m.

Are 60 familiĭ, saŭ 238 suflete.

Aci se află casele proprietăreștĭ ale familieĭ G. Chițu și niște ruine antice.

Pădurea de pe Dealul-Saruluĭ se numește tot Mirila.

Mirileasa, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Fărcășești. Se întinde de la N. spre S.-V. până în Valea-Boureluluĭ, jud. Mehedinți; este acoperit cu pădure.

Mirilei, *vale*, în jud. Vlașca, pl. Cîlniștea, satul Buteasca.

Miroasa, *sat*, în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Lungești, spre E. de satul Lungești. Are 80 locuitorĭ și 20 case.

Miron (Pîrîul-luĭ-), *pîrîŭ*, (2700 m.), afluent al Siretuluĭ, în jud. Suceava, com. Dolhasca.

Miron, *fîntînă cu apă minerală*, pe coasta pisculuĭ Miron (dealul Blănarul), în apropiere de satul Tomești, pl. Codrul, jud. Iași, la 7 kil. de Iași.

Această fîntînă se zice că a fost făcută de un posesor al moșieĭ Tomești, anume Costea Polieny, care, avînd ceair în această localitate, a construit o fîntînă pentru adăpatul cailor.

Mironeasa, *com. rur.*, pl. Stavnicul, jud. Iași. Formează colțul de S.-E. al jud. Iași spre jud. Vasluiŭ. E alcătuită din satele: Mironeasa, Hadîmbul, Schitul-Hadîmbuluĭ, Spărieți și tîrgușorul Țibana. Are o populație de 415 familiĭ, saŭ 1846 suflete.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă și cu cărăușia pentru transportarea lemnelor și facerea mangaluluĭ.

Teritoriul com. e deluros, acoperit cu pădurĭ, luncĭ și huceagurĭ; din pădurĭ se exploatează lemne pentru foc și diferite trebuințĭ.

Are: 2 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 1 eclesiarh; o mănăstire și o școală.

Budgetul com. e de 6319 leĭ,

43 banĭ, la veniturĭ şi de 6182 leĭ, 38 banĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 992 vite marĭ cornute, 135 oĭ, 18 capre, 105 caĭ, 2 bivolĭ şi 293 rîmătorĭ.

Mironeasa, *sat,* în jud. Iaşi, pl. Stavnicul.

E aşezat pe coastele dealurilor Mironeasa şi Raclariul, fiind despărţit în două de pîrîul Brusturețul. Are la E. Dealul-Mare şi la V. dealurile: Armanul, Cărbunariul şi Hanţul, formînd o întărire naturală ca o cetate.

Are o populaţie de 733 locuitorĭ, carĭ se ocupă maĭ mult cu negoţul lemnelor şi măngălăria.

Aci se află: reşedinţa comuneĭ; o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarh; o şcoală, înfiinţată la 1865, frecuentată de 18 elevĭ.

Moşia Mironeasa a fost a statuluĭ până la 1886, cînd s'a vîndut, afară de pădurĭ, carĭ aŭ rămas în proprietatea sa.

Vite: 451 vite marĭ cornute, 128 oĭ, 13 capre, 43 caĭ şi 180 rîmătorĭ.

Mironeasa, *deal,* în jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Mironeasa. Se întinde de la N. spre S.; străbate prin sat şi se termină în şesul Urşiţeĭ. Poalele luĭ sunt udate la E. de pîrîul Urşiţa şi spre V. de pîrîul Brusturețul. Faţa e acoperită, parte cu pădurĭ, parte cu locurĭ cultivabile.

Miroslava, *com. rur.,* în partea de N.-E. a pl. Stavnicul, jud. Iaşi, aşezată pe podişele din dreapta şi din stînga rîuluĭ Bahluiul, precum şi pe şesul Bahluiuluĭ, şi formată din satele: Miroslava, Uricani, Proselnici, Corneşti, Voroveşti, Găureni, Balciul, Iezereni, Dancaşul, Ciurbeşti, Valea-Lupuluĭ şi Capul-Rădiuluĭ, cu o populaţie de 483 familiĭ, saŭ 2455 locuitorĭ, între carĭ sunt şi un număr de Italienĭ coloniştĭ.

In com. sunt viĭ, livezĭ şi puţine pădurĭ.

Are: 9 bisericĭ, deservite de 4 preoţĭ, 8 cîntăreţĭ şi 6 eclesiarhĭ; 3 şcolĭ, conduse de 3 învăţătorĭ şi frecuentate de 86 elevĭ.

Budgetul com. e de 18873 leĭ, 23 banĭ, la veniturĭ şi de 18779 leĭ, 72 banĭ, la cheltuelĭ.

Numărul vitelor din întreaga comună se urcă la 4531 capete, din carĭ: 2562 vite marĭ cornute, 910 oĭ, 26 capre, 279 caĭ şi 754 rîmătorĭ.

Miroslava, *sat,* în centrul com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, situat pe coasta nordică a podişuluĭ dintre dealurile: Miroslava la E. şi Găureni spre V. Este reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 27 familiĭ, saŭ 166 suflete.

Pe culmea dealuluĭ Miroslava, în marginea satuluĭ, se află biserica şi casele proprietăţeĭ, zidirĭ frumoase, ce se văd în depărtare de pe şesul Bahluiuluĭ şi de la oraşul Iaşi, de la o distanţă de 6 kil.; iar în partea despre S. a dealuluĭ se află localul primărieĭ.

Vite sunt: 212 vite marĭ cornute, 27 caĭ şi 37 rîmătorĭ.

Miroslava, *deal,* în jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Miroslava, formînd culmea şesuluĭ din dreapta rîuluĭ Bahluiul.

Pe podişul şi coasta acestuĭ deal, e situat satul cu acelaşĭ nume.

Miroslava, *iaz,* pe şesul din dreapta rîuluĭ Bahluiul, lingă satul Uricani, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, format prin iezirea rîuluĭ Bahluiul; are pe el o moară, numită Moara-luĭ-Beldiman.

Miroslava, *pîrîŭ,* jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Miroslava. Izvoreşte din dealul cu asemenea numire, trece prin valea dintre dealurile Miroslava şi Găureni şi se varsă în Bahluiŭ.

Miroslăveşti, *com. rur.,* situată în partea de S.-V. a plăşeĭ Siretul-d.-j., jud. Suceava. Se mărgineşte la E. cu com. Stolniceni; la V., cu com. Davideni şi Păstrăveni, din jud. Neamţu; la S. cu com. Mogoşeşti şi Tupilaţi, din jud. Roman şi la N., cu com. Cristeşti.

Forma teritorială a comuneĭ este a unuĭ patrulater aproape regulat.

Se compune din satele: Miroslăveşti-Năvrăpeşti, Soci, Ciohoreni, Verşeni şi Miteşti, cu reşedinţa în cel d'întîiŭ.

Are o populaţie de 1082 familiĭ, saŭ 4228 suflete, din carĭ 1029 contribuabilĭ; 4 bisericĭ, deservite de 6 preoţĭ şi 8 cîntăreţĭ; 2 şcoale mixte, frecuentate de 69 elevĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 12152.52 leĭ şi la cheltuelĭ, de 11542.20 leĭ.

Vite sunt: 294 caĭ, 1462 boĭ, 908 vacĭ, 3008 oĭ, 2 capre şi 830 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Măriĭ variază între 315—335 m.

E udată de rîul Moldova şi de miciĭ afluenţĭ: Siliştea, Sohodorul, Gruiul şi Rangul.

Moşia e proprietatea succesiuneĭ Prinţuluĭ Gr. M. Sturdza, afară de Miteşti, care e răzăşească.

Suprafaţa com. e de 4387 fălcĭ, din carĭ 2841 fălcĭ cultivabile, 515 falcĭ pădure, 705

fălci fina! și imaș și restul prun diș și loc uri sterpe.

Impropriet ăriți în 1864 sunt 285 fruntaș, 255 pălmași și 119 codași, stăpînind 2156 fălcĭ.

Drumurile principale: șoseaua națională Roman Fălticeni (50 kil pană la Fălticeni), la Pașcani (12 ki ... la Verșeni (6 kil.).

Miroslăve..., ... Suceava, numit în pa... de N. și Năvrăpești, pe moșia și în comuna cu același nume. Așezat pe coastele dealuluĭ ce țărmurește șesul stîng al Moldoveĭ și străbătut de pîraiele Gruiul și Sohodorul.

Are o populație de 395 familiĭ, saŭ 795 suflete, din carì 280 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Cuv. Paraschiva, clădită de locuitorĭ (pe atuncĭ răzeșĭ) în 1515, restaurată în 1698, după cum se constă după o inscripție de pe ușe, și deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, înființată în 1865, condusă de un învățător plătit de stat, și frecuentată de 45 elevĭ.

Moșia, proprietatea succesiuneĭ Prințuluĭ Gr. M. Sturdza, are 2234 fălcĭ.

Improprietărițĭ în 1864 sunt: 137 fruntașĭ, 62 pălmașĭ și 34 codașĭ, stăpînind 757 fălcĭ.

In 1803, Miroslăvești, moșie răzășească, avea 43 liuzĭ, carĭ plăteaŭ 748 leĭ bir anual.

Miroslovení, *cătun*, făcînd parte din com. Albeni, pl. Amaradia, jud. Gorj, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ, la N. de cătunul de reședință Albeni, și la S. de Bengești.

Are o suprafață de 455 hect. și o populație de 70 familiĭ, saŭ 300 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri, 36 care cu boĭ, 1 căruță cu caí; 25 stupĭ; 284 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 230 oĭ, 91 capre și 106 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun cu com. sa Albeni și com. Bengești, se face prin drum ordinar.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 4 morĭ pe apa Gilortuluĭ.

Miroși, *com. rur.*, în jud. și pl. Teleorman, situată pe Valea-Burdeĭ, între două dealurĭ. Se mărginește la E. cu com. Rîca și Gumești; la V., cu com. Tufeni și Mozăceni; la S., cu com. Surdulești; iar la N. cu moșia Căldărarul saŭ cătunul Adunați, din com. Strîmbeni.

Intinderea comuneĭ, dimpreună cu moșia și pădurea de pe dînsa, este de 3500 hect., din carĭ 3000 sunt pămînt arabil și 200, pădure.

Locuitorĭ improprietărițĭ sunt 160, pe o întindere de aproape 356 hect.

Solul comuneĭ este parte mlăștinos, parte roșcat.

Populațiunea comuneĭ este de 262 familiĭ, saŭ 1026 suflete, din carĭ 215 contribuabilĭ.

Are o școală, frecuentată de 27 elevĭ; 2 bisericĭ, din care una servă de capelă la cimitir; a doua e întreținută de proprietar, și deservită de 1 preot si 2 cîntărețĭ.

Numărul vitelor din comună este de 3525 capete, din carĭ 617 vite marĭ cornute, 167 caĭ, 2617 oĭ și 124 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de 8874 leĭ, 95 banĭ, la veniturĭ și de 8852 leĭ, 49 banĭ, la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicațiune are spre Strîmbeni, prin șoseaua jud. care străbate chiar prin mijlocul comuneĭ, la S.; prin aceeașĭ șosea la com. Surdulești,; iar la V. prin șoseaua vecinală spre com. Bîrla și cele-l'alte comune de pe Valea-Cotmeniĭ.

Stațiunea Miroși a linieĭ ferate Costești-Măgurelele, se află la o depărtare de 1/2 kil. Proprietarul moșieĭ, d-nul colonel P. Maca, are aci o clădire măreață, cu o grădină și magaziĭ de producte.

Cultura cîmpuluĭ și creșterea vitelor se face aci cu deosebită îngrijire.

Pe teritoriul comuneĭ Miroși se țin anual două bîlciurĭ: la Sf. Gheorghe, 23 Aprilie, și la Vinerea-Mare, 14 Octombrie. După vechia împărțire administrativă din secolul trecut, satul Miroși făcea parte din pl. Mijlocul-d.-s.

Miroși (Băjenari-Crețuluĭ), *cătun*, jud. Buzăŭ, com. Amarul, cu 630 locuitorĭ și 135 case.

Miroși, *stație de dr.-d.-f.*, în jud. Teleorman, pl. Teleorman, com. Miroși, pe linia Costești-Roșiori, pusă în circulație la 1 Ianuarie 1887. Se află între stațiile Burdea (14 kil.) și Balaci (8.7 kil.) Inălțimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de $167^{m}.68$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 78724 leĭ și 98 banĭ

Miroși (Vasileasca), *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Miroși; are 250 hect., din carĭ 205 hect. arabile, restul fîneață și sterp.

Miroși, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Miroși; are 128 hect., din carĭ 75 hect. arabile, restul fîneață și sterp.

Miroși, *moșie* și *pădure*, în jud. și pl. Teleorman, proprietatea d-luĭ colonel P. Maca.

Această moșie a făcut parte

din întinsele moşiĭ ale Bălăcenilor, din care o descendentă se găseşte căsătorită cu d-nul colonel Maca.

Mirul-Mare, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la V. munteluĭ Bora, şi la N. de com. Baia-de-Fier.

Mirul-Mic, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la V. munteluĭ Mirul-Mare, şi la N. de com. Baia-de-Fier. Se maĭ numeşte şi Meriuţul. E acoperit cu păşune.

Mischi, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 7 kil. de Craiova, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Tesluiul.

Se învecineşte la N. cu com. Vulpeni, din jud. Romanaţi; la S., cu com. Gherceşti; la V., cu com. Motoci şi la E., cu oraşul Craiova.

Se compune din treĭ sate: Mischi, Mlecăneşti şi Munteni. Satul de reşedinţă este Mischi. In vechime com. se numea Ciutureşti-Mischi.

Terenul com. este şes.

Este udată de rîul Tesluiul, ce curge prin centrul com., cu direcţiunea de N.-V. spre S.-E. şi primeşte pe malul stîng pîrîul Oda. Rîul Tesluiul, are pe dînsul 3 podurĭ: podul din capul satuluĭ Munteni, podul din dreptul luĭ Dincă Modrea şi podul din dreptul Conaculuĭ, în faţa căruia se varsă pîrîul Oda în rîul Tesluiul.

Fîntînĭ sunt: Fîntîna-Vîlculuĭ, Fîntîna-din-capul-satuluĭ-de-la-Chisar, Fîntîna-Buduroiul, Fîntîna-cu-Lanţ, Fîntîna-de-sub-coastă, Fîntîna-de-la-Conac, Fîntîna-de-la-Boier-Ghiţă, Fîntîna-de-la-Popeşti, Fîntîna-de-la-Nuţă, Fîntîna-de-la-Primărie, Fîntîna-de-la-Moară şi Fîntîna-de-la-Birjar

Populaţia com. este de 1680 suflete, carĭ locuesc în 373 case.

După legea rurală din 1860 s'aŭ împămîntenit 160 locuitorĭ.

Are: 2 bisericĭ, una în satul Mischi, fondată de sătenĭ în 1862, cu hramul Sf. Nicolae şi a doua în Mlecăneşti, fondată la 1874 de enoriaşĭ, cu hramul Sf. Dumitru, ambele deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1869, frecuentată de 50 copiĭ; 10 cîrciumĭ.

Suprafaţa com. este de 5010 pog., din carĭ: 4512 pog. arabile, 210 pog. fîneaţă, 100 pog. izlaz, 10 pog. lac şi teren sterp, 178 pog. pădure.

Moşiĭ se găsesc în satul Mlecăneşti, aparţinînd bisericeĭ Sf. Treimĭ din Craiova; în satul Mischi, aparţinînd d-luĭ Nicolaidi Alexandru şi în satul Munteni, aparţinînd sătenilor.

Pădurĭ se găsesc, în satul Mlecăneşti: Lunca-Mare, în întindere de 89 hect., aparţinînd bisericeĭ Sfinteĭ Treimĭ din Craiova, Poiana-Caluluĭ, Lunca-Opriţă, în întindere tot de 89 hect., din carĭ 81 sunt amenajate.

Viĭ se află în întindere de 151 hect. şi aparţin locuitorilor din Craiova, şi sătenilor din Mischi, găsindu-se în satul Mlecăcăneşti.

Transportul se face cu carele cu boĭ pe şoseaua comunală ce uneşte această com., cu oraşul Craiova.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4515 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4182.02 leĭ.

Mischi, *sat,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, reşedinţa primărieĭ.

Are o populaţie de 701 suflete: 385 bărbaţĭ şi 316 femeĭ, locuind în 190 case; o şcoală mixtă, ce funcţionesză din 1869, frecuentată de 50 copiĭ: 12 din Munteni, 20 din Mischi, şi 18 din Mlecăneşti; o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de com. in 1862; 4 cîrciumĭ.

Mischi, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparţinînd d-luĭ Al. Nicolaidi.

Misci, *sat,* jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, făcînd parte din com. rur. Mozăceni. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Miseşti, *sat,* jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Gropniţa, continuitate a satuluĭ Mălăeşti.

Misihăneşti, *sat,* jud. Roman, pl. Fundul, com. Ciutureşti, avînd o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 186 suflete.

Acest sat aparţinea maĭ înainte Episcopieĭ de Roman.

Mislea, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, cătunul com. Lucieni. Pe teritoriul satuluĭ este o pădure de 50000 ariĭ.

Mislea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Scorţeni, pl. Prahova, jud. Prahova.

Are o populaţie de 355 locuitorĭ.

In cătun se află un penitenciar instalat în interiorul fosteĭ mănăstirĭ Mislea.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe Vatra-Mănăstireĭ-Mislea.

Mislea, *penitenciar* de minorĭ, jud. Prahova, instalat în interiul fosteĭ mănăstirĭ Mislea, unde se deţin minoriĭ căzuţĭ în diferite crime şi al căror număr variază între una şi două sute.

Minoriĭ, pe lîngă că aŭ şcoală aci în toată regula, se ocupă şi cu sculptura, executînd lucrărĭ de artă.

Pănă la intrarea în penitenciar, este o frumoasă şosea cu o alee minunată, avînd pe dreapta un platoŭ încîntător, iar pe stînga un lac bine îngrijit, pe care plutesc cîte-va bărcĭ. Aceasta se datoreşte ofiţerilor şi comandantuluĭ garnizoaneĭ, însărcinaţĭ cu paza arestaţilor.

Mislea, *mănăstire,* jud. Prahova, fondată pe la 1534, de Radu Voevod, care a înzestrat'o cu maĭ multe moşiĭ. Petre Cercel o restaurează din noŭ pe la 1584.

A maĭ fost înzestrată cu alte moşiĭ şi de Comisul Vintilă, Vornicul Voicu, Spătarul Stroe, Jupîneasa Caplea şi Mihaiŭ-Vodă Viteazul, nepotul fondatoruluĭ, care ĭ-a dăruit Cocorăşti şi Piscani.

Un hrisov al luĭ Radu-Voevod, fiul luĭ Mihnea-Voevod, cu data 7124, ce se află între hîrtiile acesteĭ mănăstirĭ, arată că mănăstirea Mislea era metoh la mănăstirea Paterisa, întemeindu-se pe un alt hrisov al luĭ Gavriil Movilă Voevod cu anul 7126.

Mateĭ Basarab, printr'un hrisov din anul 1639, liberează mănăstirea Mislea şi o dă spre locuinţă călugărilor ţăreĭ.

Mănăstirea Mislea avea înainte de secularizare 10 moşiĭ cu un venit de 362000 leĭ vechĭ anual.

Un incendiŭ întîmplat în anul 1883, a distrus biserica cu desăvîrşire, pînă chiar şi pĭeatra de fundaţiune a eĭ. Azĭ se află acolo un penitenciar.

Mislea-Dulce, *gîrlă,* izvoreşte din cătunul Buştenari, com. Telega, plaiul Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în gîrla Sărata, la cătunul Mislea, com. Scorţeni.

Mislea-Gostinari, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 1155 hect., pendinte de com. Gostinari, pl. Sabarul, jud. Ilfov, formată din trupurile Mislea-Gostinari de 626 hect. şi Mislea, de 529 hect.

Misleanca, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Gura-Vitioareĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Livadea, de 100 hect., formează pădurea Gura-Vitioareĭ.

Misleanca, saŭ **Găgeni-Mislea,** *pădure,* a statuluĭ, jud. Prahova, în întindere de 420 hect., formată din trupurile: Drumul-Băicoiuluĭ, 67 hect.; Găgeanca, 106 hect.; Degeraţi 62 hect.; şi Gura-Cumetriĭ, 185 hect.

Misleanul, *numire vechĭe* a *satuluĭ* Brătescu, com. Perieţi, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Misolinei (Iazul-), *iaz,* jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Mileanca, pe cursul Başeuluĭ, moşia Tătărăşeni, în suprafaţă de 64 hect., 45 ariĭ.

Mistreaţa, *lac,* în insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, com. Cegani.

Mistreţul, *lac,* în insula Balta, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Borduşani.

Mişcodani, *mahala,* în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Mişina, *munte,* jud. Putna, aparţinînd comuneĭ Năruja. Conţine cantitate însemnată de sare şi e acoperit de pădurĭ de brad şi de fîneţe.

Mişina (Muntele-), *pădure* seculară, în întindere de 1750 hect., pe teritoriul comuneĭ Paltinul, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd d-lor A. S. Dimitriu şi Ştefan Gheorghiu. Aci funcţionează o fabrică sistematică de cherestea.

Mitărcea, *munte,* plaiul Dîmboviţa, jud. Dîmboviţa, în apropiere de muntele Leaota. Acest munte, împreună cu muntele Pietrele-Albe, coprinde cam 135000 ariĭ pădure.

Mitărcea, *munte,* la hotar, la E. de Rucăr şi Dragoslavele, situat la extremitatea judeţuluĭ Muscel.

Miteşti, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Miroslăveşti, aşezat pe ţărmul stîng al Moldoveĭ.

Are o populaţie de 158 suflete: 81 bărbaţĭ şi 77 femeĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ, stăpînind 218 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Verşeni servesc şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Verşeni (350 m.) şi la Tupilaţi, jud. Roman, (250 m.)

Bătrîniĭ susţin că răzăşiile le aŭ de la Tăutul Logofătul, care căpătase moşia de la Ştefan-Vodă. Unul dintre răzaşĭ, din familia Boereştilor, păstrează încă hrisovul moşieĭ scris în limba slavă pe pergament.

Mititelul, *deal,* jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Măstăcani, dintre pîraiele Valea-Păruluĭ şi Covurluiul. Se întinde despre N. şi se termină în lacul Covurluiul, moşia şi satul Chiraftei.

In partea despre E., împreună

cu un alt deal, formează Valea-Păruluĭ şi despre V., Valea-Pavelucă.

Mitocul, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Crasnaleuca, Ghereni-Curt, Hătcăuţi (Zoiţanul şi Panaiteoeĭ) şi Bodronul, cu reşedinţa primărieĭ în satul Mitocul.

Are o populaţie de 753 familiĭ, saŭ 2665 suflete; 3 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 3 pălămarĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 elevĭ; 1470 hect. 86 ariĭ pămînt sătesc; 9799 hect. 17 ariĭ cîmp şi 220 hect. 55 ariĭ pădure, ale proprietarilor şi 8 iazurĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5977 leĭ şi la cheltuelĭ de 5950 leĭ.

Vite marĭ cornute 1450, oĭ 5500, capre 12, caĭ 300 şi porcĭ 300.

Mitocul, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Mitocul, plasa Prutul-d.-j., cu o populaţie de 404 familiĭ, saŭ 1424 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Vasile Calmuschi, proprietar din Basarabia.

Are o biserică, mică, de lemn, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ, făcută de preotul Ioan Netedu.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 752 hect. 3 ariĭ pămînt, iar proprietarul moşieĭ: 3093 hect. 54 ariĭ, cîmp şi 114 hect. 57 ariĭ pădure.

Sunt 3 iazurĭ, din care cel maĭ mare, în suprafaţă de 10 hect., se numeşte Prodanul.

Pîrîul principal ce curge pe moşie este Ghireni, iar pe hotar curge rîul Prutul.

Peatră calcarică se află în multă cantitate.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Rădăuţi la Ştefăneşti; acel ducător la Săveni şi acel spre Dorohoiŭ şi Săveni.

Moşia se hotăreşte cu: rîul Prutul, Liveni-Mitropolieĭ, Tescureni, Hătcăuţi, Adăşăni şi Ghireni-Curt.

Insemnat aicea este: Stîncuţa, mare bloc prea frumos de piatră cu poziţie înaltă, dominînd asupra maluluĭ drept al Prutuluĭ, la o lature a satuluĭ.

Aicĭ se află multe şi marĭ izvoare de apă.

Familia Netedu, din a căreia urmaşĭ aŭ vieţuit în astă localitate a fost una din cele maĭ vechĭ familiĭ ale Moldoveĭ. Din uricul de la 1392 (6900), Maĭ 30, dat de Roman-Vodă, viteazuluĭ Ionaşcu, prin care-ĭ dărueşte 3 sate cu moşiĭ pe Siret, anume: Ciursăcăuţi, Vladimirăuţi şi Bucurăuţi, se vede pomenit în acel uric între veliţiĭ boerĭ de credinţă şi Netedul.

Familia Calmuschi, a actualuluĭ proprietar al moşieĭ, este vechie şi distinsă în Moldova, cunoscută sub numirea de Calmăşul; însă maĭ în urmă uniĭ din membriĭ eĭ fiind des în contact cu Leşiĭ, aŭ adăogit la urma numeluĭ terminaţiunea «schi» şi astfel a devenit din Calmăşul, Calmuschi.

Toader Calmăşul, boer mazil şi proprietar în ţinutul Orheuluĭ din Basarabia, trimese pe fiul săŭ Ioan la şcoalele înalte din Cracovia; acesta după ce isprăvi cursurile, venind în patrie, fu luat la 1710 de Nicolae Mavrocordat-Vodă şi trimes în Constantinopol la fratele săŭ Ioan Mavrocordat, ce era dragoman la Poartă, spre a-l înlesni cu ştiinţa ce avea în traducerea şi scrierea limbelor europene la lucrările diplomatice. (Let., tom. 3, pag. 189).

Grigorie Mateĭ Ghica-Vodă, venind Domnitor în Moldova la 1727, luă cu sine pe Ioan T. Calmăşul şi l'a pus în slujbă ca om luminat; apoĭ l'a trimes la Constantinopol ca Terziman al săŭ. Prin aşa împrejurărĭ s'a deprins cu toate trebile Împărăţieĭ şi ale Domnieĭ; iar pe de alta s'a prefăcut familia în Calimah, ajungînd în fine şi Domn al Moldoveĭ. (Let., tom. 3, pag. 189, 190).

Ceĭ-l'alţĭ membri aĭ familieĭ rămaşĭ între boeriĭ Ţăreĭ, şĭ-aŭ păstrat vechia numire. Aşa: la 1747, Grigorie Ghica în a treia Domnie, făcu pe Dimitrie Calmăşul, mare Ban. La 1748, fu rînduit în slujbă de Const. Mavrocordat-Vodă. La 1749, asemenea fu rînduit de Racoviţă-Vodă, şi la 1753, de Vodă-Ghica.

La 1767, Grigorie Calimah-Vodă, în a doua Domnie, pune în slujbă între alţĭ boerĭ şi pe Calmăş-Cîrnul, vel Paharnic.

Mitocul (Şipotele-de-Jos), *sat noŭ*, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, înfiinţat în anul 1879, cu locuitorĭ din noŭ împroprietărițĭ. Situat pe dealul Mitocul (de la care şĭ-a luat numele), în stînga pîrîuluĭ Miletinul; are o populaţie de 33 familiĭ, saŭ 163 suflete.

Mitocul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul.

Mitocul, *parte* din *pădurea* Deleni, jud. Botoşani, împrejurul schituluĭ Hacurile, căruia aparţinea.

Mitocul, *deal*, la N.-E. de satul Bazga, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Mitocul, *deal*, pe care e situat satul Mitocul, com. Şipotele, pl.

Bahluiul, jud. Iași; se zice că, din vechime, pe acest deal ar fi fost un mitoc de maicĭ.

Mitocul, *pîrîŭ,* în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Băiceni; izvorește din coasta dealuluĭ Cetățuia și, împreună cu izvorul mineral Puturosul, se varsă în pîrîul Recea.

Mitocul, *pîrîŭ,* în jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Șipotele, izvorește dintre dealurile Mitocul și Bărbăcuți; curge prin sat, unde formează iazul Mitocul și apoĭ se varsă în pîrîul Miletinul.

Mitocul, *fost schit de călugărĭ,* jud. Tecuciŭ, în partea de V. a Nicoreștilor, lîngă pădurea Catargiul. Astăzĭ acest loc e acoperit cu viĭ.

Mitocul-Borlești, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Borlești; se arendează cu 4031 leĭ anual.

Mitocul-Dragomirneĭ, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. In vechime se numea Dragomirești.

Satul e despărțit în două, prin săpătura unuĭ șanț ce demarcă linia de hotar dintre Romînia și Bucovina, cîte o parte din sat fiind situată în fie-care din ambele țărĭ vecine.

Proprietatea moșieĭ este a statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Dragomirna din Bucovina, și maĭ în urmă a schituluĭ Sofroni.

Are o populație de 161 familiĭ, saŭ 644 suflete.

Biserica, cu hramul S-ta Paraschiva, deservită de 1 cîntăreț și 1 pălămar, este vechie, făcută din lemn, de către locuitorĭ.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 351 hect., 87 ar., pămînt; iar statul 286 hect., 44 ar., cîmp și 716 hect., 10 ar., pădure.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Burdujeni, Adîncata, Zvorâștea și Bucovina.

Aci din vechime se afla Mitocul-Mănăstireĭ-Dragomirna.

Mitocul-luĭ-Bălan, *cătun,* jud. Neamțu, pl. De-Sus-Mijlocul, com. Bălțătești.

Mitocul-luĭ-Bălan, *schit,* așezat pe Dealul-Doamneĭ, jud. Neamțu, pl. De-Sus-Mijlocul, com. Bălțătești; pe aci în vechime era drumul care ducea la Ceahlăŭ.

Mitocul - Mănăstireĭ - Dragomirna, *locul* caselor ce mănăstirea avea în satul Mitocul-Dragomirneĭ, com. Adîncata, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. Asemenea case cu locurĭ avea în vechime fie-care episcopie și mănăstire, pe moșiile dependinte de ele, menite pentru găzduirea clericilor ce vizitaŭ moșiile pentru diferite interese.

Mitreasca, *moșie,* ce făcea parte pănă în anul 1889 din moșia Țigănești, pl Marginea, jud. Teleorman, a fraților D. și C. Butculescu, cînd a trecut în posesiunea d-luĭ N. Popescu; are o întindere cam de 500 hect.

Mitreni-Clătești, *com. rur.*, în jud. Ilfov, pl. Oltenița, situată la S.-E. de București, la 54 kil., în apropiere de rîul Argeș. Stă în legătură cu calea județeană București-Oltenița prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Clătești, Luica și Mitreni, cu o populație de 1182 suflete, locuind în 260 case și 12 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 3915 hect. Eforia Spitalelor Civile și statul aŭ 3000 hect. și locuitoriĭ 915 hect. Proprietariĭ cultivă prin arendașiĭ lor 2610 hect. (90 sterpe, 100 izlaz, 200 pădure). Locuitoriĭ cultivă 815 hect. (100 izlaz).

Are 2 bisericĭ: la Clătești și Mitreni; 1 școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Budgetul com. e de 4416 leĭ la veniturĭ și de 4322 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 580 caĭ și epe, 193 boĭ, 276 vacĭ și vițeĭ, 6 taurĭ, 6 bivolĭ, 58 bivolițe, 215 porcĭ și 1320 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 153 plugurĭ: 79 cu boĭ, 74 cu caĭ; 150 care și căruțe: 83 cu boĭ, 67 cu caĭ.

Improprietărițĭ sunt 185 locuitorĭ și neîmproprietărițĭ, 80. Comerciul se face de 6 circiumarĭ.

Mitreni (Mitreni - Fundeni), *sat,* făcînd parte din com. rur. Mitreni-Clătești, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de București, pe șoseaua județeană București-Oltenița, în apropiere de rîul Argeșul.

Maĭ înainte era situat maĭ spre S., dar din cauza rîuluĭ Argeșul, care 'ĭ rodea teritoriul și amenința a-l inunda, s'a mutat spre E. pe o culme maĭ înaltă.

Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 3599 hect. (împreună cu satul Luica), cu o populație de 767 locuitorĭ.

Statul are 3000 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 2610 hect. (90 sterpe, 100 izlaz, 200 pădure). Locuitoriĭ reservă 100 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț; 1 școală mixtă

frecuentată de 21 elevĭ și 8 eleve.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 617 și al celor micĭ, de 1350.

Miroaia, *com. rur.*, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., căt. com. Slobozia-Ciorăști.

Mitrofani, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j. Este situată pe valea rîuluĭ Vedea; la 55 kil. de capitala județuluĭ.

Are o populație de 469 locuitorĭ, 222 bărbațĭ și 247 femeĭ; două bisericĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ; 28 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșia statuluĭ Drăgășani, din care li s'a dat 77 hect. pămînt.

Vite sunt: 7 caĭ, 80 boĭ, 20 vacĭ, 9 bivolĭ, 6 capre, 65 oĭ și 70 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1016 leĭ, și la cheltuelĭ de 809 leĭ.

E brăzdată de dealurile Oltuluĭ și Verzeĭ și udată de văile: Vedea, Cazaculuĭ, Stoicanul, Scoarța și Draculuĭ

Mitrofani, *deal,* în raionul com. Mitrofani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 258 hect. vie.

Mitrofani, *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, pl. Oltul, în întindere de 125 hect. Impreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Zlătărei (216 hect.), Părăsești (885 hect., Dobrușa (76 hect.) și Noropița (22 hect.), ține de comunele: Drăgășani, Ștefănești și Crețeni.

Mitropolia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Dărăști, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul.

Aci e reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 322 hect., cu o populație de 583 locuitorĭ. D-l G. D. Economu are 102 hect. și locuitoriĭ 220 hect. Proprietarul și locuitoriĭ cultivă tot terenul. Locuitorii reservă 60 hect. izlaz și 8 vie.

Are 1 școală mixtă, frecuentată de 15 elevĭ și 1 elevă.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 367 și al celor micĭ, de 90.

Mitropolia, *trup de pădure* al statuluĭ, jud. Olt, în întindere de 100 hect. care, împreună cu trupul Zăvoaele-Mărunței, formează pădurea Drăgănești-Mărunței.

Miulești, *sat,* cu 90 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Miulești, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, cătunul com. Crovul.

Miuluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. și cătunul Calvini, gol și pietros; de sub ramificațiile sale începe frumoasa vale Marcoșul.

Miustegep, *fost sat* și acum *cîșlă,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Sari-Ghiol și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Caraci-Culac, pe marginea lacului Mangalia și pe malul săŭ cel drept; înainte vreme, constituia singur un sat mare, însă cu timpul, acest sat s'a redus numaĭ la o tîrlă de oĭ, din pricina frigurilor provenite din apropierea laculuĭ Mangalia; este situată în S. plășeĭ, în partea de N. a comuneĭ și la 1 1/2 kil. spre V. de cătunul Caraci-Culac.

Mizil, *com. urbană,* în pl. Tohani, jud. Buzăŭ, situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Istăul, la 36 kil. de orașul Buzăŭ, și la 92 kil. de București.

Limitele sale sunt: la N., hotarul moșiilor: Tohăneanca, Mățăul și Scurta; la E., hotarul moșiilor: moșneniĭ Năeni-Proșca, Săhăteni și Vintileanca; la S., hotarul moșiilor Schiopoaia și Baba-Ana; iar la V., hotarul moșiilor: Ghenoaica, Conduratul, Fîntînelele și Vadul-Săpat.

Suprafața sa este de 4480 hect., din carĭ: 3270 hect. arabile, 641 hect. fîneață, 432 hect. izlaz, 2 hect. vie și 135 hect. sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Mizil, Istăul, Fefelei, Cireșianul, Mărăcini, Trestianca, Ulmi, Valea-Dobriĭ, Lungeanca, Porumbarele, Șindrilita și Ceapa-Mocească.

Terenul e șes și fertil, ondulat puțin în partea de N. prin cîte-va dealurĭ și movile.

Comuna e formată din cătunele: Cireșeanu, Fefelei, Mărăcini și Mizil, cu o populație de 5200 locuitorĭ, din carĭ 931 contribuabilĭ.

Meseriașĭ sunt: 15 lemnarĭ, 9 tîmplarĭ, 10 rotarĭ, 6 butnarĭ, 5 căruțașĭ, 50 croitorĭ, 197 cizmarĭ, 45 fierarĭ, 6 mașiniștĭ, 196 cojocarĭ, 4 boeangiĭ, 20 brutarĭ, 6 vărarĭ, 2 pietrarĭ, 15 zidarĭ, 3 bărbierĭ și 7 tinichigiĭ.

Veniturile și cheltuelile com. sunt de 74809 leĭ anual.

Are: două școale primare urbane în com. Mizil: una de băețĭ, frecuentată de 218 elevĭ și a doua de fete, frecuentată de 102 eleve instalată într'un frumos local zidit de Pr. Cazotti; 3 bisericĭ: 2 în Mizil și 1 în Fefelei, deservite de 4 preoțĭ, 1 diacon, 4 cîntărețĭ și 2 paraclisierĭ; 67 cîrciumĭ; 2 morĭ

de aburĭ; 2 căşăriĭ; 4 stîne; 1 fabrică de făină şi 3 de lumînărĭ.

Comerciul constă în desfacerea cerealelor, şi a obiectelor lucrate în localitate.

Afară de tîrgul săptămînal, maĭ are tîrgurile: Duminica-Floriilor, Duminica-Tomiĭ, şi maĭ cu seamă tîrgul Drăgaiceĭ, care, după ce se termină în Buzăŭ, se stabileşte în Mizil la 29 Iunie.

Căĭ de comunicaţie are: Linia ferată Bucureşti-Roman, şoseaua naţională Ploeşti-Focşani; şoselele vecinale: Mizil-Cotorca şi Mizil-Tohani, şoseaua comunală Mizil-Boldeşti prin Baba-Ana şi alte drumurĭ naturale.

Vite sunt: 650 boĭ, 340 vacĭ, 148 viţeĭ, 73 bivolĭ, 86 bivoliţe, 375 caĭ, 121 ĭepe, 62 mînjĭ, 2700 oĭ, 10 capre, 18 asinĭ şi 453 porcĭ.

Comuna şĭ-a luat naştere în următoarele împrejurărĭ: Mizilul, în vechime Istăul, a fost proprietate a Domnuluĭ Constantin Brîncoveanu, care îşĭ construise un vast palat la via Corbeanca (Dealul-Dumbrăvii) din apropiere şi înfiinţase pe proprietatea sa un tîrg de toamnă, embrionul oraşuluĭ actual. Nepoata luĭ Brîncoveanu, marea băneasă Safta Gr. Brîncoveanu, vîndu Mizilul în 1828 Generaluluĭ Nicolae Mavru, acesta îl dete de zestre gineruluĭ săŭ, marele agă, Ioan Cantacuzino.

In 1866, oraşul a ars şi Cantacuzino, temîndu-se să nu se spargă tîrgul, a convenit cu soţia sa, ca locuitoriĭ, carĭ până aci fuseseră embaticarĭ, să se răscumpere, plătind băştinaşiĭ embaticul ce se cuvenea pe 30 anĭ în 15; iar ceĭ din noŭ veniţĭ, după învoială. Condiţiunile convenind, locuitoriĭ şĭ-aŭ rescumpărat locurile de case şi aşa Mizilul a devenit oraş liber. Nu maĭ puţin vechiŭ e şi cât. Fefelei, unde se stabilise în jurul luĭ Brîncoveanu maĭ mulţĭ proprietarĭ, boerĭ curtenĭ şi boernaşĭ, din care cauză ajunsese la oare-care renume. După moartea luĭ Brîncoveanu curteniĭ aŭ încetat de a maĭ veni aci. Invaziunile şi alte împrejurărĭ nenorocite sărăcindu-ĭ, ĭ-aŭ silit a se împrăştia. Cele-l'alte cătune sunt înfiinţate după 1830.

Mizil, *oraş* şi reşedinţă a com. Mizil, jud. Buzăŭ. Are 4780 locuitorĭ şi 830 case. E reşedinţa sub-prefectureĭ plăşeĭ Tohani (acum unită cu pl. Sărata), staţiune comercială şi însemnată a căeĭ fierate, la 35 kil. de oraşul Buzăŭ şi la 93 kil. de gara Bucureşti şi staţiune telegrafo-poştală, al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 15152.

Are 2 şcoale primare; 2 bisericĭ: Sf. Ioan (catedrală) şi Maica-Precista; o farmacie; un spital şi o sală de teatru.

Industrie are: multe cojocăriĭ, cizmăriĭ şi renumite ţesăturĭ de scoarţe şi chilimurĭ; o importantă fabrică de făină, etc.

Tîrgul săptămînal e Sîmbăta.

Mizil, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Mizil, pe care e situat oraşul Mizil. Are 1240 hect., cea maĭ mare parte arabile, apoĭ viĭ, livezĭ, izlaz şi puţin loc sterp.

izil, *staţie de dr.-d.-f.,* în jud. Buzăŭ, pl. Tohani, com. Mizil, pe linia Ploeşti-Buzăŭ, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Inoteşti (7.4 kil.) şi Vintileanca (7.4 kil.) Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 116^{m}.47. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 334681 leĭ şi 10 banĭ.

Mizili, *sat,* făcînd parte din com. rur. Suteşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 219 locuitorĭ şi o biserică cu următoarea inscripţie:

> Această sf. biserică din temelie e făcută de robiĭ luĭ D-zeŭ Marin Naglăbeală şi Giura Vătăşoiul la leatul 1601; iar la leatul 1821, arzîndu-se de Turcĭ, s'a făcut de isnoavă de ctitoriĭ enoriaşĭ la anul 1822. Dar acum, la leatu 1874, Ghenarie 22, s'a reparat preastolul şi s'a tîrnosit, etc.

Mîcul-Orman, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Lipniţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Coşlugea; se desface din poalele de E. ale dealuluĭ Coşlugea; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe aceeaşĭ a com. şi a cătunuluĭ; după un drum de 2 kil. se uneşte cu văile: Tanasaia şi Valea-luĭ-Iroftie, pentru a forma împreună valea Coşlugea; malurile sale sunt joase, cel drept fiind acoperit cu verdeaţă, şi malul stîng avînd o pădurice de 18 hect.

Mîgla, *sat,* în jud. Roman, plasa Fundul, com. Negri, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul, spre S. de satul Negri şi la 1½ kil. de el.

Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 234 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ, locuind în 57 case.

Locŭitoriĭ posedă 73 vite marĭ cornute.

Mîineasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cătruneşti-Mîineasca, pl. Mostiştea, jud. Ilfov, situat la V. de Cătruneşti, pe valea Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 785 hect., cu o populaţie de 230 locuitorĭ.

Proprietarul are 600 hect. şi locuitoriĭ 185 hect. Proprietarul cultivă 500 hect. (100 pădure).

Locuitorii cultivă tot terenul (8 hect. izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă; 1 heleşteŭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 266 şi al celor micĭ, de 511.

Mîndăul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Prahoviţa-d.-s., jud. şi pl. Prahova. Are o populaţie de 78 locuitorĭ.

Mîndra, *mahala*, în com. Socetul, p. Tîrguluĭ, jud. Teleorman.

Mîndra, *cătun*, în jud. şi pl. Teleorman, com. Ciocești-Mîndra. Are o populaţie de 375 suflete, din carĭ 79 contribuabilĭ.

Mîndra, *moşie*, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, proprietatea d-luĭ Zaharia Mavromati.

Mîndra, *vale*, jud. Fălciŭ, în întindere de 140 hect., situată în ramificarea rîuluĭ Bîrladul, pe partea de E., spre Valea-Crasneĭ, com. Tîrzii, pl. Crasna. Aci s'aŭ găsit urme de sat şi biserică.

Mîndra - Stănişoara (Muntele-), *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de schitul Cornetul, jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Robeşti, în întindere de 1127 hect., cea maĭ mare parte golurĭ.

Mîndreşti, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, la hotarul către jud. Putna.

Este aşezată la N.-E. judeţuluĭ, la 44 kil. de oraşul R.-Sărat, şi la 18 kil. de com. Coteşti, reşedinţa plăşeĭ.

Comune învecinate sunt: Goleşti şi Gologanul, la 8 kil.; Cîmpineanca, la 9 kil.; Risipiţi, la 4 kil.

Se mărgineşte: la N., cu Joräşti (jud. Putna); la S., cu Risipiţi, de care se desparte prin rîul Milcovul; la E., cu com. Răstoaca; la V., cu Focşani (jud. Putna).

Rîul Milcovul o udă la N., de la V. la E., trecînd prin Lunca-Mîndreştilor, unde formează o mică baltă. Sunt şi 34 puţurĭ (8—12 m. adîncime).

Se compune din 3 cătune: Mîndreşti Vechĭ, reşedinţa, Mîndreşti-Noĭ la V. şi Lămoteşti la S., pe rîul Rîmna.

Suprafaţa comuneĭ este de 1267 hect., din carĭ 85 hect. vatra satelor, 965 hect. ale locuitorilor şi 217 hect. ale particularilor.

Are o populaţie de 208 familiĭ, saŭ 854 suflete; 2 bisericĭ, una în căt. de reşedinţă, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1844, de arhiereul Troadus cu călugăriĭ mănăstireĭ Sf. Ion din Focşani, a doua în căt. Lămoteşti, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1893 de locuitorĭ, ambele deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, în căt. Lămoteşti, fondată în anul 1865 de locuitorĭ, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 67 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ; 222 boĭ, 225 vacĭ, 19 caĭ, 78 ĭepe, 855 oĭ şi 215 rîmătorĭ.

Comerciul se face în com. de 5 cîrciumarĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt drumurile vecinale: spre Focşani, spre Risipiţi şi spre Goleşti-Plăineşti-R.-Sărat.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3238 leĭ, 53 banĭ şi la cheltuelĭ de 2772 leĭ, 19 banĭ.

Mîndreşti, *sat*, pe dreapta Jijieĭ, în partea de N. a com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1487 hect. şi o populaţie de 67 familiĭ, saŭ 271 sufl., din carĭ 67 contribuabilĭ

Vite: 344 vite marĭ cornute, 66 caĭ, 993 oĭ, 5 bivolĭ, 283 mascurĭ.

Locuitoriĭ posedă 110 stupĭ cu albine.

Mîndreşti, *sat*, în partea de N. a com. Brehueşti, pl. Siretul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 1052 hect. şi o populaţiune de 144 familiĭ, saŭ 687 suflete, din carĭ 168 contribuabilĭ.

Are: 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală, frecuentată de 36 elevĭ; 1 cîrciumă; 3 meseriaşĭ.

Vite: 275 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 340 oĭ şi 50 mascurĭ.

Mîndreşti, *cătun*, în jud. Putna, pl. Bilieşti, com. Joräşti, situat în cîmpia Focşanilor, între Joräşti şi Răstoaca.

Are o populaţiune de 239 suflete, carĭ locuesc în 44 case; 1 biserică filială, cu hramul S-ţiĭ Împăraţĭ.

Mîndreşti, *sat*, pendinte de comuna Puţeni, plasa Nicoreşti, judeţul Tecuciŭ, situat la N. comuneĭ.

Are o populaţie de 160 familiĭ, saŭ 650 suflete, carĭ locuesc în 156 case; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită la 1867, cu spesele Doamneĭ Ecaterina Ghica; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1892, frecuentată de 50 copiĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Pe lîngă sat trece pîrîul Gerul care formează limita între jud. Tecuciŭ şi Covurluiŭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Mîndreşti, *fost sat*, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mîndreşti, *luncă*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, pendinte de com. Mîndreşti; pe ea se află vechiul pichet Mîndreşti, cu No. 58, spre Moldova; azĭ aci e un han spre Focşani.

Mîndreşti, *baltă*, jud. Putna, pe teritoriul com. Răstoaca, în apropiere de Focşani, în întindere cam de 25 hect. Conţine peşte în mare cantitate, iar în stuhăriile eĭ trăesc o mulţime de păsărĭ sălbatice.

Mîndreşti, *moşie*, fără sat, situată lîngă satul Bîrcul, comuna Siliştea, plasa Bistriţa, jud. Neamţu, între Hîrţeşti şi Romîni, proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iaşi.

Mîndreşti, *moşie*, a statuluĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Mîndreşti.

Mîndreşti, *moşie*, jud. Tecuciŭ, com. Puţeni, cu o suprafaţă de 3220 fălcĭ, din carĭ 900 fălcĭ sunt ale locuitorilor clăcaşĭ din satul Mîndreşti.

Mîndreşti, *pîrîŭ* şi *vale*. Incepe din pădurea Bulboasa, de pe teritoriul satuluĭ Chirceşti, com. Micleşti, (jud. Vasluiŭ); trece în jud. Fălciŭ prin com. Boţeşti şi Gugeşti, spre S. şi ese în valea Crasna, pe teritoriul comuneĭ Tăbălăeşti, unde se varsă în pîrîul Crasna.

Mîndreşti (Moldoveni-), *moşie* a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jorăşti, jud. Putna. Această moşie a fost parcelată în loturĭ şi vîndută la ţăranĭ conform legeĭ din 1889. Terenul vîndut e de 188 hect.

Intinderea cultivabilă e de 220 hect. teren neparcelat, 31 hect. teren arabil, 1976 hect. bălţĭ şi fîneţe, 33 hect. rezervate pentru ministerul de rezbel pentru instalarea uneĭ herghelĭĭ şi unuĭ tir.

Mîndreşti (Petreşti-), *moşie*, a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Jorăşti, jud. Putna, fostă pendinte de mănăstirea Mera. Se arendează cu 15000 leĭ anual. Are pe dînsa şi o pădure de 100 fălcĭ.

Mîndreşti-Noĭ, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, căt. comuneĭ Mîndreşti, aşezat la V., pe malul stîng al vechiĭ albiĭ a rîuluĭ Milcovul, în cîmp, la 2 kil. 380 m. spre V. de cătunul de reşedinţă.

Mîndreşti-Vechĭ, *sat*, în judeţul R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Mîndreşti, aşezat spre E., la hotarul judeţuluĭ, în cîmp.

Are o suprafaţă de 46 hect.; o populaţie de 106 familiĭ, saŭ 435 suflete, din carĭ 87 contribuabilĭ; o biserică.

Mîndrilă (Burcutul-luĭ-), *fîntînă cu apă minerală*, în jud. Suceava, comuna Şarul-Dorniĭ.

Mîndrilă (Pîrîul-luĭ-), saŭ **Pîrîul-Burtuculuĭ** şi **al-Spărtureĭ,** *afluent* al Călimăneluluĭ, în jud. Suceava, com. Şarul-Dorniĭ.

Mîndrişca, *com. rur.*, în judeţul Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea prin care curge pîrîul Valea-Seacă, în apropiere de Păuceşti, la 18 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 62 kil. de capitala judeţuluĭ.

Are o populaţie de 113 familiĭ, saŭ 447 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2613,51 leĭ şi la cheltuelĭ de 2601,50 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 plugurĭ de lemn, 70 de fier, 8 tăvălugurĭ, 4 morĭ de apă, 1 maşină de vînturat; 40 boĭ, 60 vacĭ, 12 caĭ, 200 oĭ şi 80 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică de către 4 cîrciumarĭ şi 2 băcanĭ.

Satul Mîndrişca purta maĭ înainte numirea de Lunca-Mîndrişcăĭ, care ne întîmpină în condica liuzilor, lucrată pentru Domnitorul Moruzzi în 1803. In sec. al XVII-lea, satul purta numirea de Lunca-Mîndrişcăĭ. Aşa, Neculcea vorbind de măsurile luate de Logofătul Miron Costin ca staroste de Putna, pentru a stîrpi tîlhariĭ care se înmulţiseră foarte mult pe vremea luĭ Constantin Cantemir, zice:

Pus-aŭ Miron Logofătul de aŭ lărgit şi drumul la Lunca-Mîndruşcăĭ; că fiind drumul strîmpt, nu puteaŭ oameniĭ să umble de răul tîlharilor. Şi aşa cu acestea aŭ început a se maĭ stîrpi tîlhariĭ; ce de ce omora, de ce se făceaŭ maĭ mulţĭ în zilele acestuĭ Domn. (Letop., II, 234).

Mîndrişca-Cărbuneşti, *pădure*, a statuluĭ, de 929 hect., pe teritoriul com. Mîndrişca, jud. Putna.

Mîndrul, *pichet*, cu No. 11, jud. Gorj, situat pe culmea munteluĭ Tărtărăul.

Se mărgineşte la N.-V. cu Mîndrul, la E. cu Rîpa-Mare şi la S. cu Rîpa-Mică.

Poteca ce se priveghează de acest pichet intră în ţară pe la Cursa, apoĭ pe la Mîndrul, urmînd Culmea-Moldovişuluĭ pănă la Vîrful-Moldovişuluĭ, de unde se bifurcă, o parte luînd direcţia spre E. pănă la muntele

Cerbul, şi apoĭ spre S., până la Hirişeşti, iar cea-l'altă ramură urmînd Culmea-Moldovişuluĭ, până la muntele Urma-Bouluĭ, de unde iar se bifurcă, una din ramurĭ ducînd la Crasna, iar cea-l'altă urmînd Culmea-Moldovişuluĭ până la Drăgoeşti.

Patrularea între Mîndrul şi Prisloapele se face pe poteca ce trece pe dealul Mîndrul, apoĭ pe partea sudică a munteluĭ Paringul, pe Cursa-Parînguluĭ, şi la Prisloapele, unde e pichetul.

Această potecă poate fi străbătută de animale încărcate. Intreţinerea se face cu greutate, din cauză că potecile străbat locurĭ rîpoase, carĭ prin prăbuşirile ce aŭ loc cîte odată, fac comunicaţia foarte anevoioasă.

Mîndrul (Mîndra), *trecătoare*, în Transilvania, jud. Vîlcea. De la această trecătoare şi până la Galbenul, cea maĭ apropiată trecătoare, sunt 5 kil.

Mîndruluĭ (Dealul-), *prelungire* a *dealuluĭ* Catelina, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Cotnari. Incepe de la S. şi îşĭ lasă coastele sale, una spre V., în marginea satuluĭ Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, şi alta spre N., în valea Rişcana. Se leagă prin o culme cu dealul Sărata, ce se prelungeşte prin o linie curbă până în Gura-Cotnaruluĭ.

La sfîrşitul acestuĭ deal despre E. şi a dealuluĭ Chiscovul despre S., se află deschizătura numită Gura-Cotnaruluĭ, în faţa căreia se află un mic deal, numit Dealul-Furcilor.

Mîngureni, *sat*, cu 146 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Corbi-Mîngureni. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Mînieţi, *trecătoare* şi *pichet de graniţă* despre Transilvania, jud. Prahova, pl. Bătrîni.

Mînjeşti, *com. rur.*, în partea de S.-E. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 7 kil. de oraşul Vasluiŭ, şi la 44 kil. de Codăeşti, reşedinţa plăşeĭ, situată pe dealurile dintre pîraiele Vasluiuluĭ şi Crasneĭ. Este formată din satele: Mînjeşti, Secuia şi Dobîrceni-Răzeşĭ; pe o suprafaţă de 1692 hect. şi cu o populaţie de 215 familiĭ, saŭ 1650 suflete.

Are o şcoală; o biserică şi o cîrciumă.

Comerciul se face de 5 persoane.

Vite: 658 vite marĭ cornute, 2400 oĭ, 110 caĭ şi 134 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 1704 leĭ, 15 banĭ la veniturĭ şi de 1681 leĭ, 77 banĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 52 plugurĭ şi 100 care cu boĭ; 2 plugurĭ şi 2 căruţe cu caĭ; 100 stupĭ cu albine.

Mînjeşti, *sat*, în partea de S.-V. a com. Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, situat pe costişa dealuluĭ şi a pîrîuluĭ Mînjeşti.

Are o populaţie de 96 familiĭ, saŭ 415 suflete; o biserică, făcută din timpurile călugărilor Grecĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală înfiinţată la 1880, frecuentată de 32 elevĭ.

Moşia Mînjeşti a fost proprietatea statuluĭ, care vînzînd-o a rămas numaĭ cu pădurea ce se află pe ea.

Vite: 526 vite marĭ cornute, 55 oĭ, 260 capre, 30 caĭ şi 73 rîmătorĭ.

Mînjeşti, *sat*, reşedinţa com. Mînjeşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta de N.-E. a dealuluĭ Mînjeşti, pe o suprafaţă de 1200 hect.

Are o populaţie de 936 locuitorĭ romînĭ răzeşĭ; o şcoală, înfiinţată în anul 1881, frecuentată de 45 elevĭ; o biserică, făcută la 1866, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 512 vite marĭ cornute, 2000 oĭ, 45 caĭ şi 90 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ şi 80 care cu boĭ, 2 plugurĭ şi 2 căruţe cu caĭ; 100 stupĭ cu albine.

Mînjeşti, *deal*, pe care e situat satul cu acelaşĭ nume, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. spre S. Poalele sale se lasă spre rîul Bîrladul şi pîrîul Crasna.

Mînjeşti, *moşie*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Şerbeşti, situată pe lîngă moşiile Bungeşti, Trudeşti, Ghigoeşti, acum fără sat. In trecut însă a avut sat, precum se dovedeşte din următorul hrisov, scris de Acsinte Uricariul:

Io Mihaĭ Racoviţă Voevod, Bojiĭo milosti Gaspodar Zemli Moldavskoĭ. Facem ştire cu această carte a Domnieĭ Mele, tuturor cuĭ se cade a şti. Iată că aŭ venit înaintea noastră şi înaintea a patru sfinţĭ Arhieriĭ aĭ ţăreĭ noastre, boerĭ Moldoveneştĭ a marĭ şi a micĭ Dumneeĭ Laria jupîneasa răposatuluĭ Ilie Cantacuzino, ce aŭ fost Visternic Mare, şi cu mare jalobă aŭ pîrît de faţă pe călugăriĭ de Hangu pentru două sate anume Bălţăteşti şi Mînjeşti, de la ţinutul Neamţuluĭ, zicînd d-neĭ Maria Visterniceasca, cum aceste două sate i-aŭ rămas eĭ de la soţul eĭ Ilie Visternicul, iară luĭ Ilie Visternicul i-aŭ fost drepte ocinĭ şi moşiĭ de la părinţiĭ şi moşiĭ luĭ, precum ne-aŭ arătat şi un uric de la veleatul 7116 de la Constantin Movilă Voevod într'acest chip scriind, precum au aceste două sate aŭ miluit din osebita sa milă pe Pătraşcu ce aŭ fost Vornic Mare pentru a luĭ dreaptă slujbă şi alta că i-aŭ dat Pătraşcu Vornicu 6 caĭ bunĭ de preţ şi 600 uzĭ banĭ de s'aŭ dat în treaba Domnieĭ sale şi a ţăreĭ, ce unde aŭ avut nevoe şi greutate. Şi pre urma luĭ Pătraşcu Vornicu le-aŭ ţinut aceste sate ginere-săŭ Bucioc-Vornicul,

iară pe urma luĭ Bucioc aŭ căzut aceste sate pe mîna ginerilor săĭ luĭ Şoldan.... şi Iordachi cel bătrîn ce aŭ fost Vistiernic Mare, moşul luĭ Ilie Visternicul, şi de atuncĭ sunt vr'o 80 de anĭ şi maĭ bine, de cînd stăpîneşte acele sate tot neamul Cantacuzineştilor din zilele răposatuluĭ Vasile-Vodă şi de atîţea anĭ nimenĭ nu saŭ sculat din călugăriĭ ceĭ bătrînĭ de la Hangul cu această pîră, iată cînd aŭ fost acum în anul trecut s'aŭ sculat Egumenul Anastasie şi cu alţiĭ călugărĭ din Hangu şi aŭ pîrît la Neculaĭ-Vodă, scoţînd un uric de la răposatul Barnovski-Vodă din veleatul 7135 puind pricină şi zicînd precum acele sate Bălţăteşti şi Mînjeşti sunt a lor drepte ocinĭ, date la mănăstirea Hangul de ctitorul lor răposatul Barnovski-Vodă, şi cum că le-aŭ luat Cantacuzineşti de la Mănnăstire cu mare nedreptate, şi cu acea pîră ne cercîndu-se direptatea de a măruntul, i-aŭ luat călugăriĭ satele cu mare strîmbătate. Decĭ călugăriĭ de Hangu aşa aŭ dat seamă înaintea noastră, cum eĭ aflînd la mănăstire acel uric de la ctitorul lor răposatul Barnovski-Vodă, şi un ispisoc de întăritură de la răposatul Vasile Vodă din veleatul 7142, şi cu acele drese aŭ tras pîră la Domnia sa Neculaĭ Vodă arătînd şi ispisocul de judecată de la Neculaĭ Vodă ca să aibă a ţinea mănăstirea Hangul acele sate. Decĭ Dumneeĭ Maria Visterniceasa aşa aŭ dat seamă, precum cu mare strîmbătate i s'aŭ luat acele sate, căcĭ cîte drese aŭ avut de dat răspunsul atuncea la judecată, nu s'aŭ tîmplat la mîna eĭ, fiind date pe mîna ginelui d-sale în Ţara Romînească, anume la răposatul Ştefan Bezede, feciorul răposatuluĭ Constantin Basarabă Vodă, şi tîmplîndu-i-se mazilie l'aŭ luat puternica împărăţie cu toţĭ fecioriĭ luĭ de l'aŭ dus la Ţarigrad şi le-aŭ tăiat capetele tuturor, şi luĭ şi feciorilor luĭ, şi luîndu-le toată avuţia aŭ perit şi dresele satelor acolo; iară cîţĭ boerĭ sunt în ţară bătrînĭ, toţĭ ştiŭ de strîmbătatea d-sale, şi cum i s'aŭ luat acele sate cu mare nedreptate. Intru aceea Domnia Mea văzînd plîngerea eĭ, întîiŭ am luat seama aceluĭ uric de la Barnovski Vodă în care scrie, că şi d-sa dacă aŭ stat la domnie aŭ venit înaintea d-sale fecioriĭ luĭ Pătraşcu Logofătul şi aĭ luĭ Bucioc Vornicul, care a fost ginere luĭ Pătraşcu Logofătul şi arătîndu-ĭ dresele cele de miluire şi de cumpărătură a părinţilor săĭ de la Constantin Movilă Voevod, iară-şĭ le-aŭ dat şi de la d-sa ca să-şĭ ţie acele sate. Iară după ce s'a zidit mănăstirea Hangul, aŭ făcut d-sa schimbătură cu dînşiĭ, de le-aŭ dat satul Căcăceni de la Hîrlăŭ şi satul Miclăuşeni de la Dorohoiŭ, din ocinile luĭ Isac Balica Hatmanu, puind pricină că n'aŭ treabă alţiĭ la moşiile Balicăĭ, căcĭ n'a avut feciorĭ din trupul săŭ, după pierirea luĭ, nicĭ alte rude maĭ aproape de cît pe d-sa, fiindu-ĭ unchiŭ Balica Hatmanul. Iară satul Bălţăteşti şi Mînjeşti după ce aŭ făcut schimbătură le-aŭ dat danie mănăstireĭ sale Hanguluĭ. Decĭ dintru aceastā pricină aceluĭ uric cu schimbare a răposatuluĭ Barnovski Vodă cum am aflat din deresele altor Domnĭ maĭ în urmă carĭ se vor pomeni la rînd maĭ jos anume, cum am socotit cu tot sfatul nostru, că mare strîmbătate s'aŭ făcut, de s'aŭ luat acele sate din mîna d-sale Visterniceseĭ, căcĭ măcar că scrie şi adiverează d-sa Neculaĭ-Vodă, cu judecata Divanuluĭ Domnieĭ sale, de pune pricinĭ din sfînta pravilă pentru daniile ce se daŭ la sfintele bisericĭ saŭ mănăstirĭ, din moşiĭ saŭ dintru alte bucate saŭ lucrurĭ, haine, mutate saŭ nemutate; aceste toate luĭ D-zeŭ le-aŭ dat şi sunt neridicate în vecĭ şi nimenĭ nu maĭ poate de aceea să le maĭ scoată de unde s'aŭ închinat. Iar cine ar îndrăzni, orĭ cela ce le-aŭ dat, saŭ fiiĭ luĭ, saŭ rudeniile luĭ, saŭ moşneniĭ luĭ să le ceară, să le înstrăineze de la biserică, să se canonească ca furiĭ de sfinte. Carĭ nicĭ noĭ cu tot sfatul nostru nu le călcăm, ci le adeverim şi le întărim că este aşa. Dară încă-mĭ se cade să cunoască judeţul, şi să iea sama foarte de amănuntul şi să cerce să vază fost-aŭ acea danie a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă bună şi adevărată aŭ ba. De aicĭ dară se cunoaşte că precum se află la deresele altor răposaţĭ Domnĭ bătrînĭ de la Ştefan-Vodă Gheorghie şi de la Gheorghe Ghica-Vodă şi de la Istrate Dabija-Vodă şi din mărturia boierilor celor marĭ de pe acele vremĭ, se dovedeşte dară, cum acea danie şi schimbare a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă, cu aceste sate ce s'aŭ numit maĭ sus în deresele sale, precum la Domnia răposatuluĭ Vasile-Vodă s'aŭ sculat toate rudele a Movileştilor şi a luĭ Isac Balica Hatmanul, şi aŭ desbătut toate moşiile cîte aŭ fost a Movileştilor şi de pre Balica, şi de moşiĭ şi de cumpărătură, şi s'aŭ împărţit între eĭ sine, şi într'acele izvoade din împărţeala lor, se află luate şi satul Căcăceni şi Miclăuşeni din mîna acelora cu care aŭ fost făcut schimbătură răposatul Barnovschi-Voevod şi le-aŭ ţinut până la domnia răposatuluĭ Ştefan-Vodă Gheorghe, carele s'aŭ pomenit maĭ sus. Atuncĭ aŭ venit din ţara ungurească în Ţară, şi altă seminţie a Movileştilor, rudă maĭ de aproape, anume Ileana, fata luĭ Ioan Movileĭ, pe care o luase maĭ pe urmă Miron Costin Logofătul, şi a tras pîră, ea cu aceĭ boierĭ, seminţia Balicăĭ, pentru toate moşiile cu cîte s'aŭ fost împărţit eĭ la zilele luĭ Vasile-Vodă aflîndu-se că este seminţia maĭ aproape Balicăĭ de cît ceĭ-l'alţĭ ce luase moşiĭ; căcĭ eĭ aŭ fost nepoţĭ, iară ea a fost fata luĭ Ioan Movileĭ, nepoată de văr primare Balicăĭ. Şi fără de nicĭ un răspuns aceĭ boierĭ ce se împărţise între sine cu moşiile Balicăi, aŭ dat toate moşiile la mîna Ileneĭ, ca la o moşneancă dreaptă cu zapisul lor şi cu izvod iscălit de dînşiĭ de toate satele cîte aŭ fost pre mîna lor, precum era împărţiala lor din veleatul 7150, în care izvod s'aŭ aflat şi satele Căcăceni şi Miclăuşeni precum s'aŭ arătat maĭ sus, care se dovedeşte maĭ vîrtos dintr'o mărturie de judecată a 4 sfinţĭ răposaţi arhiereĭ aĭ Ţăreĭ noastre, carĭ aŭ fost atuncea: Kir Ghedeon mitropolitul Moldoveĭ, şi... Episcopul Romanuluĭ, şi Teofan Episcopul de Rădăuţĭ şi Serafim Episcopul de Huşĭ, din veleatul 7172 scriind că s'aŭ fost sculat călugăriĭ de Balica cu pîră asupra luĭ Miron Costin Logofătul şi asupra jupîneseĭ luĭ, ce s'aŭ numit maĭ sus Ileana, fata luĭ Ioan Movileĭ, cerşind călugăriĭ partea din moşiile Balicăĭ, fiindu-le ctitor, şi i-aŭ dat rămaşĭ pe călugărĭ, căcĭ acel Meluite Balica ce aŭ zidit mănăstirea aŭ fost venit din ţara Muntenească şi aŭ luat pe sora Eremieĭ-Vodă, pe Şcheca, şi a luĭ Simion Movilă-Vodă, şi moşiile n'aŭ fost de pe Şcheaca Movilească. De aicĭ dară se cunoaşte că acea schimbare a răposatuluĭ Barnovschi-Vodă a fost rea, căcĭ s'aŭ aflat alţiĭ, rude maĭ aproape Balicăĭ de cît D-sa, şi le-aŭ luat acele sate ce s'aŭ zis maĭ sus Căcăceni şi Miclăuşeni din mîna feciorilor luĭ Pătraşcu Logofătul şi a luĭ Coste Bucioc Vornicul ce le-aŭ fost dat Barnovschi-Vodă schimb; drept aceea aŭ luat şi eĭ satele părinţilor săi înapoĭ Bălţăteşti şi Mînjeşti cu judecata răposatuluĭ Vasile-Vodă.

Osebit de acestea, pentru alte pricinĭ ce scrie D-sa Neculaĭ-Vodă la ispisocul D-sale cel de judecată, precum să fie mărturisit şi aŭ întărit cu cuvîntul şi Sfinţia Sa părintele Kir Ghedeon Mitropolitul, lucrurile ce sunt închinate la sfintele lăcaşurĭ să nu se maĭ deslipească de la dînsele în vecĭ. Ce Sfinţia Sa fiind faţă aŭ dat seamă că aŭ răspuns şi atuncea, că n'a fost cu voia Sf. Sale, nicĭ

mănăstirea Hangul fiind a Țăreĭ, și ales la munte, nu primea ca să se închine la patriarhia de Alixandria, și peste voia sfinției sale s'a făcut cu acea închinăciune.

Așișderea să se fie întrebat și de Sfinția Sa părintele Kir Sava Proiu-Mitropolitul, ca să-șĭ arate și socotința Sf. Sale, și să fie răspuns atuncea, cum că știe de acea strîmbătate ce s'aŭ făcut sf. mănăstirĭ, și de multe orĭ i s'aŭ jăluit călugăriĭ zicînd că li s'aŭ împresurat moșiile, și n'aŭ pe ce să se hrănească. Ci fiind Sf. Sa și acum de față la divan și cetindu-se aceste pricinĭ, la ispisocul D-sale luĭ Neculaĭ-Vodă, decĭ Sf. Sa așa aŭ răspuns, că n'aŭ mărturisit într'acela chip fără cît a zis că, a apucat pe aceĭ boierĭ, ales pe Toderașcu Visternicul, carele ține acele sate, și nu era boier năpăstuitor, și luîndu-se satele de atîta vreme ținute, de la mîna D-sale Visterniceseĭ cu nedreptate va fi, și nu i s'aŭ ținut nicĭ într'o samă aceste graiurĭ.

Așișderea și pentru Sf. Sa părintele Sava Episcopul de Roman, cum să fie răspuns atuncea cu maĭ multă osîrdie, și aŭ arătat strîmbătatea ce s'aŭ făcut Sf. mănăstirĭ, și cum că pe cînd era Sf. sa Egumen la această mănăstire, și văzînd-o că s'aŭ pustiit din luătura acelor sate, și cu mare durere de inimă vrea să scornească pîră, dară n'a putut să afle dreptate. De care lucru întrebat-am și Domnia mea pe Episcopul Sava, să mărturisească cu frica luĭ D-zeŭ cum știe cu sufletul săŭ maĭ drept; ce Sf. Sa încă aŭ dat samă, cum n'aŭ grăit de aceste, fără cît aŭ mărturisit că pe cînd era Egumen a zis luĭ Ilie Cantacuzino Vistiernicul, ca să știe cum are sf. mănăstire Hangul uric de la răposatul Barnovschi Vodă, și ispisoc de la răposatul Vasile Vodă, pre Bălțătești și pre Mînjești și va avea odată gîlceavă cu călugăriĭ de Hangul. Iară Ilie Cantacuzino i-aŭ răspuns, că deacolo n'are nicĭ o grijă el, că are la mîna luĭ cu ce răspunde călugărilor, iară alta n'aŭ avut maĭ mult a mărturisit.

Așișderea și ceĭ-l'alțĭ doĭ Episcopĭ cum să fie cu un glas aŭ răspuns atuncea că împotriva sfinților Pravilĭ, și de lăcomie și netemere de D-zeŭ le-aŭ înstreinat acele moșiĭ aceĭ boierĭ de la acea sf. mănăstire; ce fiind față la Divan și acum, aŭ dat samă că de aceste strîmbătățĭ nicĭ știŭ, nicĭ aŭ grăit.

Așișderea și pentru D-lor boeriĭ ceĭ marĭ, precum întrebîndu-se de D-sa Neculaĭ Vodă, și osebițĭ cîte unul, și cu toțiĭ într'un glas, iară-șĭ să fie răspuns, după socoteala sfințiilor sale Archiereilor, cum că cu mare strîmbătate s'aŭ luat acele sate de la sf. Mănăstire de le aŭ stăpînit pănă acum. Ce fiind cu toțiĭ și D-lor boeriĭ la Divan, și auzind aceste răspunsurĭ cetindu-se, le-am arătat și noĭ frica luĭ D-zeŭ să grăiască și acum drept, precum aŭ grăit și atuncea, să nu fățărească; ce D-lor fără nicĭ o tăgadă aŭ dat samă, cum că știea precum este drept, dar chemîndu-ĭ pe rînd Necolaĭ Vodă, și dîndu-le a înțelege, să nu răspunză, împotrivă nicĭ cum la Divan. Decĭ știind acea poruncă n'aŭ avut gură să grăească spre dreptate, ce cum aŭ zis Domnia Sa așa aŭ poftorit și Dumnealor cu toțiĭ. Iar așa știŭ și cunosc că s'aŭ făcut mare strîmbătate D-sale Marieĭ Visterniceseĭ. Care maĭ chiar s'aŭ arătat înaintea noastră mărturia de credință: Sfinția-sa părintele Chir Iorest, Episcop de Huși, apoĭ și Hermeziŭ, om bătrîn, diacul de Cămară, că pe cînd eraŭ maĭ tinerĭ, știŭ cu sufletul lor, că satul Mînjești l'aŭ stăpînit Necolae Stîrcea, osebit de Bălțătești, și avea și curțĭ în sat, trăind acolo din părințiĭ săĭ, și apoĭ scoțînd satul, de lipsă la vînzare, s'aŭ sculat Toderașc Visternicul, tatăl luĭ Ilie Vistiernicul Cantacuzino, și aŭ dat luĭ Niculaĭ Stîrceĭ 500 leĭ, plata pe Mînjești la a treia domnie a răposatuluĭ Ducăĭ Vodă bătrînul.

De aceea dară se vede dreptate, căcĭ de n'aŭ ..... de Hangu.... cu, Neculaĭ Stîrcea, cum era om scăpătat aŭ putut să vînză satul la mîna altora, dacă aŭ avut călugăriĭ strîmbătate. Decĭ așa am socotit cu tot sfatul nostru împreună și cu sfințiĭ Archiereĭ carĭ s'aŭ numit maĭ sus cum că călugăriĭ de Hangu n'aŭ avut nicĭ o treabă în acele sate căcĭ am cercat din boerĭ bătrînĭ și dintr'alțiĭ pămînteni, și așa am aflat: că Bucioc Vornicul avînd ginere pe Iordache Vistiernicul cel bătrîn, și pre Șoldaŭ, și acele sate le aŭ fost de zestre de la Bucioc Vornicul, satul Bălțătești luĭ Iordachi Visternicul, iară satul Mînjești luĭ Șoldaŭ și Șoldaŭ iarășĭ l-aŭ dat de zestre ginere săŭ Miron Stîrceĭ. De la Miron Stîrcea aŭ căzut la mîna fiuluĭ săŭ Neculaĭ Stîrcea și ajungînd la lipsă s'aŭ vîndut luĭ Toderașco Visternicu, precum s'aŭ pomenit maĭ sus. Iar călugăriĭ de Hangu aŭ ținut acele derese a lor tăinuite, nefiind bune; s'aŭ rămas de înaintea noastră și din toată legea țăriĭ, ca să n'aibă în vecĭ treabă cu satul Bălțătești și cu Mînjești, s'aŭ umblat în pîră fără de ispravă, și li s'aŭ luat și dresele acele din mîna lor. Iară d-neĭ Visternicească Maria s'aŭ îndreptat. Decĭ ca să aibă a-șĭ ține satele cu bună pace, precum le-aŭ ținut moșiĭ, și părințiĭ, și dumneiĭ cu feciorii săĭ pănă acum, și precum ĭĭ scriŭ deresele de la Vasile Vodă, și uricul de la Constantin Movilă Vodă; și ca să-ĭ fie de la Domnia mea, dreaptă ocină și moșie, și uric cu tot venitul stătător în vecĭ de vecĭ, și această pîră să nu se maĭ pîrască în vecĭ.

Și precum am aflat cu mare direptate, am iscălit, cu sf. Archiereĭ aĭ țăriĭ noastre, și cu toțĭ boeriĭ ceĭ marĭ și micĭ din sfatul nostru, că să stea neclătită și nerușăit în vecĭ. Aceasta scriem.

u Iașiĭ let 7224, (1716.) Iunie 30. (Sub scris) Io Mihaĭ Racoviță Voevod.

(L. P.)

(Asupra acestuĭ uric, vezĭ lămurirĭ îndeplinătoare: 1. Uricul: Ștefan Voevod 7130 (1622); Radu Mihnea Voevod 7132 (1624); Suret: Miron Barnovschi Movilă Voevod 7235 (1627); Gr. Ghica Voevod 1765; Anaforaua din 1765; în «Uricariul», de Th. Codrescu, pag. 378 — 391, t. V).

Mînjeşti, *pîrîŭ*, izvorește din culmea dealuluĭ Mînjești, jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mogoșești, trece prin partea de E. a satuluĭ și maĭ în jos se împreună cu pîrîul Bereasca.

Mînjina, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, la 43 kil. de Galați. Se mărginește la V. cu pîrîul Gerul, ce o desparte de com. Călmățuiul (jud. Tecuciŭ), la N. cu Cudalbi, la E. cu căt. Oasele (com. Cuca) și com. Pechea și la S. cu Hanul Conachi.

E formată dintr'un singur sat, locuit de foștĭ clăcașĭ.

Are o populație de 196 familiĭ, saŭ 800 suflete, din carĭ 406 bărbațĭ și 394 femeĭ; o biserică parohială, cu hramul Sf. Apostolĭ Petru și Pavel, sfințită la 29 Iunie 1883, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o școală

mixtă, frecuentată de 30 elevĭ; 3 cîrciumĭ și o prăvălie cu mărfurĭ.

Suprafața teritoriuluĭ com. e de 6239 hect., din carĭ 4234 hect. arabile, 1500 imaș, 415 fînețe, 25 viĭ și 60 vatra satuluĭ; pădure maĭ de loc. Din acestea, 5720 hect. ale proprietarilor marĭ și 514 hect. ale proprietarilor micĭ. Proprietățĭ marĭ sunt: moșiile Mînjina, Negrea - Potîrnichea-Cocoraș și Fîntîna-Geruluĭ.

Pămîntul e maĭ mult șes, cu puține văĭ și ridicăturĭ; este favorabil cultureĭ cerealelor.

Vite: 13 taurĭ, 544 boĭ, 323 vacĭ, 49 juncĭ, 20 junce, 20 gonitorĭ, 5 gonitoare, 46 mînzațĭ, 24 mînzate și 15 vițeĭ; 9 armăsarĭ, 68 ĭepe, 68 caĭ, 2 asinĭ, 18 berbecĭ și 1293 oĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4426 leĭ și 12 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 4375 leĭ.

Prin comună trece calea vecino-comunală Pechea - Mînjina-Pechea.

Drumul către Mînjina trece prin o vale, numită Potîrnichea.

Prin com. curge pîrîiașul Gologanul, ce formează și Iazul-Mînjineĭ.

Intreaga moșie Mînjina a fost odinioară proprietatea mareluĭ patriot și bărbat de stat Costache Negri. In satul Mînjina s'aŭ ținut multe din conciliabulele bătrînilor noștri patrioțĭ din ambele țărĭ surorĭ (Moldova și Muntenia), carĭ lucraŭ pentru renașterea națională a Romînilor și pentru unire; dar, pentru că cauza redeșteptăreĭ neamuluĭ romîn și a recăștigăreĭ drepturilor de neatîrnare ca Stat cereaŭ sacrificiĭ marĭ, C. Negri, care nu cruța nimica pentru aceasta, fu nevoit a o vinde, și ast-fel trecu în alte mînĭ. Casa, în care a locuit Costache Negri și în care se țineaŭ sfaturile patrioților ambelor țărĭ romîne, se vede și azĭ în Mînjina.

Mînjina, *moșie* particulară, de 2145 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. cu același nume.

Mînza, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvorește din ramura munților Tarcăul, și se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Iapa, aproape de obîrșia acestuĭ pîrîŭ.

Mînzatul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvorește din ramificațiunile despre E. a ramureĭ munților Hălăuca, spre marginea jud. Suceava și, după un curs scurt, se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Pipirigul, aproape de satul Băboești.

Mînzați - Boerești, *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Mînzați, spre V. de satul Mînzați-Răzăși. Are o populația de 309 locuitorĭ și 76 case.

Mînzați-Răzăși, *com. rur.* și *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, spre N. de orașul Bîrlad, pe pîrîul Mînzățelul.

Satul formează o com. (com. Mînzați), cu cătunele Ibana și Mînzați-Boerești, cu o populație de 833 locuitorĭ din carĭ 162 contribuabilĭ, locuind în 216 case.

Are 44,75 hect. vie, din carĭ 150 hect. nelucrătoare, și 2,50 hect. livezĭ cu prunĭ.

Se lucrează puțin olăria.

Comerciul se face de 6 persoane.

Are o școală de băețĭ și o biserică.

Budgetul com. e de 5347 leĭ și 40 banĭ.

Mînzălești, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plaiul Slănicul, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 58 kil. de Buzăŭ.

Limita, la N., începe din muntele Giurgiul și se lasă spre S.-E. prin plaiurile munților: Mușa-Mare, Mușa-Mică, Vetrilele, Neharna, Piatra-Secuiuluĭ, Paltenul, de unde face o proeminență spre E. prin plaiurile: Nerezul, Furul-Mic și Furul-Mare, coboară la Belciul în fundul Rîmnicelului (izvorul Recea), pe care merge pe lîngă Muntele-Martinuluĭ, până la Mălușelul și de aci în jos, tot pe Recea, până la vărsătura sa în rîul Rîmnicul-Sărat; trece rîul, urcă în dealul Urzicăriile și de aci în muntele Curcubeta-Mare, de unde coboară până sub Muchĭa-Bisericuțeĭ, se lasă pe Izvorul-Coiteĭ, până la unirea sa cu izvorul Sărățelul, se abate pe Sărățel în jos până la gura izvoruluĭ Bisoca, ia pe Bisoca în sus până la hotarul moșieĭ Bisoca, apoĭ prin Piscul-Mîndru, până în Vîrful-Socetuluĭ, de unde se lasă pe izvorul Ghizdita, până la vărsarea sa în rîul Slănic (lîngă primărie), urcă puțin pe albia Slăniculuĭ și trece pe malul opus, prin Valea-Porculuĭ, pe care merge până în vîrful Dosul-Sălcieĭ. La S., hotarul începînd din Dosul-Sălcieĭ, merge în Vîrful-Bumbaruluĭ, în Vîrful - Poeneĭ-Ascunse, la Copaciul-Hoților și de aci se dirige spre Muchia-Ghizuniilor, de unde urcă în muntele Cerchezul; la Piatra-Pigoiuluĭ, se lasă pe plaiul Tainiștea-Vacilor și coboară iar în rîul Slănicul, la punctul numit Lunca-Baliĭ. La V., hotarul începînd de la Lunca-Baliĭ, trece Slănicul, urcă pe izvorul Valea-Săriĭ, până la Crucea din-Posadă, o ia pe plaiŭ, până la Curmătura-Trestioareĭ, se lasă în izvorul Rugina, pe care merge până în Fundul - Ruginelor, de aci, pe șipotul Brazeuluĭ, pe d'asupra

căt. Buste, urcă în Curmătura-Caluluĭ de unde se lasă în jos, întîlneşte pîrîul Sturdza şi urcă pe dînsul până la sorgintea sa, apoĭ iar urcă pe la Urzicăriĭ în vîrful munteluĭ Măceşul, se lasă de Izvorul-Şterpilor, se abate pe plaiul de V. al munteluĭ Măceşul şi ajunge în Lunca-Odoboae; de aci întâlnind, Izvorul-Opriĭ, urcă cît-va pe dînsul şi se abate pe Izvorul-Lespezilor până la Rîpa-Galbenă, unde întîlnind Izvorul-Secuiuluĭ se lasă pe dînsul până la vărsarea sa în pîrîul Bisca-Mică, apoĭ pe malul stîng al Biştiĭ, merge în sus până în muntele Tăietura (Muşa-Albă), de unde se lasă pe Izvorul-Giurgiuluĭ, apoĭ pe plaiul Dealuluĭ-Negru, urcînd în muntele Giurgiul.

Suprafaţa sa este de 9248 hect., din care 3830 pădure, 460 arabile, 942 fîneaţă, 2877 izlaz, 29 livezĭ, 1 vie şi 1109 sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Jumătate muntele Cireşul şi căte-va sforicele ale statuluĭ, Munţiĭ-Giurgiuluĭ, Muşele şi Furul (proprietatea Gherman). Meledicul, Poiana-Ascunsă, Bustea şi Trestioara, pe lîngă care se adaogă proprietatea moşnenilor Mînzăleşti, subdivizaţĭ după moşiĭ în două: Mînzăleşti şi Stamăteşti, Ichimeşti, descendinţĭ din Nicolae Ichim şi Pătuleşti.

Terenul este muntos şi străbătut de nenumărate văĭ şi izvoare.

Agricultura se mărgineşte numaĭ la cultura porumbuluĭ. Are însă fîneţe întinse şi superioare, precum şi pădurĭ seculare, din care cea maĭ mare parte nu se pot exploata. Cele din muntele Giurgiu se exploatează din Transilvania.

E avută în substanţe minerale, precum: fier (pirită), plumb, aramă şi chiar aur în muntele Bisoca, apoĭ sare, lignită, urme de petroleŭ, ocru, etc.

Muntele Cireşul este un vast conglomerat de unio, diferite speciĭ de psilodonĭ şi alte fosile. Muntele Grunjul nu e de căt o masă de ghips, iar pe Valea-Sghiabuluĭ se găseşte foarte multă sigă, pe carĭ locuitoriĭ o pisează de spoesc casele cu dînsa. Siga, adusă de apă, se găseşte pe toată albia rîuluĭ Slănicul, până la vărsarea sa şi chiar în rîul Buzăul. Italieniĭ aŭ început să o strîngă, pentru a sculpta statuete. Are în fine sorginţĭ cu apă minerală, precum: Bustea, Săreni, Bisceni, Zghiabul, etc.

Are o şcoală, în cătunul Gura-Bădiculuĭ, frecuentată de 40 copiĭ; 2 bisericĭ, în căt. Sghiabul, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ, catedrala fiind cea cu hramul Mihail şi Gavril, schitul Găvanul; 5 circiumĭ, 9 morĭ de apă, 2 făcae, 1 pivă, 4 herăstrae, 1 căşărie în muntele Muşa şi maĭ multe stîne.

Vite sunt: 358 boĭ, 196 vacĭ, 65 viţeĭ, 26 caĭ, 30 iepe, 3 mînjĭ, 276 oĭ, 257 capre şi 196 porcĭ.

Stupĭ sunt 80.

Comuna e formată din cătunele: Bisceni, Bustea, Cireşul, Ghizdita, Gura-Bădiculuĭ, Grunjul, Ichimeşti (Mînzăleşti), Plăvăţul, Poiana-Vîlculuĭ, Zghiabul, Trestioara, Săreni şi Valea-Porculuĭ, cu o populaţie de 1160 suflete, din carĭ 251 contribuabilĭ, locuind în 325 case.

Meseriaşĭ sunt: 4 lemnarĭ, 2 rotari, 14 butnarĭ, 1 fierar, 3 cojocari şi 2 boeangiĭ.

Dintre cătunele, carĭ compun această comună, Dionisie Fotino menţionează numaĭ Mînzăleşti; se ştie însă că şi Poiana-Ascunsă, pe la 1740, era locuită şi servea adesea ca refugiŭ în timp de invaziĭ. Tradiţia locală despre începutul eĭ e identică cu cea de la com. Măneşti.

Mînzăleşti (Ichimeşti), *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ şi 44 case.

Mînzăleşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, proprietate a moşnenilor; are cam 2800 hect., din care cam 500 pădure, formată din Valea-Porculuĭ şi jumătate muntele Cireşul (cea-l'altă jumătate e a statuluĭ), apoĭ fîneţe, livezĭ, izlaz, curăturĭ şi loc sterp.

Mînzăteşti, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Lupeşti, la 4 kil. maĭ jos de reşedinţa comuneĭ. Are 121 familiĭ, saŭ 546 suflete; o biserică.

Mînzăteşti, *sat,* în partea de V. a com. Bosia, pl. Braniştea, judeţul Iaşi, situat pe coasta despre E. a dealuluĭ Mînzăteşti, pe o suprafaţă de 635 hect., e populată cu 78 familiĭ, saŭ 301 suflete, carĭ se ocupă cu agricultura, pescăria, facerea rogojinelor.

Are o biserică, zidită la 1815, de Alexandru Ghica.

Vite: 546 vite marĭ cornute, 550 oĭ, 36 caĭ şi 134 rîmătorĭ.

Mînzăteşti, *pîrîiaş,* ce udă satul cu acelaşi nume, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Lupeşti, şi se varsă în Horincea.

Mînzăţelul, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Simila, jud. Tutova. Izvoreşte din com. Mînzaţi, curge de la N. spre S., udă com. Mînzaţi şi Ibăneşti şi se varsă în pîrîul Simila, pe dreapta, lîngă cătunul Puţul-Olaruluĭ.

Mînzica, *vale,* în jud. Ialomiţa,

pl. Cîmpul, la mijlocul căiĭ între satele Ştefăneşti şi Lupşani.

Mînzul, *cătun,* al com. Cilibia, jud. Buzăŭ, cu 290 locuitorĭ şi 56 case.

Mînzul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Albeşti.

Mînzul (Slătineanca-), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, cătunul Mînzul. Are 1400 hect., din care 80 pădure, Cotul Mihalea, restul arabil şi sterp.

Mîrcioica, al 5-lea *pichet de graniţă* pe Dunăre, începînd de la hotarul Doljuluĭ, spre S. de balta Cuşniţa şi în dreptul satuluĭ Vidin din Bulgaria.

Mîrleanul, *com. rur.,* jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă.

Este aşezată în partea V. a judeţuluĭ, la 82 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ şi în partea N.-E. a plăşeĭ, la 37 kil. spre N.-E. de oraşul Ostrov, reşedinţa eĭ.

Comunele învecinate cu dînsa sunt: Aliman, la 5 kil., spre S.-E.; Beilicul, la 5 kil., spre S.-V.; Cuzgunul, la 11 kil., spre S.; Oltina, la 10 kil., spre S.-V.; Rasova, la 12 kil., spre N.-E.

Se mărgineşte la N. cu jud. Ialomiţa, de care se desparte prin Dunăre; la E., cu comuna rurală Aliman; la S. şi V., cu com. rur. Beilicul, de care se desparte prin dealul Cuir-Cuius, valea Mîrleanul, dealul Demircea şi malul de V. al întinseĭ bălţĭ Mîrleanul.

Relieful soluluĭ săŭ e puţin accidentat de dealurile: Zbreia (99 m.) la N., şi prin interiorul comuneĭ; Cuir-Cuius (121 m.), Demircea (121 m.), la S., pe hotar, avînd prin comună ramificaţiile lor nordice. Natura lor este pietroasă maĭ cu seamă spre V., pe malul lacului Mîrleanul.

Movile sunt 3; principala este Drăgaica (108 m.) la N., dominînd Dunărea, satul şi lacul Mîrleanul; este artificială şi a servit ca punct de observaţie.

Apele care udă comuna sunt: Dunărea, la N., pe o distanţă de 6 kil., avînd malul săŭ de V. jos, iar cel de E. înalt şi rîpos; formează ostrovul Hozunada, acoperit cu pietriş şi nisip, şi a căruĭ parte V. aparţine comuneĭ.

Văile sunt numeroase, cu malurĭ ridicate şi mult cotite. Cele maĭ însemnate sunt: valea Canasanul la N., se deschide în Dunăre; Valea-Mîrleanul, unită cu valea Ormanul, pe la S. şi prin interiorul comuneĭ, se deschide în lacul Mîrleanul lîngă satul Mîrleanul.

Bălţĭ este numaĭ una: balta Mîrleanul, (370 hect.), în partea V., are malurĭ înalte. Maĭ cu seamă cele E. sunt înalte şi pietroase. Lacul pe o bună întindere este acoperit cu stuf şi comunică cu Dunărea printr'o gîrliţă (1 kil. lungime) prin care se alimentează cu apă şi peşte ce se consumă în localitate.

Este formată dintr'un singur cătun de reşedinţă, Mîrleanul, aşezat în partea V. a comuneĭ, pe malul E. al lacului Mîrleanul, puţin înalt şi stîncos. Poziţiunea luĭ este frumoasă, înconjurat de dealurĭ înalte, acoperite cu verdeaţă şi cu viĭ, avînd o deschidere spre V. pe stufosul mal al lacului. Casele sunt frumoase, bine făcute, de zid, şi aşezate pe 8 uliţĭ.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 971 suflete, din carĭ 237 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, fundată şi întreţinută de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător, şi frecuentată de 20 elevĭ; 1 moară pe apă şi 3 de vînt.

Suprafaţa comuneĭ este de 3556 hect., din carĭ 70 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 950 hect. ale statuluĭ şi 2536 hect. ale locuitorilor.

Locuitoriĭ posedă: 85 plugurĭ, 150 care şi căruţe, 1 trior; 2 maşinĭ de vînturat; 4200 vite, maĭ cu osebire oĭ şi boĭ.

Comerciul este activ şi se face de 3 comercianţĭ, prin oraşelul Ostrovul şi gara Cernavoda.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2718 leĭ, şi la cheltuelĭ de 2397 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: un drum judeţean Cernavoda-Rasova-Oltina ce trece prin sat, apoĭ drumurĭ comunale ce duc la Beilic, Aliman, Demircea, etc.

Mîrleanul, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Gîldăul, situat pe ţărmul sting al Borceĭ, sub coasta Bărăganuluĭ şi lipit spre V. de satul de reşedinţă.

Are o populaţie de 486 locuitorĭ, din carĭ 231 bărbaţĭ şi 112 femeĭ.

Mîrleanul, *insulă* pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Gîldăul, cu pădure şi păşune.

Mîrleanul, *pichet* de frontieră, pe Dunăre, în dreptul satului Gîldăul, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Mîrleanul, *deal* însemnat, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor Mîrleanul şi Beilicul, brăzdînd partea de S.-V. a căt. Mîrleanul, cea de E. a căt. Beilicul şi cea de N. a plăşeĭ; este cuprins între lacul

Mîrleanul şi Beilicul, valea Demircea şi valea Mîrleanul; are 126 m. înălţime, dominînd cele 2 lacurĭ, cele 2 văĭ şi drumurile comunale ce duc de la Beilicul la Mîrleanul, Demircea şi Bac-Cuius; este acoperit cu semănăturĭ şi fineţe.

Mîrleanul, *lac* însemnat, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, situat pe teritoriul comunelor rurale Mîrleanul şi Beilicul. Ca toate lacurile de pe malul drept al Dunăreĭ, el trebue să fi fost format de Dunăre în vre-una din marele sale revărsărĭ, maĭ cu seamă că nivelul apelor sale e acelaşĭ ca al Dunăreĭ; astăzĭ comunică cu Dunărea printr'un mic braţ, lung de 1 kil., larg de vre-o 20 m. şi puţin adînc; prin acest braţ lacul este alimentat cînd fluviul este în creştere. La S. de el se află un mic lac, acoperit cu stuf, numit Beilicul, care poate fi considerat ca o prelungire a sa, căcĭ limba de pămînt, ce le desparte, este joasă şi acoperită dese-orĭ cînd apele sunt marĭ. Forma laculuĭ este maĭ mult lunguiaţă, cu o direcţie generală dela N. la S. Intinderea sa totală este de 360 hect. Malurile sale abia se cunosc din pricină că stuful le acoperă ca o bandă de jur împrejur; ele sunt joase, afară de două locurĭ, la N. şi la S. de satul Mîrleanul, unde sunt înalte şi rîpoase, pietroase chiar.

Pe malurĭ vin de se termină ultimile ramificaţiunĭ ale dealurilor Tuna-Orman şi Calburgina, la V., Zbreia şi Catiţa, la E.

Satele aşezate lîngă lac sunt: Mîrleanul, pe malul N.-E. şi Beilicul, lîngă lacul cu acelaşĭ nume, la 1 1/2 kil. de lacul Mîrleanul.

Basinul săŭ are o întindere de 25000 hect., şi cuprinde teritoriile comunelor: Beilicul, Mîrleanul, Caranlîc, Cuzgun, Cara-Amat, Dobromirul, Enişenlia şi Hazarlîcul. Este cuprins între dealurile Tuna-Orman, Calburgina, Macucul, Cioial, Merchez, Cîşla, Distrail, Baş-Punar, Siniv-Bair, Aslama-Bair, Siniv-Iol-Bair, Uzun-Bair, la V.; hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria şi dealurile: Ghiol-Punar, Mulver-Acceuci, Imail-Iuc, Echi-Iuiuc-Olceac, Catiţa şi Zbreia, la S.

Văile care brăzdează acest basin sunt: a-Beiliculuĭ, unită cu Valea-luĭ Ghenciŭ, se deschide în lacul Beilicul; Derinea-Ceair, formată din unirea Văeĭ-Cişmeleĭ cu Migedetul numită şi Dudutlu-Cucuciu-Alcea; valea Derinea, care la începutul eĭ se maĭ numeşte şi Gheren-Ceair şi primeşte sub acest nume văile: Babuci-Culac, Teche-Chioi, formată din Iurcuri-Mahala-Ceau, Dobromirul şi Medmedi-Culac, apoĭ valea Enişenlia; pe stînga are valea Demircea unită cu valea Voinea-Mare; valea Mîrleanul unită cu valea Orman şi Bac-Cuius. Aceste văĭ aŭ apă numaĭ în timpul ploilor.

Peştele din această baltă e acelaşĭ ca cel din Dunăre şi se pescueşte de locuitorĭ, venitul aparţinînd statuluĭ.

Mîrleanul, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Mîrleanul, Alimanul şi Beilicul, formată din treĭ văĭ maĭ micĭ, din carĭ cea maĭ însemnată este Bac-Cuius-Culac, care se consideră ca ramură principală; se desface din ramificaţiile vestice ale dealuluĭ Echi-Iuiuc-Olceac, de pe teritoriul satuluĭ Bac-Cuius al com. Beilicul; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin satul Bac-Cuius, pe la poalele vestice ale dealurilor Uzun-Culac-Bair, Chior-Cuius şi Mîrleanul la V. şi, după un drum de 12 kil. se deschide în Iezerul Mîrleanul, spre E., la 1 1/2 kil. spre S. de satul Mîrleanul; are pe dreapta, ca adiacentă, valea Orman; pe valea sa merg drumurĭ ce duc de la Mîrleanul la Alimanul, Demircea şi Bac-Cuius.

Mîrlogea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Are o populaţie de 125 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1825 de Panait Prapogie, şi reparată la anul 1858 de Dumitru Caramalîu.

Locuitoriĭ satuluĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Mîrşani, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 47 kil. de Craiova şi la 58 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Căciulăteşti, situată pe şesul Mîrşani, şi compusă dintr'un singur cătun.

Se învecineşte la N. cu com. Apele-Viĭ; la S., cu com. Locusteni; la E., cu com. Marotinul-d.-s. şi la V., cu cătunul Tîmboesti, ce ţine de com. Murta.

Hotarul către fie-care comună este format de drumurĭ şi numaĭ din distanţă în distanţă se găsesc movile de hotar, făcute pe marginea drumurilor.

In N. comuneĭ se găsesc o mulţime de lacurĭ carĭ nu aŭ scurgere. Intre cele maĭ însemnate sunt: Lacul-Galeşuluĭ, al-Guguleştilor şi Lacul-Lung, cu o suprafaţă de 2 1/2 hect. fie-care; Lacul-luĭ-Preduţ, al-luĭ-Anghel şi al-Bădiceilor, de 1 1/2 hect. fie-care; Lacul-Ghineştilor, al-Copiluluĭ, al-Femeilor şi al-Uştiubelor, de 1 hect. fie-care; toate conţin peşte.

Sunt 80 fîntînĭ, toate cu cumpănă, 66 în comună şi 14 afară

pe cîmp. Crucĭ sunt 40, din carĭ 25 în comună şi 15 afară pe cîmp. Pe furcile fîntînilor carĭ sunt maĭ nouă, şi pe ale crucilor se vede scris numele celor carĭ le aŭ ridicat.

Se zice că temelia comuneĭ a fost pusă de treĭ familiĭ venite din cătunul Apele-Viĭ, din care una se numea Mîrşolea, de unde a venit cu modificare numele comuneĭ Mîrşani.

Are o populaţie de 4178 suflete.

Sunt treĭ bisericĭ: una cu hramul Sf. Ioan, a doua cu hramul Sf. Nicolae şi a treia cu hramul Intrarea în Biserică, deservite de 2 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ şi avînd fie-care cîte o inscripţie.

Inscripţia bisericeĭ Sf. Ioan:

Această sfîntă biserică este zidită din temelie în anul 1793, în zilele prea sfinţituluĭ episcop Nectarie, şi în zilele prea Înălţatuluĭ Domn Alexandru Moruzzi. Ctitor Mateĭ Burada şi alţiĭ.

Inscripţia bisericeĭ Sf. Nicolae:

Cu ajutorul luĭ D-zeŭ zidîtu-s'aŭ din temelie această sfîntă şi Dumnezeească biserică la leatul 1831, unde se serbează hramul Sf. Erarh Nicolae, prin îndemnul şi osteneala acestora si anume: Radu Diaconu, I. Popa Mitroĭ cu fiiĭ seĭ, Preotul Nicola, Mitran Măra, Ion Rachieriŭ, Stan Ereu Duhovnicu. Prin dare de banĭ şi ostenelĭ ajutînd şi ceĭ-l'alţĭ sătenĭ.

Iar acum la anul 1868 s'a prefăcut amvonul din temelie, turla, acoperişul, iar din noŭ învelit cu tinichea precum şi zugrăveala acestora şi hramul de afară. Prin osteneala şi dare de banĭ acestora şi anume: Dascălu Ion Cărceanu, Niţă Diaconu Radu Dumitre, Diaconu Petru şi cu ajutorul şi dărĭ de banĭ şi al celor-l'alţĭ sătenĭ. In zilele prea Înălţatuluĭ nostru Domn Carol I, cărora pomenire să le fie în vecĭ amin. Ion Gugu, Teodor Popescu, Vancea Mitrache, Ilie Diaconu Ion.

Inscripţia bisericeĭ Intrarea-în-Biserică:

Această sfîntă biserică s'aŭ zidit din noŭ în zilele prea Înălţatuluĭ Domn Alexandru Ion I Cuza, cu bine-cuvîntarea Sf Episcopiĭ Vîlcea-Noul Severin D. D. Calinic, luînd săvîrşire în zilele M. S. Carol I, la anul 1868, Noembrie 9, hramul Intrarea în biserică a Maiceĭ Domnuluĭ, cu cheltuiala comuneĭ Mîrşani, ajutînd şi alte comune învecinate şi a celor maĭ de aproape epitropĭ Dincă Pupezeanu, Dumitru Anghel, Ion Gg. Burada, Ion M. Burada, Radu Uritu, Ion Cărceanu, Stoian Ghisdavu, Diaconu Stan, Mihaĭ Buţă, Preotul Nistor. Cel dintîiŭ cîntăreţ al bisericeĭ Grigorie popa Ion.

Sunt 2 şcolĭ primare, una de băeţĭ şi a doua de fete; şcoala de băeţĭ funcţionează din 1838, are un local de zid construit de comună şi este frecuentată de 115 băeţĭ; şcoala de fete funcţionează de la 1879, şi este frecuentată de 43 fete.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 2712 hect., din carĭ: 425 hect. ocupate de vatra satuluĭ; 2104 hect. pămînt arabil şi 16 hect. lac.

Moşia Mîrşani este proprietatea moşnenilor.

Viile, în întindere de 166 hect., sunt ale moşnenilor.

Meseriaşĭ sunt: 9 fierarĭ, 3 tîmplarĭ, 4 cojocarĭ şi 4 cizmarĭ.

Sunt 8 circiumĭ.

O cale comunală străbate comuna pe o lungime de $4^1/_2$ kil.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3534.50 leĭ şi la cheltuelĭ de 3363.31 leĭ.

Vite: 480 vite marĭ cornute, 750 oĭ şi 35 caĭ.

Mîrşani, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., formînd comuna Mîrşani. Vezĭ acest nume.

Mîrşani, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Mîrşani, în întindere de 2104 hect. arabile. Aparţine cetelor de moşnenĭ, ce se găsesc pe dînsa.

Pe moşie sunt 166 hect. de vie.

Mîrşia, *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Neajlovul, situată pe Valea-Drîmbovniculuĭ, în jos de Sadina, proprietatea moştenitorilor Răducanu Dumitriu, fostă a familieĭ Bolintineanu.

Este situată la 36 kil. de Bucureşti, la 60 kil. de Giurgiŭ şi la 8 kil. de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din două mahalale: Mîrşia-din-Deal, a d-luĭ R. Dumitriu, azĭ zestrală a d-luĭ C. Nacu şi Mîrşia din-Vale a d-luĭ Nicolae Cioflic; ele nu se despart de cît printr'o linie de hotar.

Suprafaţa ambelor proprietăţĭ este de 2054 hect.

S'a dat la 256 locuitorĭ, în 1864, o suprafaţă de 468 hect.

Este un petic de pădure de 200 hect. spre Purani.

Arenda anuală a ambelor trupurĭ este de 22009 leĭ.

Are o populaţie de 1100 locuitorĭ, din carĭ 212 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător, şi frecuentată de 40 băeţĭ şi 10 fete; o biserică, zidită de familia luĭ Bolintineanu, ţinînd de parohia Ueşti-Moşteni şi deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3544 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3679 leĭ.

Pe aci trece şoseaua judeţeană ce vine din Glavaciocul-Cîrtojani şi duce spre Bucureşti şi Obedeanca, pe Valea-Drîmbovniculuĭ.

Poetul Dumitru Bolintineanu, s'a născut în acest sat, unde-şĭ avea şi proprietatea Mîrşia.

Mîrţani, *parte* a *comuneĭ* Capul-Pisculuĭ, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Mîrza, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, cu 489 suflete şi 74 case,

Mîrza, *moşie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, satul Mîrza. Aparţine d-luĭ M. Boicescu. Pe dînsa sunt 28 pog. viĭ, 8 ale d-luĭ Boicescu şi 20 ale locuitorilor. Se maĭ găseşte şi pădure.

Mîrza, *două trupurĭ de pădure*, în întindere de 350 hect., pendinte de com. Apostolache şi Sîngerul, plasa Podgoria, judeţul Prahova, supuse regimuluĭ silvic.

Mîrza, *pădure*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuţa, satul Mîrza, în întindere de 50 hect., aparţinînd d-luĭ M. Boicescu. Este populată cu cer, stejar şi gîrniţă.

Mîrzăneşti, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, comuna Pielea. Are o populaţie de 486 suflete, din carĭ 94 contribuabilĭ.

Mîrzăşti, *pîrîŭ*, pe valea Mîrzăşti, com. Tăuteşti, pl. Copoul, jud. Iaşi. Izvoreşte de sub pădurea Mîrzăşti, se întinde spre E., printre dealurile Mîrzăşti şi Horleşti, până la Podul-de-Lut, unde dă în valea şi pîrîul Zahorna.

Mîrzea (Vîrful-), *vîrf de deal*, situat la N. de com. Gornetul-Cuibul, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Mîţa, *deal*, continuare a dealuluĭ Popeşti, jud. Vasluiŭ. com. Micleşti, se întinde pe teritoriul com. Ştioborăni, în partea-ĭ de N., şi se termină aproape de Docolina.

Mîzganul, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 763 hect., pendinte de com. Hîrtieşti, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Mlăceni, *sat*, cu 120 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. Perişani. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Mlăciĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Cătina, căt. Săticul; pe malurile sale se văd marĭ gropĭ, numite ale-Jidovilor.

Mlăcile, *cătun*, al com. Sibiciul-d.-s., jud. Buzăŭ, cu 20 locuitori şi 6 case; are sub-diviziile Drăgănoi şi Moara-Sibiceanuluĭ.

Mlăcile, *sat*, în jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Ialomiţa, cătunul com. Pietrari.

Mlăjetul, *com. rur.*, în jud. şi pl. Buzăuluĭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 61 kil. de oraşul Buzăul.

Limita, la N., începe din poalele munteluĭ Vîrful-Oiĭ, continuă cît-va pe izvor, urcă în Vîrful-Ciniilor şi se lasă în Poiana-Lazuluĭ, urcă plaiul munteluĭ Leurdeanul, apoĭ, pe izvorul Leurdeĭ, trece pe la Văcăriĭ, atinge căt. Gîrbovi (com. Nehoiaşul), la capul dealuluí, urcă în Vîrful-Strungilor şi se lasă pe valea Napiţa până în rîul Buzăul; la V., continuă pe matca Buzăuluĭ până la gura izvoruluĭ Cătiaşul, ia pe Cătiaşul în sus până la Piscul-luĭ-Bălan, de aci în vîrful munteluĭ Măgura, în apropiere de căt. Poeniţele (com. Chiojdul), se lasă apoĭ pe slemnea plaiuluĭ până în muntele Muscelul; la S., din muntele Muscelul coboară drept pe muche până la Malul-Alb, dă în rîul Buzăul şi îl trece în dreptul gureĭ Valea-Sibiciuluĭ, la Borduşoaia; la E., în sus pe malul stîng al Văeĭ-Sibiciuluĭ, urcă de la Borduşoaia în Vîrful-Roşiilor, apoĭ în vîrful Fulgoiul, se lasă în vale la Dogăriţa, de unde apucă pe drumul munteluĭ Goşea şi urcă în vîrful Vlădani, de unde se lasă în izvorul Brusturişul, atinge Muscelul-Cărăimănesc, la Groapa-Baciuluĭ şi urcă iar pe Goşea până în vîrf şi iar se lasă în vale până la Ţăruşele, de unde ia drumul până în Seciul-Muscelenilor, unde se întîlneşte cu Izvorul-Ruginos, cu care coincide până în hotarul moşieĭ Colţi, unde după ce urcă în muche, se coboară în izvorul Valea-Bouluĭ, apucînd pe acest izvor până la vărsarea sa în Valea-Colţilor, pe care o părăseşte ca să urce Vîrful-Pal; de aci se lasă pe plaiŭ, trece pe la lac, urcă vîrfurile: Stermina, Cheea şi Coriiul, de unde se coboară iar în Valea-Colţilor, pe care merge până la sorgintea sa sub muntele Valea-Oiĭ.

Suprafaţa acesteĭ com. este de 3756 hect., din carĭ: 243 hect. arabile, 931 hect. pădure, 186 hect. fîneaţă, 1230 hect. izlaz, 140 hect. livezĭ, 7 hect. vie şi 1019 hect. loc sterp.

Proprietăţĭ însemnate sunt: Mlăjetul-Topilele şi Trestioara-Ruginoasă, ale statuluĭ; Mlăjetul-Ursoaia, Lereasca şi Poenele, particulare; iar Mlăjetul, Gorgăneasa, Stănilă, Hărhădăul, Valea-Rea, Borduşoaia şi Păcura, ale cetelor de moşnenĭ: Mlăjetenĭ, Gorgăneştĭ, Stănilenĭ, Vălirenĭ şi Lupenĭ, numiţĭ şi Lereştĭ, pe care le posedă singurĭ, saŭ în devălmăşie cu statul, saŭ cu particularĭĭ.

Terenul com. e muntos, stîncos şi sălbatic, totuşĭ are şi poziţiunĭ favorabile cultureĭ şi de o plăcută înfăţişare. Aşa, Valea-Sibiciuluĭ merită a fi văzută nu numaĭ pentru impor-

tanța eĭ geologică, dar și pentru frumusețea loculuĭ.

E avută în minerale și maĭ cu seamă în ape sulfuroase și feruginoase.

Comuna e formată din cătunele: Chirilești, După-Piatră, Intre - Sibicee, Mlăjetul, Păcura, Stănile, Topilele, Trestioara, Valea-Lupuluĭ, Valea-Rea și Valea-Sibiciuluĭ, cu o populație de 3150 locuitorĭ, din carĭ 433 contribuabilĭ, locuind în 588 case.

Meseriașĭ sunt: 20 lemnarĭ, 4 rotarĭ, 11 butnarĭ, 1 croitor, 1 fierar, 1 cojocar și 1 boeangiŭ. Se țin anual 4 tîrgurĭ: 8 Septembrie și 8 Noembrie la Mlăjetul; 29 August, la Valea-Sibiciuluĭ; 30 Noembrie, la Valea-Lupuluĭ.

Căĭ de comunicație n'are, altele, de cît drumurile naturale.

Vite sunt: 646 boĭ, 157 vacĭ, 64 vițeĭ, 11 caĭ, 7 iepe, 4 mînzĭ, 1200 oĭ, 380 capre și 175 porcĭ.

Stupĭ sunt 60.

Are o școală frecuentată de 30 elevĭ; 4 bisericĭ, în Mlăjetul, Stănila, Valea-Lupuluĭ și Valea-Sibiciuluĭ, deservite de 3 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 4 paraclisерĭ, catedrala fiind cea cu hramul Nașterea Maiciĭ Domnuluĭ; 4 cîrciumĭ; 2 morĭ și 1 făcăŭ.

Budgetul com. e de 2911 leĭ, 80 banĭ.

Comuna e vechie. Cătunul Valea-Sibiciuluĭ exista la 1640. Dionisie Fotino maĭ menționează cătunele Mlăjetul și Stănila, înființate cu mult maĭ înainte.

E demn de vizitat muntele Vîrful-Pietreĭ, care are în partea de N., maĭ multe peșterĭ săpate în piatră unde, după tradiție, ar fi locuit Tătariĭ și care aŭ servit de ascunzătorĭ și locuitorilor în timp de invaziĭ.

Mlăjetul, *cătun* de reședință al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 800 locuitorĭ și 125 case; are subdivizia Cincarul.

Mlăjetul, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, proprietatea moșnenilor Mlăjetenĭ; are cam 230 hect., din care 30 hect. arabile, apoĭ izlaz, livezĭ, pădure și sterp.

Mlăjetul, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 630 hect. și e formată din trupurile: Corîiul, Topilele, Vîrful-Pinișoruluĭ și Vîrful - Sterminеĭ.

Mlăjetul și Topilele, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 800 hect., din care 170 hect. acoperite de curăturĭ, livezĭ, izlaz și sterp, iar restul pădurea Mlăjetul.

Mlăjetul-Ursoaea (Macoveanca, Jitianca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul. Vezĭ Macoveanca.

Mlecănești, *sat,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, cu o populație de 492 suflete: 256 bărbațĭ și 236 femeĭ. Locuesc în 95 case.

Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Mischi, ce este la 380 m.

Are o biserică cu hramul Sf. Dumitru, fondată de enoriașĭ în 1874; 3 cîrciumĭ.

Mlecănești, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparținînd bisericeĭ S-teĭ Treimĭ din Craiova. Are o pădure pe dînsa, numită Lunca-Mare.

Mlenăuți, *sat,* pe moșia cu aceiașĭ nume, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Are o populație de 131 familiĭ, saŭ 491 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a maĭ multor răzeșĭ. Din vechime, a fost a mănăstireĭ Solca din Bucovina, dăruită la 25 Iunie 1623 de Miron Barnovski, Hatman și Pîrcălabul Suceveĭ. A stăpînit-o mănăstirea până la 1785.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ, una pe partea proprietaruluĭ Balasinovicĭ, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută de zid la 1803, de Costache Manole, proprietarul moșieĭ; a doua pe partea din sus a răzeșilor, cu hramul Sf. Mihail și Gavril, făcută din lemn în 1814, de Ioan Pîrîŭ, răzeș.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 120 hect., 30 ariĭ, pămînt, ĭar proprietariĭ moșieĭ, 1074 hect., 15 ariĭ, cîmp și 71 hect., 61 ariĭ, pădure. Vie se află pe moșie în întindere de $3^1/_2$ pogoane.

Drumul principal este acel de la Darabani la Dorohoiŭ.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Lozna, Havîrna, Hudești și Suharăul.

Moara, *cătun,* jud. Argeș, plasa Pitești, făcînd parte din com. rur. Borlești-Vărzari.

Moara-Cîmpineanuluĭ, *numire vechie a satuluĭ* Pantazi, din comuna Coslegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Moara-Cîmpul-Cruceĭ, *sat,* județul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia. Are o populație de 169 suflete, 83 bărbațĭ și 86 femeĭ. Locuesc în 31 case și 12 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școalele din satul Argetoaia-d.-s., ce este la 1 kil. 500 m. departe.

Moara-Conachi, *sătuc,* județul Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., comuna Filipeni, făcînd trup cu satul Fruntești, care este spre E.

Moara-de - Mărăcinĭ, *mahala*, din com. rur. Bucovul, județul Prahova, pl. Cricovul.

Moara-de-Vînt, *munte* și *punct trigonometric*, jud. Buzăŭ, acoperit de izlaz, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul. Face limită între comunele: Aldeni, Beciul, Cernătești, Pîclele și Pleșcoi.

Moara-din-Groapă, *cătun*, jud. Vlașca, pendinte de com. Patru-zecĭ-de-Crucĭ, situat pe dealul drept al Neajlovuluĭ, în sus de Vadul-Stanchiĭ.

Proprietatea răposatuluĭ Sp. Gazoti, are o suprafață de 600 hect., din care pădure de tufă în întindere de 300 hect. S'a dat la 30 locuitorĭ foștĭ clăcașĭ, în 1864, o suprafață de 90 hect. Aduce un venit anual de 9000 leĭ.

Are o biserică, deservită de un preot și un dascăl; ține de parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu facerea de cărbunĭ din lemnele ce se exploatează din pădurile învecinate: Corbi, Vadul-Stanchiĭ, Udeni și Moara-din-Groapă.

Moara-din-Siliște, *sat*, județul Argeșul.

Moara-Domnească, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la N.-E. de București, lîngă valea Pasărea, la 28 kil. de București.

Se compune din satele: Găneasa, Moara-Domnească și Șindrilita, cu o populație de 1180 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ, locuind în 239 case și 11 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 1870 hect. D-l Kotzebue, ginerile răposatuluĭ general Mavros, are 1350 hect., și locuitoriĭ, 520 hect. Proprietarul cultivă 900 hect. (45 izlaz, 5 vie, 400 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără să aibă locurĭ de izlaz.

Proprietarul are case marĭ și un parc frumos.

Are 2 bisericĭ (la Găneasa și Moara-Domnească); o școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 heleștae; 2 podurĭ stătătoare.

Vite sunt: 124 caĭ și ĭepe, 1 armăsar, 379 boĭ, 221 vacĭ și vițeĭ, 4 taurĭ, 26 bivolĭ, 36 bivolițe, 65 capre, 73 porcĭ, 975 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4974 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4915 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 93 plugurĭ, 80 cu boĭ și 13 cu caĭ; 198 care și căruțe: 164 cu boĭ și 34 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 131 și neîmproprietărițĭ maĭ sunt 174.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Moara-Domnească, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu același nume, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. Este situat la V. de Găneasa, pe malul stîng al văieĭ Pasărea.

Se întinde pe o suprafață de 1480 hect., cu o populație de 187 locuitorĭ.

D-l Kotzebue are 1350 hect. și locuitoriĭ, 130 hect. Proprietarul cultivă 900 hect. (45 izlaz, 5 vie, 400 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae; o școală mixtă; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 heleșteŭ; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 114 și al celor micĭ, de 415.

Moara-Domnească, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rîfovul, județul Prahova, pl. Crivina, situat pe malul drept al rîuluĭ Teleajenul. Are o populație de 332 locuitorĭ.

Moara-Domnească, *sat*, la S. com. Valea-Rea, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, la 9 kil. de Vasluiŭ, situat de o parte și de alta a șoseleĭ naționale, Vasluiŭ-Iași, întinzîndu-se parte pe șes și parte pe ambele coaste ale dealuluĭ ce vine din satul Valea-Rea.

Suprafața satuluĭ e de 2824 hect. din care 274 hect. pădure și 2161 hect. loc de cultură, fînaț, imaș ale proprietățeĭ, iar 386 hect. ale locuitorilor.

Are o populație de 140 familiĭ, saŭ 440 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ, la 1829, deservită de 1 preot și 1 eclesiarh; o moară de apă și una cu vaporĭ; două cîrciumĭ.

Vite: 207 vite marĭ cornute, 819 oĭ, 19 caĭ și 30 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 26 plugurĭ și 50 care cu boĭ; 1 plug și 2 căruțe cu caĭ.

In partea de N. a satuluĭ, se vede locul unuĭ iaz și urmele ĭezătureĭ.

Moara-Draculuĭ, *cascadă* înaltă, în jud. Suceava, formată de pîrîiașul Bogolinul, ce se vede la scoborîșul cu pluta pe Bistrița, în partea dreaptă, după ce s'a trecut Cheile și Scăricica.

Moara-Grecilor, *sat*, în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Munteni-d.-s., la 5 kil. spre N. de orașul Vasluiŭ, așezat pe șesul din dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași.

Teritoriul satuluĭ e de 2298 hect., din carĭ: 1454 hect. arabile, 258 hect. fînaț, 314 hect. imaș, 214 hect. pădure, 10 hect.

viï şi 45 hect. vatra satuluï, ocupat de case, grădinï, drumurï, etc.

Are o populaţie de 110 familiï, saŭ 454 suflete; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, zidită la 1815 de spătarul V. Miclescu, şi care la 1869 s'a restaurat şi înfrumuseţat de postelnicul Temistocle Bastachi; o moară cu aburï; o cîrciumă.

La marginea de E. a satuluï este un iaz cu moară, al proprietăţeï.

Vite: 215 vite marï cornute, 10 bivolï, 251 oï, 40 caï şi 38 rîmătorï.

Locuitoriï posedă: 56 plugurï şi 60 care cu boï; 10 căruţe cu caï; 12 stupï cu albine.

Moara-Joreï, *parte* din *moşia* Hăneşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Sîrbi.

Moara-luï-Ciorneï, *sat,* în jud. Vasluiŭ, pl. Fundurile, com. Tîngujei, situat pe ţărmul stîng al Şacovăţuluï, pe o întindere de 286 hect. şi cu o populaţie de 44 familiï, saŭ 133 suflete.

Moşia e proprietatea d-luï I. Filipescu.

Moara-luï-Enică, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ.

Moara-Mocanuluï, *sat,* făcînd parte din com. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. E situat în partea de S.-E. a com., lîngă Ciulniţa şi pe malul stîng al rîuluï Argeşul.

Are o populaţie de 47 familiï, saŭ 210 suflete.

Prin centrul satuluï trece calea ferată şi şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti, carï merg aproape paralel.

Moara-Nouă, *sat,* făcînd parte din com. rur. Lămoteşti-Gălbinaşi, plasa Negoeşti, judeţul Ilfov.

Are o suprafaţă de 416 hect. şi o populaţie de 82 locuitorï.

Statul are 355 hect. şi locuitoriï, 61 hect.

Statul cultivă prin arendaşiï săï 235 hect. (7 sterpe, restul pădure). Locuitoriï cultivă tot terenul, fără rezervă de izlaz.

Numărul vitelor marï e de 77 şi al celor micï, de 48.

Moara-Nouă, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ploeştiori, pl. Tîrguşorul, jud. Prahova. Are o populaţie de 108 locuitorï.

Moara-Popii, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul com. Dragodana.

Moara-Prefectuluï, saŭ **Armanul,** *sat,* în partea de S.-E. a com. Cepleniţa, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe coasta dealuluï Hulpoiul, numit şi al-Perilor.

Are o populaţie de 41 familiï, saŭ 144 suflete.

Vite: 103 vite marï cornute, 23 caï, 485 oï şi 39 rîmătorï.

Moara-Săracă (Ţurloaia), *sat,* făcînd parte din com. rur. Căciulaţi, pl. Znagovul, jud. Ilfov. E situat la E. de cät. Căciulaţi, între valea Pociovaliştea şi pădurea Gradiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 728 hect., cu o populaţie de 644 locuitorï.

Statul are 325 hect. şi locuitoriï, 403 hect. Statul cultivă prin arendaşiï săï 200 hect. (restul pădure). Locuitoriï rezervă pentru izlaz 25 hect.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 20 elevï şi 14 eleve; 1 moară de apă; 1 heleşteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 5 circiumarï.

Numărul vitelor marï e de 446 şi al celor micï, de 879.

Moara-Săracă, *moşie,* a statuluï, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Căldăruşani.

Se arendează cu 8800 leï anual.

Are şi o pădure de 200 hect.

Moarele-de-Vînt, *suburbie,* în oraşul Bîrlad, jud. Tutova, situată în partea de S.-V. a oraşuluï, pe dealul cu acelaşï nume.

Moarta, *rîŭ,* jud. Ilfov, începe din rîul Păltinaşul şi se varsă în rîul Sterpul. Udă moşia Prundul şi are o lungime de 5 kil., curgînd în direcţiunea N.-E.

Moarta, *zăvoiŭ,* jud. Vlaşca, pl. Călniştea, pe malul Argeşuluï, pendinte de proprietatea Gradiştea-d.-s. a d-luï N. Tătăranu.

Moaşa (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluï silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Moaşa, pendinte de com. Strîmbeni, plaiul Vărbilăŭ, jud. Prahova.

Mocanca, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti; izvoreşte din dealul Pleşeşti; udă com. în partea de E. şi se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga luï.

Mocani, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, situat în drumul ce duce de la tîrgul Buhuşi, prin Cioplani, pe rîul Bosculeasa. Cu marginele sale formează hotarul către jud. Roman.

Mocani. Vezï Bărtăluşul, sat, com. Puieşti, jud. Tutova.

Mocani, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. com. Racoviţeni, aşezat în partea de E. a comuneĭ, pe rîul Cîlnăul, la poalele dealuluĭ Mocani, de la care şi-a luat numele, la $1^1/_2$ kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, Racoviţeni. Are o întindere de 35 hect., cu o populaţie de 81 familiĭ, saŭ 328 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ; o biserică.

Mocani, *mahala*, în partea de E. a com. Măneciul-Pămînteni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, populată cu mocanĭ veniţĭ de dincolo, şi carĭ s'aŭ retras din Măneciul-Ungureni.

Mocani, *tîrlă*, jud. Brăila, la 1 kil. spre V. de satul Batog, pe vîlceaua Batoguluĭ, înfiinţată de locuitorĭ transilvănenĭ. Vatra satuluĭ e de 25 hect. cu o populaţie de 35 familiĭ, saŭ 171 suflete.

Vite sunt: 60 caĭ, 160 cornute, 410 oĭ şi 50 rîmătorĭ.

Mocanilor (Drumul-), *drum*, la N.-E. judeţuluĭ Ilfov. Formează limita între jud. Ialomiţa, încecepînd dela căt. Sărindarul-d.-j. şi până la Drăgoeşti-d.-s., pl. Mostiştea.

Peacest drum treceaŭ primăvara nenumărate turme de oĭ de la baltă la munte.

Mocanul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlagele, acoperit de pădure şi izlaz.

Mocanul, *deal*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Podari, înalt cam de 175 m.; este acoperit cu fineţe şi viĭ.

Mocanul, *ostrov*, cu pădure de salcie, pe domeniul Giurgiul, jud. Vlaşca, pl. Marginea, proprietatea statuluĭ. Are o suprafaţă de 300 hect. şi ţine de ocolul silvic cu reşedinţa în Giurgiŭ.

In acest ostrov, la 1853, aŭ avut loc lupte între Turcĭ şi Ruşĭ.

Mocanuluĭ (Balta-), *lac*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Pisica, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Azaclîul; este situată în partea de N.-V. a plăşeĭ şi în cea de V. a com.; e formată de Dunăre, cu care comunică prin două gîrliţe şi se varsă în balta Lăţimea; are 112 hect. întindere şi e înconjurată cu stuf; conţine peşte.

Mocească (Ceapa-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Mizil.

Moceşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Lipia, com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Moceşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Iordăcheanu, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică, fondată la 1694 de loc.

Moceşti, *moşie* moşnenească, în jud. Buzăŭ, com. Lipia; are cam 700 hect., arăturĭ, viĭ, izlaz şi pădure; e sub-divizată, după ramificările vechĭelor cete de moşnenĭ, în următoarele sforĭ: Buzoianca, Culoeşti, Domnia, Filitis, Măroeşti, Pîslăreasa, Potopeasa, Turculeasa, Vătăşeasca şi Vetreşti.

Mociarul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Criveleşti, acoperit de pădure, izlaz şi sterp şi avînd multă humă albă.

Mociarul, *lac*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, pe vîrful munteluĭ Mociarul. Are o suprafaţă cam de 8 hect. şi e înconjurat de pădure de anin şi trestie. Conţine peşte. Merită a fi vizitat pentru frumuseţea locului.

Mociarul, *pîrîŭ*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara; iese din lacul Mociarul, desparte muntele Piţigoiul de muntele Mociarul şi se scurge în rîul Slănicul, în faţa cătunuluĭ Lopătari din com. Lopătari.

Mociarul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Criveleşti; are 620 hect. curăturĭ, fîneaţă, livezĭ, pădure şi sterp.

Mocirlele-Leotiĭ, *poiană*, în jud. Muscel, la o înălţime de 2 kil., înconjurată de toate părţile de înălţimĭ. De la bata acelor înălţimĭ izvoresc o mulţime de izvoare, carĭ favorizînd desvoltarea maĭ abondentă a vegetaţiuneĭ, face ca suprafaţa aceleĭ poenĭ să se acopere de turbă.

Locuitoriĭ maĭ numesc această localitate şi Căldarea, din cauza formeĭ sale.

Mocra, *pădure*, pe teritoriul satuluĭ Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, proprietatea comuneĭ Iaşi.

Modîrceni, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Tomşani, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are, împreună cu Bogdăneşti, o populaţie de 350 locuitorĭ (150 bărbaţĭ, 200 femeĭ).

Aci e o biserică, fondată la anul 1810 de Anghel Chiceanu şi alţĭ.

Modîrceni, *vale*, izvoreşte din Dealul-Pĭetrarilor şi se varsă în rîul Bistriţa, în raionul comuneĭ Tomşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Modnia, *vale*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Broşteni, izvoreşte de la E. comuneĭ; udă cătunul Gîteji şi se varsă în rîul Cerna, între comunele Broşteni şi Lăpuşata.

Modoaia, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., formată din 2 cătune: Modoaia şi Groşi, situată pe valea rîuluĭ Cernişoara, la 45 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 40 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 595 locuitorĭ, 316 bărbaţĭ, 279 femeĭ, locuind în 207 case; 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una.

Meseriaşĭ sunt: 8 lemnarĭ, 3 croitorĭ şi 2 cizmarĭ.

Vite: 15 caĭ, 118 boĭ, 70 vacĭ, 48 capre, 30 oĭ, 150 porcĭ.

Locuitoriĭ din cătunul Groşi sunt moşnenĭ, iar 79 din Modoaia s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 276 hect. pe moşia statuluĭ Modoaia, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul.

Cînd timpul e prielnic, se fabrică aci până la 1000 decalitri ţuică.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 1044 hect.

Veniturile şi cheltueliie comuneĭ se urcă la 600 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ, Luncavăţul, Valea-luĭ-Filip, Traşca, Socetul, Valea-Voiciĭ.

Modoaia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Modoaia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o biserică.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864.

Modoaia, *deal,* la Vestul comuneĭ Popeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are direcţia de la N. spre S. şi separă comuna Modoaia de comuna Popeşti.

Modoaia, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de Episcopia Rîmnicul, situată în comuna Modoaia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Se arendează cu 1100 leĭ anual.

Modoaia, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 1263 hect., situată în com. Broşteni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, formată din trupurile: Hotărasca (127 hect.), Aninosul (896 hect.) şi Valea-Urzica (240 hect.).

Modorani, *mahala,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Negomirul, pl. Văilor.

Modreni, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Valea-Sălcieĭ, situat în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Cîlnăul, la poalele dealuluĭ Modreni, la 200 m. spre E. de cătunul de reşedinţă, Valea-Sălcieĭ. Are o întindere cam de 32 hect., cu o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 212 suflete, din carĭ 38 contribuabilĭ.

Modruzeni, *cătun,* în jud. Putna, pl. Şuşiţa, com. Pădureni.

Are o populaţiune de 180 suflete, locuind în 55 case.

Modruzeşti, *fost sat,* în judeţul Buzăŭ, comuna Vadul-Soreştilor.

Modruzeşti şi **Căpreşti,** *moşie* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreştilor, pendinte de Episcopie. Are 520 hect., cea maĭ mare parte arabile, apoĭ fîneaţă, vie şi pădurea Nănia, saŭ Căpreasca, de 138 hect.

Această moşie a fost dăruită de Dan, marele Voevod, boeruluĭ Stroe şi luĭ David Mareş. Hrisovul e scris în Argeş, anul ... Martie 25. (Condica Episcopieĭ, fila 111). Maĭ tîrziŭ s'a dăruit Episcopieĭ. Mateĭ Basarab iartă pe locuitoriĭ de aci de bir, ca posluşnici aĭ Episcopieĭ. Doĭ ţăranĭ aŭ venit la Mateĭ să ceară a fi puşĭ la bir, însă Mateĭ dă hrisovul din 7162, Septembrie, prin care interzice de a se lua bir de la Modruzeşti.

Modruzul, *deal,* se întinde de la E. la V., în partea de S. a dealuluĭ Schiniĭ-Tesculuĭ, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, şi se termină în şesul Lohanul; pe el se cultivă cereale, pe o suprafaţă de 122 hect.

Modruzul, *pîrîŭ,* care e scurgerea apelor din valea Modruzul, Struna şi Ichim de pe moşia Deleni, pl. Coşula, jud. Botoşani. Curge spre N. şi se varsă în Miletin.

Mofleni, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, situat pe apa Jiuluĭ, la V. de satul de reşedinţă, Branişteа. Are o populaţie de 338 suflete, 177 bărbaţĭ şi 161 femeĭ. Locuesc în 75 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Branişteа, ce este la 3½ kil. In sat se află: 1 croitor, 1 cizmar şi 8 cîrciumĭ.

Alăturĭ de podul Bucovăţuluĭ, se găseşte o lăptărie model, unde se face unt, brînză albă şi caşcaval de bună calitate.

Mofleni, *fost sat* deosebit, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul. Azĭ ţine de com. Balta-Verde, din pl. Ocolul.

Mofleni, *moşie,* a statuluĭ împreună cu Vîrvorul, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Vîrvorul şi pl. Ocolul, com. Balta-Verde. Are o întindere de 266 hect. Se găseşte pe dînsa şi pădure.

Mofleni, *pădure,* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Balta-Verde, în întindere de 65 hect. Se găseşte pe ambele părţĭ ale şoseleĭ judeţene Craiova-Bucovăţul. Este populată cu artarĭ, cerĭ, frasinĭ şi stejarĭ, aceştia predominînd.

Mogândăneni, *cătun,* jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din

com. rur. Richiţelele-d.-j. Are o populaţie de 69 familiĭ, saŭ 284 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Mogeşti, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de N.-V. a comuneĭ şi este udată de Valea-Oarbeĭ şi de Valea-luĭ-Stan. Are o biserică.

Mogoi, *vale,* jud. Vîlcea, plasa Ocolul, com. Titireciul, la ½ kil. şi spre E. de vatra satuluĭ.

Mogorogea, *munte,* in judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Călugăreni, situat spre satul Coroiul, în ramura munteluĭ Domesnicul şi în prelungirea munteluĭ Vîrful-Mare.

Mogorogea, *pîrîiaş,* în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Călugăreni; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă pe stînga pîrîuluĭ Hangul, între satele Coroiul şi Gălbăzeni.

Mogoşanca, *moşie* a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Margineĭ, com. Furculeşti. Are o întindere de 250 hect. Se maĭ numeşte şi Ulmeni-Mogoşanca.

Mogoşani, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, situată pe o cîmpie, numită Cîmpia-Argeşuluĭ, la cîţi-va kil. spre S.-E. de Găeşti şi lîngă calea ferată Bucureşti-Piteşti-Vîrciorova.

Prin raionul comuneĭ, curge apa Tinoasa şi spre S., rîul Argeşul. Are un singur podeţ peste apa Tinoasa.

Se compune din patru cătune: Mogoşani, Frăsinei, Puroinica şi Tetcoiul, cu o populaţie de 1400 locuitorĭ.

In comună sunt treĭ bisericĭ; o şcoală, condusă de un învăţător, plătit de stat; o moară de apă.

Se învecineşte: la E. cu Costeşti, la V. cu Cojocarul, la N. cu Mătăsarul şi la S. cu com. Greci. De Mătăsarul se desparte prin apa Tinoasa, de Greci prin rîul Argeşul, iar de Cojocarul şi Costeşti prin cîmpie, unindu-se maĭ cu toate comunele vecine prin şosele vecino-comunale. E situată la ½ kil. spre S. de halta Mătăsarul.

Mogoşani, *cătun,* aparţinînd comuneĭ Bobul, pl. Amaradia, judeţul Gorj, situat la V. comuneĭ Bengeşti, pe malul drept al rîuluĭ Blahniţa.

Are o suprafaţă de 970 hect., din carĭ: 445 hect. arabile, 381 hect. fîneţe, 13 hect. viĭ, 20 hect. pădure mare, 55 hect. pădure mică, 35 hect. pomet, 16 hect. izlaz, şi 5 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 76 familiĭ, saŭ 384 suflete, din carĭ 76 contribuabilĭ; o biserică, deservită de preotul de reşedinţă.

Locuitoriĭ posedă: 15 plugurĭ, 28 care cu boĭ; 263 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 754 oĭ, 137 rîmătorĭ, 12 capre; 13 stupĭ cu albine.

Comunicaţia se face prin drumurĭ ordinare.

Din centrul cătunuluĭ pleacă, un drum ordinar numit Bălăceanul.

In sat se găsesc: 1 puţ şi 2 fîntînĭ.

Mogoşani, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Suşiţa.

Mogoşanul, *pîrîŭ,* pe moşia Mihoreni, jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Buda.

Mogoşească (Salcia-), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Smeeni.

Mogoşeşti, *com. rur.,* în partea de S.-E. a plăşeĭ Stavnicul, judeţul Iaşi, situată pe costişa despre E. şi N. a culmeĭ dealuluĭ Bordea, ce înconjură toată plasa în partea despre S.

Se compune din satele: Mogoşeşti-Frumoaseĭ, Mogoşeşti-Gălăţeĭ, Budeşti, Mînjeşti şi Voceteşti, cu o populaţie de 462 familiĭ, saŭ 1947 suflete.

Tot pămîntul comuneĭ este deluros, acoperit cu pădurĭ, livezĭ şi viĭ; sunt şi puţine şesurĭ, udate de maĭ multe pîrae.

Are 5 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ, 5 cîntăreţĭ şi 3 eclesiarhĭ; 2 şcolĭ, conduse de 3 învăţătorĭ şi frecuentate de 101 elevĭ; o moară de vînt, 2 de apă şi 2 cariere de piatră.

Prin această comună trece drumul judeţean Iaşi-Vasluiŭ, peste Dealul-Bordeĭ. Prin mijlocul eĭ trece drumul comuno-vecinal de la Iaşi la Vasluiŭ prin satele: Budeşti, Hadîmbul şi Mironeasa, tot peste Dealul-Bordeĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9703 leĭ, 47 banĭ, la veniturĭ şi de 9681 leĭ, 75 banĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 2337 vite marĭ cornute, 320 oĭ, 260 capre, 152 caĭ şi 407 rîmătorĭ.

Mogoşeşti, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., situată pe valea Mogoşasca, spre V. de Plapcea-Mare, la 20 kil. de capitala judeţuluĭ.

Casele răspîndite atît pe vale cît şi pe ambele dealurĭ s'aŭ pus la linie încă din timpul luĭ Alexandru Ghica (1834–1842).

Afară de numirea oficială, comuna Mogoşeşti în partea de N. se maĭ numeşte Grajdul, iar în partea de S., Olteni. Statul a dat o parte la însurăţeĭ în 1864

şi 1879 şi parte a vîndut-o în loturĭ.

Are o populaţie de 1014 locuitorĭ.

Sunt 3 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ.

Biserica despre S. poartă inscripţia următoare:

Această sfîntă şi Dumnezeească biserică, ce se cinsteşte şi se prăsnueşte hramul Sf. Nicolae s'a ridicat din temelie şi s'a înfrumuseţat, după cum se vede de robul luĭ D-zeŭ... (lipseşte), în zilele prea Luminatuluĭ Domn Io Grigorie Ghica Voevod. Insă, după spusa locuitorilor bătrînĭ, ctitor al acesteĭ bisericĭ a fost un anume Stroe Ciobanul, care, se zice, a ridicat acest lăcaş, pe locul unde era o altă biserică de lemn în crîng.

A doua biserică, din centru, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ s'a rezidit la anul 1882 şi este de lemn. A treia biserică, de la N. comuneĭ, cu hramul Sf. Dumitru şi Cuvioasa Paraschiva, s'a zidit la a. 1841.

Are o şcoală, înfiinţată la 1875, frecuentată de 44 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; 47 s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 158 hect., şi 28 la 1879, dîndu-li-se 140 hect. în moşia statuluĭ Clocociovul.

Vite sunt: 57 caĭ şi ĭepe, 220 boĭ, 56 vacĭ, 1500 oĭ şi 20 porcĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1914 hect.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 2814 leĭ, 94 banĭ.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

O şosea comunală, care merge de la N. la S. şi care se întîlneşte cu şoseaua naţională Slatina-Piteşti, înlesneşte comunicaţia între această comună şi comuna Constantineşti.

E brăzdată de dealul Plapcea, pe care se cultivă cereale, fiind şi cîte-va petece de vie.

De la N. la S., o udă gîrla Mogoşasca, în care se varsă pîraiele: Bechianca, Barbul, Iacovul, Băjasca, Răduca, Sărarul, Pahonţul, Gerul, Grajdul, Basamacul, Gropile, afară de alte multe vîlcele.

Se zice că datează din timpul luĭ Negru-Vodă. Primul locuitor, spune legenda, ar fi Mogoş, care avea 4 copiĭ (3 băeţĭ şi o fată) şi din carĭ aŭ rămas 4 neamurĭ: Budeşti, Schiopeşti, Saraoleşti şi Cuingeşti.

Mogoşeşti, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Moldova, spre N. de oraşul Roman şi aproape de extremitatea judeţuluĭ, la 30 kil. de el şi la 31 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Este formată din satele: Mogoşeşti şi Muncelul-d.-s., cu reşedinţa com. în satul Mogoşeşti.

Are o populaţie de 526 familiĭ, saŭ 1797 suflete, din carĭ 200 fam. de Ungurĭ şi 17 fam. de Evreĭ.

Sunt 4 bisericĭ de lemn: 2 ortodoxe şi 2 catolice; o şcoală mixtă.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5227 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 4957 leĭ.

Mogoşeşti, *sat,* pe moşia cu acelaşi nume, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu o populaţiune de 196 familiĭ, saŭ 799 suflete.

Este situată la poalele pădureĭ şi e formată din cătunele: Mogoşeşti, ce formează vatra satuluĭ şi Lunca, aşezată maĭ jos, lîngă un smîrc.

Proprietatea moşieĭ e a moştenitorilor răposatuluĭ Grigore M. Holban. In vechime a fost a mănăstireĭ Holcea din Bucovina, până la 1785; iar în urmă a mănăstireĭ Mogoşeşti.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ: una, fostă mănăstire de călugărĭ, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită în 1818 de monahul Sava Holban şi a doua de lemn, făcută la 1794 de Ignat Bătrînul şi restaurată în 1851 de spătarul Mihalache Holban, fost epitrop al mănăstireĭ.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 321 hect., 8 ar., pămînt, iar proprietarul, 130 hect., 33 ar., cîmp, 286 hect., 44 ar., pădure şi 10 pogoane vie.

Drum principal este acel de la Mihăileni la Mamorniţa, trecînd pe lîngă sat.

Moşia se limitează cu Mihoreni, Buda-Mare şi Beceşti.

Mogoşeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Copăceni-Mogoşeşti, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul. Pămîntul săŭ e mlăştinos în partea de N.

Se întinde pe o suprafaţă de 656 hect., cu o populaţie de 371 locuitorĭ.

D-l V. M. de Gravie are 360 hect. şi locuitoriĭ, 296 hect. Proprietarul şi locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Intîmpinarea Domnuluĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 21 copiĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 219 şi al celor micĭ, de 232.

Acest cătun se crede a fi întemeiat de la 1814. Maĭ înainte se zice că ar fi fost aşezat în valea Argeşuluĭ, nu departe de locul ce-l ocupă azĭ, şi că în urma unuĭ înec mare, locuitoriĭ, pe la anul 1826, şĭ-aŭ aşezat casele pe deal.

Poartă numele luĭ Mogoş-Vor-

nicul, care, după cum se zice, a fost întemeetorul cătunuluĭ, pe moşia sa. Nu se ştie cu siguranţă cînd a fost întemeiat în vale, dar se constată că de la anul 1824 cătunul a trecut în stăpînirea luĭ Constantin Băläceanu şi a urmaşilor săĭ, până în timpiĭ maĭ din urmă.

Despre Mogoş, se povesteşte că cu înfiinţarea cătunuluĭ în vale ar fi zidit nişte frumoase case în coasta dealuluĭ şi după aceea ar fi ridicat şi o biserică tot în vale, dar rămăşiţele acestora nu se maĭ văd azĭ. Mogoş-Vornicul, boier de divan, a adus la cunoştinţă locuitorilor de prin prejur şi a veneticilor, că orĭ-cine ar avea dorinţa să se aşeze cu familia sa pe moşia luĭ, va fi scutit de toate dăjdiile către stat, nu va avea nicĭ o supărare din partea verĭ-căruia şi pămînt de hrană în de-ajuns.

Mogoşeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bărăşti-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt; este situat la E. comuneĭ şi are o populaţie de 140 locuitorĭ.

Mogoşeşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoşeşti, la 30 kil. spre N. de oraşul Roman şi la 31 kil. de reşedinţa plăşeĭ, situat aproape de extremitatea judeţuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Este reşedinţa com. Mogoşeşti.

Are o populaţie de 164 familiĭ, saŭ 571 suflete, din carĭ: 100 familiĭ de Ungurĭ şi 2 familiĭ de Evreĭ.

Sunt 2 bisericĭ de lemn: una ortodoxă şi alta catolică. Unguriĭ din acest sat ţin de parohia Hălăuceşti.

Are un pod umblător pe rîul Siretul.

Se face aci bîlciŭ la 14 Septembrie.

Mogoşeşti, *numire,* ce se da maĭ înainte *satuluĭ* Volintireşti, din jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleştieni.

Mogoşeşti, *mănăstire,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Buda, la 2 ore de Herţa şi la $1^1/_2$ ore de Mamorniţa, pe un drum cam anevoios.

Biserica bine zidită se înalţă între casele egumeneştĭ, acele pentru soborul monahal şi încăperile pentru institute, toate înconjurate de solidul zid al ogrăzeĭ; iar de-asupra porţeĭ se ridică turnul clopotniţeĭ. Lîngă acestea se adaugă pe o parte grădina culivată bine formată, pe de altă parte satul Mogoşeşti.

Biserica are hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Ştefan Holban, boer, proprietar mare din acest judeţ, dedat vieţeĭ celibatare, se ocupa cu exploatarea proprietăţilor sale şi cu întinsă apicultură; avînd multe şi marĭ prisecĭ, chiar şi pe moşiĭ străine. Cu aşa preocupare, avutul săŭ creştea, vrîsta înainta şi aplicarea către devoţiile religioase sporea încă maĭ mult, determinîndu-l a lua shima monahală, cînd căpătă numele de Sava. Spre complectarea aplicăreĭ sale pioase, la 1818, pe moşia sa Mogoşeşti, alese frumoasa poziţie într'o înfundătură a dealurilor spre Mihoreni şi Culiceni şi fondează această mănăstire, de care instituţiĭ, judeţul era cam lipsit. După terminare înzestrînd-o abondent cu necesariile oficiuluĭ Divin, adună sobor de călugărĭ şi solicită de la Chiriarchie, numirea unuĭ Egumen, în care calitate a venit Arhimandritul Athanasie Sevastias, ce în urmă deveni Arhiereul Athanasie Sevastias, după care supuse mănăstirea către Mitropolia din Iaşi, pentru controlul conducereĭ şi al întreţinereĭ.

Sava Holban prin testamentul săŭ prevedea: cum să se întreţină mănăstirea, soborul şi toate ale eĭ; cum să se întreţină o bolniţă (spital) cu 15 paturĭ, spre vindecarea sărmanilor suferinţĭ, căutîndu-se cu leacurile cuvenite de un doctor învăţat, avînd toate cerute de ştiinţă şi regulă pentru asemenea aşezămînt, fară întrerupere vre-o dată; cum să se urmeze cu bisericile de pe toate proprietăţile sale; cum să se întreţină o şcoală la care să se deprinză copiiĭ sătenilor cu lumina învăţătureĭ; cum hărăzeşte în nestrămutată proprietate a mănăstireĭ Mogoşeşti averea sa compusă: din toate vitele şi prisăcile, ce le avea în diferite locurĭ şi din moşiile: Mogoşeşti, Horbova (Sanihăul), Pilipăuţi, Hilişăul, toate în acest judeţ, şi Epureni în jud. Botoşani; cum să se facă bisericĭ la moşiile aceste, carĭ nu aŭ aşa sfinte locaşurĭ. După aceste dispune, ca averea aceasta să se administreze de epitropia ce institue, şi nicĭ vr'o rudenie să nu aibă amestec saŭ părtăşie la venit; ca moşiile să se arendeze licitativ la locaşul Mitropolieĭ din Iaşi şi administratorul epitropieĭ să dea seamă controliceşte la comisia ce o rînduește.

Dispoziţiile acestea mulţĭ anĭ după moartea fondatoruluĭ s'aŭ îndeplinit, dîndu-se regulat la Mitropolia din Iaşi, seamă de administrare până în anul 1859.

Murind Spătarul Mihalache Holban ce era lăsat epitrop administrator prin testament, ereziĭ fraţiĭ Iorgu şi Grigore Holban, un timp luară în arendă moşiile mănăstireĭ; apoĭ în prevederea legeĭ de secularizare, puseră stăpînire absolută pe acele moşiĭ.

Ministerul bazîndu-se pe testamentul răposatuluĭ monah Sava Holban; pe legea secularizăreĭ din 1859 şi 1863 şi pe art. 760 din Codul Calimah, reclamă la 20 Iulie 1867 asupra D. Gr. M. Holban, ca să dea în primirea statuluĭ mănăstirea Mogoşeşti cu toate bunurile venite eĭ de la răposatul monah Sava Holban, şi la 29 Aprilie 1868, avocatul statuluĭ a susţinut înaintea Tribunaluluĭ din Dorohoiŭ, că, după promulgarea legeĭ de secularizare, urmînd Statul să lămurească averea afierosită de monahul Sava Holban, Mogoşeşti se stăpîneşte de d-nul Grig. M Holban, în baza clauzeĭ din testamentul recunoscut de Guvern prin Hrisovul Domnesc din 26 Aprilie 1847. Că combătînd aplicarea acestĕĭ clauze, ceru restituirea totaleĭ averĭ către Stat şi tot odată a fi obligat să dea socoteală de administrarea eĭ de la 1859 până la predare.

Tribunalul a hotărît:

Mănăstirea Mogoşeşti, în baza testamentuluĭ fiind persoană juridică, trebue să fie proprietara avereĭ lăsată eĭ prin testament şi aceleĭ venită maĭ în urmă; că representantul familieĭ (D. M. Holban) d-nul Gr. M. Holban să administreze averea după dispoziţiile testamentuluĭ şi să dea seamă la Curtea de Compturĭ, con-

form legeĭ respective cu începere de la 1869, pe tot timpul cît a fost şi va fi îngrijitor şi administrator mănăstireĭ. Că statul este drept şi dator a observa şi să oblige la dare de seamă pe epitropul de administrația avereĭ. Că pentru îndeplinirea şi abaterea sa, poate să fie tras la răspundere.

D-nul Gr. M. Holban, nemulţumit cu aşa hotărîre, a recurs la autoritățile superioare, de la carĭ cîştigînd hotărîrea după dorință, in urmă împărți averea cu frații şi surorile sale.

Mogoşeşti, *fost sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mălăeşti, atuncĭ cînd com. Mălăeşti făcea parte din pl. Amaradia.

Mogoşeşti, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. rur. Stoeneşti.

Mogoşeşti, *deal,* pe care se află aşezată com. Copăceni-Mogoşeşti, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Are o lungime cam de 2 kil. şi pe dînsul se cultivă 260 hect. vie.

Mogoşeşti, saŭ **Dealul-Ciureştilor,** *deal,* jud. Vasluiŭ, pl. Funduri. Este o prelungire a dealuluĭ Mogoşeşti din jud. Iaşi; se întinde de la N. spre S., până la mijlocul com. Scheia, de unde se ramifică în alte treĭ părțĭ, numite: Dealul-Tauruluĭ, al-Moviliţeĭ şi al-Munceluluĭ.

Mogoşeşti, *moşie,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Costişa. Se maĭ numeşte şi Liţani; este situată pe lîngă moşiile Bodeşti-Buhuşoaia şi Cărmăneşti.

Mogoşeşti, *moşie,* a statuluĭ, jud. Olt, fostă pendinte de mănăstirea Clocociovul. Se arendează cu 5200 leĭ anual.

Mogoşeşti, *pădure,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoşeşti, în întindere de 200 hect.

Mogoşeşti, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 100 hect., com. Mogoşeşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Mogoşeşti-Frumoaseĭ, *sat,* în partea de S.-E. a com. Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, situat pe costişa dealuluĭ Chiscul-luĭ-Toader, cu fața spre N.-E.

Legenda spune că numele îĭ vine de la un răzeş, numit Mogoş, care avea în stăpînire acest loc, şi în urmă împărţindu-l la treĭ fiĭ aĭ săĭ, s'a întemeiat satele acestea, numindu-se ale Mogoşeştilor, iar numele de Frumoasa i s'a dat după mănăstirea Frumoasa, căreia 'ĭ-a fost închinată moşia, pe timpul călugărilor Grecĭ.

Are o populaţie de 192 familiĭ, saŭ 824 suflete; o biserică, zidită la 1842, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț şi 1 eclesiarh; o şcoală, înfiinţată în 1865, frecuentată de 69 elevĭ.

Moşia aparţine statuluĭ. Pe ea se află pădurĭ, livezĭ şi viĭ.

Locuitoriĭ posedă: 720 vite marĭ cornute, 47 caĭ, 107 oĭ şi 180 rîmătorĭ.

Mogoşeşti-Gălăţeĭ, *sat,* în partea de E. a com. Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, spre V. de satul Mogoşeşti-Frumoaseĭ, situat pe dealul Gălăţei şi costişa dealuluĭ Huma.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 357 suflete; o biserică, făcută de locuitorĭ la 1868, cu 1 cîntăreţ.

Moşia Galata e proprietatea statuluĭ. Parte din ea s'a vîndut în 1886.

Vite sunt: 19 caĭ, 302 vite marĭ cornute, 11 oĭ şi 65 rîmătorĭ.

Mogoşeşti-Volintireşti, *moşie,* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoşeşti, arendată anual cu 15600 leĭ anual.

Mogoşoaia, *sat,* jud. Ilfov, pl Znagovul, făcînd parte din com. rur. Bucoveni. Cade spre N.-V. de Bucureşti şi la S.-E. de Buciumeni, pe malul stîng al rîuluĭ Colintina, unde acesta formează lacul Mogoşoaia.

Prin sat trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Tîrgovişte.

Suprafaţa satuluĭ e de 3507 hect., împreună cu Chitila şi Odăile, cu o populaţie de 647 locuitorĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 16 elevĭ şi 7 eleve; 1 pod.

Moşia, fostă proprietate a Principeluĭ N. G. Bibescu, aparţine d-luĭ Movilă, care are 2820 hect. şi locuitorilor, carĭ aŭ 687 hect. Proprietarul cultivă 1000 hect. (143 hect. izlaz, 1600 hect. pădure, restul necultivabile). Locuitoriĭ cultivă 659 hect. (37 hect. sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 238 şi al celor micĭ de 577.

Mogoşoaia, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, căt. Băneasa-Herăstrăŭ, pe linia Bucureşti-Ciulniţa, pusă în circulaţie la 17 Noembrie 1886. Se află între staţiile Bucureşti (6.8 kil.) şi Pantelimon (9.6 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 82^{m}.57. Venitul acesteĭ staţiĭ a fost de 51635 leĭ, 35 b.

Mogoşoaia, *fort,* în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Mogoşoaia, *pădure,* (1600 hect.), jud. Ilfov, pl. Znagovul, fostă proprietate a Principeluĭ N. G. Bibescu.

Mogoşoaia, *gîrlă,* izvoreşte din

munţiĭ com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova; curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Doftana, pe ţărmul stîng, în raionul comuneĭ Teşila.

Mogoşul, saŭ **Ţuţumeica,** *deal,* în jud. Gorj, plaiul Novaci; se întinde din hotarul Aninişiul, spre S., formînd malul drept al Ciocădieĭ, până în dreptul cătunuluĭ Ciocădia, unde se termină.

Mogoşul, *pîrîŭ,* jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni; izvoreşte din muntele Faţa-luĭ-Gherghel; curge de la N.-V. către S.-E. şi se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept.

Mogoşul, *vale,* jud. Vlaşca, pe proprietatea Duşani, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de com. Letca-Vechie; se varsă în apa Glavaciocul.

Mohorăni, *suburbie,* a oraşuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de V.

Mohorîţi, *sat,* făcînd parte din com. Motoşeni, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta estică a dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 4 kil. de reşedinţa com. Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 255 suflete, carĭ locuesc în 52 case.

Pe dealul Mohorîţi se află 4 morĭ de vînt.

Mohorul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, şi în direcţie N. de comuna Novaci, situat între munţiĭ Urda, Păpuşa, Pleşcoaia şi Iezerul, pendinte de comuna Pociovaliştea.

Moi, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, la S. com. Rovinari, pe şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani şi în partea stîngă a Jiuluĭ.

Suprafata comuneĭ, formată dintr'un singur sat, e de 1086 hect. din carĭ: 500 hect. pădure, 60 hect. izlaz, 25 hect. fîneţe şi 521 hect. arabile.

Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 650 suflete; 1 şcoală, frecuentată de 37 copiĭ; 1 biserică de lemn, fondată de locuitorĭ în anul 1882, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri, 31 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 181 vite marĭ cornute, 11 caĭ, 113 oĭ şi capre şi 64 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1033 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 936 leĭ.

Comunicaţia în această comună se face prin şoseaua naţională.

Moiasa, *munte,* al com. Cartiul, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N.-V. comuneĭ, cea maĭ mare parte gol, iar pe vîrf puţin acoperit de brad şi fag.

Moiceni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Prahoviţa-d.-s., jud. şi pl. Prahova.

Are o populaţie de 106 locuitorĭ.

Moimeşti, *sat,* în partea de S.-E. a com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi, situat pe coasta despre E. a dealuluĭ Moimeşti. Are o populaţie de 16 familiĭ, saŭ 94 suflete.

Vite: 379 vite marĭ cornute, 42 caĭ, 1270 oĭ, 6 rîmătorĭ şi 11 bivolĭ.

Moimeşti, *deal,* pe a căruĭ costişă de E. e situat satul Moimeşti, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi.

Moimeşti, *pîrîŭ,* jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Rădiul-Mitropolieĭ; izvoreşte din partea de S.-V. a dealuluĭ Moimeşti, curge spre S., printre dealurile Piţcani şi Vulturi, până ce dă în valea şi pîrîul Zahorneĭ, la Capul-Dealuluĭ.

Moineşti, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, aşezată pe Podişul-Moineştilor, format de munţiĭ şi de dealurile: Strigoiul, Santa, apoĭ Taşbuga, Măgura, Osoiul, Gavreĭ şi Dealul-Mare, ce despart Tazlăul-Sărat de Trotuş.

Se compune din 4 cătune: Tîrguşorul-Moineşti, primăria şi reşedinţa plăşeĭ, Lunca-Moineşti, Pîrîul-Moineşti şi Dealul-Mare.

Moineşti încă pe la 1803 (Condica-Liuzilor) îĭ găsim cu moşiĭ răzăşeştĭ, producînd păcură, despre care dovedesc numeroasele fîntînĭ de păcură părăsite; apoĭ a trecut în stăpînirea Hatmanuluĭ Alex. Mavrocordat şi un hrisov domnesc al luĭ Mihaiŭ Sturdza, din 1844, regulează embaticurile.

Se mărgineşte la N. cu com. Valea-Arinilor; la V. şi S., cu com. Văsieşti; iar la E., cu com. Podurile. Este străbătută de Pîrîul-Moineştilor şi de Urminişul-Mare.

Are o populaţie de 790 familiĭ, saŭ 3777 suflete; 3 şcoale, una primară urbană de băeţĭ, care funcţionează din 1862, a doua, de fete, care funcţionează din 1867 şi a treia, şcoală izraelită; 2 biserici ortodoxe, în Tîrguşorul-Moineşti, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ şi una catolică; 42 cîrciumĭ.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 3000 hect. Pădurile: Măgura, Fundul-Gavreĭ, etc., ocupă 2500 hect.

Proprietar mare este «Societatea de comerţ şi industrie a petroleuluĭ, Moineşti-Tazlăŭ-Şolonţul», care are o moşie, Moineşti, în întindere de 1700 hect.,

din care 750 pămînt productiv. Această moşie dă un venit anual de 34000 leĭ.

Pe terenul comuneĭ se găsesc 4 izvoare de ape minerale: clorosodice, fier, sulf. Păcură în mare cantitate, se scoate necontenit de maĭ bine de 100 anĭ. Sunt 70 fîntînĭ în exploatare pe moşie.

Sunt 15 fabricĭ de petroleŭ; una fabrică de lumînărĭ de stearină; una fabrică sistematică pentru lemne de construcţie; un herăstrăŭ de apă.

După legea rurală din 1864, la 47 locuitorĭ s'aŭ dat 162 fălcĭ şi 40 prăjinĭ în împroprietărire.

Vite sunt: 196 caĭ, 454 vite marĭ cornute şi 208 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 45080 leĭ, 24 banĭ şi la cheltuelĭ de 33786 leĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea judeţeană Bacăŭ-Moineşti-Tîrgul-Ocna. Intre acest din urmă oraş şi Moineşti este o cale ferată, care trece pe malul Trotuşuluĭ până la Comăneşti, şi de aci la Moineşti.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 47 kil.; la comuna Valea-Arinilor, 4 kil.; la com. Văsîeşti, 3 kil.; la com. Podurile, 5 kil.

Moineşti, *tîrguşor*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, reşedinţa com. Moineşti, situat pe un podiş al munţilor Măgura şi Osoiul.

Are 665 familiĭ, saŭ 3248 suflete; 2 şcolĭ primare urbane, una de băeţĭ şi a doua de fete; o şcoală izraelită; 2 bisericĭ ortodoxe: una cu hramul Sf. Niculae, clădită de locuitorĭ în 1814, şi a doua cu hramul Sf. Gheorghe, clădită tot de locuitorĭ în 1862, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o biserică catolică, clădită de locuitorĭ în 1836, cu 1 cîntăreţ; un templu evreesc, cu un rabin; cîrciumĭ sunt 40.

In acest tîrg este reşedinţa sub-prefectureĭ plăşeĭ Munteluĭ, a judecătorieĭ de pace, şi percepţia circumscripţieĭ.

Se maĭ află un spital întreţinut de judeţ, cu 10 paturĭ de bărbaţĭ şi 9 de femeĭ; o farmacie; un biroŭ telegrafo-poştal; o societate evreiească de economie «Armonia» înfiinţată în 1887. Tîrgul de aci (12 pe an, cel de la Sf. Gheorghe maĭ mare) este bine aprovizionat şi comerţul constă maĭ cu seamă în petroliŭ. Sunt aci peste 100 puţurĭ de păcură.

Vite sunt: 123 porcĭ, 115 oĭ, 177 caĭ şi 238 vite marĭ cornute.

Tîrguşorul a fost înfiinţat în 1781.

Un hrisov al Domnuluĭ Mihaĭ Sturdza de la 1844 a regulat relaţiunile dintre tîrgoveţĭ şi proprietarul Moineştilor, care era hatmanul Al. G. Mavrocordat. Din timpul domnieĭ luĭ Mihaĭ Sturdza a luat un mers regulat.

Intinderea tîrguluĭ este de aproape 100 hect., străbătut de o şosea principală şi de 3 stradele.

Moineşti, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, avută în mine de păcură, cu pămînt productiv în întindere de 750 hect., carĭ daŭ «Societăţiĭ pentru exploatarea petroleuluĭ», 34000 leĭ anual.

Moineşti, *trup de moşie* răzăşească, în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Oancea.

Moineştilor (Culmea-), *şiră de munţĭ*, ce-şĭ ia naştere din com. Gosmeanul (jud. Neamţu); trece prin muntele Geamăna în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ; desparte Asăul de Tazlăul-Sărat, apoĭ trece prin Podişul-Moineştilor, şi se continuă spre V. cu munţiĭ Tarniţa, Obcina-Berzunţuluĭ, Ursoaia, Ouşorul, Drăcoaia şi Dealurile-Salinelor. Tot din podiş se ramifică o şiră ce ia direcţia spre Oneşti, până la dealul Perchiul şi a treia trece prin Maloiul şi Gilea. Aceştĭ munţĭ formează o ghebozitate cuprinsă între Trotuşul şi cele două Tazlăurĭ.

Moineştilor (Podişul-), *podiş*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, format de dealurile Strigoiul şi Santa, pe care se află satul Tîrguşorul-Moineşti.

Moiseşti, *sat*, cu 60 case, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Vîrciorova.

Moiseşti, *trecătoare* peste graniţă, spre Temişoara, jud. Mehedinţi.

Moisica, *cătun*, al com. Zmeeni, jud. Buzăŭ, cu 330 locuitorĭ şi 70 case.

Moisica, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, căt. Moisica; are cam 360 hect., maĭ toate arabile, apoĭ sărăturĭ şi locurĭ sterpe.

Moisica, jud. Buzăŭ. Vezĭ Furul-Mic-Muşica.

Moisica-Banul, *moşie*, foastă a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Zmeeni, căt. Moisica, pendinte de Banul; are 640 hect., arătură, izlaz, sărăturĭ şi puţin loc sterp; azĭ e vîndută locuitorilor.

Moisie, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ; izvoreşte din pădurea Lintea şi Zgura, din vecinătatea pădureĭ Bărboşi; trece prin satul şi comuna cu acelaşĭ nume şi se varsă în balta de la satul Poşta-Elanul.

Moişa, *sat*, pe moşia şi în com.

Boroaia, jud. Suceava, aşezat pe pîrîul cu acelaşĭ nume şi pe podişul dintre pîrîurile Saca şi Moişa, cu o populaţie de 184 familiĭ, saŭ 650 suflete, din carĭ 327 bărbaţĭ şi 323 femeĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 11 fălcĭ, 70 prăjinĭ.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 14 fruntaşĭ, 23 pălmaşĭ şi 26 codaşĭ, stăpînind 234 fălcĭ; la 1879, 19 însurăţeĭ aŭ maĭ luat 57 fălcĭ şi în 1889, 8 locuitorĭ aŭ cumpărat cîte un lot mic de 5 hectare.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1892, condusă de un învăţător plătit de stat şi frecuentată de 45 elevĭ.

In 1803, Moişa, a Mănăstireĭ Rîşca, avea 23 liuzĭ, plătind 328 leĭ bir anual.

Moişa, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, pl. Moldova-d.-j., format din pîraiele Alunişul şi Plopul. Udă satul cu acelaşĭ nume şi după un curs de 5 kil. se varsă în Rîşca. Are de tributarĭ din dreapta: Trăstioara, Ţiganca, Slatina, Sihastruluĭ, Arşiţa, Comorilor, şi din stînga Runcul, Luleiĭ şi Bolohănosul. Conţine peşte.

Moişa-si-Rîşcuţa, *şir de munţĭ,* în com. Bogdăneşti, jud. Suceava.

Molani, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Comăneşti; are 30 case.

Moldova, *plasă,* în jud. Roman, situată în partea de N.-V. a luĭ. Are forma unuĭ poligon neregulat cu 5 laturĭ, din care cea maĭ mare este cea despre V.

Se mărgineşte la N. cu jud. Suceava, de care se desparte pe o foarte mică distanţă prin rîul Moldova şi apoĭ prin o linie convenţională, ce începe din malul rîuluĭ Moldova, la N. de satul Tupilaţi şi duce spre E., ridicîndu-se puţin către N. până în malul rîuluĭ Siretul, la S. de satul Cozmeşti (jud. Suceava). La S., se mărgineşte cu pl. Siretul-d.-j., de care se desparte maĭ întîiŭ prin o linie convenţională trasă drept de la V. către E., din dreptul tîrguşoruluĭ Bozieni (jud. Neamţu), până la N. de satul Corhana şi de aicĭ prin rîul Moldova până la vărsare. La V., se mărgineşte cu jud. Neamţu, de care se separă iarăşĭ prin o linie convenţională, ce urmează în linie dreaptă direcţiunea de la N. spre S., începînd puţin maĭ de la N.-V. de satul Tupilaţi şi până în dreptul şi la E. de tîrguşorul Bozieni, urmînd în cea maĭ mare parte culmea dealurilor despre V. a plăşeĭ. La E., se învecineşte cu pl. Siretul-d.-s., de care se separă prin rîul Siretul, începînd de la S. de satul Cozmeşti (jud. Suceava) şi până la vărsarea rîuluĭ Moldova în Siret.

Lungimea cea maĭ mare a plăşeĭ este de 30 kil., socotită de la oraşul Roman şi până la extremitatea de N. a plăşeĭ, dincolo de Hanul-Ancuţeĭ; iar lăţimea cea maĭ mare o atinge între satele: Văleni şi Răchiteni, 10—15 kil.

Pămîntul plăşeĭ Moldova este un platoŭ întins şi puţin înalt, care merge îngustîndu-se cu cît se apropie de oraşul Roman, mărginit de o parte (spre V.) de rîul Modova şi de alta (spre E.) de şesul Siretuluĭ. La N. este dealul Muncelul, care vine din jud. Suceava şi care nu este alt-ceva de cît ultima ramificaţiune a munţilor dintre Siret şi Moldova. La S. de satul Muncelul-d.-s., acest deal se pleacă spre a forma un întins platoŭ. Spre V. se mărgineşte cu o culme de dealurĭ, care vine din jud. Neamţu şi se continuă spre S. prin dealurile: Chicera, Cetăţuia, Corhana, Dealul-Călineĭ şi Dealul-luĭ-Stan, de unde apoĭ trece în plasa Siretul-d.-j.

Pămîntul eĭ ca şi al plăşeĭ Siretul-d.-j., formînd aproape în total un şes, este cultivabil.

Pădurĭ sunt puţine în comparaţie cu cele-l'alte plăşĭ. Cele maĭ marĭ sunt în comunele Văleni, Gherăeşti şi Mogoşeşti.

Plasa Moldova se compune dintr'o com. urb., Roman, şi 15 com. rur. cu 30 sate, şi cu o populaţie de 5894 familiĭ, saŭ 20986 suflete, din carĭ 3197 familiĭ Ungurĭ şi 81 familiĭ Evreĭ.

Sunt 5133 contribuabilĭ.

Are 15 bisericĭ ortodoxe şi 18 catolice; 13 şcolĭ rurale, din carĭ 11 mixte, 1 de băeţĭ şi 1 de fete; un oficiŭ poştal rural la gara Mirceşti.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu tîmplăria, cojocăria, rotăria, căruţăria şi olăria.

Se găsesc morĭ de apă la Văleni, Moreni şi Simioneşti.

Căile de comunicaţie a plăşeĭ sunt:

Linia ferată Roman-Paşcani, care străbate această plasă în lungul săŭ de la S. la N., avînd în această plasă 2 staţiunĭ: la Mirceşti şi la Hălăuceşti. Ea urmează marginea de E. a platouluĭ.

Şoseaua naţională Roman-Iaşi şi Roman-Fălticeni, pleacă din oraşul Roman şi merge spre N. până în dreptul satuluĭ Săbăoani, de unde se desparte în două ramurĭ: o ramură apucă spre N.-E., trece peste rîul Siretul, pe un pod de fier, în faţa

satuluĭ Miclăuşeni, trece prin Tîrgul-Frumos la Iaşi şi o altă ramură apucă spre N.-V., trece prin satul Teţcani, pe la E. de satul Boteşti şi pe la V. de satul Nisporeşti (Zăpodia), pe la Hanul-Anicuţeĭ, pe unde şi ese din judeţ, după ce străbate jud. aproape 30 kil. (socotită din oraşul Roman). Această şosea este o continuitate a şoseleĭ Bacăŭ-Roman.

Şoseaua judeţeană Piatra-Iaşi intră în acest judeţ la satul Tupilaţi şi se continuă de la V. către E., trecînd în această pl. prin satele: Tupilaţi, Hanul-Ancuţeĭ, Hălăuceşti şi de aicĭ peste Siretul, în pl. Siretul-d.-s. la satul Cogălniceanu. Această şosea trece peste rîul Moldova, la satul Tupilaţi, pe un pod de lemn stătător; trecerea însă în pl. Siretul-d.-s., între satul Hălăuceşti şi Cogălniceanu, este întreruptă din cauza lipseĭ de pod, aşa că acum această trecere se face maĭ în sus, la satul Mogoşeşti.

Şoseaua vecino-comunală Roman-Mogoşeşti începe din oraşul Roman şi merge spre N. legînd între ele satele: Cordunul, Simioneşti, Săbăoani, Mirceşti, Hălăuceşti şi Mogoşeşti, avînd o lungime de 30 kil. Ea urmează de aproape linia drumuluĭ de fier.

Din aceste şosele se desfac apoĭ în dreapta şi în stînga altele maĭ micĭ.

O altă şosea vecino-comunală leagă între ele satele din dreapta rîuluĭ Moldova. Ea începe din şoseaua judeţeană Roman-Piatra, maĭ la V. de satul Dulceşti şi duce, prin Breţcani şi Moreni, la Văleni.

Plasa Moldova este unită în privinţa administrativă cu pl. Siretul-d.-j., avînd amîndouă un sub-prefect cu reşedinţa în com. Elizabeta-Doamna. (Inaintea unireĭ plăşilor reşedinţa subprefectureĭ acesteĭ plăşĭ era în satul Săbăoani). Aceste plăşĭ aşa unite sub administraţiunea unuĭ sub-prefect poartă numele de Plăşile-Unite.

In privinţa judiciară, această pl. depinde de judecătoria de ocol din oraşul Roman.

Moldova, *rîŭ,* afluent al Siretuluĭ. Izvoreşte în Bucovina din Culmea-Lucineĭ, de sub vîrful Cîrlibaba, la N. de satul Moldova şi ceva maĭ spre V. de vîrful Vezul-Velăĭ. Curge spre S.-E. în sens invers cu rîul Suceava care izvoreşte din acelaşĭ loc; udă satele Moldova, Breaza şi Fundul-Moldoveĭ, de unde schimbă direcţia spre E.; trece pe lîngă oraşul Cîmpulung şi Gura-Humoreĭ, de unde schimbînd direcţia spre S.-E., intră în Romînia pe la Cornul-Lunciĭ; traversează jud. Suceava până la căt. Preoţeşti de unde 'şĭ continuă scurgerea către S.-E., formînd limita între jud. Suceava şi Neamţu, până la pătrunderea sa în jud. Roman, la marginea N. a satuluĭ Tupilaţi, formînd cît-va limită între cele treĭ judeţe: Suceava, Neamţu şi Roman; iar d'aci, dirigindu-se spre S.-S.-E., către oraşul Roman, ocoleşte partea sudică a acestuĭ oraş pentru a se vărsa în Siret, în dreptul com. Cotul-Vameşuluĭ.

Intră în jud. Suceava din Romînia, la 140 m. de locul numit Malul-Moldoveĭ, la cota 397 m.; străbate teritoriul comunelor Mălini (2 kil.), Sasca ($1^1/_2$ kil.), şi Ruşi (2 kil.); udă Baia printr'o ramură şi un canal lung de 1200 m.; străbate teritoriul comunelor Fîntîna-Mare (3 kil.), Ciumuleşti (2 kil.), Bogdăneşti (3 kil.), Boroaia (4 kil.) şi Uideşti (6 kil.); trecînd în apropierea căt. Oniceni, udă com. Drăgăneşti ($8^1/_2$ kil.), căt. Şoimăreşti, în dreapta rîuluĭ; trece pe lîngă com. Drăguşeni (8 kil.), situată pe malul stîng pe o înălţime de 340--350 m. şi udă căt. Preoţeşti. In apropierea acestuia, rîul Moldova formează limita între judeţele Suceava şi Neamţu pe o lungime de 5200 m. până la com. Temiseşti, pe limita jud. Neamţu; iar d'aci dirigindu-se către S.-E. continuă a face limita acestor judeţe, cînd cu o ramură, cînd cu cursul săŭ, până în dreptul satuluĭ Păstrăveni, în apropiere de căt. Spieşti, de unde, străbătînd şesul mlăştinos format de bălţile Tinov, Burghei şi Chitei, îşĭ reia cursul de limită a jud. Suceava şi Neamţu, din dreptul punctuluĭ trigonometric 307 m. (Davideni), până la pătrunderea sa în jud. Roman.

Intră în jud. Roman la locul numit Valea-Boulu, la marginea N. a satuluĭ Tupilaţi; d'aci îndreptîndu-se spre S.-E., udă satele: Tupilaţi, Boteşti, Munteni-Ghirăeşti, Pildeşti, Corhana, Roşiori, Simioneşti şi Cordunul; ocoleşte pe la S. oraşuluĭ Roman, strecurîndu se între acesta şi comunele Elizabeta-Doamna, Carol şi Cotul-Vameşuluĭ, se varsă în Siret, pe dreapta, la vre-o $3^1/_2$ kil. maĭ jos de Roman, în dreptul com. Cotul-Vameşuluĭ.

Afluenţiĭ maĭ principalĭ aĭ Moldoveĭ sunt:

In Bucovina, primeşte pe stînga: pîraiele Sadova, lîngă satul Sadova; Moldoviţa (mărită în dreapta cu pîraiele Rosianul, iar în stînga cu pîraiele Putna, Ciumarna şi Drăguşa), lîngă satul Vama; pîraiele Dobra şi Humoara, lîngă tîrgul Gura-Humoreĭ; iar pe dreapta, pîraiele Suha saŭ Ostra (mărită pe stînga cu pîrîul Cominca, iar pe dreapta cu Brăteasca saŭ Negrileasca), Vorneţul, Ivăleni şi Suha-Mică,

care izvorește în jud. Suceava.

In jud. Suceava, primește pe dreapta pîraiele: Suha-Mare, Sasca-Mare, Șinca, Bogata, Icobelul, care împreună cu pîraiele Micläușa și Jerna se varsă în Moldova, la locul numit Plopii-Băeĭ; Rișca, Seaca, Brustul, Sărata și Toplița; pe stînga primește pîraiele: Șomuzul-Mare și Șomuzul-Rece; Midiasca care udă satele Negoești, Ionești și Ruși se varsă lîngă satul Drăgușeni; Hateiul format din cursurile Uidești, Valea-Arinilor și pîrîul La-Izvor, udă com. Drăgușeni formînd Lacul-Moreĭ, iar la eșire lacul Stroești; Cristești format din pîraiele Herești, Drăganul și Luncașul trece prin com. Cristești pe sub podul de piatră al șoseleĭ naționale se varsă în Moldova, în dreptul com. Temisești; Moțca; Boura, format din pîraiele Prisaca, Valea-Tionuluĭ și a-Bărganuluĭ, după ce se unesc în satul Boureni, trece pe sub un podeț de lemn șoseaua între kil. 185 și 186 de unde prin un șanț de scurgere străbate șesul de la V-ul acesteĭ șosele prin care se varsă în Moldova, în dreptul păduređ Costisca-Vasiloaeĭ; pîraiele Soci și Bahna, care unite cu pîrîul Gruiul trece șoseaua națională pe sub un podeț de piatră și prin un șanț se varsă prin mlaștinele Moldoveĭ din dreptul Balta-Bîrgheĭ.

Din jud. Neamțu, primește pîraiele: Valea-Arinilor și pîrîul Neamțu, mărit pe stînga cu pîrîul Nemțișorul și pe dreapta cu Plotinul, Toplița și Pîrîul-Umbrarilor.

In jud. Roman, Moldova primește pe dreapta: Valea-Albă, ce izvorește din jud. Neamțu; valea Matca-Mare și pîrîul Moreanca, iar pe stînga pîrîul Ciurlicul, maĭ jos de satul Pildești, și Gîrla-Moareĭ, braț al Moldoveĭ, ce udă com. Pildești în partea de S.

Valea Moldoveĭ este maĭ pretutindenea locuită; dar pe cînd partea de sus în Bucovina nu priește de cît ovăzuluĭ, porumbuluĭ și fînețelor, cu cît scoborĭ maĭ la vale în Romînia, ea devine maĭ fertilă. O mică parte e acoperită de luncĭ de loziĭ, răchițĭ și arinĭ.

Incepînd de la satul Moldova, șesul prin care curge Moldova nu este maĭ larg de 1 kil. până la Gura-Humoreĭ de unde ese din munțiĭ; de aci șesul se maĭ lărgește până la 6 kil.

Moldova eșind din regiunea muntoasă a Bucovineĭ, în Romînia, curge în mare parte de-a lungul dealurilor: din dreapta până maĭ jos de com. Baia și din stînga până la com. Miroslăvești; apoĭ iar pe lîngă dealurile din dreapta până la căt. Roșiori și d'aci până în vărsătura sa în Siret.

Lungimea sa totală în Romînia este cam de 100 kil.; și aproape tot atîta în Bucovina. Lărgimea albieĭ variază în partea de sus a Moldoveĭ între 40—60 m.; iar la Roman atinge 200 m.; ea este foarte neregulată și plină de prundiș. Cursul săŭ maĭ cu seamă în Romînia este foarte neregulat, format din maĭ multe brațe carĭ se unesc și se desunesc formînd diferite insule mlăștinoase până în dreptul orașuluĭ Roman, de unde are numaĭ un singur braț până la vărsătură. Cursul săŭ este torențial pe toată lungimea sa, căcĭ chiar aproape de orașul Roman duce bolovanĭ până la 1 kilgr. de greutate.

Basenul săŭ este mărginit la N. de munțiĭ Lerseĭ și spre E. de dealurile ce separă basenul săŭ de basenul Suceveĭ și Siretuluĭ și care dealurĭ se continuă până în dealul Muncelul și de aicĭ prin un platoŭ, care se termină la Roman; iar spre V. de culmea centrală a Bistrițeĭ-Marĭ și de dealurile ce pleacă din aceasta.

Valea Moldoveĭ în tot cursul săŭ în țară este însoțită de șoseaua națională Roman-Cornul-Lunceĭ, bine impĭetrită și bine întreținută.

Trecerile de pe un mal pe altul cînd apele sunt micĭ se fac prin vadurĭ. La epoca creștereĭ apelor trecerile nu se pot face de cît pe podurile de la Pracsia între Fălticeni și Bogdănești și la Temișești între Tîrgul-Neamțuluĭ și Pașcani.

Numele Moldova, pare a fi de origină germano-gotică: mulde = praf. (A. D. Xenopol, «Istoria Romînilor», vol. I, p. 318 și 371 și B. P. Hasdeŭ, «Istoria Critică a Romînilor», vol. I, p. 300).

Uniĭ cred că 'șĭ-ar fi luat numele de la țara, care pentru frumusețea eĭ fusese numită de Romanĭ Molis Dacia saŭ Molis Davia. («Scrierĭ» de C. Negruzzi, vol. I, p. 194, edit. din 1872).

Legenda maĭ spune că 'șĭ-ar fi luat numele de la cățeaua Molda a primuluĭ descălicător Dragoș. In această privință Marele Vornic Gr. Urechie, ca și alțĭ cronicarĭ, scrie:

Oameniĭ din Maramureș, venind peste munțiĭ ungureștĭ și peste munțiĭ Moldoveĭ, vînînd fieare sălbatice, până aŭ eșit la apa ce-ĭ zicem Moldova, gonind un zimbru, carele 'l-aŭ și vînat, la locul unde se chiamă satul Boureni, pe acea apă a Moldoveĭ; și aŭ pus nume apeĭ, de-ĭ ziseră Moldova, pre numele uneĭ cățele ce-ĭ ziceaŭ Molda, care atuncĭ gonind zim-

brul, s'aŭ înecat întru acea apă și de pre numele apeĭ se zice acum și țăreĭ Moldova. («Letopis.», vol. I, pag. 131 și Miron Costin, «Letop.», III, pag. 511).

In călătoria ieromonahuluĭ Silvestru și Nicodin la 1722, din Mănăstirea Rîlovsca (Sf. Nicolae), Moldova se numește «Mulduva».

Moldova-de-Jos, *plasă,* jud. Suceava. Se mărginește la E. cu pl. Siretul-d.-s. și Siretul-d.-j.; la V., cu jud. Neamțu; la S., cu pl. Siretul d.-j. și jud. Neamțu și la N., cu pl. Moldova-d.-s.

Partea vestică este muntoasă, iar cea-l'altă ondulată, ne-avînd de cît un singur șes, al Moldoveĭ.

Intinderea teritorială a acesteĭ plășĭ e de 75380 hect., 72 ar., din carĭ numaĭ jumătate sunt cultivabile.

Reședința sub-prefectureĭ e în com. Ciumulești.

Se compune din 6 com. rurale: Ciumulești, Uidești, Drăgușeni, Drăgănești, Boroaia și Bogdănești, carĭ sunt formate din 37 sate.

Are o populație de 4967 familiĭ, saŭ 19314 suflete, din carĭ 9612 bărbațĭ și 9702 femeĭ, locuind în 4556 case.

Sunt 3607 contribuabilĭ.

In această plasă se află mănăstirea Rîșca și schiturile lipoveneștĭ din Manolea.

E străbătută de șoseaua națională Roman-Fălticeni și de șoseaua județeană Dumbrăvița-Neamțu.

Ca așezămînt industrial este fabrica de spirt din Drăgușeni și teascurile de uleiŭ de cînepă din Manolea.

Budgetul comunelor e la veniturĭ de 51546 leĭ și la cheltuelĭ, de 50462 leĭ.

Statul posedă 4 proprietățĭ, aducînd un venit anual de 51684 leĭ, 84 banĭ, avînd și 19649 hect. pădure.

Moldova-de-Sus, *plasă,* în jud. Suceava. Se mărginește la E., cu pl. Șomuzul; la V., cu pl. Muntele; la S., cu pl. Moldova-d.-j. și la N. cu Bucovina. Maĭ mult de jumătate este muntoasă și treĭ părți din teritoriul eĭ e acoperită de pădurĭ, ale căror esențe principale sunt: bradul, fagul, mesteacănul, plopul și stejarul.

Suprafața plășeĭ e de 75698 hect.

Reședința sub-prefectureĭ e la Cornul-Lunceĭ.

Este formată din orașul Fălticeni și 7 com. rurale: Baia, Fîntîna-Mare, Sasca, Brădățelul, Rădășeni, Oprișeni și Mălini, carĭ sunt alcătuite din 21 sate și un oraș.

Are o populație de 6641 familiĭ, saŭ 26251 suflete, din carĭ 12864 bărbațĭ și 13418 femeĭ, locuind in 5763 case.

Sunt 9677 contribuabilĭ.

In plasă se află: mănăstirea Slatina, schitul Preutești și fostul tîrg Baia, cu Biserica-Albă, Biserica-Săsească și a-luĭ-Petru-Rareș.

E străbătută de șoseaua Cornul-Lunceĭ-Dorna.

Așezăminte industriale sunt: instalațiunile forestiere de pe Domeniul-Coroaneĭ (Găinești și Ieslele), Mălini și multe alte herăstraie de pe moșiile Sasca și Baia, precum și morile: Ciorsaci, Moara-Doftoruluĭ și a-Călugăruluĭ de pe Șomuzul-Mare, și fabrica de spirt de la Baia.

Budgetul comunelor e la veniturĭ de 353850 leĭ și la cheltuelĭ, de 353182 leĭ.

Statul posedă o proprietate aducînd un venit de 8318 leĭ, 95 banĭ; iar teritoriul com. Mălini, face parte din Domeniul-Coroaneĭ.

Moldova-Seacă, *vale,* care se întinde în partea de E. a pl. Siretul-d.-j., jud. Roman. Incepe din sus de orașul Roman și se termină la S. de satul Cotul-Vameșuluĭ. Această vale este fosta albie a rîuluĭ Moldova, care curgea maĭ înainte cu vre-o 2 kil. spre V. de orașul Roman. Este acoperită cu fînețe. Până la construirea linieĭ ferate, această vale era adese-orĭ acoperită cu apă, în timpurile ploioase, prin revărsarea Moldoveĭ.

Moldoveanul, *șir mic de munți,* în jud. Muscel, care pornește din Carpați, avînd direcțiunea aproape perpendiculară pe acesta. Se întinde spre S. printre județele Argeșul și Muscelul, formînd culmea cea maĭ înaltă la N.-V. de pl. Nucșoara. După o cale de 2 ceasurĭ spre S., se bifurcă și ramura Moldoveanul intră în jud. Argeș, iar Galbina merge prin jud. Muscel.

Moldoveanul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, numit ast-fel pentru că curge puțin și pe hotarul Moldoveĭ; izvorește din muntele Bisoca; udă partea de V. a comuneĭ și se varsă în rîul R.-Sărat, pe dreapta luĭ; maĭ poartă și numele de Recea-Moldovanul.

Moldoveni, *com. rur.,* lîngă Olt și spre N. de Izlaz, în pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, la 18 kil. de Corabia și la 46 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 58 m.

Comuna e formată numaĭ din satul cu acelașĭ nume.

Are o populație de 1031 lo-

cuitorĭ, din carĭ 172 contribuabilĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 43 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Ioan, clădită la 1845 de Barbu Ştirbeiŭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; un pod pe cablu peste Olt; o pădure spre E.; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 2876 leĭ la veniturĭ şi de 2777 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 769 vite marĭ, 400 vite micĭ şi 205 rîmătorĭ.

Moldoveni, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa, la extremitatea de V. a plăşeĭ, între comunele Bărbuleşti, Jilavele şi com. Dridul, din judeţul Ilfov.

Teritoriul com. e de 3850 hect., din carĭ 535 hect. pădure şi coprinde cincĭ trupurĭ de moşiĭ din carĭ patru aparţin particularilor, iar a cincea, numită Cîrnuleasa, este proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, căruia îĭ aduce un venit anual de 5800 leĭ.

Pe moşie sunt împroprietărițĭ 383 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 293.

Se compune din satele: Moldoveni, Patru-Fraţĭ şi Panţoiul, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Moldoveni.

Are o populaţie de 577 familiĭ, saŭ 2168 suflete; două şcolĭ mixte, una în satul Patru-Fraţĭ şi a doua în satul Moldoveni, frecuentate de 92 elevĭ şi 13 eleve; două bisericĭ, deservite de treĭ preoţĭ şi patru dascălĭ.

Vite: 170 caĭ, 1550 boĭ, 3050 oĭ, 19 capre, 3 asinĭ şi 700 porcĭ.

Moldoveni, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, în apropiere de vărsarea rîuluĭ Prahova în Ialomiţa.

Aci este resedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 266 familiĭ; o şcoală mixtă; o biserică, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite sunt: 100 caĭ, 800 boĭ. 1500 oĭ, 16 capre, 3 asinĭ şi 400 porcĭ.

Moldoveni, *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa d.-s., a moşnenilor Moldovenĭ. Are o întindere de 64 hect., din care 30 pădure.

Moldovişul, *pisc* (859 m.) al munteluĭ Mălaia, jud. Vîlcea, la S.-V. de Piscul-Ursuluĭ şi la S. de Piscul-Vătafuluĭ.

Molenta, *pisc*, în partea de S. a satuluĭ Porcăreţul, com. Doagele, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Molfa, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; se desface din dealul Cula-Cula-Bair; se îndreaptă spre E., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ; se prelungeşte spre E. cu dealul Calabalîc-Bair; pe la V. curge Valea-Nucelor; are 100 m. înălţime; este tăiat de drumul judeţean Babadag-Jurilofca; e acoperit cu livezĭ şi cu viĭ.

Molidul, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni; izvoreşte de lîngă poiana Dascălul-Petrea; curge în direcţiune N.-E., apoĭ către S.-V., vărsîndu-se în Pîrîul Almaşuluĭ, în dreptul herăstrăuluĭ, numit Herăstrăul-Moliduluĭ.

Moldişul, *pîrîŭ*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni; izvoreşte de sub Poiana-Mare, curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept.

Molna, *şesul* drept al Moldoveĭ, trecînd podul şoseleĭ Cornul-Luncii-Dorna, între Sasca şi Mălini, jud. Suceava.

Molna, *pîrîŭ*, (2 kil.), în jud. Suceava, com. Sasca, care după ce a fost mărit de pîrîul Topliţa şi un canal din Moldova, se varsă în rîul Moldova.

Molnicioara, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Tureatca; începe de pe moşia Culiceni, şi se varsă în pîrîul Molniţa.

Molniţa, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Pilipăuţi.

Are o populaţie de 193 familiĭ, saŭ 892 suflete; 2 bisericĭ: una în partea de sus a satuluĭ, cu hramul Inălţarea Domnuluĭ, de zid, făcută în 1816 de Ilie Holban; a doua, pe partea de jos a satuluĭ, cu hramul Sf. Nicolae, făcută în 1820, de Spătarul Iordache Chiriac; ambele sunt deservite de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 570 hect. 02 ariĭ, pămînt, iar proprietatea: 1148 hect. 26 ariĭ, cîmp, 25 hect. 78 ariĭ, pădure şi 4 pog. vie.

Proprietatea moşieĭ este a erezilor defunctuluĭ G. Giurgiovanu şi a soţieĭ sale Ecaterina, născută Baron Vasilco.

Pîrîul ce trece pe moşie este Mihăleasca.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Mamorniţa la Darabani, şi calea judeţeană Herţa-Mamorniţa.

Moşia se hotărăşte cu: Herţa, Hreaţca, Bănceni, Ştreanga, Pilipăuţi, Movila şi rîul Prutul.

Familia Giurgiovanu este veche proprietară în Moldova. Aşa: St. Giurgiovanu, Ioan Tăutu, Gh. Tomuzeiŭ şi St. Ciurezul, toţĭ proprietarĭ răzeşĭ aŭ întemeiat mănăstirea Coribniţa din Bucovina, înzestrînd-o cu proprietăţĭ carĭ s'aŭ stăpînit până la 1785, cînd s'a desfiinţat.

Molniţa, *trecătoare.* Vezĭ Treĭ-Hotare.

Molniţa, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea de pe moşia Mogoşeşti, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, şi, după ce formează pe o parte bună hotarul despre Bucovina, se varsă în Siret, pe moşia Talpa, din sus de sat.

Mologeşti, *cătun,* al com. Ştirbeiŭ, la 5 kil. spre N., pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat într'o vale, aproape de hotarul judeţuluĭ, pe un teren a căruĭ altitudine d'asupra nivelului măriĭ este de 220 m. Are 100 de locuitorĭ.

Mologeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Laloşul, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., situat în partea de S. a comuneĭ, şi la $2^1/_2$ kil. de reşedinţa, unde e şcoala.

Are o populaţie de 473 locuitorĭ; o biserică, făcută de Protopopul Ştefan, la anul 1823.

Este udat la V. de rîul Olteţul.

Molomoţul, saŭ **Molomocul,** *fost schit,* jud. Prahova, com. urb. Sinaia, fondat de un haiduc vestit, anume Nicolae Grozea, din Brebu.

Nu s'a dat până acum de urma nicĭ unuĭ document, care să ne-aducă vre-o lumină asupra timpuluĭ cînd s'a construit acest schit. Urmele rămase, precum şi confirmarea daniilor făcute acestuĭ schit, ne îndreptăţesc a crede că aci avem de a face cu o instituţiune religioasă importantă. Locul unde a existat această biserică, d'asupra mănăstireĭ Sinaia, este însemnat printr'o cruce, ce poartă următoarea inscripţiune:

Pentru vecĭnica pomenire s'a înălţat această sf. cruce, în locul sfinteĭ şi Dumnezeeşteĭ biserici cu hramul Sf. Nicolae, ce s'a ruinat în răzmiriţa anuluĭ 1788.

La anul 1581, Mihnea-Vodă confirmă mănăstireĭ Sf. Nicolae, ce se numeşte Molomoc saŭ Molomoţ, două vadurĭ de moară. La anul 1626, Alexandru, fiul luĭ Radu-Vodă, confirmă daniile făcute acesteĭ mănăstirĭ de Iane Giormănescu şi adică 5 pog. de vie, 10 stupĭ, un pahar de argint şi un loc.

Dealul pe care a fost zidit acest schit, şi pe care s'a construit şi mănăstirea Sinaia, se numea pe atuncĭ Molomoţul saŭ Molomocul şi numaĭ maĭ tîrziŭ i s'a dat numele de Furnica.

Momaia. Vezĭ Bălteni, jud. Argeş.

Momaiul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mirceşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Momiceni, *sat,* pendinte de com. Şerbăneşti-d.-s., pl. Şerbăneşti, jud. Olt, situat pe o coastă, în mijlocul Boianuluĭ, la V. de comuna Şerbăneşti-d.-j.

Moşia, proprietatea principeluĭ Brîncoveanu, are o întindere de 1000 hect. arabile şi 500 hect. pădure.

Locuitoriĭ posedă: 20 boĭ, 15 vacĭ, 6 caĭ, 850 oĭ şi 25 porcĭ.

Momoteşti, *cătun,* în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Drăgăşani.

Monteorul, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Sărăţiĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Sărata, la $14^1/_2$ kil. de oraşul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din muntele Chilmiziul, unde se atinge cu căt. Leiculeşti (com. Grăjdana), merge în liniĭ curbe până la Piatra-Barbuluĭ, apoĭ în zigzagurĭ atinge pădurea Izvoranul şi se întoarce iar în hotarul Pietrele-Banuluĭ, pe care continuă până în via Eleşteul (com. Sărata); la V., începînd din via Eleşteul, se curbează în sus şi atinge hotarul moşieĭ Sărata-Banul, se lasă în zig-zagurĭ prin viile în otaşniţă, până în valea Huiubul, merge puţin pe dînsa, urcă muchea şi se lasă în pîrîul Sărata, pe albia eĭ, până în hotarul moşieĭ Sărata-Comana, apoĭ pe hotarul acesteĭ moşiĭ până la Dan-Floroiul, de unde o ia pe hotarul moşieĭ Hagi-Moscu, până în hotarul moşieĭ Stîlpul; la S., continuă pe hotarul Stîlpuluĭ până în gara Monteorul; la E., din gara Monteorul urcă în sus prin hotarele moşiilor Petrescu, Handavara, apoĭ direct in drumul Praguluĭ, de unde se curbează şi se învecineşte cu sforile Mereenilor până în drumul Plaiuluĭ, la Copaciul-cu-Icoana şi de aci merge în poiana munteluĭ Chilmiziul.

Comuna e formată din cătunele: Monteorul, Bugheni şi Ogrăzile, cu o populaţie de 1770 locuitorĭ, din carĭ 333 contribuabilĭ.

Are 2 şcoale: una de băeţĭ şi a doua de fete, frecuentate de 43 elevĭ şi 28 eleve, şi care, împreună cu primăria, se află instalate într'un frumos local, construit cu cheltuiala răposatu-

luĭ Gr. Monteoru; o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 10 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ; o moară de apă cu turbine; 2 fabricĭ de petroleŭ, din care cea de la gara Monteorul e una din cele maĭ însemnate din ţară.

Se fabrică aci: vin, ţuică, ţesăturĭ de borangic, etc.

Comerciul constă în desfacere de producţiunĭ şi în transporturĭ.

Meseriaşĭ sunt: 5 lemnarĭ, 1 tîmplar, 1 rotar, 2 butnarĭ, 2 căruţaşĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 3 fierarĭ, 2 maşiniştĭ şi un vărar.

Vite sunt: 220 boĭ, 82 vacĭ, 70 viţeĭ, 7 bivolĭ, 28 caĭ, 12 iepe, 6 mînjĭ, 640 oĭ, 20 capre şi 400 porcĭ.

Sunt 10 stupĭ cu albine.

Suprafaţa com. este de 4135 hect., din carĭ 684 hect. arabile, 2560 hect. pădure, 35 hect. fîneaţă, 127 hect. izlaz, 42 hect. livezĭ, 425 hect. vie şi 262 hect. loc sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Monteorul, format din fostele moşiĭ: Hagi-Moscu, Sărata şi sforile: Nenciuleşti, Ogrăzile şi Lipia, apoĭ Sărata-Comana, numită şi Iatropolu saŭ Buzoianca.

Terenul e accidentat la N. Are un şes acoperit de semănăturĭ, în partea de S.-E., avută în substanţe minerale şi maĭ cu seamă în păcură, sare, piatră de construcţiunĭ şi ape minerale, între care renumita sorginte de la Murătoarea.

Pe lîngă mina de păcură şi instalaţiunile necesare, com. are demn de văzut: pe vîrful dealuluĭ Pragul, ruinele uneĭ vechĭ fortificaţiĭ numită Cetăţuea.

In timpul veriĭ sunt vizitate mult apele de la Murătoarea, care daŭ rezultate bine-făcătoare şi sigure suferinzilor.

Căĭ de comunicaţie are: şoseaua comunală Monteorul-Gura-Sărăţiĭ; şoseaua Monteorul-Gara Monteorul şi şoseaua comunală Merei, care prin drumurĭ naturale merge prin căt. Ogrăzile până în com. Monteorul. Afară de acestea, maĭ sunt: drumul plaiuluĭ Chilmiziul, drumul Romîneştilor, drumul Neaga din Poiana-Mare la căt. Miluiţi şi altele.

Această com. s'a înfiinţat în 1885, luîndu-se căt. Sărata-Nenciuleştiĭ, (azĭ Bugheni) şi Fundul-Sărăţiĭ (azĭ Monteorul), de la com. Gura-Sărăţiĭ, iar căt. Ogrăzile de la com. Merei, maĭ toate propietatea d-luĭ Gr. Monteoru, care apoĭ reunindu-le într'un corp a dat naştere noueĭ com. Monteorul.

Aci se află şi staţiunea de băĭ Sărata. A se vedea acest cuvînt.

Monteorul (Fundul-Sărăţiĭ), *cătun*, de reşedinţă, al com. Monteorul, jud. Buzăŭ, cu 620 locuitorĭ şi 110 case. Are subdiviziunea Seaca, pe moşia Hagi-Moscu.

Monteorul, *staţie de-dr.-d.-f.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, căt. Monteorul, pe linia Ploeşti-Buzăŭ, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Ulmeni (4.6 kil.) şi Buzăŭ (10.6 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 93m.62.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 54879 leĭ, 05 banĭ.

In jurul aceşteĭ gărĭ se află o fabrică de petroleŭ; o fabrică de derivate ale păcureĭ, precum: uleiurĭ, etc., maĭ multe instalaţiunĭ necesare aceşteĭ industriĭ şi o moară de aburĭ.

De aci pleacă un drum spre băile minerale Sărata.

Monteorul, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, între pîrîul Siriul şi izvorul Bonţul; are 1388 m. înălţime şi e punct trigonometric; din vîrful săŭ se vede oraşul Buzăul.

Monteorul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, ramificaţie din muntele Cursele, despărţind muntele Piciorul-Capreĭ de muntele Viforîta.

Monteorul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, formînd un însemnat plaiŭ între munţiĭ: Faţa-Mare, Podul-Caluluĭ, Tega şi Bîsca-Mare. Are izlaz şi puţină pădure.

Monteorul, *munte*, în Lanţul-Aluniţuluĭ, jud. Putna, prezintînd vîrfurile: Dealul-Bouluĭ, Dealul-Negru, Titila, Drăguţaia şi Secătura-luĭ-Chiriac.

E situat la hotarul Vranceĭ, din spre judeţul Rîmnicul-Sărat. E proprietatea răzeşilor din com. Nerejul. Conţine sare la suprafaţă.

Monteorul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul, pe muntele Monteorul. Are 380 hect., din carĭ 220 hect. pădure şi restul izlaz. E proprietatea moşnenilor Codeştĭ şi Izbăşoĭ.

Monteorul, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Monteorul. Are 3800 hect., din carĭ 2600 hect. pădure, 500 hect. arabile, 250 hect. vie şi restul livezĭ şi sterp. E formată din moşiile Hagi-Moscu şi Sărata.

Monteorul, *pîrîŭ*, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plasa Te-

leajenul, județul Prahova; izvorește din Culmea-Clăbucetu luĭ, dintre Orățiĭ și Brustureĭ, maĭ sus de pichetul Orățiile (cam la 100 m.), și se varsă în rîul Teleajenul.

Monteorul, *pîrîiaș,* pe teritoriul com. Nerejul, pl. Vrancea, jud. Putna; izvorește din muntele cu același nume și se varsă în Zăbala; desparte Secătura-luĭ-Chiriac de Lunca-Nerejuluĭ-Mic.

Monumentul, *plantațiune,* jud. Brăila, în întindere de 100 hect., situată la S. de com. Izlazul, la 1 kil. de orașul Brăila.

Se compune în mare parte din salcîmĭ, oțetarĭ și vre-o cîțĭ-va plopĭ bătrînĭ, carĭ indică și azĭ începutul acesteĭ grădinĭ, ce servă ca loc de petrecerĭ orășenilor Brăilenĭ. Aproape de intrare se află o movilă în vîrful căreia generalul rus Chiselef, în timpul administrăreĭ provizoriĭ a principatelor, în 1838, a ridicat un monument de piatră în forma uneĭ piramide patrunghiulare și susținută de patru tunurĭ de tuciŭ.

Acest monument poartă în limba rusă pe patru plăcĭ următoarele inscripțiunĭ: pe placa de E.: «Fortăreața Brăila a fost luată de armata rusă la 6 Iunie, 1828»; pe cea de V.: «Tractatul de Adrianopole, 2 Sept., 1829»; pe cea de S.: «In memoria generaluluĭ Chiselef» și pe cea de N.: «Un decret imperial».

Acest monument a fost mult timp îngrijit de bătrînul Alex. Cîmpeanu, plătit de guvernul rusesc. Acesta a făcut primele plantațiunĭ în jurul monumentuluĭ, de la care și-a luat numele și grădina. De cîțĭ-va anĭ primăria urbeĭ Brăila a luat sub îngrijirea eĭ această grădină.

Moraetoaia, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe proprietatea Cîrstieni, com. Gorganul, pl. Podgoria, jud Muscel, în întindere de 150 hect., populată cu stejar, fag, carpen și frasin.

Moraetoaia, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Voroveni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, în întindere de 600 hect.

Morari, *tîrlă,* jud. Brăila, pe muchea platouluĭ de N. din com. Gurgueți, la 5 kil. spre E. de satul Gurgueți, spre hotarul despre com. Roman.

Vatra satuluĭ e de 1 hect., avînd 7 case, cu 42 locuitorĭ.

Vite: 80 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 590 oĭ și 40 rîmătorĭ.

Morarul, *culme de munte,* lipită de Omul, jud. Prahova, d'asupra căreia este hotarul țăreĭ. Aparține familieĭ Blebea și, împreună cu Urechia, Steiasa-Mare și Seciurile, a fost cumpărată la 1853 de la baronul Barbu Belu, pe prețul de 2900 galbenĭ.

Morarul, *vale,* izvorește de la poalele munteluĭ cu același nume, com. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova; curge de la N.-V. către S.-E.; se împreună cu Valea-Clăbucetul-Baiuluĭ, și formează apa valea Cerbuluĭ, ce se varsă în rîul Prahova, spre N. de căt. Bușteni.

Morarul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moșia Muntele-Morarul, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Morăreni, *mahala,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Cernelile.

Morărești, *sat,* jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur Săpata-d.-j. Aci se află reședința primărieĭ și școala.

Morărești, *sat,* cu 304 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Dedulești-Vărzari. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa - Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț.

Morăreștilor (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Neagra-Șaruluĭ.

Morăști, *sat,* cu 1448 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Șuici. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, cu un preot și un cîntăreț.

Morcovești, *moșie* pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Homorîciurile, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Mordana, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 20 case.

Moreanca. Vezĭ Moreni, pîrîŭ, ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni.

Moreni, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Filipești, situată pe valea rîuluĭ Cricovul-Dulce, la 32 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 5 cătune: Moreni, Stavropoleos, Pleașa, Țuiceni și Tisa, cu o populație de 1350 locuitorĭ, din carĭ 222 contribuabilĭ, locuind în 296 case.

Are: două biserĭcĭ: una în Moreni, fondată la 1868 și a-doua, în Tisa, reconstruită în 1893, deservite de un preot; o școală, înființată la 1864, frecuentată de 58 băețĭ și 3 fete; 2 morĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu brutăria, dulgheria, zidăria, fabricarea varuluĭ alb, cultura vieĭ și fabricarea gazuluĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ după legea rurală din 1864 sunt 96, cărora li s'aŭ dat 529 hect. din moșia Moreni.

Vîte sunt: 34 caĭ și ĭepe, 139 vacĭ, 37 oĭ și 167 porcĭ.

Toată com. are o suprafață de 780 hect.

La locul numit Păcurile, în partea de E. a com., și la Sîngerișul, în partea de N.-E., sunt izvoare de apă minerală, iar la Puscovul-Prăsazi, în partea de V., se găsește sare în pămînt.

In termen mijlociŭ se fabrică aci anual 394 hectol. țuică și peste 980 hectol. vin.

Gîndacĭ de mătase se cultivă în mare cantitate.

Stupĭ cu albine sunt 36.

Comerciul se exercită în com. de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4444,58 leĭ și la cheltuelĭ, de 2746,22 leĭ.

Șoseaua principală a com. se desparte în patru ramificațiunĭ și leagă com. Moreni cu Edera, Ghirdoveni, Ditești și Gura-Ocnițeĭ.

O altă șosea pleacă din cea principală spre E., la com. Filipești-de-Pădure.

E brăzdată de dealurile: Fața, Cîrlanul și Viișorul, spre E.; Mara, Cîrstianul și Pleșa, spre V. Aceste dealurĭ aŭ direcția V.-E. și sunt acoperite cu viĭ. Afară de aceste dealurĭ maĭ sunt: Piscul-Lupoaia; Rîpa-Țuicanilor, a-Poeneĭ, a-Tronăreseĭ și a-Marichiĭ.

In pădurea statuluĭ Lupoaica-Stavropoleos este Poiana-Stîneĭ și a-Scorușuluĭ.

Afară de rîul Cricovul Dulce, este străbătută de văile: Dobreștilor, Sîngerișul, Păcureĭ, Puscovul, Tiseĭ, Făurcasa și Frasinuluĭ.

Se mărginește cu comunele: Ditești și Filipești-de-Pădure, la E.; Ghirdoveni, la S.; Gura-Ocniței (jud. Dîmbovița), la V. și Ederile, la N.

Moreni, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul d.-j., com. Berzunțul, situat între dealurile Prisaca și Moreni, la 2 kil. de satul Berzunțul (școala).

Are o populație de 58 familiĭ, saŭ 295 suflete; o biserică, zidită de locuitorĭ, la 1821, deservită de 2 cîntărețĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 26 caĭ, 314 vite marĭ cornute, 22 capre și 50 porcĭ.

Moreni, *sat*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ. Are o populație de 452 suflete, 240 bărbațĭ și 212 femeĭ, locuind în 74 case și 30 bordee; o școală mixtă, ce funcționează din 1885, frecuentată de 25 băețĭ; o biserică de zid, fondată de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Moreni, *sat*, în jud. Iași, pl. Braniștea, com. Prisăcani, situat pe șesul și malul drept al Prutuluĭ, maĭ în sus de satul Prisăcani.

Are o suprafață de 994 hect., și o populație de 123 familiĭ, saŭ 503 locuitorĭ; o biserică, făcută la 1750, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Moșia este proprietatea statuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 425 vite marĭ cornute, 781 oĭ, 90 caĭ și 199 rîmătorĭ.

Moreni, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 864 locuitorĭ.

Moreni, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre S.-E. de satul Văleni, pe pîrîul Moreanca, la $1^{1}/_{2}$ kil.

Are o populație de 94 familiĭ, saŭ 322 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu căruțăria și rotăria; eĭ aŭ 136 vite marĭ cornute.

In apropiere de acest sat este o pădure mare, cunoscută sub numele de Codrul-Morenilor, cu arborĭ secularĭ.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Moreni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ, aparținînd sătenilor.

Moreni, *moșie*, jud. Roman, situată pe lîngă moșia Bozieni.

Moreni, *moșie*, a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Filipești, com. Moreni, fostă pendinte de biserica Stavropoleos.

Se arendează cu 800 leĭ anual.

Moreni, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 2550 hect., pendinte de com. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova, formată din trupurile: Mijea (1150 hect.), Gruiul (750 hect.) și Ghirdoveni (650 hect.).

Moreni (cu trupurile), *moșie*, a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mărgineni, jud. Prahova. Se arendează cu 11077 leĭ anual.

Moreni, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Moldova, com. Văleni, județul Roman; izvorește din județul Neamțu; curge de la V. spre E.; trece prin satele Văleni și Moreni și la E. de acest sat

se varsă în rîul Moldova, pe dreapta. Cursul acestuĭ pîrîŭ fiind repede, şĭ-a săpat o albie adîncă. Pe el sunt morĭ. Maĭ este cunoscut şi sub numele de Moreanca.

Moriĭ (Coasta-), *ramificaţie* a *munteluĭ* Tainiţa, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, cătunul Nemertea, d'asupra moriĭ de lîngă stabilimentul Bîsca; prin deasa sa pădure se fac plăcute escursiunĭ.

Moriĭ (Dealul-), *deal,* se întinde prin mijlocul com. Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, între Valea-Vasiliţoaeĭ şi şesul Mîndra.

Moriĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* format din iazul Scobîlţeni, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, judeţul Iaşi; se varsă în Bahlueţul, lîngă gara drumuluĭ de fier Podul-Iloaeĭ.

Moriĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* ce curge prin plasa Siretul-d.-s., comuna Scheea, jud. Roman; izvoreşte la N. de satul Scheea şi curge de la N.-E. către S.-V.; trece pe la S. de satul Scheea şi puţin maĭ în jos de acest sat se varsă în rîul Siretul, pe stînga.

Moriĭ (Podişul-), *podiş,* jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Belceşti, întinzîndu-se pe malul drept al rîuluĭ Bahluiul, spre V. de podişul Ciomagul; străbate moşia în aceiaşĭ direcţiune, începînd din hotarul Hodureĭ, com. Cotnari, şi merge pănă la iazul Şarja, pe o întindere de 1 1/2 kil., avînd forma triunghiulară; de acolo începe Dealul-Ulmiĭ, care nu este alt-ceva de cît o prelungire a sa, unindu-se în partea S. cu podişul Bahluiuluĭ.

Moriĭ (Valea-), *izvor cu apă minerală,* jud. Prahova, com. Breaza-d.-j., căt. Valea-Tîrseĭ, plaiul Prahova, situată pe deal, aproape de şoseaua naţională, aparţine obşteĭ locuitorilor. Apa sa este sărată.

Morile, *sat,* în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Mărculeşti, situat pe ţărmul drept al rîuluĭ Ialomiţa, spre N. şi în apropiere de satul Mărculeşti.

Are o populaţie de 71 familiĭ, din carĭ 40 familiĭ Ţiganĭ.

Vite sunt: 20 caĭ, 142 boĭ, 250 porcĭ, 1800 oĭ, 6 bivolĭ şi 7 asinĭ.

Morilor (Dealul-), *deal,* întinzîndu-se de la V. din şesul Balosina, com. Ciorteşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, spre E., unindu-se cu Dealul-Vieĭ şi cu Dealul-Ciorteşti, ce sunt spre E. de satul Ciorteşti; formează hotarul între satele: Şerbeşti şi Ciorteşti, cu satul Dolheşti din jud. Fălciŭ.

Morilor-de-Vînt (Dealul-), *deal,* pe culmea căruia e situat satul Hîrşova-Mănăstireĭ, com. Hîrşova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Morilor (Gîrlele-), *micĭ gîrle* saŭ *iazurĭ,* jud. R. Sărat. Ies dintr'un rîŭ, trec prin sate, întorc roţile morilor, ce se află pe dînsele, şi se varsă iarăşĭ în rîul din carĭ aŭ eşit. Cele maĭ însemnate din aceste iazurĭ sunt:

1. *Alevra,* în com. Broşteni.

2. *Bălţaţi,* în com. Bălţaţi, plasa Rîmnicul-d.-s.; se desface din rîul Rîmnicul Sărat, pe dreapta luĭ, trece prin cătunele Bălţaţi şi Rubla, şi se varsă iarăşĭ în Rîmnicul-Sărat; are 2 morĭ pe el.

3. *Deduleşti,* în plasa Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti, pe partea dreaptă a rîuluĭ Rîmnicul-Sărat; se desface din el, udă cătunul Deduleşti, şi se varsă tot în Rîmnicul; are 3 morĭ.

4. *Jideni,* prelungire a celuĭ de sus; udă cătunul Jideni, şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat; are 2 morĭ.

5. *Măxineni,* se desface din rîul Siretul; trece prin cătunele Măxineni şi Sîrbeşti, şi se varsă tot în Siret, lîngă gura rîuluĭ Buzăul; are o moară.

6. *Obidiţi,* în plasa Gradiştea; se desface din rîul Rîmnicul-Sărat, din comuna Bălţaţi; trece prin cătunul de reşedinţă; are 3 morĭ.

7. *Sgîrciţi,* în plasa Rîmnicul d.-s.; se desface şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta luĭ; are 3 morĭ.

8. *Ştubeiul,* continuaţia celuĭ din comuna Obidiţi; udă cătunul de reşedinţă; are o moară.

9. *Andreaşi,* în plasa Oraşuluĭ, se desface din pîrîul Valea-Largă; are 1 moară.

10. *Mititelul,* în plasa Oraşul, com. Cîmpineanca, este continuaţia celuĭ din com. Vîrteşcoi; are 2 morĭ.

Morilor (Izvorul-), alt *nume* al *pîrîuluĭ* Luncaviţa, jud. Tulcea, numit ast-fel de la 4 morĭ ce se află pe apa sa, dintre carĭ cea maĭ cunoscută este Moara-luĭ-Trandafir, la locul unde se uneşte Luncaviţa-Mare cu cea mică; sub acest nume curge numaĭ prin tufărişurĭ, brăzdînd partea nordică a plăşeĭ Isaccea şi cea centrală a comuneĭ Luncaviţa, trecînd prin sat.

Morilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Jiul-d. j., com. Roziştea şi Adunaţi-de-Giormane, ce servă de scurgere Bălţilor-Giormanuluĭ, com. Adunaţi-de-Giormane;

pătrunde în com. Rozişte; curge prin partea joasă şi vestică a comuneĭ, zisă şi Matca-Jiuluĭ şi se varsă în Balta-Strîmbă, la punctul numit Copacul-luĭ-Trică.

Morilor (Valea-), *alt nume* al *pîrîuluĭ* Teliţa, jud. Tulcea, care ţine de la izvorul săŭ, până la confluenţă cu pîrîul Cilscul, numit ast-fel din cauza a 14 morĭ, aşezate pe apa sa; sub acest nume, brăzdează nordul plăşeĭ Isaccea, şi comunele Teliţa şi Nicoliţel; primeşte pe stînga Valea-Plopila; este tăiată de Valul-luĭ-Traian şi de drumul comunal Nicoliţel-Cibiul.

Moriştea, saŭ **Ursoaia,** *mahala,* în com. rur. Bala-d.-s., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Moriştele, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi.

Morleveşti, *sat,* pe apa Teleormanuluĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Albota; are 69 familiĭ, saŭ 200 suflete.

Morloveşti (Gei), *sat,* făcînd parte din com. rur. Păroşi, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţiune de 240 locuitorĭ şi o biserică.

Mormanul, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; com. rur. Dedoviţa.

Morminte (La-), *loc izolat* pe moşia Foleşti-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, fost pendinte de mănăstirea Bistriţa. S'a vîndut de stat în baza legiĭ de înstrăinare a bunurilor statuluĭ din 6 Aprilie 1889.

Mormintele, *loc,* pe moşia Boldişorul, com. Manoleasa, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, pe care se văd ridicăturĭ însemnate de-asupra pămîntuluĭ, şi sub carĭ, se zice, zac osemintele luptătorilor căzuţĭ într'un războiŭ cu păgâniĭ.

Mormintele, *deal,* la S. de com. Văleni, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Mormintelor (Dealul-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Casap-Chioi şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Sari-Iurt; se desface din dealul Haidan; se întinde spre E., cu o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi estică a comuneĭ; are 124 m. înălţime, dominînd asupră văeĭ şi satuluĭ Saricurt şi şoseleĭ naţionale Babadag-Constanţa; e presărat cu movile şi acoperit cu livezĭ.

Mormînt (La-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Mărunţişul, cătunul Benga, unde se află îngropaţĭ ceĭ căzuţĭ în lupta de la Pătîrlagĭ, dată la 1821 între Turcĭ şi Eterişti.

Mormîntul-Crăesei, *loc,* pe moşia Conţeşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., com. Hudeşti-Mari, cât. Alba, în găvanul şi coasta văeĭ cu acelaşĭ nume. Pe coasta stîngă a pîrîuluĭ, la poalele dealuluĭ din partea de N. a văeĭ, se cunoaşte locul săpăturelor făcute, unde la 1808, în timpul ocupaţiuneĭ Muscalilor, Ioniţă Iamandi, Ispravnicul de Dorohoiŭ şi co-proprietarul moşieĭ, a desgropat o catacombă de oseminte de om înconjurate de numeroase podoabe şi un schelet de cal. In năuntru, pe partea stîngă s'a dat peste un sicriŭ putrezit ale căruia legăturĭ eraŭ încă neclintite şi în care se aflaŭ oseminte de om, învelite în stofă de mătase, putrezite, dar bogate în ornamente de fir şi pĭetre scumpe; la cap era o coroană de aur masiv, cu colţurĭ şi bătută cu pĭetre scumpe; la stînga sicriuluĭ era scheletul caluluĭ cu ornamente cuvenite şeleĭ în aur, din dreapta sicriuluĭ, o tablă mare de aur cu obiecte ce s'aŭ risipit în cenuşe la contactul mîneĭ; maĭ la fund un vas de argint aurit, ornat cu pĭetre scumpe şi în figurĭ; iar pe capacul luĭ un chip de om călare, şi toartele făcute în formă de doĭ caĭ sărind în gura vasuluĭ; lîngă acel vas o tablă cu maĭ multe pahare de aur, din carĭ 2 le păstră mult timp d. Iordache Iamandi. Din cauza neînţelegereĭ ivite între fraţiĭ Ioan şi Iordache Iamandi asupra împărţireĭ acestor obiecte, nu le-aŭ putut tăinui pe toate.

Din toate obiectele găsite, 3 bucăţĭ aŭ fost luate de Admiralul Ciceacof, care le-a trimes Impăratuluĭ Alexandru I, cu prosfora din partea ţăreĭ; aceste obiecte se pot vedea şi azĭ în muzeul imperial al Ermitagiuluĭ, din Petersburg.

Obiectele din Muzeul Ermitagiuluĭ de la Petersburg sunt: o tavă mare rotundă de argint, pe care sunt gravate scene de vînătoare, unele reale, altele mitice; un vas de argint în forma uneĭ micĭ gălete saŭ a uneĭ căldăruşe cu toartă mobilă, pe suprafaţa căreia se văd figure în relief, treĭ scene eroice din mitologia greacă, reproduse cu fineţe şi graţie; aceste sunt: Hylas, favoritul luĭ Hercule furat de Nymfele de pe rîul Ascanios; Dafne surprinsă scăldîndu-se, de Apolon însoţit de amor, ce sboară cu o faclă în mînă; în fine Leda în pi-

cioare, sărutată de lebăda ce ascunde pe zeul Joie și pe care o susține un amor. Pe buze și la poalele vasuluĭ este un ornament de frunze și florĭ; toarta mobilă este săpată cu un șir de boabe. Pe fundul căldărușeĭ se văd niște litere nedescifrabile, însemnate cu puncturĭ (au pointillé). Acest vas are o înălțime de $5^1/_2$ verșoce (om 231 și o greutate de 9 funzĭ (3 k. 691). Un alt vas maĭ mare de argint, în parte aurit, în formă de urnă, pe care 'l descria, ca și pe cele-l'alte, d-nul D. Raoul Rochette și Koehne, este înalt de 10 verșoce (om 440) și greŭ de 12 funzĭ (4 k. 908).

Lucrarea în relief, de și foarte fină în amănunțime, este însă maĭ puțin corectă în desemn, de cît a vasuluĭ precedent. Amîndouă însă dovedesc o decadență în arta greco-romană și se par a nu fi maĭ vechĭ de cît din al doilea secol după Christos. Vasul se poate divide în 3 părțĭ: gîtul saŭ capacul cu toartele, carĭ sunt rezemate jos pe umeriĭ vasuluĭ; pîntecele, și scaunul, cu fundul rotunzit al vasuluĭ. In partea superioară, care este cea maĭ îngustă, nu se maĭ vede omul călare, care după descrierea coloneluluĭ Alexandru Guriță, orna capacul, a rămas un simplu trunchiŭ cu solzĭ care ese din gîtul vasuluĭ. De fie-care parte, un centaur, purtînd pe umer cîte o oală, îșĭ răzima picioarele de dinainte pe buza gureĭ. Umărul vasuluĭ, pe care staŭ picioarele de dinapoĭ, reprezintă în relief o vînătoare de fiare sălbatice, precum este descrisă și în relația profesoruluĭ Săulescu; de o parte 2 vînătorĭ în costum antic și 3 cîinĭ gonesc un porc-mistreț; de cea-l'altă, alțĭ 2 vînătorĭ, din carĭ unul cu glugă (cucullus) pe cap, tind lațurĭ unuĭ cerb și uneĭ ciute. Pe pîntecele vasuluĭ se vede, printre brazĭ saŭ ciparoșĭ, o bătălie între 4 amazoane, din carĭ 3 sunt încălecate pe caĭ cu bogate podoabe și port satîre (bipene) în mînĭ și între 4 ostașĭ grecĭ cu coifurĭ, hlamide și armațĭ cu pale și cu sulițe. Pe fund saŭ împrejurul scaunuluĭ rotund, care este ornat cu pietre, sunt 3 Nereide, șezînd pe monștri marinĭ, adecă: un țap, o panteră și un cal, toate cu coadele de balaur; ele țin în mînĭ vălurĭ umflate de vînt.

Aceste 3 obiecte în carĭ se recunoaște lucrarea greco-romană, prezintă multă analogie cu piesele de orfevrerie ce s'aŭ găsit în mormintele greco-scythice din Crimeea și Rusia meridională. Existența bolțeĭ de la Conțești și a celor-l'alte obiecte de aur, armăture și vase, precum și sicriul de lemn ornamentat; stofele decorate cu poleală; coroana cu pietre scumpe; scheletul caluluĭ cu podoabe de aur; în fine chiar și scenele lucrate în bas-relief pe vase, toate aceste îșĭ aŭ semnele lor, în bogatele morminte descoperite pe malurile septentrionale ale Măriĭ-Negre, și maĭ cu seamă în movila Cul-Oba de la Chereĭ, în Curhanul (gorganul) Certamlîc pe lîngă tîrgul Nicopol pe Nipru, și în tezaurul aflat acum în urma luĭ Hohlacĭ, lîngă Novo-Cer-Casc, în țara Cazacilor de Don. Toate aceste comorĭ funerare, în carĭ metalele prețioase și pietrele scumpe abundaŭ, aŭ înfățoșat un curios amestec de obiecte greco-romane, cu bogate unelte și podoabe de un uz și de un stil saŭ barbar saŭ oriental, cărora în lipsă de un termin maĭ bine apropiat li-saŭ zis Scythice. O însoțire cam analogă cu acelea se recunoaște și în splendidele remășițĭ ale tezauruluĭ de la Pietroasa care împodobesc Muzeul nostru național de la București.

Mormîntul-Jidovuluĭ, *grămadă de pămînt*, între hotarul com. Glogova și Comănești, jud. Mehedinți. Vezĭ com. rur. Comănești.

Mormîntul-Tătaruluĭ, *movilă*, prelungită la E.-V. văeĭ Lozova, com. Braniștea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Mormîntul-Uriașuluĭ, *ridicătură de pămînt* pe șesul Jijioareĭ, teritoriul satuluĭ Hilișeul-Curt, către hotarul despre satul Corjeuți, com. Hilișeul, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ. Această movilă are forma lungăreață a unuĭ mormînt, a căreĭ periferie este cam de 100 m. la bază și care are $3^1/_2$ m. înălțime.

Mormîntul-Uriașuluĭ, *ridicătură de pămînt*, înaltă de $4^1/_2$ m., largă la bază de 18 m. și lungă de 90 m., cu ambele capete maĭ ridicate și maĭ groase; se află lîngă drumul de la Herța la Săveni, pe teritoriul satuluĭ Ibănești, com. Ibănești, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Legenda spune că, în vremea de demult, trăia aicea văduva unuĭ uriaș cu un copil al săŭ, și că acel copil, umblînd odată pe cîmp a găsit doĭ oamenĭ de statura oamenilor de astăzĭ, arînd pămîntul cu un plug cu 4 boĭ; el i-a luat, cu plug, cu boĭ, cu tot, în poala cămășeĭ și ĭ-aŭ dus la mamă-sa zicînd: «uĭte mamă, am găsit aceste gîngăniĭ scurmînd pămîntul». Mama sa ĭ-a zis: «lasă-ĭ, dragul mameĭ, că aceștia sunt oameniĭ carĭ aŭ să trăiască după noĭ». La vîrsta de 7 anĭ, acel copil a murit și mama sa

l'a îngropat în locul ce aztăzî se numeşte Mormîntul-Uriaşuluĭ. Pentru ca să-ĭ acopere cadavrul, a cărat ţărînă cu poala de la o depărtare de 1 kil.; ĭar locul de unde a luat ţărîna fiind adîncit prin săpătură, s'a umplut de apă şi se numeşte Dragulea.

Moroeni, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa. Această com. este cea maĭ depărtată spre N. a jud. şi este situată pe ambele malurĭ ale Ialomiţeĭ în văĭ şi pe dealurĭ. De la această comună, încep munţiĭ ceĭ marĭ aĭ judeţuluĭ Dîmboviţa. In raionul comuneĭ se află suhatul, numit Malăul, precum şi dealul Plaiul-Plopilor. Afară de Ialomiţa prin raionul comuneĭ, curge şi pîrîul Ruşeţul.

Se compune din treĭ cătune: Moroeni, Lunca şi Muscelul, cu o populaţiune de 1132 locuitorĭ.

Are o biserică; o şcoală; o moară; o dîrstă; o pivă şi 5 herăstrae de tăiat scîndurĭ.

In munţĭ nu departe de comuna Moroeni se află schiturile Peştera şi Obîrşia.

Locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de ţesăturĭ de lînă, cu creşterea vitelor: boĭ, vacĭ, caĭ, multor capre, oĭ şi porcĭ.

Pe teritoriul com sunt mulţĭ pomĭ roditorĭ şi pădurĭ marĭ şi multe.

Pe munţĭ are suhaturĭ intinse, unde pasc tîrle de oĭ şi cirezĭ de boĭ şi vacĭ.

Se află pietre de var în muntele Brînduşile şi în muntele Priporul se află cărbunĭ de pămînt.

Se învecineşte: la E. cu com. Talea, plaiul şi jud. Prahova; la V., cu com. Runcul; la N. cu culmea şi piscurile munţilor Carpaţĭ şi la S. cu com. Pietroşiţa. De Talea şi Runcul, se desparte prin dealurĭ rîpoase acoperite cu pădurĭ, iar de Pietroşiţa este nedespărţită, ţinîndu-se cam tot una pe albia Ialomiţeĭ. Cu Talea şi Runcul se leagă prin micĭ potecĭ peste dealurĭ, iar cu Pietroşiţa prin linie de şosea.

Moroeşti, *numire* ce se dă uneĭ *părţĭ* din *comuna* Nămăeşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Moroianuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Aldeni; începe din plaiul Muntele-Vîrful-Mare; primeşte Valea-Laculuĭ şi se varsă în rîul Buzăul, lîngă biserica din căt. Măteşti, com. Mărăcineni.

Moroteşti (Hoinari), *cătun*, pendinte de com. Osmanul, pl. Balta, jud. Brăila, la 4—5 kil. spre V. Populaţia sa e de 288 suflete.

Moroteşti, *moşie*, pendinte de com. Osman, pl. Balta, judeţul Brăila, proprietatea moştenitorilor Maria Niculescu şi Al. Chriscoleŭ Suprafaţa sa e de 4000 hect., aducînd un venit anual de 53000 leĭ.

Mortatul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, căt. Fundata; are pădure şi izlaz; e ramificaţia de N. a munteluĭ Războiul.

Mortatul, *pădure* moşnenească, pe moşia Goideşti, com. Goideşti, jud. Buzăŭ; are 250 hect.

Morteni, *com. rur.*, în jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, situată pe cîmpie şi pe malul drept al rîuluĭ Neajlovul, la S.-V. de Găeşti.

Se compune din 4 cătune: Morteni, Cacova, Vultureanca şi Balomireasa, cu o populaţie de 1842 locuitorĭ.

Are treĭ biserici; o şcoală; o moară şi o piuă cu aburĭ.

Se învecineşte: la E., cu com. Puntea-de-Greci; la V., cu com. Teiul, din jud. Argeş; la N., cu Ioneşti şi la S. cu com. Mozăceni, tot din jud. Argeş. De Ioneşti se desparte prin apa Neajlovul, iar de cele-l'alte prin pădure. Se leagă cu comunele vecine prin drumurĭ fără şosele.

Are o pădure cam de 70000 ariĭ.

Mortul, *tîrlă*, în jud. Brăila, la S. moşieĭ Brateşul, com. Surdila-Găiseanca, la 6 kil. spre S.

Are o suprafaţă de 4 hect.; 7 case şi 30 locuitorĭ.

Vite sunt: 15 caĭ, 35 vite marĭ cornute, 250 oĭ şi 10 rîmătorĭ.

Mortul, *grupă de* maĭ multe *movile*, la N.-E. tîrleĭ cu acelaşĭ nume, jud. Brăila, com. Surdila-Găiseanca.

Moru-Ghiol, *com. rur.*, în jud. şi pl. Tulcea, situată în partea de E. a jud., la 36 kil. spre S.-E. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ şi în partea de N.-E. a plăşeĭ, la 8 kil. spre S.-E. de orăşelul Mahmudia, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte: la N. şi la V. cu com. urb. Mahmudia; la E., cu com. Cara-Orman, despărţindu-se prin gîrla Litcovul; la S., cu com. Cadîrlez (Sf. Gheorghe), de care se desparte prin gîrla Cerneţul şi la V., cu com. Sari-Nasuf, şi anume cu cătunul săŭ Bei-Bugeac.

Teritoriul com. este în cea maĭ mare parte la nivelul Dunăreĭ şi chiar al Măriĭ, dar maĭ cu seamă în partea de E., în multe locurĭ, e chiar maĭ jos de cît nivelul Dunăreĭ, de aceea s'aŭ format bălţĭ numeroase şi înconjurate cu stuf. Pămîntul ferm saŭ solid ocupă numaĭ a 20-a

parte din tot teritoriul comuneĭ, cam vr'o 2400 hect.; în acest pămînt ferm, este dealul Moru-Ghiol (41 m.), la V., de natură pietroasă; dealul Cara-Bair, tot la V. (79 m.), cu pămînt arabil.

Movilele sunt numeroase, cu o înălțime de 20—25 metri, cele maĭ multe artificiale și datînd din vechime; cea maĭ însemnată este aceia de pe dealul Cara-Bair, de 13 m., săpîndu-se până la 8 m. adîncime, s'aŭ găsit într'însa urme de zid și o chee grea de fier Lîngă satul Dunăvățul-d.-s., se află Dealul-cu-Cetate, al căruĭ vîrf, Dunăvățul (25 m.), are la poalele sale ruine de cetate vechie, cum sunt la poalele dealuluĭ Cara-Bair ruinele cetățeĭ Zaporojenilor, carĭ avuseseră aci o cetate bogată și întinsă.

Este udată la N. de brațul Sf. Gheorghe, pe o lungime de 32 kil. Dunăvățul, ce pleacă din Dunăre, spre S., udă satele Dunăvățul-d.-s. și Dunăvățul-d.-j., și se varsă în lacul Razelm, prin două brațe. Comunică cu lacul Dranovul prin 3 gîrle: Pietuaț, Semnaț, Dvațatca, care udă comuna la S.-E.; gîrla Dranovul o udă la E.; Gîrla-Lipovenilor, care este o comunicație a brațuluĭ Sf. Gheorghe și gîrla Dunăvățul, la N.; gîrla Priboina, tot la N., e scurgerea loculuĭ Moru-Ghiol în Dunăre; gîrla Cernețul și alte treĭ micĭ gîrle: Lungul, Sulemanca și Mihalache-Grecul, prin carĭ gîrla Cernețul comunică cu Dunăvățul, udă com. la E.; gîrla Marchel, la N.-V.; gîrla Litcovul, la E. și N.; gîrla Clinețul, la V.; maĭ multe micĭ gîrlițe străbat, carĭ pleacă din lacurĭ și se pierd în stufăriĭ.

Bălțĭ sunt numeroase; principalele sunt: balta Moru-Ghiol, lîngă satul Moru-Ghiol, se scurge în Dunăre; două micĭ lacurĭ sărate, tot lîngă satul Moru-Ghiol, spre V. comuneĭ; bălțile Isacovul, Iuslina-Mare și Iuslina-Mică, la E., scurgîndu-se în gîrla Litcovul; întinsul iezer Razelm cu golful Holbina, în care intră o mică peninsulă cu 2 capete numite Cojburunul-Mare și Cojburunul-Mic, la S. și V.; balta Dranovul, la E.

Locul liber este ocupat de stuf, ce acopere o întindere de 20000 hect., cîmpie întinsă, întretăiată de bălțĭ și lacurĭ și în care la marĭ distanțe se ridică cîte un punct maĭ înalt; așa avem: Paulo (1 m.), la S.-V.; Dranovul-Cherhana (1 m.), la E.; Parvuloc, tot la E. (2,2 m.), Calinova (6 m.), la S.-E.; Dunăvățul-Copac (1 m.) și Cernețul-Florea (1 m.), tot la E., și altele.

Cătunele carĭ compun com. sunt: Moru-Ghiol, cătunul de reședință, așezat la V., lîngă lacul Moru-Ghiol; Dunăvățul-desus, spre E. de cătunul de reședință, pe malul drept al gîrleĭ Dunăvățul, de la care șĭ-a luat și numele; Dunăvățul-d.-j., la 7 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință, pe malul gîrleĭ Dunăvățul; Uzlina, spre N., pe malul stîng al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 8 kil. spre N.-V. de cătunul de reședință.

Maĭ sunt apoĭ așa numitele Cherhanele saŭ pescăriĭ, treĭ așezate pe brațul Sf. Gheorghe, una pe lacul Dranovul, și alta pe lacul Razelm.

Intinderea comuneĭ este de 46000 hect., din carĭ 2400 hect. pămînt ferm, iar restul de 43600 hect. apă, gîrle, bălțĭ și stufurĭ, al căror venit este ale statuluĭ. Din 2400 hect. pămînt, 100 hect. sunt ocupate de vetrele celor patru sate; 2160 hect. sunt ale locuitorilor și 45 hect. ale proprietarilor, date în arendă locuitorilor.

Populațiunea comuneĭ în majoritate compusă din Rușĭ, este de 290 familiĭ, saŭ 1477 suflete, din carĭ 312 contribuabilĭ.

Are două școlĭ: una în căt. Moru-Ghiol, fondată în 1884 de locuitorĭ, frecuentată de 58 elevĭ; a doua, în căt. Dunăvățul-d.-j., la care urmează și copiiĭ din căt. Dunăvățul-d.-s., care este la 2 kil., fondată la 1892 de locuitorĭ, și frecuentată de 50 elevĭ; 3 bisericĭ: una în căt. Moru-Ghiol, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată în 1879 de locuitorĭ, cu 10 hect. pămînt, deservită de un preot și un cîntăreț; a doua în căt. Dunăvățul-d.-s., cu hramul Acoperămîntul-Maiciĭ-Domnuluĭ, fondată în 1889 tot de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț și a treia în căt. Dunăvățul-d.-j., zidită în 1894, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Stuful conține papură; bălțile și gîrlele, pește, al căruĭ venit aparține statuluĭ.

Pădurile se întind de-alungul Dunăriĭ, pe o lungime de 8 kil. și pe o întindere de 200 hect.; fînețele ocupă 400 hect.; pășunele, 2500 hect., și sunt toate aflătoare în stuf, și numaĭ puține pe pămîntul ferm.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ și 2 mașinĭ de secerat; 400 boĭ, 250 vacĭ, 350 caĭ, 400 oĭ și 100 rîmătorĭ.

Sunt 3 meseriașĭ, 2 ferarĭ și 1 lemnar, 5 comercianțĭ (2 lipscanĭ, 3 cîrciumarĭ).

Comerciul este activ și constă în import de coloniale și vinurĭ, și în export de cereale, pește proaspăt și sărat.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6275 leĭ, și la cheltuelĭ, de 5568 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt pe uscat și pe apă; pe uscat sunt drumurile comunale: Mahmudia-Tulcea, la Sari-Nasuf și căt.

Beibugeac-Carailcil; pe apă, prin stuf și pe malul Dunăreĭ, este un drum comunal la Cara-Orman și Cadîrlez.

In această comună sunt ziduri carĭ dovedesc urmele colonîștilor romanĭ. După cum arată numele săŭ, comuna a fost la început locuită de Turcĭ și Tătarĭ, ce aŭ fondat acest sat, cam pe la anul 1860, venind din Crimeea, de sub dominațiunea rusească, și primind pămînturĭ în aceste ținuturĭ ale Dobrogeĭ, găsind acest pămînt bun de cultură, de pășunat, și neplătind nicĭ o dare către statul turcesc, aŭ locuit comuna și cătunele eĭ până la 1877, cînd, în urma războiuluĭ turco-rus, s'a retras populațiunea mohametană, rămînind numaĭ vr-o 30 familiĭ tătăreștĭ, iar satele aŭ fost ocupate de Rușĭ-Lipovenĭ din comunele învecinate, Cara-Orman și Uzlina.

Moru-Ghiol, *sat,* în jud. și pl. Tulcea, căt. de reședință al com. Moru-Ghiol, așezat în partea de E. a plășeĭ, și în cea de V. a com., într'o scobitură a laculuĭ Moru-Ghiol.

Se mărginește la N. și la V. cu com. urb. Mahmudia; la S., cu căt. Dunăvățul-d.-j.; la S.-V., cu căt. Bei-Bugeac; la E., cu căt. Dunăvățul-d.-s. și com. Cara-Orman.

Are o întindere de 1745 hect., din carĭ 30 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 1670 hect. ale locuitorilor și 45 hect. ale proprietarilor.

Populațiunea, compusă din Rușĭ și Tătarĭ e de 162 familiĭ (30 tătare și 132 ruse), cu 794 suflete (102 Tătarĭ și 692 Rușĭ).

Are o școală și o biserică.

Moru-Ghiol, *deal,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. urb. Mahmudia, și pe acela al căt. Moru-Ghiol; este o prelungire orientală a dealuluĭ Cairacile; se întinde spre E., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și a orașuluĭ Mahmudia și cea de V. a com. Moru-Ghiol; e de natură stîncoasă; are 41 metri înălțime; punct trigonometric de rangul al 3-lea; la poalele de N. se întinde lacul Moru-Ghiol și satul Moru-Ghiol, iar la cele de S., două micĭ lacurĭ sărate și căt. Bei-Bugeac (al com. Sari-Nasuf); este acoperit cu pășunĭ și arăturĭ.

Moru-Ghiol, *lac,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol, situat în partea de E. a plășeĭ și cea de V. a com., la poalele dealuluĭ Moru-Ghiol; pe malul săŭ de S. se află satul Moru-Ghiol; comunică cu Dunărea prin gîrla Priboina; are o întindere de 200 hect., din care jumătate e acoperită cu stuf; conține pește, care se transportă la Mahmudia și al căruĭ venit aparține statuluĭ.

Morunești-de-Jos, *cătun,* al com. Morunglavul, spre S.-E., pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, lîngă rîul Burluiul; are 196 m. altitudine d'asupra niveluluĭ Măriĭ. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 260 suflete; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva (1705), deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Morunești-de-Sus, *cătun,* al com. Morunglavul, spre N.-E., pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, lîngă apa Burluiul, la o altitudine d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 197 m. Are 200 locuitorĭ.

Morunglavul, *com. rur.,* în jud. Romanați, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., formată din satul: Morunglavul (802 locuitorĭ) și 5 cătune, situate pe apa Burluiul: Ghioșani (255 locuitorĭ), Bărăști (Burluiul, 380 locuit.), Morunești-d.-j. (260 locuitorĭ), Morunești-d.-s. (200 locuitorĭ) și Poiana-Mare (288 locuitorĭ). Este situată la 12 kil. de Balș și la 14 kil. de Caracal, la o altitudine de 198 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ.

Are o populație de 558 familiĭ, saŭ 2185 suflete: 1110 bărbațĭ și 1075 femeĭ), din carĭ 416 contribuabilĭ; o școală primară, condusă de 1 învățător, și frecuentată de 41 elevĭ; 4 biserici, din carĭ una în satul Morunglavul, cu hramul Sf. Treime, din 7160 (1652), deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 7 circiumĭ.

Morunglavul, *deal* și *punct trigonometric* de observație, lîngă satul cu același nume, jud. Romanați.

Morunul, *pîrîŭ,* în jud. Vîlcea, izvorește din poalele dealuluĭ Pleșul și se varsă în rîul Muereasca, în raionul com. Muereasca-d.-s., pl. Cozia.

Morușul, *eleșteŭ,* în jud. Teleorman, com. Măgureni, format din revărsările pîrîuluĭ Bratcovul și alimentat de apa diferitelor izvoare.

Moruzi, saŭ **Leaotul,** *iaz,* derivat din rîul Prahova, din dreptul com. Nedelea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Mosafirul, *insulă,* în Dunăre, cu 4 hect. pădure, pendinte de com. Celeiul, jud. Romanați.

Moscul, *sat* răzășesc, pe valea Chinejei, com. Bujorul, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, din sus de

Golăşei. Are 124 familiĭ, saŭ 594 suflete; o biserică şi o şcoală. Până în 1886, satul Moscul forma comună a parte.

Mosoarele, *suburbie,* a oraşuluĭ T.-Ocna, pl. Trotuşul, jud. Bacăŭ, situată la N.-V., pe dreapta Trotuşuluĭ, pe drumul Moineştilor. Are o populaţie de 64 fam. de Romînĭ, 8 fam. de Ungurĭ şi 5 fam. de Evreĭ; o biserică, cu hramul Schimbarea-la-Faţă, clădită la 1844 de Spiridon Chiriţă, Sandu Chiriţă şi Tănase Negri.

Teritoriul săŭ este bogat în păcură, care se exploatează.

Mosorali, saŭ **Musura,** *pescărie,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, comuna Sfiştofca. Este aşezată pe malul Măriĭ, unde cea maĭ de S. gură a braţuluĭ Chilia, se sfîrşeşte în apa Măriĭ-Negre. Pescariĭ, maĭ toţĭ lipovenĭ, sunt în număr de 22 familiĭ, saŭ 103 suflete.

Mosoroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Olăneşti, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Este situat pe valea cu acelaşĭ nume şi are o populaţie de 42 locuitorĭ.

Mosoroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păuşeşti-Măglaşi, pl. Cozia, jud. Vîlcea, situat la 3 kil. de căt. Coasta, unde e şcoala.

Mosoroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bujoreni, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 55 locuitorĭ. Cade la V. de com., la 4 kil. de satul Olteni, reşedinţa com.

Mosoroasa, *trup de moşie,* a statuluĭ, în întindere de 75 hect., în jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Păuşeşti-Măglaşi, formînd, împreună cu trupul Urzicari, pădurea Dosul-cu-Morile.

Mostiştea, *plasă,* jud. Ilfov, contopită cu pl. Dîmboviţa de la 1 Aprilie 1882, de la care dată singură plasă, ambele avînd reşedinţa sub-prefectureĭ în com. Pantelimon.

Se compune din 70 sate, carĭ formează 16 comune rurale, şi anume: Belciugatele-Cojeşti, Cătruneşti-Mîineasca, Cringul-Fundulele, Creaţa-Leşile, Drăgoeşti-Biţinele, Dridul-Sărindarele, Ferbinţi-Stroeşti, Greci-Gradiştea, Hagieşti-Mariuţa, Ileana-Sulimanul, Maia, Meri-Petchi-Netezeşti, Micşuneşti-Greci, Răduleşti-Resimnicea, Roşiori, Tămădăul-Dîrvari.

Reşedinţa sub-prefectureĭ era maĭ înainte în com. Fierbinţi-d.-s.

Teritoriul plăşeĭ coprinde partea de E. a jud. şi are o populaţie de 23343 locuitorĭ, din carĭ: 5362 locuitorĭ se ocupă cu plugăria, 147 sunt cîrciumarĭ, 23 industriaşĭ, 416 aŭ diferite profesiunĭ.

Suprafaţa totală a plăşeĭ e de 136284 pogoane. Statul şi proprietariĭ aŭ 48882 hect., iar locuitoriĭ 19260 hect. Din acestea, statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 32523 hect. (2486 hect. rămîn sterpe, 3546 hect. izlaz, 25 hect. cultura vieĭ, 7302 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 17314 hect. (406 rămîn sterpe, 1489 hect. izlaz, 51 hect. vie).

La Fierbinţi este reşedinţa judeluĭ de ocol.

Are: 48 bisericĭ, deservite de 47 preoţĭ; un biuroŭ telegrafo-poştal; un spital rural cu 18 paturĭ; 6 morĭ cu aburĭ şi 11 cu apă; 24 podurĭ stătătoare; 24 maşinĭ de treerat cu aburĭ.

Vite sunt: 6278 caĭ şi iepe, 97 armăsarĭ, 8798 boĭ, 5032 vacĭ, 2231 viţeĭ, 257 taurĭ, 192 bivolĭ, 625 bivoliţe, 294 capre, 37552 oĭ şi 5850 porcĭ.

Comerciul se face de 31 hangiĭ şi 116 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1897 plugurĭ cu boĭ şi 1211 cu caĭ; 3887 care şi căruţe: 2372 cu boĭ şi 1515 cu caĭ.

In cuprinsul plăşeĭ sunt o baltă şi 50 heleştaie.

Şĭ-a luat numele de la valea Mostiştea, care o udă în partea de S.

Pămîntul acesteĭ plăşi este o cîmpie întinsă, brăzdată de la N.-V. spre S.-E. de maĭ multe văĭ, carĭ fac pămîntul mult roditor şi de cîte-va micĭ dealurĭ.

Mostiştea, *lac,* jud. Ilfov, pl. Olteniţa si jud. Ialomiţa, pl. Borcea, lîngă care se află satele: Boşneagul, Ulmul, Nenciuleşti şi Făurei. Acest lac desparte jud. Ialomiţa de jud. Ilfov. Maĭ poartă numirea de Iezerul. Conţine mult peşte. Ţărmiĭ săĭ în partea de S. sunt mlăştinoşĭ. Se scurge în Dunăre în faţa ostrovuluĭ Albina, trecînd pe lîngă com. Mănăstirea, pl. Olteniţa, jud. Ilfov.

Mostiştea, *gîrlă,* în jud. Ilfov. Izvoreşte din partea de N. a judeţuluĭ, dintre satul Văraşti-d.-s. şi Văraşti-d.-j., pl. Dîmboviţa, curgînd de la N.-V. spre S.-E.

Comunică cu valea Pasărea printr'un braţ, spre N. de mănăstirea Pasărea. Lîngă com. Tăriceni, pl. Olteniţa, se varsă în balta Mostiştea şi d'aci se scurge în Dunăre în faţa ostrovuluĭ Albina.

Are un curs lin şi în mare parte e aşa de lată că pare a fi o baltă.

Moş-Coman, *vale,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Hagieni, situată pe

coasta Bărăganuluĭ, printre viile locuitorilor din Hagieni.

Moşaca, *pădure,* pe moşia Pîrîul-Negru, com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Moşeasca, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, cât. Cozieni; are 60 hect., din carĭ 35 hect. pădure, proprietate moşnenească.

Moşeasca, *numire* dată uneĭ *părţĭ din pădurea* satuluĭ Tihuleşti-Cozieni, jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti; are cam 54 hect.

Moşeşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Cozieni-d.-j., jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti.

Moşeşti, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Pietrarul, jud. Buzăŭ, com. Trestia.

Moşeşti-Noĭ, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Nisipuri, aşezat în partea de V. a com., pe malul stîng al rîuluĭ R. Sărat, la 5 1/2 kil. spre V. de cât. de reşedinţă, Nisipuri. Are o întindere de 6 hect., cu o populaţiune de 66 familiĭ, saŭ 314 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Moşeşti-Vechĭ, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul comuneĭ Nisipurĭ, aşezat în partea de V., pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, la 2 kil. de cătunul de reşedinţă. Are o întindere, de 6 hect. şi o populaţie de 88 familiĭ, saŭ 386 suflete, din carĭ 82 contribuabilĭ; o biserică.

Moşia-Archita, *răzăşie,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul, proprietatea Căpitanuluĭ Gh. Popescu. Are un venit anual de 400 leĭ.

Moşia-Episcopieĭ, *moşie,* ce se întinde spre V. şi E. de oraşul Roman, jud. Roman, şi care aparţinea din timpurĭ vechĭ Episcopieĭ de Roman. Ea se întindea, după cum ne arată o hotărnicie veche, pe temeiul căreia C. Racoviţă-Vodă, la 10 Septembrie 1752, dă un hrisov domnesc, din hotarul ţinutuluĭ Neamţu, prin tîrgul Roman, spre Siret, până în moşia Ghedinţilor. Episcopiĭ luaŭ dijmă din tot venitul eĭ, din zece una.

Moşia-Tîrguluĭ, *numire* ce se da maĭ înainte uneĭ *părţĭ* din *încunjurătoarea* oraşuluĭ Roman, jud. Roman, părţeĭ ce vine din sus de oraş (spre N.) şi aceasta spre deosebire de alta, ce venea din jos şi care purta numele de Moşia-Episcopieĭ. Această parte aparţinea Domnuluĭ, căcĭ din un document de la C. Racoviţă-Vodă, din 15 Iulie 1756, se vede că acesta hărăzăşte o bucată de loc de 1740 stînjenĭ din moşia tîrguluĭ, Episcopieĭ de Roman şi cu această ocaziune arată că întreagă această moşie a tîrguluĭ era de 3000 stînjenĭ, afară de vatra tîrguluĭ.

Moşiasca, *numire,* ce se dă *satuluĭ* Vizireni, jud. Brăila, care a fost format de locuitoriĭ veniţĭ din satul Moşieşti, din jud. R.-Sărat.

Moşieĭ (Capul-), *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Fundeni-Cuculeasa, comuna Fundeni, jud. Buzăŭ.

Moşiilor (Vîrful-), *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Solonţul.

Moşna, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., la 32 kil. de Craiova şi la 17 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Şopotul, situată pe costişa dealuluĭ, numit Faţa-Moşneĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Răchita şi Seaca-de-Pădure; la V., cu Carpeni; la S., cu cât. Ştubeiul şi la E., cu com. Căciulatul.

Limita linieĭ de N. începe din moşia statuluĭ Seaca, din punctul numit Piatra, şi merge spre E. până la movila numită Băşica, apoĭ cu direcţiunea spre S.-E., până în Gura-Moşneĭ, zisă Leamna.

Limita linieĭ de S. începe din moşia Gebleşti şi merge până în moşia Căciulatul.

Limita linieĭ de E. se întinde din moşia statuluĭ Vîlcomul, până în moşia Căciulatul.

Limita linieĭ de V. ţine din moşia statuluĭ Seaca, până în moşia Gebleşti.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealul numit Faţa-Moşneĭ. Dealurile aŭ o înălţime cam de 200 m. Sunt acoperite cu semănăturĭ de grîŭ, porumb, viĭ şi pădurĭ.

La anul 1874, com. Moşna era unită cu comunele Răchita şi Căciulatul. Azĭ se compune din două cătune şi anume: Caraimanul şi Moşna, care este cătunul de reşedinţă.

Are o biserică, fondată la 1735, de Pîrvu Ion Arca şi alţiĭ. Reedificată la 1792 de Mihail Trandafir, etc. A treia oară a fost reedificată, în 1864, de obştea comunelor Moşna şi Ştubeiul. Biserica e făcută din bîrne, şi serbează hramul Sf. Paraschiva.

Este o şcoală mixtă în cât. Moşna, ce funcţionează din 1875 şi frecuentată de 28 copiĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 35 locuitorĭ împămînteniţĭ, iar după cea din 1872 sunt 12 însurăţeĭ, avînd pămînt pe moşia statuluĭ Seaca-de-Pădure.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 800 hect., din carĭ:

600 hectare pămînt arabil, 20 hect. fîneaţă, 20 hect. sterp, 40 hect. pădurî şi 100 hect. vatra satuluî.

Moşia de pe teritoriul comuneî are o întindere cam de 600 hect. fără pădure şi fîneaţă. Are un venit de 7200 leî şi a aparţinut d-lor Geblescu, Iacovache şi cetelor de moşnenî. Azî toată aparţine moşnenilor.

Pădurea Moşna de 40 hect. şi aparţine cetelor de moşnenî; e populată cu cer, gîrniţă, şi ulm, predomnind gîrniţa.

Viile, în întindere de 20 hect., aparţin locuitorilor moşnenî, şi produc vin roşu.

Transportul se face cu carele pe calea vecinală Breasta-Cleanovul, pe o întindere de 70 kil.

Budgetul com. e la veniturî de 1166.40 leî şi la cheltuelî de 1097.32 leî.

Vite cornute sunt 417, oî 120 şi caî 42.

Moşna saŭ **Mojna**, *com. rur.*, în partea de N.-V. a pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, cam la mijloc, şi spre N. de oraşul Huşi.

Se mărgineşte la E. cu com. Bohotinul şi Gura-Bohotinuluî; la V., cu Ghermăneşti; la N., cu Răducăneni şi la S., cu Cozmeşti şi o parte din Buneşti. Situată pe dealurile Cetăţueî şi Bohotinul şi pe valea dintre aceste dealurî, ce înconjoară de toate părţile satul Moşna, din care e formată comuna, avînd deschidere numaî în partea de S., pe unde trece Pîrîul-Moşneî.

Suprafaţa teritoriuluî comuneî e cam de 2210 hect., din carî 715 hect. pădure, iar vatra satuluî de 86 hect.

Are o populaţie de 552 familiî, saŭ 1510 suflete, din carî 289 contribuabilî; o şcoală, înfiinţată la 1867, frecuentată de 33 elevî; două bisericî, din carî una vechîe cam de 200 anî, deservite de 2 preoţî şi 2 cîntăreţî.

Pe teritoriul acestuî sat, se află urmele unor sanţurî, care străbate localitatea în partea de N.-E., iar în partea de N.-V. se află movila numită Cetăţuia. In aniî din urmă s'aŭ găsit prin marginea şanţurilor, instrumente de fer agricole, precum secerî, sape, ş. a., de forme curioase.

Vite marî cornute sunt 586, oî 1317, capre 21, caî 117 şi porcî 605.

Moşna, *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Moşna, cu reşedinţa primărieî. Are o populaţie de 459 suflete: 239 bărbaţî şi 220 femeî, locuind în 121 case; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1874, frecuentată de 25 băeţî şi 3 fete, 19 băeţî şi 3 fete din Moşna, 6 băeţî din Caraimanul; o biserică, fondată de locuitoriî satuluî şi anume: Hamza, Barbu, Arca şi alţiî la 1735, reparată de Pîrvu la 1792 şi reînoită de obştea locuitorilor la 1864; serbează hramul S-ţiî Voevozî şi Cuvioasa Paraschiva şi e deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţî.

Moşna, *sat*, jud. Fălciŭ. Vezî. Moşna, comună.

Moşna, *loc*, cu rămăşiţe de cetăţue, jud. Fălciŭ. Vezî Cetăţuia.

Moşna, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, format din pîraiele: Cetăţueî, Răcea şi Plochiî, carî, unindu-se din jos de sat, la Podul-Boeruluî, iaŭ numirea de Moşna. Pîrîul după ce primeşte în şes Pîrîul-Văeî-luî-Vodă, trece pe teritoriul comunelor Cozmeşti şi Podoleni, unde unindu-se cu pîraiele din aceaste comune, numite Cozmeşti şi Podoleni, se varsă în iazul de la Gura-Cilceî, de pe teritoriul com. Ghermăneşti şi de aicî în bălţile Prutuluî.

Moşneanuluî (Culmea-), *şiră de munţî*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, ce se ramifică din culmea Ciculuî (Transilvania) şi desparte Ciobănuşul de Uzul.

Moşneaguluî (Valea-), *vale*, se întinde între satele Valea-Caselor şi Lipova-Răzeşi. Pe această vale e situat satul Valea-Moşneaguluî, din com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Moşneni, *sat*, făcînd parte din com. rur. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 169 locuitorî, şi cade în partea de S.-E. a comuneî, la 1/5 kil. de căt. Surpatele, reşedinţa com. Locuitoriî sunt moşnenî.

Are o biserică, numită Colnicul, fondată de Episcopul Clement la 1642.

De la E. spre V. e udat de rîul Otăsăul, în care se varsă valea Petrădaia. La S. are Dealul-Cîinesc, la poalele căruia se află cetatea Cetatea.

Moşneni, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Floreşti.

Moşneni, *despărţire a comuneî* Grădinile, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Moşneni-Alboteşti, *sat*, pe apa Teleormanuluî, jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Albota; are 150 locuitorî şi o biserică.

Moşoaia, *com. rur.*, pe apa

Teleormanuluĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 9 kil. de com. rur. Bîscovul-Fleşti, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 12 kil. de Piteşti.

Se compune din satele: Belciul, Ciocănei, Curăturele, Dealul-Lung, Moşoaia, Piscul-Moşuluĭ şi Cordeşti, cu o populaţie de 460 familiĭ, saŭ 1859 suflete, din carĭ 10 familiĭ de Ţiganĭ.

Are 3 bisericĭ, din carĭ una foarte vechĭe, deservite de 6 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ; 2 şcolĭ, una de băeţĭ şi a doua de fete.

Budgetul com. e de 4445 leĭ la veniturĭ şi de 3285 leĭ la cheltuelĭ.

Vite: 600 boĭ şi vacĭ, 22 caĭ, 600 oĭ şi 200 rîmătorĭ.

Moşoaia, *sat,* în jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Moşonoaele, *schit* de călugărĭ, în com. Fitioneşti, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, înfiinţat în 1812 de părintele Dimitrie.

Moşonoaele, *pădure,* în întindere de 1824 fălcĭ, proprietate a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Fitioneşti, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, avînd trupurile: Moşonoaele, Răschitoaia, Petroaia şi Repezoaia.

Moşoroaele-Marĭ, *munte,* jud. Muşcel, între comunele Lereşti, Nămăeşti şi munţiĭ Rucăruluĭ.

Moşoroaele-Micĭ, *munte,* jud. Muşcel, la S. de Moşoroaele-Marĭ.

Moşoroaele-Marĭ şi Micĭ, *pădurĭ* ale statuluĭ, în întindere de 1351 hect., jud. Muşcel, făcînd parte din munţiĭ mănăstireĭ Cîmpulung, comunele Corbşori şi Berevoeşti, plaiul Nucşoara.

Moşteni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mierleşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea Iminoguluĭ, între Cătanele şi Schitul-Greci.

Are o populaţiune de 240 locuitorĭ, din carĭ uniĭ sunt moşnenĭ, alţiĭ împroprietăriţĭ după legea rurală; o biserică, fondată la anul 1851, aĭ căreĭ ctitorĭ sunt: Preotul Theodor Moştenescu, Preotul Ion Moştenescu şi Preoteasa Stanca.

Locuitoriĭ posedă: 20 caĭ, 16 ĭepe, 60 boĭ, 35 vacĭ, 250 oĭ şi 50 porcĭ.

Moşteni, *cătunaş,* pendinte de com. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Are vr'o 45 locuitorĭ, maĭ toţĭ moşnenĭ, carĭ posedă cam 300 hect. arabile şi 125 hect. pădure.

Acest cătun e maĭ mult o mahala a căt. Dudul, situat la N. săŭ.

Moşteni, *mahala,* com. rur. Foleşti-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, situat la 1½ kil. de mahalaua Dosul, unde e şcoala. Cade în partea de S.-E. a comuneĭ, lîngă rîul Bistriţa.

Motîlva, *moşie* nelocuită, a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Slobozia, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Pribegi, cu o suprafaţă de 1400 hect., din carĭ 130 hect. pădure. Se arendează cu 22000 leĭ anual.

Motîlva, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Pribegi; formează cu pădurea Rîiosul un trup de 130 hect., populat cu stejar şi ulm.

Motnăul, *rîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul; izvoreşte din vîrful Alunuluĭ; udă com. Dumitreşti, cătunele Dumitreşti-d.-s. şi Dumitreşti-d.-j., şi se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga, după un curs de 30 kil.

Motocani, *moşie,* fără sat, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Rădiul, situată pe lîngă moşiile Braniştea şi Polobocul.

Motoceşti, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat în şesul din stînga Trotuşuluĭ şi pe coasta dealuluĭ Ciortolomul, la 4 kil. 900 m. de satul Rîpile.

Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 180 suflete.

Vite sunt: 10 caĭ, 87 vite marĭ cornute, 4 capre şi 30 porcĭ.

Motoci, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 14 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. urb. Craiova, situată pe şesul Motoci, de ambele malurĭ ale rîuluĭ Tesluiul.

Se compune din două cătune: Motoci, care este cătunul de reşedinţă, şi Urecheşti.

Se învecineşte la N. cu com. Mălăeşti; la S., cu com. Mischi; la E., cu com. Vulpeni şi la V., cu com. Izvorul şi Floreşti.

Terenul com. este şes, compus din argilă şi nisip.

Este udată de pîrîul Tesluiul, care curge prin com. cu direcţia N.-S., şi peste care sunt două podeţe, unul în cătunul Motoci şi al doilea în cătunul Urecheşti. Sunt patru lacurĭ: Lacul-Raţeĭ, al-Corbuluĭ, al-luĭ-Lazăr şi al-Dumbrăviţeĭ.

Se zice că com. a fost înfiinţată la 1713 de un păstor numit Marin-Motocul, cînd, stabilindu-se cu turma sa aicĭ, a fost urmat şi de alţĭ locuitorĭ de prin comunele vecine.

Are o populaţie de 800 lo-

cuitorĭ, din carĭ 475 locuitorĭ în Motoci şi 325 in Urecheşti, locuind în 158 case; două bisericĭ: una în căt. Motoci, cu hramul Sf. Paraschiva, zidită de Bălaşa-Teodoru şi reedificată de fostul proprietar B. Solomon, la 1853, avînd 17 pog. date de stat şi 150 pog. date de fondatoare şi a doua în căt. Urecheşti, cu hramul Naşterea - Maiceĭ - Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ şi reedificată la 1858 de Marin Greceanu, avînd 17 pog. arabile, date după legea rurală din 1864, ambele deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă în căt. Motoci, ce funcţionează din 1881, frecuentată de 27 băeţĭ din Motoci şi 18 din Urecheşti.

După legea rurală din 1864 sunt 90 locuitorĭ împămînteniţĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 2090 pog., din carĭ: 1600 pog. arabile, 200 pog. fîneaţă şi 290 pog. izlaz.

Moşiile de pe teritoriul com. sunt: Motoci şi Urecheşti.

Moşia Motoci are o întindere de 400 pog., şi aduce un venit anual de 700 leĭ. Aparţine d-luĭ N. Opran şi locuitorilor. Moşia Urecheşti are o suprafaţă de 250 pog., şi un venit anual de 5000 leĭ. Aparţine d-luĭ G. Cionca. Restul pămîntuluĭ arabil aparţine loc. împămînteniţĭ la 1864.

Viile, în întindere de 103 pog., aparţin locuitorilor. Produc vin roşu de bună calitate.

Locuitoriĭ desfac productele lor la tîrgul săptămînal ce se ţine Joia în Craiova. Transportul îl fac cu carele pe calea judeţeană ce duce la Craiova, şi care are în com. o lungime de 13 kil.

In com. sunt 31 comercianţĭ, din carĭ 3 cîrciumarĭ.

Budgetul e la veniturĭ de 3522,90 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3251,54 leĭ.

Motoci, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Motoci, reşedinţa primărieĭ. Are 475 suflete; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1881, frecuentată de 45 băeţĭ, din carĭ: 27 din Motoci şi 18 din Urecheşti; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, de zid, avînd 17 pog. de la stat şi 150 pog. dăruite de fondatoare, zidită de Bălaşa Teodoru şi reedificată la 1853 de fosta proprietară, Bălaşa Solomon.

Motoci, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Motoci, în întindere de 400 pog. arabile şi cu venit anual de 7000 leĭ, aparţinînd d-luĭ N. Opran şi locuitorilor.

Motoful, *cătun,* pendinte de com. Cosmeşti, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Motohani, *culme de deal,* lungă, în jud. Buzău, căt. Cărpiniştea, servind ca hotar despre jud. Rîmnicul-Sărat.

Motoşeni, *com. rur.,* jud. Tecuciŭ, compusă din şapte cătune: Burlugul, Chicerea, Fundătura, Mohoriţi, Motoşeni, Negoaia şi Ţepoaia, situată pe Valea-Zeletinuluĭ şi a Dobrotforuluĭ, la 61 kil. de reşedinţa oraşuluĭ Tecuciŭ, spre N.

Are o populaţie de 416 familiĭ, saŭ 520 suflete, locuind în 412 case; 4 biserice: în Chicera, în Burlug, în Ţepoaia şi în Fundătura, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; o şcoală, care datează de la 1868, frecuentată de 30 băeţĭ; 4 morĭ de vînt.

Vite sunt: 59 caĭ, 105 boĭ, 100 vacĭ şi 278 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 90.

Vĭea se cultivă pe o întindere de 90 hect., 40 ariĭ.

Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la tîrgul Podul-Turculuĭ şi la oraşul Bîrlad.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 2400 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Chicera, Fătăciunele, Burlugul, la E.; Ţepoaia, Gornetul, la V. şi e străbătută de pîrîul Zeletinul, care trece prin centru.

Se mărgineşte la N. cu com. Burdusaci; la S., cu com. Muncelul; la V., cu com. Crăeşti; la E., cu jud. Tutova.

Motoşeni, saŭ **Ursa,** *sat,* făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe partea dreaptă a Zeletinuluĭ, pe coastă.

Aicĭ se află reşedinţa com.

Are o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 226 suflete, carĭ locuesc în 60 case; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, făcută de cărămidă la 1864, Martie 28, după cum arată inscripţia de pe uşorul uşeĭ, cu sprijinul şi iniţiativa Protoiereuluĭ Ioan Spirescu, şi cu concursul locuitorilor, pe locul uneĭ alte biserici de lemn care a ars; o şcoală, care datează de la 1868 şi e frecuentată de 30 băeţĭ.

Satul maĭ înainte a fost în partea de E., pe malul stîng al Zeletinuluĭ, unde se cunosc şi astăzĭ urme de construcţiĭ vechĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ.

Motoşeşti, *vechĭe numire* a *satuluĭ* Motoşeni, jud. Tecuciŭ.

Mototoleşti, *cătun,* pendinte de com. Bordeiul-Verde, pl. Balta, jud. Brăila, spre E. şi la 5 kil. de comună.

Are o populaţie de 24 familiĭ, saŭ 109 suflete.

Vite sunt: 54 caĭ, 6 taurĭ, 109 boĭ, 70 vacĭ, 23 rimătorĭ, 37 viţeĭ şi 267 oĭ.

Motroşoaia, *vale,* jud. şi plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s.; udă căt. Nistoreşti; are direcţia de la E. spre V. şi se varsă în rîul Prahova; curge numaĭ în timpurĭ ploioase.

Motrul, *com. rur., sat* şi *mănăstire,* jud. Mehedinţi. Vezĭ Gura-Motruluĭ.

Motrul, *rîŭ,* izvoreşte din munţiĭ; Frumosul, Turcineasa şi Boul, dintre judeţele Mehedinţi şi Gorj. Primeşte maĭ multe pîraie, intră pe la locul numit Gura Cheiĭ în satul Motrul-Mare şi se uneşte la Poiana cu Motrişorul (Motrul-Sec) ce este format şi el din 2 pîraie: Capra şi Dobra. De la Poiana îşĭ continuă cursul, trecînd prin com. Orzeşti şi satele Văeni şi Padeşul. La satul Apa-Neagră primeşte rîurile Bueba şi Brebina unite. De aci trece prin comunele: Negoeşti, Glogova, Cătunele, Ploştina, Corcova, Strehaia şi se varsă în Jiul, în jud. Dolj, la com. rur. Gura-Motruluĭ, după ce a primit maĭ mulţĭ afluenţĭ ca: Iupca, Coşustea, Huşniţa, etc.

Motrul-de-Jos, *plasă,* jud Mehedinţi, situată în partea de E. a judeţuluĭ. Se mărgineşte la N. cu plasa Văilor şi jud. Gorj; la E., cu jud. Dolj şi Gorj; la S., cu plasa Dumbrava; iar la V., cu plăşile Ocolul-d.-j. şi Motrul-d.-s.

Este formată din 21 comune:

1. *Bîltanele,* cu cătunul Bîltanele.
2. *Bresniţa,* cu cătunele: Bresniţa, Higiul şi Pîrlita.
3. *Butoeşti,* cu căt. Butoeşti.
4. *Cîrceni,* cu căt. Cîrceni.
5. *Cernaia,* cu cătunele: Cernaia, Vlădăseşti şi Vieşi.
6. *Cosovăţul,* cu cătunele: Cosovăţul, Deleni şi Tîrsa.
7. *Greci,* cu cătunele: Greci, Creţeşti şi Duţeşti.
8. *Grozeşti,* cu căt. Grozeşti.
9. *Gura-Motruluĭ,* cu cătunele: Gura-Motruluĭ, Argineşti, Buiceşti, Jugastrul şi Racoviţa.
10. *Jirovul,* cu cătunele: Jirovul, Coici, Mărul-Roşu, Puşcaşul şi Valea-Udrişteĭ.
11. *Menţi-din-Dos,* cu căt. Menţi-din-Dos.
12. *Menţi-din-Faţă,* cu cătunele: Menţi-din-Faţă, Bădeşti şi Robeşti.
13. *Miluta,* cu căt. Miluta.
14. *Pluta,* cu cătunele: Pluta, Ţînţarul şi Buiceşti.
15. *Rocşoreni,* cu cătunele: Rocşoreni şi Varadia.
16. *Sălătrucul,* cu cătunele: Sălătrucul, Blidarul şi Vărgatul.
17. *Socoleşti,* cu cătunul Socoleşti.
18. *Stîngăceaua,* cu cătunele: Stîngăceaua-d.-j., Stîngăceaua d.-s., Bîrlogeni, Cearîngani, Podul-Motruluĭ şi Insurăţeĭ.
19. *Strehaia,* cu cătunele: Strehaia, Ciochinţul, Comanda, Slătiniciul-Mare, Slătiniciul-Mic şi Stănceşti.
20. *Suşiţa,* cu căt. Suşiţa.
21. *Voloiacul,* cu cătunele: Voloiacul, Lacul şi Valea-Bună.

Reşedinţa sub-prefectureĭ şi a judecătorieĭ este în comuna rurală Strehaia.

Are: 20 şcolĭ primare, conduse de 19 învăţătorĭ şi 3 învăţătoare; 44 bisericĭ şi 2 mănăstirĭ: Strehaia şi Gura-Motruluĭ.

Suprafaţa pl. este de 77739 hect., acoperite cu locurĭ de muncă, viĭ, pometurĭ, pădurĭ, sate, etc.

Statul posedă în această pl. 4 moşiĭ, avînd un venit anual de 68011 leĭ.

Este udată de rîurile Motrul şi Huşniţa.

Prin plasă trece calea ferată Vîrciorova-Bucureşti, avînd 2 staţiĭ: Gara-Strehaia şi Butoeşti, precum şi şoseaua naţională ce merge paralel cu calea ferată.

Locurĭ istorice în pl. sunt: Mănăstirea-Strehaia, Gura-Motruluĭ, Comanda, Menţi-din-Dos şi Straja.

Motrul-de-Sus, *plasă,* jud. Mehedinţi. Se mărgineşte la E. cu pl. Văilor şi pl. Motrul-d.-j.; la S., cu pl. Ocolul-d.-j. şi Ocolul-d.-s.; la V., cu pl. Ocolul-d.-s. şi plaiul Cerna; iar la N., cu plaiul Cloşani.

Se compune din 21 comune:

1. *Broşteni,* cu cătunele: Broşteni, Boaca, Conduleşti, Găleata, Orbeni şi Căpăţineşti.
2. *Cătunele,* cu cătunele: Cătunul-d.-s., Cătunul-d.-j., Stăicul, Valea-Perilor şi Valea-Caselor.
3. *Căzăneşti,* cu cătunele: Căzăneşti, Jigniţa şi Roşia.
4. *Ciovîrnăşani,* cu cătunele: Ciovîrnăşani, Cocorova, Ilovul, Ludul şi Suharul.
5. *Corcova,* cu căt.: Corcova, Cordunul, Pîrvuleşti şi Stejarul.
6. *Crăgueşti,* cu cătunele: Crăgueşti şi Prejneni.
7. *Ercea,* cu cătunele: Ercea şi Poiana.
8. *Floreşti,* cu cătunele: Floreşti-d.-j., Floreşti-d.-s., Băşîci, Călieni, Copăcioasa, Gărdoaia şi Moşneni.
9. *Gîrbovăţul,* cu cătunul Gîrbovăţul.
10. *Gîrbovăţul-Stricani,* cu cătunele: Gîrbovăţul şi Stricani.
11. *Govodarva,* cu cătunele: Govodarva şi Valea-Rea.
12. *Imoasa,* cu căt.: Imoasa şi Berdeşti.
13. *Lupoaia,* cu cătunele: Lupoaia, Rîpa şi Valea-Mănăstireĭ.
14. *Lupşa,* cu cătunele: Lupşa-d.-j., Lupşa-d.-s., Siliştea şi Izvorul.

15. *Peştenuţa,* cu cătunele: Peştenuţa şi Stroeşti.

16. *Ploştina,* cu cătunele: Ploştina, Cireşul, Merişul şi Porceşti.

17. *Samarineşti,* cu cătunele: Samarineşti, Valea-Bisericeĭ şi Valea-Poeneĭ.

18. *Severineşti,* cu cătunele: Severineşti, Valea-Alunuluĭ şi Cîrneşti.

19. *Siseşti-de-Jos,* cu cătunele: Siseşti-d.-j., Căiniceni, Cărămidari şi Noapteşa.

20. *Siseşti-de-Sus,* cu cătunul Siseşti-d.-s.

21. *Zegujani,* cu cătunele: Zegujani, Peşteana, Stroeşti şi Gărdoaia.

Reşedinţa subprefectureĭ e în com. rur. Broşteni. Jumătate din plasă ţine de judecătoria ocoluluĭ Baia-de-Aramă, iar jumătate de judecătoriile ocoluluĭ Strehaia şi Turnul-Severin.

Are 51 biserici şi 15 scolĭ.

Statul posedă în această plasă 2 moşiĭ, aducînd un venit anual de 18000 leĭ.

Motrul-Mare, *sat,* cu 143 case, în plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, reşedinţa com. rur. Cloşani.

Motrul-Sec, *sat,* cu 102 case, în plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi; formează com. Cloşani cu satul Motrul-Mare.

Motruluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Filiaşi, prin care trece hotarul de V. către jud. Mehedinţi.

Motruna, (Siliştea), *cătun,* al comuneĭ Cătina, judeţul Buzăŭ, cu 350 locuitori şi 89 case.

Motruna, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina; începe din localitate şi se scurge în pîrîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Moţăeni, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, spre N. şi peste gîrlă de băile Pucioasa, situată parte pe văĭ, parte pe dealurĭ şi cea maĭ mare parte pe cîmpie, pe malul drept al Ialomiţeĭ, la 25 kil. de Tîrgovişte.

In raionul comuneĭ se află Dealul-Hireţeĭ, Valea-Serejiĭ şi valea Cicioara. Prin apropiere de comună curge în afară de rîul Ialomiţa, pîrîul Ialomicioara, afluent al Ialomiţeĭ.

Se compune din patru cătune: Moţăeni, Berevoeşti, Ialomicioara şi Fieni, cu o populaţie de 2000 locuitorĭ.

Are: două bisericĭ; două şcolĭ; treĭ morĭ de apă.

Locuitoriĭ posedă multe vite: boĭ, vacĭ, caĭ, capre şi oĭ.

Se învecineşte la E. cu com. Bela şi Şerbăneşti; la S., cu Podurile. De Bela şi Şerbăneşti se desparte prin dealurĭ, pădure şi rîul Ialomiţa; de Cucuteni, prin dealurĭ şi prin Ialomicioara; de Ţîţa şi Runcul, prin o cîmpie şi de Poduri prin rîul Ialomiţa, unindu-se cu Podurile şi Ţîţa prin şoseaua naţională Tîrgovişte-Transilvania, iar cu Cucuteni, Şerbăneşti, Bela şi Runcul, prin şosele comunale.

Moţăţeiuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* judeţul Dolj, plasa Cîmpul, pe care este aşezată com. Dobridorul; se uneşte cu vălceaua Coţobăţul şi împreună poartă în comuna Moţăţei, numele de Vălceaua-Moţăţeiuluĭ.

Moţăţei, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 61 kil. de Craiova şi la 28 kil. de urbea Calafat.

Situată pe loc şes şi pe o vale umbrită de două dealurĭ, se învecineşte la N. cu comunele Caraula, Rudari şi Galicea; la S., cu comunele Fîntina-Banuluĭ, Hunia şi Maglavitul; la V., cu com. Dobridorul şi la E., cu com. Băileşti.

Terenul comuneĭ este şes; se găsesc cîte-va movile vechĭ, făcute din pămînt.

Este udată de pîrîul Moţăţeiul, care curge prin centrul comuneĭ, printr'un canal făcut anume. Izvoreşte din comuna Dobridorul, trece prin centrul comuneĭ şi se îndreptează spre comuna Băileşti, curge pănă la un punct oare-care cînd se pierde, apoĭ apare în comuna Băileşti şi se-varsă în balta din această comună.

Pe acest pîrîŭ se află 4 podeţe, din carĭ unul în dreptul şoseleĭ judeţene.

La început comuna s'a numit Bălăceni şi se zice că a fost jefuită de Turcĭ. Cătunul de reşedinţă este Moţăţei. Intre aniĭ 1875—76 cuprindea căt. Dobridorul, azĭ comună a parte.

Are o populaţie de 966 familiĭ, saŭ 3799 suflete; o biserică cu hramul Sf. Niculae, de zid, fondată la anul 1802, terminată la 1804 şi reedificată la anul 1848 de către locuitoriĭ comuneĭ, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; două şcolĭ, una de băeţĭ şi a doua de fete, frecuentate de 147 băeţĭ şi 35 fete; 11 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 587 împămînteniţĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 20000 pog. pămînt arabil, din carĭ 20 pog. sunt izlaz.

Moşia de pe teritoriul comuneĭ se numeşte Moţăţei.

Viile în întindere de 300 hect., aparţin proprietarilor moşiilor.

Morĭ de aburĭ se găsesc pe proprietatea particularilor.

Meseriaşĭ sunt: 4 fierarĭ şi 4 cizmarĭ.

Se găsesc stîne la care se adună oile din satele vecine.

In comună se țin trei bîlciurĭ pe an, pe marginea de N. a comuneĭ, pe proprietatea d-luĭ Vălimărescu.

Prin marginea comuneĭ trece calea ferată, la o depărtare de 5 kil., unde se află și o stație de drum-de-fier.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 10850,97 leĭ și la cheltuelĭ, de 10809,07 leĭ.

Vite: 500 vite marĭ cornute, 170 oĭ, 56 caĭ, 42 porcĭ.

Comunicația se face prin șosele comunale, care pun com. în legătură: la S., cu șoseaua județeană Craiova-Calafat; la N.-V. cu Dobridorul, iar la S.-V. cu Hunia.

In timpul războiuluĭ Romino-Ruso-Turc, în lunile Iunie și Iulie 1877, aŭ fost stabilite aci regimentele al 10-lea și al 12-lea de dorobanțĭ, bateriile a 2-a și a 4-a din regimentul al 3 lea de artilerie.

Moțăței, *sat*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Moțățeĭ, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Moțățeĭ.

Moțca, *sat*, pe moșia și în com. Cristești, jud. Suceava, așezat pe dealurile: Moțca, Surda și Coasta-Uneĭ, și e străbătut de pîraiele Moțca, Albia, Ienache și Răzima.

Are: o populație de 360 familiĭ, saŭ 1470 suflete, din carĭ 282 contribuabilĭ, locuind în 325 case; o școală mixtă, frecuentată de 30 elevĭ; o biserică de lemn, zidită la 1776 de Sofronie și Elisaveta, de fel din Muncel, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă; 2 băcăniĭ și un debit de tutun.

Vatra satuluĭ ocupă 83 fălcĭ și 46 prăjinĭ.

Improprietărițĭ în 1864 sunt 69 pălmașĭ și 94 codașĭ, stăpănind 306 fălcĭ și 58 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Pășcani, 10 kil.; la Cristești, 2 ½ kil. și la Boureni, 3 kil.

Moțca era satul robilor luĭ Mihaiŭ Sturdza și de aci vine că și astăzĭ sunt mulțĭ Țiganĭ în sat.

Moțca, *pădure*, de diferite esențe, lîngă satul cu acelașĭ nume, jud. Suceava.

Moțca, *pîrîŭ*, format din văile Ienache, Piscul-Babeĭ și Tănase, jud. Suceava; udă satul cu același nume, străbate șoseaua națională care are aci un pod de lemn și, după un curs de 4 kil., în care s'a mărit cu Pîrîul-luĭ-Ienache, 1940 m., și Răzima, 735 m., se pierde în Șesul-Teișuluĭ, în rîul Moldova.

Moțoc (Dealul-luĭ-), *deal*, în jud. Suceava, satul Brusturi, între pîraiele Brustura și Pîrîuțul, proprietatea răzeșilor de baștină Moțocĭ.

Moțocul, saŭ **Valea-luĭ-Moțoc**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., al com. Pâncești, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Dienețul, la 4 kil. de satul Pâncești.

Are 14 familiĭ, saŭ 42 suflete.

Loc. posedă: 7 caĭ, 44 vite marĭ cornute, 21 porcĭ și 7 capre.

Moțocul, *pădure*, la N. com. Poiana, jud. Tecuciŭ, situată între drumul ce duce la Plosculeni și cel ce vine din Buciumeni și se întinde până în Valea-Runculuĭ.

Moțocul, *pîrîŭ*. Vezĭ Valea-Caselor, pîrîŭ, com. Poenești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Moțoești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, situat în partea de E. a com. Are o populațiune de 100 locuitorĭ, și o biserică.

Movila, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Herța, formată din satele: Baranca, Herțușca, Mahala, Movila, Poiana și Slobozia, cu reședința primărieĭ în Movila.

Are o populație de 580 familiĭ, saŭ 2900 suflete; 2 bisericĭ, cu 3 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ; 622 hect., 29 ariĭ pămînt sătesc; 3441 hect., 56 ariĭ cîmp și 800 hect., 60 ariĭ pădure, proprietăresc; 4 iazurĭ și 12 pog. vie.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 4153, banĭ 10 și la cheltuelĭ de leĭ 4040, banĭ 21.

Vite: 79 caĭ, 453 vite marĭ cornute, 440 porcĭ, 2 capre și 526 oĭ.

Sunt 226 stupĭ cu albine.

Movila, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, căt. com. Cazaci.

Movila, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Movila, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Are o populație de 120 familiĭ saŭ 600 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea-MaiceĭDomnuluĭ, cu 1 cîntăreț și 1 pălămar, este mică de zid, făcută de bătrînul Iordache Herțanul.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 136 hect., 06 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ: 1075 hect., 58 ariĭ cîmp și 247 hect., 68 ariĭ pădure.

Sunt 3 iazurĭ, din carĭ unul numit al Herțanuluĭ.

Pîraiele principale ce trec pe moșie, sunt: Herțușca și Pujina.

Drum principal este acel ce

duce prin Orofteana la Darabani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Tîrnauca, Pilipăuţi, Molniţa şi Hreaţca.

Localitate însemnată este Movila-Herţuluĭ.

Familia Herţanul, este vechĭe în Moldova. In 1773, găsim în judecată pe Vasile Herţa cu Slugerul Constantin Jora; acest din urmă cumpărînd de la Domnie darea numită *Coniţa* de la ţinutul Cernăuţuluĭ, după stăruinţele urmate, rînduind pe Herţanul strîngător de banĭ la un ocol (plasă) şi acesta remîindu-ĭ dator cu banĭ, l'a chemat în judecată.

Movila, *sat,* făcînd parte din com. rur. Poenari-Vulpeşti, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la S. de Vulpeşti, între pădurea Păduroaica şi Valea-Nedeĭ. Spre E. trece calea ferată Bucureşti-Ploeşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 2785 hect., cu o populaţie de 203 locuitorĭ.

Moştenitoriĭ D. H. Vasile aŭ 2670 hect. şi locuitoriĭ 115 hect. Proprietariĭ cultivă 217 hect. (25 sterpe, 100 izlaz, 2325 pădure, 3 vie). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 5 hect., carĭ rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 119 şi al celor micĭ, de 15.

Movila, *deal* şi *movilă,* jud. Fălciŭ, făcînd hotar între comunele Covasna şi Costuleni, din jud. Iaşi.

Movila de pe acest deal este mare şi ridicată; din vîrful eĭ se vede la o mare depărtare pe şesul Jijieĭ şi al Prutuluĭ. Viile plantate pe acest deal produc un vin bun şi căutat.

Movila, *deal,* în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. d.-Sus-Mijlocul, situat lîngă satul Mărgineni; în urma unor săpăturĭ făcute în localitate s'aŭ găsit maĭ multe oseminte omeneştĭ.

Movila (Cochirleanca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Cochirleanca, proprietatea spitaluluĭ Gîrlaşul; are 1130 hect., mare parte arabile şi suhaturĭ.

Movila, *pădure,* de 2325 hect., în jud. Ilfov, pl. Znagovul.

Movila, *loc,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, situat la 600 m. de Gioseni, unde se zice că ar fi fost un cimitir catolic. Azĭ este transformat în holde roditoare.

Movila - Bortoasă, *movilă,* pe podişul dealuluĭ cu acelaşĭ nume, de pe moşia Dimăcheni, com. Dimăcheni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Este cea maĭ mare movilă din cîte se află pe această moşie.

Movila - Bortoasă, *movilă,* pe moşia Coţuşca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ. Se află spre V. de livada curţeĭ din sat, în apropiere de drum. Vîrful eĭ este prăbuşit din cauza săpătureĭ ce i s'a făcut de către proprietarul moşieĭ.

Movila-Bortoasă, saŭ **Movila-Săpată,** *movilă,* în jud. Suceava, la hotarul moşieĭ Sasca, din spre Mălini, aproape de şoseaua Cornul-Lunceĭ şi de Hanul-luĭ-Istrate.

Movila-Cetăuţia, *movilă,* pe teritoriul satuluĭ Bozia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, spre S. şi la 3 kil. de sat, situată pe prelungirea dealuluĭ Nucul. Este înconjurată cu şanţ împrejur, pentru care locuitoriĭ o numesc Cetăţuia. Legenda spune că ar fi făcută de Turcĭ.

Movila-Comoareĭ, *movilă* mare şi cu multe semne de săpăturĭ pe ea, în pădurea de pe moşia Herţuşca, com. Movila, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Movila-Condreĭ, *movilă,* pe moşia Suharăul, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Este cea maĭ mare dintre cele 3 movile ce se află nu departe de sat; are la bază o circumferinţă de 102 m. 58 c. m. Se zice că ar fi făcută de către un boer mare numit Condrea ce era între veliţiĭ boerĭ şi consilier domnesc sub Ştefan Bogdan-Vodă, în 1520 (7028), Iulie 28.

Movila-Cruceĭ, *movilă,* pe moşia Coţuşca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, din sus de sat, pe podişul dealuluĭ.

Movila-de-la-Budu, *movilă,* în jud. Fălciŭ, pl. Prutul, com. Stănileşti, pe Dealul-Buduluĭ, spre V. de satul Stănileşti.

Movila-de-la-Iada, *movilă,* pe teritoriul com. Stănileşti, jud. Fălciŭ. Vezĭ istoricul satuluĭ Stănileşti.

Movila-de-Piatră, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Tocsof şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Rîmnicul-d.-s.; prin el trece hotarul dintre comunele Beidant şi Tocsof; este de natură pie-

troasă, de unde şi numele luĭ; are 201 m. înălţime, dominînd asupra văilor Sari-Ghiol-Dere şi Rîmnicul-Dere, asupra satelor Sari-Ghiol şi Rîmnicul, precum şi asupra drumuluĭ comunal ce le uneşte.

Movila-Giurchea, *movilă,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., comunele Rîpile şi Brătila, situată pe şesul Belciul, unde se zice că ar fi fost maĭ înainte o cetate făcută de nişte străinĭ. Acel loc astă-zĭ se numeşte Cetăţuia şi este înconjurat de toate părţile cu şanţurĭ.

Movila-Herţuluĭ, *movilă,* pe moşia Movila, com. cu acelaşĭ nume, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ. In urma unor săpăturĭ ce s'a făcut pe această movilă în 1865, s'a găsit, la o mică adîncime, o sabie în lungime de 1 m. 274; şi de o vechime mare.

Movila-Lată, *movilă,* în partea de N. a satuluĭ Santa-Maria, com. Ringhileşti, jud. Botoşani.

Această movilă, situată pe un deal inalt, este un punct însemnat de observaţie. Legenda spune că e făcută de Tătarĭ; lîngă movilă sunt două movilĭ maĭ micĭ, iar în partea de E. se văd urmele a două şanţurĭ.

Movila-luĭ-Burcel, *movilă,* ce se înalţă la coasta despre V. a dealuluĭ, ce se lănţueşte de la N. la S., pe teritoriul com. Miclești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Pe valea din marginea dealuluĭ curge pîrîul Vasluețul şi paralel, trece şoseaua naţională Vasluiŭ-Iaşi.

Despre această movilă se povesteşte în localitate următoarea legendă: Eraŭ 2 fraţĭ, unul bogat şi altul sărac. Cel bogat nu se îndura să dea celuĭ sărac plugul ca să are, de cît numaĭ Dumineca şi serbătoarea; aşa într-o Duminecă voind să are, s'a suit pe vîrful movileĭ şi a strigat la frate-săŭ să-ĭ trimată plugul cu boĭ. Din întîmplare, trecînd pe acolo Ştefan-Vodă şi auzindu-l, l'a chemat la sine şi l'a întrebat că de ce ară serbătoarea; el spunînd pricina Domnuluĭ, acesta a poruncit să ia plugul de la cel bogat şi să-l dea celuĭ sărac.

Movila-luĭ-Dumitru, *movilă,* în partea de S.-E. a com. Găgeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, în hotarul com. Bozia. Legenda spune că această movilă a fost făcută de oşteniĭ moldovenĭ aĭ luĭ Dumitru, o căpetenie a lor, care era însărcinat de Vodă, pentru a sta de pază, ca să observe şi să dee de ştire, cînd vor veni Tătariĭ prin împrejurimile localităţeĭ.

Movila-luĭ-Niţă, *movilă,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul, în spre căt. Vameşul.

Movila-Mare, *movilă,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Coşula, com. Şendriceni, pe podiş, aproape de calea judeţeană, şi pe moşia Şendriceni-d.-s.

Movila-Mare, *movilă,* aproape de Rădiul, pe moşia Trestiana, com. Broscăuţi, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ; este de formă mare şi veche.

Movila-Mare, *movilă,* spre N. de satul Broscăuţi, com. Broscăuţi, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. A fost maĭ înainte deschisă, pentru care s'a numit şi Bortoasa. Are 134 m. în periferie la bază şi 6 m. înălţime. Se zice că movila a fost cu mult maĭ înaltă şi că servea ca punct de strejuire, în timpurile de năvălirĭ duşmane.

Movila-Mare, *movilă,* pe moşia Verpole, com. Grămeşti, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. Pe vîrful eĭ se află înfiptă o cruce mare şi frumoasă de peatră, pusă de către un comandant al trupelor ruseştĭ în 1849, în amintirea trecereĭ armateĭ pe aicĭ, cu prilejul războiuluĭ dintre Ungurĭ şi Austriacĭ.

Movila-Mare, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Poturul; se desface din dealul Maadem-Bair; se întinde spre V., într'o direcţie de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi de S. a com.; e presărat cu movile naturale, din care una, înaltă de 116 m., domină satele Sari-Iurt şi Potur; e acoperit cu verdeaţă.

Movila-Mare, *movilă* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa, aşezată pe o prelungire răsăriteană a dealuluĭ Sevastin, în partea de N. a plăşeĭ şi cea de E. a comuneĭ la 3 kil. spre N.-V. de sat; are o înălţime de 82 m., punct trigonometric şi strategic de rangul I-iŭ, dominînd satul Luncaviţa, gîrla Ciulneţul şi drumul judeţean Măcin-Isaccea; este acoperită cu verdeaţă; este artificială şi a servit Turcilor de cordon (fort).

Movila-Măneştilor, *movilă,* jud. Bacăŭ, pl Tazlăul-d.-j., com. Brătila, situată pe şesul Măneşti. Se zice că ar fi fost făcută de un vechiŭ Domnitor spre a servi de apărătoare la hotare. Aicĭ s'aŭ găsit o mulţime de săgeţĭ, arcurĭ, etc. Sub movilă se află

o peșteră, făcută o dată cu movila, în care însă n'a putut intra nimenĭ. Maĭ de mult s'ar fi săpat o groapă spre a se putea scoborî intr'însa, groapă care se vede și până astă-zĭ.

Movila-Mireseĭ (Mototolea), *com. rur.*, jud. Brăila, pl. Ianca, situată pe loc șes, la V. de lacul sărat Seaca.

Suprafața com. e de 2288 hect., cu o populație de 1029 suflete, din carĭ 161 contrib.

Sunt 353 loc. împroprietărițĭ din 1878; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 13.

Are: o biserică, cu hramul Dumineca sfinților, zidită de locuitorĭ la 1889, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 2 școale, una de băețĭ, înființată la 1884, frecuentată de 80 elevĭ, și a doua de fete, înființată tot la 1884 și frecuentată de 16 fete; 1 moară de vînt; 1 brutărie, 10 cîrciumĭ.

In com. sunt 6 strade și o piață.

Vite: 606 boĭ, 421 vacĭ, 15 taurĭ, 181 vițeĭ, 526 caĭ, 2 măgarĭ, 1603 oĭ, 294 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5590 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4755 leĭ.

Drumurĭ: la Scorțarul-Noŭ spre N. (12 kil.); la căt. Deșirați, spre N.-V. (12 kil.); la Sutești, spre V. (14 kil.); la Ianca, spre S.-V., prin Golășei, (14 kil.); la gara Muftiul, spre E.; la Urleasca, spre S., traversînd calea ferată Brăila-București, pe la cant. 125 (10 kil.) la Scorțarul-Vechiŭ, spre E., prin căt. Comăneasca (12 kil.); la Roman, spre N.-E. (10 kil.); la Brăila, spre E. (30 kil.).

Comuna e înființată la 1878 prin împroprietărirea însurăței-ilor. In acest loc maĭ înainte se aflaŭ tîrlele Mototolea.

Movila-Mireseĭ, *sat,* jud. Brăila, pe țărmul de V. al laculuĭ Iazul, la 30 kil. de orașul Brăila, înființată la 1879, cu ocazia împroprietăririĭ, pe locul unde se afla tîrla Mototolești.

Are o populație de 242 familiĭ, saŭ 1030 suflete, locuind în 190 case; o biserică, clădită de locuitorĭ la 1890, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; 2 școale, una de băețĭ, înființată la 1893, frecuentată de 63 elevĭ, și a doua de fete, înființată la 1836, frecuentată de 15 eleve; 1 moară de vînt.

Suprafața satuluĭ e de 220 hectare.

Vite sunt: 530 caĭ, 2 asinĭ, 1300 v. cornute, 1600 oĭ și 284 rîmătorĭ. Sunt 30 stupĭ cu albine.

Partea de E. a satuluĭ de pe malul laculuĭ Iazul, se numește Mototolești.

Movila-Pescaruluĭ, *deal,* în partea de V. a com. Pogănești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, pe a căruĭ coastă de E. se află așezat satul Pogănești; se prelungește de la N. la S., formînd culmea șesuluĭ Prutul, până la locul numit Gura-Văeĭ, unde este curmat de o vale.

Movila-Roșie, *movilă,* pe teritoriul com. Șuletea, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, despre care se zice că ar fi ridicată de Ștefan-cel-Mare. Spre S.-E. de această movilă este loc deschis.

Movila-Ruptă, *com. rur.*, în partea de N. a pl. Ștefănești, jud. Botoșani, în dreapta și de-a lungul Prutuluĭ. E formată din satele: Lehnești, Maghistan, Lehnești-Razășĭ, Lehnești-Rîșca, Movila-Ruptă (Damachi), Ripiceni, Sărata (Jovîrteni) și Zahareni (Caraiman).

Teritoriul com. e format din dealurĭ, carĭ se ridică cîte puțin de la Prut spre V. Șesul Prutuluĭ are 90 metri deasupra niveluluĭ Măriĭ Negre, iar dealurile cele maĭ înalte din com. nu trec peste 150 m. deasupra niveluluĭ Măriĭ.

Centrul com. se găsește la 10 kil. de tîrgul Ștefănești.

Are o suprafață de 6902 hect. și o populație de 624 familiĭ, saŭ 2733 suflete.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Pe malul Prutuluĭ și în albia sa se văd stîncĭ de pietre calcaroase de unde se și scoate și se fabrică var; sunt 2 carieri însemnate: la Damachi și Lehnești - Maghistan carĭ produc aproximativ 280000 kilogr. var pe an.

Intinderea locurilor cultivate e de 4869 hect. fînețe, 859 hect. imaș, 685 hect. pădure, parte de stejar, parte de salcie de Prut.

Are 4 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ și 7 cîntărețĭ; 2 școlĭ mixte, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 94 elevĭ și 10 eleve; 9 cîrciumĭ; 8 iazurĭ; 5 morĭ de apă pe Prut și 1 pe iaz.

In comună sunt 11 comercianți și 9 meseriașĭ.

Vite sunt: 1060 boi și vacĭ, 250 caĭ, 3800 oĭ și 240 porcĭ. Loc. posedă 70 stupĭ cu albine.

Comuna e străbătută de drumul mare Ștefănești - Rădăuți (Dorohoiŭ).

Budgetul com. e la veniturĭ de 6000 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 6450 leĭ.

Movila-Săpată, *movilă,* situată la N. pe teritoriul com. Crăciuneĭ-d.-s., pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe cîmpia numită Burdeanca. Legenda spune că aicĭ, Batalionul sacru, comandat de însușĭ

Ipsilante, în fuga luĭ către Drăgăşani, ar fi avut o luptă cu Turciĭ.

Movila-Şapte-Frasinĭ, *movilă*, situată pe deal între com.: Micleşti, din jud. Vasluiŭ şi Gugeşti, din jud. Fălciŭ, pl. Crasna, servind şi de hotar între moşiile: Micleşti, Popeşti şi Gugea.

Movila-Turculuĭ, saŭ **Monete**, *moşie* particulară, de 400 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Tuluceşti, pl. Siretul.

Movila-Turculuĭ, *ridicătură de pămînt* artificială, pe teritoriul satuluĭ Andrieşeni, com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iaşi, care datează din timpurĭ foarte vechĭ. Se maĭ află încă două movile artificiale pe teritoriul acesteĭ comune, însă nu aŭ niciĭ o numire.

Movila-Vămeĭ, *cătun*, pendinte de com. Osman, pl. Balta, jud. Brăila, cu o populaţie de 37 sufl.

Movila-Verde, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Beidant, prelungire de S.-E. a dealuluĭ Solugean; brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi de E. a com.; satul Beidant e aşezat la poalele luĭ de V.; e dominat de o movilă înaltă de 100 m. şi acoperită cu verdeaţă; e tăiată de drumurile comunale Beidant-Hamangi şi Ciamurli-de-sus — Ivan-Ceşme.

Movila-Vîrcoliciĭ, *punct ridicat geodesic*, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, pe deal şi lîngă drumul Brăileĭ.

Movile (La-), *loc* izolat, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, la marginea com. Iepureni. Aicĭ se văd patru movilĭ, carĭ, spune legenda, sunt ridicate în urma unor războaie, pe la 1711, din ordinul Vorniculuĭ Lupu Costachi, care se retrăsese la mănăstirea Bursuci şi de aicĭ se apăra contra Tătarilor, carĭ prădaŭ aceste locurĭ.

Movile (La-), *deal*, jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Strunga, spre N.-V. de satul Movileni. Pe acest deal sunt 4 movile înalte făcute din timpurĭ vechĭ.

Movile (Patru-), *movile*, aproape una de alta, pe teritoriul moşieĭ Vameşul, com. Piscul, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, la hotarul moşieĭ Hanul-Conachi.

Movileanca, *cătun*, al com. Amarul, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ şi 4 case.

Movileanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Răduleşti-Resimnicea, pl. Moştiştea, jud. Ilfov, situat la N. de Filitis şi servind de hotar între jud. Ilfov şi Prahova.

Se întinde pe o suprafaţă de 225 hect., cu o populaţie de 80 locuitorĭ.

D-l G. Z. Nicolaŭ are 180 hect. şi locuitoriĭ 45 hect. Proprietarul cultivă 112 hect. (3 hect. sterpe, 62 hect. izlaz, 3 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 97 şi al celor micĭ de 87.

Movileanca, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Movileanca. Are 400 hect., cea maĭ mare parte arabile, apoĭ puţină fîneaţă şi izlaz. Prin dotă s'a despărţit în 3 părţĭ egale: Movileanca-Cărbunescu, Movileanca-Dănescu şi Movileanca-Pălteneanu.

Movileanca, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, pl. Bîrlad, com. Movileni.

Movilele, *un şir de ridicăturĭ de pămînt* aflate pe culmea dealuluĭ ce se prelungeşte între satele Hriţeni, din com. Manoleasa, şi Volovăţul-Stroici, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ. Ele sunt de felurite mărimĭ, şi se zice că ar fi rămase din timpul unuĭ războiŭ.

Movilele, *două movile*, ridicate pe culmea unuĭ deal de pe moşia Mileanca, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ; sunt destul de marĭ şi de formă regulată.

Movilele - Breazuluĭ, *movile*, spre N. de satul Dersca, com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, una pe vîrf şi alta pe coasta de E. a dealuluĭ, înalte de $3^{1}/_{2}$ m., şi ambele prăbuşite la vîrf.

Movilele-Catreĭ, *movile*, în număr de 3, pe moşia Cordăreni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ. Una se află spre S. de Satul-Mănăstireĭ, avînd 40 m. circumferinţa la bază, iar 2 spre V., către marginea Rădiuluĭ, avînd fie-care 21 m. la bază.

Movilele - Inşirate, *şir de 10 movile*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea, situate în partea de N. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a com.; începe cu Vizir-Tepe, şi într'o direcţie de S.-E. se termină la poalele Dealuluĭ-Nicoliţeluluĭ; sunt artificiale, făcute de locuitorĭ, sub Turcĭ.

Movilele-Inşirate, *şir de 8 movile*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, în partea de V. a eĭ, şi pe teritoriul com. rur. Luncaviţa,

spre V. de sat, pe la poalele dealurilor; începe cu Movila-Mare; sunt artificiale.

Movilele-Marĭ, *movile*, aproape una de alta, pe deal, spre V. de satul Pîrîul-Negru, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ; lîngă una din aceste movile se află maĭ multe moviliţe micĭ; legenda spune că ele sunt făcute din timpurile războaelor cu Turciĭ şi Tătariĭ.

Movilele-Rugineştilor, *movile*, în număr de 3, în jud. Putna, care, după cum zice legenda, ar fi din timpul luĭ Vlad-Ţepeş.

Movileni, *com. rur.*, în partea de V. a plăşeĭ Copoul, jud. Iaşi, situată pe dealurile dintre rîul Jijia şi Bahluiul, formată din satele: Movileni, Larga, Romîneşti şi Potîngeni. Are o întindere de 6200 hect. şi o populaţie de 411 familiĭ, saŭ 1900 suflete

Pe marginea de S. a acesteĭ com. trece calea ferată Iaşi-Podul-Iloaeĭ, precum şi şoseaua naţională. Marginea despre N. este udată de rîul Jijieĭ, iar cea despre S. de rîul Bahluiul.

Are 4 biserićĭ, deservite de 3 preoţĭ, 5 cîntăreţĭ şi 3 eclesiarcĭ; 2 şcolĭ, conduse de 2 învăţătorĭ şi frecuentate de 66 elevĭ; 2 morĭ de aburĭ şi 2 de apă.

Budgetul com. e de 8546 leĭ, 71 banĭ, la veniturĭ şi 8468 leĭ 37 banĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 2038 vite marĭ cornute, 2350 oĭ, 165 caĭ şi 281 rîmătorĭ.

Movileni, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Bîrladul, compusă din 2 cătune: Movileni-d.-j. şi Movileni-d.-s., situată pe malul stîng al Siretuluĭ, la 15 kil. de capitala judeţuluĭ, spre V.

Are o populaţie de 314 suflete; 2 biserićĭ: una în Movileni-d.-s. şi a doua în Movileni-d.-j., deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, care datează din 1866, frecuentată de 55 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ.

Locuitorĭ împroprietărіţĭ din 1864 sunt 183, iar din 1879 sunt 30.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ şi la cheltuelĭ de 3139 leĭ, 35 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 150 pluguri de fier, 5 de lemn, 4 cazane de fabricat rachiŭ; 512 boĭ, 235 vacĭ, 63 caĭ, 98 iepe, 95 mînzaţĭ, 65 mînzate, 127 viţeĭ, 3 taurĭ, 2 armăsarĭ, 1149 oĭ, 83 berbecĭ şi 180 porcĭ; 150 stupĭ cu albine.

Suprafaţa întregeĭ com. este de 2506 hect.

Intinderea viilor este de 45 hect. şi 55 ariĭ.

La 1875, com. ţinea de Cozmeşti, unde era şi reşedinţa.

Este străbătută de o şosea ce trece prin mijlocul Movilenilor-d.-s., avînd o întindere de 6 kil. şi 200 m., în direcţia N.-S. Aceasta are maĭ multe ramificaţiĭ în interiorul com. şi în diferite sate lăturaşe, la N. şi S

Se mărgineşte la N. cu com. Cozmeşti, despărţită printr'un drum; la S., cu com. Umbrăreşti; la V., cu rîul Siretul în toată întregimea com. şi la E., cu com. Barcea, de care se desparte prin Valea-Adîncă.

Movileni, *sat*, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Fileşti. Are 28 familiĭ, saŭ 114 suflete; o biserică.

Movileni, *sat*, în centrul com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi. Maĭ înainte se numea Baş-Ceauş, după numele unuĭ proprietar. E situat pe valea dintre dealurile: Coşerile şi Movileni, printre care trece pîrîul Movileni, ce formează două iazurĭ marĭ.

Are o suprafaţă cam de 767 hect. şi o populaţie de 52 familiĭ, saŭ 252 suflete. Este reşedinţa com. Aicĭ se află: o biserică, zidită la 1804; o şcoală înfiinţată la 1871, frecuentată de 32 elevĭ, şi casele proprietăţeĭ.

In acest sat «La movile» (după cum scrie în «Letop.», tom. I, p. 151), a urmat războiŭ între Alexandru-Vodă şi Petru-Aron-Vodă la anul 6963 (1455), luna Maĭ, în care războiŭ, a învins Petru-Aron.

Movileni, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre N. de băile Strunga, şi la 7 kil. de ele. Este aşezat pe deal.

Are o populaţie de 112 familiĭ, saŭ 537 suflete, din carĭ 115 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Satul se maĭ numeşte şi Movileni-Răzăşi.

Spre N. de acest sat şi lîngă dînsul, se văd ridicate, pe punctul cel maĭ înalt al unuĭ deal, 4 movile marĭ de pămînt dispuse în forma unuĭ drept-unghiŭ.

Movileni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Ciumuleşti, aşezat pe coasta dealuluĭ Movileni. Are o populaţie de 35 familiĭ, saŭ 143 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ. Biserica şi şcoala din Negoteşti servesc şi acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 3 fălcĭ şi 10 prj.

Moşia, proprietatea d-luĭ Em. Morţun, are o întindere de 109 fălcĭ şi 60 prj., din carĭ 70 fălcĭ cultivabile, 20 fălcĭ pădure, 10 fălcĭ fînaţ şi restul neproductiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt

5 fruntaşĭ, 13 pălmaşĭ şi 2 codaşĭ, stăpînind 52 fălcĭ, 40 prj.

Un singur drum principal duce la Cămîrzani (1 ½ kil.).

Movileni, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Ciocani, spre V. de satul Ciocani. Are 141 locuitorĭ şi 40 case.

Movileni, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Iaşi, pl. Copoul-Turia, căt. Movileni, pe linia Iaşi-Dorohoiŭ, pusă în circulaţie la 1 Iulie 1896. Se află între staţiile Cucuteni (13 kil.) şi Larga (8.6 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului măriĭ a fost de 68.54. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 3811 leĭ, 85 banĭ.

Movileni, *deal,* jud. Suceava, d'asupra satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Movileni, *moşie,* particulară, de 572 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Fileşti.

Movileni, *moşie,* a statuluĭ, în judeţul Tecuciŭ, comuna Movileni. Inainte aparţinea mănăstireĭ Neamţu.

Movileni-de-Jos, *sat,* făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ, aşezat sub malul stîng al Siretuluĭ, şi în partea de S. a lunceĭ formate de acest rîŭ.

Are o populaţie de 288 suflete, locuind în 146 case; o biserică cu hramul S-ţii Voevozĭ; o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată de 33 copiĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Movileni-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ.

Aicĭ este reşedinţa comuneĭ.

Este situat pe deal, la 600 m. spre N. de Movileni-d.-j. De aci se deschide o privire frumoasă spre N.-V. Spre N. e Şesul-Furcenilor, iar spre V. lunca Siretuluĭ, pănă în jud. Putna.

Are o populaţie de 640 suflete, locuind în 169 case; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, zidită la 1862 de un călugăr grec şi care s'a reparat de două orĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Movileni-Răzăşi, *numire,* ce se maĭ dă *satuluĭ* Movileni, din jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga.

Moviliţa, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Şuşiţa, numită ast-fel de la movila lîngă care este situată. Pe malul pe care e situat satul Moviliţa, pămîntul este în mare parte argilos, iar în dosul viilor, este negru.

Distanţa com. de reşedinţa sub-prefectureĭ e de 4 kil., iar de capitala judeţuluĭ de 32 kil.

Se compune din cătunele: Cheţcani, Frecăţei, Moviliţa (unde e şi primăria comuneĭ), şi Trotuşanul, numit ast-fel de la fostul schit Trotuşanul, situat lîngă pîrîul Careona.

Are o populaţie de 527 familiĭ, saŭ 2008 suflete, din carĭ 363 contribuabilĭ, locuind în 480 case; treĭ bisericĭ: una parohială, cu hramul S-ţiĭ Impăraţĭ, a doua, filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ în căt. Moviliţa, a treia, tot filială, cu hramul Sf. Nicolae în căt. Trotuşani; o şcoală mixtă, frecuentată de 18 copiĭ; 3 cîrciumĭ.

Meseriaşĭ sunt: 2 fierarĭ, 1 rotar, 3 lemnarĭ, 2 morarĭ şi 13 fabricanţĭ de rachiŭ.

Vite: 384 boĭ, 243 vacĭ, 122 caĭ, 938 oĭ, 31 capre şi 446 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 288.

Viea se cultivă pe 365 hect.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5729 leĭ, 43 banĭ şi la cheltuelĭ, de 5484 leĭ, 17 banĭ.

Moviliţa, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, jud. Putna. Are două bisericĭ, una parohială cu hramul S-ţiĭ Impăraţĭ, şi a doua filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 18 copiĭ.

Moviliţa, *cătun,* al com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, cu 60 locuitorĭ şi 14 case.

Moviliţa, *cătun,* al com. Găvăneşti, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ şi 6 case.

Moviliţa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Dridul-Sărindarele, jud. Ilfov, pl. Mostiştea, situată la S. de Dridul, în nişte locurĭ smîrcoase, formate de Valea-Călugăreni.

Se întinde pe o sufrafaţă de 900 hect., cu o populaţie de 250 locuitorĭ.

Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 284 hect., rezervînd 30 hect. pentru izlaz. Locuitoriĭ aŭ 600 hect., din carĭ 15 izlaz.

Are o şcoală, frecuentată de 25 copiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 264 şi al celor micĭ, de 953.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Moviliţa, *movilă,* d'asupra dealuluĭ cu acelaşĭ nume, jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Scheia, avînd o grosime la bază de 180 m., şi o înălţime de 45 m. Are forma unuĭ con. Se zice că a fost mult maĭ înaltă, dar, din cauza arăturilor ce se fac pe dînsa, s'a micşorat. Este formată din pămînt şi pietre sfărîmate. Ar fi făcută, după legendă

de către Stefan cel-Mare, Domnul Moldoveĭ, cam în acelaşĭ timp, pe cînd s'a zidit biserica din Scheia; scopul pentru care a fost făcută era de a servi ca punct de observaţiune, pentru invaziunile Turcilor şi Tătarilor.

Din vîrful acesteĭ movile se poate vedea departe în toate direcţiunile.

Moviliţa, *deal,* ramificaţie a dealuluĭ Mogoşeşti, jud. Vasluiŭ; trece prin partea de S.-E. a com. Scheia şi, de la un loc, ia numirea de Dupăita, iar către marginea com., de Dealul-Faguluĭ, unde se zice că în vechime a fost un sat, numit Fagul.

Movrea, *munte,* judeţul Muşcel, plaiul Nucşoara. Vezĭ Galbina.

Mozăceni, *com. rur.,* pe apa Drîmbovnicul, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, la 19 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa sub-prefectureĭ, şi la 59 kil. de Piteşti. Se compune din 4 sate: Baba-Roaga, Dumbrăveni, Misci şi Mozăceni, cu o populaţie de 430 familiĭ, saŭ 1620 suflete, din carĭ 410 contribuabilĭ.

Are o biserică; o şcoală primară; un spital rural cu 30 paturĭ.

Vite sunt: 2100 boĭ şi vacĭ, 450 caĭ, 10 măgarĭ, 6510 oĭ, 50 capre şi 455 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5894 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 4155 leĭ.

Mozăceni, *com. rur.,* la V. plăşeĭ Teleorman, jud. Teleorman, pe Valea-Vedeĭ, la punctul unde se varsă pîrîul Cotmeana în rîul Vedea. Se compune dintr'un cătun, Bădeşti, situat la V. Mozăcenilor, lîngă pîrîul Cotmeana, unde acesta se împreună cu Vedea.

Limitele comuneĭ sunt: la N., cătunul Podişorul, ce ţine de com. Bîrla, la S., com. Tufeni; la V., com. Icoana, din jud. Olt, de care este despărţită prin rîul Vedea şi la E., com. Miroşi, la o depărtare de 7 kil.

Intinderea comuneĭ, cu moşiile moşteneştĭ şi particulare aflate pe dînsa, este cam de 850 hect.

Proprietarul principal este d-nu N. Butculescu, care posedă 500 hect.

Numărul locuitorilor împroprietăriţĭ după legea rurală este de 39.

Are o populaţie de 179 familiĭ, saŭ 797 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; două bisericĭ, una în com. de reşedinţă Mozăceni, de zid, a doua în căt. Bădeşti, de lemn; o şcoală frecuentată de 20 elevĭ; o moară cu aburĭ.

Vite: 592 vite marĭ cornute, 155 caĭ, 3364 oĭ şi 322 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2078, banĭ 25 la veniturĭ şi de leĭ 2049, banĭ 97, la cheltuelĭ.

Drumurĭ: şoseaua judeţeană la N.; la S., spre com. Tufeni şi la E., şoseaua vecinală spre căt. Bădeşti.

Mozăceni, *sat,* jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aci este reşedinţa primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

Mozăceni, *moşie,* în jud. şi pl. Teleorman, proprietatea d-luĭ N. Butculescu. Are o întindere de 500 hect.

Mozocul, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, lîngă satul Giurgeni.

Mozolea, *baltă,* în valea Urşi, aproape de podul şoseleĭ Corabia-T.-Măgurele, între com. Gîrcovul şi Giuvăreşti, din pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Mreneşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Creţeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 710 locuitorĭ; o biserică, fondată de Eromonahul Rafael la 1781 (data după clopot). Locuitoriĭ cătunuluĭ sunt moşnenĭ.

Muceşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Buda. Şĭ-a luat numele de la căt. Muceşti, com. Dănuleşti, lîngă care se află. E aşezat pe rîul R.-Sărat, la $1\frac{1}{2}$ kil. N., de căt. de reşedinţă. Are 400 hect. întindere, şi o populaţie de 71 familiĭ, saŭ 312 suflete, din carĭ 86 contribuabilĭ.

Muceşti, *sat,* jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănuleşti, în partea de V., pe malul stîng al rîuluĭ R.-Sărat, la 3900 m. spre V. de căt. de reşedinţă, Dănuleşti. Are o întindere de 14 hect., şi o populaţie de 119 familiĭ, saŭ 406 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ; o biserică cu 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Mucheni, *sat,* pe muchia Baldovineşti, jud. Brăila, com. Nazîrul, la 1 kil. spre N. de satul Nazîrul. Acest sat n'are vatră regulată. Pe o întindere de 37 hect. sunt viĭ şi prin ele 67 case şi 3 cîrciumĭ. Populaţia satuluĭ e de 37 familiĭ, saŭ 234 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 50 caĭ, 140 vite marĭ cornute, 110 oĭ, 70 rîmătorĭ; 38 stupĭ de albine.

Muchia, *sat,* în partea de S.-E. a com. Cotul-Lung, jud. Brăila, sub muchia Baldovineşti pe şoseaua Brăila-Focşani, la $5\frac{1}{2}$ kil.

spre S. de satul Cotul-Lung. Vatra satuluĭ e de 20 hect., cu o populație de 27 familiĭ, saŭ 395 suflete, locuind în 55 case.

Sunt două cîrciumĭ.

Vite: 150 caĭ, 730 vite marĭ cornute, 230 oĭ și 120 rîmătorĭ.

Muchia - Căprărețul, *trup de pădure* al statuluĭ, în întindere de 450 hect., situat în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, formînd, împreună cu trupurile Melcera (601 hect.) și Culmea-Dealuluĭ - Stejeretul saŭ Mitul (821 hect.), pădurea Mănăstireni-Frîncești.

Muchia-Cornetuluĭ și **Muchia-Corbuluĭ,** *două dealurĭ* cu direcția de la E. spre V. către rîul Oltul, în com. Cucueți, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, acoperite cu pădurĭ. Pe parte din ele se cultivă cereale.

Muchia-cu-Banĭ, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cislăul, căt. Bărăști, în apropiere de muntele Gilma.

Muchia - Fețeĭ - Nuculuĭ, *pisc,* pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și în lat com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a comuneĭ, în stînga rîuluĭ Costești.

Muchia - luĭ - Pîrpală, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Ogretinul, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Muchia-Marmoreĭ, *rădicătură,* pe dealul Marmora, jud. Fălciŭ, com. Bohotinul, pl. Podoleni, pe care se produce un vuet, cînd se trece cu piciorul saŭ cu trăsura. Acest vuet provine de la straturile de piatră, ce se află sub pămînt.

Muchia-Sabaruluĭ, *coastă,* pe care se află situat satul Slobozia, pl. Sabarul, jud. Ilfov, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. Incepe din com. Bolintinul-din-Vale, despre N. și se întinde spre S., până aproape de com. Străini-Dobreni, pe o distanță de aproape 40 kil. Pe această muchie sunt înșirate numaĭ sate și grădinĭ ale locuitorilor din pl. Sabarul.

Mucuca, *movilă* însemnată, în partea de N. a jud. Tulcea, pl. Isaccea, și cea de mijloc a com. rur. Luncavița, la 2 kil. spre S. de sat, pe o prelungire N. a dealuluĭ Oltoiul, între plaiul Luncavița și Valea - Stupineĭ. Are 47 m. și e punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd pîrîul și satul Luncavița, și drumul comunal Luncavița-Balabancea. Este acoperită cu verdeața.

Muereasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Muereasca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 953 locuitorĭ, 467 bărbațĭ și 486 femeĭ.

Muereasca, *rîŭ,* izvorește din muntele plaiuluĭ Cozia, jud. Vîlcea, udă partea de N. a com. Bogdănești, plaiul Cozia, și se varsă în rîul Oltul.

Muereasca-de-Jos, *com. rur.,* plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Numirea 'ĭ vine de la rîul Muereasca, ce curge printr'însa.

Este situată pe valea rîuluĭ Muereasca, între dealul Bogdănești și Călimănești, la 20 kil. de Rîmnicul și la 5 kil. de Olănești.

Are o populație de 660 locuitorĭ, din carĭ 130 contribuabilĭ, locuind în 160 case; o biserică foarte vechie; o școală, înființată la 1858, frecuentată de 85 copiĭ; 2 morĭ.

Vite sunt: 10 caĭ, 100 boĭ, 80 vacĭ, 125 capre și 300 oĭ.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt clăcașĭ, împroprietărițĭ la 1864 și însurățeĭ de la 1880, cărora li s'aŭ dat 500 hect. în moșia Muereasca.

In raionul com. este un izvor, numit «La-Preda», cu apă minerală conținînd pucioasă.

Vatra satuluĭ are 75 hect., iar toată comuna, 507 hect.

O șosea vecinală unește această com. cu Muereasca-d.-s. și dă în calea națională Rîmnicul - Vîlcea, - Rîul - Vaduluĭ, la Gura-Văĭeĭ.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 700 leĭ.

Muereasca-de Jos, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de com. Muereasca-d.-j., pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 900 hect.

Muereasca-de-Jos, *deal,* în raionul com. cu acelașĭ nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 50 ariĭ vie.

Muereasca-de-Sus, *com. rur.,* pl. Cozia, jud. Vîlcea, compusă din 3 căt.: Șiuta, Comanca și Muereasca-d. s. Are două izvoare: Moriștița-Mare și Moriștița-Mică, ce isvoresc de sub poalele munteluĭ Fruntea-luĭ-Dat și carĭ unindu-se formează gîrla Muereasca, ce trece prin centrul comuneĭ.

Este situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Muereasca, la 21 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a sub-prefectureĭ.

Are o populație de 1458 locuitorĭ, din carĭ 247 contri-

buabilĭ, locuind în 452 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, zidită la anul 7250 (1722) de Andreĭ Cătana cu soția sa; un schit, Frăsineiul, cu 9 părințĭ monahĭ, zidit la anul 1763 de Hagi Cîrstea și Damian Rîmniceanul; o școală, frecuentată de 38 copiĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură și creșterea vitelor, se maĭ ocupă cu zidăria, băniceria, dulgheria subțire și groasă, rotăria, etc.

Meseriașĭ sunt: 22 zidarĭ, 30 bănicerĭ, 30 dulgherĭ, etc.

Produsul munceĭ îl desfac la bîlciul Rîureni și în cele două bîlciurĭ ce se țin alăturĭ de Rîmnic, la 29 Iunie și 14 Octombrie.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 (în număr de 217), pe moșia statuluĭ Muereasca, din care li s'aŭ dat 987 hect.

Eĭ aŭ: 160 boĭ, 60 caĭ, 350 vacĭ, 920 oĭ și 110 capre.

Pe gîrla Muereasca, în raionul com., sunt 7 morĭ.

In Muereasca e un izvor cu apă minerală, numit In-Cheĭ. Iese din gaura uneĭ stîncĭ de peatră la N.-V. com. Apele acestuĭ izvor conțin: iod, sare, fĭer și sulf. Locuitoriĭ le întrebuințează ca leac.

Se zice că prin pădurile acesteĭ com., înainte vreme, se ascundeaŭ oameniĭ din vecinătate, de frica Turcilor, carĭ umblaŭ după prăzĭ.

Vatra satuluĭ, cu izlaz cu tot, are 987 hect.

Țuică se fabrică până la 2800 decal. anual. Aproximativ sunt în com.: 615 merĭ, 500 perĭ, 700 nucĭ și 200 cireșĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1181 leĭ și la cheltuelĭ, de 1135 leĭ.

O șosea leagă această com. cu Muereasca-d.-j. și Olănești. O altă șosea pleacă din centru spre Călimănești.

Dealurĭ sunt: Dealul-Pleșuluĭ, al-Călimăneștilor și al-Olăneștilor.

In jurul com. sunt locurile: Pleșul (E.), Strîmbul (S.), Lăcșoarele (V.). Acestea formează moșia statuluĭ.

Se mărginește cu comunele: Muereasca-d.-j. (E.), Călimănești (N.) și Olănești (V.).

Muereasca-de-Sus, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Muereasca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 300 hect.

Muereĭ (Cetatea-), *urme de cetate,* jud. Dolj, comuna Goești, unde se văd șanțurĭ și urme de cetate.

Muereĭ (Dealul-), *deal,* ce se întinde din muntele Păpușa de la N. la S., străbătînd plaiul Vulcan, plasa Amaradia și pl. Gilortuluĭ în părțile lor de E., formînd hotar despărțitor între județul Gorj și Vîlcea, de la Sitoaia din Amaradia, până la Văleni din Vîlcea și se termină aproape de Dunăre, dincolo de Locusteni, județul Dolj. Poartă deosebite denumirĭ, ca: Culmea-Zănoaga, Dealul-Mueref, Poenari, etc. Servă de drum mocanilor ce se cobor cu oile de la munte, pentru a evita trecerea rîurilor care în general primăvara sunt crescute.

In partea despre com. Saca, se află niște ruine, într'o poiană, zisă Cetatea. Despre acest deal legenda spune că, în vechime, niște Tătarĭ s'ar fi așezat prin prejur și aŭ construit cetatea, ale căreĭ urme se cunosc și aztăzĭ. Jaful și barbariile Tătarilor, disperînd populațiunea și maĭ cu seamă pe femeĭ, ele s'ar fi decis ca să se înarmeze cu ce or putea și aŭ izbutit a'ĭ goni în toată lungimea aceluĭ deal, până i-aŭ trecut spre Craiova, iar dealul de atuncĭ încoa s'a numit Dealul-Mueref.

Acest deal este acoperit pe toată întinderea sa cu pădure, livezĭ de prunĭ, viĭ, locurĭ arabile și finețe. El se ramifică pe toată întinderea sa în maĭ multe ramurĭ de dealurĭ: al-Zorleștilor, al-Prigorieĭ, al-Măruluĭ și al-Tîndăleștilor.

Muereĭ (Dealul-), *pădure,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoești, pe Dealul-Mueref. Are o întindere de 1700 pog. Aparține fraților L. și C. Paciurea și locuitorilor.

Muereĭ (Dealul-), *deal,* județul Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, Tălpașul, Velești, ce se lasă din culmea Zănoaga (jud. Gorj), străbate pl. Amaradia, prin partea de E., cu direcțiunea de la N.-S.; continuă cu dealul Florești și Prisaca până în pl. Jiul-d.-j.; desparte rîurile ce se varsă pe malul stîng al Jiuluĭ, de rîurile ce se varsă pe malul drept al rîuluĭ Olt.

Pe acest deal se găsesc pădurĭ și locurĭ de pășune.

Muereĭ (Dealul-), *deal,* între Tesluiul și Olteţul, jud. Romanați, e păduros și o ramură a sa, dealul Bobul, are 144 m. 44 altitudine d'asupra nivelulu Măriĭ. Se termină la satul Potopinul.

Muereĭ (Valea-), *vale,* pe proprietatea Corbi-Ciungi a răposateĭ Sultana Crețeanu, plasa Neajlovul, jud. Vlașca.

Muereni, *deal* și *punct trigonometric de observație,* lîngă satul cu același nume, plasa Ama-

radia, jud. Dolj. Are o înălţime de 241 m.

Muereştile, *moşie* a statuluĭ, pendinte de Episcopia Rîmnicul, jud. Vîlcea. Se arendează cu 4320 leĭ anual, afară de poiana Lăcşoarele.

Muerişul, *sat,* pendinte de com. rur. Goeşti, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe stînga Amaradieĭ, la 4 kil. spre N. de Goeşti, cătunul de reşedinţă al comuneĭ. E aşezat într'o vale, care formează la N. Dealul-Mereĭ, iar la S., dealul Muereni.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 370 suflete; o biserică, de lemn, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, fondată de slugerul Băluţa, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 cîrciumă.

In apropiere de sat se văd ruine dintr'o vechie cetate romană. Ţăraniĭ din prejur numesc acest loc Cetatea-Mereĭ.

Prin cătun trece şoseaua judeţeană care leagă Craiova cu Nordul judeţuluĭ. Prin această şosea, satul e pus în legătură la N.-V. cu Negoeşti, iar la S. cu Goeşti.

Intre acest sat şi satul Negoeşti, şoseaua judeţeană trece Amaradia peste un pod de lemn.

Muerişul, *sat,* jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Melineşti, reşedinţa primărieĭ.

Are 191 locuitorĭ; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1870, frecuentată de 56 copiĭ, din carĭ: 4 băeţĭ şi 2 fete din Muerişul, 19 băeţĭ din Odoleni, 3 din Popeşti, 13 băeţĭ şi 2 fete din Drumul-Mare, 6 băeţĭ din Valea-Muereĭ şi 7 din Valea-Muereĭ-d.-j.; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae.

Meseriaşĭ sunt: 1 cojocar, 1 cizmar şi 1 fierar.

Muerişul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, aparţinînd cetelor de moşnenĭ ce se găsesc pe dînsa. Are pădure.

Muerişul, *pădure* particulară, judeţul Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti, în întindere de 17½ hect. Se găsesce pe moşia Muerişul, pe proprietatea d-luĭ Radu Constantin Moşneanu, căruia aparţine. Este populată cu cer şi gîrniţă, care predomină.

Muerişul, *pîrîŭ,* jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Melineşti, ce se varsă pe malul drept al riuluĭ Amaradia, la punctul numit Dosul-Mare.

Mueruşul, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, cu o înălţime de 1366 m. E situat pe graniţă.

Mueruşul, *pîrîiaş,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, care curge pe graniţă de la S. spre N., de la Curmătura-Mueruşul până ce dă în pîrîul Ciobănuşul.

Muftiul, *staţie de dr.-de-f.,* în jud. Brăila, pl. Vădeni, căt. Silistrarul, pe linia Făurei-Brăila, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Urleasca (8.7 kil.) şi Silistrarul (11.9 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 11ᵐ.53. Venitul aceşteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 13702 leĭ şi 20 banĭ.

Mulciova, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul com. Enigea, situat în partea de S.-V. a plăşeĭ şi cea de N. a com., pe valea Mulciova, la 22 kil. spre N.-V. de reşedinţă, într'o poziţie frumoasă. Are o întindere de 2220 hect., din care 19 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populaţiunea, în maioritate Romînĭ şi Bulgarĭ, este de 122 familiĭ, saŭ 536 suflete, locuind în 102 case.

Muncelul, *com. rur.,* în jud. Tecuciŭ, pl. Zeletinul, compusă din 5 cătune: Glăvăneşti, Frumuşelul, Fundătura, Poiana-luĭ-Stan şi Muncelul, situată pe ambele laturĭ ale pîrîuluĭ Zeletinul, la 49 kil. de capitala jud., spre N.

Are o populaţie de 489 familiĭ, saŭ 3328 suflete, din carĭ 410 contribuabilĭ, locuind în 439 case; 4 bisericĭ: în Glăvăneşti, Muncelul, Fundătura şi în Frumuşelul, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ, una în Frumuşelul şi a doua în Glăvăneşti. Cea din Frumuşelul datează de la 1866 şi e frecuentată de 60 copiĭ, cea din Glăvăneşti s'a înfiinţat la 1878 şi e frecuentată de 28 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 boĭ, 240 vacĭ, 104 caĭ şi 486 oĭ; 350 stupĭ cu albine.

Intinderea terenuluĭ arabil e de 2460 hect., din care rămîne: 43 hect. fîneţe, 1510 hect. păşune, 68 hect. viĭ, 1680 hect. pădure şi 24 hect. prunĭ, ĭar restul se ară.

Locuitoriĭ din Frumuşelul, Fundătura şi Muncelul sunt răzăşĭ. Locuitoriĭ din Poiana-luĭ-Stan sunt împroprietărițĭ la 1864.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la suma de 5853 leĭ, 40 banĭ anual.

Este brăzdată de dealurile: Sohodoluluĭ, Muncelul, Ruşteĭ, Şipotelor şi Farfara. Străbătută de pîrîul Zeletinul, pe o întindere de 600 metri, şi de pîrîul Apa-Neagră, care în raionul com. are o lungime de 5½ kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Motoşeni, la S. cu com. Podul-Turculuĭ, la V. cu com. Vultureni şi la E. cu jud. Tutova.

Prin com. trece șoseaua județeană; un drum care duce la Frumușelul, unul care duce la Fundătura și altul care leagă Muncelul cu Glăvănești (3 kil.).

Muncelul, *cătun,* în jud. Putna, pl. Zăbrăuți, com. Străoani-d.-s. Este așezat pe apa Șușiței, lîngă coasta Răpedeĭ, pe care e așezat și căt. Străoani-d.-s.

Are o populație de 650 suflete, locuind în 157 case; o biserică parohială, cu hramul S-ții Voevozĭ.

Muncelul, *sat,* făcînd parte din com. cu același nume, jud. Tecuciŭ, la poalele dealuluĭ Muncelul, în partea de V. a com., la 4 kil. și 750 m. de reședința com.

Are o populațiune de 68 familiĭ, saŭ 278 suflete, locuind în 59 case.

Biserica, cu hramul Inălțarea Domnuluĭ, este făcută de Simion Oprișan, la 1839, Octombrie 9, după cum se vede din inscripția ce se află deasupra ușeĭ și după un pomelnic rămas de atuncĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ sunt răzășĭ. Satul datează de 450 anĭ.

Muncelul, *stație de dr.-de-f.,* în jud. Suceava, pl. Siretul, căt. Stolniceni, pe linia Roman-Burdujeni, pusă în circulație la 15 Decembrie 1869. Se află între stațiile Hălăucești (9.7 kil.) și Pășcani (10.8 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Măriĭ de 229^{m}.10. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 10209 leĭ și 55 banĭ.

Muncelul, *munte,* al com. Dobrița, jud. Gorj, în direcțiunea N.-E. de com. Pe el se află pichetul No. 5 și se face pășunarea vitelor com. Dobrița, din plaiul Vulcan.

Muncelul, *vîrf de munte,* al lanțuluĭ Vranceĭ, jud. Putna.

Muncelul, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 1308.4 m. altitudine.

Muncelul, *deal,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat în fundul văeĭ pe care este așezat satul Negritești; formează o întinsă ramură ce face legătură spre V. cu Dealul-Doamneĭ (com. Hangul) și Dealul-Biserica (din com. Pîngărați), spre S., cu Dealul-Cuejdiul și spre N.-E. cu Dealul-Negreștilor, aceste 3 ramurĭ (Dealul Muncelul, Cuejdiul și Negrești), formînd ast-fel un enorm «ot» chirilic.

Muncelul, *deal,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoșești, spre V. de satul Mogoșești. Este ultima ramificațiune spre S. a munților ce separă basenul Moldoveĭ de al Siretuluĭ.

Muncelul, *deal,* în jud. Suceava, între com. Preotești și Dolhești, îmbrăcat în pădure de fag și mesteacăn.

Muncelul, *deal,* întinzîndu-se în partea de V. a satuluĭ cu același nume, jud. Tecuciŭ, și avînd o înălțime de 125 m. și o întindere de 800 m. Are direcția N.-S., formînd și limita com. spre V.

Muncelul, *deal,* ramificare a dealuluĭ Mogoșești, întinzîndu-se spre S.-V., prin com. Scheia, pl Funduri, jud. Vasluiŭ, apoĭ spre E. și spre N.-E. Se împreună cu dealul Dupăita, formînd un cerc, avînd d'asupra un platoŭ întins.

E o formațiune din piatră de o calitate bună și care se exploatează în marĭ cantitățĭ, exportîndu-se prin județele limitrofe, sub numirea de piatră de Scheia.

Pe coasta de S.-V. a acestuĭ deal, spre V. de satul Scheia-Căpotești, se află o movilă cu o grosime la bază de 132 m. și o înălțime de 20 m., avînd vîrful ascuțit; de jur împrejurul eĭ are un șanț, care spre N.-V. și N.-E. este înalt de 18 m., iar spre S. și S.-V., de 6—8 m., avînd două locurĭ de eșire în formă de porțĭ, unul spre S. și altul spre V.

Suprafața interioară a aceste̦ĭ cetățue dimpreună cu locul ocupat de movilă este de 4500 m. p.

Atît pe coastele movileĭ, cît și pe ale șanțurilor, se fac de către locuitorĭ semănăturĭ cu sapa.

In partea de S. a aceste̦ĭ movile, se află 23 valurĭ de pămînt de diferite lungimĭ și întinzîndu-se în diferite direcțiunĭ; unele se întind de la N. la S., altele de la V. către E.; înălțimea lor variază între 3 și 5 m. Spre S. de aceste valurĭ, la o depărtare de 6 kil., în marginea gîrleĭ Stavnicul-cu-Apă, la locul numit Promoroace, se văd alte rîndurĭ de valurĭ de pămînt maĭ înalte. Ele sunt în număr de 24, așezate neregulat, unele de la N. la S., altele de la V. la E.; 10 însă sunt puse în formă de semicerc. Locul coprins între curba descrisă de ele și gîrla Stavnicul, este de 25 m. maĭ sus de la vîrful lor.

Movila și cu valurile acestea, spune legenda, aŭ fost făcute de Ștefan-cel-Mare, valurile servind ca redute de apărare, iar

cetatea ca loc întărit de retragere. Legenda mai spune că pe movilă a fost biserică de «uriaşi», şi că valurile sunt mormintele lor.

De curiozitate s'a săpat un val în care s'a găsit cenuşe.

Muncelul, *moşie*, în jud. Neamţu, com. Rădiul, pl. Bistriţa, situată lîngă moşiile Branişteа şi Giurcani.

Muncelul, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele. Izvoreşte din dealul cu acelaşi nume şi curge în direcţiune N., până aproape de satul Cracăul-Negru, unde se varsă pe dreapta pîrîiaşului cu aceeaşi numire.

Muncelul, *pîrîiaş*, jud. Neamţu, com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, izvoreşte dintre dealul cu acelaşi nume şi dealul numit Poiana, despre hotarul com. Dobreni.

Se varsă pe partea stîngă a pîriuluî Cuejdiul, aproape de obîrşia sa.

Muncelul, *pichet*, cu No. 5, pe muntele cu acelaşi nume, din jud. Gorj, mărginindu-se la N. cu Austro-Ungaria, la V. cu Scurtul, la E. cu Muntele-Mare şi la S. cu Ştersura.

Poteca ce se priveghează din acest pichet trece pe dealurile: Muncelul, Ştersura, Schirjoletele. Poiana-Borduluĭ, apoĭ pe plaiul Dobriţeĭ până la sat. Patrularea între Muncel şi Siglăul se face pe poteca ce scoboară prin păducre până la Poiana-Ştefuluĭ, de acĭ urcă pe coasta de S. a Siglăuluĭ-Mic şi în fine pe Siglăul-Mare, unde se află şi pichetul; această potecă poate fi străbătută şi de animale încărcate.

Muncelul-de-Jos, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, la 3 kil. de satul Giurgeni. Este aşezat pe vîrful dealuluĭ Muncelul.

Are o populaţie de 91 familiĭ, saŭ 439 suflete, din carĭ 103 contribuabilĭ; o biserică de lemn.

Se cultivă vie şi foarte mult arboriĭ fructiferĭ.

Sunt 223 vite marĭ cornute.

In apropierea acestuĭ sat sunt cariere de piatră pe care le exploatează locuitoriĭ.

Muncelul-de-Jos forma înainte de 1886 o com., com. Muncelul, cu satul Golani şi Fundul-Siştaruluĭ.

Despre acest sat aminteşte un document de la 1742, Februarie 2, cînd Gedeon, Episcop de Roman, se jeluește luĭ Const. Mavrocordat că nişte părţĭ din proprietatea Episcopieĭ de la Avereşti şi de la Muncelul se împresoară de răzăşĭ.

Muncelul-de-Sus, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Mogoşeşti şi spre V. de satul Mogoşeşti, la 2½ kil. de el. Este aşezat pe dealul Muncelul. Are 362 familiĭ, saŭ 1226 suflete, din carĭ 15 familiĭ Evrei şi 100 familiĭ Ungurĭ, locuind în 284 case.

Se lucrează budăe (trunchiurĭ de arborĭ scobite în mijloc, ce se întrebuinţează la fîntînele, care aŭ izvorul în faţă, spre a servi ca întărire a malurilor). Se cultivă anisonul. Se fac iarmaroace la 6 şi 29 August.

Sunt 671 vite marĭ cornute.

Are o biserică ortodoxă şi una catolică, ambele de lemn; o şcoală mixtă, frecuentată de 31 elevĭ. Unguriĭ din acest sat ţin de parohia catolică Hălăuceşti.

Este legat cu oraşul Roman prin şosea.

Muncelul-Dureĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucşeşti, spre N. de satul Iucşeşti-d.-j., şi la 4 kil. de el. Este aşezat pe dealul cu acelaşĭ nume, şi este alcătuit numaĭ din cite-va case.

Muncelul-Dureĭ, *deal*, înalt, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucşeşti, pe care este aşezat satul Muncelul-Dureĭ. Panta despre E. a acestuĭ deal este aşa de înclinată, în cît suirea cu trăsura este aproape imposibilă.

Munciĭ (Podul-), *cătun*, al com. Niculeşti, jud. Buzăŭ, cu 320 locuitorĭ şi 71 case.

Munciĭ (Podul-), *proprietate* a statuluĭ, pendinte de schitul Poiana-Măruluĭ, jud. Buzăŭ, com. Niculeşti, cât. Podul-Munceĭ.

Munteanul, *pichet*, la hotarul Ţăreĭ cu Transilvania, jud. Putna.

Munteanuluĭ (Dealul-), *deal*, se întinde în partea de E. a com. Cozmeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Muntele, *plasă*, jud. Bacăŭ, numită ast-fel pentru că cuprinde partea cea maĭ muntoasă a judeţuluĭ. Se întinde de la graniţă spre Ardeal, pe ambele malurĭ ale Trotuşuluĭ, până maĭ jos de Dărmăneşti, cuprinzînd tot colţul N.-V. al judeţuluĭ, basinurile: Ciughesul, Sulţa, Ciobănaşul şi Uzul, precum şi ghebositățile muntoase dintre Camînca şi Asăul, Tazlăul-Sărat şi Trotuşul, până dincolo de malul stîng al Tazlăuluĭ-Sărat.

Se mărgineşte la N.-V. şi V. cu Transilvania, de la izvoarele pîrîuluĭ Nemira, până la N. de

muntele Ciudomirul, din vîrful N.-V. al judeţuluĭ; la N., cu jud. Roman, de la Ciudomir până la izvoarele pîrîuluĭ Coman; la E., cu comunele: Schitul-Frumoasa, Băhnăşeni, Şolonţul, Leontineşti şi Bocşeşti, din pl. Tăzlăul-d.-s., şi cu comunele: Berzunţul şi Bărsăneşti, din pl. Tazlăul-d.-j.; la S.-E. şi S, cu com. Doftana, din pl. Trotuşul.

Forma sa este aceea a unuĭ patrulater neregulat, care ar avea două unghiurĭ obtuse la E., în satul Magireşti şi la V., în trecătoarea Ghimeşuluĭ, iar două ascuţite, unul la N., la izvorul pîrîuluĭ Comanul şi al doilea la S., în vîrful de munte Nemira-Mică.

Rîul Trotuşul intră în această plasă pe la pasul Ghimeş, acolo unde şira Carpaţilor Moldovenĭ, care aŭ direcţia generală spre N.-N.-V., descrie un arc de cerc cu convexitatea spre V. Acest rîŭ o străbate în direcţie de la N.-V. spre S.-E., până maĭ la V. de confluenţa sa cu Ciobănaşul, apoĭ curge spre E. până la confluenţa sa cu pîrîul Urmenişul şi iar apucă direcţia primă, până la împreunarea sa cu Uzul. In drumul săŭ, Trotuşul se încarcă: d'a dreapta cu pîraiele Ciugheşul, Sulţa, Cĭobănuşul, Şipanul şi Uzul, care-ĭ vin din şira principală a Carpaţilor, numită a Oituzuluĭ, iar de-a stînga cu pîraiele Ciudomirul, Camînca, Asăul şi Urminişul, care aŭ direcţia generală de la N. la S., afară de Asăul, ce se abate spre S.-E., aducînd contingentul lor de apă, din munţiĭ Tarcăuluĭ (jud. Neamţul), şi din ramificările sale estice, de pe graniţa judeţelor. Toate aceste ape aŭ caracterul torenţial; multe din ele fac cascade frumoase (Uzul) şi toate se umflă foarte mult, producînd înecurĭ în epoca desgheţurilor şi pe timpurĭ ploioase. Plutele după ele tîresc butuciĭ ceĭ marĭ de copacĭ, răpuşĭ în pădurile de brazĭ şi pinĭ secularĭ, de pe moşiele domeniuluĭ Comăneşti, precum şi plute până la satul Comăneşti. Pentru înlesnirea acestuĭ comerciŭ plutitor s'aŭ făcut stavilărĭ (haiturĭ) pe la confluenţele rîurilor, de către Societatea Goetz, care exploatează pădurile. Acest comerciŭ de lemne s'a mărit considerabil, cu punerea în circulaţie a linieĭ ferate Tîrgul-Ocna-Comăneşti-Moineşti, prelungită până la Palanca, chiar la pasul Ghimeşul, punct de trecere important în Ardeal, în văile Oltuluĭ şi ale Bargăuluĭ.

Din punctul de vedere orografic, Valea-Trotuşuluĭ, adînc săpată în una din părţile cele maĭ masive ale Ţăreĭ noastre, împarte tărîmul aceşteĭ plăşĭ în două: d'a dreapta rîuluĭ, de la Ghimeşul până la Dărmăneşti, tărîmul este brăzdat de ramificaţiunea Culmeĭ-Oituzuluĭ, care prezintă trecătoarea Uzuluĭ, şi anume: de şirele Hauşuluĭ, Cotumbeĭ, Bordeĭ, Lăpuşuluĭ, şi Oituzuluĭ propriŭ zis; d'a stînga rîuluĭ se desfăşoară şire relativ maĭ lungĭ, ca cele care nasc în munţiĭ Tărcăuluĭ, precum sunt: culmele Ciudomiruluĭ, Pietroaseĭ, Moineştilor şi ale Pietreĭ. Această din urmă şiră, mărgineşte plasa spre E., dincolo de apa Tazlăuluĭ-Sărat, dimpreună cu podişul Moineştilor.

Ocupaţia de căpetenie a locuitorilor este păstoria.

Această plasă există de la noua împărţire administrativă; ea s'a format din 8 comune deslipite din pl. Tazlăul-d.-s. Azĭ cuprinde 9 comune, fiind-că din Februarie anul 1893, s'a înfiinţat com. Agăşul, cu cîte-va cătune ale com. Brusturoasa. Reşedinţa se afla în Tîrguşorul-Moineşti.

1. *Brusturoasa,* cu cătunele: Palanca, Ciugheşul, Brusturoasa, Beleghetul şi Ciobănaşul, situate pe ambele malurĭ ale Trotuşuluĭ, de la Ghimeşul în josul apeĭ.

2. *Agăşul,* cu cătunele: Cotumba, Agăşul, Sulţa şi Goioasa, situate tot pe ambele malurĭ ale Trotuşuluĭ.

3. *Comăneşti,* cu cătunele: Gura-Ciobănuşul, Straja, Asăul, Leloaia, Lunca-Asăul, Şupanul şi Comăneşti, situate pe ambele malurĭ ale Trotuşuluĭ.

4. *Dărmăneşti,* cu cătunele: Lapoşul, Plopul, Dărmăneasca, Păgubeni, Poiana-Uzuluĭ şi Dărmăneşti, situate pe malurile Trotuşuluĭ şi ale Uzuluĭ.

5. *Văsîeşti,* cu cătune: Vermeşti, Şipoteni, Gloduri, Leoarda, Văsîeşti şi Urmenişul, situate de-a stînga Trotuşuluĭ şi pe pîrîul Urmenişul.

6. *Moineşti,* cu cătunele: Dealul-Mare, Lunca-Moineşti, Tîrguşorul-Moineşti şi Pîrîul-Moineşti, situate pe pîrîul cu acelaşĭ nume şi pe podişul Moineştilor.

7. *Poduri,* cu cătunele: Schitul-Sava, Podurile, Rusăeşti, Valea-Soşeĭ, Prohogeşti şi Brăneşti, situate în cursul superior al pîrîuluĭ Cernuluĭ.

8. *Valea-Arinilor,* cu cătunele: Asăul, Chiliile, Gîrlele, Lucăceşti, Valea-Arinilor şi Tazlăul, situate pe valea Tazlăuluĭ-Sărat.

9. *Măgireşti,* cu cătunele: Mădărzăul, Măgireşti, Prăjeşti, Şesurile, Stăneşti şi Tazlăul, toate pe valea Tazlăuluĭ-Sărat.

Tîrgul Moineşti este reşedinţa plăşeĭ, şi are şi o judecătorie de pace pentru toată plasă.

După noua împărţire parohială, această plasă coprinde 14

parohiĭ, deservite de 24 preoţĭ şi 58 cîntăreţĭ; 12 şcoale; dintre care 2 urbane, în Tîrgul-Moineşti; 4 bisericĭ catolice, deservite de 4 preoţĭ.

Căile naţionale sunt: Bacăŭ-Moineşti-Tîrgul-Ocna, trecînd prin comunele: Măgireşti, Valea-Arinilor, Moineşti, Comăneşti, Dărmăneşti; cea de la Văsîeşti-Comăneşti-Palanca, mergînd d'a lungul Trotuşuluĭ la pasul Ghimeşul. Satele maĭ răzleţe sunt legate cu aceste 2 căĭ judeţene prin drumurĭ vecinale-comunale, care în genere sunt croite prin văile rîurilor.

Toate satele acesteĭ plăşĭ cuprind 5858 case, dintre carĭ 205 cîrciumĭ.

Are o populaţie de 5732 familiĭ, saŭ 24974 suflete: 21171 Romînĭ, 1478 Ungurĭ, 2279 Evreĭ, 24 Italienĭ, 8 Germanĭ, 3 Armenĭ, 2 Bulgarĭ şi 1 Francez; 24649 de protecţiune romînă, 43 austriacă, 270 ungară, 9 germană, 2 bulgară, 1 franceză; 6309 agricultorĭ, 755 meseriaşĭ, 182 industriaşĭ, 683 comercianţi, 256 profesiunĭ libere, 632 servitorĭ, 2221 muncitorĭ.

Stiŭ carte 4519 locuitorĭ.

Contribuabilĭ sunt 4942.

Improprietăriţĭ, după legea de la 1864, sunt 2088 locuitorĭ, cu 7283,04 fălcĭ pămînt.

Budgetul com. e la veniturĭ de 17384,40 leĭ şi la cheltuelĭ, de 21370,52 leĭ.

Teritoriile comunale aŭ aproape întinderea de 103247 hect., la care se maĭ adaugă peste 100000 hect. pădure, şi din care se scade vre-o 14340 hect. pămînt de cultură.

Viile ocupă 21 hect.

Stupĭ cu albine sunt 554.

Comunele din această plasă sunt bogate în izvoare de apă ce conţin iod, pucioasă şi sare.

Sunt 31 piue de bătut sucmane şi multe stîne care produc brînzeturĭ bune.

Minele de păcură (peste 200 băĭ), de ozocherită şi chihlibar, abundă, maĭ cu seamă în comunele Brusturoasa, Comăneşti, Moineşti şi Măgireşti. Fabricĭ de petroleŭ, de lumînărĭ de stearină, sunt de asemenea multe.

Muntele, *plasă,* jud. Neamţu, acum unită cu pl. Piatra, sub numele de Piatra-Muntele, numită ast-fel din cauza poziţiuneĭ sale cu totul muntoasă.

Cuprindea comunele: Pîngăraţi, Vadurile, Buhalniţa, Bisticioara, Galul, Călugăreni, Bicazul şi Hangul. Vezĭ Piatra-Muntele, plasă.

Muntele, una dintre cele şase plăşĭ ale judeţuluĭ Suceava. Se mărgineşte la E. cu com. Mălini şi Boroaia; la V., cu Transilvania şi Bucovina; la N., cu Bucovina şi la S., cu Transilsilvania şi jud. Neamţu.

Maĭ toată plasa Muntele e îmbrăcată în frumoase pădurĭ de brad, împărţite în treĭ proprietăţĭ marĭ: moşia M. S. Regeluĭ, Domeniul Coroaneĭ şi moşiile răzăşeştĭ.

Suprafaţa plăşeĭ e de 98901 fălcĭ, saŭ 141645 hect., din carĭ numaĭ 1509—2000 fălcĭ cultivabile.

Este formată din comunele: Broşteni, Borca, Mădeiul, Sabasa, Fărcaşa, Dorna, Şarul-Dorniĭ şi Neagra-Şaruluĭ, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Broşteni.

In toate comunele plăşeĭ Muntele sunt 36 sate, formate din 3404 case şi cu o populaţie de 3258 familiĭ, saŭ 13115 suflete, din carĭ 3447 contribuabilĭ.

N'are de cît o singură cale principală, care leagă oraşele Fălticeni şi Piatra cu Dorna.

Pe moşia M. S. Regeluĭ, Broşteni, şi pe Domeniul Coroaneĭ, Borca şi Sabasa, sunt însemnate instalaţiunĭ forestiere.

Locuitoriĭ din plasa Muntele se ocupă cu plutăritul, exploatarea pădurilor şi creşterea vitelor.

Budgetul comunelor e la veniturĭ de 61457 leĭ, şi la cheltuelĭ de 60982 leĭ.

Pe moşia Broşteni se află schitul Rarăul.

Muntele-Arnota, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 365 hect., situată în com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, şi formată din trupurile: Arnota (190 hect.) şi Schinteia (175 hect.).

Muntele-Arnota, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Arnota, situată în com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Clăbucetul, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Cocora, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Gera, *moşie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Govora, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect., situată pe muntele cu acelaşĭ nume, jud. Vîlcea.

Muntele-Govora, *moşie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele-Neteda, *trup de pădure,* al statuluĭ, jud. Vîlcea, plaiul Horezul. Impreună cu Măgura-Albul şi Dosul, are 1625 hect., şi formează pădurea Costeşti,

împreună cu Padina-Seacă, Pîraiele și Alunul.

Muntele-Părcălabul, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 600 hect., pendinte de com. Voineasa, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Părcălabul, *moșie,* a statuluĭ, fostă pendinte de Schitul Dintr'un-Lemn, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Muntele-Piscul-Lung, *moșie,* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Muntele - Văleanul și **Bărcaciul,** *moșiĭ,* ale statuluĭ, pendințĭ de mănăstirea Horezul, jud. Vîlcea.

Munteluĭ (Izvorul-), *sat,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Buhalnița.

Muntenești, *sat,* în partea de N.-V. a com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. Situat în înfundătura formată de dealul Ruginoasa-Mereĭ și ramificarea Ludești-Budăiul, se întinde pe o suprafață de 100 hect., cu o populație de 49 familiĭ, saŭ 195 suflete.

Are o biserică, facută la 1785, de Ieromonahiĭ Avram, Lupu, Ghenadie și Dorofteiŭ, apoĭ reparată în urmă de proprietariĭ Caracaș, Cornea și Racoviță.

Vite: 120 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 70 oĭ și 30 rîmătorĭ.

Muntenești, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, com. Bîrzești. Ișĭ are obîrșia din izvoare, la marginea de S. a satuluĭ Muntenești și din izvoarele Fîntînele; străbate teritoriul com., curgînd de la N. spre S., printre ramificațiunea Ludești-Budăiul, în stînga, și ramificațiunile: Merei, Bolocanul, (com. Cozmești), Corbul, Preda și Bîrzești, în dreapta; trece prin mijlocul satuluĭ Bîrzești și, spre S.-E., la marginea satuluĭ, se varsă într'un iaz, ce-șĭ are scurgerea în apa Bîrladuluĭ, printr'un șanț al șoseleĭ comunale, ce trece din Bîrzești, spre E., în curmezișul șesuluĭ Bîrlad.

Munteni. Vezĭ Slobozia-Secătura, sat și comună, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Munteni, *sătuc,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, care face un trup cu satul Bogdănești.

Munteni, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi.

Are o populație de 487 suflete, locuind în 88 case și 2 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Mischi, ce este la 400 m. depărtare.

Munteni, *sat,* în jud. Iași, plasa Bahluiul, com. Belcești, înființat la 1879. E așezat pe coasta despre V. a podișuluĭ Lungeĭ și pe coasta dreaptă a ridicătureĭ numită Movila-Dorneĭ. Are o populație de 32 familiĭ, saŭ 141 suflete.

Vite: 371 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 660 oĭ și 133 rîmătorĭ.

Munteni, *sat,* făcînd parte din podgoria Copoul, situat pe înclinațiunea V. a dealuluĭ Copoul, pl. Copoul, jud. Iași. Are o populație de 46 familiĭ, saŭ 103 suflete.

Vite: 161 vite marĭ cornute, 9 caĭ și 37 rîmătorĭ.

Munteni. Vezĭ Prisăcani, sat, comuna Prisăcani, pl. Braniștea, jud. Iași.

Munteni, *sat,* în județul Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești, situat pe coastele unuĭ deal, aproape de satul Răucești.

Are o întindere de 50 hect., cu o populație de 27 familiĭ.

Numărul vitelor se urcă la 214 capete.

Munteni, saŭ **Țigănești - Noĭ,** *sat,* făcînd parte din com. Țigănești, jud. Tecuciŭ, situat în partea N.-V. a comuneĭ. Spre V., trece șoseaua județeană și calea ferată Tecuciŭ-Bîrlad. E despărțit de comună prin rîul Bîrlad.

Are o populație de 324 familiĭ, saŭ 1620 suflete, locuind în 314 case; o biserică, cu hramul Buna-Vestire, făcută de Costache Conachi, la 1820, fostul proprietar al comuneĭ Țigănești și reparată de locuitorĭ în 1872; o școală, frecuentată de 50 copiĭ.

Are o suprafață de 3627 hect. 79 ariĭ, din care 2506 hect. sunt pămînt arabil.

Numărul vitelor este de 2334.

Satul poartă numele primilor locuitorĭ Munteni, aduși aicĭ de Eustatiŭ Dabija, la 1662.

Munteni, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Plopana, compus din vr'o 7 bordee.

Munteni, *suburbie,* situată în partea de N.-E. a orașuluĭ Bîrlad, jud. Tutova.

Munteni, *mahala,* în com. rur. Cîrceni, pl. Motrul-d.-j., județul Mehedinți.

Munteni, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, cât. Munteni-d.-j., pe linia Bîrlad-Vasluiŭ, pusă în circulație la 13 Noem. 1886. Se află între stațiile Crasna (10.8 kil.) și Vasluiŭ (4.5 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Mă-

rii de 85 m. 57. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 56222 leĭ, 24 banĭ.

Munteni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi, aparținînd sătenilor.

Munteni, *pădure* foioasă, supusă regimuluĭ silvic, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila. Are o întindere de 473 hect., din carĭ d-na Ecaterina Codreanu are 143 hect., și restul aparține răzeșilor din comună.

Munteni, *pădure* foioasă, județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Drăgugești, proprietatea răzeșilor din comună. Are o întindere de 240 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Munteni, *pîrîŭ,* jud. Tutova, curgînd prin orașul Bîrlad, de la N. spre S.; ia naștere din sus de oraș, trece prin suburbia Munteni și se varsă în pîrîul Căcaina.

Munteni, *pîrîŭ,* în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Munteni-d. j.; izvorește din fundul văeĭ Munteni, de sub dealul Bahnari; curge de la N. spre S., prin mijlocul satuluĭ Munteni, despărțindu-l în două și se varsă în rîul Bîrladul, lîngă satul Gura-Munteni.

Munteni-Buzăŭ, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, fost pendinte până la 1891 de com. Reviga. De atuncĭ a format împreună cu satul Cocora, com. Cocora. E situat la 12 kil. spre S. de satul de reședință, lîngă calea Slobozia-Urziceni, pe un mic deal și în apropiere de satul Căzănești.

Are o populație de 310 familiĭ, venițĭ aci de prin munțiĭ județuluĭ Buzăŭ, de la care și satul a primit numirea; o școală mixtă, condusă de un învățător.

Vite sunt: 50 caĭ, 200 boĭ, 1050 oĭ, 25 capre și 508 porcĭ.

Munteni-de-Jos, *com. rur.,* în partea de S. a plășeĭ Crasna, jud. Vasluiŭ, spre S.-E. județuluĭ, la 8 kil. de orașul Vasluiŭ, și la 37 kil. de Codăești, reședința plășeĭ. Șĭ-a luat numele de la valea, podișul și pîrîul cu același nume ce trec prin mijlocul satuluĭ Munteni-d.-j.; situată între dealurile: Varnița, spre S.-V., Merieni și Murgeni, spre E.

Se compune din satele; Munteni-d.-j., Buhnari, Dobîrceni, Gura Munteni, Paiul și Chițocul, întinzîndu-se pe o suprafață de 4819 hect., din carĭ 429 hect. pădure și 3675 hect. loc de cultură, fînaț și imaș, sunt ale proprietățeĭ, iar 1387 hect. ale locuitorilor.

Populația este de 364 familiĭ, saŭ 1281 suflete, care se ocupă cu agricultura, cultura viilor și a livezilor.

Este udată de rîul Bîrladul, ce șerpuește pe șesul ce'l formează, curgînd paralel cu șoseaua națională; intră în comună pe la locul numit Moara-luĭ-Palade, și maĭ în jos de fabrica d-luĭ Topale, trece în com. Lipovățul, după ce primește maĭ mulțĭ afluențĭ.

In drumul săŭ, de la N. spre S., udă teritoriul satelor: Plaiul, Gura-Munteni și Munteni-d.-j.

Teritoriul com. maĭ este udat de pîrîul Racova, numit și Oliseiul, care intră în com. maĭ în sus de satul Paiul; curge de la N. spre S., pe lîngă satul Paiul și se varsă în rîul Bîrladul, lîngă podul Oliseiul, maĭ sus de fabrică.

Are: 4 bisericĭ, deservite de 4 preoțĭ și 6 cîntărețĭ; două școlĭ; două morĭ; o fabrică de spirt și 5 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 14 persoane.

Vite: 1279 vite marĭ cornute, 1453 oĭ, 47 capre, 36 caĭ și 473 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 5688 leĭ, 39 banĭ, la veniturĭ și 5450 leĭ, 47 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 136 plugurĭ și 318 care cu boĭ; 314 stupĭ cu albine.

Munteni-de-Jos, *sat,* în centrul com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Neagera, pe valea și podișul Munteni, despărțit în două de pîrîul cu acelașĭ nume.

Se întinde pe o suprafață de 261 hect., cu o populație de 155 familiĭ, saŭ 427 suflete.

Satul Munteni este proprietatea statuluĭ, făcînd parte din moșia închinată mănăstireĭ Bîrnovschi din Iași.

Pe teritoriul satuluĭ, spre N., pe șesul Bîrladuluĭ, lîngă terasamentul căeĭ ferate, la 5 kil. de orașul Vasluiŭ, se află fabrica de spirt a d-luĭ Topale.

Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot și 2 eclesiarcĭ; o școală, înființată la 1869, frecuentată de 30 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 252 vite marĭ cornute, 3 caĭ și 85 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 53 plugurĭ și 64 care cu boĭ; 16 stupĭ cu albine.

Munteni-de-Sus, *com. rur.,* în partea de S. a pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la 7 kil. de orașul Vasluiŭ, și la 26 kil. de Codăești, reședința plășeĭ.

Pămîntul săŭ în mare parte este accidentat, prezintînd dealurĭ înalte și văĭ, carĭ în multe locurĭ formează rîpĭ profunde.

E formată din satele: Munteni-d.-s. și Moara-Grecilor, avînd o suprafață de 3319 hect., din care 1894 hect. pămînt arabil, 469 hect. fînaț, 596 hect. imaș, 40 hect. viĭ, 214 hect. pădure și 104 hect. vatra satuluĭ, în care intră locul caselor, drumurile, rîpĭ, grădinĭ, etc., cu o populație de 332 familiĭ, saŭ 1465 suflete.

Are două bisericĭ; o școală; o velniță; o moară cu aburĭ, una de apă și maĭ multe morĭ de vînt; 3 cîrciumĭ.

Vite: 545 vite marĭ cornute, 10 bivolĭ, 54 caĭ, 761 oĭ și 125 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 3035 leĭ la veniturĭ și 3022 leĭ, 42 banĭ, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 153 plugurĭ și 160 care cu boĭ; 17 căruțe cu caĭ; 62 stupĭ cu albine.

Munteni-de-Sus, *sat*, în județul Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Munteni-d.-s., spre N. de orașul Vasluiŭ, la 7 kil. de a dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași.

Locul pe care e situat satul se numește Valea-Mariţeĭ, fiind închis de toate părțile cu dealurĭ rîpoase, purtînd numirile de: Dealul-luĭ-Vlaicu la V., care prelungindu-se spre E. ia numele de: Fundoaia, Gotcea, La-Izvorul. Fața cu acest deal spre S. este dealul Mămăruța.

Pe prelungirea și costișa acestor dealurĭ se întinde satul, în două părțĭ despărțite printr'o rîpă adîncă, formată de scursurile apelor ce vin în timpurĭ ploioase.

Teritoriul satuluĭ se întinde pe o suprafață de 1027 hect., din carĭ 440 hect. pămînt arabil, 410 hect. fînaț, 261 hect. imaș, 30 hect. viĭ și 58 hect. în vatra satuluĭ, ocupate de locul caselor, de drumurĭ, rîpĭ, grădinĭ, etc., cu o populație de 330 familiĭ, saŭ 1194 suflete.

Are o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ. Despre această biserică legenda spune că are o vechime de maĭ bine de 200 anĭ. Ceĭ dintîĭ locuitorĭ, refugindu-se în aceste locurĭ din pricina invasiunilor turceștĭ și tătăreștĭ, ar fi dat peste această biserică, care atuncĭ era făcută din nuele, lipită și cu acoperămîntul de scîndurĭ de stejar.

Are o școală, înființată în 1865, frecuentată de 20 elevĭ; 2 morĭ de vînt și 2 cîrciume.

Vite: 330 vite marĭ cornute, 520 oĭ, 13 caĭ și 87 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 97 plugurĭ și 100 care cu boĭ; 7 căruțe cu caĭ; 50 stupĭ cu albine.

Munteni-Gherăești, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre E. de satul Văleni, pe malul drept al rîulul Moldova. Are o populație de 16 familiĭ.

Munteni-Văleni, *sat*, în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre E. de satul Văleni, pe malul drept al rîuluĭ Moldova. Are o populație de 41 familiĭ.

Muntenilor (Mahalaua-), *trup de sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Brătila, satul Brătila.

Munteorul, *munte*, în jud. Putna, la hotarul Vranceĭ, despre jud. R.-Sărat. Are sare la suprafață. De aci izvorește rîul Milcovul și pîrîul Valea-Bouluĭ. E situat la hotarul moșieĭ Mera și al jud. Putna.

Muntinul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, și în direcțiune N. de com. Novaci, situat între munțiĭ Urda, Coasta-Benghiĭ și Pietrimanul.

Muntișoarele, *munte*, al satelor Măgura și Nistorești, jud. Putna. De aci izvorește Alunul, afluent al pîrîuluĭ Coza.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure*, în întindere de 480 hect., situată pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea schituluĭ Valea-Neagră.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure*, în întindere de 2025 hect., situată pe teritoriul com. Nistorești, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea locuitorilor com. Nistorești în indiviziune.

Muntișoarele (Muntele-), *pădure*, în întindere de 2200 hect., pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna. Proprietatea locuitorilor com. Nistorești în indiviziune.

Muntișorul, *munte*, în jud. Muscel, plaiul Dîmbovița. Formează linia de despărțire între rîul Dîmbovița și rîul Argeșelul, împreună cu munțiĭ: Draxinul, Mera, Țefelega, Căpitanul, Preajma, Plăișorul, Pravățul, Altămușul și Mateiașul.

Munții-Coșana și **Groșetul**, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe munțiĭ cu acelașĭ nume, com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Munțiĭ - Mănăstireĭ, *proprietate* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cîmpulung, jud. Muscel, care se arendează cu 10150 leĭ anual.

Munțiĭ - Mănăstireĭ - Cîmpulung, *munțĭ*, carĭ aparțin de

comunele Corbşori şi Berevoeşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Sunt acoperiţi cu 10839 hect. pădure, formată din următoarele 15 trupurĭ: Roşul, Spinarea, Portăreasa, Media, Plavăţul, Berevoescul-Mic, Brătila, Valea-Vladuluĭ, Ludişorul, Grădişteanul, Runcul, Vija, Gruiul-Ursuluĭ, Lutele-Marĭ şi Micĭ, Moşoroaele-Marĭ şi Micĭ.

Munţiĭ - Muşetescu, *pădure*, a statuluĭ, com. Nucşoara, judeţul Muscel, în întindere de 900 hect., formată din 3 trupurĭ: Muşeteşti (500 hect.), Boureţul (200 hect.), Piscul-Leotiĭ (200 hect.).

Munusoaia, *numire*, ce se dă Dunăreĭ-Vapoarelor, din dreptul satuluĭ Mihaiŭ-Bravul, jud. Brăila, de unde se desparte canalul Cremenea şi până unde iarăşĭ se uneşte cu Dunărea-Vapoarelor, din dreptul satuluĭ Gura-Gîrluţeĭ.

Murat-Bair, *deal* însemnat, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Cara-Murat şi Carol I (Dana-Chioi); se întinde de la vîrful Dana-Chioi Iuiuc şi până în valea Cara-Murat-Ceair, trecînd pe la S. căt. Cara-Murat şi Carol I; are o înălţime maximă de 130 m. pe care o atinge în vîrful Murat-Iuc; este situat în partea de S. a pl., cea de S.-V. a com. Cara-Murat şi cea de S.-E. a com. Carol I, avînd o direcţie generală de la N.-V. către S.-V.

Muratan - Buiuc, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Musurat, situat în partea de N.-E. a pl. şi cea de V. a com., la 5 kil. spre S. de căt. de reşedinţă, Musurat. Este aşezat pe valea unită Cuba-Dere — Cara-Iuc-Dere, avînd o suprafaţă de 300 hect., din carĭ 8 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ. Populaţiunea, în maioritate Turcĭ, este de 48 familiĭ, saŭ 148 suflete.

Drumurĭ com. pleacă în toate părţile: spre Musurat, prin Muratan-Chiuciuc; spre Taprai-Sari; spre Ghirengec şi spre Pervelei.

Muratan-Chiuciuc, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Musurat, situat în partea de N.-E. a pl. şi cea de E. a com. la $4^1/_2$ kil. spre S. de căt. de reşedinţă, Musurat, pe văile unite Cuba-Dere şi Cara-Iuc-Dere. Suprafaţa sa este de 1060 hect., din carĭ 14 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea sa, în maioritate Turcĭ, este de 56 familiĭ, saŭ 228 suflete, ocupîndu-se cu agicultura şi cu creşterea vitelor. Pămîntul, de o calitate bună, produce grîŭ şi porumb în cantităţĭ marĭ. Este situat la o egală distanţă de satele Carlî-Chioi şi Muratan-Buiuc, fiind vîrful unuĭ unghiŭ ale căruĭ laturĭ le-ar forma drumurile comunale: Muratan-Buiuc-Muratan-Chiuciuc şi Muratan-Chiuciuc-Carlî-Chioi.

Murătoarea, *cătun*, al com. Pătîrlagi, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 8 case.

Murătoarea, *cătun*, al com. Sibiciul d.-s., jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 10 case.

Murătoarea, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul, la poalele dealuluĭ Murătoarea; se scurge în izvorul Murmurătoarea; conţine magnezie şi sare.

Murătoarea, *sorginte însemnată de apă minerală*, în com. şi căt. Munteorul, jud. Buzăŭ. Vezĭ Sărata.

Murătoarea, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Tisăul; conţine sulf şi sare.

Murătoarea, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, începe din com. Odăile, de la lacul Cletecinul şi vîna Ciochina; trece prin com. Posobeşti, com. Boziorul, unde i se dă numele de Murătoarea-Posobeştilor; primeşte izvoarele Piatra-Albă, Gortea, Glodurile, etc. şi se varsă în Sărăţelul-Bălăneştilor, în com. Valea-Banuluĭ, com. Trestia; conţine substanţe minerale şi maĭ cu seamă sare.

Muretul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Oteşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 404 locuitorĭ; o biserică, fondată de Neagu, Viţioana şi Giuclea.

Murfat, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, căt. com. Biulbiul, situat în partea S.-E. a com., la 5 kil. spre N. de căt. de reşedinţă, pe valea Murfat-Ceair. Are o întindere de 3179 hect., din carĭ 9 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populaţia sa, în maioritate turcească, este de 25 familiĭ, saŭ 133 suflete.

Murfatlar, *com. rur.*, în jud. şi pl. Constanţa, situată în partea de E. a judeţuluĭ, la 20 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala luĭ, şi în cea de V. a plăşeĭ, la 23 kil. spre S. de satul Cara-Murat, reşedinţa eĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Ala-Capî, pl. Medjidia; la S., cu com. Osman-Facî, pl. Mangalia; la E., cu com. Omurcea; şi la V., cu com. Biulbiul, pl. Mangalia.

Relieful soluluĭ e puţin accidentat. Dealurile care o brăzdează, sunt: Cara-Acic-Bair, 73 m., la N.-V.; Gherme-Bair, 79 m., la N.; Chiuciuc-Murfat-Bair, 89 m., la V.; Mangala-Culac-Bair, 82 m., la S.; Canara-Bair la E.; Orman-Bair, prin centru. Ele sunt acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ.

Movile sunt două, fără importanţă; sunt artificiale, servind ca puncte de observaţie.

Văĭ sunt: Cara-Su saŭ Medjidia, ce poartă în comună numele de Murfatlar şi Cara-Cuius-Dere, cu adiacentele sale pe stînga: Cara-Suluc-Dere, Tatar-Orman-Dere, unită cu Mezatlac-Ceair şi Canara-Ceair; sunt largĭ şi cu malurile acoperite cn verdeaţă.

Este formată dintr'un singur cătun, Murfatlar, aşezat în valea Cara-Su, pe stînga căeĭ ferate Constanţa-Cernavoda, unde are şi o staţie, între dealurile Murfat la V. şi Gherme-Bair la N.-E.

Suprafaţa sa este de 3612 hect., din carĭ 79 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 52 case; 1133 ale locuitorilor, 2400 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ.

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 343 suflete: bărbaţĭ 186 şi femeĭ 157; cetăţenĭ romînĭ 317; supuşĭ străinĭ 26; ortodoxĭ 201; mahometanĭ 122; catolicĭ 13, de alte religiĭ 7; agricultorĭ 100; comercianţĭ 2.

Contribuabiliĭ sunt 102.

Locuitoriĭ posedă: 32 plugurĭ; 46 care şi căruţe; 1 maşină de treerat cu aburĭ; 3 maşinĭ de secerat; 15 grape de fier; 2 maşinĭ de vînturat; 1 moară de vînt; 3400 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ.

In Murfatlar este o geamie.

Comerciul e activ; se face prin gara Murfatlar, de 2 comercianţĭ circiumarĭ şi constă în import de coloniale şi manufactură şi în export de vite şi cereale.

Budgetul com. e de 8667 leĭ la veniturĭ, şi de 4628 leĭ la cheltuelĭ.

Căile de comunicaţie sunt: Calea ferată Constanţa-Cernavoda ce trece pe lîngă sat, avînd şi o staţie în comună; apoĭ drumurĭ comunale şi vecinale la Chiuciuc, Mufat, Alacapî, Omurcea, Biulbiul, Osman-Facî, Nazîrcea, Ende-Cara-Chioi.

La N. de sat trece un val de piatră şi la S., un val mic de pămînt, la 1 ½ kil. de com. cel d'intîiŭ, şi la 3 kil. cel d'al doilea.

Murfatlar, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. şi pl. Constanţa, căt. Murfatlar, pe linia Cernavoda-Constanţa, pusă în circulaţie la 1-iŭ Octombrie 1860. Se află între staţiile Medjidia (18.1 kil.), şi Constanţa (20.1 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ e de $17^{m}.91$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 37120 leĭ, 35 banĭ.

Murgaşul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, la 24 kil. de Craiova şi la 22 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Melineşti.

Situată pe loc şes, înconjurat de toate părţile de dealurĭ.

Se învecineşte: la E. cu com. Băzgărăi; la V., cu com. Balota; la N., cu com. Bulzeşti şi la S., cu com. Motoci.

Terenul com. este accidentat de Dealul-Murgaşuluĭ, acoperit cu viĭ şi fîneţe, şi în legătură cu Dealul-Mtereĭ.

Comuna este udată de rîul Geamartaluiuluĭ, ce udă com. spre V., avînd direcţiunea N.-V. spre S.-E.

Se compune din treĭ cătune: căt. Gaia-d.-j., căt. Murgaşul, care este căt. de reşedinţă şi căt. Picăturile.

Un pod uneşte căt. Gaia-de-Jos cu căt. Murgaşul.

Are două bisericĭ: una în căt. Murgaşul, făcută din zid la anul 1811, de către Hristea Belivacă şi a doua în căt. Gaia, zidită la anul 1795, de Dimitrie Babadacu. Cea din Murgaşul a fost reedificată la anul 1860 şi reparată la 1866. Cea din Gaia a fost reedificată la anul 1882. Pe frontispiciul ambelor bisericĭ se văd însemnate numele fondatorilor, precum şi data fondăreĭ şi a reedificăreĭ. Sunt deservite de doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ.

Este o şcoală mixtă, în satul Murgaşul, ce funcţionează de la anul 1864, şi este frecuentată de 65 copiĭ: 27 din Murgaşul, 41 din Gaia-d.-j. şi 22 din Picăturile.

Populaţia com. este de 1051 suflete, locuind în 207 case.

După legea rurală din 1864, sunt 160 împămînteniţĭ, iar după cea din 1879 sunt 13 însurăţeĭ. Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 2800 pog., din carĭ: 2300 pog. pămînt arabil, 450 pog. izlaz şi 300 pog. pădure.

Moşiile de pe teritoriul comuneĭ sunt:

Murgaşul, ce aparţine statuluĭ. Suprafaţa vîndută este de 441 hect. Suprafaţa rămasă este de 152 hect. Se arendează cu 6200 leĭ anual.

Moşiile Gaia şi Puţurile, ce aparţin locuitorilor împroprietăriţĭ la 1864 şi 1879.

Pădurea se numeşte Murgaşul, are o suprafaţă de 300 pogoane şi aparţine statuluĭ. Este populată cu cer, stejar, fag şi gorun.

Viile produc vin de bună

calitate; se găsesc pe moşiile locuitorilor cărora aparţin.

In comună se află o moară de aburi, ce aparţine statului, găsindu-se pe moşia sa.

Căi comunale vecinale o unesc cu comunele vecine; poteci şi drumuri naturale unesc cătunele între ele.

Budgetul com. e la venituri de 3400 lei, şi la cheltueli, de 1000 lei.

Vite: 68 cai, 664 vite mari cornute, 1309 oi, 54 porci şi 18 capre.

Murgaşul, *sat*, pendinte de comuna rurală Murgaşul, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe malul stîng al pîrîuluî Geamartaluiul, la 24 kil. N.-E. de Craiova. Aci e reşedinţa comunei.

Se compune din 2 mahalale: Murgaşul-d.-s. şi Murgaşul-d.-j. cu o populaţiune de 203 familii, saŭ 810 sufl., locuind în 212 case.

Are o biserică parohială, construită din zid în anul 1811 de Hristea Belivacă, cu hramul Adormirea Maicei Domnului, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi, cari fac serviciul şi bisericei din cătunul Gaia-d.-j. Biserica s'a reparat între 1860—66.

Este o şcoală mixtă, frecuentată de 18 copii.

Comunicaţia se face prin şoselele comunale, care pun cătunul în legătură la S.-E. cu Băzgărăi din jud. Romanaţi; la N.-V., cu Gaia-d.-j., iar la N.-E., cu Bulzeşti.

Murgaşul, *deal*, ramificaţie a culmei Zănoaga; străbate judeţul Dolj, de unde se ramifică; pătrunde în jud. Romanaţi, în pl. Olteţul-Oltul-d.-s., desparte apele Frăţila şi Geamartaluiul şi se termină cu împreunarea lor; are o înălţime de 200 m. d'asupra nivelului Mării.

Murgaşul, *deal*, judeţul Dolj, străbătînd plasa Amaradia, în partea-i de V.; desparte apele pîrîului Frăţila de ale Geamartaliuluî; pleacă din Dealul-Muerei; străbate comuna cu acelaşi nume, prelungindu-se până în jud. Romanaţi. Din bifurcaţia Dealului-Muerei cu al Murgaşului izvoreşte Geamartaluiul.

Murgaşul, *moşie* a statului, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgaşiul. Suprafaţa moşiei este de 152 hect. Inainte era mai mare, dintr'însa s'aŭ dat în loturi 441 hect. Are pădure pe dînsa. Se arendează cu 6200 lei anual.

Murgaşul, *pădure*, a statului, judeţul Dolj, pl. Amaradia, com. Murgaşul, pe moşia statului. Are o întindere de 300 pog. Populată cu stejari, goruni, fagi şi ceri.

Murgaşul şi Dan (Munţii-), *proprietăţi* ale Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinţi de schitul Cornetul, com. Robeşti, pl. Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 1207 hect., cea mai mare parte goluri.

Murgeanca, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată la N. plăşei şi limitîndu-se cu teritoriul comunelor: Ţîndărei, Iazul, din acest judeţ şi Cioara-Doiceşti, din jud. Brăila.

Teritoriul comunei, în suprafaţă de 4380 hect., din cari 600 hect. lac şi băltiş, coprinde mai multe sfori de moşii, aparţinînd parte particularilor. Statul posedă moşia Bucşea cu 380 hect., care înainte de secularizare ţinea de mănăstirea Plumbuita şi acum se arendează cu suma de 4000 lei anual.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţi pe moşie 97 locuitori; neîmproprietăriţi se mai află 60 locuitori.

Teritoriul comunei este brăzdat de valea Strachina, în care se află lacul cu acelaşi nume, avînd o suprafaţă de 500 hect.

Se compune din satele: Murgeanca, Dumitreşti şi Pribegi, cu reşedinţa primăriei şi a judecătoriei comunale în satul Murgeanca.

Are: o populaţie de 178 familii, saŭ 1249 suflete, din cari 302 agricultori, 7 comercianţi, 4 avînd profesiuni libere, 53 meseriaşi şi 32 servitori; o şcoală mixtă, frecuentată de 23 elevi şi 15 eleve; o biserică, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi.

Ştiŭ carte 238 persoane.

Vite: 600 boi, 2400 oi, 430 cai şi 460 porci.

Budgetul e la venituri de 4013 l. şi la cheltueli de 5232 l.

Pe teritoriul comunei trece calea ferată Feteşti-Făurei, avînd staţia Murgeni, lîngă satul Murgeanca.

Murgeanca, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşi nume, situat pe coasta de N. a lacului Strachina.

Aici este reşedinţa primăriei şi a judecătoriei comunale.

Are o populaţie de 90 familii; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător; o biserică, deservită de doi preoţi şi doi dascăli.

Vite sunt: 300 boi, 250 cai, 1500 oi şi 300 porci.

Spre E., în apropiere de sat, trece calea ferată Făurei-Feteşti, unde se află şi staţia Murgeni.

Murgeasca, *sfoară de moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Săgeata, căt. Coiteasca, încorporată acum cu moşia Dîmbroca.

Murgeni, *tîrguşor*, în jud. Tu-

tova, pl. Tîrgul, spre E. de Bîrlad, pe pîrîul Elanul.

Formează o comună (com. Murgeni), cu cătunele: Raiul și Hănăseni, cu o populație de 1830 suflete, locuind în 514 case.

Se cultivă viea pe o suprafață de 52,75 hect.

Comerciul se face de 104 persoane.

Are o școală primară de băeți și una de fete; un oficiŭ poștal rural (sucursala celuĭ din Slobozia-Zorleni), care în 1896—97, a adus un venit de 3385 leĭ, 83 banĭ; 3 bisericĭ; o moară cu aburĭ.

Aicĭ este reședința subprefectureĭ pl. Tîrgul.

Are bîlciŭ în fie-care Duminică.

Murgeni, *stație de dr.-de-f.*, în jud. Ialomița, pl. Balta, căt. Murgeanca, pe linia Făurei-Fetești, pusă în circulație la 21 Noembrie 1886. Se află între stațiile Țăndărei (12.1 kil.) și Cioara (9.5 kil.). Inălțimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 28^m.97. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 19397 leĭ și 50 banĭ.

Murgeni, *deal*, se întinde în partea de V. a com. Mînjești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, paralel cu Dealul-Boghineĭ.

Coasta despre V. a acestuĭ deal se numește Cracatița.

Murgeni, *pîrîŭ*, izvorește de pe teritoriul satuluĭ Bahnari, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; curge spre S., trece printre dealurile Murgeni și Boghineĭ din com. Mînjești și se varsă în pîrîul Crasna.

Murgescu, *sub-diviziе a cătunuluĭ* Coiteasca, com. Săgeata, jud. Buzăŭ.

Murgești, *sat* și *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Jiul, la N. com. Turceni-d.-s.

Situat pe loc șes și lîngă lanțul de înălțimĭ din dreapta Jiuluĭ.

Are o suprafață de 990 hect., din carĭ 300 hect. pădure, 570 hect. cultură, fînețe și pășune, 10 hect. viĭ și 20 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 90 familiĭ, saŭ 350 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la 1820, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, frecuentată de 10 elevĭ.

Pămîntul este fertil. Locuitoriĭ sunt împroprietărițĭ și se ocupă cu munca cîmpuluĭ și creșterea vitelor. Eĭ posedă: 12 plugurĭ, 42 care cu boĭ, 2 cărușe cu caĭ, 37 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 410 oĭ, 22 capre și 28 rîmătorĭ; 20 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de 661 leĭ și 50 banĭ, iar la cheltuelĭ de 522 leĭ și 15 banĭ.

Comunicația în com. se face prin șoseaua vecinală, care o pune în legătură la N. cu Gîrbovul, iar la S., cu Turceni-d.-s.

In com. sunt 3 puțurĭ și o fîntînă.

Murgești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 381 locuitorĭ. Cade în partea de S. a com. Are o biserică cu următoarea inscripție:

Aceastǎ sfîntǎ și Dumnezeeascǎ biserică, unde se prǎznuește hramul sfinților și marilor Voevozĭ Mihail și Gavril, din temelie s'a zidit de rǎposatul Murguleșul de sunt acum peste 500 anĭ trecuțĭ și ajungînd dupǎ vremĭ în mare derǎpǎnare din toate s'a sculat în zilele Prea Inǎlțatuluĭ nostru Domn Barbu Dimitrie Știrbeĭ și cu blagoslovenia Prea O sfințituluĭ nostru Episcop DD. Climent Arșul, fiind îndemnațĭ de rîvna Dumnezeeascǎ D-lor Dumitru, fiul Postelniculuĭ Dinu Locusteanu, etc.

Murgești, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul com. Valea-Rațeĭ. Șĭ a luat numele de la moșia Murgești. E așezat pe pîrîul Cîlnăul, la 700 m. spre N. de cătunul de reședință. Are o suprafață de 52 hect., cu o populație de 85 familiĭ, saŭ 359 suflete, din carĭ 107 contribuabilĭ; o biserică, deservită de preotul din cătunul Valea-Rațeĭ.

Murgilești, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor, com. rur. Costeni-Covrigi.

Murgociul, *moșie* particulară, de 321 hect., în com. Cudalbi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Murta, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 38 kil. de Craiova și la 42 kil. de reședința plășeĭ, com. Căciulătești, situată pe locul șes numit Giorocelul.

Se învecinește la E. cu com. Lăcusteni; la V., cu com. Valea-Stanciuluĭ; la S.-E., cu com. Căciulătești și la N.-V., cu com. Roziștea.

Limita de V. este formată de rîul Jiul, iar cele-l'alte sunt limite convenționale, formate prin movile de hotar

Terenul com. este șes, aproape accidentat foarte puțin de o mică înălțime de dealurĭ ce mărginește valea numită Giorocelul și prin care vale curge pîrîul cu același nume.

Este udată de Jiul și de pîrîul Giorocelul. Acest pîrîŭ se formează din micĭ izvoare ce se găsesc în N. com., curge pe valea cu acelașĭ nume și se varsă în Balta-Brebenilor, care se scurge în rîul Jiul. Pe pîrîul Giorocelul se găsesc maĭ multe morĭ de apă ale locuitorilor. Din cauză că morile sunt numeroase, pîrîul se maĭ numește și Pîrîul-Morilor.

Se compune din 3 cătune: Murta, Ţîmbureşti şi Giorocelul. Inainte coprindea numaĭ cele două d'intiĭ cătune.

Are două bisericĭ, una în cât. Murta, fondată la 1850 de către Alecu Gioroceanu; a doua în cât. Ţîmbureşti, de zid fondată la 1848 de către Gheorghe Cacaleţeanu; ambele sunt deservite de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Fie-care biserică are o proprietate de 17 pog. date după legea rurală din 1864.

In cătunul Murta, se află o şcoală mixtă, ce funcţionează de la 1881 şi e condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 30 copiĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 1590 suflete, locuind în 164 case şi 224 bordee.

Mare număr de case aŭ pe lîngă ele şi grădinĭ.

Populaţia com. este de 1590.

Suprafaţa com. este de 5000 pog., din carĭ 3000 pog. pămînt arabil, 500 pog. fîneaţă, 500 pog. lac şi teren sterp şi 1000 pog. pădure.

Moşia de pe teritoriul com. se numesc Murta. Aparţine la maĭ mulţĭ locuitorĭ.

Partea statuluĭ din moşie se numeşte Murta-Zglavaciocul şi e arendată cu 9050 leĭ anual.

Pădurĭ: Pădurea statuluĭ, numită Murta-Zglavaciocul, în întindere de 800 pog. Pădurĭ de 100 pog. pe moşia proprietaruluĭ Colonel Gigîrtu; 100 pog. pe proprietatea bisericeĭ Madona-Dudu, situate în cătunele Murta. Toate pădurile sunt amenajate. Sunt populate cu stejar, cer şi gîrniţă.

Fîneţele aŭ întindere de 500 pogoane.

Prin com. trece şoseaua naţională ce duce la Craiova. Căĭ comunale vecinale o unesc cu comunele vecine.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2763 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2602.73 leĭ.

Murta, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Murta, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 654 suflete; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1881, frecuentată de 30 copiĭ; o biserică, fondată la 1850 de Alecu Gioroceanu, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ ce slujesc şi la biserica din Ţîmbureşti. Are 17 pogoane proprietate.

Muru-Alichi-Alceac, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Chioseler; este continuarea văeĭ Chioseler-Ceair, care îşĭ schimbă numele de la movila Başa-Iuiuc; se îndreaptă spre S.-E., mergînd printre dealurile Chioreu-Bair, la N. şi Curu-Giugiuc-Bair şi Muru-Alichi-Bair la V. şi la S.

Muru-Alichi-Bair, *deal* însemnat, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, com. Chioseler; se desface o dată cu dealul Chiorcu-Bair din vîrful Chioseler şi se îndreaptă spre S., mergînd printre satul Borungea şi Chioseler; atît acest deal, cît şi valea cu acelaşĭ nume sunt situate în partea N.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ.

Murul, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de mănăstirea Poiana, com. Albeşti-de-Mur, pl. Cricovul, jud. Prahova, în întindere de 617 hect., toată pămînt arabil şi fîneţe, arendată cu 6805 leĭ anual.

Musa (Muntele-) şi **Vetrila,** *pădure,* în întindere de 2000 hect., situată pe teritoriul com. Poiana, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietatea obştească a locuitorilor comuneĭ.

Musafir-Culac, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Bas-Chioi şi Atmagea; se desface din dealul Ghiobilche-Bair, sub numele de vîrful Ghiobilche; se îndreaptă spre E., printre dealurile Dautcea d'o parte, Canara-Ceiu, Sasa-Orman şi Echili-Orman de alta, se uneşte cu valea Baş-Chioi şi după 10 kil. se deschide în pîrîul Taiţa pe dreapta, la V. de satul Atmagea; pe vale merge drumul comunal Atmagea-Baş-Chioi.

Musait, *pădure,* în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Borcea, com. Cocargea, are o întindere de 30 hect. şi e populată cu salcie şi plop.

Musait, *pichet* vechiŭ de frontieră, pe Dunăre, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Petroiul.

Musait-Pacui, *pădure,* jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Borcea, teritoriul com. Cocargea; are 40 hect., populate cu salcie şi plop.

Musca, *cişlă* (tîrlă) de oĭ, în partea de E. a pl. Sulina, jud. Tulcea, şi cea din S.-V. a com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, pe malul drept al braţuluĭ Sf. Gheorghe, în partea de N. a grinduluĭ Carasevschi.

Muscani, *cătun,* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 70 locuitorĭ şi 18 case.

Muscăleşti, *mahala,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Bîltanele, pl. Motrul-d.-s.

Muscelul. Pentru cuvintele cu acest nume şi derivatele luĭ, vezĭ *Muşcelul.*

Musculeşti, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la V. de com.

Vladimirul, compusă din căt. Musculeşti, Dolceşti, Hubavi şi Purcari, situată pe şes, coaste şi vălcele, de ambele ţărmurĭ ale rîuluĭ Gilortul.

Are o suprafaţă de 1450 hect., din carĭ: 450 hect. pădure, 500 hect. arabile, 450 hect. fîneţe, 20 hect. vie, 20 hect. livezĭ de prunĭ şi 10 hect. izlaz.

Pămîntul fiind fertil, produce tot felul de cereale. Viile şi pometurile se cultivă mult.

Locuitoriĭ, în număr de 285 familiĭ, sunt împroprietăriţĭ după legea rurală.

Eĭ posedă: 44 pluguri, 88 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 480 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 1166 oĭ, 120 capre şi 210 rîmătorĭ.

In com. se găsesc 8 puţurĭ şi 20 fîntînĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 2342, banĭ 32, iar la cheltuelĭ, de leĭ 2075, banĭ 50.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua judeţeană care o străbate prin centru şi o pune în comunicaţie la N. cu Petreşti-d.-j.

Are 5 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, frecuentată de 49 elevĭ şi 4 eleve.

In partea de E., către com. Săuleşti, la locul zis Dealul-Cerbuluĭ, se zice că în vechime a fost ridicată o ţeapă, pentru ceĭ condamnaţĭ.

Musculeşti, *cătun,* al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe şes şi coastă. Are o suprafaţă de 419 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 150 hect. arabile, 150 hect. fîneţe, 7 hect. vie, 5 hect. livezĭ de prunĭ şi 7 hect. izlaz.

Are o populaţie de 96 familiĭ, saŭ 345 suflete, din carĭ 85 contribuabilĭ; o biserică de zid, făcută de proprietarĭ la anul 1817, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 14 plugurĭ, 28 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 180 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 366 oĭ, 45 capre şi 70 rîmătorĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană Filiaşi-Petreşti-de-Sus.

In căt. se află 4 puţurĭ şi 3 fîntînĭ.

Muslu, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, cătunul comuneĭ Şiriul, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea septentrională a comuneĭ, la $4^1/_2$ kil. spre N.-V. de căt. de reşedinţă, Şiriul, aşezat pe valea Muslu, tocmaĭ unde izvoreşte pîrîul Sarai. Dominat la N.-E. de către vîrful Gheldi-Hagi-Tepe (122 m.), şi la S.-E. de vîrful Emir-Saale-Tepe (82 m.).

Are o suprafaţă de 1137 hect., din carĭ 117 hect. sunt ocupate de grădinĭ şi vatra satuluĭ.

Populaţiunea, în maioritate Bulgarĭ, este de 62 familiĭ, saŭ 291 suflete.

Drumurĭ comunale pleacă spre satele: Muslu-Bei, Şiriul, Balgin, Eni-Sarai, Eschi-Sarai, Cadi-Cîşla şi Ghizdăreşti.

Muslu, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul, şi anume pe acela al cătunelor sale Muslu-Bei şi Muslu; se desface din dealul Cadi-Cîşla, îndreptîndu-se spre S., cu o direcţiune generală de la N. către S.-V.; trece prin satele Muslu şi Muslu-Bei; primeşte de la E. valea Batacli-Dere şi de la satul Tichileşti îşĭ schimbă numele în Cechirger, care merge urmînd aceeaşĭ direcţiune şi se deschide în Dunăre în faţa Ostrovuluĭ Atîrnaţi, după ce a trecut şi prin satul Tichileşti şi a maĭ primit, de la N., valea Dalaşma-Culac, de la S.-E. valea Tichileşti şi de la S., Picioarele-Cechirgeli. Prin mijlocul văeĭ curge un pîrîŭ.

Muslu-Bei, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, căt. com. Şiriul, situat maĭ mult în partea meridională a plăşeĭ şi cea apusană a comuneĭ, la 4 kil. spre V. de reşedinţă, Şiriul.

Este aşezat în valea Muslu, pe malul stîng al pîrîuluĭ, şi este dominat, la E. de vîrful Muslu-Bei-Tepe (113 m.).

Are o suprafaţă de 1707 hect., din carĭ 150 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea, în maioritate Bulgarĭ, este de 76 familiĭ, saŭ 445 suflete.

Drumurĭ comunale duc la Capugi, Şiriul, Mudu-Cadi-Cîşla, Ghizdăreşti şi Tichileşti.

Muslu-Bei-Ciflic, *fermă* (moşie), în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Muslu-Bei, aşezată pe marginea drumuluĭ Muslu-Bei-Ghizdăreşti, la 1 kil. spre S.-V. de satul Muslu-Bei, avînd o suprafaţă de 80 hect.

Muslu-Bei-Tepe, *vîrf,* saŭ *movilă artificială,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Şiriul. Are o înălţime de 113 m. şi domină satul Şiriul, care este la 1 kil. spre S.-E. şi satul Muslu-Bei, care e la 3 kil. spre V. E acoperit cu verdeaţă şi a fost punct trigonometric de observaţiune de rangul al 3-lea.

Musta-Facî, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Azaplar, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea nordică a

comuneĭ, la 7 kil. spre N. de căt. de reședință, pe valea Azaplar. Are o întindere de 3520 hect., din carĭ 60 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 38 case. Populația, în majoritate turcă-tătară, este de 22 familiĭ, saŭ 159 suflete.

Mustana, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Rasova și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Vlah-Chioi; se desface din culmea principală, din vîrful numit Vlah-Chioi; se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea apusană a plășeĭ, și cea meridională a comuneĭ; se întinde de a lungul maluluĭ vestic al bălțiĭ Baciul și pe valea Ceraclar; se ridică până la o înălțime de 140 m., dominind prin înălțimea sa, balta Baciul, valea Ceraclar și drumurile comunale ce vin de la Aliman și Vlah-Chioi spre Rasova; este acoperit pe o parte cu pădurĭ și tufărișurĭ, cu pășunĭ și pe pantele meridionale, cu cîte-va locurĭ arabile.

Mustăcioaia, *lac,* în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Ialomița-Balta, teritoriul com. Dudești.

Mustăfiția, *fost sătuc* turcesc, jud. Vlașca, ce se vede pe planul orașuluĭ și Domeniul Giurgiŭ, plan făcut la 1831 și care se află la primăria din Giurgiŭ.

Acest sătuc a dispărut.

Se găsesc și acum în Giurgiŭ familiĭ carĭ poartă numele de Mustăficeanu, luat de la satul unde locuiaŭ părințiĭ lor.

Mustățești, *sat,* jud. Argeș, pl. Argeșul, făcînd parte din com. rur. Cerbureni Iașul.

Musteața, *pîrîŭ,* isvorește din dealul cu același numire, de pe teritoriul satuluĭ Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iași și, unindu-se cu pîrîul Curagăul, se varsă în Pîrîul-Moareĭ.

Musur-Cuiuc, *vale,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Agemler și Buiuc-Enghez și anume pe acela al căt. Sofular și Casîcci. Satul Sofular este așezat chiar în această vale, iar satul Casîcci puțin spre E. cam la 1 kil. Este îndreptată de la N. către S. și situată în partea de N.-V. a pl., în cea de S. a com. Agemler și cea de V. a com. Buiuc-Enghez.

Musurat, *com. rur.,* jud. Constanța, pl. Mangalia, situată în partea de E. a jud., la 23 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea septentrională a pl., la 28 kil. spre N.-V. de orășelul Mangalia, reședința sa, pe pîrîul Musurat.

Se mărginește la N. cu com. Osman-Facî și Techir-Ghiol, pl. Constanța; la E., cu com. Tuzla; la S., cu com. Tatlingeac și căt. Perveli, al com. Tuzla; iar la V., cu com. Gheringec.

Relieful soluluĭ e în general accidentat, maĭ cu osebire în partea sa centrală, unde văile dintre dealurĭ sunt cu malurĭ înalte, și lungĭ. E brăzdată de culmea Tuzla, ale căreĭ principale ramificațiunĭ sunt următoarele: dealul Musurat (140 m. la N.-V.), dealul Toprai-Sair (82 m.), dealul Muratan (70 m.), la V.; dealul Perveli (90 m.), la S.; dealul Sarî-Bair (74 m.), la S.-E.; dealul Taușan-Bair (70 m.), la E.; dealul Carli-Chioi Cuciuc-Bair (15 m.), prin interiorul com.; apoĭ dealurile Abdulah-Bair (90 m.), Aitan-Bair (81 m.), Urlu-Chioi-Bair (82 m.), și Osmancea-Bair (74 m.), la N., carĭ se desfac din culmea Techir-Ghiol. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu semănăturĭ și fînețe întinse, precum și cu izlazurĭ pentru pășunatul vitelor.

Movilele sunt numeroase, răspîndite icĭ și colo, maĭ cu seamă în partea de E. Ele sunt toate artificiale și construite pentru a servi ca puncte de orientare. Principalele sunt: Iuci-Iuc-Berichi (81 m.), la N.; Techir-Ghiol (82 m.), Ciatal-Iuiuc (75 m.), Urlu-Chioi (55 m.), la E.; Tuzlu (70 m.); Băldara-Iuiuc (71 m.), la S.-E.; Sarî-Iuc (74 m.), la S.; Tașlî-Iuc (90 m.), la S.-V.; Musurat-Tepe (82 m.), la V.; Carli-Chioi (51 m.), în interior.

Com. Musurat are multe lacurĭ, e udată de pîrîul Musurat și străbătut de cîte-va văĭ micĭ. Principalul lac este Tuzla, așezat în partea de E. a com. în întindere de 700 hect., din care 55 hect. ocupate cu stuf; malurile sale sunt joase; conține pește ce se consumă în localitate și al căruĭ venit aparține statuluĭ.

Este formată din 5 căt. și anume: Musurat, reședința, spre N., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Musurat. Urlu-Chioi, spre E. com. pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Urlu-Chioi și pe valea Urlu-Chioi-Dere, la 4 kil. spre S.-E. de reședință. Muratan-Buiuc, spre S. com., pe valea Muratan, la 6 kil. spre S. de reședință. Muratan-Cuciuc, în partea centrală a com., pe valea Muratan, la 5 kil. spre S. de reședința. Carli-Chioi, spre E., pe valea Carli-Chioi, la 5 kil. spre S.-E. de reședință. Ciatmalar, format de curînd, spre ruinele satuluĭ cu același nume, lîngă locul Ciatmalar-Tuzla,

la 6 kil. spre S.-E. de reşedinţă.

Suprafaţa totală a com. este de 6279 hect., din carĭ 51 hectare, ocupate de vetrele celor 5 sate cu 244 case. Statul cu proprietariĭ posedă 3504 hect., iar locuitoriĭ aŭ 2722 hect.

Are 4 geamiĭ, 2 în căt. Musurat şi cîte una în căt. Buiuc-Muratan şi Chiuciuc-Murat, cu 4 hogĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată de judeţ şi frecuentată de 37 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 98 plugurĭ, 121 care şi căruţe, 1 maşină de treerat cu aburĭ, 1 maşină de semănăt, 9 maşinĭ de secerat, 3 maşinĭ de bătut porumb, 15 grape de fier; 9500 capete de vite maĭ cu seamă oĭ, boĭ şi caĭ; 8 morĭ de vînt.

Comerciul e puţin activ; se face de către 5 comercianţĭ (1 cîrciumar), prin gara Murfatlar, la 26 kil. spre N. şi constă în import de coloniale, instrumente agricole, manufacturĭ şi import de vite cu produsele lor.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5470 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2449 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea jud. Constanţa-Mangalia, ce trece prin satele Urlu-Chioi şi Ciatmalar, apoĭ drumurĭ micĭ spre: Tătlăgeac, Tuzla, Techir-Ghiol, Osman-Facĭ, Abdulah, Ghelingec, etc.

Musurat, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Musurat, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ, pe valea Musurat, la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume, cu o întindere de 2825 hect., din carĭ 22 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 158 case.

Populaţia, în maioritate turcă, este de 144 familiĭ, saŭ 703 suflete.

Are o şcoală şi 2 geamiĭ.

Muşa, *pîrîŭ,* în judeţul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; izvoreşte din Dealul-Lubanuluĭ; udă comuna în partea de E., şi se varsă în rîul Motnăul, pe partea dreaptă.

Muşata, *sat,* în partea N.-E. a comuneĭ Rănceni, plasa Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe costişă, cu o suprafaţă de 723 hect. şi o populaţie de 94 familiĭ, saŭ 403 suflete, din carĭ 95 contribuabilĭ. Se cultivă 20 hect. vie. Are o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ.

Muşata, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ, izvoreşte din partea de N. a comuneĭ Rănceni, pl. Prutul, trece în lungul com., prin satul Muşata şi, din jos de satul Rănceni, unindu-se cu pîriul Suhuleţul, trece pe partea de N. a comuneĭ Berezeni şi se varsă în Pruteţ, maĭ în jos de pîrîul Sărata.

Muşatul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Balaciul.

Muşatul, *urmele unuĭ sat vechiŭ,* jud. Olt, cam în mijlocul Boianuluĭ, cîmpie întinsă între Iminogul şi Vedea. Locuitoriĭ săĭ se zice că aŭ fost măcelăriţĭ în ziua de Paşte de către Turcĭ. (Vezĭ Boianul).

Muşatul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Vlădeni, punînd în comunicaţie lacul Mocilna cu Borcea.

Muşatul, *pădure,* pe proprietatea statuluĭ Schitul-Greci, comuna Mierleşti, pl. Siul-d.-s., judeţul Olt. Formează un trup cu Schiteanca şi Brăniştioara, în întindere cam de 500 hect., populat cu stejar şi gîrniţă.

Muşatul (Muntele-), *proprietate* a răzeşilor din satele Poiana şi Bodeşti, jud. Putna, pl. Vrancea.

Muşăteşti, *com. rur.,* pe apa Vălsanul, jud. Argeş, pl. Argeşul, la 14 kil. de Curtea-de Argeş, reşedinţa sub-prefectureĭ, şi la 38 kil. de Piteşti. Se compune din 4 sate: Muşăteşti, Prosica, Robaia şi Valea-luĭ Moşu, avînd peste tot 280 familiĭ, saŭ 1397 suflete, din carĭ 222 contribuabilĭ.

Are 2 bisericĭ, din care una în Schitul-Robaia; 2 şcolĭ primare, una de băeţĭ şi a doua de fete; 5 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4489 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3934 leĭ.

Vite sunt: 1000 boĭ şi vacĭ, 25 caĭ, 6 asinĭ, 5 bivolĭ, 2300 oĭ, 10 capre şi 700 rîmătorĭ.

Muşăteşti, *sat,* pe apa Vălsanul, jud. şi pl. Argeş, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Muşăteşti şi Pietrari, *moşie,* jud. Argeş, pl. Argeşul, cu o întindere de 3896 pog., din care 3000 pog. pădure, proprietatea statuluĭ. Aparţinea maĭ nainte Episcopieĭ de Argeş. La anul 1871 avea un venit anual de 10700 leĭ şi a fost ipotecată împreună cu alte 380 moşiĭ ale statuluĭ pentru împrumutul domenial de 78 milioane leĭ. Arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la suma de 7510 leĭ. Pe moşie se află o moară, case, han şi magaziĭ.

Muşceleanca, *pădure,* în jud. Buzău, com. Gura-Sărăţiĭ, pe moşia Brînzeasca. Are cam 300 hect., despărţite în 5 sforĭ de mărimĭ deosebite, purtînd numele proprietarilor: Muşceleanca, Mihăescul, Poenarul, Radovici şi Sărăţeanul.

Muşcelul, *judeţ* de munte al Romîniei, numit ast-fel din cauza muscelelor celor multe acoperite cu dumbrăvĭ şi fineţe.

Marca judeţuluĭ este un vultur, stînd pe o ramură de stejar, în loc de a sta pe coif, cum era stema vechiă a dinastieĭ Basarabe, spre amintire că la Cîmpulung a fost primul scaun domnesc al Ţăreĭ-Romîneştĭ.

Forma judeţuluĭ e aceia a unuĭ poligon neregulat.

Limitele. Se mărgineşte la N. cu Transilvania, de care se separă printr'o linie convenţională, începînd de la V. judeţuluĭ, trecînd prin munţiĭ Dara, Berevoescul-Mare, Berevoescul-Mic, apoĭ cotind spre S.-E. pe lîngă munţiĭ Tămăşelul, Piatra-Craiuluĭ, Grindul, Colţi, Mitîrcea şi Leota, după care trece pe lîngă munţiĭ Luţele-Marĭ şi Luţele - Micĭ, Comişul, Tămaşul-Mare şi Tămaşul-Mic; la E., se mărgineşte cu judeţul Dîmboviţa, de care se desparte prin muntele Roşu şi comunele: Pucheni, Micloşani, Hirtieşti, Vultureşti, Bîrzeşti, Priboeni, Glimbocelul şi Ciulniţi; la V., se mărgineşte cu jud. Argeş printr'o linie aproape perpendiculară pe rîul Argeşul, plecînd din munţiĭ Carparţĭ (la V. de muntele Dara) şi de care se desparte prin comunele Nucşoara, Corbi, Poenărei, Domneşti, Petroşani, Berevoeşti, Jupîneşti, Miceşti, Ciumeşti şi Mărăcineni; la S., se mărgineşte tot cu judeţul Argeş, de care se desparte prin rîul Argeşelul.

Orografia. Judeţul Muşcel se împarte în treĭ regiunĭ: regiunea muntoasă la N., regiunea colinelor în centru şi regiunea cîmpiilor la S.

Culmea Carpaţilor ocupă Nordul plaiurilor Nucşoara şi Dîmboviţa şi din această culme se scoboară ramurĭ spre S., perzîndu-se încetul cu încetul în centrul judeţuluĭ.

Ramificaţiunile principale care traversează plaiurile sunt:

1. Munţiĭ Dîmboviţeĭ, cu vîrfurile Prislopul, Roşu, Algîiul, Runcul şi Priseaca.

2. Şirul de înălţimĭ ce formează linia de despărţire între rîul Dîmboviţa şi Argeşelul: Muntele Păpuşa, Draxinul, Māra, Ţefeleica, Preajma, Muntişorul, Căpitanul, Plăişorul, Pravăţul, Altămuşul şi Mateiaşul.

3. Munţiĭ Găinaţul-Mare şi Găinaţul-Mic, Piscul-Calului, Moşoroaele-Marĭ şi Moşoroaele-Micĭ, Dobriaşul-Mare şi Dobriaşul-Mic, Strîmtul, Clăbucetul, Chiciora, Dealul-Şelarilor, Cucului, Măţăul, etc.

4. Oticul, Iezerul, Zănoaga, Boldul, Măgura, spre V. plaiuluĭ Dîmboviţa, carĭ merg paralel cu Rîul-Tîrguluĭ.

5. Moldoveanul, care porneşte chiar din şirul cel mare al Carpaţilor.

Toţĭ aceştĭ munţĭ, împreună cu ramurile lor, sunt descrişĭ la plaiurĭ şi la cuvintele respective.

Hidrografia. De la N. spre S., jud. Muşcel este udat de numeroase ape, care toate curg în forma unuĭ evantail.

Rîurile cele maĭ marĭ ale judeţuluĭ, carĭ 'şĭ iaŭ naştere chiar din cercul luĭ, sunt:

Rîul Dîmboviţa, care izvoreşte din muntele Oticul, şi care, după ce primeşte maĭ mulţĭ afluenţĭ (vezĭ Dîmboviţa, rîul), se varsă în Argeş la satul Budeşti, judeţul Ilfov.

Rîul Argeşelul, care izvoreşte din muntele Găinaţul-Mare şi care, după ce primeşte afluenţiĭ Valea-Cărsteĭ şi Topliţa-Mateiaşuluĭ, se varsă în rîul Doamna la comuna Piscani. (Vezĭ Argeşelul, rîŭ).

Rîul Doamna, care izvoreşte din muntele Valea-Rea, şi după ce primeşte Rîul-Tîrguluĭ, se varsă în rîul Argeş, la N. de oraşul Piteşti. (Vezĭ Doamna, rîŭ).

Rîul-Tîrguluĭ, care izvoreşte din muntele Bătrîna şi care, după ce primeşte de afluenţĭ: Cuca şi Rîuşorul, Bratia şi Bughea, se varsă în rîul Doamna, la Colibaşi. (Vezĭ Tîrgul, rîŭ).

Gîrliţa Bughea, care izvoreşte din munţiĭ Boldul şi Zănoaga şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, la comuna Mihăeşti.

Gîrliţa Slănicul, care izvoreşte din pădurea comuneĭ Slănicul, plaiul Nucşoara, din Lacul-Rotund şi se varsă în Bratia, la comuna Aninoasa.

Bratia, care izvoreşte din muntele Iezerul-Mare şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, la locul numit Intîlniturile, plasa Rîurile. (Vezĭ Bratia, rîŭ).

Cîrcinovul, gîrliţă, care izvoreşte după teritoriul comuneĭ Vultureşti şi se varsă în rîul Argeşul, în dreptul comuneĭ Coteasca-Popeşti, judeţul Argeş, la locul numit Moara-Mocanuluĭ.

Rîul Argeşul, care udă partea de S. a judeţuluĭ.

Pe lîngă acestea maĭ sunt următoarele pîrae: Dîmbovicioara, Rîuşorul, Valea-Caselor, Bădeni şi văile maĭ principale: Valea-Vălenilor, Valea-Mare, Gorganul, Vrăneşti, Glîmbocelul, precum şi alte multe văĭ şi vîlcele, carĭ brăzdează judeţul în toate di-

recţiunile, devenind torente în timpiĭ ploioşĭ şi primă-vara cînd se topeşte zăpada.

Căile de comunicaţie. 1. Calea ferată Bucureşti-Vîrciorova, trece prin partea de S. a jud. Muşcel, pe malul sting al rîuluĭ Argeşul, şi merge pe la S. de comunele: Ciulniţa, Leurdeni, Goleşti-Badiĭ, Topoloveni, Călineşti, Vrăneşti, Văleni şi Goleşti.

De la Goleşti, drumul de fer se bifurcă: o parte apucă spre Piteşti, Slatina, Craiova, etc., iar cea-l'altă continuă drumul spre N., la Cîmpulung, trecînd pe lîngă comunele: Ştefăneşti, Valea-Mare, Mărăcineni, Colibaşi, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădeşti, Valea-Popiĭ, Mihăeşti şi Schitul-Goleşti.

In jud. Muşcel, drumul de fer se opreşte până la Cîmpulung în următoarele gărĭ: Leurdeni, Goleşti, Florica, Gropeni, Ciumeşti, Clucereasa, Stîlpeni, Mihăeşti, Furnicoşi şi Schitul-Goleşti, parcurînd în tot judeţul 71 kil.

El merge până la N. de Piteşti, pe malul sting al rîuluĭ Argeşul, apoĭ trece pe un pod mare (aproape de confluenţa rîuluĭ Doamna cu rîul Argeşul, la S. de com. Mărăcineni), pe malul drept al rîuluĭ Doamneĭ, până la com. Colibaşi, unde taie din noŭ Rîul-Doamneĭ şi apoĭ se dirige spre N., pe malul stîng al rîuluĭ Tîrgul, până la Furnicoşi şi d'aci pe malul drept până la Cîmpulung.

Acest drum este foarte pitoresc; străbate frumoasele văĭ: Valea-Argeşuluĭ, Valea-Doamneĭ, Valea-Argeşeluluĭ, Valea-Tîrguluĭ.

2. Calea naţională Bucureşti-Piteşti străbate partea de S. a judeţuluĭ, pl. Podgoria, mergînd aproape paralel cu calea ferată Bucureşti-Piteşti (în ceea ce priveşte jud. Muşcel) şi trecînd prin comunele: Ciulniţa, Leurdeni, Goleşti-Badiĭ, Topoloveni, Călineşti, Ştefăneşti. Intre Florica şi Piteşti întretaie calea ferată Goleşti-Cîmpulung.

Această cale este bine executată şi bine întreţinută.

Aproape perpendicular pe această cale cad următoarele:

a) Şoseaua care pleacă de la Ciulniţa, merge pe Valea-Glîmbocelului, legînd comunele: Ciulniţa, Budişteni şi Glîmbocelul, cu Bogaţi din jud. Dîmboviţa.

b) Şoseaua care pleacă la Topoloveni (Cîrcinovul), merge pe valea Cîrcinovuluĭ, legînd comunele: Topoloveni, Ţigăneşti, Priboeni, Dobreşti şi Beleţi-Negreşti. Această şosea la N. de Priboeni se bifurcă: o parte merge la Dobreşti, iar alta la Beleţi-Negreşti.

c) Şoseaua care leagă com. Călineşti cu Gorgani.

d) Şoseaua care leagă com. Ştefăneşti cu Goleşti.

e) Şoseaua care pleacă de la V. de gara Florica, merge pe valea rîuluĭ Doamna şi a rîuluĭ Argeşelul, legînd comunele: Valea-Mare, Vieroşul, Colibaşi, Mioveni, Racoviţa, Davideşti, Voroveni, Bîrzeşti, Vultureşti, Hîrtieşti, Boteni şi Valea-Mare din plaiul Dîmboviţa. De la Boteni o şosea dă în calea Cîmpulung-Frontieră, prin comunele Jugurul şi Poenari.

De la N. de Vultureşti este o şosea comunală care leagă aceasta com. cu com. Văleni, pl. Argeşelul.

3. Calea naţională Piteşti-Cîmpulung-Frontieră, merge pe valea rîuluĭ Doamna şi a rîuluĭ Tîrgul şi leagă comunele: Mărăcineni, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădeşti, Valea-Popiĭ, Mihăeşti şi Schitul-Goleşti cu oraşul Cîmpulung. De la acest oraş merge la Frontieră (Pajera Giuvala) prin comunele Voineşti, Valea-Mare, Nămăeşti, Dragoslavele, Rucărul.

Cu această cale staŭ în legătură următoarele şosele:

a) Şoseaua pe valea rîuluĭ Doamna, care leagă com. Purcăreni cu comunele: Jupîneşti, Retovoeşti, Petroşani, Domneşti, Stăneşti, Corbşori, Poenărei, Corbi şi Nucşoara.

b) Şoseaua care leagă com. Piscani, pe malul sting al rîuluĭ Doamna, cu comunele: Dîrmoneşti, Coşeşti, Leiceşti şi se împreună cu şoseaua descrisă la litera *a*, la S. de Retevoeşti, mergînd până la com. Nucşoara.

c) Şoseaua care leagă com. Băjeşti pe malul drept al rîuluĭ Bratia cu comunele: Bălileşti, Goleşti şi Vlădeşti şi apoĭ Aninoasa cu Berevoeşti-Ungureni.

d) Şoseaua care leagă com. Mihăeşti cu comunele Drăghiciul şi Jugurul.

e) Şoseaua care leagă oraşul Cîmpulung cu oraşul Curtea-de-Argeş şi trece prin comunele: Godeni, Berevoeşti-Ungureni, Slănicul şi Domneşti, şi apoĭ intră în jud. Argeş.

f) Şoseaua judeţeană care leagă oraşul Tîrgoviştea cu oraşul Cîmpulung. Această şosea intră in jud. Muşcel pe la com. Gemenea (jud. Dîmboviţa), merge pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa şi trece prin comunele: Lăicăi, Cetăţeni-din-Vale, Bădeni-Pămînteni şi Ungureni. De la com. Bădeni-Pămînteni, această şosea apucă spre V. şi dă sub Mateiaş, în şoseaua naţională Piteşti-Cîmpulung-Rucăr. O şosea vecinală leagă com. Bădeni-Ungureni cu Dragoslavele şi Rucărul.

O altă şosea, care pleacă din calea judeţeană Tîrgovişte-Cîm-

pulung apucă spre V. de com. Văleni și leagă această com. cu Mățăul și Cimpulung, trecînd pe la N. de Boteni, unde tae rîul Argeșelul.

Populația jud. Mușcel era în 1859 de 78255 locuitorî; în 1884, de 90399; în 1899, de 113458: 56434 bărbațî și 57024 femeî.

Invățămîntul public. In anul școlar 1888—89, funcționaŭ în jud. Mușcel 15 școale de băețî, 2 de fete și 66 mixte; 60 cu localurî de zid, clădite anume pentru școală; 23 cu localurî închiriate.

In anul școlar 1889—90 aŭ frecuentat școalele 3881 băeți și 914 fete, din numărul de 5733 băețî și 3879 fete în vîrstă de școală.

Acum, — 1901 — numărul școalelor rurale este de 95: 1 de băețî, 1 de fete, 85 mixte și 8 de cătun.

Cultul. Numărul bisericilor în jud. este de 165, din carı 5 reedificate, iar 2 ruinate.

La aceste biserici oficiază 179 preoți, 1 diacon, 156 cîntărețî și 115 paracliserî. Afară de aceste bisericî maî sunt 2 schiturî (Ciocanul și Nămăești).

Budgetul pe anul fianciar 1889—900 zecimî: Veniturî leî 192905, banî 71; cheltuelî leî 190535, banî 40.

Drumurî: veniturî și cheltuelî, leî 36746, banî 70.

Vitele. Locuitoriî județuluı Mușcel posedă (1901): 65968 vite marî cornute, 5619 caî, 113571 oî, 8493 capre și 42347 porcî.

Sunt 7209 stupî cu albine.

Agricultura. Totalul pămîntuluî cultivat este de 1500 hect.

Livezile daŭ în termen mijlociŭ 40—50000 care fîn. Prunele produc pănă la 250000 decalitri țuică.

Mașinele și uneltele agricole. In anul 1888 aŭ fost în județul Mușcel, următoarele mașinî și unelte agricole: 3 mașinì de sămănat, 3 de secerat și de cosit, 5 de treerat cu abur, 3 de treerat cu manej, 28 de vînturat, 1 de bătut porumb cu abur, 21 de bătut porumb cu manivelă, 2296 plugurî de lemn, 1163 plugurî de fier, 67 scarificătoare, 9 grape de fier, 2 tăvălugurî, 43 rarițe, 3 mașinì de ales sămînța, 7 morî cu abur, 165 morî cu apă.

Industria. In anul 1889 aŭ funcționat în județul Mușcel: 224 cuptoare cărămidă, carî aŭ fabricat 11964000 bucăți; 245 vărăriî și 4 fabricî, carî aŭ dat 2473000 kil. var; 216 herăstrae carî aŭ dat 657440 dușumele, scîndurî și lăturoaie, 13550 lemne de brad de construcție, 18730 blănî de fag, 8980 blănî de anin, 14102 doage, 1513200 șiță și șindrilă, 7960 bulî, butoaie, putinî și hîrdae; 21097 donițî; 6580 m. cubî de piatră brută; 5470 m. cubî de piatră cioplită.

De și ocupația principală a locuitorilor județuluî Mușcel este creșterea vitelor și agricultura, se ocupă maî mult de cît în alte județe cu industria casnică.

Țesăturile de lînă, pentru fabricarea dimiilor, saricelor, plocadelor, scoarțelor și altor haine țărănești, precum și a pînzeî de cînepă, in, bumbac și chiar a borangiculuî, sunt executate cu multă abilitate de țărance și aceste producțiunî sunt mult căutate.

Se confecționează încălțăminte groasă, precum: cizme, opincî. Sunt mulțî tăbăcarî.

Pentru fabricarea pîineî sunt o mulțime de morî, carî macină griŭ, porumb și mulțî brutarî.

In unele comune dela munte, locuitoriî se ocupă cu fabricarea șițeî pentru învelișul caselor, cherestelei, varuluî, vaselor de lemn, precum: donițî, buțî, putinî și alte vase trebuincioase.

Asemenea, fabricarea vaselor de pămînt a luat un avînt foarte mare.

Sităria se lucrează, maî ales în comunele din plășile Rîurile și Argeșelul.

Pentru fabricarea țuiceî sunt o mulțime de poverne, carî, începînd de toamna, fabrică zecî de miî de decalitri de țuică.

Personalul sanitar al județuluî se compune din 1 medic primar, 2 medicî de arondisment și 2 vaccinatorî.

Spitalul rural Racoviță este întreținut de județ.

Puterea armată. Din punctul de vedere militar, jud. Mușcel făcea parte în 1891 din Corpul al 2-lea de armată.

Afară de oameniî ce dă pentru armata permanentă, maî are:

a) un regiment de Dorobanțî, numit al 30-lea, cu un efectiv de peste 2000 oamenî, împărțit în 2 batalioane și 8 companiî cu reședințele: Comp. 1-a la Rucăr; Comp. 2-a în Domnești; Comp. 3-a în Cîmpulung; Comp. a 4-a în Mihăești; Comp. a 5 a în Ștefănești; Comp. a 6 a în Leurdeni; Comp. a 7-a și a 8-a în județul Argeș.

Batalionul 1 are reședința în Cîmpulung; iar al 2-lea în Tîrgul-Dealuluî.

b) Un escadron de călărașî, cu reședința în Cîmpulung și cu un efectiv de peste 270 oamenî.

Producțiunî. Principalele producțiunî ale județuluî Mușcel sunt cele carî se fac în toate județele de munte; maî ales brînză bună, lemne de con-

strucţiĭ, scîndurĭ, poame gustoase: piersicile şi struguriĭ după Valea-Ştefăneştilor şi Valea-Mare, plasa Rîul-Doamneĭ.

Păşunele după munţĭ sunt foarte căutate, iarba fiind sănătoasă şi nutritivă.

Pădurile, în timpul ĭerneĭ, sunt străbătute de turme de porcĭ, carĭ vin maĭ ales din judeţul Vlaşca şi Teleorman spre a se nutri şi îngrăşa cu jirul pădurilor din Muşcel.

Pădurile de stejar produc colţanĭ cu care se face un bun comerţ, căcĭ colţaniĭ servesc la tăbăcirea pieilor de lux. Stejarul de Muşcel produce coaja cea maĭ bună, cea maĭ bogată în tanin.

Din punctul de vedere silvic, jud. Muşcel face parte din circumscripţia VII-a şi se împarte în 3 ocoale: Nucşoara, Podgoria şi Rîurile-Argeşel.

Văile rîurilor şi parte din dealurĭ sunt acoperite cu arăturĭ de porumb, orz, ovăz şi grîŭ. Poalele dealurilor, carĭ se întind pe lîngă rîurĭ, sunt acoperite cu livezĭ de prunĭ, din care se face cea maĭ bună ţuică.

Dintre cereale, pe lingă cele arătate maĭ sus, se maĭ cultivă inul şi cînepa, din care se fabrică pînză, căutată pentru soliditatea eĭ.

Fîneţele aŭ trifoiul şi o varietate imensă de florĭ, aşa că laptele oilor produce brînza şi caşcavalul cel maĭ bun.

Munţiĭ sunt bogaţĭ în minerale, însă nu se exploatează de cît peatră de calcar şi de construcţie, care se scoate în mare cantitate.

Rocele din care se compune stratele judeţuluĭ Muşcel sunt calcare, cînd compacte, marmoreene albicioase saŭ gălbiĭ.

Pe lîngă acestea, jud. Muşcel este bogat în ape minerale, carĭ conţin iod şi pucioasă. Prin pădurile munţilor se vînează multe animale sălbatice: urşĭ, lupĭ, capre, mistreţĭ; iar prin pădurile după dealurĭ şi cîmpiĭ se vînează lupĭ, vulpĭ şi ĭepurĭ.

Creşterea porcilor în acest judeţ se face pe o scară mică, însă se cresc mult oile, caprele, caiĭ şi boiĭ.

In partea de S., pădurile sunt de tufanĭ; iar în partea de N. de fagĭ şi brazĭ, din care se face cherestea pentru clădirĭ şi şiţă renumită.

Ocolul Nucşoara, cu reşedinţa în Cîmpulung, se compune din pădurile: Berevoeşti-Ungureni cu Munţiĭ, Corbşori, Stăneşti, Corbi cu Munţiĭ, Muntele-Muşetescul, Boureţul, Hîrtoapele, Oticul, Netotul, Spinarea, Roşul, Aninoasa, Grigoreni, Valea-Ursuluĭ, Straura, Coteasca, Capul-Pisculuĭ, Negreşti. Siliştea, Bagna, Vieroşanca şi Priboaia.

Ocolul Podgoria, cu reşedinţa în Piteşti, coprinde pădurile: Valea-Mare, Gorganul, Fureşti, Goleşti-Badiĭ, Budişteni, Albuţele, Cotroceanca, Nămăeasca, Văleni, Bădeşti Niculeşti, Călineşti, Văcăreasca, Aninoasa, Colibaşi-Vieroşi, Piscanul, Coşeşti şi Corbi-Pădureţul.

Ocolul Rîurile-Argeşelul, cu reşedinţa în Cîmpulung, coprinde pădurile: Rădeşti, Hîrtieşti-Bîrzeşti, Cîlceasca, Poenari-Răcăciobul, Gradiştea, Bădeni-Ungureni şi munţiĭ: Valea-Lenţeĭ, Obîrşia, Valea-Vladuluĭ, Portăreasa cu Piscul-Capreĭ, Meza, Berevoescul-Mic, Lutele-Marĭ şi Micĭ, Brătila, Ludişorul, Faţaluĭ-Plavăţuĭ, Moşoroaele-Marĭ şi Micĭ, Grădişteanul, Runcul, Vîjia şi Gruiul-Ursuluĭ.

In jud. Muşcel, toate pădurile situate pe munţĭ, începînd de la 5 hect. până la cele maĭ marĭ, pe coastele munţilor şi pe dealurile regiunilor muntoase, s'aŭ supus regimuluĭ silvic.

Judeţul Muşcel în anul 1856. Cele 5 plăşĭ, care formaŭ jud. Muşcel, aveaŭ: 164 munţĭ, 117 sate, 143 bisericĭ, 192 preoţĭ, 23 diaconĭ, 126 boerĭ de neam, 195 mazîlĭ, 99 patentarĭ, 10561 Romînĭ contribuabilĭ, 756 Ţiganĭ emancipaţĭ contribuabilĭ.

Judeţul avea 823 care cu 4 boĭ, 55 care cu 8, 6 şi 4 caĭ, 4598 care cu cîte 2 boĭ, 106 care cu cîte 2 şi 3 caĭ, 15267 vacĭ şi viţeĭ.

Avea 173 militarĭ, 212 dorobanţĭ şi 312 grăniccrĭ.

Se găseaŭ în judeţ 150 herăstrae; 150 morĭ; 11 dîrste; 21 piue; 275 poverne; 495 dulgherĭ şi morarĭ, 107 fierarĭ.

Grîŭ producea vr'o 50 chile şi porumb, 22548 chile.

In magazinele de rezervă se aflaŭ 5922 chile porumb.

S'aŭ altoit 1590 copiĭ; aŭ murit 2100 şi s'aŭ născut 1190.

Capitalul cutiilor în fiinţă era 13776 leĭ şi 32 parale, afară de 22395 leĭ ridicaţĭ de Visterie în anul 1854.

Populaţia judeţuluĭ se urca la 13046 familiĭ, saŭ 52438 suflete, din carĭ 26961 bărbaţĭ şi 25486 femeĭ.

Vechia împărţire a judeţuluĭ. Pe la începutul sec. al XVIII-lea, judeţul Muşcel era împărţit in 6 plăşĭ şi 2 plaiurĭ, avînd cîte doĭ zapciĭ de plasă.

Plaiul (plaiurile pe atuncĭ se numeaŭ *scaune* şi slujitorii scaunelor, *dorobanţĭ de plaiurĭ*) Nucşoara se compunea din satele: Nucşoara, Corbi, Slănicul-Ungureni, Berevoeşti-Ungureni, Berevoeşti-Pămînteni, Albeşti, Corbşori, Poenărei, Stănileşti, Cirstieni şi Slănicul-Pămînteni.

La 1845, s'a lipit de acest plaiŭ, partea de la Bădeşti până la Domneşti, de la Berevoeşti-

Ungureni până la Aninoasa şi de la Godeni până la Capul-Pisculuĭ, împreună cu comuna Schitul-Goleşti.

Plaiul Dîmboviţa avea tot întinderea de azĭ, afară de satele Rucărul şi Dragoslavele ce eraŭ atuncĭ date de plasa Argeşelul-d.-s., după chiar cererea acestora la guvern, ca să scape de sub privegherea vătafuluĭ de plaiŭ, care le controla pichetele pe unde treceaŭ eĭ pe ascuns obiecte felurite de exportare, oprite de guvern.

Plasa Argeşelul se împărţea în Argeşelul d.-s. şi Argeşelul-d.-j. Cel de sus coprindea tot terenul cu satele coprinse între Coteşti până la Rucărul şi cel de jos, teritoriul de la Boteni până la Colibaşi.

Plasa Rîurile se împărţea în plasa Rîul-Doamneĭ, de la Domneşti până la Mărăcineni şi plasa Bratia-Bughea, de la Aninoasa până la Băjeşti şi de aci în sus până la Poenari, împreună cu Godeni, Furnicoşi şi cu Capul-Pisculuĭ.

Plasa Podgoria se împărţea în Plasa-Dealuluĭ, de la Valea-Mare până la Călineşti şi plasa Cîrcinovul, de la Cîrcinovul până la Glîmbocata, lîngă satul Băduleşti, unde se termină judeţul Muşcel.

După *Actuala împărţire administrativă*, jud. se împarte în 6 plăşĭ, adică:

Plasa Argeşelul cu reşedinţa sub-prefectureĭ din Hîrtieşti; plaiul Dîmboviţa, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Nămăeşti; plaiul Nucşoara, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Domneşti; plasa Podgoria, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Topoleni; plasa Rîurile, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Mihăeşti; plasa Rîul-Doamneĭ, cu reşedinţa sub-prefectureĭ în Piscani.

Fie-care din aceste plăşĭ coprinde următoarele comune:

I. Plasa Argeşelul:

1. *Bîrzeşti*, cu cătunele: Albuleşti şi Bîrzeşti.

2. *Boteni*, cu cătunele: Balabani, Boteni-Pămînteni şi Boteni-Ungureni.

3. *Conţeşti*, cu cătunele: Conţeşti-d.-j., Conţeşti-d.-s. şi Corobeşti.

4. *Davideşti*, cu cătunul: Davideşti.

5. *Hirtieşti*, cu cătunele: Hîrtieşti, Lucieni şi Valea-Vaceĭ.

6. *Jugurul*, cu cătunele: Jugurul, Valea-din-Dărăt şi Valea-Ituluĭ.

7. *Lăicăi*, cu cătunele: Lăicăi, Minciuneşti, Păişeşti şi Runceasa.

8. *Micloşani*, cu cătunele: Copăceni-Marĭ, Copăceni-Micĭ, Meişoarele, Micloşani, Micloşani-Marĭ şi Nicolăeşti.

9. *Poenari*, cu cătunele: Brebeneşti, Grojeani, Poenari, Şerbăneşti şi Valea-din-Dărăt.

10. *Pucheni*, cu cătunele: Pucheni şi Valea Largă.

11. *Văleni*, cu cătunele: Lunca saŭ Pojarul, Plopişorul, Văleni şi Vrăbieşti.

12. *Voroveni* cu cătunele: Gura-Ulubi, Răduleşti şi Voroveni.

13. *Vultureşti*, cu cătunele: Bătieşti, Vultureşti-d.-j. şi Vultureşti-d.-s.

II. Plaiul Dîmboviţa:

1. *Albeşti*, cu cătunele: Albeşti şi Căndeşti.

2. *Bădeni-Pămînteni*, cu cătunele: Bădeni-Pămînteni, Coteneşti şi Stoeneşti.

3. *Bădeni-Ungurenĭ*, cu cătunele: Bădeni-Ungurenĭ, Lunca-Gîrteĭ, Piatra şi Slobozia.

4. *Cîmpulung*, comună urbană şi oraş.

5. *Cetăţeni-din-Deal*, cu cătunele: Cetăţeni-din-Deal şi Mesteacănul.

6. *Cetăţeni-din-Vale*, cu cătunele: Cetăţeni-din-Vale şi Diaconeşti.

7. *Dragoslavele*, cu cătunul Dragoslavele.

8. *Lereşti*, cu cătunele: Lereşti şi Lereşti-d.-j.

9. *Măţăul*, cu cătunele: Căluleşti, Chiliile, Coceneşti, Măţăul şi Suslăneşti.

10. *Nămăeşti*, cu cătunele: Moroeşti, Nămăeşti şi Valea-Romîneştilor.

11. *Rucărul*, cu cătunele: Dîmbovicioara şi Rucărul.

12. *Valea-Mare*, cu cătunele: Bogăteşti, Şelari şi Valea Mare.

13. *Voineşti*, cu cătunele: Răceni, Valea-Foiĭ şi Voineşti.

III. Plasa Nucşoara.

1. *Bădeşti*, cu cătunul Bădeşti.

2. *Berevoeşti-Pămîntenĭ*, cu cătunele: Berevoeşti-Pămîntenĭ şi Oţelul.

3. *Berevoeşti-Ungurenĭ*, cu cătunele: Berevoeşti-Ungurenĭ, Gămăşeşti şi Măneşti.

4. *Corbi*, cu cătunele: Corbi şi Zboghiţeşti.

5. *Corbşori*, cu cătunul Corbşori.

6. *Domneşti*, cu cătunul Domneşti.

7. *Leiceşti*, cu cătunele: Corbi, Lăpuşani, Leiceşti, Păcioiul şi Pădureţul.

8. *Nucşoara*, cu cătunele: Nucşoara, Secăturile şi Slatina.

9. *Pietroşani*, cu cătunele: Pietroşani şi Vărzăroaia.

10. *Poenărei*, cu cătunul Poenărei.

11. *Retevoeşti*, cu cătunele: Găneşti şi Retevoeşti.

12. *Slănicul*, cu cătunul Slănicul.

13. *Stăneşti*, cu cătunele: Părăeşti şi Stăneşti.

IV. Plasa Podgoria:

1. *Beleţi*, cu cătunele: Albutele, Beleţi, Negreşti şi Sgripţeşti.

2. *Budişteni*, cu cât.: Băila, Budişteni şi Schitul.

3. *Călineşti*, cu cătunele: Călineşti şi Viţicheşti.

4. *Ciulniţa-Eustatiade*, cu cătunele: Ciulniţa şi Prundeni.

5. *Dobreşti*, cu cătunele: Dobreşti şi Fureşti.

6. *Glîmbocelul*, cu cătunul Glîmbocelul.

7. *Goleşti*, cu cătunele: Goleşti, Udeni şi Valea-Boerească.

8. *Goleşti-Badiĭ*, cu cătunul Goleşti-Badiĭ.

9. *Gorganul*, cu cătunele: Cîrstieni, Drăghiceşti, Gorganul şi Rîncăciovul.

10. *Leurdeni*, cu cătunele: Cîrciumăreşti, Leurdeni şi Prundul-Leurdeni.

11. *Priboeni*, cu cât. Priboeni.

12. *Topoloveni*, cu cătunele: Cîrcinovul, Inurile şi Topoloveni.

13. *Ţigăneşti*, cu cătunul Ţigăneşti.

14. *Văleni*, cu cătunele: Ciocăneşti şi Văleni.

15. *Vrăneşti*, cu cătunele: Bădeşti, Guşaţi, Udeni, Vrăneşti şi Zăvoiul.

V. Plasa Rîurile:

1. *Aninoasa*, cu cătunele: Aninoasa şi Valea-Siliştei.

2. *Băjeşti*, cu cătunul Băjeşti.

3. *Bălileşti*, cu cătunele: Bălileşti, Romîneşti şi Valea-Mare.

4. *Capul-Piscului*, cu cătunul Capul-Piscului.

5. *Coteşti*, cu cătunul Coteşti.

6. *Drăghiciul*, cu cătunul Drăghiciul.

7. *Godeni*, cu cătunul Godeni.

8. *Goleşti*, cu cătunele: Goleşti, Grigoreni, Poeniţa, Priboaia şi Uliţa.

9. *Livezeni*, cu cătunele: Livezeni şi Hîrtieşti.

10. *Mihăeşti*, cu cătunele: Călceasca, Furnicoşi, Geabelea, Mihăeşti şi Valea-Bradului.

11. *Rădeşti*, cu cătunele: Piţigaia şi Rădeşti.

12. *Schitul-Goleşti*, cu cătunele: Lăzăreşti şi Schitul-Goleşti.

13. *Stîlpeni*, cu cătunele: Mateeşti, Opreşti, Stîlpeni şi Surdeni.

14. *Valea-Popiĭ*, cu cătunele: Uluba, Văcarea şi Valea-Popiĭ.

15. *Vlădeşti*, cu cătunele: Aurei, Băgneni, Coteasca, Negeşti, Prislopul, Valea-Ursuluĭ, Vlădeşti-Pămînteni şi Vlădeşti-de-Sus.

VI. Plasa Rîul-Doamneĭ, reşedinţa plăşeĭ, com. Piscani, cât. Piscani.

1. *Ciumeşti*, cu cătunele: Ciumeşti şi Sărăreşti.

2. *Colibaşi*, cu cătunele: Colibaşi şi Vieroşul.

3. *Coşeşti*, cu cătunele: Coşeşti, Păcioiul şi Petreşti.

4. *Dîrmoneşti*, cu cătunele: Caracal, Dîrmoneşti, Tămăşeşti, Valea-Nandriĭ, Valea-Riziĭ şi Zăhăreşti.

5. *Jupîneşti*, cu cătunul Jupîneşti.

6. *Mărăcineni*, cu cătunele: Gropeni şi Mărăcineni.

7. *Miceşti*, cu cătunele: Budeasa, Miceşti, Păuleasca şi Purcăreni.

8. *Mioveni*, cu cătunele: Mioveni şi Păräeşti.

9. *Piscani*, cu cătunele: Negreni şi Piscani.

10. *Purcăreni*, cu cătunele: Piţigaia-Valea-Badiĭ, Purcăreni-Adunaţi şi Tărseni.

11. *Racoviţa*, cu cătunele: Cătăneşti, Racoviţa-d.-j., Racoviţa-d.-s. şi Valea-Stîneĭ.

12. *Ştefăneşti*, cu cătunele: Izvorani, Ştefăneşti şi Tîrgul-Dealuluĭ.

13. *Ţiţeşti*, cu comunele: Bucşeneşti, Ţiţeşti, Valea-Mănastireĭ şi Valea-Stîneĭ.

14. *Valea-Mare*, cu cătunele: Enculeşti şi Valea-Mare.

Traiul şi îmbrăcămintea locuitorilor. — Locuitoriĭ din comunele: Rucărul, Nămăeşti, Dragoslavele, Valea-Mare, Lereşti, Valea-Popiĭ, Drăghiciul, Băileşti, Leurdeni, Ştefăneşti, Boteni, Vlădeşti, Topoloveni, Gorganul, Domneşti şi Corbi, aŭ locuinţe foarte bune şi higienice.

Costumul bărbătesc se compune din căciulă saŭ pălărie, cămaşă înrîurată, bete saŭ chimir (ca încingătoare), lăibărică (haină scurtă fără mînecĭ), mintean (haină scurtă cu mînecĭ), zeghe, manta, orĭ pĭeptar (un fel de cojoc mic înflorat şi fără mînecĭ), apoĭ cojoc mic saŭ mare. La picioare sunt cioarecĭ albĭ şi strîmţĭ, peste care se dă cămaşa, opincile încălţate peste obiele cu nojiţe, cizme orĭ ghete.

Costumul femeesc constă din iĭe mult înrîurată, brîŭ şi bete, fotă cu florĭ, lăibărică, bundă şi pe cap maramă de borangic (aceasta însă numaĭ pentru neveste, fetele purtînd capul neînvelit).

Toate cămăşile, iile, fotele, cioareciĭ, zeghiile, mărămile, se confecţionează în casă din cînepă, bumbac, lînă şi borangic. Lăibăricile şi mintenele însă se fac cîte o dată din postav maĭ subţire cumpărat din oraşe. Acesta este costumul ţărănesc ce face admiraţiunea tutulor oamenilor cunoscătorĭ.

Femeele de ţară Muşcelence nu poartă capul dezvelit nicĭ o dată, fie chiar prin casă, ba încă se feresc mult ca atuncĭ cînd îşĭ pieptănă părul capuluĭ să nu fie zărite cu capul dezvelit, chiar de bărbaţiĭ lor.

Ele poartă pe cap ştergar. In sărbătorĭ poartă marama de borangic cu fel de fel de alesăturĭ în războiŭ.

Femeele tinere lasă părul de atîrnă pe spete, împletit în una saŭ două coade; iar cele maĭ

bătrîne îl strîng pe crestetul capuluĭ formînd o ridicătură sub maramă, numit conciŭ. Mijlocul tot de-a-una îl încinge cu brîŭ roşu, apoĭ cu bete multicolore. In picioare poartă opincĭ, cizme saŭ ghete.

Imbrăcămintea femeeĭ, afară de pînzeturĭ, este maĭ aceeaşĭ ca la bărbaţĭ.

Ornamentul capuluĭ la femeĭ este maĭ acelaşĭ ca la fete, cu deosebire că se adaogă marama. Pe piept poartă sfanţĭ, ruble saŭ rubiele, aranjate în 2 saŭ 3 rindurĭ semi-cerculare.

Un costum bun ţărănesc pentru femee costă 350—400 leĭ, iar pentru bărbat 150 leĭ.

Obiceiurĭ la naşterĭ, căsătoriĭ şi înmormîntărĭ. Aceste obiceiurĭ diferind puţin de cele din restul ţăreĭ, credem necesar să arătăm aci cîte-va din ele, aşa după cum ni s'aŭ comunicat de d-niĭ învăţătorĭ aĭ judeţuluĭ.

Cînd femeia se găseşte în munca nascereĭ nu lasă alte persoane să vie în casă spre a o vedea. Copilul nu-l scaldă cu apă din ziua trecută. Cînd 'l scaldă 'l pune cu capul spre E. şi după ce termină, mişcă albia tot spre E. şi scutură copilul de apă spre foc. Cînd femeia e lehuză, 40 de zile nu rămîne singură în casă cu copilul, ci însoţită de altă femee; ţine pe lîngă dînsa furca de tors, iţele de ţesut şi babiţa şi afară ĭese cu furca în mînă şi cu o altă persoană, nu singură. La treĭ zile după naştere, seara, pune cu moaşa ursitorile, ce constaŭ din mîncărĭ de tot felul, banĭ, etc. La botez, duce pe copil înfăşat în cămaşa tatăluĭ săŭ. (com. Lăicăĭ-Runceasa).

La naşterea copiluluĭ, în timpul chinuluĭ, nu trebue să asiste femee orĭ bărbat cu ochiĭ căpruĭ, căcĭ se apropie ucigă-l-toaca de lehuză şi copil. După naştere, copilul se îmbăiază cu apă vie la prima dată ca să fie voinic.

Orĭ de cîte orĭ îl scaldă suflă şi scuipă de treĭ orĭ spre cel necurat. Albiturile fătuluĭ nu trebue să le apuce afară sfinţitul soareluĭ, căcĭ e răŭ de Mieazănoapte. Copilul se scaldă înainte de apus pentru acelaşĭ cuvînt. (Cetăţeni-din-Deal).

După ce se naşte copilul se scaldă în apă rece, zicînd să fie iute, şi cînd îl scaldă a doua oară pune şi încălzeşte apă într'o oală nouă, zicînd să aibă glas să cînte frumos, şi după ce l'a scăldat şi l'a înfăşat, îl atinge cu capul de căminetul coşuluĭ, zicînd să fie bun şi să nu plîngă, după aceea de pragul uşeĭ de sus, zicînd să nu ia deochĭ. Apoĭ îl dă cu capul de icoană ca să aibă cinste în faţa lumeĭ ca icoana; după aceea rade de la icoană puţin lemn şi 'i dă copiluluĭ pe gît zicînd să nu se maĭ sperie. Apoĭ, înainte d'a-ĭ da ţîţa, îĭ dă puţin unt proaspăt ca să fie vorbele luĭ unse orĭ cu cine va vorbi. Cînd mama, după lehuzie, iese la biserică, dacă se întîlneşte cu bărbat, crede că, dacă va maĭ naşte, va face băiat; iar dacă se întîlneşte cu femeie crede că va naşte fată. (Comuna Vlădeşti).

Dacă femeia nu poate face copilul lesne, i se dă sămînţă de cînepă pisată, se spală icoanele cu apă neîncepută şi i se dă să bea, iar bărbatul şade în genunchĭ înaintea icoanelor, rugîndu-se. (Bîrzeşti).

La căsătorie. Tînărul care voeşte a se căsători cere consimţimîntul părinţilor şi aceştia îĭ daŭ saŭ nu îndemnul lor. Dacă fata peţită convine şi fiuluĭ şi părinţilor, căsătoria e uşoară.

Mirele se duce cu părinţiĭ şi cu prieteniĭ căutătorĭ de casă aşa numiţĭ, la casa femeeĭ, spre a face propunerea de căsătorie şi a se tocmi asupra zestreĭ. De le convine, se duc în altă zi şi fac foaia de zestre, — după ce şi părinţiĭ feteĭ aŭ fost căutătorĭ de casă la bărbat. Dacă şi asupra zestreĭ s'aŭ înţeles, nunta e gata. Se face o masă şi o petrecere cu lăutarĭ, de bucurie că a pornit căsătoria. Se hotăreşte tot acum şi ziua nunţiĭ. Logodna se maĭ chiamă, în unele localităţĭ ale jud. Muşcel *aşezat*.

Dacă nunta e Duminica, de Joĭ seara ginerile şi socriĭ marĭ (părinţiĭ gineruluĭ) se duc cu merinzĭ la socriĭ micĭ (părinţiĭ mireseĭ), cu un plocon (lucrurĭ de mîncare) şi după ce se tocmesc asupra încălţămintеĭ de socru, soacră, surorĭ şi fraţĭ de aĭ mireseĭ, pe care ginerile e dator a le cumpăra, se maĭ face o masă şi petrecere.

Sîmbăta, pe la amiazĭ, ginerile şi alţĭ tinerĭ cu ploscile cu vin şi rachiŭ şi cu lăutarĭ, umblă din casă în casă şi după ce dă bună dimineaţa pofteşte pe fie-care aĭ caseĭ să bea din ploscă. Aceasta este pofteala la masa ce se va da la ginere Duminică seară.

Tot Sîmbătă seara se face o adunare de fete la mireasă, pentru facerea braduluĭ, din o cracă de brad împodobită cu hîrtiĭ colorate şi înflorate frumos.

La nun în acelaşĭ timp sunt adunaţĭ toţĭ flăcăiĭ.

Un om cu părinţĭ rade pe ginere, o avea orĭ nu barbă, şi lăutarul 'ĭ cîntă:

Razĭ barba de tinereţe
Şi o daĭ spre bătrîneţe, etc.

După aceasta, iar masă. Aceasta se chiamă *fedeleş*.

Duminică dimineaţă, ginerile şi mireasa se întîlnesc la biserică. Mireasa are cu sine un flăcăŭ, tot cu părinţĭ, care poartă bradul (numit frate de ginere). Pănă a intra în biserică, preotul 'ĭ întreabă la uşă: — Vreţi să vă însoţiţĭ? Eĭ răspund: — Da! Atuncĭ intră în biserică şi se oficiază slujba.

După cununie se duce fiecare la casa părinţilor.

Ginerile se pregăteşte să se ducă să ia mireasa. Dînsa, cu fratele de ginere şi cu lumea poftită şi nepoftită, se duc la puţ, iaŭ apă într'o vadră, o ţin amîndoĭ de un şervet băgat pe urechile vedreĭ şi pănă acasă se opresc în treĭ locurĭ şi fac horă. Atuncĭ se zice că joacă vadra.

Ginerile, cu căruţele încărcate de prietenĭ, cu naşul şi naşa, cu lăutarĭ, cu călăraşĭ (flăcăĭ călărĭ) pornesc la mireasă. Ginerile e tot călare. Aceştia vestesc pe mireasă că soseşte nunta, apoĭ se întorc spre a veni cu ceĭ din urmă. Ajunşĭ acolo, de călărĭ, unul din eĭ spune oraţiile. După aceea ĭese mireasa, alege un număr de oamenĭ (rude şi fruntaşĭ) ce se numesc acum colăcerĭ, şi le dă cîte un şervet. Apoĭ tot mireasa toarnă mireluĭ, să se spele maĭ 'nainte d'a intra în casă.

Intrînd în casă şed la masă (tineriĭ alăturĭ), şi după terminare se spun orăţiile. Cînd se zice: Şi se roagă (tineriĭ) cu smerenie, ca să le daţĭ blagoslovenie, tineriĭ se roagă: Iertaţine taică şi maică şi ne blagosloviţĭ.

Apoĭ sărută mîinile părinţilor, nunilor şi mesenilor maĭ bătrînĭ. După aceea mireasa şi nuna se sue într'o căruţă, în care i se pune şi zestrea: pernele, lada, etc., plîngînd şi lăutarul cîntînd:

Foaie verde avrămească,
Rămîĭ maică sănătoasă,
Dacă n'aĭ fost bucuroasă
Să fiĭ cu mine la masă, etc.

. . . .

Pe unde-aĭ pus florile
O să curgă palmele;
Unde-aĭ pus panglicele
O să curgă bicele, etc.

Cînd e aproape să pornească căruţa, nuna pune un pahar cu vin pe capul mireseĭ şi d'asupra luĭ rupe o azimă, din care aruncă bucăţĭ în toate părţile. Lumea se repede şi le ia, avînd credinţa că azima e bună pisată spre a o presăra pe vitele ce se duc la tîrg de vînzare, ca să se caute cum se caută miresele.

După aceea, căruţele o retează d'a fuga; lumea chiue, lăutariĭ cîntă de părere bună că aŭ luat mireasa. Ginerile se întoarce, rupe gura iieĭ la soacră şi 'ĭ aruncă în sîn o monedă de argint saŭ aur legată în şervet.

Cînd mireasa a ajuns acasă la ginere, se slobod pistoale; ea se dă jos, intră în casă, şi nuna o îmbrobodeşte.

După aceea ĭese în horă (hora mireseĭ), cu ginerile şi nuniĭ de mînă şi învîrtesc jocul de 3 orĭ, ast-fel ca a treia oară să vie tot în locul de unde a pornit.

Jocurile ţin pănă seara, apoĭ se pune masa. In timpul meseĭ lăutariĭ cîntă doine haiduceştĭ: Jianu şi Codreanu. La sfîrşitul meseĭ vine lăutarul cu un taler cu covrigĭ pe el şi meseniĭ pun banĭ pe el zicînd: De la noĭ puţin, de la D-zeŭ mult. Ginerile răspunde: Foarte mulţumim; de unde aĭ dat, D-zeŭ să izvorească.

După masă se încep jocurĭ. Lunĭ se maĭ pune o masă la ginere; Marţĭ alta la nun; Joĭ la socriĭ micĭ. Această din urmă vizită ce tineriĭ fac socrilor micĭ se numeşte pe calea primară saŭ pe calea-valea.

La înmormîntărĭ nu se prea văd obiceiurĭ diferite de cele de prin alte judeţe.

Istoric. Din istoricul judeţuluĭ Muşcel vom aminti numaĭ cîte-va date în afară de cele indicate la localităţile istorice ale judeţuluĭ. District de munte, a servit drept azil al locuitorilor cîmpenĭ la vreme de invaziunĭ. Graţie trecătoareĭ însemnate pe la pasul Bran, s'a stabilit de timpuriŭ legăturĭ strînse comerciale cu Transilvania, in particular cu Braşovul. Aceleaşĭ împrejurărĭ se datoreşte faptul multor evenimente istorice petrecute tot pe acolo. In 1395, Sigismund, regele Ungarieĭ, poposeşte cu armata sa la Cîmpulung, cînd cu expediţiunea întreprinsă la Nicopoli-Mic. In 1595, Sigismund Batori, principele Transilvanieĭ, vine împreună cu Ştefan Răzvan, domnul Moldoveĭ, ca să se împreune cu Mihaiŭ Viteazul la Cetatea Stoeneşti (Negru-Vodă), şi să alunge pe Vizirul Sinan Paşa din Ţară (Vezĭ Gr. G. Tocilescu, *Istoria Romînilor,* 1900, p. 160 şi 291).

Pe la începutul secoluluĭ al XVII-lea, locuitoriĭ cîmpenĭ, nevoiţĭ de impilările slujitorilor domneştĭ, emigrară la munţĭ. Parte din eĭ veniră în Cîmpulung unde fură bine primiţĭ. Noĭ oaspeţĭ deveniră fraţĭ bunĭ cu ospătăriĭ; fraţĭ d'acelaşĭ sînge şi interese. Proprietariĭ satelor despopulate cerură la Domnĭ reîntoarcerea emigraţilor la căminurile lor. Mateiŭ-Vodă, după plîngerile boerilor şi călugărilor, trimite poruncĭ în toate oraşele şi satele Romînieĭ şi în părţile Turcieĭ unde eraŭ emigraţĭ sătenĭ, îndemnîndu-ĭ a se reînturna la vetrele străbune şi promiţîndu-le uşurare şi protecţie.

Săteniĭ emigraţĭ însă şedeaŭ loculuĭ, fie-care pe la proprietatea unde apucase a se stabili.

La a doua plîngere către Domn din partea marilor proprietarĭ contra emigraţilor rebelĭ, Mateĭ ordonă capilor de districte şi de comune a trimite îndată la urma lor pe cultivatoriĭ cîmpiilor, şi trimise gonacĭ după fugarĭ. Parte din aceştĭ gonacĭ se arătară şi în Cîmpulung şi în comunele vecine reclamînd pe fugarĭ. Toţĭ Cîmpulungeniĭ şi săteniĭ se opuseră şi trimiseră la Domnie pe judeţ, pîrgarĭ şi bătrînĭ, reclamînd dela Domn indulgenţă, măcar pentru emigraţiĭ dela 1612, fiind legaţĭ cu dînşiĭ prin legăminte, zicînd eĭ că «alungarea streinilor ameninţă spargerea oraşuluĭ».

Mateiŭ-Vodă dă atuncĭ poruncă ca emigraţiĭ aflaţĭ în Cîmpulung cu 4 anĭ înainte de Alexandru Iliaş să rămîe acolo, privindu-se în viitor ca Cîmpulungenĭ; iar ceĭ aşezaţĭ în oraş din zilele luĭ Alexandru Iliaş şi ale luĭ Leon, aceia să fie aduşĭ la urma lor.

La anul 1806, mulţĭ Romînĭ (Oltenĭ şi Ardelenĭ), veniră a se aşeza în Muşcel şi pe moşia oraşuluĭ, ca clăcaşĭ. Uniĭ din aceştia, încuscrindu-se cu moşneniĭ, deveniră moşneni eĭ înşişi şi părtaşi la veniturile comunelor; iar alţĭ din eĭ nesupăraţi de clacă 30 anĭ, se făcură moşnenĭ cu voinţa tăcută a proprietarilor şi a moşnenilor.

Judeţul Muşcel la anul 1821 a fost ocupat milităreşte de Ipsilante, unde aşezase o companie de Eterişti sub comanda unuĭ căpitan, iar pentru împlinirea contribuţiunilor dela locuitorĭ 'şĭ-a instalat de ocazie un ispravnic de încredere. (C. D. Aricescu).

Pe cînd Tudor (scrie răp. I. N. Şoimescu, în *Istoria Romînilor din ambele Principate*) guverna ţara cu concursul boerilor, Ipsilante ocupa milităreşte maĭ multe judeţe ale ţăreĭ, între carĭ şi Muşcelul, avînd în fiecare cîte un ispravnic pentru împlinirea contribuţieĭ dela locuitorĭ. Nicĭ o dată biciul luĭ D-zeŭ n'a trecut maĭ distrugător peste judeţul Muşcel ca în timpul Eterieĭ luĭ Ipsilante.

Judeţul Muşcel este leagănul maĭ multor familiĭ vechĭ: familiile Brătienilor, Goleştilor, Creţuleştilor, Neculcilor, Rucărenilor, Rudenilor, Ariceştilor, etc.

Muşcelul, *cătun,* al comuneĭ Pleşcoiul, jud. Buzăŭ, cu 170 locuitorĭ şi 41 case.

Muşcelul, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, căt. com. Moroeni.

Muşcelul, *vechie numire a cătunuluĭ* Manoleşti, jud. Buzăŭ, comuna Valea-Muşceluluĭ.

Muşcelul, *proprietate* a sătenilor din Domneşti, situată spre E. de comună, peste rîul Doamna, jud. Muşcel. Acest pămînt este bun şi produce porumb, grîŭ, secară şi fîneţe alese. Din această proprietate, 86 hect. aparţin d-luĭ I. Neguliciĭ.

Muşcelul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, comuna Colţi. Are 630 hect., din care 80 hect. pădure, restul izlaz, fineaţă şi sterp.

Muşcelul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Pleşcoiul, căt. Muşcelul, 150 hect. arabile, livezĭ, vie şi izlaz.

Muşcelul, *moşie* a statuluĭ, despărţită de Glodeanul, pendinte de mănăstirea Cotroceni, jud. Prahova, care se arendează cu 8050 leĭ anual.

Muşcelul, *pădure,* în jud. Buzăŭ, comuna Beceni, căt. Ocea, pe moşia Ceata-Preoţilor, a moşnenilor Becenĭ. Are cam 80 hect. şi face un corp cu Rotunda şi Valea-Ţiganuluĭ.

Muşcelul-Ţigan (Bonci, Marineşti), *cătun,* al com. Ruşiavăţul, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ şi 89 case.

Muşcelul-Ţigan, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, de cam 540 hect., din care 200 hect. pădure, restul arăturĭ, fîneaţă, livezĭ şi sterp. Se încorporează moşieĭ Ruşiavăţul.

Muşceluluĭ (Valea-), (Drăgulineşti), *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, plaiul Buzăuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul şi pe ambele malurĭ ale văeĭ Muşceluluĭ, la 60 kil. de oraşul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din Dealul-Feţeĭ, şi merge la Piatra-Cheeĭ, se lasă pe izvorul Văeĭ-Rele, trece pe la Altoae şi se urcă în vîrful munteluĭ Măgura; la V., din vîrful Măgureĭ, merge pe plaiŭ în Vîrful-Manteĭ, în vîrful Pătîrlagi, la Piatra-Izvorul-cu-Brad, urcă în Vîrful-luĭ-Bălan, în Vîrful-Stîneĭ şi ajunge în Fundul-Munteluĭ-Balosinul; la S., din Balosinul, urcă în Piscul-Mierioreĭ şi pe slemne merge în plaiul Boteĭ, în Vîrful-Rezeĭ şi se lasă la gura izvoruluĭ Maloteasa; la E., din gura Maloteseĭ, o ia pe apa Văeĭ-Muşceluluĭ în sus, pănă la gura izvoruluĭ Trăistoaia, de unde urcă în Dealul-Feţeĭ, lîngă căt. Fundăturile.

Suprafaţa sa e de 1570 hect.,

din care 154 hect. arabile, 520 hect. pădure, 150 hect. fîneaţă, 435 hect. izlaz, 82 hect. livezi, 2 hect. vie şi 227 hect. sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Brăduleţul (particulară), Piscul Staiculuĭ, Valea-Rea, Lazul-Cheeĭ şi Balosinul, ale cetelor de moşnenĭ: Drăgulineşti, Dodăneşti, Deduleşti, Grijeşti, Dăscăleşti, Niculăeşti, Bănguleşti, Jipeşti şi Muşeteşti, stabilițĭ în această comună, precum şi ale cetelor: Păltineni, Goţeşti, Oproieşti-Marĭ şi Micĭ, Gavriloi, Jitieni, Pîslăreşti şi Ch. Nicolaŭ, stabilițĭ în comunele vecine, dar care maĭ toţĭ iaŭ numirea generică de moşneniĭ Sibieştĭ.

Terenul e muntos şi puţin fertil, pe alocurea pospăios.

Comuna e formată din cătunele: Brusturişul, Calea-Chiojduluĭ, Malul-Alb, Manoleşti, Măceşul şi Poiana, la care se maĭ poate adăuga şi cătunaşul Mihăileşti.

Are o populaţie de 700 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ, locuind în 183 case; o biserică cu hramul Sf. Dumitru, în căt. Manoleşti, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

Meseriaşĭ sunt 2 fierarĭ.

Budgetul com. e de 2728,19 leĭ.

Căĭ de comunicaţie n'are, afară de albia Văeĭ-Muşceluluĭ şi de Drumul-Chiojduluĭ, dar şi acestea anevoioase şi adesea întrerupte.

Vite are: 11 caĭ, 5 ĭepe, 184 boĭ, 41 vacĭ, 4 mînjĭ, 29 viţeĭ, 64 porcĭ, 109 capre şi 300 oĭ. Stupĭ sunt 40.

Comuna în vechime se numea Drăgulineşti. De pe la începutul seculuĭ a luat numele apeĭ care o parcurge. Cătunul cel maĭ vechiŭ e Manoleşti; cele-l'alte sunt din a treia decenie a seculuĭ al XIX-lea.

Muşceluluĭ (Valea-), *vălcea,* izvoreşte din Muşcelul comuneĭ Văleni, pl. Argeşeluluĭ, jud. Muşcel, se împreună în centrul comuneĭ cu vălcelele: Săroaia, Brăduleţul şi Lespezile, şi se varsă în rîul Dîmboviţa, la E. de com. Lăicăi.

Muşceluluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muşceluluĭ; se formează din izvoarele Brăduleţul şi Leurdişul; străbate în lung această com., unde primeşte izvoarele Trăistoaia, Maloteasa, Izvorul-Răŭ, etc., şi se varsă în rîul Buzăŭl, în com. Pătărlagele. Ţărmurile sale sunt sterile şi humoase.

Muşceluşa, *cătun,* al com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ; are 80 locuitorĭ şi 18 case.

Muşea-cu-Furul, *moşie,* a statuluĭ. Vezĭ Furul-Mic, judeţul Buzăŭ.

Muşea-Mare, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, pe hotarul Vranceĭ; are păşunĭ frumoase şi o căşărie însemnată, unde se adună laptele din munţiĭ apropiaţĭ, şi se transformă în caşcaval, brînză, etc., care în comerţ se vinde sub numele de Penteleŭ.

Muşea-Mică, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, pe hotarul Vranceĭ, între munţiĭ Muşea-Mare şi Ventrilele; are izlaz şi pădure.

Muşeţeanca, *moşie,* pendinte de com. Insurăţei, proprietate a statuluĭ. Are o suprafaţă de 2400 hect., dînd un venit anual de 37044 leĭ.

Muşeteasca-Finţeşti, saŭ **Tăbărăşti-Muşeteşti,** *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Ţinteşti; are 600 hect., maĭ toate arabile.

Muşetescu, *munte,* în jud. Muşcel, aproape de frontieră, spre Transilvania, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia Argeşuluĭ. Se arendează cu 450 leĭ anual.

Muşeteşti, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Novaci, situată la E. de com. Gruiul. Este formată din 4 cătune: Muşeteşti, unde e şi reşedinţa, Capuzul, Larga şi Stănceşti, cu o întindere de 1500 hect., din carĭ: 220 hect. arabile, 330 hect. fîneţe, 10 hect. vie, 11 hect. pomet, 504 hect. izlaz, 400 hect. pădure şi 25 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 290 familiĭ, saŭ 1170 de suflete, din carĭ: 259 contribuabili; 3 bisericĭ, din care cea din Muşeteşti a fost reparată la 1815, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; 1 şcoală, înfiinţată la 1881, frecuentată de 39 copiĭ; un cimitir; 8 morĭ; 4 puţurĭ şi 18 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ, 115 care cu boĭ; 57 caĭ, 480 vite marĭ cornute, 303 rîmători, 151 oĭ şi 415 capre.

Budgetul com. e la veniturĭ de 910 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 900 leĭ.

Este udată de pîrîul Amaradia, care curge pe la E. de căt. Muşeteşti, cu numele de apa Muşeteşti şi de pîrîul Văleni, pe la V. de căt. Muşeteşti. Aceste ape, pe lîngă că se pot trece prin vad, dar aŭ şi cîte-va podurĭ peste ele.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală, în lungul căt. Muşeteşti; prin şoseaua vecinală care o pune în legătură cu com. Gruiul şi prin drumurĭ ordinare care o pun în comunicaţie cu cătunele Cu-

puzul, Larga, Sîrbeşti şi Drăgoeşti.

Legenda spune că Constantin Brîncoveanu, înainte de a fi Domn, nu se ştie din ce cauză s'a refugiat în căt. Stănceşti, unde a stat aproape 3 anĭ într'un bordeiŭ, şi că în acest timp a şi cumpărat proprietatea, ce se află astăzĭ în posesiunea d-luĭ D. I. Nădăeanu. Urma bordeiuluĭ se vede chiar şi astăzĭ; iar împrejur se află nişte vie părăsită, numită Viea-Domnească, care se zice că a fost plantată chiar de fostul Domn.

Muşeteşti, *cătun* de reşedinţă al com. Muşeteşti, jud. Gorj, situat pe colina dealuluĭ Muşeteşti, pe o întindere de 500 hect., din carĭ: 80 hect. arabile, 130 hect. fîneţe, 4 hect. pomet, 4 hect. vie, 74 hect. izlaz, 200 hect. pădure şi 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 570 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă şi cu lemnăria. Eĭ posedă: 25 plugurĭ, 40 care cu boĭ; 20 caĭ, 150 vite marĭ cornute, 115 rîmătorĭ, 300 oĭ şi 189 capre.

In cătun se găsesc: 2 puţurĭ şi 8 fîntînĭ.

Muşeteşti, *deal,* pe teritoriul comuneĭ Vierşani, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, avînd o direcţiune N.-S.; este coprins între Valea-Gilortuluĭ la V. şi Valea-Deşuluĭ la E.; e o prelungire a Dealuluĭ-Pîrîuluĭ şi se termină la S., în Valea-Gilortuluĭ.

Muşeteşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 500 hect., pendinte de com. Nucşoara, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Muşiţa (Munţiĭ-), *moşie* a statuluĭ, pendinte de biserica Sărindarul, jud. Prahova; se arendează cu 3500 leĭ anual.

Muşiţa şi **Urjugoaia,** *păduri* ale statuluĭ, în întindere de 1500 hect., situate între plaiurile Peleşul şi Vărbilăul, jud. Prahova, şi străbătute de valea Muşiţa.

Muşoroaele, *deal,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Veleşti, prin care trece limita de S. către comuna Balota, satul Balota-de-sus.

Muşuroiul, *pisc* (1230 m.), pe un masiv foarte îngust, între Rîul-Tîrguluĭ şi rîul Argeşelul, jud. Muşcel. Acest masiv se termină aproape de confluenţa rîuluĭ Argeşelul cu Rîul-Tîrguluĭ şi prezintă o şea largă la S. de Nămăeşti, prin care trece şoseaua Cîmpulung-Rucărul.

Mutul, *cătun (tîrlă),* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Balaciul.

Mutulichiĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul; com. Tîrgul-Trotuşul, izvoreşte din muntele Suri şi se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Muţi, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Drăgşenei. Are o populaţie de 200 suflete, din carĭ 68 contribuabilĭ.

Pănă la 1885, forma cu căt. Odobeasca o com. osebită, sub numirea de Muţi-Odobeasca. Prin legea din 7 Februarie 1885, aŭ fost alipite amîndouă la com. Drăgşenei.

Legenda spune că numirea cătunuluĭ Muţi ar veni de la o familie de muţĭ, care trăia aci pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea. Atît bărbatul cît şi femeia eraŭ cu desăvîrşire muţĭ. Din căsătoria lor s'aŭ născut 6 copiĭ şi aceştia toţĭ muţĭ. De la aceştia ar fi rămas şi numele satuluĭ.

Muţi, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Drăgşenei, aparţinînd maĭ multor proprietarĭ printre carĭ şi cîţĭ-va moştenĭ. Pe această moşie sunt 13 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ şi moşteniĭ posedă aci cam 620 hect. pămînt; iar moştenitoriĭ G. Antonescu aŭ 125 hect. cumpărate tot de la moştenĭ. Din acestea, 50 hect. sunt pădure a moştenilor, iar viĭ sunt în întindere de 9 hectare.

Muzaisi-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Ghiuvegea, în partea centrală a plăşeĭ şi N.-V. a com., pe dealul Mezarlîc-Bair, în întindere de 110 hect., populată cu fag, carpen, etc. Pe lîngă dînsa, la V. trece drumul judeţean Lipniţa-Ghiuvegea; iar la E., calea comunală Ghiuvegea-Curu-Orman.

Muzait, *ruinele* unuĭ sat turcesc, zidit pe ruinele unuĭ oraş militar roman, în jud. Constanţa, la N.-V. plăşeĭ Silistra-Nouă şi al com. rur. Aliman, pe malul stîng al bălţeĭ Vederoasa; satul turcesc a fost distrus în timpul războiuluĭ de la 1877; la 1 kil. spre E. se află movila Comoara.

N

Naca, *loc izolat,* în juruĭ com. Călimăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Naca, *deal,* în jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Călimăneşti, cu direcţia de la V. la E.

Nacladul, *ramură de munţĭ,* ce se detaşează din Culmea Pietroasă, jud. Neamţu (ramura Tazlăuluĭ), spre hotarul judeţuluĭ Bacăŭ, formînd întru cît-va limită despre acest judeţ.

Nacladul, *pîrîĭaş,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Tazlăul; izvoreşte dintre ramurile munţilor cu acelaşĭ nume şi ramura Tazlăuluĭ; curge spre S.-E., formînd în parte hotarul despre jud. Bacăŭ, până la vărsarea sa pe dreapta pîriuluĭ Tazlăul.

Nacu (Pîrîul-luĭ-), *afluent* al Bistriţeĭ, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Nacul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Tonea, situat pe Bărăgan.

Nacul, *ĭaz,* în partea de N.-E. a com. Rădeni, pl. Coşula, jud. Botoşani, pe hotarul moşiilor Rădeni şi Feredieni, ale statuluĭ; aparţine maĭ mult de Feredieni; are o suprafaţă de 5 hect. şi conţine peşte şi floare de nufăr galben; pe lîngă apele sale; comunică cu lacul Leahul din com. Feredieni, prin pîrîul Nacul.

Nacul, *pîrîŭ,* care pune în comunicaţie ĭazurile Leahul şi Nacul din com. Feredieni, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Nacul, *vale,* în care se află ĭazul Nacul şi pîrîul Nacul, în partea de E. a moşieĭ Feredieni, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Nadanova, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Buseşti. Aci a fost înainte reşedinţa subprefectureĭ plaiuluĭ Cloşani. E situat pe valea Coşusteĭ, care este fertilă, şi are 58 case.

Nadanova, *pîrîŭ,* în com. rur. Buşeşti, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Nadas-Iuiuc, *movilă,* în judeţul Constanţa, pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Techir-Ghiol şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Hasi-Diuluc, tocmaĭ la hotarul dintre cătunele Lazmahale şi Hasi-Diuluc; este aşezată pe culmea dealuluĭ Hasi-Diuluc-Bair şi are o înălţime de 53 metri, dominînd calea ferată Constanţa-Cernavoda, valurile luĭ Traian, care trec maĭ spre N., la o depărtare de 1 kil. şi drumurile comunale Hagi-Diuluc, Anadal-Chioi şi Hafii-Diuluc-Palaţul-Mare; este situată în partea de S. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ.

Nadelul, *pîrîŭ,* în com. rur. Şuşiţa, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi; se varsă în pîrîul Şuşiţa.

Nadişa, *com. rur.,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., situată pe malul stîng al Tazlăuluĭ, pe pîrîĭaşul Nadişa şi pe dealurĭ. Este formată din 5 cătune: Nadişa, pe dealul Blîndul, reşedinţa; Năsoeşti-Răzeşĭ, cu Năsoeşti-Particularĭ, maĭ spre N.; Cetăţuia, spre N.-V. de aceste din urmă; Răchitişul, pe dealul cu acelaşĭ nume, spre E. de Cetăţuia; şi Strugari.

Numele săŭ vine de la unul, anume Ion Nadişul, care a fost întărit proprietar de Ştefan-Voevod, asupra moşieĭ Nadişa de la Tazlăul, cumpărată de Nadiş de la vechiĭ săĭ proprietarĭ. Maĭ în urmă, Petru Şchiopul întări tot la aceeaşĭ moşie pe strănepoţiĭ luĭ Ion Nadiş, în număr

de patru, din care fac parte răzeşiĭ de astăzĭ.

In Condica Liuzilor, Nadişa este trecută ca moşie răzăşească. In Statistica din 1874, se află trecut şi satul Strugari.

Teritoriul săŭ se mărgineşte: la N. cu al comunelor Slobozia-Luncani; la E., cu al com. Dealul-Noŭ; la S., cu al com. Boşoteni şi la V., cu al com. Teţcani.

Dealurile sunt: Moşoaga, Runcul, Răchitişul, Mîndrul, Turluiul şi Cetăţuia; iar cursurile de apă, afară de Tazlăul-Mare: Nadişa, Turluiul şi Răchitişul.

Are: o şcoală mixtă, care funcţionează din 1867, în satul Nadişa, frecuentată de 21 copiĭ; 6 bisericĭ, din carĭ 4 ortodoxe, cîte una în satele Nadişa, Cetăţuia, Năsoeşti-Răzeşĭ şi Răchitişul, deservite de 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ, şi 2 catolice: una în Năsoeşti-Particularĭ şi a doua în Răchitişul; 8 cîrciumĭ.

Are o populaţie de 505 familiĭ, saŭ 2039 suflete: 1089 bărbaţĭ, 905 femeĭ; 1791 Romînĭ, 241 Ungurĭ şi 7 Izraeliţĭ; 2032 de protecţiune romînă şi 7 austriacă; 1432 agricultorĭ, 14 comercianţĭ, 10 cu profesiunĭ libere şi 20 servitorĭ.

Pe lîngă agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă şi cu cizmăria, cojocăria, dulgheria, rotăria, pietrăria şi cu fierăria.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 136 locuitorĭ, cu 436 fălcĭ pămînt în ţarină. In 1879, s'aŭ dat la 17 însurăţeĭ 34 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Teritoriul com. are o întindere de peste 3000 hect. Pădurile ocupă 1500 hect., dintre carĭ a statuluĭ (Cetăţuia) are 832 hect.

Proprietariĭ sunt: G. Iuraşcu, cu 357 hect., L. Lucian Vernier, cu 95 hect., I. Curpăneanu, cu 18 hect. şi statul, cu moşiile Năsoeşti şi Cetăţuia.

Pe teritoriul cătunuluĭ Răchitişul, se găsesc izvoare cu apă sărată.

Vie se cultivă pe o întindere de 640 hect.

Vite sunt: 74 caĭ, 1232 vite marĭ cornute, 368 oĭ şi 228 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6752 leĭ, 68 banĭ şi la cheltuelĭ, de 2996 leĭ.

Comuna este străbătută de calea vecinală, care duce la Moineşti prin Teţcani şi Poduri.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 31 kil.; la Tîrgul-Ocna, 45 kil.; la com. Dealul-Noŭ, 40 kil.; la com. Teţcani, 6 kil.; la com. Boşoteni, 4 kil.; la com. Luncani, 17 kil.; la com. Slobozia-Luncani, 15 kil.; iar la com. Scorţeni, reşedinţa plăşeĭ, 4 kil.

Nadişa, *sat*, jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, situat pe dealul Blîndul şi în valea pîrîuluĭ Nadija.

Are o populaţie de 616 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 11 copiĭ; o biserică, clădită la 1741 de locuitorĭ, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 20 caĭ, 406 vite marĭ cornute, 134 porcĭ.

Nadişa, *moşie* a răzeşilor, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, care în vechime cuprindea trupurile Boşoteni, Enăcheşti, Năsoeşti, Nadişa, Răchitişul, Cetăţuia, Cernul, Rumîneşti, Bereşti. Astăzĭ este redusă la trupurile Nadişa şi Năsoeşti-Răzeşĭ.

Nadişa, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, care curge pe hotarul com. Nadişa, spre com. Boşoteni. Işĭ are obîrşia de la locul numit Fîntîna-Mare, curge despărţind satele Nadişa, Năsoeşti şi Enăcheşti şi se varsă în Tazlăŭ, pe stînga, după ce se încarcă cu pîrîiaşele Răchitişul şi Adîncul.

Nadişa saŭ **Orzăştea**, *vale*, judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Nadişa.

Nadoleanul (Movila-luĭ-Lazăr), *movilă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila, situată pe una din ondulaţiunile N. ale dealuluĭ Agamin, la 2 kil. spre S.-V. de satul Jijila, în partea N.-V. a plăşeĭ şi S. a comuneĭ; are o înălţime de 45 m.; este punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Jijila şi asupra Văiĭ-Popiĭ; este acoperită cu fineţe şi verdeaţă; este naturală; pe la poale trece drumul comunal Măcin-Jijila.

Nagara, *deal* şi *loc de păşune*, în com. rur. Malovăţul, judeţul Mehedinţi, situat în apropiere de satul Piatra-Albă. In acest loc ese fum din pămînt în mod continuŭ.

Naiba, *munte*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, acoperit cu brazĭ, din care se face şindrilă. Se întinde pănă în apa Cerna, la locul numit Corcoaia.

Naimanul, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, lîngă satul Oniceni. Are o populaţie de 17 familiĭ, saŭ 69 suflete.

Se maĭ numeşte şi Oniceni-luĭ-Naiman.

Naipul, *com. rur.*, jud. Vlaşca,

pl. Cîlniştea, compusă din cătunele: Băleasca, Cioflicul şi Naipul, situată pe partea dreaptă a apeĭ Cîlniştea. Toate cătunele sunt pe proprietatea Naipul.

Prin comună trece Valea-Naipuluĭ şi a Peiusuluĭ ce se varsă în Cîlniştea.

E situată la 32 kil. de Giurgiŭ, şi la 5 kil. de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ.

Are o suprafaţă de 3100 hect., din care 2000 hect. pădure.

S'aŭ împroprietărit la 1864 200 locuitorĭ, cărora li s'aŭ dat 600 hect. pămînt.

Moşia se arendează cu 44000 leĭ anual.

Această comună constitue singură o parohie. Are o populaţie de 1133 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă cu 2 clase; 6 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5497 leĭ, şi la cheltuelĭ de 3538 leĭ.

Naipul, *cătun*, al comuneĭ cu acelaşi nume, jud. Vlaşca.

Naipul, *vale*, jud. Vlaşca, izvorînd din Letca-Vechie, vărsîndu-se în Cîlniştea, la Naipul. Se maĭ numeşte şi Valea-Cuciuluĭ.

Nalbant, *com. rur.*, situată în partea centrală a judeţuluĭ Tulcea, şi cea N.-E. a plăşeĭ Babadag, pe pîrîul Teliţa.

Se mărgineşte la N. cu com. Teliţa; la S., cu Armutlia şi Baş-Chioi; la V., cu Alibei-Chioi; la E., cu Frecăţei şi Congaz.

Relieful soluluĭ e destul de accidentat de dealurile: Ghel-Tepe (pleşuv, 70 m.), Sarî-Tepe (galben, 54 m.), Stamuni-Culac (228 m.), la S.; Buiuc-Cara-Tepe (170 m.), Chiuciuc-Cara-Tepe, (157 m.), la E.; Uzum-Bair, Izmail-Bair (230 m.), Cartal-Bair (220 m.), Cîrcaman-Bair (200 m.), Cale-Bair (240 m.); Teche-Bair, (240 m.), Carcaman-Bair, Canagic-Bair, la V.; Cogea-Cara-Bair şi Dealul-Ciliculuĭ (342 m.), la N.; parte sunt acoperite cu pădurĭ, parte cu izlazurĭ şi fineţe.

Movile sunt: Movila-luĭ-Pătraşcu (170 m.), la V.; Movila-Verde (72 m.), la E.; Jarî-Tepe (79 m.), Eşil-Tepe (54 m.), la S.-E.; sunt toate naturale.

Ape sunt: Valea-Teliţa, trecînd prin cele 2 sate: Trestenicul şi Nalbant şi avînd ca afluent pe dreapta valea Alciac-Culac-Punar.

E formată din 2 cătune: Nalbant la S.-E., pe valea Teliţa, reşedinţa; Trestenicul, la 3 kil. spre N.-V., tot pe valea Teliţa.

Intinderea comuneĭ e de 3800 hect., din carĭ 83 hect. vetrele celor 2 sate, restul aparţinînd locuitorilor.

Populaţia e compusă din 278 familiĭ, saŭ 1355 suflete: 292 bărbaţĭ şi 645 femeĭ; 669 Romînĭ, 370 Bulgarĭ, 22 Ruşĭ, 227 Turcĭ, restul de alte naţiunĭ.

Are o şcoală, înfiinţată în 1882 de stat, frecuentată de 69 elevĭ; o biserică, în Nalbant, cu hramul Sf. Haralambie, zidită în 1881 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 216 plugurĭ de fier; 482 caĭ şi epe, 613 boĭ şi vacĭ, 2483 oĭ şi capre; 8 morĭ, din carĭ 4 de apă şi 4 de vînt.

Meseriaşĭ sunt: 3 fierarĭ, 3 lemnarĭ, 1 cizmar, 1 tîmplar.

Comerciul e activ şi constă în export de cereale, vin, lemne, brînză, lînă, etc., şi import de coloniale şi manufactură.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4141 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4124 leĭ.

Drumurĭ sunt: şoseaua judeţeană Tulcea-Baş-Chioi; apoĭ drumurĭ comunale se duc la satele învecinate: Trestenicul, Armutlia, Hagilar, Cataloi, Eni-Chioi, Teliţa.

Nalbant, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Nalbant, aşezat pe ambele malurĭ ale văeĭ Teliţa.

Are o întindere de 1500 hect., pămînt bun pentru cultură, din carĭ 48 hect. vatra satuluĭ, restul al locuitorilor, o populaţie de 176 familiĭ, saŭ 844 suflete, din carĭ 512 Romînĭ, 302 Bulgarĭ, restul Turcĭ.

Nalbant, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Chiragi, situat în partea sudică şi cea centrală a comuneĭ, la 2 kil. spre răsărit de reşedinţă, pe valea Chiragi, sub poalele stîncosuluĭ deal Copucci; este rămăşiţa unuĭ sat odinioară mare şi populat; azĭ abia are o populaţie de 4 suflete, Tătarĭ, ocupîndu-se cu creşterea vitelor, pe o întindere pe 254 hect., din care 2 hect. ocupate de vatra satuluĭ.

Nan (Dealul-luĭ-), *deal*, între comunele Ţigăneşti şi Gorgani, pl. Podgoria, jud. Muşcel.

Nan (Faţa-luĭ-), *cătun* al com. Bălăneşti, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 27 case.

Nan (Pichetul-luĭ-), *pichet*, pe Dunăre, cu No. 16, în judeţul Ilfov.

Nana, *com. rur.*, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, situată la S.-E. de Bucureşti, la 48 kil. de acest oraş. In partea de V., pămîntul e smîr-

cos. Stă în legătură cu com. Luica prin o șosea vecinală.

Se întinde pe o suprafață de 1680 hect., cu o populație de 656 suflete, locuind în 103 case și 23 bordeie.

Proprietatea e a însurățeilor, care rezervă 30 hect. pentru izlaz.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1703 leĭ și la cheltuelĭ de 1680 leĭ.

Are o școală, frecuentată de 30 elevĭ și 7 eleve.

Vite sunt: 384 caĭ și iepe, 3 armăsarĭ, 181 boĭ, 220 vacĭ și vițeĭ, 10 taurĭ, 41 bivolĭ și bivolițe, 16 capre, 150 porcĭ și 2003 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 103 plugurĭ: 24 cu boĭ și 79 cu caĭ; 139 care și căruțe: 52 cu boĭ și 87 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 125 și neîmproprietărițĭ, 31.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Nanciul. Vezĭ Zătreni, comună rurală, jud. Vîlcea.

Nandra, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Dîrmonești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Mușcel, în întindere de 2420 hect., populată cu stejar, fag, carpen și mesteacăn.

Nanele, *lac,* pe teritoriul com. Ceacul, pl. Borcea, jud. Ialomița.

Naneșul, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, e hotarul com. rur. Izverna.

Nanеșul, *pichet de graniță,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna.

Nani, *fost pichet de graniță,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna.

Nania, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; se întinde în partea de S. a comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ.

Nanovul, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Margineĭ, la N., pe Valea-Vedeĭ, dealungul șoseleĭ județene Alexandria-Roșiori. Este situată la marginea orașuluĭ Alexandria, pe șoseaua județeană Roșiori.

Toată partea de N. este udată de rîul Vedea. De a curmezișul, de la V. spre S.-E., com. e străbătut de valea și pîrîul Nanovuluĭ, ale căruĭ ape sunt oprite în maĭ multe puncte cu zăgazurĭ pentru udatul grădinilor de zarzavat. Uneĭ părțĭ din valea Nanovul, locuitoriĭ îĭ zic și Valea-Adîncă. Terenul este maĭ tot fertil, afară de o mică parte despre Vedea, care este nisipoasă.

Are o populație de 728 suflete; o școală mixtă; două bisericĭ, una în Nanovul și a doua în cătunul Icoana, deservite de un preot și doĭ cîntărețĭ.

Vite sunt: 383 vite marĭ cornute, 129 caĭ, 10 măgarĭ, 1581 vite micĭ și 96 porcĭ.

Budgetul e de leĭ 5702, banĭ 44, la venitwrĭ și de 4939 leĭ, banĭ 77, la cheltuelĭ.

La marginea comuneĭ, spre Vedea, este o fabrică de spirt, înzestrată cu cele maĭ perfecționate aparate, proprietatea d-luĭ Ioan Christodorescu.

Viĭ sunt pe o întindere de 134 hect.

Calea principală de comunicațiune șoseaua județeană Roșiori-Alexandria, care o străbate în toată lungimea, punînd'o în legătură cu orașele Alexandria și Roșiori și cu cele-l'alte comune situate pe această șosea.

Satul Nanovul a făcut parte până la anul 1836 din plasa Teleormanul-de-jos. Pe lîngă dînsul maĭ era un alt sat mare și populat, Icoana, aĭ căruĭ locuitorĭ aŭ fost strămutațĭ în com. Adămești.

Nanovul îl găsim trecut și în lista satelor întocmită la 1741, sub Mavrocordat.

La V. comuneĭ, unde se află un punct de hotar, Crucea-luĭ-Chiriță, se găsea satul Icoana.

Pe la N.-E. comuneĭ, în depărtare ca de 1 kil. de sat trece Brazda-luĭ-Novac, care ia direcțiunea spre Alexandria.

Nanovul, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Margineĭ, compusă din maĭ multe corpurĭ, aparținînd maĭ multor proprietarĭ, dintre carĭ ceĭ maĭ marĭ sunt: d-l Costache Atanasiu, avînd 485 hect. arabile și 4 hect. pădure în Balosin și d-l I. Săndulescu-Nănoveanu, posedînd 280 hect. arabile și 4 hect. pădure, corpul Icoana.

Locuitoriĭ împroprietărițĭ după legea rurală sunt în număr de 111, posedînd în total 413 hect.

Nanovul, *pîrîŭ,* jud. Teleorman, format din izvoarele ce curg între comunele Mavrodinul și Adămești. După ce trece pe lîngă com. cu același nume, o ia pe lîngă hotarul orașuluĭ Alexandria, de aci pe lîngă com. Poroschia, în dreptul căreia se varsă în rîul Vedea.

Nanovul, *vale,* jud. Teleorman, începe de pe moșia Broșteanca, trece pe moșiile din com. Plosca, de aci se îndreaptă spre com. Mavrodinul, de unde izvorește pîrîul cu același nume.

Toată distanța, de la începutul văeĭ până la comuna Mavrodinul, este uscată și poartă numele de Valea-Caluluĭ. De

aci înainte începe pîrîul care, d'împreună cu valea, ia numirea de Nanovul.

Nantuluï (Lacul-), *lac,* lîngă satul Piciorul-Lupuluï, în marginea pădureĭ Bîrnova, comuna Ciurea, pl. Codrul, jud. Iași; servește pentru adăpatul vitelor și conține pește.

Nanul, *munte,* la N.-V. de com. Lerești, plaiul Dîmbovița, jud. Mușcel, pe la poalele căruia trece Rîul-Tîrguluĭ și rîul Rîușorul.

Nanul, *pîrîŭ,* izvorește de la E. de com. Ibănești, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, trece prin mijlocul comuneĭ și se varsă în Cungrea-Mică.

Nanul, *vale,* jud. Mușcel, plasa Rîul-Doamneĭ, com. Jupînești; se varsă in rîul Doamna, pe malul drept, în dreptul cătunuluĭ Petrești, com. Coșești.

Napița, *pîrîŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cât. După-Piatră; începe din pădurea Mlăjetul și se scurge în pîrîul Cepturașul.

Narișuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, prin care curge pîrîiașul Răchitișul.

Naroțul (Gruiul), *loc izolat,* la S. comuneĭ Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Naslăul, *deal,* se întinde spre S.-E. de satul Cîrjoaia, com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iași. Pe el se află podgoriĭ însemnate.

Nastasachi (Băile-), *băĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Ocna, situate în marginea orașuluĭ Tîrgul-Ocna, peste Trotuș, la o altitudine de 273 m. și la poalele munteluĭ Măgura, care pune capăt funduluĭ grădineĭ băilor, unde se află izvoarele de apă.

Sunt 7 izvoare de apă captate, dintre care numaĭ două: No. 4 și No. 5, dispuse ca cișmele. Apele aŭ fost analizate pentru întîia oară în 1846, de Dr. Aga C. Vîrnav, cu farmacistul Pavlovicĭ, apoĭ în 1856, de Stenner și Snel. Izvoarele acestor băĭ aparțin claseĭ apelor minerale clorurate, carbonate, sulfuroase, conținînd brom și iod și aŭ o mare asemănare cu izvorul No. 3 din Slănic. Analizele, ce s'aŭ făcut și concluziunile la care s'aŭ ajuns sunt arătate în lucrările D-ruluĭ Fătu, 1851 și 1874, în raportul D-ruluĭ I. Konya din 1883 (Iași) și în raportul pe 1888—1889 al D-ruluĭ C. Istrati. Aparțin coloneluluĭ Panait Botez; poartă numele de Băile-Nastasachi, după numele proprietaruluĭ de maĭ înainte, Nastasachi Mihail.

Nastase, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Stănești.

Nastradin, *sat,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, reședința comuneĭ Enișenlia, pe ambele malurĭ ale văeĭ Nastradin-Ceair, la poalele de S. ale dealuluĭ Cara-Amat-Bair și ale movileĭ Taslî-Iuiuc, ce'l domină și la cele de S. ale dealuluĭ Nastradin-Bair. Casele sunt micĭ, neregulate, risipite, cu o piață mare în mijloc. Intinderea este de 500 hect., din carĭ 92 hect. ocupate de vatra și grădinele satuluĭ, cu o populație de 41 familiĭ, saŭ 500 suflete.

Nastradin-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cât. Nastradin; se desface din dealul Ghiol-Ghelic-Bair; se întinde spre N. în direcție de la S.-E. spre N.-V., printre văile Gheren-Ceair, (saŭ Beilicul) și adiacenta sa, valea Nastradin-Ceair, brăzdînd partea de E. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; are 167 m. înălțime, dominînd satul Nastradin, așezat la poalele sale de E., valea Beilicul, valea Nastradin-Ceair și drumurile vecinale ce duc de la Nastradin la Bazirgian, Enișenlia și Hazarlîc; e acoperit cu pădurĭ și tufărișurĭ, precum și cu pășunĭ.

Nastradin-Ceair, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cât. Nastradin; se desface din dealul Ghiol-Punar; se dirige spre V., într'o direcție de la S.-E. spre N.-V., prin partea de E. al plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, printre dealurile Mulver-Accuci și Cara-Amat-Bair de o parte și Ghiol-Ghelic-Bair și Nastradin-Bair de alta: trece prin satul Nastradin și, după 6 kil. de lungime, se deschide în valea Gheren-Ceair (saŭ Beilicul) pe dreapta, lîngă Tașuluc-Ceșme; prin ea merge drumul Nastradin-Bazirgian.

Nastradin-Culac, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ urbane Cuzgun și anume pe acela al cât. Urluia; se desface din poalele N.-V. ale dealuluĭ Cara-Amat-Bair, sub numele de Cuiuc-Culac; se îndreptează spre N., avînd direcția generală de la S.-V. spre N. E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre dealurile Curu-Alceac-Bair și Cara-Aci-Bair și, după un drum de 10 kil., se deschide în valea Urloaia, pe stînga, în dreptul satuluĭ Susu-Punar; printr'însa merge un drum comunal ce duce de la

Nastradin la Iusuf-Punar, maĭ este tăiată de două drumurĭ comunale, unul ce duce de la Cara-Amat la Urloaia, altul de la Nastradin la Cherim-Cuius.

Nat (Valea-luĭ-), *vale,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Menți-din-Dos.

Natima, *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Cernătești, căt. Săpoca, unde, după tradiție, se spînzuraŭ în vechime criminalii.

Nauruțul, *culme de munte,* care este o prelungire a culmeĭ Olănești, jud. Vîlcea. Se îndreptează de la V. către E., formînd țărmul drept al Lotruluĭ. Are ca pisc muntele Sida.

Nazîrcea, *sat,* în jud. și pl. Constanța, căt. com. Omurcea, situat în partea de V. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, la 5 kil. spre N. de cătunul de reședință, Omurcea, pe valea Horoslar-Alceac, dominat și închis la S. de dealul Șancal, la S.-E. de dealul Horoslar-Bair, la N.-V. de dealul Caratai, cu vîrful săŭ Caratai și la N. de dealul Nazîrcea, cu vîrful săŭ Nazîrcea (100 m.).

Suprafața sa este de 2831 hect., din carĭ 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ, cu o populație de 94 familiĭ, saŭ 333 suflete.

Prin partea de S.-V. trece un val al luĭ Traian.

Drumurĭ comunale sunt o mulțime care vin din satele învecinate: Horoslar, Omurcea, Murfatlar, Alacapî, Caratai și altele.

Nazîrcea, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Caratai; se desface din partea de S.-V. a dealuluĭ Amat-Bair și anume din vîrful Tepe-Cara-Murat; se îndreptează spre S., avînd o direcție generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde printre văile Caratai și Cioban-Dere; are o lungime de 4½ kil. și se continuă cu dealul Caratai; are o înălțime maximă de 100 m., pe care o atinge în vîrful Nazîrcea; pe la poalele sale de S., trece drumul comunal Caratai-Cogea-Ali; este acoperit aproape peste tot cu pășunĭ și cu puține semănăturĭ în partea de S.-V.

Nazîrul, *com. rur.,* pl. Vădeni, jud. Brăila, situată pe șes. Se mărginește la E. cu Cazasul; la S., cu Tudor-Vladimirescu; la N., cu Cotul-Lung și Vădeni; la V., cu Romanul.

Are o suprafață de 6900 hect. cu o populație de 907 suflete; o biserică, zidită la 1888 de locuitorĭ și proprietar, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, înființată la 1876, frecuentată de 25 elevĭ; 5 cîrciumĭ.

Sunt 65 locuitorĭ împroprietărițĭ din 1864; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 47.

Budgetul com. e la venituri de 4075 leĭ, și la cheltuelĭ, de 4070 leĭ, 27 banĭ.

Vite sunt: 554 boĭ, 308 vacĭ, 11 taurĭ, 164 vițeĭ, 445 caĭ, 1857 oĭ, 377 rîmătorĭ.

Izlazul e de 250 hect.

Drumurĭ: la Tudor-Vladimirescu spre S. (8 kil.); la Roman, spre V. (10 kil.); la Scorțarul-Vechiŭ, tot spre S. (11 kil.); la Gurgueți, spre V. (14 kil.); la Latinul, spre N.-V., pe șoseaua Brăila-Focșani (14 kil.); la Cotul-Lung, spre N. (10 kil.); la Vădeni, spre N. (11 kil.).

Comuna pare a fi înființată înainte de 1756, căcĭ în primăvara acestuĭ an, găsim că zahereaua, adică darea în grîne către Poartă, s'a cerut pentru prima oară în cantitate de 15000 chile de Brăila. Grîul se preda în Brăila, de unde se primea de un Nazîr, adică intendent al Sultanuluĭ. Țara era reprezentată de un comisar, care observa predarea. După ce se preda cătățimea totală de grîŭ, Nazîrul libera un certificat total, care se trimetea ca justificare la Constantinopole. Intendentul Sultanuluĭ nu da certificatul până ce nu i se da plocoane.

Numele de Nazîrul, îl poartă comuna de la vre-unul din aceștĭ vechĭ proprietarĭ; maĭ în urmă deveni proprietatea principeluĭ Alexandru Ghica, de la care a cumpărat-o Ioan Suliotis. Prin com., aŭ trecut Rușiĭ pe la 1821, 1854 și 1877.

Nazîrul, *sat,* în partea de S. a com. Nazîrul, jud. Brăila, la 12 kil. spre N.-V. de orașul Brăila. La 1 kil. spre N. trece șoseaua Brăila-Focșani. Acest sat maĭ înainte era situat pe locul unde astă-zĭ este tirla Soarele, din com. Cotul-Lung, de unde s'a strămutat la 1833.

Suprafața vetreĭ satuluĭ este de 49 hect., cu 88 case și 2 cîrciumĭ.

Are o populație de 89 familiĭ, saŭ 427 suflete; o școală mixtă, înființată la 1845, frecuentată de 38 elevĭ și 16 eleve; o biserică, rezidită la 1888 de sătenĭ și proprietar, deservită de un preot, 1 cîntăreț și un paracliser.

Vite: 150 caĭ, 272 vite marĭ cornute, 266 oĭ, 153 rîmătorĭ.

Nazîrul, *fost cătun,* pendinte de com. Bălănoaia, pl. Marginea, jud. Vlașca, pe proprietatea Efo-

riei Spitalelor Civile din București Onceasca și Coșoveni. A fost înainte de 1821 situat în josul satului Ghizdarul.

Nazîrul, *moșie,* pendinte de com. cu acelaşi nume, pl. Vădeni, jud. Brăila, proprietate a moșt. răp. I. Suliotis. Are o suprafață de 7100 hect. și aduce un venit de 80000 lei.

Năceşti, saŭ **Năneasca,** *cătun,* pendinte de com. Brăniştari, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca, situat pe partea stîngă a apeĭ Cîlniştea. Are o suprafață de 145 hect.

Năeanca, *vechie numire a cătunuluĭ* Săhăteni-d.-j., com. Găneni-Vintileanca, jud. Buzăŭ.

Năeanca, *vale însemnată,* jud. Buzăŭ, începe în comuna Vispeşti, din ramificațiile Istrițeĭ, prin două izvoare: Urgoaia saŭ Văleanca şi Fîntîna-Vulturuluĭ; udă în lung comunele Năeni şi Găgeni-Vintileanca; trece şoseaua naționala şi calea ferată; se împrăştie pe cîmpie, se dirige apoĭ, parte spre com. Baba-Ana, scurgîndu-se în pîr. Istăul iar parte spre cătunele Găgeni şi Miroşi; se scurge în pîriul Sărata, in fața văeĭ Leoteasca.

Năeni (Năeni-Proşca), *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Tohani, pe ambele malurĭ ale văeĭ Năeasca, la 35 kil. de oraşul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din pădurea Arhimandrita, apoĭ pe marginea pădureĭ sforile Năeni. merge până în Predealul-Buzăuluĭ; la E., se lasă din Predeal şi, pe marginea pădureĭ Slobozeanul, vine până în Piatra Săhătenilor; la S., hotarul de N. al moşieĭ Săhăteni; la V., din hotarul Săhăteni, ia pe marginea pădureĭ Gliza şi ajunge în pădurea Arhimandrita. Suprafața sa e de 1362 hect. din care 270 arabile, 420 pădure, 45 fineață, 2 izlaz, 383 viĭ şi 224 sterp.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Năeni, Proşca şi Turbureşti ale cetelor de moşnenĭ: Năenĭ, Frăsinenĭ, Orbeştĭ şi Proşcanĭ.

Terenul e accidentat şi pietros, din care cauză e puțin fertil. Singura producțiune maĭ însemnată sunt viile, apoĭ livezile.

Comerțul constă în desfacerea acestor producțiunĭ.

Căĭ de comunicație sunt: şoseaua comunală Breaza-Finţeşti prin Năeni şi drumul pe valea Năeanca spre Mizil.

Vite 455 boĭ, 126 vacĭ, 69 vițeĭ, 50 caĭ, 28 iepe, 11 mînjĭ, 900 oĭ, 13 capre şi 100 porcĭ.

Comuna e formată din cătunele: Năeni, Proşca şi Tudorăcheşti, cu o populație de 1340 suflete, locuind în 314 case.

Are o şcoală de băețĭ, frecuentată de 37 elevĭ şi una de fete, frecuentată de 30 eleve; o biserică, în Năeni şi fostul schit Proşca, azĭ biserică de mir, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ şi 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dumitru.

Comuna e nouă. Cel maĭ vechiŭ sat e Proşca, pe care Dionisie Fotino nu'l menționează, dar care exista în secolul trecut.

Budgetul comuneĭ e de 2502 leĭ, 71 banĭ.

Năeni, *cătun* de reşedință al com. Năeni, jud. Buzău, cu 400 locuitorĭ şi 93 case, situat pe o frumoasă culme, ramificată din masivul munteluĭ Istrița.

Năeni, *moşie,* in jud. Buzăŭ, comunele Năeni şi Tisăul; are cam 470 hect., proprietate moşnenească, divizată in 5 sforĭ: Datcul, Frăsineni, Năeni, Cătunul şi Orleşti; are arăturĭ, vie, izlaz, 200 hect. pădure, apoĭ piatră şi loc sterp.

Năeni, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul; are cam 240 hect., din carĭ 18 cultivabile, restul pădure, despărțită în treĭ sforĭ: Barduceşti, Sibieşti şi Marcoceşti, după cum s'a sub-divizat ceata moşnenilor Ghinea-Sibiŭ, proprietarul eĭ.

Năeni-Sfinţeanul, *moşie* a statuluĭ, in jud. Buzăŭ, com. Tisăul, făcînd parte din pădurea Bradul-cu-Sforile; are 200 hect., din carĭ 10 hect. arabile, 10 hect. fineață şi restul pădure.

Năeni-Sforile, *moşie,* în județul Buzăŭ, com. Vispeşti, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Slobozia; are cam 840 hect., din carĭ 140 arăturĭ şi viĭ, iar restul pădure.

Năeni-Sforile, *pădure* a statuluĭ, pe moşia Sforile-Năeni, pe valea rîuluĭ Nişcovul, jud. Buzăŭ, com. Tisăul. Constă din două sforĭ: una la dreapta rîuluĭ, zisă şi Slobozianul, care are 337 hect., iar a doua la stînga: Năeni, cu 322 hect. Sfoara Slobozianul se maĭ numeşte şi Slobozianul-cu-Istrița.

Năfurdeşti, *vechiŭ sat,* care s'a desființat; depindea de com. Godineşti, jud. Tecuciŭ.

Năfurdeşti, *trup de moşie* al statuluĭ, în jud. Tecuciŭ, comuna Muncelul. Are o suprafață de 155 hect. Maĭ poartă numele de Capul-Dealuluĭ.

Nămăeasca, *fostă moşie* a statuluĭ. Vezĭ Valea-Mare, județul Muşcel.

Nămăeasca, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 231 hect., aparţinînd comuneĭ Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel.

Nămăeşti, *com. rur.*, în judeţul Muşcel, plaiul Dîmboviţa, la N.-E. de Cîmpulung şi la 8 kil. de acest oraş. Este situată pe malul drept al rîuluĭ Argeşelul.

Se compune din 2 cătune: Nămăeşti şi Valea-Romîneştilor, cu o populaţie de 887 suflete, locuind în 229 case.

Locuitoriĭ se ocupă cu văraria, lemnăria şi scîndurăria.

Vite sunt: 26 caĭ, 780 boĭ, vacĭ şi viţeĭ, 1017 oĭ, 106 capre şi 120 porcĭ.

In jurul com. sunt livezĭ de fineţe (numite muscele), pădurĭ de fagĭ şi measteacănĭ şi munţĭ, între carĭ, maĭ apropiaţĭ putem cita: Clăbucetul şi Plăişoarele. Originea numeluĭ Clăbucetul se pĭerde în întunecimea veacurilor; iar Plăişoarele îşĭ iaŭ numele de la două plăiuleţe ce compun muntele.

Rîul Argeşelul udă com. de la N. la S. şi pe el, în cercul com., se află 2 morĭ şi 10 ferăstrae.

Numărul contribuabililor e de 131 şi budgetul prezintă la veniturĭ suma de 2297 leĭ şi la cheltuelĭ 2277 leĭ.

Pămîntul întregeĭ com. este de 535 hect., livezĭ, fineţe şi semănăturĭ, osebit de munţĭ şi pădurĭ.

Locuitoriĭ sunt în maioritate moşnenĭ; iar 89 s'aŭ împroprietărit la 1864.

Proprietarĭ marĭ în com. sunt d-niĭ Maior Ciudin, Dim. Bilcescu şi M. Florian.

In faţa Nămăeştilor, spre E., se află muntele Mateiaşul, de piatră calcaroasă, cu vîrful Sturul, a căruĭ înfăţişare măreaţă ridică frumuseţea poziţiuneĭ Nămăeştilor.

Sunt două şosele: şoseaua comunală şi şoseaua naţională, ce duce la Rucărul şi Frontieră. In raionul com., peste rîul Argeşelul, este un pod de lemn. Are o biserică vechie, edificată de obştea locuitorilor, deservită de 1 preot şi 1 dascăl şi o mănăstire, Nămăeşti, spre V. de sat, cu 14 chiliĭ, în carĭ locuesc vr'o 20 călugăriţe; o şcoală, înfiinţată la 1861, frecuentată de 25 elevĭ şi 6 eleve.

In sînul pămîntuluĭ, la muntele Mateiaşul, se găseşte cu îndestulare piatră de var; iar în vara anuluĭ 1887 s'a descoperit în raionul com. depozite de piatră de construcţie, tot aşa de bună, se zice, ca cea de la Albeşti. Aci s'aŭ deschis şi carierĭ, de unde se exploatează piatră în mare cantitate.

Pe lunca Argeşeluluĭ, la locul numit Valea-luĭ-Bragă şi pe Mateiaşul, se văd numeroase dovezĭ de războaie ale trecutuluĭ: ghiulele, oase de oamenĭ, cosciuge de piatră, toate atîtea probe neîndoelnice că pe aceste locurĭ s'a vărsat sînge în maĭ multe rîndurĭ. Chiar muntele Mateiaşul, spune legenda, îşĭ trage numele de la Mateiaş-Corvin, care a avut pe aci bătălie. Poate că în frămîntările urmate între Ţepeş şi Turcĭ să fi trecut şi Mateiaş prin aceste locurĭ, deşi Istoria nu pomeneşte decît numaĭ de trecerea peste pasul Bran a luĭ Ion Corvin, vrăjmaş luĭ Vlad-Dracul.

Nămăeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Muşcel. Se zice că satul Nămăeşti se numea la început Nemeşeşti, ceea ce ar face să se presupună că cu Radu-Negru ar fi venit şi ciţĭ-va Nemeşi-Ungurĭ (nobilĭ), carĭ s'aŭ aşezat pe valea numită de eĭ Nemeşeşti.

Istoricul Engel susţine cu totul alt-fel. (Vezĭ Nămăeşti, mănăstire). Aci este reşedinţa primărieĭ. Inaintea de unirea plaiurilor, la Nămăeşti era reşedinţa plaiuluĭ Dîmboviţa. Are o populaţie de 426 locuitorĭ. Ştiŭ carte 104 bărbaţĭ şi 33 femeĭ.

Nămăeşti, *mănăstire de călugăriţe*, jud. Muşcel, aşezată pe o frumoasă colină de piatră, lîngă satul cu acelaşĭ nume, pe rîul Argeşelul, la 8 kil. de Cîmpulung.

Istoricul Engel zice că Apostolul Andreiŭ, însărcinat cu propagarea Evangheliei în Bizant, Tracia, Scitia şi ambele Daciĭ, coborînd din Dacia superioară în Dacia inferioară, pe la Bran (pe la Zărneşti) şi ajungînd la locul acesta, s'ar fi uitat pe fereastra unuĭ templu păgîn ca să vadă un preot, de la care vroia să înceapă propaganda creştină şi nezărind pe nimenĭ în templu, se zice că s'ar fi întors către soţiĭ săĭ de călătorie şi ar fi zis: *nemo est*; de unde Nămăeşti.

Biserica zidită în piatră are maĭ multe legende:

Se zice că un cioban păştea oile pe această piatră mare, în care s'a săpat biserica. Intr'o noapte i se arătă în vis Maica Domnuluĭ, care 'ĭ zise: Scoală şi sapă sub tine şi veĭ afla o icoană într'o bisericuţă de piatră; aci veĭ face tu biserică, în cinstea şi slava Intrăreĭ în Biserică a sfinteĭ fecioare Maria, izvor de viaţă şi tămăduirĭ.

Ciobanul se pune să sape şi după treĭ zile şi treĭ nopţĭ dă de o bisericuţă de piatră în formă de grotă, cu icoane şi odoare bisericeştĭ. Icoana visată de cioban este, spune legenda, chiar aceea pe care o vede vizitatorul în stînga cum intră în biserică.

Se maĭ zice şi următoarele: Creştiniĭ din Dacia, şi înainte şi după Traian, până la Constantin-cel-Mare, propagaŭ Evanghelia în grote. Aceste grote serviră de biserici până la urcarea Cruceĭ pe tronul Cezarilor, cînd fură părăsite şi înlocuite cu temple. Multe din grote se astupară şi se crede că grota de la Nămăeşti, este din timpul cînd creştinismul se propaga în ascuns din cauza persecuţiunilor.

In această mănăstire sunt 20 monahine, cu întreţinerea cărora statul cheltueşte anual 6110 leĭ.

Călugăriţele, pe lîngă serviciile ce aduc bisericeĭ, se îndeletnicesc cu diferite lucrărĭ de mînă, de exemplu: şaiacurĭ, mohaire, covoare, pînzeturĭ, etc., pe care le lucrează în mod artistic.

Mănăstirea se administrează de o superioară, ajutată de un consiliŭ spiritual şi altul economic.

In mica bibliotecă a mănăstireĭ se află: Indreptarea legeĭ, parte în manuscris; un Mineŭ de la 1698 şi 4 hrisoave vechĭ domneştĭ, scrise pe pergament în limba slavonă (1548, 1579, 1590 şi 1650).

Curtea mănăstireĭ Nămăeşti se află la 767 m. d'asupra Măriĭ-Negre.

Nămoale (La-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura. Aci e o sorginte de ape minerale, conţinînd sulf şi fier şi a căror coloare e neagră. Apa e foarte rece, dar pare a fierbe cu marĭ clocote.

Nămoalele, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cislăul, căt. Aninoasa; se întinde de la izvorul Puturosul până în Fundul-Căciceĭ, pe hotarul Prahoveĭ.

Nămoloasa (Nămăloasa, saŭ **Nomoloasa),** *com. rur.,* în pl. Bilieşti, jud. Putna.

E aşezată pe malul Siretuluĭ, satul fiind o urmare a tîrguluĭ cu acelaşĭ nume, de care e despărţit prin întinderea imaşuluĭ.

Se află la 22 kil. de sub-prefectura plăşeĭ, şi la 40 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se numeşte ast-fel de la poziţiunea sa naturală, fiind situată pe un pămînt mlăştinos, nămolos, lîngă rîul Siret, unde se află un mare pod pe vase.

Se compune din următoarele cătune: Blehani, Clucerul şi Nămoloasa (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 380 familiĭ, saŭ 1481 suflete, locuind în 318 case; o biserică parohială, cu hramul Pogorîrea Sf. Duh, în cătunul Nămoloasa.

Copiiĭ cu vîrstă de şcoală urmează la şcoala din Tîrgul-Nămăloasa.

Ştiŭ carte 116 persoane.

Sunt 339 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5281,54 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5212,56 leĭ.

Locuitoriĭ posedă pe lîngă pămînt arabil 47,50 hect. de viĭ; 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ, 137 plugurĭ de fier, 15 grape de fier, 10 rariţe; 885 boĭ, 714 vacĭ, 117 caĭ, 888 oĭ şi 525 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică în 2 prăvăliĭ de băuturĭ spirtoase şi de un fabricant de rachiŭ.

Nămoloasa (Tîrgul-), *com. rur.,* pl. Bilieşti, jud. Putna.

E aşezată pe malul Siretuluĭ, d'asupra satuluĭ cu acelaşĭ nume, de care e despărţit prin întinderea imaşuluĭ.

Se află la 21 kil. de reşedinţa sub-prefectureĭ, şi la 39 kil. de capitala judeţuluĭ.

Acest tîrg a fost înfiinţat în 1818 de logofătul Costache Conachi, în baza hrisovuluĭ din acel an, dat de Mihail Suţu, Domnul Moldoveĭ.

Are o populaţie de 232 familiĭ, saŭ 883 suflete, locuind în 232 case; 2 bisericĭ, una parohială, cu hramul Adormirea în Tîrgul-Nămoloasa şi a doua filială, cu hramul Sf. Treime, în Costieni; o şcoală de băeţĭ şi una de fete, frecuentate de 120 copiĭ (77 băeţĭ, 43 fete).

Vite: 426, din carĭ: 26 boĭ, 100 vacĭ, 130 caĭ, 100 oĭ, 20 capre şi 50 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 9383,33 leĭ şi la cheltuelĭ de 9106,30 leĭ.

Industria şi comerciul se practică de 31 Romînĭ, 24 Izraeliţĭ şi un Grec.

Meseriaşĭ sunt: 28 cizmarĭ, 14 croitorĭ, 10 cojocarĭ, 2 brutarĭ, 20 lemnarĭ, 8 fierarĭ şi 2 fabricanţĭ de rachiŭ de tescovină.

Bîlciurĭ se fac în acest tîrg la 9 şi 25 Martie, la Sf. Gheorghe şi la Inălţarea Domnuluĭ.

In baza hrisovuluĭ, prin care s'a autorizat fondarea tîrguluĭ, reprezentanţiĭ actualuluĭ proprietar, contele Petru de Roma, exercită dreptul monopoluluĭ pîineĭ şi percep diferite taxe asupra băuturilor şi vitelor vîndute, osebit de embaticul de cîte 10 leĭ vechĭ stînjenul loc la stradă şi 5 leĭ la mahala.

Dată fiind situaţia aceşteĭ localităţĭ la jumătatea distanţeĭ între Carpaţi şi Dunăre şi poziţia ce ocupă pe Siretul-d.-j. Nămoloasa are o foarte mare importanţă militară din punctul de vedere al apărăreĭ generale a Ţăreĭ, contra unuĭ atac venit prin Moldova, căcĭ barează înaintarea ataculuĭ asupra capitaleĭ Regatuluĭ.

Aceasta a făcut ca Nămoloasa

să fie aleasă pentru a se fortifica, în care scop s'a constituit aci, în aniĭ 1887—1890, maĭ multe grupurĭ de uvraje, dispuse pe maĭ multe liniĭ, toate în fortificaţie permanentă, foarte solidă, după modelul cel maĭ recent şi posedînd o artilerie formidabilă.

Fortificaţiile de la Nămoloasa formează sistem cu cele de la Galaţi şi Focşani, constituind cea ce se numeşte regiunea fortificată Focşani-Nămoloasa-Galaţi şi împreună închid gîtul coprins între munţĭ şi Dunăre, interzicînd în mod absolut trecerea vrăjmaşuluĭ.

Aceste fortificaţiĭ aŭ fost construite de ofiţeriĭ şi trupa nostră de geniŭ şi, prin calităţile ce aŭ, sunt astă-zĭ citate ca model în şcolile militare străine.

In spatele fortificaţiilor de la Nămoloasa se află podul militar de la Lungociul, care este apărat prin aceste fortificaţiĭ şi care va juca de sigur un rol mare în cazul unuĭ războiŭ.

In timp de pace fortificaţiile de la Focşani-Nămoloasa-Galaţi sunt ocupate de regimentul 1 de Cetate, care este împărţit de o potrivă între aceste 3 puncte; de asemenea maĭ sunt date acestor puncte şi cîte-va companiĭ de geniŭ.

In Nămoloasa există cazărmĭ pentru un batalion de cetate şi 4 companiĭ de geniŭ.

Nămoloasa, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Bilieşti, jud. Putna, aşezat pe malul Siretuluĭ, lîngă tîrgul cu acelaşĭ nume, de care e despărţit prin întinderea imaşuluĭ. Are o biserică parohială, cu hramul Pogorîrea S-tuluĭ Duh.

Nămoloasa (Tîrgul-), *parohie,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Bilieşti, formată din Tîrgul-Nămoloasa şi Costieni. Are 2 bisericĭ, una parohială, cu hramul Adormirea, în Tîrgul-Nămoloasa şi a doua filială, cu hramul S-ta Treime, în Costieni.

Nămoloasa, *parohie,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Bilieşti, jud. Putna. Se compune din cătunele Blehani, Clucerul şi Nămoloasa, avînd o biserică parohială, cu hramul Pogorîrea S-tuluĭ Duh, în căt. Nămoloasa.

Nămoloasa, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, com. Dumitreşti; izvoreşte din dealul Turculeţul; udă partea E. a com. şi se varsă în rîul R.-Sărat, pe stînga luĭ, maĭ jos de cătunul Biceşti de-sus.

Nănăşeni, *fost sat,* la N. de desfiinţatul sat Iorcani, pe teritoriul comuneĭ Tătăruşi, jud. Suceava.

Nănăşeşti, saŭ **Piscul-Cocoruluĭ,** *moşie,* cu o întindere de 845 pogoane, din care 300 pogoane pădure, jud. Argeş, pl. Oltul, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Govora din Vîlcea. Avea la 1871 o arendă anuală de 12050, cînd a fost ipotecată, împreună cu alte 380 proprietăţĭ ale statuluĭ, pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial de 78 de milioane.

Pe periodul 1879—86, arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 7250 de leĭ; după aceasta s'a înstrăinat de guvern în timpul din urmă.

Pe moşie se află 2 morĭ, case, han şi magaziĭ.

Nănăul, saŭ **Valea-luĭ-Nănăŭ,** *vale,* în com. rur. Retezul, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Nănceanca, *pisc de deal,* pe moşia Mogoşeşti, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Năneasa, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dofteana, pe unde se găsesc puţurĭ de păcură în abundenţă.

Năneasca saŭ **Năceşti,** *cătun.* Vezĭ com. Năceşti, jud. Vlaşca.

Năneşti, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., aşezat pe valea pîrîiaşuluĭ Corniţelul şi în cursul superior al pîrîuluĭ Dieneţul. Se compune din 3 cătune: Năneşti, reşedinţa, Vladnicul şi Mărăşti.

La 1803, Năneşti-Răzeşĭ făceaŭ parte din judeţul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ («Uricarul», Codrescu, Vol. VII, pag. 313).

In partea de E. a com. se înşiră, de la N. la S., dealurile: Ghirineasa, Stîlpi şi Dealul-Mare.

Se mărgineşte la E. cu Găiceanca (jud. Tecuciŭ); la V., cu com. Mileşti; la S., cu com. Petreşti şi la N., cu com. Părincea.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează din 1859, frecuentată de 14 copiĭ; 3 bisericĭ: 2 ortodoxe, în satul Năneşti, deservite de 2 preoţĭ, 1 diacon şi 2 cîntăreţĭ, şi una catolică în Vladnicul.

Are o populaţie de 370 familiĭ, saŭ 1484 suflete: 1143 Romînĭ, 324 Ungurĭ şi 17 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiune romînă; 1000 agricultorĭ, 4 cu profesiunĭ libere, 117 muncitorĭ şi 23 servitorĭ, locuind în 370 case.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 90 locuitorĭ, cu 313 fălcĭ şi 40 prăjinĭ pămînt în ţarină.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1000 hect.

Proprietarĭ sunt: Caton G.

Lecca, avînd o moşie de 433,20 hect.; Profira Strat, o moşie de 104 hect.; şi N. Ţintă, posedînd 25,06 hect.

Viile ocupă o întindere de 63 hect.

Vite sunt: 70 caĭ, 647 vite marĭ cornute, 256 porcĭ, 21 capre şi 757 oĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3956 leĭ, 70 banĭ şi la cheltuelĭ, de 1979 leĭ, 26 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Lecca-Părincea-Năneşti-Pănceşti şi de calea comunală ce o uneşte cu Văleni (com. Mileşti).

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 28 kil.; la com. Părincea, reşedinţa plăşeĭ, 5 kil.; la com. Mileşti, 9 kil.; la Petreşti, 8 kil.

Năneşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Bilieşti, aşezată lîngă Siret. E un sat împrăştiat şi înconjurat cu grădinĭ, viĭ şi alee de salcîm.

Se află la 16 kil. de sub-prefectura plăşeĭ, şi la 34 kil. de capitala judeţuluĭ.

In comună sunt 2 bălţĭ: una numită Lacul, de 30 hect., şi alta, Cîrpînoaia, în întindere de 10 hect.; ambele conţin peşte.

Viĭ sunt pe 82 hect.

Are o populaţie de 218 familiĭ, saŭ 983 suflete, din carĭ: 337 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 12 comercianţĭ, 8 cu profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ şi 9 servitorĭ, locuind în 237 case.

Ştiŭ carte 70 persoane.

Are o biserică parohială, cu hramul Inălţarea-Domnuluĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3487.01 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3484.47 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1 maşină de bătut porumb (cu manivelă), 2 plugurĭ de lemn, 60 de fier, 1 grapă de fier; 214 boĭ, 192 vacĭ, 24 caĭ, 895 oĭ şi 61 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică în două stabilimente de băuturĭ spirtoase, 5 de băuturĭ spirtoase şi coloniale, 3 fierăriĭ şi 7 fabricĭ de rachiŭ şi tescovină.

Năneşti, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., şi reşedinţa cu acelaşĭ nume, situat pe pîrîiaşul Corniţelul şi pe Valea-Năneşti.

Are o populaţie de 266 familiĭ, saŭ 939 suflete; o şcoală mixtă; 2 bisericĭ, una clădită la 1716 de Enache Meşterul şi a doua, la 1834, de preotul G. Roşu; 2 cîrciumĭ.

Vite: 52 caĭ, 472 vite marĭ cornute, 219 porcĭ şi 13 capre.

In vechime satul se numea Slobozia-Năneşti.

Năneşti, *sat*, formînd com. cu acelaşĭ nume, pl. Bilieşti, jud. Putna, aşezat lîngă rîul Siretul şi înconjurat cu grădinĭ, viĭ şi alee de salcîmĭ; e un sat împrăştiat.

Are o biserică parohială, cu hramul Inălţarea-Domnuluĭ.

Năneşti, *sat*, făcînd parte din com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ Vladnicul, în partea de S. a comuneĭ, la 1 $^{1}/_{2}$ kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 309 suflete, carĭ locuesc în 78 case; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, făcută de locuitorĭ la 1742 şi reparată la 1803, 1875 şi 1891.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala din satul Galbeni.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 128 hect., pe care locuitoriĭ îl stăpînesc în întregime.

Se zice că satul datează de vre-o 200 de anĭ.

Năneşti, *parohie*, în com. cu acelaşĭ nume, pl. Bilieşti, jud. Putna, avînd o biserică parohială, cu hramul Inălţarea-Domnuluĭ.

Năneşti, *vale*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., prin care şerpueşte pîrîiaşul Cornişelul şi care este înclinată spre pîrîul Răcătăul.

Năneşti, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, izvoreşte din rîpa cu acelaşĭ nume; curge prin mijlocul satuluĭ Năneşti, de la V. la E., şi se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluĭ, în raionul com. Valea-Rea.

Năneşti. Vezĭ Pochi-Diĭ, jud. Tutova.

Nănia, *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreştilor, pe moşia Modruzeşti şi Căpreşti, acoperită cu pădure, în întindere de 50 hect.

Năpîrteanul. Vezĭ Berevoeşti, proprietatea statuluĭ, jud. Muşcel.

Năpîrteanul, *munte*, proprietate a statuluĭ, în raionul comuneĭ Berevoeşti-Ungureni, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel. Este acoperit cu pădure de brazĭ şi molifţĭ. Aci sunt maĭ multe căşăriĭ. Din acest munte, izvoreşte Rîuşorul, afluent al rîuluĭ Brătia.

Năpîrteanul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect., jud. Muşcel, com. Berevoeşti-Ungureni.

Nărteasca, *numire* ce se maĭ dă *sforiĭ de pădure* Doiceasca, din marele trup Bradul-cu-Sforile, com. Tisăul, jud. Buzăŭ.

Nărteasca, *numire* dată uneĭ *părţĭ din moşia* Băduleasca, com. Vispeşti, jud. Buzăŭ.

Nărteşti, *deal*, jud. Tecuciŭ, con-

tinuare a dealului Gohorul. Se termină aproape de gara Berheciul. Pe dînsul sunt aşezate satele: Nărteşti-d.-j., Nărteşti-d.-s. şi Viile-Grecilor.

Nărteşti, *rîpă cu pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, desparte satele cu acelaşĭ nume, în direcţie N.-V. şi se varsă în partea stîngă a Berheciuluĭ.

Nărteşti-de-Jos, *sat,* făcînd parte din com. Gohorul, jud. Tecuciŭ, situat la Capul-Dealuluĭ, în partea de S. a comuneĭ, la 8 kil. de reşedinţa com., care e în satul Gohorul.

Are o populaţie de 61 fam. saŭ 222 sufl., locuind în 67 case.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ şi stăpînesc tot teritoriul cătunuluĭ, care e de 292 hect.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Copiiĭ din sat merg la şcoala din Nărteşti-d.-s.

In partea de S., pe coastă, se află Viile-Grecilor, unde a fost şi satul Greci.

Nărteşti-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. Gohorul, jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, la 5 kil. de reşedinţa comuneĭ, şi despărţit de Nărteşti-d.-j. printr'o rîpă.

Are o populaţie de 160 familiĭ, saŭ 563 suflete; o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, făcută de locuitorĭ la 1834, după cum se vede în inscripţia ce se află d'asupra uşeĭ, şi care s'a reparat la 1882, tot de locuitorĭ, carĭ o şi întreţin; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1875 şi frecuentată de 44 copiĭ.

Comerciul se exercită de 2 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ sunt toţĭ răzeşĭ şi stăpînesc tot teritoriul, care e de 580 hect.

Satul este străbătut de un drum care'l uneşte cu satul Gohorul.

Năruja, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe amîndouă părţile gureĭ, pe unde se varsă pîrîul cu acelaşĭ nume în Zăbala, la 16 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 53 kil. de capitala judeţuluĭ.

E udată de pîraiele Năruja, Zăbala, Peticul, Reghiul şi Săratul.

Vîrfurile de munţĭ din această comună fac parte din lanţul munţilor Vranceĭ; la poalele lor sunt mine de sare.

Se compune din cătunele: Lunca, Năruja (unde se află şi primăria comuneĭ), Petreşti, Podul-Năruja, Podul Stoica, Poeniţa, Reghiul şi Stroeşti.

Are o populaţie de 229 familiĭ, saŭ 997 suflete, din carĭ: 198 agricultorĭ, 13 industriaşĭ, 2 comercianţĭ, 2 cu profesiunĭ libere, 342 muncitorĭ şi 20 servitorĭ, locuind în 238 case.

Ştiŭ carte 61 persoane.

Sunt 212 contribuabilĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva; o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 29 copiĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2162.01 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2141.70 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ de lemn; 4 morĭ de apă; 242 boĭ, 204 vacĭ, 69 caĭ, 1864 oĭ, 71 capre şi 161 porcĭ.

Sunt 250 stupĭ cu albine.

Viĭ sunt de 6 hect.; cultură de cereale, pe maĭ mult de 500 hect.

Industria şi comerciul se practică de 2 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase, 3 fierarĭ, 3 cărăuşĭ. Sunt 5 pive şi dîrste şi 7 herăstrae.

Năruja, *cătun,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe amîndouă părţile gureĭ pe unde se varsă Năruja în Zăbala.

Are o biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva.

Năruja, *parohie,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, formată din cătunele: Năruja, Stroeşti, Poeniţa, Lunca, Reghiul, Podul-Stoica, Petreşti şi Podul-Năruja. Are 1 biserică parohială cu hramul Cuvioasa Paraschiva, în cătunul Năruja.

Năruja, *pîrîŭ,* jud. Putna, ce izvoreşte din muntele Poiana, maĭ sus de satul Herăstrăul, primind în cursul săŭ, următoarele pîraie: Mordanul, ce vine de la Poarta-de-Vînt, Gorul, ce vine din vîrful munteluĭ cu acelaşĭ nume, Verdele, ce izvoreşte din muntele Verdele, Pietrosul, ce izvoreşte din muntele Pietrosul, Băloasa, ce curge din muntele Sboina.

Se varsă în Zăbala, lîngă comuna Valea-Săreĭ, la cătunul Prisaca, după ce udă comunele: Herăstrăul, Năruja şi Nistoreşti.

Năruja (Dealul-), *pădure,* in întindere de 50 hect., situată pe teritoriul comuneĭ Năruja, pl. Vrancea, jud. Putna. Aparţine locuitorilor din sus-zisa comună în indiviziune.

Năruja (Podul-), *cătun,* in comuna cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe pîrîul Năruja, lîngă locul unde dă în Zăbala.

Are o populaţie de 49 suflete, carĭ locuesc în 14 case.

Năsintocul, *vale,* jud. Vălcea, pl. Ocolul, com. Vlădeşti.

Năsipăria, *deal,* pe moşia Lu-

peni, com. Hudeşti, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Năsipăria, *deal,* ce se prelungeşte pe partea de N.-E. a satuluĭ Albeşti, comuna Albeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Se numeşte astfel din cauza mareĭ cantităţĭ de năsip ce conţine.

Năsipăria, *deal,* făcînd hotarul între com. Galata, pl. Codrul şi Miroslava, din pl. Stavnicul, jud. Iaşi; pe podişul săŭ trece de-a curmezişul şoseaua judeţeană Iaşi-Roman; de pe el se scoate prundiş.

Năsipăria, *pisc de deal,* pe moşia Hudeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Năsipărieĭ (Dealul-), *deal,* pe moşia Hilişeul-Curt, com. Hilişeul, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Năsoeşti-Cetăţuia, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, aparţinînd statuluĭ şi aducîndu-ĭ un venit de 3100 leĭ. Inainte de secularizare, ţinea de mănăstirea Berzunţul. Pe această moşie a fost ceartă şi judecăţĭ dese între răzeşiĭ şi egumenii mănăstireĭ Berzunţul. Ast-fel s'a întîmplat la 1781, pe timpul DomnitoruluĭC. Moruzi-Voevod, în urma jalbeĭ dată de egumenul Ghenadie, ca să se hotărnicească din noŭ părţile de moşie. Acestea s'aŭ hotărît definitiv, de către Mateĭ Hurmuzache, în favorul mănăstireĭ.

Năsoeşti-Particularĭ, *sub-diviziea satuluĭ* Năsoeşti-Răzeşĭ, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., situat pe pîrîul Nadişa, la 2 kil. de satul Nadişa (şcoala).

Are o populaţie de 58 familiĭ, saŭ 225 suflete; o biserică catolică, clădită în 1865 de locuitorĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite: 16 caĭ, 113 vite marĭ cornute şi 56 porcĭ.

Năsoeşti-Răzeşĭ, *cătun,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., al com. Nadişa, situat pe dreapta pîrîuluĭ Nadişa, la 2 kil. de satul Nadişa (şcoala).

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 301 suflete; o biserică ortodoxă deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, clădită de locuitorĭ la 1777.

Vite: 15 caĭ, 193 vite cornute şi 7 porcĭ.

Năsoeşti-Răzeşĭ, *moşie,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Nadişa, aparţinînd răzeşilor din comună.

Năsoeştilor (Dealul-), *deal,* în judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, de pe teritoriul cătunuluĭ Cetăţuia.

Năsolea, *cascadă,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, formată de pîrîul Uzul, la picioarele munteluĭ Farcul şi la care se ajunge cu greŭ, printr'o pădure deasă de brazĭ şi fagĭ.

Năstase, *sat,* pe şesul din dreapta Başeuluĭ, în partea de S. a com. Brăteni, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 219 hect. şi o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 129 suflete.

Vite sunt: 33 boĭ şi vacĭ, 29 caĭ, 30 oĭ şi 16 porcĭ.

Năstăseni, *sat,* făcînd parte din com. Godineşti, jud. Tecuciŭ. Pe acest loc a existat o dată satul Năfurdeşti. Locuitoriĭ de aicĭ aŭ format satul Biceşti, din pl. Zeletinul.

E situat la N. şi la 7 kil. şi 700 m. departe de reşedinţa com., la marginea de V. a dealuluĭ Medeleni.

Are o populaţie de 44 familiĭ, saŭ 174 suflete, locuind în 50 case.

Teritoriul satuluĭ este de 168 hect.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Năstăseşti, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bulzeşti, situat în valea pîrîuluĭ Fraţilă. Are o populaţie de 377 suflete, locuind în 109 case.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cîrstuleşti, ce este la 3700 m.

Are o biserică; 5 cîrciumĭ.

Năstăsoaia, *vîrf de deal,* situat la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, acoperit cu viĭ.

Năsturelul, *com. rur.,* în partea de S. a plăşeĭ Marginea, jud. Teleorman, situată pe ţărmul gîrleĭ Pasărea, care derivă din Dunăre şi udă toată partea de S. a com.

La N. şi E., se învecineşte cu proprietatea Bragadirul şi la V. cu proprietatea Zimnicea. Are un cătun, Zimnicelele, la 3 kil. de Zimnicea.

Toată partea de S.-V. a com. este şerpuită de mulţime de ape, atît stătătoare cît şi curgătoare. Afară de gîrla Pasărea, maĭ sunt: Boazul, care derivă din această gîrlă; Calota, Luciul, Rotundul, Bentul, Bouleţul şi Craca, ape stătătoare, provenite din revărsările Dunăreĭ în canalul Pasărea.

Comuna Násturelul poartă şi numele de Herasca, după numele fostuluĭ proprietar, Banul Constantin Herescu, care a făcut moşia sa donaţiune Academieĭ Romîne şi bisericeĭ Sf. Vinerĭ din Bucureşti.

Cătunul Zimnicelele se numea maĭ înainte Satul-Noŭ. Acest căt. se află în depărtare de Năsturelul de aproape 1 1/2 kil., în partea de V., spre orașul Zimnicea.

Populația com. cu a cătunuluĭ este de 776 suflete, din carĭ 138 contribuabilĭ.

Vite: 283 caĭ, 716 vite marĭ cornute, 2840 vite micĭ cornute și 134 porcĭ.

Budgetul com. e de 4750 leĭ și 43 banĭ, la veniturĭ și de 4670 leĭ și 76 banĭ, la cheltuelĭ.

Are o școală, frecuentată de 18 elevĭ; 2 bisericĭ, una în căt. Năsturelul și alta în Zimnicelul, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Căĭ de comunicațiune are spre orașul Zimnicea și spre com. Bragadirul, pe șosele vecinale; iar spre com. Frumoasa, la N.-V., are numaĭ drumurĭ naturale.

In raza acesteĭ com. se găsesc maĭ multe măgurĭ, dintre carĭ una la N., care poartă numele de Măgura-cu-Boz; o altă între căt. Zimnicele și Năsturelul, cu numele de Măgura Caravanițeĭ și o a treia Măgura-Mare, chiar în Năsturelul. Inălțimea lor variază între 15—20 m. și baza, de la 50—80 m. în periferie.

In partea de N. se văd încă și azĭ urmele linieĭ ferate ruse din campania 1877, Zimnicea-Frățești, care s'a desființat la 1887.

Năsturelul, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Marginea, com. cu același nume, donată de către răposatul general Năsturel Herescu, parte bisericeĭ Sf. Vinerĭ din București, parte Academieĭ Romîne.

Nătămenia, *deal,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, la hotarul com. rur. Balta. Aci a fost, se zice, o circiumă a luĭ Tudor Vladimirescu.

Nătărăi, saŭ **Insurățeĭ,** *sat,* pendinte de com. Seaca-Belciugata, pl. Șerbănești, jud. Olt, format de însurățeiĭ împroprietărițĭ aci, pe moșia statuluĭ, în 1879.

Are o populație de 100 familiĭ, carĭ posedă 550 hect.

Alăturĭ de acest sat, s'a maĭ format un alt cătun de către locuitoriĭ împroprietărițĭ, în baza legeĭ vînzăreĭ bunurilor statuluĭ și cărora li s'a vîndut pămînt în loturĭ. Acest cătun noŭ are o populație de 313 familiĭ, posedînd 1565 hect.

Năutul, *pisc,* com. Dragoslavele, jud. Mușcel, plaiul Dîmbovița.

Năvăcești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populație de 126 locuitorĭ.

Năvîrgeacul, *loc izolat,* cu fîntînă, com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea.

Năvrapul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, proprietatea moșnenilor Berevoeștĭ - Pămîntenĭ, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, avînd, împreună cu pădurile Piperuși și Oboarele, o întindere de 3000 hect.

Năvrăpeasa, *gîrlă,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j.; desparte la E. com. Măciuca de com. Gușoeni.

Năvrăpești, *parte* din *satul* Miroslăvești, jud. Suceava.

Năvrăpești, saŭ **Sohodorul,** *pîrîŭ,* jud. Suceava, udă satul și com. Miroslăvești, pe o lungime de 7 kil și se varsă în Moldova.

Năzărioaia, *sat,* făcînd parte din com. Vultureni, pl. Berheciul, județul Tecuciŭ, situat pe coasta de V. a dealuluĭ cu același nume, la 5 kil. de Vultureni, în partea de N.-V.

Are o populație de 21 familiĭ, saŭ 82 sufl., locuind în 18 case.

Teritoriul satuluĭ este de 166 hect.

Locuitoriĭ, vechĭ clăcașĭ, stăpînesc 76 hect., iar proprietarul, 90 hect.

Acest sat îșĭ trage numele de la nevasta unuĭ locuitor, numită Năzare, care murind a lăsat acest loc soțieĭ sale. Locuitoriĭ îĭ maĭ zic satuluĭ și Năzăroaia saŭ Satul-luĭ-Năzare.

Neacșul, *vale,* jud. Olt, comuna Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., care se varsă în Cungrea-Mare, pe țărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Ciomăgești.

Neacșul (Stan), *vîlcea,* care se formează pe teritoriul com. Titulești, căt. Ungureĭ, pl. Șerbănești, jud. Olt, cu direcția de la V. către E. se varsă în rîul Dorofeiul.

Neacșuluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe cîmpul Bărăgan, spre S. de satul Marsilieni; are o înălțime de 14 m.

Neacșuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, căt. Cîrlomănești.

Neaga, *numire,* ce a purtat din vechime și maĭ poartă *com. rur.* Socetul din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman. Numirea oficială de Socetul i s'a dat maĭ tîrziŭ.

Neaga, *sorginte de ape minerale,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Rușiavățul; conține sulf și fier.

Neaga, *vălcea,* jud. Teleorman, ce trece prin com. Socetul, saŭ Neaga; începe despre comuna Bălțați, la N.-V., și se termină în Valea-Vedeĭ.

Neaga (Doamna), fiică a luĭ Mitrea Vornicul, unul din fruntașiĭ boerilor din jud. Buzăŭ, devenită soția luĭ Mihnea, fiul luĭ Alexandru-Vodă și nepotul luĭ Mircea Ciobanul, fiul luĭ Radu Călugărul, toțĭ din Buzăŭ. Mircea domni în țară în două rîndurĭ: la 1577—1583 și la 1585-1590. Din cauza cruzimilor și a împilărilor, pĭerzîndu-șĭ tronul, se duse la Constantinopole, unde se turci de bună voie, sub numele de Mehmet-Bey. Soția sa Neaga, rămîind singură, se retrase în Buzăŭ, în vastele sale proprietățĭ: Cislăul, Tisăul și Lapoșul, la care, probabil, a adăugat și ceea ce-ĭ rămăsese de la soțul săŭ. Neaga s'a distins și prin multe fapte de pietate, zidind mănăstirĭ și bisericĭ.

Din nenumăratele edificiĭ pe care tradiția le atribue și locurĭ cu numele săŭ, vom expune pe cele maĭ însemnate:

a) Cetatea Doamneĭ Neaga, numită și «La-Zidul-Doamneĭ», ruine în com. Cislăul, căt. Buda, pe o frumoasă poiană, între munții Gîlma și Scărișoara, înconjurată de izvoarele: Valea-Ziduluĭ și Valea-Dogarilor. Aci se văd ruinele unuĭ mare palat fortificat, iar la poartă un colosal stejar bine conservat, avînd periferia de 5 m. Tradiția adaugă că sub ruinele acestuĭ palat ar fi bolțĭ, în care sunt și acum ascunse averile D-neĭ.

b) Palatul Cheea. Vezĭ Cheea, com. Tisăul.

c) Palatul și biserica de la Cucuiata. Vezĭ Cucuiata, com. Grăjdana.

d) Biserica Doamneĭ Neaga din com. Lapoșul, ruine, care abia se maĭ cunosc.

e) Puțul Doamneĭ Neaga în com. căt. Lapoșul, lîngă ruinele bisericeĭ, în livedea de prunĭ a luĭ Temistocle, unde, după tradiție, s'aŭ aruncat fetele eĭ (uniĭ spun 2, iar alțiĭ, 3), ca să nu cadă în mîna Turcilor, carĭ veniseră a le robi. Colacul puțuluĭ se conservă bine, iar inscripțiunile după dînsul aŭ devenit aproape ilizibile, ceea ce a făcut pe d-l Odobescu să zică: «e săpat cu slove pe care, zăŭ, nicĭ ceĭ maĭ cărturarĭ din ziua de astăzĭ nu le maĭ pot ghici.» (ψεύδο-κυνηγεθικός, Scrierĭ literare și istorice, vol. III, pag. 176). Puțul e foarte adînc; la gură aŭ crescut cîțĭ-va socĭ. Se spune că în fundul luĭ ar fi aruncate avuțiĭ.

f) Poiana Doamneĭ Neaga, loc izolat și de o rară frumusețe în com. și căt. Lapoșul, unde era un palat și o grădină de preumblare. De aci pleca alee pănă la cetatea din Cislăŭ și cetatea din Tisăŭ, pe dealul Mesteceni, pe a căruĭ culme pare a fi încă urme de șosea. Tradiția spune că aci aŭ prins-o Turciĭ și aŭ omorît-o.

g) Drumul Doamneĭ Neaga, în com. Rușiavățul; începe din muntele Băidea, de la schitul Cîrnul, fondat de moșiĭ eĭ (Doamna Chiajna și Mircea Ciobanul) și se infundă în muntele Pănătăul. E o lucrare de artă, fiind maĭ tot săpat în stîncĭ.

h) Mănăstirea Cislăul, pe care a zidit-o mutînd aci pe călugăriĭ de la schitul Aninoasa, ce era în ruine.

i) Biserica S-țiĭ Ingerĭ din orașul Buzăŭ, unde, în capul pantahuzeĭ, se vede trecută Doamna Neaga cu 100 talere. Pantahuza ce conservă în biblioteca decedatuluĭ C. Don.

j) In fine drumul Doamneĭ Neaga, din com. Gura-Sărățeĭ, care începe din malul rîuluĭ Teleajenul, trece prin Sărata, merge pănă la comuna Gura-Nișcovuluĭ, de unde se bifurcă, o ramură continuînd pe malul rîuluĭ Nișcovul, prin com. Grăjdana și Tisăul, iar alta trecînd rîul Buzăŭ și mergînd prin comuna Mărăcineni în com. Scurtești. Acest drum e indicat prin marĭ crucĭ de piatră, maĭ toate din aniĭ 1583 și 1584. (Vezĭ Istoricul comuneĭ Gura-Sărățeĭ), etc.

Din lucrurile rămase de la Doamna Neaga, este și o cruce ferecată, pe care a dăruit-o mănăstiriĭ Bratschi din Chiev în anul 1600. Se găsește zugrăvită între ctitorĭ la Episcopia din Buzăŭ și la mănăstirea Bradul.

Neaghiĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Viperești, care se scurge în rîul Buzăul.

Neagoe, *pisc,* pe malul rîuluĭ Otăsăul, com. Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Neagoșul, *deal,* jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Chiojdeanca.

Neagota, *parte* din *satul* Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; în vechime parte se numea Neagota și parte Desrobiți.

Neagota, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, com. Corbasca, afluente al Rogoazeĭ; curge de la N. spre S. și se varsă în pîrîul Corbasca.

Neagota, Romani și **Bîrzoteni,** *moșiĭ* ale statuluĭ, pendinte de mănăstirea Bistrița, situate în com. Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Se arendează cu 7100 leĭ anual.

Neagota și **Valea-luĭ-Neagu,** *trupurĭ de pădure* ale statuluĭ,

în întindere de 750 hect., carĭ, împreună cu trupurile Crîngul-Popeşti (15 hect.) şi Plăieţul (20 hect., formează pădurea Romani, situată în com. Horezul, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Neagota, *vale,* jud. Vîlcea, com. Romani, plaiul Horezul.

Neagotiĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte de la hotarul comuneĭ Romani şi se varsă în rîul Bistriţa, în raionul comuneĭ Tomşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Neagra, *sat,* cu 250 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Poiana-Laculuĭ.

Neagra, *sat,* numit în partea estică Şes-Tină, iar în cea vestică Gura-Haiteĭ, pe moşia şi în com. Neagra-Şaruluĭ, jud. Suceava, aşezat pe ţărmurile pîrîuluĭ Neagra-Şaruluĭ, pe o lungime de 11 kil. şi o lăţime de 3 kil.

Are o populaţie de 271 familiĭ, saŭ 1102 suflete, din carĭ 309 contribuabilĭ, locuind în 328 case; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, clădită din lemn de răzăşĭ în 1852, pe locul alteia vechĭ ce fusese adusă din Dorna-Vatra şi din care icoanele şi catapeteazma se văd şi acum în noua biserică, care e deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1865, condusă de un învăţător şi frecuentată de 35 elevĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Panci, 4070 m.; la Şarul-Dorniĭ, 6 kil., şi la Gura-Haiteĭ, 9 kil. Vezĭ com. Neagra-Şaruluĭ şi Dorna.

Neagra, *mahala,* aparţinînd cătunuluĭ Baia-de-Fier, jud. Gorj, plaiul Novaci. Are 23 familiĭ, saŭ 69 suflete.

Neagra, *cătun,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, situat la gura pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume şi în stînga pîrîuluĭ Bicazul.

Neagra, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul comuneĭ Vlădeni; pune în comunicaţie lacul Mocilna cu Borcea.

Neagra, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Desa; conţine multe minerale, dintre carĭ iodul predomină.

Neagra, *baltă,* jud. Ilfov, pl. Mostiştea, la E. pădureĭ cu acelaşĭ nume.

Neagra, *ramură de munţĭ,* ce se detaşază spre S.-E. din grupa munteluĭ Ceahlăul, pe teritoriul comuneĭ Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; este formată din două şire maĭ principale: Obcina-Neagră şi Neagra-Săcuesculuĭ.

Neagra, *moşie,* jud. Argeş, pl. Piteşti, cu o întindere de 612 pogoane, din care 450 pogoane pădure proprietatea statuluĭ, pendinte de Mitropolia din Bucureşti. Se arendează cu 240 leĭ anual.

Neagra, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1847 hect., pendinte de com. Haimanalele, pl. Filipeşti, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Groşetul-Mălăeasa, 150 hect., formează pădurea Haimanalele.

Neagra, *pîrîŭ,* izvoreşte de pe teritoriul satuluĭ Popricani, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi, curge de la N. spre S. şi se varsă în iazul cu acelaşĭ nume.

Neagra, *pîrîŭ,* izvoreşte din Pădurea-Neagră şi se varsă în rîul Cricovul-Dulce, la locul numit La-Rîpă, spre S. de com. Haimanalele, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Neagra-Broştenilor, *sat,* pe moşia şi în com. Broşteni, jud. Suceava, de care ţine şi localitatea numită Poiana-Vinuluĭ, locuită de cîţi-va săteni, carĭ n'aŭ proprietăţile lor, ci ţin cu arendă anuală cîte o bucată de loc de la proprietate.

Aşezat pe ţărmul drept al pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, are o populaţie de 51 familiĭ saŭ 290 suflete, din carĭ 60 contribuabili, locuind în 62 case; o cîrciumă; o băcănie; o moară şi un herestrăŭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 croitor, 3 cojocarĭ, 2 dulgherĭ, 2 pietrarĭ şi 4 fierarĭ.

Şcoala şi biserica din Broşteni servesc şi acestuĭ sat.

Improprietăriţĭ în 1864, sunt un fruntaş, 4 pălmaşĭ şi 4 codaşĭ, stăpînind 57 fălcĭ, afară de ceĭ cu 20 prj.

E străbătut numaĭ de şoseaua ce leagă Broşteni cu Dorna.

Neagra-Broştenilor, *pîrîŭ,* jud. Suceava. Izvoreşte din Transilvania, atinge hotarul Ţăreĭ la Cheia-Negreĭ, formează hotar între com. Şarul-Dorniĭ şi Ardeal pe o întindere de 3 kil. şi după ce a învîrtit un herăstrăŭ şi 2 morişte, trece în com. Broşteni, la Poiana-Vinuluĭ; udă şi această comună pe o lungime de 20 kil., învîrtind alte două herăstrae şi o moară, şi se varsă în Bistriţa, în dreptul satuluĭ Broşteni.

Acest pîrîŭ poartă maĭ multe nume: în Transilvania i se zice Neagra Secuilor; cum atinge hotarul Ţăreĭ, ia numele de Neagra-

Drăgoeseĭ, maĭ la vale, de Neagra-Păltinişuluĭ şi în fine, de Neagra-Broştenilor.

In Romînia are de tributarĭ din dreapta: Cristişorul, Ortoiţa, Ortoaia, Pîrîul-Cerbuluĭ, Pahomie, Pîrîul-Arşiţeĭ-Rele şi al-Salahorilor; iar din stînga: Secul, al-Ursuluĭ, al-Văcărieĭ, Ţihliţa, Căprăria-Mică, Căprăria, Pîrîul-Acheşuluĭ, Negrişoara, Pîrîul-Arsurilor şi al-Omuluĭ. E navigabil pentru plute.

La Poiana-Vinuluĭ e un agent vamal, care priveghiază să nu se întroducă în Ţară plute în mod fraudulos.

Neagra-Drăgoeşti. Vezĭ Neagra-Broştenilor, jud. Suceava.

Neagra-Mare, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, izvoreşte din apropierea munteluĭ Gruiul, vărsîndu-se pe stînga în Bicaz, lîngă satul Neagra. Pe valea sa se găsesc bolovanĭ marĭ de calcar.

Neagra-Mădeiuluĭ, *sat,* pe moşia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul, înşirat în lungul ţărmuluĭ drept al pîrîuluĭ Neagra-Broştenilor.

Are o populaţie de 15 familiĭ, saŭ 73 suflete, din carĭ 48 contribuabilĭ, locuind în 17 case.

Împroprietărițĭ în 1864 sunt: 3 fruntaşĭ, 3 pălmaşĭ şi 10 codaşĭ, stăpînind 48 ½ fălcĭ.

Biserica şi şcoalele din Broşteni servesc şi acestuĭ sat.

Singurul drum ce leagă Broşteni cu Dorna trece pe aci.

Neagra-Mică, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, se varsă în pîrîiaşul Neagra-Mare.

Neagra-Păltinaşuluĭ. Vezĭ pîr. Neagra-Broştenilor, j. Suceava.

Neagra-Săcuesculuĭ, *ramură de munţĭ,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul.

Neagra-Săcuilor. Vezĭ pîr. Neagra-Broştenilor, jud. Suceava.

Neagra-Şaruluĭ, *com. rur.,* în jud. Suceava, pl. Muntele, situată spre V. şi la 113 kil. de Fălticeni. Se mărgineşte la E. cu com. Şarul-Dorniĭ; la V. şi S. cu Transilvania şi comuna Şarul-Dorniĭ şi la N. cu comuna Şarul-Dorniĭ şi Bucovina.

Are forma unuĭ poligon neregulat, tinzînd spre rotunzime. E compusă din satele Neagra şi Şărişorul, cu reşedinţa în satul de la care şĭ-a luat numele.

Are o populaţie de 314 familiĭ, saŭ 1283 suflete, din carĭ 355 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6060 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 6035 leĭ.

Vite sunt: 364 caĭ, 524 boĭ, 840 vacĭ, 2532 oĭ, 58 capre şi 185 porcĭ.

Moşia e proprietatea locuitorilor răzeşĭ şi are 7909 hect., din carĭ 6258 hect. pădure, 1373 hect. fînaţ, 19 hect. cultivabil şi restul sterp.

E udată de pîrîul Neagra-Şaruluĭ cu afluenţiĭ săĭ, din dreapta: Pîrîul-Braduluĭ, Băuca şi Tăietura, iar din stînga: Haĭta, Panacul, Răchitişul, Pîrîul-Paltinuluĭ, Pîrîul-cu-Peşte, Pîrîul-Popiĭ, al-Bărloagelor, al-Runculuĭ şi al-Măganuluĭ. Maĭ sunt: Pîrîul-Tulbure, Pîrîul-Mare şi Şărişorul.

Munţiĭ comuneĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt: Călimani, Tăeturile, Şărbeĭ, Lucaciul şi alţiĭ în număr de aproape 30.

Altitudinea comuneĭ, în Vîrful-Lucaciuluĭ, atinge 1777 m.

Locuitoriĭ se ocupă cu exploatarea pădurilor şi creşterea vitelor.

Neagra-Şaruluĭ, *pîrîŭ,* jud. Suceava, intră în Ţară la locul numit Gura-Haiteĭ, în com. Neagra-Şaruluĭ, pe care după ce o străbate, trece în com. Şarul-Dorniĭ, formînd hotarul Ţăreĭ din spre Bucovina pe o lungime de 6—7 kil. După un curs total de 25 kil, în care a învîrtit 12 morişte, 7 ferăstrae şi 2 piue, se varsă în Bistriţa, drept satul Gura-Negreĭ. Apa sa fiind foarte repede, e navigabilă pentru plute.

Are de tributarĭ în Ţară, din dreapta, Pîrîul-Braduluĭ, Băuca cu Băucuţa şi Tăetura, Călimănelul, Pîrîul-luĭ-Mîndrilă, al-Rusuluĭ, al-Pietrenilor, al-Picheteluĭ, Vîlcelele şi Pîrîul-Rece; iar de-a stînga Pîrîul-Haĭteĭ, Pîrîul-cu-Peşte, Pîrîul-Popiĭ, al-Bîrloagelor, al-Runculuĭ, al-Măganuluĭ, Pîrîul-Mare, Şărişorul-Mare şi Pîrîul-Burtuculuĭ, din Bucovina.

Neagră (Movila-), *movilă* însemnată, naturală, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Canlî-Bugeac, situată în partea sudică a plăşeĭ şi în cea centrală a comuneĭ, pe una din ondulaţiunile sudice ale dealuluĭ Actopraclac; are 65 m. înălţime; punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, domină asupra satelor Canlî-Bugeac, Paşa-Cîşta şi asupra drumuluĭ comunal Paşa-Cîşla-Caugagi, ce trece pe la picioarele sale; este acoperită cu verdeaţă.

Neagră (Valea-), *schit,* pe teritoriul com. Herăstrăul, jud. Putna, fondat în 1755 de nişte călugărĭ ruşĭ de la schitul Poiana-Mărului, din R.-Rărat, de la carĭ

aŭ rămas 4 icoane aduse din Rusia. Are o proprietate de 100 hect.

Neagră (Valea-), *deal* însemnat, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Andreaşi; se desface din Culmea-Scoruşuluĭ; se întinde printre pîrîul Valea-Neagră şi afluentul săŭ pîrîul Lacul; brăzdează partea estică a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Neagră (Valea-), (Plaiul), una din *potecele* cele maĭ însemnate din Munţiĭ-Vranceĭ, jud. Putna, pe care se suie la munte oile şi cele-l'alte vite ale Vrăncenilor.

Acest plaiŭ apucă Muntele-Verde şi duce la Poarta-de-Vînt pe la Pietrosul.

Neagră (Valea-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, izvoreşte din M. Curul-Munteluĭ şi se scurge în Buzăŭ, în dreptul Văeĭ-Grămăticuluĭ. Conţine păstrăvĭ. Malurile sale sunt acoperite cu seculare pădurĭ de brad.

Neagră (Valea-), *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Goideşti; începe de la M. Viforîta şi se scurge în pîrîul Bîsca-Mare. Malurile sale formează grosul pădureĭ de brad, ce acopere poalele munteluĭ Penteleul.

Neagră (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cătunul Miluiţi; începe de la Piscul-Draculuĭ şi se scurge în Nişcovul.

Neagră (Valea-), *vale,* în jud. Muşcel, com. Colibaşi, pl. Rîul-Doamneĭ; se varsă în rîul Doamna pe malul stîng, în raionul aceleĭ comune.

Neagră (Valea-), *vale,* izvoreşte din Vîrful-Babeşuluĭ, curge de la N.-V. către S.-E. şi se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *vale,* izvoreşte de sub poalele munteluĭ Zăganul, se uneşte cu pîrîul Curul-Roşu şi cu izvorul Tîmpa, spre E. de mănăstirea Cheia, şi împreună formează pîrîul Tîmpa, care se varsă în rîul Teleajenul, pe malul stîng, în com. Măneciul-Ungureni, jud. Prahova.

Neagră (Valea-), *pîrîŭ* însemnat, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ; izvoreşte din Culmea-Alunuluĭ; udă partea de S. şi E. a com. Andreaşi, trecînd prin cătunul Tîrîtul, intră în plasa Marginea-d.-s., udă com. Dealul-Lung, şi se varsă în rîul Rîmna, maĭ jos de cătunul Petreanul, al com. Odobasca, după un curs de 22 kil. Valea sa este foarte frumoasă, mărginită de o parte şi de alta de munţĭ înalţĭ, acoperiţĭ cu pădurĭ seculare. Pe albia luĭ merge drumul de la com. Dealul-Lung la comuna Andreaşi.

Neagră (Valea-), *vale,* la 7 kil. spre S.-E. de com. Brezoiul, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Neagul, *pisc* însemnat, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, aşezat în partea de V. a com.; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Neaguluĭ (Munţiĭ-), *ramură de munţĭ,* ce se detaşează spre S.-E. din grupa munţilor Ceahlăul, până în spre V. satuluĭ Bicazul, din com. cu acelaşĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Neaguluĭ (Piatra-), *deal,* jud. Prahova, pl. Prahova, com. Proviţa-d.-j., acoperit cu pădure măruntă. La poalele luĭ sunt livezĭ, izlazurĭ, prunĭ şi se cultivă porumb.

Neaguluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul, izvoreşte din munţiĭ cu acelaşĭ nume şi se varsă pe stînga pîrîuluĭ Bicazul, după ce străbate valea formată de ramura munţilor Neagra şi Neaguluĭ.

Neaguluĭ (Valea-), *numire* dată uneĭ *părţĭ* din *moşia* Cîndeşti-d.-j., jud. Buzăŭ, în opoziţiune cu Cerbul, ce se dă celeĭ-l'alte părţĭ.

Neaguluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura, începe din Predealul-Buzăuluĭ şi se scurge în rîul Buzăul.

Neajlovul, *plasă,* în jud. Vlaşca. Şĭ-a luat numele de la rîul care o străbate în tot lungul prin centru.

Este încorporată cu pl. Glavaciocul, formînd singură o pl.: Glavaciocul-Neajlovul, cu reşedinţa în Obedeanca.

Este situată la N.-E.-E. a judeţuluĭ.

Limitele sale sunt: la N., jud. Dîmboviţa şi o parte din jud. Argeş; la E., jud. Ilfov, de care în mare parte o desparte rîul Argeş; la S., pl. Cîlniştea; la V., pl. Glavaciocul.

Suprafaţa plăşeĭ, în limitele arătate maĭ sus, este de 94813 hect.

Populaţia plăşeĭ este de 78394

locuitorĭ, socotind și ceĭ din Glavaciocul.

Numărul comunelor din această plasă este de 29, cu 55 cătune și anume :

1. *Adunați-Sîrbeni,* constituind o comună.

2. *Babele,* cu cătunele : Babele, Dănciulești și Găureni.

3. *Bucșani,* cu căt. : Bucșani-d.-s., Bucșani-d.-j. și Podișorul.

4. *Cîrtojani,* cu cătunele : Cîrtojani și Sadina.

5. *Căscioarele,* cu cătunele : Căscioarele, Golășei, Podul-Popa-Nae.

6. *Clejani,* constituind singură o comună.

7. *Corbi-Ciungi,* cu cătunele : Corbi-Ciungi și Vadul-Stanchiĭ.

8. *Crevedia-Mare,* cu cătunele : Coșoaia și Crevedia-Mare.

9. *Fundul-Păruluĭ,* cu cătunele : Crovul, Fundul-Păruluĭ și Grozăvești.

10. *Gîstești-Romînĭ,* cu cătunele : Gîstești-Romînĭ și Gîstești-Sîrbĭ.

11. *Gratia-Mare,* cu cătunele : Drăghinești și Gratia-Fărcășanca.

12. *Letea-Nouă,* constituind singură o comună.

13. *Mîrșia,* constituind singură o comună.

14. *Nebuna (Valea-Nebună),* constituind singură o comună.

15. *Obedeni,* cu cătunele : Anghelești, Bucșani-d.-j., Obedeni și Pîrlita.

16. *Obislavi,* constituind singură o comună.

17. *Patru-zecĭ-de-Crucĭ,* cu cătunele : Moara-din-Groapă și Patru-zeci-de-Crucĭ.

18. *Roata-Cătunul,* constituind singură o comună.

19. *Roata-de-Jos,* cu cătunele : Roata-d.-j. și Sgaia.

20. *Rușĭ-luĭ-Asan,* cu cătunele : Rușĭ-luĭ-Asan (cu mahalaua Cunești) și Satul-Noŭ.

21. *Udeni,* cu cătunele : Sîrbeni-Moșteni și Udeni.

22. *Uești-Goleasca,* cu cătunele : Popeasca-Ciupagea și Uești-Goleasca.

23. *Uești-Moșteni,* constituind singură o comună.

24. *Vînătorĭ-Marĭ,* cu cătunele : Cupele și Vînătorĭ-Marĭ.

25. *Vînătorĭ-Micĭ,* cu cătunele : Poeana-luĭ-Stîncă și Vînătorĭ-Micĭ.

26. *Vișina,* cu cătunele : Hanul-luĭ-Pală și Vișina.

27. *Zădăriciul,* cu cătunele : Belimoaica, Crevedia-Mică, Crevedia-d.-j. și Zădăriciul.

In această plasă nu se găsesc cîmpiĭ întinse ca în plasa Marginea și Cîlniștea. La fie-ce pas se văd văĭ și vălcele carĭ întrerup monotonia cîmpielor, ast-fel vedem că este Valea-Neajlovuluĭ, care străbate d'alungul plășeĭ, cu văile laterale ce daŭ într'însa și anume : Drîmbovnicul, care are pe el satele Drăghinești, Gratia, Cîrtojani, Sadina, Roata, Mîrșia, Uești, Goleasca, Uești-Moșteni ; apoĭ Jirovul, care are satele Sîrbeni-Adunați, Sîrbeni-Moșteni și Udeni ; valea Redivoaia care străbate satul Corbi-Marĭ ; valea Ilfovățul, ce trece pe la Gîstești-Romînĭ. Milcovul curge pe la Letea-Nouă și Rușĭ-luĭ-Asan. Pe malul Argeșuluĭ se află satele Fundul-Păruluĭ, Popa-Nae, Căscioarele. Maĭ sunt văile : Chiricanul ce trece pe la fundul moșielor Vadul-Lat cu Udeni ; Crevedia ce vine pe la satul cu acelașĭ nume ; Boracul, Ilfovățul, Milcovul și alte multe vălcele de o mică importanță.

Dealurĭ principale sunt : platoul d'intre Argeș și Neajlov, partea de sus pe la Corbi-Marĭ și platoul dintre Drîmbovnicul și Neajlovul, pe la Crevedia.

Locuitoriĭ acesteĭ plășĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, și cu fabricațiunea de cărbunĭ de lemn (mangal), ceĭ maĭ bunĭ din țară. Satele acesteĭ plășĭ alimentează capitala cu cărbunĭ.

Se cultivează în această plasă, în 7 comune, de către 308 locuitorĭ, o cantitate de peste 12000 kilgr. de tutun.

Plasa Neajlovul este cea maĭ păduroasă din județ ; din ea se trimet lemne la București direct cu cărăușiĭ din localitate.

Statul posedă pădurile : Babele (900 hect.) ; Cîrtojani, cu Sadia și Braniștea (1114 hect.) ; Căscioarele (4456 hect.) ; Crevedia, Sf. Gheorghe și Stavropoleos (352 hect.) ; Zăvoiul, Popa-Nae (114 hect.) ; Crovul și Fundul-Păruluĭ (460 hect.) ; Gîstești-Coteni și Romînĭ (290 hect.) ; Valea-Nebună de deal și de luncă (1000 hect.).

Particulariĭ posedă un număr de 9 pădurĭ, în suprafață aproximativă de 9000 hect.

Cele maĭ însemnate sunt :

Corbi-Marĭ, Vadul-Stanchiĭ, Clejani și Letca-Nouă.

Se fac bîlciurĭ la următoarele comune :

Gratia, tîrg săptămînal în toate Duminecele, iar anual la 20 Iulie și la 14 Octombrie.

Corbi-Marĭ, tîrg săptămînal în toate Vinerile.

Cîrtojani, tîrg anual cu oborul de vite, la 23 Aprilie.

Rușĭ-luĭ-Asan, tîrg anual la 23 Aprilie și 20 Iulie.

Uești-Moșteni, tîrg anual la 21 Maiŭ, 27 Iunie, 6 August și 8 Septembrie.

Budgetul comunelor e la veniturĭ de 93591 leĭ, iar la cheltuelĭ de 77839 leĭ.

Numărul contribuabililor este de 5173.

Această plasă, din toate care constitue jud. Vlașca, este maĭ bogată în morĭ pe apă ; sunt 24

morĭ, pe apa Neajlovuluĭ și 2 pe apa Drîmbovniculuĭ. Sunt 4 morĭ cu aburĭ; cazane de făcut rachiŭ la Vișina și Obislavi. Pe apa Neajlovuluĭ, sunt 2 piue pentru abale, la Vadul-Stanchiĭ și la Patru-zecĭ-de-Crucĭ.

Principalele artere de comunicație sunt: șoseaua ce merge pe valea Neajlovul, de la capul jud. despre Dîmbovița pe vale până la Obedeni; apoĭ șoseaua care merge pe valea Drîmbovniculuĭ venind din pl. Glavaciocul și ducînd la Obedeni și la București pe la Zădăriciul și Malul-Spart.

Maĭ este vechiul drum al Olaculuĭ care merge de la București la Craiova; străbate pl. în tot latul eĭ, de la Gîstești despre București.

Punctele unde se desfac produsele acesteĭ plășĭ sunt: pentru cereale, stația Titu, pe linia ferată Pitești-București și Giurgiŭ; lemne, cărbunĭ, păsărĭ, unt, tutun și alte producte se desfac la București pe 2 căĭ deosebite, pe la Malul-Spart și pe la Podul-luĭ-Popa-Nae.

Pămîntul acesteĭ plășĭ este argilos, amestecat cu calcar și nisip pe alocurea.

In comuna Obedeni, din această pl., este reședința plășilor Glavaciocul și Neajlovul unite. Aci este un oficiŭ telegrafic-poștal și judecătoria acesteĭ plășĭ.

Sunt 18 parohiĭ, cu 38 bisericĭ, deservite de 27 preoțĭ și 60 cîntărețĭ; 27 școlĭ, din care numaĭ 2 de fete și 2 de băețĭ; cele-l'alte sunt mixte, conduse de 5 învățătoare și 20 învățătorĭ, și frecuentate de 200 fete și 822 băețĭ.

Parte din comunele acesteĭ plășĭ depind de Regimentul al XXVIII-lea de Dorobanțĭ cu reședința în Găești; acestea sunt: Corbi-Ciungi, Corbi-Marĭ, Crevedia-Mare, Roata-d.-j., Roata-Cătunul, Cîrtojani, Gratia-Mare, Udeni, Vînători-Marĭ, Vînători-Micĭ, Căscioarele, Patru-zecĭ-de-Crucĭ, Obislavi, Fundul-Păruluĭ, Zădăriciul, Vișina și Adunați-Sîrbenĭ.

Cele-l'alte comune depind de Regimentul V de Dorobanțĭ cu reședința în Giurgiŭ.

Locuitoriĭ sunt ortodoxĭ, de naționalitate Romînĭ, afară de satele Udeni și Drăginești în în care sunt Sîrbĭ.

Locurĭ istorice sunt aci: Mănăstirea-Căscioarele; Vadul-Lat și Corbi-Ciungi.

Neajlovul, *rîŭ*, izvorește în dealurile situate la S. de Pitești, udă pl. Gălășești, jud. Argeș, unde se unește cu Drîmbovnicul; trece în jud. Vlașca pe la satul Slobozia și se varsă în rîul Argeș, la satul Gostinari, din jud. Vlașca.

Neamțul, *județ*. Are de marcă distinctivă o căprioară, semn că pe lîngă multe lemnăriĭ ce se scot din munțiĭ săĭ, are și multe vînaturĭ.

Limitele: Se mărginește la V. cu Transilvania despărțindu-se prin o linie convențională,—stabilită pentru întîia dată la 1792 de către hatmanul Neculaĭ Hangherliul și Banul Lupu Balș și reînoită prin convențiune încheiată la 25 Noembrie (7 Decembrie) 1887 începînd de la curmătura dintre muntele Tăbleșul-Mic și Obcina-Albiilor și trecînd pe la vîrfurile Straja, Prislopul, Preluca-Ursuluĭ, Piciorul-luĭ-Sfîrdea (Piciorul-luĭ-Șvaghie) și Piatra-Roșie, de unde se coboară la sorgintea pîrîuluĭ Prisăcuriul, pe care-l urmează până la revărsarea luĭ în pîrîul Bistricioara.

De acolo ea urmează pe Bistricioara în jos, până la gura pîrîuluĭ Pîntecul; se urcă pe aceas a până la sorgintea luĭ, de unde se sue la șeaua Curmătura - Pînteculuĭ. Din acest punct linia trece pe dosul piciorului munteluĭ Chencerei (Chicerul, Chicsereĭ), de unde se coboară către E., urmînd creasta acestuĭ picior până la revărsarea pîrîuluĭ Bistrița în pîrîul Bistra; urmează pe acest din urmă pîrîŭ până la gura pîrîuluĭ Frînturile, de unde se urcă la vîrful munteluĭ Făgețelul (cota 1116), urmînd creasta piciorului N.-V.

Din vîrful Făgețelului, linia merge la șeaua dintre acest munte și Muntele-Verde, de unde se coboară la sorgintea pîrîuluĭ Chițirigul pe care'l urmează până la revărsarea luĭ în pîrîul Bicazul și apoĭ pe aceasta până la gura pîrîuluĭ Ticoșul. Se urcă apoĭ până la sorgintea luĭ și de acolo merge la șeaua dintre muntele Ivanoș și Floarea, de unde se coboară la sorgintea unuĭ mic pîrîiaș, care se află la S. de această șea, urmîndu-l până la revărsarea luĭ în pîrîul Ivanoș; merge apoĭ în sus de acest pîrîŭ până la izvorul luĭ, de unde se urcă pe șeaua Obcina-Cepcheșuluĭ.

Din acest punct, fruntaria se coboară la pîrîul Ața, pe care urmează până la punctul cotat 847, de unde se sue către S., pe muntele numit Piciorul-Cherechavaș, și se coboară apoĭ către E. la pîrîul Ața-Mare, pe care'l trece și se sue, urmînd pe creasta Picioaruluĭ-Icoaneĭ, la vîrful munteluĭ Torogleșul (cota 1266). De acolo, linia urmează creasta munților trecînd prin poiana Crucea-Roșiă, până la vîrful munteluĭ Bîtca de-Piatră, de unde se coboară la pîrîiașul (cota Bratoșul 840); trece dincolo

de dînsul şi se sue pe creasta munteluĭ Meleghavaş pe care merge în linie dreaptă către S.-E., până la întîlnirea pîrîuluĭ Bolohanoşul cu pîrîul Foldtiszt-patak; urmează pe acest din urmă până la piciorul N. al munteluĭ Arşiţa-Tărcuţiĭ, de unde se sue urmînd pe creasta acestuĭ picior, la vîrful acestuĭ munte (cota 1372). De acolo, urmînd mereŭ pe creastă, se coboară în direcţiunea S. până la pîrîul Tărcuţa (cota 1007), pe care'l trece spre a se sui din noŭ pe creastă şi de acolo pe vîrfurile munţilor Grinduşul (Tărhăoaşul) şi Ciudomirul coborînd la sorgintea pîrîului Ciudomirul, pe linia hotarnică a jud. Bacăŭ.

La S. se mărgineşte cu jud. Bacău; la E., cu jud. Roman şi o parte din jud. Suceava; la N. cu jud. Suceava, prin liniile convenţionale dintre judeţe.

Forma. Teritoriul acestuĭ judeţ, privit din înălţime, ni se reprezintă sub o formă aproape regulată geometrică a unuĭ patrulater puţin înclinat spre N.-V., cu creştetele în muntele Streja şi Tărhăoaşul, al latureĭ despre Transilvania; gura pîrîuluĭ Rişca (de la hotarul despre jud. Suceava), şi punctul de întretăere al rîuluĭ Bistriţa cu calea ferată Bacăŭ-Piatra, al latureĭ E.

Aspectul topografic ni se înfăţişează sub forma uneĭ întregĭ sisteme (catene) de munţĭ, care 'şĭ întreţese ramurile şi'şĭ inalţă culmele stîncoase, cu povîrnişurĭ repezĭ, pe toată partea N.-V., S. şi centrală, degenerînd pe nesimţite (în formă de amfiteatru), cu cît se întinde spre E., în dealurĭ trăgănate, cu podişe şi văĭ înguste.

Intinderea. Jud. Neamţul, cînd Moldova era împărţită pe zone, făcea parte, împreună cu jud. Suceava, Dorohoiŭ şi Botoşani, din zona I-a.

In privinţa întinderiĭ, statisticile sunt foarte variabile; lucru ce e uşor de explicat din pricina greutăţilor uneĭ măsurătoare precise; acest judeţ are aproximativ: 4100 kil. pătr.

Orografia. Munţiĭ jud. Neamţu fac parte din marele masiv Carpaţi şi anume din masivul cristalin de N.-E., cu vîrfurile şi crestele cele maĭ înalte precum şi ramurile cele maĭ numeroase din tot sistemul orografic al judeţelor Moldoveĭ.

După modul situaţiuneĭ lor, formează grupele: Grinţieşuluĭ, Cicul-Tarcăul şi masivul Ceahlăuluĭ, ca de intîiul ordin; apoĭ munţiĭ Bistriţeĭ, Moldoveĭ, ca de la al doilea ordin; dealurile, ca de la al treilea ordin.

Pentru o cunoaştere maĭ sistematică însă îĭ vom împărţi în următoarele grupe:

a) Grupa-Grinţieşuluĭ, care cuprinde munţiĭ şi ramurile de munţĭ dintre rîul Bistriţa, pîrîul Bistricioara şi hotarul Transilvanieĭ, cu sistemul stîncos numit Pietrele-Roşiĭ, care, începînd din partea despre N. a satuluĭ trecătoarea Prisăcani, se întinde spre N., pe hotar, până la pichetul Preluca-Ursuluĭ, mărginindu-se la N. şi E. cu pîrîul Grinţieşul-Mare şi sistemul muntos Streaja (Steja) din ramura Prislopuluĭ, continuarea ramureĭ Grinţieşul, ce se întinde de la N.-V. satuluĭ Grinţieşul-Mic şi a maluluĭ stîng al pîrîuluĭ Bistricioara.

b) Grupa-Ceahlăuluĭ, care se prezintă sub formă de mînă deschisă spre N.-V., între pîrîul Bistricioara la N., rîul Bistriţa la E., pîrîul Bicazul la S. şi hotarul Transilvanieĭ la V., cu sistemul stîncos numit Pionul (Ceahlăul), din care se întind: o ramură spre E., între pîrîul Izvorul-Alb şi Pîrîul-Seculuĭ, până în malurile-Bistriţeĭ, lîngă satul Izvorul-Alb; două spre N.: Ramura Fîrţigilor, între pîrîul Izvorul-Alb şi pîrîul Boura-Fîrţigiĭ, şi ramura Durăul, continuată spre N., cu ramura Răpciuneĭ; o ramură spre V., numită Măgura (Hegeşul), cu un capăt spre N. ce se întinde până la satul Bistricioara la îmbucătura pîrîuluĭ Bistricioara cu Bistriţa şi unul spre S., care se bifurcă în alte două ramurĭ maĭ micĭ: Arşiţa, recurbată spre N., până aproape de Ticoşul şi Tabla, spre S. până în apele pîrîiaşuluĭ Bistriţa (în dreptul pichetuluĭ Dealul-Tableĭ); treĭ ramurĭ spre S., între pîrîul Bistra-Mare, Bistra-Mică, pîrîul Neagra, pîrîul Neagul.

c) Grupa-Tarcăuluĭ, care cuprinde munţiĭ dintre pîrîul Bicazul, hotarul Transilvanieĭ, hotarul jud. Bacăŭ şi rîul Bistriţa, cu ramurele:

Măgura-Şomuzuluĭ care începe de la S. de satul Ticoş (albia Bicazului), şi se întinde în direcţiune spre E. până în albia pîrîuluĭ Tarcăul, printre afluenţiĭ acestuia: Pîrîul-Petreĭ şi Pîrîul-Cheeĭ, despărţită în maĭ multe rămurele: Piciorul-Frăsineĭ, spre N., până în dreptul satuluĭ Marceni (com. Bicazul); Aţa, până în hotarul Transilvanieĭ, unde e pichetul cu aceeaşĭ numire; Criva, din Piciorul-Frăsineĭ, spre E., printre pîrîuĭ Frasinul şi Pîriul-Bătrîneĭ, până în apele pîrîuluĭ Tarcăul.

Culmea-Tarcăuluĭ, care se desfăşoară din dreptul satuluĭ Tarcăul, (saŭ maĭ bine zis prin gura pîrîuluĭ Tarcăul şi rîul Bistriţa) spre S.-E. până la hotarul jud. Bacăŭ, cu ramure secundare ce se întind aproape maĭ toate perpendicular.

Lăptoacele, între pîrîul Mălăeş-

te și pîrîul Lăptoacele, până în albia pîrîuluĭ Tarcăul; Goșmanul, maĭ spre S., între Pîrîul-Păruluĭ și Pîrîul - Murgociuluĭ; iar spre E. (de culmea Tarcăuluĭ): Mălăeștea cu Harmanul, spre N. și Cernegura spre E.; Doșelul ce începe din partea de E. a obîrșieĭ pîrîuluĭ Lăptoacele și se întinde în linie aproape dreaptă spre E., între pîraiele Calul și Iapa terminîndu-se în apropiere de satul Calul prin ramura de munțĭ numită a Iepeĭ.

Din dreptul ramureĭ Goșmanul se întind 2 ramurĭ: una din fața Obîrșieĭ Pîrîuluĭ-Păruluĭ, între pîrîul Iapa și Pîrîul-Nechituluĭ, numită Profirul, care, către izvorul pîrîuluĭ Măstăcănoasa, se bifurcă în alte două ramurĭ secundare (Alunișul prelungită cu Negulești, între pîrîul Măstăcănoasa și Iapa, și Nechituluĭ, între pîrîul Măstăcănoasa și Pîrîul-Nechituluĭ); iar cea de a doua, din dreptul izvoruluĭ pîrîuluĭ Murgociul, între pîrîul Nechitul și pîrîul Tazlăul, numită Măgura-Stridinilor, care se prelungește din dreptul pîrîuluĭ Racila cu dealurile: Scaunele, Cățînul, Iurcani, Dragva. Chiar de la capătul despre S. al culmeĭ Tarcăul, se întind ramurile Pĭetreĭ (Pĭetroaseĭ), și Șoimuluĭ, și maĭ spre E. de acestea, ramura Tazlăuluĭ cu alte ramurĭ secundare și terțiare cu carĭ staŭ în legătură.

d) Grupa-Hanguluĭ cuprinde toțĭ munțiĭ cu ramurile ce se prelungesc de la hotarul jud. Suceava, între cursul rîuluĭ Bistrița (de a stînga), pîrîul Cracăul și podișurile de la V. rîuluĭ Moldova (a se vedea împărțirea munților din județ pe grupe la numirele respective).

Regiunĭ. Solul jud., după structura geologică, aparține aceluiașĭ strat geologic, care s'a ravinat prin acțiunea erosivă a cursurilor de apă cuprinse în regiunea dintre Prutul și zona munților. Acest strat se prelungește până în Muntenia unde se confundă cu zona șesuluĭ, saŭ cu terasa Danubiană.

In general aicĭ sunt două regiunĭ: a munților și a dealurilor.

Linia de despărțire a munților de a dealurilor se poate considera aceea care unește orașul Piatra cu Secul și Baia (din jud. Succeava); la E. aceste linii, drumurile se înmulțesc și pun în comunicațiune, peste dealurĭ, văile Bistrițeĭ și Moldoveĭ

Hidrografia. Județul Neamțu este străbătut de o mulțime de ape curgătoare. Cea maĭ mare parte însă o formează șuvoaele (puhoaele) ce se scurg de pe munțĭ pe urma ploilor, orĭ a topireĭ zăpezeĭ; unele dintre acestea de multe orĭ sunt de istov secate, și maĭ nicĭ nu lasă urmă de existență lor pe timpul călduros al vereĭ; în general însă toate sunt răpezĭ, limpezĭ și recĭ.

După chipul cum se distribuesc în curgerile lor, putem grupa toate apele acestuĭ județ în treĭ basenurĭ, și anume:

Basenul oriental, saŭ basenul Moldoveĭ, cuprinzînd toate apele carĭ izvoresc din ramurile de munțĭ și dealurĭ ce sunt în partea de V. și N. a județuluĭ, precum din: ramura munților ce formează hotarul despre jud. Suceava; ramura munților Procovul, Pleșa, Hălauca, Oglinzi, Corojenilor, cum și apele care izvoresc din ramura munților Petru-Vodă, Domesnicul, Măgura-Agapieĭ, Văraticul, din dealurile Crăcăoani, Grumăzești și Rădeni, ce mărginesc acest basen către S.

Cele maĭ de căpetenie ape sunt: rîul Moldova, cu afluențiĭ Neamțul și Rîșca.

Basenul central, saŭ basenul Bistrițeĭ, care este mărginit la E. de culmea munților Bistrițeĭ Moldoveĭ; la V. și S., de culmile Ciculuĭ, Hăușuluĭ, Goșmanuluĭ și Tazlăuluĭ-Mare.

Clina estică a basenuluĭ Bistrițeĭ, care se confundă cu coasta eĭ estică, este foarte repede și însoțește de aproape cursul rîuluĭ până la Piatra, iar de aci în jos dealurile se sfărîmă și se depărtează de rîŭ. Clina vestică și sudică a basenuluĭ acestuĭ rîŭ este accidentată de masiviĭ Grințieșuluĭ, Ceahlăuluĭ și de fața de N. și de E. a munților Tarcăuluĭ; aceștĭ masivĭ sunt legațĭ cu culmea centrală a Carpaților prin: culmea dintre pîrîul Bistricioara și Pîrîul-Negru, a Hegheșuluĭ (Ceahlăul-cu-Gherghine) și a Haușuluĭ (Tarcăul cu Cicul).

Cu toate că panta generală a clineĭ vestice este mult maĭ dulce de cît cea estică, masiviĭ Grințieșuluĭ și Ceahlăul, avînd punctele lor culminante foarte aproape de Bistrița, rezultă o înclinare foarte mare a pantelor care-ĭ mărginesc spre Bistrița; cracĭ scurțĭ și înalțĭ strîmptează valea acestuĭ rîŭ, transformind-o într'un adevărat defileŭ până aproape de orașul Piatra.

In fundul aceste văĭ înguste curge rîul Bistrița, a căruĭ albie variază în lărgime de la 50—70 m. Adîncimea sa este foarte variabilă, de la 1 m. 50 cm. la 3 m. până la Piatra, și de acolo în jos nu se coboară nicĭ-o-dată sub 1 metru. Inclinarea până la Buhuși a albieĭ este de 4 m. pe kil. și aceasta face din Bistrița rîul cel maĭ torențial și maĭ puternic al masivuluĭ oriental al Carpaților (precum zice și Cantemir: Bistrița este atît de răpede, în cît cele maĭ marĭ petre le surpă și le duce cu sine). De la Buhuși în

jos însă, panta Bistriței se maĭ moderează, ajungînd 1 m. 07 pe kil.

Acest rîŭ este cel maĭ bogat în afluențĭ și formează cel maĭ mare basen al județuluĭ (v. Bistrița, rîŭ, vale, la lit. resp.).

Basenul inferior, saŭ basenul Trotușuluĭ, ce aparține în întregul săŭ clineĭ orientale a Carpaților, coprinzînd clina sudică a munteluĭ Tarcăul, adică linia de despărțire a apelor sale de ale basenurilor circumvecine, urcă culmea Tazlăuluĭ, din dreapta pîriuluĭ cu acest nume, apoĭ pe aceea a Goșmanuluĭ, care mărginește la N. sorgintele Tazlăelor și Asăuluĭ, culmea Hăușului, apoĭ catena centrală a Carpaților, fiind cel maĭ sărac în ape dintre basenurile precedente.

Panta de înclinațiune pe care curg pîraiele este foarte îngustă și mărginită de aproape la N. de ramura munților Măgura-Stridinelor și Scaunele; la E., de ramurile Cățînul, Dragva și Lingurari; la V., de ramura Tarcăul cu sub ramurile eĭ: Paramiștea, Țapul, a-Șoimuluĭ, și de ramura Tazlăul, cu sub-ramurile: Cociorva și Nacladul.

Cel maĭ însemnat pîrîŭ din acest basen este Tazlăul.

Geologia. In straturile ce formează terenurile acestuĭ județ se cuprind aluviunĭ moderne carĭ se află maĭ pe toate albiile riurilor, ocupînd o suprafață destul de mare pe Bistrița, de la satul Roznovul până la vărsarea eĭ în Siret, și pe rîul Neamțul, de la Tîrgul-Neamțuluĭ, până la vărsarea luĭ în rîul Moldova.

Grupa cuaternară saŭ deluvică e reprezintată prin petriș și năsip la bază și argil galben, maĭ mult saŭ maĭ puțin năsipos, la partea superioară, formînd terațe. El se observă în următoarele regiunĭ: între pîrîul Neamțul, de la Tîrgul-Neamțuluĭ, pe pîrîŭ în jos, până la limita cu jud. Roman și pîrîul Cracăul, pe pîrîŭ în jos spre S., până la vărsarea luĭ în Bistrița; la Roznov, pe de o parte, iar pe de altă parte, între rîul Bistrița; de la Piatra în jos, spre S., până la Buhuși, la hotarul cu jud. Roman, și pîrîul Tazlăuluĭ, însă numaĭ în partea cuprinsă între acest pîrîŭ și rîul Bistrița. de la satul Tazlăul până la hotarul jud. Bacăŭ.

Sistemul miocen în localitate este destul de bine reprezentat și se caracterizează prin etagiele gipso-margoase, cu alternanțe de argilurĭ salifiere, năsipurĭ și greziurĭ.

Argilurile salifere, carĭ cuprind chiar cîte-va strate de sare gemă. se observă pe valea Cozla, la N.-E. de Piatra și de aci se întind spre E., până în basenul pîrîuluĭ Neamțul, formînd întreaga regiune a Bălțăteștilor, iar spre V. nu apare de cît pe valea Tazlăuluĭ, în apropiere de hotarul jud. despre Bacăŭ, la satul Hapina, pe acest pîrîŭ.

Nisipurile gipsoase și gipsurile se arată în basenul pîrîuluĭ Neamțul, la Bălțătești, în straturĭ micĭ subordonate printre argilurile salifere, pe cînd în basenul pîrîuluĭ Tazlăul apar depozitele importante de gips alb hialin (albastru) la satul Tazlăul; ele se reazămă spre N. pe șisturile cristaline, pe cînd la S. sunt acoperite de argile salifere.

Sistemul eocen ocupă basenul Bistriței, de la orașul Piatra pe rîŭ în sus, prin valea Tarcăuluĭ, până în sus de Hangul. la Largul, până la Pipirigul, pe pîrîul Neamțuluĭ și până la Bălțătești. Ele se reazimă cînd pe stratele cretacice, cînd pe șisturile cristaline arhaice.

Sistemul cretaceŭ, format din o succesiune de strate compuse din greziŭ, șisturĭ și calcare, se observă pe partea dreaptă a văeĭ Bistriței, cuprinsă între Valea-Bicazuluĭ și Valea Schituluĭ, la Hangul și Valea-Bistricioareĭ; iar pe partea stîngă, formează pe toată partea cuprinsă între Valea-Largă și Valea-Sabasa, hotarul cu jud. Suceava.

Sistemul jurasic nu apare la suprafață; el nu se vede de cît în fundul văilor Tazlăuluĭ, spre frontieră, a Bicazuluĭ, a Schituluĭ și a Bistricioareĭ, și se compune de greziĭ negricioase, cu vine albe subțirĭ de calcită, de calcare negre hidraulice și de șisturĭ negre, cu vine de calcită.

Grupa arhaică este reprezintată prin șisturĭ cristaline, puțin dezvoltate; ele se văd pe valea Tazlăuluĭ, la hotarul Transilvanieĭ, pe valea Bistricioareĭ și pe valea Ceahlăuluĭ; iar la frontieră, ele sunt compuse din micașisturĭ roșcate feruginoase și de șisturĭ negre anfibolice, străbătute de numeroase vine de quarțit (v. studiul asupra apelor minerale din jud. Neamțu, de Dr. Al. Șaabner-Tuduri, și osebĭ, în acest dicționar: Cernegura, Doamna, Sîma, Cozmița, Almașul, Petricica, Cozla).

Bogățiĭ naturale. Comisul Mihalic de Hodociŭ, neobositul muntanist, dă următoarele deslușirĭ, asupra bogățielor naturale ce se găsesc în păturile ce formează teritoriul acestuĭ județ:

1. Fier-piatră de formațiunea cea maĭ nouă (Fer limoneux, Minerais de fer d'alluvions; Raseneisentein), compusă din fier-oxid, pămînt și apă, cum și din acid fosforic; el se găsește în șirul munților Pîngărăciorului, la piciorul munteluĭ Răchitișul.

2. Fier-piatră galbenă oxidată, de formațiune nouă (Sphaerosi

derit, Thoneisenstein), se află în bolovanĭ marĭ în pîrîul Secul (la mănăstirea Buhalnița) și pîrîul Pîngărăciorul (la mănăstîrea Pîngărați); de asemenea în Valea-Doamneĭ, aproape de orașul Piatra, în grosimĭ și întinderi nedescoperite încă.

3. Cărbune de pămînt rășinos, de formațiunea cea maĭ vechĭe, (Houille Fasrig-Harzige-Steinkohle), în calitate foarte bună, se găsește în apropiere de satul Largul și de rîul Bistrița, din sus de Pîrîul-Vîrlanuluĭ, pe moșia Hangul; grosimea și întinderea straturilor acestuĭ cărbune de pămînt, nu s'a cercetat încă; se maĭ află lîngă satul și mănăstirea-Buhalnița, lîngă mănăstirea Pîngărați, apoĭ maĭ jos de Bisericani și anume: la Scăricica.

4. Sare gemă (Sel gemme, Rock-Salz, Xexaëdrisches Steinsalz), la satul Calul, Săvinești-d.-j., Sărata, Gîrcina, din sus de Piatra, la Bălțătești, Neamțu. (Nemțiĭ aŭ lucrat băile în aceștĭ munțĭ. Asemenea pe lîngă Neamțu, era o ocnă de sare, care de sigur, zice Hodociŭ, că în veacul al XII-lea a fost desființat prin invazia Tătarilor, în care epocă rămășița de Cumanĭ aŭ părăsit pe atuncĭ Moldova, spre a se statornici în Ungaria).

5. Piatră acră, (Schiste alunifere, Alaun slate, bituminöser Alaunschiefer), se găsește în stîncĭ puturoase, atît din jos de mănăstirea Bisericani, cum și în valea Tarcăuluĭ, din sus de gura pîrîuluĭ Bolohanoșul. Această piatră de la Bisericanie pentru producerea petreĭ acre și a vitrioluluĭ; e nemerită acea de la Tarcăul pentru producerea uneĭ pietre acre foarte curată și bună pentru boale, medicamente, fabrică de hîrtie.

6. Micașiste (mica slate, Glimmerschiefer), se compun din glimer (talc), în o textură aschioasă, coprinzînd în lăuntru sîmburĭ de silicium; se găsesc în munțiĭ din apropiere de satul Calul.

7. Păcură, gaz, se găsesc în izvoarele de pe moșia Doamna.

8. Burcut (borviz), se găsește în multe localitățĭ, maĭ cu seamă la Terjoasa (spre hotarul despre Transilvania), la satul Mastacănul din pl. Bistrița, și până și în apele rîuluĭ Bistrița.

Ape minerale. Sursele minerale sunt forte multe în acest județ, și anume: la Cozea (lîngă Piatra), Bălțătești (stațiune balneară), Mănăstirea-Neamțuluĭ, Vînători, Oglinzi (lîngă Tîrgul-Neamțuluĭ, Tazlăul, Hangul, Ciunngi, mănăstirea Horaița, Dărmănești, Iapa, Pîngărați, Streja, Gîrcina, Tarcăul, Bistrița, Prisăcani (v. ac. numirĭ).

Producțiunea. Producțiunele județuluĭ sunt: pădurĭ, cereale, rachiurĭ, animale; producte animale: pieĭ tăbăcite, netăbăcite, lînă, seŭ, unt, brînză; ape minerale, cariere de piatră, cariere de var, iar sursa bogățieĭ sunt: industria fabricelor, stabilimentele de băĭ, productele cerealelor, vitele, comerciul de cherestea și carierele de piatră.

Agricultura, înainte de 1830, avea în acest județ, o întindere foarte restrînsă și o producțiune din cele maĭ neînsemnate; pe acele timpurĭ multe din podișurile, văile, dealurile și alte locurĭ, carĭ aztă-zĭ sunt și formează holdele de arătură, eraŭ acoperite unele cu pădurĭ și codri nestrăbătuțĭ, altele cu huceagurĭ și spinișurĭ, și multe serveaŭ numai pentru pășunarea vitelor.

De la acea dată însă, avîntul agricultureĭ crește, fie din pricina înmulțireĭ populațiuneĭ fie din faptul că începuse a se căuta productele în străinătate, așa că în anul 1860, se cultiva cereale (împreună cu leguminoase, oleioase), pe o întindere de 26366 fălcĭ 43 prăjinĭ, ceea-ce în raport cu populația dădea 4 fălcĭ 5 prăjinĭ de fiecare locuitor.

Pe o întindere de 10993 hect. 50 ariĭ (a imașurilor), cresc azĭ (1901): 13696 caĭ, 74495 boĭ și bivolĭ, 120427 oĭ, 736 capre și 36408 porcĭ.

Sunt în acest județ 26957 posesorĭ de vite.

Odinioară acest județ era renumit prin hergheliile sale numeroase și prin specia de caĭ așa numițĭ de munte.

In comuna Budești-Ghicăĭ se cresc și întrețin boĭ și vacĭ de rasă svițerană și olandeză.

Sunt treĭ hergheliĭ micĭ de caĭ: una în Budești-Ghicăĭ, a doua în Mărgineni și a treia la Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Printre animale sălbatice însemnăm: lupĭ, vulpĭ, mîțe sălbatice, linxul (rîsul), căprioare, cerbĭ.

Locuitoriĭ posedă 10314 stupĭ cu albine.

Industria. Județul Neamțuluĭ este unul din cele maĭ bogate în fabricĭ de variabilă producțiune. Dintre cele maĭ însemnate cităm: 2 fabricĭ sistematice de postav, ale moștenitorilor colonelului Alcaz; 1 fabrică de sucmane și postav a d-luĭ C. A. Grülich & Fiŭ; 1 fabrică de postav și sucmane ușoare (amestecată de lînă și păr de vacă) a d-luĭ Lippa Juster; 1 fabrică de crocmală (scrobeală); 1 fabrică de bețe de chibriturĭ; 1 fabrică de cue pentru ciubote, de cherestea, de chibriturĭ și orĭ-ce fel de construcțiunĭ; 1 fabrică de bere; 1 fabrică sistematică pentru făcut grișă, făină, piclă, în urbea Neamțul; 5 fabrice sistematice de rachiŭ, spirt și cîte-va ordinare,

cu cîte un cazan; 3 fabricĭ de săpun, în Piatra; 7 fabricĭ micĭ de dubălărie ordinare, în Piatra; peste 180 de țesătoriĭ de sucmane; țesătoriĭ de șaiac; 2 tipografiĭ; 1 fabrică de văsătorie în metalurĭ; 1 fabrică de colțunĭ (ciorapĭ); fabricĭ micĭ de extras oleiŭ (numite teascurĭ).

Afară de acestea există industria primitivă: olăria (în Galul, Dobreni), butnăria, rotăria, cărătășia.

Industria manuală: rogojinĭ, coșurĭ (de nuele și pae), scaune.

Industria exploatativă: vărăriĭ (la Socea, Calul Iapa, Horaița), cariere de piatră (la Tazlăŭ, Petro-Dava, Iapa); păcură, gaz (Doamna); ape minerale, fabrice de abur, pentru cherestea (la Hangul, Almașul, Negulești) și peste 129 herăstrae ordinare, purtate de apă.

Populațiunea. Locuitoriĭ județuluĭ sunt în număr de 146894 suflete (anul 1899), dintre carĭ: 72637 bărbațĭ și 74257 femeĭ; 126780 ortodoxĭ, 16543 mozaicĭ, restul de alte religiĭ.

In 1859 populația era de 114065 locuitorĭ; în 1894, de 139159 locuitorĭ.

Știŭ carte 24602 persoane.

Cultul. In tot cuprinsul județuluĭ se află 219 bisericĭ, și o capelă întreținută de Episcopia Sf. Spiridon.

La aceste bisericĭ, deservesc 200 preoțĭ, 17 diaconĭ, 264 cîntărețĭ, 17 eclesiarhĭ (împărțițĭ în 137 parohiĭ).

Pe lîngă bisericĭ, maĭ sunt 11 mănăstirĭ și 17 schiturĭ (din carĭ 5 pentru maice), cu 354 de monahĭ (călugărĭ), 54 frațĭ; 864 maice (călugărițe) și 162 de surorĭ. (In Horaița, 27 monahĭ și 2 frațĭ; la Bistrița, 5 monahĭ; la Pîngărați, 2 monahĭ; la Tarcăul, 12 monahĭ și 2 frațĭ; la Buhalnița, 2 monahĭ; la Durăul, 15 monahĭ și 5 frațĭ; la Dumbrăvile, 4 monahĭ; la Țibucani, 4 monahĭ și 4 frațĭ; la Tazlăul, nicĭ un monah; la mănăstirea Văraticul și schitul Văleni, 463 maice și 98 surorĭ; la Agapia, 355 maice și 61 surorĭ; la Războeni, 25 maice și 3 surorĭ; la Almașul, 13 maice).

Venitul fonciar anual al pămînturilor ce aparțin bisericilor se urcă la cifra de 53253 leĭ 92 banĭ.

Numărul total al școalelor primare publice, de toate gradele, comptîndu-se și acele din orașe, se urcă la 89, afară de 3 pensionate private.

Dintre școalele publice primare, 78 sunt rurale cu 78 învățătorĭ, 2 învățătoare și o populație școlară de 9287 elevĭ, 12 școlĭ sunt urbane cu 1591 elevĭ.

Cea maĭ vechie, a fost școala particulară Nanu, înființată la 1835 în orașul Piatra. La 1840 se înființează cea întîiŭ școală publică; la 1842, se pune temelie pentru zidirea școaleĭ No. 1 din Piatra, și la 1850 se sfîrșește; la 1850 eraŭ cîte-va școlĭ și pe la sate (vezĭ Dobreni, sat); la 2 Noembrie 1883 s'a terminat clădirea școaleĭ No. 2 (din Piatra), după planul arhitectuluĭ M. Țoni, clădire ce costă 70000 de leĭ (această școală s'a înființat încă de la 1859 ca școală privată, sub conducerea preotuluĭ N. Ionescu).

La 1869, s'a înființat gimnaziul clasic, care la 1883 s'a transformat în real și aztăzĭ are 10 profesorĭ, și o populație de 120 elevĭ.

Impărțirea administrativă: Județul Neamțul se împarte în 3 plășĭ unite (maĭ înainte eraŭ 5 plăși) și anume:

1. *Bistrița,* cu 12 comune, 1 tîrgușor și 57 sate (cătune).

3. *Piatra-Muntele,* cu 21 comunĭ, 2 tîrgurĭ și 149 sate.

3. *Sus Mijlocul,* cu 19 comune, 2 tîrgurĭ și 121 sate.

In total 52 comune, 5 tîrgurĭ (2 urbane) și 327 sate.

Tîrgul-Neamțuluĭ cuprinde 8 mahalale; orașul Piatra, 9 suburbiĭ.

Impărțirea financiară. Veniturile băneștĭ ale județuluĭ se percep de către un casier general, cu reședința în urbea Piatra, ajutat de perceptoriĭ cu agențiĭ lor, împărțițĭ în 27 circumscripțiunĭ, carĭ cuprind următoarele comune:

Circ. I, com. Buhușul.

Circ. II, com. Siliștea.

Circ. III, comuna Podoleni și Costișa.

Circ. IV, com. Roznovul și Zănești.

Circ. V, com. Socea, Rădiul și Cîndești.

Circ. VI, comuna Mastacănul, Borlești și Tazlăul.

Circ. VII, com. Talpa și Dragomirești.

Circ. VIII, com. Mărgineni.

Circ. IX, com. Calul-Iapa și Vînătoriĭ-Dumbrava-Roșie.

Circ. X, com. Doamna, Vadurile și Pîngărați.

Circ. XI, com. Bicazul.

Circ. XII, com. Hangul și Buhalnița.

Circ. XIII, com. Bistricioara, Calul și Călugăreni.

Circ. XIV, com. Bodești-Precisteĭ, Gîrcina și Dobreni.

Circ. XV, com. Piatra (oraș).

Circ. XVI, Bălțătești, Filioara și Crăcăoani.

Circ. XVII, com. Grumăzești și Humulești.

Circ. XVIII, com. Petricani și Uricheni.

Circ. XIX, com. Timișești și Răucești.

Circ. XX, com. Pipirigul și Vînătoriĭ-Neamțul.

Circ. XXI, com. Neamțul (comună urbană).

Circ. XXII, com. Cîrligi și Șerbești.

Circ. XXIII, com. Căciulești, Girovul și Dochia.

Circ. XXIV, com. Uscați.

Circ. XXV, com. Bozieni și Bîrgăoni.

Circ. XXVI, com. Păstrăveni.

Circ. XXVII, com. Budești-Ghicăĭ.

Impărțirea militară. Județul Neamțu face parte (1892) din al IV-lea corp de Armată (a căruia reședință este în orașul Iași), Brigada XV (cu reședința la Bacăŭ), cu armata teritorială, Regimentul 15 Dorobanțĭ, din care Batalionul I are reședința în orașul Piatra și Batalionul II în Tîrgul-Neamțuluĭ; iar companiele aŭ reședința în: com. Roznovul (compania I), Piatra (compania II), Bicazul (compania III), Tîrgul-Neamțuluĭ (compania VI), Filioara (compania VII), și Bozieni (compania VIII).

Tot în acest județ, în orașul Piatra, se află reședința escadroanelor 3 și 4 de călărașĭ.

Moșiile Statuluĭ din acest județ sunt: Boțești, Bîrcul - Goșmani, Borlești, Braniștea și Vădurelele, Calul-Iapa, Grași cu trupurile, Inconjurătoarea - Mănăstireĭ-Bistrița, Munți, cu cătunele Galul și Pipirigul, Oșlobeni, Ocea-Blebea, Petricani, Ráucești și Oglinzi, Sărata-Văraticul, Săcăluceşti-Topolnița, Timișești, Tîrpești, Vînători, cu cătunele, Tîrgul-Neamțu-Vînători, Sarata-Pîngărați, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Pîngărați, Săvinești, Tarcăul, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Tazlăul, Almașul, Buhalnița, Crăcăoani, Vadurile și Gîrcina cu Tătărușul.

Proprietatea fonciară. Dintre locuitoriĭ împroprietărițĭ în 1864, sunt încă 6904 carĭ trăesc și-șĭ stăpînesc singurĭ locurile încă până aztă-zĭ; 5826 de locuitorĭ carĭ stăpânesc, ca urmașĭ, locurile celor împroprietărițĭ în acel an; 32 de locurĭ aŭ fost părăsite de către ceĭ împroprietărițĭ; 92½ de locurĭ aŭ fost ocupate de către alțĭ sătenĭ; 46 de locurĭ aŭ rămas în stăpînirea comunelor.

Dintre locuitoriĭ împroprietărițĭ în 1878 sunt aztă-zĭ 1971 carĭ trăesc stăpînindu-șĭ locurile date; 530 stăpînind locurile ca urmașĭ, 88 de locurĭ părăsite; 93 ocupate de către alțiĭ; 82 locurĭ stăpînite de diverse comune; 3957 de locuitorĭ, carĭ de și însurațĭ și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un prilej de moștenire pe urma legiuitorilor părințĭ.

Serviciul sanitar. Personalul medical din serviciul județuluĭ se compune din: 1 medic primar, 4 medicĭ de plășĭ, 2 vaccinatorĭ și 15 moașe.

In privința serviciuluĭ obstetrical, județul este împărțit în 15 circumscripțiunĭ compuse din 3—4 comune, avînd fie-care o moașă cu reședința în interiorul acestor circumscripțiunĭ.

Distribuirea de medicamente se face de către mediciĭ de plășĭ (în județ), din farmaciile lor portative aprovizionate cu medicamente în comptul județuluĭ. Afară de aceasta pe la fie-care comună rurală se află cîte-o farmacie rurală cu medicamentele cele maĭ uzuale, aprovizionată în comptul comunelor, iar în orașe sunt 4 farmaciĭ marĭ (2 Piatra, 1 Buhuși, 1 Neamțul) osebit de 1 la Bălțatești și 1 la Mănăstirea-Neamțuluĭ. Spitalul rural e acel de la Roznov.

Drumurĭ. 1. Calea ferată: Piatra-Bacăŭ, formată din o singură ramură, care pleacă din marginea spre S. a orașuluĭ Piatra, și se pune în legătură cu linia largă a celor-l'alte căĭ ferate romîne prin punctul Bacăŭ.

Această linie este construită în baza legeĭ din 15 Maiŭ 1882 și pusă în exploatare la Octombrie 1885, subvenționată fiind pe timp de 10 anĭ de către județ cu cîte 20952 leĭ anual.

Debușeurile pentru transporturĭ se fac prin 4 gărĭ: Piatra, Roznov, Podoleni și Buhuși.

Intinderea linieĭ în jud. Neamțul e de 50 kil.

La 20 Martie 1885, s'a votat legea prin care s'a declarat de utilitate publică construcțiunea uneĭ alte liniĭ, însă tot pe baza de cale îngustă, de la Piatra la Tarcăŭ; studiile sunt făcute încă din 1885, însă construcția nu s'a început, cu toate acestea, din inițiativa a proprietaruluĭ moșieĭ Hangul, d-nul Gh. Ciuntu, s'a construit și pus în circulație de la 1889 pe cuprinsul aceleĭ moșiĭ 15 kil. de cale ferată.

2. Șoseaua națională Tîrgul-Neamțul-Cristești, peste rîul Moldova (lungime 26 kil. 165 m.).

3. Șoseaua națională mixtă Buhuși-Piatra-Prisăcani (în total peste 122 kil.).

4. Șoselele județene: Piatra-Neamțul, Piatra-Roman, Piatra-Iași, Dobreni-Moinești, Buhuși-Roman, (162 kil. 571 m. de la 1 Septembrie 1887/88).

5. Șoselele vecinale: Tupilați-Neamțul, Agapia-Văraticul, Neamțul - Mănăstirea - Neamțul, Bozieni-Climești, Tupilați-Talpa, Pipirigul-T.-Neamțul, T.- Neamțul - Oșlobeni, Bodești - Precisteĭ-Corni, Talpa-Bozieni, Talpa-Dragomirești, Grași-Uricheni, Piatra-Mărgineni, Mănăstirea-Neamțuluĭ - Feredeĭ, Pipirig-Petru-Vodă, (239 kil. 974 m.).

6. Șosele comunale (v. în parte la comune) peste 400 kil.

7. **Drumurĭ naturale**: (vezĭ la com. în specie).

Drumurĭ de ape servesc rîulurile Bistriţa, Bistricioara şi în parte Bicazul, pentru transportarea cu plutele a lemnăriilor şi diverselor producte.

Locurĭ istorice. Locurile istorice din jud. Neamţu sunt:

Războeni, Cetatea şi mănăstirea Neamţul, mănăstirea Secul, mănăstirea Agapia, mănăstirea Hangul, mănăstirea Tazlăul, mănăstirea Bistriţa, Piatra, Mînjeşti, mănăstirea Bisericani, Oglinzi, Buciuleşti (unde se afla un deget al sf. Paraschiva, moaştă ce se găseşte la sf. Treĭ-Erarhĭ din Iaşi) mănăstirea Pîngăraţi, Petro-Dava, Bîtca-Doamneĭ, Palanca Almaşul; Davideni (în ţinterimul bisericeĭ de acolo s'a găsit o piatră mormîntală cu inscripţiunea slavonă de la anul 1606—1607, ridicată de Teodor Bou şi înfrumuseţată de fiul acestuia Ştefan Bou); Şerbeşti (unde se află o biserică zidită de Vasile-Vodă, la 1637); Bodeşti-Precisteĭ (o biserică zidită de familia Racoviţă, la 1650); Grumăzeşti, Măşcăteşti (bisericĭ zidite de Ştefan-cel-Mare); Criveşti (acest sat, care acuma face parte din jud. Roman, posedă în ţinterimul bisericeĭ o pîeatră cu inscripţiunea slavonă din 1647, care atestă moartea banuluĭ Dumitraşcu Buhuşi, fost mare visternic, întîmplată la 1647 Martie 15.

Bîlciurĭ (iarmaroace) în judeţul Neamţu se ţin în următoarele localităţĭ:

Bîrgăoani (la 23 Aprilie); Budeşti-Ghicăi (la 20 Iulie); Davideni (la 27 Iulie şi 29 August); Dobreni (25 Maiŭ); Tîrgul-Neamţuluĭ (la 8 Maiŭ, Inălţarea Domnuluĭ, 6 August şi 6 Decembrie şi în fie-care Lunĭ); Piatra (la 8 Februarie, 18 Maiŭ, Dumineca Mare, 8 Noembrie, 5 Decembrie şi în fie-care Joĭ); Roznovul (la 2 Februarie, 9 Martie, Floriĭ, 21 Maiŭ, 25 Iunie, 27 August, 2 Octombrie şi 12 Decembrie); Buhuşul (în fie-care Duminecă); Talpa (29 Iunie); Bozieni.

Avuţiile mănăstirilor din vechime. Inainte de secularizarea averilor lor, mănăstirile din acest judeţ eraŭ foarte bogate, prin diferite daniĭ de moşiĭ, sate.

Astfel, mănăstirea Neamţul poseda: Boboeşti (jud. Neamţu, închinată starea I); Băiceni (jud. Roman, st. I); Băloşeşti (jud. Roman, înch. st. I); Bălţaţi (jud. Iaşi, partea cuvenită luĭ Baş-Ceauş a cumpărat-o mănăstirea Neamţul cu 8 galbeni falcea, la 1841, de la Vorniceasa Maria Drăghici); Blebea (jud. Neamţu, înch. st. I); Borceşti şi Oglindeşti (jud. Suceava, parte); Boroaia-Neamţuluĭ (jud. Suceava); Brăteşti cu Izvorul (jud. Roman, închinată mănăstirilor Neamţul şi Secul); Buzaţi (jud. Neamţu, st. I).

Mănăstirea Agapia poseda: Bălăşeni (saŭ Graşi, din jud. Neamţu); Bălăneşti (jud. Tecuciuluĭ, înch. st. II); Boiştea (jud. Neamţu).

Mănăstirea Buhalniţa poseda: Băiceni (jud. Iaşi); Bicazul şi Chirigul (jud. Neamţu); Buhalniţa, Izvorul-Alb şi Secul (jud. Neamţu).

Mănăstirea Bisericani poseda: Braniştea (jud. Neamţu).

Mănăstirea Bistriţa poseda: Bistriţa şi Plopuşorul (jud. Neamţu); Braniştea (jud. Neamţu); Braina (jud. Covurluiŭ); Călineşti saŭ Măgura (jud. Roman); Calul (jud. Neamţu).

Asemenea mănăstirele: Tazlăul, Văratecul, Pîngăraţi, Secul (v. ac. nume), poseda însemnate proprietăţĭ.

Neamţul, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Mărsileni, situat pe cîmpul Bărăganul, la 8 kil. spre S. de satul de reşedinţă şi în apropiere de staţia căieĭ ferate Dîlga-Mare.

Are o populaţie de 98 familiĭ.

Vite: 240 boĭ, 187 caĭ, 510 oĭ, 15 capre şi 151 porcĭ.

Neamţul, *com. urb.*, jud. Neamţu. Vezĭ Neamţuluĭ (Tîrgul-).

Neamţul, *cetate,* jud. Neamţu. Vezĭ Neamţuluĭ (Cetatea-).

Neamţul, *mănăstire,* jud. Neamţu. Vezĭ Neamţuluĭ (Mănăstirea-).

Neamţul, *moşie,* fără sat, în jud. Neamţu, com. Vînători-Neamţuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul; are o pădure de 2964 pogoane, lîngă mănăstirea cu acelaşĭ nume, Inconjurătoarea-Mănăstireĭ-Neamţul.

Neamţul (Tîrgul-cu-Vînătorii) *moşie,* jud. Neamţu, care, afară de locul ce aparţine vetreĭ Mănăstireĭ-Neamţuluĭ, este arendată de stat cu 24210 leĭ anual.

Neamţul, *munte,* la E. de com. Predealul, plaiul Peleşul, jud. Prahova, situat între Valea-Turculuĭ (N.), Valea-Steveĭ (S.), muntele Turcul şi pîrîul Azuga. Este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti.

Neamţul, *dealurĭ,* situate în ramura Oglinzi, com. Vînători-Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Neamţul, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de mănăstirea Colţea din Bucureşti, com. Predealul, plaiul Peleşul, jud. Prahova, şi

care, împreună cu moşiile Ceauşoaia, Unghia-Mare şi Pristolul, de pe Doftana, are o întindere de 606 hect. şi se arendează cu 2250 leĭ anual.

Neamţuluĭ (Cetatea-), *ruine de cetate,* în jud. Neamţu, com. Vînători, pl. de Sus Mijlocul, situate spre V. de Tîrgul-Neamţuluĭ, pe partea dreaptă a drumuluĭ ce duce către mănăstirea Neamţul, pe culmea uneĭ rîpi muntoase, într'o poziţiune foarte strategică.

Spre N.-E. şi V. se ridică dealurĭ în forme de piramide, acoperite cu pădurĭ, iar în partea despre S., e rîpa dealuluĭ care pare a fi continuarea ziduluĭ cetăţeĭ.

Mergerea la cetate pentru călătorul pe jos e foarte anevoioasă; cu toate acestea, pe poteca ce duce înlăuntrul castelului, se maĭ zăresc încă urmele şerpuitoare ale unuĭ drum astupat însă acum de mulţime de bolovanĭ şi dărămăturĭ. Zidurile aşezate pe nişte temeliĭ prea solide sunt construite de piatră de granit albă, verde, roşiatică, şi sunt de o foarte mare grosime. In spre partea tîrguluĭ sunt întărite şi sprijinite prin şase picioare înalte şi solide.

In lăuntru, se vede o curte spaţioasă, de formă pătrată, acoperită cu ruine, şi, pe unele locurĭ, subterane adîncĭ, acum astupate. Tradiţia spune că în mijlocul curţeĭ ar fi fost o fîntînă, ce prin o subterană, conducea afară din cetate. Tot în lăuntrul cetăţiĭ a fost şi o bisericuţă zidită de Ştefan-cel-Mare.

Dacă ne coborîm către obîrşia istoriculuĭ aceteĭ cetăţĭ, găsim în diferite cronice, că ea poartă pe umeriĭ seĭ mulţĭ şi încercaţĭ anĭ.

Pe la 1200, oardele tătare ale Cumanilor, încuibîndu-se în Moldova, năvăleaŭ mereŭ în Ardeal şi de acolo în Ungaria.

Din această pricină pe la 1210, regele maghiar Andrea II chiamă în părţile noastre pe cavaleriĭ Teutonĭ (o ceată din ordinul Ioaniţi saŭ cavalerĭ de Malta), opunîndu-ĭ invaziuneĭ păgînilor.

Stabiliţĭ un moment la Nordul Moldoveĭ, noiĭ veniţĭ ridică aci, chiar în mijlocul Cumanilor, o formidabilă cetate; şi dacă nu armele inamicilor, cel puţin disgraţia curţiĭ ungare, iĭ forţează peste puţin, cam pe la anul 1220, a părăsi acest avut tărîm de cucerire; în această privinţă este chiar o bulă a papeĭ Grigore al IX-lea, către regele maghiar Bela IV, fiul luĭ Andrea II, cu data din 1232, mustrîndu-l pentru alungarea ordinuluĭ cavalerilor teutonicĭ din partea Transilvanieĭ, pe care le-a fost dăruit-o tatăl săŭ... «După ce tatăl săŭ Andrea, printr'o pioasă libertate, dăruise Teutonilor ţara Bîrseĭ, eĭ aŭ cheltuit mulţĭ banĭ, cu destulă muncă şi vărsare de sînge, până aŭ construit acolo cincĭ cetăţĭ, pentru ca să o poată cultiva şi întări, fiind în calea Cumanilor, carĭ intraŭ şi eşeaŭ printr'însa în desele lor năvălirĭ asupra regatuluĭ unguresc; şi măcar că regele luase într'un rînd înapoĭ de la dînşiĭ, totuşĭ la urmă iarăşĭ le-a întors-o, după cum era dator, ba încă, drept îndemnizare de pagube, le-a maĭ dăruit şi peste munţĭ o parte din Cumania, unde numiţiĭ cavalerĭ şi magistrul lor aŭ ridicat o cetate foarte tare, iar Cumaniĭ speriaţĭ şi întristaţĭ pentru aceasta, aŭ adunat o oaste nenumărată, atacînd pe cavaleriĭ, stabiliţĭ în acea parte, dar cu ajutorul luĭ D-zeŭ aŭ fost bătuţĭ şi fugăriţĭ cu spaimă, uniĭ chiar închinîndu-se zişilor cavalerĭ şi botezîndu-se d'impreună cu muerile şi pruncii lor.....» (v. B. P. Hasdeŭ, studiŭ despre Cumanĭ în «Columna luĭ Traian» 1869, No. 52; Schloezer, «Gesch. d. deutschen Siebenbürgen», Göttingen, a. 1795, p. 482—504; «Chronik der Komanen», a. 1061-1300; A. D. Xenopol «Ist. Rom.», t. I, p. 130; Dreger, «Codex Diplom.», 1708).

Creştinarea Cumanilor din aceste părţĭ este legată însă şi prin următorul fapt.

Cam pe la anul 1222, se întîmplă o nouă năvăiire a Mongolilor, sub comanda luĭ Genghiskan. Cumaniĭ, spăimîntaţĭ, cerură ajutor de la Ungurĭ, promiţînd în schimb de a se creştina. Pentru acest scop, Episcopul Robert de la Gran, de naţiune German, cere voe de la papa a nu maĭ merge în expediţia cruciată pentru Palestina, de oare-ce are nevoe să creştineze pe Cumanĭ,.... şi în adevăr această lucrare a şi fost întreprinsă prin călugăriĭ Dominicanĭ. Teodorit, unul dintre misonarĭ a fost cel d'intîiŭ Episcop de Cumania.

Sub Petre Voevod Muşat, unul dintre ceĭ de întîiŭ principĭ aĭ Moldoveĭ, de abia cu vre-o 30 de anĭ în urma luĭ Dragoş, numele Neamţuluĭ ne întîmpină deja în hrisoave (v. Haşdeŭ, «Archiva istorică», t. I, p. I, p. 140).

Există însă o mărturie şi maĭ vechie: Un fragment geografic rusesc, scris între aniĭ 1300—1350, menţionînd principalele oraşe dintre Nistru, Dunăre şi Carpaţi, zice lămurit: «Neamţul în munţĭ» (v. Ap. Karmaziŭ, t. I, n. 387, «A. Ist.»), decĭ probabil că epoca aproximativă a fondaţiuneĭ e înainte de 1300.

Cumaniĭ n'aŭ pĭerit de-odată cu naşterea principatuluĭ moldovean. Aceĭ de pe lîngă Neamţul, s'aŭ conservat până pe la finele secoluluĭ al XV-lea, de şi cavaleriĭ teutonicĭ îĭ botezaseră de mult în catolicizm şi de şi Romîniĭ par a se fi convertiţĭ maĭ în urmă la ortodoxie.

Intr'un hrisov din 5 Aprilie 1453, Alexandru Vodă al doilea, dă acest nume, hărăzind mănăstireĭ Probota: «pe unul din Tătariĭ noştri de la Neamţul, anume Baico cu fiul săŭ Dumitru şi cu casele lor» (v. «A. Ist.», t. I, p. 142).

Marele Ştefan repetă acea donaţiune printr'un act de 9 Iulie 1466, în care zice: «am maĭ dat mănăstireĭ noastre dintre Tătarii noştri de la Neamţu» (Arh. stat. Bucur. Act. mănăst. Probota, leg. I, No. 1).

La 25 Ianuarie 1453 (6961), Alex. Voevod hărăzeşte mănăstireĭ Probota pe lîngă altele, o poiană, o pustietate pe Neamţul cel Mare, altă pustietate ca să şĭ facă heleşteŭ şi loc de văratic şi să-şĭ aşeze un sat descriindu-ĭ hotarul, 2 morĭ şi 2 locurĭ de morĭ (Hasdeŭ, «Arhiva» I, pag. 102).

La 6 Iulie 1466, Ştefan-cel-Mare zice că dărueşte «un tătar al Curţeĭ Domneşti de la Neamţu», (I, «Arhiva», pag. 114).

Şi ast-fel, în diferite ocaziunì până pe la 1500, Cumaniĭ de şi amestecaţĭ cu poporaţiunea romînă, totuşĭ se numeaŭ «Tătariĭ de la Neamţu».

Germaniĭ s'aŭ retras la Brandenburg; iar Moldoveniĭ aŭ conservat suvenirea şedereĭ lor în aceste părţĭ, dînd anticeĭ zidirĭ caracteristicul nume de «Neamţu» (v. Hasdeŭ, «Cetatea Neamţul», în foaia «Romînismul»; Anul I, cum şi indicaţiunele arătate acolo).

Această cetate a fost martură la maĭ multe bătăĭ ce aŭ avut Romîniĭ cu Poloniĭ, Tătariĭ, Turciĭ, etc.

In timpul războiuluĭ dintre Ştefan-cel-Mare şi Turcĭ la Războeni, Cetatea-Neamţuluĭ a fost bătută de Turcĭ, dar neluată.

La 7107, Cetatea-Neamţuluĭ s'a închinat luĭ Mihaiŭ-Viteazul Vodă al Ţăreĭ-Romîneştĭ (vezĭ Letop.).

In timpul războiuluĭ dintre Vasile Lupu şi Mateĭ Basarab, în cetate sta închis Ştefăniţă Paharnicul (nepotul luĭ Vasile Lupu) cu toată averea domnească.

In timpul luĭ Cantemir-Vodă, la întorsul craiuluĭ leşesc de la Fălciŭ, reşchirîndu-se Leşiĭ şi Cazaciĭ şi Moldoveniĭ pribegĭ, prin Ţară drept jac, de aŭ ajuns şi pe sub munte, aflat-aŭ pe fata luĭ Vasile-Vodă, Doamna Ruxandra, care a ţinut-o Timuş, în Cetatea-Neamţuluĭ, şi cu multe muncĭ aŭ chinuit-o pentru avuţie; pe urmă i-a tăiat capul cu toporul pe prag. (Letop. cron. Neculce).

La 7199, a doua oară viind Sobieschi, a cuprins cetatea, puind oastea sa (v. e. Negruzzi: «Sobieschi şi Romîniĭ», 1684, istoria fabuloasă a celor 19 plăeşĭ ce apărase cetatea; idem Cantemir, «Gesch. d. Osmanischen Reiches», Hamburg, 1745, pag. 740).

La 7183, în timpul domnieĭ luĭ Dumitraşcu Cantacuzen, Leşiĭ ce venise cu Ştefan Petriceico, aŭ ocupat cu oştĭ cetatea Neamţul crezînd că ast-fel vor cuceri Ţara maĭ lesne, aŭ fost spărcuiţĭ însă în parte, de către Hatmanul Sandu Buhuşi şi Spătarul Velicico Costin, care le tăiase drumul pentru a-şĭ căuta hrană.

Dumitraşcu a trimes pe Panaitache Uşerul Morona, cu un agă turc pentru ca să strice cetăţile, între care şi Neamţul (v. Cantemir, «Scris. Moldoveĭ», pag. 70. «Maĭ înainte era (Cetatea-Neamţuluĭ) înconjurată cu două zidurĭ şi avea numaĭ o poartă; iar după aceea, risipind Turciĭ zidul cel de pe din afară, aŭ rămas acum Moldovenilor numaĭ cel din lăuntru»).

La 7202, a fost prădată de Tătarĭ, împreună cu satele de prin prejur (în timpul domnieĭ luĭ C. Duca).

In al 3-lea an al domnieĭ luĭ C. Duca, Moise Serdarul, care era reiment la Cetatea-Neamţuluĭ, a purces spre Iaşi cu vre-o 300 de pandurĭ, omorînd pe Cerchez Aga (un Turc foarte bogat) şi reîntorcîndu-se iarăşĭ la Neamţul, pe cînd Iaşi tremuraŭ de frică (v. Neculaĭ Costin).

La 7207, fiind Domn Antioh-Vodă, Cetatea-Neamţuluĭ a fost dată din noŭ Moldovenilor.

La 1716, a fost centrul de activitate al revoluţionaruluĭ Stolnicul Vasile Ceaurul, nepotul Domnuluĭ Gheorghe Ştefan contra luĭ Mihaĭ Racoviţă Voevod. (v. N. Istrate: Cele din urmă evenimente ale Cetăţeĭ Neamţul, «Calendar.» Asachi, 1847).

In timpul luĭ Constantin Cantemir-Vodă, şi din porunca acestuia, s'a dat foc şi a ars Tîrgul-Neamţu, trimeţîndu-se pentru acest scop pe Antioh Hatmanul, care tot odată a împrăştiat şi pe toţĭ Leşiĭ cîţĭ se aflaŭ aci, fugind uniĭ la Cetate, pe care însă Hatmanul n'a putut'o lua; şi ast-fel se îndreptă spre Agapia, unde eraŭ cîţĭ-va Drăganĭ de la guvernatul din Cetatea Neamţuluĭ, şi aŭ luat-o şi aŭ robit pe cîţĭ aŭ rămas viĭ. Aflînd Leşiĭ de această înfrîngere şi ardere a oraşuluĭ, aŭ

trimes nouă oaste cu Zaharovski şi cu Turculeţ şi cu Moldovenĭ carĭ slujeaŭ în ţara Lesească; aflat'aŭ pe Antioh aproape de Neamţul, dar aŭ fost bătuţĭ şi fugînd eĭ spre Cetate aŭ ajuns aproape pe Turculeţ Rohmistrul, rănindu-l cu suiiţa şi luîndu-l rob (v. Letop.).

Din timpul luĭ Mihail Sturdza a început, cu toate protestările luĭ Chrisoverghi (poet din acele vremurĭ), a se dărîma; şi din piatra scoasă s'aŭ zidit foarte multe case evreeştĭ din Tîrgul-Neamţul chiar în zilele noastre: aşa că astă-zĭ cu greŭ s'ar maĭ putea zice (ca Sobieschi la 1691, către Dieta regatuluĭ săŭ): «Neamţul este celebru nu numaĭ prin fama antichitățiĭ sale, dar încă prin tăria sa naturală şi artificială (v. Theiner, «Monumenta Polonia», t. 3, Romae, 1863, p. 740).

Neamţuluĭ (Cetatea-), *cetate,* la Estul com. Pleaşovul, peste dealul Oltuluĭ, jud. Teleorman.

Neamţuluĭ (Dealul-), *deal,* se întinde prin com. Mamorniţa, apoĭ prin com. şi moşia Pilipăuţi, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, prin satul Cotul-Sanihăul, prin faţa satuluĭ Molniţa şi pe la Cotul-Humăriei, unde ridicătura îĭ este ceva maĭ mare.

Neamţuluĭ (Iazul-), *iaz,* pe moşia Vorniceni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Neamţuluĭ (Mănăstirea-), *mănăstire,* situată pe valea pîrîuluĭ Neamţul, între munţĭ, com. Vînători-Neamţuluĭ, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, la 440 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre.

Istoricul. La 1392, părinţiĭ Sofronie, Pimen şi Silvan s'aŭ aşezat aci. Stefan Voevod I, zidi pentru dînşiĭ o biserică de piatră, cu hramul Inălţarea Domnuluĭ, pe locul unde astăzĭ se află Sf. Gheorghe, de la care biserică se maĭ păstrează numaĭ un clopot cu inscripţia anuluĭ 1393. Tot Ştefan Voevod I dărui acesteĭ mănăstirĭ şi moşiile: Dvoroneşti, Buzaţi şi Fîntînele.

La 29 August 1472, s'a întîmplat un cutremur foarte mare, care a zdruncinat răŭ biserica, iar călugăriĭ, de frică, slujeaŭ într'o biserică de lemn, cu hramul Sf. Ion Bogoslavul, făcută de Alexandru-cel-Bun.

La 14 Noembrie 1497, Ştefan-cel-Mare sfinţi biserica cea mare, cu hramul Inălţarea-Domnuluĭ, care o zidise puţin maĭ în sus de biserica vechĭe, în urma biruinţeĭ ce avu contra luĭ Albrect (Albert), craiul Poloniei.

La 1574, această biserică a suferit mult din partea Tătarilor şi a Turcilor carĭ aŭ prădat Moldova.

La 1671, din pricina năvălirilor şi necazurilor în care căzuse Ţara, a rămas pustie 12 anĭ.

La 1691, Leşiĭ aŭ prădat şi aŭ pustiit Ţara; iar călugăriĭ aŭ fost siliţĭ a se ascunde, împreună cu icoana Maiceĭ-Domnuluĭ (făcătoare de minunĭ), la moşia Strîmba, şezînd acolo 3 anĭ.

La 1700, întorcîndu-se călugăriĭ la mănăstire, aŭ găsit-o pustie şi deposedată de către Leşĭ de toată averea, uricele şi scrisorile împărăteştĭ, trimise de Ioan Paleologu luĭ Alexandru-cel-Bun, şi carĭ se păstraŭ până atuncĭ aci.

La 1716, s'aŭ întîmplat în Ţară marĭ turburărĭ din pricina luĭ Frentz, Căpitanul Cătanelor ce se încuibase în cetatea Neamţul şi făcea marĭ prădăciunĭ.

La 1725, se zidi, pe locul bisericeĭ celeĭ dintăiŭ, cu hramul Inălţarea-Domnuluĭ, de către Alexandru Voevod Cornea, o trapeză, o cuhne şi alte încăperĭ; iar maĭ pe urmă văzînd călugăriĭ că se afumă biserica cea mare, aŭ îngrijit-o şi făcut-o paraclis, aŭ sfinţit-o şi i-a dat hramul Sf. Gheorghe; în timpul stareţuluĭ Paise s'a reparat acest paraclis de Vasile Harpa, şi atuncĭ i-a dat numele de biserică.

La 1754, Ieromonahul Necolae a zidit turnul, observatorul cel mare, despre E., în colţul ziduluĭ curţeĭ mănăstireĭ, de o construcţie foarte solidă; în acest turn s'a păstrat biblioteca mănăstireĭ, de 1761 volume. Tot în această vreme a făcut Ioanichie, Episcopul de Roman, clopotul cel mare de 1800 oca, dăruind şi alte obiecte mănăstireĭ.

La 1759, s'a făcut pentru mănăstire o evanghelie (afară de cea scrisă cu mînă pe membrană din timpul luĭ Ştefan-cel-Mare, şi care poartă pe dînsa anul 6944, de format mare, ce nu se poate, în timpul slujbeĭ, purta de către un singur diacon).

Mănăstirea Neamţul are la intrarea sa, o clopotniţă mare cu 7 clopote şi un orologiŭ mare; pe sub această clopotniţă este principala intrare printr'un gang. Curtea este pătrată şi spaţioasă; în stînga este biserica cea mare zidită maĭ mult de piatră cioplită, cu un turn mare de-asupra, altul maĭ mic pe altar. Biserica este foarte solidă. Intrarea eĭ este prin părţile laterale. In pridvor sunt maĭ multe morminte de stareţĭ şi de mitropoliţĭ. Uşa cea mare a bisericeĭ este de granit. Intrînd în biserică se vede, în dosul tronuluĭ domnesc, cam spre uşă în partea dreaptă, mormîntul stareţuluĭ Paise, organizatorul călugărizmuluĭ în ţară.

Paise, cînd a venit din mănăstirea Dragomirna, a găsit aproape de Mănăstirea-Seculuĭ, lîngă Săscuţa, satul Fagi; şi asemenea cînd a venit din mănăstirea Seculuĭ în Mănăstirea-Neamţuluĭ a găsit sat lîngă mănăstire, pe care l'a mutat prin porunca luĭ Const. Moruzzi, din 1780, Ian. 16, la Timişeşti; iar satul Fagi l'a mutat la Vînători-Neamţuluĭ. Catapitezma bisericeĭ este foarte vechĭe; zugrăveala asemenea, în cît abia se cunoaşte; se vede însă că a fost numaĭ cu aur; pardoseala este de cărămidă mare pătrată. Toate icoanele sunt îmbrăcate cu argint şi întreaga biserică este foarte bogat împodobită.

Biserica sf. Gheorghe are 3 turnuleţe şi e învălită cu şindrilă; pardoseala e de cărămidă. Cel maĭ preţios ornament este un epitaf de catifea roşie lucrată bogat în fire de aur. Pĭatra d'asupra uşeĭ este nouă şi nu s'a reprodus pe ea inscripţia cea vechĭe.

In faţa porţeĭ celeĭ marĭ a mănăstireĭ este un foişor de zid, învelit cu şindrilă, în oare-care mijloc un basen, în care părinţiĭ făceaŭ sfinţirea apeĭ în timpul cuvenit. La spatele mănăstireĭ este institutul de alienaţĭ cu un spital şi o bisericuţă frumoasă. De aci la distanţă oare-care este un alt foişor, unde se zice că aŭ stat părinţiĭ cu sf. Icoană, pe cînd aŭ adus-o din muntele unde era ascunsă în timpul năvălireĭ barbarilor.

De la mănăstire pănă la spital, în toată împrejurimea, sunt mahalale cu chilii unde locuesc călugăriĭ.

In parte despre S., a vetreĭ mănăstireĭ este o biserică maĭ mică numită Ovidenia, care e reînoită de către un călugăr; toate turnurile, cum şi biserica, chiar, sunt acoperite cu tablă albă. La E. este biserica sf. Ion Bogoslovul; aci este cimitirul; sub biserică este o subterană unde se păstrează oasele morţilor (v. C. Negruzzi: Catacombele mănăstireĭ Neamţul (scris. VI) şi legenda Calipseĭ (scris. VII), maĭ la vale este o curte mare în care a fost Seminariul.

Pănă la 1859 Mănăstirea-Neamţuluĭ, avînd averile în administraţiunea sa, poseda fabricĭ şi instituţiunĭ; aşa avea: o tipografie bogată cu 3 teascurĭ şi o maşină, unde se tipăreaŭ cărţile bisericeştĭ pentru toată Romînia; o bogată fabrică de postav şi de potcape; o fabrică de tăbăcit; una de căldărărie; avea fĭerărie, lemnărie, rotărie, croitărie, ciobotărie, mungerie; un seminar organizat pe 16 anĭ, cu cursul primar; o bibliotecă; un institut de invalizĭ şi altul de alienaţĭ; o farmacie.

La 1864, cînd s'aŭ secularizat averile mănăstirelor, toate aceste fabricĭ, meşteşugurĭ şi instituţiunĭ, prin o rea chibzuinţă şi neprevedere a oamenilor de la guvernul de pe atuncĭ, s'aŭ lăsat în părăsire parte, iar parte s'aŭ strămutat aiurea, aşa: maşinele de la fabrica de postav s'aŭ dus la fabrica d-luĭ M. Cogălniceanu (aztă-zĭ fabrica Alcaz din satul Blebea, lîngă Neamţul); maşina de tipografie, la comisia centrală din Focşani; seminarul s'a desfiinţat, lăsîndu-se o şcoală primară care a existat până la anul 1871.

Neamţuluĭ (Mănăstirea-), *izvoare minerale*, jud. Neamţu, la o oră depărtare de Tîrgul-Neamţul, lîngă mănăstirea Neamţul situate la 470 m. înălţimea deasupra niveluluĭ Măriĭ-Negre), în com. Vînători-Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, în pădurea dinspre S.-V. mănăstireĭ.

Geologie. Terenurile pe care se află aşezată mănăstirea Neamţul aparţin grupeĭ terţiare (sistemul miocen). In dreptul pîrîuluĭ Nemţişorul, aproape de mănăstire, s'a găsit un calcar bogat în Numuliţĭ. Rocele sunt formate de greziurĭ năsipoase şi schisturĭ marnoase, ce se desfac cu multă uşurinţă, precum şi din gips.

Izvorul principal (sulfuros) ese dintr'o stîncă de gips, în jurul căreia este săpat un basen pătrat; la fund şi la mijlocul basenuluĭ se află o escavaţiune neregulată făcută în stîncă. Alăturea de acest basen s'a săpat un altul destinat a servi la facerea bailor recĭ. Basenurile comunică printr'un canal. Cantitatea de apă debitată de izvor într'un timp oare-care nu a putut fi determinată cu preciziune, din cauza formeĭ neregulate a escavaţiuneĭ stînceĭ.

Proprietăţĭ fizice şi chimice. Apa este limpede şi incoloră, sărată, răspîndind un miros de hidrogen sulfurat.

Temperatura în timpul vereĭ e de 4° C., cînd a aerului atmosferic e de 20° C. Densitatea este de 1011197 la temperatura de 17° C. (în 1875).

Hîrtia de turnesol nu se schimbă. Apa, fiind turburată, degajă gaze.

Cea întîiŭ analiză a acestor ape s'a făcut de dr. Th. Steiner la 1856, constatîndu-se că conţin: carbonat de calce, 0,468; sulfat de calciŭ, 1,188; sulfat de magneziŭ, 0,085; sulfat de fier, 0,012; clorur de sodiŭ, 15,494; clorur de magneziŭ, 0374; carbonat de magneziŭ, 0,056; protoxid de fier, 0,010; cilice, 0,008; aluminiŭ şi clorură de potasiŭ, urme.

Suma materiilor analizate: 17,6895, hidrogen; 0,0227, acid

carbonic liber, 0,7737; temperatura 8°75 C.; densitate, 1,02005.

A doua analiză s'a făcut de către farmacistul I. Konya, la 1873, în laboratorul de la München, și a fost publicată de către dr. R. Flechsig în «Bericht über die neueren Leistungen auf dem Gebiete der Balneologie». A dat următoarele rezultate: carbonat de calciŭ, 0,630; sulfat de calciŭ, 1,600; sulfat de sodiŭ, 0,014; sulfat de magnezie, 0,110; clor de sodiŭ, 2,000; clorur de magnezie, 0,500; (suma materiilor analizate, 25,403); hidrogen, 0,550; acid carbonic liber, 1,040.

A treia analiză făcută de d. P. Poni la 1875, chiar la izvor; a dat următorul rezultat pentru 1000 cm. cub. apă minerală: hidrogen sulfurat, 0,01179; acid carbonic, 0,47790; clor, 8,88360; acid sulfuric anhidru, 0,79900; acid silic, 0,01540; sesquioxid de aluminiŭ, 0,00500; oxid de calciŭ, 0,48170; oxid de magnezie, 0,26240; clorur de sodiŭ, 14,60740; oxid de calciŭ solubil, 0,30840; oxid de calciŭ insolubil, 0,17330; (ponderea materiilor fixe, 16,2130; materiĭ fixe în stare de sulfațĭ, 19,54000).

Aceste substanțe pot fi distribuite în modul următor:

Carbonat de calciŭ, 0,30945; sulfat de calciŭ, 0,74900; sulfat de magnezie, 0,53760; clorur de sodiŭ, 14,60710; clorur de magnezie, 0,02610; carbonat de magnezie, 0,15162; acid silicic, 0,01540; tesquioxid de aluminiŭ, 0,00500 (suma materiilor analizate, 16,40127; materiĭ fixe determinate direct, 16,21300, materiĭ fixe calculate în sulfațĭ, 19,6908; materiĭ fixe determinate în sulfațĭ, 19,5400; hidrogen sulfurat, 7cc,6; acid carbonic liber, 133cc.).

In urma acestor rezultate această apă trebuie clasată între apele sulfuroase-sodice.

Luîndu-se însă în considerare compozițiunea chimică a apeĭ acesteia (sulfuroase), ea s'ar putea întrebuința cu mult succes în: boalele cronice ale pieleĭ, eczema, impetigo, etc., apoĭ contra limfatismuluĭ, sifilisuluĭ, precum și contra diferitelor afecțiunĭ la femeĭ, ca metrite cronice, leucoree, (v. Șaabner-Tuduri: «Ape Miner. din jud. Neamțul; idem P. Poni, 1877).

Acest izvor este foarte vechiŭ, și chiar prin documentele vechĭ relative la schitul Vovidenia (ce se află lîngă mănăstirea Neamțul) se vorbește despre «izvorul de la Puturosul», numire provenită de la mirosul pătrunzător de hidrogen sulfurat ce răspîndeste în aer.

Afară de apele sulfuroase descrise maĭsus, maĭ există acĭ încă două izvoare cu ape feruginoase, analizate pentru prima oară în laboratoriul școaleĭ de Podurĭ și Șosele din București, cînd s'a constatat că materiile solide aflate într'un litru de apă sunt în cantitate de 0.4 gr. și sunt maĭ cu seamă sulfat de calce și carbonat de fier. Aceste izvoare însă sunt considerate ca ape potabile maĭ mult (v. dr. Șaabner-Tuduri, op. cit.).

Neamțuluĭ (Movila-), *movilă*, în partea de E. a com. Dărmănești, pl. Filipești, jud. Prahova. Legenda spune că această movilă s'a făcut de Negru-Vodă, ca apărare în războaiele cu Tătariĭ.

Neamțuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, format din pîrîul Nemțișorul și Ozana. Curge de la unirea acestor două pîraie (despărțindu-se în două ramurĭ, dintre care una trece prin partea despre S. a tîrguluĭ Neamțul), printre Tîrgul-Neamțul și satul Humulești; străbate apoĭ satele Blebea, Grași și Bîșinari (ce vin pe partea dreaptă a sa) și se varsă pe dreapta rîuluĭ Moldova, între satul Timișești și loc. is. Buzați, în fața satuluĭ Cristești (jud. Suceava). Primește următoarele ape:

Nemțișorul, mărit din dreapta cu pîrîul Maghernița, iar din stînga cu pîrîiașele: Cărbunele, Chiriac, Iftime, Niță, Gîsca, Lunca, Slatina, Corogenilor, Hatineĭ.

Ozana, cu sub-afluențiĭ săĭ.

Cantemir, vorbind despre Pîrîul-Neamțuluĭ, zice: apa Neamțuluĭ este din fire așa de tare, în cît poate să stea împotriva năvălireĭ tutulor vrășmașilor.

Neamțuluĭ (Tîrgul-), *com. urb.*, reședința pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, situat pe pîrîul cu același nume, lîngă dealurile Neamțul și Oglinzi.

Este formată din trupurile (mahalalele, suburbiile): Neamțul, Berăria, Boiștea, Haralambie, Pîrîul-Ursuluĭ, Pometea, Prundul și Țuțueni, mărginîndu-se la V. cu satul Vînători-Neamțuluĭ, la E. cu satul Blebea și Grași, la N. cu satul Oglinzi și Muntele, la S. cu satele Humulești.

Populațiunea orașuluĭ este de 6690 suflete: 3074 bărbațĭ și 3616 femeĭ.

Are un spital mare, cu inscripția:

In slava sfinteĭ ceĭ de o ființă de viață făcătoare și nedespărțiteĭ Treimĭ și întru cinstea Sf. Marcluĭ Mucenic Dimitrie, s'aŭ zidit acest paraclis, împreună cu casele ospitaliceștĭ și cu toate cele-l'alte încăperĭ, din temelie, de către sf. Mănăstire Neamțul, cu toată a sa cheltuială în zilele prea blagoslovituluĭ marelui Domn și Impăratu, Neculaĭ Pavlovicĭ, singur stăpînitor a tuturor Rusiilor ș. c. și a bine credinciosuluĭ nostru Domnul Grigore Alexandru Ghica-Voe-

vod, prin rîvna și stăruința cuviosuluĭ Archimandrit și starițul sf. Mănăstirĭ Neamțul și Secul, Kir Neonit, la anul 1850.

Spitalul este întreținut de Epitropia Sf. Spiridon.

Maĭ sunt: două școlĭ primare de băețĭ și una de fete, frecuentate de 276 băețĭ și 136 fete; opt bisericĭ ortodoxe; maĭ multe sinagoge evreeștĭ; o farmacie; un biuroŭ telegrafo-poștal; o judecătorie de ocol; o percepție.

Pentru administrațiune se află: primăria, poliția, comisiile, precum și sub-prefectura plășeĭ.

Tîrgul-Neamțuluĭ are treĭ piețe publice, maĭ multe strade principale și secundare, bine îngrijite și prunduite.

Industria e reprezintată prin: 12 teascurĭ pentru fabricat oleiul din semințe; 1 tăbăcărie; 8 fierăriĭ; 1 lăcătuș, 1 alámar, 2 căldărarĭ, 1 olar, 4 caretașĭ, 4 stolerĭ, 15 cizmarĭ, 14 croitorĭ, 1 curelar, 2 fabrice de săpun, 1 pălărier, 1 tipograf.

Se fac brînzeturĭ și sumane. Maĭ fie care locuitor are stativa și sumănăria sa. Sunt peste 77 stabilimente comerciale patentate cu peste 190 lucrătorĭ; apoĭ 2 morĭ foarte marĭ, dintre carĭ a d-luĭ Teoharie (premiată pentru producțiunile sale cu med. de aur) este între cele maĭ vestite din întreaga țară pentru fabricarea făineĭ.

Comerciul acestuĭ oraș este foarte însemnat și se maĭ face cu: cereale, lemne, țesăturĭ de bumbac, șervete, colțunĭ împletițĭ, șaiac călugăresc și vite.

Neamțuluĭ (Tîrgul-), *izvoare minerale,* jud. Neamțul, situate aproape de Tîrgul-Neamțuluĭ și cunoscute sub denumirea de Slatina, cuprinzînd: un izvor, din Poiana-Dăscălița, numit și Apa Puturoasă, situat la o înălțime de 350 m. (v. Dăscălița, iz. min.); un izvor situat aproape de cel precedent, în localitatea numită tot Slatina, pe Pîrîul-Sărat, la o înălțime de 340 m. Apa acesteĭ din urme surse este sărată la gust și prin evaporare dă un depozit considerabil de sare; este limpede, și are o temperatură de 12° C.

Neamțuluĭ (Valea-), *vale,* izvorește de la V. de com. Negreni, pl. Vedea d.-j., jud. Olt, și se varsă în gîrla Negrișoara, tot în raionul com. Negreni.

Neamțuluĭ (Valea-), *izvor de apă minerală,* în com. Bădeni-Pămîntenĭ, plaiul Dîmbovița, județul Mușcel.

Neaunul, *pîrîŭ,* jud. Botoșani, izvorește din dealul Pietrăria, la N.-V. de satul Slobozia, com. Deleni, trece prin satul Slobozia și, unindu-se cu Pîrîul-Mare și Hurgheșul din Feredieni, udă valea Găinăria și Mitocul, com. Deleni și se varsă în iazul Leahul, la com. Feredieni.

Neaura, *vălcea,* izvorește din comuna Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vîlcea, curge cu direcția de la V. spre E., și se varsă în rîul Otăsăul, în cercul acesteĭ comune.

Neavățul, *munte,* în com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți, situat între hotarul dintre comunele Ilovățul și Balta.

Neavățul, *deal* și *punct de observațiune,* în pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Nebuna, *comună rurală,* județul Vlașca, pl. Neajlovul. Are un mic cătun numit Sterea. Se maĭ numește și Velea, căcĭ este lipită cu cătunul Velea, care ține de com. Bulbucata. Este situată la 48 kil. de Giurgiŭ, și la 9 kil. de Obedeni, reședința plășeĭ Glavaciocul-Neajlovul.

Moșia aparținea statuluĭ. In trecut, înainte de secularizare, era a Sf. Mitropoliĭ. Aduce un venit anual de 20000 leĭ. Suprafața totală a moșieĭ este de 1826 hect. S'a dat la 94 locuitorĭ o suprafată de 376 hect. Are o pădure în suprafață de 1000 hect., din care 50 în luncă și 950 în deal, ținînd de ocolul silvic Ghimpați.

Are o populație de 694 suflete, din carĭ 118 contribuabilĭ; o biserică, zidită în 1874, ținînd de parohia Babele, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală mixtă cu 6 clase, condusă de un învățător, și frecuentată de 24 băețĭ și 6 fete; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6968 leĭ, 81 banĭ și la cheltuelĭ, de 5101 leĭ, 27 banĭ.

Pe la Estul moșieĭ, curge Neajlovul ce vine despre satul Patruzecĭ-de-Crucĭ și merge de se varsă în Cîlniștea, la satul Strîmba, pe trupul Hulubești.

Prin sat trece drumul Bulbucata Clejani. Pe moșie trece vechiul drum al Zimniceĭ, ce intră pe la Podul-Doamneĭ, străbate pădurea și ese de pe teritoriul comuneĭ la Letca-Nouă.

Nebuna, *podgorie,* situată pe podișul dealuluĭ Hlincea, de pe teritoriul satuluĭ cu același nume, com. Galata, pl. Codrul, jud. Iași.

Nebunașul, *munte,* la V. de comuna Măneciul-Ungurenĭ, plasa Teleajenul, jud. Prahova, coprins între Valea-Popiĭ (N.) și Pîrîul-Brustureilor (S.).

Nebuni, *mahala,* în jud. Mehe-

dinţi, plasa Văilor, com. rur. Miculeşti.

Nebunul-Mare, *munte,* la N. de com. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, coprins între Valea-Carpenuluĭ (N.) şi Valea-Popiĭ (S.).

Nechifor, *pîrîŭ,* pe moşia Ivăncăuţi, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Nechifor, *pîrîŭ,* pe moşia Orofteana, com. Orofteana, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Nechitoaia, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti; împrăştiat. Are 213 suflete: 107 bărbaţĭ şi 106 femeĭ, locuind în 46 case şi 2 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Pieleşti, ce este la 1400 m.

Are o biserică de bîrne, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Nechitoaia, *moşie particulară,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti.

Nechitul. Vezĭ Borleşti, *sat,* judeţul Neamţu.

Nechitul, *schit,* situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, în jud. Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa; maĭ înainte a fost locuit de călugărĭ.

Nechitul, *ramură de dealurĭ muntoase,* în jud. Neamţu, com. Mastacănul, pl. Bistriţa; se prelungeşte spre E. de ramura Porfirul, între pîrîul Mastacănoasa, care desparte această ramură de ramura munteluĭ Alunişul, şi pîrîul Nechitul, care o desparte de ramura Stridinilor şi a Scaunelor; este acoperită cu pădurĭ, parte puse în exploatare.

Nechitul. Vezĭ Borleşti, *moşie,* jud. Neamţu.

Nechitul, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din fundacul fomat de ramura Goşmanul, Tazlăul şi Porfirul, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul; curge spre E. prin valea formată de ramura Măgura-Stridinilor, Scaunele (din dreapta) şi Porfirul, Nechitul (din stînga), trecînd prin localitatea Valea - Nechituluĭ, printre satele Borleşti, Puriceni, Ruseni, şi locul izolat Căţinul, mergînd vr'o 5 kil. paralel cu şoseaua judeţeană Tazlăul-Roznov (de la kil. 31—32, unde pîrîul întretae şoseaua în cursul săŭ şi până în dreptul kil. 27), iar la E. de satul Ruseni, se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa, după un parcurs de 11 kil. de la obîrşie.

Are ca afluenţĭ maĭ multe pîrîiaşe micĭ dintre carĭ maĭ însemnate, sunt: Pîrîul - Poduluĭ şi al-Podeţuluĭ care se varsă în el pe din dreapta.

Nechituluĭ (Valea-), *trup de sat,* în jud. Neamţul, pl. Bistriţa, com. Mastacănul, situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume.

Necoara, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, izvoreşte din muntele Ulmuşorul, brăzdează partea de E. a com. şi după un curs repede de 3 kil. din cascadă în cascadă, se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat.

Necşeşti, *com. rur.,* la extremitatea de S. a plăşeĭ Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, pe Valea-Cîineluĭ saŭ Cîineasca. La N. se învecineşte cu com. Gărdeşti; la S., cu com. Gărăgăul, din pl. Tîrguluĭ; la V., cu Butculeşti, Săceni şi Ciurari; la E., cu Deparaţi, Hîrleşti şi Netoţi.

Intinderea com., dimpreună cu moşia, care este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, este de 1910 hect. 133 locuitorĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rurală, cu locurĭ la cîmp şi în vatra satuluĭ.

Solul acesteĭ com. este clasat printre cele maĭ productive din pl. Teleormanuluĭ. Se cultivă, pe lîngă cerealele obicĭnuite, cînepa şi inul.

Are o populaţiune de 1066 suflete, din carĭ 240 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 28 copiĭ.

Vite: 584 vite marĭ cornute, 190 caĭ, 886 oĭ şi 301 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 2815, 48 banĭ, la veniturĭ şi de 2731 leĭ, 75 banĭ, la cheltuelĭ.

Este legată prin drumurĭ vecinale cu comunele Gărăgăul şi Gărdeşti. Cu cele-l'alte comune învecinate, comunicaţia se face pe drumurĭ naturale.

Satul Necşeşti este unul din cele maĭ vechĭ ale Ţăriĭ, dacă vom ţine seama de un document foarte important pe care îl găsim în «Columna-luĭ-Traian». In acest act, care poartă data de 22 Aprilie, 1486, este vorba despre o jăluire a maĭ multor sătenĭ din satul Necşeşti de pe Teleorman, într'o daraveră de împăcăciune pentru stăpînirea unor pămînturĭ.

In nomenclatura satelor din 1741 îl vedem omis; este posibil ca, în curgerea vremiĭ, să se fi despopulat, căcĭ cu ocaziunea evenimentelor de la 1821, maĭ mulţĭ locuitorĭ ce pribegeaŭ prin Ţară, găsind aci maĭ multă siguranţă pentru a se adăposti, s'aŭ stabilit cu tot avutul lor.

Cu ocaziunea explorărilor arheologice s'a găsit şi în preaj-

ma acesteĭ com. resturĭ de ceramică preromană.

Necşeteasca, *numire ce se maĭ da com. urb.* Urlaţi, pl. Cricovul, jud. Prahova. Această se constată dintr'un hrisov al luĭ Duca-Vodă, prin care se dă în posesiunea preoteseĭ Ana, a preotuluĭ Dimitrie Stanciŭ, moşia Necşeteasca, «să le fie lor — zice hrisovul — ocină şi copiilor lor în Urlaţi, ce se chiamă şi Necşeteasca».

Neculae (Sf.-), *suburbie* a oraşuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de V. a luĭ.

Necule, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Jitia, aşezat la poalele munteluĭ Necule, în N.-V. com., la 9 kil. de căt. de reşedinţă, Jitia-din-Deal. Are o întindere de 330 hect., cu o populaţiune de 125 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 188 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot, un dascăl şi un paracliser; o şcoală.

Necule, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, aşezat în partea de V. a eĭ; e cel maĭ înalt vîrf din tot jud., avînd o înălţime de 1293 metri; o parte dintr'însul poartă numele de Pĭetrele-Feteĭ; poziţia sa este cea maĭ frumoasă din tot judeţul.

Necule, *moşie* însemnată, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, cu întindere de 4000 hect., pe care se află pădurea Jitia-cu-Munţĭ.

Necule, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia, izvoreşte din muntele Necule, udă partea de V. a com., trece prin căt. Necule, primeşte pîrîul Pietrele-Feteĭ şi se varsă în pîrîul Cerbul, pe dreapta luĭ.

Nedeia, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Balta, la 70 kil. spre S. de Craiova şi la 12 kil. spre S.-E. de reşedinţa pl., Măceşul-d.-s., şi situată pe şesul Dunăreĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Măceşul-d.-j.; la S., cu Dunărea; la V., cu com. Cîrna; iar la E., cu com. Zăvalul şi cu com. Ghighera.

Comuna este maĭ mult şeasă, avînd cîte-va dealurĭ cu o înălţime de 15 m. Se găsesc cîte-va movile, între care maĭ însemnate sunt: Movila-Turculuĭ, Movila-luĭ-Trandafir, Movila-Mare, Movila-Ţigănceĭ, Măgura-cu-Dor, Grindul-cu-Mărăcinĭ, Măgura-Lupuluĭ, Măgura-Văeĭ şi Măgura-Rusteanca.

In comună se află balta Nedeia, cu o suprafaţă de 80 hect. şi cu o adîncime de 2 m., care, cînd Dunărea vine mare, se revarsă şi se uneşte chiar, cu acest fluviŭ. Se maĭ află şi Balta-Marmurele, Balta-Mare şi Balta-cu-Şovorul.

Maĭ înainte comuna se numea Marmura, de la balta Marmurele; apoĭ a primit numele de Nedeia, de la o cetate foarte vechĭe ce se afla aci. Se compune dintr'un singur cătun, numit Nedeia. Peste Dunăre, în dreptul acesteĭ com., se văd ruinele unuĭ pod.

Are o populaţie de 1646 suflete; două bisericĭ, una fondată la 1882 de locuitorĭ, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de un preot şi un cîntăreţ şi a doua, care nu maĭ funcţionează; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1869, şi e frecuentată de 68 băeţĭ şi 5 fete.

După legea rurală din 1864 sunt 222 locuitorĭ; însurăţeĭ din 1879, sunt 32.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. este de 7660 pog., din carĭ: 6100 pog. arabile, 340 pog. vatra satuluĭ, 800 pog. fîneaţă, 400 pog. izlaz şi 3600 lac şi teren sterp.

Moşia se numeşte Nedeia şi aparţinea mănăstireĭ Horezul. Actualmente este a statuluĭ, şi a fost arendată de la 1893—98 cu 46100 leĭ anual. Pădurea, de se numeşte Zătoanele; are o întindere de 200 hect. şi aparţine tot statuluĭ.

Viile locuitorilor se găsesc pe moşia Nedeia şi produc vin roşu.

Cariere de piatră sunt în Dealul-cel-Mare.

Maĭ sunt pe teritoriul com.: o moară de aburĭ; 3 stîne pe moşia Nedeia, care produc brînză obicĭnuită.

Este străbătută de calea comunală spre Ghighera şi de calea comunală ce duce la Măceşul-d.-j.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3047,24 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2710,63 leĭ.

Vite cornute sunt 560, oĭ 600, caĭ 26.

Nedeia, *sat,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, reşedinţa primărieĭ.

Nedeia (Nedeuţa), *munte,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat pe partea de V. a munţilor Răstavanul şi Prisloapele.

Are o suprafaţă de 230 hect. şi se prelungeşte de la S. spre N. Pe acest munte se află 2 stînĭ.

Nedeia, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, arendată de la 1893 — 98 cu 46100 leĭ anual. Inainte aparţinea mănăstireĭ Horezul.

Nedeia, *fostă cetate,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia, de la care şĭ-a luat comuna numele.

Nedeia, *baltă,* jud. Dolj, pl. Bal-

ta, com. Nedeia, cu o suprafață de 80 hect. și o adîncime de 2 m. In timpul primăvereĭ, cînd vine Dunărea mare, se revarsă. Conține pește. Comunică în partea de V. cu balta Cîrna, prin pîrîul Cravița și cu balta Zglavociul, prin Gîrla-Torneĭ.

Nedeicul, *tîrlă,* în jud. Brăila, pl. Balta, pe malul stîng al Vîlciuluĭ, la V. de pădurea Bustea, pendinte de com. Berteşti-d.-s. Are o populație de 48 suflete.

Nedeiĭ (Dealul-), *deal,* la E. de satul Bouşori, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; se intinde spre S., paralel cu dealul Onaca.

Nedeița, *deal,* la Estul comuneĭ Oteşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Nedeița. Vezĭ Oteşani, deal, jud. Vîlcea.

Nedeiul, *gîrlă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Nedeia și Măceşul-d.-j., ce alimentează balta Nedeia. Se varsă în Dunăre.

Nedelcul, *sat,* făcînd parte din com. Hurueşti, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 6 kil. 700 m. de reşedința comuneĭ.

Are o populație de 35 familiĭ, saŭ 134 suflete, carĭ locuesc în 30 case.

Maĭ înainte satul Nedelcul purta numele de Chițeşti, după cum se vede în actele de hotărnicie. Locuitoriĭ de aicĭ sunt parte venițĭ din satul Şendreşti, care s'a desființat.

Nedelea, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Filipeşti. Despre înființarea acesteĭ comune se povestesc următoarele: In anul 1792, cîteva familiĭ de Romînĭ din Transilvania aŭ trecut cu oile în Romînia și s'aŭ aşezat pe moşia Baba-Ana din județul Buzăŭ, proprietatea hatmanuluĭ Mihăiță Filipescu. Şi fiind-că acolo suferea de lipsă de apă pentru vite, în anul 1793, cu voia proprietaruluĭ, s'aŭ mutat pe moşia Filipeasca, tot a hatmanuluĭ Mihăiță Filipescu, pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, unde nu locuia de cît o singură cîrciumăreasă, numită Nedelea, în jurul căreia s'aŭ aşezat pentru tot-dea-una. Tot în acel an (1793), unul dintre eĭ, care ştia carte, anume Ioachim, prin stăruința și recomandația proprietaruluĭ, a fost hirotonit preot, punîndu-se și temelia bisericeĭ.

Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, la 17 kil. de capitala județuluĭ și la 2 kil. de reşedința plăşeĭ.

Are o populație de 995 suflete, din carĭ 170 contribuabilĭ, locuind în 194 case; o biserică, fondată la 1793 prin ajutorul și stăruința proprietaruluĭ moşieĭ, hatmanul M. Filipescu, și a preotuluĭ Ioachim, reparată în anul 1849 de d-l C. Filipescu, proprietarul moşieĭ și acum deservită de 2 preoțĭ; o şcoală, care funcționează de la 1870 și e frecuentată de 61 băețĭ și 4 fete; o moară, pe iazul Moruzzi saŭ Leaotul, despărțit din rîul Prahova.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu transportul lemnelor de la pădure, cu olăria, dulgheria și cizmăria. Produsul munceĭ agricole și olăria se desface la oraşul Ploeşti.

Locuitoriĭ, în număr de 117, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia Nedelea, din care li s'aŭ dat 533 hect.

Vite sunt: 74 caĭ, 334 boĭ, 59 vacĭ, 32 bivolĭ, 48 vițeĭ, 1203 oĭ, 38 capre, 362 porcĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 2000 hect., din carĭ: 1120 pogoane suprafața proprie a comuneĭ cu locurile delimitate după legea din 1864, între carĭ se coprinde și 54 pogoane pe seama proprietaruluĭ, 1066 pogoane sunt ale locuitorilor comuneĭ.

In termen mediŭ, țuica se fabrică aci anual 1100 decalitri.

Se cultivă gîndacĭ de mătase.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2936,72 leĭ, și la cheltuelĭ, de 2550,16 leĭ.

In comună sunt două şosele: una apucă spre E. și înlesneşte comunicația între com. Nedelea și Ploeşti și alta spre S., care înlesneşte comunicația între Nedelea și Ariceşti.

Toată partea de N. și E. a comuneĭ este cîmpie întinsă, pe care se află 21 movile.

In partea de V. a com. trece rîul Prahova și iazul Moruzzi.

Se mărgineşte cu comunele: Ariceşti (S.); Ploeşti și Băicoiul (E.); Filipeşti (V.); Floreşti (N.).

Nedelea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Nedelea, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Nedelea, saŭ **Nedeicul,** *tîrlă,* jud. Brăila, situată la E. de com. Berteşti-d.-s., lîngă hotarul despre jud. Ialomița, pe țărmul stîng al canaluluĭ Vîlciul. Vatra satuluĭ este de 4 hect. cu 8 case și 48 locuitorĭ, carĭ aŭ 19 caĭ, 114 vite marĭ cornute, 350 oĭ și 45 rîmătorĭ.

Nedi, *pîrîŭ,* izvoreşte dela N. de pădurea Păduroaica, trece pe la N. de căt. Poenari-Niculescu, pl. Znagovul, și alimentează balta Znagovul. Locul din jurul săŭ este mlăştinos.

Nedieni, *deal,* în partea de E. a com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, care unindu-se cu dealul Corhan (Frasinul), formează Valea-Frasinuluĭ şi valea Nedieni, unde se află şi iazul cu acelaşĭ nume.

Nedocul, *mahala,* în pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi, com. rur. Broşteni.

Nefliul, *sat,* jud. Ilfov, pl. Sabarul, făcînd parte din com. rur. Vîrtejul-Nefliul, situat pe deal, la E. de Vîrtejul, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul.

Se întinde pe o suprafaţă de 698 hect., cu o populaţie de 335 locuitorĭ.

D-l I. Ogrezeanu are 500 hect. şi locuitoriĭ, 198 hect. Proprietarul cultivă 350 hect. (40 sterpe, 66 izlaz, 44 pădure şi vie). Locuitoriĭ cultivă 170 hect. (restul e loc sterp, izlaz şi vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă şi 2 podurĭ peste rîul Sabarul.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 190 şi al celor micĭ, de 40.

Negaia şi Richita, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Prejoiul, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Negana, *pîrîŭ,* în com. rur. Baloteşti, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Negelul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Liuzi-Călugăra. Şĭ-a luat numele de la pîrîul Negelul, pe care este aşezat. Are o populaţie de 14 familiĭ, saŭ 48 suflete. E situat la 2 kil. de reşedinţa cu şcoala.

Negelul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., care, de la satul Negelul se îndreptează spre N. şi apoĭ spre V. despărţind com. Osebiţi-Mărgineni de com. Călugăra-Mare, dupa care înconjură oraşul Bacăŭ, descrie o curbă pe la N. săŭ şi se varsă în Bistriţa, pe malul săŭ drept, maĭ sus de confluenţa pîrîuluĭ Bîrnatul cu Bistriţa. Pe el sunt 4 podurĭ.

Negeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bascovele, jud. şi pl. Argeş. Are 15 familiĭ, saŭ 50 suflete.

Negeşti, *numire ce se dă uneĭ părţĭ din com.* Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muşcel.

Negeşti-Băhneni, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 600 hect., ţinînd de com. Vlădeşti, pl. Rîurile, jud. Muşcel.

Negoaia, *sat,* făcînd parte din com. Motoşeni, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ Mohorîţi, la 4½ kil. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 19 familiĭ, saŭ 78 suflete, carĭ locuesc în 17 case.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ sunt clăcaşĭ.

Este străbătut de şoseaua ce duce la Stănişeşti, în partea de E. Copiiĭ din sat merg la şcoala din Motoşeni.

Negoeşti, *plasă,* jud. Ilfov. Ocupă partea centrală a judeţuluĭ. Se mărgineşte la E. cu jud. Ialomiţa; la S., cu pl. Olteniţa, de care se desparte până la com. Curcani prin rîul Argeşul; la V., cu pl. Sabarul şi parte din pl. Dîmboviţa; la N., cu pl. Mostiştea şi parte din pl. Dîmboviţa.

Este udată spre V. de rîul Dîmboviţa, care se varsă în rîul Argeşul, în această pl., la com. Budeşti.

In partea de E. e udată de Valea-Mostişteĭ, care formează mulţime de văĭ şi bălţĭ marĭ şi micĭ, iar la S., de rîul Argeşul, care o limită în parte de plasa Olteniţa.

Intinderea totală a plăşeĭ e de 70113 hect., din carĭ statul şi proprietariĭ aŭ 55223 hect. şi locuitoriĭ, 14890 hect.

Statul şi proprietariĭ cultivă 42502 hect. (3958 hect. sterpe, 4238 hect. fineţe, 17 hect. vie şi 4508 hect. pădure).

Locuitoriĭ cultivă 13627 hect. (1145 hect. izlaz, 118 hect. cultura vieĭ).

Populaţia plăşeĭ este de 23265 suflete: 5964 bărbaţĭ şi 5864 femeĭ, locuind în 4867 case şi 267 bordee; 5283 locuitorĭ se ocupă cu plugăria; 146 sunt cîrciumari, 113, industriaşĭ; 503 aŭ diferite profesiunĭ; contribuabilĭ sunt 4310; 2800 sunt împroprietăriţĭ şi 3245, neîmproprietăriţĭ.

Are: 28 bisericĭ, deservite de 39 preoţĭ; 21 şcoale, 1 de băeţĭ, 1 de fete şi 19 mixte, frecuentate de 572 copiĭ (476 băeţĭ şi 96 fete); 7 morĭ cu apă; 1 moară cu aburĭ; 11 podurĭ stătătoare şi 27 maşinĭ de treerat cu aburĭ.

Vite sunt: 8857 caĭ şi iepe, 180 armăsarĭ, 5286 boĭ, 4651 vacĭ, 2153 viţeĭ, 349 taurĭ, 308 bivolĭ, 853 bivoliţe, 6182 capre şi 41493 oĭ.

Comerciul se face de 20 hangiĭ şi 136 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 2839 plugurĭ: 1227 cu boĭ, 1612 cu caĭ; 3669 care şi căruţe: 1551 cu boĭ, 2118 cu caĭ.

In cuprinsul plăşeĭ sunt 24 heleştaie.

Această plasă şi-a luat numele de la com. şi mănăstirea Negoeşti.

Producţiunea eĭ este identică cu a celor-l'alte plăşĭ ale jud., cu deosebire că parte principală din teritoriul săŭ, ca şi al plăşeĭ Znagovul, este păduros şi băltos. Are pădurĭ seculare.

Bălţĭ sunt: Luica, Mostiştea şi Obileşti, conţinînd peşte, racĭ şi scoicĭ. Papura şi trestia creşte în abundenţă.

Reşedinţa plăşeĭ este în Budeşti. Are 53 cătune carĭ formează 16 com. rur. şi anume: Aprozi-Negoeşti, Budeşti, Călăreţi-Şeinoia, Frumuşani-Cuşturení, Gurbăneşti-Coţofanca, Herăşti-Buciumeni, Luica, Lămoteşti-Gălbinaşi, Nana, Obileşti-Vechĭ, Obileşti-Noĭ, Pîrlita-Săruleşti, Preasna-Nouă, Sohatul, Valea-Draguluĭ şi Vasilaţi-Popeşti.

Căile de comunicaţie sunt:

Calea judeţeană Bucureşti-Olteniţa, care apucă spre S.-E., trece prin com. Budeşti, Negoeşti şi o duce la Olteniţa.

Calea ferată Bucureşti-Călăraşi, care apucă spre E. şi trece puţin prin partea de N. a plăşeĭ.

Maĭ multe căĭ vecinale com. şi maĭ multe drumurĭ naturale.

La Budeşti este reşedinţa comp. I-iŭ de dorobanţĭ, unde este o mare cazarmă şi un oficiŭ telegrafic, care face şi serviciul poşteĭ rurale.

Negoeşti, *com. rur.*, pl. Amaradia, jud. Dolj, la 24 kil. S.-V. de Craiova şi la 5 kil. de Melineşti, situată pe malul drept al rîuluĭ Amaradia.

Se învecineşte la N. cu com. Godeni; la S., cu com. Adîncata; la E., cu com. Balota şi la V., cu com. Brădeşti.

Limita linieĭ de N. începe de la E., din punctul numit Stanul, din Dealul-Muereĭ, vine în Bărdoiul, trece Amaradia, Focşorul, dă în Vîlceaua-luĭ-Vĭespe, trece curmeziş valea Bîncaci şi merge la obîrşia Lupoĭ, pe hotar cu comuna Brădeşti.

Limita linieĭ de S. începe de la E., din Dealul-Muereĭ, merge în Valea-Balauruluĭ, apoĭ în apa Amaradia, trece în valea Bîncaci, sue în piscul din Obîrşia-Sîrbuluĭ, trece în curmeziş Brebeni şi ese în piscul Bădeşti, la V.

Limita linieĭ de E. e formată de Dealul-Muereĭ; iar limita linieĭ de V., de Culmea-Brădeştilor.

Inainte de anul 1831, com. Negoeşti era compusă din două sate: unul numit Negoeşti, pe locul unde se află azĭ comuna şi altul la 2 kil., care se numea Vocna. La anul 1831, prin intervenirea proprietaruluĭ Paciurea Trandafil, s'a unit cătunul Vocna cu Negoeşti, formînd un singur sat în comuna Negoeşti.

In timpurile cele maĭ vechĭ, com. a aparţinut familieĭ Brăiloiŭ, care a fost trecută ca zestre unuĭ principe, graf austriac, prin căsătoria sa cu o fiică a luĭ Neagoe Basarab; apoĭ a devenit moştenire luĭ Brăiloiŭ Cornițoiŭ şi în fine, vîndută luĭ Paciurea, pe timpul Domnieĭ luĭ Alexandru Şuţu.

La anul 1853, Paciurea a adunat pe toţĭ locuitoriĭ de pe moşie în satul Negoeşti, formînd comuna Negoeşti de azĭ.

In anul 1872, comuna Negoeşti era compusă din cincĭ cătune şi anume: Cotul-Moareĭ, Delureni, Drumul-Mare, Negoeşti şi Rogojina. Azĭ un singur cătun numit Negoeşti, formează comuna.

Comuna este mărginită la E. şi la V. de două şirurĭ de dealurĭ: Dealul-Muereĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, deal, din care, vîlceaua Vocna, se desparte prin Dealul-Tesluiuluĭ. Dealul-Brădeştilor saŭ Culmea-Jiuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Amaradia, avînd o înălţime de 100 m. şi din care deal prin Vălceaua-Bîncaciuluĭ, se desparte, dealul Bîncaciul de asupra căruia pe lîngă pădurĭ întinse, se află şi o poiană numită Bîncaciul.

Rîul Amaradia udă partea de E. a comuneĭ Negoeşti, cu direcţiunea N.-S. Peste Amaradia, în dreptul satului se află un pod.

Chiar în vatra comuneĭ se află o baltă, în întindere de 3860 m. p.

In Negoeşti se găsesc cîteva fîntînĭ: Fîntîna-Giurgiuveanca; la S. Fîntîna-Zidaruluĭ, în valea Bîncaciul; Fîntîna-Vocna, care îşĭ are izvorul la V. Dealuluĭ-Muereĭ şi Fîntîna-din-Faţă, pe Dealul-Muereĭ.

Are o populaţie de 1263 suflete; două bisericĭ, una fondată între aniĭ 1774—1782 de banul Cornea Brăiloiŭ, a doua, la anul 1824, pe locul unde se află cătunul Vocna, de către pitarul Enea şi ambele deservite de un preot şi un cîntăreţ; 2 şcoale, una de băeţĭ, frecuentată de 54 elevĭ, a doua de fete, frecuentată de 50 eleve.

După legea rurală din 1864, sunt 244 locuitorĭ împroprietăriţĭ.

Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 5600 pog., din carĭ: 2000 pog. arabile, 50 izlaz, 25 loc sterp şi 3300 pădure.

Moşia Negoeşti aparţinea înainte luĭ Cornițoiŭ Brăiloiŭ, iar astăzĭ aparţine d-luĭ Leonida Paciurea. Are o suprafaţă de 3663 pog., cu un venit de 24000 leĭ.

In această moşie, locuitoriĭ

clăcaşĭ aŭ o suprafaţă de 1763 pog. arabile.

Pădurĭ se găsesc în comună: una pe Dealul-Muereĭ, cu o suprafaţă de 1700 pog. şi alta numită Brădeşti, pe dealul cu acelaşĭ nume, se întinde pe o suprafaţă de 1600 pog. Aparţin clăcaşilor şi fraţilor Paciurea.

Lemnul ce predomină este gîrniţa.

Viĭ sunt pe o suprafaţă de 45 pog. şi aparţin locuitorilor clăcaşĭ.

Livezile de prunĭ aŭ o întindere de 25 pog.

In comună se află un cizmar şi un tîmplar.

Se găsesc în comună 2 cîrciumĭ.

In ziua de Duminica-Mare se ţine aci bîlciŭ anual.

Pe calea judeţeană Amaradia-Craiova, locuitoriĭ se duc la oraşul Craiova unde desfac productele.

Calea comunală Vocna, ce merge spre Balta, străbate comuna pe o întindere de 3 kil.

Maĭ sunt: două şosele vecinale pe o întindere de 1½ kil. şi treĭ potecĭ: una ce duce pe valea Amaradia la Adîncata; una ce duce la Godeni şi alta ce duce la Ploştina, din com. Godeni.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3025,34 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2972,16 leĭ.

Vite cornute 576, caĭ 44, oĭ 857, porcĭ 213, capre 53.

Negoeşti, *com. rur.*, pl. Amaradia, jud. Gorj, la S. comuneĭ Bengeşti, aşezată pe Valea-Cîlniculuĭ, pe dealul Negoeşti şi pe Valea-Curveĭ.

Se compune din 3 cătune: Negoeşti, Călugăreasca şi Ţoţoi.

Are o suprafaţă de 700 hect., din care 500 proprietăreştĭ, formate din 260 hect. viĭ, 247 hect. arăturĭ, 193 hect. livezĭ şi păşune.

Are o populaţie de 223 familiĭ, saŭ 992 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; 1 şcoală, frecuentată de 41 elevĭ; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 70 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 396 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 275 oĭ, 72 capre, 228 porcĭ, 2 bivolĭ; 10 stupĭ.

Comerciul se face de 4 persoane.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 965 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 952 leĭ.

Rîul Cîlnicul străbate comuna, în care se maĭ găseşte şi 23 fîntînĭ.

Comunicaţia se face prin şosele vecinale, care pun comuna în comunicaţie spre S.-V. cu Albeni, spre N.-V. cu Prigoria şi spre S.-E. cu Poiana-Seciurile.

Pe teritoriul Negoeştilor, pe văile de lîngă dealul Corneţul, sunt cărbunĭ de pămînt.

Se zice că odinioară ar fi locuit aci Tătarĭ, sădind şi o vie, numită Viea-Tătărască.

Negoeşti, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, la 55 kil. de oraşul Turnul-Severin. Se compune din satele: Padeşul, Apa-Neagră şi Cămueşti, avînd maĭ multe mahalale. E situată pe Valea-Motruluĭ.

Are o populaţie de 2000 suflete, din carĭ 307 contribuabilĭ, locuind în 625 case; 5 bisericĭ: 2 sunt în satul Padeşul, 2 în satul Negoeşti şi 1 în cătunul Cămueşti, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una în satul Padeşul şi a doua în com. rur. Negoeşti, conduse de 2 învăţătorĭ şi frecuentate: cea din Padeşul de 40 elevĭ, iar cea din Negoeşti de 52 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu comerciul şindrileĭ, pe care o cumpără de la comunele Cloşani, Orzeşti şi Măreseşti şi o transportă cu care şi căruţe spre vînzare la Severin şi Strehaia.

Eĭ posedă: 77 plugurĭ, 123 care cu boĭ, 20 căruţe cu caĭ; 200 de stupĭ.

Prin comună trec 2 şosele: Baia-de-Aramă-Negoeşti-Severin şi Baia-de-Aramă-Padeşul-Tismana-Tîrgul-Jiŭ. Pe lîngă acestea maĭ sunt încă 2 şosele: una care se desparte din şoseaua Baia-de-Aramă-Tîrgul-Jiŭ şi merge prin satul Padeşul la Văeni, Ordeşti şi Cloşani; iar a doua, despărţindu-se din şoseaua Baia-de-Aramă-Severin, la locul numit Gura-Cheeĭ, trece prin satele Cămueşti şi Glogova, mergînd spre Strehaia.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1408 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1081 leĭ.

Vite: 1806 vite marĭ cornute, 102 caĭ, 1500 oĭ, 1100 rîmătorĭ şi 200 capre.

Loc istoric în această comună este Padeşul (v. a. n.).

Este udată în lungul săŭ de rîul Motrul.

Se mărgineşte: la E. cu jud. Gorj; la S., cu comunele Glogova şi Comăneşti; la V., cu com. urb. Baia-de-Aramă; iar la N., cu com. Orzeşti şi Sohodolul, din judeţul Gorj.

Mahalale sunt: Bratiloveni, Bălăneşti, Poră şti, Păiuşeşti, Hildani, a-Bobieştilor, a-Spinenilor şi a-Ularilor.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Mare, Măgura, Coasta-Motruluĭ, Dealul-Spinenilor, acoperit cu viĭ şi pomĭ roditorĭ, Dealul-Licărcţilor, Dealul-Bo-

bieştilor, Cuca, Pleşa, Şuşara, Brusturi, Ziua şi Leordişul.

Dintre cîmpiĭ sunt: Cîmpul-Padeşuluĭ, Plăbaia şi Şuşara.

Văĭ: Valea-Motruluĭ, Valea-Mare şi Valea-Morăgilor.

Pîraie: Aninoasa şi Ogaşul-Samanilor şi cel de la Cracul-luĭ-Burchi.

In comună se găseşte piatră bună pentru fabricarea varuluĭ şi facerea pietrelor de moară.

Negoeşti, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Tîrgşorul, situată pe marginea apeĭ Leaotul şi a rîuluĭ Prahova, la 10 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Negoeşti saŭ Braniştea, Zahaneaua, Piatra şi Ştejarul saŭ Găvana, avînd o populaţie de 940 locuitorĭ, în carĭ intră şi 7 familiĭ de Ţiganĭ, locuind în 225 case.

Sunt 171 contribuabilĭ.

Are treĭ bisericĭ: una la Negoeşti (Branişte), fondată la 1834, a doua la Ştejarul, fondată în 1888, şi a treia la Zahanaua, fondată în anul 1811, deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, înfiinţată la 1890, al căreĭ local s'a construit din fondurile proprietaruluĭ, N. N. Turnescu şi care e frecuentată de 43 băeţĭ şi 22 fete.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi cultura zarzavaturilor, şi s'aŭ împropietărit, în număr de 130, la 1864, cînd li s'aŭ dat 515 hect. Eĭ posedă: 50 caĭ şi ĭepe, 443 boĭ, 220 vacĭ, 191 oĭ şi 338 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 2500 hect., din carĭ 1500 hect. pămînt arabil; 300 hect. fîneţe; 75 hect. izlaz; 25 hect. loc sterp; 600 hect. pădure.

Se cultivă gîndaciĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 150.

Comerciul se exercită de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6220,59 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4331,30 leĭ.

Stă în legătură prin şosele pĭetrite cu comunele: Ploeşti, Popeşti, Tîrgşorul-Vechiŭ şi Tîrguşorul-Noŭ, Strejnicul, Şirna, etc.

Pămîntul comuneĭ e şes, avînd numaĭ o movilă, numită Gorganul, lîngă rîul Prahova, făcută, se zice, de Tătarĭ.

Afară de rîul Prahova, comuna maĭ e udată de gîrlele: Viişoara, Budurosul şi Leaotul (Iazul Moruzzi).

Se mărgineşte cu comunele: Ploeşti, Strejnicul, Tîrgşorul-Vechiŭ, Popeşti, Brazi şi Tătărani.

Negoeşti, *sat*, cu 90 loc., jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Poiana-Laculuĭ.

Negoeşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Căiuţul, situat pe dreapta Trotuşuluĭ, maĭ sus de satul Gîrbovanul şi în stînga căeĭ ferate şi şoseleĭ Adjud-Ocna, la 4 kil. şi 200 m. de satul Căiuţul.

Are o populaţie de 245 suflete; o biserică, clădită de locuitorĭ, cu ajutorul preotuluĭ Andreĭ, la 1805, deservită de 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ; 2 morĭ şi o piuă de bătut sucmane.

Vite sunt: 3 caĭ, 129 vite marĭ cornute şi 34 porcĭ.

Negoeşti, *sat*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoeşti, reşedinţa primărieĭ. Vezĭ com. Negoeşti.

Negoeşti, *cătun*, al com. Negoeşti, jud. Gorj, pl. Amaradia, situat pe Dealul-Negoeştilor şi la E. comuneĭ.

Are o populaţie de 77 familiĭ, saŭ 316 suflete, din carĭ 82 contribuabilĭ; o şcoală, frecuentată de 41 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ sunt împămînteniţĭ după legea rurală din 1864. Eĭ posedă: 12 plugurĭ, 27 care cu boĭ, 133 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 72 oĭ şi 85 rîmătorĭ.

Ape şi drumurĭ (a se vedea com. Negoeşti).

In cătun se găsesc 11 fîntînĭ.

Negoeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Aprozi-Negoeşti, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, situat la S.-E. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul. Prin mijlocul satuluĭ trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Olteniţa. Spre E., curge valea Aprozi. Această vale taie şoseaua unde este 1 pod.

Se întinde pe o suprafaţă de 2500 hect.

Proprietatea aparţine statuluĭ, care cultivă prin arendaşiĭ săĭ 1860 hect. (200 hect. sterpe, 40 hect. izlaz, 400 hect. pădure).

Are o populaţie de 350 suflete; 1 moară cu aburĭ; 1 maşină de treerat cu aburĭ; 1 heleşteŭ; 1 pod stătător; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, care s'a zidit de Mateiŭ-Basarab şi soţia sa Elena Doamna, la 1643. Biserica e aşezată pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul, lîngă şoseaua judeţeană Bucureşti-Olteniţa; a fost mănăstire de călugăriţe; în 1884 s'a trecut de la stat la com. şi astă-zĭ se întreţine cu spesele eĭ, administrîndu-se de un preot îngrijitor.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 319 şi al celor micĭ de 2292.

In timpul rezbeluluĭ din 1877,

divizia IV-a, comandată de d-l general G. Manu, a ocupat acest sat.

Negoeşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Talpa. Are o populaţiune de 150 suflete; o biserică, deservită de 1 dascăl; 1 moară de apă.

Numărul vitelor e de 106 capete.

Negoeşti, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Dragomireşti.

Negoeşti, saŭ **Braniştea,** *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova. Aci e reşedinţa com. Este situat pe loc şes, pe marginea apeĭ Leaotul. Are o populaţie de 524 suflete; o biserică, fondată la 1834 de d-na Safta Brîncoveanu şi reparată în 1889, cu ajutorul locuitorilor.

Negoeşti, *fost sat,* la gura pîrîuluĭ Bădiliţa, com. Lespezi, jud. Suceava.

Negoeşti, *deal,* jud. Gorj, pl. Amaradia, com Negoeşti, întinzîndu-se de la hotarul Poiana-Seciurile, până la cătunul Călugăreasa şi separînd apa Giovia de Cîlnicul. Pe dînsul sunt sădite multe viĭ.

Negoeşti, *moşie* nelocuită, în jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa. Are peste 65000 ariĭ pădure.

Negoeşti, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoeşti, aparţinînd d-luĭ Leonida Paciurea şi locuitorilor clăcaşĭ. Inainte aparţinea în întregime răposatuluĭ Cornitoiŭ Brăiloiŭ.

Negoeşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 325 hect., pendinte de com. Aprozi-Negoeşti, plasa Negoeşti, jud. Ilfov.

Negoeşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 550 hect., pendinte de com. Negoeşti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova, formată din trupurile: Piatra (250 hect.) şi Găvanul (300 hect.).

Negoeşti, *vale,* izvoreşte din Dealul-Dobricenilor şi se varsă pe ţărmul stîng al rîuluĭ Otăsăul, în raionul com. Bărbăteşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Negoeşti-Poşta, *sat,* făcînd parte din com. rur. Budeşti, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, situat spre E. de Budeşti, pe malul stîng al rîuluĭ Argeşul şi pe calea judeţeană Bucureşti-Olteniţa. E format din 2 trupurĭ: Negoeşti şi Poşta.

Satul Poşta e legat cu Radovanul, spre S., printr'o şosea vecinală care trece prin nişte locurĭ smîrcoase.

Se întinde pe o suprafaţă de 775 hect., cu o populaţie de 91 locuitorĭ.

D-l Gr. Filipescu, are 750 hect. şi locuitoriĭ, 25 hect.

Se cultivă tot terenul afară de 55 hect., rezervate pentru izlaz şi 85 hect., carĭ rămîn sterpe.

Numărul vitelor marĭ e de 114 şi al celor micĭ, de 166.

Negoeşti şi **Cenuşari (Moşneni-),** *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia moşnenilor Negoeşti şi Cenuşari, pendinte de com. Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Negoia, *baltă,* în partea de E. a comuneĭ Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în suprafaţă de 3 hect.

Negoiasa, *vale,* jud. Vîlcea, com. Cîineni, plaiul Cozia.

Negoioasa, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, pe teritoriul com. Caşinul.

Negoiţa, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărăţiĭ, cătunul Nenciuleşti; începe din Brînzeasca şi dă în pîrîul Sărata; pe malul eĭ se văd ruine, carĭ, după tradiţie ar fi ale unuĭ fost schit; poartă numele de: La-Nuciĭ-luĭ-Negoiţă.

Negoiul, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Băileşti, la 71 kil. S.-V. de Craiova şi la 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ Băileşti.

Situată pe o mică coastă, numită Măgura-Cîrsteĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Băileşti, la S. cu Dunărea, la E. cu com. Cătanele şi la V. cu com. Rastul.

Limita linieĭ de N. începe de la crîngul Brobinţariul, merge cu direcţiunea N.-E. spre S.-V. până la măgura Coteiaşul.

Limita linieĭ de S. începe de la pichetul Galaoana, merge de alungul Dunăreĭ până la pichetul Cătanele, unde se întîlneşte cu linia limiteĭ de E.

Limita linieĭ de E. începe de la măgura Coteiaşul, merge cu direcţiunea N.-S. până la pichetul numit Cătanele.

Limita linieĭ de V. începe de la crîngul Brobinţarul, merge de la N. la S., până la pichetul de frontieră Galaoana.

Terenul comuneĭ este şes, prezintînd numaĭ cîte-va măgurĭ, între carĭ: măgura Zăvelca, măgura Coteiaşul şi Măgura-Cîrsteĭ.

Este udată de gîrla Urîţi, ce se scurge din bălţile de pe moşia Rastul şi se varsă în Dunăre, prin gîrla numită Zi-

toca, de pe comuna Cătanele, la pichetul Cătanele. In gîrla Urîţi se scurge pe stînga gîrla Pădureanul, la punctul numit Intinsura (cotul gîrleĭ).

Bălţile sunt: balta Renea, care prin gîrla Urîţi, se scurge în Dunăre; Cotlova, care prin gîrla Porumbul se scurge în balta Renea; Lunga, Săcata, care străbat teritoriul comuneĭ, şi se întind de la com. Rastul la comuna Cătanele.

Comuna Negoiul datează de mult cînd purta numele de Urîţi, şi era situată pe grind.

Pe la anul 1790, din cauza inundărilor dese la care era expusă com. Urîţi, s'aŭ mutat locuitoriĭ cu casele lor la tîrla (conacul) luĭ Neagoe, unde se află azĭ comuna şi de la el (Neagoe) comuna s'a numit Negoiul.

Cătunul de reşedinţă este Negoiul.

Are o populaţie de 1397 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1816 de Hagi Enuşĭ, fost proprietar al moşieĭ Negoiul, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, ce funcţionează de la 1882, frecuentată de 68 băeţĭ şi 7 fete.

După legea rurală din 1864, sunt 152 locuitorĭ împămîntenіţĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 10721 pogoane, din carĭ: 7415 pogoane arabile, 1200 fineaţă, 300 izlaz, 1806 pogoane loc sterp, bălţĭ şi vatra satuluĭ.

Moşia de pe teritoriul comuneĭ se numeşte Negoiul: din această moşie, 6415 pogoane, cu un venit de 59000 leĭ aparţin d-luĭ V. M. Teodorovicĭ, iar 1000 pogoane aparţin locuitorilor împroprietărіţĭ după legea din 1864; şi produce un venit de 25000 leĭ. In trecut întreaga moşie aparţinea Principeluĭ Miloş Obrenovicĭ al Serbieĭ.

Pe marginea Dunăreĭ se află ostrovul Galaoana, în întindere de 440 hect., acoperit cu pădurĭ, aparţinînd statuluĭ, care o dă în exploatare din zece în zece anĭ.

O moară de aburĭ se găseşte pe moşia Negoiul, aparţinînd d-luĭ V. M. Teodorovicĭ.

Meseriaşĭ sunt: 4 fierarĭ, 2 lemnarĭ, 1 cojocar şi 1 cizmar.

Stîne se găsesc pe moşia Negoiul, producînd brînză bună.

Prin comună sunt urme de zidurĭ vechĭ.

Calea comunală ce duce la Calafat şi trece prin com. are în toată întinderea eĭ o lungime de 67 kil.; o altă cale comunală vecinală duce la Băileşti, avînd o lungime de 24 kil.

Sunt 6 cîrciumĭ şi o băcănie.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3733,90 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3222,14 leĭ.

Vite cornute 196, oĭ şi capre 98, porcĭ 41, caĭ 12.

Negoiul, *sat,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Negoiul, reşedinţa primărieĭ. Vezĭ com. Negoiul.

Negoiul, *baltă,* situată la S. comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Băileşti, jud. Dolj, în apropiere de Dunăre.

Negoiul, *vîrf de munte,* în apropiere de frontieră, în plaiul Loviştea, jud. Argeş. Dintr'însul purcede Culmea-Comarniculuĭ, care desparte valea Argeşuluĭ de valea Topologuluĭ.

Are o înălţime de 2547 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ. Din el izvoreşte rîul Argeşul.

Negoiul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Balabancea (şi al cătunuluĭ săŭ Ţiganca-Taiţa); are o direcţiune generală de la N. la S., brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; se întinde printre pîraiele: Valea-Lupuluĭ şi Valea-Lungă, afluente ale pîrîuluĭ Taiţa-Ţiganca; la N. are o prelungire, Dealul-Ştubeilor; la S., se uneşte, în vîrful Almalia (370 m.), cu dealul Ţiganca; e unul din cele maĭ înalte dealurĭ din plasă şi judeţ, avînd 405 m. înălţime; e tăiat de drumurile comunale Greci-Taiţa şi Jijila-Balabancea; acoperit în cea maĭ mare parte cu pădurĭ seculare şi nepătrunse.

Negoiul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Negoiul, în întindere de 6415 pog. Aparţine parte d-luĭ V. M. Teodorovicĭ, aducînd un venit anual de 59000 leĭ şi parte locuitorilor împroprietărіţĭ după legea rurală din 1864, cărora le aduce un venit anual de 25000 leĭ. In trecut aparţinea Principeluĭ Miloş Obrenovicĭ al Serbieĭ. Pe partea d-luĭ V. M. Teodorovicĭ se găseşte o moară de aburĭ.

Negomirul, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Văilor. Se mărgineşte: la E., cu comuna Raci; la S., cu com. Dragoteşti şi Corbăile; la V., cu com. Temişani şi la N. cu comuna Fărcăşeşti şi Valea-cu-Apă din jud. Gorj. Este situată pe vale, la 68 kil. de oraşul Turnul-Severin. Satul formează comună cu următoarele mahalale: Voineşti, Buzeşti, Sîrbi, Grivei-din-Dos, Grivei-din-Faţă, Velicani, Neguleşti, Belgi, Topoliţa, Ursoaia, Oiţeşti, Popeşti, Mişcodani şi Ursoiţa, avînd peste tot 1300 locuitorĭ, din carĭ 207 contribuabilĭ, locuind în 266 case.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ, 69 care cu boĭ, 7 căruţe cu caĭ; 150 stupĭ. Femeile din această comună se ocupă pe

lîngă cultura cînepeĭ şi a inuluĭ, şi cu creşterea gîndacilor de mătase.

Prin comună trece şoseaua ce duce la com. Raci din judeţul Gorj; maĭ sunt 2 şosele care o pun în comunicaţie cu comunele Corăbiile, Dragoteşti şi Mătăsari.

Sunt treĭ biericĭ, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţator şi frecuentată de 40 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1748 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 1347 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 500 oĭ şi 370 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Mreneĭ, Poiana-Grînelor, Piscul-Toceĭ, Tîlva, Pelinăşiţa, Floreştilor, Viea-Mare, Dealul-Griveĭ, Velicani, Belgi, al-Pîrîuluĭ, Dealul-Staneĭ, Ursoaia şi Ursoiţa. Văĭ sunt: Valea-Mreneĭ, Coteliciul, Valea-luĭ-Semen, Valea-luĭ-Bot, Nene, a-Fîntîneĭ, Velicani, a-Pîrîuluĭ, a-Porculuĭ, a-Petreĭ, a-Staneĭ, a-Slăveiuluĭ, Detunatele şi Ursuiţa.

Este udată în lungul săŭ de apa Jilţuluĭ, în care se varsă, pe teritoriul acesteĭ comune, următoarele pîraie: Matca-Văiĭ-luĭ-Bot, Buzeţi, Ogaşul-Sîrbilor, Valea-Mreneĭ, Velicani, Nene, a-Fîntîneĭ, a-Păruluĭ, a-Petreĭ, a-Staneĭ, a-Slăveiuluĭ, Detunatele şi Ursoiţa.

Pe teritoriul comuneĭ se află cărbunĭ de pămînt în 6 locurĭ şi anume: în Valea-Mreneĭ, în Viea-Mare, în Valea-Griveĭ, Velicani şi în Ursoaia, în dealurile despre E.

Negomirul, *deal*, se întinde din spre S.-V., din com. Negomirul, pendinte de jud. Mehedinţi, şi se termină în hotarul com. Fărcăşeşti, jud. Gorj, pl. Jiul; pe el se află plantaţiĭ de viĭ, prunĭ şi pădure.

Negoşina, (Plopeni, Zărneasca), *cătun*, al com. Căneşti, jud. Buzăŭ, cu 420 locuitorĭ şi 98 case. Are sub-divizia Bondrea.

Negoşina, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, căt. Negoşina; conţine sare, precum şi diferite fosile, maĭ cu seamă psilodonĭ.

Negoşina, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, cătunele Gonţeşti şi Pîrlita, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are 1600 hect., mare parte locurĭ sterpe şi pădurea Negoşina.

Negoşina, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, proprietatea moşnenilor Negoşinenĭ; are 1620 hect., cea maĭ mare parte gol şi sterp, apoĭ izlaz, puţine arăturĭ, livezĭ şi pădurea Negoşina, cam de 270 hect.

Negoşina, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, proprietate a statuluĭ, pe moşia Negoşina; are 446 hect., şi constă din 3 trupurĭ: Dîlma, Bădiloaia şi Călugărelul.

Negoşineĭ (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Căneşti, căt. Negoşina. Se maĭ numeşte şi Mircea. Vezĭ Mirciĭ (Izvorul-).

Negoteilor (Valea-), *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Calvini; începe din muntele Teişul şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Negoteşti, *sat*, numit în partea S.-V. Poiana, şi care maĭ înainte se numea Neguteşti, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Ciumuleşti. E aşezat pe coastele dealurilor Cucoşeni, Tătăreni, Codrul şi al Mănăstireĭ.

Are o populaţie de 135 familiĭ, saŭ 594 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ, locuind în 137 case; o biserică de lemn, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, clădită pe la 1763, de 24 călugărĭ de la schitul ce a fost maĭ înainte, In-Poiană, în Codrul-Mănăstireĭ şi care azĭ e deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1889, condusă de un învăţător şi frecuentată de 29 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă aproape 14 fălcĭ.

Moşia e proprietatea d-luĭ Beriş Last, cumpărată de la Maria Moruzzi, care o moştenise de la Al. Moruzzi.

Intinderea moşieĭ e de 223 fălcĭ, din carĭ 90 fălcĭ cultivabile, 125 fălcĭ pădure şi restul neproductiv.

Improprietărițĭ în 1864 sunt: 50 fruntaşĭ, 32 pălmaşĭ şi 6 codaşĭ, stăpînind 293 fălcĭ şi 6 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Ciumuleşti (2 kil.), la Udeşti (3 kil.) şi la Ioneasa (1 ½ kil.).

In 1803, Negoteşti a Spătaruluĭ Başotă, avea 34 liuzĭ, carĭ plăteaŭ bir 820 leĭ anual.

Negoteştilor (Dealul-), *deal*, pe care este aşezat satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava.

Negovani, *mahala*, în com. rur. Samarineşti, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Negovanul, *munte*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Polovraci; formează malul stîng al apeĭ Olteţuluĭ.

Negoveneasa, *baltă*, lîngă satul Pîrvul-Roşu, pl. Cotmeana, jud. Argeş. Conţine peşte.

Negraia, *mahala*, com. rur. Ro-

ești, plasa Cerna-d.-s., județul Vîlcea.

Negraia, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Coeni.

Negrași, maĭ înainte **Piscul,** *com. rur.,* jud. Argeș, pl. Gălășești, la 15 kil. de com. rur. Costești, reședința sub-prefectureĭ, și la 52 kil. de Pitești. Se compune din Adunați (Adunați-Negrași), Negrași (Piscul) și Romanați, cu o populație de 1080 locuitorĭ, din carĭ 230 contribuabilĭ.

Are o biserică; o școală primară rurală; 4 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2027 leĭ și la cheltuelĭ, de 2113 leĭ.

Negrași, *sat,* jud. Argeș, pl. Gălășești, făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Are o biserică, cu hramul Sf. Teodor, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț.

Negrași, maĭ înainte **Piscul,** *sat,* cu 800 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Gălășești, pe apa cu acelașĭ nume, reședința com. rur. Negrași.

Negrașul, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova. E situată la poalele munteluĭ Negrașul, de unde curg maĭ multe izvoare de apă minerală.

Negrașul, *pîrîŭ,* izvorește de la N. com. Teșila, pl. Peleșul, jud. Prahova; curge spre S.-V. și se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în raionul comuneĭ Teșila.

Negrașul (Muntele-), *moșie,* proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, fost pendinte de mănăstirea Sinaia, com. Teșila, jud. Prahova, care, împreună cu moșiile Ziliștea-Trestieni și Sașilor, are o întindere de 1246 hect., din carĭ 1046 hect. pădure și 200 hect. pămînt cultivabil și fînețe. Se arendează cu 8421 leĭ anual.

Acest munte și Piciorul-Cîineluĭ aŭ fost date prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octombrie 1818, de Arhimandritul Ioachim, mănăstireĭ Mărgineni, luînd în schimb muntele Piatra-Arsă.

Această carte de schimb a fost prezentată «cinstiteĭ judecătoriĭ a județuluĭ Prahova» de cuviosul Paisie, Starițul Sinaeĭ, cînd cu delimitarea hotarelor munților mareluĭ Postelnic Filipescu.

Negrăița, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Coeni.

Negrea, *sat desființat,* în Valea-Geruluĭ, jud. Tecuciŭ, comuna Călmățuiul. A fost înființat de Costache Negri, care era proprietarul moșieĭ. Făcea parte din com. Liești, avînd și o biserică adusă din satul Liești, din locul numit Gura-Bîrladuluĭ.

Unde a fost satul și biserica, nu se maĭ vede astăzĭ de cît o cruce; alăturĭ de ea este un loc izolat, numit Cerdacul, unde era casa luĭ Costache Negri; astăzĭ în aceste locurĭ nu sunt de cît 2 case proprietatea moștenireĭ Tache Anastasiu.

Negrea, *numire* dată de locuitorĭ *moșieĭ* Slobozia - Negrea, unde a fost satul cu acelașĭ nume, com. Călmățuiul, jud. Tecuciŭ.

Negrea-Potîrnichea-Cocoraș, *moșie* particulară, de 1430 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Mînjina.

Negreana, *pîrîŭ,* în jud. Gorj, plasa Gilortuluĭ, izvorește din com. Licuriciul, de la Măgura-Mireĭ, curge de la N. la S., străbătînd comunele Frumușei și Negreni și se varsă în Amaradia, la com. Hurezani-d.-s., unde retează Culmea-Dealuluĭ-cu-Perĭ. Țărmurile 'ĭ sunt rîpoase pe alocurea, iar în alte părțĭ dispar cu desăvîrșire. Lărgimea variază între 1 – 3 m., iar trecerea peste dînsul se face prin vadurĭ și pe podurĭ, din care 2 se găsesc în com. Negreni, iar 1 în com. Frumușei.

Negreana, *vale,* în jud. Gorj, pl. Gilortul; dă scurgere apelor pîrîuluĭ cu acelașĭ nume; este formată din Dealul-Negreni și Dealul-cu-Perĭ, numit și Dealul-Scrădeĭ; are o întindere de aproape 21 kil.; lărgimea-ĭ variază între 1000 și 1500 m.; pe această vale se află situate comunele: Frumușei, Negreni și Licuriciul.

Negreasca, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Simileasca, căt. Odaia-Banuluĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Banul; are 620 hect., maĭ toate arabile și pădurea Ștuculeasa.

Negreasca, *vechia numire* a *moșieĭ* Cotorca, jud. Buzăŭ, com. Cotorca.

Negreasca, *numire* ce purta *un trup din moșia* Mitropolieĭ, pe care se află orașul și domeniul Alexandrieĭ, jud. Teleorman.

Negreasca, *pîrîiaș,* în jud. Buzăŭ, com. Simileasca; izvorește din pădurea Frasinul, primește viroaga Strîmba, udă comuna Maxenul și se varsă în rîul Călmățuiul la comuna Albești.

Negreĭ (Dealul-), *deal,* se în-

tinde în partea de S.-E. a satuluĭ Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; formează un podiş pe a căruĭ coastă e situat satul Munteni.

Negreĭ (Valea-), *vale* şi *pîrîŭ,* izvoreşte din fundul Văeĭ-Negre, com. Oşeşti, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, curge spre S. şi, unindu-se cu pîrîul Heleşteul, la locul numit Durducul, se varsă în pîrîul Stemnicul, tot pe teritoriul com. Oşeşti.

Negreni, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortul, la S. de com. Frumuşei şi pe aceeaşĭ vale (Negreana).

Se compune din cătunele: Negreni, Băleasa şi Hăinari.

E situată pe şes, coastă şi vălcele, pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Negreana şi are o suprafaţă de 1382 hect., din carĭ: 280 hect. pădure, 490 hect. arabile, 552 hect. fîneţe, 37 hect. vie, 42 hect. livezĭ şi prunĭ şi 11 hect. izlaz.

Are o populaţie de 243 familiĭ, saŭ 925 suflete, din carĭ 137 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală, frecuentată de 35 elevĭ.

Pămînturile cele maĭ bune pentru cultură sunt numaĭ pe vale; pe coaste sunt pometurĭ şi viĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 46 plugurĭ, 75 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 453 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 778 oĭ, 62 capre şi 266 rîmătorĭ.

Budgetul e la veniturĭ de leĭ 1525, banĭ 85, iar la cheltuelĭ de leĭ 1375, banĭ 58.

Comunicaţia în Negreni se face prin şoseaua judeţeană Petreşti-d.-s.-Craiova ce trece prin comună.

In comună se găsesc: 14 puţurĭ şi 19 fîntînĭ.

Dealurile principale sunt: Dealul-Negrenilor spre V. şi Dealul-Gîlceştilor la E.; cel d'întîiŭ o desparte de albia Gilortuluĭ, iar cel d'al doilea de Amaradia.

In partea de E. a comuneĭ este lacul Băgăul, care acoperă o suprafaţă de aproape 1 hect.

Negreni, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din 2 cătune: Negreni şi Chiţeasca.

E situată pe valea Negrişoara, la 24 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 6 kil. de Tătuleşti, reşedinţa plăşeĭ; are o populaţie de 333 familiĭ, saŭ 1600 suflete, din carĭ 360 contribuabilĭ, locuind în 320 case.

Sunt 3 bisericĭ, (două în Negreni şi una în Chiţeasca). Cele din Negreni sunt fondate, una în anul 1843 şi reparată în 1881, avînd de ctitorĭ pe Diaconul Ion Cucu, Preotul Nicolae, Ion Negreanu şi alţiĭ, a doua în anul 1872, avînd de ctitorĭ pe Preotul C. Alexandrescu, Diaconul Nicolae Floru şi alţiĭ. Cea din Chiţeasca s'a zidit la 1881 de Preotul C. Stoicănescu, Gheorghe Cojocaru, Radu Pielaru şi alţiĭ. Sunt deservite de 3 preoţĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 71 copiĭ.

Maĭ înainte, comuna a fost pe dealurĭ şi vîlcele şi maĭ în urmă s'a aşezat pe Valea-Negrişoareĭ.

Cătunul Chiţeasca se maĭ numeşte şi Maţul.

Meseriaşĭ sunt: 4 cizmarĭ, 6 cojocarĭ, 3 dulgherĭ şi 2 zidarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina şi Piteşti.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, afară de 75 familiĭ, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe proprietatea Doamneĭ Maria T. Orăşanu, din care li s'aŭ dat 188 hect. Eĭ posedă: 20 ĭepe, 10 caĭ, 180 boĭ, 65 vacĭ, 1320 oĭ, 43 porcĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1875 hect.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile comunale, sunt de leĭ de 2745,83.

Sunt două şosele: una naţională, care înlesneşte comunicaţia spre Slatina şi Piteşti şi a doua comunală, care o pune în comunicaţie la N. cu com. Şuica şi la S. cu com. Birci.

Tot teritoriul comuneĭ spre E. este un cîmp întins.

E udată de valea Negrişoara, în care daŭ vălcelele: Hotaruluĭ, Berbeculuĭ, Gropilor, Faguluĭ, toate în partea de E.; Scoarţa, Neamţuluĭ, Gura-Văiĭ, Păruluĭ şi Isăroaia, la V. Pe valea Negrişoara curge apa cu acelaşĭ nume, în direcţia N.-S.

Negreni, *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Glavaciocul, compusă din cătunele: Negreni-d.-s., Negreni-d.-j. şi Osebiţi-Negreni. E situată la extremitatea N.-V. a judeţuluĭ Teleorman, pe partea stîngă a apeĭ Cleniţa, la 82 kil. de Giurgiŭ, la 37 kil. de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavaciocul-Neajlovul, la 72 kil. de Bucureşti şi la 40 kil. de staţia drumuluĭ de fer Titu.

Are o populaţie de 1288 suflete, din carĭ 240 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt maĭ toţĭ moşnenĭ.

Comuna constitue singură o parohie cu numele de Negreni-d.-j. Are: 1 biserică, făcută la 1863 de locuitorĭ, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă cu 4 clase, condusă de un învăţător şi frecuentată de 23 băeţĭ şi 3 fete.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3485 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2487 leĭ.

Negreni, *cătun,* de reşedinţă, al comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Gorj, se întinde pe o suprafaţă de 476 hect., dintre carĭ: 100 hect. pădure, 180 hect. arabile, 170 hect. fineţe, 10 hect. vie, 12 livezĭ.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 265 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ; 1 biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ în anul 1889, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 13 plugurĭ, 28 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ, 133 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 228 oĭ, 22 capre, 74 rîmătorĭ.

In cătun se găsesc: 6 puţurĭ şi 8 fîntînĭ.

Negreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Piscani-Negreni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Valea-Catiĭ separă acest cătun de Piscani, cu care formează comuna Piscani-Negreni.

E situat pe malul stîng al rîuluĭ Doamna, la poalele dealuluĭ Piscani. Aci este reşedinţa com.

Are o populaţie de 515 locuitorĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl; o moară şi o piuă.

Pănă la 1851, căt. Negreni forma singur o comună, avîndu-şĭ primăria şi şcoala deosebită. Şcoala datează de la 1840. De la 1851, unindu-se cu căt. Piscani, s'aŭ unit şi şcoalele, formîndu-se una singură cu reşedinţa în Piscani.

Cătunul este udat de la E. spre V. de gîrlele: Chiţoaia, Din-Pruniĭ-Zamfireĭ, Fîntîneĭ, şi la S. de Gîrla-Catiĭ, care se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng. In mijlocul satuluĭ e un mic platoŭ cu o vedere încîntătoare asupra diferitelor văĭ din jurul săŭ şi care predomină valea rîuluĭ Doamna.

Comerciul se face de 3 hangiĭ.

Negreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 1265 locuitorĭ; 2 bisericĭ, una fondată în 1843 şi reparată la 1881 şi a doua fondată la 1872.

Negreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mihăeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 254 locuitorĭ. Cade în partea de N. a com. P'aci trece calea ferată Piatra-Rîmnicul şi şoseaua naţională Rîmnicul-Rîul-Vaduluĭ. E situat la $1^1/_2$ kil. de cătunul Mihăeşti, unde e şcoala.

Negreni, *deal,* în jud. Gorj, aparţinînd com. Licuriciul. Are direcţia N.-S., începînd de la culmea Măgura-Mureĭ, este coprins între Valea-Licuriciuluĭ la E. şi valea Hurezani-d.-s., la V., şi se termină în Valea-Amaradieĭ.

Negreni, *deal,* în raionul com. Negreni, pl. Vedea-d.-j., judeţul Olt, pe care se cultivă 8 hect. vie.

Negreni-de-Jos, *cătun,* pendinte de com. Negreni, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, lipit cu Negreni-d.-s.

Negreni-de-Sus, *cătun,* în jud. Vlaşca, pendinte de com. Negreni, situat în partea de sus a com. şi lipit cu Negreni-d.-j.

Negreni-Osebiţi, saŭ **Osebiţi-Negreni,** *cătun,* pendinte de com. Negreni, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Negrescu, *sat,* care se maĭ numea şi Silişcani, în partea de S. a com. Brăteni, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 781 hect. şi o populaţie de 10 familiĭ, saŭ 48 suflete.

Moşia e formată din două trupurĭ, din care o parte o stăpînea Negrescu, iar o parte Coşteanu.

Vite: 14 boĭ şi vacĭ, 5 caĭ şi 11 porcĭ.

Negreşti, *com. rur.* şi reşedinţa plăşeĭ, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, la 32 kil. de oraşul Vasluiŭ, situată de o parte şi de alta a rîuluĭ Bîrladul, care o străbate în toată întinderea eĭ şi de-a stînga pîrîuluĭ Rebricea.

Este formată din satele: Negreşti (Tîrguşor), Negreşti (sat), Valea-Mare şi Căzăneşti, pe o suprafaţă de 4627 hect. şi cu o populaţie de 577 familiĭ, saŭ 2862 suflete, din carĭ 277 contribuabilĭ.

Pe teritoriul com. se află o pădure cam de 1000 hect.

Are 2 şcolĭ, una de băeţĭ, şi a doua de fete; 3 bisericĭ; 3 morĭ.

Comerciul se face de 86 persoane.

Vite: 1443 vite marĭ cornute, 119 caĭ, 1746 oĭ, 46 capre şi 100 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 300 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de 10098 leĭ şi la cheltuelĭ, de 9490 leĭ.

Tîrguşorul Negreşti, satul Negreşti, Valea-Mare şi Cazăneşti, formează un singur trup de moşie, pe o întindere de 4008 hect., proprietatea prinţuluĭ N. Gr. Şuţu.

Negreşti, *tîrguşor,* în centrul com. Negreşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, înfiinţat la 1814, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Bîrladul, pe un podiş înalt.

Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 963 suflete.

Este reşedinţa comuneĭ şi a plăşeĭ.

Are: o judecătorie de ocol; 2 companiĭ de dorobanţĭ; un biuroŭ-poştal; un medic; o moară; 2 şcoale, una de băeţĭ, înfiinţată la 1865, frecuentată de 46 elevĭ şi a doua de fete, înfiinţată la 1871, frecuentate de 28 eleve; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la 1837.

In curtea bisericeĭ se află o clădire mare de piatră, neterminată, al căreĭ zid e ridicat până la ferestre, avînd o înălţime cam de 8 metri şi o grosime de maĭ bine 1 m.

De a dreapta rîuluĭ Bîrladul, spre V. de tîrg, se află un rădiac numit Iurceşti, compus din felurițĭ copacĭ, ce aŭ o desime de nestrăbătut.

In tîrguşor se maĭ află un feredeŭ al comunităţeĭ izraelite, o sinagogă şi maĭ multe şcolĭ evreeştĭ.

Tîrguşorul nu e rescumpărat şi locuitoriĭ plătesc bezmîn către proprietar pentru locurile ce ocupă.

In zile de sărbătorĭ se fac însemnate iarmaroace de vite.

Vite: 372 vite marĭ cornute, 926 oĭ, 59 caĭ, 46 capre şi 58 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 208 stupĭ cu albine.

Negreşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Husnicioara. Are 75 case.

Negreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Beleţi, pl. Podgoria, jud. Muşcel. Cade în partea de N. a com.

Are o populaţie de 538 locuitorĭ; o biserică clădită de locuitorĭ.

Gîrla Cîrcinovul şi valea Lentea, după ce udă căt. Negreşti, se împreună în centrul luĭ.

Negreşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, între ramura de deal Muncelul şi Negreşti.

Are o populaţie de 1057 suflete, carĭ locuesc în 235 case; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală, frecuentată de 76 elevĭ; 2 morĭ de apă; 1 herăstrăŭ; 1 fierărie; 1 olărie şi 1 rotărie.

Vite sunt: 178 boĭ, 150 vacĭ, 300 oĭ, 50 caĭ, 100 rîmătorĭ şi 84 juncĭ.

Negreşti, *numire ce se da maĭ înainte satuluĭ* Călugăriţa din com. Stăniţa, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Negreşti, *sat,* în jud. Vasluiŭ, com. Negreşti, pl. Funduri, alăturea de tîrguşorul Negreşti, în partea de S.-E. Satul e cu mult maĭ vechiŭ de cît tîrgul, căcĭ pe la 1814, cînd s'a înfiinţat tîrguşorul, satul Negreşti exista.

E aşezat pe o costişă, de a stînga rîuluĭ Bîrladul, despărţit de tîrguşor prin un mic pîrîiaş şi avînd o întindere de 225 hect. şi o populaţie de 134 familiĭ, saŭ 668 suflete.

De a dreapta rîuluĭ Bîrladul, pe ţărm, se află o mică mahala compusă din vr'o 25 familiĭ de Ţiganĭ, carĭ sunt stabilițĭ aicĭ de la 1864; maĭ 'nainte locuiaŭ în pădurea de pe teritoriul acesteĭ comunĭ; eĭ se ocupă cu ciubotăria, etc.

Aceştĭ Ţiganĭ sunt împroprietărițĭ după legea rurală din 1864 şi sunt descendenţĭ din desfiinţaţiĭ robĭ aĭ Hatmanuluĭ Nicolae Mavrocordat, vechiul proprietar al moşieĭ Negreşti.

Vite sunt: 22 caĭ, 160 vite marĭ cornute, 34 rîmătorĭ şi 500 oĭ.

Sunt 40 stupĭ cu albine.

Negreşti, *mahala,* jud. Vîlcea, com. rur. Genuneni, pl. Oltul-d.-s.

Negreşti, *ramura muntoasă,* ce se prelungeşte pe hotarul dintre com. Dobreni şi com. Crăcăoani, jud. Neamţul. In partea de V., face legătură cu ramura Muncelul, şi spre N. de aceasta, cu ramura Cracăul-Negru şi Munţiĭ-Horaiţeĭ, bogaţĭ în calcar.

Aceste ramurĭ sunt acoperite cu pădurĭ întinse de brad, între carĭ se găseşte şi stejar de construcţiunĭ.

Negreşti, *sfoară de moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-s., proprietate a moşnenilor Negreştĭ; are 110 hect., din care 53 pădure.

Negreşti, *moşie,* în jud. Neamţu, com Dobreni, pl. Piatra-Muntele.

Are un venit anual de 23774 leĭ.

Negreşti, *pîrîŭ,* izvoreşte dintre ramurile munţilor Muncelul şi Cuejdiul, în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; curge pe o vale îngustă, formată de acele ramurĭ, udînd satele Poiana-Almaşuluĭ, Negreşti şi Dobreni, care e situat aproape de îmbucătura din dreapta cu plaiul Almaşul, şi aproape de vărsarea sa pe dreapta pîrîuluĭ Cracăul.

Negreştilor (Dealul-), *deal* înalt, între com. Neagra-Şaruluĭ şi Şarul-Dorneĭ, jud. Suceava.

Negri, *com. rur.,* în extremitatea de S. a jud. Roman, la 34 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 9 kil. de a plăşeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Este aşezată parte pe şes, parte pe deal şi e

formată din satele: Bradul, Călineşti, Drăgeşti, Mîgla, Negri şi Ursoaica, cu reşedinţa în satul Călineşti.

Are o populaţie de 274 familiĭ, saŭ 1133 suflete, locuind în 294 case; 3 bisericĭ: 2 de lemn şi una de zid; o şcoală mixtă.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 3314,87 şi la cheltuelĭ, de leĭ 3289.

Sunt 723 vite marĭ cornute.

Negri, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, spre S. de oraşul Roman, la 34 kil. de el şi la 9 kil. de reşedinţa plăşeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Siretul. Este aşezat pe şes. Are 85 familiĭ, locuind în 86 case. Acest sat este înfiinţat în 1879, prin dare de pămînt la însurăţeĭ şi numit ast-fel în amintirea luĭ C. Negri.

Locuitoriĭ posedă 134 vite marĭ cornute.

Negri, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Putna, pl. Răcăciuni, com. Orbeni, pe linia Mărăşeşti-Bacăŭ, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Sascut (9.3 kil.) şi Răcăciuni (6.8 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ e de 114^{m}.84.

Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 31336 leĭ, 30 b.

Negri, *lac,* jud. Prahova, com. Ghirdoveni, pl. Filipeşti.

Negri, *vale,* în partea de N. a com. Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova; şĭ-a luat numele de la apa neagră, ce curge pe dînsa.

Negri (Rîpa-luĭ-), *deal* prăpăstios şi acoperit cu păşunĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban, în partea de V.

Negri (Valea-luĭ-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Măneşti; începe de la Bisocuţa şi se scurge în rîul Slănicul.

Negrila, *vale,* la E. de satul Mîndreşti, com. Puţeni, jud. Tecuciŭ; formează limită între jud. Covurluiŭ şi Tecuciŭ.

Negrileasa, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub muntele Muncelul, com. Mălini, jud. Suceava, şi trece în Bucovina, unde se varsă în Moldova.

Negrileşti, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe malul stîng al Putneĭ, sub dealurile Zeica şi Babeĭ, la 20 kil. de reşedinţa sub-prefectureĭ şi la 57 kil. de capitala judeţuluĭ.

Teritoriul comuneĭ este udat de pîraiele Dejiul, Tiviţăul, Arseminoaia şi Petra-Leĭ şi de rîul Putna. Solul comuneĭ este accidentat, comuna fiind aşezată pe dealurĭ pĭetroase şi pe un podiş argilos.

Se compune din cătunele: Grumăzeşti, Negrileşti, unde e şi primăria, şi Vrîncioara.

Are o populaţie de 225 familiĭ, saŭ 1004 suflete; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în căt. Negrileşti; o şcoală mixtă, frecuentată de 15 copiĭ.

In anul 1886 eraŭ 205 contribuabilĭ, iar în anul 1869 eraŭ 182.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1783,74 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1699,06 leĭ.

Totalul pămînturilor de cultură e de 1020 hect.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ de lemn, 1 de fier şi 4 morĭ de apă; 46 caĭ, 288 boĭ, 366 vacĭ, 103 porcĭ, 2256 oĭ şi 32 capre; 227 stupĭ cu albine.

Industria şi comerciul se practică de către 2 cîrciumarĭ, 6 rotarĭ şi 1 morar.

Negrileşti, *com. rur.,* jud. Tecuciŭ, pl. Nicoreşti, situată în valea Bîrlăzeluluĭ, la 17 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 32 kil. de a plăşeĭ.

Este compusă din 4 cătune: Negrileşti, Slobozia - Băneasa, Slobozia-Corni şi Slobozia-Tălpigi.

Are o populaţie de 361 familiĭ, saŭ 2206 suflete, din care 418 contribuabilĭ; 2 bisericĭ: una în Negrileşti şi a doua în Tălpigi, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una în satul Negrileşti, înfiinţată la 1868, frecuentată de 37 băeţĭ, iar alta în Tălpigi, frecuentată de 44 copiĭ; 2 morĭ de apă, 1 cu vapor; 4 maşinĭ de treerat, 7 de secerat, 1 de bătut porumb; 2 vînturătorĭ şi 1 maşină de legat snopĭ, toate proprietatea d-luĭ Iordache Giurgea, fost prefect al judeţuluĭ.

Vite: 1780 vite marĭ cornute, 420 caĭ şi 2073 oĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 8306 leĭ şi 50 banĭ.

Prin comună trece şoseaua comunală care vine din şoseaua naţională Tecuciŭ-Bîrlad şi trece prin satele: Ţigăneşti-Noĭ, Ungureni, Slobozia-Blăneasa, Negrileşti, Slobozia-Corni şi se termină în satul Tălpigi.

Se mărgineşte la N. cu pîrîul Bîrlăzelul-Vechiŭ, la S. cu pîrîul Blăneasa, la E. cu dealul Tălpigi şi la V. cu pădurea Cîrligul.

Negrileşti, *cătun,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe malul stîng al Putneĭ, sub dealurile Zeica şi Babeĭ şi străbătut de pîrîul Bahna.

Are o biserică parohială, cu

hramul Sf. Voevozĭ; 1 şcoală mixtă frecuentată de 15 copiĭ.

Negrileşti, *sat,* făcînd parte din comuna cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe valea Bîrladuluĭ. Aicĭ este reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 700 suflete; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, făcută din cărămidă în 1854 de defunctul Iancu Giurgea, tatăl d-luĭ Giurgea.

Comerţul se face de 4 cîrciumarĭ.

Negrileşti, saŭ **Catalina,** *cătun,* pendinte de com. Scurtul, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Negrileşti, *parohie,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Voevozĭ, în cătunul Negrileşti.

Negrileşti, *loc izolat,* la S. satuluĭ Porcăreţul, jud. Vasluiŭ, plasa Racova, com. Doagele. Se zice că în această localitate ar fi fost din vechime un tîrguşor, numit Negrileşti, de pe timpul luĭ Ştefan-cel-Mare, şi care nume i s'a dat de un logofăt al săŭ Negrilă.

Astă-zĭ pe această localitate se face cultură de cereale. Cînd se ară adînc cu plugul, se scot cărămizĭ şi pietre de format mare.

Negrişoara, *pîrîŭ,* se formează în partea de V. a comuneĭ Spineni, pl. Vedea-d.-j., judeţul Olt, şi se varsă în rîul Vedea.

Negrişoara, *pîrîŭ,* izvorînd de la S. com. Şuica, trece prin centrul comuneĭ Negreni, plasa Vedea-d.-j., jud. Olt, avînd direcţia de la N. la S. şi intră în com. Birci. In acest pîrîŭ se varsă văile: Faguluĭ, Popilor, Berbeculuĭ, Hotaruluĭ, Scoarţa, Neamţuluĭ, Gropilor, Pîrîuluĭ, Beliţa şi Isăroaia. Se varsă în Plapcea-Mare, la S.-E. de comuna Bălţaţi.

Negrişoara, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, pl. Muntele; izvoreşte de sub muntele Tunzăria; face hotar între comunele: Dorna şi Şarul-Dorniĭ, pe o lungime de 10 kil.; intră în com. Broşteni la îmbucătura-ĭ cu Toplicioara; străbate şi această comună pe o întindere de 6½ kil. şi, după ce a învîrtit un herăstrăŭ şi o morişcă şi a format un iaz pentru hait, se varsă în Neagra-Broştenilor. Primeşte din stînga: Pîrîul-Sihăstrieĭ, Păltinişul, Toplicioara, Pîrîul-Pinuluĭ, Pîrîul-Paltinuluĭ, şi din dreapta: Catrinarul, Pîrîul-Braduluĭ, Pîrîul-Opcioareĭ, Jumalţul, Pîrîul-luĭ-Bitan şi Dărmoxul, mărit cu Pîrîul-Scoruşuluĭ.

Negrişoareĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, începe din muntele Florile-Albe, spre E. de comuna Radoşi şi se termină d'asupra acesteĭ comune.

Negrişori, *vale,* jud. Vîlcea, comuna Fometeşti, plaiul Horezul.

Negrita, *deal,* jud. Muşcel, plasa Argeşelul, com. Pucheni.

Negrita, *vale,* jud. Vîlcea, plasa Cerna-d.-s., com. Broşteni, izvoreşte de la V. comuneĭ, udă cătunul Şerbăneşti şi se varsă în rîul Cerna, tot în raionul comuneĭ Broşteni.

Negriţeşti, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Roznovul, avînd o populaţie de 24 familiĭ.

Negriţeşti, *moşie,* în jud. Neamţul, pl. Bistriţa, com. Roznovul, proprietatea d-luĭ Anton Gh. Pruncu.

Are un venit anual de 23000 leĭ. Proprietatea maĭ posedă: 40 boĭ, 8 caĭ, 10 vacĭ, 5 bivoliţe, 10 plugurĭ.

Intinderea totală a moşieĭ e de 1000 hect., din care o parte s'a dat locuitorilor împroprietăriţĭ, din satul Negriţeşti, la 1864.

Negru (Dealul-), *vîrf al munteluĭ* Monteorul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Negru (Dealul-), *deal,* judeţul Vîlcea, pl. Cozia, com. Robeşti, numit ast-fel după multele pîrjoale ce sufere din cauză că produce multe ferigĭ şi locuitoriĭ sunt siliţĭ a le arde maĭ în toţĭ aniĭ.

Negru (Lacul-), *lac,* în judeţul R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Coteşti, în partea de V.; conţine caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Negru (Lacul-), *baltă* şi *mlaştină,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Băleşti, formată de revărsările rîur. Slimnicul şi Coţatcul; este acoperită cu stuf.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul; curge prin lunca Brădetul şi se varsă d'a dreapta Caşinuluĭ, după ce s'a mărit cu pîrîiaşul Tartoiul.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ,* ĭese de pe moşia Pîrîul-Negru, jud. Dorohoiŭ, com. Dersca, pl. Berhometele, şi se varsă în pîrîul Molniţa.

Negru (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvoreşte

din pădurea cu acelaşĭ nume, străbate cât. Vlădeşti-Pămînteni, pl. Rîurile, jud. Muşcel, şi se varsă în rîul Bratia, pe ţărmul drept.

Negru (Pîrîul-), *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamţul, numit ast-fel din cauza apelor sale, care colorează în negru saŭ ruginiŭ pĭetrele din albia luĭ, cu pulberea adusă probabil din vre-un teren feruginos, situat împrejurul schituluĭ Sihăstria.

Negru-Vodă, saŭ **Radu-Vodă,** *fost schit* mic, scobit în piatră, comuna Bădeni-Pămîntenĭ, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, situat în una din cele maĭ admirabile poziţiunĭ, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa şi pe creasta unuĭ munte măreţ de piatră, unde nu poţĭ urca de cît cu multă anevoinţă. Acest schit, care datează din timpul luĭ Radu Negru Voevod, este înconjurat cu prăpăstiĭ şi munţĭ acoperiţĭ cu pădurĭ seculare şi livezĭ frumoase, străbătute de Dîmboviţa.

In partea stîngă a schituluĭ, se vede o scobitură în piatră, unde, spune tradiţia, în timpul serviciuluĭ divin 'şĭ făcea rugăciunea Doamna, soţia luĭ Radu Negru, fiind catolică. Biserica era despărţită în două: o parte pentru Doamna Ana şi alta pentru Radu-Negru.

Sub acelaşĭ acoperemînt, doĭ preoţĭ, de riturĭ diferite, citeaŭ Evanghelia, unul în limba latină şi altul în cea naţională.

D'asupra uşeĭ din mijloc, despre tindă, se găseşte următoarea inscripţiune:

Acest sfînt schit s'a preinoit în zilele Prea Inaltuluĭ Prinţ Alexandru Ioan I-iŭ, fiind Mitropolit Prea sf. sa Nifon, prin osîrdia şi cheltuiala d-lor părintele Ioan Sin popa Ene, Bucur Apostol, G. Diaconescu şi Nicolae Sin Bucur, la 1859, Iunie.

La dreapta, d'asupra uşeĭ, sunt zugrăviţĭ Radu Negru Voevod şi Nicolae Alexandru Voevod; restul este stricat; iar la stînga sunt zugrăviţĭ 2 bărbaţĭ şi 2 femeĭ ale căror nume s'a şters.

In mijlocul altaruluĭ este preastolul (dintr'o bucată de piatră), cioplit frumos, şi în zid, jos, în partea din lăuntru a altaruluĭ, curg 4 izvoare carĭ izvoresc tot prin altar, şi de unde femeile iaŭ apă spre a tămădui pe suferinzĭ de diferite boale.

La intrarea în schit este o chilie de bîrne. Aci şedea un pustnic care, une orĭ, servea liturgia şi vespera. Până la 1871 s'a oficiat aci sfînta liturgie de preoţiĭ din Cetăţeni-din-Vale.

In toate verile este vizitat de un numeros public. M. S. Regele Carol I-iŭ l'a vizitat în două rîndurĭ.

Negru-Vodă, saŭ **Cetatea luĭ Negru-Vodă de la Stoeneşti,** *fostă cetate,* acum *loc izolat,* pe malul Dîmboviţeĭ, jud. Muşcel, com. Bădeni. Are treĭ colţĭ înalţĭ în treĭ direcţiunĭ opuse şi în loc de şanţurĭ, are abize adîncĭ, pe la poalele cărora curge rîul Dîmboviţa. Această citadelă cavalerească, ce încununează culmea munţilor, era înconjurată de un zid gros de pĭatră gresie, ale căruĭ ruine se văd şi acum.

Spre a face lesnicioasă urcarea în Cetatea-luĭ-Negru, s'aŭ săpat în pĭatră nişte scărĭ.

Apa în cetate o ridica (locuitoriĭ păstrează încă tradiţia), cu scripeţĭ, dintr'o vălcea, despre E.

Se zice că Citadela luĭ Negru-Vodă de la Stoeneşti este ridicată pe ruinele verĭ-uneĭ citadele romane saŭ dace. Aci s'aŭ găsit multe monede de bronz.

Acest loc maĭ este vestit printr'o bătălie ce cîştigă la 1342, Dragomir, comandantul puterilor luĭ Ladislaŭ-Vodă, asupra oştireĭ Craiuluĭ Unguresc, Ludovic I-iŭ, care sub comanda luĭ Nicolae Garan şi Simion Megheşel năvălise în Ţară. Aceştĭ ducĭ ungurĭ căzură morţĭ în acea bătălie. (N. Bălcescu, «Ist. Rom. sub Mihaiŭ-Viteazul»).

Negru-Vodă, Vezĭ Căscioarele, jud. Ilfov.

Negru-Vodă, *pisc,* spre V. de Rîpile-Turnuluĭ, de care se desparte printr'o vălcea, com. Berevoeşti-Pămîntenĭ, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Legenda spune că acolo şedea Negru-Vodă cînd se bătea cu Tătariĭ. Se maĭ zice că Negru-Vodă cînd s'a bătut cu Tătariĭ a potcovit caiĭ cu potcoavele întoarse, ca să nu-ĭ găsească cînd s'ar întîmpla să-ĭ bată, ci să crează că s'aŭ dus de vale.

Negru-Vodă (Cetatea-luĭ-), *ruine de cetate,* pe dealul Gruiul, jud. Buzăŭ, com. Şarînga, pe care tradiţia le atribue luĭ Radu-Negru, de şi par a fi mult maĭ vechĭ. Se găsesc hîrburĭ, resturĭ de arme, oase. In apropiere e o subterană.

Negru-Vodă (Scaunele-luĭ-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Brăeşti, cât. Ruginoasa, unde valea Ruginoasa a săpat în stîncile, peste care se scurge, maĭ multe scobiturĭ în formă de scaune.

Tradiţia spune că aci sta Negru-Vodă cu boeriĭ, ca să judece poporul.

Negrul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Negruleşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de E. a com., la poalele dealuluĭ Costeşti. E la distanţă de peste 3 kil. de cătunul Costeşti, unde e reşedinţa primărieĭ şi şcoala.

Negruşa, *sat*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Cireşul; are 84 case.

Negruşca, *vale*, în jud. Ialomiţa, pl. Cimpuluĭ, formînd linia despărţitoare între jud. Ialomiţa şi Buzăŭ. Această vale este în comunicaţie cu valea Siliştea.

Neguleşti, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Berheciuluĭ, compusă din 7 cătune: Blaga, Căuia-d.-j., Căuia-d.-s., Lărgăşeni, Măldăreşti, Neguleşti şi Răspochi. Situată pe valea Berheciuluĭ, la 50 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 6 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 377 familiĭ, saŭ 1314 suflete; 4 biserici în Blaga, Lărgăşeni, Măldăreşti şi Răspochi, afară de una ruinată, în satul desfiinţat Şerboaia; o moară de apă pe pîrîul Certieni.

Locuitoriĭ posedă: 434 boĭ, 380 vacĭ, 39 caĭ, 2139 oĭ şi 470 porcĭ; 250 stupĭ cu albine.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1878 hect.

Şcoala datează în com. de la 1868 şi e frecuentată de 32 copiĭ.

Ştiŭ carte 96 bărbaţĭ şi 18 femeĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ şi la cheltuelĭ, de 5782 leĭ.

E brăzdată de dealurile carĭ se continuă de la N. la S. în partea de V. a com., purtînd numele satelor ce sunt aşezate pe coastă.

Fie-care sat este străbătut de pîrîiaşe, carĭ toate se varsă în Berheciul şi care formează limita com. la E.

Locuitoriĭ sunt parte răzeşĭ, parte împroprietăriţĭ.

Se mărgineşte cu com. Vultureni la N., com. Corbiţa la S., pîrîul Berheciul la E., com. Hurueşti şi Condrăcheşti la V.

Neguleşti, *sat*, cu 100 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Neguleşti, *sat*, cu 17 familiĭ moşnenĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Groşi.

Neguleşti, *sătuc*, în jud. Neamţu, plasa Bistriţa, comuna Mastacănul.

Neguleşti, *sat*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în partea de S. a com., la 2 kil. şi 720 m. de reşedinţă.

Are o populaţie de 100 familiĭ, saŭ 367 suflete, carĭ locuesc în 95 case; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, construcţie de gard, făcută de Iancu Plitos, la 1851, după cum se vede din o notiţă în Triod, biserică care s'a reparat la 1880 şi se întreţine de locuitorĭ, avînd şi $8^1/_3$ fălcĭ de pămînt.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Neguleşti, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Negomirul.

Neguleşti, *ramură de munţĭ*, ce formează în parte hotarul despre com. Calul-Iapa, jud. Neamţu. In partea satuluĭ Iapa, acest deal se numeşte Corhana, întinzîndu-se de la ramura Alunişul şi până în malul drept al rîuluĭ Bistriţa. Este acoperit cu pădurĭ de brad.

Neguleşti, *moşie*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul, proprietatea d-luĭ Leon Bogdan.

Are: 1 casă de locuit, 2 morĭ, 2 cîrciume, 1 fabrică de cherestea. Venitul anual al moşieĭ e de 20000 leĭ.

Neguleşti, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Iapa.

Neguleşti, *pîrîŭ*, în jud. Tecuciŭ, pleacă din Fundul-Blageĭ, la N. de Căpoteşti; curge pe o vale frumoasă în direcţie N.-E.; trece prin satul Neguleşti şi se varsă în Berheciul, la E. de satul Măldăreşti.

Negura, *baltă*, pe teritoriul satuluĭ Ghermăneşti, com. Ghermăneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în partea de E.

Neguroaeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, izvoreşte din 5 şipote, din fundul văeĭ Neguroaia, com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, curge de la N. la S. şi se varsă în pîrîul Humăria-Mare.

Neguroaeĭ (Valea-), *vale*, ce se întinde între dealurile: Holmul-Mare şi o ramură a dealuluĭ Dupăita, din com. Scheia, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, până în com. Drăguşeni.

Neguşeni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Poiana-luĭ-Iuraşcu, spre E. de satul Poiana-luĭ-Iuraşcu, pe pîrîul Sasa. Are 33 familiĭ, saŭ 139 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ, locuind în 33 case. Are o biserică de lemn. Sunt 472 vite marĭ cornute.

Neharna, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, pe hotarul Vranciĭ; are 1402 m. înălțime; e bogat în păduri și fîneață.

Neharneĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești; începe din muntele Neharna și se scurge în pîrîul Bîsca-Mică.

Neharnița, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, ramificație, la S., din muntele Neharna.

Nehoiașul, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, plaiul Buzăŭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la 73 kil. de capitala județuluĭ. Limita sa, la N., începe din muntele Poiana-din-Cale, urmează linia de frontieră până în rîul Buzăul și ia pe pîrîul Crasna în sus, până la gura Urlătoareĭ; la V., se urcă în sus pe apa Urlătoareĭ, până în muntele Fețele, trece pe la lacul Siriuluĭ și se lasă în jos pe izvorul Mreaja, până la vărsarea sa în pîrîul Siriul; continuă pe albia Siriuluĭ până în Gura-Văeĭ-Vaciĭ-Marĭ, pe care merge până la Muntele-Capreĭ, de unde urcă pe plaiul munteluĭ Monteorul, se curbează spre E. și dă în apa Nehoiuluĭ, pe care merge până la Seciul-lui-Piță, apoĭ pe marginea hotaruluĭ Pîslărești (muntele Cumpenile) până la Vîrful-Iaduluĭ, se lasă la vale pe Seciul-luĭ-Marin, până la Lazul-Zburliĭ, apoĭ urcă în muntele Vîrful-Nehoiuluĭ; la S., se lasă din Vîrful-Nehoiuluĭ, pe la Pruniĭ-Blidăriĭ, întîlnește Izvorul-Borciĭ, merge pe dînsul până la scurgerea sa în rîul Buzăul și trece Buzăul la comuna Bădîrlegi; la E., începînd de la Bădîrlegi, urcă pe Izvorul-Adînc până la Vîrful-Strungilor, de aci trece prin Dealul-cu-Pinĭ, Poiana-Verzelor, urcă în Vîrful-Barbuluĭ, de unde coboară în rîul Bîsca-Rozileĭ, trece această apă și pe la Vascu o ia pe ruptură în sus, urcă în Dealul-Frunților și de aci în jumătatea munteluĭ Cășoca-Mică, la Curmătura-Știrigoaeĭ, urcă în muntele Podul-Caluluĭ, de aci în muntele Cășoca-Mare și pe plaiŭ în sus până în muntele Poiana-din-Cale, unde izvorul Surducul se varsă în rîul Bîsca-Mare.

Suprafața sa e de 25275 hect., din care 287 arabile, 17234 pădure, 1390 fîneață 5340 izlaz, 78 livezĭ, 1 vie și 945 sterpe.

Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: moșiile Bota-Mare și Bota-Mică, ale statuluĭ; Arsele, Spedișul, Cășoca și Lunca-Mare, particulare; Jariștea, Tehăraul, Bîsca și Stănila, ale moșnenilor: Nehoioșanĭ, Briceștĭ, Cuțitenĭ, Poșeștĭ, Mănăileștĭ, Puricoșanĭ și Popeștĭ.

Terenul este foarte muntos și păduros, avînd pozițiunĭ frumoase. Din substanțe minerale are: fier, aur și maĭ multe izvoare de ape minerale, din care maĭ însemnate sunt: Izvorul termal de la Poeana-Berbeculuĭ, Gura-Iaduluĭ în muntele Jariștea, Știubeul-Burlaculuĭ, etc.

Industria e mărginită numaĭ la exploatarea și lucrarea braduluĭ. Sunt 58 herăstrae, apoĭ o moară de apă, 16 făcae, 4 pive. Este o cășărie în muntele Siriul.

Comerțul constă în vinderea scîndurilor, șițeĭ, donițelor, etc. și în transport.

Are 5 tîrgurĭ: la 23 Aprilie, 21 Maiŭ, 20 Iulie, 15 August și la Rusaliĭ.

Căĭ de comunicație: șoseaua județeană Buzăŭ-frontieră și maĭ multe drumurĭ naturale dificile.

Vite: 794 boĭ, 500 vacĭ, 220 vițeĭ, 25 caĭ, 40 iepe, 18 mînjĭ, 4360 oĭ, 1732 capre și 324 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 83.

E formată din cătunele: Arsele, Bădîrlegiul, Bîsca-Rozileĭ, Bonțul, Broasca, Cășoca, Gîrboiul, Gura-Siriuluĭ, Inșelata, Jețul, Mușcelușa, Nehoiașul, Lunca-Priporuluĭ, Pițigoiul, Prundul, Puricoasa, Ruptura și Venețișul.

Are o populație de 3030 suflete, din carĭ 510 contribuabilĭ, locuind în 675 case; o școală, în cătunul Priporul, frecuentată de 45 elevĭ; 4 bisericĭ, în comunele Nehoiașul, Jețul, Bîsca și Cășoca, cu 4 preoțĭ și și 4 cîntărețĭ; 16 cîrciumĭ.

Meseriașĭ sunt: 1 lemnar, 1 tîmplar, 1 rotar, 1 butnar, 1 cizmar, 7 fierarĭ și 1 brutar; maĭ toțĭ locuitoriĭ trăesc din lucrarea braduluĭ.

Budgetul comuneĭ e de 4752 leĭ.

Comuna e vechie. Cătunele Nehoiașul și Bîsca-Rozileĭ sunt menționate din secolul al XVII-lea, și actele moșnenilor aci stabilițĭ poartă date și maĭ vechĭ. Are o trecătoare în Transilvania, pe albia rîuluĭ Buzăul. Punctul de vamă, de la Prund, s'a mutat acum la Cheea. Ca locurĭ demne de vizitat are: frumoasa vale a Buzăuluĭ, de la Priporul și până la Cheea-Cordunuluĭ; muntele Poiana-din-Cale cu renumitele sale izvoare de apă; Arțagele și Valea-Neagră avute în păstrăvĭ; Pruncea, azilul mistreților din toțĭ munțiĭ circumvecinĭ; ruinele schituluĭ Arsele cu ascunzătorile sale de vulpĭ; frumoasa Cășoca cu izvoarele ce o înconjoară, etc.

Nehoiașul, *cătun,* al com. Nehoiașul, jud. Buzăŭ. Are o populație de 320 suflete, locuind în 71 case; o biserică de lemn vechie, demnă de văzut pentru portul cu care e îmbrăcat preotul ctitor în secolul al XVII-lea.

Nehoiaşul, *pîrîiaş,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, format din izvoarele: Gherţălăul, Seciul şi Păstoreasa, care, după ce se unesc, udă com. Nehoiaşul şi se varsă în rîul Buzăul.

Nehoiul (Gura-Nehoiuluĭ), *cătun,* de reşedinţă al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 390 locuitorĭ şi 70 case.

Nehoiul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, pe munţiĭ: Cumpenile, Spedişul-Nehoiuluĭ şi Impistritul. Are cam 1550 hect., din carĭ 70 hect. arabile, 540 hect. pădure, 80 hect. fineaţă, 450 hect. izlaz, 30 hect. livezĭ şi restul sterp. Se stăpîneşte în devălmăşie de moşneniĭ: Nehoenĭ, Pislarĭ, Răduleştĭ, Albinarĭ, Botenĭ, Muscanĭ şi Pietrenĭ.

Nehoiul, *pîrîŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Păltineni; începe din munţiĭ Monteorul şi Stevia; primeşte maĭ multe izvoraşe şi se varsă în rîul Buzăul. Conţine multă pucioasă.

Nehoiuluĭ (Fîntîna-), *loc izolat* şi *sorginte de apă minerală,* în poalele munteluĭ Monteorul, jud. Buzăŭ, de unde îşĭ ia naştere pîrîul Nehoiul.

Nehoiuluĭ (Fundul-), *cătun,* al comuneĭ Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 130 locuitorĭ şi 40 case.

Nehoiuluĭ (Spedişul-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, cătunul Fundul-Nehoiuluĭ, între munţiĭ Impistritul şi Cumpenile.

Nehoiuluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Păltineni, ce se ridică d'asupra căt. Gura-Nehoiuluĭ.

Nei, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Cernăteşti; iese din Muchea-Săpoceĭ, face hotar despre com. Pleşcoi şi se scurge în rîul Slănicul.

Neichiĭ (Movila-), *movilă,* între com. Gura-Padineĭ şi com. Urzica, din pl. Balta-Oltul-d.-j., judeţul Romanaţi; face parte din-tr'un şir de măgure paralel cu cursul Dunăreĭ.

Neicul, *cătun,* în jud. Putna, pl. Zăbrăuţul, com. Crucea-d.-s., pe malul Şuşiţeĭ, pe acelaşi podiş pe care e şi Panciul, despărţit de Crucea-d.-s., prin pîr. Hăulita.

Are o populaţiune de 820 suflete, carĭ locuesc în 211 case; 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea.

Neiculuĭ (Dealul-), *deal,* pe teritoriul comunelor: Crucea-d.-j. şi Crucea-d.-s., pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Hăulita. Pe acest deal sunt viile cele maĭ bune din com. Crucea-d.-j.

Nelipeşti, *podiş,* pe teritoriul comuneĭ Lătăi, pl. Coşula, jud. Botoşani, prelungire a dealuluĭ ce se întinde între pîraiele Miletinul şi Prăjanul.

Nemernicul, *munte,* situat în partea de N. a com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nemernicul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Nemernicul, pendinte de com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nemertea, *cătun* de reşedinţă, al comuneĭ Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ şi 40 case. Are sub-diviziile: Bogzoi, Brăgoi şi Piatra-Stoineĭ.

Nemerteĭ (Dealul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, căt. Nemertea, acoperită de pădure şi izlaz.

Nemerteĭ (Pădurea-), *pădure,* pe moşia Bîsca-Rozileĭ, judeţul Buzăŭ, a moşnenilor din com. Gura-Teghiĭ; are cam 150 hect.

Nemerteĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ; începe din Dealul-Nemerteĭ şi dă în rîul Bîsca-Rozileĭ.

Nemira, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, comuna Dărmăneşti; curge pe graniţă, de la muntele Nemira-Mare, de unde obîrşeşte, până la confluenţa sa cu malul drept al pîrîuluĭ Berzăuţul, avînd o lungime de 5 kilometri.

Nemira-Mare, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, situat pe graniţă pe la izvoarele pîrîuluĭ Doftana. Are o înălţime de 1000 m. Se maĭ numeşte şi Ţiganca.

Nemira-Mică, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, situat pe graniţă, maĭ sus de Nemira-Mare.

Nemoiul, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, compusă din 5 cătune: Comanul, Mereşeşti, Capul-Pisculuĭ, Cetăţuia şi Racul.

E situată pe gîrlele Nemoiul, Peşteana şi Verdea şi văile: Racul, Cetăţuia şi Năvrăpiţa, la 60 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 8 kil. de a plăşeĭ.

Are: o populaţie de 377 familiĭ, din carĭ 370 contribuabilĭ; 4 bisericĭ: una în căt. Capul-Pisculuĭ, zidită la anul 1857 şi reparată la 1867; a doua în căt. Mereşeşti, reparată la anul 1865; a treia în căt. Cetăţuia,

zidită de Pîrvu Cătana la anul 1750 şi reparată de Florea Cătana la anul 1848 şi a patra în căt. Racul, fondată la 1808.

Şcoala datează în comună de la 1838. Actualul local, în stare bună, s'a clădit la 1884. E frecuentată de 16 copiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu cultura pămîntuluĭ şi a vieĭ; iar parte cu butăria, croitoria şi rotăria. Eĭ desfac produsul muncei lor la Drăgăşani; iar vinurile,'prin Corabia, Turnul-Măgurele, Ruşi-de-Vede, Alexandria, Caracal, etc.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 25 caĭ, 134 boĭ, 67 vacĭ şi 1000 oĭ.

Pe pîrîul Peşteana şi gîrliţa Nemoiul sunt 2 morĭ de măcinat.

In raionul comuneĭ se vede încă ruina bisericeĭ Coman, făcută de banditul Coman la 1800 şi distrusă de foc la 1887.

Se fabrică anual 1000—1500 decal. ţuică. Sunt mulţĭ merĭ, perĭ, cireşĭ şi nucĭ.

Şoseaua care vine din Drăgăşani înlesneşte comunicaţia cu comunele: Suteşti, Creţeni, Izvorul, Nemoiul, Amărăşti, Glăvile şi Cermegeşti.

Veniturile comuneĭ se urcă la 4124 leĭ şi cheltuelile, la 2711 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Măgurilor, Nemoiuluĭ, Mare, Cetăţeaua, de piscurile: Izvorul, Ursul, Cucula, Hotarul şi Caloianul şi udată de văile: Izvoraşul, Petroşica, Pietroasa, Omeaga, afară de cele arătate maĭ sus.

Se mărgineşte cu com. Amărăşti (N.), Izvorul (S.), Zăvideni (E.) şi Guşoeni (V.).

Nemoiul, *deal,* în raionul com. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 286 hect. 50 ariĭ vie.

Nemoiul, Seciul şi **Lovişteanca,** *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aparţinînd de com. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Nemoştiul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Jegălia; curge prin insula Balta.

Nemţeanca, *pădure* a statuluĭ, în partea de S. a com. Cosmeşti, jud. Tecuciŭ. Are o suprafaţă de 720 fălcĭ, cu trupurile: Nemţeanca, de 60 fălcĭ; Furceni, de 60 fălcĭ; Dealul, de 300 fălcĭ şi Lunca, de 300 fălcĭ.

Lîngă această pădure se cunoaşte locul unde a fost biserica de la Furceni. In mijlocul pădureĭ se văd ruinele lagăruluĭ.

Nemţeasca, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, cătunul Bodineşti, acoperită de izlaz, şi pe vale cu fineaţă.

Nemţeni, *numire* a satuluĭ Nemţişorul, jud. Neamţu, căruia i se maĭ zice şi Cetăţeni.

Nemţeni. Vezĭ satul Boroaia-Neamţuluĭ, jud. Suceava.

Nemţeni, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea Nemţeni, curge de la N. la S., pe teritoriul comuneĭ Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, trece prin satele Leoşti şi Davideşti şi din jos de acest sat se uneşte cu pîrîul Rusca.

Nemţeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Stoileşti.

Nemţi, *măgură,* situată în partea de V. a teritoriuluĭ com. Seaca-Belciugatele, pl. Şerbăneşti, jud. Olt. Are o circomferinţă la bază de 25 m. şi o înălţime de 4 m. E acoperită de semănăturĭ.

Nemţilor (Dealul-), *deal,* în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, situat spre hotarul despre satul Negriţeşti.

Nemţilor (Măgura-), *măgură,* pe dealul Ţundroaia, la V. de com. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Nemţilor (Măgura-), *măgură şi semn cadastral,* făcut de Inginerii nemţĭ la 1856 cu ocazia triangulaţieĭ Ţăreĭ situată pe proprietatea Mereni-Ciohani, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Nemţilor (Momîia-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitreşti, spre N., numit ast-fel din cauză că statul major austriac, la facerea hărţeĭ Munteniei, stabiliseră un punct trigonometric de observaţie; e acoperit cu păşunĭ; are o înălţime cam de 800 m.

Nemţilor (Surla-), *punct culminant şi trigonometric* al munteluĭ Istriţa, jud. Buzăŭ, com. Pietroasa.

Nemţişorul, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, situat pe valea pîr. cu acelaşĭ nume, între Cetatea-Neamţuluĭ şi Mănăstirea-Neamţuluĭ.

Are o întindere de 603 hect. şi 29 ariĭ, cu o populaţie de 800 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ; 1 biserică, cu 1 preot şi 2 eclisiarhĭ; 1 şcoală; 2 morĭ de apă.

Vite: 507 vite marĭ cornute, 33 caĭ, 103 mascurĭ.

Acest sat se maĭ numeşte şi Cetăţeni, şi Nemţeni.

Nemţişorul, *pădure,* în judeţul

Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, avînd o întindere de 5325 pogoane, cuprinzîndu-se şi acele de pe Măneşti, Secul şi Vînători.

Nemţişorul, *pîrîaş,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, izvoreşte din muntele Pleşa, marginea despre jud. Suceava; curge spre S., trecînd pe la Mănăstirea-Neamţuluĭ; udă satele Nemţişorul, Debruţa, Lunca şi Codreni în partea stîngă, iar, în dreptul satuluĭ Vînători, se uneşte pe dreapta cu pîrîul Ozana, curgînd apoĭ spre E., sub numele de pîrîul Neamţul.

Nemţişorul, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvoreşte de sub muntele Poiana-Lungă, udă com. Mălini pe o lungime de 7 kil., şi se varsă în Suha-Mare, la Podul-Muntenilor.

Are de tributarĭ: Pîrîul-Sigeĭ şi Arşiţa-Nemţişoruluĭ.

Nemţiul saŭ **Blejeşti,** *proprietate* a fraţilor C. şi Gr. Olănescu, pendinte de com. Blejeşti, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Nenciul (Mirceşti), *cătun* de reşedinţă, al com. Lipia, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ şi 31 case; are sub-divizia Ceauş-Tatu.

Nenciul, *deal,* în jud. Buzăŭ, com. Lipia, cătunul Nenciul, acoperit de vie.

Nenciuleasa, *numire dată părţiĭ de moşie,* posedată de moşnenĭ în moşia Brînzeasca, com. Gura-Sărăţiĭ, jud. Buzăŭ.

Nenciuleşti, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, pe Valea-Vedeĭ, la S.-V. com. Mavrodinul, şi la 44 kil. de capitala judeţuluĭ.

La S., rîul Vedea şi şoseaua judeţeană Roşiori-Alexandria îĭ formează limita naturală; la E., se învecineşte cu comunele Mavrodinul şi Buzescul; la V., cu com. Albeşti; iar la N. cu un deal, numit al-Viilor.

Este situată pe domeniul Mavrodinuluĭ şi are alipit şi cătunul Părul-Rotund, situat pe aceeaşĭ coastă cu comuna, la 1 1/2 kil. spre V.

Pe teritoriul com. se găsesc împroprietăriţĭ 250 locuitorĭ, dintre carĭ 203 în Nenciuleşti, pe o întindere de 832 hect. şi 47 în cătunul Părul-Rotund, pe o întindere de 186 hect.

Sunt şi 94 1/2 hect. viĭ.

Terenul este puţin accidentat, şi cam nisipos.

Populaţia comuneĭ cu a cătunuluĭ este de 1321 suflete, din carĭ 285 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 3824 capete, din carĭ: 168 vite marĭ cornute, 228 caĭ, 2356 oĭ şi 172 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9878 leĭ, 30 banĭ, la veniturĭ şi de 5031 leĭ, 45 banĭ, la cheltuelĭ.

Are o şcoală frecuentată de 15 elevĭ; 2 bisericĭ, una în cătunul Nenciuleşti, cu un preot şi un cîntăreţ, şi a doua în Părul-Rotund, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ. Pe rîul Vedea este o moară de măcinat.

Căile de comunicaţiune sunt: şoseaua Roşiori-Alexandria şi căile vecinale spre com. Albeşti, prin cătunul Părul-Rotund şi spre com. Mavrodinul cu care se leagă printr'un pod peste pîrîul Tinoasa.

Cătunul Părul-Rotund forma comună osebită până în anul 1884, cînd a fost alipit la com. Nenciuleşti.

Satul Nenciuleşti poartă şi numirea de Vătăşani. Il găsim, tot sub numirea de Nenciuleşti, printre satele maĭ însemnate, figurînd în tabloul întocmit la 1741, sub domnia luĭ Mavrocordat.

Nenciuleşti, *com. rur.,* în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., formată din două mahalale: Şeasa şi Budele, situate pe valea Şeasa, la 74 kil. de capitala judeţuluĭ. Are o populaţie de 703 locuitorĭ, din carĭ 149 contribuabilĭ, locuind în 200 case; 2 bisericĭ vechĭ, reparate pe la 1830.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu dulgheria şi rotăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la tîrgul Bălceşti şi oraşul Craiova.

Totalul pămînturilor de cultură e de 500 hect.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 15 caĭ, 100 boĭ, 300 vacĭ, 100 capre şi 250 oĭ.

Pe rîul Şeasa, în raionul com. sunt 4 morĭ.

Veniturile şi cheltuelile com., se urcă la 1209 leĭ anual.

O şosea comunală o leagă cu comuna Crăpăturile.

Nenciuleşti, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Ulmul. E situat pe ţărmul de E. al laculuĭ Mostiştea şi unit cu satul Ulmul. Îĭ maĭ zice şi Chirnogi.

Are o populaţie de 48 familiĭ; o biserică, deservită de preotul din satul Ulmul.

Locuitoriĭ posedă: 60 caĭ, 66 boĭ, 30 bivolĭ, 190 oĭ, 7 capre, 2 asinĭ şi 120 rîmătorĭ.

Nenciuleşti, *deal,* în raionul comuneĭ Nenciuleşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 36 hect. şi 50 ariĭ vie.

Nenciuleşti-Bogdana, *moşie,* a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ.

Nenciuleşti - Moşnenĭ (Puri-

ceşti), *cătun* al com. Gura-Sărăţeĭ, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ şi 50 case. Are sub-divizia Brînzeşti.

Nenciuleşti - Sărata, saŭ **Bugheni,** *cătun,* al com. Monteorul, jud. Buzăŭ, cu 840 locuitorĭ şi 236 case.

Nenciuluĭ (Piscul-), *pisc,* jud. Muşcel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Racoviţa.

Neniceanca, *vale,* pe moşia Zamostia, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nenişoaia, *proprietate* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, încorporată cu Vatra-Schituluĭ-Găvanele. Are 50 hect. pădure şi fîneaţă.

Nenişori, *numire vechie* a *satuluĭ* Armăşeşti, pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa.

In această localitate a fost o luptă decizivă între Vasile Lupu, Domnul Moldoveĭ, şi Mateiŭ-Basarab, Domnul Munteniei. Istoria ne spune că Vasile Lupu, dorind a se face Domn în Muntenia şi în îndeplinirea acestuĭ plan, fiind în înţelegere şi cu Sultanul, intră în Muntenia cu o armată numeroasă, între care şi 15000 Tătarĭ şi un corp de ianicerĭ. Ajungînd la rîul Prahova, îşĭ aşeză tabăra la satul Ojogeni, la gura Teleajenuluĭ, în apropiere de marginea jud. Ialomiţa. După cinci zile de hărţuială, Mateiŭ trece în timpul nopţiĭ Prahova, tot călăreţul luînd cu sine pe cal cîte un pedestraş, şi cu toată oastea se aruncă asupra armateĭ moldovene. Bătălia se dete la Nenişori, numit acum Armăşeşti, nu departe de Ojogeni. Vasile Lupu, avînd oştile risipite după prăzĭ în toate părţile, apucă fuga cu călărimea şi ianiceriĭ, lăsînd pe mîna luĭ Mateiŭ corturile, carele cu muniţiunĭ şi bagaje şi tunurile, cu toată pedestrimea. Peste 8000 numaĭ de Tătarĭ rămaseră morţĭ pe cîmpul de luptă. Această bătălie s'a întîmplat în Decembrie, 1639.

In amintirea izbîndeĭ cîştigate la Nenişori, Mateiŭ-Vodă zidi în 1641 o biserică în satul Gherghiţa, jud. Prahova, cu numele muceniculuĭ Procopie, pe care-l luase într'ajutor de biruinţă în tr'această luptă, precum se află în inscripţiunea de la uşa bisericeĭ:

«Această sfîntă şi Dumnezeească biserică din temelia eĭ ziditu-o-am eŭ, robul luĭ Dumnezeŭ Ioan Mateiŭ Basarab Voevod, întru numele mareluĭ a luĭ Christos Mucenic Procopie, de care lucru întîmplîndu-se domnieĭ mele a avea războiŭ la Nenişori pre Ialomiţa, cu vrăjmaşul domnieĭ mele şi al ţăreĭ, cu Vasile-Vodă, luat-am domnia mea într'ajutor de biruinţă pe marele mucenic Procopie şi cu vrerea milostivuluĭ Dumnezeŭ şi cu ajutorul sfîntuluĭ Mucenic, supus-am vrăjmaşiĭ sub picioarele domnieĭ-mele şi ĭ-am ruşinat şi ĭ-am gonit din pămîntul ţăriĭ şi am ridicat această sfîntă biserică pentru stăruinţa cea de vitejie şi a puterniculuĭ mareluĭ Dumnezeŭ şi într'ajutorul sfîntuluĭ Mucenic Procopie, ca să fie domnieĭ mele pomană nesăvîrşit în vecie, luna Maiŭ 20, din anul 7149 (1641).»

(«Ist. Rom.», de Gr. G. Tocilescu.)

Nenişori-de-Jos, *trup al moşieĭ* Armăşeşti, jud. Ialomiţa, plasa Cîmpul, com. Armăşeşti.

Nenişori-de-Sus, *trup al moşieĭ* Armăşeşti, jud. Ialomiţa, plasa Cîmpul, com. Armăşeşti.

Nerejul, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Vrancea, situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Zăbala, la 4 kil. de Spulberul, la 40 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 77 kil. de capitala judeţuluĭ.

Teritoriul com. este brăzdat de pîraiele: Zăbala, Zîrna, Valea-Bouluĭ, Lapoşul, Cremenea, Hulturul, Monteorul, Hurjuiul, Drăguţoiul, Pîrîul - Chinuluĭ şi Nerejul-Mic.

Pămîntul pe dealurĭ este pietros, iar pe podiş argilos. Munţiĭ: Monteorul, Ţipăul şi Poenele-Săreĭ, situaţĭ în această comună, conţin sare.

Se compune din cătunele Nerejul-Mare (unde e primăria com.) şi Nerejul-Mic.

Are o populaţie de 354 familiĭ, saŭ 1498 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ, locuind în 349 case; 2 bisericĭ, una parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în căt. Nerejul-Mic şi a doua filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în căt. Nerejul-Mare; o şcoală mixtă, construită de com. şi frecuentată de 34 copiĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3207.74 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2889.74 leĭ.

Totalul pămînturilor de cultură: 760 hect.

Locuitoriĭ posedă: 1 piuă şi 10 herăstrae; 70 plugurĭ de lemn; 8 morĭ de apă; 450 boĭ, 800 vacĭ, 150 caĭ, 3200 oĭ, 350 capre şi 250 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică de 4 cîrciumarĭ, 6 morarĭ, 3 rotarĭ, 40 dogarĭ.

Parte din locuitorĭ se ocupă cu exploatarea pădurilor, iar uniĭ, cu cultura oilor.

Nerejul, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din Poiana-Ascunsă şi se varsă în Dejul, jud. Putna.

Nerejul-Mare, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, situat pe Zăbala, la 4 kil. de Spulberul.

Are o populaţiune de 900 suflete, care locuesc în 200

de case; o biserică filială, cu hramul Sf-ţiĭ Voevozĭ; o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 14 copiĭ.

Nerejul-Mic, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, aşezat pe pîrîul Zăbala în sus de Spulberul, şi străbătut de pîrîul Chinul.

Are o populaţiune de 533 suflete, locuind în 149 case; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ.

Nerejul-Mic, *pîrîiaş,* jud. Putna, format din scurgerea pîraĭelor de pe Ursa şi Nerejul-Mic; desparte cîmpia Nerejuluĭ-Mic de Ursa şi după ce se uneşte în partea dreaptă cu pîrîiaşul Bercăreasca, se varsă în Zăbala, lîngă Berzari.

Nesecul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, numit şi Muntele Secul.

Nesporeşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Boteşti, spre N.-E. de satul Boteşti şi la 3 kil. de el. Este aşezat pe şes. Are o populaţie de 134 familiĭ, din carĭ 113 contribuabilĭ, locuind în 119 case. Populaţia este compusă numaĭ din Ungurĭ. Are o biserică catolică.

Bîlciŭ se face la 15 August.

Se maĭ numeşte şi Sapodia.

Locuitoriĭ posedă 206 vite marĭ cornute.

Nestea, *braţ* (prival), în insula Balta, teritoriul comunelor Jegălia şi Gîldăul, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Neştiuta, *baltă,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, la N.-E. de tîrguşorul Bîra, la confluenţa pîrîuluĭ Călugăriţa şi Pricopul cu pîr. Poenele-Oanceĭ.

Neştiutul, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul Frumoasa, care se uneşte cu pîrîĭaşul Ghidionul, la satul Schitul-Frumoasa.

Netedul, *munte,* în jud. Neamţu, com. Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele.

Netedul, *şes,* jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Ciurea, între dealurile: Şeapte-Teĭ, Răcea, Bîrsanul, Văraticelul, Şanta, Oiţa şi Bordea; e acoperit cu mult fîn.

Netezeşti, *sat,* facînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezeşti, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat spre S.-E. de Nuci, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa Intre sat şi riŭ, locul e smîrcos.

Se întinde pe o suprafaţă de 561 hect., cu o populaţie de 378 locuitorĭ.

Familiile Serghiescu, M. Protopopescu şi D-na Zinca Bunescu aŭ 362 hect., şi locuitoriĭ, 199 hect.

Proprietariĭ cultivă 308 hect. (54 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 179 hect. (20 sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi de 1 hangiŭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 maşina de treerat cu aburĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 349 şi al celor micĭ, de 333.

Netezi, *trup de moşie,* în jud. Neamţu, com. Humuleşti, pl. de Sus-Mijlocul, în întindere de 1 hect. 6640 m. p., fost pendinte de mănăstirea Văraticul, iar acum rezervat pe seama statuluĭ, cu ocazia împroprietărireĭ însurăţeilor.

Netezi, *pîrîiaş,* pe teritoriul com. Humuleşti, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu; desparte prin cursul săŭ moşia Topoliţa de moşia Grămăreşti şi se varsă în pîrîul Topoliţa.

Netoeşti, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Valea-Stanciuluĭ; are un venit anual de 30000 leĭ.

Netotul, Piscul, Obîrşia şi **Oticul,** *munţĭ* aĭ statuluĭ, jud. Muşcel. Se arendează cu 1300 leĭ anual.

Netoţi, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Cîmpul. Are o populaţie de 1216 locuitorĭ.

Terenul com. e mlăştinos.

Se compune din 3 cătune: Netoţi, Trestieni-d.-s. şi Zănoaga. Reşedinţa com. e în cât. Netoţi, unde se află şi şcoala.

Comerciul se exercită de 4 cîrciumarĭ.

Veniturile com. sunt de 7988 leĭ anual.

Netoţi, *com. rur.,* jud. Teleorman, situată la limita despre E. a plăşeĭ Tîrguluĭ, pe partea stîngă a rîuluĭ Teleormanul.

Se învecineşte la E. cu com. Talpa din jud. Vlaşca; la V., cu com. Gărăgăul şi Necşeşti; la S., cu cât. Broşteni din com. Peri-Rîioşi; şi la N., cu com. Deparaţi-Hîrleşti.

Se compune din 5 cătune: Netoţi-d.-s., Netoţi-d.-j. (reşedinţa), Moşteni, Brătăşani şi Trivalea.

Până la 1884, Netoţi-d.-s. şi Netoţi-d.-j. formaŭ comune separate şi se împărţeaŭ ast-fel: Netoţi-d.-s. cu cât. Moşteni şi Netoţi-d.-j. cu cât. Brătăşani.

Netoţi-d.-s. şi Netoţi-d.-j. sunt situate pe dealul stîng al rîuluĭ Teleormanul, iar cătunele Brătăşani şi Trivalea, pe vale, la 2 kil. unul de altul. Cât. Mos-

teni formează un singur corp cu căt. Netoţi d.-s.

Intinderea com., cu moşiile de pe dînsa, este cam de 2860 hect. Proprietarii principali: Statul, cu moşia Netoţi-Trivalea în întindere de 874 hect., din cari 350 hect. pădure şi restul arabile. Pădurea Netoţi-Trivalea, se împarte în mai multe trupuri: Cîmpşorul, Ceretul, Timnica şi Bordeiul.

Moştenitorii răposatului G. Cădescu posedă 860 hect. arabile şi 120 hect. pădure, şi d. M. Xenu are cam 220 hect., din care o mică parte pădure.

In căt. Brătăşani sunt 3½ hect. vie, ale proprietăţii.

Loc. împroprietăriţi, după legea din 1864, sunt 210, cărora li s'aŭ dat 750 hect. In 1879, aŭ mai fost împroprietăriţi cîţi-va însurăţei pe moşia statului Trivalea, unde aŭ format căt. Trivalea.

Terenul comunei Netoţi este foarte variat, parte mlăştinos şi humos, parte deluros şi nisipos; partea de şes despre E. comunei este productivă. La marginea căt. Netoţi-d.-s. curg pîrîiaşele Răcica şi Teleormănelul.

Populaţiunea com. este de 1786 suflete, din cari 382 contribuabili.

Ocupaţiunea locuitorilor, afară de agricultură, mai este şi comerciul de păsări domestice, pe care le transportă la Bucureşti.

Vite sunt: 395 cai, 16 măgari, 2202 oi şi 297 porci.

Budgetul comunei e la veniturî de 9735 lei, 79 bani, iar la cheltueli de 7051 lei, 10 bani.

Are: două şcoli, una în Netoţi-d.-s., frecuentată de 17 elevi, şi a doua în Netoţi-d.-j., frecuentată de 15 elevi; trei biserici, una în Netoţi-d.-j., deservită de 2 preoţi şi 1 cîntăreţ, a doua în Netoţi-d.-s., deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi şi a treia în căt. Brătăşani, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Pe apa Teleormanului sunt 3 mori cu făcăŭ, una în căt. Trivalea, a doua în Netoţi-d.-j. şi a treia în căt. Brătăşani.

Cătunele sunt legate prin şosele vecinale. De la Netoţi-d.-j. porneşte o ramură de şosea spre com. Talpa, din judeţul Vlaşca; Cătunele Netoţi-d.-s. şi Netoţi-d.-j. sunt străbătute în toată lungimea lor de şoseaua judeţeană Alexandria-Piteşti, care le pune în comunicaţie directă cu com. Lada, din plasa Teleormanului prin pădurea Hîrleştilor. La S. se leagă cu comuna Peri-Rîioşi prin aceiaşi şosea judeţeană. Tot de la Netoţi-d.-j. porneşte o ramură de şosea vecinală la com. Gărăgăul şi o alta spre comuna Hîrleşti.

In preajma comunei Netoţi s'aŭ făcut importante descoperiri arheologice. «Pe malurile Vedei, scrie Cezar Boliac, în excursiunile sale arheologice din 1869, am dat peste o cetate de pămînt ocolită cu un singur bloc larg de pămînt, de diferite înălţimi, care după ce fusese aşezat prin garduri şi stinghii de lemn, s'a fost ars de toate părţile şi întărit ca o cărămidă. De aci provin mai multe obiecte de bronz, o seceră, un fier de plug de bronz şi olărie foarte primitivă.

Boliac zice Netoţilor «Nedaţi» şi adaugă că s'aŭ mai descoperit aci pălăriuţe şi ornamente de purtat la gît, ceeace denotă o stare mai înaintată de civilizaţiune în epoca dominaţiunei romane în această regiune.

Satul Brătăşani se găseşte trecut în nomenclatura din secolul trecut; Netoţi însă nu-i vedem trecuţi.

Netoţi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Netoţi, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Netoţi-de-Jos, *cătun,* în jud. Teleorman, com. Netoţi, care, până la 1884, era separat de cătunul Netoţi-d.-s. Are o populaţie de 1032 suflete, din cari 297 contribuabili.

Netoţi-de-Sus, *cătun,* jud. Teleorman, alipit la comuna Netoţi-d.-j., unde este reşedinţa. Până la anul 1884 forma comună osebită. Are o populaţie de 1015 suflete, din cari 197 contribuabili; o biserică.

Netoţi-Moşteni, *cătun,* pendinte de cătunul Netoţi-d.-s., jud. Teleorman.

Netoţi-Trivalea, *moşie* a statului, jud. Teleorman, pe teritoriul comunei Netoţi, pe care s'a împroprietărit, în 1880, un număr de însurăţei. Are o pădure cam de 350 hect.

Neţeşti, *cătun,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Urşi.

Nevesile (Muntele-), *pădure,* în întindere de 2145 hect., situată pe teritoriul comunei Păuleşti, pl. Vrancea, jud. Putna, şi aparţinînd în indiviziune locuitorilor din sus zisa comună.

Nevesteasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Podeni-Noi, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Nevestelniţei (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; izvoreşte din poalele orientale a-

dealuluĭ Sevastiul; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdează partea de N.-V. a plăşeĭ şi V. a comuneĭ, făcînd în tot cursul eĭ limita între comunele Văcăreni şi Luncaviţa; trece pe la poalele Movileĭ-Marĭ, şi, după un curs de 4 kil., se varsă în gîrla Ciulneţul saŭ Luncaviţa, pe dreapta; taie drumul judeţean Isaccea-Măcin; malurile sale sunt joase şi acoperite cu verdeaţă.

Nevoia, *pîrîŭ,* izvoreşte din raionul com. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Ciorîca, în cercul com. Rîjleţul-Govora.

Nevrinţul, *pădure,* în jud. Muscel, com. Vlădeşti, pl. Rîurile, din coasta căreia izvoreşte Valea-Nevrinţuluĭ.

Nevrinţuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Muscel; izvoreşte din coastele pădureĭ cu acelaşĭ nume; străbate satul Vlădeşti-d.-s., pl. Rîurile, în partea de N.-E. şi se varsă în rîul Bratia, pe ţărmul stîng.

Nicani, *sătuc.* Vezĭ Zamostia, sat, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nicani, *deal,* pe moşia Zamostia, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nicioaia, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Vezĭ Coasta-Babeţuluĭ.

Nichiforeni, *rădiŭ,* pe moşia Zamostia, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Nichita, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Vîrtoapele-d.-j. Are o populaţiune de 303 suflete.

Nichita, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată în raza cătunuluĭ Nichita din com. Vîrtoapele-d.-j.

Nichita, *pîrîiaş,* jud. Băcăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăgugeşti, care se scurge în pîrîul Helegiul.

Nichiteni, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Drăguşeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ. Are o populaţie de 65 familiĭ, saŭ 235 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Mateĭ Rosetti. Calitatea pămîntuluĭ e bună. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 33 hect., 30 ariĭ pămînt, iar proprietarul, 1288 hect., 98 ariĭ cîmp. Sunt 3 ĭazurĭ, vie în întindere de 6 pogoane, şi livadă cu fructierĭ. Pîrîul principal ce trece pe moşie este Bodronul.

Drumurĭ sunt: acel de la Darabani la Săveni, acel de la Mitocul la Dorohoiŭ şi acel de la Coţuşca la Botoşani.

Moşia se hotăreşte cu: Bodronul, Puţureni, Drăguşeni şi Coţuşca.

Nicoglava, *deal,* în partea de E. a com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Nicolaeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Micloşani, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Nicoleĭ (Balta-), *baltă,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, în V. com. Se scurge în rîul Jiul.

Nicoleşti. Vezĭ *Niculeşti.*

Nicolina, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub dealul Bordea, din pădurea Bîrnova, com. Buciumi, pl. Codrul, jud. Iaşi, trece prin comunele Ciurea şi Galata, pe sub dealurile Hlincea şi Cetăţuia şi se varsă în Bahluiŭ, dincolo de bariera Treĭ-Calicĭ a oraşuluĭ Iaşi, după ce primeşte în stînga afluenţiĭ: Pĭetrosul, Bolohanul şi Roşa, din com. Ciurea.

Nicoliţelul, *com. rur.,* situată în partea N. a jud. Tulcea şi cea centrală a plăşeĭ Isaceea, la S.-E. de orăşelul Isaccea.

Se crede a fi fost aci oraşul roman Traianopolis, după numeroasele ruine de valurĭ şi lagăre ce se găsesc pe teritoriul com.

Se mărgineşte la N. cu Isaccea şi Dunărea; la V., cu Balabancea; la S., cu Maidan-Chioi şi la E., cu com. Parcheşul şi Teliţa.

Relieful soluluĭ e accidentat; ast-fel găsim la V. dealurile: Bădila, Hoţilor, Breazul, Cocoşul, Ţugulea, Piatra-Roşie; la S., dealurile Nicoliţel, Gîrliţa, Izvoarelor, Dealul-mare; la E., dealul Sarica, acoperit cu viĭ, iar cele-l'alte acoperite numaĭ cu pădurĭ şi păşunĭ; aŭ o înălţime de 2—300 m.

Ape sunt: Valea-Morilor saŭ Teliţa la S., Gîrliţa la V., Valea-Cărbunelor la S., valea Capaclia la N.-V., Valea-Plopilor la E., Dunărea la N.

Bălţĭ sunt: Sauna, Capaclia, Teliţa.

Cătunul de reşedinţă, Nicoliţelul, aşezat pe Valea-Cărbunelor, la poalele dealuluĭ Nicoliţelul şi Ţugulea, formează singur comuna.

Intinderea comuneĭ e de 3153 hect., din carĭ 76 hect. vatra satuluĭ, 2677 hect. ale locuitorilor, 400 hect. pădurile Statuluĭ.

Are o populaţie de 340 familiĭ, saŭ 1167 suflete, din carĭ 336 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una

foarte vechie, făcută pe ruinele unuĭ templu roman, a doua zidită de locuitorĭ în 1890, cu hramul Sf. Paraschiva, ambele deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 2 învăţătorĭ, fondată în 1881 de locuitorĭ, frecuentată de 170 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 115 plugurĭ de fier; 200 caĭ şi ĭepe, 400 boĭ, 200 vacĭ, 300 oĭ şi 2300 capre.

Meseriaşĭ sunt: 6 lemnarĭ, 5 fierarĭ, 4 dogarĭ, 3 zidarĭ, 8 cizmarĭ, 1 brutar, 1 cojocar.

Comerciul constă în import de coloniale şi manufactură, şi export vin, vite şi cereale.

Budgetul comuneĭ e de 6770 leĭ la veniturĭ şi de 6538 leĭ, la cheltuelĭ.

Drumurile sunt: şoseaua naţională Tulcea-Isaccea la N. şi drumurĭ comunale ce duc la Cocoşul, Balabancea, Teliţa, Parcheşul şi Sanova.

Nicoliţelul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. Nicoliţelul; prelungire sud-orientală a dealuluĭ Ţugulea, se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea centrală a com. şi cea de N. a plăşeĭ; se întinde de-alungul rîuluĭ Nicoliţelul; ultimele sale ramificaţiunĭ sudice se termină pe malul de N. al pîrîuluĭ Teliţa; la cele de E. se află situat satul Nicoliţelul; lasă spre S. două prelungirĭ numite Dealul-Mare şi Dealul-Izvoruluĭ; la poalele sale occidentale se văd nişte ruine ale unuĭ castru roman, numit de popor cetate şi de la care pleacă în sus şi în jos nişte valurĭ în ruine, numite de popor Valul-luĭ-Traian; din panta orientală izvoreşte pîrîul Valea-Cărbunelor, afluent al văeĭ Nicoliţelul; este acoperit cu pădurĭ întinse şi frumoase.

Nicoliţelul, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Nicoliţelul; izvoreşte din dealul Ţugulea; curge spre E., pe la poalele dealuluĭ Nicoliţelul; trece prin satul Nicoliţelul, unde primeşte pe dreapta afluentul Valea-Cărbunelor; de aci se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; trece prin pădurĭ; este tăiat de şoseaua naţională Tulcea - Isaccea, la locul numit Podul-Gheneĭ şi, după un curs de 8 kil., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi a com., se varsă în balta Capaclia, pe partea sa de S.

Nicopoli, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Fundeanu, spre S. de satul Fundeanu. Are o populaţie de 108 locuitorĭ şi 30 case. Este fundat în 1878 de către însurăţeĭ împroprietărițĭ pe moşia Statuluĭ în memoria luptătorilor de la Nicopoli.

Nicoreşti, *plasă,* situat în centrul judeţuluĭ Tecuciŭ. Şi-a luat numele de la tîrgul cu acelaşĭ nume.

Se mărgineşte la N. cu plăşile: Berheciul şi Zeletinul; la S., cu pl. Bîrladul; la E., cu jud. Covurluiŭ şi la V., cu rîul Siretul.

Se compune din 12 comune: Buciumeni, Corodul, Cosmeşti, Ionăşeşti, Matca, Negrileşti, Nicoreşti, Poiana, Puţeni, Tecuciul, Ţepul şi Ţigăneşti. Cătune sunt 40.

Reşedinţa sub-prefectureĭ este în tîrgul Nicoreşti.

Această plasă, până la 1892, a fost unită cu pl. Bîrladul.

Supratața com. e de 626 hect., cu o populaţie de 22165 suflete.

Are 21 şcolĭ, din care 19 de băeţĭ şi 2 de fete.

In această plasă s'a făcut următoarea împărţire bisericească:

Parohia Buciumeni, cu biserica parohială S-ţiĭ Voevozĭ, compusă din satele: Argea, Buciumeni şi Tecucelul-Sec, deservită de 1 preot paroh şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Vizureşti, compusă din satele: Branişte a, Hînţeşti şi Vizureşti, cu biserica parohială S-ţiĭ Voivozĭ, cu 3 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

In com. Corodul sunt 2 parohiĭ: una în satul Corodul, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, şi a doua, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ.

Parohia Blînzi, cu biserica parohială Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din satele: Blînzi şi Brătuleşti.

Parohia Cozmeşti, cu biserica parohială Adormirea - Maiceĭ - Domnuluĭ, compusă din satele: Băltăreţul, Cozmeşti-Noĭ şi Cozmeşti-Vechĭ.

Parohia Furceni, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din satele: Furceni şi Satul-Noŭ.

Parohia Ionăşeşti, cu biserica parohială S-ţiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Matca, satul Matca, avînd biserica parohială Sf. Nicolae, deservită de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Negrileşti, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din: Negrileşti şi Slobozia-Blăneasa, deservită de 1 preot paroh şi 3 cîntăreţĭ.

Parohia Tălpigi (com. Negrileşti), cu biserica parohială S-ţiĭ Voevozĭ, compusă din Slobozia-Corni şi Slobozia-Tălpigi, deservită de un preot paroh şi 3 dascălĭ.

Parohia Nicoreşti, cu biserica

parohială Sf. Nicolae, compusă din Nicoreşti şi Grozăveşti, deservită de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Coasta-Lupeĭ, cu biserica parohială Intrarea-în-Biserică, compusă din Coasta-Lupuluĭ şi Piscul-Corbuluĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Parohia Fîntînelele, cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva, compusă din Nicoreşti-d.-s. şi Fîntînelele, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Dobrineşti, cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva, compusă din satele Dobrineşti şi Sîrbi.

Parohia Poiana, cu biserica parohială Adormirea - Maiceĭ - Domnuluĭ, compusă din satele Diaconi, Huleşti şi Poiana, deservită de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Parohia Homocea, cu biserica parohială Sf. Gheorghe, compusă din Homocea şi Lespezi, deservită de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Parohia Puţeni, cu biserica parohială Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, compusă din Puţeni şi Mîndreşti, deservită de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Ţepul, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din Ţepul-d.-s. şi Ţepul-d.-j., deservită de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Munteni, com. Ţigăneşti, cu biserica Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ.

Parohia Ţigăneşti, cu biserica parohială Schimbarea - la - Faţă, compusă din Ţigăneşti şi Ungureni, deservită de 1 preot paroh şi 2 cîntăreţĭ.

Agricultura se practică pe o scară întinsă.

Viea se cultivă maĭ mult ca în cele-l'alte plăşĭ, avînd şi pămînt prielnic şi o întindere maĭ mare. Sunt frumoase viĭ în următoarele comune: Corodul, 161 hect., 75 ariĭ; Matca, 20 hect., 50 ariĭ; Buciumeni, 625 hect., 50 ariĭ; Cosmeşti, 43 hect., 25 ariĭ; Negrileşti, 41 hect.; Nicoreşti, 1437 hect., 75 ariĭ; Ionăşeşti, 123 hect., 50 ariĭ; Poiana, 79 hect., 50 ariĭ; Puţeni, 115 hect., 75 ariĭ; Tecuciŭ, 13 hect., 75 ariĭ; Ţepul, 176 hect.; Ţigăneşti, 26 hect., 50 ariĭ.

Nicoreşti, *com. rur.*, în pl. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, formată din 7 cătune: Nicoreşti, Coasta-Lupeĭ, Piscul-Corbuluĭ, Fîntînelele, Sîrbi, Grozăveşti şi Dobrineşti, la 15 kil. spre N.-V. de Tecuciŭ. Aicĭ este reşedinţa plăşeĭ şi a comuneĭ.

Are o populaţie de 945 familiĭ, saŭ 3869 suflete; 9 bisericĭ: 3 în Nicoreşti, şi cîte una în fie-care din cătunele: Coasta-Lupeĭ, Dobrineşti, Fîntînelele, Piscul-Corbuluĭ, Sîrbi şi în aşa zişiĭ Nicoreşti-d.-s., deservite de 6 preoţĭ şi 11 cîntăreţĭ; 3 şcolĭ, 2 în Nicoreşti, una de băeţĭ şi a doua de fete, şi una mixtă în Coasta-Lupeĭ. Cea de băeţĭ din Nicoreşti, datează de la 1864 şi e frecuentată de 70 copiĭ; a doua de fete, înfiinţată la 1867, şi frecuentată de 51 fete; a treia, în Coasta-Lupeĭ, datează din 1868 şi e frecuentată de 83 copiĭ.

Vite sunt: 760 boĭ, 894 vacĭ, 532 caĭ, 149 ĭepe, 14 capre, 1045 oĭ şi 670 porcĭ.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1216 hect., iar viile aŭ o suprafaţă de 1437 hect., carĭ anual produc în mediŭ 70000 hectol. vin alb şi 30000 hectol. vin roşu. Cazanele de rachiŭ fabrică de asemenea cîte 1300 hectol. de rachiŭ anual.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 19314 leĭ şi 66 banĭ anual.

Com. Nicoreşti, avînd cele maĭ frumoase şi productive locurĭ pentru viticultură, face un mare comerţ de vinurĭ, nu numaĭ în ţară, dar şi în străinătate. Podgoriile de la Piscul-Corbuluĭ şi Coasta-Lupeĭ produc un vin negru, de o calitate care poate rivaliza cu vinurile cele maĭ bune din străinătate.

Nicoreşti este situat pe un loc accidentat şi ridicat. E brăzdat de maĭ multe dealurĭ, care poartă numele satelor pe lîngă care sunt aşezate.

E străbătut de pîrîul Tecucelul în partea de E., şi de o mulţime de rîpĭ, pîrîiaşe şi văĭ, carĭ aŭ izvoare cu apă.

Este străbătut de şoseaua judeţeană care vine din Tecuciŭ, merge la Poiana, Buciumeni, spre N.; şoseaua comunală din Nicoreşti, care se desface în maĭ multe ramurĭ, la Coasta-Lupeĭ, Ionăşeşti şi Piscul-Corbuluĭ; de maĭ multe drumurĭ naturale.

Se mărgineşte la N. cu com. Poiana; la S., cu com. Cozmeşti; la E. cu com. Ionăşeşti şi la V., cu com. Buciumeni.

Nicoreşti, *tîrg*, făcînd parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Situat în centrul comuneĭ, pe coastă şi pe vale. Are o vechime de 400 anĭ. Şi-a luat numele de la Nicoară, mare Vornic al Ţăreĭ-de-jos.

Aicĭ se află reşedinţa subprefectureĭ care până la 1892 era unită cu plasa Bîrladul, avînd un singur subprefect cu reşedinţa în Iveşti.

Are o populaţie de 296 familiĭ, saŭ 951 suflete.

Sunt 4 bisericĭ. Una cu hramul Sf. Nicolae, numită şi Mănăstirea, se întreţine de stat. Este făcută la 1807 de Nicolae Banu, închinată după moartea luĭ Mă-

năstireĭ-Neamţuluĭ. A avut călugărĭ până la 1868. Este înconjurată şi astă-zĭ de un zid, avînd şi chiliĭ de jur împrejur. S'a reparat în 1892. Se maĭ numeşte şi Banul. A doua, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, spune tradiţia, este făcută de un oare-care Manolache Serdarul. A treia, numită şi biserica Cenuşă, este rezidită de Pitarul Zamfir Săndulescu la 1851, 20 Octombrie, după cum se vede din inscripţie. In locul eĭ a fost alta făcută de Ursu Cenuşă; se vede de pe un pomelnic care se păstrează şi în fruntea căruia este pus Cenuşă, c'ar fi zidită pe la 7285 (1777). A patra, cu hramul Sf. Gheorghe, este făcută la 1820 de familia Gheltu, după cum ne adevereşte inscripţia de pe mormînt. S'a reparat la 1865 şi 1884. Se întreţine de locuitorĭ.

Are 2 şcoale, una de băeţĭ şi a doua de fete; cea de băeţĭ înfiinţată la 1864 şi frecuentată de 60 băeţĭ, iar cea de fete înfiinţată la 1867 şi frecuentată de 54 fete; un oficiŭ telegrafo-poştal (înfiinţat la 1882), cu serviciul de telefon, al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 4741, banĭ 21; spitalul Cincu, înfiinţat la 1892, întreţinut de donator, d-l Anton Cincu; o farmacie.

Tîrgul Nicoreşti a ars de 3 orĭ, aproape în întregime.

Relativ la Nicoreşti, găsim un Uric din anul 1677 dat de Ion Antonie Ruset Voivod, prin care întăreşte pe Muşat şi Ivanc, pe a patra parte din Nicoreşti-d.-s. şi Nicoreşti-d.-j., ca fiind propriĭ lor de la moşĭ-strămoşĭ. (Acest uric se află la d-l Papadopol-Calimah şi a fost publicat de d-l V. A. Urechiă în «Opere complecte, Miron Costin», tom. I, pag. 221).

Nicoreşti, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti, situat pe Dealul-Nicoreştilor, la 5 kil. de satul Bogdăneşti. Are o populaţie de 29 familiĭ, saŭ 135 suflete.

Vite: 89 vite marĭ cornute, 8 porcĭ şi 12 capre.

Nicoreşti, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti, care face parte din şira dealurilor ce despart Slănicul de Oituzul.

Nicoreşti-de-Sus, *mahala,* în partea de sus a Nicoreştilor, jud. Tecuciŭ.

Nicoriţa, *sfoară de moşie,* pendinte de com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, la N. de satul Gohorul; maĭ înainte a fost proprietatea mănăstireĭ Răchitoasa, până la 1862; de atuncĭ s'a vîndut locuitorilor din Gohorul şi Valea-Rea.

Nicoriţa, *pădure,* situată în raionul com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ, parte proprietatea răzeşilor din satul Galbenul şi parte a răzeşilor din Vladnicul.

Nicoriţa, *pădure,* în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Fundeanul, proprietatea statuluĭ.

Nicoriţa, *pîrîŭ,* jud. Tecuciuluĭ, izvoreşte din rîpa cu acelaşĭ nume şi se varsă în partea dreaptă a Berheciuluĭ.

Nicovala, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; com. rur. Hinova.

Nicovanul, *munte,* jud. Buzăŭ, com. şi căt. Cislăul, acoperit de vie şi livezĭ. Masivul săŭ e un conglomerat de ceriţĭ.

Nicşana, *vale,* pe moşia Dimăcheni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Nicşeni, *sat,* în centrul comuneĭ Costeşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o populaţie de 250 familiĭ, saŭ 1390 suflete, din carĭ 241 contribuabilĭ.

Aci este reşedinţa primărieĭ comuneĭ Costeşti. Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 49 elevĭ; 4 cîrciumĭ; 5 comercianţĭ şi 3 meseriaşĭ.

Vite sunt: 576 boĭ şi vacĭ, 108 caĭ, 1167 oĭ, 8 bivolĭ şi 280 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 160.

Niculeasca, *numire ce se maĭ dă moşieĭ* Udaţi-Marĭ, din com. Albeşti, jud. Buzăŭ.

Niculeşti, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, plaiul Slănicul, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Slănicul, la 37 kil. de oraşul Buzăul. Limita, la N., începe din dealul Bodineşti şi se lasă pe slemne până în Dealul-Liliecilor, trece rîul Slănicul şi urcă pe plaiŭ la muchia Frasinul, şi alăturĭ de moşia Cîmpulungeanca, dă în hotarul jud. Rîmnicul-Sărat; la E., merge în jos pe hotarul judeţuluĭ Rîmnicul, prin dealurile: Cîmpulungeanca şi Homocioaia, până în hotarul moşieĭ Dimiana; la S., continuă pe hotarul Dimieni şi Asăneasca, trece Slănicul şi urcă în Muchia-Tocileĭ: la Groapa-Păruluĭ; la V., din Muchia-Tocileĭ, urcă în linie dreaptă, pe plaiul Băligoşi, trece pe la Deleni, tot în linie dreaptă, merge în muchia munteluĭ Umbrărelul, de aci pe plaiul care limitează (la S.) pădurile: Mavru şi Bodineasca, şi urcă în dealul Bodineşti.

Suprafaţa sa e de 3547 hect.,

din care 1028 arabile, 316 pădure, 629 fîneaţă, 930 izlaz, 60 livezĭ, 20 vie şi 564 sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Cîmpulungeanca, Homocioaia, Petrăcheşti, Niculeşti, Verneasca, Coca-Scheĭ (particulare), Coca-Mereeascâ (sfoară a statuluĭ), apoĭ Coca-Mereĭ, Gurgueşti, Strechioaea, ale cetelor de moşnenĭ: Berhuleştĭ, Gurgueştĭ, şi Mereeştĭ, derivate cîte trele din vechia ceată Berhoiul.

Terenul e accidentat, dar propriŭ cultureĭ. Din punctul de vedere geologic, teritoriul acesteĭ comune prezintă un deosebit interes.

Din minerale are: multă lignită, ozocherită, urme de păcură, etc.

Comerţul constă în desfacerea cerealelor, a ţuiceĭ şi în transporturĭ.

Comuna e formată din cătunele: Coca-Antemireascâ, Coca-Niculeşti, Petrăcheşti, Podul-Munciĭ şi Merei.

Are o populaţie de 1790 suflete, locuind în 406 case; o şcoală în cât. Podul-Munciĭ, frecuentată de 89 elevĭ şi 7 eleve; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ şi din care catedrala e cea cu hramul Sf. Petru şi Pavel; 3 cîrciumĭ; 2 morĭ de apă.

Meseriaşĭ sunt: 6 lemnarĭ, 1 căruţaş, 4 fierarĭ, 6 cojocarĭ şi 1 brutar.

Are 3 tîrgurĭ: la Ispas, la 29 Iunie şi la 14 Octombrie.

Căĭ de comunicaţie are: şoseaua Săpoca-Lopătari şi alte drumurĭ naturale.

Vite sunt: 270 boĭ, 250 vacĭ, 36 viţeĭ, 2 bivolĭ, 17 caĭ, 36 epe, 15 mînjĭ, 2860 oĭ, 166 capre şi 265 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 306.

Comuna e foarte vechie şi-şĭ a păstrat din vechime şi până astăzĭ numele de Coca. Numirile de Coca-Merei, Coca-Niculeşti, etc. sunt maĭ din urmă împrumutate de la proprietarĭ, ce posedaŭ părţĭ din teritoriul aceşteĭ comune. Dionisie Fotino înumără aci următoarele sate: Petrăcheşti, Podul-Munciĭ, Cîmpulungeanca şi Coca. Cele-l'alte cătune saŭ subdiviziunĭ sunt din timpĭ foarte apropiaţĭ.

Niculeşti, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Este aşezată în partea de E. a judeţuluĭ, la 15 kil. spre E. de oraşul R.-Sărat, şi în partea de N. a plăşeĭ, la 26 kil. spre N. de com. Gradiştea-d.-s., reşedinţa plăşeĭ.

Comunele învecinate sunt: Pueşti, la 1 kil.; Macrina, la 3 kil.; Ciorăşti, la 3 kil. şi Băbeşti, la 5 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Băleşti; la E., cu com. Ciorăşti; la V., cu com. Păeşti şi la S., cu com. Boldul.

Este o com. de cîmp, avînd pe teritoriul săŭ, afară de malul înalt al Rîmniculuĭ, numaĭ cîte-va movile risipite.

Rîul R.-Sărat o udă la V., de la S.-V. la N.-E. Maĭ sunt şi 48 puţurĭ (10—15 m. adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Nicoleşti, reşedinţa la V.; Dăscăleşti, la E.

Suprafaţa com. este de 1946 hect., din carĭ 40 hect. vatra comuneĭ, 856 hect. ale locuitorilor, 1950 hect. ale proprietăţiĭ particulare. Din acestea: 850 hect. arabile, 150 hect. imaş, şi 50 hect. neproductiv.

Are o populaţie de 310 familiĭ, saŭ 1428 suflete; 2 bisericĭ: una în cât. Nicoleşti, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ, a doua, în cât. Dăscăleşti, cu hramul Ioan Botezătorul, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, ambele fondate de comună în 1888; o şcoală de băeţĭ, fondată în 1871 de locuitorĭ, condusă de un învăţător şi frecuentată de 61 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 210 plugurĭ; 707 boĭ, 327 vacĭ, 301 caĭ, 132 ĭepe, 329 oĭ, 52 capre şi 60 rîmătorĭ.

Comerciul constă în import de ţesăturĭ, postavurĭ, coloniale, spirtoase şi în export de cereale. Transportul se face prin gara R.-Sărat. Sunt 11 comercianţĭ, din carĭ 5 cîrciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Rîmnicul-Măicăneşti, ce trece prin comună; spre Pueşti; spre Boldul şi spre Vălcele-Gradiştea-d.-s.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5637 leĭ, 70 banĭ şi la cheltuelĭ, de 5444 leĭ, 23 banĭ.

Niculeşti, *sat*, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Olanul. Are o biserică.

Niculeşti, *cătun*, pendinte de com. Ianca, jud. Brăila, situat la N.-V. de com., la 4 kil. Are o populaţie de 136 suflete. S'a înfiinţat la 1882 şi poartă numele proprietaruluĭ moşieĭ.

Niculeşti, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Miloşeşti, situat la 1 kil. spre N.-V. de satul de reşedinţă.

Are o populaţie de 63 familiĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Locuitoriĭ posedă: 120 caĭ, 295 boĭ, 345 oĭ şi 150 porcĭ.

Niculeşti, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de

com. Ţîndărei, situat la 7 kil. spre N. de satul de reşedinţă.

Niculeşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, căt. de reşedinţă al com. Niculeşti, aşezat spre E., pe malul drept al Rîmnicului. Are o întindere de 25 hect., cu o populaţie de 165 familiĭ, saŭ 743 suflete, din carĭ 208 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Niculeşti-Coca (Coca-Seacă), *cătun,* de reşedinţă al com. Niculeşti, jud. Buzăŭ, cu 270 locuitorĭ şi 69 case. Are sub-divizia Berhoiul.

Niculeşti-Coca, *moşie,* particulară, în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti. Are cam 200 hect., încorporată cu moşia Coca-Scheiĭ, cu care face un singur corp.

Niculeşti-de-Munte, *sat,* în jud. R.Sărat, plaiul Rîmnicul, căt. com. Chiojdeni, aşezat pe rîul Rîmnicul.

Niculi, *insulă,* pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Feteşti, în care se află pădurea cu acelaşĭ nume.

Niculi, *pădure,* în insula cu acelaşĭ nume, pe Dunăre, în plasa Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, de 100 hect., populată cu salcie şi plop.

Niculiţă, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, care se varsă în pîrîul Valea-Codruluĭ.

Niculiţele, *lac,* în insula Balta, com. Stelnica, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Nicuţari, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Vispeşti, în apropiere de Urgoaia; are viĭ, fîneţe şi piatră; proprietate moşnenească.

Nifon, *schit de călugărĭ,* în com. şi căt. Măgura, jud. Buzăŭ, situat pe un frumos pisc, de unde se desfăşură ochilor una din cele maĭ frumoase priveliştĭ. Acest schit a fost fondat la 1811 de Ierodiaconul Nifon, care a ridicat aci o bisericuţă de lemn. In 1842, Nicolae Pîcleanu ajutat de stariţul Constantie, l-a zidit din noŭ, după cum se vede aztă-zĭ. Biserica Cimitiruluĭ s'a zidit 1860 tot de Nicolae Pîcleanu şi soţia sa Casandra.

Frontispiicile sunt acestea:

Intru slava celuĭ în treime D-zeŭ: a Tatăluĭ, a Fiuluĭ şi a Sf. Duh, s'a clădit acest Sf. schit şi bisericuţă de lemn cu hramul Sf. Nicolae, pentru părinţĭ sihaştri cu viaţa de obşte, să fie în vecĭ slobod nesupus la nimenĭ, de Ierodiaconul Nifon, pe pămîntul dăruit de d-l Vătaf Niţu Fintescu la 1811. Iar această biserică cu hramul Izvorul tămăduireĭ şi mucenicul Pantelimon, s'a zidit din temelie la 1842 de marele Clucer Nicolae Pîclea şi de smertilu stariţul Constantie cu tot sborul şi cu ajutorul a maĭ multora; şi s'a isprăvit la leatul 1845 Noembre 9, în zilele Măriei Sale Domnuluĭ Gheorghe Bibescu, Episcop Eparhieĭ Buzăŭ D. D. Chesarie.

Frontispiciul bisericeĭ Cimitiruluĭ:

La 1856, Aprilie 26, s'a zidit din temelia această biserică cimitirul, fiind stariţ cuvioşia sa Constantie; în zilele prea Inălţatuluĭ Domn Alexandru Ghica, Episcop Buzăŭ D. D. Filoteĭ; şi s'a isprăvit în zilele prea Inălţatuluĭ Domn al Principatelor Unite Alexandru I; locotenent al Eparhieĭ fiind D. D. Archimandritul Dionisie, stariţ fiind cuviosul Iliodor; fondator D. D. Marele Clucer Niculae Pîcleanu cu soţia sa Casandra şi cu ajutorul maĭ multora. Anul 1860, Iunie 28.

Episcopul Dionisie l-a avut în de aproape priveghiere şi la ridicat la apogeul săŭ, atît prin ordinea şi curăţenia schituluĭ, cît şi prin organizarea băilor sulfuroase, şi înfiinţarea uneĭ şcolĭ primare, unde veneaŭ fiiĭ de sătenĭ ca să înveţe şi din carĭ se recruta eleviĭ seminariştĭ. Cu moartea sa, totul a decăzut; instalaţia băilor s'a ruinat; şcoala s'a mutat la mănăstirea Berca; călugăriĭ s'aŭ împrăştiat, abia maĭ rămîind 11. Statul a instalat aci spitalul rural Nifon, care aduce foloase reale întregeĭ populaţiĭ muntene.

Nifon, *băĭ minerale,* în jud. Buzăŭ, căt. com. Măgura, lîngă schitul Nifon, situate într'o romantică poziţiune înconjurată de dealurĭ umbrite de pomĭ şi pădure. Apa curge cu mare abundenţă pe 7 izvoare, din care unele se întrebuinţează pentru băut, iar altele pentru scăldat. Puţin la vale se reunesc toate într'un basin de piatră, avînd o temperatură de + 6°. Elementele ce conţin sunt: sulf în abundenţă, iod şi puţină sare. Se întrebuinţează pentru reumatism boale de piele, rănĭ, scrofule, etc.

Nifon (Vatra-Schitului-), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura, proprietate a statuluĭ, pendinte de schitul Nifon; are 22 hect., fără locul de băĭ şi al spitaluluĭ, din care 3 hect. arabile, 8 hect. fîneaţă, 5 hect. livede, restul izlaz şi hîgiŭ.

Nighiuţi, *deal,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Orzeşti, plaiul Cloşani.

Nihocul, *şir de dealurĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe hotarul comunelor Băsăşti şi Schitul-Frumoasa.

Nimirceni, *fost punct vamal,* în jud. Suceava, com. Pleşeşti. Pe aci se făcea maĭ înainte trecerea

de la Fălticeni spre Suceava, în Bucovina.

Nimirceni, *deal* cultivabil, în jud. Suceava, com. Pleşeşti.

Nineasa, *vale* şi *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, care se varsă în pîrîul Doftana.

Nisipeni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., sub-diviziune a cătunuluĭ de reşedinţă din comuna Racoviţa.

Nisipeni-Văceni, *parte din lacul* Văceni, ce aparţine com. Nisipuri, pl. Rîmnicul-d.-j., jud. R. Sărat.

Nisipi, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 4 cătune: Cioponeşti, Mijlocul, Gîrnicetul şi Seciul. Situată pe valea rîuluĭ Cerna, lîngă şoseaua judeţeană, la 40 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 15 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 772 locuitorĭ, din carĭ 118 contribuabilĭ, locuind în 189 case; 3 bisericĭ: una, în cătunul Cioponeşti, fondată la anul 1851; a doua, în cătunul Mijlocul, fondată la anul 1861 şi a treia, în cătunul Seciul, fondată la anul 1860.

Locuitoriĭ moşnenĭ, se ocupă cu agricultura şi parte cu lemnăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Craiova şi Drăgăşani.

Vite sunt: 15 caĭ, 200 boĭ, 140 vacĭ, 22 capre, 108 porcĭ, 360 oĭ.

Ţuică se fabrică aproximativ 2800 decalitri anual.

Comuna se întinde pe 365 hect. în care intră şi izlazul.

In comună se află merĭ, perĭ, nucĭ şi cireşĭ.

Veniturile şi cheltuelile se urcă la 1309 leĭ anual.

Se mărgineşte la N. cu com. Dejoiul, la S. cu Vîrleni, la E. cu dealul Nemoiul, şi la V. cu com. Dozeşti.

E brăzdată de dealurile: Nemoiul, Cerneĭ, Nisipi şi Cioponea, pe care se găsesc viĭ, şi e udată de văile: Seciul, Lovişteanca, Valea-Rea şi Selci.

Nisipi, *deal,* în raionul comuneĭ Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 100 hect., 50 ariĭ vie.

Nisipoasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populaţie de 240 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Adormirea şi Sf. Nicolae, fondată de locuitorĭ, la anul 1874.

Nisipoasa, *mahala,* com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Nisipoasa, *sătuc,* în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Nisipoasa, *deal,* cu viĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Vînjul-Mare.

Nisipoasa, *pisc,* jud. Muşcel, pl. Rîurile, com. Mihăeşti.

Nisipoasa, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, jud. Prahova, care se arendează, împreună cu trupurile Valea-Mantiĭ şi Pantazi, cu 3612 leĭ anual. Aŭ fost pendinte de mănăstirea Poiana şi ţin de com. Hîrsa, pl. Podgoria. Intinderea lor totală e de 937 hect., din carĭ 471 hect. suprafaţă împădurită şi 466 hect. pămînt cultivabil şi fîneţe.

Nisipoasa, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana; începe din Muchia-Cerbuluĭ şi se scurge în rîul Nişcovul.

Nisipoasa, *vale,* udă cătunul Valea-Bisericeĭ, din com. Orleşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Oltul, maĭ spre S. de cătunul Scaioşi.

Nisipul, *cătun,* al com. Valea-Teanculuĭ, jud. Buzăŭ, cu 380 locuitorĭ şi 101 case. Are subdiviziunlie Ciobănoaĭa şi Pîrlita.

Nisipul, *cătun (tîrlă),* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Tonea, pe cîmpul Bărăgan.

Nisipul, *vale,* com. urb. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea; se varsă în Rîul-Sărat.

Nisipul-Roşu, *deal,* la S. com. Zăvideni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Nisipuluĭ (Piscul-), *pisc,* com. Berbeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea

Nisipuluĭ (Plaiul-), *deal,* jud. Prahova, pl. Prahova, com. Prahoviţa-d.-j., numit ast-fel pentru-că terenul săŭ e foarte nisipos. E acoperit cu pădure măruntă şi la poalele luĭ sunt livezĭ, izlazurĭ, pomĭ şi se cultivă porumb.

Nisipuluĭ (Valea-), *vale,* curge de la poalele munteluĭ Gurga, jud. Prahova, com. Breaza-d.-j., plaiul Prahova, de la V. spre S.-E. şi apoĭ se varsă în rîul Sunătoarea.

Nisipuluĭ (Valea-). Vezĭ Porcilor (Dealul-), *deal,* continuare a munţilor Arnota şi Buila, jud. Vîlcea.

Nisipurile, *com. rur.*, în judeţul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe malul drept al rîuluĭ Buzăul.

Şĭ-a luat numele de la albia nisipoasă a Buzăuluĭ.

Este așezată în partea de S. a jud., la 35 kil. spre S.-E. de orașul R.-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 18 kil. spre S.-E. de Bălăceanu, reședința plășeĭ.

Comune învecinate sunt: Jîrlăul și Vișani, la 7 kil.; Drogul, la 11 kil.; Galbenul, la 21 kil.

Se mărginește la N. cu Jîrlăul; la V., cu Găvănești (jud. Buzăŭ); la E., cu Vișani; la S., cu Vizireni (jud. Brăila), de care se desparte prin rîul Buzăul.

E o comună de cîmp; nu are alt acident de teren de cît malul stîng al Buzăuluĭ și cîte-va movile ca: Secetoasa, Buga, Preoteasa, etc.

Rîul Buzăul o udă la S., de la V. la E.; Apa-Coasteĭ, la V. Are și 66 puțurĭ (5—8 m. adîncime) și lacul Bălțișul, la V.

Cătunele carĭ o compun sunt: Nisipuri, reședința, la E.; Moșești-Vechĭ și Moșești-Noĭ, la V.

Suprafața comuneĭ este de 3286 hect., din carĭ: 18 hect. vatra comuneĭ, 1065 hect. ale locuitorilor, 2203 hect. ale proprietățeĭ particulare. Din acestea: 3000 hect. arabile, 120 hect. imaș, 150 hect. pădurĭ, 110 hect. neproductive.

Are o populație de 314 familiĭ, saŭ 1302 suflete, din carĭ 298 contribuabilĭ; 2 biserici: una, în căt. Nisipuri, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1851, reparată în 1890 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; a doua, în căt. Moșești-Vechĭ, cu hramul Sf. Niculae, zidită în 1855 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; 2 școlĭ, fondate de comună, una, în Nisipuri și a doua, în Moșești, conduse de 2 învățătorĭ și frecuentate de 34 elevi; 10 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ posedă: 92 plugurĭ; 1 moară cu aburĭ; 2 mașinĭ de semănat, 1 de treerat, 1 de secerat; 580 boĭ, 640 vacĭ, 225 caĭ, 230 ĭepe, 2800 oĭ, 2 capre și 80 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, marchidănii, și în exportul cerealelor. Transportul se face prin gara Făurei (jud. Buzăŭ), la 8 kil. spre S.

Căile de comunicație sunt: drumul vecinal Rîmnicul-Sărat-Făurei; spre Vișani-Cîineni; spre Jirlăŭ-Drog-Amara-Balta-Albă.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5530 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5420 leĭ.

Nisipurile, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, căt. com. Colanul.

Nisipurile, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul de reședință al comuneĭ Nisipurile, așezat spre E., pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul. Are 6 hect. întindere; o populație de 160 familiĭ, saŭ 602 suflete, din carĭ 152 contribuabilĭ; o biserică și o școală.

Nisipurile, saŭ **Urechești,** *cătun,* al comuneĭ Dobrotești, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat pe un teren nisipos, numit astfel pentru că pe aci sunt dune de nisip mișcător. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 110 m. Se află situat la 24 kil. de Caracal și la 34 kil. de Corabia.

Are o populație de 130 familiĭ, saŭ 413 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, cu un preot și 2 cîntărețĭ.

Nisipurile, *munte* mare, la N. de comuna Nucșoara, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, pe linia granițeĭ.

Nisipurile, *pichet de graniță,* la marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Nisipurile, *cîmpie,* cam de 3000 pog., acoperită cu nisip, în județul Mehedinți, pl. Blahnița, com. Crivina.

Nisipurile, *dune de nisipurĭ,* carĭ încep la S. de pădurea Torcești, com. Torcești, jud. Tecuciŭ, continuă spre S. paralel cu calea ferată Ivești-Hanul-Conachi, până în pădurea Hanul-Conachi, trece calea ferată, apucă spre S.-V., pe lîngă viile Braniștea, până în malul Siretuluĭ, în fața tîrguluĭ Nămoloasa.

Pe aceste dune cresc diferițĭ pomĭ: salcîmĭ, sălciĭ, plopĭ, etc.

D-l Gr. Ștefănescu, în tratatul săŭ de Geologie, zice că aicĭ trebue să fi fost un fluviŭ mare; alt-fel nu se poate explica aceste enorme mase de nisipurĭ.

Aztăzĭ se găsesc în aceste nisipurĭ: cremene, săgețĭ, oale nearse, etc.

In raionul satuluĭ Șerbănești există o pădure mare de sălciĭ, proprietatea domnuluĭ I. Gheorghiade.

Nisipurile, *vale nisipoasă,* jud. Brăila, care se întinde între moșiile Domnița, Esna și Movila-Mireseĭ. Pe această vale se formează maĭ multe lacurĭ primăvara și toamna.

Nisipurilor (Dealul-), *deal,* la E. de Mîndrești, se întinde din Valea-Macurelor până în Dealul-Hudeĭ, com. Puțeni, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Formează valea cu același nume.

Nistoiul, *sat,* pendinte de com. rur. Tălpașul, plasa Amaradia, jud. Dolj, situat pe dreapta pîrîuluĭ Plosca, la 2 kil. de Tăl-

paşul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ.

Are o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 320 suflete, carĭ locuesc în 78 case.

Comunicaţia se face prin şoşeaua comunală, care pune comuna în legătură: la S., cu Soceni, iar la N., cu Zăicoiul.

In vechime făcea parte din com. Zăicoiul.

Nistoiul, *lac,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpaşul, cu o suprafaţă de 800 m. p. (20 m. lăţime şi 40 lungime), adînc de 10 m.

Nistoiul, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Leul, jud. Dolj, pl. Amaradia, comuna Zăicoiul; curge printr'o vale coprinsă între dealul Leui şi dealul Dănciuleşti, chiar pe limita acesteĭ comune către com. Băceşti (Gorj), până în punctul unde se termină dealul Leul, apoĭ pătrunde pe teritoriul com. Tălpaşul, tot din pl. Amaradia, unde se varsă pe stînga rîuluĭ Plosca.

Nistoiuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Tălpaşul, prin care trece limita de N. către com. Zăicoiul.

Nistor, *tîrlă,* jud. Brăila, la S.-E. de satul Ulmul şi Feaşca, şi la S. de tîrla Militari.

Nistor, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care se scurge pe dreapta pîr. Oituzul.

Nistora, *deal,* cultivabil şi huceagurĭ, între vălcelele Nistora-Mare şi Nistora-Mică, jud. Suceava, com. Drăgăneşti.

Nistora, *pîrîiaş,* în jud. Suceava, com. Drăgăneşti; izvoreşte de sub Dealul-Ţiganilor şi se varsă în Culeşa, avînd o lungime de 8—9 kil.

Nistora-Mare, *vale,* în jud. Suceava, com. Drăgăneşti, parte cultivabilă, parte stearpă.

Nistora-Mică, *vale,* în jud. Suceava, com. Drăgăneşti, parte cultivabilă, parte stearpă.

Nistorani, *mahala,* în com. rur. Jegujani, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Nistoreşti, *com. rur.,* în judeţul Putna, pl. Vrancea, aşezată pe malul pîrîuluĭ Năruja şi la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 23 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 60 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se compune din următoarele cătune: Bătcari, Găinari, Nistoreşti (unde e şi primăria com.), Ogoarele, Rebegari şi Romîneşti, toate aşezate pe malul Năruješ.

Este udată de pîrîul Năruja şi de pîrîiaşele: Valea-Rea, Cocîrcilul şi Măgura.

Solul în mare parte e pietros.

Are o populaţie de 232 familiĭ, saŭ 1402 suflete, din carĭ 201 contribuabilĭ, locuind în 253 case; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Locuitoriĭ, care se ocupă maĭ mult cu păstoritul, posedă: 43 plugurĭ de lemn; 5 morĭ de apă; 390 boĭ, 411 vacĭ, 58 caĭ, 2250 oĭ, 134 capre şi 110 porcĭ.

Sunt în comună: 3 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase, 3 fierarĭ, 4 rotarĭ; 1 pivă, 6 herăstrae şi 6 fabricĭ de rachiŭ de tescovină.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1664 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1598 leĭ.

Nistoreşti, *cătun,* al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ şi 15 case.

Nistoreşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, căt. com. Bela.

Nistoreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Breaza-d.-s., jud. şi pl. Prahova. Are o populaţie de 311 suflete. Cade în partea de E. a comuneĭ şi e udat de văile: Temnicul, Văcăreaţa, Bradul, Smeurătul, Plopişul, Motroşoaia şi Fiarele, şi de rîul Prahova, care îl străbate în partea de V.

Nistoreşti, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, jud. Putna, aşezat pe pîrîul Năruja şi sub poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae.

Nistoreşti, *mahala,* în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Greci. Este udată de valea Vlădoaia şi de vălceaua Cazanul.

Nistoreşti, *munte,* jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s.

Nistra, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea, spre E. de satul Boghicea şi la 5 kil. de el.

Are o populaţie de 70 familiĭ, saŭ 243 suflete, din carĭ 46 contribuabilĭ, locuind în 59 case.

Locuitoriĭ posedă 59 capete de vite marĭ.

Nistriĭ (Dealul-), *deal,* pe teritoriul com. Tăbălăeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Nisuleşti, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plasa Motrul-d.-s., com. rur. Peştenuţa.

Nişcovelul, *numire dată uneĭ*

părţĭ din pădurea moşnenilor din com. Lipia, jud. Buzăŭ, situată pe muntele Chilmiziul.

Nişcovelul, *vale*, în jud. Buzăŭ, com. Nişcovul, căt. Săseni-Vechĭ; începe din muntele Chilmiziul şi se scurge în rîul Nişcovul.

Nişcovul (Nişcovul-Adunat), *cătun,* al com. Gura-Nişcovul, jud. Buzăŭ, cu 210 locuitorĭ şi 53 case.

Nişcovul, *moşie,* in jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ, căt. Săseni-Vechĭ; are 670 hect., din care 260 hect. arabile şi vie, restul pădure.

Nişcovul, *rîŭ,* în jud. Buzăŭ, pl. Sărata. Izvoreşte în com. Lapoşul din două izvoare, care ĭes din pădurile Podul-Ştefuluĭ şi Podiacul şi se reunesc în Valea-Unghiuluĭ, zisă şi Fundul-Nişcovuluĭ, udă apoĭ în curmeziş comunele Tisăul, Grăjdana, Gura-Nişcovuluĭ şi se varsă în rîul Buzăul, în comuna Verneşti. Malurile sale fiind nisipoase, apa se înfiltră în pămînt, scăzîndu-ĭ din ce în ce volumul, care atinge maximul, după ce primeşte pîrîul Tisăul; iar la Fîntîna-Draculuĭ, în apropiere de Mierea, dispare cu desăvîrşire sub malurĭ. Numaĭ în timp de ploae, undele sale ajung în rîul Buzăul cu o mare repeziciune. Se crede că Nişcovul, după ce dispare, ĭese la suprafaţă pe teritoriul com. Lipia, sub forme de micĭ bălţĭ, care se reunesc la Crăcănata şi daŭ naştere rîuluĭ Călmăţuiul. Cursul săŭ e în genere lin. Intre căt. Tisăul şi căt. Glodul are aspectul maĭ mult al uneĭ bălţĭ, avînd albia plină de richită şi trestie. Nişcovul are maĭ mulţĭ afluenţĭ. Maĭ însemnaţĭ, pe partea dreaptă, sunt: Valea-Capriĭ, Putineiul, Tisa, Valea-Rea, Valea-Barbuluĭ, Salcia, Ismana şi Leurda; iar pe stînga: Mură-toarea, Stupina, Pietrosul, Tisăul, Ţogoia, Valea-Seacă, Haleşul, Mierioara, Borul, Bărbuleanca şi Mierea. Nişcovul, la sorgintea sa, e crezut de locuitorĭ ca apa cea maĭ eficace pentru a vindeca unele boale.

Nişcovul-de-peste-Gîrlă, *cătun,* al com. Gura-Nişcovuluĭ, jud. Buzăŭ, cu 230 locuitorĭ şi 45 case.

Nişcovuluĭ (Gura-), *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Sărata, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Nişcovul şi la distanţă de capitala jud., de 17 kil. Limita sa, la N., începînd de la Pietriş, merge pe valea Tina-Neagră, de unde se urcă în muchia Ţinta şi de aci în muchia Solniţele; la V., din muchia Solniţele merge în Podul-Adîncateĭ, se lasă pe valea Mirea, trece rîul Nişcovul, urcă la Lacul-cu-Zălogĭ, o ia pe Valea-Nişcoveluluĭ, dă în fîntîna Produleasa, şi de aci în Fîntîna-Pîclelor; la S., din Fîntîna-Pîclelor, apucă pe matca Văiĭ-Teanculuĭ şi apoĭ pe drumul tîrguluĭ Valea-Teanculuĭ, pe care merge până în cătunul Săseni-Noĭ; la E., din marginea cătunuluĭ Săseni-Noĭ, urcă în Malul-Ciairuluĭ, se lasă în marginea cătunuluĭ Valea-Nişcovuluĭ, întîlneşte matca rîuluĭ Nişcovul, continuă puţin pe cotul ce'l face aci, apoĭ, urcînd spre N., ajunge iar în căt. Cîrlomăneşti, la sub-divizia numită Pietrişul.

Suprafaţa com. este de 4250 hect., din care 458 hect. arabile, 1653 hect. pădure, 52 hect. fîneaţă, 280 hect. izlaz, 117 hect. livezĭ, 630 hect. vie şi 760 hect. loc sterp. Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Mierea şi Produleasa (pădurĭ ale statuluĭ), Săseni-Vechĭ, Gura-Izvoruluĭ, Săseni-Noĭ (particulare); Cîrlomăneşti, Bălţaţi şi Tîrcoveanca ale celor de moşnenĭ: Cîrlomăneştĭ, Tîrcovenĭ şi Moşnenĭ după vale, numiţĭ: Bleveştĭ şi Ghiveţeştĭ.

Terenul e accidentat de numeroase dealurĭ, din care Săseni şi Cîrlomăneşti sunt renumite prin viile ce le acoperă şi cantitatea vinuluĭ ce produc; cele maĭ multe însă sunt nişte conglomerate argilo-nisipoase, sterpe saŭ acoperite de pădurĭ.

Are renumit: fîntînĭ cu apă bună de băut şi în mare abundenţă; se disting însă: Dişca. Pleşea şi Heleşteul.

Comerciul constă în desfacerea producţiunilor şi în transporturĭ, maĭ cu seamă lemne de foc, ce se consumă în oraşul Buzăul.

Căĭ de comunicaţie are şoselele: Buzăul-frontiera, Verneşti-Tisăul, prin Nişcovul şi Mizil-Nişcovul prin Sărata (Drumul-Dealuluĭ).

Locuitoriĭ posedă: 566 boĭ, 128 vacĭ, 78 viţeĭ, 4 bivolĭ, 28 caĭ, 17 ĭepe, 4 mînjĭ, 1040 oĭ, 20 capre şi 320 porcĭ.

Stupĭ sunt 95.

Comuna e formată din cătunele: Cîrlomăneşti, Mierea, Nişcovul, Nişcovul-de-peste-Gîrlă, Poşirceşti, Săseni-Noĭ, Săseni-Vechĭ şi Valea-Săseni-Noĭ, zisă şi Valea-Teanculuĭ.

Are o populaţie de 2100 suflete, din carĭ 414 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 491 case.

Meseriaşĭ sunt: 24 lemnarĭ, 3 tîmplarĭ, 5 rotarĭ, 40 butnarĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 2 cojocarĭ, 1 brutar şi 2 văurarĭ.

Budgetul com. e de 3840 leĭ.

Are o şcoală frecuentată de 48 elevĭ; 4 bisericĭ în cătunele Nişcovanul-Adunat, Săseni-Noĭ, Săseni-Vechĭ şi Cîrlomăneşti, de-

servite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 4 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Voevozĭ.

Sunt 11 cîrciumĭ.

Comuna e vechie. Cătunele care se găsesc menţionate în secolul al-XVII-lea sunt: Nicşovul şi Săseni, unde a fost adusă o colonie de Saşĭ, azĭ romînizaţĭ. Ca locurĭ demne de văzut are: Dealul-Pandurului, unde în 1821 a fost o crîncenă luptă între Turcĭ şi Eterişti. Sub dînsul se găsesc multe hîrburĭ nearse. Cetăţuia, în Cîrlomăneşti, un imens depozit de oale de diferite forme, atît din perioada dacă, cit din cea cumană-tătară. Aci a trebuit să fie un cimitir.

De la 1806—1812, Gura-Nişcovuluĭ a servit ca tîrg al întregului judeţ, fiind-că oraşul Buzăŭ fusese ars şi orăşeniĭ se refugiaseră aci, în Nicşovul-Adunat, precum şi ca centru de cultură, de la 1823—1834, cînd a fost aci renumita şcoală a luĭ Codru.

Nişcovuluĭ (Valea-), *vale* însemnată, în pl. Sărăţi, jud. Buzăŭ, prin mijlocul căreia curge rîul Nişcovul. Ea începe de la obîrşia Nişcovuluĭ, cu o deschidere de 6 m. şi merge din ce în ce lărgindu-se, până la com. Gura-Nişcovuluĭ, avînd pe partea stîngă muntele Predealul-Buzăuluĭ, acoperit de vaste şi seculare pădurĭ, iar pe partea dreaptă stîncoasa Istriţa şi Chilmiziul, acoperiţĭ asemenĭ parte de pădurĭ, parte de livezĭ şi viĭ. Terenul eĭ este argilo-nisipos. Din punct de vedere istoric şi arheologic, această vale prezintă un deosebit interes. Cîrlomăneşti, tumulul Cetatea, şanţul Tătarilor, nenumăratele fortificaţiĭ, ce se văd pe vîrful dealurilor ce o domină, cetăţĭ în ruine, mănăstirile: Grăjdana, Barbul, Izvoranul, Ciolanul şi Bradul, din care unele înconjurate de zidurĭ tarĭ, arme şi ghiulele, ce se găsesc prin pădurĭ, etc., rezumă secole întregĭ, care ne amintesc de timpiĭ de invaziĭ, de glorie şi de decadenţă a trecutuluĭ nostru. Totul arată că pe această vale a trebuit să se fi dat lupte crîncene.

Nu maĭ puţin plăcută este şi pentru excursiunĭ, mergînd ore întregĭ, maĭ cu seamă de la Tisăul pănă la Glodul, numaĭ sub umbra ştejarilor secularĭ, avînd de văzut: faimosul plop (plută) din comuna Strejeni, a căruĭ grosime de 9.67 m. în periferie (la jumătatea trunchiuluĭ), îl face a fi, poate, cel maĭ mare arbore din Ţară; muntele Faţa-Inaltă cu avutele şi fortele sale ape minerale; Vîrful-Glodului, de unde se desfăşură una din cele maĭ frumoase privelişti, etc.

Niţă, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători, izvoreşte din ramura despre S. a dealuluĭ Oglinzi (Neamţu) şi se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Nemţişorul, aproape de satul Debruţa.

Niţeni, *trup de sat*, în jud. Neamtu, pl. Piatra-Muntele, com. Vaduri, aproape de satul Oanţul.

Niţenilor (Pîrîul-), *afluent* al Bistriţeĭ, în com. Broşteni, jud. Suceava.

Niţuleşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Este contopit cu cătunul Ciureşti. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o populaţie de 266 locuitorĭ; o biserică vechie, construită din lemne groase de stejar, adusă aci din cătunul Chiriţeşti la anul 1834, după cum se poate constata din două table de piatră ce 'ĭ servesc ca inscripţie.

Niţuluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care se varsă în Pîrîul-Scăricicăĭ.

Niţuluĭ (Şesul-), *şes*, între satele Iezerelul şi Valea-Oneĭ, com. Coşeşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, prin care trece pîrîul Racova.

Niul, *japşe*, jud. Brăila, din care o ramură se varsă în ĭezerul Pusdercul; iar spre S. alta în ĭezerul Terteleţul.

Noapteşa, *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Siseşti-d.-j.; are 50 case.

Noapteşa, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Jegujani.

Noapteşul, *sat*, pe malul drept al rîuluĭ Argeşul, la 5 kil., spre S. de Curtea-de-Argeş, jud. şi pl. Argeş, com. rur. Tutana. Are o populaţie de 308 suflete şi o biserică cu hramul Sfinţiĭ Ingerĭ, făcută de locuitorĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Nogea, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, de pe teritoriul satuluĭ Leorda.

Nogea, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti; are o întindere de 90 hect. şi aparţine răzeşilor din comună.

Nogea, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, care izvoreşte de sub dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Urmenişul.

Nogea-Runcul, *pădure* foioasă,

jud. Buzăŭ, pl. Muntele, com. Văsîeşti, proprietatea răzeşilor din comună; este supusă regimuluĭ silvic.

Nohai, *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Cotul-Cioriĭ, pe hotarul despre Vizireni, din jud. Brăila.

Noi, *torent,* trece prin căt. Vijoeşti, com. Tetoiul, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Olteţul.

Noianul, *lac* mare, jud. Brăila, la 1 kil. de satul Ciacîrul, sub muchea platouluĭ; e unit cu lacul Groapele, din com. Gropeni, prin privalul Noian.

Noianul, *lac,* pe ţărmul stîng al canaluluĭ Lata, jud. Brăila, com. Chiscani, între satul Chiscani şi căt. Vărsătura, la 1 kil. spre N. de satul Chiscani.

Nomoale. Vezĭ Nămoale, Nămoloasa, etc.

Nona, *fost sat,* jud. Ilfov, lîngă vălceaua Nona, numit azĭ Strahovi. Se află în partea de N.-E. a com. Afumaţi.

Nona, *numirea vechie a vălceleĭ* Strahovi, judeţul Ilfov.

Noroaiele, *tîrlă,* în jud. Brăila, com. Gropeni, între canalul Vîlciul şi Dunărea-Vechie, unde privalul Lata se uneşte cu privalul Gingărăşoaia.

Norocelul, *deal,* în jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Bîrleşti, avînd treĭ ramurĭ: Moşinoaeĭ, Poşteĭ şi Moreĭ, pe care se întinde moşia cu satul Spinoasa, de la N. spre S., pănă în malul stîng al Bahluiuluĭ.

Noroioasă (Apa-), *gîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Turcoaia; se desface din Dunăre, la 2 kil. maĭ jos de Ostrovul-luĭ-Moş-Dobre; se îndreptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea V. a plăşeĭ şi pe cea S.-V. a comuneĭ, şi, după un curs de 4 ½ kil. se varsă iar în Dunăre, la 1 kil. maĭ jos de satul Turcoaia; închide între el şi Dunăre o insulă de 300 hect., acoperită cu pădurĭ, pe jumătate exploatate; prin gîrla, numită Apa-Redeluia, comunică cu gîrla Apa-Bălanul, închizînd, între ele şi Dunăre, un grind pietros de 100 hect.

Noroiul-Mare, *iezer,* cam de 1 kil., în jud. Brăila, com. Gropeni, între privalul Arimăneasa şi Gingărăşoaia.

Noropiţa, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 22 hect., jud. Vîlcea, care, împreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Tătărei (216 hect.), Părăseşti (885 hect.), Dobruşa (76 hect.) şi Mitrofani (125 hect.), ţine de comunele: Drăgăşani, Ştefăneşti şi Creţeni, pl. Oltul-d.-j.

Notaruluĭ (Viroaga-), *viroagă,* jud. Brăila, care pleacă din rîul Buzăul, de la E. satuluĭ Vizireni, ocolind spre E., intră în com. Strîmbul, unde se uneşte cu viroaga Făurei, la stînga drumuluĭ de fier Brăila-Buzăŭ.

Notinuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., com. Fata; se varsă în Gîrla-Bouluĭ, în raionul com. Fata.

Noŭ (Satul-), *sub-divizie a cătunuluĭ* Benga, jud. Buzăŭ, com. Măruntişul, formată din însurăţeĭ. Îĭ maĭ zice şi Haimanale. Vezĭ Mănăstirea.

Noua-Văcărească, (Pupăza), *sat,* făcînd parte din com. rur. Frăsinetul, pl. Olteniţa, judeţul Ilfov. Este situat la E. de Frăsinetul, pe malul stîng al gîrleĭ Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 5000 hect., cu o populaţie de 494 locuitorĭ.

D-l T. Urlăţeanu are 4800 hect. şi locuitoriĭ, 200 hect. Proprietarul cultivă 175 hect. (25 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 baltă.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 317 şi al celor micĭ, de 1295.

Nouă-Funiĭ, *înfundătură,* formată din împreunarea a doua culmĭ ale dealuluĭ Tătărăni, com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ. Puţin maĭ la vale de această înfundătură e aşezat satul Tătărani.

Nomoalelor (Valea-), *vale,* com. Racoviţa, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Novac (Brazda-luĭ-), *urme de val de pămînt,* adică şanţ mare, cu o ridicătură cam de 3 m. Aceste fortificaţiunĭ militare aŭ fost studiate de d. profesor Gr. G. Tocilescu, şi rezultatul cercetărilor sale se pot rezuma ast-fel:

Se deosibesc în Ţara Romînească 2 asemenea valurĭ:

1. *Valul* saŭ *limesul de Nord,* care, plecînd de la Dunăre, de la Hinova în Sud de Turnul-Severin, trece prin Craiova, Puntea-de-Grecĭ, pe lîngă gara Ploeşti, şi ajunge la cel-l'alt punct al Dunăriĭ, cîte-va kil. spre S. de Brăila.

O atare uriaşă fortificaţie mi-

litară, taie Ţara Romînească în două părţĭ, despărţind regiunea cîmpielor de regiunea munţilor. Poporul o numeşte, în limbagiul săŭ figurat, *Brazda-luĭ-Novac* saŭ *Calea-luĭ-Traian.*

Frontul valuluĭ este îndreptat către N.

2. *Valul* saŭ *limesul de Sud,* cu frontul îndreptat tot spre N., situat la S. de primul val, dar maĭ puţin lung de cît acela. El leagă două puncte ale Dunăriĭ: unul la V., numit *Cetatea,* la N. de Calafat, altul la E., numit *Frasinul,* la N. de Giurgiŭ, trecînd pe lîngă oraşul Alexandria, jud. Teleorman.

D-l Tocilescu recunoaşte în amîndouă aceste lucrărĭ fortificatorice primele etape ale dominaţiuneĭ romane la Nordul Dunăreĭ, adică în epoca anterioară cuceririĭ Dacieĭ de către Traian, din care epocă datează şi *Municipium Flavium Drobetta* (Turnul-Severin). Vezĭ opera sa: *Fouilles et nouvelles recherches archéologiques,* Bucarest, 1901, p. 118.

Legenda spune că prima brazdă ar fi fost făcută de un uriaş anume Novac, cu un plug tras de doĭ bivolĭ albĭ. Alţiĭ cred că a fost croită de şarpele-balaur, în fuga luĭ, cînd era urmărit de Iorgovan, care l'a tăiat în bucăţĭ până la Orşova, unde ĭ-a rămas numaĭ capul, din care ĭese primăvara musca cea otrăvitoare pentru vite.

Novac (Pietrele-luĭ-), *treĭ stîncĭ de piatră,* în interiorul căt. Zăhăreşti, com. Mărunţişul, jud. Buzăŭ.

Novac (Valea-luĭ-), *vale,* în com. rur. Siseşti-d.-j., pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Novaci, *plaiŭ,* în jud. Gorj, situat în partea de N.-E. a judeţuluĭ. Până la 1883, forma singur o diviziune administrativă, cu reşedinţa la Novaci, dar de atuncĭ s'a unit cu pl. Amaradia şi formează o singură diviziune administrativă sub denumirea de pl. Novaci-Amaradia, cu reşedinţa în căt. Hirişeşti, pendinte de com. Novaci.

Se mărgineşte la N. cu Carpaţi, ce'l despart de Austro-Ungaria; la V., cu plaiul Vulcan, de care se desparte prin rîul Jiul; la S., cu vechia plasă Amaradia şi cu parte din pl. Ocolul, şi la E., cu jud. Vîlcea.

Pămîntul plaiuluĭ este muntos. Limita munţilor atinge următoarele localităţĭ: Bumbeşti-de-Jiĭ, Drăgăoesti, Radoşi, Novaci, Cernădia şi Polovraci.

Culmile maĭ importante ce se detaşează sunt: Culmea-Saduluĭ, a-Moldovişuluĭ, a-Corneşuluĭ şi masivul dintre Gilortul şi Olteţul, saŭ culmea Zănoaga, toate avînd maĭ multe ramificaţiunĭ de dealurĭ importante.

Văile carĭ despică solul plaiuluĭ Novaci sunt, începînd de la V. la E.: Valea-Jiuluĭ, a-Saduluĭ, a-Crasneĭ, a-Curpenişuluĭ, a-Gilortuluĭ, a-Galbenuluĭ saŭ Baia-de-Fĭer şi a-Olteţuluĭ, străbătute de rîurile cu acelaşĭ nume; precum şi alte maĭ multe văĭ de un ordin inferior, deschise de afluenţiĭ lor.

Solul plaiuluĭ, din cauza natureĭ sale muntoase, nu este productiv. Sunt 32869 hect. pădure.

Şoselele din acest plaiŭ sunt:
1. Şoseaua naţională, care intră în această plasă puţin maĭ la S. de com. Ciineni, trece pe la Bumbeşti-de-Jiĭ, intră în defileul Lainici, urmînd acest defileŭ până la frontieră.

2. Şoseaua judeţeană T.-Jiŭ-Vîlcea, care intră în această pl. la com. Piţicul şi trece pe la Zorleşti, Poenari, Ciuperceni, de unde intră în Vîlcea.

Şoselele jud. sunt:

1. Şoseaua care pleacă din comuna Bumbeşti-de-Jiĭ şi trece prin următoarele localităţĭ: Berleşti, Tetila, Gruiul-d.-j., Muşeteşti, Drăgoeşti, Crasna, unde se desparte în două, o ramură apucînd spre Surpaţi, unde intră în pl. Amaradia, iar alta mergînd spre Cărpenişi, Aninişi, Hirişeşti, pe unde o ramură apucă spre S. spre Huluba, Ciocădia, unde intră în plasa Amaradia, iar cea-l'altă ramură merge spre Novaci, Cernădia, Baia-de-Fĭer şi Polovraci, de unde intră în Vîlcea.

Şoselele com. sunt:

1. Şoseaua care pleacă din com. Tetila şi trece pe la Ciineni şi Sofrăceni, de unde intră în plasa Ocolul.

2. Şoseaua, care duce de la Turbaţi la Drăgoeşti.

3. Şoseaua care pleacă din cătunul Huluba şi trece prin Pociovalîştea, Siteşti şi Piţicul, de unde intră în pl. Amaradia.

In plasă, este o judecătorie de ocol, cu reşedinţa în Cărbuneşti, o companie de dorobanţĭ, cu reşedinţa în Novaci.

Locurĭ istorice sunt: La Bumbeşti-de-Jiĭ şi la Muşeteşti-de-Jiĭ, Tetila, Ciineni, Gruiul-d.-j., Muşeteşti, Ohaba, Drăgoeşti, Turbaţi, Crasna, Cărpinişul, Radoşi, Aninişul, Surupaţi, Ciocădia, Pociovalîştea, Novaci, Cernadia, Bumbeşti-Piţicul, Poenari, Baia-de-Fĭer şi Polovraci. (v.a.n.).

Centre de desfacere sunt: Bumbeşti-Piţicul cu bîlciŭ mare de vite, odată pe an, la 24 Februarie.

In plaiul Novaci sunt: 9 pichete; o trecătoare la Lainici, şi potecĭ la fie-care din pichetele respective.

Are o populaţie de 4872 familiĭ, saŭ 17529 suflete, din carĭ 3273 contribuabilĭ; 16 şcoale, frecuentate de 471 copiĭ.

Novaci, *com. rur.*, în jud. Gorj, plaiul Novaci, situată pe ambele ţărmurĭ ale rîuluĭ Gilortul, la E. de Aninişi. Se compune din 4 cătune: Novaci-Străinĭ, Novaci-Romînĭ, Hirişeşti şi Ghebani.

Numele se crede că'ĭ vine de la Baba-Novac, general al luĭ Mihaiŭ-Viteazul şi întemeietorul com. pe la 1595.

Are o suprafaţă cam de 7900 hect., din carĭ: 100 hect. moşia statuluĭ, 3800 hect. ale moşnenilor, 3000 hect. ale proprietarilor şi 1000 hect. ale împroprietăriţilor. Jumătate din toată suprafaţa e pădure. Limita acesteĭ suprafeţe este: spre E., muntele Corneşiul; la V., pîrîul Aninişul; la N., o linie paralelă cu frontiera, linie care trece prin muntele Redeiul (lîngă Corneşi); la S., com. Pociovaliştea.

Are o populaţie de 468 familiĭ, saŭ 1484 suflete, din carĭ 305 contribuabilĭ; o şcoală de băeţĭ, frecuentată de 45 elevĭ şi 1 de fete, frecuentată de 12 eleve; 5 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; 48 fîntînĭ, 8 morĭ pe apa Gilortuluĭ; 9 piue; 12 joagăre; 5 cîrciumĭ.

Comerciul se face de 31 persoane.

Locuitoriĭ posedă: 100 plugurĭ, 139 care cu boĭ, 72 căruţe cu caĭ; 1209 vite marĭ cornute, 311 caĭ, 9051 oĭ, 370 capre, 26 măgarĭ şi 645 rîmătorĭ; 92 stupĭ cu albine.

Venitul com. este de 2550 leĭ, iar cheltuelile, de 2447 leĭ, 92 banĭ.

Prin com. trece rîul Gilortul şi pîraĭele Gilorţelul-de-Vest şi Gilorţelul-de-Est.

Comunicaţia se face prin şoseaua vecinală Bumbeşti-de-Jiĭ-Polovraci şi calea vecinală Ciocădia-Hirişeşti. Comunicaţia cu cele-l'alte comune se face prin potecĭ şi drumurĭ de care. Din comună maĭ pleacă o potecă de caĭ, care merge în Transilvania pe la muntele Piatra-Albă (vama austro-ungară), iar de aci se ramifică în diferite direcţiĭ ale Transilvanieĭ.

In privinţa potecilor ce pleacă din această com., vezĭ pichetul Bora.

Sucursala vămeĭ romîneştĭ are reşedinţa iarna la Novaci şi vara la Tîmpa.

Novaci, *com. rur.*, jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, situată pe coasta dreaptă a Argeşuluĭ, din jos de Mihăleşti, la extremitatea N.-E. a plăşeĭ, despre jud. Ilfov, la 24 kil. de Bucureşti, la 55 kil. de Giurgiŭ, prin Călugăreni, şi la 21 kil. de Ghimpaţi, reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 683 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă cu 3 clase, condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 30 băeţĭ şi 10 fete.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2879 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2824 leĭ.

Novaci, *sat*, aşezat în partea de S.-V. a com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoşani, în valea Novaci. Moşia, în întindere de 7407 hect., e proprietatea prinţuluĭ Gr. M. Sturdza.

Are o populaţie de 20 familiĭ, saŭ 71 suflete; o fabrică de spirt (velniţă), care produce 50000 decalitri anual.

Novaci, *sat*, în partea S.-V. a com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, la 4 kil. de satul de reşedinţă, Duda, situat pe coasta dealuluĭ Căcaina, prin valea căruia trece pîrîul Răcea (Novaci).

Suprafaţa teritoriuluĭ e de 1934 hect., cu o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 497 suflete, din carĭ 80 contribuabilĭ.

Are o biserică, fondată pe la 1680. Se presupune a fi făcută de către un cioban, pentru că, la reparaţiunea ce i s'a făcut, s'a găsit, sub pragul uşeĭ de la intrare, un băţ păstoresc, bine lucrat, în forma obicĭnuită, şi care băţ s'a aşezat iar în locul unde a fost găsit, spre a servi de document, în lipsă de alte dovezĭ. Biserica e deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Proprietatea moşieĭ, pe care se află satul, este a statuluĭ.

In privinţa numireĭ şi înfiinţăreĭ satuluĭ, legenda spune că un haiduc, cu numele de Baba-Novac, s'a aşezat aci din vechime, într'o poeniţă din codrul nestrăbătut, ce se află în această localitate, unde a trăit multă vreme; pe lîngă el s'aŭ strîns mulţi refugiaţĭ, carĭ umblaŭ pribegind prin Ţară de răul Tătarilor şi, sub ocrotirea luĭ, formînd bordee şi, tăindu-se pădurea împrejurul bordeelor, după moartea luĭ, s'a format satul, dîndu-i-se numele de Novaci, urmaşi de-aĭ luĭ Novac.

Novaci, *cîmpie*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-j., com. Laloşul.

Novaci, *podiş*, jud. Botoşani, care se întinde în dreapta pîrîuluĭ Sicna, la N. de satul Novaci, între pîraĭele Novacĭ şi Prăjanul.

Novaci, *pîrîŭ*. Vezĭ Răcea, pîrîŭ, com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Novaci, *pîrîŭ*, pe teritoriul sa-

tuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași; se varsă în pîrîul Miletinul.

Novaci, *vale,* prin care curge pîrîul Novaci, jud. Botoșani, com. Zlătunoaia, în partea de S. a comuneĭ.

Novaci, *pîrîŭ,* jud. Botoșani; izvorește din coasta de S. a podișuluĭ Novaci, com. Zlătunoaia; formează ĭazul Novaci; curge spre E. și se varsă în Miletin.

Novaci, *vale,* pe moșia Zahoreni, com. Avrămeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Novaci-Romînĭ, *cătun,* al com. Novaci, jud. Gorj, situat pe malul drept al Gilortuluĭ, în plaiul Novaci.

Are o suprafață de 500 hect., cu o populație de 121 familiĭ, saŭ 458 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl; 10 joagăre; 7 pive; 7 morĭ pe apă și 8 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 23 plugurĭ, 44 care cu boĭ; 240 vite marĭ cornute, 95 caĭ, 120 oĭ, 150 capre și 120 porcĭ.

Novaci-Străinĭ, *cătun,* al com. Novaci, jud. Gorj, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ. Se numește ast-fel, pentru că locuitoriĭ sunt venițĭ din Transilvania.

Are o suprafață de 525 hect., cu o populație de 141 familiĭ, saŭ 560 suflete, din carĭ 112 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de preotul și cîntărețul din căt. Novaci-Romînĭ; 1 școală de băețĭ și 1 de fete; 1 joagăr; 2 morĭ pe apă și 13 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 31 plugurĭ, 40 care cu boĭ, 72 căruțe cu caĭ; 418 vite marĭ cornute, 185 caĭ, 8601 oĭ, 160 capre și 340 porcĭ.

Novacilor (Valea-), *vale,* formată din prelungirea dealuluĭ Novaci, jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Șipotele.

Novacul, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia. Are o populație de 280 suflete, carĭ locuesc în 44 case și 19 bordee.

Copiiĭ din sat urmează la școalele din satul Argetoaia-d.-s., ce este la $2^1/_2$ kil.

Novacul, *deal,* pe moșia Domoșani, com. Manoleasa, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Novacul, *pîrîŭ,* începe de pe Liveni-Mitropolieĭ, com. Manoleasa, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în Volovăț, la Hrițeni.

Novaculuĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, înalt de aproape 150 m. Se lasă din Dealul-Poroineĭ (Mehedinți).

Novo-Selița. Vezĭ Păsatul, sat, com. Buda, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Nucari-Mănăstireĭ, *sat,* făcînd parte din com. rur. Copăceni-Mogoșești, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafață de 677 hect., cu o populație pe 733 sufete. Aci este reședința primărieĭ.

Moșia, proprietate a statuluĭ, are 277 hect., din carĭ se cultivă 187 hect. Locuitoriĭ aŭ 400 hect. și le cultivă pe toate.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 282 și al celor micĭ, de 376.

Nucarilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. Sari-Ghiol: izvorește din prelungirile de E. ale Dealuluĭ-Mare, sub numele de Sari-Ghiol; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E.; curge prin dealurile Iacob-Mog, Imalac, Ciatal-Tepe, Taușan-Tepe și Calica; primește pe stînga Valea-Viilor; trece prin mijlocul satelor Sari-Ghiol și Calica, și, după un curs de 10 kil., se varsă în lacul Razelm; puțin maĭ jos de satul Calica, pe valea luĭ, merge drumul vecinal Malcoci-Sari-Ghiol.

Nuceteanca, *pădure* de 15000 ariĭ, pe teritoriul moșiilor Plopul și Titu, pl. Bolintinul, jud. Dîmbovița.

Nuceteanca, *pîrîŭ,* izvorește din poalele dealuluĭ Nucetul, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, curge de la N. spre S., primind în dreapta valea Beni și pîrîul Turburea, și se varsă în pîrîul Sărățelul, tot în raionul com. Gornetul-Cuib.

Nucetul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este situat pe culmea dealuluĭ Nucetul, în partea de N.-E. a com. Are o populație de 295 loc.; o biserică construită de lemn, fondată la 1814, deservită de un preot.

In partea de N.-E. a căt. Nucetul, în localitatea numită Valea-Sălcieĭ, se află în pămînt multă sare.

Se zice că biserica din acest sat a fost adusă la 1814 din căt. Izești, unde se construise una de zid.

Satul ar fi înfiinţat pe la 1714. In apropiere se află metohul Episcopieĭ de Buzăŭ, ale căruĭ urme se văd şi azĭ. Legenda spune că pe culmea dealuluĭ, pe care se stabiliseră primiĭ locuitorĭ, călugăriĭ plantaseră nucĭ, de unde s'a dat satuluĭ numele de Nucetul.

Nucetul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populaţie de 549 locuitorĭ.

Nucetul, *mănăstire* şi *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Dealul-Dîmboviţa, com. Cazaci, pe malul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa, la 25 kil. spre S.-E. de Tîrgovişte, lîngă calea ferată Tîrgovişte-Titu. Mănăstirea se întreţine de stat. Pe moşiile eĭ se află instalată herghelia statuluĭ. La 1821, în timpul zavereĭ, Turciĭ aŭ bătut în două rîndurĭ pe Grecĭ în Nucet. Lîngă această mănăstire şi lîngă grajdurile şi cazărmile hergheliei de la Nucet se află gara Nucetul. Imprejurul mănăstireĭ se maĭ află un mare cătun, numit tot Nucetul, care ţine de com. Cazaci.

In cătunul Nucetul se află o şcoală condusă de un învăţător plătit de stat. (Vezĭ Cazaci şi Broşteni).

Din hrisovul cu anul 7010 al Raduluĭ Voevod pronumit cel mare, se dovedeşte că mănăstirea Nucetul a fost fondată de pîrcălabul Gherghina de la satul...., încă din zilele luĭ Vlad Voevod cel mare, şi pusă de numitul fondator sub protecţia (hramul) Sf. Gheorghe, patronul zileĭ sale onomastice. Tot acest Gherghina a înzestrat-o atît cu moşia Nucetul, cu osebitele sale numirĭ şi trupurĭ, precum şi cu moşia Bădeşti.

Cu toate acestea, din alt hrisov al acestuĭ Radu-Voevod-cel-Mare, tot cu data 7010, se face netăgăduită încredinţare că la întemeierea şi înzestrarea acesteĭ mănăstirĭ, a contribuit mult şi Vlad al V-lea, tatăl săŭ, fiind-că atît hrisovul acesta, ce vorbeşte de moşia Topoloveni, făcută danie mănăstireĭ de către Vlad Voevod, cît şi cela al luĭ Neagoe Basarab Voevod, cu anul 7014, cu care întăreşte stăpînirea mănăstireĭ asupra numituluĭ ce i-a făcut danie tot Vlad al V-lea, îl numeşte şi pe el (pe acest Vlad al V-lea), fondator al mănăstireĭ. Aşa dar, atît pîrcălabul Gherghina cît şi Vlad al V-lea, sunt ceĭ d'întîiŭ fondatorĭ aĭ acestor mănăstirĭ.

Donaţiĭ de moşiĭ i s'a făcut maĭ în urmă, nu numaĭ de urmaşiĭ pîrcălabuluĭ Gherghina, dar şi de alţĭ particularĭ: astfel moşia Topşani s'a făcut danie acesteĭ mănăstirĭ de comisul Vlaicu de la Văleni (hrisovul luĭ Alexandru Voevod la anul 7077); moşia Mărceşti, de Jupîneasa Grăjdana, sora Banuluĭ Udrea de la Văleni (hotărnicia a 6 boerĭ, cu anul 7124); moşia Culcaţi, de Radu, fiul Voineĭ (cartea acestuĭ Radu, cu anul 7154); moşia Cacaleţi, de Ioan Văcărescu, ce s'a înmormîntat la mănăstire (cartea cu anul 7248, a Badiĭ Văcărescu).

Din hrisovul luĭ Mateiŭ Basarab, cu anul 7148, Maiŭ, se vede că închinarea acesteĭ mănăstirĭ la cea numită Duşca de peste Dunăre, s'a făcut de Radu Voevod, fiul MihneĭVoevod, la 7111, cu voia urmaşilor fondatoruluĭ Gherghina, anume Vornicul Ivaşcu şi Clucerul Vucina, cu condiţie ca egumenul să trimeată d'acolo om înţelept, cuvios şi cu bune purtărĭ, capabil de a administra trebile acesteĭ mănăstirĭ Nucetul, şi a veghea la paza regulelor bisericeĭ şi a sf. slujbe, mărginindu'l a nu trimite mănăstireĭ Duşca maĭ mult de 20000 banĭ (1 leŭ=40 par.; 1,=3 banĭ, de unde 20000 banĭ =6666 2/3 parale=166 2/3 leĭ) pe an din venitul mănăstireĭ Nucetul, şi ordonînd ca să păzească nestrămutat aceste tocmelĭ. Maĭ tîrziŭ, zice bătrînul Mateiŭ Voevod, în hrisovul citat, făcînd anchetă la toate mănăstirile de modul închinărilor, fiind-că cele maĭ multe aŭ fost făcute prin mituire, fără voia şi ştirea fondatorilor lor, a venit cu rîndul şi la această mănăstire Nucetul, şi întrebînd pe postelnicul Gheorghe, fiul vorniculuĭ Ivaşcu şi pe slujerul Preda, fiul cluceruluĭ Bucincă, i s'a dat răspuns că în adevăr a fost închinată de părinţiĭ lor; şi în virtutea acesteĭ declarărĭ, întăreşte şi Mateiŭ Basarab această închinare la mănăstirea Duşca, cu condiţie ca egumenul să trimită pe tot anul suma de banĭ maĭ sus arătată regulat şi fără nicĭ un fel de adaos saŭ scăzămînt, spre ajutorul călugărilor de la Duşca şi pomenirea fondatorilor.

Metohul Panaghia s'a fondat şi s'a înzestrat cu maĭ multe proprietăţĭ, între care şi moşia Racoviţa, de banul Udrea de la Băleni, ceea ce se dovedeşte atît din testamentul acestuia, cu anul 7106, cît şi din cartea luĭ Grigore şi a frăţine-seŭ Ivaşcu Bălciŭ, cu anul 7200, prin care închinînd această mănăstire la mănăstirea Nucetul, zic că şi această din urmă se ţine tot de la neamul lor. (Vezĭ Ion Brezoianu, «Mănăstirile Ţăreĭ»).

Nucetul. Vezĭ Cozia, mănăstire, jud. Vîlcea.

Nucetul, *deal,* spre E. de com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud.

Prahova, pe care se află vîrfurile Chirila şi Capul-Mieluluĭ. Servesc pentru păşunat.

Nucetul, *deal,* în partea de S.-V. a com. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are direcţia de la N. la S. A fost plantat cu viĭ, care s'aŭ distrus de filoxeră. Astă-zĭ dealurile com. Păcureţi servă parte pentru păşunatul vitelor, parte pentru cultura porumbuluĭ.

Nucetul, *munte,* jud. Dîmboviţa, în sus de Moroeni, pe partea dreaptă, pe matca Ialomiţeĭ; este acoperit cu pădure. Vezĭ Brînduşile.

Nucetul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, cătunul Topilele, format din izvoraşele: Mosorul, Pacioaga şi Zămoaia, care, după ce se reunesc, se scurge în iazul rîuluĭ Buzăul.

Nucetul, *gîrlă,* izvoreşte din poalele dealuluĭ Piatra, com. Opăriţi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; curge de la V. spre E. şi se varsă în gîrla Sărăţelul, în apropiere de com. Păcureţi, pl. Podgoria.

Nucetul (Valea-) şi **Rogojasca,** *moşiĭ* ale statuluĭ, pendinţĭ de biserica Sf. Ioan din Bucureşti, jud. Prahova. Se arendează cu 1900 leĭ anual.

Nucetul, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Dîmboviţa, pl. Dealului-Dîmboviţa, cät. Cazaci, pe linia Titu-Tîrgovişte, pusă în circulaţie la 2 Ianuarie 1884. Se află între staţiile Titu (15.3 kil.) şi Văcăreşti (9.1 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Mării, de $199^{m}.64$. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 58438 leĭ, 90 banĭ.

Nucetuluĭ (Vîrful-), *vîrf de deal,* la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. Este acoperit cu viĭ şi este cel maĭ înalt vîrf de pe culmea dealuluĭ Nucetul.

Nuci, *sat,* făcînd parte din com. rur. Meri-Petchi-Netezeşti, plasa Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la N. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 538 hect., cu o populaţie de 350 locuitorĭ.

D-l C. Deşliŭ are 250 hect. şi locuitoriĭ, 288 hect. Proprietarul cultivă 220 hect. (30 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 218 hect. (80 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ şi al căruĭ local s'a oferit gratuit de D-l C. Deşliŭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 384 şi al celor micĭ, de 393.

Nuci, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bordeşti; se desface din dealul Streaja; se întinde printre afluenţiĭ Rîmneĭ şi aĭ Slimniculuĭ; brăzdează partea de V. a com.; este acoperit cu pădurĭ, în care predomină nuciĭ.

Nuci-luĭ-Baltag, *localitate,* în jud. Prahova, plasa Teleajenul, com. Drajna-d.-j., ceva maĭ sus de Valea-Stăneştilor, unde se găseşte stîncĭ de sare, acoperite cu un mic strat de pămînt.

Nuci-şi-Arhimandrita, *pădure.* Vezĭ Arhimandrita.

Nucilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Văcăreni şi Jijila; izvoreşte din poalele de V. ale Dealuluĭ-Cărărilor; se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la E. spre V., brăzdînd partea de N. a com. Jijila şi pe cea de S. a com. Văcăreni, făcîndu-le şi pe o oare-care întindere şi hotarul despărţitor; curge numaĭ printre viĭ, ceea-ce îĭ face micul săŭ curs de 3 kil. frumos şi plăcut; se aruncă în balta Jijileĭ, la 800 metri maĭ sus de Jijila, după ce maĭ întîiŭ a scăldat picioarele ruinelor Cetăţueĭ Gherma; pe valea sa merge un drum comunal Jijila-Văcăreni; este tăiat de drumul comunal Jijila-Azaclîul.

Nucilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; izvoreşte din poalele sud-orientale ale dealuluĭ Balta-Bair, se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi centrală a com.; curge printre dealurile Balta-Bair, Canara-Bair, Culaculac-Bair şi Molfa, nu departe de oraşul Babadag; curge maĭ întîiŭ prin pădurĭ, apoĭ printre dealurĭ acoperite cu verdeaţă, şi, după un curs de 5 kil., se aruncă în Iezerul Babadag, în partea de S., la poalele dealuluĭ Sultan-Tepe; pe valea luĭ merge drumul comunal Babadag-Jurilovca; este tăiat de drumurile vecinale Babadag-Vistenca şi Babadag-Enişala.

Nucşoara, *plaiŭ,* în jud. Muşcel, avînd reşedinţa subprefectureĭ în oraşul Cîmpulung; coprinde partea de N.-V. a judeţuluĭ; are forma unuĭ dreptunghiŭ; este acum contopit cu pl. Dîmboviţa.

Se mărgineşte la N. cu Transilvania, de care se desparte prin culmea munţilor Carpaţi; la V., cu jud. Argeş, separîndu-se de acest judeţ printr'o linie ce trece pe la Vestul comunelor: Nucşoara, Corbi, Poenărei, Domneşti şi Petroşani; la S., cu pl. Rîurile, de care se desparte printr'o linie ce trece pe la S. de comunele: Petroşani, Bădeşti, Aninoasa şi Capul-Pisculuĭ; iar la E. cu plaiul Dîmboviţa, de care se desparte prin Rîul-Tîrguluĭ.

Numele-ĭ vine de la muntele Nucşoara.

Se compune din oraşul Cîmpulung şi din 33 sate, etc. carĭ formează 16 comune rurale: Nucşoara, Poenărei, Corbi, Corbşori, Stăneşti, Domneşti, Petroşani, Bădeşti, Aninoasa, Slănicul, Berevoeşti-Ungureni, Berevoesti-Pămînteni, Godeni, Coteşti, Capul-Pisculuĭ şi Schitul-Goleşti.

Vechia împărţire a plaiuluĭ. — In secolul XVIII-lea, plaiul Nucşoara era maĭ mic în întindere şi era administrat de 2 zapciĭ. P'atuncĭ, se compunea din comunele: Nucşoara, Corbi, Slănicul - Ungureni, Berevoeşti-Ungureni, Berevoeşti-Pămînteni, Albeşti, Corbşori, Poenărei, Cîrstieni şi Slănicul-Pămînteni.

La 1845, s'a lipit de acest plaiŭ partea de la Bădeşti pănă la Domneşti, de la Berevoeşti-Ungureni pănă la Aninoasa, de la Godeni pănă la Capul-Pisculuĭ, împreună cu Schitul-Goleşti.

Orografia. Din munţiĭ Carpaţi, pornesc spre S. un şir mic de munţĭ, numit Moldoveanul, avînd o direcţiune aproape perpendiculară pe aceasta. Se întinde spre S., printre jud. Argeş şi Muşcel, formînd culmea cea maĭ înaltă în N.-V. plaiuluĭ Nucşoara. După o cale de două ceasurĭ, spre S. se despică şi ramura Moldoveanul, care se îndreaptează în jud. Argeş, iar a doua ramură, Galbina, continuă spre S. prin plaiul Nucşoara unde dăm de munţiĭ: Scărişoara, Valea - Lungă, Movrea, Basa, Lespezi şi Clăbucetul, din care apoĭ coborîm în satul Nucşoara, comuna cea maĭ de N. a plaiuluĭ Nucşoara.

De pornim din muntele Galbina spre E., dăm în munţiĭ Valea-Rea, Băndea, Dara, Zîrna, Ludişorul şi Brătila, toţĭ pe lîngă graniţă. Maĭ fie-care din aceştĭ munţĭ are la poale un plaiŭ, ce poartă numele munteluĭ. Adesea acesta e mic, şi n'are un nume bine cunoscut de toţĭ.

Dacă pornim din muntele Bîndea, spre S., dăm în munţiĭ Nisipi, Fărfuescul şi Maliţa, apoĭ muchiile acestuia se contopesc în munţiĭ Valea-Lungă şi Movrea, formînd un singur şir ce se continuă sub numele de Basa.

Hidrografia. Principalele rîurĭ ale plaiuluĭ Nucşoara sunt:

Riul Doamna, care izvoreşte din munţii Valea-Rea şi Băndea, curge pe lîngă munţiĭ Nisipi, Fărfuescul, Valea - Lungă, Movrea, Basa, Lespezi şi Clăbucetul, udă comunele: Nucşoara, Corbi, Poenărei, Corbşori, Stăneşti, Domneşti, Petroşani, Bădeşti, Retevoeşti, Lăiceşti, Coşeşti, Dîrmoneşti, Piscani, Colibaşi, Ciumeşti şi Mărăcineni, toate din jud. Muşcel, şi după ce primeşte Rîul-Tîrguluĭ la comuna Colibaşi, afară de ceĭ-l'alţĭ afluenţĭ torenţioşĭ, se varsă în rîul Argeş foarte aproape spre N. de oraşul Piteşti, jud. Argeş.

Rîul Slănicul udă N.-V. plaiuluĭ şi se varsă în rîul Bratia, la S. de comuna Aninoasa.

Rîul Bratia, care se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, din jos de com. Băjeşti, la locul numit Intîlnituri, udă în cursul său comunele: Aninoasa, Vlădeşti, Goleşti, Băileşti şi Băjeşti.

Rîul Bughea, puţin maĭ mare ca Slănicul, şi maĭ mic ca Bratia, udă comunele Bughea, Godeni şi Capul-Pisculuĭ şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe teritoriul comuneĭ Mihăeşti, din pl. Rîurile.

Rîul - Tîrguluĭ, numit ast-fel, pentru-că trece prin tîrgul Cîmpulung, udă partea de E. a plaiuluĭ şi formează limita între plaiul Nucşoara şi plaiul Dîmboviţa.

Căile de comunicaţie. Plaiul Nucşoara este străbătut în partea de V. de şoseaua naţională Piteşti - Cîmpulung, care trece prin comunele: Mărăcineni, Ciumeşti, Piscani, Livezeni, Stîlpeni, Rădeşti, Valea-Popiĭ (pl. Rîurile) şi Schitul-Goleşti.

De şoseaua judeţeană Cîmpulung-Curtea-de-Argeş, care pleacă din şoseaua naţională, de la S. de com. Godeni şi trece prin comunele Berevoeşti-Ungureni, Slănicul şi Domneşti.

De calea judeţeană Rîul-Doamna, care începe din calea naţinală Piteşti-Cîmpulung şi se termină în com. Nucşoara, trecînd prin comunele: Ciumeşti, Purcăreni, Dîrmoneşti, Coşeşti, Leiceşti, Retevoeşti, Petroşani, Domneşti, Stăneşti, Corbşori, Corbi şi Nucşoara.

In partea de E. trece calea ferată Goleşti-Cîmpulung.

Pe lîngă acestea sunt maĭ multe şosele comunale şi vecinale, carĭ înlesnesc comunicaţia între sate.

Ocupaţia locuitorilor. Animalele domestice. Pămîntul acestuĭ plaiŭ nu este nicĭ îndestul de fertil, nicĭ îndestulător pentru întreaga populaţie. De aceea, locuitoriĭ se îndeletnicesc cu comerciul ca şi ceĭ din plaiul

Dîmboviţa şi în special cu creşterea vitelor.

Comerciul plaiuluĭ constă în exploatarea lemnelor sub diferite forme: şiţă, scîndurĭ, lemne micĭ şi marĭ. Desfacerea rachiuluĭ de prune încă se face pe o scară întinsă. Apoĭ comerciul cu vitele domestice, maĭ ales cu oĭ, boĭ, vacĭ şi porcĭ; cu lîna, ţesăturile, brînza, etc.

Dintre animale sunt multe oĭ şi de aci multă lînă, brînză, caşcaval, unt. Oile sunt de rasă proprie munteană, căcĭ se deosebesc de cele din regiunea cîmpeană a Ţăriĭ. Nu sunt degenerate şi aŭ lînă moale şi lungă, nu însă aşa de moale ca a oilor dela cîmp. Oile de regiunea cîmpeană nu pot trăi la munte, din cauza asprimeĭ climeĭ. Judeţele Dolj, Teleorman, Dîmboviţa, caută berbecĭ aicĭ pentru îmbunătăţirea raseĭ oilor de acolo.

Rasa vitelor marĭ cornute a degenerat. Chiar cele bine îngrijite sunt mărunte la corp (dar pline de carne), cu forma rotunzită, avînd picioarele scurte, corpul gros, gîtul scurt, coarnele scurte şi groase. Soiul acesta de vite a provenit din douărase: Ungurească (coprinzind vite marĭ, osoase, picioarele subţirĭ lungĭ, capul şuĭ (subţirel), coarnele marĭ şi în formă de liră cu părul de obiceiŭ alb), şi Moldovenească (în care intră vitele de felul celor descrise, dar nedegenerate).

Caiĭ din plaiul Nucşoara formează o rasă deosebită a localităţeĭ; sunt foarte micĭ, dar agerĭ.

Albinele se cresc pe o scară mică; gîndaciĭ de mătase nu se cultivă maĭ de loc.

In fie-care comună se află povernĭ pentru fabricatul rachiuluĭ de prune, apoĭ teascurĭ pentru extragerea uleiuluĭ din nucĭ, seminţe de in, cînepa şi dovleac.

In plaiul acesta, maĭ mult ca în alte părţĭ ale judeţuluĭ, femeia 'şĭ lucrează singură şi cu deosebită îndemănare, îmbrăcămintea caseĭ şi a familieĭ.

Instrucţie şi Culte. In fie-care comună din plaiŭ este o şcoală rurală mixtă. Vezĭ Muşcel, jud.

In plaiŭ sunt 24 bisericĭ, deservite de 30 preoţĭ şi 32 dascălĭ. In fie-care comună sunt una saŭ două bisericĭ, saŭ cîte unul saŭ maĭ mulţĭ preoţĭ.

Producţiunĭ. Plaiul Nucşoara, la N. (cam pe unde este comuna Nucşoara), din cauza climeĭ aspre nu produce de cît fineţurĭ bune. Rare-orĭ semănăturile se coc fără a fi brumate, dar puţin maĭ la Sud produce porumb, cînepă, fasole, secară şi mazăre. Dintre toate acestea, porumbul ocupă primul loc.

Intre producţiunile plaiuluĭ maĭ cităm: prunele, merele, perele şi nucile, care se exportă.

Locuitoriĭ posedă: 1 maşină de treerat cu manej, 1 maşină de vînturat, 3 maşinĭ de bătut porumb cu manivelă, 912 plugurĭ de lemn, 55 plugurĭ de fier, 31 scarificatoare, 2 grape de fier, 54 morĭ cu apă.

Plaiul Nucşoara în anul 1856. In acest an găsim că plaiul Nucşoara are 69 moşii, carĭ daŭ un venit de 109356 leĭ vechĭ anual; 46 herăstrae, cu venit anual 12600 leĭ; 21 morĭ, cu venit 2530 leĭ; 6 dîrste cu venit 1150 leĭ; 5 piue cu venit 870 leĭ; 22 poverne cu venit de 2960 leĭ.

Populaţia plaiuluĭ era de 9768 locuitorĭ, din carĭ 4758 bărbaţĭ şi 5010 femeĭ, cu 2133 capĭ de familie.

Avea 17 sate, 24 bisericĭ, 32 preoţĭ, 2 diaconĭ, 11 boerĭ de neam, 25 mazîlĭ, 1708 contribuabilĭ romînĭ, carĭ plăteaŭ 15244 leĭ vechĭ şi 113 contribuabilĭ ţiganĭ carĭ plăteaŭ 5650 leĭ vechĭ.

Pentru proprietăţile locuite şi nelocuite şi contribuţia drumurilor se plătea după regula stabilită atuncĭ 37045 leĭ şi 4 parale.

In plaiul Nucşoara eraŭ 108 care cu 4 boi, 4 care cu 8, 6 şi 4 caĭ, 486 care cu 2 boĭ, 2 care cu 3 şi 2 caĭ, 2957 vacĭ şi viţeĭ. In ceea ce priveşte armata, acest plaiŭ avea: 21 militarĭ, 30 dorobanţĭ şi 116 grănicerĭ.

Plaiul producea 1625 kile porumb, iar în magazinele de rezervă eraŭ 1044 kile porumb şi 1 baniţă.

Copiĭ altoiţĭ 203, născuţĭ 338, morţĭ 226.

Capitalurile cutiilor săteştĭ, în fiinţă: 1531 leĭ şi 13 parale; iar ridicaţĭ de visterie la 1854, cu No. 3297, leĭ 6425 şi 10 parale. (C. D. Aricescu).

Nucşoara, *com. rur.*, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel, la N. de Cîmpulung, aşezată pe malul drept al rîuluĭ Doamna, la 35 kil. de Cîmpulung. Drumul e şoseluit în cea maĭ mare parte şi trece prin comunele Godeni, Berevoeşti-Pămînteni şi Ungureni, Slănicul, Stăneşti, Corbşori şi Corbi.

Se compune din 3 cătune: Nucşoara, Slatina şi Secăturile şi se mărgineşte la N. cu munţiĭ comuneĭ (până la frontieră nu maĭ e nicĭ o comună); la S., cu com. Corbi; la E., cu rîul Doamna şi la V., cu jud. Argeş.

Are o populaţie de 180 familiĭ, saŭ 777 suflete, din carĭ 139 contribuabilĭ; o biserică, clădită la 1881 prin îndemnul reposatuluĭ preot Petre Arnăuţoiŭ; o şcoală, frecuentată de 31 copiĭ.

Ştiŭ carte 183 bărbaţĭ şi 27 femeĭ.

Locuitoriĭ comuneĭ se ocupă maĭ mult cu facerea cheresteleĭ din brad şi molift şi puţină agricultură. Produsul munceĭ îl desfac la Piteşti şi alte tîrgurĭ periodice.

Vite sunt: 203 boĭ, 259 vacĭ, 60 caĭ şi 2117 oĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. sunt de 1489 leĭ 36 banĭ.

In jurul comuneĭ sunt în abondenţă livezĭ, dealurĭ şi pădurĭ de fag. In părţile de sus se găseşte brad.

Rîul Doamna, ce formează hotarul de E. al comuneĭ, o străbate de la N. spre S. In el se varsă Valea-Moriĭ, formată din Valea-Braduluĭ şi Valea-Seacă, şi care udă Nucşoara în partea de V. şi S. Toate aceste văĭ izvoräsc de la N. com. Pe rîul Doamna sunt 5 herăstrae şi 3 morĭ; iar pe rîul Vîlsanul sunt 2 morĭ şi 1 herăstrăŭ.

De această comună aparţin munţiĭ: Clăbucetul, Lespezile, Dobroneagul, Căpăţîna, Măluređi şi Nisipurile.

Parte din locuitorĭ s'aŭ împroprietărit pe moşia d-lor Nae şi Alexandru Iorgulescu, iar ceĭ din satul Secăturile s'aŭ împroprietărit în trupul moşieĭ statuluĭ, Corbi, numit Alunişul, pe 100 hect.

In raionul comuneĭ sunt maĭ multe stîne şi înţărcătorĭ. Inţărcătorĭ sunt: Gruiul, Negrul, Rusul, Slatina, Ulmul, etc.

O şosea comunală leagă Nucşoara cu com. Corbi.

In cercul comuneĭ se găseşte piatră de var, care se întrebuinţează la necesităţile locuitorilor.

Poziţiunea aci este foarte frumoasă (situată pe o muchie înaltă de deal). Ca să mergĭ la Nucşoara, de la comuna Corbi, urcĭ şi scoborĭ maĭ multe muscele, carĭ prezintă ochiuluĭ o privelişte din cele maĭ frumoase.

In mijlocul comuneĭ este lacul Invîrtita care 'şĭ are legenda luĭ.

Aci este sucursala vămeĭ Giuvala, numită Nucşoara.

Nucşoara, *numire ce se maĭ dă comuneĭ* Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Nucşoara, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel. Aci este reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 432 locuitorĭ; o biserică şi o şcoală mixtă.

Este situat pe malul drept al rîuluĭ Doamna şi străbătut de Valea-Moriĭ, Valea-Braduluĭ şi Valea-Seacă.

Locuitoriĭ cătunuluĭ s'aŭ împroprietărit pe moşia fraţilor Iorgulescu.

Nucşoara, *sat,* făcînd parte din com. rur. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova, cu o populaţie de 803 locuitorĭ.

Are două bisericĭ, una fondată în anul 1840, cu inscripţia următoare:

Biserică sunt eŭ sfinţită, pentru slava luĭ Dumnezeŭ zidită. Alexandru Ghica, domnia; Chesarie, Episcopia.

Prin osîrdia Nucşorenilor şi a Egumenuluĭ Motrenilor, arhimandrituluĭ Efrosin Poteca, născut în satul acesta, in vecĭ să fie pomeniţĭ.

A doua biserică s'a zidit la anul 1875, avînd de ctitorĭ pe Gheorghe Salaoru şi soţia sa Rada, Nicolae Ionescu cu soţia sa Rada, şi alţĭ locuitorĭ din comună.

Nucşoara, saŭ **Cărpinişul,** *plaiŭ,* se întinde de la N. spre S., prin centrul com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; separă căt. Nucşoara de căt. Rîncezi; e plantat cu pomĭ roditorĭ: merĭ, prunĭ, nucĭ, cireşĭ, etc.

Nucşoara, *gîrlă,* izvoreşte din com. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova; curge de la N.-E. spre S.-V., şi, la locul numit Gura-Rîncezi, se uneşte cu pîrîul Rîncezi; se varsă în rîul Ogretinul, com. Ogretinul.

Nucşoara, *pichet de graniţă şi trecătoare* peste munţĭ spre Transilvania, jud. Muşcel. Aci e un biuroŭ vamal, sucursală a vămeĭ Giuvala.

Nucul, *cătun,* al com. Boziorul, jud. Buzăŭ, cu 270 locuitorĭ şi 54 case; de dînsul se alipeşte şi cătunaşul Sf. Gheorghe.

Nucul, *deal,* în jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Albeni, trece printre cătunele Pruneşti şi Albeni şi formează malul stîng al Cilniculuĭ.

Nucul, *poiană,* jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Tazlăul, situată pe pîrîiaşul Cociorva.

Nucul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Merei; are cam 1070 hect. arăturĭ şi viĭ, livezĭ, etc., împărţită în sforĭ de diferite mărimĭ şi posedate de deosebiţĭ proprietarĭ.

Nucul (Cantacuzino), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, căt. Nucul; are cam 3000 hect.; e formată din trupurile: Băleanca, Bursucăria, Hînsarul şi Tainiţa.

Nuculuĭ (Dealul-). Vezĭ Dealul-Nuculuĭ, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Nuculuĭ (Dealul-), *deal,* în partea de E. a satuluĭ Bazga, com. cu acelaşĭ nume, pl. Podoleni,

jud. Fălciŭ, paralel cu Dealul-Gorguluĭ, şi formînd Valea-Bazgăĭ.

Este acoperit cu viĭ, între carĭ se află şi aceea numită a Căminaruluĭ, vestită prin calitatea de vin ce produce.

Nuculuĭ (Dealul-), *deal,* jud. Vîlcea, pl. Cerna, com. Mădulari.

Nuculuĭ (Piciorul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Odobasca; se desface din culmea Scoruşuluĭ; se întinde printre rîul Rîmna şi afluentul săŭ pîrîul Mahriul, şi se sfîrşeşte în rîul Rîmna; este acoperit cu pădurĭ şi puţine păşunĭ.

Nuculuĭ (Piscul-Văeĭ-), *deal,* în jud. Buzăŭ, com. Beceni, căt. Ocea, acoperită de pădure.

Nuculuĭ (Plaiul-), *cătun,* al com. Goideşti, jud. Buzăŭ, cu 210 locuitorĭ şi 43 case; de dînsul se alipeşte cătunaşul Pistritul.

Nuculuĭ (Valea-), *vechie numire a cătunuluĭ* Criveleşti, com. Trestioara, jud. Buzăŭ.

Nuculuĭ (Valea-), *pădure,* pe moşia Pîrlăteasca saŭ Zărneşti, com. Cernăteşti, jud. Buzăŭ.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Pleşcoi, căt. Urlători, izvoreşte din Muchia-Săpoceĭ şi se scurge în rîul Buzăul.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Nĭşcovuluĭ, căt. Mierea; se scurge în rîul Nişcovul.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Beceni; începe din Piscul-Nuculuĭ şi se scurge în valea Ocea.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Cernăteşti, căt. Mălăeşti; se scurge în Valea-Laculuĭ.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte de la E. de com. Prahoviţa-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Prahoviţa, tot în raionul com. Prahoviţa-d.-j.

Nuculuĭ (Valea-), *vale,* ce se varsă în gîrla Doftăneţul, în raionul comuneĭ Cocorăşti-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Nugroşul, *pisc,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Smeurătul.

Nursus-Ceair, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Garvan şi Gîrliţa; este formată din două văĭ maĭ micĭ şi anume: Cuiugic-Ceair şi Demecican-Cula-Ceair, desfăcîndu-se, cea d'întîiŭ din poalele S. ale dealuluĭ Sopo-Bair, şi cea-l'altă, din poalele N. ale dealuluĭ Garvan-Bair, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Garvan; se împreună, după ce aŭ trecut hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria, la poalele N.-V. ale dealuluĭ Garvan; de aci se îndreaptă spre V., păstrînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; după ce face un mare înconjur ce poartă numele de Taslî-Burun-Ceair, străbate partea de V. şi S. a plăşeĭ, pe cea N.-V. a comuneĭ Garvan şi pe cea S.-E. a comuneĭ Gîrliţa; după un drum de vre-o 12 kil., se deschide în valea Ese-Chioi-Ceair, pe partea dreaptă, aproape de intrarea acesteia în satul Gîrliţa; malurile sale sunt potrivite, în partea mijlocie acoperite cu pădurĭ, iar în cea superioară şi inferioară, cu tufărişurĭ şi păşunĭ; teritoriul străbătut de această vale şi adiacentele sale, este coprins între dealurile Cuiugiuc-Iolu-Bair, Cara-Burum-Bair la dreapta, Versat-Sîrtî, Regene-Bair, Ceatal-Iolu-Bair pe stînga, Garvan-Bair la S. şi iezerul Oltuia la N.; e tăiată de drumul judeţean Ostrov-Lipniţa şi serveşte uneĭ însemnate căĭ comunale ce duce de la Gîrliţa la Cuciuc-Cainargi în Bulgaria.

O

Oacheşe (Viile-), *podgorie* însemnată, în jud. Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul com. rurale Nicoliţelul, situate în partea de N. a com. şi a plăşeĭ; continuaţie de V. a viilor însemnate, numite Sarica; sunt situate la Estul satuluĭ Nicoliţelul şi cuprinse între şoseaua judeţeană Tulcea-Isaccea-Babadag, drumul comunal Nicoliţelul-Parcheşul, viile Sarica; sunt aşezate pe poalele Dealuluĭ-Mare, maĭ în jos de ruinele unuĭ val roman, numit Valul-luĭ-Traian; produce mult vin negru, de unde şi numele său.

Oaia, *vălcea,* începe din dealurile com. Albeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în Cungrea-Mică, pe teritoriul com. Oteşti-d.-j.

Oaieĭ (Balta-), *lac,* în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Jijila şi oraşuluĭ Măcin, situat în partea de N.-V. a plăşeĭ; este format de vre-o revărsare a Dunăreĭ, cu care acum comunică prin o gîrliţă; are 70 hect. întindere; este înconjurat numaĭ cu stuf.

Oaieĭ (Drumul-), *drum* natural, în jud. Teleorman, înlocuit pe alocurea prin şosele vecinale. Vine de la munte, intră în judeţ printre comunele Crîngeni-Băşeşti, apucă pe cîmpia moşieĭ Dorobanţul şi merge pe lîngă com. Şegarcea-din-Deal pănă în dreptul com. Liţa.

Oaieĭ (Grindul-), *grind,* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ urbane Măcin şi pe al cătunuluĭ săŭ Ghecet; are o formă lunguiaţă, îndreptîndu-se de la S.-V. spre N.-V., punînd în comunicaţie Grindul-Pietroiuluĭ cu grindul Clecea-Mare; are o întindere de 8 hect. neproductive; prin el trece gîrla ce uneşte Balta-Oaieĭ cu Dunărea.

Oaieĭ (Movila-), *cătun,* al com. Colibia, jud. Buzăŭ, cu 560 locuitorĭ şi 114 case.

Oaieĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, pe care e zidită biserica cătunuluĭ Movila-Oaieĭ.

Oaieĭ (Movila-), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Cilibia, căt. Movila-Oaieĭ, formată din două trupurĭ: Movila-Oaieĭ şi Sforile-Banuluĭ; are 1400 hect., mare parte arabile, puţin smîrc şi stufăriş şi 20 hect. crivină.

Oaieĭ (Vadul-), *trecătoare* peste pîrîul Bîsca-Mică, jud. Buzăŭ, com. Goideşti.

Oalelor (Grindul-), *grind,* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Pisica şi pe al cătunuluĭ săŭ Azaclîul; este situat în partea de N.-V. a plăşeĭ şi în cea de V. a comuneĭ; pleacă de pe malul Dunăreĭ şi se îndreaptă spre E.; are o formă lunguiaţă; la V., stă în legătură cu Grindul-Vălcanuluĭ; la S., e mărginit de balta Combra; are o întindere de 40 hect.; cu pămîntul de pe el se fac oale de locuitoriĭ din Azaclîŭ.

Oalelor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Faraoanele; izvoreşte din Dealul-Capreĭ; trece prin mijlocul com.; udă cătunul de reşedinţă şi se varsă în rîul Milcovul, pe dreapta luĭ.

Oanca, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Rădeşti, spre S.-V. de satul Rădeşti. Pe lîngă acest sat, care este cel maĭ din mar-

ginea de S.-E. a jud., trece șoseaua județeană Bîrlad - Galați, trecînd de aicĭ la Bursucani, în jud. Covurluiŭ.

Oancea, *com. rur.,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, a cincea comună a jud. Covurluiŭ de pe malul Prutuluĭ. Numirea sa vine de la pîrîiașul Oancea, ce-o străbate. Se află la 58 kil. de Galați, în dreptul orașuluĭ basarabean Cahul. Se mărginește la N. cu com. Rogojeni; la E., cu Prutul; la S.-V., cu teritoriul com. Vlădești. Este formată din două cătune: Oancea (reședința) și Slobozia-Oancea saŭ Onești, întîiul la vr'o 4 kil. spre N. de al doilea. Oancea locuită numaĭ de răzășĭ, iar locuitoriĭ din Slobozia-Oancea sunt foștĭ clăcașĭ împroprietărițĭ.

Satul Oancea are înfățișarea unuĭ orășel și servește ca mic port pe Prut și ca trecătoare în Basarabia, avînd și biuroŭ vamal, sucursală a biurouluĭ Galați. Are o populație de 555 familiĭ, saŭ 2231 suflete, din carĭ 407 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una, în partea din valea a Oanceĭ, cu hramul Sf. Arhangheli, de lut și învelită cu stuf, vechĭe de peste 100 anĭ și a doua, în partea din deal, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, de piatră, construită de vr'o 70 anĭ de familia Onu, constituind ambele o parohie, cu catedrala Adormirea, avînd un preot paroh, un preot ajutor și 4 cîntărețĭ; 2 școlĭ, una de băețĭ și a doua de fete, cea de băețĭ înființată la 1865, condusă de 2 învățătorĭ și frecuentată de 119 elevĭ și cea de fete înființată în 1869 și frecuentate de 32 eleve. Pentru ambele școlĭ s'a clădit în aniĭ 1889—90 un local dublu din fondul de 50000 ruble, hărăzit în acest scop de către filantropiĭ soțĭ Stroescu, Romînĭ basarabenĭ din Odesa.

In Oancea, proprietatea mare e reprezintată prin moșiile Slobozia-Oancea a d-luĭ Mihail Onu, ambasador al Rusieĭ la Atena (Romîn băștinaș din Oancea, născut pe la 1834—35, din părințiĭ medelnicerul Constantin Onu și soția sa Elena, născută Străjescu), și moșia Oancea, împărțită în treĭ trupurĭ micĭ; iar proprietatea mică e a răzășilor și foștilor clăcașĭ împroprietărițĭ la 1864.

Ocupația de căpetenie a locuitorilor e agricultura și creșterea vitelor; se face însă și puțin negoț; femeile cultivă pe o scară întinsă vĭermiĭ de mătase.

Numărul total al vitelor e de 1343 capete.

Veniturile comunale se ridică la 15768 leĭ și 83 banĭ și cheltuelile, la 9041 leĭ și 42 banĭ.

Vechimea Oanceĭ este depărtată. Cu privire la formarea acestuĭ sat, iată ce se spune într'un suret de la Ștefănița-Vodă (cel-Tînăr), Domnul Moldoveĭ:

Facem înștiințare precum aŭ venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri, slugile noastre. Barbul și cu frate-săŭ Șerban, feceoriĭ luĭ Ivașcu Plop de nimenĭ silițĭ și aŭ împărțit între sine a lor drepte ocine și aŭ rămas împăcate slugele noastre. Barbuluĭ partea luĭ, satul anume Sîrbi, în gura Oanceĭ, unde a șezut Judjula și pre din sus de Scheea și cu jumătate de Ezurcani și jumătate din sat de Grăpeni pe Horincea; iar din partea frăți-ne-săŭ slugeĭ noastre, luĭ Șerban, a rămas satul anume Dănești și la Prut Sovîrcani și jumătate din sat de Grăpeni pe Horincea și jumătate de Ezurcani. Decĭ noĭ văzînd a lor bună învoială și împărțială, așișderea și de la noĭ am dat și am întărit slugeĭ noastre Barbuluĭ, pe cele de maĭ sus arătate, anume: Sîrbi în satul Oancea, unde a șezut Judjula și pre din sus de Scheea și cu jumătate de Ezurcani și pre jumătate de sat din Grăpeni pe Horincea, ca să fie luĭ de la noĭ uric cu tot venitul, luĭ și copiilor luĭ, nepoților și strănepoților și tot neamul ce se va alege maĭ aproape, nerășluit nicĭ-o-dată în vecĭ. Iar hotarul acelor sate ce s'aŭ zis sus, anume Sîrbi la gura Oanceĭ și cea maĭ de sus Schee, și cea jumătate de Ezurcani și jumătate de sat din Grăpeni pe Horincea, să le fie lor de pe toate părțile după hotarul cel vechiŭ, pe unde aŭ umblat din vecĭ. Pentru aceea, cine va fi Domn Țăreĭ aceștia să nu strice a noastră danie și întăritură, ci maĭ vîrtos să dea și să întărească, de vreme ce le am dat și le am întărit, pentru a lor dreaptă și încredințată slujbă, și pentru întărirea a celor de maĭ sus scrise, am poruncit domnuluĭ credinciosuluĭ boerul nostru Trotușanu, vel logofăt, să scrie, și a noastră pecete către această carte să o lege.

Anul Creațiuneĭ 7029 (1521 d. Christ.), Aprilie, 20.

Oancea, *sat,* la E. de com. Șutești pe drumul Șutești-Movila-Mireseĭ, jud. Brăila, la 5 kil. spre S. de satul Șutești.

Are 15 case, cu 73 locuitorĭ, carĭ aŭ 149 vite marĭ cornute, 80 caĭ, 650 oĭ și 49 rîmătorĭ.

Oancea, *sat* răzășesc și reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, mic port pe Prut și trecătoare în Basarabia, cu biuroŭ vamal, sucursală a celuĭ din Galați. Are 409 familiĭ, saŭ 1835 suflete; 2 bisericĭ și 2 școlĭ.

Oancea, *moșie* particulară, în treĭ trupurĭ, com. Oancea, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, maĭ înainte unite la un loc, din carĭ unul de 170 hect., al doilea de 146 și al treilea de 150 hect.

Oancea, *pădure,* jud. Neamțu, în întindere de 290 pog. (vezĭ Ocea-Blebea).

Oancea, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Grozești, care se varsă în Pîrîul-Sărat.

Oancea, *pîrîiaș,* ce trece prin satul Oancea, jud. Covurluiŭ, și se varsă în Prut.

Oanceĭ (Valea-), *vale*, izvorește de la locul numit Poiana-Mare, com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova; se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele: Ciuciurul, Bîlcilor, Cîineluĭ, Păcureĭ, Stupina-Popiĭ, Burlacul și Vulpea, și formează gîrla Salcia.

Oanțul, *sat*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile, situat pe malul drept al rîuluĭ Bistrița.

Are o populație de 128 fam., saŭ 488 suflete, carĭ locuesc în 129 case; 1 moară și 1 piuă.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și plutăria.

Oanțul, *pîrîiaș*, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Vadurile; izvorește dintre Culmea-Tarcăuluĭ și a Harmanuluĭ; se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, lîngă satul cu același nume.

Oarba, *sat*, făcînd parte din comuna rurală Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 295 locuitorĭ.

Oarba, *pisc*, ce se lasă din Dealul-Oltețuluĭ, în partea de E. a com. Zătreni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Se numește ast-fel pentru-că maĭ înainte eraŭ aci pădurĭ dese, grele de străbătut.

Oarba, *deal*, la V. comuneĭ Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, numit ast-fel de la pădurile dese și întunecoase ce aŭ existat aci.

Oarba, *pîrîiaș*, ce izvorește din treĭ locurĭ: văile Carpeni, Gruiul și Viile, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni, și se varsă în jos de Rogojeni (la marginea sudică a satuluĭ), în pîrîul Horincea.

Oarbeĭ, saŭ **Chirileștilor (Valea-)**, *vale*, pe care se află satul Chirilești, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Rogojeni.

Oarzele, *trup de moșie*, a moștenilor Coșoești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Oarzelor (Dealul-), *deal*, jud. Tecuciŭ, la E. de satul Crăești.

Oasele, *sat*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, la 4 kil. în partea de N.-V. de reședința comunală. E satul cel maĭ mare din com. și format din puțin răzeșĭ, maĭ mulțĭ foștĭ clăcașĭ și însurățeĭ împroprietărițĭ.

Are 182 case, 209 familiĭ, saŭ 886 suflete; o biserică și o școală, situate în valea și pe coasta ce vine despre N., de la Băleni, către S., spre Pechea. Are un teritoriŭ în întindere de 4860 hect., din carĭ 2431 arabile, 514 hect. 80 ariĭ pădure, 715 imaș și restul viĭ și vatra satuluĭ. Terenul săŭ e în mare parte nisipos și clisos.

Legenda spune că numele de Oasele ar veni de la un războiŭ întîmplat aice, în urma căruia aŭ murit maĭ mulțĭ oștenĭ, ale căror rămășițe aŭ fost înmormîntate în acest loc.

Oasele, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Sf. Sava, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca. Are o întindere de 1350 hect. și se arendează cu 20600 leĭ anual.

Oasele, *lac*, pe proprietatea Stănești, pl. Marginea, jud. Vlașca, de unde încep vîlcelele Tutunarul, Sgîrciților și Ciunguluĭ.

Oasele, *pichet pe Dunăre*, cu No. 13, jud. Ilfov, la S. de Oltenița.

Oba-Bair, *deal* însemnat, în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comunelor Cernavoda (urb.) și Teleorman (rur.); se desface din Dealul-Turculuĭ și anume din vîrful Deocea-V.; se îndreptează spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. către S.-E.; merge printre văile Geaba-Culac, spre N.-E. și Oba-Culac, spre S., pănă la satul Cilibi-Chioi; înălțimea sa este de 126 m., în vîrful Maiac-Oba; este așezată în partea de N.-V. a plășeĭ, cea de E. a comuneĭ Cernavoda și cea de S.-V. a com. Tortoman; este acoperită cu pășunĭ și fînețurĭ.

Obădăria, *parte din șesul* Șomuzuluĭ-Mare, în mijlocul satuluĭ Dolhești, jud. Suceava.

Obcina, *plaiŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Obeada, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Sudiți, situat pe cîmpul Bărăgan.

Obedeanca, *rîŭ*. Izvorește din jud. Mehedinți, din micĭ izvoare. Pătrunde în jud. Dolj prin pl. Dumbrava-d.-s. și se varsă pe malul drept al rîuluĭ Jiul, în com. Breasta după ce udă, afară de Breasta, comunele: Țiul, Cernătești, Rasnicul, Predești. In cursul săŭ superior, este format din treĭ micĭ pîraie, care curgînd de la V. spre E., către com. Beloțul, se unesc, în apropiere de com. Predelești, cu gîrla ce trece prin com. Țiul, Cernătești și Rasnicul, dînd naștere rîuluĭ Obedeanca. Cele treĭ pîraie ce formează cursul superior al acestuĭ rîŭ sunt: Gogoșul, Ștefănelul și Beloțul. Cu aceste pîraie se maĭ unesc și acele din comuna

Şopotul: Valea-Recea şi Şopotul. In com. Ţiul, rîul Obedeanca este cunoscut sub numele de Valea-Corzuluĭ. De aci trecînd în com. Cernăteşti, curge prin valea Cernăteşti şi se încarcă pe stînga cu pîrîul Cernăteşti. Udă com. Rasnicul, unde se încarcă pe stînga cu pîrîul Rasnicul. Până în dreptul aceste comune are direcţiunea de la V.-E.; de aci se lasă în jos către com. Beloţul, unde se încarcă cu pîraiele de maĭ sus. Trece în com. Predeşti, de unde se încarcă pe dreapta cu pîrîul Mereţelul şi în fine intră pe teritoriul comuneĭ Breasta, unde primeşte pîrîul Breasta.

Obedeanu, *fîntînă*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Cernelile, zidită la 1821 de Petrache Obedeanu şi rezidită la 1893 de d-na Eliza Opran.

Obedeni, saŭ **Obedeanca,** *com. rur.*, şi reşedinţa pl. Glavaciocul-Neajovul, jud. Vlaşca. Se compune din: Angheleşti, Bucşani-d.-j., Obedeanca, Pîrlita şi Vadul-Lat, situate în pl. Neajlovuluĭ, pe valea cu acelaşĭ nume, ce vine din sus de Corbi-Ciungi, la 32 kil. de Bucureşti şi la 56 kil. de Giurgiŭ. Aci dă Drîmbovnicul în Neajlov.

Are o populaţie de 1279 suflete, din carĭ 269 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, ţinînd de parohia Obedeanca, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, cu 4 clase, frecuentată de 44 băeţĭ şi 3 fete.

Budgetul com. e la veniturĭ de 11787 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7019 leĭ.

S'a arat în această comună (1894) o suprafaţă de 1480 hect., cu diferite cereale.

Cea maĭ mare depărtare între cătunele din această parohie este de $4\frac{1}{2}$ kil.

Obedeni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Vărăşti-Obedeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Vărăşti, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. La S. e înconjurat de pădure. Aci ţărmul drept al Sabaruluĭ e smîrcos.

Se întinde pe o suprafaţă de 955 hectare, cu o populaţie de 655 locuitorĭ.

D-niĭ fraţĭ Obedenaru aŭ 685 hect. şi locuitoriĭ, 270 hect. Proprietariĭ cultivă 610 hect. (40 izlaz, 20 vie, 15 pădure). Locuitoriĭ cultivă 252 hect. (15 sterpe, restul vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă; 1 maşină de treerat cu aburĭ; 2 podurĭ stătătoare.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 392 şi al celor micĭ, de 721.

Obedeni, saŭ **Obedeanca,** *cătun*, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, jud. Vlaşca, pl. Neajlovuluĭ, situat în valea Neajlovuluĭ unde este gura văiĭ Drîmbovniculuĭ. Proprietate a d-luĭ Ghiţă Niculescu, cumpărată din trupul cel mare al moşieĭ Clejani. Acest trup merge până la Coşoaia, de care o desparte apa Milcovuluĭ.

Are o suprafaţă de 1300 hect. S'a dat la 102 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ o suprafaţă de 306 hect. Are un venit anual de 20000 leĭ.

In cătun este o şcoală şi o biserică.

Tot aci este reşedinţa plăşeĭ Neajlovul, azĭ unită cu a Glavacioculuĭ, şi reşedinţa judecătorieĭ de ocol.

Are un oficiŭ telegrafo-poştal înfiinţat în 1882 şi al căruĭ venit pe 1896--97 a fost de leĭ 5754, banĭ 98; un han mare de zid; o casă, tot de zid, pentru subprefectură şi judecătoriă. Case pentru proprietar, pătule, magaziĭ bune şi îndestulătoare; o moară cu turbină pe apa Neajlovuluĭ.

Locuitoriĭ posedă vite multe şi în special oĭ şi rîmătorĭ.

Obedeni. Vezĭ Ciocoveni, Ilfov.

Obedinul, *sat*, jud. Dolj, pl. Doljul-d.-s., com. Breasta, cu 81 locuitorĭ şi 37 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Breasta, ce este la 2 kil.

Obeni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ioneşti-Minculuĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 322 locuitorĭ; o şcoală, frecuentată de 29 copiĭ; o biserică, zidită la anul 1842 de Duţu Comănoiŭ. Cade în centrul comuneĭ. Este străbătut la E. de calea ferată şi şoseaua naţională.

Obiala-Mare, *movilă,* jud. Brăila, situată în pl. Ianca, spre N. de com. Cireşul, în drumul de la Cireşul la Filipeşti.

Obiala-Mică, *movilă,* situată în pl. Ianca, jud. Brăila, spre N. de com. Cireşul, în drumul de la Cireşul către Filipeşti.

Obidiţi, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat.

Şi-a luat numele de la moşia Obidiţi.

Este aşezată în partea de E. a judeţuluĭ, la 4 kil. spre E. de oraşul Rîmnicul-Sărat şi în partea de E. a plăşeĭ, la 8 kil. spre E. de com. Sgîrciţi, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Ştubei, la 5 kil. şi Bălţaţi, tot la 5 kil.

Se mărgineşte la N.-E. cu com. Ştubei; la S., cu com. Costieni-d.-j.; la V., cu com. Bălţaţi.

Este o comună de cîmp, neavînd alt accident de teren afară de malurile Rîmnicului.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă în partea de N., de la V. la E.; Iazul-Morilor, la S. Maĭ sunt şi 11 puţurĭ (1—12 m. adîncime).

Cătunele care o compun sunt: Obidiţi, reşedinţa, la V., şi Mărăcini-Greculuĭ, la E.

Suprafaţa comuneĭ este de 2563 hect., din carĭ 200 hect. vatra comuneĭ, 363 hect. ale locuitorilor, 2000 hect. ale particularilor. Din acestea: 1368 hect. arabile, 400 hect. imaş, 100 hect. pădurĭ, 150 hect. fîneţe, 345 hect. neproductiv.

Are o populaţie de 189 familiĭ, saŭ 771 suflete; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voevezĭ, zidită la 1857 de preoţiĭ Ion şi Mihalcea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală de băeţĭ, fondată în 1876 de stat, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 27 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 pluguri; 230 boĭ, 112 vacĭ, 105 caĭ, 60 ĭepe, 484 oĭ, 9 capre şi 110 rîmătorĭ. Comerciul constă în importul de coloniale, ţesăturĭ, spirtoase şi în exportul de cereale; transportul se face prin gara Rîmnicul-Sărat. Sunt 7 comercianţĭ, din carĭ 4 cîrciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Rîmnicul-Măicăneşti, ce trece prin comună; calea spre Sălcioara-Ghergheasa-Amara.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3000 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2796 leĭ.

Obidiţi, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Obidiţi, aşezat pe Rîmnicul, la E. com. Are 130 hect., cu o populaţie de 105 familiĭ, saŭ 447 suflete, din carĭ 93 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Obielei (Valea-), *vale,* izvoreşte de la poalele de E. ale munteluĭ Pleşuva-Mare, curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, în raionul com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Obileşti, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pe pîrîul Valea-luĭ-Bălan.

Este aşezat în Nordul judeţuluĭ, la 32 kil. spre N.-E. de oraşul R.-Sărat şi în Vestul plăşeĭ, la 15 kil. spre V. de Măicăneşti, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Mărtineşti, la 7 kil.; Gologanul şi Slobozia-Mihălceni, la 8 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Gologanul; la V., cu com. Slobozia-Cioră̦şti; la E., cu Rîmniceni şi la S., cu Mărtineşti.

Pîrîul Bălanul e singurul care o udă prin mijloc. La E. e rîul R.-Sărat. Maĭ sunt şi 54 puţurĭ (7—10 metri adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Obileşti, reşedinţa, la N., Bordeasca, la S.

Suprafaţa com. este de 6357 hect., din care 2224 hect. ale locuitorilor, 120 hect. vatra com. şi 4133 hect. ale particularilor. Din acestea: 4311 hect. arabile, 1400 hect. imaş, 21 hect. pădure, 65 hect. viĭ, 600 hect. fîneţe.

Are o populaţie de 371 familiĭ, saŭ 1600 suflete; 2 bisericĭ, una în căt. Obileşti, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, zidită în 1873 de preotul Andreĭ Chiru cu locuitoriĭ şi deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; şi a doua în căt. Bordeasca, cu hramul Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ, zidită în 1873 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, fundată în 1878, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 102 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, acesta fiind negru şi argilo-nisipos.

Locuitoriĭ posedă: 280 plugurĭ; 1 moară cu aburĭ, 1 maşină de semănat şi 1 de secerat; 760 boĭ, 466 vacĭ, 100 caĭ, 232 ĭepe, 3 măgarĭ, 2528 oĭ, 2 capre şi 280 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, spirtoase, bumbac şi manufacturĭ, şi în exportul de cereale şi vite; transportul se face prin staţia Gugeşti la 20 kil. spre V.

Sunt 13 comercianţĭ, din carĭ 1 băcan, 8 cîrciumarĭ şi 1 marchidan; 2 cojocarĭ, 2 potcovarĭ, 1 plăpămar, 1 tîmplar, 1 măcelar, 1 geamgiŭ şi 1 bogasier.

Căile de comunicaţie sunt: calea judeţeană Vîrteşcoi-Brăila şi drumurile spre: Mărtineşti, Rîmniceni, Maluri, Bogza-Voetinul-R.-Sărat, gara Gugeşti.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6482 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 6444 leĭ.

Obileşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reşedinţă al com. Obileşti. Are 4857 hect. întindere; o populaţie de 202 familiĭ, saŭ 847 suflete, din carĭ 252 contribuabili; o biserică şi o şcoală.

Obileşti, *fostă staţie de caĭ de poştă* la 1836, pe drumul între Bucureşti şi Călăraşi, jud. Ilfov.

Obileşti, *lac,* în jud. Ilfov, plasa Mostiştea, format de Valea-Mostiştea şi Valea-Cioranilor.

Obileşti-Noĭ, *com. rur.,* în jud.

Ilfov, pl. Negoeşti, situată la E. de Bucureşti, lîngă lacul Obileşti, la 66 kil. de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Frăsinetul şi Obileşti-Vechĭ prin şosele vecinale.

Se compune din satele: Buzoeni, Orăşani şi Obileşti-Noĭ, cu o populaţie de 1688 suflete, din carĭ 301 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 314 case.

Suprafaţa totală a com. este de 4760 hect.

Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. şi locuitoriĭ, 777 hect. Proprietarul cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz 200 hect. (400 hect. pădure). Locuitoriĭ, din pămîntul lor, rezervă pentru izlaz 57 hectare.

Are: o biserică; 2 şcoale; 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod stătător.

Aci se fac 3 tîrgurĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 7232 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6260 leĭ.

Dintre locuitorĭ, 369 sunt plugarĭ, 8 sunt industriaşĭ, 16 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 177 plugurĭ: 24 cu boĭ şi 153 cu caĭ; 230 care şi căruţe: 27 cu boĭ şi 203 cu caĭ; 785 caĭ şi ĭepe, 8 armăsarĭ, 218 boĭ, 661 vacĭ şi viţeĭ, 7 taurĭ, 73 bivoliţe, 31 capre, 2327 oĭ şi 168 porcĭ.

Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ sunt 176 şi neîmproprietăriţĭ, 229.

La 1821, Turciĭ sub conducerea luĭ Chehaia-Bei, venind de la Silistra spre Bucureşti, aŭ poposit la Obileşti.

Obileşti-Noĭ, *sat,* pl. Negoeşti, jud. Ilfov, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. E aşezat la E. de Bucureşti, între Valea-Argoveĭ şi malul de E. al laculuĭ Obileşti. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 4760 hect. (împreună cu cătunele Buzoeni şi Orăşani), cu o populaţie de 1391 locuitorĭ.

Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. şi locuitoriĭ, 777 hect. Pentru izlaz s'aŭ rezervat 200 hect., iar 400 hect. sunt pădure. Locuitoriĭ aŭ şi eĭ 57 hect. izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una de băeţĭ şi a doua de fete, frecuentate de 32 elevĭ şi 23 eleve; 1 moară cu apă; 2 maşinĭ de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod.

In fie-care an se fac aci treĭ tîrgurĭ de vite, obiecte şi băuturĭ spirtoase, la 25 Martie, 21 Maiŭ şi 6 August.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1407 şi al celor micĭ, de 1677.

Obileşti-Vechĭ (Siliştea), *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoeşti, aşezată la E. de Bucureşti, între Valea-Argoveĭ şi malul de N. al laculuĭ Obileşti, la 69 kil. de Bucureşti. Populaţia comuneĭ este de 941 suflete, din carĭ 176 contribuabilĭ, locuind în 191 case şi 2 bordee. Stă în legătură cu com. Obileşti-Noĭ prin o şosea vecinală.

Această comună este însemnată în istoria Ţăreĭ prin lupta ce se dete aci între Turcĭ, Ruşĭ şi Romînĭ la anul 1807.

Aci se face un bun comerţ cu peştele ce se scoate din lacul Obileşti şi cu lemnele din pădurile vecine.

Suprafaţa totală a comuneĭ e de 1500 hect.

Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 885 hect. şi locuitoriĭ, 615 hect. Proprietarul cultivă 845 hect. (30 izlaz, 10 pădure). Locuitoriĭ rezervă 75 hect. pentru fîneţe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 25 copiĭ; 1 heleşteŭ, pe proprietatea familieĭ Bibescu.

Budgetul com. e de 2989 leĭ la veniturĭ şi de 2937 leĭ, la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 211 sunt plugarĭ, 41 aŭ diferite profesiunĭ.

Eĭ posedă: 110 plugurĭ: 12 cu boĭ şi 98 cu caĭ; 142 care şi căruţe: 17 cu boĭ şi 125 cu caĭ; 540 caĭ şi ĭepe, 52 armăsarĭ, 105 boĭ, 302 vacĭ şi viţeĭ, 57 taurĭ, 20 bivolĭ, 45 bivoliţe, 28 capre, 335 porcĭ, 979 oĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Improprietăriţĭ sunt 126 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ, 141.

Pe teritoriul acesteĭ comune este Dealul-Beciuluĭ, numit astfel pentru că pe el a avut Constantin Brîncoveanu palat la 1712 după ducerea luĭ Brîncoveanu la Constantinopole, palatul căzut în ruine şi a rămas numaĭ beciul de sub palat ale căruĭ urme se văd şi azĭ. Pe acest deal Brîncoveanu a avut observator de unde privea în Bucureşti.

Această comună este străbătută de văile: Gura-Văiĭ, Valea-Cotuluĭ, Palanga, Valea-Vieĭ, Valea-Cocoruluĭ, pe care se cultivă tot felul de cereale. Afară de acestea maĭ sunt văile: Milotina şi Ciorani, prin carĭ trec micĭ pîraie, ce poartă aceste nume.

Obislavi, *com. rur.*, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situată la extremitatea N. a plăşeĭ, pe rîul Obislavi, la hotarul spre jud. Dîmboviţa. Proprietate a statu-

luĭ, fostă a mănăstireĭ Mitropolieĭ, se arendează cu Crovul, cu 15400 leĭ anual.

Intinderea moşieĭ e de 1800 hect. S'a dat la 200 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ o suprafaţă de 600 hect. Are o pădure în 3 pîlcurĭ, în suprafaţă de 199 hect.

Are o populaţie de 1248 suflete, din carĭ 249 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ, ţinînd de parohia Fundul-Păruluĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător, şi frecuentată de 21 copiĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 7125 leĭ şi la cheltuelĭ, de 6608 leĭ.

Este departe de Giurgiŭ, de 82 kil.; de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 9 kil.; de Bucureşti, de 48 kil. şi de staţia drumuluĭ de fer Titu, de 18 kil.

Are o şosea judeţeană, ce duce la Piteşti, apoĭ pe Valea-Neajlovuluĭ, la Bucureşti, pe la Popa-Nae.

Obislavul, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., formată din 3 cătune: Diaconeşti, Linia şi Ţuţurul. Este situată pe rîul Obislavul, între Dealul-Muereĭ şi Urziceni, la 70 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 5 kil. de a subprefectureĭ.

Pănă la anul 1875, comuna Obislavul era întrupată la comuna Tina, iar dela această dată s'a separat.

Are o populaţie de 781 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 230 case; o biserică reparată, la anul 1852.

Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult cu plugăria. Eĭ posedă: 27 caĭ, 300 boĭ, 235 vacĭ, 80 capre, 270 oĭ, 380 porcĭ; mulţĭ merĭ, perĭ, nucĭ şi cireşĭ.

Toţĭ locuitoriĭ sunt moşnenĭ.

Cu izlaz comuna are 878 hect. pămînt.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1130 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Mureeĭ, Urzici, Ţuţurul, Măgura şi udată de văile: Obislavul, Edera şi Valea-Stîneĭ. Locurile din jurul comuneĭ se numesc: Obislavul, Moşteni şi Hotarul.

Obislavul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Obislavul.

Obislavul, *vale*, com. Obislavul, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Se varsă în Olteţul.

Obiţa, *pîrîŭ*, în com. rur. Vidimireşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, formată din pîraiele Rudina şi Şovernele; are morĭ pe dînsa şi se varsă în rîul Iupca la Popeşti.

Obîrşa, *munte*, comuna Albeşti, pl. Dîmboviţa, jud. Muşcel.

Obîrşeni, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre S.-E. şi la 19 kil. de Bîrlad, la marginea jud., pe pîr. Jeravăţul. Formează o comună (com. Obîrşeni) cu căt. Pleşa. In toată com. sunt 528 locuitorĭ, din carĭ 179 contribuabilĭ, locuind în 149 case. Satul are o populaţie de 126 locuitorĭ şi 55 case.

Are o şcoală primară de băeţĭ; 2 bisericĭ; o moară cu vaporĭ.

Se cultivă viea pe o suprafaţă de 39,50 hect. Se lucrează rotăria şi se fac spete, ce se întrebuinţează de femeĭ la ţesutul pînzeĭ. Se cultivă gîndaciĭ de mătase.

Comerciul se face de 6 persoane.

Obîrşeni-Boereştĭ. Vezĭ Obîrşeni-Clăcaşĭ, *sat*, jud. Tutova.

Obîrşeni-Clăcaşĭ, *com. rur.* şi *sat*, în jud. şi pl. Tutova, spre N.-V. de oraş pe pîr. Iezerul şi aproape de sorgintea sa. Satul formează o comună (com. Obîrşeni) cu cătunul Obîrşeni-Răzăşĭ şi Valea-Iezeruluĭ (Lingurari), avînd o populaţie de 484 suflete, din carĭ 85 contribuabilĭ şi 140 case.

Are 14,25 hect. vie, din carĭ 825 nelucrătoare şi 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Comerciul se face de 3 persoane.

Se maĭ numeşte şi Obîrşeni-Boereştĭ.

Obîrşeni-Răzăşĭ, *sat*, în jud. şi pl. Tutova, com. Obîrşeni, lîngă satul Obîrşeni-Clăcaşĭ. Are o populaţie de 87 locuitorĭ şi 27 case.

Obîrşia, *com. rur.*, pl. Siretul-d.-s., jud. Bacăŭ, situată pe deal şi în valea superioară a pîrîuluĭ Berheciul, care obîrşeşte pe teritoriul eĭ, din dealul Raiul, de unde 'ĭ vine şi com. numele de Obîrşia.

In vechime purta numele de Naforniţa-luĭ-Conachi.

Este alcătuită din 2 cătune: Obîrşia, reşedinţă, şi Băimacul.

Se mărgineşte la E. cu com. Colţeşti, jud. Tecuciŭ; la N., cu com. Odobeşti; la V., cu com. Mărăşti şi la S., cu com. Tîrgul-Glodurile.

Are: o populaţie de 321 familiĭ, saŭ 1220 suflete, din carĭ 641 agricultorĭ, 8 meseriaşĭ, 2 comercianţĭ, 14 cu profesiunĭ libere, 107 muncitorĭ şi 35 servitorĭ, locuind în 328 case; o şcoală în satul Băimacul; 2 bisericĭ, una în satul Obîrşia, a doua în cătunul Băimacul, deservite de 1 preot şi 4 cîntăreţĭ.

La Băimacul, săteniĭ Romînĭ, lucrează cobze, foarte căutate şi răspîndite în toată ţara.

Budgetul comuneĭ e la ve-

niturĭ de leĭ 5395, banĭ 93 şi la cheltuelĭ, de leĭ 1835, banĭ 7.

Totalul pămînturilor de cultură este de 850,85 hect.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 1317 hect.

Pădurea Bulăul ocupă o suprafaţă de 65 hect.

Proprietarĭ sunt: C. Şendrea, posedă 5589 hect.; Familia Ciuchi, 340,80 hect.; Pr. I. Ştirbeĭ, 35,10 hect.

Viile aŭ o întindere de 25,45 hect.

Vite sunt: 77 caĭ, 861 vite marĭ cornute, 375 porcĭ, 20 capre şi 322 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 73.

Com. Obîrşia este legată cu comunele: Secueni, Mărăşti şi Glodurile, prin căĭ vecinale.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 27 kil.; la com. Odobeşti, 5 kil.; la Mărăşti, 4 kil.; la com. Tîrgul-Glodurile, 7 kil. şi la com. Secueni, reşedinţa plăşeĭ, 9 kil.

Obîrşia, *com. rur.*, în pl. Gilortul, jud. Gorj, la N. comuneĭ Rădineşti, pe valea Plosca, valea cea maĭ despre E. a plăşeĭ Gilortuluĭ. Este numită ast-fel pentru-că este aşezată la obîrşia văeĭ Plosca, între judeţul Vîlcea şi comunele Rădineşti şi Piscoiul-de-Gorj.

E situat pe coaste şi vîlcele şi e formată dintr'un singur sat. Are o suprafaţă de 374 hect. din carĭ: 74 hect. pădure, 100 hect. arabile, 150 hect. fîneţe, 10 hect. vie, 15 hect. livezĭ de prunĭ şi 25 hect. izlaz, locurile fiind cam rîpoase.

Are o populaţie de 138 familiĭ, saŭ 540 suflete, din carĭ 129 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1852 şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 45 plugurĭ, 54 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 160 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 80 capre, 85 oĭ şi 170 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 768, banĭ 90, iar la cheltuelĭ, de leĭ 762.

Comunicaţia se face printr'o şosea comunală, care pune comuna în comunicaţie la S. cu com. Rădineşti, precum şi prin drumurĭ ordinare, care duc la alte cătune.

In Obîrşia se găsesc: 3 puţurĭ şi 6 fîntînĭ.

Obîrşia, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, la 64 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe deal şi cîmpie. Şi-a luat numele de la frumoasele izvoare şi numeroasele fîntînĭ ce are în partea despre S., pe valea numită a Obîrşieĭ, pe unde curge şi rîul cu acelaşĭ nume. Se mărgineşte: la E., cu com. Guneni; spre N.-E., cu Dîrvari-d.-j.; spre N., cu Oprişorul; spre V., cu Izimşea; iar la S., cu Salcia. Comuna e formată dintr'un singur sat, avînd o populaţie de 1400 suflete, din carĭ 206 contribuabilĭ, locuind în 250 case.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor; uniĭ dintre eĭ se ocupă şi cu facerea rogojinelor; alţiĭ se ocupă cu cizmăria şi abageria.

Locuitoriĭ posedă: 80 plugurĭ, 139 care cu boĭ, 26 căruţe cu caĭ; 80 stupĭ.

Prin comună trece şoseaua care duce de la Severin la Calafat.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 31 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6479 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 2685 leĭ.

Vite: 762 vite marĭ cornute, 700 oĭ, 60 caĭ şi 669 rîmătorĭ.

In comună sunt: 2 dealurĭ: Dealul-Bîlciuluĭ şi Dealul-Obîrşieĭ, care se află spre S. de rîul Obîrşia, Valea-Ivaşculuĭ; pîrîul Obîrşia ce se formează din izvoarele comuneĭ şi pe care se află şi morĭ de măcinat.

Se fac treĭ bîlciurĭ anuale şi anume: unul la Sf. Teodor, al doilea la Inălţarea Domnuluĭ şi al treilea la 6 August (Schimbarea la faţă).

Loc istoric în comună sunt nişte ridicăturĭ de pămînt, unde Ruşiĭ, la 1854, aŭ fost bătuţĭ cumplit de Turcĭ.

Obîrşia, *com. rur.*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, la 72 kil. de oraşul Turnul-Severin. Şi-a luat numele de la numeroasele văĭ (obîrşiĭ) ce are, şi pe care este aşezată.

Se mărgineşte: la E. cu comuna Mărăşeşti; la S., cu comuna Siliştea; spre V., cu comuna Izverna; iar la N., cu rîul Cerna. Obîrşia este formată dintr'un singur sat şi este comuna cea maĭ ascunsă în munte dintre com. judeţuluĭ Mehedinţi, cu drumurĭ grele de practicat.

Are o populaţiune de 700 suflete, din care 70 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 130 case.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă maĭ cu seamă cu cultura albinelor, fiind singura comună din judeţul Mehedinţi, aĭ căreĭ locuitorĭ posedă mulţĭ stupĭ; alţĭ locuitorĭ se ocupă cu facerea şindrileĭ.

Eĭ posedă: 8 plugurĭ, 2 care cu boĭ şi 1 căruţă cu caĭ; 80 stupĭ cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 546 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 453 leĭ.

Vite: 590 vite marĭ cornute, 460 oĭ, 900 capre, 42 caĭ şi 460 rîmătorĭ.

Are o şosea, care leagă centrul comuneĭ cu comuna Mărăşeşti.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: la S., Dealul-Paharniculuĭ; la N., Culmea-Obîrşieĭ, Vîrful-Inalt şi Poiana-Obîrşieĭ; iar spre V., Dealul-Godeanuluĭ.

Ape: Cerna, ce formează hotarul spre N., între Austro-Ungaria şi Ţara-Romînească; pîraiele: Brebina, Ogaşul-Gheciuluĭ, Braduluĭ, Şderuluĭ, Rămnuţa-Mare şi Rămnuţa-Mică.

Văĭ sunt: Valea-luĭ-Dragne, de unde începe şi Piscul-luĭ-Dragne, Valea-Seacă şi Valea-Şderuluĭ.

Obîrşia, *com. rur.*, în mijlocul plăşeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, formată din satul cu acelaşĭ nume şi din căt. Coteni şi Pîslari. Maĭ înainte a fost reşedinţa subprefectureĭ pl. Balta.

Se învecineşte la V. cu moşia Sadova; la S., cu com. Urzica spre S.-V., cu Vădastra şi Vădăstriţa şi spre N.-E. cu Brastavăţul. Se află la 24 kil. de Caracal şi la 17 kil. de Corabia.

Are o populaţie de 263 familiĭ, saŭ 1020 suflete, din carĭ 225 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ (1867) în Obîrşia şi Sf. Dumitru în Coteni, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, frecuentată de 13 copiĭ; 7 cîrciumĭ.

Vite marĭ sunt 773, vite micĭ 2100 şi rîmătorĭ 437.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3977 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3939 leĭ.

Obîrşia, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., reşedinţa com. rur. cu acelaşĭ nume, situat în vale, la obîrşia pîrîuluĭ Berheciul. E înconjurat de dealurile: Godovanul, Raiul şi Băimacul. Are o populaţie de 180 familiĭ, saŭ 669 suflete; o biserică, clădită la 1875 de obştia locuitorilor, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 46 caĭ, 468 vite marĭ cornute, 6 capre şi 190 porcĭ.

Obîrşia, *mahala*, în com. rur. Brădetul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Obîrşia, *mahala*, făcînd parte din com. rur. Mădulari, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 250 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1802. Cade în partea de N. a comuneĭ şi este udată de rîul Cernişoara.

Obîrşia, *munte*, jud. Dîmboviţa, aproape de graniţă; în vîrful săŭ se află Omul, pisc înalt şi ascuţit lîngă Bucegi.

Obîrşia, *moşie*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Berzunţul, făcînd parte din moşia Berzunţul.

Obîrşia, *moşie* a statuluĭ, în jud. Romanaţi, arendată anual cu 86440 leĭ, împreună cu trupurile Arvăteşti, Rotunda şi Praporul. Aceste trupurĭ aŭ 733 pog. pădure, sunt pendinte de mănăstirea Brîncoveni, şi ţin de com. Obîrşia.

Obîrşia, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Obîrşia, *potecă*, jud. Mehedinţi, care merge peste Cerna în munte şi peste graniţă în Austria, ajungînd la satul Cereneva din Banatul Temişoareĭ.

Obîrşia, Piscul, Netotul şi **Oticul,** *munţĭ* aĭ statuluĭ, jud. Muşcel, arendaţĭ cu 1300 leĭ anual.

Obîrtul, *cătunaş*, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, com. Lada, aproape la un loc cu comuna.

Obleagul, *munte*, acoperit cu pădure seculară, în com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Obleagul, *vălcea*, care se formează la capul de E., al teritoriuluĭ com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; curge maĭ întîiŭ paralel cu Vălceaua-Vediţeĭ, apoĭ, trecînd pe teritoriul com. Mierleşti, se împreună cu această vălcea şi se varsă în gîrla Dorofeiul.

Oboga, *com. rur.*, în pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Se compune din satele: Oboga-d.-s. (464 locuitorĭ), Oboga-de-Mijloc (400 locuitorĭ), unde e şi primăria şi Oboga-d.-j. (218 locuitorĭ), aşezate lîngă apa Olteţul, în partea dreaptă, la 7 kil., spre N., de Balş şi la 37 kil. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ e de 190 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ.

Are o populaţie de 257 familiĭ, saŭ 1082 suflete, din carĭ 250 de contribuabilĭ; 3 bisericĭ: S-f. Dumitru (1814), Sf. Niculae (1859) şi Sf. Niculae în Oboga-d.-s. (1846), deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul com. este de 5509 leĭ la veniturĭ şi de 4491 leĭ la cheltuelĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

Vite marĭ sunt 559, vite micĭ 960 şi rîmătorĭ 360.

Aci se fac, pe proprietatea

particulară, 2 bîlciurĭ, unul la 24 Iulie și al doilea la 15 August; țin cîte o zi; se face comerț de vite marĭ și micĭ, cereale și alte producte ale industrieĭ domestice.

Oboga, *moșie,* în jud. Romanați, pl. Olteţul, com. Oboga, pendinte de schitul Şerbănești din Vîlcea, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București; are o întindere de 630 pogoane, din care 460 pog. pădure.

Oboga, *deal,* situat pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, în partea de N.-V., cu direcțiunea N.-S., cam paralel cu Valea-Oltuluĭ și Dealul-Brebenilor și în lungime de aproape 4 kil. E acoperit cu arăturĭ.

Oboga, *vale,* în jud. Olt, între dealul Oboga și Brebeni, pe care curge pîrîul cu acelașĭ nume. Incepe de la N. de Fîntîna-Turculuĭ; udă Ordorești și se varsă în Olt, la S. de Ipotești, după ce parcurge o distanță de 6—8 kil.

Oboga-de-Jos, *cătun* al com. Oboga, pl. Olteţul-Oltul-d.-j., jud. Romanați, la 1 kil. spre S. de Oboga-de-Mijloc, situat pe malul drept al apeĭ Olteţuluĭ; are 218 locuitorĭ.

Oboga-de-Mijloc, *sat,* în care se află primăria com. Oboga, jud. Romanați, situat lîngă Olteţul, la 7 kil. spre N. de Balș; are 400 locuitorĭ și o biserică.

Oboga-de-Sus, *cătun* al comuneĭ Oboga, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat lîngă rîul Olteţul, la 1 kil. spre N. de Oboga-din-Mijloc; are 464 locuitorĭ și o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1846).

Oboarele, *munte,* în jud. Dîmbovița, care se maĭ numește și muntele Pietroșița. Se află în sus de Moroeni, în dreapta, pe matca Ialomițeĭ. Pe vîrful munteluĭ se află Vîrful-cu-Dor. Acest vîrf este vara plin de florĭ frumoase și mirositoare și de pe el se poate privi în depărtare spre Ploești și Prahova. Coastele acestuĭ munte sunt pline de pădurĭ marĭ și bătrîne.

Oboarele, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moșnenilor Berevoești - Pămîntenĭ, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, avînd, împreună cu pădurile Năvrapul și Pipărușí, o întindere de 3000 hect.

Oboarele-Marĭ, *înțărcătoare,* în jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, com. Berevoești-Ungurenĭ.

Oboarele-Micĭ, *pădure,* în jud. Mușcel. Vezĭ Plaiul-Lung.

Oboroceni-de-Jos, *sat,* în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Heleștieni, spre S. de satul Heleștieni și la 3 kil. de el, pe pîrîul Caracașul. Este așezat pe vale. Are o populație împreună cu Oboroceni-d.-s., de 137 familiĭ, saŭ 585 suflete, din carĭ 158 contribuabilĭ; o biserică ortodoxă, de zid, și una catolică, de lemn, la care vin Ungurii din acest sat, ce ține de parohia catolică Butea; o școală primară mixtă, frecuentată de 24 elevĭ. Se maĭ numește și Caracașul. Acest sat, împreună cu satele Oboroceni-d.-s. și Volintirești, forma înainte de 1886 o com. separată, com. Oboroceni, iar de la această dată s'a alipit la com. Heleștieni.

Oboroceni-de-Sus, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleștieni, spre S. de satul Heleștieni, la 3 kil. de el și la N. de satul Oboroceni-d.-j. și alăturea cu el. Este așezat pe deal.

Are o biserică de zid. Este legat prin șosea cu orașul Roman. Prin sat trece șoseaua județeană Piatra-Tupilați-Tîrgul-Frumos-Iași.

Locuitoriĭ posedă 238 vite marĭ cornute.

In ce privește populația, vezĭ Oboroceni-d.-j.

Oborul-Bîlciuluĭ, *vale,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Argetoaia, pe care este situată com.

Oborul-luĭ-Bîlbîe, *poiană,* jud. Mușcel, plaiul Dîmbovița, com. Bădeni-Ungurenĭ.

Obraji, *trup de sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răutești.

Obrațele-de-pe-Sfoara-Predealul, *trup de pădure,* al statuluĭ, jud. Prahova, în întindere de 25 hect., care, împreună cu trupurile: Poiana-Lacululĭ (13 hect.), Valea-Garduluĭ și Cotul-cu-Plopĭ (62 hect.), Bughea-d.-s. (45 hect.) și Runcul (40 hect.), formează pădurea Văleni.

Obrăjeasca, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana a moșnenilor Obrăjeștĭ. Are cam 1700 hect., cea maĭ mare parte pădure și puțin teren arabil. Se împarte în sforile: Cîrlovoaia, Măceșul, Potlogeasca, Stroești, Pițigoaica și Ulmul.

Obreja, *deal,* situat în partea de E. a orașuluĭ T.-Jiul, jud. Gorj. Aci se fac 2 bîlciurĭ pe an, unul la Inălțare și al doilea la Cuvioasa Paraschiva; tot aci se face tîrg săptămănal în toate Joile. Pe acest deal se află și o

grădină a Primărieĭ, hala de instrucţie a regimentuluĭ de dorobanţĭ, casarma regimentuluĭ de dorobanţĭ şi a escadronuluĭ de călăraşĭ, cîmpul de tras la semn; o fabrică de cărămidă; cîte-va magaziĭ pentru grîŭ şi porumb; un obor pentru porcĭ; cimitirele oraşuluĭ, unul romîn şi altul catolic.

Obreja (Trupul-), *moşioară* a statuluĭ de 12 stînjenĭ, jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. Cudalbi, arendată cu 178 leĭ anual.

Obrejeni, *cătun*, al com. Polovraci, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat la S. comuneĭ şi pe cîmpia Polovraci. Are o populaţie de 17 familiĭ, saŭ 52 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 plugurĭ, 2 căruţe cu caĭ, 10 care cu boĭ; 51 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 65 oĭ, 37 capre şi 42 porcĭ.

Comunicaţia dintre cătun şi comuna sa se face prin drumurĭ ordinare.

In Obrejani se găsesc 7 fîntînĭ.

Obrejiţa, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginca-d.-s., căt. com. Slobozia, aşezat la E., pe pîrîul Slimnicul, la 1650 m. spre E. de căt. de reşedinţă. Are 30 hect., cu 135 familiĭ, saŭ 490 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; o biserică.

Obretinul, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman, situată în partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este formată de revărsare anterioară a braţuluĭ Sulina, cu care acum comunică prin două gîrle; maĭ comunică şi cu lacul Fortuna prin o gîrliţă; are o lungime de aproape 5 kil. şi o lărgime medie de 5 kil.; întinderea totală este de aproape 6 kil. p. (600 hect.), aparţinînd comuneĭ Cara-Orman; conţine peşte în mare cantitate, care se exportă prin Cara-Orman la Tulcea şi Mahmudia, şi de aci la Galaţi.

Obrijanca, *pîrîŭ*, jud. Iaşi, izvoreşte din pădurea Obrijeni, de sub Dealul-Mare, trece prin şesurile: Hertezul, Constandachi, Podobiţa şi Mohorîţa, făcînd hotarul dintre comunele: Sineşti şi Popeşti, pl. Cîrligătura; dela locul numit Zmăul, curge pe teritoriul satuluĭ Obrijeni, com. Popeşti, până se varsă în pîrîul Bahluețul, în partea de N. a comuneĭ.

Obrijeni, *sat*, în jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, com. Popeşti, situat pe dealul Obrijeni, pe marginea căruia curge pîrîul Obrijanca. Are o întindere de 1216 hect., din carĭ 214 hect. sunt ale locuitorilor, iar restul, pe care se află şi 214 hect. pădure, este proprietatea d-luĭ Ghica. Are o populaţie de 95 familiĭ, saŭ 496 suflete; o biserică de lemn, făcută la 1825.

Vite: 154 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 326 oĭ şi 32 rîmătorĭ.

Obrijeni, *deal*, jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, com. Sineşti; începe din şesul Constandachi, cu ramificările: Mohorîţa şi Raţa, ce se prelungesc pe de-asupra satuluĭ Cotîrgaci; se întinde spre N., formînd un întins podiş, pe carĭ se face semănăturĭ de cereale.

Obrijeni, *deal*, pe care e situat satul Obrijeni, com. Popeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi; pe coasta luĭ se află o vie, în întindere cam de 18 hect.

Obrocari, *mahala* a oraşuluĭ Slatina, jud. Olt, situată în partea de N., prelungindu-se pe valea Oltuluĭ, până la Valea-Mureĭ.

Ocea, *sat*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Humuleşti, avînd o întindere de 765 hect., cu o populaţie de 162 locuitorĭ, din carĭ 82 contribuabilĭ.

Vite: 137 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 23 porcĭ, 105 oĭ şi 24 juncĭ.

Acest sat se află în aceeaşĭ linie cu satul Topoliţa.

Ocea, *deal* al comuneĭ Pocegeni, jud. Gorj. Este întorsătura Dealuluĭ-luĭ-Bran, din partea despre E., care urmează malul drept al rîuluĭ Blahniţa, dînd naştere spre S. dealuluĭ Boia.

Ocea, *pîrîŭ*, ce curge prin pl. Fundul, com. Oniceni, jud. Roman; izvoreşte puţin maĭ la N. de satul Fundul-Oceĭ; curge de la N. la S.; udă satele Fundul-Oceĭ şi Ciorneiul şi, puţin maĭ spre N. de acest din urmă sat, se varsă în rîul Bîrlad, pe dreapta. Valea sa este mărginită de dealurĭ foarte înalte.

Ocea, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Beceni; începe din Valea-Puţuluĭ şi primeşte izvoarele: Gherghina, Ghinea, Diţa, Bordeiul-luĭ-Vlad, Lacurile, Nucul, Pietrele, Ţiganul, Ulmul, etc. şi se varsă în rîul Slănicul, la dreapta, în faţa comuneĭ Beceni, între colinele Berhanacea şi Dărdăuşul; în timp de ploae e mare şi foarte violentă.

Ocea-Blebea, *moşie*, care a fost pendinte de Mănăstirea-Neamţuluĭ, jud. Neamţu, iar acum e proprietatea statuluĭ. Se află pe teritoriul com. Humuleşti, plasa de Sus-Mijlocul.

Arenda anuală: 2000 leĭ.

Oceţul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, care se varsă în Trotuş.

Ocheni, *sat,* făcînd parte din com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, înconjurat de toate părţile de văĭ, la 2 kil. de reşedinţa comuneĭ, spre N.

Are o populaţie de 88 familiĭ, saŭ 440 suflete, locuind în 84 case; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ, făcută la 1780, după cum se vede scris în Mineiŭ. A fost reparată de două orĭ, în urmă s'a ruinat şi în anul 1894 s'a zidit alta cu spesele d-luĭ Teodor Sturdza, proprietarul satuluĭ Ocheni, şi cu ajutorul obşteĭ locuitorilor. Are o Evanghelie şi sfinte vase donate de Maria, fiica luĭ Alexandru Moruzzi, Domnul Moldoveĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

In partea de E. şi V. a satuluĭ, pe vale, se găsesc izvoare cu apă de băut.

Locuitoriĭ, foştĭ clăcaşĭ, s'aŭ împroprietărit la 1864.

Teritoriul satuluĭ este de 663 hect., din carĭ locuitoriĭ stăpînesc 230 hect., iar d-l Th. Sturdza, restul.

Ocheni, *deal,* jud. Tecuciŭ, se întinde la N. de satul Ocheni, şi separă com. de tîrguşorul Găiceana.

Ocheşeşti, *sat,* făcînd parte din com. Corbiţa, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ, format în anul 1893. E situat pe ambele laturĭ ale şoseleĭ ce duce din Tecuciŭ la Podul-Turculuĭ.

Are o populaţie de 14 familiĭ, saŭ 50 suflete, carĭ locuesc în 10 case.

Locuitoriĭ sunt veniţĭ din comunele din apropiere.

Ocheşeşti, *fost sat,* pe malul Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ, aĭ căruĭ locuitorĭ, după desfiinţarea satuluĭ, s'aŭ aşezat în mahalaua Cernicari şi Peri, pendinte de oraşul Tecuciŭ.

Satul a existat nu se ştie până cînd; la 1663, Coceala şi femeea sa Grăjdeana, vînd satul Ţigăneşti şi Ocheşeşti luĭ Eustaţiu Dabija.

Ocheşeşti, *deal,* situat pe malul stîng al Bîrladuluĭ şi făcînd parte din com. Ţigăneşti, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ. Pe acest deal a fost satul cu acelaşĭ nume.

Ocheşti, *parte* din comuna Zloteşti, jud. Teleorman.

Ocheşti, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, com. Zloteşti.

Ochĭ-Albĭ (Vălceaua-luĭ-), *ramificaţie* din Valea-Bucovuluĭ, jud. Teleorman; trece prin pădurea Bucovuluĭ, aproape de comuna Tătăreşti-d.-s.

Ochĭa, *pîrîiaş,* format pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, şi care se varsă în Năruja.

Ochinca, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ, la E. de satul Costuleni, com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Ochiota, *lac,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Rastul, ce se scurge în Dunăre printr'un canal.

Ochişori, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Braloştiţa, aparţinînd principeluĭ Gr. C. Ghica. Pe ea se găseşte pădure.

Ochişori, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiui-d.-s., com. Braloştiţa, în întindere de 30 hect. Se află pe moşia Ochişori şi aparţine principeluĭ Gr. C. Ghica. E populată cu stejar, cer, fag şi gîrniţă.

Ochişorul, *sat,* jud. Dolj, pl. Siul-d.-s., com. Braloştiţa. Are o populaţie de 420 suflete.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Braloştiţa, ce este la 600 m.

Ochişorul, *numire vechie a satuluĭ* Matiţa, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Păcureţi.

Ochişorul, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ, lîngă satul Şendreni, com. Sculeni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Ochiul, *deal,* în partea de E. a com. Păhneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în valea căruia se află aşezat satul Păhneşti. Pe el sunt plantate viĭ, carĭ produc un vin renumit.

Ochiul, *gîrlă,* în partea de N. a com. Gura-Bohotinuluĭ, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, numită astfel de la adîncimea sa.

Ochiul, *baltă,* la S. com. Desa, pl. Cîmpul, jud. Dolj, cu o suprafaţă de 10 hect.

Ochiul, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziştea, pe moşia bisericeĭ Maica Domnuluĭ Dudu. Intr'însa se scurg bălţile: Strîmba, Metiţa, Ocrugli, Seaca, Groşeţul, Lunga, Trestina şi Jieţul. Această baltă, printr'un canal făcut de fostul proprietar Barbu Golfineanu, dă în rîul Jiul, la punctul numit Clocotici.

Ochiul, *ochiŭ de apă,* spre E. de Balta-Orbejăĭ, pe moşia Pomîrla,

com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Este foarte adînc şi coloarea apeĭ e neagră. Scurgerea apeĭ formează un pîrîiaş. Se crede că acest ochiŭ de apă ar fi în legătură sub-terană cu Bolborosita, o baltă de pe Hilişeul-Curt. Iarna nu înghiaţă de cît atuncĭ cînd sunt gerurĭ foarte marĭ.

Ochiul, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Păhneşti; ia naştere din izvorul numit Ochiul, de la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume; se află în partea de S. a satuluĭ Păhneşti; mărit cu afluentul săŭ Fundătura, trece în com. Duda.

Ochiul, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ, ia naştere dintre viile de pe dealurile dimprejurul oraşuluĭ Huşi şi, în unire cu piraele: Draslăvăţul, Schitul şi Zavati, formează pîrîul Broşteni.

Ochiul-Bolătăuluĭ, *izvor*, în jud. Suceava, com. Sasca, formînd un lac în suprafaţă de 2 stj. p. Din el se formează un pîrîiaş ce dă în Şomuzul-Mare — al-Băeĭ.

Ochiul-Bouluĭ, *sat*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. com. Cătunul.

Ochiul-Bouluĭ, *deal*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Jilavele.

Ochiul-Bouluĭ, *lac*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, com. Jilavele.

Ochiul-Bouluĭ, *lac*, în lunca de lîngă satul Leurdeni, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Ochiul-luĭ-Damaschin, *lac*, saŭ *ochiŭ*, format din izvoare propriĭ, cu o suprafaţă de 29 m. p., situat în partea de S.-E. a com. Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Ochiurile, *3 bălţĭ* saŭ *ochiurĭ*, pe moşia Salcea, com. Salcea, pl. Siretul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 7 hect., formate din izvoare; conţin peşte.

Ochiurile, *baltă*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, com. Urdari-d.-j., spre S. de com., formată din rîul Jiul, acoperă o suprafaţă de 1/2 hect., şi conţine mult peşte.

Ocia, *cătun*. Vezĭ Gîrceni, sat, jud. Vasluiŭ.

Ocii (Gura-), *cătun* al com. Beceni, jud. Buzăŭ, cu 190 locuitorĭ şi 40 case.

Ocina, *com. rur.*, în jud. Prahova, plaiul Peleşul. Parte este aşezată pe albia pîrîuluĭ Prahoviţa, iar parte pe valea numită Valea-Braduluĭ, la 55 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 22 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din 3 cătune: Valea-Braduluĭ, Adunaţi-Prahoviţeĭ şi Băltişul, cu o populaţie de 270 familiĭ, saŭ 1342 suflete, din carĭ 253 contribuabilĭ, locuind în 290 case.

Are 2 bisericĭ: una fondată în 1881, de către obştea locuitorilor şi a doua, cu hramul Adormirea, începută de preotul Ioan şi terminată cu zugrăveala de D-nul Radu Novian şi Cucoana Anica State; o şcoală, înfiinţată la 1850, şi frecuentată de 60 copiĭ.

Ocupaţia de căpetenie a locuitorilor este dogăria. Eĭ desfac produsul muncei lor la oraşele Ploeşti şi Bucureşti.

In raionul com. sunt 2 morĭ: una pe rîul Prahoviţa şi a doua pe vălceaua Valea-Braduluĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ; 120 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia Ocina, din care li s'aŭ dat 420 hect. pămînt. Eĭ posedă: 85 caĭ, 15 iepe, 291 vacĭ, 385 capre şi 160 rîmătorĭ.

Ţuică se fabrică anual până la 3600 decal.

Comerciul se exercită în com. de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul e la veniturĭ de 2446 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2444 leĭ.

In com. e o şosea vecinală, care o leagă cu com. Breaza şi Bezdeadul, jud. Dîmboviţa.

E brăzdată de dealurile: Măgura, Vîrful-Moşuluĭ, Vîrful-Stîlpuluĭ, Sultanul şi Vîrful-Stîrminilor.

Afară de rîul Prahoviţa, maĭ e străbătută de Valea-Braduluĭ, Valea-Bisericeĭ şi Băltişul şi are şi un izvor cu apă de pucioasă.

Se mărgineşte cu comunele: Valea-Tîrseĭ, Prahoviţa-d.-s., Breaza-d.-s., Talea şi jud. Dîmboviţa.

Toată com. are o suprafaţă de 750 hect.

Ocina, *moşie* a statuluĭ, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ din com. Ocina, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Ocina, *izvor de apă minerală*, situat pe un loc muntos, în căt. Adunaţi, com. Ocina, plaiul Peleşul, jud. Prahova, proprietatea d-neĭ Anica State. Se află în apropiere de centrul com. şi comunicaţia se face aci cu înlesnire. Izvorul conţine sare şi pucioasă. Tot în acest căt. maĭ este un izvor de apă minerală, pe proprietatea d-luĭ Ion I. Anca.

Ociogi, *cătun*, spre E. şi la 3 kil. de com. Brîncoveni, din care face parte, pl. Oltul-Olteţul-d.-s., jud. Romanaţi, situat între Ol-

tişorul şi Oltul, unde albia acestuĭ din urmă rîŭ are 113 m. altitudine d'asupra nivelului Mării; are 40 de locuitorĭ.

Ocna. Vezĭ Ocnele-Marĭ, judeţul Vîlcea.

Ocna. Vezĭ Pochiţa, sat, judeţul Bacăŭ.

Ocna, *mahala,* numită şi Mahalaua Ocnenilor, în plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, comuna urbană Baia-de-Aramă.

Ocna, saŭ **Cracul-Ocneĭ,** *deal,* jud. Mehedinţi, pe care este aşezată mahalaua Ocna, din comuna urb. Baia-de-Aramă. Este acoperit cu pădure de gorun.

Ocna, *deal,* în raionul comuneĭ Ocna, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 48 hect., 50 ariĭ vie.

Ocna, *culme de deal,* care este o prelungire a culmeĭ Smeurătul şi care începe de la com. Buneşti, jud. Vîlcea. Dintre acest deal şi dealul Sohorătul, ia naştere rîul Ocniţa (Sărata), afluent al Oltuluĭ.

Ocna, *mină,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, de unde odinioară s'a scos aramă. Vezĭ Baia-de-Aramă.

Ocna. Vezĭ Salinele, *mine de sare,* jud. Bacăŭ.

Ocna, *mine de sare,* jud. Vîlcea, com. Ocnele-Marĭ. Vezĭ Ocna-Mare.

Ocna, *izvor cu apă minerală,* jud. Dîmboviţa, avînd gustul de pucioasă şi conţinînd mare cantitate de sare amară. Se află pe Vîrful-Voineĭ în raionul comuneĭ Besdeadul, în partea de E., şi în apropiere de com. Ocina, din plaiul şi jud. Prahova.

Ocna, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din poala Craculuĭ-Ocnelor, jud. Mehedinţi, şi se varsă în apa Bulba. Are o apă galbenă.

Ocna, saŭ **Rîul-Sărat,** *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvoreşte de sub poalele dealuluĭ Teiuşi, com. Titireciul, curge de la N.-V. către S.-E. şi se varsă în Olt aproape de Rîureni. Apa sa este sărată. Udă Tîrgul-Ocna. In valea sa, se află Salinele-Marĭ şi şoseaua ce leagă Rîmnicul cu Tîrgu-Jiŭ.

Rîul Ocna primeşte pe stînga pîraiele: Pîrîul din căt. Lunca, Valea-Goiĭ, Valea-Sărată, Gîngiuleşti şi Creţuleşti; iar pe dreapta: Ocniţa, Cosota, Valea-Fîntîneĭ saŭ Ruginoasa, Valea-luĭ-Mogoş, valea Nisipi şi Valea-Adîncă.

Ocna (Tîrgul-), *com. urb.,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna (Tîrgul-), *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna (Tîrgul-), *pădure,* judeţul Bacăŭ. Vezĭ Tîrgul-Ocna.

Ocna-de-la-Baican, *a patra gură de ocnă,* ce s'a deschis în com. Slănicul, plasa Vărbilăul, jud. Prahova, după ce s'a părăsit gura Cărbuneanu. Această ocnă a fost alăturĭ de Cărbuneanu, la 60—80 m. N'a fost tocmaĭ adîncă. Azĭ totul s'a distrus aci de o vălcea, ce curge pe locul unde a fost mina.

Ocna-Mare, jud. Vîlcea. Vezĭ Ocnele-Marĭ, comună.

Ocna-Mare, (Ocnele-Marĭ), *mine de sare,* jud. Vîlcea, com. Ocnele-Marĭ. Se găseşte aci o mare cantitate de sare, cu care se alimentează mare parte din Romînia, Serbia şi Bulgaria şi care aduce un venit însemnat statuluĭ. Sarea se taie şi se scoate din mine de către criminalĭ, condamnaţĭ la muncă silnică şi în număr de peste 200.

In Sulzer (1781), găsim că cea maĭ productivă salină din Muntenia se află dincolo de Olt, aproape de Rîmnic, reşedinţa Episcopuluĭ, în localitatea care din cauza aceasta se numeşte Ocna-Mare.

Raicewicĭ, în descrierea sa a călătorieĭ, făcută în 1789, in Principatele-Romîne, descrie astfel modul cum se fac săpăturile minelor de sare:

«Se sapă aceste mine foarte adînc; mineriĭ fac două deschizăturĭ, una perpendiculară şi alta oblică. Se pune la oarecare adîncime, în gura celeĭ d'întîiŭ, un grătar de fier pe care se arde o mare cantitate de lemne, pentru a schimba şi purifica aerul din mină; cea-l'altă serveşte pentru eşirea lucrătorilor. Lucrătoriĭ sunt de două felurĭ; uniĭ sunt oamenĭ liberi, carĭ exercită această meserie prin ereditate; ceĭ-l'alţĭ, criminalĭ, carĭ sunt condamnaţĭ la muncă pentru grave delicte. Existenţa acestor felurĭ de oamenĭ este de mică durată şi coloarea feţeĭ lor este un indiciŭ al sănătăţeĭ lor rele. Eĭ taie bucăţĭ pătrate de sare minerală de greutatea unuĭ quintal ce se scoate prin deschizătura perpendiculară, prin ajutorul unor funiĭ legate de o piele de boŭ foarte tare.

«Mineriĭ, ca să lucreze în excavaţiunĭ, fac drumurĭ foarte vaste, susţinute de stîlpĭ, pe care timpul şi experienţa i-aŭ învăţat construcţiunea. Se în-

tîmplă adesea, că eĭ întîlnesc un izvor de apă, care face mina saŭ incomodă saŭ nepracticabilă, și inundaţiunea este cîte odată așa de repede, că minerii n'aŭ timpul de a fugi; dar ea este de obiceiŭ precedată de un sgomot subteran, care iĭ previne cu o zi saŭ două înainte; toată groapa se umple de apă, care cu timpul se transformă în sare, după cum pretind eĭ. Aceasta este cu atît maĭ adevărat, cu cît se întîlnesc adesea în sare oase, unelte de fier și alte scule ordinare ale lucrătorilor».

In colecţiunea de documente Hurmuzaki, privitoare la Istoria Romînilor, volumul IX, partea I, găsim publicat un raport al unuĭ ofiţer al armateĭ austriace (1718-1730), în care se pomenește pe scurt despre Ocnele-Marĭ și se spune că acestea se arendaŭ pe timpul dominaţiuneĭ turceștĭ cu 40000 fiorinĭ.

Ocnele-Marĭ, numită și **Salinele-Marĭ, Ocna, Tîrgul-Ocna**, *com. urb.*, jud. Vîlcea, ce șĭ-a luat numele de la ocnele ce sunt în localitate, precum și de la Ocnele-Vechĭ, părăsite astă-zĭ, carĭ se exploataŭ de Romanĭ.

Acest oraș este situat între două lanţurĭ de dealurĭ: unul la N., numit Licura și altul la S., numit Dealul-Ocneĭ.

Are o populaţie de 1020 familiĭ, saŭ 4059 suflete, din carĭ 1174 contribuabilĭ.

Se compune din 14 cătune: Ocnele-Marĭ (cu Trăistari, Cărpenișul și Goroneni), Ocniţa, Slătioarele, Lunca, Ţeica, Casota, Făcăi, Buda, Copăcelul, Braviţa, Stolniceni, Rîureni, Răstoaca și Valea-Răiĭ.

E situată la 7 kil. de reședinţa judeţuluĭ și se mărginește la N. cu orașul Rîmnic, de care se separă prin culmea Inătești, și cu com. Vlădești, de care se separă prin culmea Ţeica; la S., cu comunele Căzănești și Govora, de care se separă prin culmea Slătioară; la E., cu rîul Oltul și la V., cu com. Titireciul.

Suprafaţa* comuneĭ este de 1978 hect. în care intră și vatra orașuluĭ, cu izlazul de 363 hect.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ, iar 314 s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cînd li s'aŭ dat 964 hect., pe moșiile statuluĭ din Valea-Răiĭ, Rîureni, Copăcelul, Slătioarele, pe moșia Eforieĭ, Schitul-Titireciul și pe alte proprietăţĭ.

Eĭ se ocupă pe lîngă agricultură și cu cizmăria, croitoria și brutăria, și desfac produsul munceĭ lor în piaţa orașuluĭ, la Rîmnicul, și toamna la Rîureni.

Rîul-Sărat curge de la E. spre V., trece prin centrul orașuluĭ și se varsă în Olt la punctul Rîureni.

Sunt 3 școale, două de băeţĭ și una de fete, frecuentate de 169 copiĭ.

Știŭ carte 622 bărbaţĭ și 349 femeĭ.

In toată comuna sunt 13 bisericĭ, iar la reședinţa comuneĭ sunt: *a)* Biserica Domnească, zidită de marele boer Jupan Statie «întru cinstea și lauda mareluĭ mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă», iar turla s'a făcut cu cheltuiala Visterieĭ «și s'aŭ miluit cu mertic de sare, precum arată hrisoavele Domnilor Ţăreĭ, și cu casele în care șade cămărașul; deci cu ce se ia și cu mertic de sare să se chivernisească această sfîntă casă, însă fiind și altă biserică domnească și învechindu-se s'aŭ surpat, iar feciorul Constantin Basarab Voevod aŭ socotit'o și aŭ numit'o a fi această biserică domnească, precum adeverează hrisovul Măriei sale și ale altor Domnĭ.

«Neputîndu-se să se zugrăvească aŭ rămas, iar acum fiind cămăraș Jupîn Duca de la Sinop și Jupan Statie de la Cernavodă, 'ĭ aŭ îndemnat Dumnezeŭ și aŭ cheltuit de aŭ zugrăvit biserica și altarul. Insă temelia s'aŭ pus la leatul 7185 (1677), iar cu zugrăveala la leatul 7226 (1718)».

Din inscripţia uneĭ pietre pusă la Fîntîna-Domnească din localitate, pe care a ridicat-o d-l Gr. G. Tocilescu și a depus-o în colecţia Muzeuluĭ, se constată că biserica domnească Sf. Gheorghe, care s'a surpat, a fost făcută în secolul al XIV-lea de Alexandru Basarab și de atuncĭ se numește Domnească. Sfînta masă de la biserica cea vechie s'a închis cu zid de jur împrejur și pe dînsa se face sfinţirea apeĭ la ocaziĭ.

b) Biserica din Mahalaua Trăistarilor, preînoită la anul 1856, cu stăruinţa părinteluĭ Silion Egumenul la Oto-Titireciul și terminată de Panait Rusu, la 1862.

c) Biserica, cu hramul Maica Domnuluĭ, zidită de ispravnicul judeţuluĭ Constantin Fiotu și soţia sa Casandra, în zilele luĭ Ion Constantin Nicolae Voevod, la 1746.

d) Biserica din Broșteni, cu hramul Sf. Ion Slataost, s'a rezidit în anul 1793 de Popa Chera, Popa Radu și Dinu Lupu.

Această sf. biserică s'a fondat înainte de 7105 (1597) și aceasta se adeverește prin următorul zapis de cumpărătoare:

Să se știe cum am cumpărat eŭ jupin Nan din Bunești-d.-j., din Păuleni, dela Stanciu și frate-săŭ Bran 3 fălcĭ în deal la Brustureţu și 2 în vale, una înghiul Cîrsteĭ și alta în manco (maĭ încoa), derept aspri 270 și leaŭ vîndut aceștĭ oamenĭ ce's sus scrișĭ de a lor bună

voie și cu știrea tutulor megiașilor și din sus și din jos și din crucișul locului și a pus mărturie pop Stanciul din Stanciul din Bunești și dela Ocnă anume popa Stanciul, pop Constantin, i starița din Slătioare pe anume Mariia, i Săr...a și o aŭ dat jupan Nan acele fălcĭ sfinteĭ mănăstirĭ la sfeti Ion Zlataustu (gură de aur) de la Ocna cea mare, ca să-ĭ fie pomeană și luĭ și feciorilor luĭ, așa să se știe: scris în luna Iulie 3 zile și aŭ fost trecuțĭ anĭ dela Adam până acum 7105. (Dumnezeuluĭ nostru slavă în vecĭ și amin).

e) Biserica Bradul, zidită la anul 1844 de Eromonahul Nectarie. In curtea bisericeĭ se află doĭ brazĭ marĭ. Unul era maĭ vechiŭ, de la care șĭ-a luat numele biserica.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ și la cheltuelĭ, de 9361 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 58 plugurĭ de fier, 2 mașinĭ de vînturat; 436 boĭ, 375 vacĭ, 297 vițeĭ, 9 bivolĭ, 177 caĭ, 1055 oĭ, 17 capre, 793 porcĭ; 184 stupĭ cu albine.

Sunt de remarcat aci cele 3 bălțĭ marĭ cu apă sărată, în carĭ pătimașiĭ fac băĭ pentru diverse boale și din care se scotea sarea.

Apa lacu−luĭ salifer din gura Ocneĭ-Vechĭ de lîngă tîrg, se încălzește în Iulie, pe cînd a celor-l'alte este caldă în Maiŭ și Iunie. Adîncimea eĭ trece peste 120 m.

Pe la E. comuneĭ, trece drumul Roman saŭ drumul luĭ Traian, pe Valea-Oltuluĭ. In raionul comuneĭ, în cătunul Rîureni se face vestitul tîrg Rîureni.

Locurĭ demne de amintit sunt: Cetatea Ruconium, Cîrstoagele, Lacul-Doamneĭ, culmea Licura, Slătioarele, Titireciul și fîntîna Dobromir, astăzĭ în ruină, aproape de altarul bisericeĭ Maica Domnuluĭ, făcută de Dobromir Crețulescu, la anul 1590.

Se zice că în această comună a fost și un rezbel numit Cîrjalia cu Turciĭ, cînd aŭ ars și o biserică dela Căpățîna, în dealul Licura, pe la începutul anuluĭ 1802.

In orașul Ocnele-Marĭ, este reședința subprefectureĭ Ocolul-Otăsăul; reședința uneĭ companiĭ de dorobanțĭ, însărcinată cu paza criminalilor, și care are o frumoasă cazarmă pusă pe una din cele maĭ frumoase coline; un penitenciar pentru criminalĭ.

Căile de comunicație sunt: șoseaua națională d'alungul Oltuluĭ, care trece prin capitala județuluĭ; șoseaua care pleacă dela salină și dă în șoseaua națională; șoseaua comunală, care trece prin cătunele Valea-Răiĭ și Copăcelul spre comunele din plasa Ocolul și șoseaua dela Ocnița la Govora.

Are și o stație de drum de fer a linieĭ Rîureni-Ocnele-Marĭ.

Dealurĭ sunt: Titireciul, Vorețul, Zaria, Coasta-Brașovenilor, Țeica și culmea Licura.

Vinerea se ține la reședința comuneĭ un tîrg săptămînal.

Ocnele-Marĭ, *stație de dr.-d.-f.*, jud. R.-Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, pe linia Rîureni-Ocnele-Marĭ, pusă în circulație la 15 Iulie 1888. Se află la 1.8 kil. la Ocnița stația cea maĭ apropiată. Inălțimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 281 m. 25. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 41035 leĭ, 65 banĭ.

Ocnele-Micĭ, *loc izolat*, între rîul Sărat și cătunele: Carpinișul, Inătești și Buda, com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, județul Vîlcea.

Ocnița, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, la 10 kil. spre N.-E. de Tîrgoviște, situată parte pe dealurĭ și parte pe văĭ. Dealurile sunt: Rușețul, Scoarța Plaiul-Salinelor-Vechĭ, Bleajul și Barzul; iar văile sunt: Gorgota, Valea-Dulce, Linia și Sărătura.

Prin centrul com. curg pîraiele Slănicul-Sărat și Valea-Gorgoteĭ, fiind un poduleț peste Slănicul-Sărat și alt poduleț peste rîul Vecheĭ-Gorgote.

Se compune din două cătune: Ocnița și Gorgota, cu o populație de 3946 locuitorĭ. Are cincĭ ulițe: Rușățul, Linia, Scoarța, Gorgota și Panaghia.

In raionul com. sunt treĭ pădurĭ: una, de 300000 ariĭ, a doua, de 80000 ariĭ și a treia, de 45000 ariĭ. Pămîntul com. conține sare multă. Se zice chiar că pe timpul luĭ Mircea-cel-Mare aci eraŭ Salinele-cele-marĭ ale Țăreĭ. Păcura se află la Ocnița, unde deja sunt cîte-va puțurĭ în exploatare. Numele comuneĭ vine dela ocna de sare care a fost în vechime aci.

Se mărginește la E. cu Colibași; la V., cu Viforîta; la N., cu com. Valea-Lungă și Glodeni și la S., cu com. Gura-Ocnițeĭ. De toate aceste comune se desparte prin dealurĭ acoperite cu viĭ și pădurĭ.

Ocnița, *cătun*, com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, situat spre E. com. și udat de Pîrîul-Sărat. Aci este un lac sărat în care se face băĭ și un lac cu apă dulce în apropiere. Tot aci e Gura-Ocneĭ din care se scoate sare.

Are o biserică, de lemn, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de unul Brătescu și alțiĭ.

Bîlciul ce se ține azĭ la Rîureni se ținea înainte vreme pe locul unde este Ocnița, dar fiind în maĭ multe rîndurĭ jefuit de Turcĭ, borfașĭ din Vidin, s'a mutat.

Ocnița, *stație de dr.-d.-f.*, jud. R.-

Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, pe linia Rîureni-Ocnele-Marĭ, pusă în circulaţie la 15 Iulie 1888. Se află între staţiile Rîureni (4.7 kil.) şi Ocnele-Marĭ (1.8 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului Măriĭ, de 201.35 m.

Ocniţa, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ, care se varsă în Pîrîul-Sărat, tot în raionul acesteĭ comune.

Ocniţeĭ (Gura-), *com rur.,* jud. Dîmboviţa, pl. Dealul, situată pe o vale între două dealurĭ: Dealul-Crucilor şi Dealul-Fîntîneĭ (Piţigoiul). Se află spre N.-E. de Tîrgovişte, puţin maĭ la S. de Ocniţa, tot pe Valea-Slăniculuĭ. Apa Slăniculuĭ este sărată fiind-că izvoreşte, dintr'un deal cu sare, din com. Ocniţa.

In com. este un pod peste Slănicul, făcut de locuitorĭ.

Are o populaţie de 840 locuitorĭ; o biserică şi o şcoală.

Se învecineşte: la E., cu Adînca; la V., cu Răsvadul; la N., cu Ocniţa şi la S., cu Săcueni, despărţindu-se de Ocniţa prin pădure, iar de cele-l'alte prin cîmpie şi unindu-se cu toate prin drumurĭ practice 'neşoseluite.

Are o pădure cam de 25000 hect.

Ocniţele, *măgură,* la N.-E. com. Bogdana, jud. Teleorman, pe dealul numit Heria.

Ocoalelor (Pîrîul-), *afluent* al Siretuluĭ (8 kil.), în jud. Suceava, com. Paşcani. Are de tributar Pîrîul-Seculuĭ.

Ocolul, *plasă,* în jud. Gorj, situată în centrul judeţuluĭ, prelungindu-se de la V. spre N.-E. şi coprinsă între 2 lanţurĭ de înălţimĭ. Până la anul 1883, îşĭ avea reşedinţa în T.-Jiul, dar de atuncĭ s'a unit cu plaiul Vulcan, cu care formează o singură plasă sub numirea de Ocolul-Vulcan, cu reşedinţa în Brădiceni.

Numirea de Ocolul şi-a luat-o de la oraşul T.-Jiul, ca fiind pl. care mărgineşte acest oraş.

Se mărgineşte la N. cu plaiul Vulcan, cu care se atinge prin următoarele puncte luate de la V. spre E.: Teleşti, Stolojani, Rasova, Ursăţei, Leleşti şi Turcineşti; la V., cu judeţul Mehedinţi; la S., cu pl. Jiuluĭ, cu care se atinge prin următoarele puncte: Pinoasa, Stejerei, Poiana, Tîlveşti, Bratuia şi Creţeşti; la E., cu pl. Amaradia, cu care se atinge prin punctele: Petreşti d.-s., Comăneşti, Rugi, Scoarţa, Copăcioasa şi Ohaba.

Solul acesteĭ plăşĭ este puţin ondulat şi brăzdat de cîteva pîraie, carĭ curg din Dealul-luĭ-Bran, ramificaţie din Culmea-Moldovişuluĭ.

Dealurĭ maĭ însemnate în pl. sunt: Dealul-Bujorăsculuĭ, prelungire a celuĭ din Vulcan; Dealul-luĭ-Bran, Dealul-Strajeĭ şi Dealul-Peptani în com. Hodorasca; dealurile din com. Stejerei numite: al-Pinoaseĭ şi al-Vîrfuluĭ, şi dealul Cuca din com. Băleşti.

Văĭ sunt: Valea-Răstăcioaseĭ, a-Pinoaseĭ, a-Tismaneĭ, în com. Stejerei; Valea-Cîrsteĭ, a-Dumbraveĭ şi a-Corbuluĭ în comuna Corbaşi; Valea-rîuluĭ-Jiul.

Pe teritoriul pl. sunt: 17885 hect. pădure.

Pămîntul în general este fertil; albia Jiuluĭ îl desparte în două părţĭ, ast-fel că cîmpiile lăsate între dînsa şi ramificaţiile dealurilor între care este coprinsă, aŭ pămînt foarte roditor, produce tot felul de cereale, dar maĭ cu seamă porumb, grîŭ şi orz.

Rîurile ce străbat plasa sunt:

Rîul Jiul, care intră în această pl. lîngă cătunul Turcineşti şi udă comunele Vădeni, Şişeşti, oraşul T.-Jiul, com. Romaneşti, Iaşi, Drăguteşti, Ciaurul, Bălăceşti-d.-s. puţin maĭ la S. de Bălăceşti, în dreptul cătunuluĭ Poiana, intră în plasa Jiuluĭ.

Rîul Tismana, care intră în această plasă ceva maĭ la N.-V. de com. Hodorasca.

Bistriţa, Sohodolul unit cu Jaleşul, Şuşiţa, Amaradia-Mică şi Slasciul.

Şoselele din plasă sunt:

Şoseaua naţională ce vine de la Filiaşi, intră în această plasă la Poiana, urmează Valea-Jiuluĭ şi trece prin următoarele localităţĭ: Drăguţeşti, Iaşi, Romaneşti, T.-Jiul, Şişeşti, Vădeni, intră în defileul Lainici şi merge pănă la fruntarie.

Şoselele judeţene:

1. Şoseaua judeţeană T.-Jiul-Vîlcea, trece pe lîngă Moneşti, Petreşti, prin Pişteşti şi intră în plasa Amaradia.

2. Şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi, trece pe la Slobozia-Mare, Voiniceşti, Răleşti, Copăceni, Buduhala, Şomăneşti, Cîlnicul, Ciuperceni, şi apoĭ intră în jud. Mehedinţi.

Şoselele vecinale:

1. Şoseaua vecinală, care pleacă din şoseaua T.-Jiul-Vîlcea şi trece prin următoarele localităţĭ: Viezuri, Pişteşti-din-Deal, Bălăneşti şi Voiteşti-din-Vale, de unde intră în plasa Amaradia.

2. Şoseaua vecinală, care pleacă din comuna Slobozia-Mare, trece prin Slobozia-Mică pe lîngă Bărseşti şi, maĭ jos de Urseţei, intră în plasa Vulcanul.

3. Şoseaua vecinală care pleacă din şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi, din căt. Copăceni, şi din care o ramură apucă către Teleşti-d.-j., iar alta către Brădiceni, în plaiul Vulcan.

4. Şoseaua vecinală care pleacă din com. Şomăneşti şi trece prin Bălăceşti-d.-s., de unde maĭ la S. intră în pl. Jiŭ.

Şoselele comunale:

1. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Bălăceşti-d.-s., şi trece prin Stejerei, de unde o ramură merge spre Cîlnicul, iar alta spre Hodorasca, amîndouă aceste ramurĭ atingînd şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi-Bălăceşti-d.-s. Această şosea trece Ciaurul şi duce iarăşi la şoseaua judeţeană T.-Jiul-Mehedinţi.

2. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Şomăreşti, trece prin Teleşti-d.-j., şi intră în pl. Vulcan.

3. Şoseaua comunală, care pleacă din cătunul Copăceni şi trece prin Corneşti, de unde o ramură, maĭ jos de Găvăneşti, intră în plaiul Vulcan, iar alta trece prin Tălpăşeşti şi Stroeşti-d.-j. şi intră în plaiul Vulcan.

4. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Slobozia-Mică, trece prin Bîrseşti, Urseţei, unde se desparte în două ramurĭ, intrînd în plaiul Vulcan.

5. Şoseaua comunală, care pleacă din com. Vădeni, trece prin Turcineşti şi, la Cartiul, intră în plaiul Vulcan.

6. Din şoseaua naţională pleacă o şosea comunală care trece prin Curtişoara-d.-s., de unde intră în plaiul Novaci.

7. Din şoseaua judeţeană T.-Jiul-Vîlcea, pleacă o şosea comunală, care trece prin Budieni, Şasa şi aci se desparte în două: o ramură apucînd prin Bucureasa spre Tîrgul-Jiul, iar alta ducînd la: Dăneşti, Văcarea, Urecheşti, unde iarăşĭ se desparte, o ramură ducînd spre Iaşi, iar alta spre Cărbeşti, până în şoseaua naţională şi Bălăşeşti şi iarăşĭ până în şoseaua naţională.

8. Şoseaua comunală Dăneşti-Brătuia.

9. Şoseaua comunală Romaneşti-Botorogi.

In plasă este: o judecătorie de ocol şi un tribunal, ambele cu reşedinţa în T.-Jiul.

Are un oraş, Tîrgul-Jiul, reşedinţa plăşeĭ şi capitala judeţuluĭ şi 26 comune şi anume: Peşteana, Ciuperceni, Hodorasca, Strejerei, Cîlnicul, Şomăneşti, Teleşti, Corneşti, Ceaurul, Bălăceşti, Băleşti, Slobozia, Romaneşti, Iaşi, Cărbeşti, Urecheşti, Dăneşti, Brătuia, Şasa, Budieni, Bălăneşti, Voeteşti, Curtişoara, Vădeni, Petreşti-de-Vărsăturĭ.

Are o populaţie de 7411 familiĭ, saŭ 32700 suflete, din carĭ 7014 contribuabilĭ; 18 şcoale, frecuentate de 698 copiĭ.

Ocolul, *plasă*, jud. Dolj, compusă din comunele şi satele care fac ocolul oraşuluĭ Craiova, capitala judeţuluĭ.

Forma eĭ, abstracţie făcînd de cotiturĭ, este a unuĭ paralelogram alungit de la N.-V. spre S.-E., în care latura de V. este formată de rîul Jiul.

Se învecineşte la N. cu plăşile Amaradia şi Jiul-d.-s. printr'o linie convenţională. Limita acesteĭ liniĭ începe din dreptul comuneĭ Băzgărăi, merge spre V., până dă în rîul Amaradia, care face limita acesteĭ plăşĭ până în dreptul comuneĭ Izvorul, din plasa Ocolul, către plasa Jiul-d.-s., apoĭ iar spre S.-V. până în dreptul comuneĭ Işalniţa, plasa Ocolul, de unde începe limita de V. Limita de V. este formată de apa rîuluĭ Jiul, care în tot lungul săŭ face o mulţime de cotiturĭ, până în dreptul cătunuluĭ Teascul, din comuna Secuiul, plasa Ocolul. De aci începe limita de S., către plasa Jiul-de-Jos, care merge spre E. până în dreptul com. Leul din jud. Romanaţi. Limita linieĭ de E., către jud. Romanaţi, începe din dreptul com. Goeşti şi ţine tot până în dreptul comuneĭ Leul, jud. Romanaţi.

Incepînd din limita de E. către Romanaţi, terenul plăşeĭ se înclină încetul cu încetul până în malul stîng al Jiuluĭ, unde pe alocurea are înălţimea cam de 25 m., cum de exemplu în com. Malul-Mare. Teritoriul acesteĭ plăşĭ se poate împărţi în următoarele regiunĭ: regiunea dealurilor de N., a dealurilor de E. şi spre S.-V. şesul Jiuluĭ. Dealurile sunt acoperite parte cu pădurĭ, iar parte cu viĭ, fineţe şi grădinĭ de lemne şi de pomĭ roditorĭ.

Este udată de rîul Jiul, care intră prin dreptul com. Işalniţa, curge de la N.-V.—S.-E., până în dreptul comuneĭ Calopărul. Pe stînga primeşte pîrîul Amaradia, ce curge cu direcţiunea spre S. până se varsă în Jiul, în dreptul com. Cernelile, cătunul Troaca. Pe dreapta primeşte Obedeanul şi Breasta, carĭ se varsă maĭ sus de com. Breasta şi Leamna, care se varsă la Bucovăţul, în dreptul oraşuluĭ Craiova, de pe malul stîng.

Este formată din 17 comune şi anume: Balta-Verde, Cernelile, Coşoveni-d.-s., Coşoveni-d.-j., Craiova, reşedinţa plăşeĭ şi capitala judeţuluĭ Dolj, Ghercești, Ghindeni, Işalniţa, Izvorul, Malul-Mare, Mălăeşti, Mischi, Motoci, Pieleşti, Preajba, Secuiul şi Şimnicul. Inainte coprindea, împreună cu pl. Amaradia, cu care forma pl. Ocolul-Amaradia, 30 comune. Vezĭ pl. Amaradia.

Locurĭ însemnate în plasă, sunt:

Craiova, oraş vechiŭ, situat în apropiere de malul stîng al Jiuluĭ, într'o pozițiune plăcută. In vechime era capitala banatuluĭ Olteniei şi reşedința Banilor. Azĭ e capitala județuluĭ Dolj, reşedința prefectureĭ județuluĭ, a tribunaluluĭ, a uneĭ curțĭ de apel şi a curțiĭ cu jurațĭ. In centrul Craioveĭ se văd şi până astăzĭ rămăşițele din ruinele Hanuluĭ-Nemților, pronumit Zidul-Baraților, unde era citadela înălțată de Austriacĭ, pe cînd ocupaŭ Oltenia, acum vre-o 80 anĭ.

In Craiova e catedrala, numită Madona-Dudu, căcĭ e zidită pe locul unuĭ dud, în care s'ar fi găsit icoana Maiceĭ Domnuluĭ. Lîngă Craiova, spre V., se găseşte balta Craiovița. După o tradițiune locală, se zice că în vechime forma o mahala a oraşuluĭ Craiova, dar prin vre-un cutremur s'ar fi scufundat pămîntul cu locuitoriĭ împreună şi cu o biserică. Astăzĭ creşte trestie şi papură în ea.

In plasă se găsesce o mulțime de movile saŭ măgurĭ, grupate saŭ izolate, şi maĭ dese în regiunea şesuluĭ. Aceste movile sunt înălțate de mîna omuluĭ, unele din epoca preistorică a Dacilor şi unele din epoca romană.

Osebit de Craiova, maĭ sunt stațiunĭ de drum de fier la: Işalnița, Pieleşti şi cătunul Cîrcea, care leagă T.-Severin cu Bucureşti. In com. Balta-Verde, cătunul Braniştea, se află mănăstirea Jiteanul, zidită din vechime şi prefăcută în 1657 de Doamna Bălaşa, soția luĭ Constantin Brîncoveanu-Cîrnul.

Are o populație de 8812 familii, saŭ 33270 suflete; 56 bisericĭ, deservite de 74 preoțĭ; 40 şcoale, frecuentate de 2960 copiĭ.

Vite sunt: 2588 caĭ, 16177 vite marĭ cornute, 24336 oĭ, 1007 capre, 6364 porcĭ.

Această plasă, una din cele maĭ micĭ din județ, se întinde pe malul stîng al rîuluĭ Jiul, care o străbate de la N. la S. şi se numeşte ast-fel pentru-că comunele carĭ o compun, înconjoară oraşul Craiova de jur împrejur.

Solul acesteĭ plăşĭ are spre N. multe dealurĭ, acoperite cu pădurĭ, livezĭ, viĭ şi pomĭ roditorĭ; iar spre E. are cîmpiĭ întinse, văĭ, luncĭ şi şesurĭ, pe carĭ rodesc tot felul de cereale.

Pe lîngă comunele Preajba, Cîrcea, Coşoveni, Şimnicul şi în jurul Craioveĭ sunt dealurĭ cu viĭ frumoase, care produc vin de bună calitate.

Căĭ de comunicație sunt: Calea ferată Craiova-Severin şi Craiova-Tîrgul-Jiul, care trece prin stația Işalnița; calea ferată Craiova-Bucureşti, care trece prin Cîrcea şi Pieleşti; şos. naționale: Craiova-Bechet, Craiova-Tîrgul-Jiuluĭ, Craiova-Bucureşti; căile județeane: Craiova-Negoeşti spre Căpreni, Craiova-Livezile-Calafat, Craiova-Breasta prin Cernelile, Craiova-Bucovăț-Leamna, Craiova-Bistrețul, Craiova-Caracal prin Coşoveni, Craiova-Tîrgul-Jiul prin Şimnicul şi Izvorul, precum şi o mulțime de căĭ comunale ce unesc între ele maĭ toate comunele.

Ocolul, *plasă*, compusă din comunele şi satele care fac ocolul oraşuluĭ Caracal, capitala județuluĭ Romanați şi reşedința subprefectureĭ plăşeĭ. Ocupă partea mijlocie a jud. şi are forma unuĭ paralelogram, divizat în 3 plăşĭ, prin 2 liniĭ aproape paralele la bază, care e formată de cursul Dunăreĭ. E formată din cîmpiĭ vaste, căcĭ din regiunea dealurilor abia străbat cîte-va ramificațiunĭ, între spațiul dintre Tesluiul şi Oltețul, ramificațiunĭ care se termină la N. de Caracal.

La Sudul acesteĭ plăşĭ se tae al 44-lea grad de lat. boreală cu al 22-lea grad de longit. orientală.

Forma eĭ, abstracție făcînd de cotiturĭ, este a unuĭ trapez, cu 2 laturĭ paralele, adică limita dinspre Dolj cu cursul fluviuluĭ Oltul.

Se învecineşte la E. cu jud. Olt, de care e despărțită printr'un hotar natural, rîul Olt; la S., cu pl. Balta-Oltul-d.-j. (Romanați); la V., cu jud. Dolj; la N., cu pl. Oltețul-Oltul-d.-s. In aceste din urmă treĭ părțĭ hotarul este format de o linie imaginară, determinată prin împărțirea administrativă a comunelor.

Plasa Ocolul are 8372 hect. saŭ 170000 pog., din 333660 hect. ale întreguluĭ județ. Se întinde de la S. către N., pe o distanță de 30 kil., socotită pe şoseaua Corabia-R.-Vaduluĭ, de la com. Vişina până la podul peste Oltețul; iar de la E. spre V., pe o distanță de 32 kil., socotită pe şoseaua Stoeneşti până la Zănoaga prin Caracal, saŭ de 45 kil. de la Stoeneşti până la Leul din aceeaşĭ şosea.

Făcînd parte din regiunea cîmpuluĭ, înclinarea terenuluĭ spre Dunăre este mică, dar e superioară unuĭ metru ($1^{m}.03$) pe kil.; dar fiind-că între Tesluiul şi Oltețul străbat şi cîte-va ramificațiĭ din regiunea dealurilor, în partea de N. a plăşeĭ avem o înclinație maĭ mare a soluluĭ. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ: Dealul Bobul, $144^{m}.44$ altitudine; Caracalul, 138 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ; spre V. de com.

Cacaleţi, 170m.37; la V. de Leul, unde şoseaua Caracal-Corabia ese din Romanaţi, 178m.28.

Teritoriul plăşeĭ se poate împărţi în treĭ regiunĭ: *a)* Valea-Oltuluĭ, formată de un mare şes, de la N. spre S., de la vărsarea Olteţuluĭ până la hotarul de S. al plăşeĭ; *b)* regiunea dintre Tesluiul şi Olteţul, formată din ultimele ramificaţiunĭ ale dealuluĭ Balş, Dealuluĭ-Mueref şi dealuluĭ Bobul şi *c)* regiunea mareluĭ şes, care cuprinde partea de S.-V. a plăşeĭ, la S. de Tesluiul.

Afară de dealurile expuse, o mulţime de altele maĭ micĭ formează partea accidentată a terenuluĭ, împreună cu alte multe movile saŭ măgure, grupate saŭ izolate şi maĭ dese în regiunea şesuluĭ. Acest curios accident e înălţat de mîna omuluĭ, unele din epoca preistorică a Dacilor şi unele din epoca romană.

Maĭ multe sunt la: Cacaleţi, Leul, Reşca, Hotărani etc. Unele din ele s'a găsit a fi morminte; altele, neconţinînd cadavre, aŭ servit de călăuze popoarelor ce s'aŭ resfirat peste aceste locurĭ; altele aŭ servit ca puncte strategice de observare, etc.

Cursurile de apă care udă această plasă sunt: La E., Oltul şi Olteţul aproape de gura sa. Tesluiul, la N. plăşeĭ, începînd de la com. Drăgoteşti, trecînd pe lîngă Reşca şi vărsîndu-se în Oltul la comuna Stoeneşti, după ce a strîns în cursul săŭ maĭ multe pîraie. Caracalul îşĭ ia naştere de la Liiceni, ese din eleştaele din V. oraşuluĭ Caracal şi se varsă în Olt la com. Slăveni. Maĭ sunt alte multe ape micĭ, care formează fie-care valea sa adesea strîmtă. La S. de Caracal, e Lacul-Turculuĭ şi, între Leul şi Zănoaga, Lacul-cu-Cîrligele.

Până la com. Viişoara, se pogoară sistemul pliocen din regiunea colinelor şi afară de punctele deluroase, restul plăşeĭ e format din terenurĭ cuartenare care se continuă până în Dunăre şi se observă la com. Viişoara, Ciocăneşti, Zănoaga, Dioşti, etc. până în Olt.

Clima e dulce şi plăcută.

Plasa Ocolul e formată din comuna urbană Caracalul, capitala judeţuluĭ şi reşedinţa subprefectureĭ plăşeĭ, şi 27 comune rurale şi anume: Băbiciul (1646 loc.), Boşoteni şi Cacaleţi (1966 loc.), Cezieni (1664 loc.), Clocăneşti, Deveselul, Dioşti, Dobrosloveni, Drăghiceni, Drăgoteşti, Fălcoiul, Fărcaşele, Gostavăţul, Hotărani şi Leul (3400 loc.), Oşica-Mică (de jos), Preajba-de-Pădure, Radomirul şi Predea (3232 loc.), Reşca, Scărişoara, Slăveni, Stoeneşti, Strîmba-Ţerţelul, Viişoara, Vlădila şi Zănoaga.

Are o populaţie de 32518 suflete, din carĭ 8473 contribuabilĭ, locuind în 1699 case şi 5694 bordee; 8 hanurĭ, 95 cîrciume şi 13 alte stabilimente comerciale; 65 cazane de spirt, 123 de făcut rachiŭ, o cărămidărie, 5 morĭ de aburĭ şi 37 de apă; 52 bisericĭ, deservite de 57 preoţĭ, 64 cîntăreţĭ şi 16 paracliserĭ; 23 şcoale, din carĭ 4 mixte conduse de 20 învăţătorĭ şi frecuentate de 819 copiĭ.

Se află în Caracal o judecătorie de ocol, pendinte de trib. Caracal şi deosebită de judecătoria Caracaluluĭ.

In Caracal este spitalul judeţuluĭ şi reşedinţa mediculuĭ de arondisment. La biuroul telegrafo-poştal din Caracal se expediază scrisorile pentru toate comunele rurale, care apoĭ se împart de primarĭ la destinaţie. Tot în Caracal se află cazarme pentru dorobanţĭ şi călăraşi, etc. Vezĭ Caracal.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultura şi creşterea vitelor, se maĭ ocupă şi cu diferite industriĭ ca: cojocăria, tăbăcăria, brutăria, etc.

In plasa Ocolul sunt 107 proprietarĭ marĭ şi 8061 proprietarĭ micĭ.

Sunt: 51005 hect. pămînt arabil; 2842 hect. izlaz şi păşune; 1500 hect. livezĭ şi fîn; 178 hect. livezĭ şi prunĭ; 293 hect. grădinăriĭ; 2144 hect. viĭ; 5223 hect. pădurĭ şi 28 bălţĭ cu o suprafaţă de 83 hect.

Vite marĭ sunt 26423, vite micĭ 35672 şi rîmătorĭ 10383.

Agricultura de alt-fel este foarte dezvoltată. Se întrebuinţează foarte multe maşinĭ agricole.

Bîlciurĭ sunt la Caracal şi la Băbiciul.

Agricultoriĭ îşĭ transportă productele la Tîrgul-Caracaluluĭ, saŭ le îndrumează spre Corabia; pentru înlesnirea transportuluĭ este o linie ferată şi şosele.

Linia ferată Corabia-Rîmnicul-Vîlcea, intră în pl. Ocolul la gara Vlădila, trece la Caracal, spre E. de oraş şi merge spre Romula şi Piatra (Olt).

Şosele: Şoseaua naţională Corabia Rîul-Vaduluĭ, tae această pl. în direcţia S. spre N.; şoseaua Caracal-Craiova uneşte capitala judeţuluĭ cu maĭ multe comune de la V.; şoseaua Caracal-Cezieni, care se continuă maĭ departe pe malul Tesluiuluĭ; Stoieneşti-Reşca care calcă pe drumul roman; Stoieneşti-Scărişoara-Izlaz, pe lîngă Olt; Stoieneşti-Caracal, Caracal-Rede şi alte drumurĭ naturale.

Ocolul, *plasă*, unită administrativ cu pl. Otăsăul, jud. Vîlcea. S'a numit ast-fel pentru că comu-

nele carĭ o compun formează un fel de ocol în jurul Rîmnicului, oraş de reşedinţă.

Forma plăşeĭ e a unuĭ pentagon mixtilin.

Se compune din 12 comune rurale şi 2 urbane (Rîmnicul şi Ocna), şi anume: Bîrseşti, Bogdăneşti, Bujoreni, Căzăneşti, Frînceşti, Genuneni, Govora, Mănăstireni, Mihăeşti, Surpatele, Titireciul şi Vlădeşti.

Are, împreună cu Otăsăul, 34055 locuitorĭ.

Reşedinţa subprefectureĭ este în com. Ocnele-Marĭ.

Cele maĭ populate comune în această plasă sunt: Govora, Mihăeşti şi Vlădeşti.

Are 10 şcoale rurale mixte, frecuentate de 288 copiĭ.

Sunt 80 bisericĭ, afară de cele 11 bisericĭ din com. Ocnele-Marĭ, pentru întreţinerea cărora, comunele înscriŭ în budgetele lor anual suma de 3085 leĭ.

Pl. Ocolul-Otăsăul se împarte în 21 parohiĭ, la carĭ după regulamentul sfîntuluĭ Sinod, urmează să fie 21 preoţĭ parohĭ, 21 preoţĭ ajutorĭ, 113 cîntăreţĭ, în plus 10 preoţĭ.

Aceste parohiĭ fixate de la 1888, sunt următoarele: Parohia Bujoreni, cu biserica catedrală Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, compusă din căt. Olteni, avînd 248 familiĭ, saŭ 993 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntăreţĭ.

Parohia Bogdăneşti, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătunele Gura-Văeĭ şi Bogdăneşti, avînd 277 familiĭ, saŭ 871 suflete, 2 bisericĭ, un preot paroh, 3 cîntăreţĭ.

Parohia Vlădeşti, cu biserica catedrală Naşterea-Maiciĭ-Domnuluĭ, compusă din căt. Arhanghelul, avînd 417 familiĭ, saŭ 1234 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia oraşuluĭ Ocna, compusă din cătunele Flăcăi, Slătioarele, Lunca, Teişul-Ţeica, Buda, avînd 796 familiĭ, saŭ 2467 suflete, 11 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 ajutoare, 1 diacon, 6 cîntăreţĭ, 11 paracliserĭ şi 4 preoţĭ în plus.

Parohia Ocna, cu biserica catedrală Sf. Gheorghe, compusă din cătunul Trăist ri, Valea-Răi, Rîureni, Stolniceni şi Căzăneşti, avînd 347 familiĭ, saŭ 1084 suflete, 3 bisericĭ 1 preot paroh, 6 cîntăreţĭ şi în plus 1 preot.

Parohia Mihăeşti, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele Măgura, Stupăria, Capul-Dealuluĭ, Buleta şi com. Bîrseşti, avînd 638 familiĭ, saŭ 2204 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh cu 2 ajutoare şi 8 cîntăreţĭ.

Parohia Govora, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din căt. Preajba şi Curăturile, avînd 350 familiĭ, saŭ 1263 suflete, 1 biserică, 1 preot paroh şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Titireciul, cu biserica catedrală S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel, compusă din căt. Buneşti şi Gitejeşti, avînd 415 familiĭ, saŭ 1595 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Băbeni, cu biserica catedrală Buna-Vest re, avînd 315 familiĭ, saŭ 1214 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh cu 1 ajutor şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Frînceşti, cu biserica catedrală S-ţiĭ Voevozĭ, compusă din căt. Rudari şi Coşani, avînd 434 familiĭ, saŭ 1434 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 4 cîntăreţi.

Parohia Surpatele - Mănăstireşti, cu biserica catedrală Naşterea Maiciĭ Domnuluĭ, avînd 434 familiĭ, saŭ 1000 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Parohia Genuneni, cu biserica catedrală S-ţiĭ Treĭ-Ierarhĭ, compusă din căt. Mănăileşti, avînd 236 familiĭ, saŭ 971 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Şirăneasa-Ciorăşti, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunul Ciorăşti, avînd 806 familiĭ, saŭ 2729 suflete, cu 6 bisericĭ, 1 preot, 4 ajutoare şi 9 cîntăreţĭ.

Parohia Urşi-Cîrstăneşti, cu biserica catedrală Sf. Ioan Botezătorul, compusă din căt. Cuceşti şi Bogdăneşti, avînd 343 familiĭ, saŭ 1292 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Parohia Ioneşti-Minculuĭ-Bocşani, cu biserica catedrală Buna-Vestire, compusă din com. Marcea şi cătunele: Bocşani, Ioneşti-Govoriĭ, Slăviteşti şi Valea-Mare, avînd 479 familiĭ, saŭ 1955 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 4 ajutoare şi 9 cîntăreţĭ.

Parohia Glăvile, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din căt. Valea-Peşteneĭ, Aninoasa şi Olteanca, avînd 796 familiĭ saŭ 2889 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare şi 9 cîntăreţĭ.

Parohia Vîrleni, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din căt. Nisipi şi com. Stăneşti, avînd 433 familiĭ, saŭ 1599 suflete, 8 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreţĭ, în plus un preot.

Parohia Cermegeşti, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din căt. Şueşti, Gîrnicetul, Peştina, Negroaia-Peştina, avînd 656 familiĭ, saŭ 2554 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare, 7 cîntăreţĭ.

Parohia Roeşti-Băjenari, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, compusă din cătunele

Băjenari, Ciocîlteiul, Mînosul și Motolești, direcțiunĭ de cele-l'alte cătune ce compun parohia, avînd 302 familiĭ, saŭ 1081 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 5 cîntărețĭ.

Parohia Găgeni-Ciumagi, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunul Stănești și Ciumagi, avînd 318 familiĭ, saŭ 1172 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntărețĭ.

Parohia Lăpușata, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din căt. Berești, Mijați, Sărulești, Zărnești, com. Măldărești și cătunul Lădești, avînd 609 familiĭ, saŭ 2225 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutorĭ, 9 cîntărețĭ.

Parohia Scundul, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din căt. Blejani, Păduriți, Fundul-Scunduluĭ, avînd 416 familiĭ, saŭ 1541 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 5 cîntărețĭ.

Ocolul, *cîmpie*. Vezĭ Porcilor (Dealul-), jud. Vîlcea.

Ocolul, *lac*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, spre E. de com. Aninoasa. Acopere o suprafață de 2 hect.

Ocolul-Catanelor, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, cu întăriturĭ și șanțurĭ, făcute, se zice, de pe timpul războaelor dintre Turcĭ și Nemțĭ.

Ocolul-de-Jos, *plasă*, situată în partea de mijloc a jud. Mehedinți. Se mărginește la E. cu pl. Motrul-d.-j. și pl. Dumbrava; la S., cu pl. Blahnița; la V., cu pl. Ocolul-d.-s., și la N., cu pl. Motrul-d.-s.

Este formată din 21 comune rurale și anume:

1. *Broscari*, cu cătunul Broscari.

2. *Cacoți*, cu căt. Cacoți.

3. *Cremenea*, cu cătunele: Cremenea-d.-j. și Cremenea-d.-s.

4. *Degerați*, cu cătunele: Degerați, Linia-Boerească și Albina.

5. *Gutul*, cu cătunele: Gutul, Gîrnița, Ghelmegeoaia și Porcești.

6. *Igiroasa*, cu cătunele: Igiroasa, Arvătești și Bîltanele.

7. *Fîntîna-Domnească*, cu cătunele: Fîntîna-Domnească, Dragotești și Mijarea.

8. *Fîntînele-Negre*, cu căt. Fîntînele-Negre.

9. *Izvorul-Aneștilor*, cu cătunele: Izvorul-Aneștilor, Petrișul și Valea-Hoțuluĭ.

10. *Izvorălul*, cu cătunele: Izvorălul, Boceni și Manul.

11. *Lumnicul*, cu cătunele: Lumnicul, Lumnicul-d.-j. și Lumnicul-d.-s.

12. *Pavățul*, cu căt. Pavățul.

13. *Peri*, cu cătunele: Peri, Borugea-din-Dos, Borugea-din-Față, Biserica și Seliștea.

14. *Plopi*, cu cătunele: Plopi și Colărețul.

15. *Poroina-Mare*, cu cătunele: Poroina-Mare, Novaci, Fîntîna-Mare și Șipotul.

16. *Prunișorul*, cu cătunele: Prunișorul, Gîrnița și Floștina.

17. *Ruptura*, cu cătunele: Ruptura, Cotoroia-d.-j., Cotoroia-d.-s., Sperlești, Țițirigi și Voloiecelul.

18. *Tîmna*, cu căt.: Tîmna, Valea-Perilor, Gurănești și Drăgulani.

19. *Valea-Petreĭ*, cu cătunul Valea-Petreĭ.

20. *Valea-Ursuluĭ*, cu căt. Valea-Ursuluĭ.

21. *Zăgaia*, cu cătunele: Zăgaia, Bădești și Ciolanul.

Se administrează de un subprefect cu reședința în comuna rurală Prunișori; iar în privința judiciară aparține, parte judecătorieĭ ocoluluĭ Turnul-Severin, parte ocoluluĭ Strehaia.

Are 12 școlĭ, conduse de 12 învățătorĭ.

Este brăzdată de o mulțime de dealurĭ și văĭ, prin carĭ șerpuesc maĭ multe pîraie, între carĭ maĭ principale sunt: Hușnița și Cervenița.

Prin mijloc trece calea ferată Vîrciorova-București, care are în plasă gara Prunișorul, precum și șoseaua națională.

Locurĭ istorice în această plasă sunt: Poroina-Mare, Fîntîna-Domnească, Degerați, Broscari și Zăgaia.

Ocolul-de-Sus, *plasă*, ce ocupă partea despre V. a jud. Mehedinți. Se mărginește: la N. cu plaiul Cerna; la E., cu pl. Motrul-d.-s. și pl. Ocolul-d.-j.; la S., cu fluviul Dunărea, care o desparte de regatul Serbieĭ; iar la V., cu Banatul Temișoareĭ, de care se desparte prin munțiĭ Carpați pe o mică distanță, la Vîrciorova, prin rîul Bahna. Aceasta însă numaĭ din anul 1888, căcĭ adevărata limită vechĭe este rîul Cerna, după cum se constată atît din documentele locuitorilor din comunele vecine, cît și din convențiunile făcute între Turcĭ și Austriacĭ.

Are o suprafață de 120581 hect., parte cultivabilă și parte acoperită cu pădurĭ și altele.

Se compune din 18 comune, din carĭ 17 rurale și 1 urbană.

1. *Balotești*, cu cătunele: Balotești și Pîrlagele.

2. *Bistrița*, cu cătunele: Bistrița, Erghevița și Poroina.

3. *Bobaița*, cu cătunele: Bobaița și Șiscul-Roșu.

4. *Bresnița*, cu cătunele: Bresnița și Magherul.

5. *Colibaşul,* cu cătunul Colibaşul.

6. *Dedoviţa,* cu cătunele: Dedoviţa, Mormanul, Poroina-Mică şi Valea-Copceĭ.

7. *Hinova,* cu cătunele: Hinova, Cîrjeĭ, Nicovala, Ordiştea şi Siliştea.

8. *Husnicioara,* cu cătunele: Husnicioara, Cernata, Dumbrăviţa, Negreşti, Oprăneşti şi Priboeşti.

9. *Izvorul-Bîrzeĭ,* cu cătunele: Izvorul-Bîrzeĭ, Halînga, Curecea, Petoleşti, Răscoleşti, Schinteeşti şi Schitul Topolniţa.

10. *Jidoştiţa,* cu cătunele: Jidoştiţa şi Şuşiţa.

11. *Malovăţul,* cu cătunele: Malovăţul şi Putineiul.

12. *Pitulaşul,* cu cătunele: Pitulaşul şi Bîrza.

13. *Schela-Cladoveĭ,* cu cătunele: Schela-Cladoveĭ, Dudaşul şi Gura-Văiĭ.

14. *Siliştenі,* cu cătunul Siliştenі.

15. *Şimianul,* cu cătunele: Şimianul, Dudaşul, Piatra-Albă şi Tunari.

16. *T.-Severin (oraş),* cu cătunele: Turnul-Severin şi Cernetul.

17. *Valea-Boerească,* cu cătunele: Valea-Boerească, Lazul şi Stoicani.

18. *Vîrciorova,* cu cătunele: Vîrciorova, Bahna, Iloviţa şi Moiseşti.

Reşedinţa subprefectureĭ e în Turnul-Severin, unde este şi reşedinţa ocoluluĭ Turnul-Severin. Oraşul Severin e şi reşedinţa prefectureĭ şi a tuturor autorităţilor judeţene.

Este brăzdată de o mulţime de munţĭ, dealurĭ şi văĭ, prin carĭ şerpuesc maĭ multe ape, precum: Topolniţa, Bahna şi altele. E udată la S. de Dunăre.

Sunt 77 bisericĭ; 11 şcoale rurale, conduse de 11 învăţătorĭ şi 1 învăţătoare; 6 şcoale primare urbane, din carĭ 3 pentru băeţĭ, conduse de 8 institutorĭ şi 3 institutoare, şi 3 pentru fete, conduse de 11 institutoare; o şcoală profesională de fete; 1 liceŭ clasic şi maĭ multe şcolĭ private.

Statul posedă în această plasă 7 moşiĭ, cu un venit anual de 90298 leĭ şi 74 banĭ.

In plasă se maĭ află şi senalul Dunăreĭ, precum şi podul de la Bahna, carĭ daŭ statuluĭ un venit anual de 41700 leĭ.

Drumurĭ sunt: calea ferată Vîrciorova-Bucureşti; calea ferată îngustă Vîrciorova-Minele Bahna; şoseaua naţională Vîrciorova-Bucureşti, care merge paralel cu calea ferată, şoselele judeţene Turnul-Severin-Tîrgul-Jiul, Turnul-Severin-Calafat şi Turnul-Severin-Dumbrava, precum şi alte multe şosele comunale vecinale.

Ocracul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Colţeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 380 locuitorĭ; o biserică, fondată la 7303 (1795) şi reparată la anul 1860.

Oculeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Goruneşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 284 locuitorĭ.

Oda, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Mischi; se varsă pe stînga rîuluĭ Tesluiul între moara şi conacul d-luĭ Alexandru D. Nicolaid.

Odabul. Vezĭ Odobul, pîrîŭ, jud. Bacăŭ.

Odaia. Vezĭ Crivina, com. rur., jud. Prahova.

Odaia, *com. rur.,* la extremitatea de S.-V. a pl. Călmăţuiul, jud. Teleorman, lîngă oraşul de reşedinţă T.-Măgurele, situată pe dealul din stînga Oltuluĭ. Se învecineşte la N. cu com. Liţa; la S., cu T.-Măgurele; la V., cu Lunca-Oltuluĭ şi la E., cu viile locuitorilor Odăienĭ.

E aşezată pe proprietatea statuluĭ domeniul Turnul. Partea ce cade în raza acesteĭ comune este cam de 900 hect.

Locuitorĭ împroprietărіţĭ sunt 232, pe o întindere de 690 hect.

Partea de V. a comuneĭ este udată de rîul Oltul şi de ramura luĭ numită Oltul-Mic; iar de sub dealul pe care se află aşezată comuna, porneşte o vîlcea numită Strîmba, prin care adesea curge apă vărsîndu-se în Oltul-Mic.

Viile locuitorilor, în suprafaţă de 129 1/2 hect., sunt situate parte la E. comuneĭ, spre cimitirul oraşuluĭ T.-Măgurele, parte la V., de-a lungul maluluĭ Oltuluĭ.

Are o populaţie de 1346 suflete, din carĭ 234 contribuabilĭ; două şcolĭ, una de băeţĭ frecuentată de 27 elevĭ, şi una de fete, frecuentată de 15 eleve; o bisererică cu doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ şi o brutărie.

Vite: 147 caĭ, 495 vite marĭ cornute, 1450 vite micĭ şi 83 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 4242, banĭ 27, la veniturĭ şi de leĭ 5239, banĭ 73, la cheltuelĭ.

Este străbătută în toată lungimea de şoseaua judeţeană Turnul-Slatina care o leagă cu com. Liţa la N. şi cu oraşul de reşedinţă T.-Măgurele. La S., locuitoriĭ comunică cu cîmpul prin drumurĭ naturale.

Satul Odaia, aşa cum se găseşte astăzĭ, nu este vechiŭ. El făcea parte, până la desfiinţarea raialeĭ Turnuluĭ, din raza ocupată de Turcĭ. La fixarea ho-

tarelor Țăriĭ despre Dunăre, în secolul trecut, se făcea mențiune despre un sat desființat maĭ jos de satul Piscul (Lița de astăzĭ), și care nu poate fi altul de cît Odaia.

După desființarea raialeĭ Turnuluĭ, satul Odaia s'a populat încetul cu încetul, cu locuitori veniți de peste Olt, din jud. Romanați, din comunele Izlazul, Izbiceni, Moldoveni și din alte sate de prin prejur.

Pănă pe la jumătatea acestuĭ veac, satul era împărțit: jumătate era în lunca Oltuluĭ și purta numirea de Odăița; cea-l'altă jumătate era tot pe deal, unde e astăzĭ Odaia și purta numirea de Fripți, numire pe care locuitoriĭ o păstrează și astăzĭ. Locuitoriĭ din luncă s'aŭ mutat pe deal, din cauza deselor revărsărĭ ale Oltuluĭ.

Odaia, *cătun* (tîrlă), în județul Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Ciocănești-Mărgineni.

Odaia, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Ștefănești, situat spre N. și în apropiere de satul de reședință.

Maĭ poartă numirea și de Odaia-Protopopuluĭ. Are o populație de 100 familiĭ.

Vite sunt: 270 caĭ, 300 boĭ, 600 oĭ, 4 capre și 250 porcĭ.

Odaia, *deal,* se întinde spre S. de satul Larga, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași. Pe el se află multe stîne, fiind bogat în pășunĭ.

Odaia, *deal,* lîngă satul Iazul-Noŭ, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași; la poalele luĭ se află iazul cu același nume.

Odaia, *iaz,* lîngă dealul cu același nume, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași; conține pește și racĭ.

Odaia, *vechea numire a localitățeĭ* unde se află astăzĭ satul Grivița, jud. Tutova.

Odaia, *moșie,* pe teritoriul cătunuluĭ Dobrinești, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ, în întindere de 2404 hect. și 75 ariĭ, proprietatea d-luĭ A. Cincu.

Odaia, *moșie* răzășească a locuitorilor din com. Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Odaia, *moșie* a statuluĭ, jud. Tecuciŭ, com Negrilești. Aparținea mănăstireĭ Răchitoasa.

Odaia, *trup de moșie,* al statuluĭ, în partea de N. a orașuluĭ Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ. In anul 1881, s'a împărțit la locuitorĭ, formînd o mahala a orașuluĭ, sub numele de suburbia Tecuciul-Noŭ.

In documentele vechĭ, această parte de loc se numea Odaia-de-Beilic, din cauză că servea de stație cînd treceaŭ Turciĭ în Moldova.

Odaia, *pădure* a statuluĭ, jud. Tecuciŭ, pendinte de mănăstirea Răchitoasa.

Odaia, *pîrîiaș,* pe teritoriul com. Colonești, jud. Tecuciŭ; curge de la N. spre E. și la mijlocul com. se varsă în dreapta Zeletinuluĭ.

Odaia-Bogdana, *sat,* în centrul com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe coasta de E. a dealuluĭ Marcu. Are o suprafață de 1706 hect. și o populație de 23 familiĭ, saŭ 97 suflete, din carĭ 10 contribuabilĭ.

Pe teritoriul satuluĭ sunt 2 ĭazurĭ.

Odaia-Bosie, *sat,* pe coasta văeĭ Ibăneasa, com. Știubeeni, pl. Baseul, jud. Dorohoiŭ, cu 14 familiĭ, saŭ 43 suflete.

S'a înființat de actualul proprietar, după ce a cumpărat această parte din trupul moșieĭ Știubeeni.

Moșia e proprietatea moștenitorilor luĭ Vasile Bosie. Are o întindere de 572 hect. 88 ariĭ cîmp; un ĭaz format de pîrîul Ibăneasa, numit Velniceriul, de 57 hect., 29 ariĭ întindere. Pîrîul este Ibăneasa. Drum principal acel de la Săveni ce duce la Dorohoiŭ.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Balinți, Vorniceni, Vlăsinești și Știubeeni.

Insemnat aicĭ este familia Bosie ca maĭ vechie.

In 1755, găsim că Sandu Bosie vinde o casă ce o avea în poarta bisericeĭ Sf. Spiridon din Iași, către Episcopia de Roman. («Cron. Rom.», Melhisedec.)

In 1758, Episcopul de Huși Ionichie, cumpără de la Constantin Bosie moșia Berbențeni pentru Episcopie; iar la 1761, cumpără de la Ștefan Bosie-Logofăt, satul Pojorîta, cu vadul poduluĭ de pe Nistru. («Cron. Hușilor», de Melhisedec).

La 1822, Ioniță Sturdza-Vodă, trimise înainte pe fiul săŭ Beizede, cu Armașul Bosie, de a regula ceremoniele întronăreĭ. («Ist. Mold.», Drag., t. I, p. 161).

Odaia-Bran-cu-Bobul, *sat,* jud. Iași, pl. Braniștea, com. Golăești, situat pe malul rîuluĭ Prutul, înconjurat de toate părțile cu pădurĭ; avînd fînețe multe. Este format din treĭ cătune: Odaia, Branul și Bobul, cu o populație de 20 familiĭ, saŭ 117 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 77 vite marĭ cornute, 42 oĭ, 20 caĭ și 16 rîmătorĭ.

Odaia-Bursucanul, *com. rur.*, și *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, spre S.-E. de Bîrlad și în apropiere de el. Satul formează comună, cu cătunul Grivița, avînd o populație de 1130 locuitorĭ, din carĭ 183 contribuabilĭ, locuind în 322 case. Are o școlă primară de băețĭ și o biserică. Se cultivă vie pe o suprafață de 18,50 hect., din carĭ 50 ariĭ nelucrătoare. Sunt 50 ariĭ livezĭ cu prunĭ.

Comerciul se face de 12 persoane.

Odaia-Bursucanul, *moșie*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Odaia-Bursucanul, proprietatea statuluĭ, arendată cu 22210 leĭ anual. Pe această moșie statul are o livadă cu aguzĭ.

Odaia-Bursucanul, *pădure*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Odaia-Bursucanul, în întindere de 28 hect., proprietatea statuluĭ. Maĭ e numită și La Odaie.

Odaia - Călugăruluĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Copuzul, fostă înainte de secularizare, pendinte de mănăstirea Căldărușani. Suprafața moșieĭ e de 850 hect.; are și o pădure în întindere de 130 hect.

Odaia-Călugăruluĭ, *pădure*, pe moșia Bărăganul, jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Lupșani. Are o suprafață de 20 hect., populată cu stejar. Este situată la 2 kil. de calea ferată București-Fetești.

Odaia-Călugăruluĭ, *loc izolat*, la S. de cătunul Rădulești, pl. Mostiștea, jud. Ilfov.

Odaia Chiruluĭ. Vezĭ Portăreasa, jud. Ilfov.

Odaia-luĭ-Manolache, *sat*, pe moșia cu același nume, com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, în partea S.-V. a reședințeĭ comunale. Are 54 familiĭ; o școală și o biserică.

Odaia - luĭ - Manolache, *moșie* particulară, de 500 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Tulucești, pl. Siretul.

Odaia-Lupa, *moșie* particulară, de 715 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechea.

Odaia-Maghistan. Vezĭ Odaia-Silișcani, sat, com. Brăteni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Odaia-Maria, *moșie* particulară, de 2864 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechea. Este un trup din marea moșie Pechea, fostă proprietate a răposatuluĭ principe Alexandru Moruzzi.

Odaia-Panculuĭ, *numire ce purta maĭ înainte comuna* și *moșia* Conțești, pl. Marginea, jud. Teleorman.

Odaia-Pașeĭ, *movilă*, jud. Brăila, com. Nazîrul, în dreptul vaduluĭ lung, dintre viile de pe muchea Baldovinești.

Odaia-Pitaruluĭ. Vezĭ Cîmpurelul, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Odaia-Popiĭ, *altă numire a satuluĭ* Vameșul, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul.

Odaia - Protopopuluĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, com. Lehliul, fostă pendinte de mănăstirea Radu-Vodă din București.

Odaia-Rînghilești. Vezĭ Rînghilești, sat, com. Rînghilești, jud. Botoșani.

Odaia-Silișcani, *sat*, pe valea pîrîuluĭ Fundoaia, com. Brăteni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. Are o suprafață de 772 hect., cu o populație de 36 familiĭ, saŭ 118 suflete; 2 iazurĭ și 1 moară de apă.

Locuitoriĭ posedă: 20 boĭ și vacĭ, 10 caĭ, 20 porcĭ.

Odaia-Sîrbilor, *sat*, pe moșia Hulubățul, în partea de N. a comuneĭ Urdești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, așezat pe dealul cu același nume, pe o întindere cam de 720 hect. și cu o populație de 13 familiĭ, saŭ 61 suflete.

Odaia-Turculuĭ, *sat*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. comuneĭ Mătăsarul. Are o pădure de 18000 ariĭ.

Odaia-Vechie, *pîrîŭ*, pe moșia Corlăteni, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Odaia-Vlădichiĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tăriceni, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S. de Tăriceni, pe malul drept al bălțeĭ Mostiștea.

Se întinde pe o suprafață de 330 hect., cu o populație de 385 locuitorĭ.

Proprietatea e a locuitorilor, carĭ rezervă 30 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o baltă.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 423 și al celor micĭ, de 1122.

Odaia-Vlădichiĭ, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Mitropolie și Cotroceni, jud. Ilfov. Se aren-

dează cu 61300 leĭ anual, împreună cu Tăriceni-Curăteşti, afară de trupul Cotroceanca, care s'a vîndut de vecĭ, cu dreptul pentru arendaş şi locuitoriĭ din Făurei (jud. Ialomiţa) la adăparea vitelor în balta moşieĭ.

Odăeni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ţuţuleşti-Gălăşeşti, pl. Gălăşeşti, jud. Argeş.

Are o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 600 suflete; o biserică, cu hramul Inălţarea Domnuluĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Odăianca, *baltă,* pe moşia Suharăul, com. cu acelaşi nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Odăieĭ (Dealul-), *deal,* cu o întindere de 5 kil. 626 m., întinzîndu-se în direcţie N.-V. S.-E., în partea de E. a comuneĭ Onceşti, pl. Stănişeşti, judeţul Tecuciŭ.

Odăieĭ (Valea-), *vale,* jud. Tecuciŭ, se întinde la E. de satul Griviţa, spre S., până la Odaia-Călmăţuiul, lîngă satul Călmăţuiul.

Odăieĭ (Vîrful-), *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Pănceşti, situat în partea despre jud. Tecuciŭ. Pe acest deal se află şanţurĭ adîncĭ, făcute, se zice, pe la isprăvitul secoluluĭ XVIII.

Odăile, *com. rur.,* în plaiul Pîrscovul, jud. Buzăŭ, situat pe valea Murătoarea-Posobeştilor, la 54½ kil. de Buzăŭ. Limita sa, la N., începe din Dealul-Glodului (moşia Valea-Fîntîneĭ) şi se lasă pe Valea-Largă, urcă în piscul Muşcelului (com. Trestioara) şi pe la capul Muşceluluĭ, alăturĭ de valea Macri, merge în hotarul moşieĭ Brăeşti, continuînd pe acest hotar până la Gaura-luĭ-Mocan unde se lasă în apa Brăeşti; la V., continuă în jos cursul apeĭ Brăeşti (Sărăţelul-Bălăneştilor), până în gura izvoruluĭ Cioclinul, o ia pe izvor în sus, urcă în Vîrful-Cioclinuluĭ, apoĭ pe slemne drept în vîrful munteluĭ Malul-Breaz, de unde se lasă pe la Piatra-Roşie în gura izvoruluĭ Piatra-Albă; la S., urcă pe plaiul până în vîrful munteluĭ Dîlma; la E., începe din muntele Dîlma şi merge pe slemnea luĭ până în hotarul Negoşineĭ, de unde se lasă în jos pe Izvorul-Strîmbuluĭ, trece pe la capul de N. al comuneĭ Scoruşeşti şi urcă în Dealul-Glodoluĭ.

Suprafaţa sa e de 2890 hect., din care 950 hect. arabile, 496 hect. pădure, 364 hect. fîneaţă, 483 hect. izlaz, 30 hect. livezĭ, 13 hect. vie şi 553 hect. sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Pădurea-Valea-Fîntîneĭ a statuluĭ, Valea-Fîntîneĭ, Odăile (particulare) şi Odăile-Posobeşti a moşnenilor Posobeştĭ.

Terenul e accidentat, cu dealurĭ, acoperite de fîneţe aromatice, de semănăturĭ şi livezĭ.

Are 3 tîrgurĭ anuale: la 23 Aprilie, 29 Iunie şi 6 Decembrie.

Căĭ de comunicaţie sunt drumurile naturale.

Comuna e formată din cătunele: Capul-Satuluĭ, Lacul, Odăile, Papuci, Piatra-Albă, Scoruşeşti şi Valea-Fîntîneĭ.

Are o populaţie de 1240 locuitorĭ, din carĭ 231 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, în cătunele: Odăile, Capul-Satuluĭ şi Valea-Fîntîneĭ, deservite de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 2 paracliserĭ; 4 cîrciumĭ.

Vite sunt: 68 boĭ, 75 vacĭ, 23 viţeĭ, 4 caĭ, 7 ĭepe, 4 mînjĭ, 870 oĭ, 21 capre şi 79 porcĭ. Stupĭ sunt 47.

Budgetul com. e de 1470.63 leĭ.

Comuna e fondată de demult. Cel maĭ vechiŭ cătun e Valea-Fîntîneĭ; locuitoriĭ de aci îşĭ aveaŭ odăĭ, ceva maĭ la E., unde mîncaŭ vitele. Aceste odăĭ cu timpul s'aŭ transformat în sat şi aŭ dat naştere Odăilor, pe care Dionisie Fotino îĭ menţionează. In acest cătun, probabil, a fost un vechiŭ schit, azĭ biserică de mir, dar care păstrează încă numele de mănăstire. N'are inscripţiĭ.

Odăile (Mănăstirea-), *cătun* de reşedinţă al com. Odăile, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 27 case.

Odăile (Mirceşti), *cătun* al com. Merei, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ şi 50 case.

Odăile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Jilava-Merlari, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat lîngă rîul Sabarul. P'aci trece şoseaua naţională Bucureşti-Giurgiŭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 130 hect., cu o populaţie de 224 locuitorĭ.

Proprietatea e a locuitorilor, carĭ cultivă 94 hect. (5 hect. sterpe şi 31 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 94 şi al celor micĭ, de 1149.

Odăile (Podari), *sat,* făcînd parte din com. rur. Ileana-Suliman, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la S.-V. de Ileana, lîngă Valea-luĭ-Ilie.

Se întinde pe o suprafaţă de 1402 hect., cu o populaţie de 263 locuitorĭ.

D-niĭ Fraţĭ Ghermani aŭ 1193

hect. şi locuitorii, 209 hect. Proprietarii cultivă 943 hect. (75 hect. sterpe şi 175 hect. izlaz). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Haralambie; 1 heleşteŭ; 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 469 şi al celor mici, de 902.

Odăile, saŭ **Odăile-luĭ-Brîncoveanu,** *sat,* făcînd parte din com. rur. Bucoveni, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Cade spre E. de Buciumeni. Pe la E. trece şoseaua naţională Bucureşti-Ploeşti.

Are o populaţie de 125 locuitori. Satul, împreună cu Mogoşoaia şi Chitila, are 3507 hect. Banca Romîniei (proprietara fosteĭ proprietăţĭ a Principeluĭ N. G. Bibescu) are 2820 hect. şi locuitorii, 687 hect.

Pe moşia proprietăţeĭ se cultivă 1000 hect. (143 hect. izlaz, 1600 hect. pădure, restul rămîn necultivate).

Locuitorii cultivă 650 hect. (37 hect. sterpe).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Odăile, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pucheni-Mici, pl. Crivina, jud. Prahova.

Odăile, *deal,* situat la N.-E. pe teritoriul com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. Se întinde între Vîlceaua-Caselor, la V. şi Vîlceaua-Obleguluĭ, la E. E acoperit, pe toată întinderea luĭ, cu arăturĭ.

Odăile-de-Sus, *loc izolat,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, com. Cucueţi.

Odăile - Posobeşti, *moşie,* jud. Buzăŭ, com. Odăile, avînd 1300 hect., arăturĭ, fîneaţă, livede şi 215 hect. pădurile Dîlma şi Cerbul.

Odăile-Posobeşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Odăile, proprietatea moşnenilor Posobeştĭ; are 510 hect. cultivabile şi 90 hect. pădurile Dîlma şi Ţîţîrea.

Odăilor (Pîrîul-), *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bodeşti-Precisteĭ; izvoreşte din dealul cu acelaşi nume şi se varsă în pîrîul Cracăul.

Odăiţa, *vechia numire* a *comuneĭ* Odaia, jud. Teleorman, pe cînd o parte dintr'însa se află în lunca Oltuluĭ.

Odăiţa, *movilă,* situată la S.-E. în apropiere de cătunul Polizeşti, pendinte de com. Berteşti-d.-j., pl. Balta, jud. Brăila.

Odiagaşul, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-j., com. Valea-Mare, care se varsă în pîrîul Valea-Mare.

Odivoaia, *movilă* mare, în judeţul Vlaşca, pe proprietatea Odivoaia; până aci era hotarul Giurgiuluĭ, înainte ca acest domeniŭ să fi fost luat de la Turcĭ.

Odoba. Vezĭ Hodoba, *vale,* jud. Buzăŭ.

Odobasca, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, aşezată pe rîul Rîmna, în partea de N. a judeţuluĭ, la 46 kil. spre N. de oraşul R. Sărat, şi în partea de S. a plăşeĭ, la 7 kil. spre S.-V. de com. Coteşti, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Dealul-Lung, la 6 kil.; Lacul-luĭ-Băban şi Blidare, la 7 kil.; Bonţeşti, la 10 kil.

Se mărgineşte la N. cu Broşteni, de care se desparte prin Dealul-Nuculuĭ şi Dealul-Cuculuĭ; la E., cu com. Blidare, Bonţeşti, Coteşti, de care se desparte prin Dealul-Corniţilor şi Valea-Cîrceĭ; la S., cu Urecheşti, de care se desparte prin pîrîul Oreavul; la V., cu Andreaşi, de care se desparte prin dealul Petreanul; la S. cu Dealul-Lung şi Lacul-luĭ-Băban.

Este o com. din regiunea dealurilor, şi este brăzdată la N. de dealurile: Piciorul-Nuculuĭ, al-Cuculuĭ, al-Deleanuluĭ, Valea-Draculuĭ; la E. de dealurile: Corniţelor, Doruluĭ, Puturoasa şi Poiana-Crestiĭ; la S. de dealurile: Poenilor, Alba şi Tăiatul; la V. de dealurile: Petreanul şi Ţăruşele.

E udată de Rîmna prin mijloc, de la N.-V. la S.-E.; şi de afluenţiĭ săĭ: Mahriul, Tinosul, la N., Valea-Neagră la V., Ruptura şi Broşteanul la S., Oreavul şi Cîrceiul la E. Maĭ are: lacurile Chiriţoaia, Cocoşul şi Podul-Laculuĭ; 1 puţ şi 57 fîntînĭ (3—6 m. adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Odobasca, reşedinţa, la E.; Podul-Laculuĭ, la S.-E.; Mahriul, la N.; Petreanul, la V.

Are o suprafaţă de 1600 hect., din carĭ: 1400 hect. ale locuitorilor, 800 vatra comuneĭ, şi 200 hect. ale proprietăţeĭ particulare.

Are o populaţie de 339 familiĭ, saŭ 1425 suflete; două bisericĭ: una cu hramul Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ, fondată în 1860 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, cea-l'altă reparată în 1841 de Panait Costescu, şi azĭ deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, fondată de locuitorĭ, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 65 elevĭ.

Locuitorii posedă: 50 plugurĭ; 373 boĭ, 230 vacĭ, 10 caĭ, 23

ïepe, 1238 oï, 141 capre, 477 rîmătorï.

Comerciul constă în importul de cereale, coloniale, vestminte şi în exportul de vite şi lemne. Transportul se face prin staţia Coteşti, la 13 kil. spre E. In com. sunt 13 comercianţï.

Căï de comunicaţie sunt drumurile vecinale: spre Coteşti; spre Boteşti, Blidare, Faraoane; spre Andreaşi, pe lîngă rîul Rîmna; spre Dealul-Lung, Plăineşti, R.-Sărat.

Budgetul comuneï e la venituri de 6367 leï, 22 banï, iar la cheltuelï de 5887 leï, 39 banï.

Odobasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, cătunul de reşedinţă al comuneï Odobasca, aşezat spre E., la poalele dealuluï Poenile. Are 200 hect. întindere, cu o populaţie de 180 familiï, saŭ 728 suflete, din carï 190 contrib.; o biserică şi o şcoală.

Odobasca, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, cătunul comuneï Coteşti, aşezat spre V., lîngă comuna Odobasca, căreia aparţinuse maï înainte. Are o suprafaţă de 114 hect., cu o populaţie de 49 familiï, saŭ 203 suflete, din carï 41 contribuabilï; o biserică.

Odobeasca, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluï, com. Drăgşenei. Are o populaţie de 298 suflete, din carï 61 contribuabilï. Pănă la 1885, forma comună cu cătunul Muţi şi avea numirea de Muţi-Odobeasca. Prin legea din 7 Februarie 1885, a fost alipit de comuna Drăgşenei.

Odobeni, *vechiŭ sat*, în jud. Buzăŭ, com. Măgura; acum desfiinţat.

Odobeni, *vechie numire a cătunuluï* Palaga, jud. Buzăŭ, com. Măgura.

Odobeşti, *com. rur.*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., aşezată în valea rîuluï Odobul, la locul de concentrare a patru districte: Bacăŭ, Roman, Tutova şi Tecuciŭ, în centrul Moldoveï.

Teritoriul comuneï este înconjurat de dealurï, care o despart de comunele vecine, afară din spre com. Berbinceni. Spre jud. Roman se întinde dealul Băiceni; spre Săcueni, dealul Băluşul; spre Mărăşti, dealurile Godovanul şi Raiul; spre Obîrşia, dealurile Baimacul şi Bogdana, şi spre judeţul Tutova, dealurile Tutova, Ţigîra şi Trestia.

Este formată din 6 cătune: Odobeşti, reşedinţa, Ţigîra, Trestia, Tisa-Silvestriï, Glodişoarele şi Baluşul saŭ Baloşul.

«La 1803, Udobeşti răzeşeştï şi Silvestri răzeşeştï se găseaŭ în jud. Roman, ocolul de jos». («Uric.», Codrescu, vol. VII, pag. 281 şi 282).

Este scăldată de pîrîul Odobul, care curge prin mijlocul teritoriuluï eï de la S. spre N. şi se încarcă cu pîrîiaşele: Glodişorul, Tisa şi al-Silvestreï pe stînga.

Se mărgineste la E. cu comunele Plopana (jud. Tutova) şi Coloneşti (jud. Tecuciŭ); la S., cu comunele Mărăşti şi Obîrşia; la V., cu comunele Secueni şi Berbenceni, şi la N., cu com. Ciutureşti (jud. Roman).

Are o populaţie de 394 familiï, saŭ 1569 suflete, din carï 311 contribuabilï; o şcoală mixtă în satul Odobeşti, înfiinţată la 1864, frecuentată de 30 copiï; 2 bisericï: una în satul Odobeşti şi a doua în Tisa-Silvestriï, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. La Tisa, a fost schit de călugărï, metoc al mănăstireï Dolgeşti (jud. Roman).

După legea rurală din 1864, s'aŭ dat la 102 locuitorï, 261 fălcï pămînt în împroprietărire.

Din această comună şi anume de pe moşia statuluï Tisa-Silvestriï, la 1879, s'aŭ împroprietărit 27 însurăţeï, cu 54 fălcï pămînt în ţarină.

Teritoriul com. are o întindere de 3450 hect.

Proprietarï sunt: Al. Lupaşcu, posedînd 432.95 hect.; Eugenia Sion, 152.61 hect.; Al. Bogicï, 64.49 hect.; El. Stamati 35.81 hect.; Ilie Dăscălescu, 75.65 hect. şi Gh. Nichitache şi Ath. Ţîrţescu cu părţï de moşie.

Totalul pămînturilor de cultură este de 938.08 hect.

In comună se găsesc pădurile foioase: Tisa-Silvestriï, Mărul-luï-Schin, Odobeşti, care ocupă o suprafaţă de 713 hect. Este o moară de aburï pe moşia statuluï Tisa-Silvestriï.

Viile aŭ o suprafaţă de 32.71 hect.

Vite sunt: 115 caï, 1132 vite marï cornute, 203 porcï.

Budgetul com. e la veniturï de leï 1967, banï 56 şi la cheltuelï, de leï 1943, banï 63.

Comuna este străbătută de calea judeţeană Bacăŭ-Bîrlad, care, de la Săcueni spre Odobeşti, pănă ese din district, este neprunduită. Satul Baloşul, aşezat pe drumul Bîrladuluï, era vestit înainte pentru hoţiï marï şi dese.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluï, 24 kil.; la com. Mărăşti, 8 kil.; la com. Săcueni, reşedinşa plăşiï, 6 kil; la com. Obîrşia, 5 kil.; la com. Berbenceni, 14 kil.

Odobeşti, *com. urb.*, jud. Putna, reşedinţa plăşiï Gîrlele, situată pe malul stîng al rîuluï Milcovul, în partea de S. a judeţuluï. Este înconjurată de viile ce for-

mează vestita podgorie Odobeşti, renumită prin calitatea şi cantitatea vinurilor ce produce.

Distanţa comuneĭ de sub-prefectura plăşeĭ e de 12 kil.

Altitudinea comuneĭ e de 150 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ.

Se compune din cătunele: Grozeşti, Odobeşti (Tîrgul-), unde e şi reşedinţa comuneĭ, şi Vineşeşti.

Are o populaţie de 1107 familiĭ, saŭ 3594 suflete, din carì 813 contribuabilĭ, locuind în 954 case; 2 bisericĭ parohiale, una cu hramul Naşterea Maiceì Domnuluĭ şi a doua cu hramul Sf. Cruce şi 5 filiale cu hramurile Intrarea în Biserică, Sf. Impăraţĭ, Sf. Ioan Bogoslovul, Sf. Gheorghe şi Sf. Apostolĭ, toate în tîrgul Odobeşti; 2 şcoale, una de băeţĭ şi a doua de fete, frecuentate de 297 copiĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 107493 leĭ şi la cheltuelĭ, de 131631 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 maşinĭ de treerat (cu manej), 5 de bătut porumb (cu manivelă), 24 pluguri de lemn, 33 de fier; 4 morĭ de apă.

Vezĭ Odobeşti, podgorie.

Odobeşti, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, situată pe cîmpie, la 4 kil. spre S.-E. de com. Titu. Prin raionul comuneĭ, curg pîraiele Răstoaca, Şuţa şi Spălăturile, avînd numaĭ un pod peste Şuţa.

Are o populaţie de 1500 locuitorĭ; o biserică; o şcoală.

Se învecineşte: la E. cu Văcăreşti de Răstoaca, la V. cu căt. Voineşti, com. Crovul, la N. cu Cornetul şi la S. cu Crovul.

Odobeşti, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., şi redinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, situat pe rîul Odobul. A fost întemeiat de Ioan Odob, care a trăit pe timpul luĭ Ştefan-cel-Mare, zice legenda.

Are o populaţie de 162 familiĭ, saŭ 698 suflete; o şcoală; o biserică, făcută de sătenĭ la 1864, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o cîrciumă.

Vite sunt: 59 caĭ, 566 vite marĭ cornute şi 129 porcĭ.

Odobeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Putna, pl. Gîrlele, căt. Odobeşti, pe linia Focşani-Odobeşti, pusă în circulaţie la 22 Sept. 1893. Se află la (5.2 kil.) de Păţeşti, staţia cea maĭ apropiată. Inălţimea d'asupra niveluĭ Măriĭ, de 134.59 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 351758 leĭ, 70 banĭ.

Odobeşti, saŭ **(Măgura-Odobeştilor),** *deal,* care se ramifică din poalele munţilor Carpaţi, jud. Putna, acoperit în mare parte cu viĭ, care formează renumita podgorie Odobeşti, compusă din comunele Odobeşti, Vărsătura şi Jarîştea.

Odobeşti, *podgorie,* în judeţul Putna, plasa Gîrlele, com. cu acelaşĭ nume. Reputaţia podgorieĭ, cîştigată încă din timpurile cele maĭ vechĭ, se doreşte buneĭ credinţe cu care proprietariĭ vinicultorĭ aŭ încheiat transacţiunile lor comerciale, atît cu cumpărătoriĭ din ţară, cît şi cu ceĭ din streinătate. Sunt 896 hect. de viĭ în Odobeşti. Incă de pe timpul Domnuluĭ Cantemir, vinurile din Odobeşti se bucuraŭ de un mare renume. Acest principe, în scrierea-ĭ «Descriptio Moldaviæ», pune Odobeşti în al 3-lea rînd între localităţile vinifere maĭ renumite din Moldova, considerînd ca maĭ bun vinul de Cotnari, apoĭ cel de Huşi.

Odobeşti, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., comuna Odobeşti, aparţine d-neĭ Eugenia Sion; are întindere de 61 hectare.

Odobeşti, *parohie,* jud. Putna, avînd 2 bisericĭ parohiale, din carĭ una cu hramul Sf. Cruce, şi a doua cu hramul Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ şi 5 filiale, toate situate în Tîrgul-Odobeşti.

Odobeşti (Tîrgul-), *tîrg,* făcînd parte din com. urb. Odobeşti, jud. Putna, situat în partea de S. a judeţuluĭ, pe malul stîng al Milcovuluĭ şi înconjurat de vestita podgoria Odobeşti, renumită prin calitatea şi cantitatea vinurilor ce produce.

Distanţa tîrguluĭ de capitala judeţuluĭ e.de 12 kil.

Are o populaţie de 902 familiĭ, saŭ 3473 suflete, locuind în 954 case; 2 bisericĭ parohiale, din carĭ una cu hramul Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ şi a doua, cu hramul Sf. Cruce şi 5 filiale, cu hramurile: Intrarea în biserică, Sf. Impăraţĭ, Sf. Ioan Bogoslovul, Sf. Gheorghe şi S-ţiì Apostolĭ; o sinagogă; două şcoale, una de băeţĭ şi a doua fete, frecuentate de 297 copiĭ; un biuroŭ telegrafo-poştal, înfiinţat în 1878, şi al căruĭ venit pe 1896—97, a fost de leĭ 17048 banĭ 92; o farmacie.

In anul 1884, s'a instituit aci o societate, cu numele de «Caritatea» în scop de bine-facere şi ajutoare reciproce.

Budgetul com. e de 63846 leĭ.

Tîrg săptămînal se face Marţea.

In tîrgul Odobeşti se află în garnizoană o companie a regimentuluĭ Putna.

Alimentarea oraşuluĭ se face tot prin primitivele cişmele şi, la neajungerĭ, din rîul Milcovul.

Industria şi comerciul se practică de 129 persoane.

Meseriaşĭ sunt: 30 fierarĭ, 12 rotarĭ, 20 dogarĭ, 16 cizmarĭ, 4 morarĭ, 21 croitorĭ, 1 pietrar, 50 cărăuşĭ.

Sunt 11 restaurante şi 55 fabrice de rachiŭ.

Odobeşti se bucură de o mare vechime. Grigorie Urechie îl pomeneşte însă sub anul 1475, vorbind de canalul tras de Ştefan-cel-Mare din Milcov şi care încunjura acest tîrg.

In anul 1686, un anume Moţoc din Odobeşti, începe construirea mănăstireĭ Mira, dar n'o isprăveşte, rămîind în sarcina principeluĭ Constantin Cantemir, săvîrşirea acesteĭ lucrărĭ.

La 1689, sătenii din Odobeşti vînd ocinele lor luĭ Constantin Cantemir, care le face danie mănăstireĭ Mira.

In anul 1716, cătanele nemţeştĭ de sub conducerea luĭ Frenţa (Ferenz), sunt lovite fără de veste, de oastea moldovenească unită cu Tătariĭ, la Odobeşti.

Parte din ele sunt împrăştiate, parte omorîte (Nic. Muste, «Let.», III², pag. 65).

O parte din Odobeşti aparţinea altă dată visterniculuĭ Dan.

Familia Burada se trage de aci din răzeşĭ.

Nişte Vasiliĭ aŭ avut viĭ pe aci, dar le aŭ vîndut.

Familia Nacu se trage de aci; unul Ion Nacu a fost peste 30 de anĭ zapciŭ peste ocolul Milcovuluĭ-d.-s.

Familia Faur, răzăşească, îşĭ are aci obîrşia, de asemenea şi familia Pamfilie; un Pamfiliŭ Popa a fost rînduit ca pristav asupra viilor, ce le-aŭ avut Mihaĭ-Vodă Sturdza la Odobeşti.

Odoboaia, *luncă,* în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, la poalele munteluĭ Furul-Mic, între Izvorul-Opriĭ şi Izvorul-Furuluĭ.

Odobul, *pîrîŭ,* care udă colţul N.-E. al judeţuluĭ Bacăŭ, şerpuind prin com. Odobeşti, unde se încarcă cu pîrîĭaşele: Glodişoarele, Tisa şi Silvestri pe stînga, apoĭ prin com. Berbinceni şi prin judeţul Roman unde îşĭ are confluenţa cu Siretul, la Călineşti. De la satul Băluşul şi până la Călineşti (jud. Roman) pe o lungime de 30 kil., curge direct spre N., lucru foarte excepţional pentru apele noastre, care aproape toate aŭ direcţia de la N.-V. spre S.-E.

Odocheni. Vezĭ satul Dîrmoxa, jud. Suceava.

Odoleni, *sat,* pendinte de com. rur. Melineşti, plasa Amaradia, jud. Dolj. E situat la 1 kil. S.-V. de Melineşti şi e străbătut de dealurĭ, prelungirĭ ale dealurilor Chicoralul şi Fratoştiţa.

Are o populaţie de 67 familiĭ, saŭ 287 suflete, locuind în 65 case; o biserică parohială, de lemn, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, deservită de un preot paroh şi un cîntăreţ.

Satul e legat de Melineşti printr'o şosea vecinală.

Odoleni, *deal,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melineşti, pe care este situată comuna.

Odoleni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Melineşti, pe care sunt cete de moşnenĭ. Are pădure pe dînsa.

Oeşti, *com. rur.,* pe apa Argeşuluĭ, jud. Argeş, plaiul Loviştea, la 11 kil. de com. rur. Şuici, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 46 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Oeşti-Pămînteni şi Oeşti-Ungureni, avînd peste tot 567 locuitorĭ şi două bisericĭ.

Locuitoriĭ lucrează lemnărie, şindrilă, şiţă, doage, etc.

Budgetul com. e de 1853 leĭ la veniturĭ şi de 1526 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 301 boĭ şi vacĭ, 56 caĭ, 1200 oĭ, 50 capre şi 64 rîmătorĭ.

Oeşti-Pămînteni, *sat,* pe apa Argeşuluĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. Oeşti.

Are o populaţie de 467 suflete; o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Oeşti-Ungureni, *sat,* pe apa Argeşuluĭ, jud. Argeş, pl. Lovişţea, pendinte de com. rur. Oeşti.

Are o populaţie de 300 suflete; o biserică vechĭe, cu hramul S-ţiĭ Ingerĭ, deservită de doĭ preoţĭ şi un cîntăreţ.

Oful, *deal,* în partea de N. a com. Dazga, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Vîrful luĭ se numeşte Doĭ-Leĭ.

Ogarul, *trup de pădure,* în jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, com. Tangîrul, pe proprietatea statuluĭ Tangîrul, care se numeşte Tangîrul-Ogarul, în suprafaţă de 4000 hect.; depinde de ocolul silvic Ghimpaţi.

Ogaşul-Mănăstireĭ, *pîrîŭ,* în locul unde a fost mănăstire, com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Ogeloaia, *măgură* şi *punct trigonometric* de observaţie, la N.-V. de Negoiul, pl. Băileşti, jud. Dolj.

Oglindeşti. Vezĭ Borceşti, jud. Suceava.

Oglinzi, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răuceşti, situat în apropierea Tîrguluĭ-Neamţul, pe valea pîrîuluĭ Rîşca şi în drumul şoseleĭ judeţene Neamţul-Fălticeni, la 5 kil. spre tîrgul Neamţul.

Are o suprafaţă de 736 hect. 50 ariĭ (515 fălcĭ), cu o populaţie de 41 familiĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, creşterea vitelor şi comerciul speculînd produsele lor maĭ cu deosebire vara vizitatorilor ce vin în localitate pentru băĭ minerale.

Origina acestuĭ sat este foarte vechie. Iată ce găsim într'un document din 1646:

Se ubo az (iată decĭ eŭ) Nistor Batişte i cneaghinea moĭa (şi princesa mea) Ileana fica Dochieĭ nepoată Mihăilesculuĭ, scriem şi mărturisim cu această scrisoare a noastră de nime nevoiţĭ, nice asupriţĭ, ce de a noastră bună voe am vîndut a noastră dreaptă ocină şi moşie giumătate de sat de Oglinzi ce este în ţinutul Neamţuluĭ, din vatra satuluĭ şi din cîmp şi din apă şi din fîneţe şi din tot venitul ce se va alege pre acea giumătate de sat, aceea am vîndut dumisale luĭ Ghiorghie Roşca ce aŭ fost Visternic drept o sută de stupĭ preţuind drept o sută de leĭ, şi ne-aŭ făcut dumnealuĭ plata deplin dinaintea dumisale Tăutuluĭ ce aŭ fost logofăt şi Constantin Ciogoli Vornicul de gloată şi Buta vornicul de gloată şi Ursul vornicul şi Gligore Pilipochie vornicul şi Toderaşco ce a fost vornic şi mulţĭ vornicĭ de folos din curtea Măriei sale domnu nostru, şi eŭ Vasile Corlătescul am scris către acest adevărat zapis şi am fost în tocmeala lor ca să se ştie.

Az Tăutul biv logofăt.
Nestor Baltysta (iscăl. cu lit. latine).
U. Ias vlto 7154 Oct. 8.
Buta vornic Az Ursul vornic
Az Toderaşco biv vornic

La 7074 (1566), un oare-care Ştefan, poreclit Mîzgă, a fost, se zice, bătut aci de către Alexandru Lăpuşneanu.

Oglinzi. Vezĭ Brusturi-Neamţuluĭ, *sat,* în jud. Suceava; maĭ înainte, împreună cu satul Brusturi-Răzeşĭ, făcea parte din jud. Neamţu.

Oglinzi, *staţiune balneară,* aproape de Tîrgul-Neamţu, jud. Neamţu. Long. E. Gr. 26°.21'; lat. N. 47°,12'. Sunt aci treĭ izvoare cu ape minerale sărate, cunoscute sub denumirea de Slatina şi anume:

a) Izvorul cel maĭ depărtat de Tîrgul-Neamţu, este în pădure, în sus de o poiană numită Poiana-Dăscăliţa. Locuitoriĭ numesc apa această Apa-Puturoasă; izvorul se află la o altitudine de 350 metri.

Apa este turbure, cu un miros de hidrogen sulfurat, foarte pronunţat, de unde şi numirea-ĭ de apă puturoasă; la gust este foarte sărată; conţine gaze.

b) Al doilea izvor, nu departe de cel d'intîiŭ, este în localitatea numită tot Slatina, pe Pîrîul-Sărat, la o înălţime de 340 m.

Apa este sărată şi prin evaporare dă un depozit considerabil de sare; este limpede şi nu are miros de hidrogen sulfurat; temperatura: 12° C.

c) Al treilea izvor este acel al apeĭ cunoscută sub denumirea de Apa-minerală-de-la-Oglinzi.

Este cunoscut de toţĭ localniciĭ şi este cel maĭ aproape de oraş, la spatele Tîrguluĭ-Neamţu, pe dealul numit Curugea. Localitatea se numeşte Curugea-în-faţa-Slatineĭ. Apa este limpede, incoloră, cu un miros puţin pronunţat de hidrogen sulfurat; prezintă un gust foarte sărat şi prin evaporare lasă un deposit de sare.

Izvoarele sunt proprietatea com. Neamţul, care le şi exploatează. Se află la Oglinzi un otel cu maĭ multe camere şi o instalaţie modernă pentru băĭ. Otelul e înconjurat de pădurĭ frumoase.

Apa e captată. Debit suficient pentru 300 băĭ zilnic.

Apele de la izvoarele *a* şi *b,* aŭ fost analizate de d-l Poni. Densitatea este de 1,1889 la 21° C.

Temperatura apeĭ din fîntînă, luată la o adîncime de un metru sub nivel, este 12°,4 C., temperatura exterioară fiind de 23°,4 C.

Iată rezultatele analizeĭ calculate pentru 1000 grame de apă:

Clorură de sodiŭ	252,7194
Bromură de magneziŭ	0,0309
Iodură de magneziŭ	urme
Sulfat de sodiŭ	1,2229
Sulfat de potasiŭ	1,2815
Sulfat de calciŭ	3,0217
Carbonat de calciŭ	0,0752
Carbonat de litiŭ	0,0042
Carbonat de fier	0,0016
Fosfat de aluminiŭ	0,0007
Borat de magneziŭ	0,0006
Anhidrită silicică	0,0067
Suma subst. fixe	259,4479
Anhid. carb. în bicarb.	0,0482
Anhid. carb. liberă	0,1485

Comparînd analiza apelor de la Oglinzi a d-luĭ P. Poni, cu analiza apelor de la Reichenhall, atît de cunoscute nouă, prin faptul că un număr însemnat de Romînĭ merg la Reichenhall, constatăm următoarele:

	Reichenhall. Anal. Buchner	Oglinzi Anal. Poni
Clor. de sod.	224,36	252,7194
Clor. de mag.	1,800	—
Br. de mag.	0,030	0,0309
Iod. de mag.	—	urme
Sulf. de sodiŭ	2,000	1,2229
Sulf de potas.	0,611	1,2815
Sulf. de mag.	—	1,0825
Sulf. de calciŭ	4,159	3,0217
Carb. de calciŭ	0,1010	0,0752
Carb. de litiŭ	—	0,0042
Carb. de fer	0,0007	0,0062
Fosf. de alum.	—	0,0007
Borat de mag.	—	0,0006
Anhidr. silicică	0,010	0,0067
Suma sub. fixe	233,00	269,4479
Anhid. carb. în bicarb.		0,0482
Anhid. carb. liberă		0,1485

Din acest tabloŭ se vede că apele minerale de la Oglinzi sunt superioare celor de la Reichenhall, căcĭ afară de clorură de magneziŭ, sulfat de sodiŭ și sulfat de calciŭ, toate cele-l'alte sărurĭ sunt în cantitățĭ maĭ marĭ în apele de la Oglinzi.

Băile de la Oglinzi sunt eficace contra: scrofulelor, rachitismuluĭ, în boalele uterine, boalele pieleĭ, ca eczeme, prurigo, etc. In 1896, aŭ fost vizitate de 173 bolnavĭ; în 1897, de 217.

Oglinzi, *deal,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești; se află în prelungirea dealurilor Neamțul, Pleșa și ram. Hălauca din jud. Suceava.

Oglinzi, *pădure,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Răucești; are o întindere de 384 pogoane, cuprinzîndu-se și acele din Răucești; este proprietatea statuluĭ.

Oglinzi, *pădure,* jud. Neamțu, pe hotarul jud. despre jud. Suceava; are o întindere de 1285 pogoane, în care se cuprind și acele de pe moșia Groși.

Ogoarele, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Nistorești, situat pe malul pîrîuluĭ Năruja și sub poalele dealuluĭ cu același nume.

Are o populație de 160 suflete, locuind în 31 case.

Ogoarele, *deal,* în jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Albeni, ramificație din Dealul-Muereĭ; formează țărmul drept al Cilnicului și pe o oare-care întindere malul stîng al Gilortuluĭ, în care se și termină.

Ogoarele, *deal,* com. Runcul, plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N. comuneĭ; pe el sunt sădite viile locuitorilor.

Ogori, *deal,* la N.-V. de com. Lăicăi-Runceasa, pl. Argeșelul, jud. Mușcel. Vîrful săŭ poartă același nume. Este rîpos și acoperit cu pădure și tufăriș.

Ograda, *com. rur.,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Bucul și Țindărei, la 63 kil. de Călărași, capitala districtuluĭ.

Teritoriul comuneĭ, în suprafață de 6450 hect., din carĭ 185 hect. pădure și 180 hect. teren băltos, coprinde treĭ moșiĭ: Ograda, de 1450 hect., Dimieni, de 500 hect., proprietățĭ particulare și Buciumeni-Frățilești, proprietate a statuluĭ, de 4500 hect., pendinte de bisericile Sărindar și Sf. Sava din București.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moșie 129 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 78.

Teritoriul comuneĭ este udat de rîul Ialomița și de lacurile: Ograda și Strachina.

Se compune din satele: Ograda și Dimieni și din cătunul Sărindăreanu, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Ograda.

Are o populație de 227 familiĭ, saŭ 945 suflete, din carĭ 164 contribuabilĭ; o școală mixtă frecuentată de 32 elevĭ și 8 eleve; două bisericĭ, deservite de doĭ preoțĭ și patru dascălĭ.

Locuitoriĭ posedă: 357 caĭ, 260 boĭ, 2710 oĭ, 3 asinĭ și 405 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2793 leĭ și la cheltuelĭ, de 2771 leĭ.

Ograda, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de comuna cu același nume, situat pe țărmul stîng al rîuluĭ Ialomița; spre E. și N. se întinde o mică vale în care este lacul Ograda.

Aci este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Are o populație de 96 familiĭ; o școală primară mixtă, condusă de un învățător; o biserică, deservită de un preot și doĭ cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 233 caĭ, 215 boĭ, 2500 oĭ, 3 asinĭ și 255 porcĭ.

Ograda, *deal,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Polovraci, situat între dealurile Runcul și Porcul, pe partea stîngă a Oltețuluĭ.

Ograda, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, situat spre N. și în apropiere de satul Ograda.

Ogrăzeleĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvorește de la locul numit Dintre-Poenĭ și Dealul-cel-Mare, la N. de com. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Mușcel; udă proprietățile d-lor Petre Venetopol, Sache Dumitrescu, Stîlpeanu, d-neĭ Elena Serafopol, și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Stîlpeni.

Ogrăzelele, *vălcea,* ce izvorește din com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vălcea, și se varsă în rîul Bistrița, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Ogrăzelele-Marĭ, *poiană,* jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Folești-d.-s.

Ogrăzeni, *comună.* Vezĭ Talpa-Ogrezeni, jud. Vlașca.

Ogrăzile, *cătun* al com. Monteorul, jud. Buzăŭ, cu 310 locuitorĭ și 41 case.

Ogrăzile, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Monteorul, cam de 600 hect., încorporată acum cu Monteorul saŭ Hagi-Moscu.

Ogrăzilor (Valea-), *vale,* în jud. Gorj, com. Cîrligei; începe de la E. de Bălceşti şi Pereşti; prin ea se scurge torentul cu acelaşĭ nume ce se varsă în apa Galbenul (Baia-de-Fer), între cătunele Pereşti şi Bălceşti.

Ogrăzul, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Petrari-d.-s., pl. Ocolul, jud. Vâlcea.

Ogretinul, *com. rur.,* jud. Prahova, plaiul Teleajenul, la 39 kil. de Ploeşti, capitala judeţuluĭ.

Până la anul 1877, a fost unită cu com. Rîncezi. Este situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Ogretinul şi la poalele dealurilor Plopisul şi Coasta, la 40 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 11 kil. de a plaiuluĭ.

N'are nicĭ un cătun alipit.

Are o populaţie de 142 familiĭ, saŭ 720 suflete, din carĭ 135 contribuabilĭ, locuind în 190 case.

Biserica, care servă şi pentru locuitoriĭ din com. Cătunul, s'a fondat în anul 1817, şi are următoarea inscripţie:

«Această sfîntă şi Dumnezeească biserică s'a ridicat întru cinstea şi slava sf. Dimitrie şi a Cuvioaseĭ Paraschiva; s'aŭ ridicat în zilele Domnuluĭ nostru Ioan Caragea Voevod, fiind Episcop Kirio Kirio Costande şi s'aŭ ridicat de robiĭ luĭ Dumnezeŭ Radu Negustorul Ogretin şi de Stana, soţia dumnealuĭ Radu, Maria, soţia Negustoruluĭ Cărbuneanu cu tot neamul lor: Popa Mihaĭ cu tot neamul, Leat 1817».

Biserica e deservită de un preot.

Are o şcoală înfiinţată la 1886, frecuentată de 87 copiĭ.

Locuitoriĭ din comună se ocupă cu pomicultura, fabricarea ţuiciĭ, fabricarea cărămideĭ, creşterea vitelor, lemnăria, dulgheria, zidăria şi cizmăria. Produsul munceĭ îl desfac la Bucureşti şi Ploeşti.

In raionul comuneĭ, pe apa Ogretinul, sunt 2 două morĭ de măcinat grîŭ şi porumb.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; 56 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia moşnenilor. Eĭ posedă: 13 caĭ şi ĭepe, 160 vacĭ, 6 bivolĭ, 60 capre, 500 oĭ şi 200 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1250 hect.

Ţuică se fabrică în comună cam la 4000 decal. anual.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Se găsesc mulţĭ merĭ, perĭ, duzĭ, cireşĭ şi nucĭ.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3296 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 2221.75 leĭ.

Prin centrul com. trece şoseaua judeţeană ce merge spre N. la com. Rîncezi şi spre S. la Drajna-d.-j. O altă şosea vecinală merge spre Drajna d.-s.

E brăzdată de dealurile: Mircea, Leurdeanul, Vîrful-Cornuluĭ şi Vîrful-Roşu, acoperite cu păşune şi pădure.

Şesurĭ sunt: Buşa, Podul-luĭ-Vlad, al-luĭ-Şerban, Poiana-Păruluĭ, al-Pleşeĭ, al-Călineĭ, al-Seciuluĭ, al-Căşărieĭ, al-Călăghieĭ, al-Secătureĭ, Şireada şi Pîrloagele, toate situate în partea de V. a comuneĭ.

Văĭ sunt: Purcăreţul, Ogretinul, Trestia, a-Dragomireĭ, a-Poduluĭ, Călugăreasca, Valea-Rece, Valea-Mare şi Cheabali.

Se mărgineşte cu comunele: Drajna-de-sus, Ceraşul şi Rîncezi.

Numele de Ogretinul se crede că s'a format din cuvintele «o grădină», pentru că împrejurul gîrleĭ Ogretinul, până la sorgintea eĭ, a fost grădina principală a castruluĭ Gradiştea şi maĭ pe urmă a primilor moşnenĭ Drăjnenĭ, carĭ aŭ posedat şi teritoriul comuneĭ Ogretinul, care s'a înfiinţat maĭ tîrziŭ de Dragomir Comisul, fratele luĭ Stan Sutaşul, ambiĭ din neamul Pînteştilor din Drajna.

Ogretinul, *gîrlă,* jud. Prahova; izvoreşte din muntele Leurdeanul; curge de la N. spre S., apoĭ de la N.-E. spre S.-V., prin com. Ogretinul, printre Drajna-d.-s. şi Cătunul, şi se varsă în apa Drajna, în raionul comuneĭ Drajna-d.-s., la Moara-Bolîneştilor. Face, în cursul săŭ, zigzagurĭ, la Reveicul şi Stan-Cioc.

Ogrezeni, *com. rur.,* pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la V. de Bucureşti, pe malul drept al rîuluĭ Argeş, la 29 kil. de Bucureşti.

Până la anul 1880, acest sat forma o com. cu căt. Bălăşoeni, Hobaia şi Bolovanul; iar de la această dată repartizîndu-se, a rămas a se administra singur sub numele de Ogrezeni.

Se întinde pe o suprafaţă de 1686 hect., cu o populaţie de 1475 suflete, din carĭ 272 contribuabilĭ, locuind în 304 case. Statuluĭ aparţin 1000 hect. şi locuitorilor 686 hect.

Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 925 hect. (74 izlaz, 1 vie). Locuitoriĭ cultivă 606 hect. (32 sterpe, 48 vie).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 12 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4287 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4276 leĭ.

Vite sunt: 219 caĭ şi ĭepe, 12 armăsarĭ, 337 boĭ, 353 vacĭ

și vițeĭ, 26 taurĭ, 12 bivolĭ și bivolițe, 21 capre, 217 porcĭ, 841 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 136 plugurĭ: 88 cu boĭ, 48 cu caĭ; 244 care cu căruțe: 149 cu boĭ, 95 cu caĭ.

Improprietărițĭ sunt 194 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ maĭ sunt 146.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Această comună datează cam de la 1806 și se numea Vînători, pentru-că ceĭ 8 locuitorĭ, carĭ s'aŭ stabilit întîiŭ aci, se ocupaŭ cu vînătoarea prin pădurile cele întinse ale loculuĭ. Maĭ tîrziŭ, înmulțindu-se, începură să se ocupe cu cultura pomilor fructiferĭ, cu deosebire prunĭ (avînd ogrăzĭ de prunĭ) purtînd numele de Ogrăzi și maĭ tîrziŭ Ogrăzăni și Ogrezeni, numele actual.

Ogrezeni, *moșie* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă, jud. Ilfov, arendată anual cu 35700 leĭ.

Ogrezeni, *pădure* a statuluĭ, jud. Ilfov, pl. Sabarul, în întindere de 308 hect., formată din trupurile: Mihaiŭ-Vodă (150 hect.), Balașoeni (150 hect.) și Țigănia (8 hect.).

Ogrinul, *ruinele unuĭ sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, lîngă care este o frumoasă fîntînă.

Ogurluiul, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Parcheșul; ia naștere din poalele de N.-V. ale pădurosuluĭ deal Comoara; se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea de N. a plășiĭ și pe cea centrală a comuneĭ; cursul săŭ descrie un semicerc cu întorsătura spre satul Parcheșul, cu multe cotiturĭ; curge maĭ numaĭ prin pădurĭ, și după ce trece pe la V. de satul Parcheșul, se varsă în balta Parcheșul, străbătînd un stuf mocirlos; cursul săŭ are o lungime de vre-o 3 kil.; malurile sale sunt cam stîncoase, și acoperite cu pădurĭ și mușchiŭ; pe valea luĭ merge drumul vecinal Nicolițelul-Parcheșul.

Ohaba, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea despre N. a com. Borăscul.

E situată parte pe vale și parte pe deal, în partea dreaptă a rîuluĭ Jilțul, pe o suprafață de 3290 hect., din carĭ 2000 hect. pădure mare, 1000 hect. arabile, fînețe și pășune, proprietate a d-luĭ C. Săvoiŭ; iar 290 hect., din carĭ 12 hect. viĭ și 23 hect. livezĭ de prunĭ ale locuitorilor.

Are o populație de 208 familiĭ, saŭ 680 suflete, din carĭ 143 contribuabilĭ; 1 școală, înființată la anul 1886 și frecuentată de 35 elevĭ; 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1739, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 moară de aburĭ, a d-luĭ C. Săvoiŭ; 1 cîrciumă; 2 puțurĭ și 4 fîntînĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 60 care cu boĭ, 3 căruțe cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ; 435 vite marĭ cornute, 43 caĭ, 178 oĭ și 199 rîmătorĭ; 42 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1855 leĭ, 07 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 1526 leĭ, 27 banĭ.

Comunicația se face printr'o șosea comunală, care vine de la comuna Borăscul și străbate Ohaba, îndreptîndu-se spre com. Bolboșul.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: Ohaba, Menți și Dealul-Racilor, printre care se formează văile Ursa, Izvorul, Valea-luĭ-Adam, Chițoiul, etc.

Ohaba, *com. rur.*, în partea despre S.-V. a plaiuluĭ Novaci la S. com. Mușetești, jud. Gorj, situată parte pe valea Amaradieĭ și parte pe dealurĭ. E formată din 3 cătune: Ohaba, unde e și reședința Blidari, și Sîrbești, care înainte de 1875 făcea parte din com. Glodeni.

Suprafața com. e de 800 hect., din care 190 hect. arabile, 335 hect. fînețe, 256 hect. pădure, izlaz, pomet și vie și 19 hect. vatra satuluĭ și a cimitiruluĭ.

Are o populație de 150 familiĭ, saŭ 500 suflete, din carĭ 110 contribuabilĭ; 1 școală, înființată la 1882 și frecuentată de 40 elevĭ; 2 bisericĭ, construite de locuitorĭ, una în 1805, iar a doua în 1830, deservite de 2 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 1 paracliser.

Locuitoriĭ posedă: 19 plugurĭ, 43 care cu boĭ; 260 vite marĭ cornute, 780 oĭ, 11 caĭ, 70 rîmătorĭ; 33 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 1034 banĭ 55, iar la cheltuelĭ, de leĭ 1000, banĭ 40.

Comuna este udată de pîrîul Amaradia.

Comunicația se face prin șoseaua vecinală, care vine de la Glodeni. Maĭ este un drum ordinar ce trece peste dealul Larga și se îndreaptă spre com. Turbați.

In comună sunt: 2 puțurĭ și 11 fîntînĭ.

Dealurĭ maĭ însemnate sunt: Dealul Lazurile, plantat cu viĭ, care produc un vin de o bună calitate și cu pomĭ roditorĭ; dealul Ohaba și dealul Sîrbești.

E străbătută de valea Ohaba.

Ohaba, *cătun* de reședință al comuneĭ Ohaba, jud. Gorj, plaiul

Novaci, situat pe valea Amaradieĭ, pe loc şes.

Are o suprafaţă de 250 hect., din carĭ 80 hect. arabile, 100 hect. fîneţe, 62 hect. pădure şi izlaz şi 8 hect. vatra satuluĭ, cu o populaţie de 102 familiĭ, saŭ 315 suflete, din carĭ 75 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 7 plugurĭ, 20 care cu boĭ; 109 vite marĭ cornute, 4 caĭ, 300 oĭ, 30 rîmătorĭ; 10 stupĭ cu albine.

Se maĭ găseşte în cătun 1 puţ şi 2 fîntînĭ.

Ohaba, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bodăeşti, situat pe dealul Fratoştiţa, la 3 kil. N.-V. de Bodăeşti, unde este reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 639 suflete, locuind în 139 case; o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, fondată de locuitorĭ în 1843.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din com. Bodăeşti, ce este la 1 kil.

Comunicaţia se face prin şoseaua vecinală, care o pune în legătură la S.-E. cu Bodăeşti, cătunul de reşedinţă.

Ohaba, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Vidimireşti, avînd 117 case.

Ohaba, *deal,* în com. rur. Menţi-din-Dos, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Ohaba, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bodăeşti.

Ohaba, *pădure,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, pe teritoriul satuluĭ Ohaba.

Ohaba, *vale,* se întinde din spre V., din jud. Mehedinţi, de la com. Costeni şi se termină la extremitatea E. a com. Ohaba, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ; pe această vale este situată partea despre S. a comuneĭ.

Oileşti, *cătun,* al com. Beceni, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 9 case.

Oilor (Dealul-), *deal,* situat în mijlocul com. Cermegeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, şi pe care se aflá piscul Măgura.

Oilor (Drumul-), *drum,* formînd limita între jud. Ilfov şi Ialomiţa; începe de la căt. Drăgoeşti-d.-s. (plasa Mostiştea) şi duce pănă la balta Mostiştea.

Oilor (Movila-), *movilă,* între comunele Urzica şi Vădăstriţa, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi; face parte dintr'un şir de măgure, ce merge de la V. spre E., în direcţie paralelă cu cursul Dunăreĭ.

Oilor (Valea-), *vale,* pe teritoriul satuluĭ Oneşti, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Oinacul, *com. rur.,* în jud. Vlaşca, pl. Marginea, situată pe Domeniul Giurgiuluĭ, la 6 kil. de acest oraş, spre N., şi la 14 kil. de Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ. In vechime se numea Cidîrgiul.

Are o populaţie de 1000 suflete, din carĭ 239 contribuabilĭ; o şcoală, frecuentată de 51 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, făcută de locuitorĭ şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Constitue cu căt. Branişte parohia Oinacul.

In 1864, s'a dat la 181 locuitorĭ, foştĭ clăcaşĭ, suprafaţa de 726 hect. In 1882, s'a maĭ dat, la 31 însurăţeĭ, o suprafaţă de 175 hect.

Intinderea locurilor ce prisoseşte peste cele arătate maĭ sus aparţine domeniuluĭ Giurgiul. Arenda anuală se face pe întregul domeniŭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 9107 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4935 leĭ.

Oineşti, *nume de sat vechiŭ.* Vezĭ Păuşeşti, sat, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Oineşti, saŭ **Iazul-Vechiŭ,** *iaz.* Vezĭ Păuşeşti, sat, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Oituzul, *masiv muntos,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, cuprins între rîurile Uzul, Trotuşul, Oituzul şi Pîrîul-Negru. Culmea principală are direcţiunea de la N. la S., din ţărmul Uzuluĭ, pănă în muntele Muşatul, la sorgintea Oituzuluĭ.

Vîrfurile maĭ principale sunt: Dealul-Mare, Farca, Nemira-Mică, Ţiganca, Şandrul-Mic, Şandrul-Mare, Vapa (Transilvania), Tarniţa şi Muşatul. E tăiat de Pasul-Oituzuluĭ (853 m.). Ramurile care pleacă din acest masiv sunt: spre E.: Culmea-Doftaneĭ, ce pleacă din vîrful Farca şi desparte pîraiele tributare Pîrîuluĭ-Negru de acelea ale Doftaneĭ-Micĭ. Această culme se întinde pănă în satul Doftana. Culmea-Slăniculuĭ, ce pleacă din muntele Vapa (134 m.), merge printre Slănicul şi Doftana-Mare şi se prelungeşte pănă la Tîrgul-Ocna. E bogată în sorginte minerală, Culmea-Oituzuluĭ propriŭ zisă. Spre V.: din vîrful Şandrul-Mare pleacă Culmea-Magheruşuluĭ, care apoĭ se îndreptează spre N. sub numele de Culmea-Capostanuluĭ (Transilvania) pănă în Uzul, de unde încep Munţiĭ-Ciculuĭ (Transilvania).

Oituzul, *plaiŭ,* în jud. Putna, între rîul Trotuşul şi pîrîul Şuşiţa.

Oituzul, *rîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul; izvoreşte din muntele Muşatul (Transilvania); curge de la S. la N., printre Culmea-Breţcanilor şi a Lipşeĭ (jud. Putna), până la frontieră, la pasul Oituzul, de unde are direcţia generală spre E. până la confluenţa sa cu Trotuşul la Oneşti; udă satele Poiana-Sărată (Transilvania), Hîrja, Ferăstrăul, Grozeşti, Bogdăneşti şi Oneşti; se îngroaşă pe dreapta cu Măciucaşul, Pîrîul-Moreĭ, Pîrîul-Chinuluĭ, Ciocanul, Nistorul, Pîriul-Chiveĭ, Manaşca, Lezunţul, care udă Huta, Sărata, Bălcoiul, Balica şi Mănciucul; iar pe stînga se încarcă cu Cernica, care dă în Oituzul la Poiana-Sărată, Pîrîul-Popiĭ, Feşca-Mică, Feşca-Mare, Puşcaşul, Pîrîul-Hoţuluĭ, Saroşul, Iordacatul, Heţmanul, Bahna, care udă satele Bahna şi Galiţa.

Oituzuluĭ (Culmea-), *culme de munţĭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, dintre rîurile Slănicul şi Oituzul, despărţind basinurile lor. Direcţia cresteĭ munţilor este de la V. spre E., începînd în muntele Lunca-Pescaruluĭ, lăsîndu-se treptat până ce se confundă cu şesul Trotuşuluĭ. In această direcţie prezintă vîrfurile: Piciorul-Borvizuluĭ, Lespezi, Dorofteа, Păltinişul, Şuri, Bolovani, Saroşa, Saghinul, Muncelul, Piciorul-Porculuĭ, Ungureana şi Croşna. Din aceştĭ munţĭ se scurg ape, prin văile transversale de pe povîrnişul septentrional, în Slănicul, iar prin văile după cel meridional în Oituzul. Această culme se poate considera ca limită între comunele Hîrja, Grozeşti, la S., Tîrgul-Trotuşul şi Tîrgul-Ocna, la N.

Oituzuluĭ (Pasul-), *punct vamal* şi *trecătoare* în Transilvania, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja. Biuroul vamal de aci s'a înfiinţat la 1 Ianuarie 1860. Are sucursalele: Comăneşti şi Uzul. A adus statuluĭ în 1896—98 un venit de leĭ 26855, banĭ 80. Inălţimea trecătoareĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 853 m. Prin această trecătoare veneaŭ oştile ungare comandate de Mateiŭ Corvin, care s'aŭ luptat cu Ştefan-cel-Mare la 1467. In timpurĭ maĭ noĭ (1653), Kemeny-Ianoş, după ce ajutase pe Gheorghe-Ştefan, să se suie pe tronul Moldoveĭ, temîndu-se de vre-o sminteală saŭ de vr'un vicleşug, trimise toată oastea ungurească înapoĭ în Transilvania. Ast-fel la 1653, întreaga pedestrime de Nemţĭ, ce fuseseră sub comanda luĭ Kemeny-Ianoş, fu trimisă în Transilvania, pe la codrul Capoteştilor (Transilvania), prin Cobîle, drept la poteca Oituzuluĭ, însă, prin strîmtorĭ, Nemţiĭ aŭ pătimit multe de la Şalgăiĭ de la Ocna, în cît aŭ fost siliţĭ să fugă în toate părţile, lăsînd şi tunurile şi bagajele lor prin munţĭ. Mulţĭ din Nemţĭ aŭ perit şi abia o parte aŭ trecut peste munţĭ în Ardeal (Miron Costin, «Letop. Mold.», I, p. 296—308).

Oituzuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul. Incepe în Transilvania, pătrunde în ţară pe la trecătoarea cu acelaşi nume şi, după ce străbate comunele Hîrja, Grozeşti şi Bogdăneşti, se sfîrşeşte la Oneşti. Munţiĭ de la N. văiĭ sunt: Lespezile, Dorofteа, Păltinişul, Bolovanul, Ungureana, Muncelul, Coşna (400 m.); iar ceĭ de la S. sunt: Runcul-Alb (600 m.), Staneica, Mesteacănul, Ploştina (400 m.), Măgura-Caşinuluĭ, Măgurişul, Runculeţul şi Manciuca. Această vale, prin care şerpueşte Oituzul, este în general strîmtă şi înconjurată de înălţimĭ păduroase şi foarte puţin accesibile până la satul Grozeşti. De aci se lărgeşte, spre a se uni cu văile Trotuşuluĭ şi Caşinuluĭ. Pe aci, s'a construit calea naţională Oneşti-Poiana-Sărată (Transilvania), pe timpul luĭ Gr. Al. Ghica, după 1848. Acest Domn a însărcinat cu facerea eĭ pe o companie de geniŭ austriacă.

Oiţa. Vezĭ Bordea, *deal,* jud. Iaşi.

Oiţa, *pîrîŭ,* jud. Iaşi, izvoreşte de sub dealul Bordea, între satele Piciorul-Lupuluĭ şi Curăturile, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi; după ce se uneşte cu pîraiele: Groşul, Şanta şi Bîrca, curge spre N., prin şesul Netedul şi, din sus de Baba-Nicula, se varsă în pîrîul Nicolina, sub numele de Roşa.

Oiţa, *vale,* la S. de com. Vaĭ-de-Eĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt; se varsă în gîrla Cungrea-Mică, pe ţărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Vaĭ-de-Eĭ.

Ojeasca, *sfoară de moşie,* în judeţul Buzăŭ, com. Măgura, căt. Unguriul, dăruită, de clucereasa Luxandra Ierculeasa, Episcopieĭ de Buzăŭ şi încorporată apoĭ cu moşia Unguriul, făcînd acum un singur corp cu Unguriul şi Ojeasca.

Olacul, saŭ **Dealul-Olaculuĭ,** *deal,* în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Olacul-Vechiŭ, *drum vechiŭ,* în com. rur. Iablaniţa, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Olaculuĭ (Drumul-), saŭ **Dru-**

mul-Craiovei. (Vezĭ descrierea judeţuluĭ Teleorman).

Olaculuĭ (Movila-), *movilă,* judeţul Brăila, la 5 kil. spre N. de satul Ciacîrul pe drumul Brăila-Ialomiţa.

Olaculuĭ (Valea-), *vale* repede, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bîsceni; are în juru'ĭ fineaţă şi tufăriş.

Olandra, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnic, com. Dumitreşti; izvoreşte din vîrful Puşcaşul; udă căt. de reşedinţă, Dumitreşti-d.-s., si se varsă pe stînga rîuluĭ Motnăul.

Olanele. Vezĭ *Trupurile-de-Pădure,* jud. Muşcel.

Olanul, *com. rur.,* pe malul stîng al Oltului, jud. Argeş, pl. Oltul, la 40 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 31 kil. de Piteşti. Se compune din 5 sate: Drăgoiul, Nicoleşti, Olanul, Peretul şi Stoicăneşti, cu o populaţie de 1309 locuitorĭ, din carĭ 238 contribuabilĭ.

Are 4 bisericĭ; o şcoală primară rurală; 5 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4529 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4429 leĭ.

Vite sunt: 1144 boĭ şi vacĭ, 37 caĭ, 600 oĭ, 50 capre şi 1200 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ se ocupă mult cu plutirea pe Olt, coborînd lemne pe plute, de la gura Lotruluĭ până la Slatina şi Turnul-Măgurele.

Olanul, *sat,* cu 150 suflete, pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Aci este reşedinţa primărieĭ. Are o şcoală şi o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi un cîntăreţ.

Olanul, *vîrf de munte,* în plaiul Loviştea, jud. Argeş.

Olanul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, aproape de graniţă.

Olanul, *pichet de graniţă,* în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Olanul, *moşie.* Vezĭ Drăgoiul.

Olanul (Săracul), *moşie,* cu o întindere de 88 pog., jud. Argeş, pl. Oltul, proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Cozia; are o arendă anuală de 2600 leĭ.

Olanul. Vezĭ Săracul-Olanul, judeţul Olt.

Olari, *cătun,* al com. Calvini, jud. Buzăŭ, cu 180 locuitorĭ şi 51 case; se alipeşte de căt. Bîsceni-d.-j.

Olari, *cătun,* al comuneĭ Plopşorul, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, în partea despre N. a comuneĭ, situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţimĭ din stînga Jiuluĭ, numit şi Curmătura.

Suprafaţa căt. e de: 638 hect., din carĭ 20 hect. pădure mare, şi 250 hect. loc de cultură, fineţe şi păşune, proprietate a statuluĭ, iar 88 hect. ale locuitorilor, din care 10 hect. viĭ şi 20 hect. prunĭ.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 320 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1830 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitorii posedă: 20 plugurĭ, 40 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 260 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 342 oĭ, 37 capre şi 125 rîmătorĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani, care îl pune în legătură la N. cu cătunul Cocoreni al comuneĭ Peşteana-d.-s., iar la S. cu com. sa, Plopşorul.

In cătun se află 1 puţ şi 2 fîntînĭ.

Olari, *altă numire a cătunuluĭ* Chiţani, cu mahalalele sale Putineşti şi Prodani, com. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Olari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ciumaţi, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populaţie de 245 locuitorĭ şi o biserică, fondată la anul 1869.

Olari, *altă numire a comuneĭ* Mărgineni-d.-s., plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Olari, *cătun,* al com. Pîrscoveni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat la vărsarea Burluiuluĭ (Bechetul) în Olteţul, la 4 kil. spre V. de satul. Pîrscoveni, unde terenul are 150 m. de altitudine d'asupra niveluluĭ Măriĭ. Se maĭ numeşte şi Vîlsăneşti. Are o populaţie de 544 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută în 1821 de proprietarul Joitoiŭ, şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Olari, *cătun,* com. urb. Horezul, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci sunt 2 bisericĭ. Una, cu hramul Sf. Voevozĭ şi S-ţiĭ Impăraţĭ, «zidită în zilele Prea Inălţatuluĭ Domn Grigore Dumitru Voevod, cu blagoslovenia Episcopuluĭ nostru Neofit la anul 1826».

Inainte de 1826, a fost pe acest loc o altă bisericuţă de lemn, pe carĭ fondatoriĭ celeĭ

actuale aŭ dăruit'o la nişte finĭ aĭ lor din comuna Slătioara, cătunul Olari, unde funcţionează şi azĭ.

A doua biserică s'a înălţat în timpul Domnieĭ luĭ Grigore Ghica Voevod, cu blagoslovenia P. S. S. Părintelui Kir Neofit, de Simion sin Mihaiŭ Nanes şi alţiĭ.

Olari, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Cade în partea de N. a comuneĭ şi este udată de văile: Omuluĭ, Olarilor, Movriĭ şi Predeĭ. Aci e primăria şi şcoala.

Olari, saŭ **Mărgineni-de-jos** şi **Brătăşanca,** *trup de moşiĭ* ale statuluĭ, jud. Prahova, pendinţĭ de mănăstirea Mărgineni. De la 1891 s'a vîndut de vecĭ.

Olari, *iaz,* pe moşia Ungureni-Isăcescu, com. Ungureni, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Olari, *vale,* ce se varsă în gîrla Doftăneţul, în raionul com. Cocorăşti-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Olariţa, *cătun* (tîrlă), în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul comuneĭ Bora, situat pe cîmpul Bărăgan.

Olarul, *pîrîŭ,* pe moşia Buda, com. cu acelaşĭ nume, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Olarul, *pîrîiaş,* izvoreşte din partea de E. a satuluĭ Călineşti, com. Călineşti, jud. Botoşani, şi se varsă în pîrîul Bahna, com. Brehueşti.

Olarul, *pîrîŭ,* izvoreşte dela locul numit Piscul-Inalt, dintre dealurile comunelor Cîrstăneşti şi Armăşeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea; are direcţia E. spre V. şi se varsă în rîul Cernişoara.

Olaruluĭ (Dealul-), *deal,* între comunele Văleni şi Läicăĭ-Runceasa, pl. Argeşul, jud. Muşcel. Se maĭ numeşte şi Ciocoaica. Vîrful săŭ poartă acelaşi nume. Este rîpos şi acoperit cu pădure şi tufăriş.

Olaruluĭ (Drumul-), *drum,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Galiciuica, ce conduce de la Craiova la Calafat şi care trece prin centrul moşieĭ Galiciuica.

Olaruluĭ (Ograda-). Vezĭ Lacul-Cocoaneĭ, com. Beceni, jud. Buzăŭ.

Olăneasca, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul com. Gulianca, aşezat în partea de E., în cîmp, la $2^1/_2$ kil. spre E. de căt. de reşedinţă, Gulianca. Are o suprafaţă de 10 hect., cu o populaţie de 46 familiĭ, saŭ 207 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Olăneasca, *moşie* a statuluĭ, fostă a d-luĭ G. Olănescu, situată în com. Olăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, în întindere de 50 hectare.

Olăneasca, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muşcel, proprietate a moşnenilor Dragosloveni, pendinte de comuna Dragoslavele, în întindere de 600 hect., avînd esenţe dominante: fag şi brad spre vîrf.

Se învecineşte la N. cu muntele Algiiul; la S., cu comuna Bădeni-Ungureni; la V., cu pădurea Priseaca şi la E., cu rîul Dîmboviţa.

Olănelul, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, aproape de graniţă.

Olănelul, *fost pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Olăneşti, *com. rur.,* jud. Vîlcea, plaiul Cozia, compusă din 4 cătune: Tisa, Livadia, Mosoroasa şi Olăneşti, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Olăneşti, la 19 kil. de reşedinţa judeţuluĭ.

Are o populaţie de 299 familiĭ, saŭ 1459 suflete, din carĭ 375 contribuabilĭ, locuind în 380 case.

Sunt 3 bisericĭ: una cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1551 de Drăgicĭ şi G. Olănescu; a doua, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, fondată la anul 1751 de vătaful Alexe şi a treia, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată la anul 1881 de fraţiĭ G. şi B. Cormoşi.

Are o şcoală frecuentată de 36 copiĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1704 leĭ.

Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă şi cu dulgheria, dogăria şi rotăria. Produsul munceĭ îl desfac la Rîmnicul-Vîlcea şi Rîureni.

Vite sunt: 48 caĭ, 310 boĭ, 370 vacĭ, 4 bivolĭ, 160 capre, 420 oĭ şi 190 porcĭ.

Suprafaţa com. e de 1250 hect., din carĭ 300 hect. vatra satuluĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; iar 91 s'aŭ împroprietărit la 1864, cu 210 hect., din moşia d-lor Petre Munteanu şi Iordache Olănescu.

Rîul Olăneşti udă comuna de la N. spre S. Intr'însul se varsă văile: Rîpuroasa, Ursuluĭ, Raculuĭ, Brăneşti, Dosuluĭ, Mosoroasa, Tişi şi Moasa. Pe acest rîŭ, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ şi o piuă.

Se mărgineşte la N. cu munţiĭ comuneĭ, la S. cu comuna Sărăcineşti, la E. cu com. Muereasca-d.-s. şi de-jos şi la V. cu com. Cheia.

La N. comuneĭ sunt munţiĭ Gerea, Folea şi Căprăreaţa, în carĭ se fabrică brînză.

Locuitoriĭ posedă 100 stupĭ cu albine. Aci se fabrică anual până la 10000 litri ţuică, în termen mijlociŭ.

Are o şosea care înlesneşte comunicaţia între Muereasca-d.-s., Călimăneşti, Sărăcineşti şi Cheia.

E brăzdată de dealurile: Viezureĭ, Cornetul, Vădurelul, Glodeanul, Scaunele şi Stîneĭ. Locurĭ izolate are: Răpuroasa, Gropile, Ulmi şi Sturi. Poenĭ sunt Rotunda şi Plescioara; văĭ: Tisa, Răpuroasa, Racul, Moasa, Mosorosi şi a Brăneştilor.

Pe văile Tiseĭ, Olăneşti şi Răpuroasa sunt sursele de apă minerală: Vulcan, Rubin-Esculap, Etna-Anicuţa, Ion C. Brătianu, Lelia, Maria, Petre Munteanu, 30 August, Diana, Hipocrat, Carol Davila, Hygea, Ana Davila, Domniţa Maria, Efrosina, Regina Elisabeta, Regele Carol I-iŭ, Semiramisa şi Libertatea.

Olăneşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 1235 locuitorĭ.

Olăneşti, *staţie balneară*, jud. Vîlcea, la 14 kil. de R.-Vîlcea, aproape de Călimăneşti.

Long. E. Gr. 24°21′; Lat. N. 45°15′; Alt. 280 m.

Distanţa de la R.-Vîlcea e de 2 ore. Localitatea e înconjurată de pădurĭ şi străbătută de rîuleţul Olăneşti. Există un stabiliment balnear, aşezat pe un platoŭ înconjurat de dealurĭ.

Apele de la Olăneşti sunt cunoscute de mult timp. Primele izvoare aflate aŭ fost analizate de Petru Poenaru şi de profesorul de chimie Alexe Marin. Regretatul doctor Davila pusese mult zel în studiarea acestor ape; aşa în Iunie 1869 însărcină pe d-l dr. A. Bernard cu analiza lor. Se găsise aproape 40 izvoare şi cu debit mare; era mare entusiasm pe atuncĭ pentru propăşirea şi desvoltarea acesteĭ staţiunĭ balneare.

Fac parte din colecţiunea ce s'a trimis la 1873 la expoziţiunea din Viena. Din punctul de vedere al acţiuneĭ fiziologice şi terapeutice, aŭ fost studiate de d-riĭ Văileanu şi dr. Zorileanu. E vechea proprietate a luĭ Petre Munteanu, iar azĭ aparţin fraţilor Bădescu din Bucureşti.

Se află un otel mare, cu 2 caturĭ, cu 53 camere şi 3 saloane; un otel maĭ mic, format din 12 camere; asemenea este acolo şi o cazarmă cu 2 caturĭ pentru 60 bolnavĭ militarĭ. Stabilimentul balnear are 3 basinurĭ de marmoră, ce pot conţine până la 1000 decalitri de apă; 10 cabine cu cîte 2 căzĭ pentru bărbaţĭ şi femeĭ, pentru făcut băĭ calde.

Toate sursele se pot clasa între apele atermale, saline sulfidrice şi iodurate; alte surse sunt alcaline; iar altele, magneziene.

După analizarea apelor, s'a constatat de dr. Bernard că: cele sulfuroase, sunt superioare apeĭ de Wiesbaden, Mehadia, Baden, Barrèges, Bagnères-de-Luchon, Saint-Sauveur, Aix-les-Bains, Aix-la-Chapelle şi Eaux-Bonnes, cu deosebire că apele de la Olăneşti sunt atermale; cele alcaline staŭ în comparaţie cu: Vals, Vichy, Ems, la Bourboule.

Apele sulfuroase cele concentrate sunt întrebuinţate în băĭ, iar cele maĭ puţin concentrate sunt întrebuinţate intern.

Se recomandă contra: eczemelor, reumatismuluĭ articular şi muscular, guteĭ exudatelor, articulaţiunilor, ulcerelor cronice, scrofuloaselor, intoxicaţiunilor saturnine, pitiriosis, psoriasis, acute; contra sifilisuluĭ nu aŭ dat tot-dea-una rezultate satisfăcătoare.

Intern se întrebuinţează la bronchite cronice, însoţite de emfiseme, astmă, în afecţiunile cronice ale gîtuluĭ.

Apele feruginoase se întrebuinţează intern contra anemiilor, cloro-anemiilor, etc.

Apele saline-amare (sursele 4, 6, 7, 8 şi 12) se întrebuinţează intern contra constipaţiunilor, idropisiilor, paraliziilor de natură reumatismală, cahexielor palustre, dispepsiĭ.

Apele bromo-iodurate (sursele 4, 5, 7, 8, 9, 11 şi 13) se întrebuinţează intern contra scrofulelor, diferite tumorĭ, guşa, reumatisme, paralisiĭ, isteriĭ, etc.

Apele alcaline (sursa Esculap) se întrebuinţează intern contra calculelor vesicale şi renale.

Nămolul aplicat în cataplasme a dat rezultate foarte bune la ulcere cronice, şi la supuraţiile artritelor reumatice.

Contra indicaţiunĭ: tuberculoza, boalele de cord şi predispoziţiunile la apoplexie.

Sezonul începe la 20 Maiŭ şi ţine până la 15 Septembrie.

A fost o staţiune foarte frecuentată. Maĭ mulţĭ anĭ elevele bolnave ale Aziluluĭ «Elena Doamna» se trimeteaŭ la această localitate.

Olăneşti, *carieră de marmoră*, ce se deschisese lîngă băile Olăneşti, jud Vîlcea. Marmora de la Olănesti este un calcar amorf, de o coloare maĭ uniformă, printre crăpăturile căruia s'aŭ infiltrat materiĭ colorante de dife-

rite nuanţe carĭ 'ĭ daŭ un aspect frumos. Aceasta este o rocă exclusiv sedimentară, făcînd parte din epoca secundară, după un rest de belemnit ce s'a găsit într'însa, care a trăit în epoca secundară.

Olăneşti, *porţiune de pămînt,* în întindere de 57 hect., cumpărată de la stat de către răzeşiĭ din satul Portari, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, şi alipită la moşia lor. Forma din vechime d'impreună, cu satul Moara-Domnească, din com. Valea-Rea, pl. Mijlocul, un singur trup de moşie, fostă proprietatea luĭ Mihail Racoviţă-Voevod.

Intre aniĭ 1716 şi 1727, Mihail Racoviţă a clădit în această localitate o biserică şi un palat a căror urme se văd şi până astă-zĭ.

Locuitoriĭ Portărenĭ, scoţînd piatră şi cărămizĭ din dărîmăturile zidurilor, aŭ zidit din noŭ o biserică, în satul Portari-d.-j., la 1804, în zilele Domnuluĭ Alexandru-Moruzzi-Voevod, la care biserică s'a întrebuinţat icoanele din biserica dărîmată, iar strana Archierească, de lemn ales, foarte frumos sculptat, a fost luată de Protoereul pronumit Cloşcă şi dusă la una din bisericile oraşuluĭ Huşi.

Această porţiune de pămînt, d'impreună cu Moara-Domnească, deveni cu timpul închinată mănăstireĭ Frumoasa din oraşul Iaşi. Pe la 1856, boerul Scarlat Donicĭ, proprietarul moşiilor: Valea-Rea şi Fereşti, vecin cu Olăneşti-Moara-Domnească, făcu proces mănăstireĭ Frumoasa, pretinzînd că ar fi proprietarul citatelor moşiĭ. Procesul terminîndu-se în favoarea sa, deveni proprietarul moşieĭ Moara-Domnească, afară de Olăneşti ce rămase a mănăstireĭ, iar după secularizare, a statuluĭ de la care aŭ cumpărat-o răzeşiĭ.

Olăneşti, *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvoreşte din muntele Gera, punctul Căprăreaţa şi curge paralel cu rîul Cheia, în care se varsă la com. Sărăcineşti, formînd rîul Rîmnicul. Valea acestuĭ rîŭ este cunoscută prin existenţa băilor de la Olăneşti. Pe această vale sunt sursele: 30 August, Diana, Carol Davila, Hipocrat, Hygea, şi Ana Davila.

Olăneştilor (Culmea-), *culme de munte,* jud. Vîlcea, care se desparte de culmea principală Parîngul, la muntele Chindia şi se prelungeşte până aproape de Rîmnicul-Vîlcea, separînd rîul Rîmnicul de apa Gura-Văieĭ.

Are ca vîrfurĭ maĭ înalte piscul Olăneşti şi Locul-Frumos (756 m.).

Din culmea Olăneşti se ramifică: culmea Călimăneşti, coprinsă între pîraiele Gura-Văeĭ şi Căciulata; culmea Căciulata, care este cea maĭ scurtă şi cea maĭ abruptă dintre toate, separînd pîraiele Căciulata de Puturoasa şi culmea Nauruţul, care se îndreptează de la V. către E., formînd ţărmul drept al Lotruluĭ şi care are ca pisc muntele Sida.

Olăneştilor (Dealul-), *deal,* ocupă partea de E. a satuluĭ Portari, jud. Vasluiŭ, pl. Mijlocul, com. Valea-Rea. Pe el a fost o biserică şi un palat făcute de Mihail Racoviţă, Domnul Moldoveĭ, şi ale căror urme se văd şi astăzĭ.

Olănita, *sub-divizie a cătunuluĭ* Izvorul-Dulce, jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărăţiĭ, unde se află situată o mare cruce de piatră din 1583.

Olănita, *vie,* în jud. Buzăŭ, com. Nişcovul, căt. Săseni, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; are o întindere de 20 hect., din carĭ 8 hect. vie, restul pădure, izlaz şi pămînt arabil; vinul produs aci, maĭ cu seamă cel negru, e cel maĭ reputat din judeţ.

Olăreasa, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, situat la 1 kil. de Stoina. Are o populaţie de 200 suflete, carĭ locuesc în 40 case.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Stoina.

Olăreasa, *vechia numire a comuneĭ* Orbeasca-d.-j., jud. Teleorman; astăzĭ poartă această numire un cătunaş cu cîte-va case, dincolo de rîul Vedea, lîngă pod.

Olăreasa, *moşie* particulară, judeţul Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, aparţinînd cetelor de moşnenĭ ce se găsesc pe dînsa.

Olăreasa, *vale,* formînd hotarul între moşia Oporelul şi moşia moşnenilor Oporenĭ, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Curge spre E. şi se varsă în gîrla Tesluiul. Pe aci este un drum natural prin care se comunică cu satele Deleni, Comăniţa şi Drăgăşani.

Olăreni, *numire vechie a comuneĭ* Jideni, jud. R.-Sărat.

Olăreşti, *sat,* cu 96 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Corbi-Măgureni. Aicĭ se lucrează multă olărie, de unde a venit şi numele satuluĭ.

Olăreşti, *vale,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Frînceşti.

Olăria, *vale,* jud. Gorj, pl. Oco-

lul; începe din com. Peşteana; se întinde pe 2 kil. de la E. la V. şi se termină în punctul Costan; se limitează spre N. cu culmea Chiciora, iar spre S. cu Dealul-Mare.

Olăriţa, *pîrîŭ,* izvoreşte din com. Dobriceni, jud. Botoşani, curge pe moşia Odaia-Silişcani, com. Brăteni, şi se varsă pe dreapta Başeuluĭ, după ce a primit un mic pîrîiaş, numit Gura-Cişmăneştilor.

Oleşeasca, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Robeşti, avînd 332 hect., arabile, livezĭ, fîneaţă şi izlaz.

Oleşeşti, *cătun,* al comuneĭ Tîrcovul, jud. Buzăŭ, cu 240 locuitorĭ şi 56 case; se sub-divide în Oleşeşti-de-jos şi Oleşeşti-desus.

Oleşeşti, *cătun,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Ţifeşti, situat pe dealul de pe malul Putneĭ, din jos de Vităneşti.

Are o populaţie de 259 suflete, carĭ locuesc în 102 case.

Oleşeşti, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Tîrcovul, căt. Oleşeşti, proprietate moşnenească; are 420 hect., curăturĭ, livezĭ, fîneaţă, izlaz şi puţină pădure.

Olinca (Braţul-), *braţ,* una din gurile prin carĭ braţul Sf. Gheorghe se varsă în Marea-Neagră, jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe (Cadîrlez), cuprinsă între insula Ostrovocul şi grindul Carasevschi. Sunt două insule în acest braţ.

Olinca, *tîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sf. Gheorghe, în partea E. a plăşeĭ, şi cea S. a comuneĭ, pe grindul Bursucul; şĭ-a luat numele de la braţul Olinca, pe marginea căreia este aşezată.

Olmul, *pîrîŭ,* jud. Botoşani, izvoreşte de pe moşia Stănceşti, com. Curteşti, şi se varsă în pîrîul Drăsleuca.

Ologi, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, situată pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Călmăţuiul. Are un cătun, numit Broasca saŭ Secara, situat la $3^1/_2$ kil., pe partea opusă a Călmăţuiuluĭ. Cătunul de reşedinţă Ologi este în vale, iar Broasca pe Dealul-Ologilor. Poziţiunea acestuĭ cătun de pe deal este din cele maĭ frumoase.

Se învecineşte: la E., cu com. Voivoda; la S.-V., cu domeniul statuluĭ Suroaia-Turnul; la N.-V., cu com. Dracea şi la N.-E., cu com. Furculeşti.

Numărul locuitorilor împroprietărițĭ, pe 508 hect. arabile, este de 110 în com. Ologi, iar în cătunul Secara este de 84, pe 400 hect.

Sunt 92 hect. viĭ, care produc un vin bun. Terenul de muncă al locuitorilor şi proprietăţeĭ este de o bună calitate şi foarte productiv.

Populaţiunea comuneĭ, cu a cătunuluĭ, este de 409 familiĭ, saŭ 1537 suflete, din carĭ 304 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 5190 capete, dintre carĭ 642 caĭ, 1114 vite marĭ cornute, 3009 vite micĭ cornute şi 424 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 5154, banĭ 70, la veniturĭ şi de leĭ 5087, banĭ 94, la cheltuelĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 22 elevĭ; două bisericĭ, una în căt. Ologi şi a doua în cătunul Secara, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Pe apa Călmăţuiuluĭ, este o moară de măcinat, în dreptul poduluĭ de piatră de pe calea naţională. Şoseaua naţională Turnul-Alexandria trece de-alungul comuneĭ şi o pune în legătură cu comuna Furculeşti şi cu oraşul T.-Măgurele. Drumurĭ vecinale osebite are spre comuna Dracea, pornind din calea naţională. Spre comuna Voivoda, trece prin căt. Secara o altă şosea vecinală, care duce la numita comună, peste un pod pe Călmăţuiul.

Satul Ologi îl găsim trecut în nomenclatura întocmită la jumătatea secoluluĭ al XVIII; făcea parte din plasa Margineĭ, la care a stat pănă la 1879. Pănă la anul 1870, com. Ologi avea alipit căt. Zlata, care atuncĭ a fost dat la com. Dracea.

Ologi, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, com. Ologi, situată între moşiile Dracea, Furculeşti, Voivoda şi domeniul statuluĭ Turnul. Are 2500 hect., din carĭ cîte-va hect. pădure. Este proprietatea moştenitorilor coloneluluĭ Casimir.

Ologilor (Dealul-), *deal,* în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiul, com. Ologi. E împărţit în două. Incepe la vre-o 3 kil. maĭ spre V. comuneĭ. Cel de la dreapta se termină aproape de pîrîul Călmăţuiul, iar cel de la stînga e îndreptat spre com. Dracea. Printre cele două dealurĭ trece şoseaua naţională.

Ologilor (Valea-), *vale,* jud. Teleorman, întinzîndu-se printre cele două dealurĭ ale Ologilor, şi terminîndu-se la marginea com. Ologi, aproape de podul de piatră de peste Călmăţuiul.

Olteanca, *sat,* format din noŭ, com. rur. Oreviţa, din pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi; are 40 case.

Olteanca, *sat,* făcînd parte din com. rur Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, situat la V. comuneĭ, pe valea cu acelaşĭ nume şi pe valea Otinceaua, la 3 kil. de căt. Pesceana, unde e şcoala.

Are 3 bisericĭ, de lemn, anume: Glăvi, Bărbiori şi Barcane.

Olteanca, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. Cermegeşti.

Olteanca, *deal,* jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., com. Glăvile.

Olteanca, *rîŭ,* izvoreşte din com. Roeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, trece prin com. Coeni şi Cermegeşti şi se varsă în rîul Pesceana, la hotarul com. Glăvile cu Amărăşti.

Olteanca, *vale,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s.; se varsă în rîul Cernişoara, la com. Amărăşti.

Olteanca, *vălcea,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s.; izvoreşte din dealul Cărămizi şi se varsă în rîul Peşceana.

Olteanul, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Glogota. Are 79 case.

Olteanul, *vechie numire a cătunuluĭ* Ruşiavăţul, jud. Buzăŭ; azĭ poartă această numire numaĭ partea de N. a sa.

Olteanul-Mare, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, căt. Chiojdul, acoperit de fîneţe şi semănăturĭ.

Olteanul-Mic, *munte,* în jud. Buzăŭ, căt. Chiojdul, ramificaţie din Olteanul-Mare; are fîneaţă şi izlaz.

Olteneşti, *com. rur.,* în partea de S.-V. a pl. Crasna, jud. Fălciŭ, formată din satele: Olteneşti şi Zgura, cu o populaţie de 226 familiĭ, saŭ 829 suflete, din carĭ 289 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ vechĭ.

Are o şcoală; o biserică şi un schit.

Viea se cultivă pe 29 hect. Are o pădure de 205 hect.

Vite marĭ cornute 478, caĭ 77, oĭ 232 şi porcĭ 246.

Olteneşti, *sat,* în jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Olteneşti, situat pe o vale şi înconjurat de dealul Olteneşti, care are forma unuĭ arc, deschis în partea de N.

Are împreună cu satul Zgura, o populaţie de 226 familiĭ, saŭ 820 suflete, din carĭ 289 contrib.; o şcoală înfiinţată la 1868, frecuentată de 28 copiĭ; o biserică, făcută la 1832, în locul alteia vechĭ şi deservită de 1 preot.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ.

Olteneşti, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Olteneşti, pe linia Crasna-Huşi, pusă în circulaţie la 25 Iulie 1888. Se află între staţiile Crasna (12 kil.) şi Creţeşti (8.1 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 113 m. 89. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 16737 leĭ, 35 banĭ.

Olteni, *com. rur.,* jud. Prahova, plaiul Teleajenul, situată pe gîrla Valea Stîlpuluĭ, la 30 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din 3 cătune: Olteni, Ştubeiul şi Valea-Stîlpuluĭ, cu o populaţiune de 1200 locuitorĭ, din carĭ 183 contribuabilĭ, locuind în 298 case.

Are două bisericĭ: una în Ştubeiul, cu hramul Sf. Nicolae şi Cuvioasa Paraschiva, construită la 1870 pe locul alteia vechĭ şi a doua, în Olteni, cu următoarea inscripţie:

«Intăreşte Doamne sfînta şi Dumnezeeasca biserică aceasta, care o aĭ cîştigat cu scump sîngele tăŭ, care din temelie şi până în sfîrşit s'a făcut cu toată osîrdia şi cheltueala D-luĭ Pan Manolache Crisoscolea şi a cocoaneĭ Dumnealuĭ Elena ce se prăznueşte sfînt Earh Nicolae şi Sfinţiĭ împăraţĭ Constantin şi Elena, maica sa, şi s'aŭ făcut această biserică după moşia D-lor Teişani şi s'aŭ frumuseţat şi cu zugrăveala după cum se vede, ca să fie pomenirea sufletelor D-lor şi tot neamuluĭ, în zilele Măriei-Sale Constantin Ipsilante Voevod, fiind mitropolit Dositeiŭ şi Episcop Constantin, 1805 Iulie.».

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 750 hect., parte pe moşia statuluĭ şi parte pe moşia particulară. Eĭ posedă: 3 caĭ, 166 vacĭ, 800 oĭ şi 250 porcĭ.

In raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ pe rîul Teleajenul.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1350 hect.

Ţuică, în timpul prielnic, se fabrică până la 1200 decal.

Comerciul se exercită în comună de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se ridică la 1500 leĭ anual.

Prin com. trece o singură şosea, ce merge la Văleni.

E brăzdată de două dealurĭ: Vîrful-Păruluĭ şi Malul-Ţarineĭ.

E străbătută de la N. spre S.-E. de gîrla Valea-Stîlpuluĭ.

Olteni, *com. rur.,* la extremitatea de E. a plăşeĭ Tîrguluĭ, judeţul Teleorman, situată dincolo de rîul Teleorman pe partea dreaptă pe cîmpia care se întinde spre jud. Vlaşca. Laturea despre V. a locurilor com. este udată de rîul Teleorman.

Se învecineşte la N. cu com. Peri-Rîioşi; la S., cu Orbeasca-d.-s.; la E., cu com. Frăsinetul din jud. Vlaşca şi la V., cu com. Vîrtoapele-d.-s., de care e despărţită prin cîmpia dintre Valea-Teleormanuluĭ şi Valea-Cîineluĭ.

Are un cătun, numit Dobrogostea, situat în partea de S.-E. a comuneĭ, tot pe cîmpie, la 2 kil. de com. Olteni. Acest cătun ţinea altă dată de com. Gălăteni, din jud. Vlaşca.

Com. Olteni, împreună cu moşiile de pe dînsa, are o întindere ca de 1500 hect., din care 50 hect. pădure. Proprietariĭ principali sunt: D-l I. Carp, care posedă 1050 hect. pămînt arabil şi 50 hect. pădure şi d-l C. Stoicescu, avînd 350 hect. arabile pe moşia Dobrogostea. Sunt şi 15 hect. vie, dintre carĭ 5 hect. în Olteni şi 10 hect. în cătunul Dobrogostea.

Numărul locuitorilor împroprietăriţĭ este de 181, pe o întindere cam de 450 hect. şi anume: 147 locuitorĭ în Olteni, pe 294 hect. şi 31 locuitorĭ în Dobrogostea, pe 111 hect.

Terenul este maĭ tot şes, puţin mlăştinos, dar în general productiv.

Populaţia comuneĭ, cu a cătunuluĭ, este de 1104 suflete, din carĭ 242 contribuabilĭ.

Vite sunt: 867 vite marĭ cornute, 172 caĭ, 2111 oĭ şi 312 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e de 3466 leĭ, 20 banĭ, la veniturĭ şi de 3418 leĭ la cheltuelĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 20 elevĭ; două bisericĭ, una în cătunul de reşedinţă Olteni, cu doĭ preoţĭ şi un cîntăreţ şi a doua în cătunul Dobrogostea, cu un cîntăreţ. La biserica din cătun fac serviciul religios preoţiĭ din Olteni.

Pe apa Teleormanuluĭ este o moară de măcinat, iar în com. Olteni o clădire frumoasă a proprietăţeĭ.

Locuitoriĭ transportă productele lor precum şi ale proprietăţiĭ, maĭ mult la Giurgiŭ, rareorĭ la Alexandria şi Roşiori.

Căĭ de comunicaţie are: prin cătunul Dobrogostea şoseaua judeţeană Alexandria-Piteşti care o pune în legătură cu comunele Peri-Rîioşi, la N. şi Orbeasca-d.-s., la S. Spre com. Vîrtoapele este o altă ramură de şosea vecinală; iar la E., spre comuna Gălăteni din Vlaşca, tot o şosea vecinală.

Olteni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Drăganul - Bascovel, jud. Argeş, pl. Piteşti.

Olteni, *sat,* cu 14 familiĭ, făcînd parte din com. rur. Vulpeşti, jud. Argeş, pl. Cotmeana.

Olteni, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, com. Ulieşti.

Olteni, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, com. Şuţa-Seacă.

Olteni (Ciorogîrla), *sat,* făcînd parte din com. rur. Slobozia-Clinceni, plasa Sabarul, judeţul Ilfov, situat la E. de Slobozia, între rîul Ciorogîrla şi fortul Slobozia.

Se întinde pe o suprafaţă de 344 hect. cu o populaţie de 263 locuitorĭ.

D-l T. Metaxa are 243 hect. şi locuitoriĭ 101 hect. Proprietarul cultivă 212 hect. (6 vie şi 25 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marĭ e de 116 şi al celor micĭ de 269.

Satul s'a format pe la începutul secoluluĭ de cîţi-va Romînĭ de peste Olt, carĭ venind după munca cîmpuluĭ, ca de obiceiŭ, şi văzînd că aci este maĭ bine de trăit, aŭ cerut de la proprietarul moşieĭ Slobozia să le dea voie să-şĭ facă case aci.

Olteni. Vezĭ Olteni-Călţuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Olteni, *sat,* jud. Olt. Vezĭ Vălcelele-d.-j.

Olteni, *parte* de S. a *comuneĭ* Mogoşeşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Această numire o are de la nişte familiĭ de Oltenĭ fugarĭ, carĭ aŭ poposit aci, pe moşia călugărească Striharețul. Moşia s'a vîndut de stat însurăţeilor, parte la 1864, parte la 1879; iar parte s'a vîndut în loturĭ la locuitorĭ.

Olteni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Olteni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Olteni, *sat,* în jud. Rîmnicul-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Vîrteşcoi. Şi-a luat numele de la o colonie de Oltenĭ, stabilită aci. E aşezat în partea de E. a com., pe malul drept al rîuluĭ Milcovul, la 3 kil. spre E. de cătunul de reşedinţă, Rotăreşti. Are o întindere de 25 hect., cu o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 247 suflete, din carĭ 47 contribuabilĭ; o biserică, la care serveşte preotul din căt. Rotăreşti.

Olteni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Cade în partea de E. a comuneĭ, pe malul Oltuluĭ.

Aci e reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 503 locuitorĭ; o şcoală, frecuentată de 15 copiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1831.

Se ştie că Tugomir Basarab, numit în Domnie Radu-Negru-Vodă, a zidit în Rîmncul-Vîlcea, pe la anul 1304, o a doua catedrală de mitropolie, după îndemnul arhiepiscopuluĭ Eftimie al Severinuluĭ, pentru a strămuta mitropolia laturilor din Severin aci, pentru siguranţă.

Această mitropolie fu mutată definitiv în 1355, sub mitropo-

litul Athanasie, de către fiul luĭ Tugomir, Alexandru Basarab, și i se dete numele de arhiepiscopia Rîmnicul-Noul-Severin.

Locul de reședință al acesteĭ mitropoliĭ a fost la început în cătunul Olteni. De aci o strămută la Rîmnicul, în anul 1500, Radu-Vodă cel Mare, după îndemnul luĭ Nifon, mitropolitul Țăreĭ, fost patriarh al Constantinopoleĭ.

In acest loc, se află acum biserica, care reamintește pe întîiul mitropolit Eftimie și pe Episcopul Mihail (1492), carĭ țin biserica în mînă la intrare, biserică refăcută de acest din urmă.

Legenda spune că Radu-dela-Afumațĭ n'ar fi fost ucis în schitul dela Cetățuia, ci în biserica din satul Olteni, fiind-că aci pădurile înlesneaŭ ascunderea.

Olteni (In-vîrful-Oltenilor), *pisc,* în jud. Buzăŭ, com. Tohani, căt. Valea-Scheilor, culminație a dealuluĭ Dumbrava. Aci se văd încă ruinele caselor fostuluĭ Domn C. Brîncoveanu.

Olteni, *localitate,* la 1 1/2 kil. spre S.-V. de satul Roșiori, județul Brăila, în hotarul jud. Ialomița, unde a fost tîrla cu acest nume.

Olteni, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, cu o întindere de 1200 hect.

Olteni-Călțuna (Olteni), *sat,* făcînd parte din com. rur. Domnești-Călțuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Domnești-d.-j., pe malul stîng al rîuluĭ Ciorogîrla.

Se întinde pe o suprafață de 457 hect. (împreună cu Domnești-Călțuna), cu o populație de 179 locuitorĭ.

D-l D. Frangulea, proprietar, are 265 hect. și locuitoriĭ, 66 hect., din carĭ 2 hect. vie.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Are 1 pod pe rîul Ciorogîrla.

Numărul vitelor marĭ e de 68 și al celor micĭ, de 120.

Oltenița, *plasă,* în jud. Ilfov, ocupînd partea de S. a județuluĭ.

Se mărginește la N. cu pl. Negoești și o mică parte din pl. Sabarul; la V., cu jud. Vlașca; la E., cu jud. Ialomița și la S., cu Bulgaria, de care se desparte prin fluviul Dunărea.

La S., de la insula Lunga și până la com. Mănăstirea, este udată de Dunăre; la N., și prin centru, de rîul Argeșul, care o desparte de pl. Sabarul și Negoești, până la com. Curcani; la E., de gîrla Mostiștea, care trece prin balta Mostiștea și se varsă în Dunăre, în dreptul ostrovuluĭ Albina.

Intinderea totală a acesteĭ plășĭ e de 93967 hect., din carĭ statul și proprietariĭ aŭ 60310 hect. și locuitoriĭ, 24657 hectare.

Din numărul total de hect. ce aparțin statuluĭ și proprietarilor, se cultivă 34304 hect.

Din numărul total de hect. ce aparțin locuitorilor, se cultivă de aceștia 21000 hect. (1178 hect. sterpe, 1837 hect. izlaz, 642 hect. vie).

Populația plășeĭ este de 35012 suflete, din carĭ 5543 contribuabilĭ, locuind în 6219 case și 180 bordeie.

9309 locuitorĭ se ocupă cu plugăria, 168 sunt cîrciumarĭ, 117 industriașĭ, 618 aŭ diferite profesiunĭ.

Căsătorițĭ 7912, fruntașĭ 2989, mijlocașĭ 3802, cu mîinile 3421; împroprietărițĭ 4645 și neîmproprietărițĭ 5567.

Are 29 bisericĭ, deservite de 43 preoțĭ; 26 școale: 3 de băețĭ, 3 de fete și 20 mixte, frecuentate de 719 elevĭ și 124 eleve; 6 morĭ cu aburĭ, 2 morĭ cu apă, 16 mașinĭ de treerat cu aburĭ și 4 podurĭ stătătoare.

Vite sunt: 8394 caĭ și ĭepe, 99 armăsarĭ, 6384 boĭ, 4225 vacĭ, 2285 vițeĭ, 255 taurĭ, 511 bivolĭ, 824 bivolițe, 1775 capre, 46000 oĭ și 8646 porcĭ.

Comerciul se face de 9 hangiĭ și 160 cîrciumarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 4094 plugurĭ: 2350 cu boĭ, 1744 cu caĭ; 4519 care și căruțe: 2612 cu boĭ și 1907 cu caĭ.

Pe teritoriul plășeĭ sunt 21 bălțĭ și 21 heleștaie.

Pămîntul săŭ, ca și al celor-l'alte plășĭ, e fertil și primitor de orĭ-ce fel de cereale. Locurĭ de pășune sunt în întindere de peste 10000 hect. și daŭ o fîneață bună și abundentă.

Viile sale, maĭ ales cele de la N. lacului Greaca, daŭ un vin mult căutat. Locuitoriĭ prin aceste locurĭ, pe lîngă cultura pămîntuluĭ și pescuitul, se ocupă mult și cu cultura vieĭ.

Pe lîngă Dunăre, pămîntul e argilos și foarte bun pentru facerea cărămizeĭ și a diferitelor vase.

Reședința plășeĭ e în comuna Oltenița-Urbană. Plasa e compusă din Oltenița și 34 cătune, carĭ formează 17 com. rur., anume: Căscioarele, Chirnogi, Chiseletul, Crivețile, Curcani, Frăsinetul, Greaca, Hotarele, Izvoarele, Mitreni-Clătești, Mănăstirea, Oltenița-Rurală, Prundul, Radovanul, Spanțovul, Tăriceni și Ulmeni.

Calea județeană București-Oltenița înlesnește transportul în această plasă; asemenea și drumurile naturale și șoselele vecinale-comunale, care leagă comunele între ele.

Oltenița, *com. urb.,* jud. Ilfov, pl. Oltenița, la 63 kil. de București, situată la gura rîuluĭ Argeș, aproape de Dunăre, în fața orașuluĭ bulgăresc Turtucaia, care domină malul romînesc.

S'a fondat la 1853 pe moșia principeluĭ Al. Ghica.

Are forma unuĭ patru-later drept-unghiular cu 12 strade în lung și 4 în curmeziș. Pentru apărarea în contra rîuluĭ Argeșul, orașul e înconjurat de digurĭ din spre partea de afară N.

De la locul numit Sub-Viĭ, este un prival (Valea-Seacă), care trece prin oraș și merge pănă în Dunăre. Locuitoriĭ cred că p'aci a fost vechia albie a Argeșuluĭ și credința lor poate că e întemeiată, pentru că maĭ în toțĭ aniĭ acest rîŭ îșĭ abate matca.

Are o populație de 4727 suflete, carĭ locuesc în 754 case.

Dintre locuitorĭ, 225 sunt plugarĭ, 73 cîrciumarĭ, 83 industriașĭ și 1298 aŭ diferite profesiunĭ.

Căsătorițĭ 1118, fruntașĭ 250, mijlocașĭ 485, cu mâinile 944, împroprietărițĭ 208 și neîmproprietărițĭ 1471.

Vite sunt: 1329 caĭ și ĭepe, 133 boĭ, 267 vacĭ, 10 vițeĭ, 63 porcĭ și 2725 oĭ.

Suprafața com., cu locurile ce-ĭ aparțin, este de 550 hect., din carĭ 100 hect. sunt vatra orașuluĭ și 450 izlaz, proprietatea orășenilor.

Locuitoriĭ posedă: 240 plugurĭ: 15 cu boĭ și 225 cu caĭ. Pentru transport aŭ 349 care și căruțe: 10 cu boĭ, 339 cu caĭ.

Are 2 bisericĭ, cu hramul Sf. Nicolae și Cuvioasa Paraschiva, deservite de 5 preoțĭ și 5 cîntărețĭ; două școale primare de băețĭ, frecuentate de 208 elevĭ; o școală de fete, un spital cu 18 paturĭ, numit Regina Elisabeta, întreținut de județ; un oficiŭ telegrafo-poștal, al căruĭ venit pe anul finanaiar 1896-97 a fost de leĭ 27854, banĭ 15; o farmacie; o fabrică de apă gazoasă și două otelurĭ.

Aci se face un mare tîrg, numit tîrgul Moșilor, odată cu cel din București la care se vînd vite, diferite obiecte și băuturĭ spirtoase.

Este reședința subprefectureĭ plășeĭ Oltenița, a judecătorieĭ de ocol și a mediculuĭ plășeĭ.

Oltenița se numea sub Romanĭ Constanțiola. Aci a fost cea d'întîiŭ episcopie a Dacieĭ, sub numirea de Dafnes. Orașul Oltenița s'a înălțat pe ruinele vecheĭ cetățĭ Constanța, zidită de împăratul Constantin-cel-Mare, la confluența Argeșuluĭ cu Dunărea.

P'aci treceaŭ Domniĭ Romînĭ spre a se întrona la București, cînd se întorceaŭ de la Constantinopole.

La anul 1855, Rușiĭ fură la Oltenița bătuțĭ de Turcĭ și rămășițele lor s'aŭ îngropat la biserica din centrul orașuluĭ.

In timpul rezbeluluĭ din 1877, divizia a IV-a, comandată de d-l General Manu, a ocupat digul ce se află între Oltenița și Dunăre și a așezat vedete la dreapta spre malul Argeșuluĭ și în stînga spre satele: Ulmeni, Tatina și Spanțovul, spre a observa mișcările Turcilor.

Oltenița este legată cu București și malul Dunăriĭ prin șosele bune și bine întreținute. Acest oraș este singurul port al județuluĭ Ilfov la Dunăre și face un mare comerț cu grîne.

Biroul vamal de aci s'a înființat la 1 Ianuarie 1860. In anul 1896—97 a produs statuluĭ un venit de 31830 leĭ, 70 banĭ.

Intre Oltenița și Chirnogi este un pod stătător peste rîul Argeșul.

Oltenița, *pichet* pe Dunăre, cu No. 12, la portul Oltenița, jud. Ilfov.

Oltenița-Rurală. Vezĭ Oltenița-Vechie, jud. Ilfov.

Oltenița-Vechie (Oltenița-Rurală), *com. rur.,* pl. Oltenița, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, pe țărmul stîng al rîuluĭ Argeș, la 63 kil. de București. Stă în legătură cu Oltenița-Urbană prin calea județeană București-Oltenița și cu com. Ulmeni, spre N.-E., prin o șosea vecinală.

Această comună, înainte vreme, era situată maĭ spre V., s'a tot mutat spre E. din cauza rîuluĭ Argeșul, care, maĭ în fiecare an, îĭ mînca pămîntul și amenința a o inunda.

Are o populație de 1804 suflete, din carĭ 398 contribuabilĭ, locuind în 316 case și 8 bordeie; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 27 copiĭ; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Suprafața totală a comuneĭ este de 3837 hect., din carĭ 3000 hect. sunt ale proprietarilor, d-nele Alexandrina și Pulheria Raspony și d. T. Urlățeanu, iar 837 hect. ale locuitorilor.

Proprietariĭ cultivă 2000 hect. (660 sterpe, 250 izlaz, 50 cultura vieĭ și 40 pădure). Locuitoriĭ cultivă 653 hect. (176 izlaz, 8 vie).

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 8526 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 8070 leĭ.

Dintre locuitorĭ, 385 sunt plugarĭ, 11 industriașĭ, 34 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitorii posedă: 196 pluguri: 69 cu boi, 127 cu cai; 188 care și căruțe: 61 cu boi, 127 cu cai.

Comerciul se face de 12 cîrciumari.

Vite sunt: 682 cai și iepe, 3 armăsari, 283 boi, 269 vaci, 134 viței, 16 tauri, 15 bivoli, 22 bivolițe, 10 capre, 520 porci, 2250 oi.

Improprietăriți sunt 166 locuitori, și neîmproprietăriți mai sunt 276.

Oltenicioara, *pichet* pe Dunăre, cu No. 14, la N. de insula Carul-Colargi, jud. Ilfov.

Oltețani, *cătun,* al com. Știrbei, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe țărmul stîng al Oltețului, spre E. de satul Știrbei, unde terenul are aproape 230 m. d'asupra nivelului Mării.

Are o populație de 300 loc.

Oltețul, *plasă* desființată, care ocupă partea de N.-V. a jud. Romanați și care își luase numele de la rîul Oltețul, ce o străbate d'alungul, de la N. spre S. Avea de reședință tîrgul Balș.

Se mărginește la N. cu jud. Vîlcea; la V., cu jud. Dolj, la S. cu pl. Ocolul, și la V., cu pl. Oltul-d.-s., cu care acum s'a unit. Era formată din 22 com., și avea până la 25000 locuitori. Această pl. s'a contopit cu pl. Oltul-d.-s., spre a forma una singură cu subprefectura în Balș. Era partea cea mai ridicată d'asupra nivelului Mării din tot teritoriul jud. Romanați, căci, în pl. Oltul-d.-s., Valea-Oltului făcea ca șesul să ocupe o porțiune considerabilă.

Oltețul, *sat,* făcînd parte din comuna rur. Ciortești, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populație de 447 locuitori. Este pe valea Oltețul. Are o biserică, fondată la anul 1814 și reparată la anul 1854.

Oltețul, *deal,* la E. comunei Știrbești, pl. Oltețul-d.-j., județul Vîlcea.

Oltețul, *deal,* la V. com. Greci, pl. Oltețul-d.-s., județul Vîlcea. Vîrful său formează limita între această comună și comunele Corșorul și Alimpești, din județul Gorj.

Oltețul, *rîŭ,* unul din afluenții principali după dreapta ai Oltului. Izvorește dintre muntele Curmătura-Oltețului și Negovanul, jud. Gorj, curgînd de la N. la S. In jud. Gorj, malul său drept este format de munții Piscul-Boerului, lîngă Curmătura, Stănișoara, Zănoaga, Craiul-lui-Giovan și Baia-de-Fier; malul stîng, de Negovanul, Cujba, Beloaia, Pleșa, precum și de dealurile Runcul, Ograda și Porcul. Intră în com. Sîrbești, trece prin Alimpești și Corșorul, intrînd, în dreptul satului Mateești, în jud. Vîlcea. In județul Vîlcea udă com. Aluna, Colțești, Sinești, Gradiștea, Tina, Pleșoiul, Pîrîeni-d.-s., Pîrîeni-d.-mj. și Pîrîeni-d.-j., Zătreni, Gănești, Locusteni, Cîrlogani, Benești, Otetelișul, Bălcești, Folești, etc., și apoi intră în județul Romanați pe la com. Laloșul. Intră în jud. Romanați, la com. Laloșul, udă com. Balșul și se varsă în Olt, între Fălcoiul și Cioroiul (Romanați), în fața satului Gigîrtul-Viișoara (jud. Olt), după ce a parcurs aproape 150 kil. în curgerea sa. Lărgimea medie a Oltețului este de 30 m., adîncimea, de 0.70 m., iar iuțeala curentului, de 1.80 m. pe secundă în timpul apelor mici; această iuțeală crește considerabil cînd Oltețul vine mare. Fundul lui conține pietriș, până din jos de confluența Cernei, iar de aci la vale, numai nisip. Țărmurile aŭ o înălțime care variază de la 1.50 m. la 5 m. De la origină și până la Mănăstirea Polovraci, valea Oltețului este strîmptă și foarte adîncă; prezintă aspectul unei considerabile crăpături; este un adevărat șanț, săpat în calcar, larg la fund de 3 m. și adînc de 50 m., avînd pereții aproape verticali.

De la Mănăstirea Polovraci în jos, valea Oltețului începe a se lărgi și atinge 1 kil. aproape de confluența rîului Tîrîia, la com. Colțești, de unde continuă a se lăți necontenit până la Balș, unde are maximul său de lărgime de 6 kil.

Valea Oltețului este populată, productivă și viabilă. In această vale, se află două șosele: una comunală, care urmează țărmul drept al Oltețului, începînd de la Fălcoiul (lîngă Olt) și până aproape de confluența Cernei; a doua, județeană, care pornește aproape de satul Vlăduleni (lîngă șoseaua națională Caracal-Piatra) și merge pe țărmul stîng, până la confluența Cernei, iar de aci în sus trece Oltețul.

Afară de aceste căi de comunicație, ce urmează lungul văei Oltețului, mai sunt și altele care o străbat numai; acestea sunt: șoseaua națională Slatina-Craiova, ce trece prin Balș; linia ferată Slatina-Craiova, ce trece de asemenea prin Balș, și șoseaua națională Piatra-Caracal, ce străbate valea aproape de Fălcoiul.

Peste rîul Oltețul sunt 9 poduri, din cari 8 de lemn: 1-iul

la Polovraci, în jud. Gorj; al 2-lea, la Fălcoiul, lung de 65 m.; al 3-lea şi 4-lea, la Balş, din care unul de piatră, al drumuluĭ de fier, lung de 60 m., iar cel-l'alt, al şoseleĭ naţionale, lung de 64 m.; al 5-lea, între Dobriceni şi Laloşul, aparţinînd şoseleĭ comunale; al 6-lea, la Oteteliş, puţin maĭ sus de confluenţa Cerneĭ, lung de 38 m.; al 7-lea, la Băneşti; al 8-lea, la Zătreni şi al 9-lea, la Străchineşti. Afluenţiĭ Olteţuluĭ din stînga sunt: Tîrîia, Măneasa, Cerna în jud. Vîlcea, şi în jud. Romanaţi, Burluiul (Bechetul); pe dreapta, în jud. Romanaţi, primeşte Căluiul şi Geamartaluiul.

Olteţul-de-Jos, *plasă*, în jud. Vîlcea, unită administrativ cu pl. Oltul, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Oltul, la S. judeţuluĭ. Se compune din 25 comune rurale: Băbeni, Bălceşti, Bătăşani, Beneşti, Cîrlogani, Diculeşti, Făureşti, Frăţila, Găneşti, Ghioroiul, Goruneşti, Laloşul, Lăcusteni, Măciuca, Mărgineni, Oteteli̦şul, Pĭetroasa, Poenari, Prejoiul, Rusăneşti, Şerbăneşti, Stirbeşti, Tetoiul, Vasilaţi şi Zătreni.

Are, împreună cu plasa Oltul, 52000 locuitorĭ.

Se mărgineşte la N. cu pl. Olteţul-d.-s., la S. cu judeţul Romanaţi, la V. cu jud. Dolj, şi la E. cu pl. Oltul.

Reşedinţa sub-prefectureĭ plăşilor unite e în Drăgăşani.

Forma acesteĭ plăşĭ e a unuĭ exagon neregulat. Comune maĭ populate are: Bălceşti, Făureşti, Ghioroiul, Laloşul, Pĭetroasa şi Ştirbeşti şi maĭ puţin populată: Beneşti.

Are 16 şcoale rurale mixte, frecuentate de 359 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 144 plugurĭ de lemn, 1668 plugurĭ de fier, 1 maşină de secerat şi cosit, 6 de treerat cu aburĭ, 1 de treerat cu manej, 27 de vînturat, 8 de bătut porumbul cu manivelă, 11 grape de fier, 27 moşoroitoare, 3 trioare saŭ maşinĭ de ales sămînţa; 35 morĭ cu apă şi una cu abur.

Viea se cultivă pe o întindere de 1049 hect., 50 ariĭ.

Are 109 biserici, afară de 3 bisericĭ din com. Drăgăşani.

Sf. Sinod a împărţit plăşile Olteţul-d.-j.-Oltul în 28 parohiĭ rurale, la carĭ după regulamentul Sf. Sinod urmează să fie 28 preoţĭ parohĭ, 29 preoţĭ ajutoare, 134 cîntăreţĭ, în plus 20 preoţĭ.

In aceste parohiĭ, sunt 13223 familiĭ cu 36931 suflete.

Parohiile fixate de Sf. Sinod încă dela 1888 sunt următoarele:

Parohia Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, în oraşul Drăgăşani, avînd 830 familiĭ, saŭ 3146 suflete, cu 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare, 1 diacon, 6 cîntăreţĭ, 3 paracliserĭ, în plus un preot.

Parohia Călina, cu biserica catredală Sf. Teodor Tiron, avînd 351 familiĭ, saŭ 1541 suflete, cu 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 2 cîntăreţĭ.

Parohia Prundeni, cu biserica catredală Sf. Nicolae, compusă din comuna Zăvideni, avînd 459 familiĭ, saŭ 1900 suflete, cu 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreţĭ.

Parohia Aureşti-Orleşti, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Aureşti, Orleşti şi Fişcălia şi căt. Aureşti, Valea-de-Casă şi Scăioşi, avînd 759 familiĭ, saŭ 2826 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare, 8 cîntăreţĭ, în plus 3 preoţĭ.

Parohia Zlătarei, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Voiceşti şi cătunele: Dobreasca, Voiceşti-din-Deal şi Voiceşti-din-Vale, avînd 358 familiĭ, saŭ 1313 suflete, cu 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 6 cîntăreţĭ.

Parohia Petculeşti-Ştefăneşti, cu biserica catedrală Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din comunele: Voiceşti şi Ştefăneşti, avînd 449 familiĭ, saŭ 1880 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 5 cîntăreţĭ.

Parohia Lungeşti, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Stăneşti şi Fumureni, avînd 674 familiĭ, saŭ 2188 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 ajutoare şi 7 cîntăreţĭ.

Parohia Rîmeşti-Şuşeni, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din com. Şuşani-d.-s. şi Şuşani-d.-j., avînd 662 familiĭ, saŭ 1991 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare şi 6 cîntăreţĭ.

Parohia Uşurei, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătunul Sîrbi, avînd 309 familiĭ, saŭ 1167 suflete, o biserică, 1 preot paroh şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Mădulari cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunul Mamul, are 410 familiĭ, saŭ 1562 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Capul-Dealuluĭ, compusă din comunele: Suteşti şi Mitrofani şi cătunele: Boroşeşti, Suteşti, Mazîlul şi Vedea, avînd 691 familiĭ, saŭ 2575 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare şi 9 cîntăreţĭ, în plus 2 preoţĭ.

Parohia Amărăşti, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Palanga, Padina, Jarostea, Verdea-de-Amărăşti, com. Nemoiul şi cătunul Verdea-

de-Nemoiul, avînd 751 familiĭ, saŭ 2886 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ, în plus 3 preoțĭ.

Parohia Izvorul, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, compusă din cătunul: Mrenești, Crețeni, Măgureni și Pĭetroasa, avînd 588 familiĭ, saŭ 2003 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Gușoeni, cu biserica catedrală S-țiĭ Voevozĭ, compusă din cătunele: Spărieni, Butari și Episcopia, avînd 304 familiĭ, saŭ 935 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 4 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Măciuca, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Zăvoeni și căt. Spărieni, avînd 740 familiĭ, saŭ 2314 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 6 cîntărețĭ.

Parohia Rusănești-Afînata, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Rusănești, Afînata și Omorîcea, avînd 323 familiĭ, saŭ 1069 locuitorĭ, 3 bisericĭ, 1 preot paroh și 4 cîntărețĭ.

Parohia Mărgineni, cu biserica catedrală Sf. Gheorghe, compusă din com. Bătășani, avînd 460 familiĭ, saŭ 1461 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntărețĭ.

Parohia Pĭetroasa, cu biserica catedrală Sf. Paraschiva, avînd 434 familiĭ, saŭ 1306 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor și 4 cîntărețĭ.

Parohia Băbeni-Diculești, cu biserica catedrală Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, avînd 290 familiĭ, saŭ 1206 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Făurești, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, avînd 392 familiĭ, saŭ 1012 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntărețĭ.

Parohia Laloșul-Ganța, cu biserica catedrală Sf. Paraschiva, compusă din cătunele: Ganța, Laloșul, Știrbeiul și Mărcușeul, avînd 539 familiĭ, saŭ 1846 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 7 cîntărețĭ.

Parohia Gorunești, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, avînd 281 familiĭ, saŭ 970 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh și 2 cîntărețĭ.

Parohia Frățila, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din com. Prejoiul, avînd 304 familiĭ, saŭ 1135 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Poenari-Ghioroiul, cu biserica catedrală S-țiĭ Voevozĭ, avînd 530 familiĭ, saŭ 1818 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntărețĭ.

Parohia Știrbești-Bălcești, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din comunele: Știrbești, Bălcești și Otetelișul, avînd 679 familiĭ, saŭ 2696 suflete, 7 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 6 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Benești, cu biserica catedrală Sf. Treime, compusă din comunele: Benești, Locusteni și Gănești, avînd 474 familiĭ, saŭ 1812 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntărețĭ, în plus 2 preoțĭ.

Parohia Zătreni, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, avînd 322 familiĭ, saŭ 1062 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 3 cîntărețĭ.

Parohia Șerbănești - Tetoiul, avînd 415 familiĭ, saŭ 1380 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntărețĭ.

Parohia Cîrlogani-Vasilați, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 275 familiĭ, saŭ 1077 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntarețĭ.

Oltețul-de-Sus, *plasă*, în jud. Vîlcea. Se compune din 31 com. rur.: Băești, Broșteni, Ciortești, Colțești, Copăceni, Crăpăturile, Dejoiul, Dozești, Drăganul, Găgeni, Giulești, Gradiștea, Nenciulești, Nisipi, Obislavul, Pîrîieni-d.-j., Pîrîieni-d.-mij., Pîrîieni-d.-s., Pîrîușani, Pleșoiul, Roșiile, Romînești, Săscioara, Sinești, Tereuja, Tina, Ulmetul, Văleni și Veaca.

Are o populație de 22018 locuitorĭ.

Se mărginește: la N., cu plaiul Horezul, de care se desparte printr'o linie, trasă dintre județele Gorj și Dolj, trecînd pe la S. de comunele: Alunul, Berbești, Bălteni și Urși; la S., cu plasa Oltețul-d.-j., de care se desparte printr'o linie dreaptă, dusă dela E. județuluĭ Dolj, pe lîngă comunele Ciortești și Șerbănești, la Măciuca; la E. cu plășile Ocolul-Otăsăul, avînd hotar despărțitor întru cît-va albia rîurilor Cerna și Cernișoara; la V. cu jud. Gorj.

Reședința sub-prefectureĭ este în comuna Pîrîeni-de-Mijloc.

Forma plășeĭ e aceea a unuĭ pentagon mixtilin. Comune maĭ populate în această plasă sunt: Broșteni, Colțești, Dozești, Drăganul și Roșiile și maĭ puțin populate: Copăceni, Giulești, Pîrîieni-d.-s., Pîrîieni-d.-mij., Pîrîieni-d.-j., Tina, Zgubea și Pleșoiul.

Are 10 școale rurale mixte, frecuentate de 102 copiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 34 plugurĭ de lemn, 819 plugurĭ de fier, 1 mașină de treerat cu aburĭ, 1 de treerat cu manej, 9 de vînturat, 2 trioare saŭ mașinĭ de ales sămînța, 1 moară cu aburĭ, 1 cu vite și 26 cu apă.

Vie se cultivă pe o întindere de 847 hect. 50 ariĭ.

Sunt 68 bisericĭ.

Sf. Sinod a împărțit plasa Oltul-d.-s. în 14 parohiĭ, la carĭ, după regulamentul Sf. Sinod, urmează să fie 14 preoțĭ parohĭ, 14 preoțĭ ajutorĭ, 72 cîntărețĭ, în plus 5 preoțĭ.

In aceste parohiĭ rurale sunt 5975 familiĭ, saŭ 21722 suflete.

Parohiile fixate de Sf. Sinod sunt următoarele:

Parohia Romîneşti-Roşiile, cu biserica catedrală Intrarea-în-Biserică, compusă din cătunele: Romîneşti, Roşiile, Pleşeşti, Răţăteşti, Păsărei, Lupueşti, Heraşti, Hotăroaia, Osăceni şi Perteşti, avînd 689 familiĭ, saŭ 2313 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntărețĭ.

Parohia Crăpăturile, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 435 familiĭ, saŭ 1458 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Budele-Sălcioarele, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din ambele comune şi parte din comuna Nenciuleşti, avînd 250 familiĭ, saŭ 944 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 cîntărețĭ.

Parohia Ciorteşti-Veleni, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din ambele comune, avînd 361 familiĭ, saŭ 1493 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 4 cîntărețĭ, în plus 1 preot.

Parohia Pîrîeni-d.-j.-Tina, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Pîrîeni-d.-j., Pîrîeni-d.-mij., Pîrîeni-d.-s., Pleşoiul, Veaca, Tina şi Grădiştea, avînd 703 familiĭ, saŭ 1588 suflete, 9 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare, 8 cîntăreţi, în plus 1 preot.

Parohia Pîrîuşani, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele Pîrîuşani şi Băeşti, avînd 320 familii saŭ 1157 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh şi 3 cîntărețĭ.

Parohia Zgubea-Tereuja, cu biserica catedrală Sf. Dumitru, compusă din comunele: Zgubea, Tereuja, Obislavul, avînd 349 familiĭ, saŭ 1380 suflete, 5 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 5 cîntărețĭ.

Parohia Sineşti-Slăveşti, cu biserica catedrală Sf. Ion Botezătorul, compusă din ambele comune, avînd 504 familiĭ, saŭ 1680 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 ajutorĭ şi 6 cîntărețĭ.

Parohia Colteşti, cu biserica catedrală Cuvioasa Paraschiva, avînd 314 familiĭ, saŭ 1251 suflete, 3 bisericĭ, 1 preot paroh şi 2 cîntărețĭ.

Parohia Dozeşti, cu biserica catedrală Adormirea, compusă din cătunele Tărtăşeşti, Căţelul, Cuci şi com. Dozeşti, avînd 676 familiĭ, saŭ 2492 suflete, 9 bisericĭ, 1 preot paroh, 3 preoțĭ ajutoare şi 9 cîntărețĭ.

Parohia Becşani-Mijlocul, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din com. Nisipi şi cătunele Becşani, Mijlocul, Seciul şi com. Dejoiul, avînd 360 familiĭ, saŭ 1392 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 2 preoțĭ ajutoare şi 6 cîntărețĭ.

Parohia Drăganul, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, avînd 322 familiĭ, saŭ 1060 suflete, 2 bisericĭ, 1 preot paroh şi 2 cîntărețĭ.

Parohia Broşteni, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Broşteni şi cătunele: Şerbăneşti, Veţelul, Gîtejei şi Pocheşti, avînd 360 familiĭ, saŭ 1236 suflete, 4 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 6 cîntărețĭ.

Parohia Copăceni, cu biserica catedrală Buna-Vestire, compusă din comunele: Copăceni, Ulmetul şi Bălteni, avînd 322 familiĭ, saŭ 1178 suflete, 6 bisericĭ, 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 5 cîntărețĭ.

Olteţul-Oltul-de-Sus, *plasă,* în partea de N. a jud. Romanaţi, numită ast-fel, pentru că e formată din plăşile de maĭ înainte Olteţul şi Oltul-d.-s., odinioară separate.

Din jud. Romanaţi, care are forma unuĭ paralelogram şi e împărţit în treĭ plăşĭ, prin două liniĭ paralele cu Dunărea, această plasă ocupă porţiunea de N.

Ea coprinde maĭ toată regiunea colinelor din Romanaţi. Spre E.; se întinde între Olt şi linia ferată Corabia-R.-Vîlcea, întinsa şi fertila vale a Oltuluĭ, care, de la gura Olteţuluĭ, se pĭerde în regiunea şesuluĭ.

E coprinsă între 41°35 şi 42°5 long. orient. şi între 44°15 şi 44°35 grade de latit. boreală. Forma eĭ, făcînd abstracţie de cotiturĭ, este a unuĭ romb, prin urmare cu toate laturile paralele şi egale. Hotarul de E., cursul Oltuluĭ, e paralel cu hotarul din spre Dolj, iar laturea de S., de la căt. Buzducul la gura Olteţuluĭ, paralelă cu linia de N., de la Geamartaluiul şi până la căt. Runcul lîngă Oltul.

Se învecineşte la E. cu jud. Oltul, de care se desparte prin cursul Oltuluĭ; la S., cu pl. Ocolul din jud. Romanaţi, de care se desparte prin cursul de jos al Olteţuluĭ şi printr'o linie determinată de împărţirea administrativă a comunelor, care linie trece pe la S. de satele Roşieni, Loloeşti şi Buzducul; la V., cu jud. Dolj, de care se desparte printr'o linie imaginară, ce trece pe la V. de satele Gol-

finul, Robănești, Ungureni, până unde apa Geamartaluiul intră în Romanați; la N., cu jud. Vîlcea, de care o desparte o linie convențională care trece pe lîngă Dobriceni și Strejești.

Această plasă e cea maĭ mică în întindere, din cele 3 ale jud. Romanați. Are 75379 hect. (150000 pog.), din 333660 hect. cît are județul întreg. Se întinde în lat de la N. spre S., pe o distanță de 39 kil. de la satul Runcul, până la podul de peste Olteţul, al şoseleĭ R.-Vadului-Corabia; în lung, pe o distanță, de la E. la V., de 33 kil., de la podul peste Olt al şoseleĭ Slatina-Craiova, până în Valea-Tesluiețuluĭ.

Fiind în regiunea dealurilor, înclinarea terenuluĭ e maĭ mare ca în cele alte 2 plășĭ, adică e de 1 m. 06; căcĭ Caracalul (138 m. altitudine d'asupra niveluluĭ Măriĭ) e departe de R.-Vîlcea (264 m.) de 119 kil. Aci avem și altitudinile cele maĭ marĭ din județ, d. ex.: dealul Strejești, avînd 246 m. 56 de altitudine d'asupra niveluluĭ Măriĭ; dealul Dobriceni, 231 m.; Dealul-Secilor, 195 m. 60; Dealul-Saruluĭ, 187 m. 76; Dealul-de-la-Știrbei, 246 m.; Dealul-Murgașuluĭ, 198 m. 95; Dealul-Chilieĭ, 187 m. 76. Albia Oltuluĭ are la Mărgeni 113 m. 80 și la Colibașul 132 m. 76.

O mulțime de dealurĭ și văĭ formează partea accidentată a terenuluĭ.

Teritoriul plășeĭ se poate împărți în 3 regiunĭ: regiunea văeĭ Oltuluĭ; regiunea dealurilor, spre E. de Oltețul și regiunea deluroasă, spre V. de Oltețul.

Dealurile plășeĭ vin din regiunea muntoasă a județelor de la N., iar cele de N.-V. sunt ramificațiunĭ ale culmeĭ Zănoaga; unele din ele sunt acoperite cu pădurĭ și lin înclinate, altele excarpate, altele formează puncte militare strategice, d. ex.: Dealul-Balșuluĭ și al-Șaruluĭ.

Cursurile de apă care brăzdează această regiune aŭ direcția generală de la N. la S.-E. și sunt următoarele, începînd de la E. spre V.:

Oltul, rîŭ mare, servind de hotar județuluĭ, Maimul, Beica, Corneșul și Dranovățul unite, Burluiul (Bechetul), afluent pe stînga al Oltețuluĭ, Oltețul, rîŭ mare care poate fi navigabil și e utilizat la transportul lemnăriilor, important maĭ ales pentru că are o vale productivă, populată și viabilă; Căluiul, care trece prin o vale strîmptată de niște dealurĭ păduroase; Frăția, care, unită cu Geamartaluiul se varsă pe dreapta în Oltețul, și în fine Tesluiul și Sesluiețul, spre limita Doljuluĭ.

Sistemul pliocen, cu argilurĭ de diferite colorĭ, marge, nisipurĭ fine și grosolane, pietrișurĭ și gresiĭ, formează maĭ toate colinele și dealurile acesteĭ plășĭ, și se prelungește spre S. de Balș până la Viișoara, pe valea Tesluiuluĭ și maĭ jos de Mărgăritești, pe valea Oltețuluĭ.

Intre Oltețul și Olt, pliocenul constitue un promontor, care e format de Dealul-Saruluĭ. Terenurile cuaternare se continuă din Vîlcea pe valea Oltuluĭ și formează coastele unor dealurĭ și chiar cîmpiĭ.

Clima e dulce și plăcută; aerul sănătos, căcĭ pădurĭ sunt maĭ multe ca în cele-l'alte plășĭ.

E formată din 47 comune rurale: Arcești, Baldovinești, Balș (2021 loc.), Băzgărei, Băleasa, Bechetul, Bobicești, Barza, Brîncoveni, Brănețul, Căluiul, Cîmpeni, Cepari, Cioroiul, Cocorăști, Colibașul, Cîrlogani, Doba, Dobriceni, Dobrunul, Dranovățul (1985 loc.), Enoșești, Găneasa, Găvănești, Greci, Golfinul, Gropșani (1583 loc.), Leotești, Mărgăritești, Morunglavul, Oboga, Osica-d.-s. (2351 loc.), Pîrscoveni, Piatra (1500 loc.), Popînzălești, Racovița, Robănești, Roșieni, Rusănești-d.-s., Slătioara, Șopîrlita, Știrbei (2448 loc.), Strejești-d.-j., Strejești-d.-s., Ungureni, Vîrtina și Vulpeni (1645 loc.).

Reședința sub-prefectureĭ este în tîrgușorul Balș.

Are o populație de 54961 suflete, carĭ locuesc în 11926 case și 1040 bordee; 94 bisericĭ, deservite de 82 preoțĭ, 101 cîntărețĭ și 27 paracliserĭ; 25 școale, din carĭ 2 de băețĭ, 2 de fete și 21 mixte, conduse de 33 învățătorĭ și frecuentate de 1333 copiĭ; 33 hanurĭ; 172 cîrciumĭ; 6 stabilimente comerciale; 243 cazane de făcut rachiŭ; 17 morĭ cu aburĭ și 19 pe apă.

Se maĭ află în Balș: o judecătorie de ocol, pendinte de trib. din Caracal; un spital cu 10 paturĭ, un medic, un subchirurg și 4 infirmierĭ; un biuroŭ telegrafo-poștal, (afară de acel al căilor ferate).

Sunt 130 proprietarĭ marĭ și 11924 proprietarĭ micĭ.

In ceea-ce privește calitatea soluluĭ, are: 60562 hect. arabile, 7782 hect. izlaz, 5113 hect. livezĭ de fîn, 486 hect. livezĭ de prunĭ, 344 hect. grădinăriĭ, 2332 hect. viĭ, 11027 hect. pădurĭ și 540 hect. bălțĭ și heleștae.

Vite sunt: 3264 caĭ, 15799 boĭ, 11294 vacĭ, 1646 taurĭ, 324 bivolĭ, 11 asinĭ, 67437 oĭ, 1157 capre și 18067 porcĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, lucrează și olăria, rotăria, dogăria, cojocăria, cizmăria, tăbăcăria, etc. Productele se transportă cu calea ferată, saŭ se duc la porturile Dunărene.

Comerciul interior se face în bîlciurile din Slătioara, Osica-d.-s., Pîrscoveni, Oboga, Strejeşti-d.-s., etc.

Căile de comunicaţie sunt: calea ferată Slatina-Craiova ce trece prin Balş şi care, la staţiunea Piatra (Olt), se întretae cu linia ferată Corabia-Rîmnicul-Vîlcea. Pe întiia sunt staţiile Piatra şi Balş, şi pe a doua, Vlăduleni, Piatra şi Arceşti.

Şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vaduluĭ străbate, de la N. la S., plasa, de la cât. Vlăduleni la Runcul, în direcţie paralelă cu linia ferată.

Şoseaua naţională Slatina-Craiova trece prin Balş, maĭ paralel cu linia ferată cu acelaşĭ nume.

Apoĭ sunt şoselele judeţene: de la Vlăduleni, pe malul stîng al Olteţuluĭ, prin Mirila, până la extremitatea judeţuluĭ; din Fălcoiul, pe partea dreaptă a Olteţuluĭ, tot până la hotarul judeţuluĭ. Afară de acestea, maĭ sunt numeroase drumurĭ vecino-comunale.

Oltina, *com. rur.*, în pl. Silistra-Nouă, jud. Constanţa.

Situată în partea V. a judeţuluĭ, la 94 kil. spre S.-E. de oraşelul Ostrovul, reşedinţa ocoluluĭ.

Se mărgineşte la N. cu jud. Ialomiţa, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la S. cu com. Caranlic, de care se desparte prin dealurile Cişla şi Merchez; la E., cu com. Beilicul; iar la V., cu comunele Lipnia şi Satul-Noŭ, despărţindu-se de amîndouă prin lacul Oltina

Relieful soluluĭ e puţin accidentat de culmea Oltina şi de ramificaţiunile eĭ de E. In partea de V., solul e jos, băltos şi mlăştinos.

Principalele dealurĭ, carĭ o brăzdează, sunt: Macucul, cu vîrful Oltina (100 m.) la N.; Tuna-Orman şi Calburgina, cu vîrful Calburgina (126 m.) la N.-E.; Beilicul, la E.; Ciacal, cu vîrful Movila-Oltina (132 m.) prin interior; Cişla şi Merchez (140 m.), la S.

Aceste dealurĭ sunt acoperite cu livezĭ, arborĭ izolaţĭ, păşunĭ, cîte-va semănăturĭ şi puţine pădurĭ. Pe dealul Cişla se află pădurea Duan-Chioi.

Movilele sunt numeroase şi aŭ avut importanţă odinioară, servind ca puncte de observare şi de orientare; principalele sunt: Oltina (132 m.) la centru; Iepuraşul (143 m.), Ghimpina (144 m.), Stanciul (137 m.), Cişla (138 m.), Iortmac (140 m.), la Sud.

Dunărea o udă la N., de la ostrovul Pîrlitul până la ostrovul Talerul, pe o distanţă de 6 kil.; are malurile joase şi pe la V. mlăştinoase, şi formează ostroavele următoare: Strîmbul (140 hect.), Puiul-Strîmbuluĭ (40 hect.), Teni-cel-Mic (70 hect.), cîte trele acoperite cu pădurĭ de sălciĭ; într'însa se deschid treĭ gîrliţe, prin care lacul Oltina comunică cu Dunărea.

Văĭ sunt: Beilic-Ceair, la E., ce se deschide în lacul Mîrleanul şi Giuvegea, la S., deschizîndu-se în balta Iortmac.

Baltă maĭ însemnată: Oltina, la V. (aproape 1000 hect. din carĭ 600 hect. aparţinînd com.), formată de Dunăre într'o revărsare anterioară şi comunicînd cu ea prin treĭ gîrliţe, între care pămîntul e mlăştinos; conţine mult peşte ce se exploatează în ţară; malurile sale sunt înalte şi pe alocurea pietroase; prelungirile sale de S. şi anume balta Ciamurlia, cu vadul Podul-Pieĭ şi balta Iortmac aparţin comuneĭ Lipniţa şi sunt acoperite cu stuf.

Se compune din două cătune: Oltina, reşedinţă, în partea centrală a comuneĭ, pe malul E. al lacululuĭ Oltina, închis şi dominat la N.-E. şi S. de dealul Ciacal; sat frumos, bogat şi bine aşezat.

Cişla, în partea de S. a comuneĭ, la 4 kil. spre S.-V. de reşedinţă, pe malul de S., înalt şi pietros al lacululuĭ Oltina, închis şi dominat de dealul Cişla; sat curat şi aşezat într'o poziţie plăcută.

Suprafaţa com. este de 5316 hect., din care 145 hect. ocupate de vatra satelor; restul împărţit între stat, care posedă 1991 hect. şi locuitoriĭ, carĭ stăpînesc 3180 hect.

Are o populaţie de 324 familiĭ, saŭ 1238 suflete, din carĭ 337 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 pluguri, 364 care şi căruţe, 1 maşină de vinturat; 6 morĭ de vînt; 3850 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ; 66 stupĭ cu albine.

Comerciul, destul de activ, se face de 5 comercianţĭ, prin oraşul Ostrovul saŭ gara Cernavoda, şi constă în importul colonialelor şi manufacturelor şi în exportul peşteluĭ, cereĭ, miereĭ şi a vitelor, cu produsele lor.

Are două bisericĭ, una în cătunul Oltina, cu hramul Sf. Gheorghe, şi a doua în cât. Cişla, cu hramul Sf. Nicolae, înfiinţate de locuitorĭ şi deservite de 1 preot, 2 dascălĭ şi 2 paracliserĭ.

Este o şcoală în cătunul Oltina, frecuentată de 99 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3484 leĭ la veniturĭ şi la cheltuelĭ, de 3187 leĭ.

Căĭ de comunicaţie: un drum mare, care vine de la Ostrov pe malul Dunăreĭ, şi trece prin sat spre Cernavoda; apoĭ dru-

murĭ comunale la Lipnița, Beilicul, Satul-Noŭ, etc.

Oltina, *sat,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, cătunul de reședință al comuneĭ Oltina, situat în partea N a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul E. al laculuĭ Oltina. Are o întindere de 3511 hectare, din care 106 hectare ocupate de vatra satuluĭ și o populație de 299 familiĭ, saŭ 1143 suflete, carĭ locuesc în 282 case.

Oltina, *lac* însemnat, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Oltina, Satul-Noŭ și Lipnița; situat în partea de V. a județuluĭ și în cea de N. a plășeĭ. Partea de E. udă com. Oltina, cea de V. udă com. Satul-Noŭ, iar cea de S., com. Lipnița.

Are o formă lunguiață, maĭ umflată spre E., unde malul ĭĭ este maĭ jos, terminîndu-se spre S. cu o coadă, numită balta Ciamurba saŭ Iortmac. Direcțiunea generală a sa este de la N. spre S., iar a coadeĭ sale de la N.-V. spre S.-E. Malurile sale sunt, la V. și N.-V., în general înalte și rîpoase, pe alocurea pietroase; la N.-E., joase și acoperite cu stuf, ce se întinde pănă în Dunăre; la E. și S.-E., puțin înalte, potrivite, pe alocurea rîpoase, ca în dreptul satelor Oltina și Cîșla. Comunică cu Dunărea prin două micĭ brațe: unul, care se deschide la N. în dreptul insuleĭ Pîrlitul, de 200 m. lungime, adînc de 1½ m., tăiat de drumul comunal Pîrjoaia-Mîrleanul; un altul maĭ spre E., la N.-E., maĭ lung, avînd 2200 m., maĭ puțin adînc de 50 cm., deschizîndu-se în Dunăre, în fața ostrovuluĭ Strîmbul, lîngă vîrful Oltina, al dealuluĭ Macuc.

Dealurile între carĭ este coprins acest ĭezer, sunt: la V.: Dealul-de-la-Cetate, Dealul-dedincolo-de-Siliște, Dealul-Pietreĭ și Sîrt-Iol-Bair; la E.: dealurile de deasupra Cîșleĭ, Dealul-dela-Merchez, dealul Ciocal și dealul Macuc. Cele din V. ĭĭ fac malul înalt și rîpos.

In partea S., se găsesc niște micĭ insulețe formate de stuf, une-orĭ puțin rezistente, alte-orĭ destul de rezistente spre a putea suporta greutatea omuluĭ și a animalelor și carĭ aŭ particularitatea de a călători încet, după suflarea vîntuluĭ; prelungirea numită Ciamurlia și Iortmac, este formată numaĭ din acest fel de insulețe.

Dimensiunĭ: lungimea de la N. la S., a laculuĭ numaĭ, este de 5 kil.; dinpreună cu Ciamurlia și Iortmac, are aproape 10 kil.; lărgimea laculuĭ este de 3½ kil.; a prelungireĭ, de 1½ kil.; adîncimea este de 4—8 m.

Malurile sale sunt acoperite, în partea V., cu iarbă; în cea N.-E., cu stuf, coprins între Dunăre și cele două scurgerĭ ale luĭ în fluviŭ; în cea E., cu fînețe, semănăturĭ și puțin cu pădurĭ. Prelungirea Ciamurlia și Iortmac sunt așezate între tufărișurĭ și pădurĭ, ca Curt-Orman la V., Duari-Chioi-Orman la E. și Buiuc-Orman la N.

Satele așezate pe malurile sale sunt: Oltina la E., Satul-Noŭ la V., Cîșla la S., Coșlugea și Lipnița la S.-V., Curu-Orman și Ghiuvegea la S.-E.

Basinul săŭ este considerabil, coprinzînd a 4-a parte din pl. Silistra-Nouă, (anume teritoriile comunelor Satul-Noŭ, Lipnița, Oltina, Para-Chioi, Ghiuvegea, Regep-Cuius, partea de E. a comuneĭ Gorvan (căt. Vel-Chioi) și cea de V. a comuneĭ Caranlîc (cătunul Curu-Orman). Are o întindere de 70000 hect. Este coprins între: Dunăre la N.; dealurile Coșlugea, Canlî-Dere, Curdeli, Sîrt-Iol-Bair, la V.; hotarul județuluĭ, spre S.; dealurile Macuc, Ciacal, Merchez, Cîșla, Mezarlîc-Bair, Ciatal-Orman, Distrail, Sînîr-Bair, Orta-Burun, Echenli-Orman-Bair, la E.

Văile saŭ pîr. care se deschid în lac la V. sunt: valea Coșulgea, formată din văile Iroftie, Micul-Orman, Gaia, Almalîcula; valea Ghiol-Ceair saŭ Almalîcul; valea Derea-Ceair; valea Ciali-Ceair; la S., sunt două pîraie: Dermen-Ceair, numit și Sati-Chioi-Ceair și Canara-Ceair, format din văile Cuiugic-Culac și Buiuc-Orman-Bair.

Căile de comunicație de pe lîngă lac sunt căile comunale ce unesc satele intre ele și drumul județean Ostrov-Cuzgun, pe la S., înlesnind ast-fel transportul pešteluĭ.

Oltina, *vîrf de deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Oltina, situat în partea N. a plășeĭ și în cea N.-E. a com.; este vîrful culminant al dealuluĭ Macuc; are 140 m. înălțime; punct trigonometric de observație de rangul I, cu ocazia lucrăriĭ hărțeĭ Dobrogeĭ, de către statul-major romîn; este acoperit cu verdeață; prin înălțimea sa domină malul dobrogean al Dunăreĭ, de care e despărțit prin o distanță de 800 m.; domină și drumul comunal ce duce de la Oltina, pe la poalele sale, la Beilicul.

Oltina, *movilă,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Oltina, așezată în partea de N. a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ, la 1½ kil.

spre E. de sat; este artificială şi aşezată pe muchia dealuluĭ Ciacal; are o înălţime de 132 m.; punct trigonometric de observaţie, rangul al 3-lea, dominînd prin înălţimea sa satul Oltina, o bună parte din ĭezerul Oltina, drumul comunal ce duce de la Oltina la Beilicul; este acoperită cu verdeaţă şi une-orĭ şi cu semănăturĭ.

Oltişorul, *baltă,* în dreptul com. Greci, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Oltişorul, *gîrlă,* jud. Romanaţi, formată din o ramură a Oltuluĭ, ce se desparte maĭ sus de Slatina şi din apele Corneşul şi Dranovăţul. Mărită adesea prin revărsările Oltuluĭ, devine maĭ mare din dreptul satuluĭ Spurcaţi şi Slătişoara, curge pe lîngă satul Fundeni şi Măргeni şi se varsă în Olt, în dreptul com. Greci, udînd partea de V. a plăşeĭ Olteţul Oltul-d.-s.

Oltişorul, *gîrlă,* din rîul Olt, jud. Teleorman, ce se formează pe partea dintre comunele Segarcea-din-Vale şi Liţa. După ce primeşte apele pîrîuluĭ Siiul, acest crac se împreună cu cel-l'alt în dreptul şoseleĭ judeţene Turnul-Izlaz, după ce a format o insulă mare, numită Intre-Olturĭ. Acestuĭ crac îĭ maĭ zice şi Oltul-Mic. Adese-orĭ, vara, apa scade atît de mult, în cît pare a fi stătătoare.

Oltoiul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Luncaviţa; se desface din dealul Pietrosul; se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-V.; brăzdează partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, întinzîndu-se printre Valea-Ascunsă şi valea Stupina, afluente ale pîrîuluĭ Luncaviţa; pe muchia luĭ merge drumul comunal Greci-Luncaviţa; este acoperit în mare parte cu pădurĭ; poalele sale, maĭ cu seamă cele orientale, sunt acoperite cu păşunĭ şi fîneţe bogate.

Oltuc-Orman, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Dobromirul şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Dobromirul-din-Vale, la 1 kil. maĭ spre S. de acest sat şi la 1 1/2 kil. maĭ spre N. de satul Dobromirul-din-Deal; este aşezată pe malul stîng al văiĭ Iucari-Macala-Ceair, pe o suprafaţă de 70 hect. şi e compusă maĭ ales din ulmĭ şi fagĭ; este dominată de dealul Dobromirul şi situată în jurul plăşeĭ şi centrul comuneĭ.

Oltul, *judeţ,* numit ast-fel după rîul cu acest nume, care 'l udă de-alungul săŭ, formînd limita sa de V. Este situat cam în centrul Munteniei, fără să atingă nicĭ munţiĭ, nicĭ Dunărea, între $44^0,7'$ — 45^0 latitudine septentrională şi între 22^0 — $22^0,28'$ longitudine orientală.

Limite. Se limitează la N. cu jud. Argeş; la E., cu jud. Argeş şi Teleorman; la S., cu jud. Teleorman şi la V., cu jud. Vîlcea şi Romanaţi.

La Nord, hotarul începe din malul Oltuluĭ, maĭ sus de căt. Orleşti şi se îndreaptă către E., pe la N. de Casa-Vechĭe, urmînd albia rîuluĭ Trepteanca, până aproape de cătunul cu acest nume, de unde se întoarce către S.-E., până la com. Dejeşti. De aci, luînd direcţiunea N.-E., pe muchia dealuluĭ Geamăna, se lasă către E., până la N. de căt. Beculeşti. Apoĭ taie iarăşĭ dealurile, către S.-E., peste coada Cungreĭ şi a Vedeĭ, până aproape de Lereşti, de unde iarăşĭ sue drept către N. până la Răjleţul-Vieroş.

La Est, linia hotaruluĭ face o curbă, peste coada Vediţeĭ, se întoarce către S., pe la E. de comunele: Fata, Izvorul-d.-s., Gura-Boului, Bărăşti-de-Vede, Bărăşti-de-Cepturĭ, Vlaici, Coloneşti şi Maldărul, până la Corbul, unde dă în Valea-Vedeĭ. De aci, începe limita cu jud. Teleorman. Linia hotaruluĭ se ţine pe malul stîng al Vedeĭ, până la satul Popeşti, taie Vedea şi se lasă către S., trecînd pe la Estul comunelor: Seaca, Mihăeşti-d.-s. şi Mihăeşti-d.-j.

La Sud, această linie se întoarce către V., tăind Călmăţuiul; apoĭ formează o curbă, care trece pe la S. de com. Dudul, până ce dă în rîul Olt.

La Vest, hotarul urmează firul apeĭ, până la Slatina, unde trece pe malul drept şi apoĭ urmează iarăşĭ cursul apeĭ, până la Orleni, de unde a plecat.

Maĭ înainte, jud. Olt se întindea spre S., până în Dunăre. Dionisie Fotino zice: «Acest judeţ se hotăreşte despre N. cu jud. Argeş, despre E. cu al Teleormanuluĭ, despre S. cu Dunărea şi despre V. cu judeţele Romanaţi şi Vîlcea, de către care se desparte prin rîul Oltul».

Suprafaţa. Forma judeţuluĭ Oltul se apropie de aceea a unuĭ patrulater drept-unghiular, aşezat pe stînga Oltuluĭ. Are o suprafaţă de 342032 hect.

Relieful. Teritoriul jud. Oltul este coprins între basinul Oltuluĭ, la V. şi al Vedeĭ, la E. şi prezintă două zone: a dealurilor, spre N., unde se întind ultimile ramficaţiunĭ ale Carpaţilor, şi a şesuluĭ, spre S., unde se află cîmpiĭ întinse. Regiunea dealurilor ocupă maĭ mult de

cît a treia parte din suprafaţa judeţuluĭ. Aci pămîntul e foarte accidentat, brăzdat de multe văĭ, şi în cea maĭ mare parte acoperit cu pădurĭ şi livezĭ de prunĭ. Regiunea şesurilor ocupă cele-l'alte două părţĭ. Aci se prezintă cîmpiĭ întinse, puţin accidentate, şerpuite de cîte-va rîurĭ şi acoperite maĭ mult de ţarine, cu o fertilitate, din ce în ce maĭ pronunţată cu cît se apropie maĭ mult de Dunăre.

Apele. Judeţul este străbătut de următoarele rîurĭ maĭ principale:

1. Oltul, udă toată laturea de V. a judeţuluĭ, de la Casa-Vechie şi pănă la com. Dudul. Primeşte în judeţ pe stînga următoriĭ afluenţĭ: Trepteanca, Geamăna, Cungrea-Mare, Cungrea-Mică, Comăniţa, Tesluiul, Dîrjovul, Iminogul şi Siul, care trece în jud. Teleorman.

2. Vedea, udă maĭ toată laturea de E. a judeţuluĭ şi primeşte următoriĭ afluenţĭ, pe dreapta: Plapcea-Mare, în care se varsă Plapcea-Mică şi Negrişoară, Florişorul şi Dorofeiul; iar pe stînga: Eiul şi Vediţa.

3. Călmăţuiul, compus din două ramurĭ, udă partea de S. a judeţuluĭ şi apoĭ trece în jud. Teleorman.

Lacurĭ demne de notat în acest judeţ sunt următoarele: Lacul-Momicenilor, al-Şerbăneştilor, al-Radomireştilor şi cele de la Seaca.

Geologia. Din punctul de vedere geologic, maĭ tot terenul accidentat, din N. judeţuluĭ, aparţine sistemuluĭ pliocen. Aci domneşte argilul galben şi cenuşiŭ, marna, calcarul, etc.

Partea şesuluĭ, de la S., aparţine sistemuluĭ cuaternar. Aci întîlnim, pe lîngă terenurĭ argiloase, şi aluviunĭ, nisipurĭ, etc. Pe lîngă Olt, în dealurile vecine, se găsesc marĭ cantităţĭ de nisipurĭ şi petriş, în care se află mulţime de fosilĭ, diferite petrificaţiunĭ de animale şi chiar plante antidiluviane.

Clima. Judeţul Olt are o singură staţiune meteorologică, la şcoala de Agricultură de la Strihareţ, lîngă Slatina. S'aŭ maĭ înfiinţat încă staţiunĭ de ploaie, în comunele: Slatina, Buzeşti, Dobroteasa, Drăgăneşti, Gura-Bouluĭ, Şerbăneşti şi Spineni.

Iacă cîte-va cifre, carĭ caracteriză clima la Strihareţ şi carĭ ne-aŭ fost comunicate de Institutul Meteorologic. Aceste cifre reprezintă mijlocia observaţiunilor pe o perioadă de 8 anĭ, de la 1885—1892.

Temperatura mijlocie anuală este de + 10,0 grade centigrade. Luna cea maĭ rece a anuluĭ e Ianuarie, cu o mijlocie de — 4°,4; cea maĭ călduroasă este August, a căreĭ mijlocie este de + 22°, 2. Temperatura luĭ Iulie este de + 22°, 0, adică foarte apropiată de a luĭ August.

Temperatura mijlocie a anotimpurilor este: Iarna, — 2°, 7; Primăvara + 10°, 5; Vara + 21°, 3 şi Toamna + 11°, 2.

Cea maĭ ridicată temperatură ce s'a observat a fost în anul 1889, la 14 August, cînd a ajuns la + 36°, 6.

Cea maĭ coborîtă, s'a observat în 1893, la 15 Ianuarie, cînd s'a lăsat la — 35°, 6.

Intr'un an sunt, în mijlociŭ, 195 zile de vară şi 42 de iarnă.

Ploaia căzută reprezintă, în mijlociŭ, un strat în grosime de 437 mm. Cea maĭ multă apă cade în luna luĭ Iunie.

Vîntul dominant este cel din direcţia N.-E. Intr'un an sunt 131 zile senine, 130 noroase şi 104 acoperite.

Producte. Fiind-că jud. Oltul nu atinge nicĭ munţiĭ, nicĭ Dunărea, nu e însemnat nicĭ prin productele sale, nicĭ prin activitatea comerciuluĭ.

Mineralele saŭ apele minerale, ce de sigur se vor fi aflînd în lăuntrul pămîntuluĭ, nu sunt încă cercetate. Se ştie că Oltul şi pîraiele carĭ daŭ într'însul, aduc nisip amestecat cu aur. Odinioară, cînd Ţiganiĭ eraŭ robĭ, adunaŭ, cu ajutorul unor unelte primitive, praf de aur din acest nisip. Acest venit era de drept al Domnitoruluĭ. Şi azĭ se maĭ află aurarĭ, carĭ lucrează pe seama lor, însă numărul merge descrescînd.

Pădurile sunt principala avuţie a judeţuluĭ: în părţile de N., prin regiunea dealurilor, sunt pădurĭ seculare, carĭ daŭ lemne de construcţiĭ de tot felul, precum şi material avut pentru confecţionarea vaselor: buţĭ, boloboace, putinĭ, etc., precum şi lemne de foc şi altele.

Esenţele cele maĭ răspîndite sunt: stejarul, cerul, fagul, carpenul, plopul, salcia, teiul, ulmul, părul şi altele. Pădurile ocupă aproximativ o suprafaţă de 18940 hect.

Din registrul ţinut la ministerul Domeniilor, Statul posedă în jud. Olt, următoarele pădurĭ, cu o suprafaţă de 9441 hect.

Bîrca, 150 hect.; Bîrseasca, 600 hect.; Braniştea-luĭ-Stănilă, 19 hect.; Căzăneşti, cu trupurile: Zăvoiul şi Valea-Feteĭ, 350 hect.; Dăneasa, 450 hect.; Drăgăneasca, 100 hect.; Drăgăneşti-Măarunţeĭ, 200 hect.; Iezerul, 100 hect.; Ibăneşti, 150 hect.; Milcovul, 17 hect.; Mogoşeşti, 100 hect.; Proaspeţi, Strihareţul şi Secuţa, 145

hect.; Profa şi Ciorîca, 300 hect.; Puturoasa, 325 hect.; Rîjleţul-Govora, 800 hect.; Rîjleţul-Vieroşul, 900 hect.; Recea, cu trupurile, 150 hect.; Sărindăreanca, 100 hect.; Seaca, 1650 hect.; Săracul-Olanul, 300 hect.; Sfinteşti, cu trupurile, 303 hect.; Sprincenata, 7 hect.; Schitul-Deleni, 150 hect.; Schitul-Greci-Sineşti, 300 hect.; Sprîncenata cu trupurile, 500 hect.; Topană, 750 hect.; Ursul şi Poiana, 125 hect.; Văcăreasca, 300 hect.; Valea-Mare, 100 hect.

Dintre pomiĭ roditorĭ, prunul se cultivă pe o întindere de 1703 hect., numaĭ în părţile de N. ale judeţuluĭ, în plăşile Oltul şi Vedea-d.-s., unde formează principala ramură de producţiune a locuitorilor.

Viea se cultivă maĭ mult in părţile de V. şi S., pe dealurile Oltuluĭ şi ale Călmăţuiuluĭ.

Dealurile cu viĭ cele maĭ însemnate din judeţ sunt: Dealul-Slatineĭ, care produce vinul cel maĭ bun; Dealul-Comanilor şi Dealul-Drăgăneştilor, care daŭ un vin destul de bun şi abundent, dar nu atît de durabil ca cel din Dealul-Slatineĭ. Soiurile de strugurĭ, cele maĭ răspîndite sunt: negru-tare (Corbul), negru-moale şi braghina, care daŭ vinul negru; băşicata, gordinul, mischetul, roşioara, tămîioasa şi altele, carĭ produc vinul alb.

Prin viĭ — în obraţe — se cultivă şi mulţĭ pomĭ roditorĭ: cireşĭ, vişinĭ, caişĭ, perĭ, persicĭ şi gutuĭ, dar maĭ ales nucĭ.

In tot jud. se cultivă 2863 hect. vie, repartizate ast-fel:

Plasa Mijlocul, 3 hect.; plasa Oltul-d.-j., 527 hect.; pl. Oltul-d.-s., 353 hect.; pl. Şerbăneşti, 99 hect.; plasa Siul-d.-j., 1331 hect; pl. Siul-d.-s., 351 hect.; pl. Vedea-d.-j., 82 hect.; plasa Vedea-d.-s., 115 hect.

Fîneţele se produc în livezĭ naturale, carĭ sunt separate numaĭ în părţile de N. ale judeţuluĭ, iar în cele de S., la cîmp, sunt amestecate printre ţarine. Plantele ce le compun sunt maĭ ales dintre graminee, amestecate cu o mulţime de florĭ.

Livezile artificiale, după statistica ţinută la Ministerul Domeniilor, pe anul 1890—91, aŭ ocupat o întindere de 6 hect. şi aŭ dat 4000 kilog. Cele naturale, pe o întindere de 5158 hect., aŭ produs 3910015 fîn.

Afară de livezĭ, sunt terenurĭ rezervate pentru păşunatul vitelor, numite imaşurĭ şi suhaturĭ, carĭ ocupă peste 14000 hectare.

Agricultura. In părţile de N., plăşile Oltul şi Vedea-d.-s., se cultivă puţine cereale; numaĭ porumbul are o cultură ceva maĭ întinsă, din cauza natureĭ soluluĭ şi accidentelor luĭ. Pădurile, livezile cu prunĭ şi fîneţele ocupă mare parte din teren. Viile sunt puţine, situate numaĭ pe malul Oltuluĭ. Prin centru, plăşile Oltul şi Vedea-d.-j., şi Mijlocul, cu cît se împuţinează pădurile, şi dealurile cele rîpoase încep a se maĭ perde, cu atît şi cultura cerealelor se întinde. Calitatea soluluĭ maĭ înbunătăţindu-se, producţiunea devine maĭ abundentă. La S., plăşile Şerbăneşti, Siul-d.-s. şi Siul-d.-j., sunt cîmpiĭ întinse şi un pămînt din ce în ce maĭ fertil. Cultura cerealelor şi chiar a vieĭ ia mare întindere.

Intinderea terenurilor cultivate e de 135385 hect., producînd 880445 hectol. cereale.

Inul s'a cultivat pe 162 hect. şi a produs 2430 hectol.

Terenurile cultivate cu legume sunt de 5267 hect., producînd 3920951 hectol.

Animale domestice. In judeţul Olt sunt (1901): 16047 caĭ (858 armăsarĭ, 6959 ĭepe, 6609 caĭ, 1621 mînjĭ), 199 măgarĭ, 57804 vite marĭ cornute (829 taurĭ, 35237 boĭ, 11652 vacĭ, 4942 mînzaţĭ şi mînzate, 4597 viţeĭ şi viţele, 330 bivolĭ, 295 bivoliţe, 243 malacĭ şi malace), 190024 oĭ, 53579 porcĭ (6010 purceĭ, 3054 vierĭ, 18000 scroafe, 26515 porcĭ castraţĭ), 3888 capre.

In anul 1860, jud. acesta poseda: 9629 caĭ, 83010 boĭ, 181876 oĭ, 2014 capre, 56444 porcĭ şi 119 asinĭ, adică un total de 351319 capete de vite.

Apicultura. Era un timp cînd jud. Olt era unul din cele care poseda în abundenţă miere şi ceară. Priseci numeroase eraŭ aci şi un negoţ însemnat se făcea. Azĭ cu toate că florĭ multe şi variate sunt pe cîmpiile judeţuluĭ, cu toate că întreţinerea stupilor costă prea puţin în comparaţie cu valoarea productuluĭ, totuşĭ stupiĭ s'aŭ împuţinat cu totul. Sunt 8130 stupĭ cu albine (1901).

Cultura gîndacilor, introdusă din timpurĭ depărtate la noĭ în ţară, nu de mult ajunsese şi în jud. Olt una din culturile cele maĭ de căpetenie şi bogate. Cămăşile şi iile cu felurite florĭ, cusute în mătase şi încărcate cu fluturĭ, maramele cele frumoase, ţesute numaĭ din borangic, care împodobeaŭ femeile oltence, dovedeaŭ că cultura acestuĭ verme luase o întindere însemnată în acest judeţ. Azĭ, această industrie a căzut.

Moşiile statuluĭ. Din tabloul aflat la Ministerul Domeniilor, se vede că statul posedă în judeţul Olt 36 moşiĭ, cu maĭ multe trupurĭ, carĭ produc anual o a-

rendă de leĭ 206883,64, plus 11040 leĭ, plata pădurarilor și confiniștilor, pușĭ tot în sarcina arendașilor, adică un total de 217923,64 leĭ.

Aceste moșiĭ aŭ fost pendinte de Mitropolia din București, Biserica Sărindarul, Sf. Gheorghe-Noŭ, Episcopia de Argeș și de mănăstirile: Cozia, Horezul, Govora, Clocociovul, Plumbuita, Brîncoveni și Vieroșul.

Industria. Industria mică, industria casnică, nu prea s'a dezvoltat în județ; de cîțĭ-va anĭ, chiar, de cînd cu regimul convențiunilor, e în decadență.

Mica industrie, pe care necesitățile domestice și de toată ziua o impune locuitorilor, se exercită asupra următoarelor materiĭ prime:

1. Materiĭ animale. Zalhanalele procură pastrama și seul din care se fabrică și lumînările; peștele sărat, unul dintre alimentele de lux al populațiuneĭ agricole, în timpul posturilor. Cîte-va zalhanale sunt stabilite pe lîngă Olt, la Slatina și la Drăgănești.

Fabricele de tăbăcărie s'aŭ desființat. Numaĭ cojocăria se menține și pare chiar că ia o oare-care dezvoltare, prin argăsirea maĭ sistematică a pieilor de oaie și de miel și prin cusăturile alese, cu lînurĭ și mătase, artistic lucrate, carĭ împodobesc cojoacele. Cizmăria tot maĭ rezistă concurențeĭ fabricilor străine. Cojocariĭ și cizmariĭ din jud. Olt, maĭ ales ceĭ din Slatina, aŭ o reputațiune bine stabilită în toate județele circum-vecine.

Industria domestică a cam decăzut. Șaiacurile, brînele, betele, dimiile, abalele, fotele, zăvelcile, în fine toată îmbrăcămintea odinioară făcută în casă, se cumpără la tîrgurĭ. Prin casele țăranilor din părțile de N., în plășile Oltul și Vedea, se maĭ văd chilimurĭ, velințe și alte țesăturĭ alese și lucrate cu mult gust.

Fabricarea brînzeĭ, untuluĭ și altor produse ale lapteluĭ, îĭ maĭ păstrează și azĭ reputațiunea unuĭ județ bogat în asemenea materiĭ alimentare.

Mieiĭ alimentează nu numaĭ măcelăriile din Slatina, dar și pe cele din Craiova și București, aducînd un venit de aproape 500000 leĭ.

Materiile vegetale alimentează industria casnică mult maĭ puțin ca altă-dată. Cînepa se cultivă în micĭ cantitățĭ, numaĭ pentru confecționarea cergilor, sacilor și prea puțin pentru a pînzeĭ. Altă-dată maĭ toată rufăria caseĭ țăranuluĭ era melițată, dărăcită, toarsă, țesută, nălbită, croită și cusută de mîna sătencelor, numaĭ din cînepă.

Făina se fabrică în maĭ multe morĭ cu aburĭ și pe rîul Oltul. In Slatina se află un mare stabiliment de moară cu aburĭ.

Poamele, și maĭ ales prunele din întinsele livezĭ ale județuluĭ, produc o țuică bună și un fel de oțet numit poșirca.

Pădurile, încă întinse în părțile de N. ale județuluĭ, procură un material bun și abundent pentru dogărie și construcția caselor de lemn, întrebuințate în acele părțĭ ale județuluĭ.

Comerciul. Afară de comerciul de cereale, vinurĭ, țuică și lemne, se maĭ face un comerciŭ însemnat și cu multe articole de lux, coloniale, de industrie, etc. este maĭ activ în Slatina și în bîlciurile, ce încă se obicĭnuește a se maĭ face prin următoarele com.:

Cîmpul-Mare, de 4 orĭ pe an; la Mucenicĭ, Buna-Vestire, Sf. Petru și Vinerea-Mare;

Urluiasca, de 4 orĭ pe an, tot la aceleașĭ date;

Constantinești, de 3 orĭ: 24 Februarie, Rusaliĭ și 29 August;

Ipotești, com. Coteana, de 2 orĭ: Duminica Tomeĭ și Drăgaica;

Dobrotinetul, la 21 Maiŭ;

Bălănești, de 2 orĭ pe an: Inălțarea și Sf. Măria Mare;

Drăgănești, de 3 orĭ pe an: la Pantelimon, 14 Septembrie și Vinerea-Mare;

Văleni, de treĭ orĭ pe an: la Blagoveșteni, Sf. Impărațĭ și Schimbarea la Față.

Slatina, odată pe an, la Sf. Gheorghe, ținînd 3 zile.

La toate aceste bîlciurĭ se ține maĭ întîiŭ oborul de vite, după care apoĭ urmează vînzările boltașilor.

Afară de aceste bîlciurĭ, obor de vite se maĭ ține la Slatina, odată pe săptămînă, Joia, cînd e și zi de tîrg.

Comerciul, ce se face în aceste bîlciurĭ, e foarte activ. Magazinele din Austria și Germania asortează magazinele de brașoveniĭ, lipscăniĭ, hăinăriĭ, mașinĭ agricole, încălțăminte, etc.

Căĭ de comunicație. Județul posedă următoarele căĭ de comunicație:

1. Linia ferată București-Vîrciorova, care intră în județ pe la com. Corbul, trece pe lîngă Potcoava și merge la Slatina, apoĭ face o curbă după care coboară în Valea-Oltuluĭ, traversînd rîul pe un pod mare și frumos; parcurge ast-fel județul de la N.-E. spre S.-V., pe o linie cam în zigzag de 45 kil. Pe această linie sunt treĭ gărĭ: Corbul, Potcoava și Slatina.

Șosele:

a) Calea națională Craiova-București care trece Oltul pe un pod mare și frumos, și trece prin Slatina, Valea-Mare, Negreni și Colonești, străbătînd

județul de la S.-V. către N.-E. pe o distanță de 42 kil.

b) Șosele județene: 1. Casa-Vechĭe-Dudul, care străbate jud. de la S. către N., pe valea Oltuluĭ și leagă comunele: Dudul, Beciul, Sprîncenata, Dăneasa, Peretul, Drăgănești, Comani, Bălănești, Coteana, Brebeni, Slatina, Dobrotinetul, Comănița, Căzănești, Dumitrești, Cîmpul-Mare, Drăgoești și Casa-Vechĭe, pe o distanță de 110 kil.

2. Caracal-Roșiori, numită și Rusca-luĭ-Toader, taie jud. în partea de S., trece Oltul pe la Caracal, prin Berendei-Noĭ, suie dealul Oltuluĭ pe la Rusca-luĭ-Toader, unde taie șoseaua județeană pomenită maĭ sus, trece prin Radomirești și Mihăești-d.-j., și apoĭ intră în jud. Teleorman, spre Roșiori-de-Vede, parcurgînd o distanță de 24 kil.

3. Slatina-Șerbănești-Seaca, pleacă din șoseaua Casa-Vechĭe-Dudul, de lîngă Brebeni, străbate jud. de la N.-V. către S.-E. și leagă comunele: Brebeni, Greci, Serbănești-d.-j., Crîmpoaia, Văleni și Seaca, până la Mihăești-d.-s., (47 kil).

4. Drumul-Oaeĭ, o ramură de șosea, paralelă cu șoseaua Dudul-Casa-Vechĭe, leagă șoseaua națională cu comunele: Priseaca, Oporelul, Rădești, Ibănești, Urluiasca, Otești și căt. Vlăngărești, din comuna Vulturești (33 kil.).

5. Cornățelul-Florul, străbate jud. de la N.-V. spre S.-E., prin Valea-Plapceĭ și leagă comunele: Cornățelul, Poborul, Scornicești, Bălțați, Potcoava, Valea-Merilor, Ursoaia, Icoana și Florul, de unde trece Vedea în jud. Teleorman (14 kil.).

c) Șosele vecinale străbat jud. maĭ în toate direcțiunele și leagă între ele maĭ toate comunele una cu alta. Cele maĭ însemnate rețele sunt:

1. Corbul-Alunișul, pe Valea-Vedeĭ, leagă comunele: Alunișul, Spineni, Tătulești, Optași, și Gara-Corbul, pe o distanță de 32 kil.

2. Rîjlețul-Vieroș-Maldărul, leagă comunele: Rîjlețul-Vieroș, Rîjlețul-Govora, Fata, Gura-Bouluĭ, Vața, Bărăști-de-Vede, Bărăști-de-Cepturĭ, Vlaici, Colonești și Maldărul, străbătînd partea de N.-E. a jud., maĭ mult pe Valea-Vediței, pe o distanță de 32 kil.

3. Oporelul-Izvorul-d.-s., străbate jud. de la S.-V. către N.-E. și leagă comunele: Oporelul, Poborul, Alunișul, Profa, Gura-Bouluĭ și Izvorul-d.-s., pe o distanță de 35 kil.

4. Cîmpul-Mare-Chilia, străbate partea de N. a jud., de la V. la E., și leagă comunele: Cîmpul-Mare, Dobroteasa, Făgețelul și Chilia, pe o distanță de 35 kil.

5. Dobroteasa-Ciomăgești, leagă comunele: Dobroteasa, Sîmburești și Ciomăgești, pe o distanță de 22 kil.

6. Vlăngărești-Urși, leagă comunele: Vlăngărești, Vaĭ-de-Eĭ și Urși, (12 kil).

7. Bălteni-Bălănești, străbate jud. de la N. la S. și leagă între ele toate comunele după Valea-Iminoguluĭ: Bălteni, Perieți, Mierlești, Bărcănești, Izvoarele, Alimănești și Bălănești, precum și gara Potcoava, pe o distanță de 30 kil.

8. Mărunțeĭ-Florul străbate jud. de la S.-V. către N.-E. prin Cîmpia-Boianul, și leagă comunele: Mărunțeĭ, Șerbănești-d.-j. și Florul, pe o distanță de 30 kil.

9. Potcoava-Șerbănești, pe Valea-Dorofeiuluĭ, leagă gara Potcoava cu comunele: Tîmpeni și Șerbănești, până în șoseaua județeană Slatina-Șerbănești-Seaca, (20 kil.).

10. Drăgănești-Văleni străbate jud. de la V. către E., prin Cîmpia-Boianuluĭ și leagă comunele: Drăgănești, Stoicănești și Văleni, pe o distanță de 22 kil.

11. Frunzarul-Poiana, leagă com. Frunzarul cu căt. Sprîncenata, și com. Poiana, (11 kil.).

12. Sprîncenata-Dudul leagă comunele de la S. județuluĭ, situate pe valea Siuluĭ: Sprîncenata, Viespești, Bîrsești, Beciul, Plăviceni și Dudul (9 kil.).

Afară de acestea maĭ sunt și alte rețele maĭ micĭ, carĭ, dim. preună cu cele de maĭ sus, daŭ un total de maĭ mult de 600 kil. de lungime. Se poate zice că județul Olt este unul din cele maĭ avute în căĭ de comunicație.

Diviziunea administrativă. — Județul Olt se divide în 8 plășĭ:

1. *Plasa Mijlocul*, cu reședința în com. Buzești, se compune din 11 comune: Bălțați, Birci, Buzești, Corbul, Florul, Icoana, Optași, Potcoava, Sinești, Ursoaia și Valea-Merilor.

2. *Plasa Oltul-de-jos*, cu reședința în com. Dobrotinetul, se compune din 15 comune: Albești, Cireașovul, Comănița, Cucueți, Deleni, Dobrotinetul, Dumitrești, Ibănești, Oporelul, Priseaca, Rădești, Slatina, Tesluiul, Turia și Urluiasca.

3. *Plasa Oltul-de-sus*, cu reședința în com. Cîmpul-Mare, se compune din 15 comune: Cîmpul-Mare, Casa-Vechĭe, Ciomăgești, Cornățelul, Dejești, Dienci, Dobroteasa, Geamăna, Otești-d.-s., Otești-d.-j., Păroși, Sîmburești, Urși, Vaĭ-de-Eĭ și Vulturești.

4. *Plasa Șerbănești*, cu reședința în com. Șerbănești-d.-j., se compune din 9 comune: Crîmpoaia, Mihăești-d.-j., Mihăești-d.-s., Seaca, Șerbănești-d.-j., Șer-

băneşti-d.-s., Tîmpeni, Tituleşti şi Văleni.

5. *Plasa Siul-de-sus*, cu reşedinţa în com. Bărcăneşti, se compune din 11 comune: Alimăneşti, Bălăneşti, Bălteni, Bărcăneşti, Coteana, Izvoarele, Mărunţei, Mierleşti, Milcovul, Pericţi şi Viişoara.

6. *Plasa Siul-de-jos*, cu reşedinţa în com. Drăgăneşti, se compune din 13 comune: Bîrseşti, Beciul, Comani, Crăciunei-d.-j., Crăciunei-d.-s., Dăneasa, Drăgăneşti, Dudul, Frunzarul, Gostavăţul, Poiana, Stoicăneşti şi Viespeşti.

7. *Plasa Vedea-de-jos*, cu reşedinţa în com. Tătuleşti, se compune din 14 comune: Călugări, Coloneşti, Constantineşti, Maldărul, Mirceşti, Mogoşeşti, Negreni, Poborul, Scorniceşti, Spineni, Şuica, Tătărei, Tătuleşti şi Vlaici.

8. *Plasa Vedea-de-sus*, cu reşedinţa în com. Chilia, coprinde 14 comune: Alunişul, Bărăşti-de-Cepturi, Bărăşti-de-Vede, Chilia, Făgeţelul, Fata, Gura-Boului, Izvorul, Mereni, Profa, Rijleţul-Govora, Rîjleţul-Vieroşul, Topana şi Vata.

Marca judeţului este un turn, semn că jud. acesta se întindea maĭ înainte până în Dunăre, şi coprindea şi oraşul Turnul-Măgurele, lîngă care se află ruinele unuĭ turn de cetate, zidită, se zice, de Constantin-cel-Mare.

Budgetul zecimilor pe anul financiar 1900—1901 se încheе la veniturĭ cu suma de 265359 leĭ, 76 banĭ şi la cheltuelĭ, cu 259760 leĭ, 79 banĭ.

Budgetul drumurilor pe acelaşĭ an se balanţează cu suma de 90350 leĭ.

Budgetul spitaluluĭ rural din Drăgoeşti se prezintă cu suma de 30810 leĭ, atît la cheltuelĭ cît şi la veniturĭ.

Serviciile pendinte de judeţ sunt:

1. Serviciul sanitar, care se compune din 1 medic primar, 1 medic-veterinar, 4 medicĭ, 4 vaccinatorĭ, 4 moaşe şi 1 secretar al consiliuluĭ sanitar; serviciul spitaluluĭ compunîndu-se din 1 doctor, un sub-chirurg, 1 econom, 3 infirmierĭ, 1 preot şi maĭ mulţĭ oamenĭ de serviciŭ. Amîndouă aceste serviciĭ costă pe judeţ suma de 59940 leĭ anual; iar cu material cu tot, leĭ 181920.

2. Serviciul arestuluĭ preventiv, compus dintr'un director şi un gardian.

3. Serviciul drumurilor se compune din 1 inginer-şef, 4 conductorĭ, 1 copist, 8 picherĭ, 4 dulgherĭ, 1 camerist.

Justiţia. — Este cîte o judecătorie comunală, instituită în fie-care din cele 100 com. rur. ale judeţuluĭ, 3 judecătoriĭ de ocol, în Drăgăneşti, Slatina şi Spineni; un tribunal judeţean de întîia instanţă în capitala judeţuluĭ şi o curte cu juraţĭ, care se adună de 4 orĭ pe an.

Instrucţiunea publică. — Judeţul posedă un gimnaziŭ real în Slatina şi 4 şcolĭ primare urbane, 2 de băeţĭ şi 2 de fete, cu o populaţiune de 357 elevĭ şi 217 eleve.

Şcoalele rurale sunt în număr de 101 (1901), cu o populaţiune de 5888 elevĭ de ambele-sexe.

Maĭ este în judeţ o şcoală practică de agricultură la Strihareţ şi o şcoală rurală la Slatina cu 84 elevĭ înscrişĭ.

Cultul. — Numărul bisericilor este de 233, cu 244 preoţĭ şi 233 cîntăreţĭ şi paracliserĭ. In numărul acestora se coprinde şi vechile mănăstirĭ şi schiturĭ, pendinte de stat, dar carĭ toate sunt prefăcute în bisericĭ de mir.

Aceste schiturĭ sunt: Seaca, Deleni, Strihareţul, Sopotul, Precesta, Clocociovul, Greci, Comani, Gîlmele, Plăviceni (aceasta din urmă întreţinută din fondul Creţulescu).

Judeţul Olt aparţine eparhieĭ Curţeĭ-de-Argeş. Reşedinţa Episcopieĭ este în Curtea-de-Argeş. Judeţul este pus sub privegherea bisericească a unuĭ protoereŭ, cu reşedinţa în Slatina, ajutat fiind de doĭ proestoşĭ.

Populaţiunea. — In recensămîntul din 1890, populaţiunea judeţuluĭ Olt se ridica la 120853 locuitorĭ. In 1899, populaţia a fost de 142496 loc.: 72481 bărbaţĭ şi 80015 femeĭ. In 1859, a fost populat de 100651 locuitorĭ.

Serviciul telegrafo-poştal posedă în judeţul Olt un biuroŭ principal cu serviciul permanent în Slatina şi două, cu serviciĭ limitate, în comunele Drăgăneşti şi Spineni.

Afară de aceste staţiunĭ, maĭ sunt şi cele de la gările drumuluĭ de fier: Slatina, Potcoava şi Corbul; la aceste două din urmă sunt şi biurourĭ poştale rurale.

Armata. — Judeţul Olt face parte din corpul I-iŭ de armată cu reşedinţa în Craiova, iar în Slatina e reşedinţa unuĭ regiment de dorobanţĭ.

Judeţul Olt formează şi un escadron de călăraşĭ, a căruĭ reşedinţă e în Caracal.

Oltul, *plasă*, în partea de S.-V. a judeţuluĭ Argeşul. Se învecineşte la N. cu plăşile Topologul şi Argeşul; la E., cu pl. Piteşti; la S., cu jud. Oltul şi la V., cu jud. Vîlcea, de care este despărţită prin rîul Oltul.

Este udată de rîurile Topologul, Vedea, Cotmeana, Cotmeniţa şi Trepteanca, precum şi de rîul Oltul, care o desparte de jud. Vîlcea.

Terenul este deluros şi străbătut de ultimele ramificaţiĭ ale Carpaţilor, din care se nasc maĭ multe gîrle şi pîraie.

Intinderea totală a plăşeĭ este de 96235 pog. (48118 hect.), din carĭ 39359 pog. cultivabile, 18947 pog. pădure şi 37929 pog. sterp (1865).

Se compune din 22 comune rurale şi 147 sate şi cătune, avînd 22788 suflete, din carĭ 4130 contribuabilĭ, 4716 case şi 60 bisericĭ. Sunt şi două mănăstirĭ, Cotmeana şi Flămînda.

Reşedinţa plăşeĭ a fost maĭ înainte în com. rur. Lăunele, iar în urma unireĭ acesteĭ plăşĭ cu plasa Topologul (1882), reşedinţa ambelor plăşĭ s'a fixat la Tigveni. Reşedinţa judecătoruluĭ de pace a plăşilor Oltul şi Topologul este în com. rur. Bălceşti, din pl. Oltuluĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt şoselele comunale.

Terenul este deluros şi pe dînsul se cultivă grîŭ, porumb şi ovăz.

Are viĭ şi maĭ ales livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu rotăria şi olăria, iar femeile cu ţesătoria.

Budgetul comunelor din această pl. e de aproape 80000 leĭ la veniturĭ cît şi la cheltuelĭ.

Statul posedă în această plasă (împreună cu pl. Topologul) 13 moşiĭ, aducînd un venit anual de 75719 leĭ, precum şi 46576 pog. de pădurĭ.

Oltul, *plasă,* în jud. Vîlcea, unită cu pl. Olteţul-d.-j., situată pe malul drept al rîuluĭ Oltul, la S. judeţuluĭ.

Se compune din 23 comune rurale şi una urbană (Drăgăşani): Amărăşti, Aureşti, Călina, Creţeni, Fumureni, Guşoeni, Izvorul, Lungeşti, Mădulari, Mitrofani, Nemoiul, Orleşti, Prundeni, Rîmeşti, Stăneşti, Ştefăneşti, Şuşani-d.-j., Şuşani-d.-s., Uşurei, Voiceşti, Zăvideni şi Zlătărei.

Are, împreună cu Olteţul-d.-j., 52000 locuitorĭ.

Se mărgineşte la N. cu pl. Ocolul-Otăsăul; la S., cu jud. Romanaţi, printr'o linie trasă din rîul Oltul şi până între comunele Laloşul şi Rîmeşti; la E., cu jud. Olt, de care se desparte prin rîul Oltul, şi la V., cu pl. Olteţul-d.-j.

Reşedinţa plăşilor unite e în Drăgăşani.

Comune maĭ populate sunt: Amărăşti, Călina, Creţeni, Guşoeni, Izvorul, Mădulari, Nemoiul, Orleşti, Prundeni, Zlătărei şi Ştefăneşti.

Se cultivă viea pe o întindere de 4709 hect., 50 ariĭ.

Sunt 18 şcoale rurale mixte, frecuentate de 366 copiĭ.

Oltul, *deal,* în raionul com. Geamăna, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se întinde până aproape de T.-Măgurele. Pe el se cultivă grîŭ, porumb şi sunt livezĭ de prunĭ.

Oltul, *rîŭ,* afluent pe stînga al Dunăreĭ. Izvoreşte din Transilvania, din punctul de încrucişare al culmeĭ Ciculuĭ, cu aceea a Laloşuluĭ, la o înălţime de 900 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ. Curge maĭ întîiŭ către S.-S.-E., până la Tuşnad, apoĭ către S.-S.-V. până la extremitatea meridională a munţilor Barduluĭ, de unde se îndreptează către N.-N.-V. până la confluenţa Vîrghiaşuluĭ şi apoĭ către S.-S.-V.

După ce primeşte pe dreapta Homorodul, Cibinul, şi pe stînga Valea-Neagră şi Bîrsa, se îndreaptă către S., intră în România pe la Rîul-Vaduluĭ, la o înălţime de 340 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ, după ce a parcurs în Transilvania aproape 350 kil. Trece la R.-Vîlcea, unde are un volum mic de apă, udă Slatina, lasă în dreapta Caracalul şi se varsă în Dunăre, între T.-Măgurele şi Izlaz, după ce a servit de linie despărţitoare între Oltenia şi Romînia-Mare şi între jud. Vîlcea, Argeş, Romanaţi, Olt şi Teleorman. Direcţia generală a cursuluĭ săŭ în Romînia este îndreptată de la N.-V. către S.-E. De la origine şi până la Dunăre, Oltul are o lungime de aproape 600 kil., din care aproape jumătate ne aparţin.

Iuţeala cursuluĭ săŭ şi frumuseţile pitoreştĭ ale malurilor sale aŭ dat naştere la multe poveştĭ. De o teribilă impetuozitate, curge torentuos din munţiĭ Carpaţi spre Dunăre, muşcîndu-şĭ neîncetat malurile.

Valea Oltuluĭ, lată de 5000 până la 6000 m., este ocupată, în partea stîngă, de zona albieĭ rîuluĭ, pe o lărgime medie de 1700 m., iar restul văeĭ formează numaĭ un şes supus inundaţieĭ la orĭ-ce revărsărĭ ale apelor Oltuluĭ.

Curentul Oltuluĭ are, în termen mijlociŭ, o lărgime de 70 m. şi o adîncime de 1.80 m.; iar nivelul apelor celor marĭ se ridică maĭ adesea la cota de 3 m. d'asupra etiagiuluĭ.

Rîul Oltul, în punctul oraşuluĭ R.-Vîlceĭ, are o pantă de 0.000.926 m.; secţia curentuluĭ principal este de 1,345 m.; perimetrul muiat de 397.70 m.; secţia apelor de inundaţie, de 1.200,000 m.; perimetrul muiat, de 604.00 m.

Studiile hidrometrice, făcute aci, în 1874, apelor Oltuluĭ, în două profile depărtate de 150 m., aŭ dat următoarele rezultate:

Vitesa mijlocie pe secundă a

apelor constatate era de 0.888; secțiunea undată de 111.480; volumul mijlociŭ debitat pe secundă de 99.480 m. cubĭ.

Cu cît Oltul este de impetuos la Armăsarul, la Clopotul și la Cozia, cu atît devine de astîmpărat între Rîmnic și Slatina. Impărțindu-se în numeroase brațe, curge lin și măreț pe larga sa albie, până la vărsarea luĭ în Dunăre, unde formează întinse lacurĭ.

Verde-închis, cînd reflectează pădurile de brad și de fag de la munte, coloarea luĭ devine albăstrie între Rîmnic și Drăgășani, iar cînd ajunge în luncile nesfîrșite ale Romanațuluĭ, valurile sale sunt turbure și gălbie. De la intrarea sa în Romînia și până la vărsarea sa în Dunăre, Oltul străbate regiunea munților, a dealurilor și a șesuluĭ, de aceea cursul săŭ se poate divide în: Oltul-de-sus, începînd de la frontieră și terminîndu-se la Gura-Văiĭ; Oltul-de-mijloc, coprins între Gura-Văiĭ și Slatina; Oltul-de-jos, de la Slatina până la Dunăre.

Potrivit cu această împărțire, vom face descrierea fie-căreĭ regiunĭ în parte:

Oltul-de-sus începe de la frontieră (confluența Rîuluĭ-Vaduluĭ), și se termină la Gura-Văiĭ (jud. Vîlcea). Curge de la N. la S. descriind o mulțime de cotiturĭ. Lărgimea medie a albieĭ este de 80 m.; fundul conține pietre marĭ de la 1—2 m. de diametru. Lărgimea medie a apeĭ este de 70 m., adîncimea variază de la 3 până la 5 m., iar iuțeala curentuluĭ este de 2—3 m. pe secundă. Țărmurile în general sunt ușor înclinate; pe alocurea însă sunt stîncoase și înalte.

Valea Oltuluĭ-d.-s. este îngustă, adîncă și sălbatică; aspectul săŭ este din cele maĭ impunătoare. Această vale este puțin populată și prea puțin productivă. Malurile văiĭ sunt constituite de munțĭ înalțĭ, rîpoșĭ și adesea desbrăcațĭ de orĭ-ce vegetație.

De la Cîineni în jos, pe Olt, prin Cornet spre Cozia, apele rîuluĭ formează maĭ multe cotiturĭ, printre stîncĭ înalte, desbrăcate de orĭ-ce vegetație. In această parte se află cele maĭ pitoreștĭ vederĭ ale drumuluĭ ce duce la Sibiiŭ prin munțĭ, la Armăsarul și la Clopotul.

In fața Mănăstireĭ Cozia, s'a descoperit acum cîți-va anĭ, niște izvoare puternice de ape minerale termale, în marginea Oltuluĭ, la locul numit Bivolari, unde d-l Gr. Tocilescu, a descoperit un castru roman, din timpul împăratuluĭ Adrian, al primeĭ cohorte a săgetarilor. D-l Tocilescu, pe baza distanțelor indicate în Tabla-Peutingeriană, a identificat aceste ruine cu vechiul oraș roman Pons-Aluti.

La vre-o 6 kil. de Cozia, tot pe Olt în jos, este situat stabilimentul balnear Călimănești și renumitele ape de la Căciulata, ce izvorăsc în marginea rîuluĭ (v. a. n.).

In jos de Călimănești, Oltul formează frumosul Ostrov, unde, în 1552, Neagoe-Vodă Basarab, clădi mănăstirea numită Ostrovul.

Localitățile locuite, ce udă Oltul-d.-s., sunt: Vama Rîul-Vaduluĭ, Cîineni, Robești, Țuțulești, Sărăcinești, Călinești, Lotreni, Cozia, Călimănești și Gura-Văiĭ. Pe toată distanța coprinsă între frontieră și Gura-Văiĭ, nu se află de cît un pod umblător, stabilit între Cîineni și cîte o luntre la Cozia și Călimănești.

Principaliĭ afluențĭ aĭ Oltuluĭ-d.-s., pe dreapta, sunt: Rîul-Vaduluĭ, Rîul Cîinenilor, Valea-Robești, Valea Sărăcinești, Lotrul, Țuțulești, Lotrișorul, Puturoasa, Căciulata, Călimănești și Gura-Văiĭ, iar pe partea stîngă: Coisca, Șimnicul, Topologul, etc.

Oltul-de-mijloc. De la Ostrov, apele Oltuluĭ curg pe o vale largă, prin satele Bogdănești și Bujoreni, și se apropie de Rîmnicul-Vîlceĭ.

Aci, în marginea orașuluĭ, apele Oltuluĭ trec, la punctul numit Guran, pe sub un pod monumental, cu suprastructură metalică, cu o lungime de 180 m. și o lățime de 6.95 m., așezat pe picioare lucrate din piatră cioplită, aparținînd șoseleĭ Rîmnicul-Curtea-de-Argeș-Pitești.

Construcțiunea acestuĭ pod s'a făcut în anul 1876. Un alt pod de fier peste Olt (construit de curînd) este acela de la Drăgășani, care leagă partea de S. a județuluĭ Vîlcea cu localitățile din jud. Olt.

Oltul-de-mijloc, de la confluența Topologuluĭ, ia direcția spre S.-E., până la Slatina și, între Gura-Văiĭ și Slatina, are o lungime de 90 kil., fără a ține seamă de cotiturĭ. Direcția generală a cursuluĭ săŭ este de la N. către S.-E

Lărgimea medie a Oltuluĭ, din această regiune, în timpul apelor micĭ, este de 80 m., iar în timpul mijlociŭ, de 120 m. Adîncimea medie este de 2.50 m.; iuțeala curentuluĭ, de 2.30 m. pe secundă și inclinarea albieĭ, de 1.20 m. pe kil.

Fundul albieĭ conține pietriș mare până în dreptul poduluĭ de fier (R.-Vîlceĭ), iar de aci la vale, pietrișul se micșorează din ce în ce, dar tot persistă până în jos de Slatina.

Țărmurile sunt înalte și escarpate, țărmul stîng fiind mult maĭ înalt de cît cel drept. Cel

d'întîiŭ are o înălţime care variază în medie de la 5—40 m., iar cel de al doilea are cel mult 6 m. Această dispoziţie a ţărmurilor rezultă din aceea că rîul se apropie de malul stîng al văiĭ, care devine în multe locurĭ ţărmul stîng al Oltuluĭ.

Lărgimea medie a văiĭ este de 7 kil. Cea maĭ mare lărgime în dreptul Slatineĭ, este de 10 kil. Valea Oltuluĭ de mijloc este populată pentru că coprinde în interiorul săŭ o mulţime de localităţĭ, ca com.: R.-Vîlceĭ, Drăgăşani, Colibaşul, Slătioara şi Slatina.

In ceea ce priveşte comunicaţiile, putem zice că se găseşte în bune condiţiunĭ, căcĭ pe ambele malurĭ ale Oltuluĭ se află şosele, iar pe cel drept şi o linie ferată, care uneşte Rîmnicul-Vîlceĭ cu Corabia, trecînd prin Drăgăşani şi Piatra (Olt).

In această regiune a Oltuluĭ, se află două podurĭ de fier: întîiul stabilit în dreptul Slatineĭ, compus din două podurĭ peste două braţe ale Oltuluĭ, unul de 170 m. şi altul de 250 m. lungime şi lat de 12 m. al şoseleĭ naţionale Slatina-Craiova; al doilea, podul drumuluĭ de fier la Slatina, lung de 375 m.

Cu privire la aceste podurĭ, găsim în lucrarea d-luĭ George I. Lahovari, *Oltul,* următoarele notiţe, pe carĭ credem interesant a le reproduce:

Aicĭ, în marginea oraşuluĭ, a fost construit cel întîiŭ pod stătător peste Olt, de către Vodă-Bibescu, între aniĭ 1846—1848.

Podul era de lemn, aşezat pe culee de zidărie, cu palee formate din parĭ de stejar bine înfipţĭ. Pe acele vremurĭ, acea lucrare se considera, cu drept cuvînt, extraordinară; de aceea şi Bibescu anunţă Obşteasca Adunare despre acea mare întreprindere: «Stavila, care despărţea Romînia-Mică de Romînia-Mare şi aducea atîtea neîndemânărĭ la a lor comunicaţie, se va ridica pentru tot-d'auna, prin clădirea peste Olt, a unuĭ pod stătător, care, nădăjduesc, că în curgerea vereĭ viitoare, va lua sfîrşit».

Impetuosul rîŭ, n'a lăsat mult timp să fie robit de podul luĭ Vodă-Bibescu şi a trecut mulţĭ anĭ, până ce sub domnia luĭ Cuza-Vodă, s'a construit la Slatina, de către o companie engleză, două podurĭ de fier, unul de 170 m. şi altul de 250 m., peste Beica şi Olt; dar şi aceste podurĭ, răŭ construite de străinĭ, aŭ fost nimicite de apele Oltuluĭ.

Podul construit în anul 1888, după proectul şi sub conducerea d-luĭ inginer Davidescu, se compune din cincĭ grinzĭ metalice, cu deschiderĭ egale de cîte 80 m.

Fondaţiile pilelor şi culeelor s'aŭ executat cu aer comprimat, la adîncimea medie de 12 m. sub etiagiŭ.

Podurĭ pe vase sunt la: Bujoreni, Scăioşi, Băbeni, Rîureni, Slăviteşti, Drăgăşani, Aureşti şi Voiceşti, toate stabilind comunicaţia între aceste comune din judeţul Vîlcea şi cele din judeţul Argeş.

In jud. Romanaţi, sunt podurĭ pe vase în regiunea Oltuluĭ-de-mijloc, între Mamuri şi Gîrleşti. Intre Colibaşi şi Curtişoara este trecătoare pe luntre. Vadurile sunt rare şi se pot trece numaĭ în timpul secetelor marĭ de către oamenĭĭ din localitate, carĭ sunt deprinşĭ cu iuţeala curentuluĭ şi cu natura funduluĭ.

Principaliĭ afluenţĭ aĭ Oltuluĭ-de mijloc, sunt: Gura-Văiĭ, Rîmnicul, Govora, Ocna, Bistriţa, Luncavăţul, Orleasca, Pesceana, Mamul, Beiha şi Corneşul.

Localităţĭ principale situate pe ţărmiĭ Oltuluĭ-de-mijloc sunt: (pe dreapta) Bogdăneşti, Bujoreni, Mănăstirea-Cetăţuia, Rîmnicul-Vilceĭ, Mănăstirea-Horezuluĭ, Rîureni, Baroneasa, Arceşti, Rîioasa, Ioneşti-Minculuĭ, Ohaba, Fişcalea, Aureşti, Prundeni, Cătina, Drăgăşani, Tighina, Colibaşi, Dranovăţul, etc.; (pe stînga) Fedeleşoaia, Măn. Fedeleşoaia, Gorunul, Blidari, Ruda, Cremenari-de-sus, Cremenari-de-jos, Ostroveni, Buciumeni, Cîmpul-Mare, Valea-Albă, Verguleasa, Schitul-de-Lemn, Tesluiul, Dobrotinetul, Slatina, etc.

Oltul-de-jos. La S. de Slatina, Oltul ĭese din regiunea dealurilor şi intră în aceea a şesuluĭ. Curge de la N.-V. către S.-E. şi se varsă în Dunăre, aproape la egală distanţă de Turnul-Măgurele şi Izlaz. Lărgimea medie a Oltuluĭ-de-jos, în timpul vereĭ, este de la 100—150 m., iar adîncimea medie este de 2.50 m. Iuţeala medie a curentuluĭ este de 2 m. pe secundă.

Lărgimea medie a albieĭ este cam de 261 m., şi pentru a preciza maĭ bine avem următoarele măsurătorĭ făcute în 1886:

1. La Slatina, 2 podurĭ de fier peste două braţe ale Oltuluĭ, întîiul lung de 170 m., şi al doilea lung de 250 m., prin urmare aci are 420 m. lărgime.

2. Maĭ jos de Slatina, la podul drumuluĭ de fier: 375 m.

3. La Stoeneşti, la podul umblător pe cablu: 105 m.

4. Intre Turnul-Măgurele şi Izlaz, la podul pe vase, lărgimea albieĭ este de 145 m.

Fundul albieĭ conţine pietriş până în dreptul com. Greci, de unde pietrişul e înlocuit cu nisip. Ţărmurile aŭ o înălţime de la 2—5 m.

Oltul creşte în timpul toamneĭ şi maĭ cu seamă primăvara şi înalţă nivelul apelor sale de la 3—6 m. d'asupra maluluĭ; deci debordează in multe locurĭ şi inundează valea, maĭ cu deosebire aproape de vărsarea sa în Dunăre, unde ţărmurile aŭ abia 2.50 m. de înălţime.

Principaliĭ afluenţĭ pe dreapta Oltuluĭ-de-jos, sunt rîurile: Olteţul, Tesluiul şi Caracalul; iar pe stînga Oltişorul.

Localităţile principale aşezate pe malurile Oltuluĭ în partea sa de jos sunt: (pe dreapta) Slătioara, Criva, Piatra, Cioroiul, Fălcoiul, Fărcaşul, Slăveni, Gostavăţul, Scărişoara, Cilieni, Potlogeni, Izbiceni, Fundul-Vorniculuĭ, Gĭuvăreşti, Moldoveni, Izlazul, etc.; (pe stînga): Măn. Clocociovul, Ipoteşti, Gîldaĭa, Mărunţei, Berendeiŭ, Cioflanul, Mănăst. Plăviceni, Segarcea-din-Vale, Odaia, Turnul-Măgurele, etc.

De la Cîineni şi maĭ ales de la confluenţa Lotruluĭ, Oltul este plutitor şi se fac pe el numeroase transporturĭ de lemnăriĭ, lucrate în herăstraele sistematice stabilite în com. Brezoiul, din Valea-Lotruluĭ.

La vre-o 7 kil. aproape de gura luĭ, Oltul curge pe două cracurĭ, care se formează în dreptul comunelor Segarcea-din-Vale şi Liţa. Unul din ele ia direcţiunea spre jud. Romanaţi şi cel-l'alt spre E., pe sub poalele dealuluĭ care merge până aproape de Dunăre. Intre aceste două cracurĭ, este insula numită Intre-Olturĭ, care are o suprafaţă cam de 200 hect., e acoperită maĭ pe toată întinderea cu pădure de plop şi salcie şi servă pentru păşunatul vitelor.

Puţin maĭ la vale de unde se formează cele două cracurĭ, Oltul maĭ primeşte, sub dealurile despre S. ale com. Liţa, apele pîrîuluĭ Siul, care vine din jud. Olt (com. Comani), şi curge în sute de şerpuiturĭ aproape paralel cu Oltul. La distanţă cam de un kil. de la gura Oltuluĭ, cele două cracurĭ se împreună. La gura luĭ maĭ este o insulă cu mult maĭ mică, numită Chichineţul-de-Izlaz.

In tot cursul luĭ, pe porţiunea judeţelor Romanaţi şi Teleorman, Oltul este mult maĭ nisipos şi pe timp de secetă îndelungată este atît de mic, că îl trec oameniĭ cu picioarele şi cu carele cu vite. Cînd se revarsă, inundă toată lunca din drumul luĭ. Intre comunele Odaia şi Măgurele, pe sub poalele oraşuluĭ, apele Oltuluĭ şi ale Dunăreĭ, cînd vin marĭ, acoperă o întindere de sute de hectare.

La locul unde se varsă Oltul în Dunăre, la vre-o 2 kil. de portul T.-Măgurele, puţin maĭ sus de oraşul bulgăresc de pe dreapta Dunăreĭ, Nicopoli, apele rîuluĭ romînesc se întîlnesc cu ale celuĭ bulgăresc Osmolul saŭ Osmac, care vine din Balcani. Cînd apele Dunăreĭ se întîmplă să fie maĭ marĭ, şi ale Oltuluĭ maĭ micĭ, asistăm la gura Oltuluĭ, pe o distanţă de cîţĭ-va kil., la un adevărat reflux. Undele impetuoase ale Oltuluĭ, pornite cu furie împinse înapoĭ de apele puterniculuĭ fluviŭ.

Pe Oltul-de-jos, pe lîngă podurile de fier de la Goran, Drăgăşani şi Slatina, sunt o mulţime de trecătorĭ pe vase. In jud. Teleorman, cele maĭ principale sunt: podurile pe cablurĭ de sîrmă de la com. Plopi-Slăviteşti, la Rusăneşti în Romanaţi, de la com. Slobozia-Mîndra la com. Tia şi în fine cel de aproape de gura Oltuluĭ, care pune în comunicaţiune directă şoselele judeţene Turnul-Izlaz şi Caracal. La alte puncte, trecerea se face cu luntre marĭ saŭ cu dube.

Oltul, prin lărgimea şi adîncimea apelor sale, constitue o linie bună de apărare pentru armata romînă, contra uneĭ invaziunĭ ce ar veni din V., opuind o stavilă puternică armateĭ care ar voi să-l treacă, în afară de podurĭ.

Iuţeala curentuluĭ, lipsa de vadurĭ sigure şi restrînsul număr de podurĭ stabilite, precum şi comandamentul maluluĭ stîng, face ca Oltul să fie una din liniile cele maĭ bune de apărare ale ţăreĭ noastre, fiind sprijinită de Carpaţi, iar de cea-l'altă parte de Dunăre. Are însă două defecte: întîiŭ de a putea fi întoarsă pe la Cîineni şi al doilea că lungimea cursuluĭ Oltuluĭ între munţĭ şi Dunăre este prea mare faţă cu forţele armateĭ naţionale destinate a o apăra.

Primul defect dispare dacă se întăreşte poziţia de la Cîineni; al doilea se poate micşora mult dacă se va întări Slatina.

După rîul Olt s'a dat şi numele jud. Olt, care până la anul 1837 se întindea de la com. Casa-Vechie până la Dunăre. Astă-zĭ el formează limita dintre jud. Teleorman şi Romanaţi, pe laturea de V. a plaiuluĭ Călmăţuiul.

Oltul a avut o deosebită însemnătate, din timpiĭ ceĭ maĭ depărtaţĭ până în zilele noastre. El a servit în diferite timpurĭ de cale de transport, în josul cursuluĭ, pentru proviziunĭ şi materiale de războiŭ.

In timpul dominaţiuneĭ romane, trecerea luĭ se făcea în burdufurĭ, de către aşa numiţiĭ utricularĭ. In timpiĭ maĭ apropiaţĭ, apele Oltuluĭ aŭ servit ca drum plutitor în multe ocaziunĭ, dar maĭ ales cu ocaziunea războaielor. Subt împăratul Austrieĭ

Carol al VI-lea, comandantul general al armatelor austriace, a organizat un serviciŭ de navigaţiune pe Olt, după ce a spart maĭ multe stîncĭ periculoase de la intrarea luĭ în ţară Pe la finele secoluluĭ trecut, pe cînd trupele austriace ocupaŭ Oltenia, subt prinţul de Coburg, aprovizionarea se făcea, în mare parte, pe Olt.

Cînd Tudor Vladimirescu porni în 1821 cu oastea luĭ spre Bucureşti, el trecu Oltul pe la satul Budeşti din jud. Argeş, în faţa Rîmnicului din Vîlcea, iar cînd se înapoiă spre Caracal, trecu pe la satul Dăneasa. De atuncĭ a şi rămas numirea rusceĭ, pe care a coborît, de Rusca-luĭ-Toader.

In timpul războiuluĭ din 1877, Ruşiĭ aveaŭ la Slatina ateliere pentru confecţionarea pontoanelor şi podurilor pe care le aŭ coborît în jos pe Olt până la gura luĭ şi de aci pe Dunăre, sub protecţinnea artilerieĭ romîne.

Incercărĭ pentru transporturĭ de mărfurĭ pe Olt s'aŭ făcut în maĭ multe rîndurĭ, atît în secolul trecut cît şi în cel actual; dar nu aŭ ţinut mult şi nu aŭ dus la rezultate dorite.

Cestiunea de a se face navigabil Oltul, se discută de cîţĭ-va anĭ foarte serios. Astă-zĭ nu se fac pe Olt alte transporturĭ de cît numaĭ de buşteni, pe salurĭ, care sunt aduse pentru herăstraele de la Rîmnicul-Vîlceĭ, Slatina, Stoeneşti, saŭ pentru alte destinaţiunĭ, maĭ departe, pe Dunăre.

Oltul este unul din rîurile aurifere ale Romînieĭ şi în timpurile maĭ vechĭ era o seamă de Ţiganĭ (aurarĭ), carĭ se ocupaŭ cu strîngerea auruluĭ, plătindu-şĭ birul cu aurul ce găseaŭ în malurile Oltuluĭ.

Maĭ sunt şi azĭ Ţiganĭ carĭ se ocupă cu această meserie. Aurul în Olt este în micĭ fărămăturĭ, care de ordinar nu trec peste mărimea bobuluĭ de grîŭ. Tocmaĭ din această cauză, d-l Hasdeŭ voeşte a deriva numirea vechiă a Oltuluĭ, Aluta, din Alt = aur, ba caută în Oltenia, chiar ţara berbeceluĭ de aur, — pentru care Argonauţiĭ cu Iason aŭ întreprins vestita călătorie.

D-l Hasdeŭ presupune un cuvînt schitic saŭ agatirsic alt = aur. Maĭ lesne însă este a cugeta la o formaţiune analogă cu latinul lutum, plantă galbenă, coloarea auruluĭ, care se reduce la un cuvînt comun unităţiĭ limbistice europene ghalt = galben, aur; căcĭ existenţa cuvîntuluĭ alt la Schyţĭ nu pare prin nimica justificată. (Tocil., «D. a R.»).

Cea d'întîiŭ menţiune de Olt (Alutum), o avem pe o inscripţie de pe altarul înălţat de C. Julius Mansuetus, unde citim: «ad Alutum flumen secus montis Caucasi» şi fiind-că Mansuetis făcea parte din Legiunea I Minerva, ce în a doua expediţie a luĭ Traian în Dacia a operat atacul din Valea-Oltuluĭ, rezultă neîndoios că ad flumen Alutum = la fluviul Olt. Numirea Alutus, Alutas (Αλουτας) este de sigur ante-romană, căcĭ o găsim în o inscripţie din timpul luĭ Traian.

Ptolomeŭ îl cunoştea, dar ne dă cifre greşite de long. şi latitudinea geografică a gureĭ sale ($42^{0}30$ long. şi $43^{0}42$ lat., în realitate, Goos) şi din cauză că nu avea informaţiunĭ precise, nicĭ dispunea de mijloacele de azĭ – aşează gura Oltuluĭ cu $7^{0}45$, spre E.

In tabela luĭ Peutinger, pe calea romană Drubetis-Romula Apulum, găsim staţia Ponte-Aluti (lîngă R.-Vîlceĭ).

Imprejurul Oltuluĭ — zice d-l Hasdeŭ — a trăit Potulatensi (tr. dac.), descompunînd cuvîntul: pol = lîngă, ulata = aluta = Daci de lîngă Olt. După cucerirea Dacieĭ de Traian (105) în valea Oltuluĭ, civilizaţia romană se desvoltă foarte mult, căcĭ era apărată de Carpaţi şi de Transilvania, tocmaĭ ca de o cetate, şi apoĭ Coloniştiĭ de aci, aveaŭ contact cu ceĭ din Moesia inferioară, — provincie romanizată — şi fiind Oltenia fertilă, înflori repede, probă sunt săpăturile făcute la suprafaţă, unde s'a dat de temple, amfiteatre, baso-reliefurĭ, etc.

Oltul conţine mulţĭ şi renumiţĭ peştĭ, aşa, în părţile de sus ale rîuluĭ, sunt păstrăvĭ şi lostriţe; între Rîmnic şi Slatina, se găsesc mrene, scobarĭ şi crapĭ; iar maĭ jos sunt somnĭ şi morunĭ.

Oltul este un fetiş, pentru populaţiunea de pe rîpele sale. Poporul nu s'a putut pătrunde că Oltul e numaĭ un rîŭ; el vede, în violenţa sa, mînia, şi a recunoscut un monstru în furia undelor sale. In părţile muntoase, strecurîndu-se prin stîncĭ enorme, face sgomot mare, care se aude departe în timpul nopţeĭ liniştite.

Oltul, ca şi Rhinul din Germania, a dat naştere la o mulţime de balade şi de cîntece eroice. El a inspirat pe ceĭ maĭ marĭ poeţĭ aĭ neamuluĭ Romînesc; a inspirat maĭ ales pe aceĭ poeţĭ fără nume, care formează geniul uneĭ naţiunĭ. Poezia populară a păstrat amintirea faptelor eroice, amestecînd faptele istorice cu cele legendare, cîntînd eroiĭ şi haiduciĭ, cîntînd dorul şi amorul. (Vezĭ asupra *Oltuluĭ*, interesanta conferinţă a d-luĭ George I. Lahovari, publicată în «Bul. Soc. Geogr.», din anul 1891).

Oltul-de-Jos, *plasă*, în jud. Olt. Se mărginește la N. cu pl. Oltul-d.-s., printr'o linie de despărțire trasă din rîul Oltul, de la N. de com. Dumitrești, până la S. de com. Cornățelul; la E., cu plășile Vedea-d.-j. și Mijlocul, avînd ca hotar despărțitor o linie dreaptă dusă de la com. Cornățelul, până la S. de com. Turia; la S., cu pl. Siul-d.-s. și la V., cu jud. Vîlcea și Romanați, de care se desparte prin rîul Oltul.

Terenul plășeĭ nu este accidentat. E puțin maĭ ridicat către N.-E. și merge înclinîndu-se către S.

Locuitoriĭ se ocupă cu tot felul de cultură; în partea de N. se ocupă cu cultura viței, iar în partea de S.-E., cu a prunilor.

Pămîntul este roditor.

In toată plasa se cultivă 527 hect., 50 ariĭ vie.

Este străbătută de șoseaua județeană Slatina-Casa-Vechie, care leagă com.: Dumitrești, Comănița, Deleni, Tesluiul, Dobrotinetul și Slatina, precum și de numeroase șosele comunale.

Se compune din 14 com. rur. (reședința sub-prefectureĭ, în com. Dobrotinetul): Albești, Cireașovul, Comănița, Cucueți, Deleni, Dobrotinetul, Dumitrești, Ibănești, Oporelul, Priseaca, Rădești, Slatina (oraș), Tesluiul, Turia și Urluiasca.

Afară de rîul Oltul, maĭ este udată de rîulețele: Comănița și Tesluiul, cariĭ se formează maĭ mult din topirea zăpezilor și a ploilor. Ele izvorăsc din partea de E. și se varsă în Olt, în partea de V., a plășeĭ, făcînd stricăciunĭ terenuluĭ, cînd es din matca lor.

Sunt în plasă 11 școale, frecuentate de 232 copiĭ.

Oltul-de-Jos, *desființată plasă*, jud. Romanați, și azĭ contopită cu plasa Balta. S'a numit ast-fel, pentru că era compusă din 14 com. rur., așezate pe lîngă cursul de jos al Oltuluĭ, aproape de confluența sa în Dunăre. Vechia plasă Oltul-d.-j., avea reședința sub-prefectureĭ în com. Izlaz. De la împreunarea plășilor, sub-prefectura s'a mutat la Corabia. Teritoriul acesteĭ plășĭ coprindea partea de V. din cea de acum Balta-Oltul-d.-j. și avea vre-o 18000 locuitorĭ.

Oltul-de-Sus, *plasă*, în jud. Olt. Se mărginește la N. cu jud. Argeș, printr'o linie curbă dusă pe la N. de com. Casa-Vechie, Măgura-Rusuluĭ, Dejești și Ciomăgești; la S., cu plasa Oltul-d.-j., avînd ca hotar despărțitor o linie dreaptă, trasă din rîul Oltul, la S. de comuna Cornățelul; la E., cu pl. Vedea-d.-s. și o parte din Vedea-d.-j.; iar la V., cu jud. Vîlcea, de care se desparte prin rîul Oltul.

Terenul plășeĭ Oltul-d.-s. este mult accidentat și este maĭ ridicat spre N., mergînd înclinîndu-se spre partea de S.

E străbătută de rîul Oltul, care udă toată partea de V. a sa și care pe stînga sa primește pe Trepteanca și Geamăna, lîngă Buciumeni. Maĭ este udată de Cungrea-Mare, Cungrea-Mică saŭ Cungrișoara și de pîraiele Vaĭ-de-Eĭ, Leleasca, Valea-Guguluĭ și Plapcea-Mare. Cursul lor este liniștit afară de acel al Geamăneĭ care este cel maĭ repede.

Porumbul, grîul, orzul, ovăzul, țuica și vinul sunt principalele producțiunĭ ale plășeĭ Oltul-d.-s. Cultura este aceeașĭ în toată pl., diferind numaĭ în cîte-va com. unde nu se cultivă vinul, ci numaĭ țuica. Locuitoriĭ din apropiere de Olt se ocupă cu grădinăria. Pămîntul cel maĭ roditor e pe lunca Oltuluĭ. Pămîntul e mult prielnic ovăzuluĭ, prunilor și vițeĭ.

Vie se cultivă pe 353 hect.

Se compune din 15 com. rur., (cu reședința subprefectureĭ, în com. Cîmpul-Mare): Cîmpul-Mare, Casa-Vechĭe, Ciomăgești, Cornățelul, Dejești, Dienci, Dobroteasa, Geamăna, Otești-d.-j., Otești-d.-s., Păroși, Sîmburești, Urși, Vaĭ-de-Eĭ, Vulturești.

E străbătută de șosele comunale și de o șosea județeană, care pleacă din capitala județuluĭ, spre N., pe lunca Oltuluĭ în sus, până ce trece în jud. Argeș, legînd, în această plasă, com: Vulturești, Cîmpul-Mare, Geamăna și Casa-Vechĭe.

Sunt în pl. 8 școlĭ, frecuentate de 119 copiĭ.

Oltul-de-Sus, *plasă*, în jud. Romanați, contopită cu pl. Oltețul, și numită ast-fel fiind-că se află com. rur. așezate pe lîngă cursul de sus din acest județ al Oltuluĭ. E alcătuită din 24 com. rur. cu vre-o 30.000 locuitorĭ, avea ca reședință com. Brîncoveni și cuprindea jumătate din teritoriul plășeĭ de azĭ Oltețul-Oltul-d.-s., și anume partea de E., de pe lîngă Olt.

E străbătută de la N. la S. de șoseaua națională Corabia-Rîul-Vaduluĭ, căreia iĭ maĭ zice și Drumul-Săreĭ.

Oltuluĭ (Dealul-), *deal*, la V. de com. Fișcălia, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Oltuluĭ (Dealul-), *deal*, la E. de com. Sutești, pl. Oltul d.-j., jud. Vîlcea. Despre acest deal se spune că ar fi cel d'întîiŭ pe care s'a plantat viță în jud. Vîlcea.

Olucli, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gărvan, și anume pe acela al căt. său Cuiugiuc; se desface din dealul Cuiugiuc-Iolu-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. spre N., mergînd printre valea Cuiu-Iuc și afluentele sale văile Cuiugiuc-Ceair și Cara-Ghiol-Ceair, brăzdînd partea de V. a pl. și cea de N.-V. a com.; se ridică la o înălțime de 105 m., dominînd drumul județean Esc-Chioi-Lipnița, care trece pe la poalele sale sudice, drumul comunal Cîrlița-Cuiugiuc, care trece pe la poalele nordice; e acoperit cu livezĭ și tufărișurĭ carĭ sunt rămășițele întinselor pădurĭ, ce-l acopereaŭ odinioară.

Olului (Pîrîul-), *pîrîŭ,* format din alte 2 pîraie maĭ micĭ: Recea și Chițcani; curge pe teritoriul com. Boghești și se varsă în partea stîngă a Zeletinuluĭ, în raionul com. Boghești, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Omorîcea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 3 kil. de căt. Afinata, reședința comuneĭ.

Are o populație de 361 locuitorĭ. Cade în partea de S. a comuneĭ și este udat de rîul Cerna și de pîrîul Omorîcea.

Are o biserică de lemn, reparată la 1852.

Omorîcea, *vâlcea,* care se varsă în rîul Cerna, pe teritoriul com. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, după ce udă partea de S.-V. a satuluĭ cu același nume. Izvorește din coastele comuneĭ.

Omul, *pisc,* înalt de 2508 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre, jud. Prahova și Dîmbovița, numit ast-fel pentru asemănarea luĭ cu chipul omuluĭ.

Domină toate piscurile masivuluĭ Bucegilor. De pe el se vede în Transilvania și în Romînia.

Clubul Alpin din Sibiiŭ a construit în vîrful pisculuĭ Omul o casă de piatră, unde escursionistul, care ar voi să doarmă noaptea pe munte, să poată găsi un adăpost.

Drumul, pentru a reveni de pe aceste regiunĭ, se face coborînd Valea-Cerbuluĭ. Această vale este alcătuită din șase trepte uriașe, carĭ, începînd de la piscul Omul, se sfîrșesc în rîul Prahova. Coborîtul trepteĭ de sus este foarte anevoios, apoĭ calea urmează admirabil până la pădure.

Privită de jos, Valea Cerbuluĭ se prezintă în forma unuĭ gigantic și sălbatic amfiteatru.

De prin toate văgăunele, unde vecĭnic stă zăpada ascunsă, se scurg în vale izvorașe zburdalnice, care alcătuesc nepotolita apă a Cerboaiceĭ, care se rostogolește zgomotoasă până în Prahova.

Piscul Omul are treĭ vîrfurĭ: unul maĭ mic spre S., de pe care se văd munțiĭ Rucăruluĭ, Pĭatra-Craiuluĭ și Strunga; al doilea la mijloc, de pe care se vede Predealul, Temeșul și munțiĭ Brașovuluĭ; al treilea, cel maĭ înalt, de pe care se văd mănoasele cîmpiĭ din Romînia până la București, precum și toată țara Bîrseĭ.

Omuluĭ (Balta-), *baltă,* județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Scorțeni, formată din izvoare.

Omuluĭ (Dealul-), *munte,* în județul Suceava, com. Broșteni, acoperit de pădure de rășinoase. Acesta e muntele care a fost vîndut de Dornenĭ luĭ Conaki, pe prețul de 2000 galbenĭ. (Vezĭ Dorna).

Omurcea, *com. rur.,* jud. și pl. Constanța, situată, pe valea Cara-Su, în partea de E. a județuluĭ, la 15 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea de V. a plășeĭ, la 24 kil. spre S. de satul Cara-Murat, reședința ocoluluĭ.

Se mărginește la N. cu com. Ala-Capî și Caratai (pl. Medjidia); la E., cu com. Hasancea și Palazul; la S., cu com. Hasancea și Osman-Facî (pl. Mangalia); la V., cu comuna Murfatlar.

Teritoriul com. e accidentat de următoarele dealurĭ: Nazîrcea (96 m.), Caratai (76 m.), Duran-Bair (83 m.), Șancal (56 m.), Horoslar-Bair (51 m.), la N.; Gheorme-Bair (79 m.), Sistîrla (58 m.), prin partea centrală, la N. de satul Omurcea; Horoslar-Iol-Bair (58 m.), la E.; Omurcea (80 m.), la S.-E.; Mangala-Culac-Bair (72 m.) și Canara-Bair (70 m.), la V. Sunt acoperite cu semănăturĭ și fînețe. Movile sunt puține, și n'aŭ înălțime deosebită, afară de movila Omurcea (83 m.), la 2 kil. spre S.-E. de satul Omurcea.

Văĭ sunt: Cara-Su, saŭ Medjidia, saŭ Omurcea, saŭ Hasancea (după numele satelor, ce se află într'însa), trecînd prin mijlocul comuneĭ; adiacentele sale, văile: Cara-Iuc-Ceair, Mahometcea-Ceair-Dere și Canara Dere, pe stînga; Eschi-Deran-Ceair pe dreapta; Cioban-Dere, prelungit cu Horoslar-Alceac, precum și Caratai-Alceac, tot pe dreapta. Sunt și altele maĭ micĭ.

Suprafața totală a comuneĭ este de 5648 hect., din carĭ 169 hect. ocupate de vetrele celor două sate ce o compun (Ho-

murcea şi Nazîrcea), restul împărţit între stat cu proprietariĭ, carĭ aŭ 2356 hect. şi locuitoriĭ, carĭ posedă 3123 hect.

Se compune din două cătune: Homurcea, reşedinţă, în valea Cara-Su, în partea centrală a com., între dealurile Gheorme-Bair la N. şi Ceşme Culac-Bair şi Omurcea la S.; Nazîrcea, în partea de N. a comuneĭ, la 7 kil. spre N. de reşedinţă, pe valea Horoslar-Alceac, între dealurile Caratai la N. şi Horoslar-Bair la S.

Populaţiunea, compusă în maioritate de Turcĭ şi Tătarĭ, e de 178 familiĭ, saŭ 778 suflete, din carĭ 180 contribuabilĭ.

Sunt 3 geamiĭ, 2 în cătunul Omurcea şi 1 în căt. Nazîrcea, cu 2 hogĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 44 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 72 plugurĭ, 88 care şi căruţe; 6 maşinĭ de secerat, 11 grape de fier, 1 moară cu aburĭ; 5400 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ şi boĭ.

Comerciul, destul de activ, se face prin gara Murfatlar, la 8 kil. spre V., şi constă în import de manufactură şi coloniale şi în export de vite cu produsul lor şi de cereale.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 11824 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2742 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea ferată Cernavoda-Constanţa, ce trece prin sat, apoĭ drumurĭ comunale spre Hasancea, Murfatlar, Nazîrcea, Horoslar, Osman-Facî, Mahometcea, Hagi-Diuliuc, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, la 200 m. spre N. de sat, trece valul de piatră; la $1^1/_2$ kil., tot spre N., valul mare de pămînt; la $2^1/_2$ kil. spre S. de sat trece valul mic de pămînt. Valul cel mare de pămînt are la $2^1/_2$ kil. spre N. de sat resturile unuĭ lagăr, pe care Turciĭ aŭ avut o fortăreaţă, numită Eschi-Deran-Iol-Tabia.

Omurcea, *sat*, în jud. şi plasa Constanţa, căt. de reşedinţă al comuneĭ Omurcea, situat în partea de V. a plăşeĭ şi cea meridională a comuneĭ, pe valea Mahometcea-Ceair-Dere. E închis la V. de dealul Ceşme-Culaç-Bair; la N., de dealul Horoslar-Iol-Bair. E dominat de vîrful Omurcea (80 m.), situat la $2^1/_2$ kil. spre S.-E.

Are o suprafaţă de 2817 hect., din carĭ 104 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ, cu o populaţie de 445 suflete, în maioritate Turcĭ.

Treĭ valurĭ ale luĭ Traian străbat cătunul, unul prin partea meridională a cătunuluĭ, al doilea prin centrul luĭ şi al treilea în partea septentrională.

Calea ferată Constanţa-Cernavoda trece prin sat împărţindu-l în două părţĭ neegale, cea maĭ mare fiind la N. linieĭ.

Drumurĭ comunale vin de la satele: Hasancea, Horoslar, Nazîrcea, Ala-Capî, Murfatlar, Osman-Facî şi Mahometcea.

Omurcea, *vîrf*, în jud. şi pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Omurcea; are o înălţime de 80 m., cu care domină satele Omurcea (la $1^1/_2$ kil. spre N.-V.), Hasancea (la $1^1/_2$ kil. spre N.-E.); calea ferată Cernavoda-Constanţa (la 1 kil. spre N.); două valurĭ ale luĭ Traian (unul spre N., la 1 kil. şi al doilea spre S., tot la 1 kil.); e situat în partea vestică şi puţin sudică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ; e acoperit cu verdeaţă.

Onaca, *deal*, se întinde în partea de S. a satuluĭ Bouşori, com. Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, prelungindu-se de la V. satuluĭ spre S.

Onceşti, *com. rur.*, în jud. Tecuciŭ, pl. Stănişeşti, situată la N. judeţuluĭ, la 75 kil. de Tecuciŭ. Este formată din 10 căt.: Bărboasa, Dealul-Perjuluĭ, Gorgheşti, Lozinca, Taula, Tarniţa, Tomozei, Onceşti-Noĭ, Onceşti-Vechĭ şi Valea-Bouluĭ.

Are o populaţie de 663 familiĭ, saŭ 1470 suflete, din carĭ 648 contribuabilĭ, locuind în 624 case; 4 bisericĭ: în Bărboasa, Tomozei, Onceşti-Noĭ şi Tarniţa, deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; 3 şcolĭ mixte: una în Onceşti-Vechĭ, a doua în Onceşti-Noĭ şi a treia în Tarniţa, frecuentate de 132 copiĭ.

Teritoriul com. este de 7955 hect. şi 21 ariĭ.

Vite: 69 boĭ, 562 vacĭ, 7 taurĭ, 56 caĭ, 56 ĭepe, 15 armăsarĭ, 3 bivolĭ, 1385 oĭ şi 16 capre.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 7258 hect., 90 ariĭ.

Vatra satelor ocupă 1005 hect. Răzeşiĭ aŭ o suprafaţă de 3736 hect., 85 ar.; clăcaşiĭ, 382 hect.; iar statul şi proprietariĭ, 2840 hect., 11 ariĭ.

Locuitoriĭ posedă: 46 plugurĭ de fier, 266 de lemn; 1 maşină de treerat, 1 de bătut porumb, 4 de vînturat, 12 cazane de făcut rachiŭ, 8 morĭ de apă şi 15 de vînt.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3937 leĭ, 95 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 3760 leĭ.

Comerciul se face de 6 circiumarĭ.

E brăzdată de dealurile: Perjul, Onceşti, Lazul şi Gorgheşti, şi străbătută de rîul Berheciul şi de maĭ multe pîrîiaşe, carĭ se varsă în Berheciŭ.

Şoseaua judeţeană o uneşte cu com. Godineşti şi merge până în Dealul-Perjuluĭ, de unde se desparte în maĭ multe drumurĭ naturale, ducînd la satele dimprejur şi la N.

Se mărgineşte la N. cu jud. Bacăŭ; la S., cu com. Neguleşti; la E., cu com. Godineşti şi la V. cu com. Stănişeşti.

Această comună, fiind deluroasă şi în mare parte acoperită cu pădurĭ seculare, a fost adăpostul oamenilor prigoniţĭ de împrejurărĭ. Eĭ se aşezaŭ în aceste pădurĭ făcîndu-şĭ locuinţe şi în urmă deveneaŭ stăpînĭ. Aşa ne întîmpină numirĭ ca: Curătura-Grosuluĭ, Poiana-luĭ-Antohe, etc. Din aceste familiĭ s'a format satele dimprejur. Se zice că pe moşia satuluĭ Tarniţa, a fost un sat vechiŭ care s'a distrus de administraţia mănăstireĭ Răchitoasa. Astăzĭ nu se văd de cît urmele unuĭ drum, care trece prin pădure şi care se numeşte Drumul-Poteceĭ. Locul unde a fost satul se numeşte Valea-Cişmeleĭ.

Onceşti, saŭ **Bratul-Oncescu,** *sat,* jud. şi plaiul Dîmboviţa, căt. com. Gemenea.

Onceşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Profa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Onceşti, Onceasca, saŭ **Coşoveni,** *cătun,* jud. Vlaşca.

Onceşti, *moşie,* nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., pe lîngă satul Butnăreşti.

Onceşti-Noĭ, saŭ **Lazul,** *sat,* situat în partea de N. a com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Are o populaţie de 115 familiĭ, saŭ 493 suflete; o şcoală, frecuentată de 57 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, făcută la 1792, pe locul uneĭ alteia care se construise la 1772, biserică care s'a rezidit la 1834.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Onceşti-Vechĭ, *sat,* făcînd parte din com. Onceşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta de E. a Dealuluĭ-Medelenilor, pe malul drept al Berheciuluĭ.

Are o populaţie de 58 familiĭ, saŭ 190 suflete, din carĭ 42 contribuabilĭ, locuind în 48 case; o şcoală, înfiinţată la 1872 şi frecuentată de 62 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ. Teritoriul satuluĭ este de 1129 hect.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Onciul, *sat,* format din foştĭ clăcaşĭ împroprietărițĭ, în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Slivna, maĭ jos de reşedinţa comunală, tot pe Valea-Slivneĭ, cu 26 familiĭ, saŭ 116 suflete.

Onciul, *moşie* particulară, de 500 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, com. Slivna.

Oneaga. Vezĭ Slobozia-Secătura, comună, în jud. Botoşani, pl. Coşula.

Oneasca, *trup din moşiile* locuitorilor, jud. Teleorman, com. Urlueni.

Oneasca, *vale,* începînd din Valea-Seacă, com. Corodul, pl. Bîrladuluĭ, jud. Tecuciŭ; continuă spre S. până pe teritoriul com. Bărcea.

Oneguţa. Vezĭ Lingurarilor (Pîrîul-), com. Slobozia-Secătura, jud. Botoşani.

Oneşti, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, aşezată în valea de pe dreapta Trotuşuluĭ şi în valea celor doĭ afluenţĭ aĭ săĭ: Oituzul şi Caşinul, în cursul lor inferior.

Se compune din 4 cătune: Oneşti, reşedinţa, aşezată pe dreapta Trotuşuluĭ, în apropiere de confluenţa celor l'alte două rîurĭ; Filipeşti, pe apa Oituzuluĭ; Răcăuţul şi Buciumi, pe pîrîurĭ tributare rîuluĭ Caşinul.

In Condica Liuzilor găsim Oneşti, a CăminaruluĭConstantin Aslan; iar Filipeni şi Răcăuţul, sunt răzăşeştĭ. Locuitoriĭ de aci sunt răzeşĭ din timpul luĭ Ştefan-cel-Mare.

Aci se găsesc nişte zidurĭ pe un şes, în partea pe E. a com. numit Siliştea-Maluluĭ.

E înconjurată de dealurile: Perchiul, spre N.-E.; Buciumi şi Ciuciurul, spre S. şi de treĭ ape. Are o poziţiune strategică pentru operaţiunĭ militare. Aci generalul Moller s'a ciocnit cu Ruşiĭ la 1848.

Poziţiunea sa bună, la locul de întîlnire a 4 rîurĭ şi a 3 căĭ naţionale, a făcut pe locuitorĭ de aŭ ales această comună pentru tîrgurĭ, care se ţin de 6 orĭ pe an: la Sf. Paraschiva, Ziua-Cruciĭ, Sf. Mihail şi Gavril, Duminica-Tomiĭ, Duminica-Mare şi la Sf. Petru şi Pavel.

Se mărgineşte la N. cu com. Rîpile şi Brătila; la V., cu com. Bogdăneşti şi Tîrgul-Trotuşul; la S., cu com. Bogdana şi la E., cu com. Rîpile.

Are o populaţie de 893 familiĭ, saŭ 3468 suflete, din carĭ 749 contribuabilĭ, locuind în 809 case; 3 şcoale, 2 de băeţi, una în satul Oneşti, funcţionînd de la 1866; a doua, în satul Buciumi, funcţionînd de la 1870, şi a treia de fete, în satul Oneşti, funcţionînd de la 1870,

tus-trele frecuentate de 43 copiĭ; 6 bisericĭ, din carĭ 5 ortodoxe, 2 în căt. Buciumi şi cîte una în cele-l'alte cătune, deservite de 4 preoţĭ şi 8 cîntăreţĭ şi a 6-a catolică, în satul Oneşti, deservită de un preot.

Sunt 14 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 233 locuitorĭ, cu 765 fălcĭ şi 40 prj. pămînt în ţarină.

Teritoriul com. are o întindere de 5000 hect. Pădurile Cuciurul, Buciumi, etc., ocupă aproape 450 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt: Al. Iuraşcu şi moştenitoriĭ luĭ D. Iuraşcu, a căror moşie cu pădurĭ cu tot, ocupă aproape 700 hect.

Totalul pămînturilor de cultură e de 1830 hect.

Pe apa Caşinuluĭ se găseşte o moară în bune condiţiunĭ.

Viile sunt pe o întindere de 51,56 hect. După controalele diviziei filoxerice (1891), viea lucrătoare are $107\frac{3}{4}$ hect.

Vite sunt: 135 caĭ, 1555 vite marĭ cornute, 25 capre, 1044 oĭ şi 665 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 134.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 31759, banĭ 10 şi la cheltuelĭ, de leĭ 7708, banĭ 90.

Comuna este străbătută de calea ferată Adjud-Ocna, avînd staţia Oneşti, în jos de confluenţa Caşinuluĭ şi un pod mare pe rîul Trotuşul, de calea naţională Oneşti-Pasul-Oituzuluĭ, precum şi de cele care duc la Tîrgul-Ocna şi la Tîrgul-Valea-Rea.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ (49 kil.); la Tîrgul-Ocneĭ, reşedinţa plăşeĭ (14 kil.); la com. Rîpile (7 kil.); la com. Bogdăneşti (8 kil.); la com. Bogdana (14 kil.); şi la com. Tîrgul-Trotuşul (9 kil.).

Oneşti, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, situat pe malul drept al Trotuşuluĭ, pe un loc şes, înconjurat de treĭ părţĭ cu ape. La marginea de E. a satuluĭ curge Caşinul, iar la cea de V., Oituzul, ambele vărsîndu-se în Trotuş în acest loc. Dincolo de Trotuş, Valea-Tazlăuluĭ-Mare se împreună cu văile rîurilor maĭ sus menţionate, în faţa Oneştilor.

Are o populaţie de 349 familiĭ, saŭ 1560 suflete; 2 şcolĭ: una de băeţĭ şi una de fete, frecuentate de 16 băeţĭ şi 11 fete; 2 bisericĭ: una ortodoxă, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ, clădită de fostul proprietar al moşieĭ Oneşti, Al. Ceaur-Aslan, la 1843; alta catolică, cu 1 preot, clădită de locuitorĭ la 1854; 8 cîrciumĭ.

Vite: 56 caĭ, 655 vite marĭ cornute şi 277 porcĭ.

Aicĭ se ţin 6 bîlciurĭ în timpul anuluĭ. Pe teritoriul acestuĭ sat, dincolo de apa Caşinuluĭ, se află staţia de drum de fer Oneşti, la care duce şoseaua naţională, trecînd podul peste Caşin.

Oneşti. Vezĭ Slobozia-Oancea, sat, jud. Covurluiŭ.

Oneşti, *sat,* în partea de N.-V. a com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe valea pîrîuluĭ Miletinul, avînd o populaţie de 143 familiĭ, saŭ 647 suflete, între carĭ se numără şi locuitoriĭ din satul Plugari, ce este peste pîrîul Miletinul în faţa Oneştilor şi cu care formează aproape un trup.

Are o biserică vechie, reparată în 1878, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarc; 1 moară de apă şi 1 de aburĭ, precum şi casele proprietăţeĭ.

Vite: 938 vite marĭ cornute, 46 caĭ, 2630 oĭ, 3 capre şi 215 rîmătorĭ.

Oneşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Lăleşti, spre N. de satul Lăleşti. Are 41 locuitorĭ şi 10 case.

Oneşti, *staţie de drum de fier,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Oneşti, pe linia Adjud-Tîrgul-Ocna, pusă în circulaţie la 1884, Iunie, lîngă podul drumuluĭ de fer pe Trotuş, pe care trece trenul cînd ese din staţie, mergînd spre Tîrgul-Ocna. Se află între staţiile Căiuţul (14.2 kil.) şi Tîrgul-Ocna (12.6 kil.). Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1884, a fost de leĭ 16692, banĭ 95; iar pe anul 1896, a fost de leĭ 105559, banĭ 88. Staţia este aşezată d'a stînga linieĭ, spre N.-E. de satul Oneşti şi pe malul drept al Trotuşuluĭ. Atitudinea d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 199.76 m.

Oneşti, *subdivizie a cătunuluĭ* Rugineni, com. Cavadineşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Oneşti, *moşie,* jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, de pe teritoriul comuneĭ Oneşti.

Onică, *vale* şi *pîrîŭ,* formate din întrunirea maĭ multor izvoraşe de pe lîngă satul Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, avînd direcţiunea spre S. V. şi vărsîndu-se în pîrîul Şacovăţul, pe şesul Mîndra.

Oniceni, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Fundul, spre S.-E. de oraşul Roman, la 28 kil. de el şi la 20 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe un teren accidentat, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bîrladul.

Se compune din satele: Ciorneiul, (Cotul-luĭ-Ciorneiŭ), Fun-

dul-Occĭ, Linseşti, Lunca, Mărmureni (Saca), Naiman (Oniceni-luĭ-Naiman), Oniceni, Pĭetrosul, Pustieta, Săcătura, Solca şi Valea-luĭ-Ene, cu reşedinţa comuneĭ în satul Oniceni.

Are o populaţie de 391 familiĭ, saŭ 1621 suflete, din carĭ 394 contrib., locuind în 409 case; 3 bisericĭ: una de zid şi două de lemn.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4328,69 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3455 leĭ.

Sunt 2947 vite marĭ cornute.

Oniceni, *sat*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre S.-E. de oraşul Roman, la 28 kil. de el şi la 20 de reşedinţa plăşeĭ, pe pîrîul Valea-luĭ-Ene.

Are o populaţie de 51 familiĭ, saŭ 189 suflete, din carĭ 67 contribuabilĭ, locuind în 50 case; o biserică de lemn.

Este reşedinţa comuneĭ Oniceni.

Sunt 312 vite marĭ cornute.

Se lucrează căruţe şi roate.

Se maĭ numeşte şi Oniceni-Răzăşĭ saŭ Dodiţeşti.

Oniceni, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Uideşti, străbătut de pîrîul cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 124 familiĭ, saŭ 535 suflete, locuind în 134 case; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de foştiĭ proprietarĭ Moruzzi, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Şcoala din Forăşti serveşte şi acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 16 fălcĭ.

Moşia e proprietatea moştenitorilor luĭ Beriş Last, fostă a Marieĭ Negri-Moruzzi. Are 447 fălcĭ, din carĭ 350 cultivabile, 50 fălcĭ fînaţ, şi restul prea puţin productiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 53 pălmaşĭ şi 37 codaşĭ; împroprietăriţĭ 4 cu cîte 12 prăjinĭ, stăpînesc 320½ fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Forăşti (3½ kil.) şi la Drăguşeni (4 kil.).

In 1803, Oniceni, a Spătaruluĭ Grigore Başotă, număra 72 liuzĭ, plătind 1261 leĭ bir anual, fiind şi 2 liuzĭ de ceĭ fără bir. («Uricarul», de T. Codrescu, vol. VII, p. 251).

Oniceni. Vezĭ Boscoteni, judeţul Suceava.

Oniceni-luĭ-Ene. Vezĭ Valea-luĭ-Ene, sat, jud. Roman, în pl. Fundul, com. Oniceni.

Oniceni-luĭ-Naiman. Vezĭ Naiman, sat, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni.

Oniceni-Răzeşĭ. Vezĭ Oniceni, sat, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni.

Onişcani, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., la S. de oraşul Roman, la 15½ kil. de el şi la 14½ kil. de reşedinţa pl. Este aşezată pe şes şi formată din tîrguşorul Onişcani şi satele: Aldeşti, Boanţa, Corneşti, Hărleşti, Onişcani şi Şerbăneşti, cu reşedinţa com. în tîrguşorul Onişcani.

Are o populaţie de 266 familiĭ, saŭ 911 suflete, din carĭ 266 contribuabilĭ, locuind în 170 case.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 3309,50 şi la cheltuelĭ, de leĭ 3306.

Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Onişcani, *tîrguşor*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Onişcani, pe şoseaua naţională Bacăŭ-Roman, la S. de oraşul Roman, la 15½ kil. de el şi la 14½ kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Este aşezat pe şes. Are o populaţie de 41 familiĭ, locuind în 19 case.

Face puţin comerciŭ cu cereale, vite şi lucrurĭ alimentare.

Este reşedinţa com. Onişcani.

Onişcani, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Onişcani, spre E. de tîrguşorul Onişcani şi lîngă dînsul, pe malul drept al rîuluĭ Siretul.

Are 35 familiĭ, saŭ 118 suflete, locuind în 30 case.

Se lucrează aci frînghiĭ.

Sunt 61 capete vite marĭ.

Onofrei, *pîrîŭ*, afluent al pîrîuluĭ Budăile, com. Văscani, jud. Suceava.

Onţeni, *sat*, aşezat pe Valea-Grajduluĭ, în partea de S.-E. a com. Mănăstireni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 2727 hect. şi o populaţie de 170 familiĭ, saŭ 388 suflete, din carĭ 187 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 24 şcolarĭ; un iaz, format de pîrîul Puturosul.

Vite: 428 boĭ şi vacĭ, 113 caĭ, 1830 oĭ, 6 capre, 4 bivolĭ şi 270 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 20 stupĭ cu albine.

Sunt 4 cîrciumĭ, 4 comercianţĭ şi 4 meseriaşĭ.

Onţenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ*, în jud. Botoşani, pe moşia Onţeni, în partea de E. a com. Mănăstireni, trece prin com. Gorbăneşti.

Opanezul, *pichet de graniţă*, cu No. 8, în jud. Constanţa, situat pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi, pe o înălţime a dealuluĭ

Şaban-Bair, aproape de începutul văeĭ Şaban-Ceair, lîngă drumul cel mare Silistra-Varna, pe care-l domină pe o bună întindere.

Opăriţi, *com. rur.*, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Numele acesta i s'a dat de la 1860. In vechime purta numele de Vitioara şi de Poiana Copaciuluĭ.

Se zice că s'a înfiinţat cam pe la anul 1623, stabilindu-se aci cîte-va familiĭ venite de prin munţĭ şi alte părţĭ, carĭ s'aŭ ocupat cu cultura vieĭ.

Este situată pe dealurile: Predealul, Bubicescul şi Dogarul şi pe văile: Opăriţi, Vitioara şi Poiana-Copaciuluĭ, la 35 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 7 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune: Opăriţi, situat în partea de E.; Vitioara, în centru şi Poiana-Copaciuluĭ, în partea de V. a com., avînd toate o populaţie de 358 familiĭ, saŭ 1340 suflete, din carĭ 243 contribuabilĭ, locuind în 358 case.

Are două bisericĭ: una în cât. Opăriţi, fondată în anul 1852, de Polcovnicul Moise Mîrzescu, Dincă Gogulescu şi George Mateescu şi a doua în cât. Vitioara, fondată în anul 1841, ambele deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, frecuentată de 54 copiĭ.

Afară de agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu dulgheria şi butăria.

La 1864, s'aŭ împroprietărit 264 locuitorĭ pe moşiile: Radu-Vodă, Horezul, Mitropolia şi Zoe Filipescu, din care li s'aŭ dat 816 hect. Eĭ posedă: 5 caĭ şi ĭepe, 93 vacĭ, 23 capre, 487 oĭ şi 312 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1362 hect.

In localităţile numite La-Baia şi Sărari, sunt izvoare de apă minerală, ce conţin sare şi pucioasă.

In termen mediŭ se fabrică anual aci cam 619 hectol. ţuică şi 496 hectol. vin.

Păcură, care se exploatează, este multă în cât. Poiana-Copaciuluĭ.

In com. se găsesc mulţi pomĭ roditorĭ: merĭ, perĭ, duzĭ, cireşĭ, nucĭ şi gutuĭ.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 4145 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3638,84 leĭ.

Comuna este străbătută în tot lungul săŭ, de la V. către E., de o şosea, care duce spre V. până în oraşelul Văleni-de-Munte, iar spre E. până în com. Surani. Din şoseaua principală se despart spre N. şi S. alte drumurĭ secundare, ce duc în diferite părţĭ ale comuneĭ, şi tot de odată leagă Opăriţi, spre N., cu com. Predealul şi cât. Valea-Garduluĭ şi spre E., cu com. Păcureţi şi Gornetul-Cuib.

E străbătută de dealurile: Predealul (cu vîrful Pisica), Bobiceşti (cu vîrfurile Dogarul şi Măclanul), Moreni şi Slavul.

E udată de pîraiele: Copăceni, Valea-Stupineĭ, Cîlnăul, Sărăţelul şi Valea-Adîncă, toate acestea unindu-se sub poalele vîrfuluĭ Baia şi purtînd d'aci încolo numele de Sărăţelul în care se maĭ varsă gîrla Nucetul, care, în dreptul com. Păcureţi, primeşte numele de Tulburea.

Se mărgineşte cu comunele: Gornetul-Cuib şi Păcureţi, la S.; rîul Teleajenul, la V.; com. Surani, la E. şi com. Predealul, la N.

Opăriţi, *sat*, făcînd parte din com. rur. Opăriţi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Opăriţi, *deal*, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Opăriţi, pe care se cultivă 71½ hect. vie.

Opăriţi, *pîrîŭ*, izvoreşte din poalele dealuluĭ Slavul, com. Opăriţi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova; curge spre V., şi, la poalele dealuluĭ Baia, se varsă în gîrla Sărăţelul, tot în raionul com. Opăriţi.

Opăriţi-de-la-Ulmĭ, *numire ce se dă din vechime uneĭ părţi din moşia* Berendeasca, jud. Buzăŭ, com. Ţinteşti.

Opăteşti, *cătun*, jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Bleici. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Opcina, *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ.

Opcina-Ciumerniĭ, *munte*, în jud. Suceava, comuna Mălini, avînd 1080,7 m. altitudine de la nivelul Măriĭ. Formează hotarul Ţăreĭ din spre Bucovina. Pe coasta acestuĭ munte s'a instalat prima linie funiculară din ţară, inaugurată în anul 1892, şi care servă la exploatarea pădurilor de pe Domeniul Coroaneĭ: Mălini.

Opcina-Goiĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Opcina-Raţeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Opcina-Rea, *munte*, în jud. Suceava, pe vîrful căruia se află hotarul între com. Broşteni, Mălini şi Bucovina, avînd 1295,7 m. altitudine de la nivelul Măriĭ.

Opcina-Stejaruluĭ, *munte*, jud. Suceava, com. Fărcaşa.

Opcina-Şuvărăţeleĭ, *munte,* în jud. Succava, com. Mălini.

Opcina-Varniţeĭ, *munte,* în jud. Succava, com. Mălini.

Opcioara, *munte,* între com. Dorna şi Broşteni, jud. Suceava.

Opinca, *baltă,* pe şesul Jijiceĭ, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Isaia, formată din vărsarea rîuluĭ Jijia.

Opinceĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Iaşi, pl. Codrul; se întinde din Dealul-Păunuluĭ spre N. şi, unindu-se cu Dealul-Murguluĭ, formează o înfundătură, numită Valea-Tomeştilor, unde e aşezat satul Tomeşti; este acoperit cu viĭ şi livezĭ.

Opleşata, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani

Opleşata, *munte,* acoperit cu pădure seculară, com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Oporelul, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., compusă din 5 cătune: Preoteşti, Oporelul, Bria-Mică, Bria-Mare şi Corbul, cu o populaţie de 1123 locuitorĭ, din carĭ 262 contribuabilĭ, locuind în 280 case.

Este situată pe valea gîrleĭ Tesluiul, la 25 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 18 kil. de a plăşeĭ. La început, comuna a fost situată pe valea Oporelul, un afluent al Tesluiuluĭ, dar la 1836, în timpul domnieĭ luĭ Alex. Ghica, a fost strămutată pe gîrla Tesluiul. In vechime, com. Oporelul forma o comună numaĭ cu căt. Preoteşti; iar de la 1856 s'a întrupat la ea şi com. Beria, compusă din căt. Beria Mare, Beria-Mică şi Corbul, primind toate numirea de Oporelul.

Are 2 bisericĭ, una în căt. Oporelul, şi a doua, în căt. Beria-Mare, zidită la 1842, de Cîr-Serdar Deleanu şi soţia sa, Elena, deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, frecuentată de 43 copiĭ.

Afară de agricultură, parte din locuitorĭ se ocupă şi cu dulgheria. Produsul munceĭ lor îl desfac la oraşul Slatina.

Locuitoriĭ din căt. Oporelul sunt moşnenĭ; ceĭ din cele-l'alte căt., în număr de 72, s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 290 hect. din moşiile Preoteşti, Beria-Mică, Beria-Mare şi Corbul, foste ale statuluĭ.

Vite sunt: 26 caĭ, 63 ĭepe, 618 boĭ, 322 vacĭ, 17 capre, 4670 oĭ şi 413 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 3645 hect.

Inul se cultivă pe o scară foarte întinsă.

Pămîntul e prielnic la orĭ-ce cultură. Dintre pomĭ roditorĭ, sunt: merĭ, perĭ, duzĭ, cireşĭ şi nucĭ.

Comerciul se exercită de 5 cîrciumarĭ.

Veniturile com. se urcă la 3208 leĭ anual, şi cheltuelile, la 3199 leĭ.

Pe teritoriul com. sunt: şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Vechĭe şi Slatina-Gura-Bouluĭ, care, din coasta Topologuluĭ (jud. Argeş) şi pănă la Turnul-Măgurele, poartă numirea de Drumul-Oaeĭ.

In raionul com., spre E., se află: Măgura-luĭ-Tănase, care servă de hotar între moşia Oporelul, proprietatea d-luĭ C. Fortunatu şi moşia moşnenilor Oporenĭ, şi măgura Gura-Linteşti, spre E., care servă de hotar între moşia Preoteşti, proprietate a d-luĭ Simion Dimcea şi moşia moşnenilor Oporenĭ.

E brăzdată de dealurile: Dealul-luĭ-Pană, Purainici, Linteşti, (la E.), Viea-Popeĭ, Piscul-Corbuluĭ, Căldăruşa, Rîpa-luĭ-Ivan, ş. a.

E udată de văile: Valea-Oporeluluĭ, Ionaş, Beria, Burciuleasa, Olăreasa şi de gîrla Tesluiul.

Oporelul, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Are o populaţiune de 460 locuitorĭ şi o biserică. Locuitoriĭ sunt moşnenĭ.

Oporelul, *deal,* în raionul com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., judeţul Olt, pe care se cultivă 4 hect., 25 ariĭ vie.

Oporelul, *vale,* jud. Olt, izvoreşte din moşia Rădeştilor, trece pe lîngă Gura-Linteşti, Rîpa-Popiĭ-luĭ-Ghiţă, pl. Oltul-d.-j.; curge întîiŭ spre E., apoĭ spre V. şi se varsă în gîrla Tesluiul. Pe această vale era aşezată com. Oporelul, până la 1836, cînd s'a aşezat pe gîrla Tesluiul.

Oprăneşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Husnicioara.

Oprea (Movila-luĭ-Moş-), *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, de pe teritoriul comuneĭ rurale Cochirleni; are o înălţime de 107 metri şi domină satul Cochirleni, lacul Cochirleni, balta Cara-Su, două valurĭ ale luĭ Traian, care trece: unul pe la N. şi altul pe la S., foarte aproape de ea, drumul comunal Ivranes-Cochirleni şi Ivranes-Cernavoda, precum şi Valea-Mare, care se întinde la N. săŭ; este situată în partea de V. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, la 1 kil. spre S. de balta Cara-Su şi la 3 kil. spre E. de satul Cochirleni; este artificială şi acoperită cu verdeaţă.

Opreşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muşcel. Are o populaţie de 302 locuitorĭ.

Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Tîrgul. Pe la E. satuluĭ, trece calea ferată Goleşti-Cîmpulung şi şoseaua judeţeană Piteşti-Cîmpulung-Frontieră.

Oprică, *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil., spre N.-E., de satul Roman, pe teritoriul com. Cotul-Lung. Aci a fost o tîrlă cu acest nume.

Opriĭ (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Lopătari; izvoreşte din vîrful munteluĭ Chilmiziul; se uneşte cu Izvorul-Furuluĭ la lunca Odoboaia şi, împreună, daŭ naştere rîuluĭ Slănicul.

Opriĭ (Valea-), *vale*, cu direcţia de la V. la E.; trece pe la N. de com. Jieni, jud. Romanaţi, şi se termină în Valea-Oltuluĭ.

Oprişeneşti, *sat*, jud. Brăila, la 6 kil. spre N.-E.; de satul Perişorul, înfiinţat la 1859.

Are 21 case, cu 24 familiĭ, saŭ 100 suflete.

Locuitorii posedă: 64 caĭ, 153 vite marĭ cornute, 197 oĭ şi 60 rîmătorĭ.

Oprişeni, *com. rur.*, situată la N.-V. de Fălticeni şi lîngă acest oraş, în pl. Moldova-d.-s., jud. Suceava. Se mărgineşte spre S.-E. cu comunele Baia şi Fălticeni; spre V., cu Rădăşeni şi spre N., cu comunele Pleşeşti şi Bucovina. In 1875—1876 era alipită la Rădăşeni; iar de atuncĭ formează comună a parte. Are forma unuĭ patrulater neregulat, înclinat spre N.-E. (albia Şomuzuluĭ Mare).

Se compune din satele Oprişeni, Buciumeni şi Fălticeni-Vechĭ, cu reşedinţa în satul de la care şĭ-a luat numele.

Are o populaţie de 195 familiĭ, saŭ 829 suflete, din carĭ 255 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3186 leĭ, 51 banĭ, şi la cheltuelĭ, de 3130 leĭ, 90 banĭ.

Vite: 42 caĭ, 100 boĭ, 62 vacĭ, 250 oĭ şi 185 porcĭ. Altitudinea com. de la nivelul Măriĭ variază între 335—345 m. E udată de Şomuzul-Mare, care formează pe teritoriul acesteĭ com. Iazul-Călugăruluĭ, şi de pîraiele Buciumeni, Oprişeni şi Fundoaia.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 533 fălcĭ, din carĭ 498 fălcĭ cultivabile, 32 fălcĭ fînaţ şi 1 1/2 fălcĭ huceag.

In com. Oprişeni, la 250 m. de bariera Suceava a oraşuluĭ Fălticeni, se află o fabrică de bere; o fabrică de cărămidă; o moară a Statuluĭ, numită Moara-Călugăruluĭ.

La hotarul comuneĭ din spre Baia se află o mocirlă despre care se zice că ar fi ascunzînd unele din rămăşiţele vitejilor căzuţĭ în lupta de la Baia, dintre Ştefan-cel-Mare şi Mateĭ Corvin.

Oprişeni, saŭ **Fundoaia**, *sat*, în jud. Suceava, pe moşia şi în comuna cu acelaşĭ nume. Aşezat pe coasta dealuluĭ Corneşti şi ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Fundoaia. Are 81 case, cu 80 familiĭ, saŭ 385 suflete, din carĭ 113 contribuabilĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1855, cu osîrdia arendaşuluĭ Vasile Canta, dar cu baniĭ mănăstireştĭ, opriţĭ din arenda moşieĭ şi deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1890, frequentată de 28 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 92 fălcĭ.

Moşia, fostă a mănăstireĭ Slatina, e acum a locuitorilor, dobîndită în urma împroprietăririlor şi a cumpărăreĭ în loturĭ.

In 1864, s'aŭ împroprietărit 2 fruntaşĭ, 50 pălmaşĭ şi 19 codaşĭ cu 206 fălcĭ; 24 locuitorĭ şĭ-aŭ cumpărat cîte un lot mic, conform noueĭ legĭ.

In vatra satuluĭ sunt foarte bune cariere de nisip, ce servesc maĭ tuturor clădirilor ce se fac în Fălticeni.

Aproape fie-care sătean îşĭ are livada sa cu arborĭ roditorĭ, ceĭ maĭ mulţĭ altoiţĭ, şi o grădină de legume, pe care le desface în Fălticeni.

Drumurĭ principale sunt: La Fălticeni, de care n'o desparte de cît bariera, la Rădăşeni (2 kil.) şi la Buneşti (4 kil.).

In 7038 (1530), August 22, printr'un ispisoc de la Petru-Vodă, se întăreşte stăpînirea Mitropolieĭ Moldoveĭ pe «pol sat Oprişani, partea de jos, cu morĭ în Şomuz, ce este danie de la Portarul Onufreĭ Barnowschi». Iar prin alt ispisoc din 7088 (1580), Iulie 20, de la Iancu-Voevod, se dă Mitropolieĭ şi cea-l'altă parte «pol sat Oprişani». (Ist. Mitrop. Mold. şi Suc., p. 20).

In 1803, Oprişeni număra 35 liuzĭ, plătind 656 leĭ bir anual («Uricarul» de T. C., Vol. VII, p. 253).

In 1822, găsim că Oprişeni devenise proprietatea mănăstireĭ Statina. (Ist. Mitrop. Mold., p. 396 şi 397).

Oprişeni-de-Jos. Vezĭ Oprişeni-d.-s., *sat*, jud. Iaşi.

Oprişeni-de-Sus cu Oprişeni-de-Jos, *sate*, în jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Ţuţora. Formea-

ză un trup, situat pe malul drept al Prutuluĭ, maĭ în jos de satul Ţuţora.

Are o populaţie de 114 familiĭ, saŭ 469 suflete; o biserică, fondată la 1856, de Mitropolitul Veniamin, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarh.

Vite: 466 vite marĭ cornute, 768 oĭ, 101 caĭ şi 370 rîmătorĭ.

Oprişeşti, *sat,* făcînd parte din com. Burdusaci, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ. Situat în partea de V. a com., pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 2 kil. de reşedinţa com., care e în Burdusaci.

Are o populaţie de 110 familiĭ, saŭ 393 suflete; 3 biserici: una cu hramul Sfinţiĭ-Apostolĭ, situată pe un loc înalt, la V., zidită de Episcopul Roman-Ionichie la 1759, după-cum se vede din inscripţia ce se găseşte d'asupra uşeĭ bisericeĭ şi care s'a reparat de locuitorĭ la 1839; a doua, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită la 1874 de Iancu şi Petrache Zota, proprietarĭ în sat; a treia, situată pe Dealul-Mare, la E., făcută de locuitorĭ în 1872, în locul unde a maĭ fost alte 2 bisericĭ, una făcută la 1680 şi alta maĭ înainte. Această biserică este cea maĭ vechĭe biserică din sat. Aci se află şi cimitirul.

Satul e străbătut de pîrîul Gunoaia, ce se uneşte cu Oprişeşti; de un drum ce vine din şoseaua naţională. Satul este vechiŭ. De aci s'a trimis Muzeuluĭ din Bucureşti cite-va zapise din anul 1660, ce s'aŭ găsit la locuitorĭ.

Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ şi stăpînesc tot teritoriul căt., care e de 1129 hect.

Oprişeşti, *pîrîiaş,* în jud. Tecuciŭ; izvoreşte din Dealul-Oprişeşti; curge în direcţia V.-E. prin mijlocul satuluĭ cu acelaşĭ nume, şi se varsă în pîrîul Gunoaia, în satul Oprişeşti, com. Burdusaci.

Oprişeşti, *rîpă,* jud. Tecuciŭ, în partea de V. a dealuluĭ cu acelaşĭ nume; se întinde în direcţia E.-V. până în Pojorîta, la S. de satul Crăeşti, com. cu acelaşĭ nume.

Oprişiţa, *sat,* în partea de S.-V. a com. Laza, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, aşezat pe coasta dealuluĭ Mărineasa şi pe valea Oprişiţeĭ.

Teritoriul satuluĭ are o suprafaţă de 700 hect., din carĭ 273 hect. sunt ale locuitorilor, care aŭ şi 15 hect. vie.

Are o populaţie de 119 familiĭ, saŭ 485 suflete; o biserică, făcută de Arhimandritul Nilu la 1848 şi restaurată de locuitorĭ la 1857, deservită de 1 preot şi 2 eclesiarhĭ; o moară cu apă; 3 cîrciumĭ.

Moşia aparţine statuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 8 plugurĭ şi 8 care cu boĭ, 2 plugurĭ şi 3 căruţe cu caĭ; 90 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 500 oĭ, 10 capre, 80 rîmătorĭ; 60 stupĭ cu albine.

Oprişorenĭ (Moşneni-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia moşnenilor Oprişorenĭ, pendinte de com. Surani, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Oprişorul, *com. rur.* şi *sat,* jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, situată la marginea jud. despre judeţul Dolj şi aşezată pe coastele a două dealurĭ şi pe o vale, avînd o poziţiune ridicată, care îĭ procură o climă bună.

Se mărgineşte la E. cu căt. Crungul, ce aparţine com. Verbiţa, din jud. Dolj; la S., cu com. Gemeni şi Dîrvari-d.-j.; la V., cu com. Drîncea şi Cearîngul; la N., cu comuna Prisăceaua.

Comuna e formată din satul cu acelaşĭ nume, avînd 3100 locuitorĭ, din carĭ 484 locuitorĭ şi 542 case.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi cultura vieĭ, care dă renumitul vin de Oprişor şi Golul.

Calitatea pămîntuluĭ este bună.

Locuitoriĭ posedă: 138 plugurĭ, 243 care cu boĭ, 42 căruţe cu caĭ; 169 stupĭ.

In com. vin două şosele: una de la Drîncea şi a doua de la Bălăciţa şi Prisăcea şi care, prin Oprişor, trece la Dîrvari-d.-j.

Are: o biserică deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 28 copiĭ; o cîrciumă.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6651 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 5696 leĭ.

Vite: 1500 vite marĭ cornute, 118 caĭ, 1200 oĭ şi 1060 rîmătorĭ.

Dealurĭ în plasă maĭ însemnate sunt: Brănişteni, Drînceni, Cearîngul, Şopîrla şi Creţul, carĭ aparţin plaiuluĭ Golul şi carĭ sunt acoperite cu viĭ ce daŭ un vin negru renumit.

E udată de Pîrîul-Oprişoruluĭ, care, de la locul numit Capul-Apeĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Prisăceaua, curge spre S.-V., udînd în calea sa proprietatea com. Oprişorul, numită Valea-Drînceĭ, com. Drîncea, căt. Cearîngul şi comuna Braniştea, unde, între Braniştea şi Cujmirul, se împreună cu pîrîul cel mare ce vine de la Podul-Grosuluĭ, şi care curge sub numele de Drîncea, prin com. rur. Cujmirul.

Oprişorul, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul; se formează din izvoarele com. Oprişorul şi curge prin Drîncea spre Branişte, unde se uneşte cu apa ce vine de la Cornăţelul; împreună curg sub numele de Apa-Drînceĭ.

Oprişul, *deal,* situat la N.-E. de com. Peşteana, pl. Ocolul, jud. Gorj; se prelungeşte de la E. spre V., pe o întindere de 1 kil. Pe acest deal este izlaz. E proprietate a locuitorilor com. Peşteana.

Opritura, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Bogdăneşti.

Opritura, *loc cu izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti, de la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Opritura, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe moşia cu acelaşĭ nume, în întindere de 60 hect. E populată cu arţarĭ, plopĭ, jugaştri, frasinĭ, şi maĭ mult cu stejarĭ.

Opritura, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Malul-Mare, pe moşia Malul-Mic. Aparţine d-luĭ C. Dăbuleanu. Are o întindere de 20 hect. şi e populată cu stejarĭ, frasinĭ, plopĭ.

Opritura, *trup de pădure* al statuluĭ, jud. Olt. Vezĭ Sprîncenata.

Opritura, *pădure,* pe moşia Doagele, pl. şi jud. Teleorman, situată pe Valea-Burdeĭ, pe o suprafaţă cam de 100 hect. Are arborĭ groşĭ de stejar pentru lemne de lucru.

Optaşani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cornăţelul, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 80 familiĭ.

Optaşi, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Mijlocul, situată pe luncă, de amîndouă malurile rîuluĭ Vedea, la 31 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune, dispuse de la N. la S. în ordinea următoare: Optaşi, Jugarul şi Zăvoiul, cu o populaţiune de 270 familiĭ, saŭ 1500 suflete, din carĭ 250 contribuabilĭ, locuind în 272 case.

Comuna e vechie, compusă numaĭ din moşnenĭ. Maĭ 'nainte, căt. Jugarul a format singur o comună; iar Zăvoiul, cu un alt cătun, a format com. Vităneşti.

Meseriaşĭ sunt: 13 cojocarĭ, 8 croitorĭ, 5 tîmplarĭ, 25 dulgherĭ, 4 dogarĭ, 7 ferarĭ, 5 zidarĭ, 5 şiţarĭ şi 7 lăutarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 caĭ, 32 ĭepe, 388 boĭ, 290 vacĭ, 55 capre, 1384 oĭ şi 190 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de 1800 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 150 hect. livezĭ şi izlaz, 2 hect. vie. Raionul săŭ e închis cu şanţ. Intr'însul se află cîte-va clădirĭ bune, localul de şcoală, de primărie, 4 biserici şi o moară pe rîul Vedea. Bisericile sunt deservite de 4 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ.

Şcoală există aci de la 1856. Clădirea e proprietatea comuneĭ, ridicată în anul 1891. Se frecuentă de 45 copiĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Aci se ţine bîlciŭ de 5 orĭ pe an: la Mucenicĭ (9 Martie), la 25 Martie (Blagoveşteniĭ) cu obor de vite, la Duminica tutulor sfinţilor, la 29 Iunie (Sf. Petru) şi la 6 August (Preobrejenie), fără obor.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2889,71 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2889,71 leĭ.

O şosea vecinală străbate comuna de la N. la S., paralel cu Vedea şi o leagă, în sus, cu Tătuleşti, şi în jos cu Corbul. Alte ramificaţiunĭ o pun în comunicaţie la N.-E. cu Coloneşti şi Maldărul şi la V. cu Negreni.

Două dealurĭ marĭ: Dealul-Vedeĭ şi al-Vediţeĭ, limitează teritoriul comuneĭ la V. şi E., avînd direcţiunea N.-S. şi o lungime, pe teritoriul comuneĭ, de aproape 5 kil.

Printre aceste dealurĭ curge rîul Vedea şi gîrla Vediţa, carĭ primesc următoarele pîraie: Valea-Rea, Valea-Judeţuluĭ şi Rîsul.

Se mărgineşte la N. cu com. Tătuleşti, la N.-E. cu Colăneşti, la E. cu Maldărul, la S. cu Corbul şi la V. cu Negreni.

Optaşi, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe lunca şi malurile Vedeĭ, la N. comuneĭ. Este reşedinţa comuneĭ. Are 650 locuitorĭ; două bisericĭ: una cu hramul Adormirea şi Cuvioasa Paraschiva, zidită la 7294 (1786), în zilele Domnuluĭ Mihail Şuţu; a doua, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1833 «în zilele Prea Inaltuluĭ Impărat Nicolae Pavlovicĭ».

Optoceni, *iaz,* în hotar cu satul Rădeni, com. Roşcani, şi spre N. de pădurea Caraimanul, com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iaşi.

Opt-zecĭ, *sfoară de moşie,* în raionul comuneĭ Gohorul, judeţul Tecuciŭ; se întinde din rîul Berheciul, pănă în muchia dealuluĭ Şipanul.

Oraboviţa, *insulă,* în Dunăre, în dreptul satuluĭ Izvorul-Frumos, jud. Mehedinţi.

Oracul (Poşta-Vechie), *sat,* făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de Tămaşul, lîngă Valea-Călugăruluĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 625 hect., cu o populaţie de 71 locuitorĭ.

Fam. Slătineanu are 600 hect. şi locuitoriĭ, 25 hect. Proprietarul cultivă 125 hect. (25 izlaz, 450 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 43 şi al celor micĭ, de 195.

Oradia, *deal,* în partea de N. şi E. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servă de păşune pentru vitele locuitorilor.

Oradia, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Breaza, pendinte de com. Breaza, jud. şi pl. Prahova.

Orasca, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, plasa Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la E. de Orăşti, pe ţărmul drept al rîuluĭ Dîmboviţa.

Aci valea Pasărea se varsă în Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 322 hect., cu o populaţie de 65 locuitorĭ.

D-l M. Balş are 310 hect. şi locuitoriĭ, 12 hect. Proprietarul cultivă 290 hect. In raionul satuluĭ e 1 moară cu apă şi 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 62 şi al celor micĭ, de 45.

Orasca, *sat,* locuit de cîţĭ-va oamenĭ numaĭ, făcînd parte din com. rur. Frunzineşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la S. de satul Frunzineşti, pe ţărmul drept al rîuluĭ Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 2094 hect. (împreună cu Frunzineşti, Lilieci şi Piţigaia), din carĭ d-l N. D. Amira are 1850 hect. şi locuitoriĭ (împreună cu ceĭ din cele-l'alte sate), 244 hectare. Proprietarul cultivă 1372 hect. (100 hect. sterpe, 35 hect. izlaz, 344 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără a rezerva locurĭ de păşune.

Are 1 moară cu apă şi 2 podurĭ stătătoare.

Orasca, *moşie* nelocuită, în jud. Ilfov, pl. Negoeşti, ţinînd de com. Vasilaţi-Popeşti. Are o întindere de 75 hect. şi e proprietatea d-luĭ E. A. Gugiŭ.

Oraşul, *plasă,* în jud. Rîmnicul-Sărat, aşezată în partea de N. Poartă acest nume, pentru că reşedinţa eĭ până la 1862 a fost în oraşul Focşani, în partea numită Focşani-Munteneşti.

Se întinde în cîte-şĭ trele regiunile: muntoasă, deluroasă şi cîmpeană.

La V. e străbătută de culmile Lacului, Alunuluĭ, cu ramificaţiile lor: Peleticul, Dealul Lung, Scoruşul şi Deleanul.

Dealurile principale sunt: Dealul-Capreĭ, Teiuşul, Hoja, Priveghiul, Perişorul, Cornițele, Petreanul şi Piciorul-Nuculuĭ.

In privinţa apelor face parte din basinurile rîurilor Rîmna şi Milcovul. Rîmna o udă la S., avînd ca afluenţĭ: Valea-Neagră, Mahriul, Peleticul unit cu Strîmba, Valea-Raşca, Oreavul unit cu Cîrceiul. Milcovul o udă la V. şi N., avînd ca afluenţĭ: Vilcăneasa, Valea-Largă, Valea-Rea, Pituluşa, Badea, Faraoanele, Pietrosul, Seaca, Dălhăuţul şi Dilgovul.

Este compusă din 14 com. rur.: Andreaşul şi Odobasca la V.; Broşteni, Vîrteşcoi, Cîmpineanca, Mîndeşti, la N.; Cîrligele, Faraoanele, Budeşti, Bruteşti, Coteşti, Blidarile, la S. şi centru; Risipiţi şi Goleşti, la E.

Are o suprafaţă de 44506 hect., cu o populaţie de 3629 familiĭ, saŭ 18220 suflete.

Producţiunile naturale sunt: la munţĭ, pădurĭ întinse şi păşunĭ; pe dealurĭ, viĭ care acoperă sute de hectare, dînd vinurile bune de Coteşti, Urecheşti, etc.; la cîmp, lanurĭ de grîŭ acoperind ţarinile.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, cultura vieĭ, dogăria şi fabricarea vieĭ şi a rachiuluĭ.

Comerciul este destul de activ, constînd în import de lucrurile trebuincioase pentru traiŭ şi în export de vin, vite şi cereale.

Căile de comunicaţie sunt: calea ferată Rîmnicul-Focşani, şoseaua naţională Buzăŭ-Rîmnicul-Focşani, şoseaua judeţeană Vîrteşcoi-Focşani-Brăila şi numeroase drumurĭ vecinale ce leagă comunele între ele.

Oraşul, saŭ **Dealul-Oraşuluĭ,** *sat,* cu 100 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Samara.

Se zice că aicĭ ar fi fost în vechime un oraş şi de aceea a şi rămas numele acestuĭ cătun de Oraşul saŭ Dealul Oraşuluĭ. Se maĭ găsesc încă rămăşiţe de ziduri de piatră şi cărămidă.

Oraşul-de-Flocĭ. Vezĭ cuvîntul Flocĭ (Oraşul-de-), jud. Ialomiţa.

Oraşuluĭ (Plasa-), *vechie plasă* a jud. Ialomiţa, cu 26 sate.

Oratia, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reşe-

dinţă al comuneĭ Jideni, aşezat în mijlocul comuneĭ, la poalele dealuluĭ Coţatcul. Are o întindere cam de 494 hect., cu o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 500 suflete, din carĭ 125 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală.

Orăşa, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea.

Orăşa, saŭ **Coman**, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., care curge prin comunele Liuzi-Călugăra şi Sănduleni, unde se încarcă cu pîrîul Sănduleanul, şi se varsă pe stînga Tazlăuluĭ-Mare. Işĭ are obîrşia la locul numit al-Orăşuluĭ.

Orăşa, *rîpă*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea, de lîngă cătunul Orăşa-Mare şi pe malurile pîrîuluĭ Orăşa.

Orăşa-Avram, saŭ **Orăşica**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Sănduleni, situat pe pîrîul Lărguţa şi pe stînga Tazlăuluĭ-Mare. Are o populaţie de 39 familiĭ, saŭ 172 suflete; o biserică, deservită de 1 preot, clădită la 1852 de proprietarul moşieĭ, răposatul Căloiŭ.

Vite: 5 caĭ, 72 vite marĭ cornute şi 9 capre.

Orăşa-Mare, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Valea-Rea, situat pe pîrîul Orăşa, la 1 1/2 kil. de Tîrgul-Valea-Rea (şcoala).

Are o populaţiune de 125 familiĭ, saŭ 430 suflete; o biserică, clădită la 1790 de defunctul Lascarache Rosetti, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o cîrciumă; o moară de apă.

Vite: 19 caĭ, 289 vite cornute, 14 porcĭ şi 4 capre.

Acest sat este însemnat pentru tîrgurile de vite, de cereale, lemne şi altele, carĭ se fac în toate Duminicile.

Orăşa-Mare, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea, aparţinînd luĭ I. Neniţescu, şi aducînd un venit anual de 6000 leĭ.

Orăşani, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, aşezat la N. de Ostroveni. Are o populaţie de 1197 suflete, locuind în 148 case şi 196 bordee; o biserică, cu hramul Sf. Treimĭ, cu un cîntăreţ şi deservită de preotul bisericeĭ din Grindeni; 4 fierarĭ; 3 cîrciumĭ.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din Grindeni, ce este la 1 kil.

Orăşani, *sat*, în jud. Ilfov, pl. Negoeşti, făcînd parte din com. rur. Obileşti-Noĭ. Suprafaţa totală a satuluĭ e de 4760 hect. (împreună cu căt. Obileşti-Noĭ şi Buzoeni), cu o populaţie de 192 locuitorĭ. Moştenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu aŭ 3983 hect. şi locuitoriĭ, 777 hect.

Numărul vitelor marĭ e de 222 şi al celor micĭ, de 592.

Orăşani, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni.

Orăşanuluĭ (Pădurea-), *pădure* de tufanĭ, exploatată, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d. s., com. Bozga, căt. Retezaţi, în partea de S. a luĭ.

Orăşeni, *sat*, pe valea pîrîuluĭ Miletinul, în partea de S.-V. a com. Curteşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani. Moşia, proprietatea Epitropieĭ Spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iaşi, are o suprafaţă de 1437 hect. şi o populaţie de 264 familiĭ, saŭ 1014 suflete, din carĭ 233 contribuabilĭ.

Pămîntul este productiv şi maĭ mult deluros. Se află: 593 hect. arătură, 343 hect. fîneţe, 129 hect. imaş şi 571 hect. pădure de stejar.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 30 copiĭ; 4 cîrciumĭ, 4 comercianţĭ şi 6 meseriaşĭ.

Vite: 410 boĭ şi vacĭ, 20 caĭ, 86 oĭ şi 25 porcĭ.

Sunt 50 stupĭ cu albine.

Despre întemeierea acestuĭ sat, legenda spune că ceĭ d'întîiŭ locuitorĭ aŭ venit aci din Transilvania şi se numeaŭ Conegĭ, care nume a rămas numaĭ dealuluĭ ce se ridică între cele două părţĭ ale satuluĭ, iar satul a luat numirea de Orăşeni, din pricină că împrăştiindu-se oameniĭ din Seliştea, com. Cristeşti, din cauza jafurilor, aŭ venit şi s'aŭ aşezat aci cu maĭ mulţĭ tîrgoveţĭ saŭ orăşenĭ (1754) şi ast-fel satul primi numele de Orăşeni.

Astăzĭ satul se compune din două părţĭ: Orăşeni-din-Deal şi Orăşeni-din-Vale.

Orăşica. Vezĭ Orăşa-Avram, *sat*, jud. Bacăŭ.

Orăşinca, *băltiş*, la S.-E. de com. Surdila-Găiseanca, jud. Brăila, între viroaga Buzeelul şi drumul de fier Făurei-Feteşti. Din acest băltiş pleacă spre E. o viroagă care trece prin satele Coltica, Mocani, Batogul, Ioneşti şi Filiul, şi care se varsă în rîul Călmăţuiul, la S.-E. de satul Filiul.

Orăşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, pl. Dîmbo-

vița, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de București. Pe la V. satului trece șoseaua județeană București-Oltenița. Aci este reședința primăriei.

Se întinde pe o suprafață de 620 hect., cu o populație de 159 locuitori.

D. I. G. Daniilescu are 545 hect. și locuitorii, 75 hect. Proprietarul cultivă 425 hect. (20 sterpe, 100 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime; o școală mixtă, frecuentată de 9 elevi și 4 eleve; un heleșteŭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor mari e de 111 și al celor mici, de 365.

Orăşul, *loc cu izvoare,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Sănduleni, la satul Orăşa-Avram, care izvoare se scurg spre pîrîul Orăşa.

Orățiile, saŭ **Sasul,** *munte de piatră,* jud. Mușcel, proprietate a moșnenilor Rucăreni, d'asupra căruia se vede o cetățue ruinată, numită Piscul-Turcului, făcută, pe cît se pare după nume și formă, de Turci, la anul 1737, pe timpul războiului dintre Turcia și Austria.

Orățiile, *vale,* prin care trece șoseaua Ploești-Brașov; începe din poalele muntelui Doamnele, curge de la E. spre V. și se varsă în rîul Prahova, pe stînga, în com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Orățiile, *vale,* izvorește de la locul numit Malul-Bostei, pl. Teleajenul, jud. Prahova, curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, în com. Măneciul-Ungureni.

Orbanul, *pîrîiaș,* în jud. Putna; izvorește de pe teritoriul com. Colacul, și se varsă în Putna.

Orbeasca, *moșie,* compusă din mai multe corpuri, situate în com. Orbeasca-d.-j. și Orbeasca-d.-s., jud. Teleorman. Corpul principal din proprietatea d-nei Maria C. Filipescu este în Orbeasca-d.-j., iar o altă parte în Orbeasca-d.-s., unde posedă și d. C. D. Bădulescu din moșia Orbeasca.

Orbeasca-de-Jos, *com. rur.,* la E. plășei Tîrgului, jud. Teleorman, situată pe partea dreaptă a Văei-Teleormanului. Rîul Teleormanul o udă în toată lungimea la V.

Se învecinește la N. cu com. Orbeasca-d.-s., la S. cu Lăceni, la E. cu Băbăița din județul Vlașca și la V. cu comuna Bivolița.

Teritoriul com. este de peste 6000 hect. Moșia, pe care d-na Maria C. Filipescu o posedă, în cuprinsul acestei com., este cam de 5000 hect. arabile și 50 hect. pădure. Locuitorii împroprietăriți, în număr de 215, aŭ aproape 700 hect. arabile și 62 hect. vie.

Solul este foarte fertil.

Are o populațiune de 1600 suflete, din cari 372 contribuabili; o școală, frecuentată de 20 elevi; o biserică, deservită de 4 preoți și 2 cîntăreți; o moară cu aburi; un heleșteŭ, numit Belciugul.

Vite: 976 vite mari cornute, 346 cai, 8 măgari, 1274 oi, 8 capre și 355 porci.

Budgetul com. e la venituri de 3610 lei, 30 bani, și la cheltueli, de 3602 lei, 47 bani.

Calea județeană Alexandria-Pitești străbate prin centrul comunei și o pune în legătură cu com. Lăceni la S. și cu com. Orbeasca-d.-s. la N. Spre com. Bivolița are șosea vecinală.

Distanța de la comună până la orașul Alexandria este de 17 kil.; până la Zimnicea, de 56 kil.; până la Roșiori, de 36 kil.

Orbeasca-de-Sus, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, la 3 kil. de com. Orbeasca-d.-j., tot pe valea Teleormanului.

Suprafața comunei și a moșiilor de pe dînsa este de peste 4000 hect. Din acestea, cam 1300 hect. aparțin d-nei Maria C. Filipescu, formînd un corp cu moșia din Orbeasca-d.-j.; iar 2500 hect. pămînt arabil și 100 hect. pădure sunt ale d-lui C. Bădulescu.

Locuitori împroprietăriți sunt 262, pe o întindere de 660 hect.; viile locuitorilor sunt în întindere de 74½ hect.

Populațiunea comunei este de 1825 suflete, din cari 363 contribuabili.

Are o școală, frecuentată de 45 elevi; o biserică, deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 paracliser; o moară cu aburi.

Vite: 1048 vite mari cornute, 199 cai, 2238 oi și 321 porci.

Budgetul comunei e de lei 4020, bani 97 la venituri și de lei 4014, bani 68, la cheltueli.

Căile de comunicațiune sunt aceleași ca la Orbeasca-d.-j., cu deosebire de șoseaua vecinală spre com. Băbăița, din județul Vlașca.

In secolul trecut nu găsim decît un singur sat, cu numele de Orbeasca. Făcea parte din pl. Teleormanului-d.-j. Sub Domnia lui Alex. Constantin Moruzzi, obștea acestui sat a avut mai mult timp pricini de judecată pentru stăpînire de pămînt. Locuitorii aŭ jeluit lui Vodă, dar nu li s'a făcut nici o dreptate.

Legenda spune că, până acum vre-o 70—80 de anĭ, în valea numită Ursăreasa, se ţinea tîrg însemnat şi că satul Orbeasca era cu mult maĭ mare. Pe partea dreaptă a Vedeĭ este un cătun cu cîte-va case, numit Olăreasa saŭ Olarul; aci era acel tîrg de care spune legenda. Tot aci, probabil, a fost vechiul oraş Artina.

Imprejurul celor două sate de astă-zĭ, sunt înşirate maĭ multe măgurĭ, din carĭ cele maĭ însemnate sunt: Măgura-Ciuleĭ, a-Anculuĭ, a-Lupilor, Măgura-Săpată, a-Stejarilor şi a-luĭ-Muscă.

Incă de sub domnia luĭ Grigore Ghica s'aŭ făcut săpăturĭ şi cercetărĭ arheologice prin prejurul acestor măgurĭ. Maĭ tîrziŭ, de către Cesar Bolliac şi alţiĭ, s'aŭ găsit pe aci diferite vase de lut, pe carĭ d. Tocilescu le atribue epoceĭ preromane. Produsele de ceramică de la Orbeasca, zice d-sa, se disting prin reliefurile şi brînele, care sunt lucrate cu multă eleganţă.

Orbeja, *baltă,* în suprafaţă de 15 hect., pe moşia Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Orbeni, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Răcăciuni, aşezată pe pîrîul cu acelaşĭ nume Orbeni-d.-j. la gura luĭ, iar Orbeni-d.-s. în vale. E situată la 24 kil. de subprefectura plăşeĭ, şi la 68 kil. de capitala judeţuluĭ.

Maĭ înainte forma două comune deosebite, care aŭ fost întrunite în 1886. Solul, pe mal e năsipos, iar pe vale argilonăsipos.

Se compune din cătunele Orbeni-d.-j. şi Orbeni-d.-s. (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 410 familiĭ, saŭ 1560 suflete, din carĭ 472 agricultori, 7 meseriaşĭ, 8 comercianţĭ, avînd 10 profesiunĭ libere, 6 muncitorĭ şi 47 servitorĭ, locuind în 375 case.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, şi 2 filiale, ambele cu hramul Sf. Nicolae, situate una în Orbeni-d.-j. şi alta în Orbeni-d.-s.; o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 18 copiĭ.

Sunt 355 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 7997,05 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7770,75 leĭ.

Intinderea semănăturilor: aproape 700 hect. Intinderea viilor: 252 hect.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ de lemn, 14 de fier, 1 trior, 8 morĭ de apă; 380 boĭ, 347 vacĭ, 38 caĭ, 301 oĭ, 34 capre şi 281 porcĭ; 54 stupĭ de albine.

In com. sunt: 4 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase şi coloniale, 6 fierarĭ, 2 zidarĭ, 2 cizmarĭ, 1 boiangiŭ şi 8 fabricanţĭ de rachiŭ.

Orbeni, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Broşteni; are 44 case.

Orbeni, *parohie,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni. Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, una filială, cu hramul Sf. Nicolae, în Orbeni-d.-s. şi una filială, cu hramul Sf. Nicolae în Orbeni-d.-j.

Orbeni, *pîrîiaş,* format pe teritoriul comuneĭ Colacul, judeţul Putna; udă comunele Orbeni-d.-j. şi Orbeni-d.-s. şi se varsă în pîrîul Drăguşani.

Orbeni-de-Jos, *cătun,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Este situat la gura pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţiune de 513 suflete, carĭ locuesc în 87 case; 1 biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae.

Orbeni-de-Sus, *cătun* de reşedinţă, al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Este situat pe valea pîrîuluĭ, în susul cătunuluĭ Orbeni-d.-j.

Are o populaţiune de 1060 suflete, carĭ locuesc în 228 case; 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ şi 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae; 1 şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 15 copiĭ.

Orbeni-de-Sus (Hotarul), *pădure,* în suprafaţă de 540 fălcĭ, situată pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna. Aparţine locuitorilor din Orbeni-d.-s.

Orbeni-de-Sus, *pădure,* în întindere de 360 fălcĭ, pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, aparţinînd d-luĭ Nic. Nereja.

Orbeni-de-Sus, *pădure,* în întindere de 500 fălcĭ, pe teritoriul cătunuluĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, aparţinînd d-luĭ Petrache Buzdugan.

Orbicul, *sat,* în jud. Neamţu, com. Buhuşul, pl. Bistriţa, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume. Se numeşte şi Orbicul-d.-j.

Orbicul, *sat,* în jud. Neamţu, com. Costişa, pl. Bistriţa. Se maĭ numeşte şi Orbicul-d.-s. Este situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Orbicul, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din Dealurile-Hîrteştilor, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu; curge în direcţiune

E.-S., printre satele Hîrţeşti şi Bîrcul, intrînd pe teritoriul plăşeĭ Bistriţa; de aci trece pe la V. de satul Gosmani (unde formează un iaz), apoĭ printre satele Romîni şi Siliştea, între care formează două iazurĭ, despărţite unul de altul prin şoseaua Buhuşul-Roman (iazul din dreptul satuluĭ Siliştea e maĭ mare); curge apoĭ paralel cu acea şosea până în dreptul satuluĭ Orbicul-d.-s. (teritoriul com. Costişa), unde o traversează din noŭ şi, între satul Orbicul-d.-s. şi Orbicul-d.-j. (com. Buhuşul), trece din noŭ în partea dreaptă a şoseleĭ, mergînd apoĭ paralel cu dînsa, până în partea de V. a teritoriuluĭ Buhuşul; de aci străbătînd direct şoseaua naţională Bacăŭ - Piatra, precum şi calea ferată, se varsă pe stînga rîuluĭ Bistriţa, în dreptul unde acest rîŭ începe a forma limita judeţuluĭ Neamţu, despre jud. Bacăŭ.

Orbicul, *ramură de dealurĭ,* jud. Neamţu, ce se întinde paralel cu malul drept al pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, din dreptul satuluĭ Romîni şi până la satul Buhuş.

Orboeşti, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Andrăşeşti, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, spre V. şi la 2 kil. de satul de reşedinţă.

Are o populaţie de 61 familiĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 130 boĭ, 146 caĭ, 3 asinĭ, 2710 oĭ şi 316 porcĭ.

Orboiasca, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa Balta, com. Andrăşeşti, situată pe ţărmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa. Are o suprafaţă de 180 hect., populată cu ulmĭ, sălciĭ, plopĭ şi stejarĭ.

Orbul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Broşteni; se desface din Culmea-Scoruşuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ şi căt. Vulcăneasa, întinzîndu-se printre pîrîul Vulcăneasa şi afluentul săŭ Pîrîul-Orbul; e acoperit cu păşunĭ.

Orbul, *iezer,* jud. Brăila, situat în ostrovul Iazul, la S.-E. de Iezerul Mareşul; comunică spre S.-E. cu Iezerul Mrejarul.

Orbul, *ostrov,* jud. Brăila, coprins între gîrle, spre S. de punctul Ibişi şi până la Trăsura, care îl desparte de ostrovul Crăcănelul.

Orbul, *prival,* la hotarul dintre com. Vizirul şi Stăncuţa, jud. Brăila; uneşte canalurile Paşca şi Cremenea, despărţind ostrovul Cremenea în două, partea de N. numită Cremenea-Mică iar cea de S. Cremenea-Mare.

Orbuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Broşteni; izvoreşte din Culmea-Scoruşuluĭ; curge de-alungul dealuluĭ Orbul; udă partea de V. a comuneĭ, şi se varsă în pîrîul Vulcăneasa, pe dreapta luĭ, după un curs repede de 4 kil.

Orcean-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Cuciuc-Biulbiul şi pe la V. satuluĭ cu acelaşĭ nume; se întinde de la S. satuluĭ Roşianul, până la S.-V. satuluĭ Cuciuc-Biulbiul, într'o direcţie generală de la N. spre S.-E.; are o înălţime de 125 m.; este tăiat şi înconjurat de drumurile comunale Copadin-Roşianul, Roşianul-Cuciuc-Biulbiul şi Roşianul-Buiuc-Biulbiul; este situat la S. plăşeĭ şi la V. comuneĭ.

Orcean-Mezarlîc, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. Cuciuc-Biulbiul, căt. Cuciuc-Murfat; formează capul dealuluĭ Odagi-Culac, desfăcîndu-se din dealul Biuiuc-Biulbiul-Bair; se îndreaptă spre N., cu o direcţie generală de la S.-E. către N.-V.; are o înălţime de 133 m., dominînd văile Şeit-Iurtluc şi Odagi-Culac printre care se întinde; este situat în centrul com. şi în partea de S.-E. a plăşeĭ.

Ordia, *măgură,* în jud. Teleorman, com. Segarcea-din-Deal. Imprejurul eĭ se văd resturile uneĭ întăriturĭ, care a servit în timpul războaielor dintre Ruşĭ şi Turcĭ, pe cînd aceştia din urmă ocupaŭ încă cetatea Turnuluĭ. In rezbelul de la 1812, aceste întăriturĭ şi măgura aŭ avut o deosebită importanţă.

Ordoreanul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Slobozia-Clinceni, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S.-V. de Slobozia, pe malul stîng al rîuluĭ Argeş. La N., pămîntul e băltos. In dreptul săŭ e un pod pe vase peste rîul Argeşul.

Se întinde pe o suprafaţă de 127 hect., cu o populaţie de 184 locuitorĭ.

D-l T. Metaxa, proprietar, are 22 hect. şi locuitoriĭ, 105 hect. Proprietarul şi locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără rezervă de izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Haralambie, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 320 şi al celor micĭ, de 628.

Ordoreşti, *sat,* făcînd parte din

com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat între păduri, pe valea și malul stîng al pîrîuluî Oboga, la 7 kil. N.-V. de satul Coteana, reședința comuneî. Are o populațiune de 107 locuitorî, din carî uniî sunt moșnenî. Eî posedă: 20 boî, 50 vacî, 13 caî, 173 oî și 124 porcî.

Oreava, *ruine vechî*, d'asupra satuluî Vîrciorova, jud. Mehedinți, la care e foarte anevoie de suit, din care cauză aceste ruine sunt foarte puțin cunoscute chiar în localitate. Din înălțimea acestuî platoŭ, se poate vedea până la o distanță de 10 kil., pe valea Dunăreî. Maî jos, și aproape de Vîrciorova, este o cîmpie care se numește Taberele și despre care se zice, că aci eraŭ staționate trupele carî apăraŭ cetatea Oreava, saŭ a luî Ioan Corvin, după cum o numesc locuitoriî.

Oreavul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Sgîrciți; se desface din dealul Fîntîna-Turcului; se întinde printre pîrîul Oreavul și afluentul săŭ pîrîul Putrida; brăzdează partea de V. a comuneî și căt. Plevna; este acoperit cu pășunî și pădurî.

Oreavul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvorește din dealul Fîntîna-Turculuî; se îndreaptă spre S., curgînd de-alungul dealuluî Oreavul; udă comunele Sgîrciți la V. și Greabănul la E., despărțindu-le; trece prin cătunele: Fîntîna-Turculuî, Homești, Herăști, Greabănul, Cristinești (al com. Sgîrciți), și îndreptîndu-se apoî spre E., se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe partea dreaptă, în dreptul orașuluî R.-Sărat, după un curs de 30 kil.; cursul săŭ în general este repede; primește ca afluențî pe dreapta pîraiele: Fîntîna-Turcului, Homești, Herăști, Greabănul și Putrida; ceî din stînga nu sunt însemnațî.

Oreavul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., izvorește din Dealul-Cuculuî; curge de-alungul Dealuluî-Cornițelor; se îndreaptă spre S.-E. și trece prin com. Odobasca, udînd căt. Podul-Saculuî, com. Popești, și căt. Runcul; se varsă în rîul Rîmna, pe stînga luî, după un curs de 35 kil., lîngă căt. Gura-Oreavuluî, al comuneî Slobozia-Ciorăști; afluențiî săî principalî sunt: Vărzarul și Runcul, pe partea dreaptă; cursul săŭ este încet; udă țarinî roditoare și dealurî acoperite cu viî; pe apa sa sunt 10 morî.

Oreavuluî (Gura-), *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia-Ciorăști, așezat în partea de S., pe malul stîng al rîuluî Rîmna, la gura pîrîuluî Oreavul, la 7120 m. spre S.-V. de căt. de reședință, Ciorăști. Are 2315 hect., cu o populație de 86 familiî, saŭ 355 suflete, din carî 90 contrib.

Orevița, *com. rur.* și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la 34 kil. de orașul Turnul-Severin, așezată pe vale, între 2 dealurî, carî se înalță unul spre N., iar cel-l'alt spre S. și din poalele cărora izvoresc maî multe izvoare.

Se mărginește: la N.-E., cu com. Iablanița, despărțită prin dealul Blușdești; la E., cu com. Pădina-Mare, despărțită prin Dealul-luî-Nistorel-Ureche; la S.-E., cu com. Pădina-Mică, despărțită prin dealul Tătărăscul; la S., cu com. Corlățelul, despărțită prin dealul Porcărețul-Nisipoasa; la S.-V., cu com. Vînjul-Mare, despărțită prin dealul Bogeni; la V., cu com. Rogova, despărțită prin dealul Ciocîrlani; la N., cu com. Fîntînele-Negre, despărțită prin Dealul-Olaculuî.

Satul Orevița formează com. cu cătunele Olteanca și Păsăruia, avînd peste tot 1800 locuitorî, cu 269 contrib., locuind în 201 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura, și în special cultivarea vieî, care dă renumitul vin de Orevița.

Locuitoriî posedă: 39 plugurî, 70 care cu boî, 16 căruțe cu caî; 96 stupî.

Are o biserică, deservită de 2 preoțî și 2 cîntărețî; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 30 elevî; o cîrciumă.

Budgetul comuneî e la veniturî de 6563 leî, iar la cheltuelî, de 3696 leî.

Vite: 900 vite marî cornute, 45 caî, 840 oî și 800 rîmătorî.

Are 3 șosele, care o leagă cu comunele vecine.

Loc istoric în Orevița este Cetatea-Latinilor, situată în partea de S.-V., unde și astă-zî se văd ruine vechî.

Valul-luî-Traian, care vine de la Dunăre, trece prin viile Oreviței spre Pădina-Mică.

Orevița, *pădure* a statuluî, jud. Mehedinți, com. rur. Orevița.

Orevița, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, com. rur. Orevița, ce se formează din izvoarele com. rur. Orevița și curge spre com. rur. Vînjul-Mare, vărsîndu-se în Balta-Bucureî. Pe acest pîrîŭ sunt maî multe morî.

Orezi, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com.

Borduşelul, situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa, sub coasta Bărăganuluĭ şi la 2 kil. spre V. de satul de reşedinţă.

Are o populaţie de 76 familiĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător.

Locuitoriĭ posedă: 130 caĭ, 200 boĭ, 1000 oĭ şi 210 porcĭ.

Orghidanul, *baltă*, la V. de satul Homocea, jud. Tecuciŭ, în care se varsă pîrîul Polocinul.

Orgoeşti, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Tutova, pl. Simila, la 34 kil. spre N.-N.-E. de Bîrlad, pe pîrîul Horoeta. Satul formează com. Orgoeşti, cu căt. Buda, Dinga şi Fundul-Văeĭ, avînd o populaţie de 575 locuitorĭ. Se cultivă viea pe o suprafaţă de 29,25 hect., şi livezile cu prunĭ, pe o întindere de 3 hect.

Comerciul se face de 10 persoane.

In toată com. sunt: o şcoală primară de băeţĭ şi 3 bisericĭ.

Orgoeşti, *moşie*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Orgoeşti, proprietatea statuluĭ, arendată cu 4500 leĭ anual.

Orgoeşti, *pădure* a statuluĭ, în jud. Tutova, pl. Simila, pe moşia cu acelaşĭ nume, în întindere de 117 hect.

Orgoeşti, *pîrîiaş*, jud. Tutova; curge prin com. Orgoeşti, de la N. spre S. şi se varsă în pîrîul Horoeta.

Orgoeşti, *schit*, în jud. Tutova, pl. Simila, com. Orgoeşti. Aci a fost până maĭ aniĭ trecuţĭ un azil pentru infirmĭ.

Orînda, *pîrîiaş*, format pe teritoriul com. Paltinul, pl. Vrancea, judeţul Putna; se varsă în Zăbala, pe stînga eĭ.

Orjanca, *vale*, în raionul com. Dobreşti, pl. Podgoria, judeţul Muşcel, care, după ce udă partea de N.-E. a comuneĭ, se varsă în Cîrcinovul.

Orjani. Vezĭ Horjani, jud. Buzăŭ.

Orjea, *sat*, cu 400 suflete, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, făcînd parte din com. rur. Stănislăueşti. Are o biserică, cu hramul Toţĭ-S-ţiĭ, cu un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Orjogoaia, *vale*, izvoreşte din raionul com. Predealul, pl. Peleşul, jud. Prahova; are direcţia de la S. spre N. şi se varsă în pîrîul Azuga, pe malul stîng, între muntele Ceauşoaia şi Cheia-Azugeĭ.

Orlea, *com. rur.*, la S. de pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, formată din satele: Orlea (1000 locuitorĭ) şi Orliţa (Orlea-Nouă, 700 locuitorĭ), situată lîngă balta Potelul şi în apropiere de Dunăre, pe un teren invadat de nisipurĭ, care vin din spre jud. Dolj, la 10 kil. în spre V. de Corabia şi la 38 kil. de Caracal. E înconjurată de maĭ multe măgure: Drăgoaiul, Voinea, Orlea, Măgura-Florilor, Beslegiul.

Are o populaţie de 1700 locuitorĭ, din carĭ 305 contribuabilĭ; o şcoală condusă de un învăţător, frecuentată de 53 elevĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1864), deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 7 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 4716 leĭ la veniturĭ şi de 4600 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 1717, vite micĭ 4100 şi porcĭ 200.

Orlea, *munte*, jud. Dîmboviţa, dela Runcul în sus, în spre jud. Muşcel.

Orlea, *pichet de graniţă*, pe Dunăre, în Valea-Tomiĭ, în dreptul com. Orlea, jud. Romanaţi.

Orlea, *pîrîŭ*, care izvoreşte din muntele Cioclovina, jud. Gorj; curge de la N.-V. la S.-E., în plaiul Vulcan; trece prin com. Pocruia, iar în cîmpia Isvarni primeşte maĭ multe pîrîiaşe; în dreptul cătunuluĭ Celeiul, al com. Costeni, se varsă în Tismana.

Orlea, *vechiul nume al bălţeĭ* Potelul, jud. Romanaţi, întrebuinţat în hrisoavele cele maĭ vechĭ.

Orlea-cu-Balta şi **Vlădastriţa**, *moşie* a statuluĭ, în jud. Romanaţi, aducînd o arendă anuală de 93150 leĭ.

Orleasca, *rîŭ*, care izvoreşte din dealul Crucea-Inaltă, jud. Gorj; primeşte maĭ multe pîraie; curge de la N. către S.-E., udă com. Scundul şi Orleşti, şi se varsă în Olt, aproape de Scăioşi.

Albia rîuluĭ are o lărgime de 24 m.; fundul e nisipos şi în timpul vereĭ seacă.

Orleşti, *com. rur.*, jud. Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Valea-Bisericeĭ, Precupoalele şi Scăioşi. E situată pe Valea-Oltuluĭ, la 41 kil. de R.-Vîlceĭ.

Are o populaţie de 2064 locuitorĭ, din carĭ 400 contribuabilĭ.

Sunt 3 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una.

Vite: 600 boĭ, 12 caĭ, 200 vacĭ, 70 capre şi 300 oĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 400, s'aŭ împroprietărit la 1684, cînd li s'aŭ dat 1496 hect., pe mo-

şiile d-lor Lahovari şi Procopie Canutz.

Pe rîul Olt, în raionul com., e o moară pentru măcinat.

Are o şcoală, frecuentată de 17 copii.

Ţuică se fabrică anual până la 1000 decalitri.

Vatra satuluĭ are 200 hect., iar toată comuna cu izlaz cu tot, în care intră proprietăţile particulare, este de 2500 hect.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 5550 leĭ anual.

O şosea ce vine de la com. Scundul, se desface în două ramurĭ, una leagă com. cu şoseaua judeţeană ce trece tot prin com., iar alta duce la comuna Aureşti. Paralel cu şoseaua judeţeană trece calea ferată Piatra-Rîmnicul.

Se mărgineşte cu com. Fişcălia la N., Aureşti la S., rîul Oltul la E. şi com. Glăvile la V. E brăzdată de Dealul-Vieĭ şi udată de văile: Oltul, Valea-Bisericeĭ, Omorîcea, Nisipoasa, Corbul, Silea şi Izvoraşul.

Orleşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. R.-Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Orleşti, pe linia Drăgăşani-R.-Vîlceĭ, pusă în circulaţie la 20 Iulie 1887. Se află între staţiile Zăvideni (4.9 kil.) şi Ioneşti (8.4 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 179m.98.

Orleşti, *deal*, în raionul com. Orleşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 298 hect. 50 ariĭ vie, cu otaşniţă.

Orleşti, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Orleşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Orliga, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Jijila; este maĭ mult o prelungire vestică a dealuluĭ Cheia; se întinde spre V., avînd o direcţiune generală de la E. spre S.; lasă spre E. prelungirea numită Dealul-Aganim; brăzdează partea de N.-V. a pl. şi cea de S.-V. a com.; ondulaţiunile sale şerpuesc pe lîngă Grindul-Coticeruluĭ, Privalul şi Gîrliţa-Coticeruluĭ; e de natură stîncoasă; se ridică până la o înălţime de 110 m.; punct trigonometric şi strategic de rangul întîiŭ, dominînd asupra oraşuluĭ Măcinul şi satuluĭ Jijila, şi asupra drumuluĭ comunal Măcin-Jijila, ce trece pe la poalele luĭ; este acoperit cu păşunĭ şi fîneţe.

Orliţa, *cătun*, al com. Orlea, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, situat spre V., lîngă balta Potelul; se maĭ numeşte şi Orlea-Nouă. Are 130 familiĭ, saŭ 701 suflete.

Orman (Valea-), *vale*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comunele Aliman şi Mîrleanul; se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Chior-Cuius; se îndreaptă întîiŭ spre N., apoĭ spre V., în direcţia de la S.-E. spre N.-V.; formează puţin hotarul între cele două comune; se întinde printre dealurile Catiţa şi Chior-Cuius, şi se deschide în valea Mîrleanul, pe dreapta, nu departe de deschiderea acesteia în balta Mîrleanul; printr'însa trece drumul comunal Mîrleanul-Aliman; are o lungime de 4 kil.

Orman-Bair, *deal*, în jud. şi pl. Constanţa, com. Murfatlar; se desface din dealul Mangala-Culac-Bair, îndreptîndu-se spre N., cu o direcţie generală de la S. spre N.; se întinde printre văile Tatar-Orman-Derea şi Mezarlîc-Ceair; este străbătut pe la E. de drumul comunal Osman-Facî-Murfatlar, iar pe la V. de drumul Murfatlar-Buiuc-Biulbiul; pe la S. săŭ trece Valul-luĭ-Traian; este situat în centrul comuneĭ, la 1 kil. spre S. de satul Murfatlar şi în partea de V. a plăşeĭ.

Orman-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N. spre S.; brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi cea de E. a comuneĭ; lasă spre S. dealul Lîsă-Hară; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Hribesioc Balia; se ridică până la o înălţime de 251 m.; punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea; pe la poalele luĭ orientale se află drumul comunal Babadag-Slava-Rusă; este acoperit cu pădurĭ; numaĭ pe poalele de E. sunt cîte-va păşunĭ şi fîneţe.

Ormangi-Cula, *pîrîŭ*, în judeţul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriele comunelor rurale Baş-Chioi şi Armutlia; ia naştere din poalele S.-E. ale dealuluĭ Carcaman-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ Armutli, şi pe cea de E. a comuneĭ Baş-Chioi; curge printre dealurile Tatar-Bair şi Ghel-Tepe, şi, după un curs de 4 kil., se varsă în pîrîul Taiţa, pe stînga, puţin maĭ la E. de satul Baş-Chioi; pe valea luĭ merg drumurile comunale Baş-Chioi-Nalbant, Armutli-Nalbant, Baş-Chioi-Hagilar şi Armutli-Baş-Chioi; malurile sale sunt joase şi acoperite cu verdeaţă.

Orodelul, *com. rur.*, jud. Dolj,

pl. Dumbrava-d.-j., la 57 kil. de Craiova și la 9 kil. de reședința plășeĭ, com. Vîrtopul, pe loc șes.

Se învecinește la N. cu com. Călugărei și Tăncănaul; la S., cu com. Caraula; la E., cu com. Cornul și la V., cu comuna Plenița.

Terenul comuneĭ este accidentat de două dealurĭ: dealul Belciugul, cu o înălțime de 14 m. și dealul Glogoveiul, cu o înălțime de 12 m.

Este străbătută de văile: Udubasniței și Soculuĭ.

Sunt 6 fîntînĭ, acoperite cu capac; 2 crucĭ de piatră, foarte vechĭ, în valea Orodelul-d.-j., pe locul unde se află vatra mahalaleĭ Orodelul-d.-j. și unde azĭ se află satul Orodelul.

Comuna a fost înființată acum vre-o 200 de anĭ, și cuprindea odinioară cătunele: Ulmulețul, Socul și Orodelul. Azĭ se compune dintr'un singur cătun, numit Orodelul, împărțit în două secțiunĭ: Orodelul-d.-s. și Orodelul-d.-j.

Are o populație de 2396 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de obștea locuitorilor, la anul 1866 și reedificată la anul 1893, deservită de 3 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; două școlĭ, una de băețĭ, înființată în 1870 și frecuentată de 130 elevi și alta de fete, înființată în 1880 și frecuentată de 42 fete; 8 morĭ de apă; 4 cîrciumĭ și o băcănie.

Suprafața comuneĭ este de 2700 pogoane, din carĭ 1200 pogoane arabile și 800 pogoane viĭ.

Moșia Orodelul aparține moșnenilor.

Se găsesc cazane pentru fabricarea rachiuluĭ din drojdiĭ, fabricîndu-se cam 4000 vedre anual.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3693 leĭ și la cheltuelĭ, de 3425 leĭ.

Orodelul, *sat,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Orodelul, cu reședința primărieĭ.

Orodelul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul, aparținînd moșnenilor.

Orodelul-de-Jos, *vale,* județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul.

Orodelul-de-Sus, *mahala,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Orodelul.

Orofteana, *com. rur.,* în județul Dorohoiŭ, pl. Herța, formată din satele: Orofteana-d.-j. (Popovici), Orofteana-d.-s. (Șuțu) și Osebiți-de-Orofteana (Frunzete), cu reședința primărieĭ în satul Orofteana-d.-s. (Șuțu), situat la 28 kil. de capitala județuluĭ. Are o populație de 283 familiĭ, saŭ 1259 suflete; 3 bisericĭ, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar; o școală primară, condusă de 1 învățător și frecuentată de 55 elevĭ; 585 hect., 77 ariĭ pămînt sătesc; 823 hect., 51 arii cîmp și 1663 hect., 49 ariĭ pădure, ale proprietarilor, precum și 30 pogoane vie.

Budgetul com. e de leĭ 3050, banĭ 8, la veniturĭ și de leĭ 2685, banĭ 16, la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 332 vite marĭ cornute, 96 oĭ, 81 caĭ, 148 porcĭ; 119 stupĭ cu albine.

Orofteana-de-Jos (Popovicĭ), *sat,* pe moșia cu același nume, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, cu 117 familiĭ, saŭ 546 suflete.

Proprietatea este a Epitropieĭ Spitaluluĭ Sf. Spiridon din Iași, dăruită în 1873 de către defunctul Iordache Popovicĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută la 1830 de Const. Frunzete, ruinată.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 201 hect., 22 ariĭ pămînt, iar proprietatea, 412 hect., 47 ariĭ cîmp, 601 hect., 95 ariĭ pădure, și 20 pogoane de vie.

Pîrîul ce trece pe moșie este Duruitoarea.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Herța-Mamornița ce duce la Darabani și acel ce duce de la Comănești la Suharăŭ.

Moșia se învecinește cu: Comănești, Hudești, Orofteana-d.-s. (Șuțu) și rîul Prutul.

Prin testamentul din 2 Ianuarie și 20 Octombrie 1873, al defunctuluĭ Iordache Ștefan Popovicĭ, acesta face danie moșia sa, Epitropieĭ Spitalelor Sf. Spiridon din Iași.

Orofteana-de-Sus (Șuțu), *sat,* pe moșia cu același nume, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, cu 141 familiĭ, saŭ 615 suflete, așezat pe costișa înclinată către Prut, cu vedere întinsă asupra Basarabieĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, de zid, făcută la 1790 de către un maior rus; deservită de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar; o școală primară, condusă de 1 învățător și frecuentată de 55 școlarĭ.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 321 hect., 17 ariĭ pămînt, iar proprietatea: 325 hect., 11 ariĭ cîmp, 917 hect., 31 ariĭ pădure și 2 pogoane de vie.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Pelihaciul.

Drum este acel de la Herța Mamornița la Darabani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Pilipăuți, Cristinești, Dămileni, Suharăul, Orofteana-d.-j., Oroftea-

na-Frunzete, rîul Prutul și Baranca-Herțeĭ.

De însemnat aicĭ sunt localitățile: Piscul-Pleșuv și Seliștea-Vechie.

Oroslar, *sat*, în jud. și pl. Constanța, căt. com. Palaz, situat în partea de N. a plășeĭ și cea de V. a comuneĭ, la 7 kil. spre N.-V. de reședință, la poalele de S. ale dealuluĭ Horoslar-Iol-Bair, în valea cu acelașĭ nume. Are o întindere de 480 hect., din carĭ 45 hect., ocupate de vatra comuneĭ, cu 60 case.

Populația sa, în maioritate Turcĭ și Tătarĭ, este de 99 familiĭ, saŭ 248 suflete.

Orsoaia, *deal*, în centrul moșieĭ Piscul, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul, în direcția spre Slemnea-Conachi și Pechea.

Orșoga, *pichet de graniță* despre Transilvania, jud. Prahova.

Orta-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urb. Babadag; este una din ramurile orientale ale Culmeĭ-Babadaguluĭ; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de E. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; se întinde de-a-lungul pîrîuluĭ Babadag; lasă spre E. dealul Coium-Baba, la poalele luĭ e așezată partea apusană a orașuluĭ Babadag; este acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Orta-Bair, *deal*, în jud. și pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Agi-Ghiol; se desface din dealul Ceatal-Bair; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; brăzdează partea de S.-V. a plășeĭ și pe cea de V. a comuneĭ; stă în legătură spre V. cu dealul Taș-Bair, și spre E. cu Căușul-Mare; din poalele sale S.-E. izvorește valea Cazangia, care se varsă în marele ĭezer Razelm; pe la poalele sale de S. trece drumul comunal Congaz-Agi-Ghiol, și drumul vecinal Eni-Chioi-Agi-Ghiol; este acoperit cu pădurĭ aparținînd la 4 sate: Congaz, Eni-Chioi, Sari-Chioi și Zibil; se ridică până la o înălțime de 179 m.; punct trigonometric de observație rangul al 3-lea.

Orta-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Visterna, situat în partea E. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ; lasă spre V. dealul Savri-Bair și spre E., dealul Golovîr-Bair; are o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; se ridică până la o înălțime de 216 m., punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-lea și punct strategic, dominînd asupra satuluĭ Enisala, drumuluĭ comunal Enisala-Caraman-Chioi și văiĭ Mil-Vel-Alciac, ce izvorește din poalele sale sudice; este acoperit cu pădurea, numită Pădurea-Mare; numaĭ poalele sudice aŭ puține pășunĭ.

Orta-Burun, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutli, și pe al cătunuluĭ săŭ Camber; își ia naștere din poalele S.-V. ale dealuluĭ Asmalar-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. la N.; trece pe la poalele de V. ale dealuluĭ Taș-Bair; se unește apoĭ cu pîrîul Cara-Cialic; brăzdează partea de N. a plășeĭ și pe cea de E. a comuneĭ, și, după ce trece prin mijlocul satuluĭ Camber, se varsă în pîrîul Taița, pe dreapta luĭ, chiar lîngă satul Camber, după un curs de 5 kil., făcut parte prin pădurĭ, parte prin cîmpie; pe valea luĭ merge drumul comunal Slava-Rusă — Camber.

Orta-Chioi, *com. rur.*, așezată în partea centrală a jud. Tulcea și cea de S. a plășeĭ Isaccea, pe pîrîul Taița.

Se mărginește la N. cu com. Balabancea; la E., cu com. Albei-Chioi; la V., cu com. Cîrjelar și la S., cu comuna Atmagea.

Relieful com. e accidentat de dealurile: Carapcea (310 m.), Ghiobilche-Bair, la V., cu pădurĭ; Cazlar-Bair (177 m.); Dautcea (279 m.), la S., tot cu pădurĭ; Consulul (329 m.), la E., păduros. Movile sunt puține și neînsemnate, toate artificiale.

Apele carĭ udă comuna sunt: pîrîul Taița, care trece de la N.-V. spre S.-E., pe lîngă comună, și afluențiĭ săĭ: Boclogea, pe stînga, la E. și Dautcea, pe dreapta, la S.-E.

Intinderea comuneĭ este de 2300 hect., din carĭ 160 hect. vetrele satelor, 1550 hect. ale locuitorilor, 1690 hect. ale statuluĭ.

Cătunele carĭ o formează sunt: Orta-Chioi, reședința, la V., pe malul stîng al pîrîuluĭ Taița; Dautcea, la 2 kil. spre S.-E., pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Dautcea.

Populațiunea, în maioritate Turcĭ, e de 89 familiĭ, saŭ 389 suflete, din carĭ 77 contribuabilĭ.

Are o biserică, în cătunul de reședință, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, făcută de comună, condusă de 1 învățător și frecuentată de 47 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă 55 plugurĭ; 1012 vite.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1215 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1200 leĭ.

Drumurĭ sunt: un drum județean Babadag-Măcin, ce trece prin com. şi căĭ comunale la Balabancea, Atmagea şi Baş-Chioi.

Orta-Chioi, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, cătun de reşedință al com. Orta-Chioi, aşezat spre V., pe malul stîng al pîrîuluĭ Taița, cu 98 hect. întindere şi o populație de 70 familiĭ, saŭ 225 suflete.

Are o şcoală şi o biserică. Pe aci trece drumul comunal Babadag-Măcin.

Orta-Chioi, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Orta-Chioi; izvoreşte din poalele estice ale dealuluĭ Orta-Cuirac, de pe teritoriul com. rur. Cîrjelar; intră în com. Orta-Chioi; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de S.-E. a pl. şi cea de V. a com.; curge printre dealurile Ciubucluc-Bair, Carapcea, Ghiobilche-Bair şi Cazlav-Bair, şi, după 7 kil. de curs, se varsă în pîriul Taița, pe dreapta, chiar în fața satuluĭ Orta-Chioi; pe valea luĭ merg drumurile comunale Jaila—Orta-Chioi şi Homurlar—Orta-Chioi.

Orta-Cuirac, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cîrjelar, şi anume pe al căt. sale Homurlar şi Jaila; se desface din dealul Ciubucluc-Bair; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre V., brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi centrală a comuneĭ; se întinde printre pîraiele Jaila şi Homurlar; are o înălțime de 285 m., punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-lea şi punct strategic important, dominînd asupra satelor Jaila şi Homurlar, a văilor cu acelaşĭ nume şi a drumurilor vecinale Homurlar-Jaila şi Homurlar-Orta-Chioi; este acoperit numaĭ cu păşunĭ şi fînețe.

Orta-Dere, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna; este o ramură de V. a dealuluĭ David; se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea de E. a pl. şi a com.; stă în legătură la N. cu vîrful Almalia, la V., cu vîrfurile Daiaman-Bair, Raman-Bair şi Saia-Cula; în fața luĭ, spre E., se ridică dealul Sut-Bair, printre care pîrîul Cerna şi drumul comunal Cerna-Țiganca merg ca printr'un defileŭ; e de natură stîncoasă; are o înălțime de 177 m. şi e punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea; pe la poale este acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ, care s'aŭ pus în exploatare.

Ortoaia, Gioseni saŭ **Bàda,** *sat,* jud. Suceava, pe moşia şi în com. Dorna, aşezat pe Dealul-Ortoaeĭ, şi Poiana-Groşenilor, cu o populație de 503 suflete, din carĭ 129 contrib., locuind în 138 case.

Are 2 bisericĭ, una cu hramul Intrarea-în-Biserică, despre care se zice că ar fi fost schit de calugărĭ, şi o alta, cu hramul Duminica-Mare. Ambele sunt de lemn, şi sunt deservite de un preot şi 2 cîntărețĭ.

Şcoalele din Gura-Negriĭ servesc şi acestuĭ sat.

Ortoaia, *munte,* în jud. Suceava, com. Borca, avînd 1561.1 m. altitudine.

Ortoaia, *pîrîŭ,* care străbate satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. Izvoreşte din muntele Stegioara şi, după un curs de aproape 7 kil., în care a învîrtit un herăstrăŭ, 4 morişte şi patru piue, mărit fiind cu Colăcelul, Rachiloaea şi Hulpăria, se aruncă în Bistrița, în dreptul satuluĭ Ortoaia.

Ortoaieĭ (Piciorul-), *munte,* în jud Suceava, com. Dorna.

Orțeşti, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Drăgăneşti, jud. Suceava, aşezat pe țărmul drept al pîrîuluĭ Ulia şi pe cel stîng al pîrîuluĭ Tîrzia, cu o populație de 283 sufl., locuind în 59 case.

Vatra satuluĭ ocupă 6—7 fălcĭ.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, clădită de locuitorĭ, din lemn şi deservită de un preot şi 2 cîntărețĭ.

Şcoala din Drăgăneşti, înființată pe la 1860 în Orțeşti, serveşte şi acestuĭ sat.

Moşia e proprietatea d-luĭ E. Singurov, cumpărată de la stat; a fost a M-reĭ Neamțul şi face parte din com. Boroaia. Locuitoriĭ, carĭ s'aŭ împroprietărit în 1864, tot pe moşia Boroaia, sunt în număr de 55, stăpînind 166 fălcĭ, 30 prj.

Până la 1879, satul Orteşti a făcut parte din com. Boroaia.

Printr'un hrisov din 1548, aflăm pe Petrea Oarță vînzînd Episcopuluĭ de Roman, Macarie, a şasea parte din satul Orteşti, drept 150 zloți tătăreştĭ. («Istoria Rom.» de A. D. Xenopol, vol. III, p. 563).

Orul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N., la hotarul spre județul Putna, înalt de 1000 m.; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; şi vara are stîne de oĭ.

Orul, *pichet vechiŭ* cu No. 6, spre Moldova, în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, la poalele munteluĭ Orul.

Orzasca, *pichet de graniţă,* în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Orzăneasca, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., căt. com. Costieni-d.-j.; e aşezat în cîmp, la 450 metri spre E. de cătunul de reşedinţă; are 50 hect. întindere, cu o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 223 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ.

Orzăneasca, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Costieni-d.-j.; se formează din vine şi pîraie; udă partea de E. a comuneĭ, şi cătunul Orzăneasca şi se varsă în pîrîul Valea-Bouluĭ, pe stînga.

Orzea, *munte,* jud. Dîmboviţa, de la Moroeni în sus, pe matca Ialomiţeĭ, în dreapta.

Orzea, *iezere,* jud. Brăila, situate la N. de Aurelul, la S. de Catargiaua şi la V. de Blasova; comunică cu Filipoiul, prin privalul săŭ, spre N.-V.

Orzeşti, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, la 69 kil. de Severin, situată pe valea Motruluĭ. Se mărgineşte: la E. cu jud. Gorj; la S., cu satul Padeşul, care ţine de com. rur. Negoeşti şi cu com. urb. Baia-de-Aramă; la V., cu com. rur. Mărăşeşti; iar la N., cu com. rur. Cloşani.

Este formată din 5 cătune: Brebina, Călugăreni, Orzeşti, Titerleşti şi Văeni, cu o populaţie de 1570 locuitorĭ, din carĭ 243 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 34 plugurĭ, 64 care cu boĭ, 16 căruţe cu caĭ; 690 stupĭ cu albine.

Prin comună trece şoseaua Cloşani-Orzeşti-Negoeşti-Turnul-Severin. Maĭ are o şosea comunală, care trece peste dealul Brebina, legînd o cu com. urb. Baia-de-Aramă.

Are 4 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învĕţător, frecuentată de 30 elevĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3106 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1649 leĭ.

Vite: 740 vite marĭ cornute, 250 caĭ, 3500 oĭ, 690 rîmătorĭ şi 860 capre.

Dealurĭ maĭ principale în com. sunt: Bordeile, Cracul, Faţa, Zăbranul, Titerlea, Vîrful-Nighiuţiĭ, Priboaia, dealul Cloşani, Mazărea, Giula, Vîrful-Izvoruluĭ, Cerbul-Pleşa, Vîrful-cel-Inalt, Buzietul, Viea-Costeĭ, Morminţi şi Danda.

Cîmpiĭ sunt: Lunca-Mare, a-Orzeştilor, a-Văenilor, Rămeţi, Brebina, Titerleşti.

Văĭ: Valea-luĭ-Togan, Valea-Spurcaţilor, Gura-Jidovineĭ, Valea-Ponoruluĭ, Valea-Racilor, Valea-Cotanilor şi Valea-Peştereĭ, numită şi Valea-Călugăruluĭ.

Ape: Motrul, care o udă prin mijloc şi Brebina, cu pîraiele: Călugărul, Giula, Ogaşul-Vacilor, Valea-Racilor, Bejeaniţa-Şontropa şi Jidovina.

Această comună, în vechime, purta numele de Padeşul-d.-s.

Orzinele, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila.

Orziştea, *mahala,* jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Hinova.

Orzul, *cătun,* al com. Urdari-d.-s. din pl. Jiuluĭ, jud. Gorj.

E situat pe loc şes, pe o suprafaţă de 200 hect., din carĭ 60 hect. pădure, 22 hect. izlaz şi vatra satuluĭ, 48 hect. fîneţe şi 70 hect. arabile.

Are o populaţie de 26 familiĭ, saŭ 137 suflete, din carĭ 65 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 plugurĭ, 7 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 50 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 92 oĭ şi capre.

Comunicaţia cătunuluĭ cu com. se face prin drumurĭ ordinare.

Osăceni, *mahala,* în com. rur. Roşiile, plasa Cerna-d.-j, jud. Vîlcea.

Osebiţi, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Liuzi-Călugăra, situat pe valea pîrîuluĭ Negelul. Are o populaţie de 175 familiĭ, saŭ 592 suflete, toţĭ Ungurĭ; două cîrciumĭ.

Vite: 12 caĭ, 110 vite marĭ cornute şi 9 porcĭ.

Osebiţi, saŭ **Bucşani-de-Jos,** *cătun,* pendinte de com. Bucşani, jud. Vlaşca. Vezĭ Bucşani.

Osebiţi-Blejeşti, *cătun,* pendinte de com. Cosmeşti, jud. Vlaşca. Vezĭ Cosmeşti.

Osebiţi-din-Orofteana, saŭ **Orofteana-Frunzete,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Orofteana, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Are o populaţie de 25 familiĭ, saŭ 98 suflete; o biserică, cu hramul Pogorîrea-Duhuluĭ-Sfînt, acum ruinată, făcută din cărămidă la 1837, de fostul proprietar.

Moşia, care a fost proprietatea defunctuluĭ D. C. Frunzete, astăzĭ este a d-luĭ I. C. Ciolac.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 53 hect., 35 ariĭ pămînt; iar proprietarul moşieĭ are 85 hect.,

93 ar. cîmp, 143 hect., 22 ar. pădure și 5 pog. vie.

Drum este acel de la Herța-Mamornița ce duce la tîrgușorul Darabani.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Pilipăuți, Cristinești, Orofteana-Suțul și rîul Prutul.

Localitate însemnată este Cetatea. V. a. c.

Osebiți-Mărgineni, *com. rur.*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., situată între pîraiele Trebișul și Negelul și ondulată de dealurile: Măgura, Cujbicul, Crihanul și Călugăra. Se compune din patru cătune: Osebiți-Mărgineni, reședința, așezată pe stînga pîrîuluĭ Negelul; Barați, pe malul drept al pîrîuluĭ Trebișul; Sohodolul saŭ Crihanul, la poalele dealuluĭ Măgura; Ghirăești, între malul drept al Bistrițeĭ și gîrla Limpedea.

Se învecinește: la N., cu com. Mărgineni-Munteni, de care se desparte prin pîrîul Trebișul și cu satul Secătura (com. Fîntînelele), de care se desparte prin pîrîul Cîrligata; la E., cu țarina orașuluĭ Bacăul, de care se desparte în parte prin pîrîul Negelul; la S., cu Călugăra-Mare, de care se desparte prin dealul Crihanul și prin cursul superior al pîr. Negelul; la V., cu secția Răchitișul (com. Nadișa).

Are o populație de 227 familiĭ, saŭ 872 suflete: 452 Romînĭ, 372 Ungurĭ și 48 Izraelițĭ, toțĭ de protecțiune romînă; o biserică catolică, în căt. Barați, unde era maĭ înainte reședința Episcopuluĭ catolic. Moșia Episcopieĭ catolice este supusă și azĭ bezmanuluĭ.

In toată com. se numără 210 case și 6 cîrciumĭ.

După legea rurală de la 1864, s'aŭ dat 38 fălcĭ 70 prăjinĭ, la 53 locuitorĭ.

Pădurile ocupă o întindere de 50 hect., acoperind dealurile Măgura și Călugăra.

Viile se întind pe o suprafață de 73.94 hect.

Teritoriul com. are o întindere de 489.43 hect.

Proprietarĭ sunt: C. Tisescu, posedînd o moșie de 80 hect.; I. Broșteanu, o parte de moșie de 103.10 hect.; Episcopia catolică, o moșie de 74.36 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 367.51 hect.

Vite: 16 caĭ, 341 vite cornute, 292 oĭ și 128 porcĭ.

In secția Sohodolul se găsesc ape minerale, care conțin multă sare.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2520 leĭ și la cheltuelĭ de 2462 leĭ, 80 banĭ.

O cale comunală străbate comuna, venind de la com. Nadișa, situată la 29 kil. și dă, aproape de Mărgineni-Munteni, în calea județeană Bacăŭ-Moinești.

Spre Călugăra-Mare sunt 3 kil.; spre Bacăŭ, 9 kil.; iar spre com. Valea-Seacă, reședința pl., 23 kil.

Osebiți-Mărgineni, saŭ **Cujbicul,** *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., reședința com. cu același nume, situat la poalele dealuluĭ Cujbicul, pe stînga Negeluluĭ. Are o populație de 262 suflete; un local de primărie; o cîrciumă.

Vite: 9 caĭ, 111 vite cornute și 34 porcĭ.

Osebitul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Șotrile, pl. Prahova, jud. Prahova.

Osica (Popești), *sat*, pendinte de com. Sinești, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe lunca gîrleĭ Plapcea și pe vîlceaua Osica, spre N.-E. de cătunul de reședință.

Are o populație de 180 locuitorĭ, în maioritate moșnenĭ; o biserică, fondată la anul 1746, și reparată la 1846.

Locuitoriĭ posedă: 68 boĭ, 49 vacĭ, 30 caĭ, 350 oĭ, 50 capre și 100 porcĭ.

Osica, *deal*, situat în partea de V. a com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcțiunea N.-S. și se întinde paralel cu valea Osica și dealul Potericiul. Separă com. Corbul de com. Negreni, Birci și Potcoava.

Osica, *deal*, situat pe teritoriul com. Birci, pl. Mijlocul, jud. Olt, în stînga pîrîuluĭ Negrișoara. Are direcțiunea N.-S. și o lungime de aproape 65 kil. E acoperit cu semănăturĭ.

Osica, *pădure*, situată pe dealul și valea cu acelașĭ nume, com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Această pădure mare, renumită în vechime pentru mulțimea corbilor, carĭ împuiaŭ aci, servea adese-orĭ de adăpost oamenilor din comunele vecine, în timpul răzmerițelor.

Osica, *pichet*, pe Dunăre, cu No. 2, la S. de lacul Greaca, jud. Ilfov.

Osica, *pîrîŭ*, izvorește din niște dealurĭ vecine, în partea de E., pe teritoriul com. Sinești, pl. Mijlocul, jud. Olt. Curge către S.-V. și dă în Plapcea.

Osica, *vale*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Stănești.

Osica, *vălcea*, situată în partea de V. a com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcțiunea N.-S. și curge paralel cu dealul

Osica, dînd în Plapcea, la Gura-Osiceĭ, cătun ce ţine de com. Sineşti.

Osica-Mare, saŭ **Osica-de-Sus,** *com. rur.,* în S.-E. plăşeĭ Olteţul-Oltul-de-sus, j. Romanaţi, formată din satele: Osica-Mare (2000 locuit.) şi Vlăduleni (351 locuit.). Satul Osica e situat în valea Olteţuluĭ, în dreapta, iar Vlăduleni, spre Nord-Est, pe o parte şi pe alta a şoseleĭ Caracal-R.-Vaduluĭ, şi lîngă linia ferată care are aci o staţiune. Comuna se află la 15 kil. spre Nord, de Caracal şi la 19 kil. spre Sud-Vest, de Balş.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 110 m.

Are o populaţie de 2351 suflete, din carĭ 458 contrib.; o şcoală, frecuentată de 50 copiĭ; 2 bisericĭ: S-ţiĭ Voevozĭ (1840) în Osica şi S-ţiĭ Voevozĭ (1854) în Vlăduleni, cu 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 8 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 5934 leĭ la veniturĭ şi de 5652 leĭ la cheltuelĭ.

Se cultivă gîndaciĭ de mătase.

Vite marĭ cornute sunt 1657, vite micĭ 3070 şi porcĭ 759.

Aci se face un bîlciŭ la 6 August, care ţine 5 zile, pe proprietatea comuneĭ. Acest bîlciŭ s'a înfiinţat la 1883 de Consiliul judeţean.

Osica-Mică, saŭ **Osica-de-Jos,** *com. rur.,* pl. Ocolul, j. Romanaţi, formată din satul cu acelaşĭ nume, situat în valea Olteţuluĭ, pe ţărmul drept, în faţa com. Osica-Mare, la 15 kil. spre Nord de Caracal.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 144 m. pe dealul Bobul.

Are o populaţie de 968 suflete, din carĭ 188 contrib.; 2 bisericĭ: una cu hramul Cuvioasa Paraschiva (1869), şi a doua cu hramul Sf. Niculae, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e de 1509 leĭ la veniturĭ şi de 2481 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute sunt 638, vite micĭ 715 şi porcĭ 256.

Osica-Vlăduleni, *moşie* a statuluĭ, j. Romanaţi, cu o arendă anuală de 20820 leĭ; are o pădure de 800 pog., lîngă com. d.-s.

Oslea, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Vulcan, la N. munteluĭ Boul; se prelungeşte de la E. la V. şi are o suprafaţă cam de 4500 hect., din care cea maĭ mare parte este păşune de vite, iar o parte pădure de brazĭ. De acest munte ţin ramurile numite Osliţa, spre E. de muntele Oslea, Groapele, spre S., Turcineasa, spre V., Pestişani, spre N-V., Stîna-Ursuluĭ şi Stîna-Stirbuluĭ, spre N., şi Dosul-Osleĭ, care se întinde până în hotarul Austro-Ungar. Acest munte e proprietatea statuluĭ. Pe dînsul se află 3 stînĭ.

Oslea, *plaiŭ* (potecă) şi *trecătoare* în Austria, jud. Mehedinţi. Incepe de la împreunarea rîurilor Capra cu Dobrota, de unde curg sub numele de Motrişorul. Poteca sue în culmea Cerneĭ, apoĭ scoboară din culmea Cerneĭ în valea Cerneĭ, de unde trece prin frumoasa cîmpie numită Lunca-Frasinuluĭ. După ce a trecut apa Cerna, continuă în sus, pe muntele Oslea, până la vîrful munteluĭ Pietrele-Albe.

Pe acest plaiŭ aŭ venit Unguriĭ în anul 1848 sub conducerea generaluluĭ Kossuth, până în linia Frasinuluĭ, de unde aŭ suit dosul Cerneĭ şi scoborît faţa plaiuluĭ, în valea Motruluĭ-Sec şi străbătînd strîmtorile Cloşanuluĭ, aŭ trecut prin Baia-de-Aramă, spre Dunăre.

Oslea, *pichet de graniţă,* în plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Osman, *sat,* în partea de E. a com. cu acelaşĭ nume, judeţul Brăila, la 24 kil. spre S.-V. de oraşul Brăila, înfiinţat la 1822 de Turcul Osman-Aga, proprietarul moşieĭ.

Suprafaţa satuluĭ e de 120 hect.

Are o populaţie de 821 suflete; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1857, frecuentată de 35 elevĭ; o biserică, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Vite: 413 caĭ, 999 vite marĭ cornute, 1062 oĭ şi 260 rîmătorĭ.

Osman, *cătun,* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Călăraşi-Vechĭ, jud. Ialomiţa, situat pe cîmpul Bărăganul.

Osman (Piatra-luĭ-), *stîncă,* în Bistriţa, drept locul numit La-Toance, jud. Suceava.

Osman-Facî, *com. rur.,* pl. Mangalia, jud. Constanţa, situată în partea de E. a judeţuluĭ, la 21 kil. S.-E. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea nordică a plăşeĭ, la 26 kil. spre N.-V. de orăşelul Mangalia, reşedinţa plăşeĭ, pe valea Osmancea.

Se mărgineşte la N. cu com. Murfaltar şi Omurcea, pl. Constanţa; la V., cu com. Biulbiul, pl. Medjidia; la S., cu comunele Edil-Chioi şi Tapraisari; la E., cu com. Techir-Ghiol, (pl. Constanţa).

Relieful soluluĭ e puţin acci-

dentat. Principalele dealurĭ carĭ iĭ brăzdează teritoriul sunt: Mangala-Culac-Bair, la N.; Osmancea-Bair, la E.; Tapraisari (92 m.), la S.-E.; Elibe-Chioi (101 m.), la S.-V.; Curu-Bair (70m.), la V.; Cuan-Derasi-Bair, la E. Aceste dealurĭ sunt de natură stîncoasă în mare parte şi sunt acoperite cu fînețe şi păşunĭ, şi puține semănăturĭ.

Sunt 25 de movile, răspîndite în diferite părțĭ. Toate aŭ servit ca puncte de orientare şi sunt acoperite cu verdeață. Principalele sunt: Ebe-Chioi (108 m.), în interiorul comuneĭ; Echi-Tepe (90 m.), la E.

Văĭ sunt: Mahometcea-Ceair-Dere, unită cu Mangala-Culac şi Osman-Facî-Culac, la N.; Sarapci-Dere, unită cu Curu-Bair-Alcea şi Caranlic-Alcea la V.; Osman-Facî-Iol, la S.; Abdulah-Dere, Abdulah-Deresi şi Aitan-Dere, la E.

Se compune din treĭ cătune: Osman-Facî, reşedință, în spre N., pe valea Osmancea-Culac; Ebe-Chioi saŭ Elibe-Chioi, spre S., la 4 kil. spre S.-V. de reşedință, pe valea Curu-Bair-Alcea; Abdulah, spre E., la 5 kil. spre S.-E. de reşedință, pe valea cu acelaşĭ nume.

Suprafața totală a comuneĭ este de 6721 hect., din care 261 hect. ocupate de vetrele celor 3 sate, cu 205 case; restul împărțit între proprietariĭ, carĭ posedă 3060 hect. şi locuitoriĭ, carĭ stăpînesc 3400 hect.

Populația sa, compusă în maioritate de Turcĭ, Tătarĭ şi Bulgarĭ, este de 288 familiĭ, saŭ 1407 suflete, din carĭ 262 contribuabilĭ.

Are o biserică ortodoxă, în căt. de reşedință, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; 7 geamiĭ, 5 în căt. de reşedință şi cîte una în căt. Abdulah şi Elibe-Chioi, avînd toate 6 hogĭ; o şcoală mixtă, în căt. de reşedință, înființată de stat, condusă de 1 învățător şi frecuentată de 37 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 114 plugurĭ, 126 care şi cărute, 1 maşină de treerat cu aburĭ, 29 maşinĭ de secerat, 5 maşinĭ de bătut porumbul, 4 grape de fier, 8 trioare; 655 caĭ, 1576 boĭ, 2 bivolĭ, 6 asinĭ, 7322 oĭ, 12 capre şi 152 porcĭ.

In com. sunt 3 morĭ de vînt.

Comerciul e destul de activ şi constă în importul manufacturilor, colonialelor şi instrumentelor agricole şi în exportul cerealelor şi produselor lor.

Budgetul com. este de 12105 leĭ la veniturĭ şi de 7823 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt: calea județeană Constanța-Mangalia, care trece pe lîngă satul Abdulah; 2 drumurĭ comunale, care la S., unesc cătunele între ele şi cu satele maĭ apropiate: Tapraisar, Urlu-Chioi, Azaplar, Omurcea, Murfatlar, etc.

Osman-Facî, *sat,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, căt. de reşedință al comuneĭ Osman-Facî, situat în partea de E. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ, pe valea Osmancea-Culac, cu o întindere de 2965 hect., din carĭ 170 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 124 case. Populația, în maioritate turco-tătară, este de 137 familiĭ, saŭ 828 suflete.

Osmancea, *com. rur.,* jud. Constanța, aşezată în partea centrală a județuluĭ, la 38 kil. spre V. de oraşul Constanța, capitala districtuluĭ, şi în partea nordică a plăşiĭ Mangalia, la 33 kil. spre N.-V. de oraşul Mangalia, reşedința eĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Biulbiul (pl. Medjidia); la E., cu com. Edel-Chioi; la S., cu com. Engez şi la V., cu com. Agemler.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat de culmea Enghezul cu ramurile sale: Bair-Ciobanisa, la N.-V.; Osmancea-Bair, la N.-E.; Edel-Chioi-Tepe, la S.-V.; Tatar-Bair, la S.-E. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu fînețe, păşunĭ şi semănăturĭ întinse.

Văĭ sunt: Amzarea, care sub numele de Osmancea trece prin satul Osmancea, brăzdînd centrul comuneĭ; adiacenta sa, pe stînga, Canara-Dere la V. şi Cialic-Cum-Ceair, pe stînga, la S.-V.

Comuna e compusă din căt. Osmancea, format din treĭ trupurĭ, aşezate pe valea Osmancea, între dealurile Osmancea-Bair la N. şi Edel-Chioi-Tepe la S.

Suprafața comuneĭ este de 3035 hect., din care 160 hect., ocupate de vatra satuluĭ cu 130 case. Proprietariĭ maĭ marĭ posedă 1520 hect., iar locuitoriĭ stăpînesc 1355 hect.

Are o populație de 149 familiĭ, saŭ 954 suflete.

Agricultoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 125 care şi cărute, 14 maşinĭ de secerat, 1 maşină de bătut porumb, 2540 capete de vite, maĭ cu seamă oĭ.

Pe teritoriul comuneĭ sunt 2 morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1775 leĭ şi 54 banĭ şi la cheltuelĭ de 930 leĭ şi 82 banĭ.

Căĭ de comunicație sunt: calea județeană Mangalia-Medjidia la E., şi drumurĭ comunale la satele învecinate: Edel-Chioi, Agemler, Ciobanița, Osman-Facî, Uzumlar.

Osmanul (Osman-Aga), *com. rur.,* jud. Brăila, pl. Balta, situată pe şes.

Se mărgineşte la N. cu Silistrarul; la E., cu Gropeni şi Valea-Cînepeĭ; la V., cu Urleasca şi la S., cu Vizirul. Suprafaţa comuneĭ este de 4560 hect., compusă din moşia Moroteşti şi făcînd parte din domeniul Brăileĭ.

Are o populaţie de 298 familiĭ, saŭ 1400 suflete, din carĭ 190 contribuabilĭ; 1 biserică, construită de locuitorĭ în 1890, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală de băeţĭ, înfiinţată la 1860, frecuentată de 30 elevĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ din 1864 sunt 118; din 1878 sunt 152; maĭ sunt 43 neîmproprietărițĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5600 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5300 leĭ.

Vite: 1826 vite marĭ cornute, 747 caĭ, 2 măgarĭ, 2641 oĭ, 413 rîmătorĭ şi 6 capre.

Suhatul e de 300 hect.

Drumurĭ: la Tichileşti, spre E., 10 kil.; la Vizirul, prin Valea-Cînepeĭ, spre S., 22 kil.; la Valea-Cînepeĭ, spre E., 4 kil.; la Urleasca, spre V., 11 kil.; la Silistrarul, spre N., 7 kil.; la Brăila, pe şoseaua judeţeană Brăila-Călăraşi, spre N., 24 kil.

Com. e înfiinţată la 1828 şi şi-a luat numele de la un oarecare Osman, agă turcesc.

Osoiul, *sat*, în partea de E. a com. Tomeşti, pl. Codrul, jud. Iaşi, situat pe coasta dealuluĭ Osoiul, pe malul drept al rîuluĭ Jijia. Are o populaţie de 227 familiĭ, saŭ 1086 suflete; o biserică, zidită la 1848, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, înfiinţată în 1865, frecuentată de 44 elevĭ.

Prin acest sat trece calea judeţeană Iaşi-Tomeşti-Costuleni. In privinţa numireĭ şi a înfiinţăreĭ satuluĭ, legenda spune că şĭ-a luat numele de la o familie Osoianul, care s'a statornicit pentru prima oară pe coasta de S. a Dealuluĭ-Doamneĭ. Cu timpul, înmulţindu-se locuitoriĭ, satul s'a întins spre E., pănă în capul dealuluĭ numit astăzĭ Osoiul, unde s'a făcut şi o biserică; cu încetul satul s'a retras de pe deal pe coastă şi în valea dealuluĭ Osoiul, unde s'a zidit din noŭ o biserică la 1848, de călugăriĭ grecĭ.

Dealul Osoiul nu este de cît o continuare a Dealuluĭ-Doamneĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1035 vite marĭ cornute, 1731 oĭ, 125 caĭ şi 219 rîmătorĭ.

Osoiul (Lingurari), *sat*, în partea de S. a com. Sineşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, situat pe pîrîul Osoiul, în marginea pădureĭ. Are o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 263 suflete şi 54 case.

Locuitoriĭ sunt lingurarĭ, modorănĭ; se ocupă cu agricultura, facerea de covețĭ şi lingurĭ.

Eĭ posedă: 232 vite marĭ cornute, 13 caĭ şi 76 rîmătorĭ.

Osoiul, *sat*, pe moşia şi în com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava. Situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume, ocupă 4 fălcĭ, 20 prăjinĭ.

Are o populaţie de 58 familiĭ, saŭ 270 suflete, locuind în 60 case.

Improprietărițĭ în 1864 sunt 8 fruntaşĭ, 11 pălmaşĭ şi 14 codaşĭ, stăpînind 64 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Valea-Gloduluĭ servesc şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Valea-Gloduluĭ (1200 m.) şi la Runcani (4 kil.).

Osoiul (Bîtca), *munte*, în com. Dorna, jud. Suceava.

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, situat spre V. comuneĭ, cu imaşe. Pe coastele luĭ sunt multe gropĭ de păcură. S'a găsit aci şi ozocherită (ceară de pămînt).

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d. s., de pe teritoriul com. Solonţul.

Osoiul, *deal*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsăneşti.

Osoiul, *deal*, pe teritoriul satuluĭ Budeşti, com. Curteni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Osoiul, *deal*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Vînători-Neamţuluĭ, situat în apropierea satuluĭ Vînători.

Osoiul, *deal*, situat între satele Bălţăteşti şi Ghindăoani, pe hotarul dintre pl. Piatra-Muntele şi pl. de Sus-Mijlocul, judeţul Neamţu.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, com. Valea-Gloduluĭ, parte cultivabil, parte acoperit cu pădure de diverse esenţe.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, com. Ruginoasa, parte acoperit cu pădure, parte sterp.

Osoiul, *deal*, în jud. Suceava, lîngă satul Stroeşti, avînd cariere de piatră.

Osoiul, *podiş*, în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dofteana, cu pămînt arabil foarte productiv.

Osoiul, *pîrîŭ*, izvoreşte de sub Dealul-Mare, com. Sineşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi; curge prin satul Osoiul; trece prin Ţarina-Sineştilor, satul Storneşti, şesul

Brezila şi la Fîntîna-Vătafuluĭ-Ion; se varsă în pîrîul Mărgineanu.

Osoiul, *pîrîŭ*, jud. Suceava, ce străbate satul cu acelaşĭ nume şi care trecînd în com. Siliştea, ia numele de Pîrîul-Velniţeĭ.

După un curs de 3—4 kil., se aruncă în Şomuzul-Mic.

Ostea, *fost pichet de graniţă*, în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Ostopceni, *com. rur.*, situată în partea de S.-E. a plăşeĭ Ştefăneşti, jud. Botoşani. Se întinde pe şesul Prutuluĭ şi al Başeuluĭ şi pe un platoŭ întins şi înalt, care formează şira dealurilor dintre pîr. Başeul şi Corogea.

Se compune din satele: Băscăceni, Dămideni, Ostopceni-Baluşul, numit şi Romîneşti şi Ciurul saŭ Ostopceni-Răzeşĭ, întinzîndu-se pe o suprafaţă de 3512 hect., din carĭ 292 hect. ale răzeşilor.

Are o populaţie de 320 familiĭ, saŭ 1229 suflete; 3 biserici, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 36 şcolarĭ; 5 cîrciumĭ; 1 moară de aburĭ; 2 morĭ pe gîrla Saha, un braţ al pîrîuluĭ Başeul, braţ care se varsă în Prut; 1 moară de vînt.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Locurile cultivate aŭ o întindere de 2500 hect.; pădurile aŭ 286 hect.; se întind pe şesul Prutuluĭ şi sunt compuse din plop, salcie şi stejar.

Vite: 522 boĭ şi vacĭ, 160 caĭ, 3479 oĭ, 290 porcĭ. Sunt 130 stupĭ cu albine.

Se maĭ află în com. cariere de prund pentru şosele.

Budgetul com. e de 3197 leĭ, 90 banĭ, la veniturĭ şi 3157 leĭ, 90 banĭ, la cheltuelĭ.

Comuna e străbătută de şoseaua judeţeană Ştefăneşti-Iaşi.

Ostopceni-Baluşul. Vezĭ Romîneşti, sat, com. Ostopceni, jud. Botoşani.

Ostopceni-Răzeşi. Vezĭ Ciurul, sat, com. Ostopceni, jud. Botoşani.

Ostopcenilor (Dealul-) saŭ **Viişoara,** *deal*, jud. Botoşani, care se prelungeşte în dreapta Başeuluĭ, din com. Brăteni, prin com. Ostopceni şi se apropie de Prut. Are coastele despre Prut ce compun com. Ostopceni, repezĭ şi se termină la satul Ilişeni, la vărsarea pîrîuluĭ Corogea în Prut.

Ostopeni (Şalari). Vezĭ Perieni, sat, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iaşi.

Ostovcina, *insulă* însemnată, la gura braţuluĭ Chilia, în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, în partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, cuprinsă între braţele Stari-Stambul, Ostovcina şi malul Măriĭ; are 200 hect. întindere; este nisipoasă şi neproductivă; se măreşte din ce în ce, prin aluviunile cele marĭ ale braţuluĭ Chilia.

Ostovcina, *braţ* secundar al Dunăreĭ, jud. Tulcea, prin care ramura Chilia se aruncă în Marea-Neagră; se desface din braţul secundar Stari-Stambul, închizînd între ele marea insula cu acelaşĭ nume; se află situat în pl. Sulina, com. Satul-Noŭ, la E. plăşeĭ şi al comuneĭ.

Ostra, *măgură*, la N.-E. comuneĭ Mîndra, jud. Teleorman, la hotarul despre moşia Crîngeni.

Ostratul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Corbeanca, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Tămaşul, între Valea-Călugăruluĭ şi pădurea Vlăsia.

Se întinde pe o suprafaţă de 456 hect., cu o populaţie de 119 locuitorĭ.

D-na Elena Stefanopolu are 375 hect. şi locuitoriĭ, 81 hect. Proprietarul cultivă 300 hect. (25 izlaz, 50 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot pămîntul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 123 şi al celor micĭ, de 109.

Ostrăşeva, *pîrîŭ*, ce curge între com. Cacoţi şi Poroina-Mare, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Ostreĭ (Măgura-), *măgură*, în jud. Dolj, pl. Balta, com. Comoşteni, situată la hotarul Aşezămintelor Brîncoveneştĭ, către moşia Zăvalul. Are un diametru de 22 m. şi o înălţime de 5 m.

Ostrovanca, *luncă*, pe moşia Mitocul, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ostroveni, *sat*, în jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Galicea-Flămînda; aci se varsă rîul Topologul în Olt.

Ostroveni, *sat*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni. Are o populaţie de 1044 suflete, locuind în 129 case şi 98 bordeie; o biserică, fondată la anul 1796 şi terminată la 1818, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Biserica are în tindă următoarea inscripţiune:

Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică, cu hramul Adormirea Prea Curateĭ Născătoare de Dumnezeŭ, din teme-

lic s'a zidit în zilele Prea Luminatuluĭ Domn Alexandru Moruzzi Voevod, în zilele Prea Sfinţieĭ Sale Părinteluĭ Nectarie, Episcopuluĭ Nouluĭ Severin, Leatul 1796. Indemnătoriĭ şi ctitoriĭ ceĭ d'întîiŭ: Protopopul Oprea Presbiterul, Popa Manea, Dobre Măciucă, Florea Ciobanul, Pîrvu Brat şi Preda Brat, de mulţĭ fraţĭ a fost ajutor şi din pricina răzmiriţilor a rămas netencuită şi neacoperită până la leatul 1813 şi iarăşĭ s'a îndemnat ca să se zugrăvească de P. S. S. Protopopul Oprea Presbiterul cu Nedelcu Brat şi Stancu sin Mateiŭ, epitropĭ purtătorĭ de grijă: Neagu Logofătul, Popa Ilie, Popa Oprea, ctitoriĭ de obşte, ca să se pomenească carĭ aŭ dat milostenie în vecĭ şi s'a săvîrşit în zilele Prea Luminatuluĭ Domn Ion Caragea şi în zilele P. S. S. Părinteluĭ Episcop Galatin. Anul 1818.

Satul Ostroveni are siliştea Biserica-Arsă.

In vechime se numea Potrojani.

Copiiĭ din acest sat urmează la şcoala din Grindeni, care se află la 2 kil.

Ostroveni, *mahala*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d. s., com. urb. T.-Severin.

Ostroveni, *moşie* particulară şi *sat*, cu vre-o 20 de familiĭ; formează o mahala a oraşuluĭ Rîmnicul-Vilcea, capitala judeţuluĭ Vilcea.

Ostroveni, *moşie*, a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Grindeiul, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, fostă pendinte parte de şcoala Obedeanul şi parte de mănăstirea Horezul. Aduce o arendă anuală de 11500 leĭ, o parte arendîndu-se cu 4750 leĭ şi cealaltă cu 6750 leĭ. Are pădure şi vie pe dînsa.

Ostroveţuluĭ (Valea-), *vale cu pîrîŭ*, udă partea de S.-E. a com. Făureşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vilcea, şi se varsă în rîul Olteţul.

Ostrovocul, *insulă*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez; este formată de aluviunile braţuluĭ Sf. Gheorghe.

Ostrovocul, *braţ* secundar, prin care braţul cel mare al Dunăreĭ, Sf. Gheorghe, se varsă în Mare, cuprinzînd între el şi braţul Olinca, insula nisipoasă Ostrovocul, în jud. Tulcea, pl. Sulina, com. Sf. Gheorghe.

Ostrovul, *com. urb.*, din judeţul Constanţa şi reşedinţa plăşeĭ Silistra-Nouă.

Este aşezată în partea V. a judeţuluĭ, spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în partea N.-V. a plăşeĭ.

Se învecineşte cu comunele: Bugeacul, la 4 kil. spre E.; Almalîul, la 3 kil. spre S.-E.; Ese-Chioi, la 7 kil. spre S.; oraşul Silistra (din Bulgaria), la 5 kil. spre V.

Se mărgineşte la N. cu jud. Ialomiţa, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la E., cu com. Bugeacul, despărţindu-se prin dealul Cărămudiul; la S., cu com. Almaliul, de care o despart dealurile Seral-Cea-Bair, Trancoviţa şi Cărămuduiul; la V., cu oraşul Silistra (Bulgaria), despărţindu-se prin valea Rege-Deresi-Ceair.

Relieful soluluĭ e variat. Culmea Ostrovuluĭ o brăzdează în toate direcţiunile. Dealurile secundare maĭ însemnate carĭ brăzdează teritoriul sunt: Seral-Cea-Bair, la S. şi S.-V., cu vîrful Silistra (135 m.), avînd pe platourile de V. ruinele fortăreţelor Arab-Tabia şi Amedia-Tabia; dealul Trîncoviţa, la S. (105 m.); Iapcea-Bair la N., şi centru, cu vîrful Ostrov (102 m.), prelungindu-se spre S.-E. cu Dealul-Cărămideĭ (78 m.) şi la E. cu dealul Bugeacul (72 m.). Sunt acoperite pe muchiile lor cu păşunĭ şi semănăturĭ, iar pe poale, spre Dunăre, cu viĭ întinse, carĭ daŭ un vin renumit prin împrejurimĭ.

Pe la poalele N. ale dealurilor Seral-cea-Bair şi Iapcea-Bair, trece drumul naţional Silistra-Ostrov (Silistra-Nouă), iar pe coama celuĭ d'întîiŭ se găsesc ruinele întăriturilor turceştĭ ce apărau puternica cetăţue a Silistreĭ.

Dunărea o udă la N., pe o distanţă de 8 kil. Malurile fluviuluĭ sunt în general înalte şi rîpoase şi acoperite cu viĭ. Dunărea formează maĭ multe ostroave, între carĭ maĭ însemnate sunt: Hopa (110 hect.), acoperit cu sălciĭ; Pastramagi (115 hect.), acoperit cu iarbă şi păşunĭ; Ostrovul-Vechiŭ (300 hect.), acoperit cu păşunĭ şi crîngurĭ de sălciĭ; Pacinul-Mare şi Pacinul-Mic, acoperite cu livezĭ şi păşunĭ; toate aŭ în general malurĭ înalte şi sunt despărţite prin braţe puţin adîncĭ, dar navigabile.

Văĭ sunt: Rege-Deresi-Ceair la V., pe hotarul spre Bulgaria, făcînd chiar limită de la Ibraim-Paşa-Ceşme şi până la fortul Ilanlî-Tabia; valea Trîncoviţa prin interior, deschizîndu-se în pîrîul Almalîul, lîngă Cişmeaua-Ostrovenilor; apoĭ valea Bugeacul la E., care se deschide în lacul Gîrliţa; conţin apă numaĭ toamna şi primăvara.

Suprafaţa com. e de 3255 hect., din carĭ 120 hect. sunt ocupate de casele oraşuluĭ, în număr de 627, cu grădinele lor, iar restul este împărţit între locuitorĭ şi stat.

Populaţia oraşuluĭ Ostrov (Silistra-Nouă), e de 641 familiĭ, saŭ 2802 suflete.

Are o biserică, înfiinţată de

locuitorĭ, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ, 1 paracliser şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcoale, una de băeţĭ şi a doua de fete, conduse de 3 institutorĭ şi 2 institutoare, frecuentate de 297 elevĭ; 1 moară cu aburĭ şi 9 de apă; 2 fabricĭ de apă gazoasă; 1 fabrică de tăbăcărie şi 1 de săpun.

Comerciul e destul de activ şi se face pe Dunăre, Ostrovul fiind port, şi cu Silistra-Vechie; se importă coloniale, confecţiunĭ şi se exportă lemne, vite şi lînă.

Sunt 43 comercianţĭ, din carĭ 6 hangiĭ şi 20 cîrciumarĭ.

Pe teritoriul com. sunt izlazurĭ întinse şi păşunĭ frumoase.

Locuitoriĭ posedă: 78 plugurĭ, 139 care şi căruţe, 5 trioare, 10 maşinĭ de vînturat; 336 caĭ, 596 boĭ, 117 bivolĭ, 6283 oĭ, 8 capre şi 254 porcĭ; 60 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e de 65407 leĭ la veniturĭ şi de 44931 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie: pe Dunăre, avînd portul Ostrov; calea naţională spre Silistra-Vechie; drumul judeţean ce duce la Cuzgun şi Medjidia; pe drumul comunal ce duce la satele învecinate.

E formată din două cătune: Ostrovul, reşedinţă, spre V., pe malul drept al verigei Ostrovul, la 1 kil. de la Dunăre; Aigăr-Ahmet, spre E., pe malul drept şi înalt al pîr. Aigăr-Ahmet, la confluenţa luĭ cu pîrîul Conu-Punar, la 8 kil. spre S.-E. de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ este de 5921 hect., din carĭ 185 hect. ocupate de vetrele celor două sate cu 294 case, iar restul împărţit între locuitoriĭ, carĭ posedă 5272 hect. şi statul cu proprietariĭ, carĭ stăpînesc 354 hect.

Populaţiunea comuneĭ, formată din Romînĭ şi Turcĭ, e de 299 familiĭ, saŭ 1359 suflete, din carĭ 297 contribuabilĭ.

Sunt 2 bisericĭ ortodoxe, cîte una în fie-care cătun, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser; 1 geamie, cu 1 hoge, în cătunul Aigăr-Ahmet; 2 şcoale, cîte una în fie-care cătun, frecuentate de 116 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 212 plugurĭ, 162 care şi căruţe, 2 maşinĭ de secerat, 1 maşină de treerat, 1 maşină de bătut porumb, 3 grape de fier; 8500 vite, maĭ cu seamă oĭ şi boĭ.

In com. maĭ sunt 2 morĭ de apă şi 5 morĭ de vînt.

Comerciul e destul de activ; se face prin gara Cernavoda, la 80 kil. spre S.-V., de către 9 comercianţĭ, din carĭ 7 cîrciumarĭ, şi constă în import de manufacture şi coloniale şi în export de cereale, vite şi peşte.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 13107 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 4101 leĭ.

Căĭ de comunicaţie: pe Dunăre şi verigĭ cu luntrea; calea judeţeană Măcin-Hîrşova, care trece prin satul Ostrovul; apoĭ drumurĭ micĭ, spre satele învecinate: Dăeni, Rahman, Făgăraşul-Noŭ, Urumbei, Picineaga, Coium-Punar, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Aigăr-Ahmet saŭ Roşt, la 3 kil. spre S.-E. de satul Ostrovul se găsesc ruinele satuluĭ Taş-Burun.

Ostrovul, *comună rurală,* în pl. Hîrşova, jud. Constanţă, situată în partea nordică a judeţuluĭ, la 110 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, reşedinţa judeţuluĭ, şi în partea nordică a plăşeĭ, la 35 kil. spre N.-E. de orăşelul Hîrşova, reşedinţa eĭ, pe malul drept al verigeĭ Ostrovul, care se desparte din Dunăre.

Se mărgineşte la N. cu comuna Picineaga (jud. Tulcea); la E., cu comuna Coium-Punar (tot jud. Tulcea); la S., cu comunele Urumbei şi Dăeni; la V., cu judeţul Brăila, de care se desparte prin Dunăre.

Relieful soluluĭ e accidentat. La N. e culmea Ostrovul, formată din dealurile Ostrovul (61 m.), Coium-Punar (62 m.) şi Sinîrtaş-Tepesi (84 m.), cîte-şĭ trele prelungirĭ sudice ale culmeĭ Ghiun Ghiurmeş (jud. Tulcea); la S., culmea Dăeni, cu dealurile Moşul (117 m.); la S.-V., Roştul (294 m.); la S., Făgăraşul-Noŭ (188 m.) Sunt acoperite cŭ fîneţe, izlaz şi semănăturĭ.

Movile sunt: Movila-Porculuĭ, la N.; Movila-Săpată (51 m.); Săpata II (96 m.), prin mijloc; Movila-Popeĭ (68 m.), la S.-V.; Hasnale-Tepe (197 m.), prin centru; Ghiolgic-Tepe (184 m.), la S.-E; sunt artificiale, acoperite cu verdeaţă şi aŭ servit ca puncte de orientaţie.

La V., e udată de Dunăre, pe o lungime de 7 kil. Din Dunăre se desface braţul Ostrovul (6 kil. lungime), care formează insulele Ostrovul-Mare (300 hect.) şi Ostrovul-Mic (100 hect.), acoperite cu iarbă şi sălciĭ. Malul Dunăreĭ e în general jos, afară de partea sudică, unde este înalt şi stîncos. La E. de braţul Ostrovul şi la N. de satul Ostrovul, se întinde stuful Ostrovul (200 hect.). Rîul Roştul saŭ Aigăr-Ahmet, vine de la E. din dealul Cherchenes-Ceair, străbate comuna prin mijloc, trece prin satul Aigăr-Ahmet şi se varsă în Veriga-Ostrovuluĭ, ceva maĭ sus de satul Ostrovul; are malurĭ înalte, rîpoase şi stîncoase pe unele locurĭ.

Văile sunt maĭ toate micĭ, avînd rare-orĭ apă.

Ostrovul, *sat,* în jud. Constanţa,

pl. Hîrşova, cătunul de reşedinţă al com. Aigăr-Ahmet, situat în partea de N. a pl. şi cea de V. a com., pe pîrîul Aigăr-Ahmet, şi lîngă veriga (gîrla) Ostrovul, ce se desface din Dunăre. Are o întindere de 3856 hect., din carĭ 150 ocupate de vatra satuluĭ, cu 187 case şi o populaţie de 196 familiĭ, saŭ 895 suflete, ocupîndu-se cu agricultura, creşterea vitelor şi pescuitul în bălţĭ şi Dunăre.

Ostrovul, *cătun,* în partea de V. al com. Greci, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe şoseaua naţională Corabia-Rîul-Vaduluĭ şi populat cu 188 locuitorĭ.

Ostrovul, *mahala,* în com. rur. Dobra, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Ostrovul, *insulă* păduroasă, formată de braţele Oltuluĭ, jud. Vîlcea, în mijlocul căreia se ridică mica mănăstire de călugăriţe cu acelaşĭ nume, în faţa stabilimentuluĭ balnear de la Călimăneşti.

Acest ostrov s'a unit cu parcul de la Călimăneşti printr'un pod şi serveşte ca loc de preumblare pentru vizitatorii băilor.

Se iluminează cu lumină electrică şi are frumoase şosele. Aci se văd mulţime de crucĭ vechĭ, aşezate în marginea şoselelor.

Ostrovul, *schit de maicĭ,* jud. Vîlcea, situat într'o insulă păduroasă a Oltuluĭ, în faţa băilor de la Călimăneşti.

Această mănăstire a fost întemeiată de Despina-Doamna, soţia luĭ Neagoe-Vodă-Basarab, la anul 1501, aşa dar înainte de Curtea-de-Argeş.

Avea maĭ înainte peste 30 de maicĭ. Schitul Ostrovul a servit de loc de recluziune pentru femeĭ condamnate.

La anul 1895, maicile aŭ fost transferate la alte mănăstirĭ, iar schitul a rămas simplă biserică de mir, pentru întreţinerea căreia se înscrie în budgetul Ministeruluĭ de culte o sumă anuală de 1590 leĭ.

Ostrovul, *luncă* intinsă, pe moşia Runcul, com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ostrovul, *gîrlă,* jud. Constanţa, numită şi Aigăr-Ahmet saŭ Roşt-Dere. Poartă acest nume pe teritoriul com. rur. Ostrovul, din pl. Hîrşova, mergînd printre dealurile Ostrovul la N. şi Roşt la S. Trece pe lîngă ruinele Taş-Burun.

Ostrovul, *gîrliţă,* care se desparte de Dunăre la 1.200 kil. spre S.-V. de satul Ostrovul, pl. Hîrşova; trece prin marginea V. a satuluĭ şi se deschide iar în Dunăre, după un drum de 5 kil., la N. de Ostrovul.

Ostrovul, *pichet de graniţă,* pe Dunăre, cu No. 8, între Ostrovul-Frumos şi Ostrovul-Mare, jud. Ilfov.

Ostrovul-Albina, *ostrov,* în Dunăre, jud. Ilfov, spre N.-E. de Ostrovul-Mare, în dreptul ostroavelor Cibucluc şi Gărvan, din Bulgaria.

Ostrovul-Constantin, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, făcînd parte din com. Giurgeni, situat într'o insulă din Dunăre, în dreptul satuluĭ Giurgeni.

Are o populaţie de 10 familiĭ.

Locuitoriĭ posedă: 90 boĭ, 500 oĭ, 30 capre şi 180 porcĭ.

Ostrovul-Corbuluĭ, *insulă,* în Dunăre, de com. rur. Batoti, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi, cu o suprafaţă de 2400 pog. şi o populaţie de 60 familiĭ.

In această insulă s'a găsit o serie de obiecte de bronz, ca aceleia de la com. rur. Batoţi.

Ostrovul-Corbuluĭ, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, com. rur. Batoţi.

Ostrovul-de-la-Vale, *insulă,* în Dunăre, jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Ostrovul, situată în partea de V. a pl. şi a com.; are o suprafaţă de 220 hect., din carĭ 115 hect., partea vestică, este acoperită cu pădurĭ de sălciĭ şi richiţĭ, iar restul cu păşunĭ.

Ostrovul-de-Pietriş, *insulă,* în Dunăre, acoperită cu nisip şi pietriş, jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, comuna Mîrleanul, lungă de 1500 m. şi largă de 800 m., cu o întindere de 115 hect. şi improductivă din cauza natureĭ terenuluĭ săŭ.

Ostrovul-Frumos, *ostrov,* jud. Ilfov, format de Dunăre, în dreptul comuneĭ Călimoc din Bulgaria.

Ostrovul-Lung, *insulă,* în Dunăre, pl. Medjidia, com. Rasova, în partea de V. a pl. şi a com.; are o formă lunguiaţă, o întindere de 400 hect., o lungime de 9 kil. şi o lărgime de 1 1/2 kil.; se prelungeşte spre V. cu ostrovul Huzun-Ada; este despărţită de malul dobrogean prin gîrla Veriga; este formată de dealurile treptate ale Dunăreĭ; pămîntul e neproductiv, fiind

prea moale şi acoperit cu nisip la V., cu richiţĭ şi nuiele la E.

Ostrovul-Mare, *ostrov,* în Dunăre, jud. Ilfov, spre E. de Ostrovul-Frumos, în dreptul Turtucaieĭ (Bulgaria). Are o formă lungăreaţă.

Ostrovul-Mare, *insulă,* în Dunăre, jud. Romanaţi, cu o pădure de vre-o 100 pog.

Ostrovul-Mare, *insulă* şi *cătun,* în Dunăre, cu o suprafaţă de 4400 pogoane, aparţinînd com. rur. Gogoşul, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Are o poziţie frumoasă şi este cea maĭ mare insulă a Romînieĭ pe Dunăre.

Teritoriul săŭ este acoperit cu viĭ, pădure, locurĭ de muncă şi bălţĭ cu peşte.

Are o populaţie de 120 familiĭ; o biserică, deservită de un preot; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 20 elevĭ.

In această insulă sunt 5 pichete pentru paza frontiereĭ despre Serbia. La 2 din aceste pichete, No. 9 şi 11, se încarcă cerealele ce pornesc din această insulă.

Bălţile maĭ principale cu peşte sunt: Balta-Nisipuluĭ, Balta-Satuluĭ, a-Branişteĭ şi a-Prunişoruluĭ.

Locuitoriĭ se ocupă, pe lîngă agricultură, cu pescuitul şi cu facerea rogojinelor.

In anul 1889, s'a descoperit aci un zid roman, care are o grosime de 4 metri. S'a găsit o piatră cu inscripţiunea R. K. X. Piatra a fost ridicată de protoereul judeţuluĭ. Tot aci s'aŭ găsit monede din timpul împăratuluĭ Sever.

Se maĭ află în insulă 4 metereze: una lîngă zidăria descoperită, una în sat şi alte 2 în pădure. Intre pichetele No. 9 şi 10 se află două măgurĭ artificiale; una din acestea ar fi fost o staţiune romană, al căreĭ drum venea la Schela-Gogoşeĭ, Grindul-luĭ-Toader, Glămeia-luĭ-Ştefan-Vodă şi trecea pe lîngă această staţiune în Serbia, la oraşul Negotin.

In faţa acesteĭ insule, în Serbia. se află com. Praova, înconjurată de o zidărie vechĭe.

Ostrovul-Mare, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, ţinînd de teritoriul com. rur. Gogoşi.

Ostrovul-Satuluĭ, *insulă,* în Dunăre, jud. Romanaţi, cu o pădure de 60 pog.

Ostrovul-Sîrbilor, *insulă,* în Dunăre, jud. Romanaţi, în dreptul satuluĭ Seliştioara.

Ostrovul-Vechiŭ, *insulă* însemnată, formată de Dunăre, jud. Constanţa, la intrarea sa pe teritoriul romînesc al Dobrogeĭ. E aşezată în partea S.-V. a Dobrogeĭ şi a judeţuluĭ Constanţa, în partea N.-V. a plăşeĭ Silistra-Nouă şi a comuneĭ urbane Ostrovul, de care ţine. E formată din depozitele aluvionare ale fluviuluĭ. Pămîntul săŭ e compus din argil, amestecat cu nisip şi pietriş. Are o formă lunguiaţă, terminîndu-se spre E. cu un cap, ce are forma unuĭ cioc de raţă. Lungimea eĭ, de la V. spre E., este de 3½ kil. şi lungimea medie de 1500 m.; întinderea totală este de 720 hect., din care 60 hect. acoperite cu pădurĭ de sălciĭ şi restul cu iarbă pentru păşunatul vitelor. Pe malul de N. se află 3 colibe de păstorĭ, înconjurate cu sălciĭ. Braţul care o desparte de jud. Ialomiţa e de 300 m. lărgime şi 5 m. adîncime şi puţin navigabil; cel de S., care o desparte de ostrovul Hopa e de 150 m. lărgime şi 12 m. adîncime, deci navigabil în tot anul; cel de la E., iarăşĭ îngust, dar puţin adînc şi nenavigabil o desparte de insula Tilchia, ce ţine de jud. Ialomiţa.

Oşeşti, *com. rur.,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, la 23 kil. de oraşul Vasluiŭ şi la 9 kil. de Negreşti, reşedinţa plăşeĭ, situată maĭ mult pe dealurĭ.

E formată din satele: Oşeşti, Ruginoasa şi Fundul-Negreĭ, pe o suprafaţă de 1819 hectare, cu o populaţie de 344 familiĭ, saŭ 1515 suflete.

Are o biserică şi o şcoală.

Comerciul se face de 11 persoane.

Vite: 924 vite marĭ cornute, 78 caĭ, 652 oĭ, 278 rîmătorĭ şi 55 capre.

Budgetul comuneĭ e de 1947 leĭ la veniturĭ şi de 1871 leĭ 37 banĭ, la cheltuelĭ.

Oşeşti, *sat* şi reşedinţa comuneĭ Oşeşti, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, situat pe ambele coaste ale prelungireĭ dealuluĭ Miclăuşa, pe o suprafaţă de 1284 hect., cu o populaţie de 221 familiĭ, saŭ 1130 suflete.

Are o biserică, făcută la 1826 de obştea locuitorilor şi o şcoală, înfiinţată la 1864, frecuentată de 45 elevĭ.

Vite: 665 vite marĭ cornute, 62 caĭ, 604 oĭ, 135 rîmătorĭ şi 14 capre.

Satele Oşeşti şi Ruginoasa formează un singur trup, avînd o formă aproape rotundă; sunt înconjurate de dealurĭ, afară de partea despre S.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ din timpul luĭ Ştefan-cel-Mare.

Satul în vechime nu a fost unde este astă-zi, ci pe Dealul-Ţintirimuluĭ, care este cam spre N. de satul Oşeşti actual; acolo aveaŭ şi biserică cu cimitirul eĭ, din care cauză oameniĭ numesc acel deal Dealul-Ţintirimuluĭ. Locuitoriĭ s'aŭ strămutat de pe acel deal din cauza năvălireĭ Tătarilor, retrăgîndu-se pe acest loc, unde eraŭ adăpostiţĭ de pădurile seculare ce se aflaŭ pe atuncĭ în această localitate.

Strămutarea satuluĭ s'a făcut pe la finele secoluluĭ al XVI-lea.

Oşeştilor (Dealul-), *deal,* în cuprinsul teritoriuluĭ com. Băneasa, jud. Covurluiŭ; se hotăreşte cu căt. Roşcani.

Oşlobeni, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bodeşti-Precistei, situat pe podişul pe care curge Cracăul, la 16 kil. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 408 suflete şi un han mare.

Oşlobeni, *moşie* a statuluĭ, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, comuna Bodeşti-Precisteĭ, arendată cu 2926 leĭ anual.

Otăroasa, *cătun,* al comuneĭ Urdari-d.-s., pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situat pe o culme de deal şi spre N. de comună, cam la 2 kil., avînd o populaţie de 49 familiĭ, saŭ 128 suflete.

Are o suprafaţă de 280 hect., din carĭ 90 hect. pădure, 38 hect. izlaz şi vatra satuluĭ, 52 hect. fineţe şi 90 hect. arabile.

Locuitoriĭ posedă: 15 pluguri, 10 care cu boĭ şi vacĭ, 4 căruţe cu caĭ; 65 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 29 porcĭ şi 60 oĭ şi capre.

Comunicaţia în acest cătun se face prin drumurĭ ordinare.

Otăroasa, *vale,* în jud. Gorj, comuna Urdari-d.-j.; începe de la casele proprietăţeĭ şi se termină în hotarul comuneĭ, la locul numit: Intre-Pogoane; pe ea se află pădure; e formată din ramificaţiile Dealuluĭ-Caselor.

Otăroasa, *vale,* jud. Vîlcea, comuna Broşteni, pl. Cerna-d.-s.; izvoreşte de la E. comuneĭ; udă centrul eĭ; are o direcţie de la V. spre E. şi se varsă în rîul Cerna, tot în raionul comuneĭ Broşteni.

Otăsăul, *plasă,* în jud. Vîlcea, unită administrativ cu pl. Ocolul. Se compune din 20 com. rur.: Băbeni, Cermegeşti, Ciumagi, Coeni, Dăeşti, Fişcălia, Glăvile, Ioneşti-Minculuĭ, Lăpuşata, Măldăreşti, Marcea, Modoaia, Popeşti, Roeşti, Scundul, Şirineasa, Stăneşti, Urşi, Vîrleni şi Zăvideni.

Forma plăşeĭ e exagonală.

Comune maĭ populate în această plasă sunt: Băbeni, Cermegeşti, Glăvile, Lăpuşata, Popeşti, Roeşti, Scundul, Şirineasa şi Vîrleni.

Are, împreună cu plasa Ocolul, 34055 locuitorĭ şi 16 şcoale mixte, frecuentate de 451 copiĭ.

Se mărgineşte la N. cu pl. Ocolul şi o parte din plaiul Horezul; la S., cu pl. Oltul; la V., cu pl. Olteţul-d.-s., şi la E., cu rîul Oltul.

Reşedinţa subprefectureĭ plăşilor unite e în Tîrgul-Ocna.

In plasa Otăsăul se cultivă 926 hect., 50 ariĭ vie.

Locuitoriĭ aceşteĭ plăşĭ posedă: 221 plugurĭ de lemn, 848 plugurĭ de fier, 1 maşină de treerat, 4 de vînturat, 1 de bătut porumb şi 2 grape de fier; 40 morĭ cu apă.

Otăsăul, *deal,* la N. comuneĭ Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea; separă comuna Genuneni de Păuşeşti-Otăsăul şi Şerbăneşti.

Otăsăul, *rîŭ,* jud. Vîlcea, cel maĭ mare afluent al rîuluĭ Bistriţa. Izvoreşte din muntele Piciorul-Motruluĭ, curge de la N. către S.-E. şi se varsă în Bistriţa, pe malul stîng, la N. com. Băbeni.

Udă comunele: Bărbăteşti, Bîrzeşti, Pietrari-d.-s., Pietrari-d.-j.; cătunele: Jilava, Păuşeşti-Otăsăul, Şerbăneşti, Surpatele şi Mănăstireni.

La origine, valea Otăsăuluĭ e îngustă, apoĭ se lărgeşte de la 500—1000 m. Este productivă şi foarte populată. Albia rîuluĭ are puţină apă în timpul vereĭ şi fundul conţine maĭ mult nisip.

Oteşani, *com. rur.,* plaiul Horezul, jud. Vîlcea, compusă din 3 cătune: Burta, Muretul şi Chilia. Este situată pe valea rîuluĭ Luncavăţul, la 37 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 7 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populaţie de 1093 locuitorĭ, din carĭ 310 contribuabili, locuind în 300 case; 3 bisericĭ; una cu hramul Buna-Vestire, fondată de Taliu şi Radu, Grecĭ veniţĭ din Rumelia, a doua în căt. Chilia, fondată de Codreanu, Călimărea şi alţiĭ, şi a treia în căt. Muretul, fondată de Neagu, Viţioana şi Giuclea; o şcoală, înfiinţată la 1859, frecuentată de 43 copiĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; 7 din eĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 17 hect. Eĭ posedă: 30 caĭ, 420 boĭ, 400 vacĭ, 80 oĭ, 40 capre; 73 stupĭ cu albine.

Pe rîul Luncavăţul, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ.

De comuna Oteşani ţine muntele Tîrnovul-Mic, cu direcţia V.-E., în care e o stînă pen-

tru fabricat brînză. Acest munte aparţine locuitorilor în devălmăşie cu proprietarï şi din alte comune.

In raionul comuneï se găsesc: ape sulfuroase, carï izvoresc din apropierea uneï stîncï numită Boia, şi la localitatea numită La-Sărata, izvoare sărate concentrate.

Ţuică se fabrică până la 3200 decalitri, în aniï productivï.

Intinderea com. e de 1000 hect.

Are o şosea, care pune în comunicaţie com. Măldăreşti (la N.) cu com. Cîrstăneşti (la S.).

Budgetul com. e la veniturï de 3005 leï, şi la cheltuelï de 1947 leï.

E brăzdată de dealurile: Nedeiţa, Prăvala, Cheia, Nisipi şi Telecheşti şi udată de văile: Cărpinişul, Gresarul, Găunoasa, Turbalinul, Turburea, Vîlcidorul şi Cufurita.

Locurile din jurul comuneï se numesc: Costofirul, Dăgănia, Negara, Garamia, Groşi-Costi, Secătura, Ogoara, Padina, Smida, Gînţi, etc.

Se mărgineşte cu comunele: Cîrstăneşti, Măldăreşti, Foleşti-d.-s. şi Mădulari.

Oteşani, *deal,* la V. com. Foleşti-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea, cu vîrfurile: Rîpa-cu-Iarbă, Posogul, Druganul, Măgura, Veduinele, Nedeiţa şi Gorunul.

Oteşani, *deal,* în raionul com. Oteşani, pl. Horezul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect., 50 ariï vie.

Oteşti, saŭ **Galeri,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Gioseni, situat pe malul stîng al Siretuluï, la 5½ kil. de Horgeşti (şcoala). Are o populaţie de 39 familiï, saŭ 139 suflete.

Locuitoriï posedă: 5 caï, 61 vite marï cornute şi 26 porcï.

Oteşti, *sat,* situat pe pîrîul Răcătăul. Maï înainte ţinea de jud. Putna, iar acum face parte din jud. Bacăŭ, com. Gioseni. In acest sat s'a născut Ştefan Tomşa, Domnul Moldoveï (Miron Costin, «Opere complecte», edit. V. A. Urechiă, volumul I, pag. 458).

Oteşti, *mahala,* în com. rur. Racoviţa, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Se zice că această mahala datează de la anul 1656, adică cu mult înainte de constituirea comuneï Racoviţa. Ceï d'întîï locuitorï aşezaţï aci ar fi fost Constantin Bulacul, Drăndoiul şi Horgea.

Are o populaţie de 250 locuitorï; o biserică de lemn, simplă şi nezugrăvită, construită la anul 1707 de familia Mituţă Bulacul. Această dată şi numele ctitorilor s'aŭ găsit săpate într'o icoană a Mîntuitoruluï, la uşile împărăteştï din dreapta.

Satul Oteşti, după cum se vede din următorul hrisov al luï Constantin Basarab Voevod din anul 1694, a fost închinată mănăstireï Horezul:

«Şi am adus domnia mea la sf. mănăstire Horezul, tot satul Oteşti ot sud Vîlcea jumătate de peste tot hotarul şi din toţï Romîniï, iar jumătate cît se vor afla din cîmp, din pădure, din apă şi din şezutul satuluï cu pometul, cu livezile şi cu munţiï, care moşie se hotărăşte pe din sus cu Polovraci şi pe din jos cu Milostea, mănăstirea Bistriţa şi Romîniï încă să se ştie anume: Văsiï cu feciorul luï, i Manea Zaite cu feciorïï luï, i Dan Merina cu feciorïï luï, i Stanciu cu frate-săŭ Dan şi cu feciorïï lor, i Lupu cu feciorïï luï, i Viorel cu feciorïï luï, i Tudosie cu feciorïï luï, i Văşiï Curdeanciul cu feciorïï luï, i Mircea cu feciorïï luï, i Mihaiŭ Prihit cu feciorïï luï, i Dan Boşet cu feciorïï luï, i Toma şi frate-săŭ Marco, i Avram cu feciorïï luï, i Dragoş cu feciorïï luï, şi cu toţï feciorïï cîţï le va da Dumnezeŭ.

«Pentru că această jumătate de sat din Oteşti, şi cu Romîniï fost-aŭ a luï Stanco, feciorul luï Pătru Clucerul Milescu. Deci el împreună cu jupîneasa luï Păuna, de nimenï siliţï şi nebîntuiţï, aŭ mers la părintele Ioan Egumenul de la mănăstirea domnieï mele de la Horezul de aŭ tocmit această jumătate de sat, ci de a lor bună voie, fără de nici o silă, drept banï gata, talere 120 cu zapis de la mîna lor de vînzare făcut la mîna părinteluï Ioan Egumenul, leatul 7202 (1694) şi cu mulţï boierï şi preoţï scrişï în zapis, mărturiï carï s'aŭ întîmplat la tocmeala lor.»

Oteşti, *moşie,* a statuluï, jud. Olt, fostă pendinte de biserica Sf. Gheorghe-Noŭ (Bucureşti), care s'a căutat în regie de stat.

Oteşti, *pădure* particulară, supusă regimuluï silvic, situată pe moşia Oteşti, pendinte de com. Racoviţa, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Oteşti, *pîrîiaş,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Boteşti, care se scurge în pîrîul Răcătăul.

Oteşti-de-Jos, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, situată pe valea rîuluï Cungrea-Mică, la 29 kil. de capitala judeţuluï şi la 10 kil. de a plăşeï.

Formată numaï din satul cu acelaşï nume, are: o populaţie de 519 locuitorï, din carï 94 contribuabilï, locuind în 130 case; o biserică, fondată la anul 1838 de jupîn Constantin Povarnagiul şi alţï locuitorï, cu următoarea inscripţie:

«Doamne cela ce cu puterea ta proslăveştï pe ceia ce iubesc podoaba caseï tale, priimeşte şi acest sfînt locaş al tăŭ, care întru cinstea şi slava sfinţilor împăraţï Constantin şi Elena s'aŭ zidit din temelie, cu toată osîrdia şi cheltuiala de d-luï Jupîn Constantin Povarnagiul sin Ion Gogan, din satul Tîmpeni şi cu nepotul d-luï Jupîn Pîrvu ce au fost aci, în satul Oteşti cu poverne, fiind ajutorï

şi s'aŭ săvîrşit în zilele Inălţatuluĭ Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevod, fiind Episcop Kir. Kir. Ilarion Argeşiul».

Pe lîngă agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă şi cu lemnăria. Eĭ desfac produsul munceĭ la Slatina.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, afară de 6, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile d-lor Lerescu şi Christu Elefterescu, dîndu-li-se 19 hect. pămînt. Eĭ posedă: 14 caĭ şi iepe, 112 boĭ şi vacĭ, 12 capre, 511 oĭ şi 56 porcĭ.

Toată comuna, împreună cu izlazul, are 250 hect.

La 1896, Septembre 1, s'a înfiinţat aci şcoală, care se frecuentă de 57 copiĭ, toţĭ băeţĭ. Statul cheltueşte cu ea 1242 leĭ anual.

Dintre pomĭ roditorĭ, se găsesc: merĭ, perĭ, duzĭ, cireşĭ şi nucĭ.

Comerciul se exercită de 1 cîrciumar.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 1449 leĭ.

Comuna e aşezată pe 2 dealurĭ; pe dealul din spre V. se cultivă viĭ, iar pe cel din spre E. semănăturĭ.

Printr'însa trece şoseaua judeţeană Slatina-Casa-Vechie şi altă şosea la com. Dumitreşti, care merge spre oraşul Drăgăşani.

Este udată de maĭ multe vîlcele şi se mărgineşte cu comunele: Dumitreşti, Oteşti-d.-s., Vaĭ-de-Eĭ, Albeşti şi Urluiasca.

Oteşti-de-Jos, *deal*, în raionul com. Oteşti-d.-j., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 42 hect., 50 ariĭ vie.

Oteşti-de-Sus, *com. rur.*, pl. Oltu-d.-s., jud. Olt, compusă din treĭ cătune: Aldeseci, Cepeşti şi Cerbeni. Se crede că această comună datează cu mult înaintea anuluĭ 1602 (7110), căcĭ proprietarul St. Căpitănescu posedă un act vechiŭ (cu această dată), în care se arată că locuitorul Staicu a cumpărat moşia Oteşori, de la Ban, Titi şi Corcea, feciorii Milculuĭ. Existenţa acestuĭ Ban se probează şi prin faptul că în valea Cepturariul, fostă înainte proprietatea moşnenilor Oteşti, azĭ a d-luĭ Demostene Cuculi, există un puţ vechiŭ, numit Puţul-luĭ-Ban.

E situată pe valea Cungrea-Mică, la 31 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 9 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 1096 locuitorĭ, din carĭ 203 contribuabilĭ; o şcoală, frecuentată de 66 copiĭ; o biserică, în căt. Cerbeni, fondată la 1810.

Locuitoriĭ, afară de agricultură, se maĭ ocupă şi cu dulgheria, rotăria, butăria, cojocăria şi fierăria. Produsul munceĭ îl desfac la Slatina şi Cîmpul-Mare.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ; iar 70 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 205 hect. pămînt, în moşiile d-lor Deleanu (azĭ a d-luĭ Christ. Elefterescu), Căpitănescu şi Bădescu. Eĭ posedă 30 caĭ şi iepe, 172 vacĭ, 320 boĭ, 10 capre, 1640 oĭ, 580 porcĭ.

Pămîntul comuneĭ e deluros şi se întinde pe o suprafaţă de 1383 hect., din carĭ 500 hect. pădure şi restul bun de muncă.

In raionul comuneĭ sunt mulţĭ merĭ, perĭ, duzĭ, nucĭ, prunĭ, cireşĭ, vişinĭ, zarzărĭ şi gutuĭ.

Comerciul se face de doĭ cîrciumarĭ.

Budgetul e la veniturĭ de 2031 leĭ şi la cheltueli, de 970 leĭ.

Se leagă printr'o şosea vecinală, la V., cu şos. judeţeană, Drumul-Oaeĭ, la Vlăngăreşti şi la N.-E., cu Vaĭ-de-Eĭ.

E brăzdată de dealurile: Dealul-de-Răsărit, Dealul-de-Apus, Dealul-Stînelor, Dealul-Moşuluĭ, al-Plopuluĭ, al-Cîrsteĭ, al-Cacoveĭ, Piscul-Vrabeleĭ, Piscul-cu-Prunĭ şi Dealul-Hoţuluĭ.

Apele din comună sunt: Cungrea-Mică, care curge de la N. spre S. prin centrul Oteştilor. In ea se varsă vîlcelele: Hotarul, Sucetul, Vîlceaua-Mare, Cîrstea, Cacova şi Dodeiul, pe partea dreaptă; iar pe stînga primeşte pîraiele Moşul, Văraticul, Plopul, Valea-cu-Perĭ, Valea-Cepoaselor, etc.

Se mărgineşte cu comunele: Oteşti-d.-j., Vaĭ-de-Eĭ, Urşi, Dienci, Cîmpul-Mare şi Dumitreşti.

Oteşti-de-Sus, *deal*, în raionul com. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 77 hect. vie.

Oteteleşanu, (Măgurelele-Oteteleşanu), *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgurelele, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Sabarul. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 683 hect. cu o populaţie de 389 locuitorĭ.

Academieĭ Romîne, moştenitoarea caseĭ Oteteleşanu, aparţin 465 hect. şi locuitorilor, 218 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ioan, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 20 copiĭ; 1 moară cu apă; 1 heleşteŭ şi 4 podurĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 252 şi al celor micĭ, de 325. Vezĭ Măgurelele.

Otetelişul, *com. rur.*, jud. Vîlcea,

pl. Olteţul-d.-j., situată sub capul dealuluĭ Răi, între rîurile Cerna şi Olteţul, la 70 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 40 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populaţie de 699 locuitorĭ, din carĭ 143 contribuabilĭ, locuind în 195 case; o biserică, fondată în timpul Domnieĭ luĭ Alexandru Ipsilante, de Şerban şi Anita; o şcoală, înfiinţată la 1857, frecuentată de 25 copiĭ; 1 moară.

Locuitoriĭ se ocupă în special cu agricultura. Un număr de 118, s'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe proprietatea d-luĭ Ion Oteteleşanu, cînd li s'aŭ dat 420 hect. pămînt.

Eĭ posedă: 18 caĭ, 100 boĭ, 60 vacĭ, 2 bivolĭ, 30 capre şi 300 oĭ.

Se zice că în această com. Tudor Vladimirescu a pus de a tăiat maĭ mulţĭ Arnăuţĭ, carĭ nu se supuneaŭ poruncilor luĭ. Intre ceĭ ucişĭ a fost chiar Baraicrarul Iova, gospodarul Arnăuţilor, şi un Ion Arnăutul, cel maĭ răŭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 420 hect.

Dintre pomĭ roditori, sunt: merĭ, perĭ, etc.

Şoseaua Olteţul şi Cerna, carĭ se întîlneşte la capul de V. al comuneĭ Otetelişul, înlesneşte comunicaţia între comunele: Bălceşti, Beneşti şi Rusăneşti.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1800 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1300.

E brăzdată de dealul Răi şi Poiana-Lunceĭ şi e udată de valea Olteţul şi de rîul Cerna. Are 20 fîntînĭ.

La 20 Iulie, în fie-care an, se face aci bîlciŭ.

Se mărgineşte: la E. cu com. Băbeni şi Petroasa; la V., cu com. Ştirbeşti; la N., cu com. Beneşti, Vasilaţi şi Rusăneşti şi la S., cu com. Bălăceşti.

Otetelişul, *deal*, în raionul com. Otetelişul, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 2 hect., 50 ariĭ vie.

Oticul, *munte*, din care izvoreşte rîul Dîmboviţa, jud. Muşcel.

Oticul, *moşie* particulară, de 227 hect., în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul.

Oticul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 1500 hect., plaiul Nucşoara, jud. Muşcel.

Otinceaua, *pîrîŭ*, afluent al rîuluĭ Olteanca, în care se varsă la S. de com. Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Udă partea de E. a comuneĭ.

Otloguluĭ (Grindul-), *grind*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, com. urb. Măcinul, în partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ; are o formă lunguiaţă; e înconjurat cu stuf şi străbătut de o gîrliţă de 20 hect.; e nisipos şi neproductiv.

Otmătul, *tîrlă*, între com. Berteşti-d.-s. şi ostrovul Vărsătura, jud. Brăila, format din Cremenea şi Munuşoaia.

Otmătul, *numire* ce se maĭ dă *satuluĭ* Berteşti-de-sus, judeţul Brăila.

Otmocul, *prival*, jud. Brăila, situat la N. satuluĭ Gropeni, la 2 kil.; se varsă în lacul Tinosul, spre S.-V.

Otopeni, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situată la N. de Bucureşti, la 15 kil., lîngă valea Pasărea.

Se compune din satele: Otopeni-d.-s. şi Otopeni-d.-j., cu o populaţie de 851 suflete, din carĭ 218 contrib., locuind în 215 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 2226 hect. Statul şi d-l Gr. G. Cantacuzino aŭ 1175 hect., iar locuitoriĭ, 1051 hect. Proprietariĭ cultivă 787 hect. (22 sterpe, 140 izlaz, 1 vie, 225 pădure). Locuitoriĭ cultivă 1000 hect. (restul loc sterp şi izlaz).

Budgetul com. e la veniturĭ de 7439 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7419 leĭ.

Are 2 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Vite: 142 caĭ şi iepe, 376 boĭ, 138 vacĭ şi viţeĭ, 42 bivolĭ şi 11 bivoliţe.

Locuitoriĭ posedă: 116 pluguri: 102 cu boĭ şi 14 cu caĭ; 180 care şi căruţe: 154 cu boĭ şi 26 cu caĭ.

Improprietăriţĭ sunt 136 locuitorĭ şi neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 85.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ.

Otopeni, *fort*, în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Otopeni, *moşie* a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de Sf. Sava şi Radu-Vodă, arendată anual cu 20200 leĭ.

Otopeni, *pădure* particulară, situată pe moşia Otopeni-d.-j., jud. Ilfov, com. Otopeni. Porţiunea de pădure din interiorul linieĭ ferate a forturilor este supusă regimuluĭ silvic.

Otopeni-de-Jos, *sat*, făcînd parte din com. rur. Otopeni, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la E. de Otopeni-d.-s., lîngă valea Pasărea. La S., locul e băltos.

Se întinde pe o suprafaţă de 975 hect., cu o populaţie de 280 locuitorĭ.

D-l Gr. Cantacuzino are 625 hect. şi locuitorii 350 hect. Proprietarul cultivă 337 hect. (12 sterpe, 50 izlaz, 1 vie, 225 pădure). Locuitorii cultivă 325 hect. (12 sterpe şi 13 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 250 şi al celor micĭ, de 264.

Otopeni-de-Sus, *sat,* făcînd parte din com. rur. Otopeni, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N. de Bucureşti. Prin sat trece şoseaua naţională Bucureşti-Ploeşti. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 1250 hect., cu o populaţie de 571 locuitorĭ.

Statul are 550 hect. şi locuitorii, 700 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 450 hect. (10 sterpe şi 90 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 675 hect. (10 sterpe şi 15 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 459 şi al celor micĭ, de 665.

Otosola, *vale,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Mileşti.

Otovăeşti, *vechie numire a satuluĭ* Gohorul, jud. Tecuciŭ.

Otrocoleĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* pe moşia Brăeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Oţa, *vechie numire a cătunuluĭ* Casota, jud. Buzăŭ, com. Glodeanul-Cîrlig.

Oţelea, *iezer,* jud. Brăila, între Dunărea-Vapoarelor şi canalul Vîlciul, pe hotarul dintre com. Ciacîrul şi Vizirul.

Oţeleni, *com. rur.,* în partea de N. a plăşeĭ Mijlocul, jud. Fălciŭ, situată între dealurĭ. Mărginită la N. şi E. cu com. Hoceni; la S., cu Deleni şi la V., cu Olteneşti.

E formată din două sate: Oţeleni şi Băgăul, cu o suprafaţă de 1374 hect. şi cu o populaţie de 211 familiĭ, saŭ 830 suflete, din carĭ 178 contribuabilĭ.

Are o şcoală şi o biserică cu un preot.

Vite sunt 852: 63 caĭ, 60 oĭ, 439 vite marĭ cornute şi 290 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 3536, banĭ 35 şi la cheltuelĭ, de leĭ 3191, banĭ 47.

Teritoriul comuneĭ este udat de pîraiele: Rogosa saŭ Bujorul, Saca şi Moiseĭ.

Iazurĭ sunt patru: Dahorul, Drăgunoiul, Botezatul şi Cotacul.

Oţeleni, *sat* şi reşedinţa comuneĭ Oţeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, aşezat pe platoul şi valea dealuluĭ Oţeleni, între dealurile Oţeleni şi Zgura şi între pîraiele Rogosa şi Saca, pe o suprafaţă de 1345 hect. şi cu o populaţie de 200 familiĭ, saŭ 791 suflete, din carĭ 167 contrib.

Locuitoriĭ sunt răzeşĭ, şi se ocupă şi de cultura viilor şi a livezilor.

Are o şcoală, înfiinţată în 1866, frecuentată de 45 copiĭ; o biserică, deservită de un preot şi un dascăl, fondată la 1780.

Se zice că satul ar fi înfiinţat de Aga Migdale Oţel, uniĭ din slujbaşiĭ luĭ Ştefan-Vodă-cel-Mare, căruia, pentru credinţa sa, Domnul ĭ-a donat acest loc.

Oţeleni, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Bîra, spre N. de tîrguşorul Bîra şi la 5 kil. de el. Este aşezat pe coasta despre S. a unuĭ deal. Are o populaţie de 257 familiĭ (270 contribuabilĭ), locuind în 264 case; două bisericĭ de zid, una ortodoxă şi a doua catolică.

Populaţia este compusă aproape numaĭ din Ungurĭ. Se lucrează olăria.

Sunt 745 vite marĭ cornute.

Locuitoriĭ Ungurĭ din acest sat, împreună cu ceĭ din satul Boghicea, Buhoanca şi Slobozia (Petreşti), formează o parohie catolică, cu reşedinţa în satul Oţeleşti. Maĭ înainte de 1886, acest sat forma o com. aparte, com. Oţeleni.

Oţeleşti, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., aşezată în valea pîrîuluĭ Berheci, fostă moşie răzăşească, care ţinea de judeţul Tecuciŭ.

Se compune din 4 cătune: Antoheşti, reşedinţa, Oţeleşti, Făghieni şi Pădureni.

Pănă în anul 1874, a făcut parte din judeţul Tecuciŭ. Aceastā comună a fost alcătuită din cătunele: Antoheşti, Făghieni, Gloduri, Oţeleşti, Pădureni şi Prisaca.

Se mărgineşte la E., cu com. Coloneşti (jud. Tecuciŭ); la S., cu com. Onceşti (jud. Tecuciŭ); la V., cu com. Filipeni şi la N., cu com. Glodurile.

E străbătută în lungul săŭ de pîrîul Berheciul, care lasă pe stînga Pădureni şi Antoheşti, lîngă care primeşte pîrîiaşul Fundul; trece prin Oţeleşti şi după ce curge cît-va paralel cu Dunăvăţul, intră în jud. Tecuciŭ. Valea luĭ este înconjurată la E. de dealurile Petreşti, Domniţa, Berheci şi Tarniţa şi la V., de dealul Dobrina.

Are o populaţie de 358 familiĭ, saŭ 1349 suflete, din carĭ 327 contribuabilĭ, locuind în 354 case; o şcoală, în cătunul Antoheşti, înfiinţată în 1892; 3 bisericĭ, cîte una în satele Oţeleşti, Antoheşti şi Făghieni, deservite de un preot şi 5 dascălĭ; 3 cîrciumĭ.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 1919 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 912,34 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt Maria T. Hanuţă, cu o moşie, în secţia Pădureni, de 645 hect.; Marghioala A. Antohi, cu o moşie de 45,11 hect.; D. Condurachi, cu 64,67 hect.

Restul pămîntuluĭ este împărţit între răzeşĭ.

Pădurile aŭ o întindere de 148 hect.

Viile ocupă o suprafaţă de 89,05 hect.

Vite 79 caĭ, 694 vite marĭ cornute, 98 porcĭ, 12 capre.

Stupĭ cu albine sunt 41.

In această com. se găseşte piatră ce se întrebuinţează la zidărie.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 7288 leĭ, 87 banĭ şi la cheltuelĭ, de 1635 leĭ, 63 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Cîmpeni-Obîrşia-Gloduri-Oţeleşti, lungă de 13 kil.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 36 kil.; la Filipeni, 5 kil.; la com. Glodurile, 5 kil.; la Secueni, reşedinţa plăşeĭ, 19 kil.

Oţeleşti, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. cu acelaşĭ nume, situat pe pîrîul Berheciul. Are o populaţie de 469 suflete; o biserică clădită de Gavril Conachi în 1785; o cîrciumă.

Vite: 27 caĭ, 242 vite marĭ cornute şi 9 porcĭ.

Oţeleşti, *sat*, aşezat în valea pîrîuluĭ Berheciul, fostă moşie răzăşească, care ţinea de jud. Tecuciŭ. Astăzĭ com. Oţeleşti face parte din jud. Bacăŭ, pl. Siretul-de-Sus.

Oţeleşti, *vechĭe numire a satuluĭ* Corodul, jud. Tecuciŭ.

Oţeleşti, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Oţeleşti.

Oţelul, *sat*, făcînd parte din com. Berevoeşti-Pămînteni, pl. Nucşoara, jud. Muşcel, situat pe un loc înalt, udat la V. de rîul Bratia.

Are o populaţie de 74 locuitorĭ.

Oţelul, *deal*, ast-fel numit de la o vechĭe familie de proprietarĭ răzeşi; pe el se află aşezat satul Oţeleni, com. Oţeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Ouluĭ (Piscul-). Vezĭ Dealul-Doamneĭ, com. Tomeşti, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Ouşorul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dofteana, de pe stînga Trotuşuluĭ.

Ouşorul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsăneşti.

Ouşorul, *deal cu pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea, cu o înălţime de vre o 300 m.

Ouşorul, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila, care face parte din şira dealurilor din stînga Tazlăuluĭ-Mare.

Ouşorul, *vîrf de deal*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Căiuţul.

Ouşorul, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Căiuţul, care se scurge în pîrîul Căiuţul.

Ouşorul, *podiş*. Vezĭ Trestiana, podiş, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Ovan, saŭ **Valea-Satuluĭ**, *vale*, jud. Vîlcea, plaiul Cozia; străbate com. Brezoiul de la S. la N. şi se varsă în rîul Lotrul, tot în raionul com. Brezoiul.

Ovesele, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Căiuţul, care se scurge în pîrîul Căiuţul.

Ovesele, *baltă*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre E. de Tinoasa. Are o întindere aproximativă de 80 hect. şi conţine peşte. Comunică cu Tinoasa, numaĭ cînd sunt apele vărsate.

Oveselul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Are o populaţie de 202 locuitorĭ; o şcoală, frecuentată de 21 copiĭ; o biserică, cu următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică, fiind maĭ din 'nainte vreme de moşiĭ şi părinţiĭ noştri făcută de lemn, cu hramul Sf. Nicolae şi iară prefăcîndu-se tot aceea cu hramul Cuvioasa Paraschiva, începîndu-se din temelie de zid la leat 1846, de d-l Boeru Alexandru Iordache Măciuceanu şi ajutorul celor-l'alţĭ ctitorĭ; cu blagoslovenia Prea sfinţieĭ sale Părinteluĭ Episcop Neofit, în zilele prea Luminatuluĭ şi Inălţatuluĭ Domn Gheorghe Bibescu şi s'aŭ înfrumuseţat cu toate podoabele şi zugrăveala pe din lăuntru precum şi pe din afară, după cum se vede şi s'aŭ săvirşit la leatul 1849 cu toate ale dînseĭ.

Ovidiŭ (Insula-luĭ-). Lîngă Constanţa există o insulă în mijlo-

cul unuĭ lac, pe care uniĭ o numesc Insula-luĭ-Ovidiŭ. Se crede că acest nume i-a fost dat de un Englez, pe cînd se făcea drumul de fier de la Constanţa la Cernavoda.

Lacul poartă numele de Sirt-Ghiol (lacul de lapte). Marginele sale sunt lipsite de arborĭ; numaĭ la un loc se observă cîte-va sălciĭ. Insula e înconjurată de plante aquatice (trestie). In insulă se vede un tufiş compus din perĭ sălbaticĭ, fagĭ şi cîte-va viţe pe carĭ cresc nişte strugurĭ de o micime extraordinară; iar pe jos creşte cucută. La mijlocul insuleĭ se află o mare grămadă de pietre, care par a fi transportate acolo în trecut, pentru vre-o clădire în perimetrul insuleĭ. In faţa eĭ, la o oare-care distanţă, se află satul Canara (cuvînt turcesc, care însemnează stîncă), cunoscut prin carierele sale de pĭatră.

Dincolo de satul Canara, spre S.-E., se întinde o cîmpie iar la extremitatea cea-l'altă, spre E., se află un istm de nisip, care înconjoară laguna.

Ovisa, *localitate izolată,* în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ, unde sunt cariere de pĭatră.

Ovisa, *gîrlă,* izvoreşte din com. Gornetul-Cuib, jud. Prahova, pl. Podgoria; curge spre E.; udă căt. Bălţeşti în partea de S., şi, după ce primeşte ca afluent gîrliţa Sărăţelul, se varsă în rîul Lopatna, în raionul com. Podeni-Noĭ.

Ovreiul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de com. Rasa.

Ovreiuluĭ (Măgura-), *măgură, deal şi punct trigonometric* de observaţie, la S.-V. de Dobridorul, pl. Cîmpul, jud. Dolj; are o înălţime de 89 m.

Ovreiuluĭ (Piscul-), *pisc,* pe dealul din stînga Cungrişoareĭ, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., com. Păroşi.

Ozana, *pîrîŭ,* jud. Neamţu, izvoreşte din munţiĭ jud. Suceava; primeşte pe stînga pîraiele: Agăpeni, al-Crugenilor, Cotnărelul, Pipirigul, Stejarul, Dobrina cu Dobriţa, Leghiul; iar pe dreapta, pîraiele: Tărăţeni, Pluton, Domesnicul, Carpănul, al-Seculuĭ şi al-Cociorveĭ. Vezĭ Neamţul, pîrîŭ.

Ozinca, *prival,* în partea de S.-V. a com. Vizirul, jud. Brăila, aproape de Dunărea-Vechie; uneşte ĭezerul Lişteghia cu Lupoiul.

Ozinca-Vechie, *prival,* la S.-V. com. Vizirul, jud. Brăila; uneşte privalul Băndoiul cu privalul Vidroiul, din com. Ciacîrul.

P

Pacuiul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Broșteni; se desface din Culmea-Scorușuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Pacuiul-luĭ-Soare, *insulă,* în Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. rur. Gîrlița, căt. Gîrlița; are o formă lunguiață, umflată la mijloc, cu o direcție de la S.-V. spre N.-E.; situată în partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ; brațul, care o desparte de malul de E., are o lățime de 200 m. și o adîncime de 10 m.; insula are 2 kil. lungime, 200 m. lățime, și o suprafață de 70 hect.; este neproductivă, fiind acoperită cu nisip și pietriș.

Pacuiul-Mare, *insulă,* jud. Constanța, formată de Dunăre, la intrarea sa pe teritoriul romînesc al Dobrogeĭ; este situată în partea de S.-V. a Dobrogeĭ și a jud. Constanța, și în cea de N. a plășeĭ Silistra-Nouă și a com. urb. Ostrovul; este formată din aluviunile fluviuluĭ; pămîntul săŭ e format din argil, nisip și pietriș; are o formă lunguiață; lungă de 1200 m. și largă de 80 m.; e acoperită cu livezĭ de prunĭ și alțĭ arborĭ; brațul de S. ce o desparte de țărmul fluviuluĭ, este larg de 300 m. și adînc de 10 m., decĭ navigabil; cel de N. e îngust și mic, nenavigabil; este așezată la S. de Pacuiul-Mijlociŭ și de Pacuiul cel-Mic.

Pacuiul-Mic, *insulă,* în Dunăre, jud. Constanța, așezată la N. de Pacuiul-Mare, între ostroavele Pacuiul-Mijlociŭ și Pacuiul-Vechiŭ, cu o întindere de 25 hect., formate de aluviunĭ și acoperite parte cu nisip și parte cu sălciĭ; ține tot de com. urb. Ostrovul; brațele fluviuluĭ, care o despart de țărmĭ, sunt înguste și puțin adîncĭ.

Pacuiul - Mijlociŭ, *insulă,* (40 hect.), jud. Constanța, așezată la N. de Pacuiul-Mic, ținînd de com. urb. Ostrovul; lungă de 1 kil., largă de 100 m., formată din aluviunile Dunăreĭ, și acoperită numaĭ cu pietriș și nisip.

Padea, *com. rur.* și *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., la 40 kil. de Craiova.

Situată aproape de Jiŭ, pe valea numită Padea.

Se mărginește la E. cu apa Jiuluĭ; la V., cu com. Giurgița; la N., cu com. Drănicul și la S., cu com. Bîrza.

Terenul com. este accidentat de dealul Cetatea și de valea Padea. Pe dealul Cetatea se văd niște urme de parapete.

Este udată de rîul Jiul, care curge pe la E. săŭ, cu îndreptarea N.-E. Se găsesc în com. cîte-va scursurĭ și micĭ bălțĭ ce se varsă toate în Jiŭ.

Are o populație de 250 familiĭ, saŭ 1021 suflete, locuind în 96 case și 163 bordee; o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de vechiul proprietar Diculescu și de soția sa și deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, ce funcționează din 1888, condusă de un învățător, frecuentată de 40 băețĭ și 6 fete; 2 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 157 locuitorĭ împroprietărițĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 1552 hect., din carĭ: 1512 hect. pămînt arabil, 3 hect. fîneață, 29 hect. izlaz și 15 hect. pădure.

Moșia Padea cu o suprafață de 2000 hect. arabile și o pădure, în întindere de 15 hect., populată cu stejar și gîrniță, aparțin d-lor Nicolae Popp și Dumitrache Băncoiŭ.

Fînețele aŭ o întindere de 3 hect. și aparțin locuitorilor.

Pe proprietatea d-luĭ N. T. Popp, se găsește o moară cu aburĭ și o stînă, unde se fabrică brînză.

Prin comună trece o cale vecinală ce duce la comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2993 leĭ și la cheltuelĭ de 2877 leĭ, 43 banĭ.

Vite marĭ cornute 240, oĭ 450 și caĭ 41.

Padea, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Padea.

Padea, *pădure* particulară, de gîrniță și stejar, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Padea, în întindere de 15 hect., pe moșia Padea.

Padea, *vale,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, pe care este așezată comuna Padea.

Padeșul, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, cu o populație de 800 suflete, locuind în 175 case. Aparține com. rur. Negoești. In anul 1874, cînd acest sat forma comună cu com. rur. Cloșani, era reședința comuneĭ, care atuncĭ purta numele de comuna Padeșul.

Din punct de vedere istoric, acest sat a jucat un rol însemnat. Pe o cîmpie întinsă, așezată în albia Motruluĭ, pe partea stîngă, în acest sat, Tudor Vladimirescu, în anul 1821 a ridicat stindardul revoluțiuneĭ, cu concursul preotuluĭ Gheorghe Pădeșeanu, luĭ Gheorghe Spineanu, Popa Dinu și alțiĭ. Urmele meterezuluĭ se văd și astă-zĭ, avînd o formă de circomferință, al căruĭ pămînt formează un patrulater ridicat în interior.

Locuitoriĭ Pădeșenĭ posedă și muntele Stîna-Mare, care este la graniță, și pe care Austriaciĭ voind să-l ocupe, aŭ făcut un pichet în mijlocul luĭ. Atuncĭ locuitoriĭ carĭ posedaŭ acest munte s'aŭ răsculat și aŭ alungat pe Austriacĭ, făcîndu-ĭ să respecte hotarul cel vechiŭ, adică pe scursura munteluĭ, după cum zice Ocolnica și pe unde este și astăzĭ.

Ocupațiunea locuitorilor, pe lîngă agricultura, este comerciul cu șindrila, precum și facerea pĭetrelor de moară.

Are: 2 biséricĭ, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 20 copiĭ; 2 cîrciumĭ.

Padina (Macoveiul), *com. rur.* și *sat,* în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ, la extremitatea de S.-E. a județuluĭ și la 54 kil. 700 m. de orașul Buzăŭ.

Limita, la N., începe din hotarul moșieĭ Scărlătești și merge pe hotarul moșielor Largul, Luciul și Căldărești; la V., se lasă tot pe hotarul moșieĭ Căldărești pănă în hotarul jud. Ialomița, în moșia Balaciul; la S., din hotarul Balaciuluĭ, merge pe marginea moșielor: Colilia, Cocora, Mileasca, Căzănești, Reviga, Ciochina și Miloșești, pănă în Movila-Ciocilor, unde se și termină limita sa cu jud. Ialomița; la E., începînd din Movila-Ciocilor, merge pe hotarul jud. Brăila, pe marginea moșielor Ciocile, Jugureanul și Rușețul, pănă dă în hotarul moșieĭ Scărlătești.

Suprafața com. e de 15350 hect., din care 11877 arabile, 750 pădure, 2387 izlaz și 336 sterpe. Afară de pămîntul posedat de locuitorĭ, are o singură moșie, Macoveiul saŭ Padina. Teritoriul e șes, întrerupt puțin de cîte-va movile și smîrcurĭ.

Are o populație de 2820 suflete, locuind în 541 case; 2 școale: una de băețĭ, frecuentată de 98 elevĭ și una de fete, frecuentată de 15 eleve; 2 biserică, deservite de 3 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paraclisеrĭ; 16 cîrciumĭ; o moară de aburĭ și 8 stîne.

Meseriașĭ sunt: 5 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 3 rotarĭ, 2 croitorĭ, 15 fierarĭ, 3 cizmarĭ, 2 mașiniștĭ, 1 cojocar, 1 boiangiŭ și 2 brutarĭ.

Comuna are 498 contribuabilĭ, din care 25 comercianțĭ romînĭ și 7 străinĭ. Stabilimente comerciale sunt 29.

Aci se fac șase tîrgurĭ anuale, la 25 Martie, Ispas, Dumineca mare, 20 Iulie, 8 Septembrie și 14 Octombrie.

Vite: 1400 boĭ, 852 vacĭ, 366 vițeĭ, 10 bivolĭ, 540 caĭ, 527 ĭepe, 121 mînjĭ, 4600 oĭ, 6 asinĭ și 653 porcĭ.

Căĭ de comunicație: șoseaua comunală Padina-Pogoanele prin Căldărești; drumul Padina-Luciul și altele de maĭ mică însemnătate.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 12896, banĭ 92.

Padina e foarte vechie și tradiția spune că a fost sat tătăresc. Pe la începutul secoluluĭ a fost cît-va timp sub posesiunea Turcilor, carĭ pusese aci doĭ perceptorĭ, staționațĭ lîngă movilele Cămărașul și Siminoglu, unul pentru a aplica dangana (marcă turcească) pe ciomegele ciobanilor, carĭ pășteaŭ vitele cumpărate de Turcĭ, și altul pentru a încasa taxe de la vitele străine, ce pășteaŭ aci. In 1807, satul s'a risipit, din cauza războiuluĭ Ruso-Turc. După încheerea păceĭ, locuitoriĭ aŭ început a se întoarce la vechele lor vetre, situate atuncĭ în jurul movileĭ și laculuĭ Băndăul. Ne-

înțelegerile dintre locuitorĭ, dările ce li se impuneaŭ și maĭ cu seamă miasmele laculuĭ Băndăul, iĭ silesc a sparge satul Macoveiul și se refugiează, uniĭ maĭ spre S., și pun fundamentul nouluĭ sat Padina, iar alțiĭ maĭ spre N.-V., în satul Căldărești, de pe moșia Trandafirul. De atuncĭ, Padina a mers din ce în ce prosperînd.

Padina, *cătun,* pendinte de com. Lacul-Reziĭ, pl. Balta, județul Brăila, situat spre S.-V. de reședința com., la 7 kil. Are o populație de 112 familiĭ, saŭ 493 suflete; o biserică construită în 1876 de proprietarul moșieĭ G. Petcu.

Vite: 176 boĭ, 219 vacĭ, 9 taurĭ, 57 vițeĭ, 252 caĭ, 426 oĭ, 128 rîmătorĭ.

Padina, *sat,* făcînd parte din comuna rurală Amărăști, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, situat la 2 kil. de căt. Amărăști, reședința comuneĭ.

Are o populație de 249 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1812 de protopopul Dobre.

E brăzdată de dealul cu acelașĭ nume.

Padina, *numele vechiŭ al bălțeĭ* Potelul, din jud. Romanați.

Padina, *munte,* jud. Dîmbovița, aproape de graniță, în vîrful căruia este vama numită Strunga, care este trecătoare în Transilvania.

Padina, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, căt. Bisceni, pe moșia Dosul-Sălcieĭ; e acoperită de pădurea Padina, care are 20 hect.

Padina, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, căt. Mușcelul-Țigan; are pășune și arăturĭ.

Padina, *deal,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat în marginea comuneĭ Pîrîul, în partea de N.-V. și prelungindu-se de la N. spre V., pe o întindere de 2 kil. și jumătate.

Aparține parte locuitorilor din com. Pîrîul și parte proprietățeĭ.

Padina, *moșie,* pendinte de com. Lacul-Reziĭ, pl. Balta, jud. Brăila, proprietatea moștenitorilor luĭ G. T. Petcu. Are o suprafață de 1594 hect. și aduce un venit anual de 16000 leĭ.

Padina (Macoveiul), *moșie,* în comuna Padina, județul Buzăŭ. Are 14600 hect. arăturĭ și suhaturĭ. E cea maĭ mare moșie din județ.

Padina, *pădure,* pe moșia Macoveiul, județul Buzăŭ, de 750 hect. Se desparte în două trupurĭ: Pădurea-Mare, cu o suprafață de 340 hect. și Pădurea-Mică, de 410 hect.

Padina, *trup de pădure,* jud. Vîlcea. Vezĭ Vaideeni-cu-Munțiĭ.

Padina-cu-Cetatea, saŭ **Movila,** *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Brabova, satul Brabova-d.-j. Are o întindere de 140 pog. Populată cu cerĭ, gorunĭ, jugastri, ulmĭ, fagĭ și carpenĭ.

Padina - luĭ - Paraschiv. Vezĭ Padina-Plopuluĭ, jud. Ilfov.

Padina-Oacheșuluĭ. Vezĭ Padina-Plopuluĭ, jud. Ilfov.

Padina-Plopuluĭ, Padina-luĭ-Paraschiv și **Padina-Oacheșuluĭ,** foste *lacurĭ,* în vecinătate de com. Mogoșești, plasa Sabarul, jud. Ilfov, cunoscute o dată cu apă, pește și trestie, azĭ secate și în mare parte arate.

Padina-Seacă, *trup de pădure,* a statuluĭ, situată în com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 200 hect., formînd, împreună cu trupurile: Alunul, Pîraiele, Măgura-Albul, Muntele-Neteda și Dosul, pădurea Costești.

Padineĭ (Gura-), *com. rur.,* pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Vezĭ Gura-Padineĭ.

Pahani-Hrani, *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, județul Tulcea, situat pe malul Măriĭ, în partea de E. a plășiĭ Babadag și cea de S.-E. a comuneĭ rurale Jurilofca, lîngă vechia gură cu care lacul Malceano comunică cu Marea; se află în mijlocul uneĭ fîșiĭ de nisip.

Paharnicululuĭ (Iazul-), *iaz,* spre N.-V. de satul Buznea, jud. Iași, com. Buznea, pl. Cîrligătura, format din pîrîul Buznea.

Pahomie, *schit* ruinat, la N.-V. de schitul Iezerul, jud. Vîlcea, com. Cheia, plaiul Cozia, în partea dreaptă a rîuluĭ Cheia.

Pahomie, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 888.2 m. altitudine.

Pahonțuluĭ (Valea-), *vale,* între Dealul-Coșerilor și dealul Puturosul, pe moșia Stănceni, com. Bălușeni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Pahotnicai-Balca, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teri-

toriul comuneĭ rurale Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se îndreaptă spre S., printre dealurile Sevaiova-Hară și Pahotnicai-Hară; se întinde numaĭ prin pădurĭ, și, după 4 kil., se deschide în pîrîul Slava, pe stînga, maĭ jos de satul Slava-Rusă.

Pahotnicai-Hară, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusă; se desface din dealul Carada-Bair; se întinde spre S., într'o direcție generală de la N.-E. spre S.-V.; se termină cu valea pîrîuluĭ Slava, mergînd dealungul văiĭ Pahotnicai-Balca; pe la poalele sale de S. trece drumul comunal Slava-Rusă-Congaz; este acoperit cu pădurĭ.

Paia-din-Dos, *cătun,* în com. rur. Botoșești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Paia-din-Fața, *cătun,* în com. rur. Botoșești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Paicul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Gurbănești-Coțofanca, pl. Negoești, jud. Ilfov. Are o suprafață de 528 hect., cu o populație de 191 locuitorĭ.

Moștenitoriĭ răposatuluĭ Sp. Gazoti aŭ 400 hect. și locuitoriĭ, 128 hect. Proprietarul cultivă 235 hect. (115 izlaz, 50 pădure). Locuitoriĭ cultivă 105 hect. (13 izlaz).

Are: o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteŭ; 1 mașină de treerat cu aburi.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 297 și al celor micĭ, de 1211.

Paisie, *iaz,* în partea de E. a com. Belcești, pl. Bahluiul, jud. Iași; se scurge în Iazul-Noŭ, tot din această comună.

Paiul, *sat,* în partea de V. a comuneĭ Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la dealul Paiul, pe a căruĭ coastă e așezat. Are o suprafață de 40 hect. și o populație de 10 familiĭ, saŭ 28 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 1 plug, 4 care cu boĭ; 13 vite marĭ cornute, 7 oĭ, 1 cal și 7 rîmătorĭ.

Pe vîrful dealuluĭ Paiul, unde astă-zĭ este viea d-luĭ Cotăescu, pe un mic platoŭ în formă de circomferență, se văd urmele uneĭ cetățuie de pămînt, înconjurată cu șanțurĭ și care se crede a fi urmă din timpul războiuluĭ dintre Ștefan-Vodă cu Turciĭ, care a avut loc în valea Racoveĭ, vale ce continuă pe sub poalele acestuĭ deal.

Din satul Paiul, în curmezișul șesuluĭ Bîrlad, fostul proprietar Ștefan Angheluță, a făcut un șanț; cu ocaziunea săpăreĭ șanțuluĭ, s'a găsit maĭ multe schelete și craniurĭ omeneștĭ, carĭ se zice că ar fi fost din timpul războiuluĭ cu Turciĭ de la Racova.

Cu ocaziunea săpăreĭ pentru temelie la gara Vasluiŭ, s'aŭ găsit maĭ multe monede din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare.

La E. de satul Paiul, pe șesul Bîrladuluĭ, în dreapta șoseleĭ naționale Vasluiŭ-Iași-Bîrlad, e locul numit Moara-luĭ-Palade, nume luat după o moară făcută de un oare-care Palade; astă-zĭ pe acest loc este o grădinărie mare. Spre N.-E. de aceastá grădinărie, în marginea șoseleĭ Vasluiŭ-Bîrlad, din stînga, este o grădină mare, la depărtare de 1 1/2 kil. de oraș, numită și grădina publică, fostă proprietate a d-luĭ Ștefan Angheluță, care servea ca loc de preumblare orășenilor Vasluienĭ și era bine îngrijită odinioară. Prin grădină trece pîr. Vasluețul.

Pajerea, *sat,* făcînd parte din com. rur. Tătărești, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N.-V. de valea Călugărul, pe șoseaua națională București-Pitești.

Se întinde pe o suprafață de 307 hect., cu o populație de 272 locuitorĭ.

D-l C. Răceanu are 176 hect. și locuitoriĭ, 131 hect. Proprietarul cultivă 80 hect. (72 izlaz și 24 pădure). Locuitoriĭ cultivă 115 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 1 moară cu aburĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 163 și al celor micĭ, de 340.

Pajerea, *unul din cele 6 pichete* ale jud. Mușcel, pentru paza fruntarieĭ, la 3 kil. de pichetul Ciocanul și la 14 kil. de pichetul Sf. Ilie.

Pal (Vîrful-luĭ-), *munte* înalt și stîncos, în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, făcînd hotar despre com. Colți.

Palade, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, com. Ionești.

Palade, *baltă,* jud. Fălciŭ. Vezĭ Siminești, șes, com. Vetrișoaia, pl. Prutul.

Palalogi, *izvor,* curge din muntele Plaiul-Chiojduluĭ, com. Star-Chiojdul, Plaiul-Teleajenul, jud. Prahova, ia direcția de la S.-V. la N.-E. și se varsă în gîrla Siriașul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Palalogi, *fost cătun,* pe trupul Hulubeşti, din proprietatea Strîmba-d.-j., jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, pe malul Neajlovuluĭ. Azĭ este o moară cu acelaşĭ nume, pe proprietatea Strîmba-d.-j., a moştenitorilor răposatuluĭ Em. Grădişteanu.

Palanca, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Brusturoasa, situat aproape de trecătoarea Ghimeşul, la 7 kil. 800 m. de satul Brusturoasa.

Are o populaţie de 656 suflete; o biserică, făcută din lemn de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ (1899—1900); 4 cîrciumĭ.

Vite: 49 caĭ, 432 vite marĭ cornute, 81 porcĭ şi 91 capre.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc: 7 herăstrae, 2 morĭ de apă şi 1 piuă de bătut sucmane, precum şi o mulţime de clădirĭ noĭ făcute de compania Goetz.

Palanca, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., căt. comuneĭ Urecheşti; şĭ-a luat numele de la dealul Palanca, la poalele căruia este aşezat, în partea de S. a comuneĭ, pe malul drept al pîrîuluĭ Oreavul, la 670 m. spre S. de cătunul de reşedinţă, Urecheşti; are o întindere cam de 200 hect., cu o populaţiune de 122 familiĭ, saŭ 465 suflete, din carĭ 130 contrib.

Palanca, *sat,* făcînd parte din com. Condrăcheşti, jud. Tecuciŭ, situat la N. judeţuluĭ, în hotarul jud. Bacăŭ. Are o populaţie de 18 suflete. La N. se află Dealul-Mare, acoperit de pădurea Petreşti, din judeţul Bacăŭ.

Palanca, saŭ **Runcul,** *sat,* în partea de N. a com. Gîrleşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ, format din două cătune: Palanca, compus numaĭ din cîte-va case, aşezate pe coasta de V. a dealuluĭ Palanca şi Runcul, situat în partea despre V. a dealuluĭ Buzdugan. Intregul sat are o întindere de 640 hect., cu o populaţie de 141 fam., saŭ 320 sufl.

E udat de pîrîul Şacovăţul, pe marginea de E.; de Veja, pe marginea de V. şi de Runcul, unit cu Răchitoasa, care trece prin centru.

Locuitoriĭ posedă: 17 plugurĭ; 173 vite marĭ cornute, 70 oĭ, 80 capre, 33 caĭ şi 90 rîmătorĭ; 70 stupĭ cu albine.

Palanca, saŭ **Ghimeşul,** *punct vamal,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, lîngă Palanca şi aproape de strîmtoarea pe unde intră Trotuşul în ţară. Loc foarte important sub raportul aşezăreĭ militare. Aci se află urmele unuĭ şanţ de-a lungul fortificaţiunilor ungare.

Pămîntul reclamat de delegaţiĭ romînĭ cu ocaziunea delimităriĭ, numaĭ de 600 m. pătraţĭ, a fost lăsat în stăpînirea Austro-Ungarieĭ, fiind-că eraŭ stabilite clădirĭ ale vămiĭ ungare. La 1467, Mateĭ Corvin, regele Ungarieĭ, cu dor de răzbunare în contra luĭ Stefan-cel-Mare, trecu munţiĭ în Moldova prin pasurile Ghimeşul şi Oituzul, cu oaste mare şi de aci se duse fără nicĭ o piedică până la Baia (jud. Suceava), de unde, după ce fu ruşinos bătut de Ştefan şi rănit chiar, cu o mînă de ostaşĭ se întoarse prin aceleaşĭ potecĭ în Ardeal (Gr. Tocilescu, Istoria Romînă, pag. 61 şi 62).

La eşirea din această strîmtoare, în anul 1648, Vasile Lupu a trămis un boier de frunte cu maĭ mulţĭ lîngă el să priimească şi să aducă la Iaşi, pe Kemeny Ianoş, trămisul luĭ Racotzi I, căruia îĭ scrisese Lupul prin Ştefan Gheorghiţă, Logofătul, să i-l trămiţă, spre a vorbi de lucrurĭ, pe care nicĭ soluluĭ săŭ nu le poate încredinţa.

Unguriĭ aŭ clădit aci pavilioane pentru soldaţiĭ care păzesc din partea lor vama, precum şi nişte întăriturĭ făcute chiar pe cînd se ţinea rezbelul din 1877—78.

Palanca, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, pe linia Tîrgul-Ocna-Palanca, (prelungire a linieĭ Adjud-T.-Ocna), la 5 kil. de staţia Elie Radu.

Palanca, *pisc,* cel maĭ înalt al ramureĭ Doamna, situat la hotarul com. Bălţăteşti-Crăcăoani, com. Hangul, judeţul Neamţu.

Această localitate este o întărire firească, înconjurată de două rîpĭ marĭ, în care se apărară odinioară locuitoriĭ de năvălirea Tătarilor.

Se spune că Doamna Ileana s'ar fi adăpostit aci în timpul unuĭ războiŭ purtat de soţul eĭ, Petru-Rareş.

Palanca, *deal,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., comuna Urecheşti; se desface din culmea Măgerna; brăzdează partea de V. a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Oreavul şi afluentul săŭ pîrîul Vărzarul; este acoperit cu fîneţe.

Palanca, saŭ **Măgura,** *localitate,* în pădurea de pe moşia Braeştı, jud. Dorohoiŭ, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula; se află nu departe de Vatra-Tabăra; aicĭ se văd urme de gropĭ, în carĭ se păstraŭ proviziile pentru oştire; în lipsa armateĭ, săteniĭ îşĭ ascundeaŭ aci avutul lor în timpiĭ de invaziĭ.

Palanca, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, pe care se află pădurea Apahauşul. Intinderea moşieĭ e de peste 8860 hect. şi este proprietatea d-luĭ Ghica Comăneşteanu.

Palanca, *pădure,* în partea de S.-E. a com. Slobozia-Secătura, jud. Botoşani; se întinde pe dealurile şi văile numite ale-Palanceĭ, cu o suprafaţă de 450 hect.; se exploatează.

Palanca, *pîrîŭ,* curge la V. de satul cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ, com. Condrăcheşti, din pl. Berheciul.

Palanca, *vale,* jud. Prahova, com. Filipeşti-de-Pădure, din pl. Filipeşti. Pe această vale sunt mine de cărbunĭ de pămînt, ce funcţionează de la anul 1884.

Palanga, (Palanga-luĭ-Zisu), *sat,* făcînd parte din com. rur. Stoeneşti-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la S.-E. de Stoeneşti, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Răstoaca. La N., sunt dealurĭ; iar spre V., locul e puţin băltos. Spre S., trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Piteşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 390 hect., cu o populaţie de 398 locuitorĭ.

Casa dr. Al. Boicescu posedă 202 hect. şi locuitoriĭ, 188 hect. Proprietarul cultivă 195 hect., 7 le rezervă pentru izlaz. Locuitoriĭ cultivă 156 hect., 32 rămînînd sterpe.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 303 şi al celor micĭ, de 145.

Palanga, *sat,* făcînd parte din com. rur. Buda-Palanga, plasa Cîmpul, jud. Prahova. Are o biserică, zidită la anul 1824 şi reparată la anul 1890. Locuitoriĭ numesc Cocoşei partea de S. a căt. Palanga.

Palanga, *cătun,* făcînd parte din com. Popeşti-Palanga, pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Are o populaţiune de 429 suflete, din carĭ 83 contrib.; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Palanga, *moşie,* jud. Buzăŭ, comuna Măgura, de 140 hect., din carĭ 90 pădure, restul livede, fîneaţă şi izlaz. Are cărbunĭ de pămînt.

Palanga, *trup de pădure,* al statuluĭ, jud. Prahova, care, împreună cu Durducul-Mare, Durducul-Mic şi Palanga, formează pădurea Ariceşti, pendinte de com. Ariceşti, pl. Filipeşti.

Palanga, *pădure* a statuluĭ, pe moşia Drăgăneşti-Ţigănia, jud. Teleorman. Partea ce se învecineşte cu oraşul Roşiori, spre rîul Vedea, poartă acelaşĭ nume. Îĭ maĭ zice şi Căprăriile.

Palanga, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; izvoreşte din muntele Ulmuşorul; udă partea de S. a comuneĭ, şi, după un curs de 4 kil., se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, pe dreapta luĭ. Valea sa este foarte frumoasă.

Palanga, *vale,* cu o lungime de 700 m.; începe de pe teritoriul com. Obileşti-Vechĭ, pl. Negoeşti, jud. Ilfov, avînd o direcţie de la E. spre V. Prin ea nu trece apă; servă parte pentru păşune, parte pentru cultivarea cerealelor.

Palanga-de-Jos, *altă numire a căt.* Sătucul, din com. Cindeşti, jud. Buzăŭ.

Palanga-de-Sus, (Odobeni), *cătun,* al com. Măgura, jud. Buzăŭ, alipit de marele cătun Ungureul.

Palanga-luĭ-Zisu. Vezĭ Palanga, jud. Ilfov.

Palanga - Obedeanuluĭ. Vezĭ Icoana, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Palazul, *com. rur.,* jud. şi pl. Constanţa, situată în partea E. a judeţuluĭ, la 12 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea E. a plăşeĭ, la 19 kil. spre S.-E. de com. Cara-Murat, reşedinţa eĭ, pe malul V. al laculuĭ Sirt-Ghiol.

Se mărgineşte la N. cu com. Cicracci şi Cara-Murat; la E., cu Marea-Neagră şi oraşul Constanţa; la S., cu com. Techir-Ghiol, Hasancea şi Omurcea; la V., cu com. Caratai (pl. Medjidia) şi Ala-Capî (din aceeaşĭ plasă).

Relieful soluluĭ e accidentat de următoarele principale dealurĭ: Murat-Bair (89 m.), şi Tepe-Bair (90 m.), la N.-V.; Cogeali-Bair (80 m.), la N.; Duran-Bair (91 m.) şi Nazărcea (72 m.), la V.; Horoslar-Iol-Bair (71 m.), la S.-V.; Constanţa (60 m.), la S.-E.; Anadol-Chioi-Bair (61 m.), la S.-E.; Palazul (71 m.), Canara (73 m.) de natură stîncoasă, prin interiorul comuneĭ. Sunt acoperite cu păşunĭ şi semănăturĭ. Movilele sunt presărate icĭ şi colo; printre ele deosebim: Islam-Tepe (95 m.) la N., Ciatal-Iuc (71 m.), Ciatal-Iuc I (Palaz 65 m.), Tasli-Iuc (71 m.), Cunesi-Iuc (72 m.) la S., Canara-Iuc (15 m.) şi Curan-Tepe (72 m.), prin interiorul comuneĭ;

ele aŭ servit ca puncte de observație.

Lacurĭ: Sirt-Ghiol, la E., lîngă mare, de care e format, cu 1200 hect. întindere, conținînd peşte ce se exportă la Constanța şi de aci în alte părțĭ; într'însul se vede şi Insula-luĭ-Ovidiŭ. Sunt cîte-va micĭ văĭ fără apă: Canara la N., Cioban-Dere la N.-V., Horoslar-Ceair la V., Palazul şi Anadal-Chioi la S.-E.; aceste văĭ aŭ apă numaĭ toamna şi primăvara după topirea zăpezilor.

E formată din cătunele: Palazul-Mare, reşedință, spre E., pe malul V. al laculuĭ Sirt-Ghiol, la poalele unor stîncĭ în alte; Horoslar, spre V., la 6 kil. spre V. de reşedință, în valea Horoslar-Ceair, între dealurile Duran-Bair la N., şi Taslî-Bair la S.; Anadol-Chioi spre S., la 4 kil. spre S.-E. de reşedință, şi la 2 kil. spre N.-V. de oraşul Constanța, pe dealul Anadol-Chioi, lîngă iazul Tăbăcăria.

Suprafața comuneĭ este de 11878 hect., din carĭ 300 hect. ocupate de vetrele satelor, cu 400 case, iar restul împărțit între sat şi proprietariĭ, carĭ posedă 6601 hect. şi locuitoriĭ care posedă 2502 hect.

Populația comuneĭ, compusă din Turcĭ, Bulgarĭ şi Germanĭ, e de 410 familiĭ, saŭ 1749 suflete, din carĭ 448 contribuabilĭ.

Are 3 geamiĭ, în cătunele Anadol-Chioi, Canara şi Palazul, cu cîte 1 hoge; 2 şcolĭ mixte, în cât Canara şi Anadol-Chioi, conduse de 2 învățătorĭ şi 1 învățătoare, frecuentate de 143 elevĭ (1899-900).

Locuitoriĭ posedă: 26 plugurĭ, 336 care şi căruțe, 5 maşinĭ de treerat cu abur, 8 maşinĭ de sămănat, 30 maşinĭ de secerat, 22 maşinĭ de bătut porumb, 172 grape de fier, 35 maşinĭ de vînturat; 1162 caĭ, 1662 boĭ, 36 bivolĭ, 37 asinĭ, 1200 oĭ, 169 capre, 350 porcĭ.

Sunt 22 industriaşĭ (fierarĭ, lemnarĭ, mecanicĭ); 9 morĭ, din carĭ 2 cu aburĭ, 1 de apă şi 6 de vînt.

Comerciul e destul de activ şi se face de 36 comercianțĭ (din carĭ 15 cîrciumarĭ), prin gara Constanța, la 8 kil. spre S.-E., şi constă în import de manufactură, instrumente agricole şi în export de cereale şi vite, cu produsele lor.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 12019 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7177 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt: pe lac şi Mare cu luntrele; calea națională Constanța-Babadag-Tulcea, trecînd prin satele Anadol-Chioi şi pe lîngă Palazul şi Canara; drumul județean Canara-Cara-Murat-Hîrşova; apoĭ drumurĭ comunale spre satele învecinate: Cageali, Caratai, Hasancea, Omurcea, Hagi-Diuliuc, Laz-Mahale, Nazîrcea, Constanța, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, la S., la 24 kil. spre S.-V. de Anadol-Chioi, trec valurile de piatră şi cele marĭ de pămînt al luĭ Traian. Anadol-Chioi, a fost considerat cît-va timp ca locul unde a fost vechea Tomi, pe cînd teritoriul săŭ forma numaĭ un foburg, sub ruine de fortărețe, ca Sarîm-Tabia. La 1 1/2 kil. spre S. de Anadol-Chioi, pe dealul Duran-Bair, este un vechiŭ cimitir turcesc.

Palazul I, saŭ **Ciatal-Iuc,** *vîrf de deal,* în jud. şi pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rur. Palazul-Mare; este aşezat pe culmea ultimelor ramificațiunĭ nordice ale dealuluĭ Horoslar-Iol-Bair şi are o înălțime de 71 m.; situat cam la E. plăşeĭ şi în centrul comuneĭ, la 3 kil. spre S.-V. de satul Palazul-Mare; pe la S. săŭ trece drumul comunal Palazul-Mare-Horoslar; e acoperit cu verdeață.

Palazul II, saŭ **Ciatal-Iuc,** *vîrf de deal,* în jud. şi pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Palazul-Mare, şi anume pe acela al satuluĭ Anadal-Chioi; este aşezat pe culmea dealuluĭ Constanța, avînd o înălțime de 69 m.; situat în partea E. a plăşeĭ şi cea S. a comuneĭ, la 3 kil. spre V. de cătunul Anadol-Chioi, pe care îl domină prin înălțimea sa.

Palazul-Mare, *sat,* în jud. şi pl. Constanța, căt. de reşedință al comuneĭ Palazul, situat în partea E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe marginea S.-V. a laculuĭ Sirt-Ghiol, şi dominat de vîrful Ciatal-Iuc (Palazul I) care are 71 m. înălțime. Suprafața sa este de 3215 hect., dintre care 65 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ.

Populațiea compusă din Romînĭ, Turcĭ, Bulgarĭ şi Germanĭ, este de 126 familiĭ, saŭ 550 suflete.

Casele în general sunt marĭ şi frumoase, bine îngrijite şi curate. Şoseaua națională Constanța-Babadag trece prin apropierea sa. Un drum comunal, pleacă spre S.-V. şi se împarte în treĭ ramurĭ, ducînd la treĭ sate: Horoslar, Hasancea şi Hagi-Diuluc.

Palazul-Mic, *sat,* în jud. şi pl. Constanța, căt. com. Cicracci, situat maĭ mult în partea N. a plăşeĭ şi cea V. a com., la 8 kil. spre N. de căt. de reşedință, Cicracci, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Casîmcea, dominat de vîrful Cara-Uba (101 m.).

Suprafaţa sa este de 492 hect., dintre care 53 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ cu o populaţie de 38 familiĭ, saŭ 171 locuitorĭ.

Şoseaua naţională Constanţa-Babadag trece la 200 m. la E. de sat. Alte drumurĭ comunale duc la Chavargic, la Taşăul şi la Carol I.

Palele, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvoreşte din culmele despre S. ale ramureĭ Cernegureĭ şi se varsă pe stînga pîrîuluĭ Calul, aproape de satul Calul.

Palenga, *sat,* făcînd parte din com. rur. Amărăşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, la 3 kil. de cât. Amărăşti, reşedinţa com.

Are o populaţie de 403 locuitorĭ; o biserică, fondată de locuitoriĭ comuneĭ.

E brăzdat de dealul cu acelaşĭ nume.

Palenga, *pîrîŭ,* jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Veleşti, ce formează limita despărţitoare în partea de E., către com. Frăţiţa (Vîlcea).

Paleşul, *baltă.* Vezĭ Topila cu Paleşul, com. Zberoaia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Palilula, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul, cu 903 suflete, locuind în 283 case şi 20 bordee.

Are o biserică, fondată de Agiu Ţecu şi Stanciu Barbu, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 elevĭ (1899—1900); o cîrciumă.

Palilula, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Bucovăţul.

Palilula, *pîrîŭ,* afluent al Jiuluĭ, jud. Dolj; trece prin com. cu acelaşĭ nume şi se varsă în Jiŭ, în dreptul fabriceĭ de lumînărĭ Dumba.

Palmeşul, *munte,* în jud. Suceava, com. Dorna, avînd 1253 m. altitudine. E îmbrăcat cu pădurĭ de răşinoase şi păşunĭ.

Palota, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Mehedinţi, pl. Ocolul, pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între staţiile Prunişorul (10.1 kil.) şi T.-Severin (18.8 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 301.02 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 5688 leĭ, 85 banĭ.

Paltinul, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Vrancea, aşezată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Zăbala, pe deal fiind cătunele Ghebari şi Prahuda, iar în vale, cele-l'alte sate ce o compun, la 18 kil. de subprefectura plăşeĭ şi la 55 kil. de capitala judeţuluĭ.

Este udată de pîrîul Zăbala şi de pîrîiaşele Ţipăul, Pântuşeşti, Robeşti, Cîntăceşti, Orînda, Borşani, Fînîcari, Răduţari şi Drăganul.

Munţiĭ acesteĭ comune conţin sare multă.

Se compune din cătunele: Grebari, Paltinul (unde e şi primăria com.), Prahuda şi Vulcani.

Are o populaţie de 278 familiĭ, saŭ 1281 suflete, locuind în 310 case; 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cât. Paltinul şi 1 filială, cu hramul Adormirea, în Prahuda; o şcoală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ (1899—1900).

Budgetul com. e la veniturĭ de 4199,84 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4199,24 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 48 plugurĭ de lemn şi 9 morĭ de apă; 460 boĭ, 406 vacĭ, 144 caĭ, 2122 oĭ, 196 capre şi 357 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică de 2 cîrciumarĭ, 2 fierarĭ, 7 dogarĭ. Sunt 5 herestrae, 2 făbricĭ de săpun şi lumînărĭ.

Paltinul, *cătun,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Vrancea, situat în valea Zăbaleĭ, lîngă locul unde dă în ea pîrîul Ţandura.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe; o şcoală mixtă, frecuentată de 37 copiĭ.

Paltinul, *cătun,* al com. Colţi, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ şi 53 case.

Paltinul, *parohie,* în jud. Putna, comuna cu acelaşĭ nume, plasa Vrancea, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cât. Paltinul şi 1 filială, cu hramul Adormirea, în Prahuda.

Paltinul, *munte,* jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. de com. Novaci şi muntele Dălbeni, situat între munţiĭ: Păpuşa, Coasta, Covaci şi Mohorul.

Paltinul, *munte,* jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat la S. munteluĭ Gruiul-Negrul. Are o suprafaţă cam de 140 hect. şi se prelungeşte de la N. la S. Este acoperit cu pădure de fag, iar parte cu păşune. E proprietate a locuitorilor cât. Izverna şi Sohodolul din com. Pocruia.

Paltinul, *izvor,* curge din poalele munteluĭ Caraimanul, com. Predeal, cât. Buşteni, plaiul Peleşul, jud. Prahova; lîngă şoseaua naţională se împreună cu izvorul numit Căşăria, şi se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul cât. Buşteni.

Paltinul, *vale,* spre N.-V. comuneĭ Topeşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; izvoreşte din locul cu acelaşĭ nume, curge de la N. la S., trecînd printre dealurile Cracul-Geamănuluĭ şi Cracul-Lung şi dă în Valea-Tismaneĭ.

Pampur - Ghiol - Ceair, *pîrîŭ,* jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Almalîc; ia naştere din poalele de S. ale dealuluĭ Topci-Olu-Sîrtî, ceva maĭ sus de pichetul No. 5, cu numele Topci-Iol, de pe teritoriul neutru dintre Bulgaria şi Dobrogea; cu numele de Topci-Iol, se îndreaptă maĭ întîiŭ spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., trece pe lîngă locuinţa izolată Come-Cerne-Olu-Vîlciu, pichetul No. 6 de la hotarul spre Dobrogea bulgărească şi urmează drumul naţional Silistra-Varna; iar de la locul numit Moara-de-la-Sălciĭ îşĭ schimbă direcţia, mergînd spre E., şi ia numele de Pampur-Ghiol, ce-l păstrează până la vărsarea sa; se loveşte de dealul Belezlichi-Sîrti; se îndreaptă spre N.-E., şi, după un drum de 11 kil., se varsă în pîrîul Almalîc, pe dreapta, la 1 kil. maĭ sus de vărsarea acestuia in ĭezerul Gîrliţa. Malurile sale în general sunt joase şi acoperite cu verdeaţă. Curge printre dealurile Sarî-Meşea-Bair şi Belezlichi-Sîrti, brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a comuneĭ. Tae hotarul spre Bulgaria, maĭ jos de pichetul No. 6, drumul comunal Almalîŭ-Ese-Chioi şi alte drumurĭ maĭ micĭ.

Panaci, *sat,* pe moşia şi în comuna Şarul-Dorneĭ, jud. Suceava, aşezat pe ţărmurile pîraielor Călimănelul şi Tăeatureĭ.

Are 246 familiĭ, saŭ 970 suflete, din carĭ 380 contrib.; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală rurală mixtă, înfiinţată în 1891, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 40 şcolarĭ. Şcoala are un local, clădit de preotul Teodor Mîndrilă, care l-a înzestrat şi cu 40 prăjinĭ loc de grădină.

Panaci (Piciorul-luĭ-), *munte,* jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, îmbrăcat în pădure de răşinoase.

Panacul, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvoreşte din Piciorul-luĭ-Panaci şi se varsă în pîrîul Haita, după ce a format hotarul Ţăreĭ, pe o lungime de 1 kil. şi a udat teritoriul com. Neagra-Şaruluĭ, pe o lungime de 2 kil.

Panaghia, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, cu 449 suflete, locuind în 97 case şi 7 bordee.

Are o biserică vechĭe de bîrne; o şcoală mixtă, frecuentată de 42 elevĭ (1899—1900); o cîrciumă.

Panaghia, *pisc,* cel maĭ înalt al munteluĭ Ceahlăul, jud. Neamţu, situat sub 46°53 latitudine N. şi 43°34 longitudine E. (după meridianul de la Ferro). Se maĭ numeşte şi Fecioara (1908 m. după Cobălcescu).

Panaghia, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, ţinînd de Domeniul Coroaneĭ Segărcea. Are pădure pe dînsa.

Panaghia, *pădure,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, în întindere de 2500 pogoane. Ţine de Domeniul Coroaneĭ Segărcea. Este amenajată. Se compune din cer, gîrniţă şi stejar; predomină cerul şi gîrniţa.

Panaiotache-Asanache, *vechiŭ pichet,* cu No. 31, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, către hotarul Moldoveĭ, pe rîul Milcovul, din comuna Cîmpineanca, la E. de cătunul de reşedinţă. Azĭ e han spre Focşani.

Panaioteşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Urşi.

Panait (Dealul-luĭ-), *deal,* jud. Teleorman, la E. comuneĭ Albeşti; se întinde spre com. Dulceanca.

Panait (Măgura-luĭ-), *măgură,* jud. Teleorman, situată pe dealul cu acelaşĭ nume. S'aŭ găsit împrejurul acesteĭ măgurĭ produse de olărie, vîrfurĭ de lăncĭ şi altele.

Panait-Sima, *tîrlă,* pendinte de comuna Cotul-Lung, pl. Vădeni, jud. Brăila, situată spre V. de com. la 2 kil.

Pană, *deal,* între comunele Bîrzeşti şi Vultureşti, pl. Argeşelul, jud. Muşcel. Din coastele luĭ izvoresc vîlcelele Rădăcina-Mare, Rădăcina-Mică şi Uliul.

Pană, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Cerna; izvoreşte dintre dealurile com. Cîrstăneşti; curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Cernişoara, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Mădulari.

Panca, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dîrmoneşti, făcînd parte din şira care desparte Uzul de Dofteana.

Pancea, *deal,* jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ.

Panciĭ (Movila-), *movilă,* la E. de com. Marotinul-d.-j., pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi. Are o altitudine de 138 m. 45 d'asupra nivelului Măriĭ, pe punctul triangulat prin care se termină, la N. de pădurea Săpunari.

Panciul, *com. urb.* şi reşedinţa sub-prefectureĭ plăşeĭ Zăbrăuţul, jud. Putna, aşezată în Dealul-Mare, pe malul stîng al Şuşiţeĭ şi înconjurată cu viĭ renumite. E situată la 28 kil. de capitala judeţuluĭ.

Are o populaţie de 581 familiĭ, saŭ 2785 suflete; 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ şi 1 filială cu hramul Cuvioasa Paraschiva; un mic schit de călugărĭ, numit schitul Brazĭ; 2 şcoale, una de băeţĭ, şi alta de fete, frecuentate de 367 copiĭ (237 băeţĭ, 130 fete); un spital cu 32 paturĭ, subvenţionat de comună; un biuroŭ telegrafo-poştal, înfiinţat la 1 Octombrie 1881 şi al căruĭ venit pe anul fin. 1896—97 a fost de leĭ 15717, banĭ 29; o judecătorie; reşedinţa uneĭ companiĭ de dorobanţĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 53104,25 leĭ şi la cheltuelĭ de 53094,28 leĭ.

Industria şi comerciul se practică de 113 comercianţĭ.

Bîlciŭ se face la 24 Iulie, iar tîrg săptămînal, în fie-care Duminică.

Panciul, *deal,* pe teritoriul comunelor Panciul, Crucea-d.-s. şi Crucea-d.-j., pl. Zăbrăuţul, jud. Putna. Este alcătuit din pietre amestecate cu lut galben şi năsip, prin carĭ se găsesc bucăţĭ micĭ de pĭetricele de var, de puţină consistenţă. Dealul este acoperit cu o pătură de pămînt argilos pe unele locurĭ şi de tărîm vegetal negru (humos), pe alte locurĭ. La suprafaţă e pĭetros şi în alte părţĭ argilos.

Pancul. Vezĭ Vorona-Teodor, *sat,* com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Panculuĭ (Iazul-), *iaz,* jud. Botoşani, pe moşia Vorona-Teodor, format de pîrîul Pancul, în partea de S. a com. Poiana-Lungă.

Panculuĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Botoşani, izvoreşte din pădurea com. Tudorei, de la locul numit Cornişul, desparte cătunul Vorona-Teodor de Vorona-Carale, com. Poiana-Lungă, şi se varsă în Gîrla-Morii de pe moşia Vorona-Carale.

Panduri, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Frumuşica, situat pe luncă, în apropiere de satul de reşedinţă şi la 2 kil. spre S. de rîul Ialomiţa.

Are o populaţie de 64 familiĭ; o biserică, deservită de preotul din satul Frumuşica.

Locuitoriĭ posedă: 200 boĭ, 25 bivolĭ, 60 porcĭ, 450 oĭ şi 100 caĭ.

Panduri, *cătun,* făcînd parte din com. urbană Drăgăşani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Pandurul, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ, căt. Săseni-Vechĭ. Se ramifică în Pandurul-Mare şi Pandurul-Mic. E importantă prin mulţimea hîrburilor şi a oaselor ce se găsesc aci. Tot prin aceste locurĭ, în 1821, a fost o crîncenă luptă între Turcĭ şi Eterişţĭ.

Panghelina, *pîrîŭ,* izvoreşte din Dealul-Păruluĭ, jud. Iaşi, satul Crucea, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, şi se varsă în pîrîul Obrijanca, în com. Sineşti.

Pangratia, *numire* ce se maĭ dă *sforiĭ de moşie* Bărbuleanca, jud. Buzăŭ, com. Merei, proprietatea statuluĭ.

Pantazi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Coşlegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o pop. de 398 loc.; o biserică, care s'a reparat în anul 1871.

Pantazi, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor civile din Bucureşti, care se arendează cu trupurile: Valea-Mantiĭ şi Nisipoasa, care aparţin mănăstireĭ Poiana şi ţin de comuna Hîrsa, judeţul Prahova, pl. Podgoria. Intinderea lor e de 937 hect., din carĭ 471 hect. suprafaţă împădurită şi 466 hect. pămînt cultivabil şi fineţe.

Pantelimonul, *sat,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, făcînd parte din com. rur. Pantelimonul-Dobroeşti, situat spre E. de Bucureşti, lîngă gîrla Colintina şi pe şoseaua judeţeană Bucureşti-Brăila.

Are 2 bisericĭ, una cu hramul Sf. Pantelimon şi a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Biserica Pantelimon, pe apa Colintineĭ, s'a zidit de Grigore Ghica-Vodă, la anul 1736. In hrisovul din 12 Octombrie, acelaşĭ an, scris pe pergament, se găsesc următoarele:

Io Grigore Ghica Voevod din inima domnieĭ mele am socotit să zidesc şi să înalţ din temelie o sfîntă şi dumnezeiască casă întru slava luĭ D-zeŭ şi întru cinstea şi lauda mareluĭ mucenic şi tămăduitor Pantelimon, din josul M-reĭ ce se numeşte a Mărcuţeĭ, pe apa Colintineĭ, la fîntîna ce se zice a-Babeĭ.

Imprejurimea seamănă cu o cetăţuie întărită. In biserică, la dreapta, este mormîntul donatoruluĭ, Grigore Ghica Voevod şi al familieĭ sale, de marmoră, sculptat foarte frumos.

Tot în 1736, Grigore Ghica întemeiă aci și un spital de săracĭ... «*să fie însă,* zice menționatul hrisov, *nu numaĭ de bolnavĭ ca aceia ce ar pătimi de alte boale trupeștĭ, ci și de bolnavĭ de boala ciumeĭ*», spital pe care l'a înzestrat cu maĭ multe moșiĭ.

Averea acestuĭ spital se administrează de Eforia Spitalelor Civile din București și din venitul acesteĭ averĭ se întreține și spitalul «Maternitatea» din București.

La Pantelimon este reședința primărieĭ com. Pantelimon-Dobroești, a subprefectureĭ plășeĭ Dîmbovița-Mostiștea, a medicului plășeĭ și a uneĭ companiĭ de dorobanțĭ. Până la 1 Aprilie 1882 era numaĭ reședința plășeĭ Dîmbovița; de la această dată alipindu-se și pl. Mostiștea la pl. Dîmbovița, a devenit reședința ambelor plășĭ unite.

Aci a fost o școală de surdomuțĭ, care s'a înființat la anul 1865 de repausatul Dr. Davila (din copiiĭ orfanĭ de la Azilul «Elena Doamna») și s'a instalat chiar în palatul luĭ Grigore Ghica. Astăzĭ se află mutată la Teiŭ.

Are o școală mixtă, frecuentată de 25 elevĭ și 11 eleve; 1 fabrică de oțet; 1 mașină de treerat; 1 pod stătător.

La 27 Iulie, în fie-care an, se face aci un tîrg de diferite obiecte și băuturĭ spirtoase.

Se întinde pe o suprafață de 2355 hect., cu o populație de 685 locuitorĭ.

Eforia Spitalelor Civile din București are 1900 hect. și locuitoriĭ, 455 hect.

Eforia cultivă prin arendașiĭ săĭ 1245 hect. (55 izlaz și 600 pădure).

Loc. cultivă 338 hect., rezervînd restul pentru cultura vieĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 295 și al celor micĭ, de 662.

Pantelimonul, *vechie numire a căt.* Lunceni, jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, fiind-că era proprietate a mănăstireĭ Grăjdana, care ținea de mănăstirea Pantelimon din Ilfov.

Pantelimonul, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, plasa Dîmbovița-Mostiștea, căt. Pantelimon, pe linia București-Fetești, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile Mogoșoaia (9.5 kil.) și Brănești (13.4 kil.). Inălțimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 77^{m},07. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 94073 leĭ, 15 banĭ.

Pantelimonul, *fort,* în jurul Bucureștilor, jud. Ilfov.

Pantelimonul, *sfoară de pădure,* cam de 130 hect., din corpul Nisipoasa, jud. Buzăŭ, comuna Grăjdana.

Pantelimonul, *pădure,* pe moșia Clociți a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, jud. Buzăŭ, com. Vadul-Soreștilor.

Pantelimonul, *lac,* format de gîrla Colintina, jud. Ilfov, com. Pantelimonul-Dobroești.

Pantelimonul, *pădure* de 600 hect., jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Pantelimonul, *izvor,* curgînd prin centrul com. Tîrgșorul-Vechiŭ, pl. Tîrgșorul, județul Prahova; se varsă în rîul Prahova, lîngă cătunul Stejarul, comuna Negoești.

Pantelimonul-Dobroești, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, situată la E. de București, lîngă gîrla Colintina și pe șoseaua județeană București-Brăila, între București și forturĭ, la 10 kil. de București. Stă în legătura cu Cernica și mănăstirea Cernica, printr'o șosea vecinală.

Se compune din satele: Aleși-Pasărea, Dobroești, Mărcuța și Pantelimonul, cu o populație de 1355 suflete, locuind în 288 case.

Suprafața totală a comuneĭ e de 4194 hect. Proprietariĭ aŭ 3260 hect., din carĭ cultivă 2465 hect. (95 izlaz și 700 pădure). Locuitoriĭ cultivă 806 hect. (128 rezervate pentru izlaz și cultura vieĭ).

Are 4 biser icĭ, la Dobroești, Mărcuța și 2 la Pantelimon; 2 școale, la Pantelimon și Dobroești; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 podurĭ stătătoare; 1 heleșteŭ.

La 27 Iulie, în fie-care an, se face aci tîrg de obiecte și băuturĭ spirtoase.

Budgetul com. e de 13011 leĭ la veniturĭ și de 11198 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă: 144 plugurĭ: 114 cu boĭ, 30 cu caĭ; 165 care și căruțe: 117 cu boĭ, 48 cu caĭ.

Comerciul se face de 21 cîrciumarĭ.

Vite: 179 caĭ și ĭepe, 2 armăsarĭ, 377 boĭ, 165 vacĭ și vițeĭ, 29 bivolĭ și 187 bivolițe, 26 porcĭ și 977 oĭ.

Improprietărițĭ sunt 140 locuitorĭ și neîmproprietărițĭ maĭ sunt 177.

Panțiri. Vezĭ Streești, *sat,* com. Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Panțirul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl.

Trotuşul, de pe teritoriul com. Hîrja.

Panţoiul, *sat,* în jud. Ialomiţa, plasa Cîmpuluĭ, pendinte de com. Moldoveni, situat pe ţĕrmul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, spre V. şi în apropiere de satul de reşedinţă. Are o populaţie de 56 familiĭ. Maĭ înainte purta numirea de Colacul.

Locuitoriĭ posedă: 30 caĭ, 50 boĭ, 250 oĭ şi 100 porcĭ.

Panuluĭ (Dealul-), *deal,* situat în raionul com. Coloneşti, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ. Este o ramificaţie din zarea Dobrotforuluĭ. Separă com. Coloneşti de com. Antoheşti din jud. Bacăŭ.

Papa, *com. rur.*, în jud. Teleorman, plasa Tîrguluĭ, pe partea stîngă a rîuluĭ Vedea, într'o poziţiune foarte frumoasă.

Se învecineşte la N. cu căt. Muţi din com. Drăgşenei; la S., cu com. Drăgăneşti; la E., cu Valea-Zbîrgleziĭ şi la V., cu com. Scrioaştea, de care se desparte prin rîul Vedea.

Moşia din această com. face parte din domeniul d-luĭ general G. Manu, pe care se găsesc stabilite şi comunele Scrioaştea şi Măldăeni. Partea ce cade în raza acesteĭ comune este cam de 510 hect. arabile şi 100 hect. pădure. Viĭ sunt 16 hect.

Rîul Vedea udă comuna pe la margine, în direcţiunea de la N.-V. spre S.-E.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt în număr de 113, pe o întindere de aproape 460 hect.

Are o populaţie de 1000 suflete, din carĭ 115 contribuabilĭ; o şcoală, frecuentată de 29 elevĭ (1899-900); o biserică, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite: 359 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 650 oĭ şi 86 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1705.04 leĭ şi la cheltuelĭ de 1553 leĭ.

Comunicaţia din com. Papa la com. Scrioaştea şi Roşiori se face printr'un vad, prin Vedea, la S.-E. comuneĭ; de acolo drumul dă în şoseaua judeţeană Roşiori-Strîmbeni. Cu comunele Cucueţi, Drăgăneşti şi cu căt. Muţi se leagă prin şosele vecinale.

Distanţa com. de Roşiori, este de 8 kil., iar de la reşedinţa judeţuluĭ sunt 59 kil.

. Calea ferată Costeşti-Măgurele străbate teritoriul com. La N.-V. comuneĭ se află staţiunea cu acelaşi nume, avînd şi un canton făcut cu cheltuiala d-luĭ general Manu şi care serveşte pentru încărcatul cerealelor de pe domeniul d-sale.

Papa, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Papa, pe linia Costeşti-Roşiori, pusă în circulaţie la 1 Ianuarie 1887. Se află între staţiile Benca (9.6 kil.) şi Roşiori (9.4 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ de 108.77 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 14618 leĭ, 15 banĭ.

Papa, *coastă de deal,* la E. de căt. Sîmbureşti şi Toneşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, în apropiere de piscul Dobra. Se întinde din apa Cungrea-Mare până în dealul Toneşti. Pe coasta Papiĭ este drumul Papa, foarte greŭ de urcat şi coborît.

Papa, *vale,* jud. Vîlcea, izvoreşte din dealul Drăganul; trece prin Dealul-Papeĭ şi Dealul-Languluĭ; curge puţin către S.; formează limita de S. a comuneĭ şi se varsă în rîul Cerna.

Papaciocul, *coastă de deal,* în jud. Tecuciŭ, com. Puţeni, începînd din Piscul-Bălan, spre E. de pădurea Buzatuluĭ, com. Puţeni.

Papazoleşti, *urme de ruine,* în jud. Romanaţi.

Papăul, *pisc,* jud. Muşcel, pe culmea Ghezera (2095 m.).

Papăul, *munte,* jud. Muşcel, comuna Corbi, plaiul Nucşoara, situat între malul stîng al rîuluĭ Doamna şi Bratia-Mare.

Vîrful luĭ poartă acelaşĭ nume.

Papăul, *pădure,* jud. Muşcel, în întindere de 3190 hect., proprietate a statuluĭ. Face parte din marea pădure Corbi, din plaiul Nucşoara, formată din 10 trupurĭ: Plăişorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunişul, Pădurile şi Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Papiĭ (Fundul-), *cătun,* al com. Vintilă-Vodă, jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ şi 16 case.

Papiĭ (Gura-), *cătun,* al com. Vintilă-Vodă, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 13 case.

Papuci, *cătun,* al com. Odăile, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ şi 5 case.

Papucul, *pîrîŭ* şi *iaz.* Pîrîul e format din izvoare şi din iazul cu acelaşi nume, de pe teritoriul satuluĭ Portarul-de-Mijloc, com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ; udă această com. de la N. spre S., apoĭ trecînd în com. Valea-Rea, se varsă în iazul de pe teritoriul satuluĭ Moara-Domnească.

Papureĭ (Tîrla-), *tîrlă,* în jud. Brăila, com. Berteşti-d.-s., pe ţăr-

mul drept al canaluluï Cremenea ,pe ostrovul Vărsătura, aproape de hotarul jud. Ialomiţa.

Papureï (Vîrful-), *pisc de deal,* la N. de satul Vultureni, com. cu acelaşî nume, jud. Tecuciŭ.

Para-Bair, *deal,* jud. Tulcea, în partea de E. a plăşeï Măcinul, şi cea N.-V. a com. rur. Cerna; este o prelungire S.-E. a dealuluï Curt-Bair; de natură stîncoasă, acoperit cu tufărişurï; pe la poalele E. are şi viï; din el îşĭ ia naştere valea Megina; are 158 m., dominînd satul şi pîrîul Cerna, drumul judeţean Măcin-Babadag şi cel comunal Cerna-Satul-Noŭ.

Para-Chioi, *comună rurală,* judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, aşezată în partea de V. a judeţuluï, la 90 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluï, şi în cea meridională a plăşeï, la 27 kil. spre S.-E. de oraşul Ostrovul, reşedinţa ocoluluï.

E formată dintr'un singur sat, aşezat pe valea Ghiuvenli, între dealurile Capus-Chioi-Bair, la V. şi Distrul la E.

Se mărgineşte la N. cu com. Ghiuvegea, iar la V. cu comuna Carvan şi Bulgaria.

Relieful soluluï e accidentat de culmea Para-Chioi, cu ramificaţiunile sale. Printre cele maï însemnate dealurï sunt: Capus-Chioi-Bair la V., Macurova-Bair (168 m.) la S.-V., Uzum-Mese-Sîrti la S., Sinir-Bair şi Aslama-Sîrti, cu vîrful Calaigi (196 m.), la S.-E., Distrail (172 m.) la N. Toate aceste dealurï sunt acoperite cu pădurï frumoase, cu livezï şi păşunï.

Movile sunt puţine şi fără importanţă, servind numaï ca puncte de observaţie şi orientare.

Văï sunt: Ghiuvenli, prin centrul comuneï, trecînd şi prin satul Para-Chioi, avînd ca adiacente pe dreapta valea Ciurgiuc-Culac unită cu Azadic-Culac, trece prin pădurile Asadi şi Cojocarul; valea Satis-Chioi la V. Malurile acestor văï sunt încîntătoare, acoperite cu pădurï şi livezï.

Suprafaţa comuneï este de 1631 hect., din care 30 hect. ocupate de vatra satuluï, restul împărţit între stat, care posedă 163 hect. şi locuitoriĭ, carĭ stăpînesc 2439 hect.

Are o populaţie de 173 familiï, saŭ 755 suflete; o biserică, cu hramul Adormirea, fondată de locuitorï, deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi o învăţătoare, frecuentată de 143 copiï; un spital rural, situat pe valea Ghiuvegea, la 3 kil. spre N. de sat.

Budgetul comuneï e la veniturï de 2793 leï şi la cheltuelï, de 2154 leï.

Locuitoriï posedă: 80 plugurï; 202 care şi căruţe; 3 maşinï de secerat, 10 grape de fier; 3100 vite, maï cu seamă oï şi boï.

Industria este numaï casnică.

Comerciul se face de 4 cîrciumarï.

Căï de comunicaţie sunt: calea judeţeană Ostrovul, Lipniţa, Pana-Chioi, Mangalia, trecînd prin sat; apoï drumurï vecinale şi comunale, ducînd la satele învecinate: Ghiuvegea, Caranlîc, Regep-Cuius, Dobromirul, etc.

Paraipani, *cătun,* în jud. Putna, pl. Bilieşti, com. Mirceşti, situat pe malul Putneï, avînd Răduleşti la E. şi maï în apropiere de malul bălţeï.

Are o populaţie de 75 suflete, carï locuesc în 21 case.

Moşia Paraipani a fost dată zestre, împreună cu altele din ţinutul Putna, hatmanuluï Alexandru Mavrocordat, de către socrul săŭ, Domnul Alexandru Moruzzi.

Paraipani saŭ **Arsache,** *com. rur.,* în jud. Vlaşca, pl. Marginea. Vezï Arsache.

Paraipani, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Chioara.

Paraipani, *proprietate,* în jud. Vlaşca, pl. Marginea, la S.-V. de Giurgiŭ, pe malul Dunăreï. Incepe din marginea Domeniuluï Giurgiŭ, de la malul de jos şi merge până la Găojani. Pe această proprietate se găseşte satul Arsache, care până la 1872 se chema Paraipanul, apoï satul Bălăriile şi satul Malul-de-sus.

Fraţiï Fotino în Istoria ţăreï la pag. 91, ne spun că aceste moşiï aparţineaŭ la 1735 mănăstireï Radu-Vodă. Egumenul aceleï mănăstirï îndatorindu-se, această moşie şi cu Stăneşti s'aŭ vîndut la licitaţie la Tribunalul Vlaşca, la 1829, cînd a intrat în posesie d-l Doctor Arsache.

Satul Paraipani, la 1872, şi-a luat numirea de Arsache, după numele proprietaruluï.

Paramiştea, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Mastacănul. Izvoreşte din ramura munteluï cu acelaşï nume (partea S. a ramureï Tarcăul) şi se varsă pe stînga pîrîuluï Tarcăul, maï în sus de schitul cu acelaşï nume.

Paraoani, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, izvoreşte din rîpa cu acelaşï nume, curge pe lîngă satul Nicoreşti şi se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluï, în raionul com. Valea-Rea.

Paraschiv (Vălceaua-luĭ-), *vîlcea,* jud. Teleorman, situată pe cîmpia dintre moşiile Balaci şi Siliştea, pe lîngă şoseaua Balaci-Tătăreşti.

Paraschiva, *insulă,* în Dunăre, în dreptul com. Chiseletul, pl. Olteniţa, jud. Ilfov.

Paraschiva, *pichet de graniţă,* pe Dunăre, cu No. 161, în dreptul jud. Ilfov, pl. Olteniţa, com. Chiseletul.

Paraschiva (După-), *pichet de graniţă,* pe Dunăre, cu No. 162, în dreptul com. Chiseletul-Romîn, pl. Olteniţa, jud. Ilfov.

Paraschiva (Ostrovul-), *pădure* a statuluĭ, în întindere de 200 hect. Vezĭ Şanalul-Dunăreĭ, pădure, jud. Ilfov.

Paraschiveasca, *pichet vechiŭ,* cu No. 26, jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Vîrteşcoi, pe rîul Milcovul.

Paraschiveni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Cîmpineanca, în partea de S. a comuneĭ, pe rîul Milcovul, la 1 kil. 785 m. spre S. de cătunul de reşedinţă, Pînteceşti. Are o suprafaţă de 150 hect., cu o populaţie de 52 familiĭ, saŭ 177 suflete, din carĭ 63 contribuabilĭ.

Paraschiveni, *numire vechie a comuneĭ şi cătunuluĭ* Gologanul, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s.

Paraschiveni, *vechiŭ pichet,* cu No. 37, jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Cîmpineanca, pe malul drept al rîuluĭ Milcovul.

Paraschiveşti, *cătun,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Moşneni.

Parava, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume şi peste dealul de la Drăguşani, la 30 kil. de sub-prefectura plăşeĭ şi la 74 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se compune din căt. Parava şi Teiuşul.

Are o populaţie de 203 familiĭ, saŭ 926 suflete, din carĭ 191 contribuabilĭ, locuind în 247 case; 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în căt. Parava şi 1 filială, cu hramul Adormirea, în căt. Teiuşul; o şcoală mixtă, frecuentată de 17 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2363 leĭ, 72 banĭ şi la cheltuelĭ, de 2259 leĭ, 7 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 41 plugurĭ de fier; 190 boĭ, 160 vacĭ, 24 caĭ, 160 oĭ, 16 capre, 280 porcĭ; 40 stupĭ cu albine.

Se cultivă viea pe o întindere de 142 hect.

Sunt în com.: 3 comercianţĭ de coloniale, 1 de cereale, 2 fierarĭ, 2 lemnarĭ şi 5 fabricanţĭ de rachiŭ.

Parava, *cătun,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, situat peste dealul de la Drăguşani şi în valea prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 17 copiĭ.

Parava, *parohie,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, avînd 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în căt. Parava, şi 1 filială, cu hramul Adormirea, în Teiuşul.

Parava, *pîrîiaş,* pe teritoriul comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, judeţul Putna, care se varsă în pîrîul Drăguşani. Izvoreşte din Marghioţel şi se uneşte cu pîrîul Drăguşani.

Parcheşul, *com. rur.,* aşezată în partea de N. a jud. Tulcea şi a plăşeĭ Isaccea, lîngă gîrla Somova.

Se mărgineşte la N. cu Basarabia, despărţită prin Dunăre; la V., cu com. urb. Isaccea; la S., cu com. Nicoliţelul şi Teliţa, iar la E., cu com. Somova.

E formată din cătunul cu acelaşĭ nume, aşezat pe malul drept al gîrleĭ Somova.

Relieful soluluĭ ţine şi de regiunea dealurilor şi de a şesuluĭ; aproape jumătate din teritoriŭ e acoperit cu stuf şi bălţĭ.

Dealurĭ sunt: Chri-Glic (64 m.), la V., cu păşunĭ; Cernori, la S. şi Stînca-Mare, la E., ambele acoperite cu pădurĭ.

Apele care udă com. sunt: Dunărea, la N., între milele 59—62; gîrla Somova prin interior, trecînd pe lîngă sat; valea Adînca, la V.; valea Ogurluiul, prin mijloc, trecînd şi prin sat.

Bălţĭ sunt: Parcheşul, de 129 hect., conţinînd peşte bun, şi alte două maĭ micĭ.

Intinderea comuneĭ e de 880 hect., din carĭ 82 hect. vatra satuluĭ, 380 hect. ale locuitorilor, 418 hect. ale statuluĭ.

Populaţiunea, în maioritate compusă din Romînĭ şi Ruşĭ, este de 144 familiĭ, saŭ 574 suflete, din carĭ 160 contrib.

In Parcheşul se află: o biserică, făcută de locuitorĭ în 1877, cu hramul Sf. Apostolĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, frecuentată de 38 elevĭ (1899—1900).

Pămîntul, parte e pietros, parte acoperit cu stuf şi mlaştinĭ.

Locuitoriĭ posedă: 77 plugurĭ; 1800 capete de vite marĭ şi micĭ.

Comerciul constă în export de peşte, cereale şi în import de coloniale şi manufacturĭ.

Sunt 6 comercianţĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3200 leĭ şi la cheltuelĭ, de 3150 leĭ.

Drumurĭ sunt: calea naţională Tulcea-Isaccea, la S., şi căĭ comunale la: Somova, Teliţa, Nicoliţelul, Frecăţei.

Parcheşul, *baltă,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Parcheşul, situată în partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ, chiar lîngă sat şi aproape de Dunăre, de care a fost formată prin vre-o revărsare anterioară; e alimentată prin o mică gîrlă; o parte din apa sa se varsă în balta Sauna, spre V.; din ea se desparte gîrla Somova, care se varsă în Dunăre, maĭ sus puţin de oraşul Tulcea; e înconjurată cu stuf; are o suprafaţă de 115 hect. şi conţine peşte, care se consumă în localitate.

Pardina, *sat,* în jud. şi pl. Tulcea, cătunul comuneĭ Satul-Noŭ, aşezat pe malul drept al braţuluĭ Chilia, lîngă locul de unde izvoreşte gîrla Pardina, la 17 kil. spre E. de reşedinţă.

Are o întindere de 2200 hect., din carĭ 17 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 50 case.

Populaţia, lipovenească, e de 35 familiĭ, saŭ 148 suflete.

Pămîntul e acoperit în mare parte cu bălţĭ şi stufurĭ.

Are o biserică.

Prin sat trece drumul comunal Tulcea-Satul-Noŭ-Chilia.

Pardina, *ostrov* însemnat, în delta Dunăreĭ, în partea N. a jud. şi plăşeĭ Tulcea, şi cea E. a com. Satul-Noŭ; este cuprins, între braţul Chilia, gîrlele Pardina, Şondul şi Lopatna; acoperit în cea maĭ mare parte cu stuf; este străbătut de gîrlele Alileoca-Suhat şi Iacob-Suhat, şi coprinde lacurile: Costin, Costinciuc, Bacin, etc; are o întindere de 12000 hect., neproductive.

Pardina, *grind,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, situat în partea N. a plăşeĭ şi cea N.-E. a com., pe malul drept al braţuluĭ Chilia; pe el este aşezat satul Pardina.

Pardina, *gîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, se desface din braţul Chilia, de lîngă satul Pardina, şi curge spre E.; face apoĭ un unghiŭ drept şi se termină în braţul Tătarul, lîngă oraşul Chilia-Vechĭe, după un curs de 45 kil., brăzdînd partea V. a plăşeĭ şi a comuneĭ.

Pardoşi, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul stîng al rîuluĭ Cîlnicul, aşezată în partea V. a judeţuluĭ, la 23 kil. spre N.-V. de oraşul R.-Sărat, şi în mijlocul plăşeĭ, la 15 kil. spre N.-V. de com. Sgîrciţi, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte: la E., cu com. Deduleşti, despărţită prin dealurile Babeĭ şi Două-Coae; la V., cu Mărgăriteşti, despărţită prin rîul Cîlnăul; la S., cu Valea-Raţeĭ şi la N., cu Valea-Sălcieĭ.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată: la S. de dealul Valea-Schiopuluĭ, la E. de Iernatica; la V. de Costomirul şi Baba.

Rîul Cîlnăul o udă la V., cu afluenţiĭ săĭ Pardoşi şi Iernatica.

Cătunele, carĭ o formează sunt: Iernatica, reşedinţa, în mijloc; Valea-Şchiopuluĭ, la E.; Valea-luĭ-Lalu, la N.-V.; Costomirul, la N.

Se întinde pe o suprafaţă de 1036 hect. din carĭ 116 hect. vatra com., 430 hect. ale locuitorilor şi 490 hect. ale proprietăţeĭ.

Are o populaţie de 189 familiĭ, saŭ 877 suflete; 3 bisericĭ, una, în căt. Valea-Schiopuluĭ, cu hramul Intrarea în biserică, zidită în anul 1862 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, alta, în cătunul Iernatica, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1821 de Stanciu Anghel şi locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, şi a treia, în cătunul Valea-luĭ-Lalu, cu hramul Pogorîrea sf. Duh, zidită în 1842 de locuitorĭ; o şcoală mixtă, fondată în anul 1867 de D. C. Datcu, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 27 copiĭ (1899-900).

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ; 320 boĭ, 160 vacĭ, 15 caĭ, 18 ĭepe, 1600 oĭ, 198 capre şi 186 rîmătorĭ.

Comerciul constă în importul de coloniale, braşoveniĭ şi în exportul de cereale. Transportul se face prin gara Rîmnicul-Sărat. Căile de comunicaţie sunt drumurile vecinale spre: Valea-Sălciĭ, Mărgăriteşti, Băbeni-Deduleşti, Greabănul-Sgîrciţi-Rîmnicul-Sărat.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1543 leĭ, 11 banĭ, şi la cheltuelĭ de 1316 leĭ, 88 banĭ.

Pardoşi, *cătun,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pendinte de com. Pardoşi. V. com. Pardoşi.

Pardoşi, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvoreşte din Dealul-Babeĭ; udă com. Pardoşi prin mijloc, trecînd prin cătunele Iernatica şi Pardoşi şi se varsă în rîul Cîlnăul, pe partea dreaptă.

Parepa, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Cîmpul, situată pe văile Cepturenca şi Războiuluĭ, la 31

kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 3 căt.: Degerați (spre N.), Parepa (în centru), și Rușani (spre S.), avînd o populație de 924 suflete, din carĭ 203 contribuabilĭ, locuind în 231 case.

Are: două bisericĭ, la Parepa și la Degerați. Cea din Parepa s'a zidit de Pitarul Ștefan Macoveiŭ, care i-a donat și o sfoară de moșie, cam de 180 pog.; iar cea din Degerați s'a zidit la anul 1892 de meșterul Anghel Ioniță din Ploești, și cu ajutorul d-lor P. S. Aurelian și Gg. Gr. Cantacuzino; o școală, frecuentată de 17 copiĭ; 3 morĭ cu aburĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 136, s'aŭ împroprietărit la 1864, dîndu-li-se 540 hect., afară de 40 însurățeĭ, carĭ s'aŭ împroprietărit pe moșia statuluĭ Parepa, din care li s'aŭ dat 200 hect.

Locuitoriĭ posedă: 92 caĭ, 241 vacĭ, 520 boĭ, 3 bivolĭ, 2131 oĭ și 151 porcĭ; 50 stupĭ cu albine.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 9489,84 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 5361,36 leĭ.

Prin com. trece o singură șosea.

E udată de Valea-Războiuluĭ, ce curge prin com. Tomșani, unde formează maĭ multe heleștaie și de Valea-Ceptureanca, formată din ploĭ și care se împreună cu Valea-Războiuluĭ, în dreptul căt. Rușani.

Se mărginește cu comunele: Colceagul, Fulga, Tomșani și Drăgănești.

Parepa, *sat,* făcînd parte din comuna rurală Parepa, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Parepa, *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, pl. Cricovul, pendinte de schitul Izvoarele saŭ Crasna, care se arendează cu 1600 leĭ anual, dimpreună cu părțile posedate de stat în tot hotarul moșieĭ Izvoarele, plaiul Teleajenul, consistînd din fînețe, poenĭ și siliște.

Paringul, *culme a munților* Carpați, jud. Vîlcea, din dreapta Lotruluĭ, avînd piscul Parîngul (2076 m.) și din care pornește: culmea Gurguiata, către S.-E., avînd ca piscurĭ: Muntele Slătioara (870 m.); Culmea-Urșanilor, către S.-E., avînd ca piscurĭ: Urșanul și muntele Frăsinetul; culmea Bistrița, către S., avînd ca piscurĭ: munțiĭ Coți, Buila și Arnota; culmea Vînturarița, către S.-E., și care se ramifică în Culmea-Petrenilor, Culmea - Bărbăteștilor și culmea Smeurătul; culmea Cheia, avînd ca vîrf maĭ înalt muntele Stogul și Culmea-Olăneștilor.

Vîrfurile maĭ însemnate ale culmeĭ Parîngul sunt: Balota, Cocorul, Briota, Chindia, Naurutul și Sida.

Această culme, aproape paralelă cu Culmea-Plătăneștilor, care se află la 20 kil. depărtare, formează dimpreună frumoasa și bogata vale a Lotruluĭ.

Parisești, *cătun,* jud. Vlașca, pl. Glavaciocul, pendinte de com. Tămășești, proprietate a d-luĭ Costacopolu, situat despre Crevenicul-Colfeasca. Are 70 locuitorĭ, foștĭ clăcașĭ, care, la 1864 aŭ luat 210 hect. pămînt.

Parmuva, *deal,* în partea despre N. a comuneĭ Tomești, pl. Codrul, jud. Iași. Se întinde de la V. spre S., pe partea dreaptă a șesuluĭ Bahluiul, formînd un pisc înalt, numit Doboșul. Se sfirșește prin o vale, numită Gura-Rupturеĭ. Pe poala-ĭ despre N. trece șoseaua națională Iași-Țuțora, iar pe cea de S., șoseaua județeană Iași-Fălciŭ. Pe ambele luĭ coaste sunt: viĭ, livezĭ și semănăturĭ.

Parpanița, *com. rur.,* în partea de S.-E. a plășeĭ Funduri, jud. Vasluiŭ, la 29 kil. de orașul Vasluiŭ și la 5 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, situată pe dreapta și pe stînga pîr. Rebricea, care o străbate în toată întinderea.

E formată din satele: Parpanița, Frenciugi și Glodeni, pe o suprafață de 1902 hect. și cu o populație de 1091 suflete.

Are 3 bisericĭ; 2 școlĭ mixte, în Glodeni și Frenciugi, frecuentate de 36 elevĭ (1899—1900); 2 morĭ de apă.

Vite: 547 vite marĭ cornute, 77 caĭ, 1200 oĭ și 249 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 215 stupĭ.

Budgetul comuneĭ e de 2091 leĭ, 48 banĭ, la veniturĭ și de 1980 leĭ, 31 banĭ, la cheltuelĭ.

Parpanița, *sat,* jud. Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Parpanița, situat pe costișa dealuluĭ din spre Negoești, pe dreapta pîrîuluĭ Rebricea, pe o suprafață de 298 hect. și cu o populație de 182 sufl.

Are o biserică, zidită de Petru Rosetti, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o moară de apă, pe pîrîul Rebricea.

In partea despre V. a satuluĭ, se află o movilă formată din pămînt și care e foarte vechie.

Teritoriul pendinte de sat e parte proprietatea d-luĭ V. Mihăilescu și parte a d-neĭ Anghelia Șălariŭ, iar parte a locuitorilor clăcașĭ.

Vite: 145 vite marĭ cornute, 18 caĭ, 58 oĭ, 95 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 66 stupĭ.

Parsalele (Muntele-), *pădure,* cu o suprafață de 800 fălcĭ, pe

teritoriul cătunuluĭ Coza, plasa Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Găurile în devălmăşie.

Parsalele (Muntele-), *pădure,* în suprafaţă de 900 fălcĭ, pe teritoriul satuluĭ Coza, pl. Vrancea, jud. Putna, aparţinînd locuitorilor din com. Negrileşti.

Parsinoaia, *cătun,* despre N., al comuneĭ Tia-Mare, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, aşezat lîngă Olt, pe Valea-Draculuĭ.

Parvulocul, *punct trigonometric de observaţie* de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Sulina, comuna Cara-Orman, pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe, la confluenţa sa cu gîrla Parvulocul.

Pasatul, saŭ **Novo-Seliţa,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Are o populaţie de 109 familiĭ, saŭ 799 suflete; o biserică, cu hramul Buna-Vestire, mică, de lemn, făcută în 1814.

Proprietatea moşieĭ este: a erezilor defunctuluĭ N. Alcaz, a erezilor defunctuluĭ M. Holban şi a altor proprietarĭ.

Săteniĭ împroprietărițĭ aŭ 129 hect. pămînt; iar proprietariĭ, 458 hect., 31 ariĭ cîmp şi 114 hect. şi 58 ariĭ pădure.

Pîraie ce trec moşie sunt 2: Tochile şi Bigiurea, ce vin din Bucovina (Austria).

Hotarele moşieĭ sunt cu: Slobozia, Buda-Mare şi Bucovina.

Pasateşti, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Găneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 379 locuitorĭ.

Pasărea (Burduşani), *sat,* făcînd parte din com. rur. Piteasca-Pasărea, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N.-E. de Bucureşti, pe ţărmul stîng al văeĭ Pasărea. La S., trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Brăila şi calea ferată Bucureşti-Călăraşi. Stă în legătură cu com. Brăneşti prin o şosea vecinală.

Se întinde pe o suprafaţă de 1070 hect., cu o populaţie de 343 locuitorĭ.

Statul are 850 hect. şi locuitoriĭ, 220 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ 250 hect. (600 pădure). Loc. cultivă tot terenul.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 61 copiĭ (1899-900); un heleşteŭ.

Pasărea (Rahtivanca), *sat,* făcînd parte din com. rur. Frumuşani-Cuştureni, pl. Negoeşti, jud. Ilfov.

Are o suprafaţă de 760 hect., cu o populaţie de 150 locuitorĭ.

D-l N. Budişteanu are 526 hect. şi locuitoriĭ, 234 hect. Proprietarul cultivă 410 hect. (60 sterpe, 50 izlaz, 6 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are 1 heleşteŭ şi 1 pod.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 105 şi al celor micĭ, de 493.

Pasărea, *mănăstire de călugăriţe,* jud. Ilfov, situată pe apa Pasărea, la 2 ore depărtare de Bucureşti. Fusese maĭ nainte mănăstire de călugărĭ. S'a zidit la 1813 de cuvioşia sa Timoteiŭ, arhimandritul Cernichiĭ. La 1848, dărîmîndu-se biserica, s'a ridicat din temelie actuala biserică de părintele Calinic, arhimandritul Cernichiĭ, în zilele bine credinciosuluĭ Domn Gheorghe Bibescu.

Mănăstirea se administrează de o stariţă, ajutată de un consiliŭ economic şi de un consiliu spiritual. Are 129 călugăriţe.

Pasărea, *parte din moşia* statuluĭ Bucovul, jud. Teleorman, pl. Teleorman, pe care s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ clăcaşĭ din com. Bucovul-Adunaţi, la 1864. I s'a dat această numire, pentru că acest trup a fost al mănăstireĭ Pasărea, din jud. Ilfov.

Pasărea, *pădure* a statului, în suprafaţă de 1049 hect., jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, pendinte de com. Pasărea şi Piteasca.

Pasărea, *pichet,* în jud. Buzăŭ, situat la poalele munteluĭ Penteleul, la sorgintea izvoruluĭ Milea.

Pasărea, *pîrîŭ,* jud. Ilfov, format din două izvoare, din care unul izvoreşte din com. Tunari şi trece în direcţia de la N. spre S. pe lîngă satele: Ştefăneşti, Afumaţi, Moara-Domnească, Găneasa, Cozieni şi Pasărea şi aci se împreună cu altă vale ce-şĭ are sorgintea de lîngă satul Şindrilita. La întîlnirea acestor două ape, în cotul despre N., este situată mănăstirea Pasărea. Împreunîndu-se ambele sorginţĭ şi curgînd în direcţia de S., trec pe lîngă satele: Burduşani, Brăneşti, Vadul-Aniĭ, Fundeni-Gherasi şi Frunzăneşti, unde intră în lunca Dîmboviţeĭ, şi în dreptul satuluĭ Plătăreşti se varsă în Dîmboviţa.

Din această apă, în dreptul fie-căruĭ sat din cele indicate, prin ridicare de zăgazurĭ, s'aŭ format heleştaie ce servă la diferite trebuinţe ale loc. localĭ: adăparea vitelor, pescuitul, topirea cînepeĭ şi inuluĭ, papură pentru rogojinĭ, trestie pentru învelitul caselor şi răchită pentru coşurĭ.

Pasărea, *vale şi baltă,* în jud. Ilfov, la S. de mănăstirea Pasărea.

Pasărea, *gîrlă,* desfăcută din Du-

năre, ceva maï sus de orașul Zimnicea, jud. Teleorman. După ce primește apele carï se scurg din balta Suhaia, trece pe sub poalele orașuluï, curge pe lîngă cătunul Zimnicelele și, maï la vale de com. Năsturelul, împreunată și cu alte ape ale Dunăreï, formează Balta-Scăeștilor.

După ce ese din baltă, îșï continuă drumul pe lîngă com. Bragadirul, primește apele rîuluï Vedea și de aci înainte curge pe lîngă com. Bujorul din jud. Vlașca, până aproape de Giurgiŭ, unde se confundă cu apele Dunăreï.

Pascal, *baltă,* pe teritoriul satuluï Ghermăneşti, com. cu acelașï nume, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în partea de E.

Pascul, *lac,* pe proprietatea Petroșani, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Pastrama, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. și satul Miloșești, situat pe loc șes, spre S.-V.

Are o populație de 31 fam. Locuitoriï posedă: 90 caï, 205 boï, 524 oï și 69 porcï.

Pastramagi(Ostrovul-), *insulă,* în jud. Constanța, formată de Dunăre, la intrarea eï pe teritoriul romînesc al Dobrogeï, situată în partea S.-V. a Dobrogeï, în partea N.-V. a pl. Silistra-Nouă și a com. urb. Ostrovul.

Are o formă lunguiață, prezintînd o lărgime maï mare spre V. Este de origine aluvionară, cu pămînt format din nisip și pïetriș. Malurile sale sunt acoperite cu pïetriș maï mare. Are o lungime de 700 m. și o întindere de 120 hect. Brațul, care în partea de S. o desparte de uscat, are 200 m. lărgime și 4 m. adîncime, iar cel de la N., care o desparte de Ostrovul-Hopa, are 250 m. lărgime și 4 m. adîncime, amîndouă fiind nenavigabile. Este acoperită cu iarbă, ce servă de pășune vitelor locuitorilor. In partea de V. sunt vre-o cîte-va locuințe, iar în cea de N. o livede cu prunï.

Pasul-Bicazuluï, *trecătoare,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Bicazul. Comunică cu Micăușul printr'un drum, care devine potecă în Transilvania.

Pasul - Tăciuneluï, *trecătoare,* jud. Neamțu, care pleacă din îngusta vale a Tazlăuluï și trece în valea Bistrițeï, scoborînd cursul Nechiduluï.

Pasul-Tulgheșuluï, *trecătoare,* pïetruită. De la satul Hangul, jud. Neamțu, urcă cursul Bistrițeï, tae muntele Gherghiuluï la cota 1265 m., trece la stațiunea balneară de la Borszec (Transilvania) și conduce în cîmpia Gherghiuluï (valea superioară a Mureșuluï). Această comunicație este apărată în Transilvania printr'o baterie.

Pasul-Turculuï, *drum,* ce trece de la satul Stănilești, com. cu acelașï nume, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, spre S.-V., la locul numit Tabăra.

Pe aicï, se zice, ar fi venit și s'ar fi și retras armata turcească, în războiul ce a avut cu Rușiï, la 1711.

Pașa-Cîșla, *sat,* jud. Tulcea, așezat în partea S.-E. plășeï Babadag, și cea E. a com. Canlî-Bugeac, la 4 kil. spre E. de reședință, aproape de malul nordic al laculuï Golovița.

Are o întindere de 42 hect., cu o populație de 60 familiï, saŭ 243 suflete, Bulgarï, ocupîndu-se cu agricultura, grădinăritul și pescuitul.

Prin sat trece drumul comunal Ciamurli-Jurilofca.

Pașca, *canal,* al Dunăreï-Vapoarelor, jud. Brăila, care se desparte de Dunăre la N. satuluï Gura-Gîrluțeï; străbate partea stîngă a satuluï până la Trăsura din com. Stăncuța, unde se unește cu canalul Cremenea; de aci continuă tot pe această parte până la hotarul de N. al com. Vizirul, unde se unește iar cu Dunărea-Vapoarelor.

Pașcani. Vezï Păşcani.

Pașeï(Balta-), *baltă,* în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, spre S.-V. de Lacul-Sărat, formată din maï multe bălțï cu o întindere aproximativă de 20 hect. N'are scurgere. Conține pește.

Pașeï (Vadul-), *cătun,* al com. Scurtești, jud. Buzăŭ, cu 470 locuitorï, 153 case, o școală cu 68 elevï (1899—900), format în mare parte de însurățeï. Se numește ast-fel, pentru că pe aci, în 1789, marele Vizir, fiind învins de generalul rus Suvarof, a trecut fugind cu armata sa. Acest vad a servit în anul 1808 de trecătoare armatelor beligerante ruso-turce. Are sub-divizia Bîsceni, unde sunt stabilițï însurățeï din munte. Aci e și cunoscuta movilă Ciocîrlia.

Pate-Răŭ, *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitrești, în partea de E.; este acoperit cu pășunï și puține pădurï.

Patricheni, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pâncești, spre N.-E. de satul Pâncești, și la 3 kil. de el. Are o populație de 70 sufl., din carï 18 contrib.

Locuitoriĭ posedă 195 vite marĭ cornute.

Patru-Fraţĭ, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Moldoveni, situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Prahova, aproape de vărsarea acestuĭ rîŭ în rîul Ialomiţa.

Are o populaţie de 163 fam.; o şcoală mixtă, frecuentată de 42 copiĭ (1899—900); o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 caĭ, 550 boĭ, 1300 oĭ şi 200 porcĭ.

Patru-Părţĭ, *moşie,* nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Murgeanca.

Patru-zecĭ-de-Crucĭ, saŭ **Petreşti,** *com. rur.,* jud. Vlaşca, compusă din cătunele: Patru-zecĭ-de-Crucĭ şi Moara-din-Groapă, situată pe coasta dreaptă a văeĭ Neajlovuluĭ, la 46 kil. de Bucureşti, la 82 kil. de Giurgiŭ, la 27 kil. de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ Glavaciocul-Neajlovul şi la 20 kil. de Titu.

Are o populaţie de 518 sufl., din carĭ 105 contrib.; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 3 dascălĭ, constituind parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ; o şcoală, frecuentată de 67 elevĭ (1899—900); o moară şi o piuă pe apa Neajlovuluĭ; 1 han mare şi 4 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu transporturĭ de lemne şi cărbunĭ la Bucureşti, şi cu fabricarea cărbunilor de lemn din pădurile circumvecine: Moara-din-Groapă, Corbi-Marĭ, Vadul-Stanchiĭ şi Petreşti, care se exploatează continuŭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2149 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1883 leĭ.

Patru-zecĭ-de-Crucĭ, saŭ **Petreşti,** *cătun,* pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situat pe partea dreaptă a apeĭ Neajlovuluĭ. Numirea o are de la cele Patru-zecĭ-de-Crucĭ ce eraŭ puse la intrarea în sat, spre amintirea celor 40 de sfinţĭ mucenicĭ. Acum i s'a dat numirea de Petreşti, după numele proprietaruluĭ satuluĭ. Se compune din Petreşti-d.-j., aĭ d-neĭ Predescu şi Petreşti-d.-s., aĭ d-luĭ C. Petrescu.

Aci, d. Tocilescu, a descoperit, în 1888, o staţiune preistorică în localitatea numită Anaftemă. Vase de pămînt cu totul primitive, instrumente de silex şi idolaşĭ de lut s'aŭ găsit în mare număr şi se pot vedea în colecţiunea Muzeuluĭ Naţional de antichităţĭ.

Suprafaţa moşieĭ este de 966 hect., din carĭ 356 hect. s'aŭ dat la 1864, la 67 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ. Este şi o pădure de stejar în suprafaţă de 300 hect.

Are o şcoală mixtă; o biserică, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, constituind parohia Patru-zecĭ-de-Crucĭ şi deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Paţiul, *iezer,* la E. com. Chiscani, jud. Brăila, între Dunărea-Vechie, avînd o lungime de 3 kil. şi o lăţime de 1 kil.; comunică la N. cu Dunărea-Vapoarelor prin privalul Corotişca.

Paulo, *punct trigonometric* de rangul I, în jud. şi plasa Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Dunavăţul-d.-j., situat în partea V. a peninsuleĭ Coj-Burunul, pe malul E. al Iezeruluĭ Razelm, în partea S. a comuneĭ şi E. a plăşeĭ; are 1 m. înălţime, dominînd lacul şi stuful pe o mare întindere.

Pavăţul, *com. rur.* şi *sat,* jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 40 kil. de oraşul T.-Severin. Satul formează com. cu căt. Feteni.

Are o populaţie de 500 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ, locuind în 103 case; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 plugurĭ, 30 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 160 vite marĭ cornute, 7 caĭ, 300 oĭ şi 220 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 591 leĭ şi la cheltuelĭ, de 539 leĭ.

Are o şosea ce o leagă cu şoseaua comuneĭ Tîmna.

Pazarlî, *com. rur.,* în jud. şi plasa Constanţa, situată pe valea Ester, în partea de N. a judeţuluĭ la 43 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea N. a plăşeĭ, la 12 kil. spre N.-V. de satul Palazul, reşedinţa pl.

Se mărgineşte la N. cu com. Tocsof şi Cogelac, jud. Tulcea; la E., cu com. Cara-Harman; la S., cu com. Cara-Murat şi Carol I; la V., cu com. Taş-Punar, din pl. Medjidia şi Siriul, din pl. Hîrşova.

Relieful soluluĭ e accidentat de înălţimele dealuluĭ: Tepe (181 m.), la N.-V.; Cara-Tepe-Bair (170 m.), Ghelingec-Bair (190 m.), Chirişlic-Bair (137 m.), Şeremet-Bair (140 m.), Visterna (134 m.), la N.; Beriş-Bair (145 m.), la E.; Vali-Tepe-Bair (107 m.) şi Caşcalac-Bair (158 m.), la N.-E.; Cara-Murat (170 m.), Dolu-Facî (140 m.), Biladar-Bair (189 m.); la S., Cos-Tepe-Bair (203 m.), cel maĭ înalt, la V. Aceste dealurĭ sunt de natură stîncoasă, maĭ cu seamă cele de la N., şi sunt acoperite cu fîneţe, tufărişurĭ şi puţine semănăturĭ. Movile sunt numeroase şi cîte-va importante, servind ca puncte de orientare şi observaţie. Sunt acoperite cu iarbă.

Sunt treĭ pîraie și cîte-va văĭ. Pîrîul Casimcea (Tașăul) o udă la N.-E., pe o distanță de 5 kil.; are malurĭ înalte, stîncoase și acoperite cu tufărișurĭ și pășunĭ; primește ca afluențĭ pîrîul Visterna pe dreapta și apa Ali-Culac pe stînga, amîndouă udînd comuna spre E.

Văile aŭ apă numaĭ în timpul ploilor și primă-vara după topirea zăpezilor.

Suprafața comuneĭ este de 8882 hect., din carĭ 569 hect. ocupate de vetrele a 4 sate, iar restul, împărțit între locuitorĭ, carĭ posedă 2496 hect., și statul cu proprietariĭ, carĭ stăpînesc 6016 hect.

Cătunele carĭ formează comuna sunt patru: Pazarlî, reședința, așezat în partea centrală a comuneĭ, pe valea Ester; Ester, în partea E., la 2 kil. spre E. de reședință, pe pîrîul Visterna saŭ valea Ester; Șeremet, tot în partea E., la 7 kil. spre N.-E. de reședință, pe malul stîng al pîrîuluĭ Casimcea; Ghelingec, în partea V., la 5 kil. spre N.-V. de reședință, în valea Odi-Culac, saŭ Ghelingec.

Are o populație de 279 familiĭ, saŭ 1350 suflete; 2 școale mixte, una în Ghelingec și alta în cătunul Pazarlî, frecuentate de 60 copiĭ; 4 geamiĭ, cîte una în fie-care cătun, deservite de 4 hogĭ.

Locuitoriĭ posedă: 301 plugurĭ, 272 care și căruțe, 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 1 mașină de secerat, 15 mașinĭ de de bătut porumb, 26 grape de fier; 689 caĭ, 1604 boĭ, 4 bivolĭ, 12 asinĭ, 14418 oĭ, 178 porcĭ.

Comerciul destul de activ se face prin gara Murfatlar, la 24 kil. spre S.-V., de către 7 comercianțĭ, din carĭ 4 cîrciumarĭ, și constă în export de cereale și vite cu produsele lor, și în import de coloniale, manufacturĭ și instrumente agricole.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 7372 leĭ și la cheltuelĭ, de 2423 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt: drumul județian Hîrșova-Cara-Murat, trecînd prin satele Ghelingec, Pazarlî și Ester; apoĭ drumurĭ vecinale spre satele învecinate: Tocsof, Cogelac, Tașăul, Cara-Murat, Carol I, etc.

Pazarlî, *sat*, în jud. și pl. Constanța, cătunul de reședință al com. Pazarlî, situat în partea nordică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, pe valea Ester și închis la N. de dealul Chirișlic-Bair și la S. de dealul Bilarlar-Bair, cu vîrfurile Bilarlar-Tepe (176 m.) și Cara-Tepe saŭ Ester (177 m.).

Suprafața satuluĭ este de 2096 hect., din carĭ 200 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Populația, în maioritate Turcĭ, este de 79 familiĭ, saŭ 367 suflete. V. Pazarlî, com. rur.

Drumurĭ comunale pleacă multe carĭ se întretae cu alte drumurĭ. Așa sunt drumurĭ spre Ester, spre Ghelingec, spre Chior-Ceșme, spre Dorobanțul și spre toate satele învecinate.

Pază (Măgura-de-), *măgură*, la E. moșieĭ Lița, jud. Teleorman, trunchiată la vîrf. Are 4 m. înălțime și 50 lărgime, situată lîngă șoseaua județeană Turnul-Roșiori. Este una din cele maĭ importante. De cînd cu rezbelul din 1877, locuitoriĭ îĭ zic și Măgura-Impăratuluĭ.

Păbăcuța, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușuluĭ, situat pe stînga Slăniculuĭ.

Păcala, *cătun*, jud. Argeș, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Băboești.

Păcala, *sat*, făcînd parte din com. rur. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 320 locuitorĭ; o biserică, zidită la anul 1853.

Păcăloaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcăloaia, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 208 hect., pendinte de com. Podeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Vărbila (2470 hect.), formează pădurea Vărbila-Păcăloaia.

Păcăloaia, *deal*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Noĭ, pe care se cultivă vie.

Păcioiul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Coșești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Mușcel.

Păcioiul. Vezĭ Leicești, com. rur., jud. Mușcel.

Păcura, *cătun*, al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, cu 80 locuitorĭ și 18 case.

Păcura (Hotarul - Popești), *moșie*, jud. Buzăŭ, cu 130 hect., din carĭ 80 hect. acoperite de fînețe, 20 arabile, restul pădure și livede.

Păcura, *sorginte de apă minerală*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, în poalele munteluĭ Pitica; se scurge în izvorul Păcura.

Păcura, *izvor*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul - din - Bîsca, format din izvoarele: Bîlbîitoarea, Păcurița și Pitica, care toate es

din muntele Pitica, apoĭ, reunindu-se sub numele de Păcura, se scurg în Bîsca Chiojduluĭ. Cursul săŭ e pe una din cele maĭ frumoase văĭ.

Păcura-Mare, *vale,* în jud. Buzăŭ, comuna Monteorul, pe ale căreĭ malurĭ sunt săpate maĭ multe puțurĭ, din care se extrage păcură; începe din Pădurea-Banuluĭ și se scurge în pîr. Sărata.

Păcurarul, *pîrîŭ,* jud. Iași, izvorește dintre două stîncĭ, de sub poalele unuĭ deal, numit Pietrosul; trece prin satul Horodiștea, com. Cotnari, pl. Bahluiul; curge spre S., și, lîngă satul Cîrjoaia, com. Băiceni, se varsă în pîrîul Cîrjoaia.

Păcураruluĭ (Pădurea-), *pădure,* în jud. Mușçel, pl. Rîurile, com. Vlădești, din care izvorește Valea-luĭ-Dan și care se varsă în rîul Bratia.

Păcureĭ (Izvorul-), *izvor,* eșind din dealul Gorganul, com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova; se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele: Ciuciurul, Bîlcilor, Cîineluĭ, Oanceĭ, Stupina-Popeĭ, Burlacul și Vulpea și formează gîrla Salcia.

Păcurești, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Coroești, spre N. de satul Coroești.

Păcureți, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Podgoria. In vechime se numea Izești; maĭ tîrziŭ descoperindu-se, în Valea Seacă, păcură, locuitoriĭ aŭ început să facă puțurĭ de păcură și satul s'a numit Izești-Păcureți; cu încetul însă a pĭerdut numele de Izești, numindu-se numaĭ Păcureți.

Este situată pe dealul Păcureți, precum și pe văile: Matița și Valea-Seacă, la 27 kil. de capitala județuluĭ și la 5 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din două căt.: Păcureți și Matița, cu o populație de 2138 locuitorĭ, din carĭ 576 contribuabiliĭ, locuind în 602 case.

Are 2 bisericĭ, una în Păcureți și a doua în Matița. Cea din Păcureți s'a zidit la anul 1807 cu cheltuiala locuitorilor, iar zugrăvitul cu a d-lor Stroe Vameșul și Moise Polcovnicul. Are următoarea inscripție:

In numele tatăluĭ și al fiuluĭ și al sfîntuluĭ Duh, s'a zidit această sf. biserică în zilele Domnuluĭ Mihail Șuțu VV. și s'a zidit cu cheltuiala cinstiților săteniĭ și s'a zugrăvit cu cheltuiala Dumnealor Stroe Vameșul și Moise Polcovnicul, să le fie pomenire Dumnealor și părinților Dumnealor. 1815, Octombrie 8, începutĭ la 1807. Ion Zugravu.

Biserica din căt. Matița s'a fondat la anul 1800. Ambele sunt deservite de doĭ preoțĭ.

Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultură cu săpatul puțurilor de păcură, cu fabricarea rachiuluĭ și cu transportul păcureĭ și a gazuluĭ.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt moșnenĭ; parte s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 150 hect. pe moșiile: Sărasca, Matița și Delnița. Eĭ posedă: 37 caĭ și ĭepe, 75 vacĭ, 410 boĭ, 55 capre, 450 oĭ, 317 porcĭ.

Școala există în comună de la 1864. E frecuentată de 71 băețĭ și 15 fete.

Toată întinderea comuneĭ e de 650 hect.

In raionul comuneĭ e o fîntînă cu apă minerală, numită Balalia, ce conține iod și pucioasă, și care se întrebuințează de locuitorĭ la băut, contra a diferite boale.

Țuică se produce anual aproape 10000 decalitri și vin, în cantitate cam de 1500 decalitri.

La localitatea numită Săraturĭ, se presupune a fi sare în pămînt.

Comerciul se exercită în comună de 13 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ și la cheltueliĭ de 4173 leĭ.

Are o șosea, care se prelungește spre S. până la comuna Podeni-Vechĭ, iar spre N. până la com. Opăriți.

E brăzdată de dealurile: Vrănești, Pelini, Sărăști, Nucetul, Mălineĭ și Bîrzila. Toate aceste dealurĭ aŭ fost plantate cu viĭ, carĭ s'aŭ distrus de filoxeră. Astă-zĭ parte din ele s'aŭ lăsat de izlaz, parte se cultivă cu porumb.

E udată de gîrlele: Turburea, Matița, Sărățelul, Cuibeanca, Băiĭ, Seaca și străbătută de vîlcelele: Duliga, Miriceasca și Stoenelul.

Se mărginește cu comunele: Surani, Opăriți, Șoimari, Podeni-Noĭ, Podeni-Vechĭ și Gornetul-Cuib.

Păcureți, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcureți, *loc cu mine de păcură,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Scorțeni.

Păcureți, *deal,* jud. Prahova, pl. Podgoria, comuna Păcureți, pe care se cultivă 99 1/2 hectare vie.

Păcureți, *deal,* pe care e situată com. Păcureți, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păcuricea, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, unde se găsește păcură în abundență.

Păcurile, *cătun,* al com. Cănești, jud. Buzăŭ, cu 130 locuitorĭ și 24 case.

Păcurile, *sat,* ținînd de comuna Cîmpina, plaiul și jud. Prahova.

Păcurile, *suburbie,* a com. Tîrgul-Ocna, pl. Trotușul, jud. Bacăŭ, situată pe stînga Trotușuluĭ, între munțiĭ Drăcoaia și Bălălăul, la V. Tîrguluĭ-Ocna.

Are o biserică catolică, cu hramul Sf. Ștefan, clădită la 1886 de Ferenz Morarul. In această mahala sunt 20 familiĭ ungureștĭ.

Teritoriul eĭ abundă în păcură, care se exploatează și a căruĭ extracție face ocupațiune exclusivă a locuitorilor suburbieĭ.

Păcurile, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; se desface din Culmea-Alunuluĭ; brăzdează partea de N. a comuneĭ; se întinde printre pîraiele Gîrbova și Valea-Neagră; este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ; vara se fac stîne de oĭ.

Păcurile, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Cănești, căt. Păcurile și Poenari-Pletari; are 600 hect. arăturĭ, livezĭ, izlaz și o pădure cam de 13 hect., proprietatea moșnenilor Ghioculeștĭ.

Păcurile, *loc,* jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, com. Hîrja, unde se află puțurĭ de păcură, bine instalate.

Păcurile, *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Cănești, pe moșia Păcurile, unde se găsesc sorgințĭ de ape minerale și urme de păcură.

Păcurile, *izvor,* curgînd din partea de E. a com. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova; are direcția de la E. la V. și se varsă în Cricovul-Dulce, pe țărmul stîng, tot în raionul com. Moreni.

Păcurile, *izvor cu apă minerală,* în partea de E. a com. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova.

Păcurile, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, com. Jitia; izvorește din muntele Păcurile; curge de-alungul Culmeĭ-Alunuluĭ și se varsă în pîrîul Motnăul, brăzdînd partea de V. a comuneĭ, după un curs de 5 kil.

Pădina, *mahala,* în com. rur. Albulești, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Pădina-Mare, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, la 40 kil. de orașul Turnul-Severin. Se mărginește: spre E. cu com. Podul-Gros, despărțită prin rîul Drincea; spre S., cu com. Pădina-Mică; la V., cu com. Orevița; spre N., cu com. Iablanița. Este situată pe un deal, din poalele căruia izvoresc maĭ multe pîraie.

E compusă din 4 mahalale: mahalaua Androneștilor, a-Bisericeĭ, a-Constandineștilor și a-Georgeștilor.

Are o populație de 1000 suflete, din carĭ 161 contribuabilĭ, locuind în 210 case; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 26 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 plugurĭ, 112 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 40 stupĭ cu albine.

Are maĭ multe șosele vecinale care o leagă cu comunele din prejur.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1175 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 694 leĭ.

Vite: 800 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 800 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Balauruluĭ și Dealul-luĭ-Ureche, care sunt acoperite cu viĭ ce daŭ vin bun.

Fîntînĭ: Fîntînele-Recĭ, Fîntînele-luĭ-Ureche, Fîntîna-Mare, Fîntîna-Georgeștilor, Fîntîna-Bărțeĭ și Fîntîna-Pariciuluĭ.

Pîrîul Drincea curge pe partea de E. a comuneĭ.

Pădina-Mică, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, la 31 kil. de orașul T.-Severin, situată pe un mic platoŭ. Se mărginește: la E., cu comuna Slașoma; la S., cu com. Almăjelul și Corlățelul; la V., cu căt. Olteanca și com. Orevița și Vînjul-Mare; la N., cu com. Pădina-Mare.

E compusă din 6 mahalale: Mahalaua-Bobiștilor, a-Ciupercenilor, a-Chivanilor, a-Crămeștilor, a-Pilcanilor și a-Vintileștilor, cu o populație de 1000 suflete, din carĭ 169 contribuabilĭ, locuind în 210 case.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 98 care cu boĭ, 9 căruțe cu caĭ și 30 stupĭ cu albine.

Are o șosea comunală care o leagă cu șoseaua Corlățeluluĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător, frecuentată de 25 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3366 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 3310 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 28 caĭ, 7000 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale sunt: dealul Poiana-Mare și Dealul-Viilor, care sunt plantate cu viĭ și pomĭ roditorĭ.

Văĭ: Valea-Sălcieĭ, Valea-Cocineĭ, Valea-din-fața-PădineĭMarĭ și Valea-Slașomeĭ.

E străbătută de un mic pî-

rîiaş ce se formează din fîntînele acesteĭ comune şi care curge prin Valea-Salcieĭ.

Loc istoric în comună este: Brazda-luĭ-Iorgovan, cum o numesc locuitoriĭ, care vine de la com. Breasta din jud. Dolj, trece prin maĭ multe comune, taie pogoanele proprietăţeĭ, şoseaua comunală Pădina-Mare-Corlăţelul, locurile de muncă ale locuitorilor numite Dosul-Popeĭ, trece prin locul numit Cocini, eşind pe la E. de Măgura, dintre hotarele comunelor Pădina - Mare, Pădina - Mică şi Oreviţa.

Păducelul, *ruinele uneĭ vechĭ cetăţuĭ,* în partea de N. a com. Cerașul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

In ruine se găsesc pietre de lungime ca de 1 metru şi cu o lăţime de 0.25, frumos lucrate în ciocane, care sunt aduse din muntele Istriţa (jud. Buzăŭ). Poporul maĭ numeşte această localitate Coliba-Vechie-de-la-Slon şi La-Comoara.

In aniĭ 1869 şi 1871, răposatul C. Boliac, studiînd semnele de pe pĭetrele şi cărămizile din aceste ruine, credea a fi descoperit alfabetul dacic; d. B. P. Hasdeŭ luă aceleaşĭ semne drept alfabet mongoloid. D-l Tocilescu (în opera sa Dacia înainte de Romanĭ. Bucur., 1880, pag. 559 seq.) a dovedit însă că ele nu sunt de cît mărcĭ saŭ semne ale lucrătorilor (Steinmetzzeichen, marque d'ouvriers) obicĭnuite în evul-mediŭ, cu deosebire de către meşteriĭ germanĭ, cărora probabil se şi datoreşte zidăria de la Slon.

Păducelul, *deal,* acoperit cu pădure măruntă, între comunele Văleni şi Boteni, pl. Argeşelul, jud. Muşcel.

Păduchiosul, *munte,* între jud. Dîmboviţa şi Prahova, la 8 kil. spre N. de Pietroşiţa. Piscurile acestuĭ munte sunt pleşuve. Se învecineşte spre N. cu muntele Furnica, spre S. cu muntele Surlele şi spre V. cu muntele Dichiul. Poalele sale se lasă până în apa numită Izvorul, care trece prin comuna Sinaia şi care se varsă în rîul Prahova.

Pădurea-Aţa, *trup de pădure,* pe Domeniul-Coroaneĭ, comuna Bicazul, plasa Piatra - Muntele, judeţul Neamţu. Sunt aci: 16 herăstrae purtate prin o maşină cu abur, 4 herăstrae purtate cu apă, la care lucrează 60 lucrătorĭ.

Pădurea-de-la-Casă, *pădure,* jud. Muşcel. Vezĭ Trupurile-de-Pădure.

Pădurea-din-Deal, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Dridul, pl. Mostiştea, jud. Ilfov.

Pădurea-Mare, *pădure* a statuluĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea. Se întinde pe dealurile Isacceĭ şi anume: Dealul-Taiţa, al-Cadiuluĭ, al-Fieruluĭ, al-Gilmelor, pe teritoriul comunelor rurale Luncaviţa, Balabancea, Nicoliţel şi com. urb. Isaccea, de peste 20000 hect. populate maĭ mult cu stejar, ulm şi frasin.

Pădurea-Petreasca, *pădure* măruntă, ce se posedă în devălmăşie cu moşnenĭ, situată în com. Coşeşti, cătunul Petreşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel, din marginile comuneĭ despre V. până în Muchia-Bratieĭ despre E.

Pădurea-Tăiată, *pădure,* jud. Muşcel, pl. Rîurile, com. Vlădeşti, din coasta căreia izvoreşte Valea-Drăghineĭ, care străbate satul Vlădeşti-d.-s. şi se varsă în rîul Bratia.

Pădureanul, *gîrlă,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Negoiul, ce se varsă pe malul stîng al gîrleĭ Urîţi, la punctul numit Intinsura-Cotul-Gîrleĭ.

Pădureĭ (Dealul-), *deal,* la E. de com. Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, cu direcţia de la N. spre S. pe o lungime de 4 kil. Servă parte pentru cultură, parte pentru păşunarea vitelor.

Pădureĭ (Drumul-), *drum,* în jud. şi pl. Tulcea, care uneşte com. Congazul cu Agi-Ghiol.

Pădureĭ (Marginea-), saŭ **Nucii-Ghidieĭ,** *cătun,* al com. Jugureni, jud. Buzăŭ, cu 430 locuitorĭ şi 100 case.

Pădureĭ (Marginea-), saŭ **Runceni,** *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Jugureni, căt. Marginea-Pădureĭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; face un corp cu Buda, din com. Cislăul; are 1470 hect., din care 1278 pădure, 9 arabile şi restul vie.

Pădureĭ (Vîrful-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Tîmboeşti; se desface din Dealul-Trăistenilor; brăzdează partea de S. a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ.

Pădureni, *com. rur.,* în judeţul Putna, pl. Şuşiţa, situată în jos de Pufeşti. Cătunele ce o compun sunt situate unul în josul altuia şi la 2—3 kil. unul de altul. Reşedinţa se află la 21

kil. de sub-prefectura plășeĭ, și la 23 kil. de capitala județuluĭ.

Se numea în vechime Huipești.

Este situată aproape de punctul unde se varsă pîrîul Zăbrăuțul în Siret și e udată de rîul Siretul și de pîraiele: Zăbrăuțul, Balta și Călimănești.

E compusă din cătunele: Călimănești, Modruzeni și Pădureni, unde e și primăria.

Are o populație de 203 familiĭ, saŭ 903 suflete; o biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică, în Pădureni și una filială, cu hramul Adormirea, în Călimănești; o școală mixtă, frecuentată de 28 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4993,51 leĭ și la cheltuelĭ, de 4836,26 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1 mașină de treerat cu aburĭ, 1 de bătut porumb cu aburĭ, 39 plugurĭ de lemn, 51 plugurĭ de fier, 16 grape de fier, 1 mașină de vînturat; 344 boĭ, 301 vacĭ, 116 caĭ, 875 oĭ, 37 capre și 211 porcĭ; 178 stupĭ de albine.

Comerciul se practică de către 9 comercianțĭ, din carĭ 5 de băuturĭ spirtoase.

Meseriașĭ sunt: 4 fierarĭ, 2 rotarĭ și 1 cojocar.

Pădureni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Berești, pe pîrîul Turbata, la 624 m. de satul Berești.

Are o populație de 228 sufl.

Vite sunt: 26 caĭ, 177 vite marĭ cornute și 57 porcĭ.

Pădureni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești, situat pe pîrîul Berheci, în sus de satul Antohești.

Are o populație de 380 suflete; 1 cîrciumă.

Vite: 9 caĭ, 159 vite marĭ cornute și 12 capre.

Pădureni, *cătun,* în jud. Putna, pl. Șușița, com. cu același nume, situat în jos de Pufești, la 10 minute de acest din urmă sat.

Are o biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică; o școală mixtă, frecuentată de 25 copiĭ.

Pădureni, *cătun,* în jud. Putna, com. Vărsătura, pl. Gîrlele, situat lîngă Odobești, la poalele dealuluĭ, lîngă împreunarea Vărsătureĭ-Marĭ cu Vărsătura-Mică și vărsarea lor în canalul Putneĭ.

Are o populație de 542 suflete, carĭ locuesc în 115 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Vasile.

Pădureni, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Dămienești, spre N.-E. de tîrgușorul Dămienești și la $4^1/_2$ kil. de el, pe pîrîul Crețoaia. Are o populație de 181 suflete, locuind în 50 case.

Sunt 467 vite marĭ cornute.

Pădureni, *fost sat,* în jurul Fălticenilor și pe lîngă satul Tîmpești, jud. Suceava. Existența și hotarnica moșieĭ se constată din următorul suret de pe zapisul luĭ Ștefan Șoldan:

Stefan Șoldan, fiul răposatuluĭ Dumitrașcu Șoldan vel Vornic, care aŭ cumpărat un sat întreg Pădureni ce se hotăresc cu Tîmpești pe din sus de la Nastasia Zădăroaia Căpităneasa și de la neamul eĭ, după cum arată maĭ jos semnele loculuĭ.

Din Șipotul Cuculuĭ tot pîrîuțul până dă în pîrîul ce vine de la Buciumeni și peste pîrîŭ și peste cîmp drept în bahnă și tot bahna în sus până la obîrșia bahneĭ, tot drept în dîmbul ce este deasupra obîrșieĭ bahneĭ, între două vîlcele, ce cad în bahnă și din dîmb la vale peste o vîlcea, ce-ĭ zic Cîrțînul, tot alăturea cu Tîmpești spre E., și pe cîmp drept într'o moviliță ce este la mijlocul cîmpuluĭ tot alăturea cu Tîmpești, și din moviliță tot pe cimp drept în zarea dealuluĭ despre Șomuzul în drumul vechiŭ ce s'aŭ pomenit și din drumul la vale drept pe din jos de capul iazuluí ce-ĭ zic Iazul-Boilor, în dreptul zărei dealuluĭ unde se sue acel drum vechiŭ la deal ce s'aŭ pomenit și de acolo drept în pîrîuțul unde se împreună cu moșia dumisale Șoldănești.

Leat 7173 (1663), April 15.

Pentru încredințare am iscălit Ion Bașotă.

(«Uricariul», de T. Codrescu, vol. XVI).

Pădureni, *parohie,* în jud. Putna, pl. Șușița, com. cu același nume. Are 1 biserică parohială, cu hramul Intrarea în Biserică, în cătunul Pădureni și 1 filială, cu hramul Adormirea, în Călimănești.

Pădureni, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul d.-s., com. Gloduri, care face parte din seria colinelor care desparte pîrîul Zeletinul (jud. Tecuciŭ) de pîrîul Berheciul.

Pădureni, *moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Oțelești.

Pădureni, *moșie* nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni.

Pădureți, *cătun,* pendinte de com. Balaci, jud. Teleorman, situat pe deal, la E. de această comună. Are o populație de 420 suflete, din carĭ 56 contribuabilĭ.

Pădureți, *sat,* făcînd parte din com. rur. Scundul, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 567 locuitorĭ; o școală, frecuentată de 48 copiĭ; o biserică.

Pădurețul, *sat,* pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Pădurețul-Ciești.

Are o populație de 405 suflete; o biserică vechie, cu hramul S-ții Voevozi, deservită de un preot și un cîntăreț; case proprietărești făcute de Mihăiță Berendeĭ, proprietarul moșieĭ cu același nume.

Actualmente este proprietatea moștenitorilor răp. Radu Mihaiŭ.

Pădurețul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Frîncești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Cade în partea S.-V. a com. și e situat pe coasta dealuluĭ Zăcătoarea, la $2^1/_2$ kil. de cătunul Frîncești, reședința comuneĭ.

Are o populație de 231 locuitorĭ.

Pădurețul, *numirea uneĭ părțĭ din com.* Leicești, jud. Mușcel.

Pădurețul-Ciești, *com. rur.,* pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 23 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefectureĭ și la 28 kil. de Pitești. Se compune din satele: Catanele, Ciești și Pădurețul, avînd peste tot 276 familiĭ, saŭ 1236 suflete.

Are treĭ bisericĭ, cîte una în fie-care cătun, deservite de 3 preoțĭ și un cîntăreț; o școală primară rurală și 5 cîrciumĭ.

Budgetul com. e de 3098 leĭ, 33 banĭ, la veniturĭ și de 3026 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite: 1468 boĭ și vacĭ, 186 caĭ, 14 asinĭ, 17 bivolĭ, 2403 oĭ, 207 capre și 565 rîmătorĭ.

Păduricea, *trup de pădure,* al statuluĭ, situat în com. Milostea, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea, în intindere de 100 hect., formînd, împreună cu trupurile Bujora și Taura, de 175 hect., pădurea Milostea.

Pădurile, *pichet de graniță* despre Transilvania, jud. Prahova.

Pădurile, *pădurĭ,* în ostr. Fundul-Mare, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila, coprinzînd Fundul-Mare, Renea-luĭ-Semedru, privalele: Păioasa și Chirboaia, pe Dunărea-Vapoarelor și Durmușul. Se mărginesc la N.-E. și S. cu Dunărea, la V. cu Iezerul Fundul-Mare, Lacul-luĭ-Stan și Chirloaia.

Aŭ o suprafață de 40 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 93 hect., făcînd parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel, formată din 10 trupurĭ: Plăișorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul și Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Pădurile, *pădurĭ,* în ostroavele Lupul și Calia, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila. Se mărginesc la E. cu Dunărea-Vapoarelor, la V. cu Dunărea-Lată.

Aŭ o suprafață de 70 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *pădurĭ,* în ostr. Popa, jud. Brăila, numite Toplosca, Renea-Lungă, Ruptura-luĭ-Sava, Privalul cu Chiscul-Popeĭ și Renea-Năvodaruluĭ, Leușteanul și Dain până în Dunărea navigabilă. Cele de pe marginea Vîlciuluĭ, se mărginesc: la E. cu Vîlciul, la V. cu Stufăriile și Iezerul-Popa și la N. cu hotarul Moșieĭ-Marĭ. Cele de pe Dunăre: la E. cu Stufăriile și Iezerul-Popa, la V. și S. cu Dunărea, la N. cu hotarul Moșieĭ-Marĭ. Suprafața acestor pădurĭ e de 400 hect., acoperite cu salcie.

Pădurile, *pădurĭ* de salcie, în suprafață de $12^1/_2$ hect., pe ostrovul Minoaia, situate în pl. Vădeni, jud. Brăila Se compun din Pădurea-Petculuĭ, Privalul-Țiganceĭ, Renea, Gura Strîmbeĭ. Se mărginesc la E. cu Dunărea Lată, la V. cu Cîmpul și Privalul-Minoaieĭ.

Păduroiul, *com. rur.,* pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Pitești, la 16 kil. de com. rur. Băscovul-Fleștiĭ, reședința subprefectureĭ și la 14 kil. de Pitești. Se compune din 3 sate: Cepari, Dealul-Păduroiul, saŭ Păduroiul-din Deal și Păduroiul-din-Vale, cu o populație de 220 familiĭ, saŭ 788 suflete.

Are 2 bisericĭ, ambele cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservite de treĭ preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paraclisierĭ, și o școală primară rurală.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1030 leĭ și la cheltuelĭ, de 1010 leĭ.

Vite sunt: 244 boĭ și vacĭ, 37 caĭ, 437 oĭ, 37 capre și 253 rîmătorĭ.

Păduroiul-din-Deal. Vezĭ Dealul-Păduroiul, jud. Argeș.

Păduroiul-din-Vale, *sat,* cu 120 familiĭ, saŭ 377 suflete, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Păduroiul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot, un cîntăreț și un diacon.

Păgubeni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, al com. Dîrmănești, situat pe stînga rîuluĭ Trotușul, la 200 m. de satul Dîrmănești.

Are o populație de 28 familiĭ, saŭ 116 suflete.

Păgubeni, *munți,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, de pe stînga Trotușuluĭ.

Păgubeşti, *mahala,* în com. rur. Menţiĭ-din-Faţă, pl Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Păhneşti, *com. rur.,* în partea de S. a plăşeĭ Podoleni, jud. Fălciŭ, la 15 kil. de Huşi, mărginită la N. cu com. Ghermăneşti, la S. cu com. Duda, la E. cu Drănceni şi Răşeşti şi la V. cu Tăbălăeşti, Avereşti şi Armăşeni. Este formată din satele: Arsura, Fundătura şi Păhneşti.

Suprafaţa comuneĭ e de 2177 hect., din carĭ 572 hect. ale locuitorilor.

Are o populaţie de 480 familiĭ, saŭ 1116 suflete; o biserică şi o şcoală.

Budgetul comuneĭ e de 3146 leĭ la veniturĭ şi de 2930 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitoriĭ posedă 800 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 800 oĭ şi 330 porcĭ.

Păhneşti, *sat,* în partea de S. a com. Păhneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu acelaşĭ nume, formată la poalele dealurilor Ochiul şi Lohanul. Este reşedinţa comuneĭ.

Are o suprafaţă de 1573 hect., cu o populaţie de 154 familiĭ, saŭ 617 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ, fondată la 1802; o şcoală, frecuentată de 25 elevĭ.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Scarlat Rosetti.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu cultura viilor, carĭ sunt sădite în jurul satuluĭ şi maĭ cu seamă pe Dealul-Ochiuluĭ, formînd o podgorie. Vinul ce se recoltează din aceste viĭ şi maĭ cu seamă acel din viea proprietăţeĭ, este renumit.

Păhneşti, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ, format din două pîraie, Fundătura şi Ochiul, trece sub numirea de Păhneşti, prin comunele Duda, Pogăneşti şi se varsă în Pîrîul-Huşuluĭ, maĭ în jos de pîrîul Răcea.

Păicuţa, *deal,* pe care este situată com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Păioasa, *prival,* în jud. Brăila, com. Chiscani, pe ostrovul Ruptura; pleacă din canalul Lata, maĭ jos de Piscul-Lupuluĭ; curge prin mijlocul ostrovuluĭ Ruptura şi se împreună cu Dunărea-Vapoarelor, aproape de unde începe canalul Bratuşca.

Păiseni, *sat,* pe moşia şi în com. Sasca, jud. Suceava, aşezat pe ţărmurile pîrîuluĭ Sasca-Mare, cu o populaţie de 302 suflete, locuind în 84 case.

Vatra satuluĭ ocupă 95 fălcĭ, 28 prăjinĭ.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 12 fruntaşĭ, 25 pălmaşĭ şi 18 codaşĭ, stăpînind 211 fălcĭ.

Are o biserică de lemn, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Şcoala din Sasca-Mică servă şi acestuĭ sat.

Un singur drum, în lungime de 2880 m., duce la Sasca-Mare.

Tradiţia spune că întemeietorul satuluĭ ar fi fost un oarecare Paisie, căruia i s'a dăruit moşia de către Ştefan Vodă, pentru că l-a găzduit o noapte.

Păiseşti. Vezĭ Păişeşti.

Păişani, *sat,* pendinte de com. rur. Stoina, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 4 kil. spre S. de cătunul Stoina, pe Dealul-Chicoraluluĭ.

Are o populaţie de 158 familiĭ, saŭ 339 suflete, locuind în 160 case; o biserică, cu hramul Sf. Impăraţĭ, deservită de preotul bisericeĭ din Stoiniţa şi de 2 cîntăreţĭ.

Păişeşti, *sat,* cu 40 familiĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Bîscovul-Fleştiĭ.

Păişeşti, *numire a uneĭ părţĭ din comuna* Läicăi, jud. Muşcel.

Păişeşti, *mahala,* în com. rur. Băseşti, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Păişul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Faraoanele, aşezat la poalele dealuluĭ Piscul-Păişuluĭ.

Păişuluĭ (Piscul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plasa Oraşuluĭ, com. Faraoanele; se desface din dealul Teiuşul; brăzdează comuna în partea de V., întinzîndu-se printre pîraiele Valea-Dregiĭ şi Valea-Faraoanelor; înălţimile sale variază între 120—270 m.; este acoperit parte cu păşunĭ, parte cu semănăturĭ şi viĭ.

Păişuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Vlasca, ce pleacă din moşia Mereni-Stefani, trece prin Letca-Vechie şi se varsă în Cîlniştea, la Naipul.

Păiuşele, *munte* al satuluĭ Negrileşti, plasa Vrancea, judeţul Putna.

Pălădeşti, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-de-Sus, com. Gîrleni, aşezat pe malul drept al Bistricioareĭ, maĭ jos şi aproape de Racila (170 m.). Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 210 suflete, locuind în 56 case.

Vite sunt: 13 caĭ, 134 vite marĭ cornute, 11 oĭ şi 109 porcĭ.

Pălănguţa, (Pălănguţa - luĭ-Florescu), *sat*, făcînd parte din com. rur. Stoeneşti-Palanga, pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Se întinde pe o suprafaţă de 480 hect., cu o populaţie de 236 locuitorĭ.

D-l St. Serachitopolu are 375 hect., şi locuitoriĭ, 105 hect. Proprietarul cultivă 355 hect. (20 izlaz). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o maşină de treerat cu aburĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 143 şi al celor micĭ, de 135.

Pălcani, *mahala*, în com. rur. Pădina-Mică, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Pălia, *sfoară de moşie*, între com. Piatra şi Suhaia, jud. Teleorman.

Păliciul (Ţiganul), *cătun*, al com. Ruşiavăţul, jud. Buzăŭ, cu 440 locuitorĭ şi 118 case.

Păliganul, saŭ **Băliganul,** *loc izolat*, pe moşia Mozăceni, jud. Teleorman. Aci a fost sat până la 1866. Siliştea luĭ se vede şi acum.

Pălţinaşul, saŭ **Comasca,** *riŭ*, jud. Ilfov. Se desparte din Dunăre, de la locul numit Malul-Roşu, udă moşiile: Domeniul-Giurgiuluĭ, Oinacul, Branişt ea, Frasinul, Băneasa, Jarcaleţi, Pietrele, Pueni şi Prundul şi se varsă în Iezerul Greaca. Are o lungime de 21 kil., în direcţiune N.-E.

Păltinata, saŭ **Păltinata-Gropile,** *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume, la 200 m. de satul Gropile. Are o populaţie de 338 suflete; 1 cîrciumă.

Locuitoriĭ posedă: 115 vite marĭ cornute, 47 capre şi 40 porcĭ.

Păltinata, saŭ **Păltinata-Rîpile,** *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat pe pîrîul cu acelaşi nume, la 5 kil. de satul Rîpile. Are o populaţie de 270 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 5 caĭ, 92 vite marĭ cornute, 19 capre şi 45 porcĭ.

Păltinata, *pădure* foioasă şi amenajată, jud. Bacăŭ, pl Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, cu o întindere de 390 hect.

Păltinata, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, care îşĭ are obîrşia în culmea Ciortolomuluĭ; curge pe teritoriul satelor cu acelaşĭ nume şi se varsă în Pîrîul-Beneĭ.

Păltinata-Mare, saŭ **Benea,** *pîriŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., care curge pe teritoriile comunelor Gropile şi Rîpile şi se scurge pe stînga Trotuşuluĭ.

Păltinata-Gropile, *sat*, jud. Băcăŭ. Vezĭ Păltinata.

Păltinata-Rîpile, *sat*, jud. Bacăŭ. Vezĭ Păltinata.

Păltineiul, *munte*, la N. com. Călineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, cu direcţia spre S.-V., la 8 kil. de vatra comuneĭ.

Păltineiul, *plaiŭ*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, ce duce din com. rur. Cloşani, satul Motrul-Mare, la apa Cerna, unde se bifurcă în două plaiurĭ: plaiul Bulzuluĭ şi plaiul Gîrdomanuluĭ, ambele ducînd la graniţă.

Păltineni, *com. rur.*, în jud. şi plaiul Buzăŭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Buzăul, la $69^1/_2$ kil. de oraşul Buzăŭ.

Are o suprafaţă de 6127 hect., din carĭ 278 hect. arabile, 2720 hect. pădure, 498 hect. fîneaţă, 1680 hect. izlaz, 74 hect. livezĭ, 3 hect. vie şi 874 hect. loc sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Şeţul (particulară), Păltineni, Nehoiul şi Cătiaşul, ale cetelor de moşnenĭ: Păltinenĭ, Curmăturenĭ-Ploscarĭ, Cătieşenĭ, Nehoenĭ, Răduleştĭ şi Pîslarĭ.

Terenul e muntos şi puţin fertil, constînd din coline şi munţĭ nisipo-pietroşĭ, din care cauză e supus adesea mişcăreĭ. E avut în substanţe minerale şi maĭ cu seamă în ape.

Se compune din cătunele: Albinari, Botele, Cătiaşul-Ploscari, Curmătura, Fundătura, Fundul-Nehoiuluĭ, Gura-Cătiaşuluĭ, Muscani, Nehoiul, Păltineni, Pîslari şi Piatra, cu o populaţie de 1920 locuitorĭ, din carĭ 323 contribuabilĭ.

Are o şcoală în căt. Păltineni, frecuentată de 28 copiĭ; 3 bisericĭ, în cătunele: Păltineni, Nehoiul şi Curmătura, deservite de 2 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 2 paraclisierĭ; 8 cîrciumĭ; 3 morĭ pe apă; 2 făcae şi o stînă în Fundul-Nehoiuluĭ.

Vite sunt: 467 boĭ, 190 vacĭ, 112 viţeĭ, 22 caĭ, 33 iepe, 15 mînjĭ, 2400 oĭ, 1600 capre şi 187 porcĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu transportul scîndurilor şi lucrarea şiţeĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 tîmplar, 1 cizmar, 1 rotar, 2 fierarĭ, 1 cojocar, 2 brutarĭ şi 1 pietrar.

Are 4 tîrgurĭ: la 25 Ianuarie, 29 August, 14 Octombrie şi 8 Noembrie.

Budgetul com. e de 2136 leĭ anual.

Căĭ de comunicaţie: şoseaua Buzău-Frontieră; drumurĭ naturale pe Valea-Nehoiuluĭ şi Valea-Cătiaşuluĭ.

Comuna e vechie. Cătunele carĭ existaŭ pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea eraŭ: Fundătura, Nehoiul şi Păltineni; cele-l'alte sunt maĭ nouă.

Păltineni, *cătun*, al com. Păltineni, jud. Buzău, cu 420 locuitorĭ şi 84 case.

Păltineni, *moşie*, în jud. Buzău, com. şi căt. Păltineni, proprietate în devălmăşie a moşnenilor. Are 520 hect., din carĭ 84 hect. pădure; restul: curăturĭ, livezĭ, izlaz şi gol.

Păltineni, *vale* însemnată, în jud. Buzău, com. Păltineni, începînd din muntele Cătiaşul şi scurgîndu-se în rîul Buzăul. S'a format de vre-o 30 de anĭ, din cauza tăereĭ pădurilor. In prima eĭ vărsătură a surpat biserica şi maĭ multe case, înecînd şi fertila luncă a Păltinenilor, unde a rămas acum un vast prund, acoperit cu bolovanĭ marĭ.

Păltineşti, *sătuc*, jud. Roman, pl. Fundul, com. Băceşti, cu 51 locuitorĭ ţiganĭ (lingurarĭ), care lucrează coveţĭ, lingurĭ, fuse, etc. şi posedă 59 capete de vite marĭ.

Păltinetul, *munte*, la N. de com. Rucărul, jud. Muşcel, udat în partea de V. de rîul Dîmboviţa. Pe aci e o potecă care merge în Transilvania.

Păltinetul (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din 1883, pe moşia Muntele-Păltinetul, pendinte de com. Bertea, jud. Prahova, plaiul Vărbilăul.

Păltinetul-Boldul, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muşcel, plaiul Dîmboviţa, com. Albeşti, în întindere aproximativă de 400 hect.

Păltinişul, *com. rur.*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., formată din satele: Griviţa, Ivăncăuţi, Păltinişul şi Teioasa, cu reşedinţa primărieĭ în satul Păltinişul.

Are: 734 familiĭ, saŭ 2843 suflete; 3 bisericĭ, deservite de 4 preoţĭ, 5 cîntăreţĭ şi 3 pălămarĭ; 1 şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 70 elevĭ; 2879 hect., 33 ariĭ pămînt sătesc; 3055 hect., 44 ariĭ cîmp şi 277 hect., 85 ariĭ pădure proprietărească; 3 iazurĭ şi 19 pog. vie.

Vite: 1271 vite marĭ cornute, 407 caĭ, 2449 oĭ, 16 capre, 450 porcĭ.

Sunt 50 stupĭ cu albine.

Păltinişul, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j., com. Păltinişul, format din două părţĭ, una aşezată către Prut şi a doua, spre cîmp, străbătută prin mijloc de şoseaua judeţeană.

Are o populaţie de 302 familiĭ, saŭ 1198 suflete; o biserică, cu hramul Sf. Vasile, deservită de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar, de zid şi spaţioasă, făcută în 1820, de Mihaĭ Mironescu (Cracaleĭ), în calitate de posesor al moşieĭ, fiind obligat la aceasta prin contractul de imposesiere, de către Mitropolitul Veniamin Costache; o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 70 elevĭ.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 856 hect., iar statul, 1313 hect., 32 ariĭ cîmp şi 64 hect., 45 ariĭ pădure de stejar.

Pîraiele ce trec pe moşie sunt: Iznovăţul şi Volovăţul.

Drumurĭ principale: calea judeţeană Rădăuţi-Darabani; acel ce duce la Bivolul, şi acel de la Darabani, ce duce la Ştefăneşti pe deasupra Bivoluluĭ.

Moşia se hotăreşte cu: Ivăncăuţi, Bivolul, Darabani, Teioasa şi rîul Prutul.

Insemnat aci este localitatea Şiliştea-Bădiliţă (v. a. c.).

Păltinişul, *sat*, pe moşia şi în com. Şarul-Dorneĭ, jud. Suceava, împrăştiat pe coastele dealurilor ce ţărmuresc pîrîul Neagra-Păltinişuluĭ, cu 79 case, populate cu 288 suflete.

Biserica din Drăgoiasa şi şcoala din Panaci servesc şi acestuĭ sat.

Păltinişul, *munte*, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşuluĭ, de pe dreapta pîrîuluĭ Slănicul, înalt de 500 m.

Păltinişul, *serie de munţĭ şi coline*, jud. Buzău, ce începe de la Piatra-Corbuluĭ şi se dirige spre N. până în muntele Căşoca; e acoperită cu fîneaţă, izlaz şi pădure moşnenească.

Păltinişul, *pisc*, în jud. Muşcel, plaiul Nucşoara, com. Bădeşti.

Păltinişul, *moşie*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, pe muntele Păltinişul, proprietate a moşnenilor Roşcoĭ, Furtuneştĭ şi Corbeni; are 340 hect. pădure, fîneaţă şi curăturĭ.

Păltinişul, *pîrîiaş*, în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, format din Păltinişul-Mare, care izvoreşte din poalele munteluĭ Podul-Caluluĭ şi din Păltinişul-Mic, care izvoreşte din muntele Căşoca-Mică; d'asupra căt. Rupturile

se reunesc şi se varsă în rîul Bîsca-Rozileĭ, la Gura-Păltinişuluĭ. Pe el se află 5 herăstrae.

Păltinişul, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea de pe moşia Tureatca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, şi se varsă în pîrîul Pietrosul.

Păltinişul-de-Sus, *cătun,* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ şi 54 case.

Păltinişuluĭ (Culmea-), saŭ a **Oituzuluĭ** propriŭ zis, *culme,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, care desparte Oituzul de Slănic şi are direcţia de la V. spre E.

Păltinişuluĭ (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Şarul-Dorneĭ, avînd 1444 8 m. altitudine.

Păltinişuluĭ (Dealul-), *deal,* la S.-V. de com. Bătrîni, pl. Teleajenul, judeţul Prahova. Pe o parte din el se cultivă cereale, iar parte servă pentru fineţe.

Păltinişuluĭ (Gura-), Păltinişul-de-Jos, *cătun,* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 100 locuitorĭ şi 22 case.

Păltiniţa, *pădure,* pe moşia cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pămînteni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Boteni, pl. Argeşelul, jud. Muşcel, situat pe malul stîng al rîuluĭ Argeşelul. Cade cam în centrul comuneĭ. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 314 suflete; o şcoală mixtă, condusă de 2 învăţătorĭ şi frecuentată de 82 copiĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot şi 1 dascăl. Una din ele nu maĭ funcţionează, rămînînd cameră mortuară a cimitiruluĭ; iar a doua, după cum se vede dintr'un hrisov, s'a zidit de d-na Paraschiva Vlădescu. Ruinîndu-se şi aceasta, s'a construit alta frumoasă şi spaţioasă. Primul ctitor al acesteĭ bisericĭ este d-l C. G. Vlădescu, proprietar.

Pănătăul, *com. rur.,* în jud. şi plaiul Buzăŭ, situată pe malul stîng al riuluĭ Buzăul şi pe ambele malurĭ ale Văiĭ-Pănătăuluĭ, la 58 kil. de oraşul Buzăŭ.

Are o suprafaţă de 2700 hect., din carĭ 340 hect. arabile, 385 hect. pădure, 640 hect. fîneaţă, 857 hect. izlaz, 180 hect. livede şi 298 hect. sterp.

Proprietate maĭ insemnată este: Hotarul-Sibiciuluĭ-d.-j., posedat de moşneniĭ Sibicenĭ-d.-j., în devălmăşie.

Are 4 tîrgurĭ: la 29 Iunie, 20 Iulie, 8 Noembrie şi 6 Decembrie. Cel maĭ însemnat e cel de la Sf. Ilie, în Sibiciul-d.-j.

E formată din cătunele: Begul, Boteşti, Babeţul, Corcoianul, Diculeşti, Ghileşti, Lupoiul, Lacul-cu-Aninĭ, Pănătăul, Plăişorul, Sibiciul-d.-j. şi Valea-Fîntîneĭ, cu o populaţie de 2140 suflete, carĭ locuesc în 517 case.

Are 2 şcoale, în cătunele Pănătăul şi Sibiciul, frecuentate de 140 copiĭ; 4 bisericĭ, în Sibiciul-d.-j., Pănătăul, Plăişorul şi Begul, deservite de 4 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ; 3 cîrciumĭ.

Meseriaşĭ sunt: 14 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 8 butnarĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 1 cojocar, 3 brutarĭ şi 1 pietrar.

Vite: 490 boĭ, 124 vacĭ, 74 viţeĭ, 18 caĭ, 11 iepe, 3 mînjĭ, 1250 oĭ, 364 capre şi 207 porcĭ.

Budgetul com. e de 2238 leĭ anual.

Comuna e foarte vechie, maĭ cu seamă căt. Begul. Prin secolul al XVII-lea, s'aŭ stabilit aci nişte coloniĭ din Transilvania, carĭ aŭ fondat satul Sibiciul. In sec. al XVIII-lea exista şi satul Pănătăul. Cele-l'alte sunt maĭ nouă.

Pănătăul, *cătun* de reşedinţă al com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, cu 390 locuitorĭ şi 120 case.

Pănătăul, *munte* însemnat, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Vastul săŭ masiv se întinde între comunele: Sibiciul, Bălăneşti, Trestia şi Ruşiavăţul. Are izlaz, pădure şi livezĭ.

Pănătăul, *numirea uneĭ sforĭ de pădure,* cam de 35 hect., de pe moşia Michia, judeţul Buzăŭ, com. Trestia.

Pănătăul, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul. Incepe din vîrful munteluĭ Pănătăul. Primeşte afluenţiĭ: Plăişorul, Croitorul, Sila, etc., şi se varsă în rîul Buzăul, în dreptul Văeĭ-Muşceluluĭ. Cînd plouă, e mare şi violentă; undele sale, amestecate cu humă şi alte substanţe minerale, turbură îndată apa rîuluĭ Buzăul.

Pe malurile sale s'a găsit scheletul unuĭ mastodont.

Pănceşti, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., aşezată în valea pîrîuluĭ Dieneţul şi pe stînga Siretuluĭ. Este alcătuită din 6 cătune: Pănceşti, reşedinţa, Dieneţul, Dealul-Dieneţul, Fulgerişul, Valea-luĭ-Moţoc şi Răstoaca. Inainte se compunea din cătunele: Chilia-Beniĭ, Dieneţul saŭ Doiniţul, Gălăşeşti (Dealul-Măzililor), Moţocul, Pănceşti şi Răstoaca.

Se mărgineşte la N. cu com. Răcătăul; la E., cu com. Pe-

treşti; la S., cu com. Corbeasca (jud. Tecuciŭ), iar la V., cu com. Răcăciuni şi cu com. Drăguşani (jud. Putna), de care se desparte prin rîul Siretul.

In vechime, Pănceşti-Mănăstireĭ-Ocneĭ ţinea de judeţul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ. («Uric.» Codrescu, vol. VII, pag. 314).

Este udată în lungul săŭ de pîrîul Dieneţul saŭ Pănceşti, care se varsă pe partea stîngă a Siretuluĭ, maĭ jos puţin de confluenţa acestuia cu Răcătăul, şi de pîrîul Pogleţul, care desparte secţia Dieneţul de com. Corbeasca (jud. Tecuciŭ).

In partea despre judeţul Tecuciŭ, se ridică pe teritoriul eĭ: dealul Dieneţul, pe care se află urmele unor întăriturĭ vechĭ numite Apărătoarea; Dealul-Odăilor, pe care se află şanţurĭ adîncĭ, făcute probabil pe la isprăvitul secoluluĭ al XVIII-lea, după cum spun bătrîniĭ; Dealul-Giurgiuluĭ, cu o movilă înconjurată de şanţurĭ de 3 m. adîncime, care se ridică lîngă satul Pănceşti şi în care locuitoriĭ ascundeaŭ averile în timpul invaziilor turceştĭ. La Răstoaca, pe malul drept al Siretuluĭ, se găsesc 2 movile.

Are o populaţie de 410 familiĭ, saŭ 1624 suflete, locuind în 409 case; o şcoală mixtă, care funcţionează din anul 1865 în satul Pănceşti, şi e frecuentată de 18 copiĭ; două bisericĭ, una în satul Pănceşti şi a doua in Dieneţul, deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 166 locuitorĭ, cu 535 fălcĭ pămînt în ţarină. In 1879 s'aŭ dat, la 70 însurăţeĭ, 175 fălcĭ pămînt în împroprietărire.

Totalul pămînturilor de cultura este de 1125 hect.

Teritoriul comuneĭ este de 3000 hect. Proprietarĭ marĭ sunt: statul, cu o moşie aproximativ de 400 hect.; Neculae G. Negel (Dieneţul), cu o moşie de 196 hect., cu pămînt productiv; clironomiĭ luĭ I. Strat, cu 47.94 hect. şi Ion al Sanduluĭ, cu 121 hect.

Viile ocupă o suprafaţă de 60 hect.

Vite sunt: 105 caĭ, 803 vite marĭ cornute, 422 porcĭ, 124 capre şi 901 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 143.

Pe teritoriul comuneĭ se găsesc 2 morĭ de apă.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 6338 leĭ, 92 banĭ şi la cheltuelĭ de 16000 leĭ, 74 banĭ.

Pănceşti sunt străbătuţĭ de calea vecinală Leca-Dieneţul.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 35 kil.; la com. Părincea, reşedinţa plăşeĭ, 15 kil.; la com. Petreşti, 5 kil.; la com. Răcăciuni, 8 kil.; la com. Răcătăul, 7 kil.

Pănceşti, *com. rur.,* în judeţul Putna, pl. Răcăciuni, situată în valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, la 15 kil. de subprefectura plăşeĭ şi la 59 kil. de capitala judeţuluĭ.

Se mărgineşte la V. cu comuna Jăvreni, din judeţul Bacăŭ; la N., cu Valea-Seacă şi Mîndrişca; la S., cu Sascut; iar la E., cu Bereşti.

Se compune din cătunele: Fîntînele, Pănceşti (unde se află şi primăria comuneĭ) şi Tîrgul-Pănceşti.

Are o populaţie de 544 familiĭ, saŭ 2069 suflete, locuind în 548 case; o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o şcoală mixtă, frecuentată de 77 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 9064.89 leĭ şi la cheltuelĭ, de 8975,88 leĭ.

Solul este argilo-nisipos.

Se cultivă viea pe o suprafaţă de 447 hect. 50 ariĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 plugurĭ de lemn, 62 plugurĭ de fier, 4 grape de fier; 19 morĭ de apă; 385 boĭ, 247 vacĭ, 40 caĭ, 200 oĭ, 24 capre şi 322 porcĭ.

Vezĭ Pănceşti (Tîrgul-).

Pănceşti, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-j., şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, situat pe pîrîul Dieneţul.

Are o populaţie de 956 suflete; o şcoală mixtă; o biserică, clădită în 1870 de Toader Bulgarul şi deservită de 1 preot; 3 cîrciumĭ.

Vite sunt: 59 caĭ, 398 vite marĭ cornute, 253 porcĭ şi 82 capre.

Pănceşti, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, situat pe valea îngustă a pîrîuluĭ Pănceşti, avînd casele întinse pe o lungime de aproape 1/2 oră.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o şcoală mixtă, frecuentată de 71 copiĭ.

Pănceşti, *parohie,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, avînd o biserică parohială, cu hramul Sf. Niculae.

Pănceşti, *moşie* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Pănceşti, de 400 hect. şi arendată cu 6000 leĭ anual.

Pănceşti, saŭ **Dealul-Mare,** *pădure* a statuluĭ, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Pănceşti. Este foioasă (stejar, fag, etc.). Nu este amenajată. Are o întindere de 987 hect. Aparţinea bisericeĭ Răducanu din Tîrgul-Ocna.

Pănceşti, *pîrîiaş,* format pe te-

ritoriul comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, şi care se varsă în pîrîul Bălcuţa. Izvoreşte din locurile numite Baba şi Pĭetroasa şi are multă apă, care pune în mişcare peste 18 morĭ.

Pănceşti (Tîrgul-), *tîrg,* în judeţul Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Răcăciuni, situat pe un loc (200 stînjenĭ) dat răzeşilor în urma diferitelor procese şi care se întinde de la apa Siretuluĭ şi pănă în muntele Ciortolomul.

Comerciul şi industria se practică de către 11 cîrciumarĭ, 3 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase şi coloniale, 2 bogasierĭ, 2 brutarĭ, 1 comerc. de coloniale, 1 de cereale, 3 de coloniale şi mărunţişurĭ, 1 de lînă, 1 măcelar, 1 vînzător de mărunţişurĭ, 4 cizmarĭ, 5 fierarĭ, 2 cojocarĭ şi 41 fabricanţĭ de rachiŭ.

Păneşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, com. Mătăsarul.

Pănguleşti, saŭ **Pîngăleşti,** *sfoară de moşie,* în jud. Teleorman, com. Sfinţeşti.

Pănoasa, *sat,* în partea de N. a com. Tîngujeni, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, şi spre E. de satul Moara-luĭ-Ciorneiŭ, udat de pîraiele Armaşul şi Pănoasa.

Are o suprafaţă de 343 hect. şi o populaţie de 83 familiĭ, saŭ 412 suflete.

Moşia e divizată în treĭ părţĭ: Pănoasa-luĭ-Borănescu, Pănoasa-Agarici şi Pănoasa-Zadic.

Vite: 127 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 60 oĭ, 20 capre şi 30 rîmătorĭ.

Pănoasa, *vale,* prin care curge pîrîul Pănoasa; se întinde de la N. la S., prin satul Pănoasa, com. Tîngujeni, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Pănticeşti, *cătun,* în jud. Putna, pl. Gîrlele, com. Păţeşti, situat pe gîrlă, lîngă locul unde ea dă în Milcov şi pe şoseaua Focşani-Odobeşti, la 2 ore de cel d'întîiŭ. Are o populaţie de 116 suflete, care locuesc în 29 case.

Pănureşti, *sat* răzăşesc, în jud. Suceava, com. Drăgăneşti, formînd un singur trup cu satul de reşedinţă, aşezat pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Rîşca.

Are o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 305 suflete, carĭ locuesc în 68 case.

Biserica şi şcoala din Drăgăneşti servesc şi acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 12—13 fălcĭ.

Satul e vechiŭ şi, după cum se spune, locuitoriĭ n'ar fi adevăraţĭ răzăşĭ de baştină.

Moşiile posedate de eĭ formaŭ altă dată un trup, care prin împărţire din tată în fiŭ a ajuns în făşiĭ micĭ, cum se posedă astă-zĭ. Răzăşiĭ n'aŭ urice ci 'şĭ stăpînesc peticele în virtutea dreptuluĭ de moştenire.

Mare parte din moşia Pănureşti a fost răşluită de către călugăriĭ M-reĭ Neamţuluĭ, cu care locuitoriĭ s'aŭ judecat multă vreme.

Păpădia, *insulă* mare, în dreptul com. Dabuleni, jud. Romanaţi, compusă din 2 bucăţĭ: Păpădia-Mare şi Păpădia-Mică; are 43 hect. pădure, ţine de com. Ianca.

Păpădia, *movilă* şi *punct trigonometric* de rangul al 3-lea, situată în partea N. a jud. şi pl. Tulcea şi a com. rur. Malcoci, pe malul stîng al braţuluĭ Sulina, lîngă mila No. 41, la S. de sătuleţul Iolganul. Are 36 hect., dominînd satul şi braţul Sulineĭ, pe o mică întindere.

Păpălogul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, în partea de N. a com. Andreaşi, acoperit cu pădurĭ.

Păpăuţi, *suburbie* a oraşuluĭ Roman, jud. Roman, situată în partea de E. a luĭ.

Păpeşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Vidimireşti. Are 22 case.

Păpuceasa, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ şi a Jijieĭ, spre S.-V. de satul Măcăreşti, com. Costuleni, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Păpuceasa, *pădure,* de 59 hect., a statuluĭ, în jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Costuleni, pe malul Prutuluĭ.

Păpureanca, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situat între satul Dudeşti şi braţul Borcea.

Păpuşa, *munte,* la N.-V. com. Novaci, plaiul Novaci, jud. Gorj, situat între munţiĭ Paltinul, Tigvele, Dîlbanul, Urda şi Cioara.

Păpuşa, *munte,* jud. Muşcel, între munţiĭ comuneĭ Lereşti şi munţiĭ comuneĭ Nămăeşti, al căruĭ vîrf întrece toate vecinătăţile. Se află la 2386,2 m. d'asupra Măriĭ-Negre. Masivul săŭ este compus din şisturile cristaline metamorfice, care formează cea maĭ vechĭe grupă geologică.

Păpuşa, *pisc* (2426 m.), pe culmea Ghezera (v. a. n.), jud. Muşcel. Are o potecă care duce prin vîrful Tiefeloaga.

Păpuşa, *schit*, jud. Vîlcea, pe un deal frumos, situat între mănăstirile Bistriţa şi Arnota. A servit ca bolniţă şi cimitir mănăstireĭ Bistriţa şi astăzĭ serveşte ca cimitir şcoaleĭ de subofiţerĭ de la Bistriţa. Pisania din tindă, scrisă cu vopsea, vorbeşte numaĭ de zugrăveala tindeĭ:

† Acest pridvor zugrăvitu-s'aŭ din bun gîndul Dumneaeĭ, Jupăneasa Andriianeĭ Vorniceseĭ a Dumnealuĭ Şerban Cantacuzino vel Vornic, în zilele luminatuluĭ Domn Ion Constantin B. Basarab Voevod, fiind egumen Kir Ştefan Ieromonah, Mai 18, 1710 i Zografii Iosif Ieromonah Hrauite.

Tot în tindă se văd zugrăviţĭ, la stînga, despre uşă, Şerban Cantacuzino vel Vornic şi Andriiana, jupîneasa luĭ.

Uşa biserice ĭ este foarte frumos săpată şi poleită; se vede pe dînsa un înger, iar de desupt inscripţiunea slavonă, care sună ast-fel:

Această uşă a făcut'o Ieromonahul Vasilie, în zilele luĭ Mateiŭ Basarab Voevod, în anul 1654.

Tîmpla de asemenea pare a fi din timpul luĭ Mateĭ-Vodă, ca şi icoanele.

Păpuşa, *schit*, situat la N.-E. de mănăstirea Bistriţa, com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, pe vîrful unuĭ pisc, zidire vechie şi strîmptă. Inscripţiunea de d'asupra uşeĭ este următoarea:

† Sfînta biserică aceastâ din temelie este zidită întru cinstea şi pofa'a Sfîntuluĭ Grigore Decapolitu, de robul luĭ Dumnezeŭ Kir Ştefan Egumenul Bistriţeĭ, ajutorind şi alţĭ fraţĭ cu ce s'aŭ îndurat, ca în vecĭ să aibă bună pomenire, în zilele bunuluĭ credincios Constantin Voevod.

Schitul Păpuşa e vrednic de amintit, pentru-că amvonul luĭ, în timpurile vechĭ, servea de şcoală pentru copiiĭ comuneĭ, şi slujitoriĭ luĭ serveaŭ de dascălĭ.

Păragina, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ, com. Dracea, aşezat pe partea stîngă a rîuluĭ Călmăţuiul. Are o populaţie de 135 suflete.

Părăeşti, *sat*, făcînd parte din com. rur. Stăneşti, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel, situat pe malul stîng al rîuluĭ Doamna şi pe valea Părăeşti, dela care şi-a luat numele.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, făcută din lemn de locuitoriĭ comuneĭ, şi deservită de 1 preot.

Părăeşti, *numire dată uneĭ* părţĭ din *comuna* Mioveni, jud. Muşcel.

Părăeştilor (Valea-), *vale*, jud. Muşcel, izvoreşte din pădurea Slănicul, trece pe la S.-E. de com. Stăneşti şi se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng.

Părăseşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 885 hect. Impreună cu trupurile: Verdea (20 hect.), Zlătărei (216 hect.), Dobruşa (76 hect.), Guşoeni (180 hect.), Mitrofani (125 hect.) şi Naropiţa (22 hect.), ţine de comunele Drăgăşani, Ştefăneşti şi Creţeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Părăştelor (Valea-), *vale*, jud. Botoşani, com. Băluşeni, între Dealul-Coşerilor, de pe Tocileni, şi dealul Puturosul.

Părăuşani, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, formată din 5 mahalale: Badea, Croitori, Gencherești, Istrăteşti şi Plăvaia. E situată pe piscurile Plăvaia, Istrăteşti şi Greci şi pe valea Plăvaia, la 52 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de a plăşeĭ.

De la 1863 formează o singură comună; până la această dată era întrupată cu comuna Pleşoiul.

Are o populaţie de 552 suflete, locuind în 276 case; 2 bisericĭ, una de lemn făcută de peste 200 anĭ, şi a doua de zid, făcută la anul 1886 de enoriaşĭ.

Vite sunt: 20 caĭ şi iepe, 65 boĭ, 151 vacĭ, 51 capre şi 130 oĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ; numaĭ 7 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe diferite moşiĭ particulare.

In raionul comuneĭ este Dealul-Steaguluĭ, unde se zice că Turciĭ ar fi înfipt de demult un steag.

Copiiĭ din comună frecuentă şcoalele din Tina şi Gradiştea.

Vatra satuluĭ are 287 hect., şi, dinpreună cu locurile arabile, izlazul, pădurile şi surpăturĭ sunt 835 hect. pămînt.

Dintre pomĭ roditorĭ sunt: perĭ, merĭ, nucĭ şi cireşĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 725 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Boru, Steagul, Părăuşani, Săscioara şi Croitori, sădite cu viĭ şi prunĭ şi pe carĭ se cultivă porumb, şi e udată de văile: Păraua, Vărsătura, Plavia, Borul şi Bratcul, precum şi de rîul Olteţul, care trece prin partea de V. a comuneĭ.

Se mărgineşte cu comunele: Roşiile, Băeşti, Pleşoiul, Gradiştea şi Tina.

Părăuşani, *deal*, în raionul com. Părăuşani, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 5 hect. vie.

Părincea (Tîrgul-), *com. rur.*, pl. Siretul-d.-j., jud. Bacăŭ, în-

tinzîndu-se pe povîrnişul V. al dealurilor ce despart basinurile pîrîuluĭ Berheciul de al pîrîuluĭ Răcătăul.

Este alcătuită din 2 cătune: Părincea, format din satul Părincea şi din Tîrguşorul-Părincea, care în vechime se numea Zlătari, reşedinţa comuneĭ şi a subprefectureĭ plăşeĭ, şi Buzdugani.

Maĭ înainte moşiile răzeşeştĭ Părincea unite cu Mileşti, făceaŭ parte din judeţul Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ («Uric.» Codrescu, vol. VII, pag. 313.)

Se mărgineşte: la E., cu teritoriul com. Godineşti (jud. Tecuciŭ); la V., cu al com. Mileşti; la N., cu al com. Leca; la S., cu com. Năneşti şi cu secţia Horgeşti (com. Gioseni).

Pe teritoriul comuneĭ şerpuesc treĭ ape: pîrîiaşele Cornițelul şi Zlătari, pe la mijloc, şi pîrîul Răcătăul, pe la V. săŭ.

Dealurile: Bota, al-Aguzilor şi al-Poienilor, sunt singurele ridicăturĭ maĭ însemnate.

Are o populaţie de 942 suflete; o şcoală mixtă, care funcţionează de la 1869 în tîrgul Părincea, frecuentată de 32 băieţĭ şi 18 fete; 2 biserici, în satul Părincea, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 8 cîrciumĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 109 locuitorĭ, cu 385 fălcĭ pămînt în ţarină.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproximativ 2116 hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 1030 hect.

Proprietar mare este Caton G. Leca, cu o moşie de 1053 hect.

Pădurea ocupă o întindere de vre-o 500 hect. şi poartă numele de Cornițelul.

Viile aŭ o întindere de 12.75 hect.

Vite sunt: 70 caĭ, 376 vite cornute, 153 porcĭ, 33 capre şi 776 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5774 leĭ, 56 banĭ şi la cheltuelĭ, de 3896 leĭ, 99 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Bacăŭ-Părincea.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 25 kil.; la com. Mileşti, 3 kil.; la com. Leca, 5 kil.; la com. Năneşti, 5 kil.; la com. Gioseni, 18 kil.

Părincea (Tîrguşorul-), *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., reşedinţa plăşiĭ şi a comuneĭ Tîrgul-Părincea, situat pe pîrîiaşul Cornițelul. Are o populaţie de 845 suflete; o judecătorie de pace; o şcoală mixtă şi o biserică, clădită la 1863 de către Banul Anastase Ion, din timpul căruia satul s'a mărit. De atuncĭ i se zice şi Tîrguşorul-Părincea.

La 1 kil. departe de sat, pe cîmpia numită Foranul, se află o biserică de lemn, numită a Zlătarilor. Inscripţia de d'asupra uşeĭ sună ast-fel:

Să se ştie de cînd am făcut aceastá biserică, Leat. 7210 (1702).

Sunt 8 cîrciumĭ.

Vite: 70 caĭ, 365 vite marĭ cornute, 151 porcĭ şi 33 capre.

Aci se maĭ află casele proprietăţeĭ, o moară cu aburĭ, coşare şi hambare pentru cereale, precum şi maĭ multe dughenĭ. Locuitoriĭ pe lîngă agricultură se maĭ ocupă şi cu cărăuşia, lemnăria, ciubotăria, croitoria şi cojocăria.

Părincea, *moşie*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tîrgul-Părincea, cu o întindere de 1500 hect., proprietatea d-luĭ C. Leca, dînd un venit anual de 50000 leĭ aproximativ.

Părlădeni, *altă numire a satuluĭ* Insurăţei, jud. Brăila.

Păroaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, plasa Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N. de Orăşti, între pădurea Păroaia şi malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 381 hect., cu o populaţie de 60 locuitorĭ.

Caseĭ Oteteleşanu aparţin 378 hect. şi locuitorilor restul.

In cercul satuluĭ sunt 2 morĭ cu apă şi 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 54 şi al celor micĭ de 108.

Păroasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Are o populaţie de 161 locuitorĭ. Satul datează de vr'o 50 anĭ, prin aducerea a 30 familiĭ de rudarĭ de către proprietarul Const. Cantacuzino, de la rîul Buzăul.

Părosul, *cătun*, în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Tichirişul, situat în lungul rîpeĭ prin care curge, de la Berdacul, pîrîul Tichirişul.

Are o populaţie de 552 suflete, carĭ locuesc în 131 case; o biserică filială cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ.

Păroşi, *com. rur.*, jud. Olt, pl. Oltul-d.-s., compusă din 3 căt.: Marloveşti, Mijlocul şi Ştefăneşti, situată pe valea şi ambele dealurĭ ale rîuluĭ Cungrea-Mică, la 40 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 9 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 1000 lo-

cuitorĭ, din carĭ 265 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, în fie-care căt. cîte una, deservite de 2 preoţĭ; o şcoală, în Mijlocul, frecuentată de 39 copiĭ.

Meseriaşĭ sunt: 2 cojocarĭ, 1 cizmar, 3 tîmplarĭ, 2 dogarĭ şi 1 rotar. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina şi Piteşti.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, afară de 47, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile proprietarilor, dîndu-li-se 102 hect. Eĭ aŭ: 26 caĭ şi ĭepe, 166 boĭ, 200 vacĭ, 30 capre, 400 oĭ şi 100 porcĭ.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 2250 hect.

Comerciul se exercită de 1 cîrciumar.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 2149.54 leĭ anual.

Două şosele comunale înlesnesc comunicaţia cu comunele Făgeţelul, Dobroteasa, Topana şi Urşi.

E situată pe dealurile numite Din-Dreapta-Cungrişoareĭ şi Din-Stînga-Cungrişoareĭ, pe care se cultivă viţă, prunĭ şi cereale, parte rămînînd păşunĭ de vite.

E străbătută de pîrîul Cungrişoara, în care se varsă vîlcelele: Ochiuzul, Popa-Tudor, Niţă-Popa-Ilie, Alumişelul şi Ovreiul. Pe la V. sunt vîlcelele Dobrota, Şurlicari, Stîlpişorul, iar pe la E., vîlceaua Lomul-Mare, unită cu Lomul-Mic, Lunga şi Plapcea-Mare.

Se mărgineşte la N. cu com. Topana; la S., cu com. Urşi; la E., cu Făgeţelul şi Chilia şi la V., cu Dobroteasa şi Sîmbureşti.

Se zice că comuna s'a înfiinţat între aniĭ 1456—1462 de nişte locuitorĭ, fugarĭ din Oltenia.

Părtinişul, *fost sat*, jud. Suceava, d'asupra dealuluĭ Ceapa, de lîngă satul Hîrtoapele. Localităţiĭ i se maĭ zice acum şi La-Ţinţirim, fiind cimitirul satuluĭ acolo.

Părul (Ziliştea), *cătun*, al com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, cu 60 locuitorĭ şi 13 case.

Părul, *munte*, situat în ramura munţilor Pîngăraţi, lîngă mănăstirea Pîngăraţi, com. Pîngăraţi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Părul, saŭ **Valea-Păruluĭ**, *pîrîiaş*, jud. Covurluiŭ, ce se formează numaĭ din ploĭ şi din topirea zăpezeĭ; are albie curgătoare; începe din pădurea Chirileşti, com. Rogojeni, din locul numit Ciuciuveni; trece prin satul Roşcani, com. Vlădeşti; traversează moşia Măstăcani, de la N. spre S., pe valea cu acelaşĭ nume; aproape de vărsătura luĭ în lacul Covurluiul, între Măstăcani şi Chiraftei, i se dă numele de Chiraftei.

Părul (Grindul-cu-), *grind*, saŭ loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, format din 2 corpurĭ; are o lungime de 8 kil. şi o întindere de 35 hect.; este acoperit cu nisip.

Părul-Rotund, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, pendinte de com. Nenciuleşti. Forma maĭ nainte o comună osebită, însă din lipsa resurselor a fost alipită la com. Nenciuleşti. Are o populaţie de 249 suflete, din carĭ 54 contribuabilĭ.

Părul-Rotund, *moşie*, în jud. Teleorman, căt. cu acelaşĭ nume. Are o întindere cam de 135 hect. şi este proprietatea d-luĭ Chr. Rădoiŭ, cumpărată de la stat.

Păruluĭ (Dealul-), *deal*, spre S. de satul Romîneşti, jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Movileni, pe care se cultivă cereale.

Păruluĭ (Dealul-), *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Odobasca; se desface din Culmea-Scoruşuluĭ; brăzdează partea de N. a comuneĭ şi se termină în rîul Rîmna; e acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Păruluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Tecuciŭ; începe din com. Cuciumeni; se întinde spre S. paralel cu Valea-Băeĭ până aproape de oraşul Tecuciŭ.

Păruluĭ (Poiana-), *culme de deal*, jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda; se desface din Dealul-Cîlnăuluĭ şi brăzdează com. la V.; este acoperită cu pădurĭ.

Păruluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Movileni; izvoreşte din valea cu acelaşĭ nume, de pe teritoriul satuluĭ Romîneşti; în cursul săŭ formează o mlaştină acoperită cu stuh şi papură; se varsă în ĭazul Ghemul.

Păruluĭ (Valea-), saŭ **Beceni-de-Jos**, *cătun*, al com. Cărpiniştea, jud. Buzăŭ, cu 500 locuitorĭ şi 99 case. Are sub-divizia Cocoreşti.

Păruluĭ (Valea-), saŭ **Fureşti**, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniştea, cunoscută în general sub numele de Cocoreşti. Vezĭ Cocoreşti.

Păruluĭ (Valea-), *vale*, jud. Iaşi, pl. Copoul, com. Movileni, pe

teritoriul satuluĭ Potîngeni, între Dealul-Păruluĭ și dealul Uricani; bogată în stuh.

Păruluĭ (Valea-), *vale,* jud. Ilfov, în partea de S. a căt. Greci-d.-j., în care se află și lacul Colceagul, de unde se scoate ţiperig și papură pentru rogojinĭ.

Păruluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Chirilești; are fîneaţă, izlaz și puţină pădure.

Părușelul, *deal,* pe care sunt situate viile și locurile cu același nume, jud. Teleorman; începe din spre com. Cioara și se termină aproape de satul Vînători, la 1 kil.

Părușelul, *drum,* prin com. Vînători, jud. Teleorman; începe de la capul dealuluĭ Părușelul, pe muche, și duce la viile cu același nume, ale locuitorilor; se desparte apoĭ în maĭ multe ramurĭ mergînd toate în Balta-Viișoareĭ. Iĭ maĭ zice și Drumul-Vasluiuluĭ.

Părușelul, *viĭ* renumite, ale locuitorilor din com. Vînători, jud. Teleorman, situate pe coasta dealuluĭ cu același nume, în întindere de 30 hect. Cultivatoriĭ acestor viĭ plătesc otașniţă proprietăţiĭ.

Părușul, *lac,* în insula Balta, jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Dudești.

Părvulești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, aparţinînd moșnenilor.

Păsărani, *mahala,* în com. rur. Șușiţa, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Păsărei, *sat,* făcînd parte din com. rur. Berbești, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 319 locuitorĭ; o biserică, zidită la 1841.

E udat de vălcelele: Valea-Mare și Cădușeĭ, care se varsă în rîul Tîrîia.

Păsărei, *mahala,* în com. rur. Roșiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, cu o populaţie de 256 locuitorĭ.

Păsărești, *mahala,* în com. rur. Samarinești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Păsăroiul, *mahala,* în com. rur. Drăgotești, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Păsăroiul, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 110 locuitorĭ și 26 case.

Păsăruia, *sat,* în com. rur. Oreviţa, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Păsăruica, saŭ **Vîsciana,** *gîrlă,* jud. Ilfov, curgînd de la V. spre E. Sorgintea se află între Otopeni și Tunari. Trece pe lîngă comunele: Ștefănești, Afumaţi, Moara-Domnească, Borănești, Tînganul și Fundeni-Gherasi.

Păscăloaia, *pîrîŭ,* jud. Iași, pl. Cîrligătura, com. Popești; se formează în pădurea Hărpășești și se varsă în iazul Fandolica.

Păscăreni, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Valea-luĭ-Ion, așezat pe Pîrîul-luĭ-Vrabie, maĭ jos de satul Valea-luĭ-Ion (școala), la 1 kil., și pe dealul Păscăreni. Are o populaţie de 271 suflete și 3 cîrciumĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 caĭ, 45 vite marĭ cornute și 23 oĭ.

Păscăreni, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Valea-luĭ-Ion, din șira colinelor dintre Tazlăul-Mare și Bistriţa, pe care se află așezat cătunul cu același nume.

Păscoaia, *pîrîŭ,* care izvorește din munţiĭ com. Malaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Lotrul.

Păscoaia, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, plaiul Cozia, la 8 kil. spre V. de com. Brezoiul; se varsă în rîul Lotrul, pe malul stîng, în raionul acesteĭ comune.

Pásculești, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ciumagi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Păstîrnacul, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, com. Frasinul.

Păstrăveni, *com. rur.,* situată în partea despre E. a plășeĭ de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, la 44 kil. de orașul Piatra, formînd cu marginele sale limita despre jud. Suceava, și, pe o mică întindere, spre E., despărţindu-se prin rîul Moldova, despre jud. Roman, așezată între com. Timișești, Uricheni și Uscaţi.

Este formată din cătunele: Păstrăveni, Rădeni, Davideni, Spiești, Fundătura, Ţibucani-d.-s., Ţibucani-d.-j. și Schitul-Ţibucani, cu o populaţie de 911 familiĭ, saŭ 4202 suflete.

Are 4 școale mixte, la Davideni, Păstrăveni, Ţibucani-d.-s. și Rădeni și 1 școală de cătun în Ţibucani-d.-j., frecuentate de 108 elevĭ; 4 bisericĭ, deservite de 5 preoţĭ; 1 fabrică de spirt.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt astă-zĭ: 273 carĭ trăesc încă stăpînindu-șĭ

încă locurile lor; 279 carĭ stăpînesc locurile ca urmaşĭ; 4 locurĭ şi jumătate se stăpînesc de către alţĭ locuitorĭ de cît ceĭ împroprietăriţĭ; 1 loc se stăpîneşte de către comună; 168 de inşĭ sunt carĭ, de şi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un fel de proprietate, precum nicĭ perspectiva de a moşteni ceva pe urmă părinţilor lor legiuiţĭ.

Agricultura se face pe o întindere de 4822 hect.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 230 hect., nutrind peste 6909 capete de vite.

Budgetul com. e la veniturĭ de 14574 leĭ şi la cheltuelĭ, de 12477 leĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face prin un drum ce duce de la satul Păstrăveni pe la Capul-Dealuluĭ la satul Ţibucani; un drum ce se ramifică din precedentul la satul Davideni şi de acolo se uneşte cu şoseaua Girovul-Tupilaţi (între kil. 30—31); un drum de la satul Păstrăveni la satele Petricani d.-s. şi Oricheni; un drum de la satul Păstrăveni la Spieşti; de la satul Davideni prin Spieşti la Timişeşti; un drum de la satul Păstrăveni la Rădeni; un drum de la satul Rădeni la satul Uricheni şi un drum tot la acest sat la satul Ţibucani.

Păstrăveni, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Păstrăveni, situat pe valea Moldoveĭ, la 47 kil. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 830 familiĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 16 copiĭ.

Aci se află reşedinţa comuneĭ şi vastele case ale proprietarilor moşieĭ, ereziĭ principeluĭ Gr. M. Sturdza.

Păstrăveni, *moşie,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, proprietatea moştenitorilor principeluĭ Gr. M. Sturdza.

Venitul anual al moşieĭ e de 40500 leĭ.

Păşcani, *com. rur.,* jud. Suceava, situată în centrul plăşeĭ Siretul-d.-j., spre S.-E. şi la 40 kil. de Fălticeni.

Se mărgineşte la E. cu com. Ruginoasa şi Văscani; la V., cu com. Cristeşti; la S., cu com. Miroslăveni şi Stolniceni şi la N., cu com. Lespezi.

Are forma unuĭ trapez neregulat înclinat spre E. (albia Siretuluĭ).

Se compune din satele: Tîrguşorul-Păşcani, unde se află reşedinţa comuneĭ şi a sub-prefectureĭ plăşeĭ, Gara-Păşcani, Fîntînelele, Brăteşti, Sodomeni, Boşteni, Gîşteni, Topile, Valea-Seacă, Conţeşti, Blăgeşti şi Lunca, cu o populaţie de 10498 suflete, locuind în 2302 case.

In întreaga comună sunt: 1 librar, 24 băcanĭ, 94 cîrciumarĭ, 12 lipscanĭ, 10 fierarĭ, 1 farmacist, 4 otelierĭ, 4 hangiĭ, 6 cafegiĭ, 16 debite de tutun, 1 ceasornicar, 7 brutarĭ, 2 căruţaşĭ, 2 dogarĭ, 20 croitorĭ, 3 dulgherĭ, 2 boiangiĭ, 1 zugrav, 3 cojocarĭ, 5 casapĭ, 4 rotarĭ, 4 bărbierĭ, 25 cizmarĭ şi alţĭ peste 20 comercianţĭ de mărunţişurĭ şi micĭ industriaşĭ, ceĭ-l'alţi locuitori sunt plugarĭ.

Contribuabilĭ sunt 2401.

Are 8 bisericĭ ortodoxe şi 1 catolică, deservite de 11 preoţĭ şi 18 cîntăreţĭ; 6 şcoale mixte, în Cîsceşti, Luca, Tîrgul-Păşcani, Sodomeni, Topilele, Valea-Seacă; 1 şcoală primară urbană mixtă a Direcţieĭ C. F. R. în gara Păşcani şi 2 şcoale rurale de cătun, în Blăgeşti şi Brăteşti.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 65000 leĭ şi la cheltuelĭ de 55077 leĭ.

Vite sunt: 585 caĭ, 1705 boĭ, 1450 vacĭ, 3626 oĭ, 15 capre şi 750 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul Măriĭ variază între 320—335 m.

E udată de rîul Siretul şi de pîraiele Conţasca, Valea-Seacă, Ermolia, Recea, Pîrîul-Pîrloagelor, al Ocoalelor, Secul şi Brăteşti.

Moşia e proprietatea erezilor decedatuluĭ Colonel Eugen Alcaz, cumpărată de la N. Rosetti-Rosnovanu, împreună cu toată zestrea (acarete, vite, cultură, etc.) pe preţul de 2600000 leĭ.

Suprafaţa comuneĭ e de 10822 hect.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 40 fruntaşĭ, 586 pălmaşĭ şi 354 codaşĭ, stăpînind 3229 fălcĭ.

Moşia e una dintre cele maĭ frumoase, nu numaĭ din judeţ, ci chiar din întreaga Moldovă.

In comuna Păşcani sunt 6 morĭ, 2 piue şi o fabrică de săpun.

De însemnat în comuna sunt: Schitul-Brăteşti şi gara Păşcani cu atelierul.

Păşcani, *tîrguşor,* în jud. Suceava, com. cu acelaşĭ nume, aşezat pe un podiş frumos ce ţărmueşte şesul drept al Siretuluĭ.

Are o populaţie de 166 familiĭ, saŭ 782 suflete, locuind în 166 case.

Vatra tîrguluĭ din deal împreună cu vatra celuĭ din vale şi gara ocupă 51 fălcĭ şi 41 prăjinĭ. Maioritatea tîrgoveţilor sunt comercianţĭ şi numaĭ o parte plugarĭ.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 76 fruntaşĭ şi 311 codaşĭ, stăpînind 1856 fălcĭ şi 28 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul

S-ţiĭ Voevozĭ, zidită de familia Roznovanu şi deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, cu 2 învăţătorĭ şi 2 învăţătoare, frecuentată de 195 copii.

E reşedinţa sub-prefectureĭ plăşeĭ Siretul-de-jos, a com. şi a judecătorieĭ ocoluluĭ cu acelaşĭ nume.

E legat de gară prin o linie telefonică.

In tîrg este o farmacie şi o fabrică de săpun.

Aci se face bîlciŭ în fie-care Duminică şi peste an iarmaroace la Sf. Maria-Mică, Sf. Dumitru, Sf. Nicolae, Sf. Teodor, Buna-Vestire şi Floriĭ.

Intre Păşcani şi Blăgeşti este un pod pe vase al proprietăţiĭ. Din sus de acest pod este un altul de fier, pe stîlpĭ de piatră, al linieĭ ferate Păşcani-Iaşi.

Drumurĭ principale sunt: la Fîntînele (2 1/2 kil.); la Brăteşti (6690 m.); la Boşteni (4 kil.); la Sodomeni (4 kil.); la Gîsceşti (6 kil.); la Topile (6 kil.); la Valea-Seacă (7 1/2 kil.); la Blăgeşti (3680 m.); la Lunca (7360 m.); la Gară (1 kil.) şi la Conţeşti (10 kil.).

Vechimea tîrguluĭ nu trece peste un secol. Inainte de 1879 nu eraŭ în Păşcani de cît două hanurĭ şi cîte va prăvăliĭ ale proprietăţeĭ, dar de atuncĭ încoace o dată cu construirea linieĭ ferate Lemberg-Cernăuţi-Iaşi, porni şi înflorirea luĭ, aşa că acum merge înainte cu paşĭ destul de repezĭ.

Satul, lipit de tîrg, e mult maĭ vechiŭ.

«Credem, zice Ep. Melchisedec în «Cronica Romînilor», vol. I, nota de la p. 177 (Buc., 1874), că numirea de Păşcani, ce poartă maĭ multe sate în Romînia, se derivă de la pronumele familiilor primitive Paşcu».

In hrisovul de danie al luĭ Alexandru Vodă, datat Suceava, 8 Aprilie 1419, precum şi în acela al luĭ Ştefan Vodă către mănăstirea Tazlăul, d. d° Suceava, 1 Fevruar 1481, moşiile Borileşti, Păşcani şi Drăgoteşti se citează ca fiind pe cîmpul luĭ Dragoş. («Arh. istorică» de B. P. Hasdeŭ, Bucur., 1865, tom. I, pag. 75 şi 110).

Păşcani a fost ars, suferind marĭ stricăciunĭ de la Leşiĭ luĭ Sobieski şi Tătarĭ pe timpul luĭ Constantin Cantemir.

Prin Păşcani fu trecerea podgheazuluĭ condus de capul catanelor din Neamţu, numit Frenţa, care se ducea să răstoarne pe Vodă Mihail Racoviţă din a treia domnie. (I. Neculcea, «Letopiseţele ţăreĭ», vol. II, pag. 233 şi 352).

In 1803, Păşcani a Visterniculuĭ Iordache Balş, numără 382 liuzĭ, plătind 5521 leĭ bir anual, la care se maĭ adăugaŭ breslaşiĭ ot tam, 22 liuzĭ cu 188 leĭ bir şi 12 de ceĭ fără bir. Eĭ se ocupaŭ cu plugăria şi cultura tutunuluĭ şi aveaŭ loc strîmt. («Uric.», vol. VII, p. 247).

Visternicul Iordache Balş, în diata sa din 1809, îndatorează pe fiul săŭ Iancu, căruia iĭ lasă: moşiile sale întregĭ: Păşcani, cu toate cătunurile şi cu toate siliştile unite la un loc şi Conţeşti, ce sunt luate de vecĭ de la mănăstirea Probota, cu besmăn în ţinutul Suceveĭ şi cu casele din Păşcani, cu toată pojijia caseĭ şi cu toate prisecile cu stupĭ, la aceste arătate moşiĭ, îl îndatorează ca: 1. să se afle preoţĭ şi psalţĭ fără strămutare la biserica din Păşcani; 2. să întreţină şcoala cu dascăl moldovenesc şi grecesc, în toată vremea; 3. să se facă două pomenirĭ pe an la biserică şi 4. să poarte de grije schituluĭ Brăteşti. («Uricariul» de Codrescu, vol. XI, p. 337 şi XVI, p. 280).

Printr'un hrisov din 1814, Noembrie 16, se întăreşte stăpînirea Visterniculuĭ Iordache Ruset pe moşia Păşcani de la ţinutul Suceveĭ şi Hodora de la ţinutul Hîrlăuluĭ, ce aŭ cumpărat-o prin mezat de la epitropiĭ Bezedelilor Dimitrachi şi Panaiotachi, fiĭ a Domnuluĭ Constantin Moruzzi Voevod. («Uricariul», de T. C., Vol. VI, p. 299).

Nicolae Roznovanu (de sigur tatăl luĭ Iordache) a fost numit visternic de Mihail Şuţu, ştiindu-l favorabil Eterieĭ, la care fusese atras, încă de pe cînd învăţa în Paris, de Grecul Minas Minard, bibliotecar la institutul Franţeĭ. (A. D. Xenopol, «Ist. Rom.», vol. V, p. 674).

Păşcani, *sat,* judeţul Covurluiŭ. Vezĭ Păşcani-Slobozia.

Păşcani, (Căciulaţi-Banuluĭ), *sat,* făcînd parte din com. rur. Căciulaţi, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Situat pe malul drept al văleĭ Pociovaliştea. Aci este herghelia de caĭ a răposatuluĭ C. Blaremberg, castelul proprietăţeĭ şi unul din cele maĭ frumoase şi maĭ vechĭ parcurĭ.

Păşcani, a fost proprietate a Principeluĭ Grigore Ghica, apoĭ a Principeluĭ Grigore Ghica şi apoĭ a Principeluĭ Alex. Ghica. Aci a fost şi reşedinţa lor de vară până la anul 1842, cînd s'aŭ mutat la Căciulaţi.

Se întinde pe o suprafaţă de 285 hect., proprietatea răp. C. Blaremberg, cu o populaţie de 288 locuitorĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Are: o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 heleşteŭ; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 207 şi al celor micĭ, de 360.

Păşcani, *staţie de dr.-d.-f.,* în jud. Suceava, pl. Siretul-d.-j., com. cu acelaşĭ nume, pe şesul drept al Siretuluĭ şi la 800—1000 m. de Tîrgul-Păşcani.

De aci porneşte linia ferată în treĭ direcţiunĭ spre: Roman-Bucureşti, spre Iaşi şi spre Burdujeni.

Pe lîngă serviciul direcţiuniĭ C. F. R. se maĭ află în gară: un oficiŭ telegrafo-poştal, un comisar, un atelier în care se repară vagoanele şi maşinele, cu o turnătorie sistematică. In jurul găreĭ s'a format un tîrguşor, numit de Păşcănenĭ, Tîrgul-din-Vale, cu o populaţie de 263 familiĭ, saŭ 1230 suflete, din carĭ 300 contribuabilĭ, locuind în 164 case.

Pe lîngă atelier s'a înfiinţat o biserică catolică, cu hramul Joia Verde, zidită în 1872 de comunitatea amploiaţilor şi lucrătorilor catolicĭ, deservită de un preot. Tot în 1872 s'a înfiinţat şi o şcoală primară urbană mixtă, cu treĭ institutorĭ, frecuentată de 80—100 copiĭ. Şcoala se întreţine de direcţia C. F. R. O maestră este angajată pentru predarea lucruluĭ de mînă la eleve. In apropiere se află frumosul pod de fier ce servă linieĭ Păşcani-Iaşi.

Venitul aceste staţii pe 1896 a fost de 283703 leĭ, 36 banĭ.

Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ: 197 m. 42.

Păşcani, *moşie* particulară, de 1718 hect., în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Vlădeşti.

Păşcani, *pădure,* la V. moşieĭ Păşcani, jud. Suceava, îmbrăcînd dealurile Pietrosul, Titihanul şi Huhurezul. Are o întindere de 1790 hect. acoperite maĭ mult cu fag şi ştejar.

Păşcani-Slobozia, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Vlădeşti, cu vr'o 600 m. maĭ jos de reşedinţa comunală.

Are o populaţie de 49 familiĭ, saŭ 162 suflete, şi o biserică.

Intinderea teritoriuluĭ e de 2288 hect., din care cea maĭ mare parte sunt ale proprietăţeĭ marĭ.

In vechime se numea Busuioaca.

Păşcanul, *baltă,* jud. Covurluiŭ, pl. Prutul, com. Vlădeşti; are o îndindere de peste 270 fălcĭ, o lăţime de vr'o 12 fălcĭ, şi conţine stuf, şi peşte.

Păşcăneanca (Ungureni), *sat,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, făcînd parte din com. rur. Butimanul-Luceanca.

Se întinde pe o suprafaţă de 448 hect., cu o populaţie de 209 locuitorĭ.

D-l A. Rătescu are 313 hect. şi locuitoriĭ, 135 hect. In corpul moşieĭ s'aŭ rezervat 35 hect. pentru izlaz, iar 165 sunt acoperite de pădure.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 134 şi al celor micĭ, de 204.

Satul s'a înfiinţat cam pe la anul 1809, de către fostul proprietar Penciu Păşcan. Numele de Ungureni vine de la locuitoriĭ Ungurĭ ce aŭ fost aduşĭ pentru prima oară cînd s'a înfiinţat satul.

Păşcăneanca, *pădure* particulară, jud. Ilfov, în întindere de 165 hect., pendinte de com. Butimanul, pl. Znagovul, populată cu tufă, carpen, alun, jugastru, teiŭ, etc.; predomină tufa.

Pătîrlăgeĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Valea-Muşceluluĭ, căt. Brusturişul; face hotar între comunele Mlăjetul, Pătîrlagi şi Valea-Muşceluluĭ.

Pătîrlagele. Vezĭ Pătîrlagi, jud. Buzăŭ.

Pătîrlagi, *com. rur.,* în jud. şi pl. Buzăuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, la 56 kil. de oraşul Buzăul. Suprafaţa com. e de 5205 hect., din care 1340 arabile, 358 pădure, 1730 fîneaţă, 640 izlaz, 181 livezĭ, 10 vie şi 946 sterpe.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Lereasca, Sibieasca, şi Sfoara-de peste-gîrlă, posedate de cetele de moşnenĭ: Isăreştĭ, Oproeştiĭ-Marĭ, Opräeştiĭ Micĭ, Bărăştĭ, Dragomireştĭ, Jitienĭ, Gavriloĭ, Mituloae, Goteştĭ, Ghiţă Popa Constantin, I. M. Popescu, C. Popa Stoica, Chr. Nicolaŭ şi Floreşti.

Terenul este accidentat de dealurĭ înalte, dar prielnic cultureĭ.

Din substanţe minerale are sare şi gips, precum şi izvorul sulfuros de la M. Balosinul.

E formată din căt.: Buruieneşti, Crîngul, Crivineni, Fundăturile, Murătoarea, Orjani, Pătîrlagi, Stroeşti şi Valea-Vieĭ, cu o populaţie de 2020 suflete.

In căt. Pătîrlagi e o şcoală mixtă şi în Valea-Vieĭ, una de cătun; ambele sunt frecuentate de 140 elevĭ.

Sunt 6 bisericĭ, deservite de 4 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 3 paraclisierĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dumitru. Cea maĭ frumoasă e acea din Valea-Vieĭ.

E reşedinţa sub-prefectureĭ plaiuluĭ Buzăul. Are o staţiune telegrafo-poştală, înfiinţată la 26 Aprilie 1873 şi al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 358,

banĭ 15; o judecătorie de ocol; 13 cîrciumĭ; 3 morĭ şi 1 făcăŭ.

Meseriaşĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 tîmplar, 1 croitor, 3 cizmarĭ, 3 fierarĭ, 5 cojocarĭ, 1 boiangiŭ, 5 brutarĭ şi 1 bărbier.

Comerciul constă în desfacerea ţuiceĭ şi a vitelor şi transporturĭ.

Tîrgurĭ are: la 1 Ianuarie, 30 Ianuarie, la Sf. Teodor, la Ispas, 15 August, 26 Octombrie şi 8 Noembrie.

Căĭ de comunicaţie: şoseaua Buzăŭ-Frontieră, care o străbate în lung, precum şi maĭ multe drumurĭ naturale.

Vite: 318 boĭ, 87 vacĭ, 54 viţeĭ, 5 bivoliţe, 31 caĭ, 17 ĭepe, 9 mînjĭ, 1200 oĭ, 318 capre şi 472 porcĭ.

Stupĭ cu albine: 32.

Budgetul comuneĭ e de 4445 leĭ, 69 banĭ.

Comuna e vechie şi la începutul secoluluĭ al XIX-lea se găseşte menţionată ca reşedinţă a vătafuluĭ de plaiŭ. Din cătunele carĭ o compun, cele maĭ vechĭ sunt: Pătîrlagi, Valea-Vieĭ, Pămînteni, Valea-Vieĭ-Ungureni şi Fundăturile.

Loc istoric are fortificaţia Cetăţeaua, în jurul căreia s'a dat o luptă în 1821, între Turcĭ şi Eteriştĭ.

Pătîrlagi, *cătun* de reşedinţă al com. Pătîrlagi, jud. Buzăŭ, cu 600 locuitorĭ şi 150 case. Se sub-divide în Pătîrlagi-d.-j. şi Pătîrlagi-d.-s.

Pătlăgeanca, *sat,* în jud. şi pl. Tulcea, cătunul comuneĭ Satul-Noŭ, aşezat pe malul drept al braţuluĭ Chilia, la 16 kil. spre S.-V. de reşedinţă. Are o întindere de 1800 hect., din carĭ 12 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populaţia, lipovană, este de 25 familiĭ, saŭ 112 suflete, din carĭ 23 contribuabilĭ.

Pămîntul este, în cea maĭ mare parte, acoperit cu bălţĭ şi stufurĭ. Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult cu pescuitul.

Prin sat trece drumul comunal Tulcea-Satul-Noŭ.

Pătlăgeanca, *ostrov,* din delta Dunăreĭ, jud. Tulcea, situat în partea V. a eĭ, în cea N. a pl. Tulcea şi cea S.-E. a com. Satu-Noŭ. Este coprins între braţele Chilia, Tulcea şi gîrla Pătlăgeanca. Face parte dintr' un ostrov maĭ mare numit Ciatal. In partea S.-V. a luĭ se află aşezat satul Pătlăgeanca. Are o întindere de 800 hect., din care maĭ mult de jumătate acoperite cu stuf, restul cu grindurĭ şi locurĭ cultivabile.

Pătlăgeanca, *pichet* romînesc, pe malul drept al braţuluĭ Chilia, în partea N. a jud. şi plăşeĭ Tulcea şi în cea V. a com. Satul-Noŭ, lîngă cătunul Pătlăgeanca, aşezat pe o înălţime de 25 m.

Pătlăgeanca, *grind,* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, jud. Tulcea, situat în partea N. a plăşeĭ Tulcea, şi cea S.-V. a comuneĭ Satul-Noŭ; aşezat dealungul braţuluĭ Chilia, pe malul săŭ drept, în forma uneĭ bande lungĭ, are o întindere de 250 hect.; pe el e aşezat satul Pătlăgeanca şi pichetul cu acelaşĭ nume.

Pătlăgeanca, *gîrlă,* în partea N. a jud. şi plăşeĭ Tulcea şi cea S.-E. a comuneĭ Satul-Noŭ; se desface din braţul Tulcea; se întinde spre N., curgînd alăturĭ cu drumul comunal Tulcea-Satul-Noŭ; primeşte apele lacuļuĭ Roşul şi Ghide, şi se varsă în braţul Chilia, lîngă satul Ciatal-Chioi, după 8 kil. de curs; închide între dînsa şi Dunăre ostrovul Pătlăgeanca.

Pătrana, *sat,* compus din tîrlele Alexe şi Jipa, din com. Nazîrul, jud. Brăila, la 2 kil. spre S. de comună. Suprafaţa vetreĭ satuluĭ e de 8 hect., cu o populaţie de 56 locuitorĭ.

Vite: 272 vite marĭ cornute, 50 caĭ, 70 oĭ şi 40 rîmătorĭ.

Pătraşcu (Măgura-luĭ-), *măgură,* la N.-V. cătunuluĭ Muţi, pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman; are o înălţime cam de 60 m. şi o periferie de 150; este una din măgurile marĭ din plasă.

Pătraşcu (Movila-luĭ-), *movilă,* jud. Tulcea, aşezată pe un vîrf înalt al dealuluĭ Carcaman-Bair, în partea N. a plăşeĭ Babadag, şi cea E. a comuneĭ rurale Alibei-Chioi; prin ea trec treĭ hotare ale satelor Alibei-Chioi, Trestenicul şi Nalbant; este naturală şi acoperită cu verdeaţă; are o înălţime de 170 m., dominînd drumul comunal Alibei-Chioi-Nalbant, ce trece pe lîngă ea.

Pătraşul, *pîrîŭ,* pe moşia Proboteşti, com. Tîrnăuca, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Pătrăşcana, *gîrlă,* jud. Tecuciŭ, în partea de E. a dealuluĭ Gohorul. Se desface din rîul Bîrladul şi se varsă tot într'însul.

Pătrăşcani, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, situat pe pîrîul Păltinata, la 2 kil. de satul Rîpile.

Are o populaţie de 285 suflete; o biserică, deservită de 2 cîntăreţĭ, clădită de Ştefan Rosetti, la 1820; 2 cîrciumĭ.

Vite: 7 caĭ, 176 vite marĭ

cornute, 65 porcĭ şi 63 capre.

Pătrăşcani, *cătun,* în jud. Putna, pl. Şuşiţa, com. Bătineşti, situat în cîmpia ce pleacă de la Ţifeşti şi merge pănă în Siret. E situat maĭ la vale de Bătineşti.

Pătrăşcani, *sătuc.* Vezĭ Lipova-Răzeşi, sat, pl. Racova, judeţul Vasluiŭ.

Pătrăşcani, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, care aparţine caseĭ răposatuluĭ Alex. Hepites.

Pătrăşcani, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, proprietatea caseĭ răposatuluĭ D. Al. Hepites. Este foioasă, are o întindere de 515 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Pătroaia, *pădure* particulară, situată pe moşia Dudeşti, com. Dudeşti, plasa Dîmboviţa, jud. Ilfov, supusă regimuluĭ silvic pentru că cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Pătruleşti, *sat,* cu 26 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Vitomireşti-Trepteni.

Pătrunsa, *fost schit,* în jud. Vîlcea, com. Bărbăteşti, plaiul Horezul, fondat de Clement Episcop, la anul 1777, şi în urmă făcut din noŭ în alt loc de Postelnicul Dumitru, Protopopul Petrariu şi Postelnicul Ion Bărbătescu.

Pătrunsa, *izvor,* jud. Vîlcea, care, împreună cu izvoarele Bulzul şi Tisa, formează rîul Otăsăul.

Pătulele, *com. rur.* şi *sat,* jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, la 45 kil. de oraşul T.-Severin. E situată pe un loc şes, mărginindu-se: la E. cu com. Bucura; la S., cu comunele Gruia, Pristolul şi Gîrla-Mare; la S.-E., cu comunele Cujmirul-Vînători, Punghia şi Recea; la V., cu comunele Izvoarele; la N. cu comunele Vînjuleţul şi Ciorobeni.

Satul formează com. cu satul Buhetul şi mahalaua Poiana-Cioareĭ, numită şi Bănăţeni.

Are o populaţie de 4050 locuitorĭ, din carĭ 618 contribuabilĭ, locuind în 700 case; 2 biserică, deservite de 4 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 70 elevĭ; 4 cîrciumĭ.

E udată de apa Blahniţa. Are un pămînt parte fertil şi parte nisipos şi plantat cu salcîmĭ.

Locuitoriĭ posedă: 200 plugurĭ, 408 care cu boĭ, 86 căruţe cu caĭ; 280 stupĭ.

In această comună sunt maĭ multe şosele, dintre care una o leagă cu comunele Cioroboreni, Rogova şi Turnul-Severin.

Numărul vitelor este de 6400: 2100 vite marĭ cornute, 2500 oĭ, 240 caĭ şi 1560 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 14001 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 10656 leĭ.

Localităţĭ de însemnat sunt: dealul numit Coasta-Lascul uĭ, platoul Poiana-Cioareĭ, şesul Cotul-Bucureĭ şi valea Muşea pe care se află maĭ multe bălţĭ cu stufurĭ, formate din înfundăturile apeĭ Blahniţa.

Prin com. trece pîrîul Blahniţa, care se înfundă în balta numită Rotunda din comuna Dănciul. Aci se află şi un zăton, la locul numit Gura-Cotuluĭ, făcut pentru oprirea apeĭ, care să serve pentru adăparea vitelor în timpul de vară, cînd pîrîul Blahniţa seacă.

Se fac aci 2 bîlciurĭ anuale: unul la I-a Duminică din luna Martie şi altul la Rusaliĭ, ţinînd fie-care cîte 5 zile şi în care se fac vînzărĭ bune.

Pătuleşti, *sat,* jud. Argeş, plasa Piteşti, făcînd parte din com. rur. Bradul-d.-j.

Pătulul-Şindrilit, *sat,* jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, făcînd parte din com. rur. Răteşti-Furdueşti.

Pătululuĭ (Vîlceaua-), *pîrîŭ,* jud. Muşcel; izvoreşte de sub piscul numit Ciomagul, com. Bîrzeşti, plasa Argeşelul; trece printre uliţa Poduluĭ şi a Voiculeştilor şi se varsă în rîul Argeşelul, pe malul stîng.

Pătululuĭ (Valea-), *vale,* jud. Muşcel, pl. Argeşelul, se varsă în rîul Argeşelul, pe teritoriul comuneĭ Davideşti.

Păţeşti, *com. rur.,* jud. Putna, pl. Gîrlele.

Cătunele ce formează com. sunt aşezate unul lîngă altul, pe malul stîng al Milcovuluĭ, între Focşani şi Odobeşti.

Distanţa comuneĭ de sub-prefectura plăşeĭ e de $3^1/_2$ kil., iar de capitala judeţuluĭ, de $7^1/_2$ kilometri.

In deosebĭ de Milcovul, com. e udată de Gîrla-Morilor şi canalul Căcaina. Pămîntul de lîngă malul Milcovuluĭ este pietros; cel pe care sunt sădite viile e nisipos şi acel unde se fac arăturile e lutos.

Se compune din cătunele: Boteşti, Floreşti, Gugeşti, Pănticeşti, Păţeşti (unde e şi primăria comuneĭ) şi Slobozia-Vidraşcu.

Are o populaţie de 453 familiĭ, saŭ 1592 suflete; 2 bisericĭ parohiale, una în cât. Boteşti, cu

hramul Adormirea şi a doua cu hramul Sf. Ilie în cât. Floreşti; 3 bisericĭ filiale, una in Boteşti, cu hramul Sf. Ilie, (parohia Boteşti), a doua cu hramul Sf. Gheorghe în Păţeşti (parohia Boteşti) şi a treia în cătunul Slobozia (parohia Floreşti); o şcoală mixtă, în Boteşti, frecuentată de 73 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 12843,06 leĭ şi la cheltuelĭ, de 12822,81 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 7 plugurĭ de lemn, 4 plugurĭ de fier, 1 grapă de fier, 3 rariţe, 4 morĭ de apă; 310 boĭ, 189 vacĭ, 55 caĭ, 373 oĭ, 8 capre şi 50 porcĭ.

Viea se cultivă pe o întindere de 720 hect.

Comerciul se exercită de 13 cîrciumarĭ.

Păţeşti, *sat*, jud. Argeş, pl. Loviştea, pendinte de com. rur. Şerbăneşti, şi udat de pîrîul cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 150 locuitorĭ şi o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Păţeşti, *cătun*, jud. Putna, pl. Girlele, com. cu acelaşi nume, situat pe şoseaua Focşani-Odobeşti, la 2 ore de Focşani şi pe malul Milcovuluĭ.

Are o biserică filială, cu hramul Sf. Gheorghe (parohia Boteşti).

Moşia aparţinea maĭ înainte familieĭ Danu.

De aci se trage familia Catargiu, curgătorĭ din Toader Catargiu şi Sanda Catargioae, din satul Crucea.

O ramură din familia Negruzzi, familie de mazilĭ, se trage de aci.

Păţeşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Putna, plasa Gîrlele, cătunul Păţeşti, pe linia Focşani-Odobeşti, pusă în circulaţie la 22 Sept. 1895. Se află între staţiile Focşani (5.5 kil.) şi Odobeşti (5.2 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ e de 97^{m},31. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 18394 leĭ, 25 banĭ.

Păuleasa, *sat*, făcînd parte din com. rur. Zărneşti-Cacaleţi, jud. şi pl. Argeşuluĭ.

Păuleasa, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Marginea, pendinte de com. Frumoasa. Are o populaţie de 419 suflete, din carĭ 79 contribuabilĭ.

Păuleasa, *moşie* a statuluĭ, jud. Teleorman, pl. Marginea, în întindere de 1286 hect., din carĭ 50 hect. pădure. O treime din moşie s'a vîndut în loturĭ la locuitorĭ.

Păuleasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Mirceşti, jud. Muşcel, pl. Rîul-Doamneĭ.

Păuleasca, *proprietate* a statuluĭ, jud. Argeş. (Vezĭ Bădiceni).

Păuleni, *sat*, în jud. Iaşi, pl. Turia, com. Roşcani, la N. de satul Rădeni, cu care formează un trup. Are o suprafaţă de 716 hect. şi o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 302 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 318 vite marĭ cornute, 33 caĭ, 798 oĭ şi 45 rîmătorĭ.

Păuleni, *pîrîŭ*, jud. Iaşi, pl. Turia, com. Roşcani; izvoreşte de sub dealul Păuleni; trece prin satul cu acelaşĭ nume, şi se varsă în iazul Păuleni.

Păuleşti, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Tirguşorul, situată pe dealul Păuleşti, lîngă pîrîul Dîmbul, la 6 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 8 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Păuleşti şi Găgeni, cu o populaţie de 1066 locuitorĭ, din carĭ 170 contribuabilĭ, locuind în 239 case.

Are 3 bisericĭ: două în Păuleşti (una fondată la 1887, şi alta foarte vechie, ce serveşte azĭ la cimitirul comuneĭ), şi a treia în cât. Găgeni, reparată în anul 1888, tus-trele deservite de 2 preoţĭ.

Maioritatea locuitorilor sunt moşnenĭ. 30 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile d-lor G. Gr. Cantacuzino, Gabrielescu, Caracaş şi a statuluĭ, dîndu-li-se 92 hect. Eĭ posedă: 23 caĭ, 17 ĭepe, 326 boĭ, 127 vacĭ, 585 oĭ, 8 bivolĭ şi 129 porcĭ.

Şcoala există în comună de la 1859, şi e frecuentată de 44 băeţĭ şi 14 fete.

Toată comuna are o suprafaţă de 902 hect.

Stupĭ, cu albine sunt 100.

Dintre pomĭ roditorĭ sunt: merĭ, perĭ, duzĭ, cireşĭ şi nucĭ.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ şi la cheltuelĭ de 2424 leĭ.

O şosea comunală şi una vecinală înlesneşte comunicaţia cu comunele: Ploeşti, Păuleşti şi Ţintea.

E brăzdată de dealul Păuleşti în partea de N.-E. şi udată la V. de pîrîul Dîmbul şi de văile Fetica şi Strîmba.

Păuleşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Vrancea, situată într'un ogaş prin care trece pîrîul Fundătura şi la marginea satuluĭ Spineşti, la 30 kil. de sub-prefectura pl. şi la 57 kil. de capitala judeţuluĭ.

E udată de rîul Putna, de pîraiele Cozia şi Văsuiul şi de pîrîiaşele Ţiganul, Lespezile, Tişiţa, Porcul, Fundătura şi Hăulişca.

Se compune din cătunele Cozia, Hăulişca şi Păuleşti, unde e şi primăria comuneĭ.

Are o populaţie de 393 familiĭ, saŭ 1671 suflete, locuind în 402 case; o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în cătunul Păuleşti, una filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul în Cozia şi una filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în Hăulişca; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 4186,25 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4098,99 leĭ.

Locuitoriĭ posedă: 52 plugurĭ de lemn, 1 plug de fier, 5 morĭ de apă; 644 boĭ, 430 vacĭ, 150 caĭ, 3450 oĭ, 210 capre şi 150 porcĭ.

Sunt în comună: 4 comercianţĭ de băuturĭ spirtoase, 2 fierarĭ, 2 rotarĭ, 1 pivă şi 20 herăstrae.

Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult cu păstoritul oilor şi cu lucrul la herăstrae.

Păuleşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păuleşti, pl. Tîrgnşorul, jud. Prahova. Are o populaţie de 605 locuitorĭ. Aci e reşedinţa comuneĭ, şcoala şi o biserică parohială.

Păuleşti, *cătun,* jud. Putna, pl. Vrancea, com. cu acelaşĭ nume, aşezat într'un ogaş prin care trece pîrîul Făndătura ce dă în Leodova şi la marginea satuluĭ Spineşti.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ.

Păuleşti, *deal,* în partea de E. a com. Păuleşti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova, pe care se cultiva viĭ, iar acum se cultivă cereale, pentru-că viile s'aŭ distrus de filoxeră.

Păuleşti, *parohie,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. cu acelaşi nume. Are 1 biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în cătunul Păuleşti; 1 filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, în Cozia; şi 1 filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în Hăulişca.

Păulici, *vechiul nume al satuluĭ* Scăeşti, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Scăeşti.

Păuneĭ (Dealul-), *deal,* jud. Muşcel, pl. Argeşelul, com. Voroveni, care desparte Valea-Albineĭ de Valea-luĭ-Faur.

Păuneşti, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Şuşiţa, situată pe dealul ce începe de la Diocheţi, la 36 kil. de capitala judeţuluĭ.

De la Caregna spre sat sunt două văĭ numite Valea-cu-Apă şi Valea-Caselor, care trec prin mijlocul comuneĭ.

Se compune din cătunele: Boul şi Păneşti (unde e şi primăria comuneĭ).

Are o populaţie de 940 familiĭ, saŭ 3662 suflete, din carĭ 736 contribuabilĭ, locuind în 866 case; 2 bisericĭ parohiale: una cu hramul Cuvioasa Paraschiva (parohia Păuneşti), alta cu hramul Sf. Gheorghe, ambele în cătunul Păuneşti; 1 biserică filială, cu hramul Sf. Nicolae, în cătunul Boul (parohia Păuneşti-Boul); 1 şcoală mixtă, frecuentată de 165 elevĭ, şi 16 eleve.

Vite sunt: 460 boĭ, 312 vacĭ, 104 caĭ, 879 oĭ, 106 capre şi 998 porcĭ.

Industria şi comerciul se practică de către 22 comercianţĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 10323 leĭ şi la cheltuelĭ, de 10260,74 leĭ.

Se cultivă viea pe o întindere de 424 hect., de către 742 agricultorĭ.

Sunt 137 stupĭ cu albine.

Păuneşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, ţinînd de com. rur. Godeanul; are 61 case situate pe un deal cu o poziţiune frumoasă.

Păuneşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 175 locuitorĭ.

Păuneşti, *cătun,* în com. cu acelaşĭ nume, jud. Putna, pl. Şuşiţa, aşezat pe dealul ce începe de la Diocheţi.

Are 2 bisericĭ parohiale, una cu hramul Cuvioasa Paraschiva şi a doua, cu hramul Sf. Gheorghe; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 165 băeţĭ, şi 16 fete.

Păuneşti, *parohie,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, în cătunul Păuneşti.

Păuneşti, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 360 fălcĭ, jud. Putna. Vezĭ Bîlca-Păuneşti.

Păuneşti-Bîrnova, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 514 hect., jud. Putna.

Păuneşti-Boul, *parohie,* în jud. Putna, com. Păuneşti, avînd 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în Păuneşti şi 1 filială, cu hramul Sf. Nicolae, în căt. Boul.

Păunul, *sat,* jud. Botoşani, pl. Ştefăneşti, în dreapta Başeuluĭ, pe loc şes, în partea de S. a com. Brăteni, cu o suprafaţă de 289 hect. şi o populaţie de 74 familiĭ, saŭ 230 suflete, din carĭ 51 contribuabilĭ.

Are o biserică.

Locuitoriĭ posedă: 10 boĭ şi vacĭ, 30 caĭ, 50 oĭ, 28 porcĭ; 4 stupĭ.

Păunul, *sat,* jud. Iaşi, aşezat pe podişul cu acelaşĭ nume, avînd o suprafaţă de 2682 hect. şi o populaţie de 62 familiĭ, saŭ 346 locuitorĭ, ocupîndu-se cu scoaterea pĭetreĭ, fabricarea varuluĭ şi cărăuşia.

Are o biserică, zidită de pĭatră în anul 1812, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 182 vite marĭ cornute, 25 oĭ, 45 caĭ şi 54 rîmătorĭ.

Păunul, *deal,* jud. Iaşi, pl. Codrul; se întinde de la V. spre E.; face hotarul dintre comunele: Buciumi, Tomeşti şi Poeni; partea de mijloc se numeşte Vulturul; pe coastele luĭ sunt multe cariere de pĭatră, viĭ şi livezĭ; partea despre E., e acoperită de Pădurea-Poenilor

Păuşa, *sat,* jud. Argeş, pl. Loviştea, com. rur. Jiblea, pe malul stîng al Oltuluĭ. Are o populaţie de 175 locuitorĭ şi o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Păuşeşti, *com. rur.,* jud. Iaşi, în partea de E. a plăşeĭ Cîrligătura şi în hotar cu pl. Stavnicul. Teritoriul săŭ este accidentat, prezintînd în partea despre V. dealurĭ marĭ cu pădurĭ, în partea de N., dealurĭ acoperite cu viĭ şi livezĭ, iar în partea despre S.-V., şesurĭ acoperite cu cereale, fîneţe şi imaşe.

Este formată din satele: Păuşeşti, Dumeşti, Hoiseşti, Căcărăzeni, Buţulucul, Holmul, Scobălţeni, Chilişoaia şi Frumuşelele, pe o suprafaţă de 18064 hect., cu o populaţie de 528 familiĭ, saŭ 2497 suflete.

Are 5 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 4 eclesiarhĭ; 3 şcoale mixte, conduse de 3 învăţătorĭ şi frecuentate de 96 copiĭ; o fabrică de teracotă; 6 morĭ pe apă şi 2 cu aburĭ.

Din pădurĭ, se exploatează lémne cu care se face comerciŭ şi cu străinătatea.

Vite: 2116 vite marĭ cornute, 228 caĭ, 2915 oĭ şi 452 rîmătorĭ.

Budgetul com. e de 16046 leĭ la veniturĭ şi de 15808 leĭ, 56 banĭ, la cheltuelĭ.

Păuşeşti, *sat,* în centrul com. Păuşeşti, jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, situat pe dealul Păuşeşti.

Suprafaţa teritoriuluĭ e de 6721 hect., pe care se află şi o pădure mare.

Are o populaţie de 146 fam., saŭ 631 suflete; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1865, frecuentată de 33 elevĭ; o biserică, în mijlocul satuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarh; 1 moară de aburĭ şi 1 de apă.

Vite: 450 vite marĭ cornute, 275 oĭ, 42 caĭ şi 39 rîmătorĭ.

Păuşeşti, saŭ **Lieşti-Miclesculuĭ,** *mahala,* din com. Lieşti, jud. Tecuciŭ.

Păuşeşti, *deal,* jud. Iaşi, ramificare a Dealuluĭ-Mare; se întinde de la S. la N., terminîndu-se în valea Ĭazuluĭ cu acelaşĭ nume; pe capătul de N. se află satul Păuşeşti.

Păuşeşti, *Ĭaz,* în jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, satul Păuşeşti, la capătul de N. al dealuluĭ; are o moară pe el.

Păuşeşti-Măglaşi, *com. rur.,* în jud. Vîlcea, plaiul Cozia, compusă din 5 cătune: Coasta, Chicioara, Vlăduceni, Mosoroasa şi Pĭetrari.

Primiĭ locuitorĭ aŭ fost măglaşĭ la sărăria Salinelor-Marĭ, de aceea s'a dat şi comuneĭ numele de Măglaşi.

E situată pe rîul Rîmnicul-Olăneşti şi străbătută de maĭ multe vălceluşe, la 7 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 4 de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 1951 suflete, din carĭ 780 contribuabilĭ, locuind în 962 case; 4 bisericĭ: biserica Vlăduceni, fondată la 1744, de Onisifor Monah Vlăduceanu, Chicioara, fondată la 1780, de diaconul Ion Ţeveleĭ, Coasta, fondată la 1829, de familia Ceauşuluĭ Ştefan şi biserica din cătunul Pietrari, fondată la 1885 de Preotul Ion Dragomir şi alţiĭ.

Şcoala datează în com. de la 1857 şi e frecuentată de 172 copiĭ.

Teritoriul com. ocupă o suprafaţă de 2500 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă şi cu rogojinăria, olăria, cizmăria, tîmplăria şi dulgheria.

Vite: 68 caĭ, 400 boĭ, 570 vacĭ, 268 capre şi 300 oĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă 150 stupĭ cu albine.

Pe rîul Rîmnicul-Olăneşti, în raionul comuneĭ, sunt 8 morĭ.

Pe valea Pĭetroşi se află cariere de pĭatră pentru construcţiĭ, care se transportă în punctele cele maĭ depărtate ale ţăreĭ.

Dintre pomĭ roditorĭ sunt: merĭ, perĭ, nucĭ şi cireşĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 3000 leĭ anual.

Şoseaua Rîmnicul-Olăneşti înlesneşte comunicaţia spre Rîmnic, prin com. Vlădeşti, şi spre Olăneşti, prin com. Sărăcineşti; o şosea duce spre Craiova, una spre Titireciul şi alta spre Bogdăneşti.

E brăzdată de dealurile: Coasta, Chicioara şi Muşcelul şi udată de văile: Brădetul, De-Casă

Pĭetroşi, Luncaşi, Răcorelelor, Coşeri şi Humeĭ, precum şi de rîul Rîmnicul, care o străbate prin centru şi în care se varsă văile menţionate maĭ sus.

Se mărgineşte cu comunele: Ocna, Vlădeşti, Bogdăneşti, Olăneşti, Sărăcineşti, Smeurătul, Buneşti şi Titireciul.

Păuşeşti-Otăsăul, *com. rur.*, în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, formată din 4 cătune: Ursăreşti, Tîlvîci, Văleni şi Bărcanele.

E situată pe valea Otăsăuluĭ, la 20 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 25 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populaţie de 1516 suflete, din carĭ 346 contribuabilĭ, locuind în 346 case; 3 bisericĭ: una în căt. Ursăreşti, începută în 1854 şi terminată în 1856, a doua în căt. Tîlvîci, fondată la 1833 şi reparată la 1845, şi a treia în căt. Văleni, refăcută la 1868; o şcoală frecuentată de 124 copiĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 tîmplar, 6 dulgherĭ şi 4 fierarĭ.

Locuitoriĭ posedă: 60 caĭ, 600 boĭ, 400 vacĭ şi 800 porcĭ.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ de măcinat.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, afară de ceĭ din căt. Bărcanele, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, dîndu-li-se 136 hect. pe moşia Bărcanele a statuluĭ.

In căt. Ursăneşti se văd nişte ruine vechĭ.

In raionul com. sunt maĭ multe izvoare cu apă minerală.

In aniĭ rodnicĭ se fabrică aci până la 17000 decalitri ţuică.

Suprafaţa teritoriuluĭ com. e de 1000 hect., cu izlaz cu tot.

Are două şosele: a Otăsăuluĭ, ce înlesneşte comunicaţia cu com. Şerbăneşti şi Pietri şi şoseaua Hinţa, ce înlesneşte comunicaţia cu com. Govora.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 2000 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile: Hinţa, Dumbrăviţa, Chiceaua, şi udată de văile: Valea-Mare şi a-Floreştilor, afară de rîul Otăsăul.

Păuşeşti-Otăsăul, *deal*, în raionul comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, pe care se cultivă 11 hect., 50 ariĭ vie.

Păvăloaia, *deal*, la S. de com. Morunglavul, jud. Romanaţi, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., între rîurile Burluiul şi Corneşul, cu o altitudine de 195 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ.

Păvăloiul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Bărăşti-de-Vede, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s. Cade în partea de S. a căt. Bărăşti, nu departe de rîul Vediţa. Are o populaţie de 470 locuitorĭ.

Pecela, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa; izvoreşte din ramurile munţilor Porfirul (coastele despre N.) şi se varsă pe stînga pîr. Iapa, între pîrîul Mînza şi pîrîul Jabolanul.

Peceneaga, *vale*, jud. Buzăŭ, ce-şĭ ia naştere din muntele Bisoca, de la peştera Piatra-Căţeleĭ. Udă în lung com. Săruleşti, unde primeşte izvoarele: Foltea, Cărătnăul, Goicelul, Valea-Largă, Valea-Stîneĭ, ş. a.; intră pe teritoriul com. Vintilă-Vodă şi se varsă în rîul Slănicul, în dreptul moriĭ Pîcleanu. Apa sa e sărată, conţinînd şi alte elemente în disoluţie, între care şi păcură.

Peceneaga cu **Mucuroaia**, *pădurĭ*, pendinte de com. Ciacîrul, pl. Balta, jud. Brăila. Se mărginesc: la E., cu Dunărea-Măcinuluĭ; la V., cu lacul Mucuroaia; la N. şi S., cu Cîmpul.

Aŭ o suprafaţă de 125 hect., populată cu sălciĭ.

Pechia, *com. rur.*, jud. Covurluiŭ, reşedinţa plăşeĭ Siretul, la 30 kil. de Galaţi, aşezată pe valea pîrîuluĭ Suhuluiul, care o străbate prin mijloc.

Se mărgineşte: la E. cu teritoriul com. Frumuşiţa şi Şiviţa; la S., cu Sl. Conachi; la V., cu Mînjina şi la N., cu Cuca (căt. Oasele).

Se compune din două cătune: Tîrgul-Pechia şi Satul-Pechia, care până la 1887 formaŭ comune deosebite. Satul e format din foştĭ clăcaşĭ împroprietărițĭ la 1864, iar tîrgul, din plugarĭ, neguţătorĭ şi meseriaşĭ.

Are o populaţie de 571 familiĭ, saŭ 2295 suflete, din carĭ 440 contribuabilĭ, locuind în 479 case şi 39 bordee; o biserică, cu hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ, formînd o parohie, cu 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutorĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 137 copiĭ şi condusă de 2 învăţătorĭ şi 1 învăţătoare; 24 cîrciumĭ şi 8 prăvăliĭ cu diferite lucrurĭ.

Vite: 12 taurĭ, 1011 boĭ, 694 vacĭ, 179 juncĭ, 114 junicĭ, 60 gonitorĭ, 51 gonitoare, 216 mînzaţĭ, 133 mînzate, 47 viţeĭ, 2 armăsarĭ, 151 iepe, 343 caĭ, 2 asinĭ, 156 berbecĭ, 3824 oĭ şi 43 capre.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ e de 10044 hect., din care 6778 hect., 30 ariĭ arabile, 3023 hect. imaş şi 143 hect. pădure.

In jurul com. se află frumoase viĭ, pe o întindere de 72 hect., pe lîngă care se găsesc plantaţiĭ de salcîmĭ şi plopĭ.

Intreaga moşie aparţinea în vechime prinţuluĭ Alexandru Mo-

ruzzi, ce-ĭ zicea din această cauză şi Pechianul. In urmă s'a împărţit prin vînzare la maĭ mulţĭ. Astă-zĭ, din vechia moşie s'aŭ format următoarele proprietăţĭ marĭ: Pechia (Lozova), trupul din Pechia, saŭ Odaia-Maria, Odaia-Lupa, Cioara-Elena şi Oticul, osebit de alte trupurĭ maĭ micĭ.

In Pechia, pe lîngă cancelaria sub-prefectureĭ, se maĭ află: o judecătorie de pace, care are în jurisdicţiunea sa comunele: Pechia, Cudalbi, Mînjina, Băleni, Măcişeni, Cuca, Sl.-Conachi, Piscul, Independenţa, Şiviţa, Frumuşiţa, Folteşti, Bujorul, Fîrţăneşti, Măstăcani şi Vlădeşti; un spital judeţean cu 15—20 paturĭ, clădit în 1890, pe locul dăruit de soţiĭ Paraschiv şi Maria Vasiliu, proprietarĭ al unuĭ trup însemnat din moşia Pechia; un biuroŭ telegrafo-poştal, înfiinţat la 5 Noembrie 1888 şi al căruĭ venit pe 1896—97 a fost de leĭ 3941; garnizona uneĭ companiĭ a reg. de Siret, şi reşedinţa mediculuĭ plăşeĭ.

Locuitoriĭ posedă: 160 plugurĭ, 12 maşinĭ agricole şi 3 morĭ cu aburĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 16337 leĭ şi la cheltuelĭ, de 15071 leĭ.

Locurĭ maĭ însemnate sunt: Memeşul şi Cetăţuia.

Intrarea în Pechia se face prin o tăetură de deal, pe unde trece şoseaua judeţeană Galaţi-Pechia-Tecuciŭ.

Pechia, *tîrguşor* şi reşedinţa comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. Are o populaţie de 120 fam., compusă din plugarĭ, comercianţĭ şi meseriaşĭ.

E situat pe $7^1/_2$ fălcĭ ale fostuluĭ proprietar al moşieĭ Pechia, prinţul A. Moruzzi, în temeiul unuĭ act de învoire reînoit în 1858 pe 30 de anĭ şi care a expirat la 23 Aprilie 1888, fără a maĭ fi reînfiinţat. In virtutea acestuĭ act, locuitoriĭ tîrgoveţĭ plăteaŭ nişte taxe anumite; de la 1888 însă taxele nu se maĭ percep. Vezĭ Pechia, com. rur.

Pechia, *sat,* alăturĭ de tîrguşorul cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Pechia. Are o populaţie de 450 familiĭ. Locuitoriĭ sunt foştĭ clăcaşĭ, împroprietărіţĭ la 1864. Vatra satuluĭ are o întindere de 40 fălcĭ, 24 prj. Vezĭ Pechia, com. rur.

Pechia, saŭ **Lozova,** *moşie* particulară, de 3102 hect., în com. cu acelaşĭ nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Pechiĭ (Valea-), *vale,* jud. Muşcel; izvoreşte de pe teritoriul pădureĭ Gradiştea, proprietatea statuluĭ, şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe malul stîng, după ce udă com. Schitul-Goleşti, din pl. Rîurile.

Pegeni, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortuluĭ, la S. com. Hurezani-d.-s., formată din cătunele: Golumbeni-d.-s., Plopul şi Pegeni.

E situată pe loc şes, coastă şi vălcele, pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, şi are o suprafaţă de 650 hect., din carĭ: 237 hect. pădure, 331 hect. arabile, 146 hect. fineţe, 10 hect. livezĭ de prunĭ, 5 hect. vie şi 21 hect. izlaz.

Are o populaţie de 114 familiĭ, saŭ 390 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1852, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 29 copiĭ şi condusă de un învăţător.

Loc. parte sunt moşnenĭ, iar parte s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864. Eĭ posedă: 37 plugurĭ, 45 care cu boĭ, 13 căruţe cu caĭ; 239 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 327 oĭ, 40 capre şi 51 rîmătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 698 leĭ, 56 banĭ şi la cheltuelĭ, de 680 leĭ, 51 banĭ.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua vecinală, care o leagă la N. cu com. Hurezani-d.-s., iar la S., cu Căpreni, din jud. Dolj.

Pegeni, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat la S. com. Hurezani-d.-s., pe loc şes.

Are o suprafaţă de 327 hect., din carĭ 120 hect. pădure, 109 hect. arabile, 84 hect. fîneţe, 5 hect. livezĭ de prunĭ, 3 hect. vie şi 6 hect. izlaz.

Are o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, cu un învăţător şi 20 copiĭ; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1852.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ şi posedă: 15 plugurĭ, 25 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ, 90 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 140 oĭ, 15 capre şi 20 rîmătorĭ.

Peicani, *sat,* în centrul com. Găgeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, situat pe şes, în stînga pîrîuluĭ Elanul. Are o suprafaţă de 773 hect., proprietatea locuitorilor, şi o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 205 locuitorĭ, din carĭ 43 contribuabilĭ.

Pelendava, *ruine de cetate romană,* jud. Dolj. Vezĭ comuna Bădeşti.

Peleş (Castelul-), *reşedinţa de vară a Familieĭ Regale,* situată

pe teritoriul comuneĭ urbane Sinaia, jud. Prahova.

Situaţia. – Castelul este situat într'una din cele maĭ încîntătoare poziţiĭ ale Carpaţilor, la cîţĭ-va metri în sus de mănăstirea Sinaia, într'o luncă în formă de amfiteatru, înconjurată de munţĭ stîncoşĭ, acoperiţĭ de brazĭ secolarĭ până la o mare înălţime, de unde se ridică vîrfurĭ pleşuve.

Valea se chiamă Prahova (scrie d. Louis Bachelin, bibliotecarul M. S. Regeluĭ, din a căruĭ lucrare împrumutăm amănuntele despre Castelul Peleş), după rîul care curge d'adreptul din munte, aci vijelios, aci cuminte, azĭ răzvrătit, mîine liniştit. Numaĭ îl vezĭ şi ghiceştĭ îndată că poate, cînd vrea, să ia cu el podurile cele maĭ tarĭ şi malurile cele maĭ zdravene. Curge pe o albie largă de pietre, ca al şipotelor din Alpĭ. De amîndouă părţile, se reped spre el pîraie şi pîrîiaşe spumoase care vin din depărtarea albastră a piscurilor, orĭ căzînd din stîncă. Dincolo de livezile care covoresc piciorul munteluĭ, clinurile sunt pline de pădurĭ de brazĭ şi de fagĭ. La vîrfurĭ, lanţul de munţĭ e ştirbit şi stîncos, orĭ une-orĭ rotund şi acoperit cu iarbă deasă, unde excursioniştiĭ pot culege multe specimene de floră alpestră. Pe înălţimele acestea îşĭ pasc păstoriĭ turmele de oĭ, pe care toamna le coboară la cîmp.

Pe alocurea, printre surpăturile vîrfurilor şi găurile strîmtorilor negre, căcĭ ne aflăm în mijlocul Carpaţilor înalţĭ, se văd grămezĭ albe de zăpadă care nu se topesc nicĭ o dată.

Sinaia e situată în partea cea maĭ despre V. a văiĭ Prahoveĭ şi locul unde e castelul e neîndoios unul dintre cele maĭ sălbatice şi poetice, cu vîrfurile înalte ale Bucegilor dimprejurul luĭ, cu pădurile adîncĭ şi cu torentul de spumă al Peleşuluĭ, care curge cu zgomot. Nicăerĭ nu găseştĭ aer maĭ curat şi apă maĭ rece de cît în colţul acesta de munte, nicăerĭ în bătrîna Europă, nu găseştĭ ca aicĭ o locuinţă cu totul modernă, ascunsă în umbra nemăsuratelor pădurĭ virgine, pe care nu le-a atins nimenĭ, unde, de veacurĭ, braziĭ uriaşĭ cad de bătrîneţe unul peste altul şi zac acoperiţĭ de muşchiŭ.

Arhitectura. – In locul acesta format din contraste trebuia o construcţie cu liniĭ rupte şi capriţioase.

Sfătuit de un simţimînt foarte just al pitoresculuĭ localnic, Regele Carol a dat ideia unuĭ plan cu liniĭ verticale, maĭ în armonie cu ale peizajuluĭ din prejur şi a comandat arhitectuluĭ să se inspire de renaşterea germană; dar turnul care se înalţă în colţul castelului este pacinic şi nu ameninţător ca cele de pe vremea feudalităţeĭ războinice şi nu produce efectul posomorît al turnurilor cenuşiĭ vechĭ ale vechilor cetăţĭ. E decorativ, înainte de toate, cu ferestre marĭ, cu galeriĭ încîntătoare, pe cîte-şĭ patru laturĭ, cu grilaje graţioase de fier făurit ca podoabă pe la ferestre.

Inăuntru se află saloane minunate şi apartamente luxoase. Acoperişul înalt, cu mansarde şi cu ferestruĭ cu forme elegante, dă reşedinţeĭ regale un caracter de «home» intim şi familiar şi o fereşte de căldură şi de frig cu mantalele luĭ de placă neagră şi roşie.

Dar ceea ce te izbeşte chiar de afară, e fericita întrebuinţare a lemnuluĭ. Pridvoarele care leagă din stîlp trupurile de căpetenie ale clădireĭ, galeriile svelte, atîrnate ca nişte punţĭ la etajele turnurilor şi turnuleţelor; lemnăriile lucrate frumos «à jour»; grinzile care se vădesc în ziduri; totalul arhitectureĭ acesteia dă castelului, prin uşurinţa sa, o înfăţişare ţărănească şi simplă, care place cu atît maĭ mult cu cît e maĭ potrivită cu poezia muntoasă a loculuĭ.

Aşa dar, reşedinţa din Carpaţi e tot de o dată seniorială modernă, monumentală şi fantezistă. Să maĭ adăugăm că se ridică pe o temelie zdravănă, ast-fel că simţĭ strînse la un loc, cînd vezĭ acest castel, puterea şi graţia, plăcutul şi folositorul.

Execuţia lucrărilor. — Lucrările pregătitoare pentru clădirea Castelului începură în a. 1873. D. Doderer, profesor la şcoala politecnică din Viena făcu planurile, iar o comisie compusă din d-niĭ Ludovic Basset, secretar particular al Monarhuluĭ şi Stöhr, sculptorul Curţiĭ, redijară un memoriŭ de materialele necesare ce trebuiaŭ pentru clădirea castelului.

Atuncĭ începură lucrările. Se instalară herăstrae pe Prahova şi pe Peleş, spre a da lemne de construcţie; se deschiseră cariere în Bucegĭ ca să se scoată pietre; în valea Peleşuluĭ se construiră locuinţe pentru maeştri, barace pentru lucrătorĭ, adăpoaste pentru materiale, cuptoare de var şi cărămidăriĭ. Ast-fel se născu în cîte-va lunĭ, în singurătatea sălbatică, un sat improvizat.

Vr'o treĭ, patru sute de lucrătorĭ săpaŭ, zideaŭ, nivelaŭ, ciopleaŭ piatra şi lemnele, căcĭ nu era să se ridice numaĭ castelul, ci şi să se înfiinţeze o instalare de stil mare cu toate dependinţele eĭ: grajdurĭ, corpurĭ de gardă, case pentru am-

ploiaţĭ, pavilion de vînătoare şi parc pentru trăsurĭ.

Această d'întîiŭ parte a construcţieĭ, bine înţeles, fu cea maĭ grea. Chiar oameniĭ carĭ se pricepeaŭ în aceste lucrurĭ, nu maĭ credeaŭ că vor izbuti să învingă elementele: pămîntul şi apa care se împotriveaŭ frînelor.

Greutăţile fură aşa de marĭ în cît o dată toţi crezură de trebuinţă să ceară părerea autorităţilor în această materie. O comisie de experţĭ, compusă de oamenĭ tecnicĭ şi de inginerĭ, examină din noŭ terenul.

Cu toate că părerea unora fu să se părăsească locul acesta primejdios şi să se înceapă lucrarea aiurea, Regele, maĭ încrezător în mijloacele ştiinţeĭ moderne, nu se descurajă şi lucrarea urmă. Izbînda de la urmă era să dea dreptate Suveranuluĭ.

Lucrările înaintară în aşa chip, în cît în 1875 temelia castelului era sfîrşită de tot. In vremea aceasta şi pavilionul de vînătoare fu acoperit şi temelia grajdurilor pusă.

La 22 August, construcţia era destul de înaintată spre a se face solemnitatea punereĭ pietreĭ.

In ziua aceea, dimineaţa fu minunată. După ce Alteţele Lor merseră să asculte liturghia în biserica mănăstireĭ, precedaţĭ de cler şi urmaţĭ de demnitariĭ Curţiĭ şi aĭ Statuluĭ, se duseră la locul construcţieĭ. Aci se ridicase un umbrar frumos, împodobit cu steagurĭ şi coroane. Un detaşament de infanterie, cu muzica în frunte, sta în linie, în faţă.

Mulţimea se grămădise pe toate înălţimile dimprejur.

In afară de ceĭ patru sute de lucrătorĭ de la bina, maĭ veniseră mulţime de ţăranĭ şi ţărance de prin împrejurimĭ, îmbrăcaţĭ în costume naţionale, ale căror drăgălaşe ţesăturĭ contribuiră mult la strălucirea veselă a serbăreĭ. După ce preotul binecuvîntă zidul temelieĭ, zicînd rugăciunile obişnuite, d. Dimitrie Ghica citi actul de fundaţie următor, redactat în stilul şi după formula tradiţională a Ţăreĭ:

CAROL I

Din graţia luĭ Dumnezeŭ şi prin voinţa naţională, Domn al Romînilor,

La toţĭ de faţă, şi viitorĭ sănătate;

Astăzĭ, Duminică, la 10 August, 1875, ***Noĭ, Carol de Hohenzollern, Domn al Romînilor,*** *în al treĭzecĭ şi şeaselea an al naştereĭ Noastre, dimpreună cu* ***Elisabeta Doamna,*** *scumpa Noastră soţie, şi cu ajutorul Celuĭ a Tot-Puternic, am pus temelia* Casteluluĭ Peleş, *pe moşia Noastră* Piatra-Arsă, *în vecinătatea sfinteĭ mănăstirĭ Sinaia, zidită la anul 1695, de către Spătarul Mihail Cantacuzino.*

Clădirea acestuĭ Castel s'a început în anul al zecelea al Domnieĭ Noastre, fiind preşedinte al Consiliuluĭ de miniştri, D. Lascar Catargi, preşedinte al Senatuluĭ, I. P. S. S. Mitropolitul Primat Calinic Miclescu, şi preşedinte al Adunăreĭ Deputaţilor, Principele Dimitrie Ghica, iar Stariţ al Sf. Mănăstirĭ Sinaia S. S. Arhimandritul Onofreĭ. In acelaş an s'a început şi construcţiunea drumuluĭ de fier, care va lega oraşul Ploeştĭ cu Braşovul, prin valea Prahoveĭ.

Drept care am subscris aceasta, spre a Noastră pomenire în veacurile viitoare.

Pe urmă se citi actul de construcţie: un document curios, unde se află amănunte statistice interesante asupra lucruluĭ şi provenienţeĭ materialelor de zidit.

Cele două pergamente fură apoĭ puse într'un tub de plumb, care fu aşezat în temelie împreună cu o colecţie de monede ale Ţăriĭ. Aceste monede, foarte rare azĭ, fuseseră bătute în puţine exemplare şi purtaŭ, ca un fel de proclamare înainte de autonomie, efigia Domnitoruluĭ, căruia Sublima Poartă nu îngăduia dreptul de bate monedă.

După aceea Domnitorul puse mîna pe un ciocan, zicînd: «Să se ridice acest Castel şi să fie într'o zi leagănul Dinastieĭ Noastre în Ţară», dădu treĭ loviturĭ sacramentale. Doamna făcu tot aşa, în vreme ce trupele prezintaŭ armele şi muzica cînta imnul naţional şi pe cînd munţiĭ şi văile repetaŭ cu miĭ de glasurĭ strigătele de bucurie ale mulţimiĭ.

Inaugurarea. — In ceĭ doĭ anĭ de după punerea pietreĭ, lucrările urmară cu multă activitate, şi zidurile ce eraŭ una cu pămîntul, se înălţară cît omul, lăsînd chiar să se vadă planul deosebitelor trupurĭ ale clădireĭ, cînd izbucni fără de veste războiul cu Turcia, care întrerupse lucrările până în primăvara anuluĭ 1879, cînd reîncepură cu un noŭ avînt.

Mulţumită număruluĭ de lucrătorĭ întrebuinţaţĭ şi zeluluĭ antreprenorilor şi al tutulor, opera se sfîrşi — edificiŭ şi dependinţe — în toamna anuluĭ 1883.

Nu maĭ rămînea decĭ de cît să se inaugureze noua reşedinţă, şi solemnitatea rămase hotărîtă pentru ziua de 7 Octombrie 1883, stil vechiŭ.

Se făcu iar serbare mare, la care alergă lume din toate părţile Romînieĭ şi chiar din străinătate. Ceremonia începu după obiceiŭ printr'un serviciŭ divin, la nouă ceasurĭ de dimineaţa, la biserica mănăstirească din Sinaia, fiind de faţă I. P. S. S. Mitropolit Primat, numeroşĭ demnitarĭ străinĭ şi aĭ Statuluĭ Romîn.

In faţa casteluluĭ strălucitor, onorurile le făcea un batalion de vînătorĭ, cu drapelul desfăşurat şi cu muzica cîntînd. In curtea casteluluĭ, împodobită cu

verdeaţă şi steagurĭ, Mitropolitul Primat cu Vicarul său şi însoţit de călugăriĭ mănăstireĭ Sinaia, dete apeĭ tradiţionala bine-cuvîntare, după care urmă un Te-Deum. Apoĭ generalul Creţeanu, şeful caseĭ militare a Regeluĭ, dete citire următoruluĭ document:

Eŭ, Carol I, Domn şi Rege
Cu Elisaveta Regina,

După o silinţă neobosită de doĭ anĭ, în luptă cu un tărîm nestatornic, străbătut de izvoare, izbutit-am a pune, la poalele Bucegiuluĭ, temelia acesteĭ clădirĭ, în anul mîntuireĭ 1875, iar al Domnieĭ Noastre al IX-lea.

Zidirea s'a oprit pe timpul răsboiuluĭ pentru neatîrnarea Romînieĭ.

Intrat-am în această casă a Noastră în anul mîntuireĭ 1883, iar al Domnieĭ Noastre al XVII-lea; datu 'ĭ-am nume «Castelul Peleşuluĭ.»

Acest document, care istoriseşte pe scurt fazele construireĭ, copiat, pe pergament, cu litere artistice, chiar de Regina, se găseşte astăzĭ într'unul din coridoarele casteluluĭ. El fu iscălit de către Suveranĭ, de Mitropolitul Primat şi de toate personagiile maĭ de frunte, ce eraŭ faţă. Atuncĭ se împărţi şi o medalie comemorativă, operă a gravoruluĭ Kullrich, turnată în amintirea aceste zile.

Pe cînd muzica intona imnul naţional şi soldaţiĭ împrăştiaŭ urale vesele pe care le repetaŭ ecourile, adunarea se îndreptă către intrarea casteluluĭ. Acolo executorul opereĭ, d-l Stöhr, prezintă Suveranuluĭ, pe o pernă de catifea, cheia casteluluĭ. Cu această cheie, artistic lucrată, Regele deschise uşa de onoare a reşedinţeĭ sale, uşă care, fie zis în treacăt, este sub toate privinţele o minune, şi în ce priveşte canaturile de lemn sculptat şi în ce priveşte armătură de metal. Pe urmă cortegiul sui scara cea mare, în cap cu Mitropolitul Primat, care, după rînduială obicĭnuită, binecuvîntă toate sălile casteluluĭ. După aceea se dete un prînz minunat, la care luară parte toţĭ oaspeţı maĭ de căpetenie, şi în timpul căruia Regele ridică următorul toast:

«Am clădit acest Castel ca un semn trainic că dinastia, aleasă liber de naţiune, este adînc înrădăcinată în astă frumoasă Ţară şi că răsplătim dragostea poporuluĭ Nostru cu încrederea nemărginită pe care o avem în viitorul scumpeĭ Noastre Patriĭ. Implinesc dar o datorie sacră, o vie dorinţă, ridicînd cu vin Romînesc, în această casă a Noastră, cel întîĭ pahar în onoarea şi pentru fericirea Romînieĭ.

Să trăiască draga Noastră Ţară!»

Aceste cuvinte fură primite cu entuziazm de către ceĭ de faţă, care aclamaŭ pe Rege şi pe Regina cu urale călduroase. Ca răspuns la acest toast, Dimitrie Ghica, preşedintele Senatuluĭ, închină, ca reprezentant al naţiuneĭ, în sănătatea Dinastieĭ. Apoĭ poetul Alexandri, pe atuncĭ în toată strălucirea talentuluĭ său, pronunţă următoarele cuvinte: «Pe vremea strămoşilor noştri, cînd un Domn, saŭ un boier intra în noua'ĭ casă, poporul se aduna dinaintea uşeĭ şi ĭĭ făcea urărĭ în felul acesta: «Să aĭbĭ atîta cinste şi atîtea izbînzĭ cîte grinzĭ şi cărămizĭ sunt în casă şi cîte grăunţe de nisip sunt în zidurĭ». Tot ast-fel este urarea tradiţională ce la rîndu-ne aducem Maiestăţilor lor în numele întregeĭ naţiunĭ . . . Binecuvîntarea cerească, şi dragostea poporuluĭ să fie pentru totdeauna oaspeţiĭ lor în noul locaş, fermecător ca o Poveste a Peleşuluĭ!» Pe urmă veni rîndul luĭ C. A. Rosetti, pe atuncĭ preşedinte al Camereĭ deputaţilor. Intr'o improvizare, pe atît de strălucită, pe cît şi de neaşteptată, închină în sănătatea perecheĭ regale, aducînd în cuvintele luĭ omagiĭ particulare la adresa Regineĭ Elisaveta, tot de o dată Doamnă a Ţăriĭ prin voinţa dumnezeiască şi Doamnă a literelor prin învăţătura sa. In sfîrşit urmă un toast al I. P. S. S. Mitropolituluĭ Primat, care vorbi în numele cleruluĭ, şi altul al generaluluĭ Cernat, care vorbi în numele armateĭ «formată de Regele Carol şi condusă de dînsul la izbînzile rezbeluluĭ pentru neatîrnare».

In seara aceleeaşĭ zile, cînd se mutară în noua lor locuinţă, Regele şi Regina maĭ bine-voiră să primească, cu toate oboselile serbăreĭ, vr'o şease-zecĭ de persoane, sosite cu trenul fulger Paris-Constantinopol, inaugurat la aceeaşĭ dată şi care eraŭ inginerĭ, directorĭ de drum de fier, oamenĭ de Stat, jurnaliştĭ, cărora Suveraniĭ bine-voiră să le facă onorurile noueĭ lor reşedinţe.

Ast-fel fu celebrată, peste opt anĭ după inaugurarea lucrărilor punerea celeĭ din urmă pietre a casteluluĭ Peleş, a acesteĭ frumoase reşedinţe la care lucraseră numeroşĭ artiştĭ şi miĭ de braţe timp de zece anĭ, pentru a realiza o singură gîndire, gîndirea Regeluĭ Carol, concepută cu îndrăzneală şi voită cu tărie.

Parcul şi interiorul Casteluluĭ. — Parcul din jurul casteluluĭ, făcut după inaugurare, a fost una din cele maĭ grele lucrărĭ, prin nivelimentul eĭ, cît şi prin drumurile care duc la castel ce s'aŭ executat. Cel maĭ însemnat drum e acel care pleacă din şosea, merge pe malul stîng al Peleşuluĭ; alt drum pe malul drept al torentuluĭ care pleacă din gară în spre Castel.

O altă înfrumuseţare sunt nenumăratele poteci de prin pădure. Una din cele care plac mai mult Carmen Sylveĭ, e aceea care urmează cursul romantic al Peleşuluĭ şi care duce la «Pajiştea Regineĭ».

Maĭ înainte de a pătrunde în el, să spunem două vorbe asupra planuluĭ castelului Peleş. Castelul se compune dintr'un corp central, cu o curte interioară, avînd ca scosătură în dreapta un pridvor mic cu două caturĭ, şi în stînga, o aripă legată de corpul principal prin două galeriĭ, care ţin între ele o a doua curte, curtea de onoare. Această curte slujeşte numaĭ în zilele de primire.

I-iul etaj. — Oaspeţiĭ regalĭ care se coboară acolo din trăsurĭ, dinaintea uşeĭ celeĭ marĭ de intrare, pentru a intra în sălile de primire, trebue să treacă maĭ întîĭ printr'un vestibul cu înfăţişare monumentală şi bogat împodobit.

Aci, pe o placă de bronz, sunt săpate următoarele versurĭ, compuse de nemuritorul bard al Romînieĭ, Vasile Alexandri, pentru inaugurarea Castelului:

«Eŭ Carol şi al meŭ Popor
Zidit-am într'un gînd şi dor
In timp de lupte — al meŭ regat,
In timp de pace — al meŭ palat.»

Tot aci e o galerie, care cuprinde în dreapta şi în stînga portretele strămoşeştĭ ale Hohenzollernilor. E de remarcat scara cu coloanele de marmoră, vitraĭurile şi lemnăria, care e o capodoperă, lucrare a d-luĭ sculptor Stöhr.

Din coridor se dă în sala de mîncare, în stilul «Renaştereĭ», cu mobilă bogată, cu vitraiurile pictate bogat.

Din sala de mîncare, dăm în sala de biliard, de aci în noua sală de serbărĭ, în stil mauresc. De remarcat în această sală e fîntîna arabă de marmură albă, fîntîna ce e o copie a uneia găsită în Egipet şi aflătoare acuma în Muzeul de arte din Viena.

De aci intrăm în salonul cel mare de recepţiunĭ oficiale, de unde se desfăşoară o vedere din cele maĭ frumoase a văeĭ Peleşuluĭ.

Prin uşa din fund, acest salon comunică cu un cabinet mic, stil Ludovic XV, plin de bibelourĭ, porţelanurĭ de Saxa, figurine şi vase de pămînt. Pereţiĭ sunt îmbrăcaţĭ în damasc roşu. Clavecinul din acest salonaş merită atenţiune; el e din secolul al XVI-lea şi împodobit în secolul al XVIII-lea cu picturĭ de Joseph Vernet. Acest instrument a aparţinut suroreĭ luĭ Ludovic al XVI-lea, Doamneĭ Elisabeta.

Din acest cabinet desfătător intri în sala de muzică, care are înfăţişarea uneĭ capele, prin vitraiurile eĭ şi instrumentele de muzică ce o mobilează.

Sala de muzică e în adevăr una din atracţiile castelului Peleş. Regina Elisabeta îşĭ petrece aci cea maĭ mare parte a timpuluĭ, cîntînd la orgă saŭ la pian.

Printr'un coridor, trecem de aci în biblioteca şi cabinetul Regeluĭ. Tot în catul acesta al castelului e şi o mică şi elegantă sală de teatru.

Al II-lea etaj. Printr'o scară minunată, te urcĭ în al doilea etaj. In primul rînd, dăm într'un coridor care servă de bibliotecă. Din acest coridor intrăm în apartamentele hotărîte pentru oaspeţiĭ de distincţiune. Aci aŭ locuit: Impărăteasa Elisabeta a Austrieĭ, Principele de coroană Rudolf şi arhiducesa Ştefania, actualul Rege Eduard al Anglieĭ, Regina Suedieĭ, precum şi alte personaje înalte.

Aceste odăĭ conţin picturĭ de mare preţ ale pictorilor: Ruysdaël, Hobbema, Van Breughel, Dujardin, Teniers, Prudhon, David, Van-Dyck, Rembrandt, Greco, etc.

In acest cat se află şi apartamentele private ale Suveranilor. De remarcat aci e cabinetul Regineĭ, unde Augusta Suverană scrie şi pictează.

Turla cea mare coprinde o *Trinkstube,* cîrciumă în felul german, lucrată numaĭ în lemn, în stilul berăriilor germane, cu poliţe, pe care se află tot felul de pahare şi vase zmălţuite. De la ferestrele şi din balconul circular în care dă, te bucurĭ de o vedere măreaţă peste munţĭ şi văĭ.

Subt acoperiş, sunt apartamente elegante pentru personalul curţeĭ.

Pentru a încheia această notiţă, vom remarca că vitraiurile, din întreg castelul Peleş, merită o menţiune deosebită. Picturile de pe geamurĭ prezintă, în afară de scenele istorice din viaţa Hohenzollernilor, şi scene din istoria romînească. Voevoziĭ Ştefan şi Mihaiŭ, în ţinută falnică stăpînesc cu privirea lor scara de onoare. Vitraiurile din sala de muzică reprezintă subiecte din poesiile luĭ Alexandri, şi din cele maĭ graţioase legende populare romîneştĭ.

Cum se lasă noaptea, luminele se aprind pretutindenĭ, înăuntru şi afară din castel; fundul negru al văiĭ se instelează cu puncte luminoase care strălucesc d'alungul aleelor întunecoase şi luminează teraţa din faţa castelului. Nu îşĭ poate cine-va închipui, dacă n'a văzut cu ochiĭ, uimirea ce pricinueşte ochiuluĭ şi spirituluĭ, strălucirea

acestuĭ luminat cu totul modern, în sînul natureĭ muntoase. Castelul, luminat feeric, în mijlocul întunecimeĭ pădurilor; luminile lămpilor celor marĭ, unele cam roşiĭ şi altele violete, răspîndesc asupra verdeţeĭ o lumină colorată, care învăluie peizajul într'o atmosferă de poveste.

Peleşul, *plaiŭ,* jud. Prahova. Se mărgineşte la E. cu plaiurile Vărbilăul şi Prahova, de care se desparte printr'o linie dusă de la N., din munţiĭ Carpaţi, linie care merge spre S.-V. până la comuna Ocina; la V., cu jud. Dîmboviţa, de care se desparte printr'o linie frîntă ce trece pe la V. de comunele: Ocina, Talea, Sinaia şi Predealul; la N., cu Transilvania, de care se desparte prin munţiĭ Carpaţi.

Se compune din com. urb. Sinaia şi 5 comune rurale: Comarnicul, Ocina, Predealul, Talea şi Teşila.

Reşedinţa subprefectureĭ e în com. Sinaia.

Cele maĭ populate comune din plaiul Peleşul sunt: Comarnicul şi Predealul, Teşila şi Sinaia; cea maĭ mică este Talea.

Locuitoriĭ, ajutaţĭ de păşunile excelente din munţi, se ocupă cu fabricarea brînzeturilor, cu care fac un negoţ întins.

Intr'acest plaiŭ, traiul locuitorilor de o vreme încoace s'a îmbunătăţit într'un mod simţitor; aceasta se datoreşte în mare parte cîştiguluĭ ce le aduce numeroasele fabricĭ de var negru, carierele de piatră, cum şi diferitele fabricĭ de tot felul ce s'aŭ instalat pe valea Prahoveĭ.

Plaiul Peleşul e udat de rîurile Prahova şi Doftana.

Are 7 parohii, avînd şi o filială.

1. *Parohia Ocina,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din căt. Adunaţi şi Surdeşti (Breaza-d.-s.).

2. *Parohia Buşteni* (comuna Predealul), cu biserica parohială Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din căt. Predealul, Azuga şi Poiana - Ţapuluĭ.

3. *Parohia Teşila,* cu biserica parohială Adormirea.

4. *Parohia Trestieni* (com. Teşila), cu biserica parohială S-ţiĭ Voevozĭ.

5. *Parohia Talea,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

6. *Parohia Comarnicul,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din căt. Poiana, Ghioseşti, Podul-Lung, Posada, Podul-Neaguluĭ, avînd ca biserică filială Sf. Treime.

7. *Parohia Secăria* (com. Comarnicul), cu biserica parohială Buna-Vestire.

Peleşul, *deal,* în com. rur. Orzeşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Peleşul, *pîrîŭ,* jud. Prahova. Izvoreşte de la poalele munteluĭ Vîrful-cu-Dor, din partea de V. a com. Sinaia, plaiul Peleşul; curge de la V. către E. şi se varsă în rîul Prahova, pe ţărmul drept, în dreptul com. Sinaia, trecînd pe lîngă Castelul Peleşul.

Acest pîrîŭ îşĭ măreşte volumul cu izvorul Peleşul, în care se varsă izvorul Sf. Ana.

Peleşul, *izvor,* curge din partea de N. a com. Sinaia, pl. Peleşul, jud. Prahova, şi după ce primeşte de afluente gîrliţa Sf. Ana, se varsă în gîrla Peleşul.

Peleticul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul de reşedinţă al com. Dealul-Lung, aşezat la V. com., pe pîrîul Peleticul, la poalele dealuluĭ Peleticul. Are 671 hect. întindere, cu o populaţie de 62 familiĭ, saŭ 275 suflete, din carĭ 65 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Peleticul, *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; se desface din dealul Lupanul; se întinde printre pîraiele Valea-Raşca şi Peleticul, afluenţĭ aĭ Rîmneĭ; brăzdează V. com.; e acoperit cu pădurĭ.

Peleticul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; izvoreşte din dealul Lupanul; curge de-a-lungul dealuluĭ Peleticul; udă căt. Peleticul, şi se varsă în rîul Rîmna, după ce a primit pîrîul Strîmba.

Peleticul-de-la-Munte, *moşie,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung, căt. Peleticul, în partea de V., acoperită în cea maĭ mare parte de pădurĭ.

Peleticul-şi-Şotîrcari, *pădure,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dealul-Lung; depinde de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzăreşti; aşezată pe dealul Peleticul, are 59 hect. întindere.

Peletlia, *sat,* în jud. şi pl. Constanţa, căt. comuneĭ Cara-Harman, situat în partea de N. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ, la 6 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Cara-Harman, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Peletlia. E dominat la N. de movila Duingi (83 metri); la S., de Movila-din-Tîrlă (119 m.); la S.-V., de Movila-Beiuluĭ (136 m.). Are o suprafaţă de 5850 hect., dintre care vatra satuluĭ şi grădinile ocupă 75 hect.

Populaţia sa, compusă din Romînĭ, Bulgarĭ şi Turcĭ, este de 131 familiĭ, saŭ 516 suflete.

Şapte drumurĭ comunale, pleacă din sat: patru spre N.-E., N. şi N.-V., ducînd la Cara-Nasuf, Duingi, Tariverde şi Cogealac (toate în judeţul Tulcea) şi treĭ spre S.-E., S. şi S.-V., ducînd la Cara-Harman, Gargalîcul-Mare şi Taşăul.

Peletlia, *pîrîŭ,* în jud. şi plasa Constanţa, com. Cara-Harman; izvoreşte din partea de E. a dealuluĭ Peletlia şi se îndreptează spre E.; trece prin satul Peletlia şi apoĭ, urmînd aceeaşĭ direcţie, de la V. către E., afară de micĭ ocolurĭ, merge de se varsă în partea de S.-V. a laculuĭ Tuzla. Peste acest pîrîŭ se află un pod al drumuluĭ comunal Gargalîc-Cara-Nasuf (Tulcea), pod care poartă numele de Podul-Draculuĭ-Negru.

Peletlia, *deal,* în jud. şi plasa Constanţa, pe teritoriul com. rur. Cara-Harman, situat în partea septentrională a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ. Are următoarele vîrfurĭ: Cara-Tepe (165 m.); Cara-Iuic (153 m.); Iarim-Iuiuc (140 metri); Movila Beiuluĭ (136 m.). Se întinde de la N. către S.-E., în formă de arc.

Peletuci-de-Jos, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Spineni, situat lîngă pîrîul Turbata, la 825 m. maĭ sus de Căţăleşti (şcoala). Are o populaţie de 34 familiĭ, saŭ 111 suflete.

Vite: 11 caĭ, 54 vite marĭ cornute şi 30 porcĭ.

Peletuci-de-Sus, *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Schineni, situat pe şesul Sireteluĭ, la 1 kil. de Căţăleşti, unde se află şcoala. Are o populaţie de 47 familiĭ, saŭ 162 suflete; o biserică; 2 cîrciumĭ.

Vite sunt: 12 caĭ, 110 vite marĭ cornute şi 53 porcĭ.

Pelinei, *trup de moşie,* răzăşească, în com. Oancea, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Pelini, *deal,* în partea de S. a com. Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova; se întinde de la V. spre E. A fost plantat cu viĭ, carĭ s'aŭ distrus de filoxeră. Astăzĭ parte din dealurile com. Păcureţi servesc de izlaz, parte pentru cultura porumbuluĭ.

Pelinul. Vezĭ Cucuteni-Răzăşĭ, sat, com. Durneşti, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Pelinul, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Dormărunt, situat la 8 kil. spre E. de satul de reşedinţă.

Pelinul, *izvoare* şi *pîrîŭ,* în satul Cucuteni-Răzăşi, com. Durneşti, jud. Botoşani.

Peliţeanul, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, căt. Gornetul, parte goală şi parte acoperită cu izlaz. Impreună cu Cocioaba, Nenişoaia, Vîrful-Pinuluĭ şi Vîrful-Găvanelor, formează o circumferinţă, care închide schitul Găvanele.

Peltcăreasa, Episcopia, Ferburia, Aninoasa şi **Cîmpulung,** *trupurĭ micĭ de pădure,* în întindere de 15 hect., jud. Muşcel, com. Ştefăneşti, plasa Rîul-Doamneĭ, compuse numaĭ din aninĭ, plută şi salcie.

Penca, *trup de pădure,* al statuluĭ, situat în com. Cîrstăneşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 30 hect., formînd, împreună cu trupul Băniceşti, pădurea Suceşti.

Peneiul, *vad,* în jud. Brăila, pe unde drumul Cazasul-Petroiul-Noŭ, coboară muchia Baldovineşti la $3^1/_2$ kil. spre N. de satul Cazasul.

Penelor (Dealul-), *deal,* pe coţişa căruia e aşezat satul Raiul, com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iaşi.

Peneşti, *mahala,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Sălătrucul, pl. Motrul-d.-j.

Peneul, *fost sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, între Piscul şi Independenţa, pe Valea-Suhuluiuluĭ, desfiinţat în 1884, din cauza inundaţiilor Siretuluĭ, şi aĭ căruĭ locuitorĭ s'aŭ alipit la com. Independenţa (maĭ ales căt. Braina). Peneul aparţinea com. Piscul.

Penteleul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, căt. Vîrlamul, unul din ceĭ maĭ frumoşĭ aĭ Ţăreĭ, şi cel maĭ înalt al judeţuluĭ, avînd 1753 metri înălţime. E însemnat prin bogata sa iarbă, de o calitate superioară, din care cauză laptele oilor ce pasc aci, produce cel maĭ bun caşcaval, care se fabrică în căşăria de la Viforîta. Masivul săŭ e coprins între pîraiele Bîsca-Mare şi Bîsca-Mică, prezintînd cincĭ ramificaţiĭ măreţe: Cernatul, Miclăuşul, Piciorul-Capreĭ, Viforîta şi Zănoaga, între care maĭ înalt se ridică Vîrful-Penteleuluĭ, acoperit peste tot de iarbă, afară de partea de N., unde e stîncos şi cu spăimîntătoare precipiţiĭ.

Pe poale, are vaste şi seculare păduri de •brazĭ, apoĭ pinĭ şi ceva maĭ sus ienupere. Din punctul de vedere al constituţiuneĭ sale geologice a fost studiat de d-l Grigore Ştefănescu («Revista ştiinţifică», anul VI).

Penteleul, *moşie* întinsă, jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ şi Goideştĭ, compusă din munţiĭ: Ivaneţul-Mare, Cernatul, Viforîta, Zănoaga, parte din Piciorul-Capreĭ, Poiana-din-Cale, parte din Podul-Caluluĭ, avînd o întindere aproximativă de 9700 hect., parte pădurĭ seculare de brazĭ, pinĭ, moliftĭ, fagĭ, etc., parte păşunĭ.

Penteleuluĭ (Drumul-), *drum*, ce duce din comuna Gura-Teghiĭ în Vîrful-Penteleuluĭ, judeţul Buzăŭ. Incepînd de la înfurcătura Biscelor, pe malul Bîsciĭ-Marĭ, trece pe la Ghenunea-Draculuĭ, Lezpezi, Seciulluĭ-Leonte, Gura-Mileĭ, Trestia-Mileĭ, Cernatul, pe care se urcă pînă la Faţa-Cernatuluĭ; de aci se coteşte pe Viforîta şi apoĭ pe plaiŭ în sus, pănă în vîrful Penteleuluĭ. Acest drum se face călare în 7 ore.

Penteleuluĭ (Plaiul-), *coame de munţi*, care se întind de la muntele Penteleul, în diferiţiĭ munţĭ ramificaţĭ dintr'însul, judeţul Buzăŭ.

Pentenoaica, *pîlc de pădure*, de stejar de cherestea, jud. Vlaşca, com. Fundul-Păruluĭ, pl. Neajlovul, în suprafaţă de 197 hect., pe proprietatea Crovul, a statuluĭ; ţine de ocolul silvic Cîrtojani.

Pentiliciucul, *lac*, jud. Tulcea, avînd 65 hect. întindere, situat în partea de N. a plăşiĭ Tulcea şi cea de S.-E. a com. Satul-Noŭ, la S. de lacul Pentilicul, lîngă gîrla Şondul, cu care comunică printr'o gîrliţă. E înconjurat cu stuf şi conţine peşte.

Pentilicul, *lac*, în jud. şi plasa Tulcea, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, în partea de N. a plăşiĭ şi cea de S.-E. a comuneĭ. E format de gîrla Şondul, de care acum e izolat. Are o întindere de 80 hect. E înconjurat cu stuf şi conţine peşte.

Pepeleşti, *sat*, cu 150 locuitorĭ, jud. Argeşul, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Dealul-Braduluĭ.

Pepeleşti, *sat*. Vezĭ Ţiţieşti, jud. Argeşul.

Peptani, *deal*, în jud. Gorj, com. Hodorasca, pl. Ocolul, situat spre S. de comună; se întinde de la E. din cătunul Pinoasa, spre N.-V., pănă în şoseaua judeţeană, aproape de Ciuperceni; aci e tăiat de şosea pe care o urmează şi continuă pănă lîngă dealul Bujorăscul din jud. Mehedinţi; pe acest deal se află pădure, plantaţiĭ de viĭ şi livezĭ de prunĭ.

Peptenari, *sat*, în jud. Argeş, plasa Piteşti, făcînd parte din com. rur. Hinteşti-Zmeura.

Peptenari, *pîrîŭ*, în jud. Iaşi, com. Miroslava, pl. Stavnicul; izvoreşte dintre dealurile Uricani şi Drăgălina, trece prin satul şi valea Voroveşti, unde formează un iaz; apoĭ ĭese din com. şi se varsă în rîul Bahluiul.

Pepurnicul, *lac*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie, aşezat în partea de V. a plăşiĭ şi cea de S.-E. a comuneĭ, lîngă gîrla Aliboca-Suhat, de care a fost format. E înconjurat de toate părţile cu stuf. Are o întindere de 60 hect. şi conţine peşte.

Perchiul, *sat*, făcînd parte din com. Hurueşti, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta de V. a dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la 4 kil. 70 m. de reşedinţa com.

Are o populaţie de 72 familiĭ, saŭ 332 suflete, care locuesc în 62 case; o şcoală mixtă, frecuentată de 57 copiĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Teritoriul satuluĭ este de 862 hect.

Locuitoriĭ, parte foştĭ clăcaşĭ şi împroprietăriţĭ la 1864, stăpînesc 22 hect. şi 99 ariĭ; parte sunt răzaşĭ şi stăpînesc 120 hect. şi 90 ariĭ; iar proprietara moşieĭ numită Fărcăşeşti, Academia Română, are 719 hect.

Data înfiinţăreĭ satuluĭ ar fi din timpul luĭ Ştefan-cel-Mare; locul acesta a fost dat unuĭ viteaz al luĭ, anume Balş, care, împreună cu cumnatul săŭ, ar fi înfiinţat satele: Perchiul, Nedelcul, Fărcăşeşti şi Şendreşti.

Partea de sus a satuluĭ se maĭ numeşte şi Hărniceni.

Pereĭ (Valea-), *subdiviziе a căt.* Ichimeşti, com. Mînzăleşti, jud. Buzăŭ.

Pereĭ (Valea-), *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Mînzăleşti, formînd, cu Chicera, un corp de 250 hect.: fîneaţă, arăturĭ, livezĭ şi izlaz, proprietatea moşnenilor.

Pereni, *vechie numire a comuneĭ* Beloţul, pl. Dumbrava-d.-s., jud. Dolj.

Pereni, *mahala,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Beloţul.

Pereschivul, *plasă,* situată în partea de S.-V. a judeţuluĭ Tutova.

Se mărgineşte la V. cu jud. Tecuciŭ, de care se desparte prin hotarele artificiale a moşiilor limitrofe; la N.-E., cu pl. Tutova, de care se desparte de asemenea prin hotare artificiale; la S.-E., cu pl. Corodul, de care se desparte, prin rîul Bîrladul; la E. (pe o mică distanţă), cu pl. Tîrgul.

Pămîntul acesteĭ plăşĭ este, în cea maĭ mare parte, deluros, formînd, la marginea de V. a judeţuluĭ, o culme, aproape neîntreruptă, de dealurĭ, a căror maxim de înălţime o ating dealurile din com. Şendreşti.

E udată prin mijloc de pîrîul Pereschivul, care e încărcat pe stînga cu pîrîul Micul-Pereschiv, pe dreapta cu pîraiele Soveja şi Bolborosoaia, în care se varsă pîrîiaşul Fîntîna-Nuculuĭ, care şi el la rîndul săŭ are de afluent pîrîiaşul Fîntîna-Trifuluĭ. In partea de E. este udată de pîrîul Tutova, ce vine din pl. Tutova. Ambele aceste pîraie sunt afluenţĭ aĭ drepteĭ Bîrladuluĭ.

Se cultivă viea pe o întindere de 1545,50 hect., din carĭ 259 hect. nelucrătoare. Asemenea se maĭ cultivă şi pomĭ fructiferĭ, dintre care numaĭ pruniĭ ocupă o suprafaţă de 98,25 hect.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu rotăria, dogăria şi butnăria.

Comerciul constă în vînzarea productelor agricole, a animalelor şi a vinuluĭ.

Sunt 77 cîrciumĭ.

E străbătută de 3 drumurĭ principale:

Şoseaua naţională Bîrlad-Tecuciŭ, ce urmează laturea de S.-E. a plăşeĭ, paralelă cu rîul Bîrladul.

Calea ferată Tecuciŭ-Bîrlad, ce merge paralelă cu şoseaua naţională, şi este cuprinsă între aceasta şi rîul Bîrlad; are 2 staţiunĭ: Tutova şi Ghideni.

Şoseaua vecinală Tutova, ce începe din şoseaua judeţeană Bîrlad-Bacăŭ, la satul Pogana, pl. Tutova, îndreptîndu-se spre S., prin pl. Pereschivul şi trecînd prin comunele: Ciocani, Iveşti şi Pogoneşti, urmînd valea Tutoveĭ (malul stîng al pîrîuluĭ); taie şoseaua naţională şi linia ferată Bîrlad-Tecuciŭ şi trece rîul Bîrlad, în pl. Corodul, la satul Criveşti.

Are 14 comune rurale, din care cele maĭ populate sunt: Stănueşti, Căbeşti şi Lieşti şi 48 sate, din care maĭ populate sunt: Iveşti, Căbeşti şi Priponeşti-d.-s.

Are: o populaţie de 12158 locuitorĭ, din carĭ 2768 contribuabilĭ; 3060 case; 27 bisericĭ.

Este acum unită cu pl. Corodul.

In plăşile Corodul şi Pereschivul sunt 29 şcolĭ mixte (1901).

Pereschivul, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Pereschivul, jud. Tutova. Izvoreşte din Pădurea-Şendreştilor, com. Şendreşti. Curge de la N. spre S. şi se varsă în rîul Bîrlad, pe dreapta, în faţa satuluĭ Ghidigeni, după ce s'a încărcat pe dreapta cu pîraiele Soveja şi Bolborosoaia, iar pe stînga cu Micul-Pereschiv, străbătînd ast-fel pl. Pereschivul în toată lungimea sa. Udă teritoriile com. Şendreşti, Praja, Stănueşti, Coroeşti, Căbeşti, Prisecani şi Lieşti, curgînd într'o vale frumoasă.

Pereschivul-Mic, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din căt. Afumaţi, com. Chilieni, jud. Tutova; curge de la N. spre S.; udă comunele Chilieni şi Coroeşti şi se varsă pe teritoriul acesteĭ din urmă în pîrîul Pereschivul, pe stînga, lîngă cătunul Fiţicheşti.

Pereschivuluĭ (Valea-), *vale,* ce trece prin mijlocul pl. Pereschivul, jud. Tutova, tăind-o de la N. spre S. Prin ea curge pîrîul Pereschivul.

Pereşti, *cătun,* jud. Gorj, plasa Amaradia, com. Cîrligei, situat pe un platoŭ coprins între partea N.-V. a cătunuluĭ Cîrligei şi rîul Gilortul.

Are o suprafaţă de 1010 hect., cu o populaţie de 60 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 66 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 12 plugurĭ, 62 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 258 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 224 oĭ, 20 capre, 64 porcĭ; 34 stupĭ.

Rîul Gilortul udă cătunul în partea de N.-E.

In cătun se maĭ găsesc: 1 moară pe apă şi 12 fîntînĭ.

Comunicaţia se face prin drumurĭ ordinare.

Peretul, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, la 11 kil. de Roşiori şi la 21 de Alexandria, pe calea judeţeană Roşiori-Alexandria, în partea dreaptă a rîuluĭ Vedea.

Se învecineşte la N. cu rîul Vedea, care o separă de com. Dulceanca şi Albeşti; la N.-V., cu moşia oraşuluĭ Roşiori-de-Vede; la V. şi N.-V., cu com. Belitori; la S., cu com. Plosca şi la E., tot cu rîul Vedea, care o separă de căt. Părul-Rotund.

Rîul Vedea are, în partea despre com. Peretul, ca afluent pîrîiaşul Bărăcea. Atît Vedea cît şi Bărăcea aŭ la acest punct

un însemnat depozit de prundiş, din care locuitorii scot pietrişul necesar pentru împietrirea şoselelor.

Intinderea acesteĭ com., dimpreună cu moşia proprietărească, este de 7100 hect.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală sunt în număr de 550, pe o întindere de 1225 hect.

Are: o pădure-lăstar, în întindere cam de 300 hect., 251 hect. de viĭ, şi 350 hect. livezĭ şi izlaz.

Are o populaţie de 3520 sufl., din care 704 contrib.; o şcoală mixtă, frecuentată de 136 copiĭ (1901); două bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ; diferite stabilimente de comerciŭ şi 9 cîrciumĭ.

Numărul vitelor din comună este de 7149 capete, din care: 1652 vite marĭ cornute, 410 caĭ, 8 măgarĭ, 4500 oĭ şi 579 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de 7501 leĭ, 62 banĭ.

Se ţine tîrg aci în ziua de Inălţare.

Şoseaua judeţeană Roşiori-Alexandria străbate comuna în toate lungimea şi o pune în legătură la N.-V. cu oraşul Roşiori. La S.-E., cu com. Plosca, la S., cu com. Belitori şi Pîrlita, şi la N., cu Părul-Rotund, se leagă prin drumurĭ vecinale.

Imprejurul com. sunt multe măgurĭ; cele maĭ însemnate sunt: Măgura-Verde şi Măgura-Cheniĭ, a căror înălţime este de peste 10 m. cu o periferie de aproape 200 m. In partea despre S., trece Brazda-luĭ-Novac spre com. Plosca.

Satul Peretul şi moşia, după cum rezultă din diferite documente vechĭ, a purtat numirea de Peretul-Dulceni. Satul Dulceni, de lîngă com. Belitori, s'a despopulat şi mulţĭ din locuitorĭ aŭ venit în vale la Peretul, unde s'aŭ stabilit cu locuitorĭ veniţĭ din alte părţĭ ale ţăriĭ.

In secolul trecut, satul Peretul se găseşte trecut tot la pl. Tîrguluĭ, sub domnia luĭ C. Mavrocordat.

Locuitoriĭ acesteĭ comune păstrează încă felurite numirĭ din alte locurĭ, ca Iaureştĭ, Băltăreţĭ şi Olteni. Aceasta probează că şi com. Peretul s'a despopulat şi repopulat treptat, după vremurĭ, cu locuitorĭ veniţĭ din diferite părţĭ ale ţăriĭ: Băltăreţiĭ de la baltă, şi anume din spre oraşul Zimnicea; Olteniĭ, de peste Olt, de pe la Amaradia. Iaureştiĭ, se cred a fi rămăşiţe de pe vremea Turcilor. Marea maioritate a locuitorilor este de origină olteană.

Repedea populare a acesteĭ comune se explică prin faptul că toţĭ cîţĭ veneaŭ a se stabili aci, se bucuraŭ de felurite privilegiĭ: li se oferea de proprietariĭ moşieĭ lemne, locurĭ de păşunat fără plată, dijma din 10 una şi altele. Aceste privilegiĭ aŭ durat pănă acum 40—50 de anĭ şi eraŭ respectate de vechiul proprietar Costache Belu. Graţie acestor privilegiĭ com. Peretul a ajuns a fi una din cele maĭ prospere şi populate ale judeţuluĭ.

Peretul, *sat,* cu 54 familiĭ, jud. Argeşul, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Olanul. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Peretul, *sat,* în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-mj., com. Glodul, cu 158 suflete, locuind în 9 case şi 28 bordee.

Peretul, *staţie de dr.-d.-f.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgul, com. Peretul, pe linia Roşiori - Alexandria, pusă în circulaţie la 2 Decembre 1895. Se află între staţiile Roşiori (10.4 kil.) şi Plosca (4.2 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 65^{m},22.

Peretul, *moşie* particulară, cu pădure, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Glodul.

Peretul, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea societăţeĭ de asigurare «Naţionala». Are o întindere de 4400 hect. E compusă din maĭ multe trupurĭ şi se întinde şi peste Vedea.

Peretul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Glodul, pe moşia Peretul. Are o întindere de 50 hect. şi se compune din gîrniţă, cer şi stejar.

Peri, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 23 kil. de oraşul Turnul - Severin. Situată pe vale, se mărgineşte: spre E. cu com. Prunişorul şi Degeraţi; spre V., cu comuna Valea-Pietreĭ; spre N., cu com. Zăgaia; iar spre S., cu com. Govodarva şi Severineşti.

E formată din cincĭ cătune: Peri, Bisericeĭ, Siliştea, Borogi-din-Dos şi Borogi-din-Faţă, avînd peste tot 1578 suflete, din carĭ 280 contribuabilĭ, locuind în 345 case.

Locuitoriĭ posedă: 66 plugurĭ, 107 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 171 stupĭ.

Prin comună trece şoseaua Valea-Pietreĭ — Perei — Prunişori.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 60 elevĭ.

Budgetul comuneĭ e la veni-

turĭ de 1725 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 1231 leĭ.

Vite: 600 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 691 oĭ şi 700 rîmătorĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Culmea-Perilor, platoul Pucioasa şi dealul Tarniţa.

Văĭ sunt: Valea-Perilor şi Valea-Huşniţeĭ.

Ape: Huşniţa, Valea-Mare şi Zăvoiul.

Platoul Pucioasa şĭ-a luat numele de la pucioasa ce conţine.

Pe acest platoŭ, se zice, ar fi fost un mic oraş al unuĭ popor numit Gornozinţiĭ, oraşul fiind nimicit de Traian, aŭ rămas numaĭ urmele luĭ: zid gros, cărămizĭ marĭ pătrate şi şosele pavate, sub care s'a găsit banĭ vechĭ. Probabil trebue căutat aci o urmă de aşezămînt roman.

Peri, *mahala,* făcînd parte din oraşul Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ, situat în partea de N.-E. a oraşuluĭ, pe malul stîng al Bîrladuluĭ. Locuitoriĭ sunt veniţĭ aproape toţĭ din satul Ocheşeşti, care s'a desfiinţat.

Peri, *numele, sub care se vede trecut satul* Peri-Rîioşĭ, judeţul Teleorman şi în actele vechĭ şi în nomenclatura comunelor din 1870.

Peri, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ; are izvoare şi conţine peşte.

Peri, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, proprietatea d-luĭ dr. Petrini Paul.

Peri-Rîioşĭ, *com. rur.,* în partea de N.-E. a plăşeĭ Tîrgul, jud. Teleorman, la limita eĭ cu jud. Vlaşca, situată pe valea Teleormanuluĭ, pe partea stîngă. Are un cătun, Broşteni, aşezat la 2 kil., tot pe valea Teleormanuluĭ şi de aceeaşĭ parte ca şi căt. de reşedinţă.

Se învecineşte la N. cu com. Netoţi-d.-j.; la S., cu Olteni; la E., cu parte din com. Talpa-Bîţcoveni, din jud. Vlaşca şi la V., cu Valea şi Pîrîul-Cîineluĭ.

Are o populaţie de 184 familiĭ, saŭ 755 suflete, din care 200 contribuabilĭ; o şcoală, în căt. Broşteni, frecuentată de 20 elevĭ; o biserică, în căt. de reşedinţă, Peri-Rîioşĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 2 morĭ.

Vite: 542 vite marĭ cornute, 98 caĭ, 1163 oĭ şi 90 porcĭ.

Intinderea com., cu moşiile de pe dînsa, este de 1112 hect. Proprietariĭ principalĭ sunt: d. dr. Paul Petrini avînd 205 hect. arabile şi 6 hect. pădure; Eforia Spitalelor Civile, posedînd 500 hect. arabile.

Numărul locuitorilor împroprietărițĭ după legea rurală este de 112, pe o întindere de 400 hect. Viĭ se găsesc pe o întindere de 7 hect., aparţinînd locuitorilor.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2827 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2659 leĭ.

Şoseaua judeţeană Alexandria-Tătăreşti străbate comuna în toată lungimea şi o pune în legătură cu com. Olteni, la S. şi cu căt. Netoţi-d.-j., la N.

Pănă la Alexandria sunt 31 kil., pănă la Roşiori 27 kil. şi pănă la reşedinţa judeţuluĭ, 27 kil.

Pe teritoriul com. se află două măgurĭ, una în stînga şoseleĭ, la V., înaltă de 40 m., cu o circumferinţă la bază de 300 m., iar a doua înaltă de 20 m. şi cu o circumferinţă la bază de 100 m., situată lîngă pîrîiaşul Teleormănelul.

Peri-Rîioşĭ, *moşie,* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Peri-Rîioşĭ.

Perianul, *lac,* în jud. Teleorman, pl. Ialomiţa-Balta, com. Stelnica, insula Balta, situat la S. laculuĭ Cobolcicul.

Periatul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, în dreptul satuluĭ Stelnica.

Pericli-Iol-Tepe, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac, vîrf estic al culmeĭ Cascalac-Bair, situat în partea de S. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are 143 m. înălţime şi este punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd asupra văeĭ şi satuluĭ Cogelac şi aasupra şoseleĭ naturale Tulcea-Constanţa, ce trece pe lîngă el.

Periclic, *deal.* Se desface din dealul Sultan-Bair, jud. Constanţa. Se prelungeşte spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E. Intră în jud. Tulcea, brăzdînd partea vestică a plăşilor Babadag (şi a comuneĭ sale Slava-Rusă) şi Istrul (şi cea nordică a com. sale Casimcea). Din el îşĭ iaŭ naştere văile: Baş-Punar (Slava-Rusă), Criu-Culac, Amutlu-Culac şi Hagi-Amer-Dere. E străbătut de tăeturĭ adîncĭ şi prăpăstioase. Vîrful săŭ cel maĭ înalt, Doerani, saŭ Er-Ghiobea-Tepe, are 391 m. înălţime, fiind decĭ printre cele maĭ înalte din Dobrogea. E acoperit cu pădurĭ întinse şi pe poalele sudice cu păşunĭ şi livezĭ.

Perieni, *sat,* în partea de N.-V. a com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iaşi, aşezat pe costişa a două dealurĭ, prin valea cărora curge

pîrîul Ostopeni, de la N. la S. Are o întindere de 2864 hect. şi o populaţie de 234 familiĭ, saŭ 916 suflete; o biserică, făcută de un răzeş la anul 1872, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, înfiinţată în 1874, condusă de 1 învăţătoare şi frecuentată de 35 elevĭ şi în care se lucrează pălăriĭ de paie, de o calitate foarte bună.

In partea de N. a satuluĭ, se află mahalaua Cîndeşti, ce se zice că a fost răzeşie a unuĭ Cîndescu. Maĭ în sus, tot pe aceeaşĭ vale, o altă mahala numită Ostopeni saŭ Salariĭ, fostă a unuĭ boer, Aslan, care cam pe la 1782, cumpărînd partea Cîndeanuluĭ, a strămutat satul şi biserica din Ostopeni, chiar pe hotarul satuluĭ Perieni, unde există şi astă-zĭ. Maĭ în urmă un boer, Baluş, care avea moşie alăturea cu satul Perieni, a devenit proprietarul moşiilor Perienilor, Cîndenilor şi Aslanilor, formînd un singur trup, căruia ĭ-a dat numele de Perieni; această moşie se întinde pănă în malul Prutuluĭ.

Vite: 1281 vite marĭ cornute, 124 caĭ, 2264 oĭ, 14 capre şi 238 rîmătorĭ.

Perieni, *sat,* în jud. şi pl. Tutova, com. Bogeşti, în apropiere de Bîrlad şi spre N.-V. de dînsul.

Are o populaţie de 1188 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 32 copiĭ (1900).

E despărţit în două părţĭ: Perieni-d.-j., spre S. şi Perieni-d.-s. spre N.

Are cariere de piatră în exploatare.

Perieni, *cătun.* Vezĭ Tatomireşti, sat, jud. Vasluiŭ.

Perieni, *iaz,* în vatra satuluĭ Perieni, jud. Iaşi, pl. Turia, com. Cîrniceni.

Perieţeanca, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Perieţi, formînd cu pădurea Cuţarideanca un trup de 330 hect. E populată cu stejar, ulm, salcie, plop, anin şi jugastru.

Perieţi, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Pribegi şi Andrăseşti, la 45 kil. de Călăraşi.

Are o suprafaţă de 10585 hect., din carĭ 330 hect. pădure şi 13 hect. băltiş şi coprinde 11 moşiĭ, aparţinînd maĭ multor proprietarĭ şi locuitorilor moşnenĭ.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţĭ 152 locuitorĭ şi maĭ sunt neîmproprietăriţĭ 186 locuitorĭ.

Se compune din satele: Perieţi, Poenarul-Bordea, Brătescu şi Botarul, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Perieţi.

Are o populaţie de 1898 suflete; o şcoală mixtă în satul Perieţi şi altă mixtă în satul Brătescu, frecuentate în 1899—900 de 170 elevĭ şi conduse de 2 învăţătorĭ; două bisericĭ, deservite de doĭ preoţĭ şi patru dascălĭ.

Vite: 350 caĭ, 280 boĭ, 3300 oĭ, 30 capre, 50 bivolĭ, 5 asinĭ şi 270 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 10376 leĭ şi la cheltuelĭ de 9927 leĭ.

Prin comună trece calea judeţeană Slobozia-Urziceni.

Perieţi, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Siul-d.-s., situată pe Valea-Iminoguluĭ şi a Iniveluluĭ, la 16 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 12 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din 3 cătune: Perieţi-d.-s., Perieţi-d.-mj. şi Mierleşti-d.-s., cu o populaţie de 1146 suflete, din carĭ 262 contribuabilĭ, locuind în 246 case.

Se zice că această comună datează de maĭ bine de 200 anĭ.

A fost situată maĭ întîiŭ pe valea numită Valea-cu-Casele, situată maĭ la E., de unde locuitoriĭ s'aŭ permutat pe Valea-Iminoguluĭ, din cauza lipseĭ de apă.

Are 3 bisericĭ: una în Perieţi-d.-s., cu hramul Sf. Nicolae, fondată la anul 1822 de familia Calduraşă, alta în Perieţi-d.-mj., cu hramul Sf. Dumitru, fondată în anul 1857—58 de familia Fîntîneanu şi a treia în căt. Mierleşti-d.-s., cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1810 de locuitorĭ, toate deservite de 3 preoţĭ; o şcoală mixtă, în Perieţi-d.-mj., frecuentată de 60 copiĭ; o moară cu aburĭ.

Dintre pomĭ roditorĭ, se găsesc: merĭ, duzĭ, vişinĭ şi prunĭ.

Comerciul se face în comună de 3 cîrciumarĭ, de fie-care cătun cîte unul.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 2971,05 leĭ.

Vite: 235 caĭ, 116 iepe, 502 boĭ, 84 vacĭ, 3056 oĭ şi 102 porcĭ.

Meseriaşĭ: 2 cojocarĭ, 1 lemnar, 1 zidar, 1 cizmar şi 1 fierar.

Tot teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de 7650 hect., din care 3280 hect. aparţin la 140 familiĭ moşnenĭ şi 513 hect. la 123 locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864; restul e posedat de: V. Perieţeanu, I. Găbunea, I. Alexe şi Elena Fîntîneanu.

Pămîntul cultivabil e şes, negru humos şi fertil.

O şosea comunală, care străbate comuna de a lungul săŭ, pe Valea-Iminoguluĭ şi a Iniveluluĭ, o leagă la N. cu comuna Bălteni şi Potcoava şi la S. cu Mierleşti.

La V., teritoriul comuneĭ se limitează cu Movila-luĭ-Drăghicĭ şi cu Măgura-Frasinuluĭ, din Valea-Ziduluĭ, care o despart de comunele Goteana (căt. Brebeni) şi Turia.

La E., Valea-Vediţeĭ o separă spre N.-E. de com. Potcoava şi spre S.-E. de comuna Valea-Merilor.

Teritoriul comuneĭ e udat de vălcelele: Vălceaua-Eleşteuluĭ, Vălceaua-Balomiruluĭ, Valea-Iminoguluĭ şi a Iniveluluĭ şi Vălceaua-Caselor, la N.-E. căreia se ridică Dealul-Odăilor şi Vălceaua-Obleguluĭ.

Intre această vălcea şi Valea-Vediţeĭ, se află Pădurea-cu-Crîngul, Crîngul-Cerbuluĭ şi Poiana-Braniştei. In centru şi pe malul drept al Iminoguluĭ se află Dealul-Viilor. Afară de cele notate maĭ sus se află risipite pe teritoriul comuneĭ Perieţi şi alte măgurĭ: Măgura-Eleşteuluĭ, Măgura-cu-Cărbunĭ, a-Ulmuluĭ, Grăticarele, a-Gabuneĭ şi altele.

Poiene maĭ însemnate sunt: Poiana-Laculuĭ, la N.-V., Poiana-Draculuĭ, la S.-E. şi a-Braniştei, la N.-E.

Puţurĭ saŭ fîntînĭ sunt o mulţime, pe toată Valea-Iminoguluĭ şi a Iniveluluĭ, din care maĭ însemnate sunt: Fîntîna-Şarpeluĭ, Puţul-Boangiuluĭ, Fîntîna-de-la-Salcie, Fîntîna-de-Piatră, Fîntîna-Ţiganuluĭ, Fîntîna-Zapciuluĭ, Puţul-Fîntîneanuluĭ, Puţul-Rîzgîituluĭ.

Perieţi, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, în dreptul satuluĭ Ghimpaţi, cu care comunică printr'un pod plutitor, şi spre S. de lacul Fundata.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Are o populaţie de 280 familiĭ; o şcoală mixtă; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ.

Vite sunt: 200 caĭ, 180 boĭ, 2500 oĭ, 30 capre, 35 bivolĭ, 5 asinĭ şi 180 porcĭ.

Perieţi-de-Mijloc, *cătun*, făcînd parte din com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat pe valea şi pe amîndouă laturile Iminoguluĭ, la N. de căt. Mierleşti-d.-s. Are o populaţie de 487 locuitorĭ, din carĭ 40 sunt împroprietărițĭ după legea rurală, cu 318 pog. din proprietatea d-luĭ C. I. Fîntîneanu, care posedă aci cam 2300 hect. arabile şi 200 pădure.

Are o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 60 copiĭ; o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, fondată în aniĭ 1857—1858, care poartă următoarea inscripţiune:

La anul 1857, luna Iunie în 17, s'a pus temelia acestuĭ sfînt locaş, cu hramul Sf. Dimitrie şi s'a săvîrşit la 1858 Septembrie 1, cu toată cheltuială D-lor Dimitrie I. Bumbeş, mare Pitar (fiŭ al reposatuluĭ I. Bumbeş, mare postelnic), Ion Fîntîneanu, mare Sărdar (fiind al 2-lea părinte al D-luĭ D. I. Bumbeş) şi D-neĭ Sărdăreasă, Elena Fîntîneanu (mumă bună a D-luĭ D. I. Bumbeş), în zilele Măriеĭ Sale Prinţuluĭ Alexandru Ghica, Căimăcanul Ţăreĭ-Romîneştĭ, ale Prea Sfinţituluĭ Mitropolit Nifon Sevastos şi ale întru tot iubitoruluì de Dumnezeŭ Climent, Episcop al Eparhieĭ Argeşul, cu a căruĭ deslegare s'a început acest sfînt locaş.

Perieţi-de-Sus, *cătun*, făcînd parte din com. Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la 1 kil. spre N. de căt. Perieţi-d.-mj., pe ambele coaste şi malurĭ ale pîrîuluĭ Inivelul. E reşedinţa comuneĭ şi are o populaţie de 314 locuitorĭ, din carĭ 29 sunt împroprietărițĭ, după legea rurală, cu 137 hect. din moşia d-luĭ Alexe Romanov, care maĭ posedă aci 328 hect.

Vite: 116 boĭ, 54 vacĭ, 49 caĭ, 1063 oĭ şi 85 porcĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată în anul 1822 şi avînd următoarea inscripţiune:

Ziditu-s'a întîiŭ această sfîntă Biserică în cătunul Perieţi-de-sus, din lemn, pe temelie de zid, în anul 1822, dîndu-i-se hramul Sf. Erarh Nicolae, cu toată cheltuială D-lor Andreĭ Căldăruşă şi Dumitru Căldăruşă (fiiĭ reposatuluĭ Popa Căldăruşă), Preotul Iordache Duhovnicul (fiul reposatuluĭ Ion Căldăruşă), Dumitru I. Căldăruşă şi Ion C. Tudose (fiiĭ reposateĭ Călina, sora cu Ion şi cu Popa Căldăruşă) şi s'a sfinţit nezugrăvită cu toată cheltuiala celor de mai sus, avînd numaĭ sfîntă Icoană, în zilele părinteluĭ protopop George Grecu. In anul 1825, s'aŭ zugrăvit cele 2 tîmple, cu cheltuiala D-lor Andreĭ şi Dumitru Căldăruşă.

In anul 1856 tencuindu-se pe din afară şi pe dinăuntru, s'a zugrăvit cu cheltuiala Preotuluĭ M. Duhovnicul, fiul luĭ Dumitru Căldăruşă. In anul 1868, s'a învelit cu şiţă, iar turla cu fier de către D-niĭ Ion Constantin şi I. M. Popescu.

Perileşti-Costeşti, *trup de moşie*, proprietate a d-luĭ Zădăriceanu, pendinte de com. Bîţcoveni, pl. Glavaciocul, judeţul Vlaşca.

Perilor (Valea-), *vale*, judeţul Muşcel, ce izvoreşte din com. Cetăţeni-din-Deal şi se varsă în rîul Dîmboviţa, pe malul drept, în cercul com. Cetăţeni-din-Vale, plaiul Dîmboviţa.

In timpĭ secetoşĭ seacă.

Periprava, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Sulina, cătunul comuneĭ Sfiştofca, aşezat la 10 kil. spre

N.-V. de reşedinţă, pe malul drept al braţuluĭ Chilia, în faţa oraşeluluĭ rus Vilcovul, din Basarabia. Vatra satuluĭ ocupă 80 hect. pămînt, parte acoperit cu nisip şi stuf.

Are o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 320 suflete, toţĭ lipovenĭ.

Perişani, saŭ **Perişani-Spini,** *com. rur.*, jud. Argeş, pl. Loviştea, la 23 kil. de com. rur. Şuici, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 72 kil. de Piteşti. Se compune din 8 sate: Baiaşi, Mlăceni, Perişani, Pripoarele, Podeni, Poiana, Spinul, Surdoiul, avînd peste tot 258 familiĭ, saŭ 1133 suflete.

Are patru bisericĭ (în Băiaşi, Mlăceni, Perişani şi Spinul); o şcoală primară rurală; 7 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 1929 leĭ şi 73 banĭ şi la cheltuelĭ, de 1905 leĭ.

Vite: 530 boĭ şi vacĭ, 52 caĭ, 720 oĭ, 97 capre, 165 rîmătorĭ.

Perişani, *sat,* cu 185 locuitorĭ, jud. Argeşul, pl. Loviştea, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală mixtă.

Perişani - Spini. Vezĭ Perişani, jud. Argeşul.

Perişeni, *moşie,* a statuluĭ, în jud. Covurluiŭ, com. Joraşti, pl. Prutul.

Perişorul, *com. rur.*, în judeţul Brăila, pl. Ianca, situată pe şes. Se mărgineşte: la E. cu com. Bordeiul-Verde şi Urleasca; la N., cu Ianca; la S., cu Berleşti; la V., cu Deduleşti şi Filipeşti. Suprafaţa com. e de 6000 hect., cu o populaţie de 257 familiĭ, saŭ 1164 suflete, din carĭ 204 contribuabilĭ. Împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864 sunt 87 locuitorĭ, şi neîmproprietăriţĭ maĭ sunt 28.

Veniturile comuneĭ sunt de 4690 leĭ şi cheltuelile, de 4671 leĭ.

Vite: 1049 boĭ, 578 vacĭ, 30 taurĭ, 296 viţeĭ, 667 caĭ, 3056 oĭ, 431 porcĭ şi 3 capre.

Suhatul e de 1500 hect.

Are o biserică, construită la 1854 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; un cimitir, situat la E.; o şcoală mixtă, frecuentată de 61 elevĭ (1899—900). Şcoala de băeţĭ s'a înfiinţat la 1852; şcoala de fete, la 1872.

In comună sunt 5 strade şi o piaţă.

Drumurĭ: la Brăila, spre N.-E., 41 kil.; la Ianca, trecînd calea ferată Brăila - Bucureşti, pe la cantonul 119, spre N.-V., 5 kil.; la Surdila - Găiseanca, pe lîngă movila Perişorul, spre V., 14 kil.; la Filiul, spre S., 14 kil.; la Bordeiul-Verde, spre S. - E., 8 kil.; la Ulmul, traversînd calea ferată Făurei-Feteşti, 23 kil.

Comuna s'a înfiinţat la 1848 de locuitorĭ veniţĭ din comunele vecine: Strîmbul, Vizireni şi Suţeşti.

Perişorul, *com. rur.*, în judeţul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., la 38 kil. de Craiova şi la 15 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Vîrtopul, situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Perişorul.

Se învecineşte la N. cu com. Mărăcinele; la S., cu com. Cioroiaşul; la E., cu com. Intorsura şi la V., cu comuna Giubega.

E accidentată de Dealul-Mare, care are o înălţime de 15 m., de movila Ghebaci, Movila - Cerbuluĭ şi Măgura-din-Dealul-Mare.

E udată de un mic pîrîŭ, numit Perişorul, ce izvoreşte şi se pierde pe teritoriul comuneĭ.

Se dovedeşte prin acte, că comuna exista încă de pe timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul. Inainte se compunea din cătunele: Mărăcinele şi Tîrnava; azĭ se compune dintr'un singur cătun, numit Perişorul.

Are o populaţie de 817 suflete, locuind în 197 case. Biserica s'a fondat la anul 1862 de egumenul mănăstireĭ Bucovăţul, arhimandritul Nicodem, din fondul mănăstireĭ. In biserică, precum şi pe zidul din afară al bisericeĭ, se văd inscripţiĭ cu numele şi data fondăreĭ şi a fondatoruluĭ, precum şi portretul fondatoruluĭ.

Are o proprietate de 34 pog.

Este o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în anul şcolar 1899—900 de 82 copiĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 173 împămînteniţĭ; după cea din 1879, sunt 113.

186 pog. 1006 stînj. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ; 2521 pog. 1188 stînj., de pămînt arabil; sunt 150 pog. fîneaţă, 260 pog. viĭ, 500 hect. pădure.

Moşia Perişorul cu Tîrnaviţa are 600 pog. arabile. Aparţinea mănăstireĭ Bucovăţul. Venitul săŭ este de 18000 leĭ anual. Pădurea statuluĭ, numită Perişorul, are o suprafaţă de 500 hect. Aparţinea mănăstireĭ Bucovăţul. Se compune din cer şi ştejar şi e amenajată.

Viile, de 260 pog., daŭ vin negru; se găsesc pe moşia statuluĭ şi aparţin locuitorilor.

In Dealul - Mare se găseşte piatră, ce este întrebuinţată la construcţiĭ.

Pe moşia statuluĭ se află o

moară cu aburĭ şi două stîne, unde se fabrică brînză.

In Perişorul sunt 7 cîrciumĭ.

Calea judeţeană Craiova-Calafat străbate comuna pe o lungime de 4 kil. Căĭ comunale vecinale o unesc cu comunele vecine.

Budgetul comuneĭ e la veniturí de 3260,87 leĭ şi la cheltuelĭ, de 2719,10 leĭ.

Perişorul, *sat,* în colţul de S.-V. al comuneĭ Perişorul, jud. Brăila, la 42 kil. spre S.-V. de oraşul Brăila, aproape de drumul de fer Brăila-Buzăŭ, înfiinţat la 1852 şi numit ast-fel după numele movileĭ Perişorul, situată la S.-V. de sat.

Are o populaţie de 157 fam., saŭ 687 sufl.; o şcoală mixtă, frecuentată de 61 elevĭ (1900—901); o biserică, clădită de locuitorĭ la 1852, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser. Şcoală de băeţĭ este aci de la 1852; şcoală de fete, de la 1872.

Suprafaţa vetreĭ satuluĭ este de 41 hect., avînd 156 case şi 6 cîrciumĭ.

Vite 339 caĭ, 1117 vite marĭ cornute, 1850 oĭ, 3 capre şi 193 rîmătorĭ.

Perişorul, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., formînd com. Perişorul. Vezĭ comuna Perişorul.

Perişorul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Fundeni-Gherasi, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N.-E. de Fundeni.

Se întinde pe o suprafaţă de 720 hect., proprietatea d-luĭ N. I. Gherasi.

Are o populaţie de 152 locuitorĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 205 şi al celor micĭ, de 415.

Perişorul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Cosîmbeşti, pe cîmpul Bărăganul.

Perişorul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situat pe cîmpul Bărăganul, alipit de com. Sudiţi.

Perişorul, *cîşlă* (tîrlă de oĭ), în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, în partea S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, aşezată în partea de N. a grinduluĭ Perişorul, din care parte este acoperit cu iarbă.

Perişorul, *grind* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, aşezat pe malul Măriĭ, în partea S.-V. a plăşeĭ Sulina şi a comuneĭ rurale Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, jud. Tulcea; se prelungeşte spre E. cu grindul Metava; are o formă triunghiulară şi o întindere de 200 hect., din care jumătate acoperită cu iarbă.

Perişorul, *moşie,* pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Ianca, jud. Brăila, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile, cu o suprafaţă de 10000 hectare şi un venit de 67000 leĭ.

Perişorul, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Perişorul, arendată cu 72500 leĭ (1886—96), împreună cu Tîrnaviţa şi Trocneşti. Are pădure pe dînsa.

Perişorul, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Perişorul, cu o întindere de 500 hect. Este amenajată. Inainte aparţinea mănăstireĭ Bucovăţul. E populată cu stejar şi cer.

Perişoruluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul; se desface din dealul Deleanul; brăzdează V. comunelor Borileşti şi Blidare; e acoperit cu păşunĭ.

Perişul, *sat,* făcînd parte din comuna rurală Cociocul, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N.-V. de Cociocul, între Valea-Nedeĭ şi pădurea Radu-Vodă.

Denumirea de Perişul o are de la o luncă de perĭ ce se afla în locul unde e situat astăzĭ satul. Pădurea «Radu-Vodă» era a mănăstireĭ din Bălteni, făcută de Radu-Vodă.

Are o populaţiune de 405 suflete, repartizate pe 82 familiĭ. Ocupaţiunea de căpetenie a locuitorilor e cultura cerealelor, pe care o fac pe o întindere de 235 hect. propriĭ şi pe un număr de hectare pe care le iaŭ de la administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ prin învoelĭ. Creşterea animalelor se face numaĭ pentru trebuinţele lor. In 1901 posedaŭ: 1 armăsar, 32 caĭ, 11 iepe, 4 taurĭ, 80 boĭ, 102 vacĭ, 22 mînzaţĭ, 30 mînzate, 40 viţeĭ, 72 berbecĭ, 788 oĭ, 3 capre, 54 porcĭ, 3 asinĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată în 1895 şi care a fost frecuentată în anul 1900—901 de 35 elevĭ.

Satul Perişul este deservit de biserica din parohia comuneĭ Poenari. Vezĭ Perişul, trup de moşie.

Perişul, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Cociocul, pe linia Bucureşti-Ploeşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Buftea (12,9 kil.) şi Crivina (9.8 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 107.96 m.

Veniturile acesteĭ staţiĭ, pe

anul 1896, aŭ fost de 106375 leĭ, 20 banĭ.

Perişul, *trup de moşie,* făcînd parte din Domeniul Coroaneĭ, Cociocul. Are o suprafaţă de 602 hect. şi anume: 235 hectare delimitarea locuitorilor, 367 hect. ale Domeniuluĭ Coroaneĭ, din care parte se cultivă astfel: 230 hect. cu cereale şi plante uleioase, 70 hect. cu plante de nutreţ, 22 hect. cu păşunĭ artificiale şi izlaz, 32 hect. cu plante leguminoase, 2 hect. cu hameiŭ, iar 11 hect. sunt ocupate cu clădirĭ precum şi cu cîmpurĭ de experienţă, în care se fac încercărĭ cu varietăţĭ superioare de cereale, spre a se vedea care pot reuşi maĭ bine în Ţară.

Intre satul şi gara Perişul, de pe acest trup, sunt situate parte din clădirile Administraţieĭ Domeniuluĭ Coroaneĭ Cociocul şi anume:

O frumoasă lăptărie model, înzestrată cu un număr de 80 vacĭ mulgătoare de rasa «Algau», lăptărie prevăzută cu toate aparatele cele maĭ noĭ, precum şi grajdurile necesare pentru vacĭ şi boĭ.

O porcărie în care se cresc un număr mare de diferite rase porcine.

O stupărie înfiinţată şi prevăzută cu toate necesariile, pentru a reînvia frumoasa îndeletnicire a creştereĭ albinelor, care dădea odinioară locuitorilor cîştigurĭ destul de însemnate.

Un uscător de hameiŭ sistematic.

Maĭ multe pătule şi magaziĭ pentru conservatul productelor, precum şi alte construcţiunĭ cu diferite destinaţiunĭ.

Un chioşc în gara Perişul, în care Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ are expuse spre vînzare produsele lăptărieĭ, stupărieĭ, precum şi obiecte de richită, olărie şi frînghierie lucrate în atelierele ce s'aŭ înfiinţat de mult pe Domeniul Cociocul.

Puţin maĭ departe de gară, se află spitalul rural «Cocioc» cu 30 paturĭ, înfiinţat la 15 Maiŭ 1895 şi întreţinut de stat.

Perişul, *pîrîŭ,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, ce izvoreşte maĭ sus de com. Poenari şi se varsă în balta Căldăruşani.

Periteaşca, *gîrlă,* jud. Tulcea, prin care lacul cel maĭ mare Sinoe, comunică cu Marea în partea de E. a plăşeĭ Istruluĭ şi a comuneĭ rurale Cara-Nasuf.

Periteaşca-Mare, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Caraman-Chioi, situat între Mare, de care e format, şi întinsul iezer Razelm, în partea E. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are o lungime de 4 kil. şi o întindere de 300 hect. Lîngă el şi ţărmul Măriĭ e un far englez. Conţine peşte bun şi în mare cantitate, ce-ĭ vine din mare.

Periteaşca-Mică, *lac* maĭ mic ca cel precedent, jud. Tulcea, avînd 180 hect. întindere, situat în partea E. a plăşeĭ Babadag şi a comuneĭ rurale Caraman-Chioi; comunică cu Marea, de care e format, prin o gură aşezată maĭ sus de punctul trigonometric, Pahani-Hrani. Conţine peşte.

Peritul, *sat,* făcînd parte din com. Drăgăneşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, situat la S. şi în apropiere de satul de reşedinţă, Drăgăneşti, la care s'a anexat în 1885.

Are o biserică şi o şcoală (Vezĭ Drăgăneşti).

Periţcani. Vezĭ Durneşti-Mitropolieĭ, sat, com. Rînghileşti, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Perja, *baltă,* în jud. Covurluiŭ, com. Rogojoni, pl. Horincea, maĭ sus de balta Pochina, cu care se uneşte printr'o gîrlă.

Perjoaia şi **Horjeşti,** *două sate vechĭ,* desfiinţate şi în locul cărora s'a înfiinţat satul Bogheşti-d.-j., com. Bogheşti, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Persescu (Seciul-luĭ-), *sfoară de moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Gura - Teghiĭ, căt. Argăsăleşti, de 50 hect.

Persescu (Stînca-luĭ-), *stîncă,* în albia rîuluĭ Bîsca-Rozileĭ, jud. Buzăŭ, com. şi căt. Gura-Teghiĭ, de unde se desfăşură o prea frumoasă privelişte. D'asupra eĭ era cunoscutul foişor al mult ospitalieruluĭ patriarh al munţilor: Enache Persescu, unde, ceĭ ce-l vizitaŭ, sculptaŭ impresiunile lor, din care s'a făcut o mică colecţiune de decedatul poet Aricescu (vezĭ «Lumea reală şi lumea ideală»). Aci, în curs de 30 anĭ, s'aŭ întîlnit adesea mulţĭ oamenĭ politicĭ şi literaţĭ aĭ Ţăreĭ. Mulţĭ din ceĭ lipsiţĭ de mijloace, găseaŭ o existenţă comodă în casa luĭ Persescu.

Persica. Vezĭ *Piersica.*

Perşinari, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, plasa Cobia, situată pe cîmpie, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, la 15 kil. spre S. de Tîrgovişte. Prin raionul com., afară de Dîmboviţa, curge şi un pîrîŭ, numit Nuceţelul.

Are o populaţie de 1053 locuitorĭ; o biserică; o şcoală; o moară de apă.

Se învecineşte la Est cu comuna Cazaci, de care se desparte prin Dîmboviţa; la V., cu Sperieţeni, despărţindu-se prin valea Şuţa; la N., cu Văcăreşti, despărţindu-se tot prin Dîmboviţa şi la S., cu com. Gura-Şuţii.

Perşinari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cocorăşti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova. Cade în centrul comuneĭ.

Perşinaruluĭ (Valea-), *vale cu pădure,* jud. Muşcel; izvoreşte din coastele pădureĭ cu acelaşĭ nume; străbate parte din cătunul Vlădeşti - Pămînteni, şi se varsă în rîul Bratia.

Perşunari, *subdivizie a cătunuluĭ* Tohăneanca, com. Tohani, jud. Buzăŭ.

Perşunari, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Tohani, căt. Tohăneanca. Vezĭ Soreasca.

Perteşti, *mahala,* com. rur. Roşiile, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 263 locuitorĭ; o biserică, făcută la anul 1770 de preotul Streanga şi reparată în 1862 de preotul V. R. Streangă şi la 1888 de Vasile Popa Luţă.

Pervelei, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, căt. com. Tuzla, situat în partea de E. a plăşeĭ, şi cea de S.-V. a comuneĭ, la 10 kil. spre S.-V. de cătunul de reşedinţă, Tuzla şi la Vestul văeĭ Tatlîgeac. E dominat de movilele: Tatlîgeac (63 m.), de la E.; Cioban-Iuicuc, de la S.-E.; Taşlî-Iuc, de la N.-V. (90 m.).

Suprafaţa sa e de 2944 hect., dintre care 11 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ.

Populaţia sa, compusă aproape numaĭ din Sîrbĭ şi Bulgarĭ, este de 152 familiĭ, saŭ 486 suflete.

De aci pleacă, în formă de rază, drumurĭ comunale la Gherengic, la Chiuciuc-Tatlîgeac, la Biuiuc-Tatlîgeac, la Tuzla şi la Carli-Chioi.

Pescari, *parte din moşia* Buhaiul, com. Şendriceni, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Pescarul, *mahala,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Secuiul.

Pescarul, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Veche, aşezat în ostrovul Tatarul, dintre braţul Chilia şi Tătarul, în partea de N.-V. a plăşeĭ şi cea de S.-V. a comuneĭ; este format de braţul Chilia în vre-o revărsare anterioară a luĭ; primeşte apa printr'o mică gîrliţă; are 30 hect.; e înconjurat cu stuf; conţine peşte.

Pescăreşti, *cătun,* al com. Vulpeni, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. V. Vulpeni.

Pesceana. Vezĭ Peşteana.

Pesceanul. Vezĭ Peşteanul.

Peste-Gîrlă (Sfoara-de-), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlagele, avînd cam 300 hect. arăturĭ, fîneaţă şi izlaz, proprietate moşnenească.

Peste-Vale, *subdivizie a cătunuluĭ* Pleşcoiul, din com. Pleşcoiul, jud. Buzăŭ.

Peşteana, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Ocolul, situată în partea de S.-E. a comuneĭ Ciuperceni. Se compune din cătunele: Peşteana şi Boboeşti.

Girla Peşteana o udă dealuagul săŭ.

Situată pe şes, sub coasta dealuluĭ Chicioara, Piriciul şi Oprişiul, are o suprafaţă de 657 hect., din carĭ 342 hect. pădure, 120 hect. arabile, 110 hect. fîneţe, 12 hect. izlaz şi 3 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 198 familiĭ, saŭ 838 suflete, din care 177 contrib.; o şcoală mixtă, fondată la 1851 şi frecuentată de 38 copiĭ; două bisericĭ de lemn, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 17 plugurĭ, 95 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 601 vite marĭ cornute, 37 caĭ, 235 oĭ, 187 capre şi 230 porcĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 861, banĭ 88, iar la cheltuelĭ, de leĭ 825.

Comunicaţia în comună se face prin şoseaua comunală care dă în şoseaua judeţeană T.-Jiul-Severin.

In comună se găsesc: 10 puţurĭ şi 25 fîntînĭ.

Locutoriĭ, deosebit de agricultură, se ocupă cu olăria, făcînd vase de pămînt.

Două dealurĭ sunt maĭ importante în această comună: Chicioara - Mare şi Chicioara-Mică, acoperite de pădurĭ.

Peşteana, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat sub coasta dealuluĭ Chicioara, pe o suprafaţă de 387 hect., din carĭ: 152 hect. pădure, 145 hect. arabile, 80 hect. fîneţe, 8 hect. izlaz, 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 148 familiĭ, saŭ 548 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ; o biserică de lemn, fondată la 1876, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, care în anul

1899—900 a fost frecuentată de 38 elevĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ. Eĭ posedă: 15 plugurĭ, 58 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ, 449 vite marĭ cornute, 27 caĭ, 181 oĭ, 107 capre şi 160 porcĭ.

In cătun se găsesc 4 puţurĭ şi 15 fîntînĭ.

Peşteana, *sat,* făcînd parte din comuna rurală Cermegeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 355 locuitorĭ; o şcoală de cătun, care a fost frecuentată în 1899—900 de 30 copiĭ; o biserică. E situată la 5 kil. de Chiriceşti, reşedinţa comuneĭ.

Peşteana, *sat,* făcînd parte din com. rur. Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Cade în centrul comuneĭ, pe valea cu acelaşi nume.

Are o şcoală mixtă, cu 39 elevĭ (1899—900); 2 bisericĭ de lemn, Ursoaia şi Gorgoteşti. Cea din urmă are următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi Dumnezeească biserică, ce se prăsnueşte hramul Sf. Voevozi, s'aŭ ridicat din temelie şi s'aŭ înfrumuseţat cu zugrăveală, după cum se vede, de Popa Radu, Popa Constantin şi Ion Dogaru, 1848.

Peşteana, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-s., com. rur. Roeşti.

Peşteana, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Motru-d.-s., com. rur. Jegujani.

Peşteana, *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvoreşte din Dealul-Cărămideĭ; curge de la N. către S.-E.; trece aproape de Drăgăşani şi se varsă în Olt, între comuna Voiceşti şi Zlătărei, pl. Oltul-d.-j. Udă com.: Glăvile, Amărăşti, Nemoiul, Creţeni şi Suteşti.

Valea sa este populată, productivă şi viabilă. Lărgimea medie a albieĭ este de 25 m. Fundul conţine nisip, iar ţărmurile aŭ o înălţime de la 2—5 m. Malul drept domină pe cel stîng. La Zlătărei, este un pod de lemn, cu o lungime de 44 m.

Peşteana, *pîrîŭ,* ce vine din spre com. Floreşti, trece prin com. rur. Broşteni, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi, şi se varsă în rîul Motrul.

Peşteana, *pîrîŭ,* jud. Mehedinţi, ce izvoreşte din hotarul comuneĭ Pavăţul, trece pe la Tîmna şi se varsă în Huşniţa.

Peşteana-de-Jos, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Valea-cu-Apă, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, pe partea dreaptă a Jiuluĭ, situat pe ambele laturĭ ale şoseleĭ vecinale, pe o suprafaţă de 520 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 72 hect. izlaz şi vatra satuluĭ, 32 hect. fîneţe şi 313 hect. arabile.

Are o populaţie de 181 familiĭ, saŭ 300 suflete, din care 160 contribuabilĭ; o biserică de lemn tencuită, fondată de locuitorĭ la anul 1889 şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 63 plugurĭ, 71 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ, 118 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 45 porcĭ şi 139 oĭ şi capre.

Comunicaţia în cătun se face pe şoseaua vecinală, care o pune în comunicaţie la N. cu com. sa Valea-cu-Apă, iar la S. cu Urdari-d.-s.

Peşteana-de-Sus, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, la S. de com. Bălteni, situată pe loc şes şi de ambele laturĭ ale şoseleĭ naţionale Filiaşi-Pietroşani, pe partea stîngă a Jiuluĭ şi la 26 kil. de T.-Jiul.

E formată din două cătune: Cocoreni şi Peşteana, pe o suprafaţă de 5780 hect., din care 4150 hect. pădure, 500 hect. izlaz, 180 hect. fîneţe şi 950 hect. arabile.

Are o populaţie de 232 fam., saŭ 641 sufl., din carĭ 306 contrib.; o şcoală mixtă, frecuentată de 27 copiĭ (1899—900); o biserică de lemn tencuită, fondată de locuitorĭ la 1880, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 herăstrăŭ mecanic, proprietatea bisericeĭ Creţulescu; 2 cîrciumĭ; 1 brutărie.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani, precum şi printr'o şosea comunală, care o pune în legătură spre N.-E. cu comuna Răşina.

In com. sunt maĭ multe dealurĭ, între care: Dealul-Perilor, cu înălţimea Tolanul, poziţiune admirabilă.

Peşteana-de-Sus, *cătun* de reşedinţă, al com. Peşteana-d.-s., jud. Gorj. Are o suprafaţă de 5030 hect., din care 4000 hect. pădure, 290 hect. izlaz şi vatra satuluĭ, 140 hect. fîneţe şi 600 hect. arabile.

Are o populaţie de 146 familiĭ, saŭ 450 suflete, din care 200 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 24 plugurĭ, 100 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 175 v. m. c., 44 caĭ, 445 oĭ şi capre şi 184 porcĭ.

Are o biserică şi o şcoală. Vezĭ Peşteana-de-Sus, com. rur.

Peşteanul, *lac,* la E. com. Berteşti-d.-j., jud. Brăila, aproape de Dunărea-Vechie; în el dă privalele: Strîmba, Repejoara, Privalul-Vechiŭ, Vîlciaşul şi Peşteanul.

Peşteleasa, *gîrlă,* jud. Muscel; izvoreşte de la V. de locul nu-

mit Piscul-Căldarilor; formează limita între cătunele: Poeniţa şi Goleşti, din pl. Rîurile, şi se varsă în rîul Bratia.

Peştenuţa, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 43 kil. de oraşul Turnul-Severin. Satul formează comună cu satul Stroeşti.

Are o populaţie de 400 suflete, din carĭ 60 contribuabilĭ, locuind în 90 case; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o cîrciumă.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 29 care cu boĭ, 5 căruţe cu caĭ; 200 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 230 oĭ, 160 rîmătorĭ; 60 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de 656 leĭ şi la cheltuelĭ, de 646 leĭ.

Are o şosea comunală, care trece prin Stroeşti, venind din Severin şi Baia-de-Aramă.

Peştera, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, căt. com. Mamut-Cuiusu, situat maĭ mult în partea centrală a plăşeĭ şi cea N.-V. a comuneĭ, la 3 kil. spre N.-V. de cătunul de reşedinţă, Mamut-Cuiusu. E aşezat în valea Peştera - Ceair, la deschiderea văeĭ Irti-Culac, lîngă locul numit Gura-Peştereĭ (un loc stîncos).

Şoseaua naţională Cuzgun-Medjidia trece prin sat, prin partea sa de N.-V.; un drum comunal pleacă la N. spre Ivanes şi altul spre S., la Mamut-Cuiusu şi Idres-Cuiusu.

Peştera, *schit,* numit şi Izvorul-Ialomiţeĭ, saŭ Peştera-Obîrşieĭ, jud. Dîmboviţa. (Vezĭ Bătrîna, munte).

Acest schit are hramul S-ţiĭ Apostolĭ Petre şi Pavel şi s'a zidit într'o peşteră ascunsă, pe la 1810, de Ion Baltac şi Şerb. Călătoriĭ nu pot merge la acest schit, de cît numaĭ călărĭ, de la Moroeni, saŭ Pietroşiţa şi de la Sinaia.

In peştera saŭ grota de lîngă acest schit, legenda spune că s'ar fi ascuns de maĭ multe orĭ Daciĭ, în timpul războaielor ce le-aŭ avut cu Romaniĭ.

Peştera, la gura căreia este schitul, este lungă pe sub munte de aproape 150 m., largă de 15 m. şi înaltă cam de 30 m. şi merge tot strîmtîndu-se din ce în ce.

Peştera, *munte,* în ramura Cozleĭ, jud. Neamţu, situat între comunele Gîrcina şi Doamna.

Peştera, *peşteră,* pe matca rîuluĭ Bistriţa, jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Costeşti, la o înălţime de 80 m. d'asupra niveluluĭ apeĭ Bistriţa, pe malul drept.

Comunicaţia la peşteră se face pe la N. mănăstireĭ Bistriţa, suind pe munte până la un loc, apoĭ la dreapta pe o potecă foarte strîmtă. Mergînd maĭ departe, calea se face şi maĭ anevoioasă, căcĭ ajungînd la capătul acesteĭ potecĭ, coborĭ brusc un pisculeţ spre a continua drumul pe o punte de lemn aninată de două stîncĭ, la capul peştereĭ.

In fundul uneia din subterane se află un basin cu apă, ce izvoreşte din stîncă.

In această cavernă sunt 2 bisericuţe, una săpată în piatră naturală, la întunerec şi a doua în gura cea mare a peştereĭ, care gură este situată la N. de intrare şi în care nu se poate intra de cît suind pe o scară. In această cavernă se păstraŭ relicvele Sf. Grigore Decapolitul şi alte odoare, în timpurile grele.

Peştera-de-la-Piatra-Arsă, *peşteră,* jud. Prahova, ce are o lungime de 40 m. şi o lărgime de 15—20 m. Pe la mijlocul drumuluĭ de la Poiana-Stîneĭ înainte, spre E., se află o tulpină cu treĭ copacĭ şi de aci se deschide o potecuţă, plină de bolovanĭ, ce coboară tocmaĭ la peşteră. In peşteră sunt micĭ scărĭ de lemn pentru scoborîrea vizitatorilor. Aci sunt stîncĭ întregĭ, un fel de stalactite, formate dintr'o piatră moale, numită de locuitorĭ Lapte-de-piatră.

Peşti-Romîneştĭ, *iezere,* judeţul Brăila; comunică la S.-V. cu Fusarul şi sunt situate la N. de Peşti-Turceştĭ, pe hotarul dintre comunele Vizirul şi Ciacîrul.

Peşti-Turceştĭ, *iezere,* jud. Brăila, situate la S. de ceĭ Romîneştĭ, între aceştia şi Dunărea-Vechie, com. Ciacîrul.

Peştioşul, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Tazlăul; izvoreşte din ramura munţilor Stridinilor şi se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Tazlăul, aproape de satul Tazlăul.

Peştişani, *com. rur.,* la N.-V. de com. Brădiceni, jud. Gorj, plaiul Vulcan. Se compune din cătunele: Boroşteni, spre N.; Peştişani, în centru; Seuca, la S. şi Hobiţa, spre S.-E.

E situată pe şesul cu acelaşĭ nume, pe o suprafaţă de 2274 hect., din carĭ 720 hect. pădure, 630 hect. aratură, 740 hect. fîneţe, 140 hect. izlaz, 34 hect. vie şi 10 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 495 familiĭ, saŭ 2230 suflete, din carĭ 520 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, în Broşteni fondată la 1847, frecuentată de 48 copiĭ; o şcoală de cătun în Seuca, cu 46 elevĭ;

6 bisericĭ, deservite de 5 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ sunt parte moşnenĭ, parte împroprietăriţĭ. Eĭ posedă: 96 plugurĭ, 250 care cu boĭ, 16 căruţe cu caĭ; 1470 vite marĭ cornute, 212 caĭ, 1800 oĭ, 637 capre, 750 rîmătorĭ; 72 stupĭ cu albine.

Statul posedă în Hobiţa un domeniŭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1189 leĭ, 75 banĭ şi la cheltuelĭ, de 1174 leĭ, 25 banĭ.

E udată de rîurile Bistriţa şi Boroştina.

Comunicaţia în com. se face prin şosele vecinale, care o leagă cu Brădiceni şi Tismana şi prin şosele comunale, care o leagă cu Topeşti şi Teleşti-d.-s.

In com. sunt: 5 morĭ pe apa Bistriţa, 44 puţurĭ şi 2 fîntînĭ.

Peştişani, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, jud. Gorj, plaiul Vulcan, situat pe o suprafaţă de 892 hect., din care 290 hect. pădure, 258 hect. arabile, 265 hect. fineţe, 60 hect. izlaz şi 29 hect. viĭ.

Are o populaţie de 221 familiĭ, saŭ 880 suflete, din care 228 contribuabilĭ; 2 bisericĭ de lemn, una fondată la 1720 şi reedificată la 1852, a doua fondată la 1843 şi reedificată la 1885, deservite de 1 preot şi 1 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ sunt parte moşnenĭ, parte foştĭ clăcaşĭ. Eĭ posedă: 38 plugurĭ, 124 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 630 vite marĭ cornute, 120 caĭ, 860 oĭ, 280 capre, 345 rîmătorĭ; 20 stupĭ cu albine.

Peştişani, *fostă staţie de caĭ de poştă,* com. Peştişani, jud. Gorj, pe drumul de la Tîrgu-Jiŭ la Cerneşti (T.-Severin). Avea 16 caĭ (1850).

Petcari, *sub-divizie a căt.* Pîrlita, jud. Buzăŭ, com. Căneşti.

Petcul, *sătuc,* pe dealul Petcul, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Cozia, format din viĭ şi livezĭ.

Petcul, *deal,* în partea de N.-E. a com. Cozia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, care se întinde de-a dreapta rîuluĭ Jijia.

Pe el sunt multe viĭ ale locuitorilor.

Petculeasa, *iezer,* la N. ostrovuluĭ Minoaia, jud. Brăila, com. Tichileşti, între iezerul Ţiganca şi canalul Minoaia; comunică spre N. cu canalurile Minoaia şi Lata.

Petculeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Lăunele-d.-s.

Petculeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Ştefăneşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 112 suflete; o moară cu aburĭ.

Pe la V. trece şoseaua naţională Piatra-Rîmnicul.

Peter (Dealul-luĭ-), *deal,* lîngă satul Hîrtoapele, jud. Suceava. Parte e acoperit de pădure şi parte cultivabil. Pe el se văd încă urmele şleahuluĭ ce lega Iaşi cu Suceava.

Petericiul, *deal,* pe teritoriul com. Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. Are direcţiunea N.-S. şi se întinde paralel cu Vedea, la V. de căt. Vităneşti, pe o distanţă de aproape 2 kil. Se maĭ numeşte şi Cerul.

Petia, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Pleşeşti. Are o populaţie de 142 familiĭ, saŭ 589 suflete, din care 136 contribuabilĭ, locuind în 144 case; o biserică de lemn, cu hramul Sf. Voevozĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1892, condusă de un învăţător şi frecuentată în 1899—900 regulat de 20 copiĭ, din 120 în vîrstă de şcoală.

Vatra satuluĭ ocupă 16 fălcĭ, 32 prj. Moşia aparţine la doĭ proprietarĭ, G. Ciudin şi G. Gr. Raftivanu, şi are o întindere de 992 fălcĭ, din carĭ 456 fălcĭ cultivabile, 260 fălcĭ fînaţ şi restul mlaştinĭ şi teren puţin productiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt: 34 fruntaşĭ, 41 pălmaşĭ şi 30 codaşĭ, stăpînind 254½ fălcĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni, (5 kil.); la Pleşeşti, (4 kil.); la Onceşti, (1½ kil).

Prin cartea de mărturie din 7104 (1596), Iulie 14, Irimia Moghilă Voevod recunoaşte dreptul de proprietar luĭ Minea, fiul luĭ Ilarion Călugărul, ce se chema în mirenie Ion, asupra moşieĭ Petia, cumpărată de la Costea Petie, drept 900 galbenĭ tătăreştĭ, încă de pe timpul luĭ Ştefan Vodă-cel-Mare. («Uric.», XVI, p. 8).

Petia se împărţea în Petia-Mare şi Petia-Mică şi se compunea din maĭ multe răzăşiĭ, dovadă uricele de la Const. Moghilă Voevod din 7117 (1609), August 26, prin care Avramica, fiica luĭ Ionaşcu, vinde luĭ Pătraşcu Vel Vornic Ţăreĭ-de-sus, un loc de 3 case de la Petia-Mare şi cu jerebiile lor din ţarină şi din livadă şi cu tot locul şi venitul de peste an, drept 80 talerĭ arginţĭ, precum şi alte acte şi mărturiĭ de vînzare şi zălogire de jerebiĭ şi case. (V. «Uric.», de Th. Codrescu, vol. XVI, p. 8, 9, 10, 12, 18, 19, 20 şi 26).

In 1803, Petia luĭ Vasile Ciudin avea 25 liuzĭ, plătind 280

leĭ bir anual, la care se maĭ adăogaŭ breslaşiĭ ot tam, 2 liuzĭ, plătind bir 24 leĭ pe an. («Uric.», VII, p. 253).

Printr'o carte de judecată din 1807, Iunie 21, se întăreşte stăpînirea Paharniculuĭ Tudorachi Ciurea şi Vasile Ciudin asupra moşiilor Petia-Mare şi Petia-Mică. («Uric.», VI, p. 278).

Petiuţa, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, com. Şoldăneşti; îşĭ are obîrşia în satul Petia şi se varsă în Somuzul, avînd $3^1/_2$ kil. lungime.

Petoleşti, *mahala,* în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Petra, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com. rur. Podul-Grosuluĭ.

Petrachi, *iaz,* lîngă satul Lăzăreni, com. Golăeşti, pl. Braniştea, jud. Iaşi. E format din apa Jijieĭ şi se scurge în balta Grozoaeĭ.

Petrari. Vezĭ Pietrari.

Petrăcheşti, *cătun* al com. Niculeşti, jud. Buzăŭ, cu 820 locuitorĭ şi 179 case; are sub-diviziile: Cîmpulungeanca, Gurgueşti şi Homocioaia.

Petrăcheşti, *sat,* pendinte de com. rurală Zăicoiul, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 3 kil. de Zăicoiul, căt. de reşedinţă al comuneĭ.

Are o populaţie de 9 familiĭ, saŭ 35 suflete, locuind în 21 case.

Petrăcheşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Niculeşti; are 370 hect., din carĭ 50 hect. pădure, apoĭ arăturĭ, fineţe, livezĭ şi izlaz.

Petrăchioaia, *sat,* făcînd parte din com. rur. Frumuşani-Custureni, jud. Ilfov, pl. Negoeşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 770 hect., cu o populaţie de 107 locuitorĭ.

D-l Al. Lenş are 699 hect. şi locuitoriĭ, 71 hect. Proprietarul cultivă 500 hect. (150 hect. sterpe, 20 hect. izlaz şi 29 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă şi 1 pod stătător.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 207 şi al celor micĭ, de 562.

Petrădaia, *vale,* jud. Vîlcea; izvoreşte dintre comunele Govora şi Surpatele, de la N. dealuluĭ Băloiul; trece prin cătunul Surpatele, pl. Oltul-d.-s. şi se varsă în rîul Otăsăul, spre com. Mănăstireni.

Petrăraşul, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ. Vezĭ Pietrăraşul.

Petrăria. Vezĭ Pietrăria.

Petrăşcani, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Buda, spre S. de satul Buda, cu o populaţie de 401 suflete, locuind în 103 case.

Petre (Valea - luĭ-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban; izvoreşte din dealul Costandoiul; udă partea de S. a comuneĭ şi se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ.

Petre-Munteanul, *sursă de apă minerală,* în Valea-Tiseĭ, basinul Olăneştilor, judeţul Vîlcea, avînd o temperatură de 14° R. şi o abundenţă de 800 vedre în 24 ore.

Ca substanţe fixe conţine: iodure, bromur alcalin, sulfat de sodă şi de magnezie (concentrate), carbonat de calce, de sodă şi de magnezie (considerabil), clorur de sodium şi de calcium, fosfate şi silicate (urme), hiposulfit de sodium (considerabil) şi fîer fosfat (urme).

Apele din această sursă şi din izvoarele Regele Carol şi Regina Elisabeta, aŭ o acţiune profundă asupra organismuluĭ, ceeace face ca influenţa lor să fie stabilă şi efectele lor prelungite. Aceste ape avînd aceleaşĭ proprietăţĭ medicale ca apele de la Bonnes, ca şi acestea numaĭ după maĭ multe lunĭ de întrebuinţare a lor, încep a'şĭ manifesta proprietăţile lor în mod eficace. Prin profunditatea acestor acţiunĭ prelungite, aceste ape lucrează nu numaĭ asupra catarelor de piept, astmelor şi afecţiunilor chronice ale gîtuluĭ, numite de cît-va timp granulaţiunile fonduluĭ gureĭ, angineĭ granuloase, etc., dar şi chiar asupra ftisieĭ.

Petre - Rareş, *cătun,* pendinte de com. Tangîrul, jud. Vlaşca. S'a format cu ocazia împroprietărireĭ însurăţeilor, la 1882, pe moşiile Albele-Tangîrul, Manaful şi Şalăul. S'a dat, la 140 locuitorĭ, 872 hect.

Are o biserică, zidită la anul 1885, deservită de un preot şi un dascăl.

Petrea, *vîrf de munte,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Grozeşti.

Petrea, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Dofteana, care se varsă pe dreapta Trotuşuluĭ.

Petreanul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, căt. comuneĭ Odobasca, situat în partea de V., pe malul stîng al rîuluĭ Rîmna, la 1800 m. spre V. de cătunul de reşedinţă; are o întindere de 200 hect., cu o populaţie de 50 familiĭ, saŭ 212 suflete, din care 44 contribuabilĭ.

Petreanul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Odobasca; se desface din Culmea-Laculuĭ; se întinde printre rîul Rîmna şi afluentul săŭ, Valea-Neagră; e acoperit cu pădurĭ.

Petreanul, *pădure,* în jud. R. Sărat, pl. Oraşul, com. Odobasca, pe dealul Petreanul; depinde de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzăreşti; are 1207 hect., proprietatea statuluĭ.

Petreni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Cerna. Are o biserică de zid cu următoarea inscripţie:

Acest sfînt hram s'a ridicat întru lauda luĭ Dumnezeŭ şi cu cinstea sfîntuluĭ săŭ Nicolae şi s'a zidit cu toată anevoinţă de smeritul Kyr Ştefan Eromonach, egumen ot Bistriţa, ajutorînd şi Epifanie Eromonach şi Nicodim Eromonach, întru vecînica pomenire a lor; Domn şi stăpînul ţăreĭ fiind Ion Constantin Brîncoveanu Basarab Voevod.

Petreni, *deal,* situat la N. de com. Topeşti, plaiul Vulcanul, jud. Gorj, şi spre V. de dealul vecin Dîlmocsa; are o suprafaţă cam de 120 hect. şi se prelungeşte de la S. spre N.-E.; e proprietatea statuluĭ; pe dînsul sunt locurĭ cultivabile, viĭ şi prunĭ.

Petrenilor (Culmea-), *culme de munte,* în jud. Vîlcea, care porneşte din culmea Vînturariţa, separă apa Costeştilor de rîul Otăsăul şi se termină la confluenţa Otăsăuluĭ cu Bistriţa, aproape de com. Frînceşti. La S. de aci, această culme intră în regiunea dealurilor şi poartă numirile de Dealul-Petrenilor şi Dumbrăveşti.

Petreşti, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., situată în colţul de S.-E. al judeţuluĭ, în Valea-Petreştilor, udată de pîrîul Dieneţul, îngroşat cu pîrîiaşele Fundul-Văiĭ şi Sociĭ.

Se compune din 4 cătune: Fundul-Văiĭ, Soci, Petreşti, reşedinţa, şi Valea-luĭ-Neni. Maĭ înainte avea pe lîngă aceste 4 sate şi un al cincilea, cu numele Podul-Roşu.

Are o populaţie de 308 familiĭ, saŭ 1318 suflete, din care 274 contribuabilĭ, locuind în 306 case; o şcoală mixtă, care funcţionează din 1864 în satul Petreşti, frecuentată în 1899—900 de 32 copiĭ; două bisericĭ, una în satul Petreşti şi alta în Soci, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; 2 circiumĭ.

Vite: 55 caĭ, 519 vite marĭ cornute, 203 porcĭ, 73 capre şi 1004 oĭ.

Stupĭ cu albine sunt 260.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de leĭ 2750, banĭ 17 şi la cheltuelĭ de leĭ 2730, banĭ 16.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 220 locuitorĭ, cu 767 fălcĭ şi 40 prăjinĭ pămînt în ţarină.

Teritoriul comuneĭ, care se mărgineşte la N. cu com. Năneşti, la S. cu com. Pănceşti, la V. cu com. Gioseni (secţia Horgeşti) şi la E. cu com. Găiceanca (jud. Tecuciŭ), are o întindere de 3113 hect. Proprietarĭ marĭ sunt moştenitoriĭ luĭ Alexandru Vidraşcu, care aŭ o moşie de aproximativ 1933 hect., cu 546.26 hect. pămînt productiv şi cu un venit de 17439 leĭ anual.

Totalul pămînturilor de cultură este de 999 hect.

Are o pădure de aproximativ 800 hect.

Viile ocupă 111.50 hect.

Este unită prin căĭ vecinale cu com. Gioseni, prin Horgeşti, şi cu satul Răcătăul. Calea vecinală Leca - Pînceşti trece şi pe teritoriul acesteĭ com., unind satele din care se alcătueşte.

Distanţele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 27 kil.; la com. Părincea, reşedinţa plăşeĭ, 11 kil.; la com. Năneşti, 9 kil.; la com. Răcătăul, 9 kil.; la com. Pînceşti, 5 kil.

Petreşti, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, situată pe cîmpia Cîineasca şi Ragul, la marginea de S. a judeţuluĭ Dîmboviţa şi la 48 kilometri de Tîrgovişte, pe malurile rîuluĭ Neajlovul, lîngă jud. Vlaşca. Se compune din două cătune: Ragul şi Petreşti, cu o populaţie de 854 locuitorĭ. Are: 5 uliţe: Ragul, Tabaci, Ghergule şti, Croitori şi Spătari; două bisericĭ; două şcolĭ, una cu un local mare şi frumos, făcut de Generalul Fălcoianu, în căt. Ragul, condusă de un învăţător şi a doua, condusă de o învăţătoare în căt. Croitori saŭ Petreşti; 4 morĭ de apă.

Se învecineşte: la E. cu com. Ulieşti, la V. cu Broşteni, la N. cu com. Greci şi la S. cu com. Petreşti-Patru-Zecĭ-de-Crucĭ din jud. Vlaşca, despărţindu-se de cele-l'alte comune prin cîmpiĭ şi apa Neajlovul şi unindu-se prin şosele vecino-comunale.

In apropiere este o pădure de peste 70000 ariĭ.

Petreşti, *sat,* şi reşedinţa comu-

neĭ cu acelaşĭ nume, jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., situat în Valea-Petreştilor, pe malul drept al pîrîuluĭ Dieneţul. Are o populaţie de 147 familiĭ, saŭ 590 suflete; o şcoală mixtă, înfiinţată în 1864 şi care în anul 1899—900 a fost frecuentată de 35 elevĭ; o biserică, clădită la 1810 de Petrache Sturdza. Se zice că aci ar fi fost o biserică de lemn, renumită prin sculpturile sale.

Vite: 31 caĭ, 266 vite marĭ cornute, 87 porcĭ şi 33 capre.

Petreşti, *sat,* pe stînga Jijieĭ, în partea de S.-E. a comuneĭ Buimăceni, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 890 hect., din care 100 hect. pădure.

Are o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 93 suflete; 2 iazurĭ; 2 morĭ de apă; 1 cîrciumă.

A avut o biserică, care a ars la 1880, împreună cu satul Buimăceni şi Petreşti.

Locuitoriĭ posedă: 127 boĭ şi vacĭ, 22 caĭ, 528 oĭ, 10 porcĭ; 25 stupĭ cu albine.

Petreşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, com. Greci.

Petreşti, *sat,* jud. Iaşi, pl. Braniştea, com. Golăeşti, pe malul Prutuluĭ, înconjurat de pădurĭ, cu o populaţie de 45 familiĭ, saŭ 185 suflete. Are o biserică şi casele proprietăţeĭ.

Vite: 180 vite marĭ cornute, 516 oĭ, 30 caĭ şi 22 rîmătorĭ.

Petreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Coşeşti, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel.

Petreşti, *cătun,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Năruja, situat pe locul unde pîrîul Năruja se varsă în Zăbala şi aproape de muntele Zeghiul.

Are o populaţiune de 138 suflete, locuind în 24 case.

Petreşti, *altă numire a satuluĭ* Slobozia, jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Boghicea.

Petreşti, *sat,* în partea de N. a comuneĭ Boraşti, jud. Vasluiŭ, situat pe coasta dealuluĭ Toaca, şi udat de pîraiele Gelna şi Ţurcăleasa. Are o suprafaţă de 371 hect. şi o populaţie de 9 familiĭ, saŭ 30 suflete.

Vite: 24 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 4 bivolĭ, 8 rîmătorĭ.

Petreşti, *moşie* a statuluĭ, pe teritoriul com. Joraşti, pl. Bilieşti, jud. Putna, moşie care a fost pendinte de mănăstirea Mera şi a fost arendată (1888—93) cu 23150 leĭ anual. In 1892 a fost parcelată în loturĭ şi vîndută la ţăranĭ de către Ministerul Domeniilor.

Petreşti, *pădure,* în întindere de 128 hect., pe teritoriul comuneĭ Joraşti, pl. Bilieşti, jud. Putna, aparţinînd statuluĭ.

Petreşti. Vezĭ Găurinceĭ, pîrîŭ, com. Dumeşti, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Petreşti-de-Jos, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortul, spre S. de com. Bărbăteşti, în dreapta Gilortuluĭ, şi la 34 kil. de T.-Jiuluĭ, formată din 2 mahalale, despărţite una de alta, şi din Petreşti, căt.

E situată pe deal şi vale şi are o suprafaţă cam de 943 hect., din care 300 hect. arabile, 25 hect. prunet, 5 hect. vie, iar restul, pădure, izlaz şi tufăriş, cea maĭ mare parte proprietate a d-luĭ Tache Moscu.

Are o populaţie de 302 familiĭ, saŭ 1311 suflete, din care 250 contrib.; o şcoală mixtă, fondată la 1884 şi frecuentată în 1899—900 de 65 elevĭ; 2 bisericĭ, din care una nouă şi alta reparată în 1888, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Aci se toarce şi se ţese părul de capră şi se face trăiştĭ, dăsagĭ, preşurĭ de caĭ, şi chiar de corturĭ, zise de păr de capră. Se află şi boiangeriĭ.

Locuitoriĭ posedă: 61 plugurĭ, 78 care cu boĭ; 275 vite marĭ cornute, 1000 oĭ, 307 capre, 150 rîmătorĭ, 15 caĭ; 35 stupĭ cu albine.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 2362, banĭ 69, iar cheltuelile, de leĭ 1715, banĭ 34.

E udată de rîul Gilortul, care o străbate de la N. la S. şi care une-orĭ, din cauza ploilor, prin revărsările sale, contribue mult la fertilitatea soluluĭ prin depunerile ce lasă; apoĭ de pîraiele: Riciul, Purcariul, Rogoza, Sintoaia, Baba şi Băboiul, ce curg prin văile cu acelaşĭ nume şi se varsă în Gilort.

Comunicaţia în comună se face prin şoseaua judeţeană Tîrgul-Jiuluĭ-Spahiĭ (Dolj), legînd-o la N. cu Bărbăteşti, iar la S. cu Musculeşti. Cu Ticleni şi Vladimirul, se leagă prin drum de care. Ca mijloc de comunicaţie maĭ este calea ferată Tîrgul-Jiŭ-Filiaşi, avînd ca staţie maĭ apropiată staţia Bărbăteşti.

Trecerea peste Gilort se face în comună, pe un pod de lemn ce se află pe proprietatea d-luĭ Tache Moscu, pe hotarul comuneĭ Musculeşti.

In Petreşti-d.-j. se găsesc: 20 puţurĭ; 26 izvoare acoperite şi 1 moară cu 6 alergătorĭ pe apa Gilortuluĭ.

Petreşti-de-Jos, *cătun,* în jud. Vlaşca, proprietate cu sat a d-luĭ Predescu. (Vezĭ cătunul Patru-Zecĭ-de-Crucĭ).

Petreşti-de-Sus, *com. rur.*, spre S.-E. de com. Pojogeni, pl. Amaradia, jud. Gorj. Se compune din 2 cătune: Petreşti-d.-s. (la 24 kil. de T.-Jiuluĭ) şi Rogojeni. Se maĭ numeşte şi Tîrgul-Cărbuneşti.

E situată pe şes, între rîurile Gilortul, la E. şi Blahniţa, la V., pe o suprafaţă de 830 hect., din care 130 hect. arabile, 3 hect. vie, 15 hect. prunet, iar restul, fîneţe, pădure, tufăriş şi rîpĭ.

Are o populaţie de 160 familiĭ, saŭ 775 suflete, din care 110 contrib.; o şcoală mixtă, frecuentată în 1899—900 de 69 copiĭ; 2 biserici, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; un spital rural. Şcoală de băeţĭ este aci de la 1864; şcoală de fete, de la 1883.

Locuitoriĭ posedă: 36 plugurĭ, 11 căruţe cu caĭ, 66 care cu boĭ; 256 vite marĭ cornute, 57 caĭ, 346 oĭ, 64 capre, 319 rîmătorĭ; 20 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3366 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 3347 leĭ, 63 banĭ.

Este udată de rîurile Gilortul şi Blahniţa.

In com. se găsesc: 1 moară pe apa Gilortuluĭ cu 5 alergătorĭ; 7 puţurĭ şi 6 izvoare.

Comunicaţia se face: prin şoseaua judeţeană, Tîrgul-Jiuluĭ-Spahiĭ (Dolj), legînd-o la N. cu com. Pojogeni, iar la S. cu com. Pîrîul-Boia; prin şoseaua vecinală care o leagă cu Cărbuneşti, şi prin calea ferată Filiaşi-T.-Jiuluĭ, cu staţia locală Cărbuneşti.

Petreşti-de-Sus este un mic tîrg, un centru de comerţ, unde locuitoriĭ comunelor învecinate vin spre a'şĭ cumpăra cele necesare.

Petreşti-de-Sus, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, pl. Amaradia, jud. Gorj. Are o suprafaţă cam de 800 hect., din care: 150 hect. arabile, 2 hect. vie, 10 hect. porumb, iar restul: fîneţe, pădure şi tufăriş.

Are o populaţie de 150 familiĭ, saŭ 740 suflete, din care 100 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 65 elevĭ (1899—900).

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 10 căruţe cu caĭ, 60 care cu boĭ, 15 stupĭ cu albine, 210 vite marĭ cornute, 260 oĭ, 51 capre, 285 porcĭ şi 53 caĭ.

In cătun sunt 4 puţurĭ şi 3 izvoare.

Aci e podul de lemn, de pe Gilort, al şoseleĭ judeţene; tot aci se află podul de fier al căeĭ ferate Filiaşi-T.-Jiul, de peste Gilort.

Petreşti-de-Sus, *cătun*. Vezĭ cât. Patru-Zecĭ-de-Crucĭ, jud. Vlaşca.

Petreşti - de - Vărsăturĭ, *com. rur.*, în partea de V. a plăşeĭ Ocolul şi la E. de oraşul T.-Jiul, jud. Gorj. E situată pe loc şes şi se compune din cătunele: Petreşti, unde e şi reşedinţa (la 17 kil. de T. - Jiul), Drăgoeni, Bucureasa şi Preajba-Mică.

Are o suprafaţă de 3380 hect., din carĭ 21 hect. vatra satuluĭ, 1220 hect. arabile, 1795 hect. fîneţe, 334 hect. pădure şi izlaz, parte ale proprietăţiĭ, parte ale locuitorilor.

Are o populaţie de 204 familiĭ, saŭ 1101 suflete, din care 170 contribuabilĭ; 3 bisericĭ, din care, una fondată la 1738, şi alta la 1795, deservite de 3 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 105 care cu boĭ, 803 vite marĭ cornute, 34 caĭ, 1166 oĭ, 164 porcĭ, 12 capre; 80 stupĭ.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 1562, banĭ 39, iar cheltuelile, de leĭ 1552, banĭ 87.

E udată la S. - E. de pîrîul Amaradia.

Comunicaţia, în comună, se face prin şoseaua judeţeană T.-Jiul-Spahiĭ (jud. Dolj), printr'o şosea comunală, care se desparte din cea judeţeană şi duce la cât. Petreşti, precum şi prin multe alte drumurĭ ordinare.

In Petreşti sunt 4 puţurĭ şi 13 fîntînĭ.

Petreşti - de - Vărsăturĭ, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 1000 hect., din care 500 hect. arabile, 450 hect. fîneţe, 45 hect. pădure şi izlaz şi 5 hect. vatra satuluĭ, cu o populaţie de 78 familiĭ, saŭ 358 suflete, din care 58 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală mixtă.

Locuitoriĭ posedă: 14 plugurĭ, 33 care cu boĭ; 278 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 265 oĭ, 12 capre şi 59 porcĭ.

Petreştilor (Valea-), *vale*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., înclinată spre Siret şi prin care şerpueşte pîrîul Dieneţul saŭ al-Sociĭ.

Petreşul, Livezeni şi Bulea, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe moşia Măldăreşti-d.-s., pendinte de comuna Măldăreşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Petri-Moineşti, *silişte*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Podurile. Numele îl are de la fostul stăpîn al acestuĭ loc, Petri Moini. Legenda spune că aci a fost un sat mare, care a fost ars de

Tătarĭ în vechime, iar locuitoriĭ s'aŭ dus în Bugeacul, la Dunărea de jos. După 12 anĭ s'aŭ întors locuitoriĭ îndărăt şi a existat satul până acum vr'o 30 de anĭ.

Petricani, *com. rur.*, în judeţul Neamţul, pl. de Sus - Mijlocul, situată între comunele: Neamţul, Humuleşti, Grumăzeşti şi Uricheni.

E formată din cătunele: Petricani (la 31 kilometri de Piatra), Tîrpeşti, Petricani - d. - s. (Petricani-Agapieĭ), Curechiştea-d.-j., Slobozia, Ţolicea, Boiştea, Graşi, Blebea (Schitul Măneşti), Fabrica, Ingăreşti (Sileni), Julfeni (Lieşti), Măneşti, Plopi, Schitul şi Tîrgul-Noŭ, cu o populaţie de 3334 suflete.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864, sunt 367 care încă trăesc şi-şĭ stăpînesc locurile lor; 196, care stăpînesc locurile în calitate de urmaşĭ; 5 locurĭ aŭ fost părăsite de către ceĭ împroprietăriţĭ şi se stăpînesc de către comună; dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1878, sunt 115 care'şĭ stăpănesc singurĭ locurile lor, iar 3 ca urmaşĭ; 5 locurĭ se stăpînesc de către comună; 141 de locuitorĭ sunt, care de şi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ o proprietate.

Agricultura se face pe o întindere de 4581 hect., 86 ariĭ. Imaşul are o întindere de 399 hect., 58 ariĭ, nutrind un număr de 4998 capete de vite.

Are: 6 bisericĭ cu 21 deservenţĭ; 4 şcoale mixte, în: Blebea, Boiştea, Petricani şi Tîrpeşti, frecuentate în 1899—900 de 127 copiĭ.

Budgetul comuneĭ e de 9240 leĭ, la veniturĭ şi de 9095 leĭ, 32 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecinaşe se face prin un drum ce vine din crucişul drumurilor de la satul Uricheni şi trece prin satele Petricani-d.-s., Tîrgul-Noŭ, de unde se ramifică spre satul Boiştea şi spre Ocea-Topoliţa.

Petricani, *sat*, pe moşia şi com. Ştiubeeni, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, situat pe laturea dreaptă a pîrîuluĭ Başeul, maĭ spre E. de satul Chişcăreni.

Are o populaţie de 128 familiĭ, saŭ 511 suflete.

Biserica, cu hramul Sf. Vasile, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 pălămar, este mică, de zid, făcută la 1840, de locuitoriĭ satuluĭ, cu ajutorul proprietaruluĭ moşieĭ, def. Vistiernic N. Rosetti-Roznovanu.

Petricani, *moşie*, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, aducînd un venit anual de 10000 leĭ.

Petricani, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, avînd o întindere de 143 pogoane.

Petricani-Agapieĭ, *numire vechie a satuluĭ* Petricani-d.-s., jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani.

Petricani-de-Jos, *sat*, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, care a fost reşedinţa comuneĭ.

Petricani-de-Sus, *trup de sat*, în jud. Neamţul, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani, reşedinţa comuneĭ.

Petricani - Neamţuluĭ, *numire vechie a satuluĭ* Petricani-d.-j., jud. Neamţul.

Petricanul, *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, com. Gubancea, pe costişa căruia se întinde comuna.

Petricaua, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 280 hect., pe moşia Muntele-Petricaua, jud. Vîlcea, pl. Horezul, com. Rîmeşti.

Petricăneşti, *vălcea*, jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Gornetul-Cuib; izvoreşte din căt. Cuib; curge de la N. spre S. prin mijlocul căt.; trece pe lîngă locuinţele Petricăneştilor şi se varsă în Sărăţelul, la S. de căt. Cuibul.

Petriceaua. Vezĭ Pietriceaua.

Petricelul. Vezĭ Pietricelul.

Petricica. Vezĭ Pietricica.

Petrile. Vezĭ Pietrile.

Petrileşti. Vezĭ Pietrileşti.

Petrimanul. Vezĭ Pietrimanul.

Petrişana (Pădurea-), *pădure*, pe moşia Hănţeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Petrişorul, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviţeni, la S., pe rîul Cîlnăuţul.

Petrişorul, *deal*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviţeni; se desface din dealul Hîrboca; brăzdează partea de S. a comuneĭ; e acoperit cu fîneţe şi semănăturĭ.

Petrişorul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Zgîrciţi; izvoreşte din dealul Oreavul; udă partea de S. a comuneĭ şi se varsă în rîul Oreavul, pe dreapta luĭ.

Petrişorul, *vălcea*, jud. Prahova, pl. Peleşul, com. Teşila; curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în com. Teşila.

Petrişul. Vezĭ cuvîntul Pietrişul şi compusele luĭ.

Petro-Dava, *denumire modernă a unuĭ loc izolat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţul.

Se pretinde că aicĭ a fost zidit încă din timpul luĭ Traian, la 110, oraşul Petro-Dava; urmele, după cum susţin uniĭ scriitorĭ din timpul nostru, s'ar fi văzut până acum cîte-va deceniĭ; dar astă-zĭ nu maĭ este nicĭ o urmă.

Pe la 1838, Mihail Sturdza, în urma cerereĭ făcute, a dăruit pentru vecĭ trupul acesteĭ moşiĭ (Petro-Dava) luĭ Gheorghe Asachi, pentru ca să-şĭ facă fabrică de hîrtie.

Lucrările de construire a localuluĭ pentru fabrică, atenanţele, casele de locuinţă pentru Asachi şi lucrătorĭ, tragerea unuĭ canal din Bistriţa (în lungime de 320 m.), s'aŭ făcut în aniĭ 1839—1840, sub conducerea luĭ Lascar Stavri (elev al Academieĭ Mihăilene din Iaşi).

In primă-vara anuluĭ 1841, fabrica începu să funcţioneze sub conducerea maestruluĭ Mihalec Hodociŭ, producînd hîrtie ordinară pentru băcăniĭ, hîrtie de scris vînătă şi cenuşie (albă-cenuşie), pe care eraŭ incrustate iniţialele A. G.

Lucrătoriĭ întrebuinţaţĭ anual eraŭ în număr de 10; valoarea producţiuneĭ, de leĭ 8900.

La 1854, Asachi a închiriat fabrica def. N. Vicol, care a ţinut-o în tovărăşie cu Polonul Iohan Peceak, patru anĭ.

La 1858, a trecut sub conducerea luĭ Peceak şi a Evreuluĭ Altăr (supra-numit Tîrgul-Frumos); apoĭ sub conducerea luĭ Diepel şi Mayer, a luĭ Herbert, care a introdus pe terenul moşieĭ între altele şi cultura inuluĭ, a luĭ Svircevsky (Rus) şi la urmă sub a luĭ Carl Juster.

Casele, împreună cu grădina luĭ Asachi, sunt şi astă-zĭ pustiĭ.

In cuprinsul Petro-Daveĭ şi aproape de sătucul Cindia (din faţa oraşuluĭ) era o stîncă mare, ce reprezinta o figură femeiască împrejurul căreia se aflaŭ şi alte stîncĭ maĭ micĭ; legenda spune că era Dochia cu caprele eĭ.

Această stîncă a cumpărat-o de la Asachi, Prinţul Wittgenstein şi a voit să o transporte pe plute, în bucăţĭ, spre ornament la moşia luĭ, numită Fîntînelele (din jud. Bacăŭ). Planul însă n'a reuşit fiind-că pluta, sub greutatea stînceĭ, s'a cufundat, pierzîndu-se ast-fel o rară podoabă naturală.

Petro-Dava se maĭ numeşte de către uniĭ şi Cetăţuia (ţăraniĭ numesc această localitate Petru-David şi eĭ nu ştiŭ să fi fost vre-o dată urme despre vre-un oraş, saŭ clădirĭ maĭ vechĭ de venirea aci a luĭ Asachi).

Petro-Dava, *trup de moşie*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, situat pe valea şi platoul munteluĭ Bolovoaia (sub piscul Cernegura). Este acoperit cu grădinăriĭ, fîneţe şi luncĭ. Teritoriul săŭ face parte din moşia Văleni.

Petru-Vodă, *munte*, jud. Neamţu, la hotarul despre N. al com. Galul şi Călugăreni, între plăşile Piatra-Muntele şi de Sus-Mijlocul.

Această numire i s'a dat de la Petru-Rareş, fiŭ al luĭ Ştefan-cel-Mare, care, în timpul domnieĭ sale, a scăpat cu fuga pe aci în Transilvania, gonit fiind de duşmănia Turcilor întărîtaţĭ de către boeriĭ ţăreĭ.

In această privire cronicele spun că: «Petru-Rareş, aflînd cale deschisă prin Tîrg, prin Piatră, a trecut pe lîngă Mănăstirea Bistriţa, şi lăsîndu-se ca să se poată ceva odihni în munte, d'asupra eĭ văzut'a unde ca un roiŭ de toate părţile înconjurată mănăstirea de duşmaniĭ săĭ, ca să-l prinză; decĭ cunoscînd el aceasta, a încălecat pe cal şi singur a fugit să hălăduească, în 18 zile a luĭ Septembre, intrînd în munte într'adînc».

Acelaşĭ lucru povesteşte legenda: «fugind Petru-Vodă la mănăstire, pe cînd dăduse puţintel ochiĭ în gene, a simţit pe duşmaniĭ săĭ care eraŭ să-l prinză, dacă nu-l scăpaŭ călugăriĭ pe o portiţă din dosul mănăstireĭ; îngrozit apucă călare până la Bisericani, iar de acol› ne maĭ putînd străbate drum slobod, se afundă în munţĭ, unde se întîlni cu nişte pescarĭ care-şĭ aveaŭ locuinţele spre acea parte; pe drum însă îl apucă o ploaie groaznică cu tunete şi fulgere, ceea-ce făcu pe Petru să se adăpostească sub o stîncă uriaşă; acea stîncă s'a numit Petru-Vodă, prin dreptul căreia s'a furişat apoĭ, condus de ţăranĭ peste hotar în Ardeal.... (Vezĭ Asachi, leg. ist.; idem, Bistriţa, mănăstire; idem, Gr. Urechie).

Petru-Vodă, *pîrîŭ*, în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvoreşte din muntele cu acelaşĭ nume; curge spre N. printr'o vale frumoasă şi se varsă în pîrîul Ozana, lîngă satul Pluton.

Legenda spune că în această vale era locuința pescarilor care aŭ călăuzit pe Petru-Vodă.

Acest pîrîŭ se maĭ numește și Pluton.

Petru-Vodă, *strîmtoare*, între comunele Pipirigul și Galul, județul Neamțu.

Ștîncele înalte și sălbatice, ce înconjoară această strîmtoare, cum și numele mitologic al pîrîuluĭ și satuluĭ (Pluton), închipuesc pentru călătorul din aceste părțĭ, ideea iaduluĭ teologic.

Aceste stîncĭ s'aŭ tăiat, construindu-se printre ele o șosea pietruită, care înlesnește comunicația.

Piatra, *oraș*, capitala județuluĭ Neamțu, pl. Piatra-Muntele, așezat pe valea rîuluĭ Bistrița, într'o frumoasă pozițiune, la 310 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre, între munțiĭ Cernegura, Cozla și Pietricica.

Long. E. Gr., de 26° 22'; lat. N., de 46° 56'.

E format din 9 mahalale: Mahalaua-Poșteĭ, Dărmănești, Bordeele, Mărăței, Bistrița, Precista, Borzogheanul, Preideanul și Valea-Vieĭ, cu o populație de 17391 locuitorĭ, din care 8427 ortodoxĭ, 8473 mozaicĭ și restul de alte religiunĭ.

Are 3 școale primare de băețĭ, cu 619 elevĭ; 3 scoale de fete, cu 409 eleve; un gimnaziŭ real, cu 120 elevĭ; 3 pensionate private de fete, cu 90 eleve; o școală de muzică bisericească; un spital cu 45 paturĭ; două farmaciĭ; un biuroŭ telegrafo-poștal al căruĭ venit pe anul fin. 1896--97 a fost de leĭ 68793, banĭ 7; două tipografiĭ; patru librăriĭ și o anticvărie; o judecătorie de ocol; o sucursală a creditului agricol; cincĭ societățĭ particulare de economiĭ; o casierie de județ; o percepție.

Sunt 7 bisericĭ, dintre care unele cu însemnătate istorică. Biserica Sf. Ioan, zisă și Domnească, este zidită de Ștefan-cel-Mare, la 1497, precum arată inscripția slavonă, ce este alăturea cu ușa biserice și anume:

Bine Credinciosul și Hristos iubitul, Io Ștefan Voevod, cu mila luĭ Dumnezeŭ în țara Moldoveĭ, fiul luĭ Bogdan Voevod, a început a edifica și a finit hramul acesta întru numele nașterea sfîntuluĭ glorificat profet înainte mergătorul și botezătorul Ioan, să fie pentru rugăciunea sa, și a domniței sale, și a maiceĭ... și fiuluĭ săŭ Bogdan, care s'a edificat și început la anul 7005 Iulie în 15 și s'a sfințit la anul 700... în anul 40, luna Noembre, în 11 zile.

Insemnate maĭ sunt: biserica Treĭ-Erarhĭ, zidită la 1821 de către un eterist grec; biserica de la Valea-Vieĭ. (V. Valea-Vieĭ). Sunt în oraș: 3 fabricĭ de bețe de chibriturĭ și cue de cizmărie; 3 de sucmane și postav (din care una, cea maĭ vechie în localitate, s'a înființat la 1854); 5 fabricĭ micĭ de săpun; 16 dubălăriĭ; 54 cîrciumĭ și maĭ multe depozite de lemnăriĭ. (Orașul Piatra face mare negoț cu lemnăriile și este principala schelă a plutelor ce vin pe rîul Bistrița).

Budgetul com. Piatra pe anul 1900—901 a fost de leĭ 472.742.05 la veniturĭ și de leĭ 463.812.05 la cheltuelĭ.

Situată la o înălțime de 310 metri d'asupra niveluluĭ Măriĭ, străbătută de rîul Bistrița, avînd cele maĭ frumoase împrejurimĭ și fiind loc de trecere pentru vizitatoriĭ băilor Bălțătești și Oglinzi, mănăstirelor Văraticul, Agapia și Neamțul, Piatra e un loc de vilegiatură foarte frecuentat în timpul vereĭ.

In afară de băile în Bistrița, se face de vizitatorĭ și cura cu apele minerale «Cozla». Dealul Cozla, la marginea orașuluĭ, are o înălțime de 390 m. d'asupra niveluluĭ Măriĭ. Pe acest deal sunt maĭ multe izvoare de ape amare purgative, care aŭ fost descoperite în primăvara anuluĭ 1882.

Istoric. Acest oraș în vechime s'a numit Petro-Dava (v. a. c.)

Legenda spune că Petru Rareș, fugind prin Tîrg prin Piatra și gonindu-l Pietreniĭ, l'a fost ajuns un popă și a tras Petru Vodă înapoĭ în popă cu arcul și l'a lovit cu săgeata în oblîncul șeleĭ, și ĭ-a zis: «întoarce-te înapoĭ, popo, nu-țĭ lăsa liturghia neisprăvită»; iar după ce a venit Petru-Vodă Domn a doua oară la domnie, a scos ochiĭ popiĭ și Pietrenilor acelora ce l'aŭ gonit le-aŭ făcut blestem de afurisenie. (V. Valea-Vieĭ, trup de sat).

In timpul luĭ Cantemir-Vodă, niștre codrenĭ, sub comanda luĭ Zaharia și Sandu (tîlharĭ ertațĭ de Cantemir), mergînd spre munte, la Piatra, s'aŭ întîlnit cu un podgheaz de Leșĭ și Cazacĭ vr'o 200 și maĭ bine, și lovindu-ĭ fără veste i-aŭ nimicit, și pe uniĭ prinzîndu-ĭ de viĭ ĭ-aŭ dus la Cantemir-Vodă de ĭ-aŭ pus în țeapă.

In timpul luĭ Nec. Vodă Mavrocordat, la 7220, acĭ eraŭ mulțĭ oamenĭ orînduițĭ de-aĭ Leșilor.

La 1665, Tîrgul Piatra vinde Mănăstireĭ Bisericani o dumbravă a orașuluĭ, pentru ca baniĭ prețuluĭ, 100 leĭ bătuțĭ saŭ 400 leĭ proștĭ, să-ĭ întrebuințeze pentru echiparea oamenilor de oaste, cerușĭ de Dabija-Vodă (docum. Arhiva statuluĭ. Pecetea municipalitățiĭ, tipărită cu cerneală, prezintă o capră cu coada cîrligată și cu coarne plecate îndărăt, iar împrejur inscripția slavonă: + Peceată ot Camene,

adică sigiliul Pietreĭ. V. «Arhiva Ist. a Romînieĭ», de Hasdeŭ, I, 1, p. 79; idem: Lambrior, «Carte de citire», p. 173).

La 1665, Maiŭ 7, corporațiunea butnarilor din Piatra, cu starostele lor în frunte, și cu asistența tuturor municipalilor, reprezintațĭ prin șoltuzul tîrguluĭ, vinde o bucată din teritoriul corporațiuniĭ mănăstireĭ Bisericani, pentru ca baniĭ prețuluĭ, 43 de leĭ bătuțĭ saŭ 172 leĭ proștĭ, să-ĭ întrebuințeze la echiparea oamenilor de oaste, ceruțĭ de către Dabija-Vodă prin trimișiĭ săĭ Bantăș și Arapu (v. docum. «Arh. stat.»; idem Hasdeŭ, op. cit.; Lambrior, op. cit., p. 133).

La 1864, s'a răscumpărat o mare parte din tîrgul Piatra, care era până atuncĭ proprietatea familieĭ Lățescu.

In acest oraș aŭ fost reprezentanțĭ consularĭ aĭ Grecieĭ și Austrieĭ.

Piatra, *com. rur.,* jud. Romanați, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., formată din satele: Piatra (1174 loc.) și Criva saŭ Fundeni (200 loc.), așezate pe șoseaua națională Corabia-Rîul-Vaduluĭ, la 27 kil. spre N. de Caracal și la 15 kil., spre E. de Balș, în apropiere de Olt și de gara Piatra (Olt). Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ e de 120 m.

Are două școale mixte, conduse de un învățător și treĭ învățătoare și frecuentate de 213 copiĭ; 2 bisericĭ, Sf. Dumitru (1846) în Piatra și Sf. Nicolae (1859) în Criva, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ; 11 cîrciumĭ.

Vite: 594 vite marĭ, 800 vite micĭ și 460 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5233 și la cheltuelĭ, de 5208 leĭ.

Piatra, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Marginea, situată pe valea Călmățuiuluĭ, între două dealurĭ. Dealul Călmățuiuluĭ pe stînga și dealul Strîngea pe dreapta. Are un cătun, Starița, format în urma împroprietărireĭ în 1879, pe moșia statuluĭ cu același nume, situat în direcția N.-V., la 10 kil. de reședința comuneĭ, în valea numită a Tîrnaveĭ saŭ a Găuriciuluĭ.

Se învecinește la N. cu com. Voivoda; la S., cu com. Viișoara; la V., cu com. Lisa; la E. și S.-E., cu moșiile Suhaia, Brînceni și Găuriciul.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ, cu moșiile de pe dînsa, e de 3788 hect., moșia Starița e a statuluĭ, din care s'a vîndut coprinzînd: 880 hect. însurățeilor, și 320 hect., celor-l'alțĭ locuitorĭ, în lotur; moșia Pieptea, fostă a statuluĭ, vîndută în corp întreg, de 724 hect.; moșia Piatra, de 450 hect.; moșia Fîșteica, a statuluĭ (rest din moșia Pieptea), de 472 hect. și moșia Greceanca, numită Marghilomanca, de 507 hect.

Locuitoriĭ cărora li s'aŭ dat pămînt sunt în număr de 489.

Proprietarĭ principalĭ aĭ moșiilor sunt: d-na George Em. Lahovari, d-niĭ I. N. Alexandrescu și baron d'Atzelt, toțĭ aŭ părțĭ egale de cîte 650 hect.

Moșia Pieptea a fost cumpărată de la stat de d. Ioniță Dumitrescu, din com. Voivoda.

Locuitoriĭ posedă viĭ pe coasta văeĭ Adînca, din com. Viișoara, în întindere de 22½ hect.

Din dealurile ce înconjoară comuna izvoresc abundente izvoare de apă. In comună sunt la diferite puncte, cișmele care curg neîntrerupt.

Populația comuneĭ, împreună cu a cătunuluĭ Starița, e de 3251 suflete, din care 526 contribuabilĭ.

Are o școală, condusă de un învățător, frecuentată de 98 elevĭ; o biserică, deservită de 3 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Vite sunt: 1188 caĭ, 23 măgarĭ, 1792 vite marĭ cornute, 4453 vite micĭ și 438 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 12189 leĭ și la cheltuelĭ, de 6244 leĭ.

Imprejurul com. sunt multe grădinĭ de zarzavat; cultivatoriĭ lor se folosesc de abundentele izvoare de apă de aci, pentru udat.

Starea economică a locuitorilor este din cele maĭ satisfăcătoare; eĭ sunt avuțĭ, muncitorĭ și cu spiritul de comerciŭ destul de desvoltat.

In Piatra sunt maĭ multe cîrciumĭ și alte stabilimente de comerciŭ.

Aci se țin două bîlciurĭ, la Dumineca Tomiĭ și la Sf. Petru.

Imprejurul com. sunt multe măgurĭ: Măgura-Pietriĭ, la E., înaltă de 28 m. și largă cam de 230 m.; Măgura-Feteĭ, spre N.-V., înaltă de 10 m. și largă de 60 m.; Măgura-Drăgaiceĭ, la S.-V., înaltă de 15 m. și largă de 70 m. și Măgura-luĭ-Melinte, înaltă de 20 m. și largă de 50 m.

In partea de E. a com., spre Suhaia, se încrucișează vechiul drum al Țințeĭ, din care se maĭ vede pe alocurĭ urme.

Satul Piatra este unul din cele maĭ vechĭ din Țară. Il găsim citat în diferite acte vechĭ și în documente privitoare la moșiĭ, din secolul din urmă.

La anul 1594, Mihaiŭ urmărind pe Turcĭ, ĭĭ bătu, la satul Piatra și respinse până la Nicopole.

In secolul al XVIII-lea, Piatra era dintre satele marĭ ale jud. Teleorman. In nomenclatura de sub administrațiunea luĭ Constantin Mavrocordat, il gă-

sim trecut tot în pl. Marginei. Satul însă nu se afla unde se găsește astă-zi, ci mai în vale, spre com. Lisa, pe locul care se numește La-Menzinele. Pe timpul ciumei de la 1817, sub domnia luî Caragea, locuitoriî părăsesc satul și se adună mai tîrziŭ pe locul unde e astă-zî Piatra. Siliștea satuluî vechiŭ se mai vede și astă-zî.

Piatra, *sat,* jud. Argeș, pl. Topologul, pendinte de com. rur. Alimănești-Ciofrîngeni. Are 80 familiî și o biserică vechie, cu hramul S-ţiî Ingerî, deservită de un preot și un cîntăreţ.

Piatra, *cătunaș* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, cu 20 loc. și 8 case, situat pe malul stîng al rîuluî Buzăul, sub stîncile munteluî Cătiașul. Are o frumoasă poziţie.

Piatra, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bădeni-Ungureni, pl. Dîmboviţa, jud. Mușcel. I s'a zis Piatra pentru că e așezat pe un munte de piatră.

Are o populaţie de 281 locuitorî, foștî clăcașî și improprietăriţî pe moșia statuluî Bădeni-Slobozia, pendinte de mănăstirea Cîmpulung (12 de frunte, 15 mijlociî și 12 de coadă).

Piatra, *sat,* făcînd parte din com. rur. Prahoviţa-d.-j., pl. și jud. Prahova. Are o populaţie de 135 loc. și o carieră de piatră.

Piatra, *sat,* făcînd parte din com. rur. Negoești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, situat de-alungul apeî Prahova. Are o populaţie de 63 locuitorî. Moșia aparţine statuluî și atîrnă de Postîrnacul, din jud. Dîmboviţa.

Piatra, *staţie de dr.-d.-f.* Vezî Piatra-Neamţul.

Piatra, *staţie de dr.-d.-f.* Vezî Piatra-Olt.

Piatra, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Jugureni, culminînd în patru piscurî, acoperite cu izlaz.

Piatra, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Lapoșul, căt. Pietricica, culminaţie a colineî Chiriacul; d'asupra are semănăturî și în poale, pădure.

Piatra, *munte,* jud. Gorj, situat în partea de N.-V. a cătunuluî Boroșteni, com. Peștișani, plaiul Vulcan, în suprafaţă cam de 1820 hect., acoperite de pădurî; este proprietatea statuluî, fostă a mănăstireî Tismana.

Piatra, *pisc,* spre S. de Cetăţuia, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Drajna-d.-j.

Piatra, *pisc,* în partea despre N.-E. a com. Prahoviţa-d.-s., plaiul și jud. Prahova, format numai din piatră. Pe el crește tuferiș de pădure. Pe alocurea este acoperit cu iarbă pentru pășune.

Piatra, *vîrf de deal,* la N. de com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova. E acoperit cu viî.

Piatra, *movilă,* în partea de N. a com. Poșești, pl. Teleajenul, jud. Prahova, și în mijlocul poeneî Zeletinul; se spune că ar fi fost ridicată de Tătarî.

Piatra, *movilă,* la S. bălţeî Cusniţa și al com. Ianca, din jud. Romanaţi.

Piatra, *moșie* particulară, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit locuitoriî din com. Prahoviţa-d.-j., plaiul și jud. Prahova.

Piatra, *moșie* a statuluî, în întindere de 250 hect., pendinte de com. Negoești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Găvana (300 hect.), formează pădurea Negoești.

Piatra, *gîrlă,* izvorește din coastele dealuluî cu acelașî nume, com. Prahoviţa-d.-s., plaiul și jud. Prahova; trece prin vatra comuneî și se varsă în gîrla Prahoviţa, pe malul stîng, tot în raionul com. Prahoviţa-d.-s.

Piatra (Trupul-), *fostă moșie* a statuluî, jud. Prahova, care, de la 1888, s'a vîndut def. dr. Turnescu.

Piatra-Albă, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., ţinînd de com. rur. Șimianul. Are 71 case și este situată pe proprietatea statuluî Piatra-Albă.

Piatra-Albă, *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluî, de pe teritoriul com. Valea-Arinilor, cu niște peșterî.

Piatra-Albă, *deal,* jud. Iași, pl. Copoul, com. Tăutești; se întinde de la N. spre S., făcînd hotar între satele: Moinești, Rădiul-Mitropolieî și Rădiul-luî-Tătar.

Piatra-Albă, *pădure* a statuluî jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunţul, care îmbracă dealul cu acelașî nume.

Piatra-Arsă, *pisc,* jud. Prahova, înalt de 2110 m. d'asupra niveluluî Măriî-Negre, numit astfel pentru că piatra acestuî pisc este arsă. Abia se vede pe el o iarbă scurtă și rară, de o coloare ruginie, parcă ar fi pîrlită de foc.

Despre Piatra-Arsă iată ce spune legenda: «O dată și o

dată, cînd o fi fost atuncea, unul de-ĭ zice Peleș, un brad de flăcăŭ de la Bușteni, căruia i se prăpădise logodnica, de jale multă ce l'a copleșit, s'a îndrumat pe munte la sihăstrie, și atît de mare era dorul într'însul în cît și-a plîns și inima din el, de i se prefăcuse ochiĭ în două fîntînĭ, și lacrimile ce curgeaŭ din eĭ eraŭ așa de amare și de fierbințĭ, că pe unde cădeaŭ, ardeaŭ iarba și nicĭ alta de atuncĭ n'a maĭ crescut; iar sub piatra de care-șĭ rezimase sihastrul capul, atîtea lacrămĭ s'aŭ adunat, în cît un șiroiŭ întreg șĭ-a făcut loc pe sub pămînt, răzbind tocmaĭ în poala munteluĭ, de unde se scurge în vale. Lumea, de la numele flăcăuluĭ, îĭ zice apeĭ Peleșul».

Acest pisc aparținea mănăstireĭ Mărgineni. Prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octombrie 1818 de Arhimandritul Ioachim, mănăstirea Sinaia dă muntele Negrașul-Mic și Piciorul-Cîineluĭ și primește de la mănăstirea Mărgineni muntele Piatra-Arsă. Această carte de schimb a fost prezintată «Cinstiteĭ judecătoriĭ a județuluĭ Prahova», de cuviosul Paisie, starițul Sinaeĭ, cînd cu delimitarea hotarelor munților Mareluĭ Postelnic Filipescu.

Muntele Piatra-Arsă s'a cumpărat de la def. N. Crețulescu de M. S. Regele, la 1873. N. Crețulescu îl avea în schimb cu alțĭ munțĭ de la Eforia Spitalelor Civile din București.

Acest munte e însemnat pentru renumitele luĭ cariere de piatră, deschise la 1881, de un Francez, d-l G. Fonteix.

Carierele sunt legate cu halta căeĭ ferate printr'un drum de fier funicular. Intreprinderea aceasta ocupă aproape 200 de lucrătorĭ.

La 1892, inginerul Erler a construit în acest munte un cuptor sistematic pentru var alb, recunoscut de bun, cuptor care și astă-zĭ e în deplină funcționare.

Piatra-Arsă, *stîncă,* sub Stănișoara, jud. Suceava, de-a dreapta șoseleĭ ce duce la Broșteni.

Piatra-Ascuțită, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Greci; se desface din dealul Priopcea; se întinde spre N., în o direcție generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și pe cea sudică a comuneĭ; se prelungește spre S. în dealul Megina; are 2 vîrfurĭ, unul de 299 m. și altul de 267, gol si ascuțit; dominează drumul județean Babadag-Cerna-Măcin; în partea de E. e acoperit cu pădurĭ și în cele-l'alte, cu pășunĭ și livezĭ.

Piatra-Bouluĭ, *hotar,* pe țărmul stîng al rîuluĭ Buzăul, jud. Buzăŭ, între Domeniul Coroaneĭ Domnița și moșia Deșirați, din com. Scorțarul-Noŭ.

Piatra-Bufneĭ, *pisc,* la V. de Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci se află o piatră înaltă de pe care se poate vedea tot satul.

Piatra-Caluluĭ, *loc,* jud. Mehedinți, plaiul și com. rur. Cloșani, cu o frumoasă poziție, unde Tudor Vladimirescu a voit să clădească o mănăstire.

Piatra-Cătaneĭ, *vîrf* al culmeĭ Plătănești, care separă jud. Vîlcea de jud. Gorj, și pe amîndouă de Austro-Ungaria.

Piatra-Căcată, *baltă,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea și pe al com. rur. Luncavița; e formată de Dunăre printr'o revărsare anterioară a eĭ; se scurge în Dunăre prin 3 gîrlițe: una în dreptul mileĭ 70, a doua, Gîrla-Nouă, în dreptul mileĭ 68 și a treia, Gîrla-Cazaculuĭ, prelungită cu Gîrla Hambaruluĭ, în brațul Isaccea; are o formă lunguiață cu 5 creștete, o lungime de 4 1/2 kil. și o suprafață de 300 hect.; este înconjurată cu stuh de toate părțile; conține caracudă, plătică, lin, etc.

Piatra-Detunată, *pisc de munte,* jud. Neamțu, în grupa Ceahlăuluĭ, situat între pîrîul Rupturile și Stînca-Dochieĭ, în prelungirea munteluĭ Piciorul-Sihastruluĭ.

Piatra-Feteĭ, *iezer,* jud. Brăila, com. Chiscani, dintre Dunărea-Vapoarelor și Dunărea-Vechĭe.

Piatra-Feteĭ, *gîrlă,* jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. urb. Măcin, și anume pe acela ale cătunuluĭ săŭ Ghecetul; se desface din Dunărea-Vechĭe; se întinde spre E., brăzdînd partea N.-V. a plășeĭ și a com. urb. Măcin; curge pe lîngă drumul județean Brăila-Măcin; lasă spre N. două gîrlițe, una vărsîndu-se în balta Jijila, și cea-l'altă în balta Somova; după un curs de 5 kil. se varsă iar în Dunăre, maĭ jos de orașu Măcin.

Piatra-Găurită, *stîncă izolată,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Nucul, d'asupra fostuluĭ schit Sf Gheorghe. Intr'însa e săpată o peșteră, care, după tradiție, ar fi fost o bisericuță.

Piatra-Iepeĭ, *sat,* jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, căt. com. Runcul.

Piatra-luĭ-Craiŭ, *munte*, jud. Muşcel, 2245,2 m. d'asupra Mă-riĭ-Negre şi 2158,2 m. d'asupra Bucureştilor.

Piatra-luĭ-Iepure, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Piatra-luĭ-Toader, cea maĭ periculoasă dintre stîncile de pe cursul Bistriţeĭ la «Toance», (v. a. n.), jud. Suceava.

O legendă poporană, pusă în versurĭ de d. N. Gane, cunoscutul publicist, spune că aci un flăcăŭ cu numele de Toader, ducîndu-se la logodnica luĭ Mărioara, din Borca, voind să treacă cu pluta prin acest loc periculos, pluta s'a sfărîmat şi flăcăul a pierit înecat. Tot de pe această stîncă, Mărioara ducîndu-se să-l caute, de desperare, s'a aruncat în valurile Bistriţeĭ, înecîndu se şi ea.

Piatra-Lungă, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, format dintr'o imensă stîncă, ce se continuă, spre V., din muntele Curcubeta-Mică, până la sorgintea izvoruluĭ Găvanul. E acoperit de brad. E foarte greŭ de urcat pe înalta sa coamă.

Piatra-Mare, *munte*, în judeţul Buzăŭ, com. şi căt. Tîrcovul, format numaĭ din stîncĭ.

Piatra-Marieĭ, *deal*, în judeţul Tulcea, plasa Măcinul, pe teritoriul com. rur. Greci. Este o prelungire a dealuluĭ Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat. Se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. la S.-E., brăzdînd partea orientală a plăşeĭ şi cea N.-E. a comuneĭ; prelungirile sale S. se termină în apa Calistrieĭ. Este de natură stîncoasă. Stă în legătură cu dealul Piatra-Rîioasă. Din el izvoreşte pîrîul Valea-Ditcoul; are o înălţime de 352 m., pe unul din vîrfurile cele maĭ înalte ale plăşeĭ. Este acoperit parte cu păşunĭ, parte cu pădurĭ, iar vîrful săŭ este pleşuv.

Piatra-Moşuluĭ, *vîrf de munte*, în plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi, ţinînd de culmea Malovăţuluĭ. Maĭ e cunoscut sub numirile de Piatra-Babelor, de Baba şi Unchiaşul, precum şi de Sentinela.

Piatra-Muntele, *plasă*, formată prin unirea plăşilor Piatra şi Muntele, jud. Neamţu, situată între hotarul jud. Suceava, hotarul Transilvanieĭ, pl. Bistriţa şi de Sus-Mijlocul. Se întinde de-a lungul cursuluĭ Bistriţa, în regiunea cea maĭ muntoasă a judeţuluĭ.

Este formată din cătunele:

1. *Galul*, cu cătunele: Galul (Pîrîul-), Gura-Dreptuluĭ, Pîrîul-Tîrguluĭ, Poiana-Răchiţiĭ, Ruseni, Săvineşti, Topoliceni şi Urşi, în partea V. a pl. (spre hotarul judeţuluĭ Suceava).

2. *Călugăreni*, cu cătunele: Călugăreni, Gura-Larguluĭ, Buşumeni, Coroiul, Dreptul, Frumosul, Largul, Poiana-Teiuluĭ, Ruşeni, Stejarul şi Rescani, în partea despre V. a plăşeĭ, între plasa de Sus-Mijlocul şi Transilvania, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa.

3. *Bistricioara*, cu cătunele: Bistricioara, Grinţieşul-Mare, Grinţieşul-Mic, Pîntecul, Poiana-Grinţieşuluĭ şi Prisăcani, de a-lungul pîrîuluĭ Bistriţa, între hotarul Transilvanieĭ şi rîul Bistriţa.

4. *Hangul*, cu cătunele: Hangul, Schitul-Hangul, Audea, Boboteni, Ciurubucul, Izvorul-Alb, Pîrîul-Schituluĭ, Răpciuni, Duraul, Leţeşti, Răpciuniţa (Fărţigi) şi Strîmptura, de ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, între hotarul Transilvanieĭ şi pl. de Sus-Mijlocul.

5. *Buhalniţa*, cu cătunele: Buhalniţa, Cîrnul-Bistriţeĭ, Izvorul-Alb, Izvorul-Munteluĭ, Poenari, Potoci şi Secul-Buhalniţeĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, între grupa Ceahlăuluĭ şi Muntele-Doamneĭ.

6. *Bicazul*, cu cătunele: Bicazul, Chisirigul, Capşa, Cîrnul, Cheile-Bicazuluĭ, Crasna, Fîrţigul, Floarea, Fundul-Bicazuluĭ, Gura-Bicazuluĭ, Hamizoaia, Izvorul-Munteluĭ, Mărceni, Neagra, Poiana-Corbuluĭ, Secul, Taşca şi Ticosul, de-alungul pîrîuluĭ Bicazul, între hotarul Transilvanieĭ, grupa Ceahlăuluĭ, munţiĭ Pîngăraţi şi moşia Tarcăul.

7. *Pîngăraţi*, cu cătunele: Pîngărăciorul-Bisericani (Braniştea), Stejarul, Tarcăul, Brăteşti, Gheuca, Pîngărăciorul-Bistriţeĭ, Lunca, Pĭetricica, Straja, Strîmtura, Vădurelele şi Mănăstirea-Bisericani, între hotarul Transilvanieĭ, pl. Bistriţa, com. Bicazul, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Tarcăul şi pe rîul Bistriţa.

8. *Vadurile*, cu cătunele: Vadurile, Onţul, Găbureşti, Malicia, Niţeni, Podorăni, Preluca, Tarcăul, Agîrcia, pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, între moşia Tarcăul şi ramura Munţilor Doamneĭ (Cernegura).

9. *Doamna*, cu căt.: Doamna, Cindia, Sărata, Mănăstirea-Bistriţeĭ, Viişoara, Mărăţeĭ, între muntele Cernegura şi munţiĭ Bistriţeĭ-Moldoveĭ, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, în centrul plăşeĭ.

10. *Vînători-Dumbrava-Roşie*, cu cătunele: Cutul, Dumbrava-Roşie, Izvoare, Poeni, Vînători, Văleni şi Petro-Dava, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bistriţa, în partea S. a plăşeĭ, şi a oraşuluĭ Piatra.

11. *Calul-Iapa,* cu cătunele: Calul-Iapa, Săvineşti şi Dumbrava-Roşie-d.-j., în partea S. a plăşeĭ, între ramura Cernegura şi pl. Bistriţa.

12. *Dochia,* cu cătunele: Dochia şi Băluşeşti, în partea despre S.-E. a plăşeĭ.

13. *Girovul,* cu cătunele: Girovul, Conţeşti, Boţeşti, Dăneşti (Mitocul-Maicelor), Jideşti, Bahna (Troiţa) şi Avereşti, în partea despre E.

14. *Şerbeşti,* cu cătunele: Şerbeşti, Ghigoeşti, Hîrtopul, Broşteni şi Trudeşti, în spre E.

15. *Cîrligi,* cu cătunele: Cîrligi, Soci, Duşeşti, Dragomireşti, Vadul şi Valea-Albă, spre E. plăşeĭ.

16. *Căciuleşti,* cu cătunele: Căciuleşti, Turtureşti, Gura-Văeĭ, Versăşti şi Popeşti, între comuna urbană Piatra şi pl. Cracăul, în centrul plăşeĭ.

17. *Gîrcina,* cu cătunele: Gîrcina, Cuejdiul, Dărmăneşti şi Ciritei, în centrul plăşeĭ.

18. *Dobreni,* cu cătunele: Dobreni, Negreşti, Sărata-Pîngăraţi, Almaşul, Căşăria, Măşcăteşti şi Poiana-Almaşuluĭ, în centrul plăşeĭ.

19. *Bodeşti-Precisteĭ,* cu cătunele: Bodeşti-Precisteĭ, Oşlobeni, Corni, Strîmbi, Bordea şi Dumbrăvile, în partea despre N. a plăşeĭ.

20. *Crăcăoani,* cu cătunele: Crăcăoani, Cracăul-Negru, Magazia, Gindăoani şi Mănăstirea-Horaiţa, în partea despre N. a plăşeĭ.

21. *Piatra,* com. urb., în centrul plăşeĭ.

Are o populaţiune de 10352 familiĭ, saŭ 41572 suflete; 35 şcoale mixte rurale, 7 şcoale de cătun şi 6 urbane (3 de băeţĭ şi 3 de fete), 1 gimnaziŭ real (în com. Piatra) şi 3 pensionate de fete.

Pe lîngă bisericile, numite de mir, în plasă maĭ sunt şi mănăstirile: Bisericani, Pîngăraţi, Buhalniţa, Bistriţa, Schitul-Durăul, Hangul, Ciurubucul (ruinat), Văleni, Doamna, Tarcăul, cu 193 deservenţĭ.

Agricultura se face pe o întindere de aproape 25.000 hect.

Imaşul are o întindere de 5253 hect.

Piatra-Nămăeştilor. Vezĭ Mateiaşul, din jud. Muşcel. Vîrful acestuĭ munte se află la 1154 m. d'asupra Bucureştilor şi la 1241,2 m. d'asupra Măriĭ-Negre.

Piatra-Neamţu, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Piatra, pe linia Bacăŭ-Piatra-Neamţu, pusă în circulaţie la 15 Februarie 1885. Se află la 12.7 kil. de Roznov, staţia cea maĭ apropiată. Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 307.83 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 558706 leĭ, 36 banĭ.

Piatra-Olt, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Romanaţi, pl. Oltul d.-s., căt. Enoseşti, pe linia Slatina-Craiova, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între staţiile Slatina (16.7 kil.) şi Balş (13 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 135.66 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe a. 1896 a fost de 133828 l., 55 b.

Piatra-Oblînceĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni.

Piatra-Opcineĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni.

Piatra-Peniĭ, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N., la hotarul despre jud. Buzăŭ, acoperit cu pădurĭ.

Piatra-Rîioasă, *deal* izolat, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul com. rur. Greci; are o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E, brăzdînd partea de V. a com. şi a plăşeĭ; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Apa-Calistrieĭ şi bălţiĭ Igliţa, printre aceste două şi pîrîul Valea-Ulmilor; natura sa este stîncoasă pe alocurea; vîrful principal este movila Piatra-Rîioasă; pe la poalele sale de V. trece drumul judeţean Măcinul-Satul-Noŭ; este tăiat de drumul comunal Greci-Igliţa şi Turcoaia-Greci. Este acoperit în mare parte numaĭ cu păşunĭ şi în puţine, cu semănăturĭ.

Piatra-Rîioasă, *movilă,* în jud. Tulcea, în partea de V. a plăşeĭ Măcinul şi cea de S.-V. a com. rur. Greci. Este un vîrf vestic al dealuluĭ Piatra-Rîioasă, de natura stîncoasă. Are o înălţime cam de 70 m., dominînd satul Igliţa, precum şi drumul judeţean Măcinul-Ostrovul-Babadag.

Piatra-Roşie, *deal,* în jud. Tulcea, în partea de E. a plăşeĭ Măcinul şi cea de V. a com. rur. Cerna. Este o prelungire de S. a dealuluĭ Caraci-Cula, cu o direcţie de la N. spre S., de natură stîncoasă şi pleşuvă. Vîrful săŭ, Cerna, are 163 m., dominînd satul şi pîrîul Cerna, drumul judeţean Măcinul-Ostrovul şi Satul-Noŭ.

Piatra-Roşie, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea. Este maĭ mult o prelungire sud-orientală a dealuluĭ Breazul; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a com. şi pe cea de N. a plăşeĭ; stă în legătură cu dealul Ţugulea, la E., cu

dealul Nicoliţelul şi dealul Izvorul la S. şi cu dealul Pîrlita la V. Pe la poalele de V. curge valea Pîrlita-Mare; pe la cele de S., valea Pîrlita-Mică; din cele orientale îşĭ ia naştere pîrîul Nicoliţelul, iar în cele de N. sunt aşezate viile Bădila; tot la poalele de S.-V. se maĭ află şi ruinele unuĭ castru roman, numit de popor Cetatea, de unde pleca odinioară un val, numit azĭ Valul-luĭ-Traian. Este acoperit numaĭ cu pădurĭ, şi întretăiat de drumurile comunale Isaccea-Taiţa şi Nicoliţelul-Taiţa.

Piatra-Runculuĭ, *munte,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care este situat chiar pe graniţă spre Ardeal. Pe dînsul se află un mare bloc de piatră în formă de masă.

Piatra-Slăniculuĭ, *loc izolat,* în jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. urb. Slănicul, de unde izvoreşte pîrîul Bughea, care se varsă în rîul Teleajenul, pe teritoriul com. Scăioşi, plaiul Teleajenul.

Piatra-Scrisă, *localitate izolată,* în jud. Putna, pl. Vrancea, com. Spineşti, unde se află o piatră mare, pe care se află scris, din vechime, numele luĭ Ştefan-cel-Mare.

Piatra-Şureĭ, *stîncă* mare, în albia pîrîuluĭ Băuca, jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, unde se formează o cascadă înaltă de 7 metri.

Piatra-Tăiată, *localitate,* lîngă Dorna, jud. Suceava, unde, spune I. F. Neugebauer în a sa «Beschreibung der Moldau und Walachei»(1854), din catena ce se ramifică paralelă cu masivul principal al Carpaţilor, pleacă o ramificaţiune secundară spre E. către Baia, ramificare în care se găsesc urme de mine vechĭ de aur, ca în Ural. Lucrările se pot urmări pe o distanţă de maĭ bine de 3 ore; chiar şi în masivul munteluĭ se găsesc filoane aparente de aur, d. e. spre V. de com. Hangul.

Piatra-Vînătă, *şir de dealurĭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Valea-Seacă, care prezintă vîrful Vijelia şi are direcţia de la N. spre S., d'a dreapta Siretuluĭ.

Piatra-Vîntuluĭ, *stîncă,* în Bistriţa, în jud. Suceava, între Cheĭ şi Colţul-Acreĭ.

Picătoarea, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Bărbuleanca; începe din Predealul-Buzăuluĭ, se uneşte cu valea Ciolăneanca şi dă în rîul Nişcovul.

Picăturile, *sat,* pendinte de com. rur. Murgaşul, plasa Amaradia, jud. Dolj, situat pe pîrîul Giamartaluiul, la 700 m. spre S. de Murgaşul, cătunul de reşedinţă al com.

Are o populaţiune de 26 familiĭ, saŭ 94 suflete, care locuesc în 27 case; o cîrciumă.

O şosea vecinală leagă satul la N. cu Murgaşul, iar la S. cu Băzgărăi, din jud. Romanaţi.

Picăturile, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Murgaşul, satul Picăturile; aparţine locuitorilor.

Pichetul, *nume ce purta com.* Bechetul, pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, către 1828, cînd după terminarea resbeluluĭ dintre Turcĭ şi Ruşi, o parte din Romîniĭ ce locuiaŭ în Turcia (azĭ Bulgaria), a trecut Dunărea în Romînia şi s'a aşezat pe locul numit pe atuncĭ Pichetul, ce era un punct de pază al Ţăreĭ, drept Rahova Bulgarieĭ. Apoĭ din ce în ce veniră maĭ mulţĭ locuitorĭ din diferite puncte ale Ţăreĭ şi ast-fel fondară oraşul Bechetul.

Pichetul-din-Deal, *fost pichet de graniţă* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinţi. Este loc frumos de observaţiune.

Picineaga, *com. rur.,* în judeţul Tulcea, pl. Măcin, situată în partea V. a jud., la 75 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, reşedinţa districtuluĭ şi în partea S. a plăşeĭ, la 26 kil. spre S. de oraşul Măcin, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte la N. cu com. Turcoaia; la E., cu com. Satul-Noŭ; la S., cu com. Ostrovul (jud. Constanţa), şi la V. cu jud. Brăila, de care se desparte prin Dunăre.

Dealurĭ: la S.-E. dealul Ghium-Ghirmeş, de 241 m., cu arăturĭ şi pe care odinioară aŭ fost pădurĭ întinse şi întunecoase; Dealul-cu-Piatră, lîngă comună, la S., de 45 m., în care se află şi cariera de piatră a satuluĭ, ĭar pe el pămîntul şcoaleĭ şi al bisericeĭ.

Movile sunt: Movila-Cazacilor, 129 m., pe Dealul-cu-Piatră, lîngă sat, la S., şi care poartă acest nume din împrejurarea că de cîte orĭ treceaŭ Ruşiĭ Dunărea contra Turcilor, aveaŭ aicĭ lagărul lor; Movila-luĭ-Moş-Nenciŭ, 6 m., într'un pămînt de cultură; Movila-Breazuluĭ, 12 m.

Apele, care brăzdează teritoriul comuneĭ, sunt: Dunărea numită şi Dunărea-Vechĭe, saŭ Canalul-Măcinuluĭ, la V., la 1 kil. departe de sat, avînd malul înalt spre comună, lîngă cariera de piatră şi portul comuneĭ; Picineaga saŭ valea Ai-Ormanuluĭ saŭ Pădurea-Ursuluĭ, pe romî-

neşte, trece pe lîngă sat şi se varsă în balta Picineaga; afluentul săŭ: Valea-Cerneĭ, ce primeşte pe dreapta Valea-Ulmuluĭ şi pe stînga valea Toloşman, spre N. şi E., Viroaga de lîngă Dunăre saŭ Picineaga, la V., un canal al Dunăreĭ, închizînd între el şi Dunăre o insuliță (60 hect.), acoperită cu sălciĭ.

Bălțĭ maĭ însemnate sunt: Băltina, la S., cu 100 hect. întindere, conținînd stuh, papură, sălciĭ şi peşte şi al căreĭ venit e împărțit între stat şi locuitorĭ, avînd malurĭ joase, spre N.-V., iar spre S.-V. şi N.-E., înalte; Bălanul şi Sohinarul, la N., de 130 hect., cu malurĭ joase; Picineaga, la E., de 30 hect.; alte câte-va maĭ micĭ, fără însemnătate.

Intinderea comuneĭ este de 3382 hect., din care 66 hect. ocupate de vatra satuluĭ; restul de 3316 hect. sunt ale locuitorilor.

Populațiunea, în maioritate romînă, e de 271 familiĭ, saŭ 1250 suflete. Sunt 2 bisericĭ: una vechĭe, fondată de locuitorĭ în 1857; alta zidită în 1892, cu hramul Sfințiĭ Voevozĭ, şi fondată tot de locuitorĭ; o şcoală mixtă rurală, fondată în 1880 de locuitorĭ, frecuentată de 101 elevĭ şi condusă de 1 învățător şi 1 învățătoare.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; sunt 102 hect., acoperite cu pădurĭ de sălciĭ bătrîne, între sat şi Dunăre, 100 hect. fînețe şi paring, 51 hect. loc neproductiv al statuluĭ, 3044 hect. loc arabil al locuitorilor şi pe care se seamănă grîŭ, orz, ovăz, porumb, fasole, paring şi cartofĭ.

Locuitoriĭ posedă: 164 plugurĭ; 520 boĭ, 660 vacĭ, 250 caĭ, 604 porcĭ, 3275 oĭ.

Comerciul este activ, fiind aci un mic port pe Dunăre, şi constă în export de cereale, piatră, var şi import de orez, vin, spirt, săpun şi articole de băcănie. Sunt 8 comercianțĭ de producte, 2 manufacturarĭ şi 2 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5055 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4955 leĭ.

Drumurĭ: calea județeană Satul-Noŭ-Ostrovul, ce trece pe la E., apoĭ drumurĭ comunale spre: Turcoaia, Ostrovul, Coium-Punar, Cerna, Cîrjelari.

Această com. şĭ-a luat numele de la pîrîul Picineaga, şi acesta, spune legenda, de la Pecinegiĭ, ce odinioară aŭ locuit aceste locurĭ.

La început, a fost un sat tătaro-turcesc, distrus în anul 1775. A fost aşezat pe Dealul-Carierelor; era şi un port la Dunăre, legat cu ea prin drumul luĭ Justin (maĭ bine zis Justinian), ale căruĭ urme se văd şi astăzĭ. Pe la anul 1828, un moş Petru Pelin din jud. Brăila, a făcut aci un bordeiŭ, apoĭ aŭ venit din Basarabia moş Crăciun, moş Simion, Ioan Tulimeŭ, s'aŭ aşezat lîngă moş Pelin, şi aŭ format satul actual care păstră numele cel vechiŭ de Picineaga, ce l'a avut satul distrus şi care prin buna sa poziție lîngă Dunăre, fertilitatea loculuĭ, carierele sale de pĭatră, aŭ atras pe Romîniĭ de dincoace de Dunăre, care aŭ format satul prosper de aztăzĭ.

Picineaga, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, cunoscut maĭ mult sub numele de valea Ai-Ormanuluĭ.

Picineagul, *munte*, jud. Muscel, plaiul Dîmbovița, aproape de hotarul Transilvanieĭ. De aci rîul Dîmbovița ia direcția spre S.

Piciorogi, *alt nume al com.* Dobroteşti, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Piciorul-Bordeĭ. Vezĭ Bordea, deal, jud. Iaşi.

Piciorul-Borvizuluĭ, *pîrîiaş*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşuluĭ, izvoreşte de sub muntele cu acelaşĭ nume şi se varsă în Slănic, pe dreapta, maĭ jos de confluența acestuia cu pîrîĭaşul Cotituri.

Piciorul-Caluluĭ, *pisc*, pe creasta şiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest şir de dealurĭ se prelungeşte pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costeşti

Piciorul-Catelineĭ (Hulubaşul). Vezĭ Catelina, deal, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Piciorul-Clineluĭ, *munte*, jud. Prahova, care, împreună cu Negraşul-Mic, a fost dat de mănăstirea Sinaia, prin cartea de schimb, iscălită la 24 Octomvrie 1818 de Arhimandritul Ioachim, mănăstireĭ Mărgineni, de la care a primit muntele Piatra-Arsă.

Piciorul-Cîrlanuluĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Bogdăneşti.

Piciorul-Coadeĭ, *pichet*, la confinele Țăreĭ spre Transilvania, jud. Putna.

Piciorul-de-Munte, *com. rur.*, jud. Dîmbovița, pl. Cobia, aşezată pe cîmpia numită Valea-Bisericeĭ, la 16 kil. spre S.-V. de Tîrgovişte, pe şoseaua județeană Tîrgovişte-Găeşti-Vlaşca.

Are o populație de 980 locuitorĭ, o biserică şi o şcoală.

Se învecineşte: la E., cu com. Sperieți; la V., cu Cobia; la

N., cu Şuţa-Seacă şi la S., cu Dragodana, despărţindu se de Şuţa-Seacă, Cobia şi Dragodana prin pădure, iar de Sperieţeni, prin cîmpie şi unindu-se cu Şuţa-Seacă şi Dragodana prin frumoasa şosea judeţeană Tîrgovişte-Găeşti, iar cu cele-l'alte prin drumurî fără şosele.

Piciorul-Draculuĭ, *munte*, jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Drajna-d.-j., acoperit cu pădurì seculare de fagĭ şi brazĭ. Are bogate păşunĭ.

Piciorul-Floareĭ, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Schitul - Frumoasa.

Piciorul-Floareĭ, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care îmbracă muntele cu acelaşĭ nume.

Piciorul-Grădişteĭ, *trup de moşie*, nelocuit, jud. Vlaşca, pendinte pe moşia Grădiştea, proprietate a def. Em. Grădişteanu.

Se arendează cu Grădiştea-de-Jos, şi e situat despre Budeşti. Prin el trece Valea-Verzişorilor. Are o suprafaţă de 344 hect., toate arabile.

Piciorul-Lat, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti.

Piciorul-Lat, *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Piciorul-luĭ-Ţîrcă (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Piciorul-luĭ-Ţîrcă, pendinte de com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Piciorul-Lupuluĭ, *sat*, spre S. de satul Ciurea, com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi, situat pe Dealul-Prisăcilor, cu 65 familiĭ, saŭ 318 suflete, parte Romînĭ şi parte Ţiganĭ, foştĭ robĭ aĭ mănăstireĭ Bîrnova, carĭ se ocupă cu agricultura şi transportul lemnelor de prin pădurĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In apropiere de sat se află Cişmeaua - Antonieĭ, izvor de apă minerale.

Vite: 256 vite marĭ cornute, caĭ şi 29 rîmătorĭ.

Piciorul - Lupuluĭ, *culme de munte*, între Rîşca-Mare şi Rîşcuţa, jud. Suceava, com. Bogdăneşti, îmbrăcată în pădure de brad, fag şi mesteacăn.

Piciorul-Negru, *pădure*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Vînători-Dumbrava-Roşie, situat pe moşia Cutul-Vînători.

Piciorul-Obrejesculuĭ, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, aşezat pe graniţă. Se înalţă treptat din valea pîrîuluĭ Uzul, la 823 m., de la locul numit Gardul-de-Piatră, până la 1098 m. Pe dealul ce desparte acest munte de muntele Muieruşul, se încrucişează două potecĭ, una care merge la muntele Lăpuşul în Moldova şi alta pe culmea Magyaros din Transilvania. Aci s'a rectificat fruntaria, revenindu-ĭ Romînieĭ 79 hect.

Piciorul-Ortoaeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Dorna.

Piciorul-Petreĭ, *pădure*, pe moşiea Proboteşti, jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Tîrnauca. Vezĭ Tîrnauca, pădure.

Piciorul - Plopuluĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Bodgăneşti, acoperit cu pădure de mesteacăn şi răchită.

Piciorul-Popiĭ, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, din culmea Coasta-Nogeĭ.

Piciorul-Popiĭ, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, care se întinde pe coastele munteluĭ cu acelaşĭ nume, aparţinînd răzeşilor din comună.

Are o întindere de aproape 200 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Piciorul-Popiĭ, *pădure*, numită şi Pădurea-Fundoaeĭ, d'asupra satuluĭ Sodomeni, din com. Păşcani, jud. Suceava.

Piciorul - Popiĭ - Tarniţa, *pădure*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Văsîeşti, a răzeşilor, populată cu fagĭ şi ştejarĭ, şi avînd o întindere de 90 hect.

Piciorul-Porculuĭ, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situat pe dreapta Trotuşuluĭ şi despărţit de muntele Măgura prin Valea-Slăniculuĭ, iar de muntele Croşna, prin pîrîul Valea-Rea.

Piciorul-Porculuĭ, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul; ese din muntele cu acelaşĭ nume şi se scurge în Slănic, pe dreapta, maĭ în sus de pîrîul Valea-Rea.

Piciorul-Săcuilor, *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiul.

Piciorul-Scurt (Dealul-), *munte*, în jud. Suceava, com. Şarul-Dorneĭ.

Piciorul-Stanculuĭ, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, supusă regimuluĭ silvic. Are o întindere de 1250 hect., aparţinînd d-neĭ Profira Donicĭ.

Piciorul-Stîncei, *munte,* în jud. Suceava, com. Sasca.

Piciorul-Stîneï, *munte,* în jud. Suceava, com. Bogdăneşti, acoperit de pădure de mesteacăn şi răchită.

Picoşelul, *plaiŭ,* ce leagă muntele Picoşul cu muntele Pitica din com. Chiojdul, jud. Buzăŭ.

Picoşul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, căt. Plescioara, jud. Buzăŭ; într'o ramificaţie a sa se află o escavaţiune verticală, numită Gaura-Zmeuluï, saŭ Gaura-Draculuï.

Picul, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Ţînţăreni, cu 458 suflete, locuind în 58 case. Este aşezat la 100 m. departe de malul drept al rîuluï Jiul şi sub coasta dealuluï Picul, de la care şi-a luat numele.

Picul, *deal,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Ţînţăreni, satul Picul.

Picul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Ţînţăreni, pe care se găseşte pădure. Aparţine clăcaşilor. Are viï pe dînsa.

Picul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Ţînţăreni, în întindere aproximativă de 350 pogoane. Aparţine clăcaşilor. Populată cu stejarï, gorunï, cerï.

Piculeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltuluï, pendinte de com. rur. Bărbăteşti. Are 30 de familiï.

Pielea, *com. rur.,* la extremitatea de E. a plăşeï Marginea, jud. Teleorman, limitrofă cu judeţul Vlaşca, aşezată în valea Teleormanuluï, pe dealul din stînga rîuluï. Are alăturate patru cătune: Purani, la N.-E. căt. de reşedinţă, situat pe deal; Mîrzăneşti, la S., în vale peste o vîlcea; Pielea-de-Sus (reşedinţa) tot pe vale şi Pielea-de-Jos, pe deal, ce-ï maï zice şi Groseni, alipite.

Teritoriul com. ocupă o suprafaţă de peste 8000 hect., cu toate moşiile de pe dînsa.

Se învecineşte la N. cu cătunul Găvăneşti, din com. Măgura, jud. Vlaşca; la S., cu com. Atîrnaţi; la E., cu com. Măgura-Lăceanca, tot din jud. Vlaşca şi la V., cu domeniul oraşuluï Alexandria. Este una din comunele cele maï populate şi prospere ale judeţuluï.

Pe lîngă comună, curge rîul Teleormanul, care udă toată laturea despre N.-V. şi S.-V.; Pîrîiaşele Vajostea şi Gabrul, ce izvoresc din vîlcelele despre E., formînd diferite viroage, se scurg în Teleorman.

Are o populaţie de 1846 suflete, din care 353 contribuabilï.

Are o şcoală condusă de un învăţător şi frecuentată de 21 elevi; 4 biserici, în fie-care cătun cîte una, deservite de 3 preoţï, 4 cîntăreţï şi 4 paracliserï.

Bugetul comuneï este de leï 9462, banï 55, la veniturï şi de leï 7967, banï 55, la cheltuelï.

Vite: 1576 caï, 20 măgarï, 1112 vite marï cornute, 6328 vite micï cornute şi 904 porcï

Calitatea soluluï este din cele bune.

Pe apa Teleormanuluï sunt două morï: una în dreptul cătunuluï Pielea-d.-s. şi a doua în cătunul Mîrzăneşti.

Cătunele sunt legate între ele prin şosele vecinale; din căt. Purani merge o ramură la căt. Găvăneşti din jud. Vlaşca, iar din căt. Mîrzăneşti o alta spre căt. Puţintei de la com. Atîrnaţi şi de acolo în şoseaua judeţeană Alexandria-Giurgiŭ.

In marginea despre V. a comuneï este Măgura-Căţeluluï, care servă ca semn de hotar cu domeniul oraşuluï Alexandria; are o înălţime de 23 m. şi un ocol de 120 m.

In partea despre E. sunt alte două măgurï, înalte şi acestea de cîte 28 m. şi cu un ocol de 100 m.

Distanţa de la Pielea până la Alexandria este de 8 kil.; până la Roşiori, de 40 kil.; până la Turnul-Măgurele, de 54 kil.

Pieleşti, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Ocolul, la 20 kil. de Craiova, situată pe ambele malurï ale rîuluï Tesluiul.

Se învecineşte: la N., cu comunele Băleasa şi Cîmpeni, din jud. Romanaţi, de care se desparte prin Valea-Lungă; la S., cu comunele Coşoveni, Preajba, şi cu o parte din pămîntul ce aparţine oraşuluï Craiova; la E., cu comunele Robăneşti şi Golfinul, din jud. Romanaţi; la V., cu com. Gherceşti.

Limita linieï de N. începe din hotarul comuneï Gherceşti, merge de la V. la E. în linie dreaptă, pe pîrîul numit Valea-Lungă, ce o desparte de com. Băleasa, apoï se îndreptează spre N., până ce întîlneşte hotarul comuneï Cîmpeni şi de aci spre E., până în hotarul comuneï Robăneşti, din Romanaţi. Limita linieï de E. este o linie convenţională, cu îndreptarea de la N. la S., până în dreptul comuneï Coşoveni. Limita de S. are îndreptarea de la E. la V. şi este formată de o linie convenţională. Limita de V. are îndreptarea de la N.-S.

Maï înainte, această comună se numea Ciumeşti.

Se compune din 6 cătune: Lăcriţa Mare (saŭ de-Sus), Lăcriţa-Mică (saŭ de-Jos), Langa, Nichitoaia, Pieleşti şi Pîrşani.

Cătunul Pieleşti se află situat în centru. Se limitează: spre V., cu com. Ghercești; la E., cu cătunul Pîrşani; la S., cu com. Preajba şi la N., cu căt. Langa, ce se află aşezat pe Valea-Lungă.

Cătunul Langa ce se află la N. de Pieleşti, se mărgineşte: la E., cu comuna Cîmpeni, din jud. Romanaţi, la V., cu com. Ungureni, tot din acelaşĭ judeţ, iar la N. cu com .Băleasa, din jud. Romanaţi.

Cătunul Pîrşani, care se află la E. de Pieleşti, pe albia rîuluĭ Tesluiul, se mărgineşte: la E., cu com. Robăneşti, din jud. Romanaţi, la N., cu com. Cîmpeni, din judeţul Romanaţi, iar la S. cu căt. Lăcriţa.

Cătunele Lăcriţa-Mare şi Lăcriţa-Mică sunt situate la S. de cătunul Pieleşti. Se mărginesc: la E., cu com. Golfinul, din jud. Romanaţi; la V., cu urbea Craiova; la N., cu com. Robăneşti şi la S., cu Coşoveni-d.-s.

Cătunul Nichitoia se află la V. de căt. Pieleşti şi se învecineşte: la E., cu com. Gherceşti, la N., cu com. Băleasa din jud. Romanaţi, iar la S., cu com. Preajba.

Terenul comuneĭ este şes. Se găsesc în comună cîte-va dealurĭ cu o înălţime de 30—40 m., care formează albia rîuluĭ Tesluiul şi pe care se cultivă cereale; numaĭ partea de S.-E. este acoperită cu pădurĭ; iar dealul de S.-V., din jurul Craioveĭ, este acoperit cu viĭ.

Comuna este udată de rîul Tesluiul, care izvoreşte din com. Balota, pl. Amaradia şi se varsă în Olt, pe dreapta, în dreptul com. Ştefăneşti din jud. Romanaţi; intră pe la V. în comună, şi curge de la V. spre E. prin căt. Nichitoaia, Pieleşti şi Pîrşani.

Tesluiul primeşte în comună, pe dreapta: Belciugaţi-Micĭ, ce se varsă în Tesluiul, pe teritoriul cătunuluĭ Pieleşti; Belciugaţi-Marĭ, ce se varsă în căt. Pîrşani, în dreptul poduluĭ de fier, de peste Tesluiul, din dreptul căiĭ ferate Bucureşti-Vîrciorova; Valea-Vlăşteĭ, care izvoreşte din căt. Pieleşti, curge de la V. la E., trece în jud. Romanaţi şi se varsă în rîul Tesluiul, în dreptul comuneĭ Popînzeleşti.

Pe stînga primeşte maĭ la vale de Pîrşani, apa Valea-Lungă. Se uneşte pe stînga cu valea Drăghici. Valea-Lungă se varsă în rîul Tesluiul în dreptul cătunuluĭ Golfinul. Tesluiul se revarsă în timpurĭ ploioase şi la topirea zăpezeĭ.

Pe Tesluiŭ se află treĭ podurĭ de lemn şi unul de fier al căiĭ ferate Bucureşti-Vîrciorova, ce trece prin căt. Pîrşani.

In comună sunt 4 bisericĭ. Una, în căt. Pieleşti, fondată în anul 1859, s'a terminat la 1862. In tinda bisericeĭ se află următoarea inscripţie:

Această sfîntă şi dumnezeiască biserică a fost făcută de obştia locuitorilor, începută la 1859, Iulie 9, şi terminată la 1862, Oct. 16, cu stăruinţele logofătuluĭ Dincă Floresceanu, a căpitanuluĭ Mihail Vîlcănescu, Ioan Caţu, etc.

Această biserică este făcută din zid şi are hramul Sf. Voevozĭ Mihail şi Gabriil.

Biserica din căt. Lăcriţa-d.-s., făcută de sătenĭ, cu ajutorul Paharniculuĭ Nicolae Oteteleşanu, are hramul Sf. Nicolae. In tinda bisericeĭ se găseşte următoarea inscripţie:

Această biserică a fost ridicată de către obştia locuitorilor şi marele Paharnic, proprietarul moşieĭ Lăcriţa, Nicolae Oteteleşanu, la anul 1848, Maĭ 17.

Această biserică e făcută din zid.

Biserica din Nichitoaia e făcută din bîrne şi dăruită acum 45 anĭ acestuĭ cătun, de com. vecină, Floreşti; are hramul Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ.

Biserica din Langa, făcută din zid şi în tinda căreia se găseşte o inscripţie care arată că a fost zidită la anul 1844, de către proprietarul cătunuluĭ, numit Dumitru Geanoglu şi e azĭ ruinată. Cele treĭ bisericĭ în care se oficiază sunt deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ.

Sunt două şcoale mixte, una în cătunul Pieleşti şi alta în Lăcriţa-Mare. Şcoala din Pieleşti funcţionează din 1839; cea din Lăcriţa-Mare din 1888. Sunt conduse de doĭ învăţătorĭ şi o învăţătoare şi frecuentate de 105 copiĭ.

După legea rurală din 1864, sunt 314 împămînteniţĭ, iar după legea din 1879, sunt 21 însurăţeĭ.

Are o populaţie de 2420 suflete: 1192 bărbaţĭ şi 1228 femeĭ, locuind în 465 case şi 193 bordee.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ este de 10971 pog., din care 9800 pog. arabile, 26 pog. fîneţe, 132 pog. izlaz, 296 pog. pădure.

Proprietăţile particularilor sunt în întindere de 9800 pog., aducînd un venit de 98000 leĭ.

Locuitoriĭ moşnenĭ aŭ şi eĭ peticelele lor de pămînt, iar o bună parte aparţine bisericeĭ Sf. Gheorghe-Noŭ, din Craiova.

Se găsesc în comună 4 cete de moşnenĭ: Ioneştiĭ, Olteniĭ, Vîlcăneştiĭ şi Pieleşteniĭ.

Pe pămîntul arabil se cultivă grîŭ, porumb, orz, ovăz, etc.

Pe teritoriul Pieleştilor se găsesc 3 păduri, din care una a statuluĭ, numită Pîrşani-Robăneşti, cu o întindere de 120 pog.; alta de 150 pog., pe proprietatea d-luĭ Pleşia şi una de 26 pog., a d-neĭ Ioana Grădişteanu.

Aceste păduri sunt populate cu cer, stejar şi maĭ cu seamă gîrniţă.

Viile, în întindere de 468½ hect. aparţin locuitorilor din comună şi cîtor-va Craioveni. Toate se găsesc pe moşiile moşnenilor Vîlcăneştĭ şi pe proprietatea bisericeĭ Sf. Gheorghe-Noŭ din Craiova. Acestea din urmă aparţin mănăstireĭ Jitianul, mănăstireĭ Bucovăţul, d-lor Alecu Papa, Niţă Popescu şi G. M. Ştirbeiŭ.

Sunt în Pieleşti 18 meseriaşĭ şi 12 cîrciumarĭ.

Comuna este străbătută de calea ferată Bucureşti - Vîrciorova, care intră prin partea de S. a comuneĭ, în dreptul căt. Pîrşani, face o curbă spre N., trece prin acel cătun şi se îndreptează spre N.-E. Staţia de drum de fier numită Pieleşti este la 3 kil. de comună. Alte căĭ: calea judeţeană Craiova-Caracal, lungă de 3½ kil. în comună, ce trece pe lîngă căt. Langa; calea naţională Craiova-Bucureşti, lungă în comună de 12 kil.; calea comunală, lungă de 4 kil., care străbate comuna de la V. la E., trecînd prin căt. Nichitoaia, Pieleşti şi Pîrşani.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 5656.91 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5602.33 leĭ.

Pieleşti, *sat,* cu 32 familiĭ, saŭ 150 suflete, jud. şi pl. Argeş, făcînd parte din com. rur. Bascovele. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot şi un paracliser.

Pieleşti, *sat,* în jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Pieleşti, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 1068 suflete, locuind în 180 case şi 51 bordee; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1839 şi e condusă de un învăţător şi frecuentată de 68 copiĭ, o biserică cu hramul S-ţiĭ Voivozĭ Mihail şi Gavril în bună stare, fondată la 1859, terminată la 1862 şi care are în tindă următoarea inscripţiune:

Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică a fost făcută de obştea locuitorilor, începută la 1859, Iulie 9, şi terminată la 1862, Octombrie 16, cu stăruinţele logofătuluĭ Dincă Floreşteanu, a căpitanuluĭ Mihail Vulcănescu, Ioan Caţu.

Sunt în sat 7 cîrciumĭ.

Meseriaşĭ: 3 cizmarĭ, 4 rotari şi 1 dulgher.

Pieleşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Băteşani, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 387 locuitorĭ.

Pieleşti, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Dolj, pl. Amaradia, căt. Pieleşti, pe linia Slatina-Craiova, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între staţiile Balş (16.1 kil.) şi Cîrcea (6.7 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 171m.36. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896, a fost de 24439 leĭ, 53 banĭ.

Pieleşti, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, aparţinînd moşnenilor.

Pielitul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Baş-Chioi; se desface din Dealul-Jidiniĭ; se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi cea de S. a com.; se întinde de-alungul Văiĭ-Jidiniĭ; se prelungeşte, spre N., cu dealurile Cîz-Bair şi Cuzul-Mare; pe la poalele sale de V. merge drumul comunal Ciucurovul-Baş-Chioi; este acoperit cu pădurĭ întinse.

Pieptea, *trup de moşie,* pe teritoriul com. Piatra, jud. Teleorman, fostă proprietate a statuluĭ şi actualmente a d-luĭ I. Dumitrescu, din com. Voivoda şi a altor locuitorĭ.

Se mărgineşte cu moşiile Voivoda, Stariţa şi Viişoara.

Locuitoriĭ îĭ zic şi Voineasca.

Are o întindere cam de 720 hect. A fost vîndută actualilor proprietarĭ în 1887 şi făcea parte din moşiile mănăstireĭ Cotroceni.

Piepteşti, *sat,* cu 17 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Pierla, saŭ **Viişoara,** *pîrîiaş,* care încinge com. Pucheni-Marĭ, pl. Crivina, jud. Prahova, în partea de V. şi S. Izvoreşte din com. Tîrgşorul, curge spre S.-E. şi se varsă în rîul Prahova, aproape de com. Buda-Palanga.

Piersica, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Borduşelul, situat, spre dreapta; la 3 kil. de rîul Ialomiţa, sub coasta Bărăgănuluĭ şi la 4 kil. spre V. de satul de reşedinţă.

Are: o populaţie de 45 familiĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător; o biserică.

Vite: 100 caĭ, 160 boĭ, 600 oi, 2 bivolĭ şi 60 porcĭ.

Piersica, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, lîngă satul Piersica, din com. Borduşelul.

Pieşti, *silişte,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s, com. Filiaşi.

Pietnăţul, *gîrlă,* în jud. Tulcea,

prin care gîrla Dunăvățul comunică cu lacul Dranovul, situată în partea de S.-E. a plășeĭ Tulcea și în cea de S. a com. Moru-Ghiol, și anume pe teritoriul cătunuluĭ săŭ Dunăvățul-d.-j.; are o direcțiune generală de la N. la S., curgînd tot prin stuf, și o lungime de 5 kil.

Pietrari, *com. rur.*, în jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, situată la 25 kil. spre N.-V. de Tìrgoviște, pe valea Rìuluĭ-Alb și între dealurile: Plaiul-Moriĭ, Dumbrava și Plaiul-Curătorilor. Prin raionul com. curge Rîul-Alb. Se compune din șase cătune: Manga, Cornățelul, Mlăcile, Gura-Bărbulețuluĭ, Dealul și Strîmbul, cu o populație de 2287 locuitorĭ. Are: două ulițĭ maĭ însemnate: Ulița-Principală și Decindea; două bisericĭ; o școală; treĭ morĭ de apă (făcae).

Locuitoriĭ aŭ: boĭ, vacĭ, caĭ, capre și cultivă porumb, cînepă.

Are cariere de pietre de moară de o calitate foarte bună și pădurĭ întinse.

Aci se fac două tîrgurĭ anuale, unul la 29 Iunie și altul la 7 Ianuarie.

Pietrari, până la 1883, a fost reședința subprefectureĭ plaiuluĭ Dîmbovița, care de la această dată s'a unit cu plaiul Ialomița, avînd amîndouă unite reședința în com. Șerbănești-Podurile, unde sunt și băile Pucioasa.

In com. Pietrari, vizitatorul, între altele, găsește pe un deal cu o plăcută priveliște, frumosul castel al d-luĭ Gr. Bănescu-Pincoiul, foarte vizitat de trecătorĭ.

Pietrari se învecinește: la E. cu com. Cucuteni, la V. cu Gemenea și Voinești, la N. cu com. Bărbulețul și Rìul-Alb și la S. cu com. Izvoarele. De Cucuteni, Gemenea și Voinești, se desparte prin dealurĭ, văĭ și pădurĭ; de Bărbulețul și Rìul-Alb, prin valea pîrîuluĭ Turluiul și parte prin apa pîrîuluĭ Rìul-Alb; de Izvoare se desparte prin lunca Rìuluĭ-Alb.

E străbătută de o șosea vecino-comunală foarte frumoasă, ducînd la Izvoare; iar cu Cucuteni, Gemenea și Voinești, se unește prin drumurĭ practicabile neșoseluite.

Pietrari, *sat,* făcînd parte din com. rur. Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 300 locuitorĭ.

Pietrari, *deal,* la E. com. Folești-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea, cu vîrfurile: Piscul-Vișeni, Plopeanul și Coasta-Lungă.

Pietrari, *proprietate* a statuluĭ, jud. Argeș. Vezĭ moșia Mușătești.

Pietrari, Coasta-Mierla și **Vlăduceni,** *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pietrari-de-Jos, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, situată pe rîul Otăsăul, la 20 kil. de capitala județuluĭ și la 15 kil. de a plaiuluĭ. La 1875—76 a format o singură comună cu Pietrari-d.-s.

Are o populație de 822 locuitorĭ, din care 153 contribuabilĭ, locuind în 193 case; o școală, frecuentată de 89 copiĭ; 3 bisericĭ: Cărpinișul, Jilava, construită în 1861 de locuitorĭ și Schitul, cu inscripția:

Această sfîntă biserică întru care se vestește și prăznuește Blagoslovenile prea sfinteĭ și pururea Fecioara Maria, este zidită cu toată cheltuiala părinteluĭ Kir Clement, Episcopul Nouluĭ-Severin, în zilele prea luminatuluĭ Domn Ion Racoviță Voevod, la curgerea anilor 1728.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu dulgheria și rotăria. Eĭ aŭ: 80 caĭ, 172 boĭ, 160 vacĭ, 21 capre și 215 porcĭ.

Pe rîul Otăsăul, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ de măcinat.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ, afară de 12, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe 24 hect. din moșiile d-lor G. I. Pietraru și G. Pietraru.

La locul numit Urzicarul e un pîrîŭ sărat.

Veniturile com. sunt de 1300 l. și cheltuelile, de 1157 leĭ, anual.

Șoseaua de pe valea Otăsăuluĭ leagă comuna cu Păușești-Otăsăul și Pietrari-d.-s., iar șoseaua Dealul-Strîmba o leagă cu com. Bîrlogul și Stoenești.

E brăzdată de Dealul-Mare, Stivitural, de Poiana-Jilaveĭ și e udată de văile: Manteĭ, Polima, Cîineluĭ, Vișanuluĭ, Căpițul, Păsatul și Pìrîul-Sărat, precum și de rîul Otăsăul, care o străbate de la N. la S.

Se mărginește: cu com. Păușești-Otăsăul, de care se desparte prin Valea-Mare cu Stoenești și Bîrzești, de care se desparte prin Dealul-Mare, și cu Folești-d.-s., de care se desparte prin dealul Stiviturul.

Pietrari-de-Jos, *deal,* în raionul com. cu același nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect., 50 ariĭ vie.

Pietrari-de-Sus, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, divizată în 4 mahalale: Sărata, Motești, Ogrăzul și Vîrtoapa. La 1875—76 era unită cu Pietrari-d.-j.

E situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Otăsăul, pe ambele laturĭ ale Văiĭ-Sărate și pe valea Manta, și pe niște dealurĭ inalte și rîpoase, la 24 kil. de capitala jud. și la 16 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populaţie de 1290 locuitorĭ, din care 257 contribuabilĭ, locuind în 285 case; o biserică, reclădită la 1862 de enoriaşĭ, în locul altcia vechĭ; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1856 şi frecuentată de 48 copiĭ, într'un local clădit la 1886.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, şi se ocupă maĭ mult cu transportul săreĭ de la Ocnele-Marĭ.

Vite: 102 boĭ, 343 vacĭ, 193 caĭ, 22 capre şi 34 oĭ.

In partea de N.-V. a com. se presupune a fi apă iodată şi alte ape minerale. Maĭ este o localitate cu apă sărată de unde îşĭ trage numele sorgintea Valea-Sărată, ce se varsă în rîul Otăsăul, avînd direcţia de la V. spre E.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1675 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1667 leĭ.

Şoseaua de pe Valea-Otăsăuluĭ, înlesneşte comunicaţia între Pietrari-d.-j. şi Bîrzeşti.

E brăzdată de dealurile: Spinetele, Rîpile, Rata, Grindeanul, Piscul-luĭ-Neagoe, Guca, Stiviturile, Morota, Rîpa-Prigorieĭ, Raboaca, ş. a. Surpăturĭ, văĭ, vălcele şi fîntînĭ sunt o mulţime în centrul şi în jurul comuneĭ şi maĭ multe în partea de V.

In partea de E. curge rîul Otăsăul, avînd direcţia de la N. spre S. şi în care se varsă Valea-Sărată, Manta, Neaura, Durduci, toate curgînd în direcţia de la V. spre E.

Se învecineşte: la N. cu Bîrzeşti şi Costeşti; la E., cu Stoeneşti şi Pietrari-d.-j., de care se separă prin Valea-Manteĭ, şi la V., cu Foleşti-d.-s. şi Tomşani.

Pietrarul (Moşeşti), *cătun* al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 380 locuitorĭ şi 69 case.

Pietrarul, *pîrîiaş,* în jud. Buzăŭ, com. Trestia. Izvoreşte din cătunul Punga, de la Malul-Roşu, se uneşte cu izvoarele Tisea şi Punga şi se varsă în Sărăţelul-Bălăneştilor, în cătunul Lunca-Frumoasă. Apa sa e sărată, din care cauză se maĭ numeşte şi Sărăţelul-Pietrar.

Pietraruluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Trestia, cătunul Pietrarul, ramificaţie din muntele Pănătăul. Are fîneaţă.

Pietrăraşul, *pîrîŭ,* pe moşia Hapîĭ, com. Vîrful-Cimpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pietrăria, *sat,* cu cîte-va case, formînd un trup cu satul Bîrnova, com. Buciumi, pl. Codrul, jud. Iaşi, şi situat pe coasta dealuluĭ Pietrăria, bogat în cariere de piatră. Vezĭ Bîrnova, sat.

Pietrăria, *deal,* ce se ridică în mijlocul com. Deleni, jud. Botoşani. E continuarea dealuluĭ Ţencuşa din com. Storeşti, Rădeni şi Feredieni şi se termină lîngă orăşelul Hîrlăul. Se numeşte ast-fel de la carierele de piatră care se exploatează. De aicĭ se scot şi se fabrică renumitele pietre de moară numite de la Hîrlăŭ. Se maĭ scoate şi prunt pentru şosele. Pe coasta dealuluĭ de E. sunt aşezate satele Slobozia, Deleni şi Macsut, iar coasta de V., este acoperită cu codri.

Pietrăria, *carieră de gips,* cam spre V. de satul Cuzlăul, com. Horodiştea, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, pe coasta înaltă a dealuluĭ Prutul. Aicĭ se află un strat gros de piatră calcarică, şi cu mulţĭ bolovanĭ pe suprafaţă. Sub stratul calcaric se află o pătură groasă şi întinsă de gips, ca o masă compactă. Din ea se extrage lespezĭ şi bucăţĭ în diferite mărimĭ şi forme, pentru inscripţiĭ, coloane şi trepte.

Piatra este de coloare albă-sură şi icĭ-colea cu micĭ părţĭ cristaline. Bolovaniĭ şi bucăţelele eşite din tăerea bucăţilor marĭ, se strîng de sătenĭ, şi arse în cuptoare formează un soiŭ de var pentru văruitul caselor şi care serveşte şi cojocarilor pentru a albi pieile dubite. De asupra pătureĭ de gips se află maĭ multe strate subţiri de humă argiloasă în diferite colorĭ. Acest pămînt fiind umed şi moale se modelează după voinţă, lipindu-se de mînă şi de orĭ-ce alt obiect ca şi ceara caldă; expus la aer se învîrtoşază.

Pietrăria, *carieră de piatră,* la locul numit şi Stînca, pe moşia Ivăncăuţi, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, pe malul drept al Prutuluĭ, cu piatră de gresiă şi de gips. Cea dintîiŭ se întrebuinţează la zidărie şi la fîntînĭ; cea de a doua fiind în bucăţele, bolovaniĭ se ard şi se întrebuinţează de cojocarĭ la albitul pieilor şi de sătence la văruitul caselor. Bucăţile marĭ se întrebuinţează ca: pietre de morminte, coloane, ornamente, uşorĭ de ferestre şi uşe, trepte, ş. a. Din această piatră s'aŭ cărat multe bucăţĭ la zidirea edificiuluĭ Mitropolieĭ din Iaşi. Extragerea pietreĭ se face după sistemul ordinar şi în puţină cantitate.

Situaţia geologică la această carieră este aceasta:

Suprafaţa are pătura destul de groasă pe unele locurĭ, de pămînt negru şi fertil, saŭ pămînt vegetal. Sub pătura arătată vine o alta de lut galben sec, subţire pe unele locurĭ, iar pe altele destul de groasă. După aceasta vine pătura subţire de humă-vînătă, ce se întrebuin-

ţează de sătence la muruiala pă-reţilor caseĭ. In urma acesteĭ păture vin bolovaniĭ marĭ de piatră greziă, iar pe unele locurĭ chiar blocurĭ întregĭ; apoĭ, o pă-tură de nisip ce acopere stînca de gips. Această piatră cînd se estrage e cam moale, dar pusă în contact cu aerul devine tare. Coloarea eĭ este albă-cenuşie. Din loc în loc, se văd pe faţă părţĭ micĭ cristaline zăhăroase, din care unele destul de sclipitoare. Asemănarea mare ce are această piatră cu acea de la Hotin din Basarabia, a făcut să se creadă că ambele cariere ar fi avînd între ele legăturĭ subterane.

Pietrăria, *pîrîŭ,* pe moşia Tureatca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pietrăriţa, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Vîrful-Cîmpuluĭ; izvoreşte din Dealul-Pietrărieĭ, de pe moşiea Hapîi, şi se varsă în Siret.

Pietreĭ (Colţul-), *colină,* în judeţul Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-j., căt. Ochiul-Bouluĭ, ramificaţie din muntele Istriţa; de aci începe pădurea statuluĭ Bradul şi Berca.

Pietreĭ (Dealul-), *deal* pietros, în mijlocul pădureĭ Deleni, com. Deleni, jud. Botoşani, şi în apropiere de desfiinţatul schit Lacurile. Intr'o stîncă din acest deal se află o peşteră, despre care se zice că era locuită de sihaştri; legenda spune că nişte hoţĭ ar fi ucis pe sihaştri şi s'ar fi aşezat acolo, de unde peştera a luat numele de Bolta-Tîlharilor. Se văd aci săpate în piatră mese, paturĭ, cuptoare, etc., iar pe pereţĭ sunt nişte inscripţiĭ nedescifrabile.

De pe vîrful acestuĭ deal înalt, privirea se întinde pe toată regiunea. Stînca din vîrf maĭ poartă numele de Piatra-Şoimuluĭ.

Pietreĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Lipniţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Coşlugea; este o prelungire orientală a dealuluĭ Uzum-Bair; se întinde spre E. într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., printre văile Coşlugea şi Ghiol-Ceair, brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ; este de natură pietroasă; ramificaţiile sale orientale se termină pe malul V. al Ĭezeruluĭ Oltina, făcîndu-l înalt şi stîncos; are înălţime de 89 m., dominînd văile Coşlugea şi Ghiol-Ceair; este acoperit cu livezĭ, cu puţinĭ arborĭ, iar la poalele sale de S.-V. se găsesc cîteva viĭ.

Pietreĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, situat pe moşia Tarcăul; se deface din ramura munţilor Măgura-Şomuzuluĭ, întinzîndu-se în direcţiunea E., printre Pîrîul-Bătrîneĭ şi Pîrîul-Pietreĭ, până în malul stîng al pîrîuluĭ Tarcăul.

Pietreĭ (Dealul-), *deal.* Vezĭ Surăneştilor (Dealul-), din com. Codăeşti, pl. Mijlocul, judeţul Vasluiŭ.

Pietreĭ (Gîrla-), *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi; izvoreşte dintre ramura munţilor cu acelaşĭ nume şi Măgura-Şomuzuluĭ, curgînd printre amîndouă până la vărsarea sa pe partea stîngă a pîrîuluĭ Tarcăul.

Pietreĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Laposul; începe din Predealul-Buzăuluĭ şi se scurge în pîrîiaşul Pietrosul.

Pietreĭ (Munţiĭ-), *ramură de munţĭ,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Tazlăul, situată la E. de muntele Merişorul, pe hotarul despre jud. Bacăŭ.

Pietreĭ (Valea-), *vale,* în jud. Gorj, plaiul Novaci; începe din partea de S. a munteluĭ Gura-Plaiuluĭ şi se prelungeşte spre V., pe o întindere de 6 kil., lăsînd spre N. muntele Talpeşiul şi spre S., Dealul-Lung; din muntele Gura-Plaiuluĭ curge un mic pîrîŭ, care poartă numele văeĭ şi care se varsă în Bistriţa.

Pietreĭ (Vîrful-), *munte* (1300 m.), în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Mlăjetul. In partea de N. sunt săpate maĭ multe grote, unde, spune legenda, s'ar fi ascuns Tătariĭ.

Pietreĭ (Vîrful-), *munte,* în judeţul Buzăŭ, com. Păltineni, cătunul Piatra, culminaţie a munteluĭ Cătiaşul, compus numaĭ din stîncĭ, din care o parte ameninţă să cadă.

Pietreĭ (Vîrful-), *vîrf de deal,* în com. Teişani, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Pietreĭ-Lungĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, constînd dintr'o imensă stîncă, puţin acoperită de brad şi de mesteacăn. Se întinde din muntele Curcubeta-Mică, în jos, spre S.-E., până în dreptul mănăstireĭ Găvanul. E frumoasă la vedere, dar grea la urcat.

Pietrele, *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Marginea, compusă din cătunele Meletie şi Pietrele, situată

în partea S.-E.-E. a judeţuluï, pe dealul Dunăreï, la 23 kil. de Giurgiŭ, la 28 kil., de Ştefăneşti, reşedinţa plăşeï, la 45 kil. de Bucureşti, şi la 10 kil. de staţia drumuluï de fer, Băneasa.

Trupul întregeï moşiï, cu Meletia, este a statuluï, fostă a mănăstireï Căscioarele înainte de secularizare. Se arendează împreună cu 45500 leï.

S'aŭ împroprietărit, la 1864, 300 locuitorï de aci şi din satul Gostinul, foştï clăcaşï, care aŭ luat 900 hect.

Pe teritoriul comuneï este o pădure de stejar, de 1970 hect. şi una de salcie, de 370 hect.

Are o populaţie de 1213 suflete, din care 239 contribuabili; 2 bisericï, una în Pietrele, clădită la 1860 de călugărï, şi alta, zidită la 1864 de locuitorï, deservite de 2 preoţï şi 3 cîntăreţï; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 23 copiï (1899—900); 7 cîrciumï.

Vite sunt: 685 boï şi vacï, 68 bivolï, 380 caï, 1850 oï şi 384 rîmătorï.

Se lucrează aci multe rogojinï, din papura ce se află pe baltă.

Din acest sat, până la staţia drumuluï de fer Băneasa este şosea; până la şoseaua naţională Giurgiŭ-Bucureşti, la kil. 10, şoseaua e întreruptă, iară de acolo până la Giurgiŭ este şoseaua naţională Giurgiŭ-Bucureşti.

Pe această proprietate este o viroagă de apă ce vine din Dunăre de la Malul-Roşu, trece pe sub sat şi merge de se varsă în lacul Gruia, din jud. Ilfov.

In raionul comuneï se află ruinele uneï vechï cetăţï.

Pietrele, *cătun* al com. Trestia jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorï şi 9 case.

Pietrele, *altă numire a satuluï* Vlădnicelele, com. Stăniţa, din pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Pietrele, *cătun,* jud. Vlaşca, pl. Marginea, pendinte de com. cu acelaşï nume, situat pe coasta Dunăreï.

Are o biserică, zidită la 1860 de călugărul Meletie Căscioreanu, cu hramul Adormirea Maiceï Domnuluï, deservită de un preot şi 2 cîntăreţï; o scoală mixtă; o baltă de 400 hect.

Pietrele, *baltă* pe proprietatea Statuluï Pietrele, jud. Vlaşca, pl. Marginea. Se numeşte şi Pietrele-Gostinul, pentru că e situată între satele Pietrele şi Gostinul, în albia Dunăreï. Conţine peştï, scoicï şi racï.

Pietrele, *baltă,* pe Dunăre, de 400 hect., pe moşia statuluï Pietrele, pl. Marginea, jud. Vlaşca. Conţine peştï, racï şi scoicï.

Pietrele-Albe, *munte,* în jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa-Ialomiţa, care, cu muntele Mitărcea are peste 135000 ariï pădure.

Pietrele-Albe, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, la graniţă. Locuitoriï aveaŭ schelă pentru comerciul ce făceaŭ cu sarea, pe care o cumpăraŭ de la oameniï ce o aduceaŭ de la Ocnele-Marï din Vîlcea, o suiaŭ cu caiï până la Pietrele-Albe şi acolo o vindeaŭ Austriacilor.

In acest loc se văd şi până astăzï bordeele făcute de dînşiï, în carï se adăposteaŭ şi ţineaŭ sarea.

Pietrele-Albe, *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni, avînd 1488.9 m. altitudine.

Pietrele-Arse, *munte,* în plaiul Cloşani, între jud. Mehedinţi şi Gorj.

Pietrele-de-Jidovï, *loc izolat,* în partea de V. a com. Jupîneşti, pl. Rîul-Doamneï, jud. Muşcel, unde este un troian de piatră cam neagră, sgurită, şi despre care legenda zice că sunt nişte oamenï giganticï care s'aŭ petrificat.

Pietrele-Doamneï, *stîncï,* în partea de V. a Rarăuluï, jud. Suceava, care, văzute printre negurï se aseamănă cu o biserică saŭ un castel, cu treï turnurï zidit în văzduh. Vederea lor e aşa de frumoasă că atrage foarte mulţï vizitatorï. Singură floarea, cunoscută sub numele de Edelweiss saŭ Floarea Regineï, stă lipită de aceste stîncï uriaşe. Pe aci trece hotarul între Broşteni şi Bucovina. Legenda spune că şï-a luat numele de la o Doamnă (uniï spun că Doamna luï Petru Rareş) ce s'ar fi ascuns aci de frica Turcilor, avînd la sine mulţï banï şi scule bogate. Nicï Doamna nicï comorile eï nu se ştie ce s'aŭ făcut: se crede însă că averile staŭ tot ascunse, dar că, cine ar cuteza să le ridice, dispare în prăpastie şi nu se maï întoarce.

Teama aceasta provine însă din cauza multor spărturï şi prăpăstiï foarte adîncï ce sunt în jurul stîncilor. Pietrele-Doamneï şi Rarăul se văd, pe timp senin, chiar de pe Dealul-Tîmpeştilor, de d'asupra Fălticenilor. (Vezï «Pietrele - Doamneï», poveste de Carmen-Sylva; precum şi «Comoara de la Rarăŭ» în «Novelele» luï N. Gane).

Pietrele-Feteï, *munte, pîrîŭ* şi *cătun,* în judeţul R.-Sărat. Vezï Feteï (Pietrele-).

Pietrele-Infierate, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 125 hect., pendinte de com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Plopişul (125 hect.), formează pădurea Rîncezi.

Pietrele-Roşiĭ, *pichet,* pe graniţa transilvană, jud. Neamţu.

Pietrele-Roşiĭ, *ramură de munţi,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele; se întinde din pîrîul Bistricioara, spre N.-V., până la muntele Preluca-Ursuluĭ.

Pietrele-Roşiĭ, *masiv stîncos,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, situat spre graniţa transilvană; cuprinde munţiĭ: Preluca-Ursuluĭ, Piciorul-luĭ-Svaghie, Piatra-Mociul şi Pietrele-Roşiĭ.

Pietrele-Roşiĭ, *munte,* în judeţul Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, pe sub culmea căruia trece frontiera Ţăreĭ din spre Ardeal şi Bucovina. Piscurile-ĭ principale sunt: Buza-Şărbeĭ şi Straja.

Pietrele-Roşiĭ, *munte,* al moşnenilor, jud. Vîlcea, pl. Horezul, situat la N. com. Rîmeşti, aproape de munţiĭ Lotruluĭ şi servind de suhat pentru oĭ. Aci se fabrică multă brînză de burduf.

Pietrele-Roşiĭ, *deal,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Dedoviţa. Peste acest deal trece şoseaua Turnul-Severin-Cerneţi-Pietrele-Roşiĭ-Govodarva, care poartă numele de şoseaua Pietrele-Roşiĭ.

Pietrele-Roşiĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în jud. Vîlcea, plaiul Horezul, com. Rîmeşti, în întindere de 500 hect., pe moşia Muntele-Pietrele-Roşiĭ.

Pietrele-Scrise, *loc izolat,* jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, unde se află o mare lespede de piatră cu inscripţiunĭ, indescifrabile din cauza vechimeĭ lor.

Pietrelor (Muchea-), *culminaţie a munteluĭ* Pridvale, din jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, căt. Sibiciul-d.-j.

Pietricaia, *altă numire a munteluĭ* Cerchezul, din com. Lopătari, jud. Buzăŭ.

Pietriceaua, *sat,* făcînd parte din com. rur. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova, situat pe plaiul Barbeşuluĭ. Are o populaţie de 619 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1855 de obştea locuitorilor.

Pietriceaua, *munte,* la N. com. Rîmeşti, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea, între munţiĭ Piscul-Ţiganuluĭ şi Marginea. Serveşte de suhat pentru vitele marĭ.

Pietriceaua, *pîrîŭ,* în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea; curge prin valea Pietriceaua; se varsă în rîul Dăsnăţuiul, în punctul acesta ese din comuna Gubancea; primeşte, în centrul com., pîrîul Făgeţelul.

Pietriceaua, *vale,* în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, pe care este aşezată com. şi prin care curge pîrîul Pietriceaua.

Pietriceaua-de-Sud, *deal,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, înalt de aproape 60 m. şi acoperit cu viĭ.

Pietricelele, *munte,* al satuluĭ Coza, jud. Putna, ce înaintează până în apa Tişiţeĭ. De aci izvoreşte Vizantea.

Pietricelul, *pîrîŭ,* izvoreşte de la V. ponoruluĭ Pietricelul, com. Storeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani, şi se varsă în Pîrîul-Satuluĭ, la locul numit Bahniţa; împreună se varsă în Miletin.

Pietriceni, *cătun* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 10 case.

Pietricica, saŭ **Turluiul,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Dealul-Noŭ, aşezat la călcîiul dealuluĭ cu acelaşĭ nume, în valea pîrîuluĭ Turluiul. Are o populaţie de 389 suflete; o biserică ortodoxă, cu 1 preot şi 1 dascăl, zidită la 1879, şi una catolică, zidită la 1875, ambele de către enoriaşiĭ lor; o cîrciumă.

Vite: 30 caĭ, 237 vite cornute şi 31 porcĭ.

Pietricica, *cătun,* al com. Lapoşul, jud. Buzăŭ, cu 30 locuitorĭ şi 7 case. Aci se văd încă ruinele unuĭ vechiŭ schit, făcînd parte din grupul celor cincĭ schiturĭ, desfiinţate de Episcopul Chesarie.

Pietricica, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi.

Pietricica, saŭ **Chetricica,** *vîrf de deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., cu pante repezĭ, situat pe teritoriul com. Dealul-Noŭ.

Pietricica, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Lapoşul, căt. Pietricica, acoperit de izlaz şi pădure; din vîrful săŭ se desfăşură o întinsă şi frumoasă privelişte.

Pietricica, *munte,* în jud. Muşcel, la S. de muntele Piatra-luĭ-Craiŭ, între rîul Dîmboviţa şi rîul Dîmbovicioara.

Pietricica, *munte* izolat, în jud. Neamţu, aşezat pe malul drept al rîuluĭ Bistriţa, în partea de S.-E. a oraşuluĭ Piatra.

Inălţimea sa de-asupra niveluluĭ Bistriţeĭ e de 200 m.

Povîrnişul despre oraş cade sub formă de pereţĭ stîncoşĭ, aproape verticalĭ; devine însă maĭ trăgănat spre partea despre S., pe la locul numit Coada-Petricicăĭ, şi spre E., unde este presurat cu spinişurĭ şi tufanĭ (prin aceste două părţĭ din urmă suişul e maĭ lesnicios).

In spre oraş, la locul unde Pietricica are înălţimea cea maĭ mare, se ridică o stîncă enormă de formă triunghiulară; golul ce face sub dînsa, se numeşte, după o legendă, Chilia-Călugăruluĭ.

Stratificaţiunea acestuĭ munte se poate vedea foarte bine; păturile sunt plecate foarte tare către N.-E., în formă de boltă; la bază, întîlnim păturĭ de menelit şi de grezie care se desface în lespezĭ (avînd urme de solzĭ şi de peştĭ întregĭ); de-asupra vine grezia de măgură, care dă o piatră uşor de lucrat şi bună de zidirĭ; se scot chiar bucăţĭ de felurite mărimĭ, atît din partea de N. cît şi de V.

Muntele Pietricica formează un punct foarte strategic; şi, în caz de atac inamic trebue foarte bine apărat, pentru siguranţa oraşuluĭ Piatra.

Pietricica (Metohul-Schituluĭ), *sfoară de moşie,* a statuluĭ, jud. Buzău, com. Finţeşti, pendinte de schitul Ciolanul; are 12 hect., din care 6 fîneaţă şi 6 arabile.

Pietricica (Muntele-), *munte,* proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de comuna Predealul şi Brebul, judeţul Prahova. Se arendează, împreună cu munţiĭ Piraiele şi Cazacul, cu 1450 leĭ anual.

Pietricica-de-Ţară, *munte,* jud. Prahova, pl. Peleşul, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, înalt de 1433 m. d'asupra nivelului Măriĭ-Negre, situat în partea de N. a judeţuluĭ, şi servindu-ĭ de limită cu Transilvania.

Pietricica - de - Ţară (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Pietricica-de-Ţară, pendinte de com. Sinaia, plasa Peleşul, judeţul Prahova.

Pietrileşti, *sat,* cu 118 loc., în partea de N. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la 1 kil. de Tîrziĭ, satul de reşedinţă, situat pe valea cu acelaşĭ nume, înconjurat de dealurĭ, afară de partea vestică, unde se întinde şesul Lohanul, cu ĭazul săŭ întins, format din pîrîul Lohanul, ce curge paralel cu calea ferată şi şoseaua judeţeană Huşi-Gura-Crasna.

Pietrileşti, *deal,* jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Tîrziĭ, la S. de satul Pietrileşti. Se prelungeşte de la E. la V. şi se termină în şes, în dreptul ĭazuluĭ Lohanul. Pe partea de S. a dealuluĭ, se află casa proprietăţiĭ moşieĭ Tîrziĭ, iar la poalele luĭ, se întinde satul.

Pietrileştilor (Valea-), *vale,* jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Tîrziĭ, în suprafaţă de 72 hect., prin care curge pîr. cu acelaşĭ nume şi pe care se află situat satul Pietrileşti.

Pietrimanul, *cariere de piatră,* jud. Dolj, pl. Balta, comuna Cîrna.

Pietrişul, *sat,* în partea de E. a com. Dolheşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe văile opuse ale dealurilor Corlăteni şi Pietrişuluĭ; pe cel d'întîiŭ se află o parte a satuluĭ locuită de ursarĭ (ţiganĭ), iar pe coasta celuĭ de al doilea, o altă parte, locuită de Moldovenĭ.

E situat pe moşia statuluĭ şi are o populaţie de 180 familiĭ, saŭ 600 suflete, din care 120 contribuabilĭ; o biserică, deservită de un preot şi un dascăl.

Locuitoriĭ, împroprietăriţi după legea din 1864, posedă 143 hect.

Pietrişul, *sat,* cu 80 case, făcînd parte din com. rur. Izvorul-Aneştilor, jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j.

In dealurile satuluĭ se găseşte lignită.

Pietrişul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. E situat pe Dealul-Oltuluĭ, şi are o populaţie de 389 locuitorĭ.

Pietrişul, *cătun,* spre N.-E. com. Baldovineşti, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, pe ţărmul stîng al Geamartaluiuluĭ. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ e de 189 m.

Are o populaţie de 80 familiĭ, saŭ 350 suflete şi o biserică, cu hramul Intrarea în Biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Pietrişul, *cătun,* pendinte de com. Găujani, pl. Marginea, jud. Vlaşca, situat pe malul Dunăreĭ, în partea de S.-S.-V. a judeţuluĭ, la 27 kil. de Giurgiŭ şi la 25 kil. de Alexandria.

Suprafaţa moşieĭ, aparţinînd d-luĭ N. Alexandrescu, e de 2217 hect., din care 95 hect. pădure de salcie, 140 hect. bălţĭ şi gîrle şi 1588 hect. loc de cultură.

S'a dat la 91 locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864, 384 hect.

Are o populaţie de 165 familiĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 24 copiĭ (1899—900); o biserică, zidită la 1884, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ şi ţinînd de parohia Găujani, care este la 3 kil.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Vite: 160 boĭ şi vacĭ, 100 bivolĭ, 70 caĭ, 1600 oĭ şi 100 rîmătorĭ.

Pe aci trece Gîrla-Mare ce vine din jos de Pietroşani. Maĭ este şi lacul Rîioasa, între hotarele Găujani şi Pietrişul.

Prin cătun trece Drumul-Untuluĭ saŭ al Cherestelelor.

Pietrişul, *sub-divizie a cătunuluĭ* Urlători, jud. Buzăŭ, comuna Pleşcoi.

Pietrişul, *sub-divizie a cătunuluĭ* Cîrlomăneşti, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ, lîngă tumulul Cetatea.

Pietrişul, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, în dreptul satuluĭ Cocargea.

Pietrişul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, din culmea Slăniculuĭ, situat lîngă muntele Bîtca.

Pietrişul, *deal*, se întinde pe marginea de N.-E., a satuluĭ Pietrişul, com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Din el se scoate piatră şi prundiş pentru şosele.

Pietrişul, *deal*, se întinde din apa pîrîuluĭ Crasna, spre E., prin com. Dolheşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ; pe coasta luĭ şi în vale se află situat satul Pietrişul.

Pietrişul, *deal*, la S. com. Cîlceşti, plaiul Vulcan, jud. Gorj; se prelungeşte de la E. spre V.; are o suprafaţă cam de 15 hect.; e proprietatea locuitorilor.

Pietrişul, *carieră de piatră*, jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-j., în Dealul-Viilor.

Pietrişul, *deal*, jud. Olt, pl. Mijlocul, format de malul drept al gîrleĭ Plapcea. Străbate teritoriile comunelor Sineşti şi Valea-Merilor, pe o distanţă de 8 kil. Dintr'însul se întinde, spre S. ţarinele locuitorilor din comună. Se maĭ numeşte şi Dealul-Drept al Plapceĭ. Pe el trece linia ferată Bucureşti-Vîrciorova.

Pietrişul, *baltă*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Sadova, în pădurea Sadova; într'însa se scurge pîrîul Jieţul.

Pietrişul, *baltă*, pe proprietatea cu acelaşi nume, com. Găujani, jud. Vlaşca. Are o suprafaţă de 50 hect. şi conţine mult peşte.

Pietrişul, *pîrîŭ*, pe moşia Teioasa, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Pietrişul, *pîrîŭ*, izvoreşte de la N. com. Pietroşani, pl. Crivina, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Leaotul, tot în raionul com. Pietroşani.

Pietrişul, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Zgîrciţi; izvoreşte din Dealul-Oreavuluĭ; udă V. com. şi se varsă în pîrîul Oreavul, pe dreapta luĭ.

Pietrişul-Mare, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 1005 m. altit.

Pietrişul-Mic, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Pietrişuluĭ (Dealul-), *deal*, începînd din satul Lipovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, şi terminîndu-se, spre N.-V., aproape de satul Chiţocul.

Pietrişuluĭ (Valea-), *vale*, în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul com. rur. Gîrlici; este continuarea văeĭ Stanci-Seaca, îndreptîndu-se spre S. şi avînd o direcţiune generală de la N.-E. către S.-V., printre dealurile Nămoleşti (la V.), şi dealurile La-Ţîrca şi al-Cilibiuluĭ, la E.; se continuă cu Valea-Viilor, din dreptul movileĭ Săpata; primeşte pe dreapta Valea-cu-Mărăcinĭ; este situată în partea de V. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ şi este tăiată de drumurile comunale Gîrlici-Eni-Sarai şi Gîrlici-Carapelit.

Pietrişuluĭ (Vălceaua-), *vălcea*, în jud. şi pl. Teleormanuluĭ, începînd de pe moşia Ciocăneşti-Baldovineşti; trece pe moşia Capul-Lunciĭ (Ciolăneşti-din-Vale), se împreună cu alte vălcele, apucă spre com. Butculeşti şi se termină pe moşia Săceni, unde locuitoriĭ o numesc valea Gangoriţa. Pe alocurea locuitoriĭ îĭ zic Valea-Mică.

Pietrişuluĭ (Vîrful-), *vîrf de munte*, în jud. şi plaiul Prahova, com. Breaza-d.-s., căt. Gura-Beliĭ.

Pietrişurile, *sat*, pe moşia cu

acelaşĭ nume, com. Ruginoasa, jud. Suceava. Are o populaţie de 486 suflete, locuind în 114 case; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită de paharnicul Ion între 1770—1777, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ. Şcoala din Costeşti-Răzăşĭ servă şi acestuĭ sat.

Vatra satuluĭ ocupă 56 fălcĭ. Moşia, proprietatea d-lor I. Gheorghiŭ şi V. Vrînceanu, are o întindere de 339 fălcĭ: 285 cultivate, 32 pădure, 12 fînaţ şi restul reproductiv.

Pietroaia (Pătroaia), *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, situată pe cîmpie, la 6 kil. spre S.-V. de Găeşti şi la 35 kil. de Tîrgovişte. Prin raionul comuneĭ curg rîul Argeşul şi pîraiele: Neajlovul, Neajlovelul, Voia, Broasca şi Ţeplea. Are şapte cătune: Pietroaia-Vale, Pietroaia-Dealul, Baloteasca, Ciupa-Mănciulescu, Ciupa-Mavrodolul, Potlogeni-Vale şi Potlogeni-Dealul, cu o populaţie de 2114 locuitorĭ. Pietroaia-Vale, saŭ Pătroaia-Vale, are treĭ uliţe Baloteasca, Găeşti-Pătroaia şi Crîngurile-Pătroaia; iar cele-l'alte, numaĭ cîte o uliţă, care poartă numele cătunuluĭ.

Are cincĭ bisericĭ; o mănăstire; o şcoală, mixtă în Pătroaia-din-Vale, frecuentată de 45 copiĭ în 1899—900 şi o şcoală de cătun în Mănciuleşti, frecuentată în acelaşĭ an de 17 copiĭ.

In raionul comuneĭ este şi o pădure cam de 200 hect.

La Pătroaia se face un mare tîrg anual, la 29 Iunie.

Se învecineşte: la E., cu com. Greci şi Ioneşti; la V., cu Răteşti-Furdueşti, din jud. Argeşul; la N., cu Glîmbocata şi la S., cu căt. Ciupa-Lagărul, din com. Teiul, jud. Argeşul. Se desparte de com. vecine prin rîul Argeşul şi apele Răstoaca şi Ţeplea, şi se leagă cu cele prin şoselele vecino-comunale.

Pietroaia, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., la 26 kil. de Craiova şi la 12 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Şopotul, situată pe valea Poiul, la poalele dealuluĭ Botoşeşti.

Se învecineşte: la N. cu com. Şopotul; la S., cu com. Pleşoiul; la E., cu com. Beloţul şi la V. cu comunele Gogoşi şi Brabova.

Terenul com. est accidentat de prelungirile dealurilor Botoşeşti şi Seaca, avînd direcţiunea de la N.-V.—S.-E. Inălţimea lor variază între 40—50 m. Intre aceste două dealurĭ se află valea Poiul, pe care curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Este udată de pîrîul Poiul, ce curge prin valea cu acelaşĭ nume, cu direcţiunea V.-E. şi care la eşirea sa din comuna Pietroia, se uneşte cu pîrîiaşul Răchita, pe dreapta şi cu Valea-Repede pe stînga, şi se varsă în rîul Obedeanul, pe dreapta.

Se compune din două cătune: Bascovul şi Pietroaia. Cătunul de reşedinţă este Pietroaia.

Are o populaţie de 2027 suflete, locuind în 450 case; o biserică de zid, fondată de locuitorĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală mixtă în Bascovul, frecuentată de 19 copiĭ în 1890—900.

Intregul teritoriŭ comunal este de 3080 pog., din care: 3000 pog. arabile, 800 pog. pădure, 200 pog. fîneaţă şi 80 pog. loc necultivabil.

Moşia de pe teritoriul comuneĭ se numeşte Pietroaia. Aparţine locuitorilor împămînteniţĭ după legea rurală din 1864.

Pădurea se numeşte Bascovul; se compune din cer, stejar, gîrniţe, ulmĭ, plopĭ, etc., are o suprafaţă de 800 pog. şi aparţine tot locuitorilor.

Viile în întindere de 26 pog. se găsesc pe moşia locuitorilor.

In com. se află o moară de apă pe pîrîul Poiul.

Transportul productelor se face cu carele, pe calea comunală ce duce la Craiova.

O cale comunală uneşte comuna cu comuna Brabova şi o alta, o uneşte cu comuna Beloţul.

Vite: 90 vite cornute, 6 caĭ, 40 oĭ.

Pietroaia, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pietroaia, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 993 suflete; o biserică, fondată de locuitorĭ, şi deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Pietroaia, *schit*, în comuna Pietroaia, jud. Dîmboviţa.

Pietroaia, *moşie* particulară, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pietroaia; aparţine sătenilor.

Pietroasa, *com. rur.*, în judeţul Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din 3 cătune: Valea-Mare, Pietroasa şi Sîrbi şi situată pe valea rîuluĭ Cerna.

Are o populaţie de 1312 locuitorĭ, din care 310 contribuabilĭ, locuind în 453 case.

Sunt 3 bisericĭ: 2 în căt. Valea-Mare şi 1 în căt. Pietroasa. Biserica din căt. Valea-Mare s'a făcut la 1863, din cărămidă, pe locul uneĭ alte bisericĭ de lemn, construită din vechime de Diaconul Ion Moşu, ş. a.; a doua din Valea-Mare s'a rezidit la 1880 şi cea din Pietroasa s'a făcut la 1839, din cărămidă, de C. Otetelişanu, Iancu Otetelişanu şi mama lor Ruxandra Şerban Otetelişanu. In Valea-Mare este o şcoală mixtă, care în

1899—900 a fost frecuentată de 51 copiĭ. Scoala datează aci de la 1857; dar cursurile aŭ fost des întrerupte.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, dogăria, rotăria, dulgheria, olăria şi fierăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Drăgăşani, Craiova, Caracal şi la locurile însemnate unde se fac bilciurĭ, până la Dunăre.

Vite sunt: 25 caĭ, 516 boĭ, 304 vacĭ, 134 capre, 1113 oĭ, 751 porcĭ.

In raionul com. e o moară pentru măcinat.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ; 128 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 198 hect. pămînt, pe maĭ multe proprietăţĭ.

Vatra satuluĭ are 475 hect., iar cu izlaz cu tot teritoriul com. este de 9250 hect.

O şosea comunală trece prin sat; iar şoseaua judeţeană o leagă cu com. Otetelişul.

Veniturile com. se urcă la 3500 leĭ, anual şi cheltuelile, la 2422 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ, Cornuluĭ, Sîrbeşti, Balşori, Sileĭ, Poiana-Seciĭ, Lunga şi udată de văile: Sîrbeni, Balaşori, Slăveşti, Cornuluĭ, Ţiganilor, Spătăreilor, precum şi de rîul Cerna.

Se mărgineşte cu comunele: Băteşani (la N.), Băbeni (la S.), Mădulari-de-Olt (la E.) şi Vasilaţi (la V.)

Pietroasa. Vezĭ Podul-Broşteni, jud. Argeş.

Pietroasa (Băila), *sat,* făcînd parte din com. rur. Budişteni, pl. Podgoria, jud. Muşcel. Are o populaţie de 108 locuitorĭ.

E situat spre V. de Budişteni, pe dealurile Băila-Mare şi Băila-Mică, printre care trece un mic pîrîiaş, numit Pietroasa.

Pietroasa, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Faraoanele, la S. pe pîrîul Pietroasa, la 2 kil., spre S., de cătunul de reşedinţă, Faraoanele. Are o întindere cam de 6 hect., cu o populaţie de 17 fam., saŭ 60 sufl.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. Găiceana, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situat în partea de S.-V. a com., la poalele dealuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 72 familiĭ, saŭ 286 suflete, locuind în 68 case.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Pietroasa, jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j. Are o populaţie de 187 locuitorĭ. E situat la 2 1/2 kil. de cât. Valea-Mare, unde e şcoala.

Pietroasa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Suteşti, jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j. Are o populaţie de 342 locuitorĭ. Cade în partea de N. a com. şi e udat de valea Pietroasa.

Are o biserică cu următoarea inscripţie:

> Să se ştie că această sfîntă şi Dumnezeiască biserică s'a făcut de meşteriĭ: Ion Goti, Nicolae Sandu.

Se spune că în 1820 s'a reclădit de enoriaşĭ că la 1822 (fiind de lemn) a fost mutată din Siliştea, unde era şi dusă în fundul vîlceleĭ Pietroasa, în pădure, unde este şi acum, ca s'o scape de Turcĭ.

Pe peretele de-a dreapta uşeĭ, se citeşte: «S'a reparat de enoriaşĭ la 1867».

Pietroasa (Comidava), *ruine de castru roman,* în jud. Buzăŭ, com. şi cât. Pietroasa-d.-j.

Suprafaţa lor este de 2 hect.; forma este dreptunghiulară, iar zidurile aŭ o grosime de 2.20 metri. Pe unele locurĭ sunt afară din pămînt până la 3 decimetri, iar în alte locurĭ la nivel cu terenul. Se crede că aŭ fost întrebuinţate şi de Goţĭ, în timpul şedereĭ lor în aceste părţĭ şi că Atanaric, bătut de Hunĭ, s'a retras şi s'a fortificat aci, unde puţin maĭ la N. a îngropat tezaurele sale, care s'aŭ descoperit în 1836. D-l Gr. Tocilescu a studiat localitatea, şi a constatat existenţa lagăruluĭ roman. Acum, în mijlocul cetăţiĭ romane, se află 11 case ale locuitorilor din Pietroasa.

Pietroasa, *culme de munţi,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, care, din muntele Tarhaoşul, apucă direcţia S.-E., între Camînca şi Asăul, prezintînd vîrfurile: Preutesele, Pietroasa, Socilor, Muncelul, Danciul şi Gardul. Străbate comunele: Brusturoasa şi Agăşul.

Pietroasa, *ramură de munţĭ.* Vezĭ Cicul-Tarcăul, jud. Neamţu.

Pietroasa, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălini.

Pietroasa, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muşcel, com. Budişteni, în întindere de 100 hect., populată cu stejar, fag, carpen, plop şi jugastru.

Pietroasa, *pădure.* Vezĭ Tîrcauca, pădure, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ.

Pietroasa, *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvoreşte de sub Preluca-luĭ-Rareş, udă teritoriul com. Mădeiul pe o lungime de 9 kil. şi, după ce a învîrtit 2 morĭ, se varsă în Bistriţa.

Pietroasa, *pîrîŭ,* care izvoreşte

din jud. Gorj; udă partea de N.-V. a com. Alunul, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., şi se varsă în rîul Olteţul, în jud. Vîlcea.

Pietroasa (Laposul), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Laposul; începe din Vîrful-Doroteiuluĭ, udă căt. Laposul şi Lăpoşelul, primind maĭ multe izvoare şi se scurge în riul Cricovul.

Pietroasa, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa; începe din vîrful munteluĭ Istriţa, din fîntîna Ştiubeul; curge pe o pantă inclinată; desparte com. Pietroasa-d.-s. de com. Pietroasa-d.-j.; primeşte valea Moţiona şi dă în pîrîul Sărata, puţin maĭ jos de com. Clondirul.

Pietroasa, *vîlcea,* care-şĭ ia naştere din com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Bistriţa, tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Pietroasa-Bădeni, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Bradul, în jud. Buzăŭ, com. Pietroasa-d.-j.; are 351 hect.

Pietroasa-de-Jos, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Tohani, situată pe coasta de S.-E. a munteluĭ Istriţa, la 20 kil. de oraşul Buzăŭ.

Limita sa, la N. începe de la Coasta-luĭ-Samoilă, se îndreaptă spre Piatra-Cuculuĭ şi de aci în valea Pietroasa; la V., se lasă pe apa Pietroasă până la Mihaĭ-Anton, o ia prin mijlocul satuluĭ până la biserică; trece pe la Piatra-de-la-Ardeleanu şi merge direct în şoseaua naţională, lîngă Crucea-luĭ-Dragomir-Cocoş; la S., trece pe şosea (despărţitoare de com. Clondirul) până în hotarul moşieĭ Bărbuleanca; la E., urcă din hotarul Bărbulenciĭ, la Colţul-Pietreĭ, trece pe lîngă căt. Ochiul-Bouluĭ şi urcă la Coasta-luĭ-Samoilă.

Suprafaţa sa e de 1269 hect., din care 230 arabile, 370 pădure, 30 fîneaţă, 68 izlaz, 11 livede, 169 vie şi 391 loc sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate, afară de pămîntul posedat de locuitorĭ, sunt: Bădeni-Pietroasa şi Pietroasa-Bădeni, ale statuluĭ.

Teritoriul săŭ e pietros şi nu prea fertil; în schimb are cariere de piatră pe muntele Istriţa, care procură locuitorilor beneficiĭ din exploatarea lor.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua naţională Ploeşti-Buzăŭ şi şoseaua-vecinală Clondirul-Pietroasa, apoĭ drumul dealuluĭ Mizil—Gura-Nişcovuluĭ.

Vite: 468 boĭ, 178 vacĭ, 85 viţeĭ, 64 caĭ, 58 ĭepe, 4 mînjĭ, 480 oĭ şi 320 porcĭ.

E formată din căt. Pietroasa-d.-j. şi Ochiul-Bouluĭ, avînd o populaţie de 860 suflete, din care 177 contribuabilĭ, locuind în 218 case.

Meseriaşĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 tîmplar, 1 cizmar, 4 fierarĭ, 1 cojocar, 2 brutarĭ şi 30 pietrarĭ.

Budgetul com. e de 2710 leĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 44 elevĭ şi 10 eleve; o biserică, cu hramul Maiciĭ Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; 3 cîrciumĭ.

Comuna e una din cele maĭ vechĭ ale judeţuluĭ; numaĭ căt. Ochiul-Bouluĭ s'a populat maĭ tîrziŭ. Toate tradiţiile sale aŭ de obiect cetatea Pietroasa şi cele maĭ nouă, tezaurul de la Pietroasa.

In ceea-ce priveşte istoricul tezauruluĭ de la Pietroasa, pe lîngă datele d-luĭ Odobescu (vezĭ: «Notices sur la Roumanie», «Istoria Arheologieĭ») maĭ adăugăm următoarele ce am aflat de la martorĭ ocularĭ chiar părtaşĭ în această descoperire:

Tezaurul s'a găsit în vara anuluĭ 1836, cînd Episcopul Chesarie construia Seminarul din Buzăŭ şi podul de piatră de peste lacul Episcopieĭ, pentru care lucrărĭ avea trebuinţă de blocurĭ marĭ de piatră. El angajase lucrătorĭ Bulgarĭ, ca să extragă pietre din muntele Istriţa. Lucrătoriĭ, tăind, daŭ peste tezaur, compus din: coroane, brăţărĭ, inele, obiecte religioase, o tavă, pe care era ţintuită o cloşcă în mărimea unuĭ porumbiel, cu 9 puĭ, etc., toate de aur şi cu pietre preţioase. Arendaşul moşieĭ, Frunză-Verde, aflînd, vine şi împarte cu găsitoriĭ, obiectele ce s'aŭ arătat. Bulgariĭ încredinţează partea lor uneĭ căpeteniĭ, care o ascunde în malul de lîngă podul de piatră de la spatele Episcopieĭ ca să o împartă la toamnă cînd vor pleca. Depozitarul însă după cît-va timp fuge cu aceste obiecte. Lucrătoriĭ, supăraţĭ, denunţă cazul prefectuluĭ de atuncĭ Tache Fălcoianu, care pleacă în urmărirea fugaruluĭ, dar nu'l maĭ găseşte. Frunză-Verde, văzînd că faptul s'a descoperit, oferă o parte din tezaur luĭ Filoteĭ, pe atuncĭ econom al Episcopieĭ şi se pune sub protecţiunea sa, apoĭ vinde repede unele obiecte, ascunzînd o parte. Mihalache Ghica vine în Buzăŭ, arestează pe Frunză-Verde, adună ce a maĭ putut găsi pe la lucrătoriĭ Bulgarĭ, în casa moşieĭ luĭ Frunză-Verde şi ceea-ce a maĭ voit să-ĭ dea Filoteĭ şi le aduce în Bucureşti.

In anul 1837, M. Ghica oferă din aceste obiecte Muzeuluĭ de antichităţĭ.

Aceste resturĭ din resturĭ compun astă-zĭ tezaurul de la Pietroasa. Credinţa locală e că obiecte maĭ sunt multe ascunse în masivul Istriţeĭ, ba chiar se

adaugă că ar fi şi o grotă, unde ar fi depuse averĭ şi maĭ marĭ, dar nu s'a dat peste dînsa.

Asupra «Tezauruluĭ de la Pietroasa», d. Gr. Tocilescu zice (Manual de Istoria Romînilor, 1899, p. 46): «Athanasie, regele Vizigoţilor, înainte de a părăsi Pietroasa, şĭ-a îngropat acolo (într'o ascunzătoare din muntele Istriţa) sculele de aur, cu speranţa de a se maĭ întoarce înapoĭ. Insă el moare la anul 381 în Constantinopole. O mie patru sute cincĭ zecĭ şi şase de anĭ maĭ în urmă, la 1837, întîmplarea făcu să-ĭ se găsească tezaurul, cunoscut sub numele de «Cloşca cu puiĭ», din care s'a ascuns şi s'a topit de ceĭ carĭ l'aŭ aflat, ĭar în Muzeul Statuluĭ a intrat numaĭ: o strachină, un ibric, o tavă, 2 coşuleţe, patru chĭotorĭ, un colan şi o verigă, pe care este săpată în litere runice o inscripţiune în limba gotică».

Pietroasa-de-Jos, *cătun* de reredinţă al com. Pietroasa, jud. Buzăŭ, cu 620 locuitorĭ şi 163 case.

Pietroasa-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, pl. Tohani, situată pe coasta de S.-V. a munteluĭ Istriţa, la 22 kil. de oraşul Buzăŭ şi despărţită de Pietroasa-d.-j. prin valea Pietroasa.

Limita sa la N., începe din Piatra-Cuculuĭ, merge pe plaiŭ până în valea Măţiona şi se lasă în hotarul Mariuţa (com. Breaza); la V., continuă în jos până la Drăgăici şi apucă pe hotarul moşnenilor Popeştĭ până la căt. Poştea; la S., merge până în sfoara moşieĭ Vispeşti şi de aci până în Piatra-Clondirul, pe la hotarul moşieĭ statuluĭ Bradul-Berca, trece pe la Piatra-Leaşuluĭ, dă în apa Pietroasa şi urcă pe dînsa în sus până în Piatra-Cuculuĭ.

Are o suprafaţă de 963 hect., din care 214 hect. arabile, 447 hect. pădure, 29 hect. izlaz, 249 hect. vie şi 24 hect. sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Negreşti, Bădeanu, Geneşti, Ivaşcu, Moldoveanu şi Alexandrescu, ale cetelor de moşnenĭ: Negreştĭ, Bădenĭ, Ivăneştĭ, Geneştĭ, Moldovenĭ, Iveştĭ, Brădenĭ şi Alexandreştĭ.

Terenul e accidentat şi stîncos. Se află multă piatră de construcţiune în muntele Istriţa, care se transportă până în părţile cele maĭ depărtate ale ţăreĭ.

E formată din cătunele: Pietroasa-d.-s. şi Poştea, cu o populaţie de 680 suflete, din care 149 contribuabilĭ, locuind în 168 case.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 103 copiĭ; o biserică, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 3 cîrciumĭ.

Meseriaşĭ sunt: 2 lemnarĭ, 2 croitorĭ şi 40 pietrarĭ.

Budgetul com. e de 1800 leĭ.

Vite: 257 boĭ, 60 vacĭ, 33 viţeĭ, 33 caĭ, 23 ĭepe, 9 mînzĭ, 480 oĭ şi 70 porcĭ.

In ce priveşte drumurile, vezĭ Pietroasa-d.-j.

Pietroasa-de-Sus, *cătun* de reşedinţă al com. Pietroasa, jud. Buzăŭ, cu 640 loc. şi 160 case.

Pietroasă (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ; izvoreşte din Dealul-Capreĭ; trece prin comunele Faraoanele şi Cîmpineanca şi se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Milcovul.

Pietroaseĭ (Valea-), *vale,* pe teritoriul satuluĭ Chirileşti, com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Pietroiul, *com. rur.*, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată spre E. de oraşul Călăraşi, între comunele Gildăul şi Cocargea.

Teritoriul com., în suprafaţă de 3000 hect., din care 1800 hect. băltiş, 100 hect. izlaz şi 1100 hect. pămînt de cultură, este proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Plumbuita.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietărițĭ pe moşie 122 locuitorĭ; în 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 8 locuitorĭ; maĭ sunt 147 neîmproprietărițĭ.

E brăzdată de văile: Jegălia şi Stoichiţa şi este udată de Dunăre, de Borcea şi de lacurile: Criminicioara, Săltava, Pucioasa, Uluca, Tînganul şi Miluiul.

E compusă numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situat pe ţărmul stîng al braţuluĭ Borcea.

Are o populaţie de 301 familiĭ, saŭ 1277 suflete, din care 183 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi 1 învăţătoare şi care a fost frecuentată în 1899—900 de 99 copiĭ; o biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite: 587 caĭ, 1263 boĭ, 1813 oĭ, 111 bivolĭ şi 982 porcĭ.

Pietroiul, *munte,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situat pe stînga văiĭ Slăniculuĭ, avînd în vîrf o stîncă mare de piatră.

Pietroiul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutlia. Se desface din dealul Pietrosul şi se întinde spre N., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi cea de S. a com. Ondulaţiile sale de N. se termină în valea pîrîuluĭ Taiţa şi lîngă ele se află şi satul Armutlia. Are o înălţime de 180

metri, dominînd drumul comunal Baş-Chioi-Armutlia. Este acoperit cu pădurĭ.

Pietroiul, *lac* întins, la 5 kil. spre E. de satul Mihaiŭ-Bravul, județul Brăila, aproape de canalul Cremenea. E compus din lacurile: Milea, Viezurile, Patul și Somnea.

Pietroiul, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, comuna Vlădeni, formînd cu pădurea Vlădeni un trup de 100 hect., populat cu plop și salcie.

Pietroiul-Noŭ, *sătuc,* pe lunca Siretuluĭ, sub muchea Baldovinești, jud. Brăila, com. Cazasul, la 4 kil. spre N. de satul Cazasul.

Vatra satuluĭ e de 10 hect., cu o populație de 531 suflete, locuind în 130 case.

Vite: 440 vite cornute, 100 caĭ, 470 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Pietroiul-Vechiŭ, *cătun,* în jud. Brăila, la 2 kil. spre V. de satul Vădeni, pe teritoriul com. Vădeni și situat pe vîlceaua Lata. A fost populat, dar din cauza inundărilor, cea maĭ mare parte din locuitorĭ s'aŭ strămutat în com. Cazasul, formînd satul Pietroiul-Noŭ.

Pietroiuluĭ (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. și com. urb. Măcin, în partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ; se desface din Grindul-Baghieĭ; se întinde spre E. și se unește cu Grindul-Oaeĭ și Clecea-Mare. Are o întindere de 60 hect. și e neproductiv.

Pietrosul, *cătun,* al com. Costești, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ și 111 case.

Pietrosul, *sat,* în județul Roman, plasa Fundul, comuna Oniceni. Are o populație de 118 suflete.

E locuit maĭ mult de țiganĭ (lingurarĭ), carĭ se ocupă cu facerea de covețĭ, lingurĭ, fuse, etc.

Locuitoriĭ aŭ 128 vite marĭ cornute.

Pietrosul, *parte din satul* Tătărușĭ, jud. Suceava, numită și Tătărușĭ-Micĭ.

Pietrosul, *numire vechie a cătunuluĭ* Gura-Făgetuluĭ, com. Tîmboești, jud. R.-Sărat.

Pietrosul, *munte,* în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngărați, situat lîngă mănăstirea Bisericani.

Pietrosul, *munte,* al satelor Valea-Săreĭ, Podurile și Prisaca, jud. Putna. E cel maĭ înalt munte din Vrancea.

Conține sare în piciorul despre E. și pe malul pîrîuluĭ Pietrosul. Sarea este la un strat de $1\frac{1}{2}$ m. sub pămînt și de multe orĭ fuge pămîntul și rămîne goală stînca de sare. Este proprietatea răzeșilor din com. Valea-Săreĭ.

Pietrosul, *munte,* ce formează hotar între com. Broșteni și Dorna, jud. Suceava, avînd 1704 m. altitudine.

Pietrosul, *munte,* în jud. Suceava, com. Bogdănești, acoperit de fag și mesteacăn.

Pietrosul, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Pleșcoiul, culminație din muchia Săpoca. E demnă de vizitat pentru frumoasa priveliște ce se desfășură de aci, atît pe văile Slăniculuĭ și Buzăuluĭ, cît și pe cîmp, departe.

Pietrosul, *deal,* făcînd hotarul de la N., între satele: Horodiștea, din com. Cotnari și Cîrjoaia, din com. Băiceni, ambele din pl. Bahluiul, jud. Iași.

Pietrosul, *deal,* în partea de S. a jud. și pl. Tulcea și cea centrală a com. Agi-Ghiol. Se desface din Dealul-cu-Cunună și se întinde spre E., terminîndu-se pe malul vestic al lacului Agi-Ghiol. E tăiat de drumul comunal Congaz-Agi-Ghiol. E pietros și acoperit cu pășunĭ.

Pietrosul, *deal,* jud. Tulcea, în partea de N.-E. a plășeĭ Isaccea și în cea centrală a com. Somova. Se desface din Dealul-Comoriĭ, se întinde spre E. La poalele sale estice e așezat satul Somova; pe la cele nordice trece drumul județean Tulcea-Isaccea. E de natură stîncoasă și e acoperit cu iarbă și cîte-va viĭ.

Pietrosul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutlia. Se desface din dealul Uzum-Bair și se întinde spre N., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ. La poalele sale nordice e așezat satul Armutli. E de natură stîncoasă și e acoperit cu pădurĭ.

Pietrosul, *pisc,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Văcăreni (la hotarul celor două cătune ale eĭ, Văcăreni și Garvan), situat în partea nordică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ. E punctul culminant al dealuluĭ Cărărilor, avînd 162 m. înălțime. E punct trigonometric de observațiune de rangul I-iŭ, dominînd prin înălțimea sa asupra satelor Garvan și Văcăreni, așezate la poalele sale. E de na-

tură puţin stîncoasă şi e brăzdat de văĭ rîpoase; pe la poalele sale estice merge drumul comunal ce uneşte cele două cătune de maĭ sus, iar pe la poalele sale vestice drumul vecinal Garvan-Jijila. E acoperit cu păşunĭ.

Pietrosul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; este o prelungire N.-V. a dealuluĭ Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-E., brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ; lasă spre N.-E. dealul Piscul-Roşu şi spre S.-E. dealul Oltoiul; din poalele sale vestice ia naştere pîrîul Jijila; pe muchia luĭ merge drumul comunal Luncaviţa-Greci; din poalele sale estice izvoreşte văile Stanca, a-Codruluĭ şi a-Stupineĭ; e acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Pietrosul, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, situat în partea sudică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; este un vîrf sudic al dealuluĭ Geaferca, aşezat între satele Balabancea şi Islam-Giaferca, pe care le domină, precum domină şi pîrîul Taiţa, valea Coşlugea, drumul comunal Geaferca-Orta Chioi; este de natură pietroasă.

Pietrosul (Pietroşanca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Costeşti, căt. Pietrosul; are cam 1000 hect., din care 600 hect. arabile, 200 hect. fîneaţă, restul izlaz şi loc sterp.

Pietrosul, *pîrîŭ,* jud. Botoşani; izvoreşte din pădurea Grigoreşti, com. Călineşti; curge spre E.; trece prin satul Grigoreşti; primeşte pîraiele Feteşti şi Porcul pe stînga şi se varsă în Siret; în curgerea sa formează 3 iazurĭ.

Pietrosul, *pîrîŭ,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s.; începe de pe Ibăneşti, com. cu acelaşĭ nume şi se varsă în Jijia, pe Hilişeul-Vîrnav.

Pietrosul, *pîrîŭ,* începe de pe moşia Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ şi se varsă în Herţuşca.

Pietrosul, *pîrîŭ,* izvoreşte prin două ramurĭ, una din Dealul-Pietrosuluĭ şi alta din Dealul-Mare, de pe moşia Proboteşti, com. Tîrnauca, pl. Herţa, primeşte în stînga pîrîul Borteni şi se varsă în pîrîul Holcicul.

Pietrosul, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea Tureatca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, judeţul Dorohoiŭ; curge de la E. şi spre S. de satul Tureatca formează un ĭaz; la E. de velniţă, se uneşte cu pîrîul Păltinişul; apoĭ face hotar între satele: Tureatca, Pîrîul-Negru şi Sinăuţi şi se varsă în pîrîul Molniţa.

Pietrosul, *pîrîŭ,* în jud. Iaşi, pl. Stavnicul, com. Mogoşeşti; izvoreşte de sub dealul Galata; trece prin mijlocul satuluĭ Mogoşeşti-Gălăţeĭ şi, afară din sat, împreunîndu-se cu pîrîul Budeşti, se varsă în scursura iazuluĭ Bîrca.

Pietrosul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Lacul-luĭ-Baban; izvoreşte din dealul Costandoiul; udă partea de V. a comuneĭ şi se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ.

Pietrosul, *pîrîŭ,* ce curge din pl. Siretul-d.-s., com. Gîdinţi, jud. Roman; izvoreşte din Dealul-Măruluĭ; curge de la S.-E. spre N.-V.; udă satul Gîdinţi şi la V. de acest sat se varsă în rîul Siretul de-a stînga, după ce a primit pe dreapta, Pîrîul-Velniţeĭ şi Rîmnicul.

Pietrosul-Bogolin, *munte,* cel mai înalt din com. Broşteni, jud. Suceava, avînd 1746.4 m. altitudine.

Pietrosul (Muntele-), *pădure,* în întindere de 2500 hect., pe teritoriul com. Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietate în indiviziune a locuitorilor din Valea-Săreĭ.

Pietrosul (Muntele-), *pădure,* în întindere de 640 hect., pe teritoriul moşieĭ cu acelaşĭ nume, com. Valea-Săreĭ, pl. Vrancea, jud. Putna, proprietate în indiviziune a locuitorilor din com. Valea-Săreĭ.

Pietrosul-Budăĭ, *pîrîŭ,* izvoreşte din poiana Hurmuzul, jud. Suceava, com. Dolhasca, şi, după un curs de 5 kil., în care a primit Pîrîul-luĭ-Martin, se varsă în rîul Siretul.

Pietroşani, *com. rur.,* jud. Muşcel, plaiul Nucşoara, situată la 25 kil. spre S.-V. de oraşul Cîmpulung.

E aşezată pe malul drept al rîuluĭ Doamna, într'o poziţiune frumoasă. Se mărgineşte: la N., cu com. Domneşti; la S., cu com. Retevoeşti; la E., cu com. Bădeşti şi la V., cu jud. Argeş.

Se compune din 2 cătune: Pietroşani şi Vărzăroaia, cu o populaţie de 952 locuitorĭ, din carĭ 136 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 62 elevĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ

de 1502 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1416 leĭ.

In com. Pietroşani s'aŭ găsit silexurĭ cioplite, silexurĭ lustruite, cuţite saŭ răzuitoare şi alte obiecte de piatră şi de os, industrie a omuluĭ cuaternar.

N. Creţulescu avea în posesiune un frumos toporaş de serpentină lustruită, cu glafurĭ laterale, descoperit sub pămînt, la o adîncime de un stînjen şi maĭ bine, în satul Pietroşani.

Pietroşani, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Crivina, întemeiată pe la 1713 de Banul Iordache Cantacuzino, după cum se adevereşte din cărţile de hotărnicie ale moşieĭ.

Inainte de 1830, de această com. maĭ ţinea căt. Strîmba. La 1818, Domnul Ţăreĭ, Ioan Caragea, care adunase în cursul Domnieĭ suma de 93 milioane leĭ, aflînd că Poarta voia a-l mazîli, luînd baniĭ Ţăreĭ a fugit în Austria. In fugă s'a oprit aci în Pietroşani, unde a stat o noapte la nepoata sa, Mărioara Filitis, împreună cu suita sa de arnăuţĭ.

In partea de E. a comuneĭ, e localitatea numită Aria-Tătărască, unde se povesteşte că ar fi tăbărît Tătarii pe timpurile cînd cutreeraŭ Ţările Romîneştĭ.

Com. e situată pe malurile gîrleĭ Leaotul, care curge drept prin centrul Petroşanilor şi se află la 15 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 3 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o suprafaţă de 750 hect.; o populaţie de 847 locuitorĭ, din carĭ 230 contribuabili; o biserică, făcută la 1760, cu spesele locuitorilor şi reparată în 1865 cu ajutorul preotuluĭ Grigore, Nicula Velisar şi Călin Savu, deservită de 1 preot; o şcoală mixtă, frecuentată de 63 copiĭ.

Afară de agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu facerea de furcĭ, vîrteje, doniţĭ, cercurĭ, etc.

Pe apa Leaotul, în raionul comuneĭ, este o moară cu 4 pietre.

169 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 463 hect. Eĭ posedă: 90 caĭ, 54 iepe, 221 boĭ, 178 vacĭ, 124 viţeĭ, 300 oĭ şi 81 porcĭ.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la 3416.36 leĭ şi cheltuelile, la 3305.27 leĭ.

Are şoselele: Pietroşani-Puchei, Pietroşani-Puşcaşi, Pietroşani-Mălăeşti şi Pietroşani-Buda.

Terenul com. e şes şi străbătut de rîul Leaotul şi de izvoarele: De-la-Piclă, Pietruşul, Puşcăşanca şi Recile.

Se mărgineşte cu comunele: Pucheni-Moşneĭ, Pucheni-Miroslaveştĭ, Buda-Palanga, Pucheni-Marĭ şi Moara-Domnească.

Pietroşani, *com. rur.*, situată la extremitatea S.-S.-V. a judeţuluĭ Vlaşca despre jud. Teleorman, şi în marginea bălţiĭ cu acelaşĭ nume, lîngă Gîrla-Mare.

Se compune din trupurile de moşie: Iudeca-Curani, Purani saŭ Bujoreni şi Slovani, care toate până la 1855 aparţineaŭ familieĭ Lapati; de atuncĭ, aparţin familieĭ Principeluĭ Ştirbeiŭ, întrunite toate sub numirea de Pietroşani.

Suprafaţa întregeĭ moşiĭ este de 10572 hect., 26 ariĭ. S'a dat la 1864, la 279 locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea rurală, o suprafaţă de 1065 hect., rămînînd proprietăţeĭ 9507 hect., din care 900 hect. pădure de salcie, 125 hect. pădure de tufă şi 8482 hect. pămînt de arătură, izlaz, fîneţe şi bălţĭ.

Viĭ sunt plantate pe o întindere de 115 hect.

Este la o depărtare de Giurgiŭ de 33 kil., de Stănceşti, reşedinţa plăşeĭ Marginea, de 29 kil. şi de Alexandria, de 22 kil.

Are o populaţie de 1151 suflete, din care 403 contribuabilĭ. Biserica, cu hramul Sf. Treime, zidită la 1819, de Vameşul Dumitru, în stilul uneĭ fortăreţe de zid masiv, boltită, fără lemnărie, a servit în timpul invaziunilor ca azil de scăpare. Constitue parohia Pietroşani, şi e deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Şcoala, mixtă, este frecuentată de 122 copiĭ (1899—900) şi condusă de un învăţător şi o învăţătoare.

Locuitoriĭ posedă: 664 boĭ, 301 bivolĭ, 436 vacĭ, 453 caĭ, 6377 oĭ şi 250 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6688 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5789 leĭ.

In com. sunt: 11 cîrciumĭ, 1 moară cu aburĭ cu 4 pietre, o magazie de zid cu 3 caturĭ, 5 pătule şi case de locuit cu grajdurĭ sistematice.

Aci este loc unde se pot încărca corăbiile ce vin la Dunăre.

Pietroşani este un sat foarte vechiŭ. S'aŭ găsit aci monede antice şi săgeţĭ cu inscripţiĭ romane, plăcĭ de pămînt arse ca cărămida, cu inscripţiĭ şi litere latine, urme ale vecheĭ cetăţĭ Reca, situată pe mal în partea de V. a com. Pietroşani.

La 1810, a venit în caice, pe canalul Belciuna, din Turcia, soldaţĭ turcĭ şi aŭ avut o încăerare cu armata rusească ce se afla în Pietroşani şi care, cu ajutorul sătenilor, a respins pe Turcĭ. Tot în acelaşĭ an, un corp de armată rusă a trecut Dunărea

și a repurtat o mare victorie contra Turcilor la satul Balint, situat pe malul drept al Dunărei.

La 1867, insurgenții Bulgari aŭ trecut în Romînia tot pe la acest loc.

La 1877—78, în cursul războiului Ruso-Romîno-Turc, Rușii aŭ făcut un pod pe vase peste care a trecut armata.

Aci era cuartierul general al unuĭ general rus și al fratelui Impăratuluĭ, comandantul suprem al armateĭ ruse.

D-l Walter, în «Tezaurul de monumente istorice», publicat de d-l Ilarian, zice că la 1595, Mihaiŭ Viteazul s'a retras de la Giurgiŭ către Pietroșani și apoĭ temîndu-se să nu-l înconjoare Turciĭ s'a dus pe la Stănești la Hulubești (pag. 18, vol. 1).

Pietroșani, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelașĭ nume, jud. Mușcel, plaiul Nucșoara.

Pietroșani, *baltă,* jud. Vlașca, în valea Dunăreĭ, pe proprietatea cu acelașĭ nume a Principeluĭ B. Știrbeiŭ. Conține mulțĭ peștĭ, scoicĭ și racĭ.

Pietroșani, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Mușcel, plaiul Nucșoara, com Pietroșani, în întindere aproximativă de 600 hect., cu un masiv des, conținînd fag și stejar.

Se învecinește la N. cu com. Domnești; la S., cu com. Vărzăroaia; la E., cu Pietroșani și la V., cu com. Vilsănești, din jud. Argeș.

Pietroși, *vale,* jud. Vîlcea, pl. Cozia, com. Păușești-Măglași, unde se află cariere de piatră pentru construcție, care se transportă în punctele cele maĭ depărtate ale Țăreĭ.

Pietroșița, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, situată la 30 kil. spre N. de Tîrgoviște, parte așezată pe marginea Ialomițeĭ, parte pe văĭ și dealurĭ, care se numesc: Dealul-Porumbeĭ, Valea-Lupuluĭ, Valea-Pietroșițeĭ, Valea-Columuluĭ, Valea-Voivodeĭ și Valea-Țițeĭ.

Prin raionul com. curge rîul Ialomița și pîrîul Valea-Lupuluĭ, și două izvoare cu apă avînd gustul de pucioasă.

Se compune din două cătune: Pietroșița și Valea-Țițeĭ, cu o populație de 1900 locuitorĭ.

Are o biserică și o școală.

Pietroșița este foarte vizitată, în timpul veriĭ, de persoanele ce vin la băile Pucioasa și Vîlcana.

Locuitoriĭ com. se ocupă, între altele, și cu tot felul de țesăturĭ de lînă pe care le desfac parte la Sinaia, parte la băile Pucioasa.

Se învecinește: la E. cu maĭ multe pădurĭ, din care cea maĭ apropiată se numește Șirnea; la V., cu com. Runcul; la N., cu com. Moroeni și la S., cu com. Tița. De com. Runcul se desparte prin dealurĭ și văĭ, de Țița prin Ialomița, iar de Moroeni e nedespărțită. Cu Runcul se unește printr'o șosea comunală, iar cu Țița și Moroeni, prin șoseaua Tîrgoviște-Transilvania.

Pietroșița, saŭ **Oboarele,** *munte,* jud. Dîmbovița, pe partea dreaptă, maĭ în sus de Moroeni, pe matca Ialomițeĭ.

Pildești, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Moldova, spre N.-E. de orașul Roman, la 9 kil. de de el și la 10 kil. de reședința plășeĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Moldova și aproape de vărsarea pîrîuluĭ Ciurlicul în el.

Populația comuneĭ, în majoritate Ungurĭ, e de 220 familiĭ, saŭ 803 suflete, din care 218 contribuabilĭ.

Are o biserică catolică și o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 54 copiĭ. Unguriĭ țin de parohia catolică Săbăoani.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3346 leĭ și la cheltuelĭ, de 3281 leĭ.

Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Despre satul Pildești vorbește o hotărnicie de la 21 Iunie 1756, care ne spune că era moșie a mănăstireĭ Agapia.

Pildești, *sat,* și reședința com. cu acelașĭ nume, jud. Roman, pl. Moldova.

Pildești, *moșie,* jud. Roman, pl. Moldova, com. Pildești, fostă a statuluĭ și care maĭ înainte ținea de mănăstirea Agapia; acum e vîndută de vecĭ.

Pilipăuți, *com. rur.,* în partea de N. a pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, formată din satele: Cotul-Sanihăul, Lunca, Molnița și Pilipăuți (Satul-Mare), cu reședința primărieĭ în satul Pilipăuți.

Are o populație de 598 familiĭ, saŭ 2584 suflete; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ; 2 școalĭ mixte, în Pilipăuți și Molnița, care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 98 elevĭ; 1596 hect., 90 ariĭ pămînt sătesc, 2469 hect., 44 ariĭ cîmp, 763 hect., 36 ariĭ, pămînt proprietăresc și 4 pogoane vie.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3962 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 3956 leĭ, 86 banĭ.

Vite: 758 vite marĭ cornute, 240 caĭ, 1957 oĭ, 9 capre și 574 rîmători.

Sunt 82 stupĭ cu albine.

Pilipăuţi, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Pilipăuţĭ, formată din două sate: Lunca, cu 536 suflete şi Satul-Mare, cu 756 suflete şi cu întinsă privire asupra satuluĭ Noua-Suliţa, de peste Prut, care după unele documente s'ar fi numit din vechime Climăuţĭ.

Proprietatea moşiei este a d-neĭ Ruxandra Sofian.

Are 2 bisericĭ, una de zid, cu hramul Naşterea Maiciĭ Domnuluĭ, făcută la 1844, de Spătarul M. Holban, şi a doua, mică, de lemn, cu hramul Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ, făcută de locuitorĭ la 1778 şi ambele deservite de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 48 elevĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 932 hect., 36 ariĭ pămînt; iar proprietatea moşieĭ, 1097 hect., 6 ariĭ cîmp şi 716 hect., 10 ariĭ pădure.

Pîraiele ce trec pe moşie sunt: Baranca, Pojina şi Herţuşca. Drum principal este acel de la Herţa şi Mamorniţa la Darabani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Movila, Molniţa şi rîul Prutul.

Pilişca, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dirmăneşti, situat lîngă muntele Farcul, făcînd parte din şira Oituzuluĭ.

Pilişca, saŭ **Pelişca,** *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Agăşul, din şira munţilor Tarcăul, situat lîngă satul Şulţa.

Pinga-Dere, saŭ **Valea-Viilor-de-la-Pinga,** *vale,* în jud. Constanţa, pl. Hirşova, pe teritoriul com. rur. Dăeni. Se desface din partea vestică a dealuluĭ Cairac, îndreptîndu-se spre V. şi avînd o direcţiune de la E. spre V. Se întinde printre Dealul-Moşuluĭ şi Dealul-Mezetuluĭ şi se deschide în Veriga, la 1 kil. maĭ spre N. de satul Dăeni. Are o lungime de $4^1/_2$ kil. şi e situată în partea N.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Este tăiată aproape de vărsarea sa de şoseaua judeţeană Dăeni-Ostrov. Pe malurile sale sunt o mulţime de viĭ, de unde şi-a luat şi numele de Valea-Viilor-de-la-Pinga. La gura sa sunt o mulţime de grădinăriĭ cultivate de Bulgarĭ.

Pinilor (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Stănila, acoperit de pădure de pinĭ.

Penilic-Bair, *munte,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi. Se desface din prelungirile estice ale dealuluĭ Mahale-Orman-Bair, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ. Intră în judeţ maĭ la E. de pichetul No. 9; se îndreaptă spre N., printre văile Şaban-Ceair, Ese-Chioi-Dere de-o parte şi Punar-Orman-Ceair, Regene-Ceair de altă parte, brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi cea sud-estică a com., din care o parte e aşezată pe poalele luĭ. Lasă spre E. prelungirea numită dealul Tiumbet-Bair. Are 88 m. înălţime şi e acoperit cu pădurĭ şi tufărişurĭ.

Pinişoruluĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Topilele, în pădurea statuluĭ Mlăjetul.

Pinoasa, *cătun,* al com. Stejerei, jud. Gorj, pl. Ocolul, situat la S. com. şi pe valea cu acelaşĭ nume, pe o suprafaţă de 248 hect., din care 60 hect. pădure, 40 hect. izlaz, 20 hect. fîneţe şi 128 hect. arabile.

Are o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 300 suflete, din care 140 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una de lemn, fondată la 1810 şi a doua de zid, fondată la 1886, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă şi cu mica industrie a olărieĭ. Eĭ posedă: 10 plugurĭ, 11 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 86 vite marĭ cornute, 2 caĭ, 50 porcĭ şi 115 oĭ şi capre.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală care o pune în legătură la N.-V. cu căt. Găleşoaia, iar spre S.-E., cu com. Roşia.

Pinoasa, *deal,* în jud. Gorj, pl. Ocolul, căt. com. Stejerei, situat între cătunele Găleşoaia şi Pinoasa, cu direcţiune N.-E. spre S.-V., terminîndu-se în culmea Strîmba. Este acoperit cu pădure, şi cu plantaţiĭ de viĭ şi prunĭ.

Pinoasa, *vale,* în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Stejerei, căt. Pinoasa. Incepe din cătun şi are direcţia N.-E.-S.-V., terminîndu-se în culmea com. Temişani. E acoperită cu pădure măruntă.

Pintiloaia, *deal şi vale,* pe moşia Havîrna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Pinul, *cătun,* al com. Brăeşti, jud. Buzăŭ, cu 600 locuitorĭ şi 133 case. Are sub-divizia Schitul-Pinul.

Pinul, *fost schit şi metoh,* al Episcopieĭ de Buzăŭ, jud. Buzăŭ, com. Brăeşti, azĭ biserică de mir.

Pinul, *loc izolat,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, în apropiere de unde

izvorește pîrîul Vermoloasa, care se varsă în gîrla Colintina, maĭ sus de mănăstirea Căldărușani.

Pinul, *munte,* jud. Buzăŭ, com. Brăești, căt. Pinul, conținînd sare.

Pinul (Vatra-Schituluĭ-), *moșie,* jud. Buzăŭ, com. Brăești, căt. Pinul, pendinte de Episcopia Buzăuluĭ. Are 850 hect., din care 521 hect. pădurea Pinul, restul, arăturĭ, fîneață, livezĭ și izlaz. E avută în sare, din care blocurĭ întregĭ se văd la suprafața pămîntuluĭ.

Pinul (Sărățelul-Pinuluĭ), *pîrîŭ,* jud. Buzăŭ, com. Brăești. Incepe de lîngă schitul Găvanele și se scurge în Sărățelul-Bălăneștilor.

Pionul, saŭ **Ceahlăul,** *munte,* jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Hangul, situat în grupa munților Ceahlăul, pe malul drept al rîuluĭ Bistrița, în mijlocul unuĭ șir de alțĭ munțĭ acoperițĭ cu codri străvechĭ. Baza sa ocupă o întindere cam de 4 mile pătrate.

Vîrful săŭ cel maĭ înalt se numește Panaghia (Fecioara), și este situat sub 46 grade, 53 minute, de latitudine N. și 43 grade, 34 minute, de longitudine.

Două treimĭ din înălțimea sa sunt acoperite cu codri de mesteacănĭ, brazĭ și spinișurĭ, iar în partea superioară se găsește numaĭ un fel de mușchiŭ ce are mare asemănare cu lichenul de Islanda; din mijlocul acesteĭ verdețĭ, se urcă în formă de turnurĭ, stîncĭ de coloare cenușie înalte de la 170—200 palme, constituite din păturĭ ce seamănă cu lava, și par a fi provenite din erupțiunĭ vulcanice.

Are o înălțime de 1911 m. și domineazà toțĭ munțiĭ Moldoveĭ și Transilvanieĭ până la o mare distanță, căcĭ într'adevăr pe timp senin acest munte se vede de pe dealul Pietrișul (jud. Iași) și de la capul Mangalia (Marea-Neagră).

Un alt vîrf al acestuĭ munte se numește Turnul-luĭ-Butu.

Pe vîrful Ceahlăuluĭ se află o cruce de fier pusă acolo de M. Sturdza, fost Domn al Moldoveĭ, cînd, la 1835, s'a fost suit împreună cu Mitropolitul Veniamin Costache.

Vechimea acestuĭ munte, după A. Humboldt, este de vr'o 15000 de anĭ.

Pionul, *plaiŭ și pichet,* la confinele Țăreĭ cu Transilvania, jud. Putna.

Piorești, *sat,* pendinte de com. rur. Goești, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat la 2 Kil. spre E. de Goești, cătunul de reședință al comuneĭ, de care se desparte prin rîul Amaradia.

Are o populație de 303 suflete, locuind în 70 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Goești.

Se maĭ numește și Giorești.

Piorești, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goești, aparținînd moșnenilor.

Pipera (Tătărani), *sat,* jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, făcînd parte din com. rur. Băneasa-Herăstrăul, situat la E. de Băneasa, pe Valea-Pipera, care se varsă în gîrla Colintina, la E. de Plumbuita.

Se întinde pe o suprafață de 767 hect., cu o populație de 122 locuitorĭ.

D-l C. C. Ștefănescu are 657 hect. și locuitoriĭ, 110 hect. Proprietarul cultivă 370 hect. (100 hect. izlaz și 187 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ilie, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 mașină de treerat și 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 89 și al celor micĭ, de 214.

Pipera, *măgură,* jud. Vlașca, pl. Marginea, pe proprietatea Gogoșari-Vechĭ, a Eforieĭ Spitalelor Civile din București.

Pipera, *baltă* cu pește, jud. Ilfov, com. Băneasa-Herăstrăul, căt. Pipera.

Pipera, *pădure,* în întindere de 100 hect., jud. Ilfov.

Pipera-Tătărani, *pădure* particulară, situată pe moșia Pipera, jud. Ilfov, com. Băneasa, supusă regimuluĭ silvic pentru că cade în linia de centură a forturilor din jurul capitaleĭ.

Piperul, *cătun,* jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Valea-Rațeĭ Vezĭ Chiperiul.

Piperuși, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moșnenilor Berevoeștĭ-Pămînteni, pl. Nucșoara, jud. Mușcel, avînd, împreună cu pădurile Năvrapul și Oboarele, o întindere de 3000 hect.

Pipirigul, *com. rur.,* jud. Neamțu, situată în partea despre V. a plășeĭ de Sus-Mijlocul, între pl. Piatra-Muntele și jud. Suceava, pe pîrîul cu același nume și pe cursul superior al pîr. Ozana, la 62 kil. de orașul Piatra.

E formată din cătunele: Pipirigul, Plutonul, Boboești, A-

gapieni, Cujbeni, Dolheşti, Piţilăgeni şi Tărăţeni, cu o populaţie de 588 familiĭ, saŭ 2582 suflete, din care 509 contribuabilĭ.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt astă-zĭ: 155 care trăesc şi-şĭ stăpînesc singurĭ pămînturile lor; 146 care stăpînesc ca urmaşĭ; 8 care stăpînesc pămînturile altora. Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1878 sunt astă-zĭ: 20 carĭ-şĭ stăpînesc singurĭ locurile; 24 ca urmaşĭ aĭ celor împroprietăriţĭ şi 41 de locuitorĭ, carĭ, deşi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un fel de proprietate.

Agricultura se face pe o întindere de 1540 hect.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 179 hect., 72 ariĭ şi nutreşte un număr de 8867 vite.

Are: 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 3 eclesiarhĭ; o şcoală mixtă în Pipirig şi o şcoală de cătun în Pluton, care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 58 copiĭ; 5 pive pentru făcutul sucmanelor; 6 morĭ de apă; 2 herăstrae pentru exploatarea pădurilor.

Budgetul com. e de 5887 leĭ la veniturĭ şi de 5511 leĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face printr'o şosea ce duce de la satul Pipirigul în şoseaua Mănăstirea Neamţul - Vînători (trecînd prin satul Piţilăgeni); spre V., de la satul Pipirigul la satul Boboteni, printr'o şosea ce începe din precedenta, în apropierea satuluĭ Pipirigul (kil. 21—22) şi trece prin satele Dolheşti şi Plutonul, pe la muntele Petru-Vodă, dînd în Valea-Larguluĭ; prin maĭ multe potecĭ.

Pipirigul, *sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, situat pe valea pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, la 62 kil. de oraşul Piatra şi la 22 kil. de Neamtul.

Are o populaţie de 521 suflete, din care 111 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 35 elevĭ (1899—900); 1 pivă pentru sucmane; 2 morĭ de apă.

Vite: 160 boĭ, 174 vacĭ, 150 juncĭ, 33 caĭ, 1000 oĭ şi 100 rîmătorĭ.

Pipirigul, *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul; izvoreşte din muntele Hăläuca (jud. Suceava); curge în direcţie V.-E. pe la satul Boboteni şi Pipirigul, paralel cu drumul ce uneşte aceste două, şi în dreptul kil. 22—21, se uneşte cu pîrîul Ozana.

Afluenţiĭ săĭ din stînga sunt: Mînzatul, Izvorul, Lăcătuşul, Pîrîul-Moareĭ (ce se varsă lîngă satul Pipirigul) şi Pîrîul-Siseĭ; iar din dreapta: Dolile, Ţiganca şi Runcul.

Pipirigul, *vale,* prelungită din dreptul satuluĭ cu acelaşĭ nume, în tot lungul pîrîuluĭ Pipirigul şi Ozaneĭ, până la Valea-Neamţuluĭ, jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul.

Piria, *com. rur.,* şi *sat,* jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, la 62 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe coasta de S. a dealuluĭ Piria.

Se mărgineşte: la E. cu com. Argetoaia ce ţine de jud. Dolj.; la V., cu com. Valea-Marculuĭ; la S., cu com. Secul; iar la N., cu com. Cosovăţul.

Satul formează comună cu cătunul Malomnicul, avînd 850 locuitorĭ, din care 150 contribuabilĭ, locuind în 170 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată în 1899—900 de 42 elevĭ.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 440 oĭ şi 440 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ, 67 care cu boĭ, 8 căruţe cu caĭ; 30 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de 982 leĭ şi la cheltuelĭ, de 782 leĭ.

Prin comună trece şoseaua Albuleşti —Valea-Marculuĭ — Piria.

Dealurĭ sunt: Piria şi Malomnicul.

Intre căt. Malomnicul şi com. Cosovăţul, se întinde pădurea statuluĭ cam de 2000 hect., numită Cantonul-Malomniculuĭ, iar spre S. de Piria, se întinde tot pădurea statuluĭ cam de 200 hect., numită Cantonul-Grajdul.

In comună sunt maĭ multe izvoare cu apă, care contribue la mărirea matceĭ Văeĭ-Pirieĭ, ce se formează din com. Bîcleşul, trece prin comunele Albuleşti, Valea-Marculuĭ şi Piria, ce aparţin jud. Mehedinţi, apoĭ în jud. Dolj, udînd comunele Argetoaia, Salcea şi Valea-luĭ-Pătru, şi se varsă în rîul Jiul, în apropiere de gara Prunişorul.

Pirnogul-Tufele, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Gherăseni, căt. Şopîrliga, pe moşia Şopîrliga, a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti. Are cam 130 hect. Vezĭ Brebeanca, saŭ Şopîrliga-Brebul.

Piruşca, *vîrf de munte,* jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Măneciul - Ungureni, din care izvoreşte Valea-Bereĭ.

Piruşca, *pichet de graniţă,* despre Transilvania, jud. Prahova.

Piscani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Piscani-Negreni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel. Valea-

Catiĭ separă cătunul Piscani de Negreni, situat pe malul drept al rîuluĭ Tîrgul, pe cel drept al rîuluĭ Doamna şi la poalele de V. ale dealuluĭ Piscani.

Are o populaţie de 483 locuitorĭ. Biserica e o clădire foarte vechĭe. Anul fondăreĭ bisericeĭ este şters după pisanie, pe care se vede scris numele primilor fondatorĭ: Epraxia Stariţa, Jupîn Constantin şi Jupîn Ion. Se zice că această biserică maĭ înainte a fost schit de călugăriţe şi că maĭ tîrziŭ, populîndu-se comuna, s'a transformat în biserică de mir.

Are o şcoală care datează de la 1840. Este mixtă şi a fost frecuentată în 1899—900 de 58 copiĭ.

Comerciul se face de 2 hangiĭ.

Pănă la anul 1851, cătunul Piscani forma singur o comună.

Piscani, *sat,* făcînd parte din com. rur. Scorniceşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populaţie de 218 locuitorĭ şi o biserică, zidită la anul 1883.

Piscani, *deal,* despărţind com. Bălţaţi, pl. Mijlocul, jud. Olt, în partea de N.-E., de com. Scorniceşti, căt. Piscani. Are un vîrf înalt numit Piscul-luĭ-Iepure.

Piscani-de-Sus, foastă *moşie* a statuluĭ, jud. Muşcel. Vezĭ Priboaia.

Piscani-Negreni, *com. rur.*, jud. Muşcel, pl. Rîul-Doamneĭ, la S. de Cîmpulung, la 37 kil. de acest oraş, aşezat pe malul stîng al rîuluĭ Doamna şi la poalele despre V. ale dealuluĭ Piscani.

Are o populaţie de 998 locuitorĭ, din care 250 contribuabilĭ.

Se compune din 2 cătune: Piscani şi Negreni, despărţite prin gîrla numită Valea-Catiĭ. Se mărgineşte la Est cu comuna Racoviţa şi Conţeşti; la V., cu com. Miceşti; la N., cu com. Dîrmoneşti şi la S., cu com. Colibaşi.

Locuitoriĭ se ocupă pe lîngă agricultura şi cu dulgheria şi zidăria.

Vite: 250 vacĭ, 300 boĭ, 24 caĭ şi iepe, 111 capre, 172 oĭ şi 80 porcĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1728 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 1684 leĭ.

In lungul comuneĭ, în partea de E., pe coasta dealuluĭ Piscani, se găseşte sădită o vie, proprietatea locuitorilor din satul Piscani.

Dealul Piscani este acoperit cu o pădure, proprietatea statuluĭ, compusă din stejarĭ şi fagĭ.

In raionul com. sunt o mulţime de livezĭ acoperite cu fîneţe şi pomĭ roditorĭ: merĭ, perĭ, vişinĭ, nucĭ, zarzărĭ, prunĭ.

Rîul Doamna udă partea de V. a comuneĭ şi în el se varsă, în raionul Piscanilor, Rîul-Tîrguluĭ, care se uneşte cu rîul Argeşelul, după ce udă partea de E. şi S.-E. a comuneĭ.

Gîrlele: Chiţoaia, Din-Pruniĭ-Zamfireĭ, Valea-Fîntîneĭ şi Valea-Catiĭ, străbat com. de la E. spre V. şi se varsă toate în rîul Doamna, pe ţărmul stîng.

Pe rîul Doamna, în care se varsă Rîul-Tîrguluĭ, puţin maĭ la vale de împreunarea acestuia cu rîul Argeşelul, se găseşte, pe proprietatea d-luĭ Rîmniceanu, ce ţine de com. Purcăreni, o moară, situată pe ţărmul drept al rîuluĭ. Puţin maĭ la N. aceluiaşĭ rîŭ, d-l Pîrîianu are o moară şi o piuă; iar pe Rîul-Tîrguluĭ este moara şi piua d-luĭ C. Crasan.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, parte pe proprietatea statuluĭ, parte pe a vistieruluĭ Mihaiŭ şi parte pe a d-luĭ Baron Barbu Belu.

Proprietarĭ marĭ în comună sunt d-niĭ: C. Crasan, C. Hagi-Nicolaŭ, Petre Pîrîianu.

Pe la marginea de E. a com. trece drumul de fer care merge dela gara Clucereasa la gara Ciumeşti. Pe acest drum (Goleşti-Cîmpulung) se găsesc două podurĭ de fer în dreptul comuneĭ Piscani, unul peste rîul Argeşelul şi altul peste rîul Doamna, unit cu Rîul-Tîrguluĭ. Afară de acestea maĭ sunt 3 podurĭ de lemn: unul peste rîul Doamna, altul peste Rîul-Tîrguluĭ, ambele făcute pe şoseaua naţională Piteşti-Cîmpulung-Frontieră, şi un al treilea pod făcut pe Valea-Catiĭ, pe şoseaua comunală ce leagă cătunul Piscani cu Negreni şi care merge maĭ departe spre N. prin comuna Dîrmoneşti.

Afară de aceste şosele maĭ e şoseaua vecinală care pleacă tot din şoseaua comunală ce merge către Dîrmoneşti - Coşeşti, din dreptul bisericeĭ Piscanilor şi trece pe la şcoală şi se uneşte mergînd maĭ unit cu şoseaua naţională.

In această comună sunt 2 biserici (în fie-care sat cîte una), ambele deservite de 2 preoţĭ şi 3 dascălĭ. Ele sunt întreţinute de locuitoriĭ comuneĭ, care aŭ format două epitropiĭ: una pentru biserica Piscani şi alta pentru Negreni.

Pănă la anul 1851 cătunele Piscani şi Negreni nu eraŭ unite, ast-fel că fie-care cătun era considerat ca o comună, avînd fiecare o primărie şi o şcoală. De la 1851, unindu-se cătunele s'aŭ unit şi şcoalele. Şcoala, mixtă, a fost frecuentată în 1890—900 de 58 copiĭ.

Comerciul se face de 5 hangiĭ.

Piscanul, *munte,* jud. Mușcel, proprietatea statuluĭ, com. Berevoești-Ungureni. Este acoperit cu pădure de brad și molift.

Piscanul, *munte,* la N. com. rur. Lerești, plaiul Dîmbovița, jud. Mușcel.

Piscanul, *pădure,* proprietatea statuluĭ, jud. Mușcel, com. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, în întindere de 300 hectare.

Piscanul. Vezĭ Berevoești, proprietatea statuluĭ, jud. Mușcel.

Piscoiul, *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Gilortul, la S. de Dealul-Muereĭ, și la N. com. Hurezani-d.-j., situată pe șes și coaste, pe ambele țărmurĭ ale pîrîuluĭ Amărăzuia, la 66 kil. de T.-Jiul.

Are o suprafață de 450 hect., din care 10 hect. pădure, 120 hect. arabile, 106 hect. fînețe, 57 hect. vie, 12 hect. livezĭ de prunĭ și 5 hect. izlaz; o populație de 228 familiĭ saŭ 850 suflete, din care 160 contribuabilĭ; 2 bisericĭ de lemn, făcute de locuitorĭ, una în anul 1817, a doua în 1849, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, frecuentată de 39 elevĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ și posedă 50 plugurĭ, 85 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 221 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 350 oĭ, 15 capre, 68 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1238, banĭ 88, ĭar cheltuelile de leĭ 1160, banĭ 25.

Comunicația în Piscoiul se face printr'o șosea comunală, care o pune în legătură cu comuna Hurezani-d.-j.

In comună sunt: 21 puțurĭ și 5 fîntînĭ.

Dealurĭ maĭ principale: dealul Obîrșia și dealul Horga.

Piscopia saŭ **Fundul-Văieĭ,** *sat,* făcînd parte din com. rur. Gușoeni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 101 locuitorĭ. E situat la 6 kil. de căt. Spîrleni, unde e școala.

Piscul, *com. rur.*, în jud. Covurluiŭ, pl. Sireteluĭ, la 30 kil. de la Galați, așezată între două văĭ udate de pîraiele Suhuluiul și Gerul. Se mărginește la E. și S. cu moșia Măxineni și com. Independența (despărțită de Suhuluiul); la V., cu Siretul; la N., cu pîrîul Gerul și cu Sl. Conachi. Regiunea dintre Piscul și Independența este o luncă semănată cu insulețe, traversată prin mijloc de șoseaua națională Galați-Tecuciŭ și, ceva maĭ sus, de drumul de fer, care trece prin marginea de N., a satuluĭ Piscul.

Are două cătune: Piscul și Vameșul; acesta din urmă e situat spre N.-V. la 4 kil. de cel dîntîiŭ și se maĭ numește și Odaia-Pochiĭ (Popiĭ).

Locuitoriĭ sunt foștĭ clăcașĭ și însurățeĭ împroprietărițĭ în 1864 și 1879.

Are o populație de 400 familiĭ saŭ 1536 suflete, din care 229 contribuabilĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ e de 3746 hect. 60 ariĭ, din care 1724 hect. 38 ariĭ arabile, 81½ hect. pădure de salcie, 6 pădure de gîrniță, 1232 imaș și fînețǎ, 115 viĭ, 39 hect. 32 ariĭ vatra satuluĭ și restul neproductiv și rîpĭ. 703 hect. 56 ariĭ aparțin Statuluĭ cu moșia Piscul-Hîrșești; 916 hect. proprietățeĭ marĭ particulare cu trupurĭ în Vameșul; iar restul sătenilor.

In partea despre V. a teritoriuluĭ com. e șesul Sireteluĭ, ce produce fînețe bune; iar în partea despre E. și despre N., e Valea-Suhuluiuluĭ, rezervată numaĭ pășunatuluĭ.

Vite: boĭ 493, vacĭ 404, mînzațĭ 263, vițeĭ 190, taurĭ 6, caĭ 249; oĭ 1902.

Cîrciumĭ sunt 7, din care 4 în Piscul și 3 în Vameșul.

Sătencele de aci lucrează cînepa și confecționează țesăturĭ de lînă și bumbac.

Budgetul comûnal este la veniturĭ de 7567 leĭ și la cheltuelĭ, de 7194 leĭ.

Are 2 bisericĭ, Adormirea Maiceĭ Domnuluĭ în Piscul, zidită în 1785, sfințită în 1786, și care s'a clădit din cărămidă și cu temelia de pĭatră; Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ în Vameș, construită de cărămidă în 1857 de Hagĭ Lupu. Comuna Piscul formează o singură parohie, cu un preot paroh și 3 cîntărețĭ. Școala, mixtă, în reședința comuneĭ, înființată în 1859, una din cele maĭ vechĭ școlĭ rurale din jud. Covurluiŭ, are localul săŭ propriŭ construit de stat. S'a frecuentat în 1899—900 de 83 copiĭ.

Pe teritoriul comuneĭ, pe o întindere de 8 kil., trece calea națională Galați-Tecuciŭ, străbătînd cătunul Vameșul precum și calea ferată care are la Vameș gara cu acelașĭ nume.

Pănă în 1835, comuna Piscul facea parte din jud. Tecuciŭ. Moșia aparținea mănăstireĭ Cașinuluĭ.

Piscul, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 94 kil. S.-V. de Craiova și la 18 kil. de reședința plășeĭ, Calafat.

Este situată pe șesul Piscul și pe marginea de N. a plantațieĭ de dafinĭ, numită Grindul-cu-Banĭ, și care aparține statuluĭ.

Se învecinește: la N. cu com. Galicea, din pl. Băilești; la S.,

cu Dunărea; la V., cu com. Tunari, și la E., cu com. Ghidiciul.

In fața com. Piscul, dincolo de Dunăre, în Bulgaria, se află satul Ursoaia.

Limita linieĭ de N. a comuneĭ începe de la hotarul Movila-Săpată, despre E. și se întinde în linie dreaptă spre V., pe lîngă moșia Galicea, până în movila despărțitoare între com. Piscul și com. Tunari.

Limita linieĭ de S. este formată de Dunăre, din dreptul Gîrleĭ-Pădureanuluĭ, la V., până în Cotul-Mare, la E.

Limita linieĭ de N. începe din movila dintre Piscul și Tunari, de lîngă moșia Moțățeĭ și se întinde direct spre S., până la grindul Gutuița, unde pleacă spre V., de lîngă Sudul moșieĭ Tunari-Popești, până la hotarul Catranul, apoĭ pe Valea-Nebună, până în Dunăre, la Gîrla-Pădureanuluĭ.

Limita linieĭ de E. începe de la N., din moșia Galicea, de la Movila-Săpată, dintre Piscul și Pisculețul și se întinde drept spre S. până la smîrcul Rosca, unde face o mică cotitură spre S.-V., apoĭ spre S.-E., la Grindul-Verde, de unde se îndreaptă spre E., pe lîngă partea de S. a moșieĭ Pisculețul, până la moșia Ghidiciul. Acolo făcênd un unghiŭ cam obtus, merge drept spre S. pe valea Bejenele până în Dunăre, la hotarul Cotul-Mare.

Cîte-va movile variază monotonia cîmpieĭ, între care: Movila-Țiganuluĭ, Movila-Fetelor, Movila-Lunguluĭ, Movila-Săpată și Inșiratele.

Terenul com. este maĭ tot băltos și mlăștinos. Bălțĭ sunt: Balta-luĭ-Miran, în N.-V. comuneĭ, cu o suprafață de 30 pog.; Balta-luĭ-Butoĭ, cu o suprafață de 20 pog.; Balta-luĭ-Vană, de 15 pog.; Balta-Sclipceĭ, de 14 pog.; Balta-luĭ-Curcă, de 6 pog.; Balta-luĭ-Ciovică, de 6 pog.; Balta-Săpată, de 16 pog.; Balta-luĭ-Goga, de 8 pog.; Balta-Sîrbuluĭ, de 2 pog.; Băbălaul, de 2 pog.; Copăcelul, de 30 pog.; Sganberca, de 8 pog.; Balta-Văcaruluĭ, de 8 pog.; Balta-Nebună, de 12 pog.; Păsărica, de 4 pog.; Balta-Popiĭ, de 5 pog.; Balta-Bejeniĭ, de 10 pog.; Balta-cu-Coasele, de 25 pog.; Țarova, de 120 pog.; Sveneasa, de 8 pog.; Balta-Dumitrașculuĭ, de 12 pog.; Balta-Soreĭ, de 4 pog.; Duvalul, de 18 pog.; Iataganul, de 7 pog.; Zătoanele, de 17 pog.; Balta-Lungă, Balta-Nouă, Balta-Chioasă.

Smîrc e unul, numit Rosca, cu o suprafață de 35 pog.

Până la anul 1885, com. Piscul coprindea și cât. Tunari, azĭ comună rurală. Acum pe lîngă cătunul de reședință care este Piscul, s'a maĭ adăugat satul Piscul-Noŭ saŭ Satul-Noŭ.

Are o populație de 1564 suflete; o biserică de cărămidă, făcută cu ajutorul preotuluĭ Marin și al locuitorilor Pîrvu Toncia, Mirea Iovan, Stan Dinu, Ioan Călițoiŭ, Ioan Pîrlogea și Petru sin Petru; o școală mixtă, ce funcționează din anul 1880, frecuentată de 72 copiĭ; 4 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 172 împămînteniți, iar după legea din 1879 sunt 62 însurățeĭ.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 15400 pog., din care: 6598 pog. pămînt arabil, 1500 pog. fîneață, 300 pog. izlaz, 1702 pog. lac și teren sterp, 5300 pog. pădure.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Piscul-cu-Popești; aparține statuluĭ, iar înainte era a mănăstireĭ Căluiul. S'a vîndut dintr'însa o suprafață de 1733 hect., rămînînd statuluĭ 605 hect.

Locuitoriĭ aŭ 4007 pog. pămînt (arabil, fîneață, etc.), din care 2130 pog. sunt date în lotŭrĭ. Venitul anual al proprietățeĭ locuitorilor este de peste 100000 de leĭ.

Pe moșia statuluĭ se află pădurea numită Piscul, care coprinde 100 hect., 23 ariĭ tufanĭ, 2556 hect. plantațiĭ de dafin și gîrniță.

Viile, în întindere de 75 hect., se găsesc pe moșia delimitată locuitorilor în anul 1864.

Pe moșia Piscul se găsesc stîne de oĭ.

Com. este străbătută de o cale comunală, care trece în com. Tunari și în Poiana, avînd o lungime de 15 kil. până la Calafat. Aceeașĭ cale comunală merge spre E., prin comunele: Ghidiceni, Rastul, Negoiul și Catanele pe o lungime de 20 kil.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2831,35 leĭ și la cheltuelĭ, de 2737,35 leĭ.

Vite cornute sunt 482; oĭ, 176; caĭ, 14.

Piscul, *com. rur.*, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 50 kil. de Craiova și la 38 kil. de Filiași, reședința plășeĭ, situată pe șesul numit Piscul și pe piscul dealuluĭ Piscul, în apropiere de pădurea Sadova.

Se mărginește: la N. cu com. Sadova; la S., cu com. Grindeni; la V. și E., cu Domeniul Coroaneĭ, de care se desparte prin drumurĭ naturale.

Limita linieĭ de N. începe din punctul numit Siliștea, merge spre E. în linie dreaptă până în punctul numit Drumul-luĭ-Gheorghiță.

Limita linieĭ de E. începe din

poteca numită Drumul-luĭ-Gheorghiță, merge în linie dreaptă spre S., până în Dealul-Măceșanuluĭ.

Limita linieĭ de S. începe din Dealul-Măceșanuluĭ, merge în linie dreaptă până în Dealul-Dordeĭ.

Limita linieĭ de V. începe din Dealul-Dordeĭ, merge în linie frîntă prin movilele Crivina, Lilea, apoĭ peste niște stufurĭ până în punctul numit Siliștea.

Terenul com. este șes și prezintă micĭ ondulațiunĭ care poartă în general numele de dealurile Piscul. Toate aceste dealurĭ sunt plantate cu viĭ.

In com. se găsesc lacurile: Glodul, Logofătul, în întindere cam de 10 pog. fie-care și Lilia cam de 8 pogoane. Toate se scurg în apa Jiețuluĭ de pe proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Maĭ înainte această com. se numea Frumușani. Se zice în urma uneĭ invasiunĭ s'ar fi distrus cu totul, și că locuitoriĭ aŭ fugit prin pădurea vecină, unde întîlnindu-se cu fugarĭ din alte sate, s'aŭ unit cu aceștia, formînd două micĭ sate numite Gura-Garduluĭ și Poiana-Mujiĭ. După multă vreme locuitoriĭ ne maĭ fiind prigonițĭ aŭ eșit din acel sat și s'aŭ așezat pe un mic pisc de deal, pe locul unde se află azĭ Frumușani.

Se compune dintr'un singur cătun numit Piscul. Intre aniĭ 1864—1881 era alipită de com. Sadova, iar de la 1881 a devenit comună deosebită, purtînd numele de azĭ.

Are o populație de 638 suflete.

Biserica, fondată de locuitorĭ la 1837 și terminată la 1844, e de zid și în bună stare. In tinda eĭ se află inscripția următoare:

«Acest sfînt și dumnezeesc și bisericesc locaș ce prăznuesçe hramul Sf. Nicolae și Sf. Prooroc Ioan Botezătorul și mucenicul Dimitrie, s'a zidit din temelie de popa Climent, Iova Radovicĭ și Dima Costache Popovicĭ și părintele Iosif Arhimandritul Sadoveĭ și d-nealuĭ Zisu și Nicola Gancea, Stoica Tabacu, Ninca Sfetcu, Bratu Lazăr, Dragu Dumitrașcu, Bonea Ignat, Pîrvan Dațu și cu toțĭ ctitorĭ de obște, în zilele prea luminatuluĭ și prea Inălțatuluĭ nostru Domn Gheorghe Dumitru Voevod Bibescu și cu blagoslovenia părinteluĭ Episcop Neofit. Pătru Zugravu, 1844, Octombrie 10».

Suprafața teritoriuluĭ comuneĭ este de 881 pog., din care 618 pog. pămînt arabil și 263 pog. izlaz.

Viile aparțin locuitorilor și se găsesc pe proprietatea lor, ocupînd o suprafață de 73 pog.

Șosele comunale vecinale duc la com. Sadova și la com. Grindeni; drumurĭ naturale unesc com. cu cele vecine și o străbat în toate direcțiunile.

Budgetul com. e la veniturĭ de 2377,80 leĭ și la cheltuelĭ, de 1894,76 leĭ.

Vite: 118 vite marĭ cornute, 300 oĭ, 18 caĭ, 36 porcĭ.

Piscul. Vezĭ Negrași, jud. Argeș.

Piscul (Satul-Lipovenesc), *cătun,* pendinte de com. Izlazul, jud. Brăila, spre N.-E. și la 3 kil. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 1602 suflete; o biserică și un schit de maicĭ lipovene.

Piscul, *sat,* și reședința comuneĭ cu același nume, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, așezat pe un pisc de deal între văile străbătute de pîraiele Suhaiul și Gerul, și avînd o populație de 359 familiĭ, saŭ 1351 suflete; o biserică și o școală.

Suprafața teritoriuluĭ e de 1920 fălcĭ, din care 816 fălcĭ arabile, 37 pădure de salcie, 461 fălcĭ imaș, 35 fălcĭ viĭ, 27 fălcĭ vatra satuluĭ și 7 fălcĭ neproductive.

Se crede că satul Piscul este vechiŭ de vr'o 400 de anĭ; în vechime se numea Hîrșești, după o vale a moșieĭ din partea de N., care și azĭ poartă aceeașĭ numire.

Legenda spune că pe apa dintre Piscul și Peneul staționaŭ în vechime vase plutitoare, dar că în urmă, apa retrăgîndu-șĭ cursul, a rămas aicĭ numaĭ o gîrlă alimentată de ploĭ, din vărsăturile Siretuluĭ și din matca Geruluĭ. Această gîrlă înconjură Piscul din treĭ părțĭ, așa că-ĭ dă făptura uneĭ peninsule.

Se zice că locuitoriĭ luĭ aŭ venit din alte treĭ sate desființate, și anume: Căprioreniĭ, de la Căprioara, ce astăzĭ e pădure de sălcie pe malul Siretuluĭ, tot în această comună; Mîndreștiĭ, venițĭ din altă parte a comuneĭ; și Hîrșeștiĭ.

Piscul, *sat,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Piscul.

Piscul, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Piscul, reședința primărieĭ. Vezĭ com. Piscul.

Piscul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cociocul, jud. Ilfov, pl. Znagov, situat la N.-E. de pl. Cociocul, între balta Țigănești și rîul Ialomița. In dreptul satuluĭ, pe calea națională București-Ploești, este un pod de lemn peste acest rîŭ.

Mare parte din locuitoriĭ se ocupă cu olăria.

Se întinde pe o suprafață de 213 hect., cu o populație de 260 locuitorĭ.

Domeniuluĭ Coroaneĭ aparțin 52 hect. și locuitorilor, 162 hect. Pe Domeniul Coroaneĭ se cultivă 24 hect. (18 hect. sunt pă-

dure și restul izlaz). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are: o biserică cu hramul Izvorul-Tămăduireĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 3 circiumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 156 și al celor micĭ, de 270.

Piscul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, căt. comuneĭ Domnița, în partea de E. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, la 2 kil. spre E. de căt. de reședință. Are o întindere de 180 hect. și o populațiune de 120 familiĭ, saŭ 700 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ; o biserică și o școală mixtă.

Piscul, *stație de dr.-d.-f.*, jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul, pe linia Bărboși-Tecuciŭ, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Independența și Vameș. Inălțimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ e de 28 m. 60.

Piscul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci și la N.-E. comuneĭ Baia-de-Fier.

Piscul, Netotul, Obîrșia și **O. ticul,** *munțĭ* aĭ statuluĭ, jud. Mușcel, arendațĭ anual cu 1300 l.

Piscul, *loc,* pe vîrful numit Olarul, jud. Mușcel, pl. Argeșelul, com. Lăicăi-Runceasa. Se zice că aci s'ar fi bătut Radu-Negru cu Tătariĭ.

Piscul, *pichet de graniță,* pe marginea Dunăreĭ, jud. Mehedinți.

Piscul-Ariilor, *deal,* în partea de E. a com. Ivinetești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Legenda spune că pe acest deal în mijlocul pădurilor, ar fi fost niște ariĭ de pîine ascunse de către locuitorĭ în timpul bejeniilor, din cauza încălcăreĭ Tătarilor. Tot pe piscul acestuĭ deal se află o movilă, de pe vîrful căreia se vede la o mare depărtare în toate direcțiunile.

Se zice că această movilă, ca multe altele, servea străjerilor Moldovenĭ, spre a vesti năvălirile barbarilor, prin aprinderea de șomoege de fin, legate în vîrful prăjinilor.

Piscul-Boerilor, *pisc,* jud. Prahova, plaiul Prahova, com. Valea-Lungă.

Piscul-Boeruluĭ, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Polovraci, la N. și în partea dreaptă a Oltețuluĭ, lîngă curmătura acestuĭ rîŭ.

Piscul-Caluluĭ, *sat,* în jud. Argeș, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Dedulești-Vărzari.

Piscul-Caluluĭ, *munte,* la N.-E. de com. Lerești, plaiul Dîmbovița, jud. Mușcel. Aci sunt stîne unde se fabrică brînză, unt și urdă.

Piscul-Caluluĭ, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, pe muntele cu același nume, com. Lerești, plaiul Dîmbovița, jud. Mușcel, în întindere aproximativă de 500 hect. Se învecinește la N. cu Găinațul; la S., cu Moșoroaele; la E., cu rîul Argeșelul și la V., cu Rîul-Tîrguluĭ.

Piscul-Cireșuluĭ, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Pîrîeni-d.-mj.

Piscul-Cîineluĭ, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 450 hect., com. Sinaia, pl. Peleșul, jud. Prahova.

Piscul-Cîineluĭ, *pădure,* pe moșia Piscul-Cîineluĭ, pl. Peleșul, jud. Prahova, în apropiere de com. Sinaia. Face parte din o proprietate privată, ce aparține familieĭ Brîncoveanu-Bibescu.

E formată din fag și brad, ocupînd cele două coaste expuse la V. și N. promotoruluĭ ce se întinde spre confluența Prahoveĭ cu Valea-Rea. Terenul e o gresie argiloasă cu consistență slabă și expusă surpăturilor, cînd e descoperit de pădure.

Pantele de jos, care coboară în fața Sinaieĭ, între 1000 și 1300 m. de înălțime, sunt foarte repezĭ. D'asupra pădureĭ, se întind, de la 1500—1800 m. înălțime, piepturĭ înclinate, ce servesc de pășune.

Pădurea Piscul-Cîineluĭ văzută de la Sinaia pare a fi populată cu un codru de fag curat. Intrînd însă în ea, vedem un subarboret format de amestecătură de fag cu brad dominant.

Piscul-Cîineluĭ, *izvor de apă minerală,* com. Sinaia, pl. Peleșul, jud. Prahova, proprietatea statuluĭ și a caseĭ Brîncovenești, situat pe regiunea munților, în apropiere de gara Sinaia. Acest izvor conține iod și pucioasă.

Piscul-Cocoruluĭ, *moșie,* județul Argeș. Vezĭ Nănăsești.

Piscul-Corbuluĭ, *sat,* făcînd parte din com. Nicorești, jud. Tecuciŭ, și situat pe malul Siretuluĭ, în partea de V. a com., despărțit de Coasta-Lupeĭ prin o rîpă.

Are o întindere de 3½ kil. și se află la 3 kil. și 250 metri de Nicorești.

Are o populație de 143 familiĭ, saŭ 639 suflete, care locuesc în 140 case; o biserică,

cu hramul Intîmpinarea-Domnuluï. Biserica actuală este zidită la 1826. In locul eï aŭ maï fost încă alte treï bisericï, care aŭ fost, se zice, arse de Tătarï.

Piscul - Corbuluï, *numire dată părţeï dealuluï* ce se întinde la S. de satul Popeşti, com. Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Piscul-Cornetuluï, *deal,* la N. de com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muşcel, înalt cam de 250 metri. In vîrful săŭ se văd cărămizï şi ruine vechï de zid.

Piscul-Crăsani, *localitate,* jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Copuzul, în care abundă ceramica dacă şi preistorică şi care se învederează prin o mulţime de cioburï de vase. («Trompeta Carpaţilor», No. 1137 din 1874 şi Tocilescu, «Dacia înainte de Romanï»).

Piscul - cu - Bordeele, *pisc,* pe creasta şiruluï de dealurï ce brăzdează în lung şi lat com. Costeşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; se prelungeşte pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluï Costeşti.

Piscul-cu-Brazï, *munte,* în jud. Dîmboviţa. Vezï Brînduşile.

Piscul-cu-Drumul, *deal,* în jud. Gorj, pl. Jiuluï, com. Valea-cu-Apă, spre E. de com.; se întinde din dreptul com. până spre S.-V. de com. Negomirul, jud. Mehedinţi; este acoperit cu pădure măruntă.

Piscul-cu-Plopï, *pisc,* spre S. de com. Talea, plaiul Peleşul, jud. Prahova. Servă de păşune vitelor locuitorilor.

Piscul-cu-Popeşti, *moşie* a statuluï, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, în suprafaţă de 2338 hect., din care 605 hect. s'aŭ vîndut. Are pădure pe ea. Inainte aparţinea mănăstireï Caluiul.

Piscul - cu - Popeşti, *pădure* a statuluï, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul, în întindere de 100 hect., populată cu tufanï.

Piscul-cu-Şira, *deal,* la N. com. Rădeşti, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, servind de păşune vitelor locuitorilor.

Pe acest deal Ruşiï şi-aŭ aşezat corturile la anul 1854.

Din creştetul dealuluï, atît la E. cît şi la V. încep şesurï întinse, pe care se cultivă cereale.

Piscul-Domnuluï, *pisc,* pe culmea ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre gîrlele Drajna şi Teleajenul, jud. Prahova, com. Drajna-d.-j., plaiul Teleajenul. Aci, la confluenţa rîuluï Drajna cu Teleajenul, se termină culmea de deal ce începe din muntele Craiul şi se lasă spre S. Vezï Drajna-d.-s.

Piscul - Drăghicï, saŭ **Rogojasca,** *pădure* a statuluï în întindere de 150 hect., jud. Prahova, pl. Podgoria.

Piscul-Floareï, *pisc,* pe dealul Coasta-Lungă, com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, din al căruï vîrf se vede stabilimentul balnear de la băile Govora, situate în Valea-Hinţeï.

Piscul - Galben, *trecătoare,* în Transilvania, jud. Vîlcea. De la acest pichet şi până la Dobruna, cea maï apropiată trecătoare, sunt 20 kil.

Piscul-Herasca, *sat,* facînd parte din com. rur. Cociocul, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Cociocul, între pădurea Radu-Vodă şi malul drept al rîuluï Ialomiţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 290 hect., cu o populaţie de 158 locuitorï.

Statuluï aparţin 188 hect. şi locuitorilor, 102 hect. Statul cultivă prin arendaşiï săï 30 hect., restul e pădure. Locuitoriï cultivă tot terenul.

Numărul vitelor marï e de 116 şi al celor micï de 181.

Piscul - Hîrseşti, *moşie* a statuluï, în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Piscul.

Piscul-Holmul, *deal,* maï jos de dealul Baba-Ghicea, lîngă satul Cordeni, com. Ivineţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. La poala acestuï pisc, într'o poiană întinsă şi cu privelişte frumoasă, se află biserica satuluï Cordeni, zidită la 1815.

Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat, *şir de dealurï,* paralel cu culmea Măcinuluï şi oblic pe culmea Isacceï, jud. Tulcea; se desface din dealul Greci; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea de E. a plăşeï Măcin şi a comunelor sale Greci şi Jijila; din el se ramifică spre N. dealurile Pietrosul, Chitlis, Sevastin, Piscul-Roşu; şi spre E., dealurile Oltoiul, Gogoncea şi al-Teilor; din el îşi iaŭ naştere văile: Nevestelniţa, Valea-Ascunsă, Luncăvicioara, Luncaviţa-Mică, Valea-Lupuluï despre E. şi Rahova, Ditcon, Crucelari, despre V.; ramificaţiile care privesc satul Greci sunt rîpoase şi prăpăstioase; pe muchia luï merge drumul comunal Jijila-Balabancea; este acoperit cu pădurï întinse

de stejari și tei și cu pășuni bogate.

Piscul-Leotii, *pădure* a statului, în întindere de 200 hect., pendinte de com. Nucșoara, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Piscul-Leșilor, *zăvoiŭ de salcie,* jud. Vlașca, pl. Cîlniștea, în valea Argeșului, pe proprietatea Grădiștea, a d-lui N. Tătăranu. Se zice că și-a luat numele de la Leșii, ce aŭ staționat aci cu ocazia luptei de la 1765 între Ruși și Turci, din fața Comenei.

Piscul-Leurzei, *proprietate,* a Eforiei Spitalelor Civile din București, fostă pendinte de schitul Brebul, com. Brebul, plaiul Prahova, jud. Prahova, în întindere de 245 hect., din care 78 hect. suprafață împădurită și 167 hect. pămînt cultivabil și fînețe. Are multe goluri.

Piscul-lui-Băloiŭ, *deal,* în jud. Gorj, com. Bolboși, din plasa Jiului, spre E. de comună; începe din raionul județului Mehedinți; se întinde d'alungul comunei; pe acest deal se află pădure, plantații de vii și pruni.

Piscul-lui-Bîrsan, *pisc,* mai la S. de piscul Piatra, jud. Prahova, com. Drajna-d.-j., plaiul Teleajenul. Pe el se află fînețe, iar la poalele lui se cultivă cereale.

Piscul-lui-Ciocan, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaților, printre gîrlele Drajna și Ogretinul, com. Drajna-d.-s., jud. Prahova.

Piscul-lui-Dobre, *deal,* situat în partea de N. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servește pentru pășunatul vitelor.

Piscul-lui-Vodă, *pisc,* pe teritorul com. Iepureni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, pe capătul de E. al dealului Taina, lîngă valea Bența. Legenda spune că pe acest pisc de deal a fost un palat domnesc, pe timpul cînd exista tîrgul Bența.

Piscul-Lung, *munte,* la N. de com. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, proprietatea statului, servind de suhat pentru oi. Aci se fabrică brînză bună de burduf.

Piscul-Lung, *pădure,* a statului, situată pe muntele Cocora, com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 563 hectare.

Piscul-Lung, *pădure,* a statului, în întindere de 95 hect., situată în com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Piscul-Lungeni. Vezi Lungeni, jud. Argeș.

Piscul-Lungului, *deal,* cu vii, în jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., com. Mărgineni. Are două vîlcele, una spre E., numită Valea-Lungului, cu 3 fîntîni, și alta spre V., avênd 4 fîntîni și numită Papa.

Piscul-Lupului, *capul de N. al Ostrovului*-Lupului, unde canalul Lata se unește cu Stuparița, pe teritoriul com. Tichilești, jud. Brăila.

Piscul-Moșului, *sat,* jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur. Moșoaia.

Piscul-Netotului, *munte,* lîngă granița Transilvaniei, jud. Mușcel, fostă proprietate a schitului Aninoasa.

Piscul-Netotului, *pădure,* a statului, în întindere de 400 hect., plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Piscul-Paiului, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre S. de satul Oniceni.

Piscul-Părului, *vîrf de deal,* al culmei Dealului-Izvoarelor, jud. Tulcea, situat în pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Meidan-Chioi și anume în partea centrală a plășei și cea de N. a comunei, la 2 kil. spre N. de sat; are o înălțime de 267 m., punct trigonometric de rangul al 3-lea, dominînd satul și valea Meidan-Chioi; pe la poalele lui trece drumul comunal Luncavița-Meidan-Chioi și Valul-lui-Traian; este acoperit cu păduri.

Piscul-Perișani, *moșie,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul com. Rasa, pe care se află satul Lefter.

Piscul-Pleșuv, *vîrf,* pe culmea înaltă a dealului de pe moșia Orofteana-Suțu, com. Orofteana, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ, cu vedere întinsă asupra Basarabiei și Bucovinei. Tradiția spune că aici era loc de străjuire în timpurile de năvăliri barbare.

Piscul-Predoanei, *deal,* com. Priseaca, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Piscul-Rahovei, *deal,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdana, spre N. de satul Bogdana.

Piscul-Radului, *sat,* cu 20 familii, jud. Argeș, pl. Pitești, făcînd parte din com. rur.

Groşi. Are o biserică vechîe, făcută de un capitan Radu Hoţul, de la care se trage şi numele satuluĭ.

Piscul-Raduluĭ, *cătun*, în jud. Putna, com. Găurile, pl. Vrancea, situat pe Pîrîul-Găuriĭ şi împrăştiat de-a lungul acestuĭ pîrîŭ.

Are o populaţiune de 437 suflete, care locuesc în 100 case; o biserică filială, cu hramul Sf. Niculae.

Piscul-Raţeĭ şi **Chiciul-Mic**, *pădurĭ*, de ostrov, situate în pl. Balta, jud. Brăila.

Piscul-Raţeĭ se mărgineşte de jur împrejur cu Dunărea-Veche. Chiciul-Mic se hotăreşte la E. cu Dunărea-Vechîe; la V., cu Veriga-Raţeĭ, ce o desparte de Giurgeanca.

Aŭ o suprafaţă de 125 hect., populată cu salcie.

Piscul-Rizuluĭ, *deal*, în jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Ivineteşti, numit ast-fel de la spătarul Gh. Rizu, fost proprietar aci pe la 1800.

Piscul-Roşu, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa; se desface din dealul Piscul-Inalt-şi-Ţuţuiat; se întinde spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N.-V. a plăşeĭ şi cea de S.-E. a comuneĭ; se întinde printre Valea-Codruluĭ şi a-Stancăĭ; este acoperit cu pădurĭ şi tufărişurĭ; vîrful săŭ este format din granit roşu.

Piscul-Roşu, *loc*, unde se varsă pîrîul Valea-Popeĭ, din jud. Vasluiŭ, com. Borăşti, pl. Funduri, în rîul Şacovăţul. De aci se scoate mult nisip roşiatic.

Piscul-Rusuluĭ, *sat*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Stăniţa, spre S. şi la 3 kil. de satul Stăniţa, aşezat pe un vîrf de deal. Are o populaţie de 18 familiĭ, saŭ 80 suflete, din care 18 contribuabilĭ, locuind în 21 case; o biserică de lemn.

Locuitoriĭ posedă: 99 vite marĭ cornute.

Piscul-Scroafeĭ, *deal*, în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din Dealul-Măgurilor, desparte valea Ploscuţa de afluentele săŭ de pe stînga, pîrîul Scroafa.

Piscul-Sereĭ, *deal*, înalt, în com. Bujor, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Piscul-Socoleĭ, *loc* puţin ridicat, de unde începe hotarul tîrguşoruluĭ Socola, jud. Iaşi, pl. Codrul, com. Buciumi, şi unde se sfîrşeşte tîrguşorul Treĭ-Fîntînĭ; peste el trece şoseaua naţională Iaşi-Vasluiŭ.

Piscul-Stana, *pisc*. Vezĭ Stana, sat şi deal, com. Tîrziĭ, plasa Crasna, jud. Fălciŭ.

Piscul-Turcilor, *munte*, în jud. Muşcel. D'aci, rîul Dîmboviţa, care udă poalele sale, ia direcţia spre S., după ce trece printre picioarele vîrfurilor: Tămaşul, Cascul, Tămăşelul şi se dirige către Drăgănelul. Aci este o cetate, care ar fi făcută de Turcĭ pe la anul 1737, cînd cu resbelul dintre Austria şi Turcia.

Piscul-Turcilor, *pădure* supusă regimuluĭ silvic, pe piscul cu acelaşĭ nume, proprietate a d-luĭ I. Bejan, pendinte de com. Rucărul, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muşcel; are o întindere de 110 hect. împreună cu pădurea Berila, avînd, ca esenţă dominantă, fag.

Piscul-Turculuĭ, *loc*, în jud. Muşcel, pl. Podgoria, com. Dobreşti. La 1821, vr'o 40 locuitorĭ din Găeşti, capitala jud. Vlaşca pe atuncĭ, în frunte cu ispravnicul Colfescu, s'aŭ ascuns de frica Turcilor în pădurĭ.

De atuncĭ acel pisc s'a numit Piscul-Turculuĭ.

Piscul-Turculuĭ, *localitate*, la V. com. Mateeşti, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, unde se zice că ar fi locuit Turcĭ şi avînd în pămînt rămăşiţe de zidurĭ. Spre V. se ridică înălţimea numită Măgura, de unde se vede, spre E., jumătate pl. Horezul, spre S., jumătate pl. Olteţul şi spre V., jumătate pl. Novaci (jud. Gorj).

Piscul-Turculuĭ, *pădure*, în jud. Brăila, pl. Vădeni. Se mărgineşte la E. şi N. cu Dunărea-Măcinuluĭ; la V., cu Dunărea-Vapoarelor; la S., cu veriga Piscul-Turculuĭ. Suprafaţa: 12 1/3 hect., esenţa: salcie.

Piscul-Ţiganuluĭ, *munte*, la N. com. Rîmeşti, pl. Horezul, jud. Vîlcea, între munţiĭ Bolca şi Petricica. Serveşte de suhat pentru vitele marĭ.

Piscul-Uliuluĭ, *pisc*. Vezĭ Podişul, deal, com. Băşeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Piscul - Ulucilor. Vezĭ Popeşti, deal, com. Tanacul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Piscul-Văieĭ-Marĭ, *pisc*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, comuna Hîrsa, pe care a fost plantată viţă şi care servă de păşune vitelor şi pentru cultura cerealelor, de cînd viile s'aŭ filoxerat.

Piscul-Zavereĭ, *loc*, în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-s., com. Zăvideni, unde la 1821 ávu ciocnire Tudor Vladimirescu cu Greciĭ. Astăzĭ e acoperit cu viĭ.

Pîsculeasa, *moșie*, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Poiana, în suprafață de 2100 hect., din care 120 hect. pădure.

Pisculeni, *cătun*, al com. Tisăul, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ și 33 case.

Pisculești, *sat*, făcînd parte din com. rur. Tinosul, pl. Crivina, jud. Prahova. Locuitoriĭ acestuĭ cătun s'aŭ împroprietărit la 1864.

Pisculești, *vechĭe numîre a satuluĭ* Mărculești, jud. Prahova.

Pisculești, *trup de moșie*, al statuluĭ, jud. Prahova, pl. Crivina, com. Tinosul, fost pendinte de mănăstirea Mislea, în întindere de 227 hect., din care 41 hect. pădure, vîndute d-luĭ Colonel Carcalețeanu, cu 160000 leĭ.

Pisculești, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 30 hect., pendinte de com. Șirna, plasa Tîrgșorul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Șirna (400 hect.), formează pădurea Șirna.

Pisculețul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul, cu 236 suflete, locuind în 33 case.

Pisculețul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ghidiciul.

Piscunașul, *ramificație* a munteluĭ Penteleul, jud. Buzăŭ, între Miclăușul și Piciorul-Capriĭ și care se prelungește spre E. până în apropiere de rîul Slănicul.

Piscupeasa, *numire dată uneĭ părțĭ din pădurea* statuluĭ Bradul-cu-Sforile, jud. Buzăŭ, pădurea de fagĭ seculari, acoperind muntele Stîna-Bătrînă, din comuna Lapoșul.

Piscupia, *numirea vechĭe a satuluĭ* Bălțești, din jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ.

Piscupul, *movilă* înaltă, în jud. Buzăŭ, com. Găvănești, în marginea laculuĭ Costeiul.

Piscurii-luĭ-Văeărie, *deal*, jud. Prahova, pl. Filipești, com. Ditești, pe care maĭ nainte, a fost situată com. Ditești. Pe dealurile com. sunt plantate viĭ, prunĭ, nucĭ și merĭ. Parte servă și de pășune pentru vitele locuitorilor.

Piscurile, *com. rur.*, jud. Gorj, pl. Jiul, la N. com. Costești-Daia. Se compune din cătunele Piscurile și Sărdănești. Cătunul Sărdănești situat pe țărmul stîng al Jiuluĭ, se bucură de un pămînt fertil. Căt. Piscurile, fiind așezat maĭ mult pe dealurĭ păduroase, avînd o strîmtă vălcea de cultivat, locuitoriĭ săĭ se ocupă maĭ mult cu lucrarea lemnuluĭ și maĭ cu seamă cu dogăria.

Suprafața com. e de 1438 hect., din care: 560 hect. pădure, 548 hect. loc cultivat, fînețe și pășune, 14 hect. viĭ și 19 hect. prunĭ, parte ale locuitorilor moșnenĭ și împroprietărițĭ, parte ale proprietățeĭ marĭ.

Are o populație de 170 familiĭ, saŭ 253 suflete, din care 138 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 plugurĭ, 105 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 393 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 372 oĭ, 58 capre, 102 rîmătorĭ; 15 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 1627, banĭ 25, iar la cheltuelĭ de leĭ 1361, banĭ 32.

Comunicația în comună se face prin șoseaua comunală, care o pune în legătură la S. cu com. Costești-Daia, iar la N.-V. cu comuna Plopșorul.

In comună se găsesc 4 puțurĭ și 5 fîntînĭ.

Dealurile maĭ însemnate în Piscurile sunt: al-Jiuluĭ, Pietroasa și al-Sterpoaeĭ.

Piscurile, *cătun* de reședință al com. Piscurile, pl. Jiul, jud. Gorj.

Are o suprafață de 452 hect., între care: 60 hect. pădure, 208 hect. arabile, fînețe și pășune, 13 hect. vii și 15 hect. prunĭ.

Are o populație de 117 familiĭ, saŭ 336 suflete, din care 85 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ pe la anul 1878, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă și cu dogăria.

Eĭ posedă: 12 plugurĭ, 80 care cu boĭ; 220 vite marĭ cornute, 8 caĭ, 149 oĭ, 61 capre, 73 rîmătorĭ; 10 stupĭ cu albine.

Piscurile, *vale*, spre N. de com. Topești, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; se întinde, de la N. spre S., din locul numit al Tăciunilor, pe o întindere de 3 kil.; trece printre dealurile Ironi și Petreni, și dă în Valea-Pîrgavuluĭ.

Piscurile, *vale*, pe care e situat cătunul Piscurile, jud. Gorj, pl. Jiul; are o direcțiune N.-S.; e formată la E. din Dealul-Bibeștilor, iar la V. de culmea dealuluĭ din stînga Jiuluĭ.

Pisera și **Gropana**, *moșiĭ*, aparținînd spitaluluĭ din Tecuciŭ, jud.

Tecuciŭ, situate în raionul com. Brăhăşeşti.

Pisica, *com. rur.*, în jud. Tulcea, pl. Măcinul, situată în partea de N.-V. a judeţuluĭ, la 72 kil. spre N.-V. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în partea de N. a plăşeĭ, la 24 kil. spre N. de orăşelul Măcin, reşedinţa plăşeĭ.

Se mărgineşte la N. cu jud. Covurluiŭ, de care se desparte prin fluviul Dunărea; la E., cu Basarabia, despărţită tot prin Dunăre; la S., cu com. Văcăreni şi Luncaviţa; la V., cu jud. Brăila, despărţită prin Dunăre.

Face parte din regiunea şeasă a judeţuluĭ. Cea maĭ mare parte a teritoriuluĭ săŭ este formată din mlaştinĭ (5000 hect.), lacurĭ şi bălţĭ (2000 hect.), Dunăre şi gîrle (3000 hect.) şi numaĭ 2000 hect. sunt pămînt ferm, şi acesta format din aşa numitele grindurĭ (locurĭ ridicate de-asupra stuhuluĭ) de pe malul drept al Dunăreĭ, din care principalele sunt: Grindul-Golăşeilor (păduros), Grindul-Oalelor, Grindul-Vulcanuluĭ, Lăţimea, Zătoaca, ostrovul Chiciul, Grindul-Gemeneĭ (acoperit în parte cu pădurea Gemenea), Grindul-Galaţilor, Grindul-Cluciuluĭ, Tinda, Grindul-Brăileĭ, Grindul Gogonceĭ şi Pisica, cel maĭ mare şi cultivabil. Inălţimea medie a acestor grindurĭ este de la 1—4 m. de-asupra niveluluĭ Dunăreĭ şi bălţilor de prin prejur.

Movile care depăşesc acest nivel, sunt: movila Zătoaca, 9 m., pe grindul cu acelaşĭ nume, la N.-V.; Movila-Cardonuluĭ, 6 m., pe grindul Pisica, la N.; movila Popina-Mare, 26 m., un vîrf de deal pietros într'o insulă din lacul Popina; movila Popina-Mică, pe grindul Pisica, 10 m., la S. Grindul Pisica are la N. două pădurĭ, numite Pisica şi Pădurea-de-la-Reni, (numită ast-fel pentru că se află în faţa oraşuluĭ rus Reni), apoĭ pădurea Popina-Mică, cam de 40 hect. Intinderea tuturor pădurilor este de aproape 700 hect. Insule sunt: ostrovul Chiciul de 80 hect. la apus, format de Dunăre şi separat de uscat prin braţul Zătoaca, acoperit cu tufăriş de sălciĭ şi situat în faţa oraşuluĭ Galaţi; insula Popina, la S., în lacul Popina, cu 12 hect. întindere înaltă de 26 m. formată din piatră, acoperită cu un strat subţire de pămînt pe care creşte puţină iarbă şi muşchiŭ.

Dunărea, o udă la V., N. şi E., despărţind-o de Basarabia, pe o întindere de aproape 40 kil. şi formează ostrovul Chiciul, ce aparţine com. Pe lîngă Dunăre avem o mulţime de gîrle ce sunt formate de ea şi se scurg tot în ea: Aşa sunt Gîrla-Mocanuluĭ, ce formează Balta-Mocanuluĭ, la S.-V.; Gîrla-luĭ-Tănase, ce se uneşte cu Gîrla-luĭ-Hileru, spre a se vărsa în gîrla Zătoaca, udînd cîte-şĭ trele partea vestică a com.; Gîrla-Brăileĭ, ce se ramifică în maĭ multe braţe, comunicînd şi cu lacul Popina, şi udînd comuna la răsărit; cea maĭ însemnată, gîrlă Ciulineţul care udă com. prin mijloc, d'alungul grinduluĭ Pisica, trecînd şi prin satul Pisica; Gîrla-Combreĭ, maĭ mult o baltă de cît o gîrlă, la S.

Bălţĭ sunt numeroase şi de diferite mărimĭ. La E. sunt Crapina, de 420 hect., stă în legătură cu Dunărea şi cu balta Popina, de 100 hect.; Glăviţa-Mare, 24 hect.; Racul, 10 hect.; Balta-Brăileĭ, 10 hect.; Lungul, 15 hect.; Baroana, 10 hect.; Glaviţa-Mică, 20 hect.; Flotea, 5 hect.; Boul-Roşu, 6 hect. La S. sunt: Slavna, 5 hect.; Tinosul, 4 hect.; Balta-Ascunsă, 34 hect.; Tinda, 20 hect. Spre S. şi V. de com. sunt: Cluciul, 60 hect.; Ciuliniţa, 50 hect.; Plosca, 200 hect., ce comunică cu balta Lăţimea, de 20 hect. şi Balta-Mocanuluĭ, de 110 hect.; Bălăşeşti, 80 hect., şi altele maĭ micĭ, a căror întindere totală este de 120 hect. Malurile acestor bălţĭ sunt joase; ele conţin peştĭ de diferite speciĭ: crap, somn, băbuşcă, lin, ştiucă, etc. Venitul pescuituluĭ este al Statuluĭ.

Se compune din două cătune: Pisica, cătunul de reşedinţă, aşezat spre N., pe malul stîng al gîrleĭ Ciulineţul, la 1 kil. de Dunăre; Azacliul, la V., pe grindul Zătoaca, la 15 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Pisica.

Intinderea totală a com. e de 12000 hect., din care: 2000 hect. loc bun pentru cultură; din acesta 40 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ, 180 hect. sunt ale locuitorilor, 650 hect. ale particularilor şi restul, împreună cu bălţile şi stuhurile, sunt ale statuluĭ.

Are o populaţie de 155 familiĭ, saŭ 615 suflete, din care 166 contribuabilĭ; 2 şcoale, una în căt. Pisica, fundată în 1888 de locuitorĭ, condusă de un învăţător, frecuentată de 43 copiĭ; alta, în căt. Azacliŭ, fundată în 1886 de locuitorĭ, condusă de o învăţătoare; şi frec. de 53 copiĭ; două bisericĭ, una în căt. Pisica, cu hramul St. Nicolae, zidită în 1885 de către locuitorĭ, pe ruinele uneia maĭ vechĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ; a doua în căt. Azacliŭ, tot cu hramul St. Nicolae, zidită de către locuitorĭ în anul 1834, cu un preot şi un cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 24 plugurĭ,

100 boĭ, 80 vacĭ, 800 oĭ, 50 capre şi 250 rîmătorĭ.

Comerciul este activ şi constă în import de instrumente agricole, lipscănie, etc. şi în export de peşte, lapte, păsărĭ şi vite.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6000 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5950 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt drumurile naturale, ce duc la căt. Azaclîŭ, la com. Văcăreni, Luncaviţa şi unul pe malul Dunăreĭ spre oraşul Isaccea.

Pisica, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, căt. de reşedinţă al com. Pisica, aşezat în partea nordică a com. şi a pl., pe grindul cu acelaşĭ nume, nu departe de Dunăre, pe malul stîng al gîrleĭ Ciulînetul.

Se mărgineşte la apus cu căt. Azaclîŭ, la S. cu com. Văcăreni şi Luncaviţa, la N. şi E. cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre.

Are o întindere de 8000 hect., din care 740 hect. loc solid, restul bălţĭ şi stufurĭ, şi 22 hect. ocupate de vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 80 familiĭ saŭ 400 suflete; o şcoală mixtă cu un învăţător; o biserică.

Pisica, *vechĭe numire a satuluĭ* Eliza, ce formează acum satul Elisa-Stoeneşti.

Pisica, *insulă,* în Dunăre, în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, în dreptul satuluĭ Tonea, avînd păşunĭ şi pădure de salcie şi plop.

Pisica, *pichet vechiŭ de frontieră,* pe Dunăre, în insula cu acelaşĭ nume, jud. Ialomiţa, pl. Borcea, în dreptul satuluĭ Tonea.

Pisica, *grind,* saŭ loc ridicat deasupra loculuĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Pisica; are o formă lungiaţă şi serpuitoare începe de la Dunăre şi este străbătut de-alungul săŭ de gîrla cea mare a Ciulneţuluĭ. Stă în legătură la V. cu grindurile Ciupitoaia, Grindul-Galaţilor, al-Cluciuluĭ şi Tinda; la E., cu grindurile Gogoncea şi Grindul-Brăileĭ. In interiorul săŭ se află două movile: Popina-Mică, de 10 m., şi Movila-Cardonuluĭ, de 6 m., puncte trigonometrice. Pe el, aproape de Dunăre, se află aşezat satul Pisica, iar în partea sa nordică se află o pădure. Prin centrul săŭ, de-alungul gîrleĭ Ciulneţul, merge drumul comunal Pisica-Luncaviţa. Are o întindere cam de 410 hect. şi e cultivat în mică parte.

Pisica, *japse,* jud. Brăila, situată în ostrovul Popa la N. de Japşa-Mută şi la S. de punctul Ibişi şi începe din partea dreaptă a Cremeneĭ.

Pisica, *pădure,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul satuluĭ Pisica, situată în partea de N. a plăşeĭ şi a com., nu departe de Dunăre; se întinde pe grindurile Pisica şi Gogoncea; e străbătută de 2 micĭ gîrliţe; prin marginea vestică merge un drum comunal pe marginea Dunăreĭ; are o întindere de aproape 100 hect.

Pisicarul, *pădure* a statuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, în întindere de 150 hect. Face parte din proprietatea statuluĭ, numită Siliştea-Glavaciocul.

Pistreni, *moşie,* a statuluĭ, pendinte de com. Scorţarul-Vechiŭ, pl. Vădeni, jud. Brăila, cu suprafaţă de 1750 hect.

Pistritul, *cătun,* al com. Goideşti, jud. Buzăŭ, cu 60 loc. şi 14 case.

Pistriţa, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Comăneşti. Altă dată forma singur o com. deosebită.

Pistriţa, *pîrîŭ,* izvorînd din satul Pistriţa, jud. Mehedinţi; curge spre E., trece la com. Comăneşti, unde se împreună cu Pîrîul-Comăneştilor, udă comuna Crainici, unde ia numele de apa Crainici, îndreptîndu-se spre Iupca, unde curge sub acest din urmă nume.

Pistriţa, *drum,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Comăneşti, ce uneşte satul Pistriţa cu satul Tarniţa şi com. rur. Comăneşti; cel maĭ scurt drum între com. rur. Comăneşti şi Baia-de-Aramă.

Pişolea, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, com. Călimăneşti, plaiul Cozia; izvoreşte dintre dealurile Piua şi Pleşul, şi se varsă în rîul Olt, în dreptul Ostrovuluĭ.

Pişteanul, *lac,* jud. Tulcea, în partea de V. a pl. Sulina şi cea sudică a com. urb. Chilia-Vechĭe, format de lacul Cimpoiul; are 70 hect. întindere; e înconjurat cu stuf şi conţine peşte.

Pişteşti-din-Deal, *cătun,* al com. Budieni, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, pe o întindere de 3000 hect., din care: 65 hect. arabile, 75 hect. fîneţe, 6 hect. vie, 150 hect. izlaz, pădure şi pomet, 4 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 95 familiĭ, saŭ 480 suflete, din care 90 contribuabilĭ; 2 bisericĭ, una de lemn şi alta de zid, deservite de un preot şi un cîntăreţ.

Locuitorii posedă: 10 pluguri, 18 care cu boi; 206 vite mari cornute, 20 cai, 380 oi şi 30 capre.

Pişteşti-din-Vale, *cătun* de reşedinţă al comunei Bălăneşti, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în valea pîrîului Amaradia, la S. com., pe o suprafaţă de 400 hect., din care: 50 hect. arabile, 55 hect. fineţe, 25 hect. vie, 60 hect. izlaz, 202 hect. pădure şi pomet şi 6 hect. vatra satului.

Are o populaţie de 118 familii saŭ 200 suflete, din care 123 contribuabili; o biserică de zid, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală.

In căt. se află: 4 puţuri şi 3 fîntînĭ.

Locuitorii posedă: 22 pluguri, 40 care cu boi, 3 căruţe cu cai; 100 vite mari cornute, 3 cai, 400 oi, 129 rîmători; 20 stupi.

Comunicaţia în cătun se face prin şoseaua vecinală, care o pune în legătură la N. cu comsa Bălăneşti, iar la S., cu căt. Drăgoeni.

Pităreanca, saŭ **Sericul**, *trup de moşie*, în jud. Vlaşca, com. Băţcoveni.

Piteasca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Piteasca-Pasărea, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N. de Pasărea. Aci este reşedinţa primăriei.

Se întinde pe o suprafaţă de 1214 hect., cu o populaţie de 638 locuitori.

D-l Sp. Gazoti are 950 hect. şi locuitorii 264 hect. Proprietarul cultivă 600 hect. (50 izlaz, 300 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ilie, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, edificată de doamna Pulheria Blaremberg, fostă proprietară a acestei moşii.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 312, şi al celor mici, de 516.

Satul se află pe locul de azi numai de la a. 1843; mai înainte se afla pe dealul Piteasca ce vine în partea despre Vest a satului, unde încă mai există rămăşiţe din biserica ce a fost pe atunci.

Piteasca, *deal*, jud. Ilfov, în partea de Vest a satului Piteasca avînd o suprafaţă cam de vr'o 500 pogoane, pe care se cultivă grîŭ, porumb, pepeni şi din care o parte este acoperită cu pădure.

Piteasca-Pasărea, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, situată la N.-E. de Bucureşti, lîngă valea Pasărea, la 22 kil. de Bucureşti.

Se compune din satele: Pasărea, Cozieni şi Piteasca, în raionul căreia intră şi mănăstirea Pasărea, cu o populaţie de 1003 suflete, care locuesc în 283 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 2372 hect. Statul şi d-l Sp. Gazoti aŭ 1800 hect. şi locuitorii, 572 hect. Proprietarii cultivă 850 hect. (50 izlaz, 900 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

Budgetul com. e de 3568 lei la venit. şi de 3428 lei la chelt.

Are patru biserici (la Cozieni, Piteasca şi 2 la mănăstirea Pasărea); 1 şcoală mixtă; 3 heleşteie.

Vite: 232 cai şi iepe, 108 boi, 198 vaci şi viţei, 14 tauri, 6 bivoli, 11 bivoliţe, 59 capre, 24 porci, 964 oi.

Locuitorii posedă: 46 pluguri: 23 cu boi şi 23 cu cai; 130 care şi căruţe: 66 cu boi, 64 cu cai.

Locuitori împroprietăriţi sunt 104, neîmproprietăriţi mai sunt 225.

Comerciul se face de 6 cîrciumari şi 1 hangiŭ.

Piteşteanca, *sat*, făcînd parte din com. rur. Călăreţi-Şeinoaia, pl. Negoeşti, jud. Ilfov. Se întinde pe o suprafaţă de 750 hect., cu o populaţie de 134 locuitori.

D-l G. Pitişteanu are 650 hect. şi locuitorii 100 hect. Proprietarul cultivă 540 hect. (25 izlaz, 74 pădure). Locuitorii cultivă 95 hect. (5 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 244 şi al celor mici, de 285.

Piteşti, *plasă*, jud. Argeş. Se învecineşte la N. cu pl. Argeşul, la E. cu jud. Muşcel, de care este despărţit de Rîul-Doamnei şi Argeşul, la V. cu pl. Oltului şi cu jud. Olt şi la S. cu pl. Cotmeana şi Gălăşeşti. Este udată de rîurile Cotmeana, Vedea, Teleormanul, Rîul-Doamnei şi Argeşul. Este deluroasă şi aci se termină ultimele forturi ale culmilor de munţi ce se ramifică din Carpaţi.

Intinderea totală a pl. este de 122661 pog (61330 hect.), din care 45670 pog. cultivabile, 36030 pog. pădure şi 40961 pog. necultivabile.

Plasa Piteşti are o com. urb. şi 31 de com. rur., formate din 149 sate şi căt., cu o populaţie de 28000 suflete, 6673 case, 72 biserici. Reşedinţa acestei pl este în Piteşti, capitala judeţului. In pl. Piteşti, sunt mai multe mănăstiri şi schituri: Beştelei, Stanca, Trivalea. Prin pl. trece calea ferată Piteşti-Slatina şi şoselele naţionale şi judeţene: Piteşti-Slatina, Piteşti-C.-de-Argeş,

Piteşti-Turnul-Măgurele, Piteşti-Giurgiŭ, etc.

Statul posedă în pl. 4 proprietăţĭ, aducînd un venit anual de 14935 leĭ, şi 987 pogoane pădure.

Produce maĭ ales porumb bun, vin şi rachiŭ de prune.

In timpul din urmă aŭ început a se forma şi micĭ industriĭ în oraşul Piteşti.

Piteşti, *oraş*, pe malul drept al Argeşuluĭ, capitala jud. Argeş şi a pl. Piteşti. Se află la 288 m. d'asupra Măriĭ-Negre şi la 196,4 m. d'asupra Bucureştilor. Latitudine de N.: 44° 51′ 30″. Longitudine de E.: 22° 32′ 40″. Timpul: 1° 30′ 11″. Este la 108 kil. de Bucureşti şi la 81 kil. de Slatina cu calea ferată. Oraş comercial servind de întrepozit producţiunilor judeţelor Muşcel, parte din Vîlcea şi Argeş. Are o populaţie de 15570 locuitorĭ (1899), 8903 bărbaţĭ, şi 6667 femeĭ. Aci este reşedinţa tutulor autorităţilor administrative precum: Prefectura, Comitetul permanent, Tribunalul de I-a instanţă, Primăria, Creditul Agricol, poşta, telegraful (venit pe 1896—97: 68824 leĭ 64 b.). Este staţie principală a căeĭ ferate Bucureşti-Vîrciorova. Din Piteşti pleacă o ramură de drum de fer la Curtea-de-Argeş. Aci este reşedinţa diviziei a II-a a corpuluĭ I-iŭ de armată. Piteşti posedă un liceŭ: Liceul «I. C. Brătianu», clasic, înfiinţat ca gimnaziŭ la 1866, transformat, şi apoĭ o şcoală de meseriĭ, 3 şcolĭ primare de băeţĭ şi 3 de fete, maĭ multe institute, o şcoală izraelită, o şcoală la bis. catolică, una la bis. luterană şi una de fete micĭ. Are 11 bisericĭ ortodoxe şi anume: schitul Beştelei, cu hramul Sf. Treime; schitul Buliga, cu hramul Sf. Voevozĭ; schitul Trivalea, cu hramul Sf. Treime, aceste treĭ întreţinute de stat; bisericile: Sf. Ilie; Adormirea; Cuv. Paraschiva; Naşterea Domnuluĭ; Buna-Vestire; Sf. Nicolae; Sf. Gheorghe, saŭ Biserica-Domnească, fondată de Constantin Şerban Basarab şi de soţia sa Doamna Bălaşa, la anul 1656 şi bis. Sf. Ioan. Aceste bisericĭ sunt deservite de un personal compus din 20 preoţĭ, 11 cîntăreţĭ şi 11 paraciserĭ. Maĭ are o biserică catolică, una luterană, una protestantă, una armenească şi o sinagogă, 4 cimitire, o grădină publică, un bulevard frumos plantat care duce de la gară în centrul oraşuluĭ, o fabrică de postav, una de producte chimice şi un spital de 40 paturĭ.

Oraşul Piteşti are un budget de 475107 leĭ, 63 banĭ (1895—1896).

Averea mobiliară a oraşuluĭ Piteşti (1897): localul Primărieĭ cu terenul slobod, 130000 leĭ; localul Poliţieĭ şi judecătorieĭ de ocol, 81000 leĭ; localul şcoaleĭ de pe Bulevard, unde e şi gimnaziul, 151000 leĭ; localul şcoaleĭ de la Fotache, 44000 leĭ; localul şcoaleĭ No. 1 de băeţĭ, 30000 leĭ; localul şcoaleĭ de pe Bulevard, 51000 leĭ; Cazarma Pompierilor, 92000 leĭ; Moşia oraşuluĭ, 150000 leĭ; jumătatea din moşia Dobrogostea, 80000 leĭ; locurĭ virane în oraş şi pe lîngă rîŭ, 30000 leĭ; piaţa, calculat după venit 5%, 250000 leĭ; tîrgul din vale, idem, 540000 leĭ; grădina oraşuluĭ, 80000 leĭ; Fîntînele, 16000 leĭ.

In acest oraş se ţin anual maĭ multe bîlciurĭ, din care cele maĭ principale sunt: la Sf. Gheorghe, la Inălţarea Domnuluĭ, la Dumineca tutulor Sfinţilor şi la Drăgaica (24 Iulie).

Piteşti este cap de linie a maĭ multor şosele naţionale şi judeţene, precum şoseaua Piteşti-Bucureşti, şoseaua Piteşti-Cîmpulung, şoseaua Piteşti-C.-de-Argeş-R.-Vîlcea, şoseaua Piteşti-Slatina, şoseaua Piteşti-T.-Măgurele şi şoseaua Piteşti-Giurgiŭ.

Istoric. După cercetările până azĭ făcute, pe locul unde se află aşezat oraşul Piteşti, se ridica, în timpul dominaţiuneĭ romane, oraşul *Pirum*. Legenda spune că un Negru-Vodă ar fi descălecat Piteşti, ca şi Curtea-de-Argeş, Tîrgoviştea, Buzăul şi Cîmpulungul. Sigur este că multe din hrisoavele luĭ Mircea sunt datate din oraşul Piteştilor, la sfîrşitul secoluluĭ XIV. De la 1388 încoace, Domniĭ Ţăreĭ-Romîneştĭ aŭ avut printre oraşele lor de reşedinţă şi Piteşti. De atuncĭ, morile, viile şi drumul cel mare care trecea de la Bucureşti prin Piteşti la Cîmpulung şi, de aci, prin pasul Branuluĭ, la Braşov, aŭ dat o viaţă, o însemnătate politică şi o bogăţie comercială şi industrială, carĭ s'aŭ continuat, crescînd de la 1437 şi până în secolul trecut.

Radu-Vodă, Vlad-Vodă, fiul luĭ Vlad-Vodă, Mihnea-Vodă fiul luĭ Vlad-Vodă, Neagoe-Basarab (Basarab-Vodă, fiul luĭ Basarab-Vodă), alţĭ domnĭ din secolul XVI, precum şi din secolul XVII, Mateĭ Basarab şi Brîncoveanu locuesc adesea în Piteşti.

Oraşul îşĭ are încă din secolul XVI *judeţul* şi *pirgariĭ* săĭ certificaţĭ de hrisoave domneştĭ şi de zapise particulare. Comerciul săŭ cu Braşovul este de la 1503 mult maĭ activ de cît al altor oraşe din Ţara-Romînească. Piteşti aveaŭ *pîrcălabĭ*, pe carĭ hrisoavele secoluluĭ XVII ni-ĭ arată stînd de pază oraşuluĭ şi judecînd pricinele locuitorilor.

Multe familiĭ boereştĭ, aĭ căror membri aŭ jucat rolurĭ însemnate în istoria Ţăreĭ, şi-aŭ avut originea din Piteşti. Negustorĭ cu averĭ însemnate aŭ locuit aci, maĭ cu seamă în secolul XVII. Viile din dealurile piteştene eraŭ vestite în toată Ţara. De la 1507, din timpul luĭ Mihnea-Vodă, fiul luĭ Vlad-Vodă, se pomeneşte în hrisoave de viile domneştĭ din podgoriile Piteştilor (Ştefăneşti, Izvoreni, Văleni, Huma, Coasta-Cîmpuluĭ, Tîrg-în-Deal). Mateĭ Basarab şi Constantin Brîncoveanu aŭ viile lor în podgoriile piteştene.

Călătoriĭ secoluluĭ XVIII vorbesc de calitatea bună, de gustul uşor şi plăcut al vinuluĭ din viile Piteştilor. In poeziile populare se cîntă încă următoarele versurĭ: «Cu ce-ĭ bun să mĭ-o hrăneştĭ, — Cu vin vechĭ de la Piteşti, — Cu pîine de la Ploieşti, — Cu haine din Bucureşti». — La culesul viilor, în timpul domnieĭ luĭ Constantin-Vodă Brîncoveanu se deşertă capitala de boerĭ carĭ, ca şi Domnul cu Curtea luĭ, veneaŭ să-şĭ culeagă viile din podgoriile piteştene. Goleştiĭ, Leurdeniĭ, Grădişteniĭ, Floreştiĭ, Bălăceniĭ, Creţuleştiĭ, Izvoraniĭ şi alţĭ boerĭ eraŭ toţĭ proprietarĭ de viĭ în dealurile Piteştilor. Tot ast-fel, de danie saŭ prin cumpărătoare, aveaŭ viĭ marĭ saŭ numaĭ răzoare în podgoriile piteştene, mănăstirile Vieroşuluĭ, Trivalea, Cîmpulungul, Radu-Vodă din Bucureşti şi cîte alte mănăstirĭ. La poalele viilor, hrisoavele şi zapisele ne certifică încă de la 1600 întinse ograzĭ de prunĭ, de unde comerciul cu ţuică la cîrciumele din oraş şi de pe drumul mare dintre Bucureşti şi Piteşti.

«Cupeţiĭ», adică negustoriĭ piteştenĭ, eraŭ şi industrialĭ. Boiangeria era una din industriile cele maĭ reputate ale Piteştilor. Se cunoştea în toată ţara multele felurĭ de *roşu* care se făceaŭ la Piteşti de boiangiĭ, mulţumită unor anumite ape şi materiĭ colorante ce aveaŭ aceştĭ himiştĭ primitivĭ. Tot ast-fel se vorbea cu laudă de cojocăria şi tăbăcăria piteşteană.

Pitiţĭ cum eraŭ prin poziţiunea lor, Piteşti totuşĭ nu aŭ scăpat de incursiunile duşmanilor Ţăreĭ. Nu ştim dacă Turciĭ i-aŭ lovit în secolul XVI, dar, la sfîrşitul secoluluĭ XVII, principele de Baden cu Nemţiĭ, cînd intră în ţară (1689), cuprinse şi Piteşti, carĭ n'avură să se laude cu şederea Nemţilor într'înşiĭ.

Carol XII, regele Suedieĭ, în trecerea luĭ de la Demolica la Stockholm, unde n'a ajuns, s'a oprit cît-va la Piteşti. Acesta e vizitatorul cel maĭ de seamă al oraşuluĭ în secolul XVIII. De altmintерĭ, între 1750 şi 1800, până să se deschidă şi trecătoarea pe la Predeal, drumul Bucureşti - Piteşti - Cîmpulung-Bran, era cel maĭ frecuentat. Tot prin Piteşti treceaŭ şi ceĭ carĭ mergeaŭ prin Rîmnicul-Vîlceĭ şi Cîineni la Sibiŭ în Transilvania. Mulţĭ călătorĭ din secolul XVIII laudă mulţimea bisericilor, curăţenia caselor, spiritul de voioasă ospitalite al Piteştenilor, precum şi comerciul şi industria acestuĭ vechiŭ oraş al Ţăreĭ-Romîneştĭ. Pe atuncĭ şi până maĭ acum 50 de anĭ, Rîmnicul-Vîlceĭ, Curtea-de-Argeş, Cîmpulungul şi toate satele marĭ ale Argeşuluĭ, Oltuluĭ, Muşceluluĭ şi Vîlceĭ eraŭ tributare, cu comerciul şi industriile lor, oraşuluĭ Piteşti. De cînd cu drumurile de fer, aceste legăturĭ aŭ dispărut.

La anul 1848, August 18, mercurĭ seara, la 3 ore noaptea, a luat foc oraşul Piteşti şi a ars tot tîrgul, treĭ mahalale şi treĭ bisericĭ, Sf. Nicolae, Sf. Dumitru şi Maica Precista (Mavrodolul). Focul a durat patru ore şi a mistuit tot, case, prăvăliĭ, mărfurĭ şi bisericĭ.

Piteşti, *staţie de dr.-d.-f.*, în jud. Argeş, pl. Piteşti, com. Piteşti, pe linia Bucureşti-Piteşti-Craiova-Vîrciorova şi staţie terminală a linieĭ Piteşti-Curtea-de-Argeş. Linia Bucureşti-Piteşti s'a pus în circulaţie la 13 Septembrie 1872, linia Piteşti-Vîrciorova la 5 Ianuarie 1875, iar linia Piteşti-Curtea-de-Argeş în 1899. Se află pe linia Bucureşti-Vîrciorova între staţiile Goleşti (7.7 kil.) şi Pîrvul (9.6 kil.). Venitul staţieĭ Piteşti pe anul 1884 a fost de 419780 leĭ şi 75 banĭ şi în 1896 de 412387 leĭ şi 58 banĭ.

Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 288 m.

Pitica, *munte*, în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca, avînd 1045 metri înălţime. Legenda spune că în timpul invasiuneĭ Tătarilor, Romîniĭ s'aŭ ascuns în jurul acestuĭ munte, stînd aci până la retragerea lor.

Pitica, *moşie* moşnenească, în jurul munteluĭ Pitica, jud. Buzău; are 54 hect., din care 26 fîneaţă, restul izlaz şi pădure.

Pitoloşani, *deal*, spre V. com. Suteşti, pl. Olteţul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Pitulaşi, *com. rur.* şi *sat*, în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., la 17 kil. de oraşul Turnul-Severin. Satul formează com. cu satul Bîrda, avind 1201 locuitorĭ, din carĭ 123 contribuabilĭ, locuind în 216 case.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ,

57 care cu boï, 4 căruţe cu caï; 96 stupï.

Prin com. trece şoseaua Malovăţul-Pitulaşi-Bobaiţa.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţï.

Budgetul com. e la veniturï de 1679 leï, iar la cheltuelï, de 882 leï.

Vite: 600 vite marï cornute, 17 caï, 679 oï şi 600 rîmătorï.

Pitulatuluï (Plaiul-), *colină*, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiï, ce se ramifică spre N., din muntele Podul-Caluluï; are izlaz şi pădure.

Pitulaţi, *sat*, în jud. Brăila, pe ţărmul stîng al rîuluï Buzăul, în dreptul satuluï Scorţarul-Noŭ, din com. cu acelaşi nume. Este înfiinţat la 1821, însă maï sus, pe ţărmul Buzăuluï, de unde s'a aşezat unde este astăzï, din cauza surpăreï ţărmuluï rîuluï.

Vatra satuluï este de 35 hect., cu 81 case şi o cîrciumă.

Are o populaţie de 74 familiï, saŭ 326 suflete; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1890, şi frecuentată de 31 elevï şi 16 eleve.

Vite sunt: 112 caï, 3 asinï, 262 vite cornute, 1516 oï şi 66 rîmătorï.

Pituluşa, *sat*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluï, căt. com. Broşteni, situat pe rîul Milcovul şi la gura pîrîuluï Pituluşa, la 394 m. spre V. de căt. de reşedinţă. Are o suprafaţă de 800 hect., cu o populaţie de 111 familiï, saŭ 513 suflete, din care 120 contribuabilï; o biserică.

Pituluşa, *pîrîŭ*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul; izvoreşte din Dealul-Capreï; udă com. Broşteni şi căt. Pituluşa şi se varsă pe dreapta rîuluï Milcovul.

Pituluşa - Broşteni, *pădure*, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Broşteni, dependinte de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzăreşti; are o întindere de 15800 hect., din care 800 ale statuluï; populată cu: gîrniţă, brad, fag. ulm, frasin.

Pituluşca, *iezer*, la N. ostrovuluï Vărsătura, jud. Brăila, com. Berteşti-d.-s., unit cu iezerul Arghişocul-Mic, comunicînd la N. cu canalul Munuşoaia prin privalul Bucăţica.

Piţcani, *deal*, în jud. Iaşi, la hotarul de S. al satuluï Moimeşti, com. Rădiul-Mitropolieï; este prelungirea dealuluï Moimeşti, de pe teritoriul com. Tăuşeşti, din pl. Copoul.

Piţicul, *cătun*, al com. Bumbeşti-Piţicul, plaiul Novaci, jud. Gorj, la V. com. Poenari, dealungul şoseleï judeţene T.-Jiŭ-Vîlcea şi pe ţărmul stîng al rîuluï Galbenul (Baia-de-Fier).

Are o populaţie de 23 familiï, saŭ 76 suflete, din care 16 contribuabilï; o biserică de zid, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriï posedă: 5 plugurï, 15 care cu boï, 1 căruţă cu caï; 158 vite marï cornute, 5 caï, 100 oï şi 24 rîmătorï.

Este udat de apa rîuluí Galbenul.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană, care îl leagă la E. cu Poenari şi prin şoseaua comunală, care îl leagă la N.-V. cu Pociovaliştea.

In cătun se face tîrg săptămînal Dumineca, şi o dată pe an, la 24 Februarie, se face bîlciŭ mare de vite.

Piţigaia, (Piţigaia-Moara, Piţigaia-Sf. Spiridon), *sat*, făcînd parte din com. rur. Ştubeiul-Orăşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat la N. de Orăşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 444 hect., cu o populaţie de 79 locuitorï.

Epitropia Sf. Spiridon din Bucureşti are 425 hect., din care cultivă 275 hect. (40 sterpe, 110 pădure). Locuitoriï aŭ numaï 19 hect.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu apă; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marï e de 33 şi al celor micï, de 80.

Piţigaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Frunzineşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat între rîul Dîmboviţa şi Valea-Pasărea. Pămîntul săŭ la S. e cu desăvîrşire smîrcos. Vezï Orasca.

Piţigaia, *sat*, făcînd parte din com. rur. Rădeşti, pl. Rîurile, jud. Muşcel. Are o populaţie de 147 locuitorï, din carï 27 contribuabilï, locuind în 43 case.

Vite sunt: 28 boï, 23 vacï, 19 porcï, 30 oï şi 8 capre.

Piţigaia, *pîrîiaş*, izvoreşte după teritoriul com. Valea-Popiï, pl. Rîurile, jud. Muşcel, străbate căt. Piţigaia, com. Rădeşti, în tot lungul săŭ, şi se varsă în Rîul-Tîrguluï.

Piţigăleni, *sat*, în jud. Neamţu, com. Pipirigul, pl. de Sus-Mijlocul, situat pe valea pîrîuluï Ozana, la 20 kil. de Tîrgul-Neamţu, şi spre E. de satul Pipirigul.

Are o populaţiune de 524 suflete, din care 125 contrib.; 3 pive; 1 moară; 21 lingurarï.

Vite 1503, din care: 40 caï, 80 boï, 130 vacï, 70 rîmătorï, 136 juncï şi 1037 oï.

Piţigoaica, *pădure*, în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana; are cam 75 hect., alipite păduriĭ Nisipoasa, făcînd parte din păd. Obrăjeasca.

Piţigoiasca, *moşie*, în com. Breaza, a moşnenilor Piţigoeşti, jud. Buzăŭ. Are 260 hect., din care 170 pădurea Piţigoeşti. Face parte din corpul Breaza.

Piţigoeşti, *sat*, pendinte de com. Ursoaia, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe dealul Golaşul, pe malul drept al rîuluĭ Plapcea, la S. de comună.

Are o populaţiune de 160 locuitorĭ, maĭ toţĭ moşnenĭ. Eĭ posedă: 18 caĭ, 50 boĭ, 25 vacĭ, 45 porcĭ, 250 oĭ.

Piţigoiul, *cătun*, al com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ şi 12 case.

Piţigoiul, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, căt. Criveleşti, continuaţie a munteluĭ Cerchezul, care, de la căt. Săreni, spre N.-V., ia numele de Piţigoiul.

Piţigoiul, *zăvoiŭ*, pe proprietatea statuluĭ Segarcea, jud. Teleorman, situat în valea Oltuluĭ; are o întindere de 15 hect., populate cu salcie şi plopĭ.

Piţigoiuluĭ (Vîrful-), *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, situat între pîrîiaşele Boanţele; vîrful săŭ e stîncos, iar poalele sale sunt acoperite de izlaz şi fîneaţă.

Piua, *sat*, în jud. Argeş, pl. Topologul, făcînd parte din com. rur. Goleşti.

Piua-Petreĭ, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe ţărmul stîng al Dunăreĭ şi al rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Giurgeni şi Chioara.

Teritoriul comuneĭ e de 5500 hect., din care 3400 hect. băltiş, 50 hect. pădure, 500 hect. izlaz şi 1050 hect. loc de cultură. Se întinde din Dunăre spre V., mărginindu-se spre S. cu rîul Ialomiţa, spre N., cu teritoriul com. Gura-Ialomiţeĭ şi spre V., cu al com. Ţîndăreĭ. Moşia poartă numele de Piua-Petreĭ şi Brăiliţa, saŭ Oraşul-de-Flocĭ. Este proprietate a statuluĭ şi a fost pendinte de mănăstirea Mărcuţa.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ pe moşie 137 locuitorĭ şi după legea rurală din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 20; fără proprietăţĭ se maĭ găsesc 52.

Teritoriul com. este udat de Dunăre şi de rîul Ialomiţa.

Se compune din satele: Piua-Petreĭ şi Brăiliţa, avînd reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Piua-Petreĭ.

Are o populaţie de 328 familiĭ, saŭ 1578 suflete, din care 192 contribuabilĭ; o şcoală mixtă; două bisericĭ, deservite de doĭ preoţĭ şi patru cîntăreţĭ.

Vite sunt: 532 caĭ, 1153 boĭ, 196 porcĭ şi 1940 oĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5040 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5369 leĭ.

Pe teritoriul com. trece şoseaua împetrită, care, din portul Gura-Ialomiţeĭ, duce spre satul Ţîndăreĭ.

Pe moşia comuneĭ se maĭ văd încă urme din Oraşul-de-Flocĭ (v. a. n.).

Piua-Petreĭ, *sat*, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa.

La capul de N. al satuluĭ, se află portul Gura-Ialomiţeĭ.

In sat se află: reşedinţa primărieĭ, a judecătorieĭ comunale, vama, un biroŭ telegrafo-poştal, şi reşedinţa companieĭ a patra din regimentul 5 Ialomiţa, No. 23. Aicĭ a fost până la 1883 reşedinţa subprefectureĭ plăşiĭ Balta, care s'a unit cu plasa Ialomiţa.

Populaţiunea satuluĭ se compune din 170 familiĭ.

Are o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 124 copiĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 dascălĭ.

Vite sunt: 287 caĭ, 513 boĭ, 644 oĭ, 38 porcĭ şi 2 capre.

Spre V. de sat se văd urme din Oraşul-de-Flocĭ.

Piva, *munte*, în jud. Gorj, pl. Vulcanul, situat spre N. de com. Frănceşti şi de muntele Căciulata şi cam la 4 kil. de acest din urmă. Are o suprafaţă cam de 220 hect. şi se prelungeşte spre V., până în rîul Bistriţa. Aparţine locuitorilor comuneĭ Frănceşti şi parte statuluĭ. Este acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ de fag şi gorun.

Piva, *gîrlă*, ce se formează pe teritoriul com. Beciul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. Ese din malul Oltuluĭ; la S.-E. de cătunul Smîrganul, apucă către S., formează balta Braca şi apoĭ se varsă în Siul, în dreptul cătunuluĭ Bălteni.

Pivniţa, *loc*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Măgireşti, situat la S. com., unde se maĭ văd ruinele uneĭ bisericĭ foarte vechĭ.

Pivniţa-Inaltă, *deal*, în jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea despre V. a com. Stolojani; se întinde de la N., din spre com. Calapărul-d.-j., spre S., spre com. Turceni-d.-s., unindu-se cu dealul

Teiul al acesteĭ comune; e acoperit cu pădure și e proprietatea moștenitorilor dec. At. Stolojan.

Pivnița-Uriașilor, *groapă,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsănești, ce se află la picioarele Dealuluĭ - Pivnițeĭ. Probabil că această groapă să fi fost un loc de apărare; are 2 eșirĭ, o adîncime de 3 stînjenĭ și o lărgime de 10 stînjenĭ.

Pîcla, *pîrîŭ,* izvorește de la N. com. Petroșani, pl. Crivina, jud. Prahova, străbate pădurile din com. și se varsă în rîul Leaotul. Albia sa e foarte mocirloasă.

Pîclele, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Pîrscovul, situată între munțiĭ: Moara-de-Vînt, Balaurul și pîrîul Sărățelul-Berciĭ, la 22 kil. de orașul Buzăŭ.

Limita sa, la N., începe din muntele Moara - de - Vînt, urmează slemnea muchiĭ până în muntele Balaurul, trece pe d'asupra Pîclelor, la Pietroiul, o ia pe hotarul de N. al moșieĭ Sforile-Banuluĭ, pe care merge până la hotarul moșieĭ Floricica, care o desparte de com. Policiori; la V., continuă pe hotarul Floricichiĭ, apucă pe slemnea muchiĭ Răteștilor, începe a se coborî pe muchea plaiuluĭ, se lasă la Sărături, în luncă și dă în rîul Buzăul în fața căt. Sătucul (com. Cîndești); la S., urmează albia rîuluĭ Buzăul până la gura izvoruluĭ Murătoarea (com. Pleșcoiul); la E., o ia pe Murătoarea în sus, apoĭ peste plaiurĭ se dirige în muntele Moara-de-Vînt.

Suprafața sa e de 3665 hect., din care: 1663 hect. arabile, 936 hect. pădure, 154 hect. fineață, 492 hect. izlaz, 112 hect. livezĭ, 118 hect. vie, 290 hect. sterp.

Proprietățile maĭ însemnate sunt: Pîclele-Murătorĭ (ale statuluĭ), Pîclele-cu-Sforile, Joseni, Belețeasca saŭ Berca (ale particularilor) și Joseni-Berca; ale cetelor de moșnenĭ: Josenĭ, Marchitan și Aurel.

Terenul accidentat prin multe coline și văĭ, prezintă un deosebit interes geologic prin salzele sale noroioase, numite Pîclele-Marĭ și Pîclele-Micĭ.

Din minerale are sare și păcură, care se exploatează pe moșiile Mierlari și Belețeasca. De mare însemnătate este vița sălbatică, Laurusca (Peranospora-viticula), care crește cu abundență pe malurile Sărățeluluĭ și care s'ar putea întrebuința cu succes la altoirea vițeĭ și introduce în viile distruse de filoxeră.

Aci se face un tîrg la 8 Noembre.

Căĭ de comunicație are albia Sărățeluluĭ și albia văeĭ Pîclele.

Vite sunt: 336 boĭ, 262 vacĭ, 106 vițeĭ, 13 caĭ, 14 epe, 6 mînjĭ, 2300 oĭ, 67 capre și 475 porcĭ. Stupĭ cu albine sunt 167.

E formată din căt.: Berca, Joseni și Pîclele, cu o populație de 1480 suflete, din care 297 contribuabilĭ, locuind în 344 case.

Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 1 rotar, 5 butnarĭ, 1 croitor, 2 cizmarĭ, 3 fierarĭ și 9 vărarĭ.

Budgetul com. e de 2536,48 l.

Are o școală primară urbană în mănăstirea Berca, frecuentată de 76 elevĭ; 3 biserici, Berca, Joseni și Pîclele, cu 3 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 2 paraclisierĭ. Catedrala e cea cu hramul la 8 Noembrie (Mănăstirea Berca). Cîrciumĭ sunt 8.

Comuna e vechie. Cătunul Berca exista la 1680.

Pîclele, *cătun,* al com. Pîclele, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorĭ și 52 case.

Pîclele, *sorginte de ape minerale,* în jud. Buzăŭ, com. Robești, căt. Stănilești, pe poalele colineĭ Catîra.

Pîclele (La - Tănăsoiŭ), *sorginte de apă minerală,* în jud. Buzăŭ, com. Bălănești, căt. Turburea. Conține multă pucioasă.

Pîclele și Urlătorĭ, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Pîclele, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de Episcopie; are 340 hect. arătură și izlaz, 7 hect. pădurea Berca, puține livezĭ și vie.

Pîclele-Marĭ, *vulcanĭ de noroiŭ* (salze), în jud. Buzăŭ, com. și căt. Pîclele, unde pe o suprafață de 6 hect. se află nenumărate cratere conifere, avînd înălțimĭ diferite, dar care nu trec de 1.60 metri; la gura lor se ridică gaze amestecate cu pămînt și păcură, producînd o continuă fierbere cu colcote.

Pîclele-Micĭ, *vulcanĭ de noroiŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Pîclele, căt. Berca, în apropiere de mănăstirea Berca. Aŭ luat ființă în 1880. Până acum sunt numaĭ 5 cratere. Fenomenul este același ca la Pîclele-Marĭ, dar maĭ puțin pronunțat.

Pîclele-Mierlari, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Pîclele, căt. Berca, proprietate moșnenească.

Pîcleni, *sub-divizie a cătunuluĭ* Scheiul, jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă.

Pîhna, saŭ **Pîhna-Vechie,** *sat,* în partea de S.-E. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, la

2 kil. de Tîrziĭ, satul de reşedinţă, situat pe valea cu acelaşĭ nume, înconjurat de dealurĭ, deschis în partea de V., unde se întinde şesul Lohanul şi pe care trece calea ferată şi şoseaua judeţeană.

Are o populaţie de 200 suflete; o biserică, construită în anul 1816.

Locuitoriĭ, în mare parte, sunt vechĭ răzeşĭ, împroprietărițĭ, se zice, de pe timpul luĭ Ştefan-cel-Mare.

Pîhna, *deal*, în partea de S. a satuluĭ Pîhna, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, cu o suprafaţă de 143 hect.

Se prelungeşte de la E. la V. şi se termină în şesul Lohanul.

Pîhna, *pîrîŭ*, izvoreşte din dealul Podişul-de-la-Pădure, curge prin satul Pîhna, com. Tîrziĭ, plasa Crasna, jud. Fălciŭ, pe valea cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Lohanul, trecînd sub calea ferată.

Pîhneĭ (Valea-), *vale*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna, com. Tîrziĭ, în suprafaţă de 43 hect., prin care trece pîrîul cu acelaşĭ nume şi pe care e situat satul Pîhna.

Pîlcul, *munte*, în jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, făcînd parte din munţiĭ Şărbeĭ.

Pîlşeşti, *deal*, la V. com. Turceşti, pl. Olteţul-de-sus, jud. Vîlcea.

Pîlşeşti, *mahala*, jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Turceşti. Cade spre V. com. şi este udată de rîul Tîrîia şi de Valea-Seacă. Spre N.-V. are locurĭ arabile. Are o biserică.

Pînceşti, *com. rur.*, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., spre E. de oraşul Roman, la 21 kil. de el şi la 14 kil. de reşedinţa plăşeĭ. E aşezată pe un teren accidentat şi e formată din satele: Bunghi, Pînceşti, Patricheni, Poenari, Săcăleni, Tălpălăi şi Zimbrul, cu reşedinţa com. în satul Pînceşti.

Are o populaţie de 440 familiĭ, saŭ 1963 suflete, din care 501 contribuabilĭ, locuind în 500 case; 4 bisericĭ, 2 de zid şi 2 de lemn şi 2 şcolĭ primare mixte.

Sunt 4461 vite marĭ cornute.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5037,34 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4941 leĭ.

Pe teritoriul comuneĭ sînt multe pădurĭ.

Pînceşti, *sat*, şi reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pînceşti, spre E. de oraşul Roman, la 21 kil. de el şi la 14 de reşedinţa plăşeĭ, pe pîrîul Zimbrul.

Are o populaţie de 81 familiĭ, 383 locuitorĭ, din care 87 contribuabilĭ, locuind în 101 case; 2 bisericĭ una de zid şi una de lemn; o şcoală primară mixtă, frecuentată de 20 elevĭ, din 43 înscrişĭ.

Este compus din patru părţĭ: Pînceşti-Deleni, Pînceşti-luĭ-Borş, Pînceşti-luĭ-Onuţă şi Pînceşti-Răzăşi (Pînceşti-luĭ-Stroiŭ).

Pînceşti-Deleni, *parte din satul* Pînceşti, pl. Siretul-de-sus, jud. Roman.

Pînceşti-Dragomireşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Cotul-Vameşuluĭ. Pe moşie este o şcoală de agricultură (fermă-model) întreţinută de stat, la 5 kil. spre S. de oraşul Roman. Pe teritoriul acesteĭ moşiĭ, era aşezat în vechime satul Dragomireşti. (Vedĭ Dragomireşti, sat).

Pînceşti-luĭ-Borş, *parte din satul* Pînceşti, pl. Siretul-d.-sus, jud. Roman.

Pînceşti-luĭ-Onuţă, *parte din satul* Pînceşti, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Pînceşti-luĭ-Stroiŭ. Vezĭ Pînceşti-Răzăşĭ.

Pînceşti-Mănăstireĭ-Ocneĭ, *sat*, care ţinea de jud. Tecuciŭ, ocolul Polocinuluĭ, şi ţine astăzĭ de jud. Bacăŭ. Este udat de pîr. Dieneţul saŭ Pînceşti, care se varsă în Siretul. Pe dealul Dieneţul, se află urmele unor întăriturĭ vechĭ, numite Apărătoarea şi 2 movile.

Pînceşti-Răzăşi, *parte din satul* Pînceşti, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman. Această parte se maĭ numeşte şi Pînceşti-luĭ-Stroiŭ.

Pîndaruluĭ (Movila-), *movilă* înaltă, jud. Buzăŭ, com. şi cât. Albeşti.

Pîndăria, *loc izolat*, în jud. Buzăŭ, com. Cizlăul, cât. Scărişoara, în vîrful munteluĭ Seciul.

Din vîrful munteluĭ se vede în depărtare în toate direcţiunile.

Pîngăleşti, *com. rur.*, împreună cu cât. Ciolanul, situată pe apa Cîlniştea, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca, proprietatea moştenitorilor Em. Pangal. E la 30 kil. spre N., de Giurgiŭ, la 7 kil. de Ghimpaţi, reşedinţa pl. şi la 47 kil. de Bucureşti spre S.-V., trecînd prin Singureni.

Are o suprafaţă de 1408 hect., cu o populaţie de 656 suflete.

S'a dat în 1864 la 89 locuitori o suprafaţă de 180 hect.

Budgetul com. e la venituri de 2132 lei, iar la cheltueli, de 1552 lei.

Are o biserică de zid, cu hramul Sf. Treime, cu 1 preot şi 2 dascăli, constituind parohia Pînglești; o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 48 băieţi şi 6 fete.

Pe această proprietate se află Lacul-Porcului. Prin pădure se vede un drum vechiŭ, pe care locuitorii îl numesc Brazda-lui-Traian.

Locuitorii posedă un număr destul de însemnat de vite, mai cu seamă oi şi rîmători.

Pîngăraţi, *com. rur.*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, situată pe ambele maluri ale rîului Bistriţa şi pe pîrîul Tarcăul, între com. Bicazul, Doamna, Vadurile, Mastacănul şi hotarul Transilvaniei.

Terenurile com. sunt accidentate şi acoperite cu imense păduri.

E formată din cătunele: Pîngăraţi, Stejarul, Tarcăul, Brăteşti, Gheuca, Pîngărăciorul, Petrica, Straja, Lunca-Strîmtura, Vădurele şi Mănăstirea-Bisericani, cu o populaţie de 2191 suflete, locuind în 621 case.

Locuitorii se ocupă cu agricultura şi plutăria.

Din toată întinderea com., numai 594 hect. 37 arii se cultivă.

Imaşul (suhatul) are o întindere de 366 hect., 34 arii, şi nutreşte un număr de 4691 capete de vite.

Dintre locuitorii împroprietăriţi în 1864 sunt astă-zi: 289 cari încă trăesc şi-şi stăpînesc singuri locurile lor; 44 stăpînesc locurile ca urmaşi; 2 locuri aŭ fost părăsite şi se stăpînesc de către comună. Dintre locuitorii împroprietăriţi în 1878 sunt: 39 cari stăpînesc singuri locurile lor; 12 ca urmaşi, şi 96 inşi, cari, de şi însuraţi şi cultivatori de pămînt, n'aŭ nici o proprietate.

Are: 4 biserici, cu 12 deserventi; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător; 3 herăstrae; 4 mori de apă cu cîte o piatră; 3 mori cu cîte 2 pietre; 1 piuă pentru făcutul sucmanilor, cu 2 găvane; 2 fierării; 4 băcănii; 12 crîşme; 2 rotării; 1 stolărie; 1 cojocărie; cariere de piatră.

Budgetul com. e la venituri de 6010 lei şi la cheltueli, de 5766 lei şi 58 bani.

Pîngăraţi, *sat*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, situat pe valea pîrîului cu acelaşi nume, spre S. de Mănăstirea-Pîngăraţi, la 13 kil. 800 m. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 668 suflete, locuind în 169 case; 4 mori, 1 stolerie, 1 piuă pentru făcutul sucmanelor.

Locuitorii se ocupă cu agricultura şi plutăria.

Numirea vechie: Pîngarăciorul-Bistriţei.

Pîngăraţi, *mănăstire*, în judeţul Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, aşezată în mijloc de codrii pustii, pe coasta muntelui Pǎrul, megieşită spre S. cu satul Pîngăraţi, la V. cu muntele Botşani, şi cursul pîrîului Pîngăraţi. Are o vechime de 458 de ani.

Către anul 6940 (1432), în timpul lui Iliaş Voevod, fiul lui Alexandru-cel-Bun, s'a retras de la Mănăstirea-Bistriţei un monah anume Simion, în codrii de pe coastele muntelui Părul, fondînd o sihăstrie care purta numele săŭ.

La 6969 (1461), acest călugăr, cu banii de la Ştefan-cel-Mare, clădi o bisericuţă de lemn, căreia îi dete hramul Sf. Dumitru.

La 6992 (1484), în vremea războiului de la Valea-Albă, a ars biserica cea de lemn, iar Simion cu toţi călugării aŭ trecut în ţara Ungurească la cetatea Gurgia şi s'aŭ stabilit în mănăstirea Caşiva, pănă după potolirea războiului.

La 7068 (1560), Alexandru Lăpuşneanu Voevod a zidit pe locul unde a fost acea bisericuţă, mănăstirea care se vede şi astăzi.

La 1806, Egumenul Macarie săpînd başca de sub biserică, ce era făcută de Alexandru Lăpuşneanu pentru siguranţa odoarelor bisericeşti, a făcut un paraclis.

Cam pe la 1857, s'a început cu cheltuiala Arh. Varnava a se clădi o altă biserică toată de piatră.

Alexandru Lăpuşneanu a dăruit moşia dimprejurul mănăstirei; Alexandru Iliaş a mărit moşia cu partea Tarcăului pănă în Tărcuţa; Petru-Vodă-Cercel a dat 2 moşii: Sărata şi Ivăneşti; Vasile-Voevod Albanitul întăreşte cu hrisoave moşiile mănăstirei făcînd adăugire pe la unele locuri, iar la Tarcăul a dat o parte de loc din Tărcuţa şi pǎna la hotarul Comăneştilor; Mihail Sturdza Voevod a dat venitul moşiilor şi Tarcăul cu hrisov pe 10 ani, pentru facerea zidirilor.

Afară de aceştia, din pomelnicul mănăstirei, se văd încă o sumă de alţi Domni şi ctitori, cari aŭ dăruit: pămînturi, bani, odoare, stupi, etc.

De la începutul existenţei sale pănă astăzi, mănăstirea a purtat 4 numiri: 29 de ani s'a numit Sihăstria-lui-Simion; 99 de ani, după ce s'a făcut biserica de

lemn, s'a numit Schitul-luĭ-Simion; 27 de anĭ, după ce s'a făcut biserica de piatră, s'a numit Mănăstirea-luĭ-Amfilohie şi de 303 anĭ încoace se numeşte Pîngăraţi, după pîrîul ce curge pe sub poalele munteluĭ unde este clădită biserica.

In mănăstire se află un penitenciar în care sunt închişĭ maĭ mulţĭ indivizĭ pentru recluziune şi pentru corecţiune.

Pîngăraţi, *ramură de munţĭ,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, situată în prelungirea munţilor ce formează grupa: Bistriţeĭ-Moldoveĭ, între pîrîul Pîngăraţi, la V. şi pîrîul Pîngărăciorul, la E., întinzîndu-se în direcţiunea N.-S.-E.

Pîngăraţi, *pădure,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi; are o întindere de 1528 pogoane.

Pîngăraţi, *izvor cu ape minerale,* lîngă satul Pîngăraţi, com. cu acelaşĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; conţine apă sulfuroasă.

Pîngăraţi, *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi; izvoreşte din muntele Botşani, dintre ramura munţilor Pîngăraţi şi Botosul, curgînd pe la S.-V. mănăstireĭ Pîngăraţi, în direcţiune N.-S., prin nişte terenurĭ calcaroase şi se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistriţa, după ce, aproape de gura sa, străbate şoseaua naţională Piatra-Prisăcani, între kil. 69—70. In prundul pîrîuluĭ sunt bolovanĭ micĭ de calcită, frumos cristalizată.

Pîngăraţi-Stejarul, *trup de pădure,* al statuluĭ, în com. Pîngăraţi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Se arendează cu 1992 leĭ anual.

Pîngărăciorul, *sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, situat pe valea ce se întinde în stînga rîuluĭ Bistriţa şi a pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Are o populaţiune de 249 suflete.

Numirĭ vechĭ: Pîngărăciorul-Mănăstireĭ-Bisericani, Braniştea.

Pîngărăciorul, *pădure,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi; are o întindere de 1875 pog., în care se coprind şi acele de pe moşia Potoci.

Pîngărăciorul, *pîrîiaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi, format către obîrşia sa din două izvoare. Izvoreşte din ramura despre N. a munţilor Pîngăraţi (ramura Potoci); curge pe la V. de Mănăstirea Bisericani, şi, în apropierea satuluĭ cu acelaşĭ nume, se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistriţa.

Pîngărăciorul-Bistriţeĭ, *trup de pădure,* al statuluĭ, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Pîngăraţi. Se arendează cu 5498 leĭ anual.

Pîntecani, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătunul com. Galbenul. Inainte se numea Slobozia-luĭ-Bagdat, de la un vechiŭ proprietar. E aşezat în partea de N. a com., în cîmp, la 1 kil. 600 m. spre N. de căt. de reşedinţă. Are o întindere de 15 hect. şi o populaţie de 30 familiĭ, saŭ 118 suflete, din care 22 contribuabilĭ.

Pînteceşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, cătunul de reşedinţă al com. Cîmpineanca, în partea de S. a com., pe malul drept al rîuluĭ Milcovul. Are o întindere de 100 hect., cu o populaţie de 60 familiĭ, saŭ 237 suflete, din care 70 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de preotul din căt. Slobozia.

Pîntecul, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Bistricioara, situat pe fruntaria Transilvanieĭ. Se maĭ numeşte şi Pintecul.

Pîntecul, *izvoare minerale.* Vezĭ Arşiţa-Creţuluĭ şi Pîrîul-Terjoaseĭ, izvoare, jud. Neamţu.

Pîntecul, *pîrîiaş,* curgînd pe hotarul com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, aproape de Transilvania.

Izvoreşte din muntele numit Curmătura-Pînteculuĭ şi se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Bistricioara, în dreptul pichetuluĭ Pîntecul.

Pînteĭ (Valea-), *vale,* în muntele Şerba, jud. Suceava, com. Neagra-Şaruluĭ, în care se află o peşteră, ce era locuită în vechime de un vestit haiduc, numit Pîntea.

Pîraiele, *sat,* pe moşia şi în com. Mălini, jud. Suceava, aşezat pe podişurile dintre cele treĭ pîraie ce-l străbat.

Vatra satuluĭ ocupă 160 fălcĭ, cu o populaţie de 842 suflete, din care 154 contribuabilĭ, locuind în 186 case.

Improprietărițĭ în 1864 şi 1881 sunt 22 fruntaşĭ, 66 pălmaşĭ şi 42 codaşĭ, stăpînind 490 fălcĭ.

Biserica şi şcoala din Mălini servesc şi acestuĭ sat.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (18 kil.) şi la Drăceni ($7^1/_2$ kil.).

Pîraiele, *munte,* al com. Cartiul,

plaiul Vulcan, jud. Gorj, spre N.-V. com., acoperit cu pădure de brad și de fag.

Pîraiele, *trup de pădure*, al statuluĭ, situat în com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Are o întindere de 150 hect. și formează împreună cu trupurile: Padina-Seacă, Alunul, Măgura-Albu, Muntele Neteda și Dosul, pădurea Costești.

Pîraiele (Muntele-), *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, pendinte de com. Brebul și Predealul, jud. Prahova, care, împreună cu munțiĭ Petrica și Cazacul, se arendează cu 1450 leĭ anual.

La anul 1749, Medelnicerul Const. Filipescu, vinde văruluĭ săŭ, Dinu Cantacuzino Paharnicul, treĭ munțĭ, adică partea luĭ de moștenire de la 6 munțĭ (Jepi-d.-s. și Jepi-d.-j., Petricica, Pîraiele, Sorica, Vîrful-luĭ-Găvan, Lacul-Roșu și Luncile-dintre-Prahove), carĭ, după cum spun actele «se vor împărți frățește cu copiiĭ frateluĭ săŭ Stolnicul Răducan Filipescu». Prețul acestor munțĭ e fixat la 4000 leĭ vechĭ.

La 1846, acest munte a fost măsurat de inginerul George Fischtum, trimis de marele Postelnic Ion Al. Filipescu.

Pîrava, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., com. Răcăciuni, ramificat din culmea Ciortolomuluĭ, situat pe limita jud. spre jud. Putna. Este acoperit cu viĭ.

Pîrciuluĭ (Lunca-), *cătun*, al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, cu 50 locuitorĭ și 10 case. Are sub-divizia: Bîsca.

Pîrcovaci, *sat*, pe ambele părțĭ ale Bahluiuluĭ, în partea de V. a com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani, și spre N.-V. de orașul Hîrlăul, cu care este învecinat. Are o suprafață de 301 hect., pămînt al locuitorilor dat la 1864 din moșia Deleni și o populație de 60 familiĭ, saŭ 300 suflete, din care 126 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt Rușĭ romînizațĭ.

Are o biserică, zidită la 1858 de Pulheria și Iorgu Ghica, cu 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Vite: 250 boĭ, 4 caĭ, 100 oĭ și 50 porcĭ. Sunt 200 stupĭ cu albine.

In vechime se maĭ numea și Rușiĭ-Bojica.

Pîrcovaci, *pîrîŭ*, jud. Botoșani, izvorește din dealul Cetățuia, pe moșia Deleni; curge spre E. și se varsă în dreapta Bahluiuluĭ.

Pîrgaruluĭ (Valea-), *vale*, spre N. com. Topești, plaiul Vulcan, jud. Gorj; pleacă de sub Piatra-cu-Norĭ, în direcțiunea N.-S., curge pe o întindere de 5 kil., primește Valea-Sohodoluluĭ și intră în Valea-Ciureșuluĭ.

Pîrgărești, saŭ **Tisești**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Bogdănești, situat pe pîrîul Crețul, la 5 kil. 865 m. de satul Bogdănești. Are o populație de 534 suflete, în maioritate Ungurĭ; o biserică catolică, clădită de locuitorĭ la 1819; 3 cîrciumĭ.

Vite: 27 caĭ, 218 vite marĭ cornute și 3 porcĭ.

Pîrîianul, *deal*, com. Gorunești, pl. Olteţul-de-jos, jud. Vîlcea.

Pîrîieni-de-Jos, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, situată pe dreapta Olteţuluĭ, la 65 kil. de capitala jud. și la 13 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 362 locuitorĭ, din carĭ 70 contribuabilĭ, locuind în 100 case; o biserică de lemn.

Vite sunt: 8 caĭ, 40 boĭ, 70 vacĭ, 5 bivolĭ și 200 porcĭ. Pe rîul Olteţul, în raionul com., e o moară de măcinat.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșia d-luĭ Gr. Pleșoianu.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 515 hect.

Veniturile com. se urcă la 600 leĭ anual.

E brăzdată de Dealul-Muieriĭ și udată de Valea-Olariĭ, Valea-Grecilor și Valea-Fraţilor.

Pîrîieni-de-Jos, *deal*, în raionul com. cu același nume, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect., 50 ariĭ, vie.

Pîrîeni-de-Mijloc, *com. rur.*, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, compusă din 2 mahalale: Valea-Ganiĭ și Piscul-Cireșuluĭ.

E situată pe valea Olteţuluĭ, la 4 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populație de 303 locuitorĭ, din carĭ 85 contribuabilĭ; 78 case; 2 bisericĭ.

Vite sunt: 80 boĭ, 95 vacĭ, 38 vițeĭ și 80 oĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșnenĭ, iar 18 s'aŭ împroprietărit la 1864.

Șoseaua județeană trece prin comună.

Budgetul com. e la veniturĭ de 665 leĭ și la cheltuelĭ, de 660 leĭ.

Pîrîeni-de-Sus, *com. rur.*, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, compusă din 2 cătune: Merișul și Valea-Bordeiuluĭ.

E situată pe văile Merișul și Bordeiul, la 30 kil. de reședința județuluĭ și la 1/2 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 140 locuitorĭ și o biserică.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile d-lor Pîrienĭ. Eĭ posedă: 6 caĭ, 30 boĭ, 41 vacĭ, 4 bivolĭ și 30 oĭ.

E brăzdată de dealul Seciul și udată de Valea-Mare, de Valea-Mică și de rîul Olteţul.

Veniturile și cheltuelile com. se urcă la 200 leĭ anual.

Pîrîul, *com. rur.*, în partea de S.-E. a com. Godinești, plaiul Vulcanul, jud. Gorj, situată pe șes și pe valea cu acelașĭ nume și formată numaĭ din satul Pîrîul.

Are o suprafaţă de 1777 hect., din care 285 hect. pădure, 465 hect. arabile, 45 hect. fîneţe, 960 hect. izlaz și tufăriș și 22 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populaţie de 230 familiĭ, saŭ 931 suflete, din care 200 contribuabilĭ; 1 școală, frecuentată de 38 copiĭ (1899—900); 2 bisericĭ de lemn, una fondată la 1828, și cea-l'altă reedificată la 1888, deservite de 2 preoţĭ și 2 cîntăreţĭ.

Pămîntul în general e fertil. Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ după legea rurală și se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și mica industrie. Parte din pămînt e proprietăresc.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 2 căruţe cu caĭ, 18 care cu boĭ; 315 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 259 rîmătorĭ și 191 oĭ.

Se află în sat o moară de apă, 10 puţurĭ și 1 fîntînă.

Budgetul e la veniturĭ de 1061 leĭ și la cheltuelĭ, de 1001 leĭ.

Teritoriul Pîrîuluĭ e udat de rîul Tismana.

Comunicaţia în com. se face pe șoseaua comunală care o pune în legătură la com. Ciuperceni cu șoseaua judeţeană Tîrgul-Jiuluĭ-Severin.

Pîrîul, *cătun*, al com. Faţa-Valea-luĭ-Cîine, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe loc șes și lîngă lanţul de înălţimĭ din dreapta rîuluĭ Gilortul, la S. de com. Groșerea.

Are o suprafaţă de 70 hect., din care 30 hect. pădure, 27 hect. loc de cultură, fîneţe și izlaz, ale locuitorilor, 2 hect. vie și 10 hect. prunĭ.

Are o populaţie de 85 familiĭ, saŭ 356 suflete, din care 80 contribuabilĭ; o biserică de lemn, făcută de un călugăr, Grigore Jianu, pe la anul 1800 și deservită de 1 preot și 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 6 plugurĭ, 2 căruţe cu caĭ, 15 care cu boĭ; 182 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 70 rîmătorĭ, 270 oĭ și 100 capre.

Teritoriul cătunuluĭ e udat de pîrîul Gilortul.

Comunicaţia se face prin drumurĭ ordinare și printr'o șosea comunală, la N. cu Groșerea, iar la S., cu comuna sa Faţa-Valea-luĭ-Cîine.

Pîrîul, *sat*, jud. Bacăŭ. Vezĭ Pîrîul-Moinești.

Pîrîul, *cătun* și reședinţa com. Pîrîul-Boia, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe partea stînga a Gilortuluĭ și pe dealul cu acelaș nume.

Are o suprafaţă cam de 1200 hect., din care 400 hect. cultivabile, 7 hect. vie și 12 hect. pomet, cu o populaţie de 97 familiĭ, saŭ 347 suflete, din care 73 cotribuabilĭ; o școală; o biserică, făcută la 1780 și deservită de 1 preot și 2 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 plugurĭ, 1 căruţă cu caĭ, 26 care cu boĭ; 200 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 123 rîmătorĭ, 246 oĭ și 97 capre.

Prin cătun trece un pîrîŭ, numit Valea-Pîrîuluĭ, ce izvorește de sub Dealul-Viilor și curge de la E. la V., dînd în Gilort.

Se găsesc în sat: 3 puţurĭ și 8 izvoare.

Pîrîul, *deal,* aparţinînd comuneĭ Pîrîul-Boia, jud. Gorj. Are direcţiunea N.-V. — S.-E. și prezintă maĭ multe piscurĭ, din care cele maĭ principale sunt: Dealul-Viilor, în partea de E. a comuneĭ, și dealul Boia, în partea de V.

Pîrîul, *rîŭ,* izvorește din com. Vasilaţi, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea; trece prin com. Oteleșul, și se varsă în rîul Cerna, în raionul acesteĭ din urmă com.

Pîrîul, saŭ **Omorîcea,** *vale,* jud. Vîlcea, comuna Tetoiul. Matca văiĭ desparte teritoriul comuneĭ Tetoiul, de com. Giulești și Rusănești.

Pîrîul-Adînc, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, pe coasta căreia se află situat căt. Răchitișul.

Pîrîul-Adînc, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Mărgineni-Munteni, care aparţine proprietarilor răzășĭ din com. megieșă Luncani și are o întindere de 103 hect.

Pîrîul-Adînc, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa, a căreĭ stăpînire se împarte între răzășĭ și d. L. Vernier. Este supusă regimuluĭ silvic și e populată cu fagĭ și stejarĭ.

Pîrîul-Adînc, *pădure,* în întindere de 100 hect., pe teritoriul com. Spulberul, pl. Vrancea, jud. Putna.

Pîrîul-Adînc, *pîrîŭ,* ce udă co

muna Colacul, pl. Vrancea, jud. Putna. Iese dintre vîrfurile Podurile și Satul-Mare, pe care le și desparte.

Pîrîul-Arinilor, *pădure*, pe moșia Urlați, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Pîrîul-Boghiĭ, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tirgul-Trotușul, situat pe pîrîul cu același nume, pe dreapta Trotușuluĭ, la 2 kil. 630 m. de satul Tîrgul-Trotușul.

Are o populație de 289 suflete; o biserică, clădită la 1812 de Dimitrie Cornariŭ, deservită de 2 cîntărețĭ; 2 circiumĭ.

Vite sunt: 7 caĭ, 141 vite cornute, 19 porcĭ și 76 capre.

Pîrîul-Boia, *com. rur.*, în partea de S.-E. a com. Petrești-d.-s. și la N. comuneĭ Jupănești, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, formată din cătunele Pîrîul și Boia.

E situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Gilortul și pe dealul Boia, la V. și dealul Pîrîul, la E. de Gilortul.

Are o suprafață cam de 2000 hect., din care 660 hect. arabile, 20 hect. vie, 22 hect. prunet, restul fînețe și pădure, în întindere de aproape 1364 hect., proprietate a statuluĭ și a d-luĭ Ilie Alexandrescu.

Pămîntul este productiv; se cultivă maĭ cu seamă viile și pruniĭ.

Are o populație de 201 familiĭ, saŭ 707 suflete, din care 143 contribuabilĭ; 1 școală, fondată la 1860 și frecuentată de 40 elevĭ; 2 bisericĭ, una fondată la 1730, și cea-l'altă la 1803, de locuitorĭ și deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ posedă: 33 plugurĭ, 48 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ, 409 vite marĭ cornute, 553 oĭ, 171 capre, 24 caĭ, 273 rîmătorĭ; 40 stupĭ cu albine.

Venitul com. e de leĭ 1195, banĭ 49, iar cheltuelile, de 1185 leĭ, 87 banĭ.

Teritoriul comuneĭ este udat de rîul Gilortul, care o străbate de la N. la S.

Comunicația în Pîrîul-Boia se face pe Valea-Gilortuluĭ, pe șoseaua județeană T.-Jiul-Filiași, care o leagă la N. cu com. Petrești-d.-s., iar la S. cu Bărbătești. De cătunul Boia e legată printr'o șosea vecinală. Printr'un drum de care se leagă cu com. Licuriciul. Maĭ are linia ferată Filiași-T.-Jiul, cu stația maĭ apropiată Cărbunești.

In com. se găsesc: 7 puțurĭ și 3 izvoare.

Văĭ maĭ însemnate sunt: Valea-Pîrîuluĭ, valea Marina, valea Tupșa, în cătunul Pîrîul și valea Socul în cătunul Boia, toate udate de pîraiele, purtînd aceleașĭ numirĭ.

Pîrîul-Bosieĭ, *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ, pl. Crasna; izvorește din satul Valea-Bosieĭ; trece prin com. Stroești, și se varsă în pîrîul Crasna.

Pîrîul-Calul, *pădure* a statuluĭ, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Calul-Iapa. Se arendează cu 2100 leĭ anual.

Pîrîul-Cărbuna, *pădure*, situată pe hotarul dintre com. Răucești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, și jud. Suceava.

Pîrîul-Cărbuna, *pîrîŭ*, județul Neamțu, situat pe hotarul județuluĭ despre Suceava, despărțitor comuneĭ Răucești de moșia Brusturi, din jud. Suceava.

Pîrîul-Cîrjeĭ, *sat*, pe moșia Borca, jud. Suceava, com. Mădeiul, așezat pe țărmul stîng al Bistrițeĭ și străbătut de pîrîul cu același nume.

Vatra satuluĭ ocupă 100 fălcĭ, cu o populație de 99 familiĭ, saŭ 426 suflete.

Improprietărițĭ în 1864 sunt 18 fruntașĭ, 26 pălmașĭ și 18 codașĭ, stăpînind 248 fălcĭ.

Are o biserică de lemn. Școala din Mădeiul servă și acestuĭ sat.

Pîrîul-Codruluĭ, *pădure*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băsești, proprietatea d-neĭ Ecaterina Gheorghiu. Are 65 hect. și e supusă regimuluĭ silvic.

Pîrîul-de-pe-Vale, *pîrîŭ*, izvorește din partea de N. a com. Șuletea, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, curge spre S., pe partea de E. a com., pe sub dealul Zăvoiul și, după ce se unește cu pîrîul Bobișul, din jos de sat, trece în com. Iepureni, jud. Tutova.

Pîrîul-din-Prozii, *pîrîŭ*, izvorește de pe moșia Broscăuți, com. cu același nume, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ; trece în com. Văculești, unde formează iazul Trosna, și se varsă în rîul Jijia.

Pîrîul-Domnișoara, *trup de pădure*, pe moșia Cotul-Vînători, com. Vînători-Dumbrava-Roșie, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Pîrîul-Galul, *pădure*. Vezĭ Galul, pădure, în Valea-Bistrițeĭ, jud. Neamțu.

Pîrîul-Glodului, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, așezat la poalele dealuluĭ Tocila, la marginea pădureĭ cu același nume și la 600 m. de satul Luncani (școală).

Are o populaţie de 54 familiĭ, saŭ 257 suflete.

Vite: 3 caĭ, 103 vite marĭ cornute şi 6 porcĭ.

Pîrîul-Glodului, *moşie*, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, în întindere de 10073 hect., din carĭ 1083 hect. pădure. Ţinea maĭ înainte de mănăstirea Pîngăraţi (jud. Neamţu). Azĭ este proprietate a statuluĭ, dînd un venit anual de 1362 leĭ.

Pîrîul-Glodului, *pădure* foioasă, în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, în întindere de 1083 hect., proprietate a statuluĭ.

Pîrîul-Glodului, *pîrîŭ*, jud. Suceava, com. Giurgeşti; izvoreşte dintre dealurile Osoiul şi Cotîrgaşi; străbate satul cu acelaşĭ nume şi, după un curs de aproape 3 kil., se varsă în Şomuzul-Mic.

In timpul ploilor se transformă, în torent, care tîrăşte pietrele la vale; locuitoriĭ întrebuinţează aceste pietre la clădirĭ şi drumurĭ, făcînd şi un mic negoţ cu ele.

Pîrîul-luĭ-Barcan, *pîrîiaş*, în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni; izvoreşte din Dealul-Pĭetros, curge paralel cu pîrîul Runcul şi se varsă în pîrîul Almaşul, în dreptul stînceĭ situate între herăstrăul No. 1 şi 2, de pe moşia Almaşul.

Pîrîul-Lung, *pîrîŭ*, în jud. Gorj, pl. Novaci, com. Cărpinişul; izvoreşte din plaiul munteluĭ Plasala, de la locul numit Hăciuga, împreunîndu-se cu pîraiele Ciocăzana şi Teişul, la S. de com. Cărpinişul, la locul numit Ciolpani.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Botoşani; izvoreşte din coasta dealuluĭ Cerbătoarea saŭ Gîlgîitoarea şi, unindu-se cu Hurgheşul, se varsă în pîrîul Neaunul şi împreună cu acesta în iazul Leahul, în com. Feredieni, din pl. Coşula.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Grămeşti; izvoreşte din Bucovina (Austria); trece prin Botoşăniţa, Grămeşti, Budeşti, şi se varsă în dreapta Siretuluĭ.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe proprietatea statuluĭ, numită Dealul şi curge prin com. rur. Domneşti, pl. Nucşoara, jud. Muşcel, de la V. spre E.

Pîrîul-Mare, *pîrîŭ*, în jud. Suceava, izvoreşte de sub dealul Măganul şi se varsă în Neagra-Şaruluĭ, după ce a udat com. Neagra-Şaruluĭ şi Şarul-Dorneĭ, pe o lungime de aproape 7 kil.

Pîrîul-Moineşti, saŭ **Pîrîul**, *sat*, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Moineşti, situat pe pîrîul cu acelaşĭ nume, maĭ în jos de Lunca, avînd o populaţie de 217 sufl.

Locuitoriĭ posedă: 3 caĭ, 61 vite cornute, 25 porcĭ şi 162 oĭ.

Pîrîul-Negru, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Berhometele, com. Dersca, la care este alipit şi sătişorul Vlădeni, cu o populaţie de 62 familiĭ, saŭ 250 suflete.

In vechime fie-care forma o moşie şi un sat aparte, acum sunt unite într'un singur trup; cel dintîiŭ este aşezat pe ambele laturĭ ale Pîrîuluĭ-Negru, de pe podişul înclinat către şesul Siretuluĭ, iar al doilea tot pe laturile pîrîuluĭ sub poalele pădureĭ.

Proprietatea moşieĭ a fost a Prinţuluĭ Grigore Mihail Sturdza, moştenită de la părintele săŭ Mihail Sturdza-Vodă.

Are 2 bisericĭ, deservite de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 2 pălămarĭ. Una în satul Pîrîul-Negru, are hramul Sf. Mihail şi Gavril şi e făcută de lemn, în anul 1798, de Ioan Lăzărescu; cea-l'altă în satul Vlădeni are hramul Sf. Gheorghe şi e făcută de bîrne de stejar, în 1785 după cum se dovedeşte din inscripţia următoare, săpată în lemn deasupra uşeĭ:

Această sfîntă biserică s'a făcut în zilele luminatuluĭ Domnitor Io Alexandru Mavrocordat, şi a Presfinţituluĭ Mitropolit Gavriil, la 1785, Iulie 8 zile.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ aŭ 280 hect., 71 ariĭ, pămînt, iar proprietarul moşieĭ: 1297 hect., 57 ariĭ, cîmp şi 859 hect., 32 ariĭ, pădure.

Pîraiele principale ce trec pe moşie sunt: Negrul şi Vlădeni, începînd din pădurea moşieĭ şi vărsîndu-se în Molniţa, ce curge pe hotar.

Piatră de zidărie se află la o parte a pădureĭ; iar prund de şosele se găseşte în mare cantitate pe coasta dealuluĭ din partea de N.-V. a satuluĭ.

Drumurĭ principale sunt: calea naţională Mihăileni-Botoşani şi calea judeţeană Mihăileni-Dorohoiŭ.

Moşia se hotăreşte cu Dersca, Viţcani, Cîndeşti, Bucovina, Tîrgul-Mihăileni, Sinăuţi şi Tureatca.

Localităţĭ de însemnat sunt: Movilele-Marĭ şi Seleştea-Vechĭe.

Pîrîul-Negru, *pîrîŭ*, izvoreşte de pe moşia Rădăuţi, jud. Dorohoiŭ, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., face multe cotiturĭ prin ţarina locuitorilor; desparte satul de tîrgul Rădăuţi; coteşte

spre E., împrejurul satuluĭ şi se varsă în rîul Prutul.

Pîrîul-Oaia, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Bogdăneşti, care obîrşeşte din locul numit Dumbrava; curge pe teritoriul satuluĭ Bogdăneşti şi se varsă în Oituzul.

Pîrîul-Păcureĭ, *pîrîĭaş,* în jud. Neamţu, pl. Piatra-Muntele, com. Doamna; conţine în apele sale multă păcură.

Pîrîul-Pescaruluĭ, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, care obîrşeşte din muntele Cernica; curge pe hotar, spre Transilvania, de la S. spre N., şi se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Pîrîul-Pietrelor, *pîrîŭ,* în jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, com. Bazga; izvoreşte din Dealul-Orsoaeĭ şi se varsă în pîrîul Fundul-Bohotinuluĭ.

Pîrîul-Pînteĭ, *sat,* pe moşia şi în com. Fărcaşa, jud. Suceava, aşezat pe ţărmul stîng al Bistriţeĭ şi pe ale pîraielor Pînteĭ şi Găineĭ. Are o populaţie de 329 suflete, locuind în 84 case; o biserică, cu hramul Sf. Ioan, clădită din lemn, restaurată şi înzestrată în 1885 de Administraţia Domeniuluĭ Coroaneĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Şcoala din Fărcaşa serveşte şi acestuĭ sat.

Improprietărițĭ în 1864 şi 1879 sunt: 1 fruntaş, 31 pălmaşĭ şi 24 codaşĭ, stăpînind 182 fălcĭ şi 40 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Fărcaşa (3700 m.) şi la Sabasa (3 kil.).

In 1803, Pîrîul-Pînteĭ a mănăstireĭ Rîşca, număra 27 liuzĭ, plătind 480 leĭ bir anual; iar ocupaţia lor era, ca şi astăzĭ, munca în pădure, plutăritul şi creşterea vitelor. («Uricariul», de T. C., vol. VII, p. 255).

Pîrîul-Pînteĭ, *pîrîŭ,* jud. Suceava; izvoreşte din dealul Ţifla şi, după ce a udat com. Fărcaşa pe o lungime de 8 kil., în care străbate satul cu acelaşĭ nume, se aruncă în Bistriţa.

Pîrîul-Popiĭ, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, care izvoreşte din muntele Lespezi şi se varsă în Oituzul, pe stînga, maĭ la vale de Cernica.

Pîrîul-Sărat şi **Valea-Babeĭ,** *pădure* particulară, aparţinînd d-luĭ A. Lupaşcu, cu o suprafaţă de 200 fălcĭ, pe teritoriul com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna.

Pîrîul-Seculuĭ, *pădure,* pe moşia Şendriceni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Pîrîul-Strîmbeĭ, *pădure* particulară, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, populată cu fagĭ, ştejarĭ, mesteacănĭ şi carpenĭ.

Pîrîul-Teiuluĭ, *pădure* particulară, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., compusă din fagĭ şi stejarĭ.

Pîrîul-Ursuluĭ, *mahala,* în oraşul Neamţu, jud. Neamţu.

Pîrjoaia, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, cătunul com. Satul-Noŭ, situat în partea de N.-V. a plăşeĭ şi cea de S.-V. a com., la $3^{1}/_{2}$ kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Satul-Noŭ, pe malul drept al Dunăreĭ. Este închis la N. de către dealul La-Două-Movile, cu vîrful săŭ Pîrjoaia (142 m.); la E., de dealul Ciatal-Orman; la S.-E., de dealul Coşlugea, cu movila Coşlugea (138 m.); iar la S., de dealul Ghivişlicul-Mare, cu movila Pîrjoaia S. (141 m.).

Are o întindere de 720 hect., din care 6 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu o populaţie de 48 familiĭ, saŭ 204 suflete, locuind în 43 case.

Drumurĭ comunale pleacă pe malul Dunăreĭ, unul ducînd la Oltina şi altul în partea opusă ducînd la Ostrov şi trecînd prin Bugeagul; alte treĭ drumurĭ comunale pleacă din partea de E., ducînd la Cîlnia, Coşlugea şi la Satul-Noŭ.

Pîrjoaia, *movilă* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ şi pe acela al cătunuluĭ săŭ, Pîrjoaia; e situată pe muchea dealuluĭ Coşlugea, în partea de N. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ; are o înălţime de 141 m., şi domină valea Pîrjoaieĭ, satul cu acelaşĭ nume şi drumurile comunale Cîlnia-Pîrjoaia şi Galiţa-Satul-Noŭ; e situată la 800 m. de malul drept al fluviuluĭ Dunărea, dominînd astfel pe o bună întindere apele luĭ; a fost punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea; este acoperită cu verdeaţă.

Pîrjolea, *fost sat,* ce era situat pe proprietatea Stăneşti, plasa Marginea, jud. Vlaşca, la extrema căruia se afla, la anul 1828, hotarul dintre Ţara-Romînească şi ţinutul turcesc de dincoace de Giurgiŭ.

Printr'însul trecea drumul Banuluĭ ce servea de hotar între posesia Ţăreĭ-Romîneştĭ şi moşia Turcieĭ.

Acest sat, se zice, a fost făcut de Aidin-Paşa şi Benarin Paşa.

Pîrjolea, *vale,* în satul Stăneşti, pl. Marginea, jud. Vlaşca, care primeşte într'însa văile: Ţiganul, Bălanul şi Măhureni.

Pîrjoleşti, *subdivizie a cătunuluĭ* Lunca-Frumoasă, jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul.

Pîrjolul, saŭ **Vărişţea,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tăzlăul-d.-s., com. Băhnăşeni, aşezat pe malul drept al rîuluĭ Tazlăul-Mare, la 6 kil. 240 m. de satul Băhnăşeni (şcoală).

Are o populaţie de 308 suflete; o biserică, clădită în 1781 de locuitorĭ, cu ajutorul fostuluĭ arendaş al moşieĭ statuluĭ Cîmpeni; 1 cîrciumă.

Vite sunt: 6 caĭ, 185 vite cornute şi 34 porcĭ.

Aci se află o movilă (dîlm) mare, care are o deschizătură şi este înconjurată de 3 rîndurĭ de şanţurĭ.

Se găseşte aci o fabrică de petrol şi vre-o 10 băĭ de păcură.

Pîrjolul, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnăşeni. Ocupă o suprafaţă de 400 fălcĭ, cea maĭ mare parte cîmp de arătură. E proprietatea statuluĭ, şi înainte de secularizare aparţinea schituluĭ Frumoasa.

Se arendează cu 23000 leĭ anual.

Pîrjolul-Cîmpeni, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnăşeni, aparţinînd statuluĭ. Este foioasă, şi are o întindere de vre-o 600 hectare.

Pîrjoluluĭ (Metohul-), *ruine,* în jud. Buzăŭ, com. Vispeşti căt. Văleanca, în pădurea Slobozianu, unde se zice că a fost un vechiŭ schit: Pîrjolul.

Pîrlagele, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-de-sus, ţinînd de com. rur. Baloteşti. Are 62 case.

Pîrlăteasca (Zărneşti), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Cernăteşti, căt. Căldăruşa şi Vlădeni. Are 380 hect., din care 43 hect. pădurea numită Valea-Nuculuĭ şi Pietrişul, 180 hect. arabile, restul fîneaţă şi izlaz.

Pîrlipăţul, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul. Aci se fac pietre de moară.

Pîrlita, *com. rur.*, pl. Balta, jud. Brăila, aşezată pe malul stîng al pîrîuluĭ Călmăţuiul. Se învecineşte la N.-V. şi N. cu Vizirul şi Ciacîrul; la S.-V., cu Insurăţei şi Lacul-Reziĭ; la E., cu Stăncuţa. Are o suprafaţă de 7000 hect., în formă dreptunghiulară, cu o populaţie de 789 suflete; o biserică, înfiinţată la 1833 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală mixtă, înfiinţată la 1857, frecuentată de 49 elevĭ şi 14 eleve.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 5921 leĭ anual.

Locuitorĭ împroprietărițĭ din 1864 sunt 107; neîmproprietărițĭ sunt 42.

Vite: 462 boĭ, 375 vacĭ, 5 taurĭ, 171 viţeĭ, 403 caĭ, 6 măgarĭ, 400 oĭ, 166 rîmătorĭ.

Drumurĭ: la Vizirul, spre N.-V. (8 kil.), pe la Movila-Turculuĭ; la Ciacîrul, spre N., prin punctul Arama (11 kil.); la Stăncuţa, spre E., pe lîngă punctul numit Bărbatul (8 kil.); la Bereşti-d.-j., spre S.-E., pe la podul Cornul-Maluluĭ (10 kil.); la Lacul-Reziĭ, spre S.-V., peste viroaga Puturosul şi Călmăţuiul (5 kil.); la Filiul spre V., pe malul stîng al Călmăţuiuluĭ (19 kil.); la Brăila, spre N., pe vechiul drum şi apoĭ pe şoseaua Brăila-Călăraşi (44 kil.).

In com. se află 1 piaţă şi 4 strade. Spre S., peste Călmăţuiŭ, e un pod.

Comuna s'a înfiinţat cam pe la 1830 şi s'a format din locuitoriĭ căt. Palivan, ce se află la N.-E., şi din aĭ tîrlelor Pîrlita, ce se află la E.

Pîrlita, *com. rur.*, formată din satul cu acelaşi nume, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, situată pe Valea-Urluiuluĭ.

Se învecineşte la N. cu com. Peretul; la S., cu căt. Broşteanca, al com. Bogdana; la E., cu com. Plosca şi la V., cu căt. Băduleasa, al com. Băneasa.

Are o populaţie de 827 suflete; o şcoală mixtă, frecuentată de 26 elevĭ; o biserică cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Pe apa Urluiuluĭ este o moară de măcinat.

Pîrîul-Urluiuluĭ udă toată partea de S. a com., formînd două heleştae, unul al com. şi cel l'alt al proprietăţiĭ. Terenul acesteĭ com. este accidentat, străbătut de maĭ multe vîlcele.

Intinderea com. este cam de 1600 hect., împreună cu moşiile de pe dînsa. Satul este aşezat pe coasta Văiĭ-Urluiuluĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ după legea rurală sunt în număr de 164, pe o întindere de 472 hect. Pe proprietăţile lor aŭ şi viĭ, în întindere de 63 1/2 hect.

Vite: 349 vite marĭ cornute, 193 caĭ, 677 oĭ şi 134 porcĭ.

Budgetul com. e de 4457 leĭ, 92 banĭ, la veniturĭ şi de 4445 leĭ, 84 banĭ, la cheltuelĭ.

Comuna Pîrlita se leagă cu căt. Broşteanca prin şosea vecinală şi de acolo cu com. Bogdana. Cu com. Plosca, căt. Băduleasa şi cu com. Belitori, se leagă prin vechiul drum numit al Pîrliteĭ, ce trece şi prin căt. Dulceni.

Distanța de la Pîrlita până la Roșiori este de 21 kil., până la reședința jud., de 52 kil. și până la Alexandria, de 26.

Imprejurul com. sunt multe măgurĭ și movile, dintre care unele servesc și ca semne de hotare; cele maĭ însemnate sunt Măgura-Mare, Măgura-luĭ-Trandafir, Măgura-de-la-Rusca, Măgura-Pîndaruluĭ și Măgura-Hotaruluĭ.

Satul Pîrlita este dintre cele vechĭ; îl găsim trecut în lista satelor, întocmită la 1741, sub domnia luĭ C. Mavrocordat; făcea și atuncĭ parte din pl. Tîrguluĭ.

Pîrlita, *com. rur.*, formată din satul cu acelașĭ nume, jud. Brăila, pe muchia platouluí de N. numit al Viziruluĭ, aproape de Cornul-Maluluĭ, la 44 kil. spre S. de orașul Brăila; s'a înființat la 1830 de locuitorĭ veniţĭ din cât. Palivanul, de pe teritoriul com. Vizirul. Are o suprafață de 37 hect. cu o populație de 801 suflete, locuind în 156 case; 5 cîrciume; o școală mixtă înființată la 1857, frecuentată de 28 elevĭ și 2 eleve; o biserică, zidită de sătenĭ la 1859, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser.

Vite: 531 caĭ, 4 asinĭ, 1200 cornute, 4500 oĭ, 2 capre și 100 rîmătorĭ.

Pîrlita, *cătun*, al com. Cănești, jud. Buzăŭ, cu 180 locuitorĭ și 61 case; are sub-divizia Petcari. Aci s'aŭ retras locuitoriĭ din cât. Cănești, în urma surpăreĭ malurilor și dărîmăreĭ caselor, din care cauză satul Cănești s'a și desființat.

Pîrlita, *altă numire a satuluĭ* Gura-Ialomițeĭ, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Vasilați Popești, jud. Ilfov, pl. Negoești, situat la V. de Vasilați, pe malul drept al rîuluĭ Dîmbovița.

Se întinde pe o suprafață de 1750 hect., cu o populație de 382 locuitorĭ.

D. Șabechi are 1450 hect. și locuitoriĭ, 300 hect. Proprietarul cultivă 1325 hect. (55 sterpe, 65 islaz, 5 vie). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 396 și al celor micĭ, de 554.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Pîrlita-Sărulești, jud. Ilfov, pl. Negoești, situat la E. de București, pe malul drept al văeĭ Mostiștea. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 2890 hect., cu o populație de 418 locuitorĭ.

D-na Eufrosina Gherman are 2500 hect. și locuitoriĭ, 390 hect. Proprietarul cultivă 2085 hect. (250 hect. sterpe, 150 hect. izlaz, 15 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă 345 hect. (25 hect. izlaz, 20 hect. vie).

Are o biserică cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot, și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată în 1899—900, de 36 elevĭ și 21 eleve; 3 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 1 heleșteŭ și 1 pod stătător.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 316 și al celor micĭ, de 692.

Pîrlita, *sat*, făcînd parte din com. rur. Căciulați, jud. Ilfov, pl. Znagov.

Se întinde pe o suprafață de 43 hect., proprietatea d-neĭ C. Blaramberg, cu o populație de 73 locuitorĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 36 și al celor micĭ, de 75.

Pîrlita. Vezĭ Stănești-Văcărești, jud. Ilfov.

Pîrlita, *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Bresnița; are 73 case.

Pîrlita, *sat*, jud. Tulcea, în partea de E. a pl. Tulcea, și în cea de V. a comuneĭ Beș-Tepe, din care face parte, așezat pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, la 5 kil. spre N.-V. de reședința Beș-Tepe.

Are o întindere de 44 hect., cu o populație de 59 familiĭ, saŭ 282 suflete: 181 Rușĭ, 73 Romînĭ și 28 Bulgarĭ.

Pe aicĭ trece drumul comunal: Tulcea—Beș-Tepe—Mahmudia.

Pîrlita, *cătun*, pendinte de com. Adunați-Copăceni, pl. Cîlniștea, jud. Vlașca. Vezĭ com. Adunați-Copăceni.

Pîrlita, *cătun*, pendinte de com. Obedeni, pl. Neajlovul, județul Vlașca. Vezĭ com. Obedeni.

Pîrlita, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, și anume pe acela al cătunuluĭ Ţiganca-Taița; se desface din Dealul-Cadiuluĭ; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; se întinde de-alungul pîrîuluĭ Pîrlita; brăzdează partea centrală a plășeĭ și cea de N.-E. a comuneĭ; are o înălțime de peste 320 m.; punct trigonometric de observație de rangul 2-lea; este acoperit cu pădurĭ întinse; se prelungește cu dealurile Piatra-Roșie și Ni-

colițelul, la poalele căruia se află viile Sarica.

Pîrlita, *moșie*, pendinte de com. cu același nume, pl. Balta, jud. Brăila; are o suprafață de 7500 hect. și aduce un venit anual de 38912 leĭ; aparține conteluĭ de Roma.

Pîrlita, *moșie*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Pîrlita, avînd o întindere de 1100 hect. maĭ toate arabile. Din acestea, 333 hect. aparțin d-luĭ M. C. Mănciulescu și 767 hect., moștenitorilor decedatuluĭ Spiru Eftimiŭ.

Pîrlita, *pădure*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Vizurești, avînd peste 57000 ariĭ.

Pîrlita, *pădure*, jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, com. Tătănari, avînd peste 25000 ariĭ.

Pîrlita, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Ţiganca; este format de două micĭ pîraie: Pîrlita-Mare și Pîrlita-Mică, care izvoresc din Dealul-Cadiuluĭ; se îndreaptă spre S.-V., curgînd printre dealurile Pîrlita și Taița; brăzdează partea de E. a plășeĭ și N.-E. a comuneĭ; curge numaĭ printre pădurĭ după un curs de 6 kil., se varsă în pîrîul Taița, pe stînga, în dreptul satuluĭ Ţiganca-Taița.

Pîrlita-Buciumeni, *pădure*, jud. Ilfov, pl. Negoești, situată între căt. Gruiul și Pîrlita.

Pîrlita-Sărulești, *com. rur.*, jud. Ilfov, pl. Negoești, situată la E. de București, pe malul drept al văieĭ Mostiștea, la 45 kil. de oraș. Stă în legătură cu com. Sohatul prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Albeanul, Chiricuța, Gologanul, Manciul, Pîrlita, Sărulești și Sulacolul, cu o populație de 1406 suflete, care locuesc în 403 case și 25 bordeie.

Se întinde pe o suprafață de 7605 hect.

D-niĭ C. Mănciulescu, P. Rîureanu, Pleșoianu, A. Sulacolu, Eforia Spitalelor Civile din București, și d-nele Eufr. Gherman și Eliza Filipescu, aŭ 6423 hect., iar locuitoriĭ, 1182 hect. Proprietariĭ cultivă în total 4442 hect. (1028 sterpe, 567 izlaz, restul pădure). Locuitoriĭ cultivă 1105 hect. (57 hect. izlaz și restul vie).

Budgetul com. e la veniturĭ de 6100 leĭ și la cheltuelĭ, de 5803 leĭ.

Are: 3 bisericĭ, la Pîrlita, Sărulești și Sulacolul; 3 școale; 6 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 4 heleșteie și 1 pod.

Vite sunt: 718 caĭ și ĭepe, 20 armăsarĭ, 391 boĭ, 497 vacĭ și vițeĭ, 18 taurĭ, 15 bivolĭ, 42 bivolițe, 41 capre, 392 porcĭ, 3285 oĭ.

Locuitoriĭ posedă: 238 plugurĭ: 102 cu boĭ, 136 cu caĭ; 300 care și căruțe: 124 cu boĭ, 176 cu caĭ.

Comerciul se face de 23 cîrciumarĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 125 și neîmproprietărițĭ maĭ sunt 252.

Pîrlitul, *sat*, în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de com. Frumușica, situat pe luncă, la 3 kil. spre S. de rîul Ialomița și spre V. alăturat de satul Frumușica.

Maĭ înainte a purtat numirea de Ulești-de-jos.

Are o populație de 22 familiĭ.

Vite sunt: 150 caĭ și boĭ, 200 oĭ și 25 porcĭ.

Pîrlitul, *insulă*, în Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Satul-Noŭ, situată în partea nordică a pl. și a com. în dreptul satuluĭ Socariciul, din jud. Ialomița; este apropiată de teritoriul dobrogean, de care o desparte un braț de 60 kil. lungime și cu o adîncime de $3^{1}/_{2}$ m.; are o formă eliptică, o lungime de 2 kil., o lărgime de 1 kil. și o întindere de 120 hect.; este acoperită cu pădurĭ de sălciĭ, iar în partea de V., cu pietriș și nisip și este inundată adesea-orĭ.

Pîrlitul, *pichet vechiŭ de frontieră*, pe Dunăre, în insula cu același nume, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, în dreptul satuluĭ Rasa, din jud. Ialomița.

Pîrlitura, *sătuc*, în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Filipeni, care, împreună cu alte două trupurĭ, intră în compunerea satuluĭ Slobozia-Filipeni.

Pîrlitura, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini.

Pîrlitura, *pichet de frontieră*, pe Dunăre, jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, insula Pîrlita, în dreptul satuluĭ Șocariciul, din pl. Borcea, jud. Ialomița.

Pîrlitura, *lac*, în insula Balta, jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Bordușani.

Pîrlitura, *pădure*, a statuluĭ, în jud. Iași, pl. Stavnicul, com. Mogoșești.

Pîrliţi, *vechĭe numire a cătunuluĭ* Cochirleanca, jud. Buzăŭ.

Pîrliţi, *sat*, făcînd parte din com. rur. Cireașovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o biserică, zidită,

la 1802, de preoţiĭ Dimitrie şi Tudosie. S'a reparat la 1826 de aceiaşĭ ctitorĭ.

Pîrliţi, *cătun,* al comuneĭ Vlădila, pl. Ocolul, jud. Romanaţi, în apropiere de gara Vlădila. Are o moară cu aburĭ.

Pîrliţi, *fost sat,* în josul satuluĭ Stăneşti, pl. Marginea, jud. Vlaşca; se vede acest sat pe planul din 1831 făcut de Ruşĭ.

Pîrloagele, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Larga, pe cîmpul Bărăganul.

Pîrloagelor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* afluent al Siretuluĭ, în jud. Suceava, com. Paşcani, avînd o lungime de 11 kil.

Pîrpăleşti, *mahala,* în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Pîrscovelul (Izvorul-Dulce), *pîrîŭ,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cät. Găvanele; începe de la Poiana-cu-Lapoşi şi de la Poiana-Stîlpilor şi se varsă în Sărăţelul-Bălăneştilor, în com. Brăeşti.

Pîrscoveni, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Se compune din satele: Pîrscoveni (1130 loc.), Vălsăneşti (Olari 544 loc.) şi Butoiul (243 loc.) şi e situată lîngă Olteţul, la 12 kil. spre S.-E. de Balş şi la 20 kil. spre N. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ d'asupra niveluluĭ Măriĭ este de 160 m.

Are o populaţie de 528 familiĭ, saŭ 1917 suflete; o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 69 copiĭ; 3 bisericĭ: Sf. Nicolae (1848) în Pîrscoveni; Sf. Nicolae (1821) în Olari şi Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ (1881) în Butoiul, deservite de 3 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; 8 cîrciumĭ.

Vite marĭ sunt 2400, vite micĭ, 2900 şi porcĭ, 238.

Aci se face un bîlciŭ la 14 August, care ţine 3 zile.

Pîrscovul, *plaiŭ,* al jud. Buzăŭ, situat în partea de N. şi centrală a judeţuluĭ. Se mărgineşte la N. cu linia de frontieră, de la izvorul Pitac-Patac, până la muntele Tăietura; la V., cu pl. Buzăuluĭ; la S., cu pl. Săraţeĭ şi la E., cu pl. Slănicul.

Suprafaţa sa este de 77632 hect., din care 12629 hect. arabile, 23905 hect. pădure, 9669 hect. fîneaţă, 16472 hect. izlaz, 1455 hect. livezĭ, 702 hect. vie şi 12800 hect. loc sterp.

Terenul săŭ e foarte accidentat, cuprinzînd munţiĭ ceĭ maĭ marĭ aĭ judeţuluĭ, acoperiţĭ de pădurĭ seculare, de păşunĭ excelente, de livezĭ şi chiar de semănăturĭ, şi cea maĭ mare parte stîncoşĭ, humoşĭ şi goĭ cu desăvîrşire.

Coprinde 124 proprietăţĭ maĭ însemnate, din care 16 moşiĭ şi 13 pădurĭ ale statuluĭ; 49 moşiĭ şi 47 pădurĭ particulare, ale celor 30 cete de moşnenĭ ce se află aci.

E avut în substanţe minerale precum: sare, cărbunĭ, gips, fier şi maĭ cu seamă pietre de construcţiĭ, din renumita carieră Ciuta. Sorginţĭ de ape minerale are nenumărate dar neutilizate, afară de cele de la Nifon. Din punct de vedere geologic, plaiul nu e maĭ puţin însemnat, maĭ cu seamă văile Sărăţelul-Berciĭ şi Sărăţelul-Bălăneştilor. Demne de menţionat sunt salzele de la com. Pîclele. E avut în vînat sălbatec: urşĭ, căprioare şi chiar cerbĭ, apoĭ lupĭ, vulpĭ, rîşĭ, etc. Peştĭ sunt: păstrăvĭ, mrene şi alte speciĭ comune apelor de munte.

Se cultivă porumbul, grîul, orzul şi alacul şi se fabrică ţuică.

Apele carĭ îl udă sunt: Bîsca-Mare şi Bîsca-Mică, Sărăţelul-Bălăneştilor şi Sărăţelul-Joseni, maĭ multe pîrîiaşe şi izvoare, şi rîul Buzăul, în partea de S.

Industria constă în fabricarea lapteluĭ, a ţuiceĭ, a ţesăturilor de lînă, lucrarea lemnuluĭ şi, în cît-va, olăria şi cojocăria.

Are 37 morĭ de apă, 1 moară de aburĭ, 2 pive, 2 dîrste, 3 herăstrae, 11 stîne şi o căşărie. Comerciul constă în desfacerea acestor producţiunĭ şi în transporturĭ.

Tîrgurĭ anuale sunt 29.

Căĭ de comunicaţie maĭ însemnate sunt: şoseaua Mărăcineni-Ruşavăţul şi şoselele de pe văile pîraielor: Sărăţelul-Bălăneştilor şi Sărăţelul-Berciĭ.

Vite sunt: 4409 boĭ, 2909 vacĭ, 1128 viţeĭ, 10 bivolĭ, 16 bivoliţe, 427 caĭ, 429 ïepe, 227 mînjĭ, 25340 oĭ, 2668 capre, 11 asinĭ şi 3589 porcĭ.

Sunt 2097 stupĭ cu albine.

Plaiul e format din 16 comune: Bălăneşti, Boziorul, Brăeşti, Căneşti, Goideşti, Gura-Aninoaseĭ, Măgura, Odăile, Pîclele, Pîrscovul, Pleşcoiul, Policiori, Robeşti, Tîrcovul, Trestia şi Trestioara, compuse din 110 cătune şi 48 subdiviziunĭ de cătune, cu o populaţie de 26560 locuitorĭ.

Meseriaşĭ sunt: 60 lemnarĭ, 14 tîmplarĭ, 34 rotarĭ, 52 butnarĭ, 5 căruţaşĭ, 6 croitorĭ, 18 cizmarĭ, 21 fierarĭ, 15 cojocarĭ, 6 boiangiĭ, 10 brutarĭ, 20 vărarĭ, 18 pietrarĭ, 14 olarĭ şi 6 rudarĭ.

S'a unit de curînd cu pl. Slăniculuĭ.

Are, împreună cu pl. Slănicul, 40 şcoale mixte şi 5 de

cătun, care aŭ fost frecuentate de 1575 elevĭ şi 238 eleve în 1899—900.

In pl. Pîrscovul singur, sunt 52 bisericĭ, deservite de 40 preoţĭ, 1 diacon, 47 cîntăreţĭ şi 43 paracliserĭ; 84 cîrciumĭ.

Pîrscovul, *com. rur.*, în judeţul Buzăŭ, plaiul Pîrscovul, situată la malul stîng al rîuluĭ Buzăul şi pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Sărăţelul-Bălăneştilor, la 31 kil., 680 m. de oraşul Buzăŭ.

Are o suprafaţă de 6885 hect., din care 2985 arabile, 1510 pădure, 776 fîneaţă, 630 izlaz, 278 livezĭ, 16 vie şi 690 pămînt sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Pîrscovul, Lunca-Frumoasă (statul), Bădila (cu subdiviziile eĭ, particulară) şi Bădila-Ghiculeşti (moşnenească).

Terenul este accidentat, dar fertil.

Din minerale are multă sare şi izvorul sulfuros Pîclele.

Industria constă în fabricarea varuluĭ, oalelor, şi, în cît-va, în cultura vîermilor de mătase.

Comerciul constă în desfacerea ţuiceĭ şi în transporturĭ.

Tîrgurĭ are: la Ispas, la 14 şi 26 Octombrie şi la 6 Decembrie.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua judeţeană Mărăcineni-Ruşiavăţul, şoseaua comunală Pîrscovul-Goideşti, pe valea Sărăţeluluĭ, şi însemnatul vad peste rîul Buzăul, la Măgura, pe unde se pune în contact cu şoseaua Buzăul-Frontiera. Vadul-Buzăuluĭ aci e prevăzut cu pod umblător, luntre, etc.

Vite sunt: 698 boĭ, 237 vacĭ, 135 viţeĭ, 6 bivolĭ, 16 caĭ, 20 ĭepe, 9 mînjĭ, 2890 oĭ, 65 capre, 3 asinĭ şi 462 porcĭ.

E formată din cătunele: Bădila, Lunca-Frumoasă şi Pîrscovul, cu subdiviziile sale, cu o populaţie de 5400 locuitorĭ.

Meseriaşĭ sunt: 1 fierar, 1 boiangiŭ, 3 brutarĭ, 4 vărarĭ şi 3 olarĭ.

Budgetul com. e de 4757 leĭ, 62 banĭ.

Are o şcoală în căt. Bădila, frecuentată de 43 elevĭ şi 7 eleve; 4 bisericĭ, deservite de 5 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 4 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Petru şi Pavel.

Sunt 12 cîrciumĭ.

Com. e vechie; la anul 1500 exista. In timpiĭ maĭ noĭ servea ca reşedinţă a plaiuluĭ Pîrscovul, pănă la reunirea sa cu plaiul Slănicul.

Pîrscovul, *cătun* de reşedinţă al com. Pîrscovul, jud. Buzăŭ, cu 1500 locuitorĭ şi 296 case. Se subîmparte în Pîrscovul-d.-j. şi Pîrscovul-d.-s., pe lîngă care maĭ are subdiviziile: Cornetul, Potîrnicheşti şi Tătărani. Are aspectul unuĭ tîrguşor.

Pîrscovul, *alt nume al com.* Celariul, pl. Balta-Oltuluĭ-d.-s., jud. Romanaţi.

Pîrscovul, *biserică*, în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Pîrscovul, care a servit şi ca metoh al Episcopieĭ Buzăuluĭ, şi s'a desfiinţat, împreună cu schitul Blestematele, de Episcopul Chesarie în 1836. Această biserică era de o deosebită importanţă istorică prin vechimea eĭ. Episcopul Chesarie, în 1844, o rezideşte din noŭ. Se zice că această biserică ar fi fost zidită chiar de spătarul Dragomir.

Frontispiciul noueĭ bisericĭ este acesta:

Această sfîntă şi D-zeească biserică spre slava şi cinstea sfinţilor, slăviţilor verhovnicĭ aĭ apostolilor Petru şi Pavel s'aŭ zidit din temelie, prin osîrdia şi toată cheltuiala iubitoruluĭ de D-zeŭ Episcopul Buzăuluĭ Kir Chesarie; o aŭ înfrumuseţat pe din afară cu arhitectură, s'aŭ zugrăvit pe dinăuntru cu cele maĭ frumoase văpselĭ şi cu cele maĭ frumoase podoabe, până la cel maĭ mic lucru, ne avînd cea vechie nicĭ un lucru vrednic de privire. Inceput a lŭat zidirea la leat 1844, iar sfîrşitul la încetarea anuluĭ 1845, cînd se şi afla Domn acesteĭ ţărĭ Gheorghe Dimitrie Bibescu Voevod, iar mitropolit piea sfinţitul Kirie Kir Neofit. 1845 Decembre 15.

Pîrscovul-de-Jos, *moşie*, în jud. Buzăŭ, com. Robeşti; are 300 hect. arabile, livede şi izlaz; e maĭ toată proprietate moşnenească.

Pîrscovul şi Lunca-Frumoasă, *moşie* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, foastă pendinte de Episcopie. Are, afară de ce s'a dat împroprietăriţilor, 1560 hect., din care 451 hect. pădure, despărţită în sforile: Colnicul, Comoara-Manciuluĭ, Valea-Purcăriĭ şi Valea-Seacă. Restul de 1100 hect. este acoperit de semănăturĭ, livezĭ şi izlaz. Această moşie, împreună cu satul, a fost dăruită de Neagoe-Basarab, pentru credincioasă slujbă, luĭ Tatu Vătaful, Voico şi Mateo, la anul 1515. In 1535 se găseşte proprietar al eĭ Spătarul Dragomir pe care îl decapitează Radu Paisie Călugărul pentru viclenie. Radu îĭ ia moşia şi o dărueşte Episcopieĭ. Din acte ar rezulta că suprafaţa eĭ să fi fost pe atuncĭ de 3800 hect.

Pîrşana, *şes* şi **Pîrşana-Maĭ-Inaltă**, *pădure*, în întindere de 1000 hect., pe teritoriul com. Negrileşti, pl. Vrancea, jud. Putna.

Pîrşani, *sat*, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, cu 512 suflete, locuind în 121 case şi 62 bordee.

Pîrşani şi **Robăneşti,** *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, pe moşia Pîrşani şi Robăneşti. Are o întindere de 110 pog. Inainte aparţinea mănăstireĭ Brîncoveni. Se compune din cer, gîrniţă şi stejar. Predomină gîrniţa.

Pîrşani şi **Robăneşti,** *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Pieleşti, arendată anual cu 16000 leĭ. Din această moşie, s'aŭ dat 543 hect. în loturĭ. Are pădure pe dînsa.

Pîrşogi, *numire ce se maĭ dă cătunuluĭ* Izvorul-d.-s., pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Pîrţana, *deal,* în partea de E. a căt. Cuibul, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, acoperit cu viĭ.

Pîrţani, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Cegani, situat pe o vale, formată de coasta Bărăganuluĭ, spre S. şi în depărtare de 2 kil. de satul Cegani.

Are o biserică.

Locuitoriĭ posedă: 280 boĭ, 54 caĭ, 16 bivolĭ, 206 porcĭ şi 300 oĭ.

Pîrvăneşti, *mahala,* în com. rur. Deveselul, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Pîrveşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni, spre V. de satul Puntişeni. Are 155 locuitorĭ şi 40 case.

Pîrveşti, *schit,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni.

Pîrveşti, *moşie,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni, proprietatea statuluĭ, arendată cu 900 leĭ anual.

Pîrveşti, *pădure,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. cu acelaşĭ nume, în întindere de 145 hect., proprietatea statuluĭ.

Pîrvoaia, *deal,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Mărgineni.

Pîrvul, *sat,* jud. Argeş. Vezĭ Pîrvul-Roşu.

Pîrvul, *ramură de munţĭ,* situată în parte pe hotarul dintre com. Calul şi Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, în prelungirea ramureĭ Bostanul, Raicul şi Petru-Vodă.

Pîrvul, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Argeş, pl. Piteşti, com. Bradul-d.-j., pe linia Piteşti-Slatina, pusă în circulaţie la 5 Ianuarie 1875. Se află între staţiile Piteşti (9.6 kil.) şi Costeşti (12 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ Măriĭ, de 282 m. 89.

Pîrvul-Roşu, *sat,* cu 110 familiĭ, saŭ 400 suflete, jud. Argeş, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Broşteni-Roşani.

Lîngă sat se află o baltă numită Negoveneasa, care conţine mult peşte.

In Pîrvul-Roşu este o biserică, cu hramul Toţĭ-Sfinţiĭ, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Pîrvuleşti, *sătuc,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, care face trup cu Mănăstirea-Caşinul.

Pîrvuleşti, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, situat la 1 kil. de Zăicoiul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ. E udat de pîrîul Plosca şi brăzdat de Dealul-Muereĭ. Are o populaţie de 190 sufl., locuind în 32 case.

Pîrvuleşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., ţinînd de com. rur. Corcova. Are 21 case.

Pîrvuleşti, *deal,* în jud. Gorj, pl. Ocolul, com. Carbeşti, căt. Tîlveşti, situat spre S. de comună; începe de la Fîntîna-Faguluĭ, ramificaţie din dealul Suliţa şi se întinde spre V. până la pîrîul Dîmbova. Pe acest deal sunt plantaţiĭ de viĭ şi livezĭ de prunĭ.

Pîrvuleţuluĭ (Valea-), *deal,* în pădurea Misleanca, din care izvoreşte pîrîiaşul Coroiasca, ce se varsă în apa Mislea, în dreptul com. Cocorăşti-Misliĭ, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Pîslari, *cătun,* al com. Păltineni, jud. Buzăŭ, alipit de căt. Nehoiul; are 80 locuitorĭ şi 21 case.

Pîslari, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa-Dîmboviţa, căt. com. Ţiţa.

Pîslari, *cătun,* la E. com. Obîrşia, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Pîslari, saŭ **Dărăşti-Mărcuţeĭ,** *cătun,* pendinte de com. Dărăşti, pl. Cîlniştea, jud. Vlaşca. Vezĭ Dărăşti-Mănăstireĭ.

Pîslari, *vale,* în jud. Ilfov, plasa Znagovul, care se împreună cu Valea-Călugăruluĭ la căt. Preoţeşti şi alimentează balta Căldăruşani.

Pîşeşti, *numire ce se maĭ dă cătunaşuluĭ* Bradul, jud. Buzăŭ, com. Măgura.

Plaiul, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com rur. Cosovăţul.

Plaiul, *sat,* făcînd parte din com.

rur. Talea, pl. Peleşul, jud. Prahova. Are o populaţie de 185 locuitorĭ.

Plaiul, *sat*, pe moşia şi în com. Şarul-Dorniĭ, jud. Suceava, aşezat pe ţărmul drept al pîrîuluĭ Neagra-Şaruluĭ. Are 90 case, cu 300 locuitorĭ, din care 106 contribuabilĭ.

Biserica şi şcoala din Şarul servă şi acestuĭ sat.

Plaiul, *trup de pădure*, al statuluĭ, în întindere de 55 hect., pendinte de com. Scorţeni, plaiul Prahova, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Dumbrava-Mică (40 hect.), Dumbrava-Mare (35 hect.) şi Runcul (60 hect.), formează pădurea numită Vatra-Mănăstireĭ-Mislea.

Plaiul, *pîrîŭ*, izvoreşte din raionul com. Măneciul - Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, şi se varsă în rîul Teleajenul, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Măneciul-Ungureni.

Plaiul-Bădeni, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 800 hect., pendinte de com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muşcel.

Plaiul-Bărbăteşti, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Bărbăteşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Plaiul-Bătrîn, *munte*, în jud. Suceava, com. Mălini, avînd 921.8 metri altitudine.

Plaiul-Bisericeĭ, *loc izolat*, în raionul com. Albeşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel. Aci, se zice, a fost în vechime satul Albeşti. In acest loc, aproape de suprafaţa pămîntuluĭ, se văd ruinele uneĭ bisericĭ.

Plaiul-Boeresc, *deal*, la N.-E. cătunuluĭ Boroşteni, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; proprietate a statuluĭ, are o suprafaţă cam de 85 hect. şi e acoperit cu pădure.

Plaiul-Cacoveĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Plaiul-Cheia, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, cu o suprafaţă de 600 hect., jud. Vîlcea, plaiul Cozia, com. Cheia.

Plaiul-Chiojduluĭ, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Plaiul-Comoara, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Plaiul-Cornuluĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. Şotrile, pl. Prahova, jud. Prahova.

Plaiul-dintre-Sirie, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Plaiul-Domnesc, *munte*, în jud. Dîmboviţa, de la Moroeni în sus, pe partea dreaptă a Ialcmiţeĭ. Vezĭ Brînduşile.

Plaiul-Gura-Uliţeĭ, *potecă*, ce vine din munţi, jud. Gorj, trecînd prin muntele Gura-Plaiuluĭ şi formînd limita între stat şi moşnenĭ; trece pe Dealul-Lung, muntele Piva, Vîrful - Măruluĭ, muntele Căciulata şi Poiana-Nuculuĭ; de aci se bifurcă, o ramură ducînd în com. Frînceşti, iar cea-l'altă, îndreptîndu-se spre S.-E. dînd în com. Bilta.

Plaiul-luĭ-Ivan, *plaiŭ*, în jud. Muşcel, pl. Rîurile, com. Mihăeşti. Trece prin partea de V. a com. şi are o direcţiune de la N. spre S. Este coprins între Dealul-Vacilor şi al-Vlădeanuluĭ.

Plaiul-luĭ-Pătru, *munte*, în raionul com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muşcel, situat la N. comuneĭ, pe culmea Carpaţilor.

Plaiul-luĭ-Pătru, *pădure*, supusă regimuluĭ silvic, jud. Muşcel, plaiul Dîmboviţa, com. Lereşti, în întindere aproximativă de 1200 hect., cu esenţă dominantă molift.

Se învecineşte la N. cu Borcăşul; la S., cu Bătrîna; la E., cu Rîul-Tîrguluĭ şi la V., cu pîrîul Cuca.

Plaiul-luĭ-Vasile, *deal*, la S.-V. cătunuluĭ Boroşteni, plaiul Vulcanul, jud. Gorj; are o suprafaţă cam de 42 hect., proprietate a statuluĭ, acoperită parte cu pădure, parte cu izlaz.

Plaiul-Lung, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 12500 hect., jud. Muşcel, plaiul Nucşoara, com. Berevoeşti-Ungureni, formată din 5 trupurĭ: Brătioara, Plesnitoarea, Oboarele-Micĭ, Rîuşorul şi Măcelarul.

Plaiul-Lupuluĭ (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Plaiul-Lupuluĭ, pendinte de com. Strîmbeni, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Plaiul-Mare, *coamă*, la N. de com. Novaci, pl. Novaci, jud. Gorj, lungă de 1 kil. şi lată de 250 m., avînd în stînga eĭ valea Scăriţa, iar în dreapta, valea Gilortuluĭ.

Plaiul-Mirceĭ, *munte*, jud. Dîmboviţa. Vezĭ Brînduşile.

Plaiul-Mislei, *deal*, jud. Prahova, com. Scorţeni, plaiul Prahova. Şi-a luat numele de la căt. Mislea. Este situat în partea de N. a comuneĭ. Are o direcţie înclinată şi serveşte pentru păşunarea vitelor.

Plaiul-Moraruluĭ, *numire vechĭe a dealuluĭ* Bighilinul, jud. Prahova, com. Bucovul, pl. Cricovul.

Plaiul-Purcaruluĭ, *munte*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure şi izlaz.

Plaiul-Scocul, *potecă*, ce pleacă din Scocul, de la N. la S., trece prin munţiĭ: Stîna-Ştirbuluĭ, Peştişanul, Groapele, Boul, Gruiul-Negru şi se ramifică în două: o ramură apucă spre V., la com. Pocruia şi trece prin muntele Merişorul, Cioclovina, prin Valea-Şeasă şi dealul Pocruia, de unde se ramifică iarăşĭ în două, o parte dînd în com. Pocruia şi una în Tismana; a doua potecă, ce se desparte în punctul muntele Gruiul-Negru, se îndreaptă spre S., în com. Topeşti, trecînd prin valea Rechiţaua, Cracul-Ulmătuluĭ, Fagul-Sărat, Poiana-de-Fragĭ, Poiana-Scăreĭ, Valea-Petriceaua, pe la comanda vechĭe, de unde se ramifică iar în două, o parte dînd în com. Topeşti, iar cea-l'altă în căt. Broşteni, din com. Peştişani.

Plaiul-Şaruluĭ, *parte din satul* Gura-Negreĭ, jud. Suceava, din spre Şarul.

Plaiul-Şerban-Vodă, *plaiŭ*, ce se întinde în partea despre N. şi N.-V. a com. Slănicul, plaiul Vărbălăul, jud. Prahova. Acest plaiŭ începe din căt. Schiuleşti, com. Homorîciurile, şi se întinde, urcînd un colnic destul de întins, pănă în gîturile munţilor, ramificaţiunĭ ale Carpaţilor. Poartă numele luĭ Şerban-Vodă-Cantacuzino (1679—1688). Acest drum, de şi scurt pentru a ajunge repede în Transilvania, acum este părăsit din cauză că nu e practic. Alte vremurĭ a fost calea sigură a salvăreĭ vieţeĭ Domnilor, carĭ 'şĭ căutaŭ refugiŭ în Transilvania.

Plaiuluĭ (Gura-), *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Plapcea-Mare, *gîrlă*, jud. Olt, izvorînd dintr'un heleşteŭ, de pe teritoriul com. Topana, situată la N. judeţuluĭ. Curge către S. prin centrul judeţuluĭ udînd teritoriile comunelor: Cornăţelul, Constantineşti, Mogoşeşti şi Bălţaţi, de unde ia direcţiunea de S.-E., trece prin Potcoava, Valea-Merilor, Sineşti şi Ursoaia şi se varsă în Vedea, la N. de Icoana. Primeşte ca afluenţĭ maĭ însemnaţĭ: Plapcea-Mică, Negrişoara şi Osica.

Plapcea-Mică, *gîrlă*, jud. Olt, izvorînd din maĭ multe dealurĭ, la N. de Poborul. Curge către S., paralel cu Plapcea-Mare, udînd comunele: Poborul, Tătărei, Scorniceşti şi Bălţaţi, unde se varsă în Plapcea-Mare. Primeşte, între altele, maĭ însemnată, vălceaua Teiuşul.

Plasca, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Tina, jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Tina.

Plaşcul, *vale*, jud. Brăila, care se întinde de la E., spre V. şi S., ocolind satul Ciocile. Pe această vale sunt formate 2 lacurĭ, unul mare în partea de N.-E. a satuluĭ, şi cel-l-alt mic în partea de N.-V., comunicînd printr'o viroagă. Cel mare rare-orĭ scade şi atuncĭ rămîne pe fund un fel de sărătură

Platoceanul, *pîrîŭ*, izvoreşte din com. Uda-d.-j., jud. Argeş, formează puţin hotarul între această com. şi com. Rîjleţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, şi intră în com. Cocul-Popeşti, jud. Argeş.

Platoneşti, *sat*. Vezĭ Manolea, jud. Suceava.

Platoniţa, *pîrîŭ*, afluent al Şomuzuluĭ-Mare, în jud. Suceava, com. Dolheşti (4 kil.). Are de tributarĭ din dreapta: Turbata şi Boura, iar din stînga: Groapa-Covriguluĭ şi Groapa-luĭ-Bălan.

Plavăţul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 250 hect., munţiĭ Mănăstireĭ-Cîmpulung, carĭ fac parte din comunele: Corbşori şi Berevoeşti, pl. Nucşoara, jud. Muşcel.

Plavia, *sat*, facînd parte din com. rur. Iordăchianu, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o biserică fondată la 1814 de G. Plăvianu.

Plavia, *munte*, jud. Muşcel, plaiul Dîmboviţa, situat la extremimitatea de N.-E. a judeţuluĭ şi servind hotar despre Transilvania.

Plăcinta, *numele vechiŭ al moşieĭ şi al satuluĭ* Slobozia-Conachi, jud. Covurluiŭ. Vezĭ Slobozia-Conachi, com.

Plăcinţeni, *sat*, făcînd parte din com. Giurgioana, jud. Tecuciŭ, situat pe şesul Zeletinul, la 8

kil. și 100 m. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 18 familiĭ, saŭ 72 suflete, locuind în 14 case și 3 bordee.

Satul s'a înființat la 1789, pe moșia statuluĭ numită Răchitosul, care maĭ înainte depindea de mănăstirea Răchitoasa.

Este străbătut de maĭ multe drumurĭ naturale.

Plăcințeni, *moșie,* proprietate a statuluĭ, făcînd parte din moșia Șerbănești, jud. Tecuciŭ, com. Giurgioana.

Plăcințeni, *trup* din pădurea statuluĭ Corbița, jud. Tecuciŭ.

Plăeșul, *sat,* jud. Neamțu. Vezĭ Plăieșul.

Plăețul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Măneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, situat la poalele munteluĭ Clăbucetul și cuprins între rîul Teleajenul de o parte și Telejenelul de alta. Are o populație de 162 locuitorĭ.

Plăețul, *culme de munte,* în jud. Gorj, pl. Novaci, în partea stîngă a Gilortuluĭ, la N. de comuna Novaci.

Plăețul, *pisc,* pe coasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costești.

Plăețul, saŭ **Teleajenul,** *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 750 hect., pendinte de com. Izvoarele, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupurile: Ursoaia (150 hect.) și Valea-Mănăstireĭ-Crasna (50 hect.), formează pădurea Izvoarele.

Plăețul, *trup de pădure,* al statuluĭ, în întindere de 20 hect., care, împreună cu trupurile Neagota și Valea-luĭ-Neagu (750 hect.) și Crîngul-Popești (15 hect.), formează pădurea Romani, situată în com. Horezul, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Plăiașul, *nume ce se maĭ dă satuluĭ* Gămăcești, com. Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, jud. Mușcel.

Numele-ĭ vine de la plăiașiĭ pușĭ a păzi trecătoarea despre Ardeal.

Plăieșul, *sat,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Timișești.

Are o întindere de 357 hect., 60 ariĭ, cu o populație de 134 suflete.

Vite sunt: 78 boĭ, 80 vacĭ, 70 juncĭ, 23 caĭ, 200 oĭ și 46 rîmătorĭ.

Plăieșul, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de N. a com., pe rîul R.-Sărat; e acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Plăinești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 19 kil. spre N. de orașul R.-Sărat, și în partea de N. a pl., a căreĭ reședință este.

Comunele învecinate sunt: Dragosloveni, la 2 kil.; Tîmboești, la 6 kil.; Popești și Sihlele, la 7 kil.; Bogza și Bordești, la 8 kil.; Urechești, la 9 kil.

Se mărginește: la N., cu com. Dragosloveni și Popești; la E., cu Bogza; la S., cu Sihlele și Tîmboești și la V., cu com. Bordești.

Este o comună din regiunea dealurilor, fiind brăzdată la V. de ramificațiile dealurilor Nucile, Bordești și Dealul-Cuculuĭ.

Rîul Rîmna o udă în partea de N.; afluentul săŭ Recea, la V.; maĭ sunt și 30 puțurĭ.

Cătunele care o compun sunt: Plăinești saŭ Tîrgul-Cuculuĭ la mijloc, Cîndești la V. și Gugești la N.-E.

Suprafața com. e de 4670 hect., din care 200 hect. vatra com., 1170 hect. ale locuitorilor și 3500 hect. ale particularilor. Din acestea: 3250 hect. arabile, 170 hect. imaș, 250 hect. pădure, 575 hect. viĭ, 75 hect. fînețe, 150 hect. neproductiv.

Are o populație de 920 familiĭ, saŭ 3040 suflete; 3 bisericĭ și un schit: una în căt. Cîndești, cu hramul Adormirea-Maĭceĭ-Domnuluĭ, zidită la 1860 de A. Plaino, deservită de 2 preoțĭ, 1 cîntăreț și 1 paracliser; a doua, în căt. Cucul, cu hramul Sf. Voivozĭ, zidită în 1881 de locuitorĭ, și a treia, tot în căt. Cucul, cu hramul Sf. Constantin și Elena, zidită în 1823, de Alecu Bagdat și soția sa Profira, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. La V. este și schitul Recea, în care nu maĭ sunt călugărĭ, iar serviciul divin îl face preotul îngrijitor.

Sunt 2 școlĭ mixte, conduse de 3 învățătorĭ și o învățătoare, și care aŭ fost frecuentate în 1899—900 de 265 copiĭ.

LocuitoriĭI posedă: 60 plugurĭ; 637 boĭ, 348 vacĭ, 289 caĭ, 190 ĭepe, 3 catîrĭ, 2531 oĭ, 50 capre și 472 rîmătorĭ.

In com. se maĭ află: o moară cu aburĭ; 46 poverne pentru fabricarea vinuluĭ; 1 fabrică de

luminărĭ; 2 cafenele; 2 bogaseriĭ; 2 brutăriĭ.

Meseriaşĭ: 2 cojocarĭ, 2 cizmarĭ, 3 potcovarĭ, 2 tîmplarĭ, 6 măcelarĭ, 2 tinichigiĭ şi 2 geamgiĭ.

Comerciul este destul de activ şi constă în importul de coloniale, instrumente agricole, haine şi în exportul vinuluĭ, cerealelor şi vitelor; transportul se face prin staţia Gugeşti, la 2 kil. spre N.

Sunt 133 comercianţĭ, din carĭ: 9 băcanĭ, 24 cîrciumarĭ, 6 marchidanĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea ferată şi şoseaua naţională R.-Sărat - Focşani; calea judeţeană la Dumitreşti prin Bordeşti; drumul spre Bogza-Mărtineşti.

Budgetul com. e la veniturĭ de 16390 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 15875 leĭ.

Plăineşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., căt. de reşedinţă al com. rur. Plăineşti. Azĭ poartă numele şi de Tîrgul-Cuculuĭ. E aşezat cam în mijlocul com., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna. Are o întindere de 12 hect., cu o populaţiune de 260 familiĭ, saŭ 870 suflete; o biserică, cu 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă.

Plăişoarele, *munte,* în apropiere de com. Nămăeşti, jud. Muşcel. Formează împreună cu munţiĭ: Draxinul, Măra, Ţefeleaga, Preajma, Muntişorul, Căpitanul, Pravăţul, Altămuşul şi Mateiaşul, linia de despărţire între rîul Dîmboviţa şi rîul Argeşelul.

Plăişorul, *cătun,* al com. Pănătăul, jud. Buzăŭ, cu 300 locuitorĭ şi 71 case.

Plăişorul, *munte,* în jud. Muşcel, com. Corbi, plaiul Nucşoara. Vîrful luĭ poartă acelaşĭ nume.

Plăişorul, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 3500 hect., jud. Muşcel. Face parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucşoara, formată din 10 trupurĭ: Plăişorul, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunişul, Pădurile, Crîngul şi Preotesele, avînd toate o întindere de 17530 hectare.

Plămîna, *japse,* jud. Brăila, uneşte privalul Săpatul cu privalul Vidroiul, spre V. trecînd printre ĭezerile Lunguleţul, Listevele, Groapele şi Ţărmuroiul.

Plămîna, *pîrîiaş,* jud. Teleorman, format parte de balta Liseĭ, parte de apele izvoarelor ce curg din dealurile dintre com. Lisa şi Vînători. Se scurge în balta Suhaieĭ, maĭ sus de com. Viişoara.

Plămîni, *baltă,* în insula din mijlocul bălţeĭ Potelul, jud. Romanaţi.

Plămînoasa, *baltă,* formată din izvoare, pe moşia Brehueşti, jud. Botoşani, com. Brehueşti, pl. Siretul.

Plăsala, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, la N. com. Cărpinişul, între munţiĭ: Florile-Albe, Coasta-Crainiculuĭ şi Vîrful-cel-Bătrîn-al-Crasneĭ.

Plăsala, *deal,* al com. Brătuia, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat în partea de E. a com., avînd direcţie N.-S.-V. Formează înălţimile din partea dreaptă a văeĭ Cioiana şi dă naştere către S. dealuluĭ Măgura, care continuă a însoţi partea dreaptă a văeĭ Cioiana, terminîndu-se în valea Jiuluĭ.

Plăsăleasa, *vale,* în jud. Gorj, com. Vlăduleni, pl. Jiuluĭ; începe de la N., de la Fîntîna-Faguluĭ, hotarul com. Cîrbeşti; se întinde d'alungul com. şi se termină în matca Jiuluĭ. Pe această vale curge pîrîul Matca. Pe dînsa se află şi pădure.

Plăsoiul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiştea, căt. com. Cîineni, situat în partea de N. a com. lîngă lacul Balta-Albă, la 1 1/2 kil. spre E. de căt. de reşedinţă, Stăvăreşti. Are o întindere de 6 hect., cu o populaţie de 124 locuitorĭ.

Plătăneşti, *altă numire,* a satuluĭ Gura-Jegălieĭ, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Plătăneştilor (Culmea-), *culme a munţilor* Carpaţi, în jud. Vîlcea, în stînga Lotruluĭ, din care porneşte către S. două culmĭ maĭ principale:

Culmea Malaia, care se desface aproape de muntele Vîrful-Mare (1005 m.), se îndreptează către S., despărţind pîrîul Voineasa, afluent din stînga al Lotruluĭ superior, de rîul Puşcoiul. Piscul săŭ cel maĭ mare în jud. Vîlcea e Malaia (996 m.).

Culmea Veveriţa, care porneşte din muntele Vîrful-Mare, se îndreptează către S.-E. şi se termină aproape de confluenţa Lotruluĭ cu Oltul. Piscurile cele maĭ însemnate sunt munţiĭ: Vîrful-Mare, Robul, Veveriţa şi Suliţa.

Din muntele Robul se ramifică: Culmea-Brezoilor, între rîurile Puşcoiul şi Brezoiul, avînd ca piscurĭ: Muntele-Murgaşuluĭ şi Măgura-luĭ-Popoviciĭ.

Tot din muntele Vîrful-Mare maĭ pleacă către E. cea din urmă culme, numită Culmea-Cîinenilor, coprinsă între rîul Cîi-

neni şi Rîul-Vaduluĭ, avînd ca piscurĭ maĭ principale: Muntele Coasta-Cîinenilor şi Dealul-luĭ-Vlad.

Plătăreşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Cucueţi-Plătăreşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, situat pe deal şi vale, la E. de Bucureşti, la întîlnirea văieĭ Pasărea cu rîul Dîmboviţa.

Se întinde pe o suprafaţă de 1563 hect., cu o populaţie de 890 locuitorĭ.

Statul are 1183 hect. şi locuitoriĭ, 380 hect. Statul cultivă prin arendaşiĭ săĭ tot pămîntul (35 hect. pădure). Loc. n'aŭ izlaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mercurĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, frecuentată de 25 elevĭ şi 7 eleve; 1 heleşteŭ.

Comercıul se face de 3 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 619 şi al celor micĭ, de 961.

Aci este şi o cazarmă pentru soldaţiĭ carĭ păzesc temniţa.

Locuitoriĭ cătunuluĭ, pe lîngă agricultură, se ocupă şi cu dulgheria.

Satul Plătăreşti, spune legenda, s'ar fi întemeiat în urma uneĭ bătăliĭ repurtată cu multă vitejie de Mateiŭ Basarab, Voevodul Ţăreĭ, asupra luĭ Timuş, căpitanul cel mare al Tătarilor. Aci marele nostru străbun a şi ridicat o biserică.

Plătăreşti, *mănăstire,* jud. Ilfov, zidită de Mateiŭ Basarab. Astă-zĭ este redusă la biserică de mir.

Aci este şi o închisoare destinată exclusiv pentru femeĭ. Ea servă ca închisoare pentru recluzionarea femeilor condamnate la munca silnică.

Pe lîngă acest penitenciar se află ataşat un atelier de pînzărie.

Plătăreşti, *moşie,* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Plătăreşti, jud. Ilfov, arendată cu 30537 leĭ anual.

Plătăreşti, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de Plătăreşti, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov, în întindere de 75 hect.

Plătica, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 2120 hect., făcînd parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucşoara, jud. Muşcel, formată din 10 trupurĭ: Plăişorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunişul, Pădurile şi Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Plăvaia, *mahala,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Părăuşani.

Plăvanul, *vale* cu *pîrîŭ,* în jud. Tecuciŭ, com. Onceşti; se uneşte cu pîrîul Tomozei, şi se varsă în Berheciŭ, în partea de răsărit a satuluĭ Tomozei, com. Onceşti.

Plăvăţul, *cătun,* al com. Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, cu 40 locuitorĭ şi 9 case.

Plăvianca, *pădure* particulară, în întindere de 75 hect., supusă regimuluĭ silvic, jud. Prahova, com. Iordăchianul, pl. Cricovul.

Plăvianca, *pădure* particulară, în întindere de 25 hect., supusă regimuluĭ silvic, jud. Prahova, plasa Cricovul, comuna Iordăchianul.

Plăvianca, *cătun,* spre N. com. Cotul-Jieniĭ, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi.

Plăviceni, saŭ **Fişcălia,** *sat,* pendinte de com. Dudul, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, situat la N. comuneĭ, între Siul şi malul Oltuluĭ.

Are 320 locuitorĭ. Moşia e proprietatea Eforieĭ Bisericeĭ Creţulescu din Bucureşti, care posedă cam 400 hect. arabile şi 350 hect. pădure pe Zăvoiul. De acest cătun ţine schitul Plăviceni, situat pe malul Oltuluĭ, deservit de un preot.

Plăviceni, *fost schit,* azĭ biserică de mir, pendinte de cătunul cu acelaşĭ nume, jud. Olt, pl. Siul-d.-j., com. Dudul, situat pe malul stîng al Oltuluĭ. Se întreţine din fondurile Epitropieĭ Bisericeĭ Creţulescu, din Bucureşti. Se zice că e fondată de un Vel Vornic Dragomir şi soţia sa, Elena, pe timpul domnieĭ luĭ Mateĭ Basarab, pe locul de lîngă apa Oltuluĭ, numit Alunişul. Biserica s'a reparat de Eforie, la 1872. E deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ, plătiţĭ din fondurile Eforieĭ.

Plăviţi, *mahala,* din com. rur. Budina, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Pleana, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Brabova, ce se varsă pe stînga gîrleĭ Bogdănelul, la eşirea acesteia din com. Brabova.

Pleaşa, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Podgoria, formată dintr'un singur sat, aşezat în partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ.

Veniturile sale sunt de leĭ 2985.

Şcoala există în com. de la 1885, şi a fost frecuentată în 1899—900 de 13 elevĭ.

Pleaşa, *sat,* făcînd parte din com. rur. Moreni, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Are o populaţie de 103 locuitorĭ.

Pleaşa, *deal*, la 4 kil. spre N. de vatra satuluĭ Călineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pleaşovul, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ, la 14 kil. de Turnul-Măgurele, pe valea pîrîuluĭ Siul, care o străbate în diferite şerpuiturĭ, în toată partea de N.-E. Poartă şi numire de Şopia.

Se învecineşte la V. cu apa Siuluĭ, care desparte viile locuitorilor aflate pe lunca Oltuluĭ, de pădurea proprietăţiĭ; la N., cu comuna Saelele; la S., cu com. Riioasa şi la E., cu Dealul-Oltuluĭ şi cîmpia ce se întinde d'asupra acestuĭ deal.

Vatra satuluĭ se află pe proprietatea numită Saelele.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 150, pe 325 hect.

Viile ocupă o întindere de 42½ hect.

Are o populaţiune de 633 suflete, din care 121 contribuabilĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 15 elevĭ; o biserică, deservită de un preot şi un dascăl.

Numărul vitelor este de 2244 capete, din care: 93 caĭ, 19 măgarĭ, 354 vite marĭ cornute, 1678 vite micĭ cornute şi 100 porcĭ.

Budgetul com. e de 2836 leĭ, 90 banĭ, la veniturĭ şi de 2755 leĭ, 10 banĭ, la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie are numaĭ spre com. Riioasa şi Saelele, şosele vecinale.

D'asupra dealuluĭ se văd urmele uneĭ întăriturĭ, căreia locuitoriĭ îĭ zic Cetatea saŭ Gurguiul-Nemţilor şi căreia se atribuie o deosebită importanţă, fiind ridicată pe timpul războaelor cu Turciĭ la începutul acestuĭ secol. Suprafaţa acesteĭ întăriturĭ este de aproape ¼ hect.; şanţul care o înconjoară este de 144 m.; iar înălţimea eĭ de 16 m.

In secolul trecut eraŭ 2 sate cu numirea de Pleaşovul, care ţineaŭ de judeţul Olt: Pleaşovul-Romînĭ şi Pleaşovul-Sîrbĭ; astfel le vedem trecute în istoria luĭ Fotino.

Pleniceni, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Pleniţa, aparţinînd moşnenilor Pleniceni; are o întindere aproximativ de 1530 hect. şi un venit anual de 60000 leĭ.

Pleniţa, *com. rur.* şi *sat*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j. la 62 kil. de Craiova şi la 13 kil. de reşedinţa plăşiĭ, com. Vîrtopul.

Situată pe şesul numit Pleniţa.

Se mărgineşte la E. cu com. Caraula, la V. cu com. Dărvarul, la N. cu com. Orodelul şi la S. cu com. Risipiţi.

Terenul comuneĭ este şes, ne prezintînd de cît două movile de mică însemnătate.

Are o populaţie de 6050 suflete; o biserică, fondată la 1850, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 3 preoţĭ şi un cîntăreţ; 2 şcolĭ: 1 de băeţĭ şi 1 de fete, frecuentate (1899—900) de 309 copiĭ; 12 cîrciumĭ; 2 morĭ cu aburĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de 1530 hect., pămînt arabil. Moşia de pe teritoriul comunal se numeşte Pleniţa.

Viile, în întindere de 810 hect., aparţin locuitorilor moşnenĭ, şi daŭ vin negru.

Meseriaşĭ sunt 27: dogarĭ, cizmarĭ, etc.

In com. se ţine un bîlciŭ anual la 16 Iulie.

O cale comunală lungă de 5 kil., de la E. la V., o uneşte cu comunele vechĭ. O altă cale merge de la N. la S. pe o lungime de 4 kil.

Budgetul com. e la veniturĭ de 6203,59 leĭ şi la cheltuelĭ, de 5840,44 leĭ.

Pleniţa, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Pleniţa, cu reşedinţa primărieĭ.

Plescarea, *vălcea*, începe din jud. Argeş, dă pe lîngă com. Colţul-Ungheni, intră în jud. Teleorman, pe teritoriul com. Strîmbeni şi, după ce străbate această com., se împreună cu Valea-Cîineluĭ, puţin maĭ departe de Strîmbeni.

Plescioara. Vezĭ Pleşcioara.

Plescoaia, *munte*, la N. comuneĭ Novaci, plaiul Novaci, jud. Gorj, învecinat la S. cu apa Gilortul, la N. cu Cîlcescul şi Iezerul, la E. cu Dîlbanul şi la V. cu Setea-Mare, pendinte de com. Ciocadia.

Pleşa. Vezĭ Pleşea.

Pleşcioara, *cătun*, al com. Chiojdul, jud. Buzăŭ, cu 150 locuitorĭ şi 34 case.

Pleşcioara, *munte*, în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificaţie sudică a munteluĭ Pitica.

Pleşcoiul, *com. rur.*, în jud. Buzăuluĭ, plaiul Pîrscovul, situată pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, sub ramificaţiile Săpoceĭ şi la 18 kil. de oraşul Buzăul.

Limita sa, la N., începe din gura izvoruluĭ Murătoarea, ia în sus pe izvor pănă în slemnea muchiĭ, apoĭ pe culme pănă în muntele Moara-de-Vînt; la E., se lasă din Moara-de-Vînt prin slemnea culmilor: Siminocul şi Pietroiul, pănă în Dealul-Săpoceĭ; la S., din Dealul-Să-

poceĭ se lasă pe izvorul Găvanele până dă în rîul Buzăul; la V., urcă în sus pe albia Buzăuluĭ, până în dreptul cătunuluĭ Pleşcoiul, unde trece rîul şi merge până în iazul morilor Cîndeştilor, coprinzînd un spaţiŭ cam de 180 hect. al moşnenilor Pleşcoĭ şi trece înapoĭ rîul în dreptul guriĭ izvoruluĭ Murătoarea.

Suprafaţa sa e de 2590 hect., din care 835 arabile, 234 pădure, 128 fîneaţă, 463 izlaz, 31 livede, 283 vie şi 616 loc sterp.

Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Urlătorile (stat), Muşcelul, Pleşeşti, Pleşcoiul şi Ceauşoaia. Terenul este nisipos.

Căĭ de comunicaţie are numaĭ şoseaua Mărăcineni-Ruşiavăţul.

Comuna e formată din cătunele: Muşcelul, Pleşcoiul, Pleşeşti şi Urlători, avînd o populaţie de 1710 locuitorĭ.

Meseriaşĭ sunt: 4 lemnarĭ, 2 butnarĭ, 5 cărutaşĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ, 1 fierar, 4 cojocarĭ, 1 boeangiŭ, 2 brutarĭ şi 1 vărar.

Are o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în anul 1899—900 de 102 elevĭ; 2 bisericĭ: la Urlători şi Pleşcoiul, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser.

Catedrala e cea cu hramul Sf. Nicolae.

Sunt 9 cîrciumĭ.

Comuna e reşedinţa plaiurilor unite Pîrscovul-Slănic. Are o staţiune telegrafo-poştală şi o judecătorie de ocol.

Locurĭ demne de văzut sunt: Muchea-Săpoceĭ, dealul Siminocul, Pietroiul, apoĭ vechia şi mica biserică de la Urlători, care de şi fără inscripţiĭ, indică o vechime de aproape 400 anĭ. Poziţia eĭ ascunsă între dealurĭ, arată în ce timpĭ de nesiguranţă ea a fost ridicată. Comuna exista din secolul XVI; cele maĭ vechĭ cătune sunt: Pleşcoiul şi Urlătorile.

Vite sunt: 260 boĭ, 180 vacĭ, 60 viţeĭ, 60 caĭ, 20 ĭepe, 12 mînjĭ, 400 oĭ şi 200 porcĭ.

Budgetul com. e de 4727 leĭ şi 60 banĭ.

Pleşcoiul, *cătun* de reşedinţă al com. Pleşcoiul, jud. Buzăŭ, cu 740 locuitorĭ şi 178 case. Are sub-diviziile: Peste-Vale şi Mierlari. E reşedinţa sub-prefectureĭ pl. unite Pîrscovul-Slănicul şi are aspectul unuĭ tîrguşor.

Pleşca, *sat*, în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Obîrşeni, spre S.-E. de satul Obîrşeni. Are 402 locuitorĭ şi 94 case.

Pleşea, *subdivizie a cătunuluĭ* Cîrlomăneşti, jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluĭ.

Pleşea, *insulă*, în Dunăre, jud. Mehedinţi, aproape de Porţile-de-Fĭer, ţinînd de proprietatea statuluĭ Bresniţa.

Pleşea, *munte*, la N. de com. Polovragi, plaiul Novaci, jud. Gorj, lîngă munţiĭ Cujba şi Beleoaia, în partea stînga a rîuluĭ Olteţul.

Pleşea, *munte*, spre N.-V. com. Runcul, jud. Gorj, acoperit cu pădure, din care: 20 hect. pădure de brad şi 170 hect. pădure de fag.

Pleşea, *munte*, în partea de N. a com. Balta, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Are o suprafaţă cam de 400 hect. Se întinde în direcţiunea N.-V. proprietatea statuluĭ; are pădure de fag şi brad, loc de păşune, iar parte este stîncos.

Pleşea, *deal*, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, acoperit cu pădure; ţine de satul Padeşul, c. r. Negoeşti, care se află la poala uneĭ ramure a acestuĭ deal.

Pleşea, *deal*, în centrul com. Bîrzeşti, pl. Argeşelul, jud. Muşcel, situat între Valea-Bîrzească şi Vîlceaua-luĭ-Ciomag.

Pleşea, *munte*, în jud. Neamţu, com. Vînători-Neamţuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul, situat lîngă Mănăstirea-Neamţuluĭ.

Pleşea, *deal*, în jud. Neamţu, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, situat în apropiere de satul Iapa.

Pleşea, *munte*, pe teritoriul com. Valea-Săreĭ, pl. Vrancea, jud. Putna, din care se scoate sare.

Aparţine răzeşilor din com. Tulnici.

Pleşea, *pîrîŭ*, ce izvoreşte din muntele cu acelaşĭ nume, din Fundul-Chiliilor; udă com. Valea-Săreĭ, jud. Putna, şi se varsă în Putna.

Pleşele-Holdeĭ, *munte*, în jud. Suceava, com. Broşteni.

Pleşeşti, *com. rur.*, în partea de V. a plăşeĭ Şomuzul, jud. Suceava, spre N.-E. şi la 11 kil. de Fălticeni.

Se mărgineşte la E. cu com. Giurgeşti; la V., cu com. Oprişeni; la S., cu com. Preuteşti şi la N., cu Bucovina.

Are forma unuĭ poligon neregulat, prezintînd maĭ multe ondulaţiunĭ.

Se compune din satele: Pleşeşti-Ganeĭ, Pleşeşti-Sineascăĭ, Valea-Botezul, Jacota, Hreaţca, Unceşti, Petia şi Buneşti, cu reşedinţa în Pleşeşti-Sineascăĭ.

Are o populaţie de 564 familiĭ saŭ 2268 suflete; 6 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ; 2 şcoale mixte, conduse de 2 învăţătorĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 5270.25 leĭ şi la cheltuelĭ, de 4928.73 leĭ.

Vite sunt: 128 caĭ, 384 boĭ, 260 vacĭ, 2352 oĭ şi 360 porcĭ.

Altitudinea comuneĭ de-asupra niveluluĭ Măriĭ variază între 335—345 m.

E udată de Şomuzul-Mic şi de pîrîiaşele: Poeneĭ, Racova, Hermeziul, Ciomîrna, Bazaci, Popa, Fîstîcul, Sinescul, Fundoaia, Răcea, Capreĭ, Vîrnavul, Ciureĭ şi Buneşti.

Moşia aparţine maĭ multor proprietarĭ.

Suprafaţa com. e de 5636 fălcĭ, 67 prăjinĭ, din care: 2575 fălcĭ cultivabile, 461 fălcĭ pădure, 184 fălcĭ fînaţ şi restul mlaştine şi locurĭ sterpe.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt 113 fruntaşĭ, 198 pălmaşĭ şi 77 codaşĭ, stăpînind 947 fălcĭ.

Teritoriul comuneĭ se împarte în maĭ multe sforĭ de moşiĭ, care, din vechime, sunt răzeşiĭ.

Pleşeşti, *sat,* cu 173 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, făcînd parte din com. rur. Richitele-d.-j.

Pleşeşti, *sat,* cu 25 familiĭ, jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Băbana.

Pleşeşti, *cătun* al com. Pleşcoiul, jud. Buzăŭ, cu 300 locuitorĭ şi 71 case; are subdivizia Ceauşoaica.

Pleşeşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Bărăşti-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 722 locuitorĭ şi o biserică construită în 1709.

Pleşeşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, cătunul com. Dănuleşti, în partea de E. a com., pe poalele dealuluĭ Pleşeşti, udat de pîrîul Bodila, la 1 kil. 800 m. spre E. de căt. de reşedinţă. Are o întindere cam de 25 hect., cu o populaţie de 153 familiĭ, saŭ 622 suflete, din care 157 contribuabilĭ; o biserică şi o şcoală.

Pleşeşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia; face parte din căt. Coroteni. (V. a. n.).

Pleşeşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Prisecani, spre S. de satul Prisecani. Are o populaţie de 309 locuitorĭ şi 140 case.

Pleşeşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Buda, spre S. de satul Buda.

Pleşeşti, *mahala,* făcînd parte din com. rur. Roşiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 210 locuitorĭ; o biserică, făcută de preotul Ion Pleşescu şi reparată de enoriaşĭ.

Pleşeşti, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Dănuleşti; se desface din dealul Măgura-Căpăţîneĭ, brăzdînd partea de E. a com.; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Pleşeşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Pleşcoiul, căt. Pleşeşti; are cam 650 hect., împărţite în patru sforĭ: Pleşeşti-Vîrdanul (100 hect.); Pleşeşti-Pleşoianu (240 hect.); Pleşeşti I. Pleşoianu (155 hect.) şi Pleşeşti C. Pleşoianu (155 hect.).

Pleşeşti, *moşie* particulară, în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, com. Cudalbi, cu două trupurĭ, din care unul de 572 hect. şi altul de 207 hect.

Pleşeşti, *pădure,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Dănuleşti, pe dealul Pleşeşti; are 2350 hect., din care 350 hect. ale statuluĭ; esenţe principale: fag, gorun şi teiŭ.

Pleşeşti-Ganeĭ, numit şi **Chiticul** şi **Găneni,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Pleşeşti, aşezat pe ţărmurile pîrîuluĭ Racova, între dealurile Ţiclă-ul, Candachia şi al-Vieĭ.

Are o populaţie de 91 familiĭ, saŭ 357 suflete, din care 85 contribuabilĭ; o biserică de lemn, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ şi împroprietărită cu 8 1/2 fălcĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 13 1/2 fălcĭ.

Moşia, proprietate a d-luĭ M. Dragonciŭ, fostă a familieĭ Ganea, are 410 fălcĭ, din care 164 fălcĭ arabile, 40 fălcĭ pădure, 200 fălcĭ fînaţ şi imaş şi restul necultivabil.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 21 fruntaşĭ, 54 pălmaşĭ şi 12 codaşĭ, stăpînind 186 fălcĭ, 64 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (11 kil.) şi la Pleşeşti-Sineascăĭ (1 1/2 kil.).

Pleşeşti-Sineascăĭ, saŭ **Poiana,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, jud. Suceava, com. Pleşeşti, aşezat pe coasta Dealuluĭ-Moareĭ. Are o populaţie de 282 sufl.; o şcoală mixtă, frecuentată de 35 copiĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 7 fălcĭ, 15 prăjinĭ.

Intinderea moşieĭ e de 478 fălcĭ, din care 198 fălcĭ cultivabile, 200 fălcĭ pădure, 20 fălcĭ fînaţ, iar restul puţin productiv.

Improprietăriţĭ în 1864 sunt: 17 fruntaşĭ, 23 pălmaşĭ şi 6

codaşĭ, stăpînind 132 fălcĭ şi 55 prăjinĭ.

Drumurĭ principale sunt: la Pleşeşti-Ganeĭ (1 ½ kil.) şi la Fălticeni (11 kil.).

Pleşile, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, în jud. Muşcel, pl. Dîmboviţa, com. Albeşti, în întindere aproximativă de 50 hect., avînd ca esenţă principală fag şi mesteacăn.

Se învecineşte la N. cu locuitoriĭ Cîrjanul şi Florea, la S. cu Piscul-Plopilor, la E. cu orăşeniĭ Cîmpulungenĭ şi la V. cu com. Albeşti.

Pleşoiul, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-sus, situată pe 2 costişe despărţite printr'o vale, în care curge un pîrîŭ mic, cu direcţia de la V. la E., numit Valea-Pleşoiuluĭ.

Se învecineşte la E. cu com. Predeşti, hotarul către această com. numindu-se Giorocianca: la V., cu com. Răchita, despărţită prin hotarul numit Lupoaia; la S., cu com. Terpeziţa, despărţită prin hotarul numit Valea-Lupuluĭ; la N., cu Beloţul şi Petroaia, despărţită prin hotarul Valea-Petroaeĭ, şi Valea-Sîrsceĭ.

E udată de Valea-Pleşoiuluĭ, prin mijloc. Spre V. de Pleşoiul, la marginea satuluĭ, în matca Văeĭ-Pleşoiul, e un izvor cu numele de Vultoarea; din acest izvor, a luat naştere un mic părîiaş, care se varsă în Pleşoiŭ.

Se află şi o silişte numită Solomoneşti.

Comuna e formată din 4 cătune: Pleşoiul, Frasinul, Milovanul şi Solomoneşti. Cătunul de reşedinţă este Pleşoiul, situat între Frasinul la V. şi Molivanul la E.

In căt. Molivanul se află o biserică vechie, fondată de locuitorĭ; în căt. Pleşoiul e alta, fondată la 1842 de către Ion Sin P. Solomon, polcovnic în armata romînă, deservite de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

In com. Pleşoiul, satul Pleşoiul, s'a născut, în anul 1793, Ion Solomon, care a luat parte la revoluţiunea din 1821 şi la rezbelul ruso-turc din 1826—28; a avut gradul de colonel, zis pe atuncĭ polcovnic şi, foarte brav, a fost decorat de însuşĭ împăratul Rusieĭ. Acest Ioan Solomon este tatăl Generaluluĭ Solomon, ce a trăit pe timpul luĭ Cuza-Vodă.

Are o populaţie de 2704 suflete; o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 49 băeţĭ şi 17 fete.

După legea din 1864 sunt 328 locuitorĭ împămînteniţĭ.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 11128 pog., din care: 9028 pămînt arabil, 890 fîneţe, 950 izlaz, 260 teren sterp.

Moşiĭ sunt: Milovanul, Solomoneşti, Pleşoiul şi Frasinul.

Viile în întindere de 105 hect., aparţin locuitorilor şi daŭ vin bun.

Căĭ de comunicaţie sunt căile vecinale, care unesc com. cu comunele vecine.

Distanţele: la Craiova, 24 kil.; la Predeşti, 8 kil.; la Răchita, 10 kil.; la Terpeziţa, 7 kil.; la Petroaia, 4 kil. şi la Beloţul, 6 kil.

Vite cornute sunt 342, caĭ, 78, capre şi oĭ, 218.

Pleşoiul, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, împărţită în patru mahalale: Pleşoiul, Valea-Ganeĭ, Borul şi Istrăteşti, situată pe malul stîng al rîuluĭ Olteţul şi pe dealul Borul.

Aci e reşedinţa subprefectureĭ.

Are o populaţie de 401 locuitorĭ; o biserică, fondată la 1807 şi reparată la 1871.

Sunt 731 vite marĭ şi micĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşnenĭ; 6 saŭ împroprietărit la 1864.

Pleşoiul, *sat,* cu 404 loc., jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Stoiceni-Pleşoiul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

Pleşoiul, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-jos, com. Pleşoiul, reşedinţa primărieĭ. Are o populaţie de 1254 suflete, locuind în 400 case şi 9 bordee; o şcoală mixtă; o biserică deservită de un preot.

Pleşoiul, *cătun,* al com. Arceşti, plasa Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe şoseaua Corabia-R.-Vaduluĭ, la 43 kil. de Caracal şi la 17 kil. de Balş, aproape de gara Arceşti şi de rîul Beica.

Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Măriĭ este de 140 m.

Are o populaţie de 50 familiĭ saŭ 120 suflete; o biserică, cu hramul S-ţiĭ Voivozĭ, zidită la 1615 de Ilie Pleşoianu, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Pleşoiul, *mahala,* în jud. Vîlcea, com Pleşoiul, pl. Mijlocul.

Pleşoiul, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-sus, com. Pleşoiul.

Pleşoiul, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Pleşoiul; curge prin valea Pleşoiul.

Pleşoiul-Solomoneşti, *numirea vechie a comuneĭ* Pleşoiul, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., cînd coprindea numaĭ satul Pleşoiul-Solomoneşti.

Pleşul, *deal,* în jud. Iaşi, com.

Buznea, pl. Cîrligătura. Pe toate laturile sale se află pădurĭ, iar culmea 'ĭ este goală. Se întinde la E. de dealul Prosia.

Pleşul, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Jitia; în partea de V. e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac pe dînsul stîne de oĭ.

Pleşul, *munte,* în jud. Suceava, com. Bogdăneşti, Boroaia şi Drăgăneşti, pe culmea căruia trece hotarul între judeţele Suceava şi Neamţu. Are 915.5 m. altitudine. E acoperit cu pădure de brad, fag şi mesteacăn.

Pleşul, *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni, avînd 1205 m. altitudine.

Pleşul, *deal,* jud. Suceava, acoperit de pădure de diferite esenţe, dintre com. Dolheşti, Preuteşti, Siliştea şi Valea-Glodului.

Pleşul, *pîrîŭ,* izvoreşte din muntele Clăbucetul, jud. Prahova; curge de la E. spre S.-V. şi se varsă în rîul Teleajenul, pe malul stîng, în raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul.

Pleşul, *pîrîŭ,* care udă Nordul com. Călimăneşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Pleşul-Mare, *deal,* în pădurea Unguroaia, în partea de V. a com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani, şi în hotar cu com. Tudora.

Pleşul-Mic, *deal,* în pădurea Unguroaia, com. Cristeşti, jud. Botoşani.

Pleşuva, *vîrf,* pe dealul Măstăneşti, com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Pleşuva, *deal,* în partea de S.-E. a com. Şoimari, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se află pădure.

Pleşuva, *moşie,* pendinte de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti, pe care la 1864 s'aŭ împroprietărit parte din locuitoriĭ com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova.

Pleşuva, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; izvoreşte din Dealul-Colibaşuluĭ şi se varsă în apa Topolniţa.

Pleşuva-Mare, *munte,* jud. Prahova, com. Comarnicul, din plaiul Peleşul.

Pleşuva-Mică, *munte,* jud. Prahova, com. Comarnicul, din plaiul Peleşul.

Pleşuva-Mare (Muntele-), *proprietate,* a Eforieĭ Spitalelor civile din Bucureşti, com. Comarnicul, plaiul Peleşul, jud. Prahova, în întindere de 568 hect., din care 457 hect. suprafaţă împădurită şi 111 hect. pămînt cultivabil şi fîneţe.

Pleşuva-Mică (Muntele-), saŭ **Vatra-Schituluĭ-Lespezile,** *proprietate,* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de schitul Lespezile, com. Comarnicul, pl. Peleşul, jud. Prahova, în întindere de 331 hect., din care 285 hect. suprafaţă împădurită şi 46 hect. pămînt cultivabil şi fîneţe.

Pletari, *altă numire a cătunuluĭ* Poenari, din com. Căneşti, jud. Buzăŭ.

Pletea, *parte din pădurea* statuluĭ Drăgăneşti-Ţigănia, jud. Teleorman, ce se află la S.-E. com, Drăgăneşti, despărţită de trupul numit Pojorîtele.

Pleterul, *rîŭ,* pe proprietatea Parapani, com. Arsache, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Plevna, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, situată între com. Mihaiŭ-Viteazul şi Lupşani.

Se compune din satele: Valea-Mare şi Valea-Rusuluĭ. Până la 1 Aprilie 1901, cînd s'aŭ unit şi aŭ format comuna Plevna, satul Valea-Mare făcea parte din com. Ulmul şi satul Valea-Rusuluĭ, din com. Lupşani.

Reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ com. este în satul Valea-Mare.

Are o populaţie de 322 familiĭ; o şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător; o biserică, în Valea-Rusuluĭ, deservită de un preot şi un dascăl.

Prin comună trece drumul ce leagă oraşul Călăraşi, cu satele din pl. Cîmpuluĭ.

Plevna, *cătun,* al com. Săgeata, jud. Buzăŭ, cu 20 locuitorĭ, format din însurăţeĭ împroprietăriţĭ pe moşia Beilicul.

Plevna, *sat,* în jud. Covurluiŭ, pl. Siretul, com. Cuca, format din însurăţeĭ împroprietăriţĭ la 1882. I s'a dat atuncĭ numele cetăţeĭ naturale din Bulgaria care, împresurată şi luată de armata romîno-rusă în 28 Noembrie 1877, a decis de soarta războiuluĭ d'atuncĭ. Are 23 familiĭ, saŭ 102 suflete.

Plevna, *sat,* pe moşia Suharăul, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, cu 74 familiĭ, saŭ 280 suflete, înfiinţat la 1880.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, maĭ cu seamă pe valea Coroba-

na, vestită prin calitatea fînaţelor.

Sătenii, împroprietăriţi în 1878, aŭ 458 hect. 30 arii pămînt, pe moşia statului.

Plevna, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., căt. com. Zgîrciţi, aşezat în partea de S. a com., la 500 m. spre S. de căt. de reşedinţă Zgîrciţi. Are o întindere de 380 hect., cu o populaţie de 70 familii, saŭ 198 suflete, din care 46 contribuabili; o biserică şi o şcoală.

Plevnei (Valea-), *vale,* pe teritoriul satului Chişcăreni, jud. Iaşi, pl. Bahluiul, com. Şipotele, numită de la asemănarea ei cu Plevna din Bulgaria.

Plînge-Banul, *lac,* în jud. Brăila, între canalul Cremenea şi Vîlciul, pe hotarul dintre com. Stăncuţa şi Vizirul.

Plochi. Vezi Plopi.

Ploeşti, *oraş,* capitala jud. Prahova, situat la 23°, 41' longitudine orientală, la 44°, 56' latitudine nordică şi la 141 m. altitudine d'asupra nivelului Mării.

E aşezat într'o cîmpie, în partea de S. a jud., la 60 kil. de Bucureşti.

Suprafaţa oraşului e de 27 kil. p., mărginindu-se la N. cu moşia Ploeştiori, la S. cu moşiile Tătărani şi Valea-Rîfovului, la E. cu gîrla Dîmbul şi la V. cu drumul Domnişorului.

Clima. — Căldura se urcă vara până la + 39 grade; iar iarna, frigul atinge — 25 grade.

Ape. — Oraşul este udat în N. şi E. de rîul Teleajenul; la N. şi E., de rîuleţul Dîmbul şi la S., de rîul Prahova.

Apa Dîmbul, cîte odată, mai ales cînd plouă mult, vine aşa de mare că îneacă case din mahalalele extreme ale oraşului; iar vara, cînd este secetă, scade, rămînînd ici şi colea numai cîte o groapă plină cu apă.

Cursul săŭ este de la N.-E. spre S. In el se varsă o mică viroagă, care trece prin mahalaua Tabacilor, în care se aruncă murdăria de la tăbăcari; tot în el se scurge viroaga Rîfovul, care izvoreşte din 4 surse de la bariera Rîfovului.

Sunt 2 lacuri în Ploeşti, unul numit Savopolul, astă-zi în posesia fiilor lui Mihaiŭ Cogălniceanu, familie locală şi altul, Mustăţea. Aceste 2 lacuri servesc de scăldat în timpul verei. Lacul Savopolul este cimentat şi are pe el cîte-va cabine de băi. Atît unul cît şi cel-l'alt se scurg în Dîmbul. Unul este situat în centrul de E. al oraşului, cel-l'alt la S. Dîmbul, la fondarea oraşului Ploeşti, trecea prin mijloc. Apoi s'a mutat satul spre V. şi el a rămas la limită.

Din punctul de vedere *geologic,* terenul oraşului Ploeşti este terţiar, avînd la suprafaţă pămînt negru, sub care vine un strat de pămînt galben, şi sub acesta un strat gros de pietriş.

Originea şi istoricul oraşului. Dintr'un şir de documente autentice, rezultă că în anul 1596 Mihaiŭ-Viteazul a zidit pe locul satului Ploeşti, oraşul domnesc cu acelaşi nume, dînd sătenilor Ploeşteni în schimbul vetrei satului, moşia domnească Băicoiul (Gr. G. Tocilescu, Revista Tinerimea Romînă, I, 17). In a. 1599, Mihaiŭ-Viteazul adună armata la Ploeşti, o puse să-i jure credinţă şi supunere şi trecu apoi în Transilvania prin pasul Buzăŭ. In 1633, Mateiŭ-Vodă zidi în oraş biserica Sf. Apostoli Petru şi Pavel.

In timpul domniei Fanarioţilor, Alexandru Ipsilante, cu ocaziunea botezărei unui copil al Vornicului Moruzzi, dărui celui botezat, şi tatălui săŭ, prin hrisov, oraşul Ploeşti.

Moruzzi devenind proprietarul oraşului în mod usurpător, începu a exercita drepturile sale asupra Ploeştenilor şi coprinse multe locuri în oraş.

Orăşenii Ploeşteni, văzînd că nu mai găsesc dreptate, se supun hrisovului făcut în favoarea lui Moruzzi, până la suirea pe tron a lui Nicolae Mavrogheni.

O dată cu venirea acestuia pe tronul Ţărei, orăşenii pornesc jalbă la Bucureşti, şi acesta, după ce le ascultă cu multă băgare de seamă plîngerea lor, văzînd dreapta lor cerere, îi liberează din mîinile lui Moruzzi, şi îi declară slobozi cum aŭ fost totdeauna.

Slobozi aŭ fost orăşenii, până la suirea pe tron a lui Alexandru Const. Moruzzi, cînd din noŭ se ivesc certuri şi Enache Moruzzi recapătă din noŭ stăpînirea asupra oraşului.

Ipsilante, în a doua domnie, cînd moştenitorii lui Moruzzi i-aŭ cerut confirmarea posesiunei oraşului Ploeşti, a chemat înaintea divanului atît pe moştenitorii lui Moruzzi cît şi pe Ploeşteni şi după ce li-aŭ judecat, a dat la mîna orăşenilor următorul document:

«Dat-am domnescul nostru hrisov tuturor orăşenilor din oraşul Ploeşti, jud. Prahova, ca să aiba milă de privilegiul acela ce l-aŭ fost avut din vechime spre a se hrăni, adică numitul oraş cu slobozenie întru toate fără de a fi opriţi şi nesupăraţi cu cererea de havaet pentru prăvăliile alişverişului ce face saŭ de clacă pentru casele ce aŭ în oraş, pentrucă, la venirea Domniei mele în Domnia d'întîiŭ, arătîndu-ne dumnealui răposatul Biv vel Ban Enache Moruzzi cum că moşia Ploeşti şi oraşul dimpreună sunt slobode Domneşti, făcîndu-ne rugăciune să-l

hărăzim pe dumnealuĭ cu această moşie şi cu oraşul, dimpreună cu un loc slobod domnesc, cînd nearătîndu-ne orăşeniĭ atuncĭ vre-un sinet domnesc vechiŭ pentru vre-un privilegiŭ al lor de a avea asupra oraşuluĭ acestuia, am fost dat Domnia mea cu slobozenie şi cu volnicie aceia ce aŭ Domniĭ asupra lucrurilor Domneştĭ slobode, numita moşie cu oraşul dimpreună d-luĭ numituluĭ boier întru stăpînire, iar după aceea în urmă venind orăşeniĭ cu jalbă la Domnia mea şi arătîndu-ne privilegiul lor vechiŭ, etc... strămutîndu-ne hotărîrea noastră d'întîiŭ, care făcusem până a nu vedea acele sineturĭ, am lăsat oraşul iarăşĭ slobod pe seama orăşenilor, după cum aŭ fost din vechime, dar nicĭ pe dumnealuĭ numitul boier nu l'am lăsat neîmpărtăşit de hara acela ce am apucat o dată de făcut, ci i-am lăsat dumnealuĭ din afara oraşuluĭ întru stăpînire, cu satele ce vor fi pe dînsa...»

Urmaşiĭ luĭ Moruzzi, crezîndu-se pe deplin stăpînĭ pe moşia şi oraşul Ploeşti, nu perdeaŭ nicĭ o ocaziune de a reclama posesia.

Aşa la 1806, cînd Ţara era ocupată şi administrată de Ruşĭ; aşa la 1812, în timpul domnieĭ luĭ Caragea, care a judecat procesul şi a hotărît ca Ploeştenii să aibă stăpînirea lor neclintită. La 1828, moştenitorilor luĭ Moruzzi aŭ dat jalbă şi la Kiseleff, care a îndreptat-o către logofeţia cea mare. Alexandru Filipescu, Mare Logofăt, raportează luĭ Kiseleff că răŭ Alexandru Ipsilante, fiind Domn, a dăruit luĭ Moruzzi aceea ce nu-ĭ aparţinea. Kiseleff, nevoind să se angajeze într'o afacere ce nu-ĭ era de competinţă, a pus pe jalbă rezoluţia: «să se înfăţişeze Domnuluĭ ce se va numi în urmă».

La 1846, Bibescu-Vodă vizitînd oraşul Ploeşti, a dispus să se facă hotărnicia oraşuluĭ, ce s'a terminat sub domnia luĭ Ştirbeĭ-Vodă.

Cu ocaziunea războiuluĭ romîno-ruso-turc, Impăratul Alexandru al II-lea sosi în Ploeşti, cuartierul general al armateĭ ruseştĭ, la 25 Maiŭ 1877. Neobicĭnuită — scrie d-l T. C. Văcărescu, în «Luptele Romînilor în rezbelul 1877—78» — şi interesantă era pe atuncĭ priveliştea acestuĭ oraş de provincie. Harnic şi dedat cu activitatea neguţuluĭ, în favorabila sa pozitiune, la răspîntia drumurilor marĭ ale Ţăreĭ, Ploeşti nu s'ar fi aşteptat însă a fi transformat de-odată în reşedinţă imperială, şi chemat a adăposti oaspeţĭ aşa de înalţĭ. In zidurile sale se aflaŭ nu numaĭ comandantul marele duce Nicolae, cu numeroase căpeteniĭ ale oştirilor, dar însuşĭ puternicul monarh al tutulor Ruşilor, cu fiiĭ şi nepoţiĭ săĭ: Ţareviciul, mariĭ ducĭ Vladimir, Sergiu, Nicolae Nicolaevicĭ, Nicolae şi Sergiu Leuchtenberg, Alexandru Battenberg. Apoĭ pe lîngă suitele strălucite ale Impăratuluĭ şi ale principilor din familia împărătească, se adăogaŭ demnitariĭ ceĭ maĭ înalţĭ aĭ imperiuluĭ: cancelariul principe Gorciacoff, cu colaboratoriĭ săĭ: baronul Iomini, consilier de stat Hamburger, generalul Ignatieff, cunoscutul diplomat, Miljutin, ministru de rezbel, contele Alderberg, ministrul caseĭ imperiale, Principele Cerkaski, d. de Nelidoff, şeful cancelarieĭ diplomatice militare.

Intr'un cuvînt, Petersburgul nu maĭ era în Petersburg, el se strămutase de pe ţărmurile Neveĭ în modestul oraş din marginea Dîmbuluĭ, către care se îndreptaŭ acum privirile pline de aşteptare ale Europeĭ.

Cu mult tact s'a purtat populaţia ploeşteană în tot timpul cît a avut în mijlocul eĭ pe suveranul Rusieĭ.

După ce se odihni o zi în Ploeşti, Impăratul Alexandru veni la Bucureşti, spre a face vizită suveranuluĭ Romînieĭ.

Impăratul petrecu ziua în Bucureşti cu Domnul şi Doamna Romînieĭ şi spre seară se întoarse la cuartierul general al armateĭ sale, la Ploeşti.

Populaţiunea. Acum 70 anĭ, oraşul Ploeşti avea aspectul unuĭ mic orăşel şi era puţin populat. Creşterea cea repede a populaţiuneĭ în aşa scurt timp se datoreşte elementelor străine aglomerate aci şi maĭ ales elementuluĭ bulgar, venit în Ploeşti între 1828—1830, după rezbelul ruso-turc, element ce s'a contopit maĭ tîrziŭ cu cel romînesc.

Oraşul Ploeşti avea la 1865, 26468 loc.; la 1872, 32355 loc.; la 1879, 31063 loc. (maĭ puţin ca în 1872); la 1885, 33000 loc., la 1889, 35000 loc. şi la Decembrie 1899, 43687 loc., din care: 21822 bărbaţĭ şi 20865 femeĭ, 38168 ortodoxĭ, 2062 catolicĭ, protestanţĭ, 23 mahomedanĭ, 2 armenĭ, 2413 mozaicĭ şi 19 de alte religiunĭ.

Căile şi stradele oraşuluĭ. Oraşul Ploeşti este tăiat în diferite direcţiunĭ de 240 strade, din care cele maĭ principale pleacă din centru spre bariere, tăiate de alte strade ce unesc mahalalele din centru saŭ stradele principale.

Stradele oraşuluĭ aŭ o lungime de 100 kil. şi o suprafaţă de 800000 m. p.

Barierele. Oraşul Ploeşti este înconjurat de jur împrejur cu un şanţ adînc. Barierele oraşuluĭ sunt 11, adică: Cîmpina, Găgeni şi Văşeni, ce duc spre N.; Bucovul, Gogoaşa şi Pătulele, spre E.; Rîfovul şi Bucureşti, spre S.; Rudul, Tîrgoviştea şi Tîrguşorul, spre V. Cea maĭ principală e gara drumuluĭ de fier.

Pieţele oraşuluĭ sunt:

Piaţa Legumelor, unde în toate zilele se găsesc zarzavaturĭ şi lăpturĭ, şi unde sunt aşezate măcelăriile şi brutăriile.

Piaţa Unireĭ, care formează un centru înconjurat de case frumoase şi prăvălii. Aci s'a ridicat statua Libertăţeĭ.

Piaţa Fructelor, unde se vînd poame.

Piaţa Oborul, cea maĭ mare dintre toate, în care se face un mare tîrg Lunea şi Marţea, în fie-care săptămînă, unde se vînd lemne de construcţie, producte, var, oale, sare şi vite.

Piaţa Cuza, cea maĭ mică.

Serviciul siguranţeĭ publice se conduce de un poliţaiŭ, ajutat de 5 comisarĭ, 8 sub-comisarĭ, 1 comandant al jandarmilor, etc. Statul cheltueşte cu întreţinerea poliţieĭ din Ploeşti 15000 leĭ anual şi comuna, 79560 leĭ.

Oraşul este împărţit în patru părţĭ, numite colorĭ, fie-care coloare avînd în capul săŭ cîte un comisar şi sub-comisar. Cele patru colorĭ sunt:

Coloarea Roşie, care începe din centrul oraşuluĭ şi se întinde spre E. până la apa Dîmbuluĭ, iar spre S. şi V. până la bariera Ruduluĭ. Ea e compusă din şase mahalale: Maica-Precista, Buna-Vestire, Sf. Dumitru, Sf. Pantelimon, Sf. Sava şi Sf. Filoftea.

Coloarea Albastră, care începe din centru, întinzîndu-se din piaţa Legumelor, spre V., între bariera Ruduluĭ şi Tîrgovişteĭ, coprinzînd şase mahalale: Sf. Împăraţĭ, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Sf. Voevozĭ, Sf. Haralambie, Sf. Atanasie şi Sf. Ecaterina.

Coloarea Verde, care începe din centru şi se întinde spre E. între barierile: Vălenilor, Gogoaşea, Zahanaua - Vechĭe, cu şapte mahalale: Sf. Vinerĭ, Sf. Ştefan, Sf. Gheorghe-Noŭ, Sf. Nicolae-Vechiŭ, Sf. Ilie, Sf. Apostolĭ şi Sf. Nicolae-Noŭ.

Coloarea Galbenă care începe din Obor, întinzîndu-se spre N., între bariera Tîrgovişteĭ şi bariera Văleni-de-Munte, cu patru mahalale: Sf. Ioan, Sf. Spiridon, Sf. Vasile şi Sf. Treime.

Instrucţiunea publică. — Se poate că chiar Mateiŭ-Basarab, zidind biserica S-ţiĭ Apostolĭ, să fi orînduit a se face lecţiunĭ în tinda eĭ, după obiceiŭ; însă vr'un hrisov lămurit nu există de cît acela al luĭ Alexandru Ipsilante, prin care se deschide în Ploeşti prima şcoala domnească, cu dascălul Barbu.

Decĭ, cu siguranţă nu se ştie de cît că, la anul 1776, s'a înfiinţat şcoala domnească de la Ploeşti, unde se ştie că existaŭ şcoale private romîneştĭ. Unul din dascăliĭ, anume Dascălul Barbu, aflînd că Domnitorul a hotărît să se înfiinţeze şcoală publică domnească pentru limba romînească în Ploeşti, cere să fie recunoscută şcoala luĭ ca atare. Domnitorul însărcinează pe Mitropolit să cerceteze despre şcoala luĭ Barbu.

Mitropolitul, încă din anul 1776, a dat informaţiunĭ bune despre această şcoală, despre capacitatea şi silinţa dascăluluĭ Barbu; totuşĭ, numaĭ în 1777, August 11, după o nouă anafora a Mitropolituluĭ Grigorie, prin care arăta Domnitoruluĭ, că dascălul Barbu, «se energiseşte, adică in tot chipul se sileşte spre învăţătura copiilor» dar că nu poate trăi numaĭ cu simbria de la părinţiĭ lor, şi se află în scăpătăciune, fiind om cu copiĭ, şi Mitropolitul propune că, după cum este şcoala publică din Tîrgovişte, cu leafa de 5 talerĭ pe lună, asemenea şi Ploeşti fiind oraş ca Tîrgoviştea, să se dea luĭ Barbu cîte 5 talerĭ pe lună.

Domnitorul Alex. Ipsilante, la 26 August 1777, aprobă propunerea Mitropolituluĭ Grigorie al II-lea şi ast-fel, acum 123 anĭ în urmă, se deschide în Ploeşti prima şcoală domnească.

La 1839, funcţiona ca profesor în Ploeşti G. Mălureanu. Cînd s'a cumpărat loc cu zidire pentru şcoala publică şi cînd cu veniturile ce orăşeniĭ aŭ îngrijit a asigura acesteĭ şcolĭ, s'a maĭ adăogat un profesor pentru învăţăturĭ maĭ înalte.

La 1842, era profesor d-l I. Gorjan, plătit cu 250 leĭ lunar, în plus 120 leĭ lunar cheltuelile şcoaleĭ.

La 30 Martie 1842, Ploeşteniĭ cer Domnitoruluĭ să le dea din fondurile propriĭ ale şcoaleĭ, profesorĭ de limba franceză şi greacă. Eforia se mărgineşte a adăogi, în Noembrie 1843, un al doilea profesor de limba romînească, la cl. I şi a II, cu 200 leĭ leafă pe lună.

La 1845, s'a întrodus la şcoala din Ploeşti şi limba grecească.

La 1847, confocm cerereĭ Ploeştenilor de a li se da în locul limbeĭ greceştĭ, profesor de limba germană, Eforia a numit la şcoala elementară din Ploeşti, ca profesor de limba germană, pe Hom, cu actul următor:

«Potrivit cu noua organizaţie a şcoalelor publice, în urma înaltuluĭ oficiŭ al Măriеĭ Sale Prea Inălţatuluĭ Nostru Domn, Eforia orîndueşte pe d-ta, asemănat cu art. 150 din regulamentul şcoalelor, profesor de limba germană la şcoala elementară din Ploeşti, cu leafă

de 250 leĭ pe lună, socotită de la 1 Octombrie viitor şi deosebit 100 leĭ pe lună pentru închirierea încăperilor locuinţeĭ d-tale».

La 1 Iulie 1842, eraŭ în Ploeşti 16 şcolĭ private, adică: 8 romîneştĭ, 4 greceştĭ, 1 franceză, 1 bulgară şi 2 evreeştĭ, care se frecuentaŭ de 341 copiĭ, afară de şcoala normală, la care urmaŭ 158 şcolarĭ.

La 1 Iulie 1845 eraŭ în Ploeşti 22 şcolĭ private, adică: 14 romîneştĭ, 1 germană, 3 evreeştĭ şi 4 greceştĭ, care se frecuentaŭ de 446 copiĭ, afară de şcoala normală, la care urmaŭ 229 şcolarĭ.

In ceea ce priveşte şcoalele de fete, ele existaŭ înainte de 1846, plătite tot din fondurĭ particulare.

Treptat, şi maĭ ales de la 1864 încoace, scoalele publice s'aŭ înmulţit în Ploeşti, aşa că azĭ funcţionează 22 şcolĭ publice: 17 şcolĭ primare (1899—900) (7 de băeţĭ, 8 de fete), un liceŭ, o şcoală comercială, o şcoală de meseriĭ, un externat secundar de fete şi o şcoală profesională de fete.

Cea maĭ vechĭe şcoală primară e şcoala de băeţĭ No. 1, care s'a înfiinţat la Septembrie 1830. Işĭ are localul săŭ propriŭ.

La 1864, cu punerea în aplicare a legeĭ Instrucţiuneĭ Publice, s'a înfiinţat şcoala No 2 de băeţĭ; la 1868, şcoala No. 3; la 1876, şcoala No. 4; la 1879, şcoala No. 5 şi la 1888, şcoala No. 6.

Cea maĭ vechĭe şcoală de fete este şcoala No. 1, care s'a înfiinţat la 1854; la 1866, s'a înfiinţat şcoalele No. 2 şi 3; la 1867, şcoala No. 4; la 1868 şcoala No. 5 şi la 1888, şcoala No. 6.

Pe lîngă acestea maĭ funcţionează în Ploeşti încă 6 şcoale rurale, plătite din fondurile comuneĭ.

Cea d'întîĭ şcoală secundară ce s'a înfiinţat în Ploeşti este gimnaziul «Petre şi Pavel» (1864), transformat în liceŭ la 1878, maĭ adăogîndu-i-se de la 1888 încoace şi divizionarele trebuincioase.

Liceul, aşezat într'un local de toată frumuseţea, are azĭ 23 profesorĭ şi maĭ bine de 300 elevĭ. Până la 1890 se înscriseseră în acest liceŭ 3550 elevĭ, absolvind cursul a 4 clase gimnaziale 260 elevĭ, şi întregul curs, 100.

Personalul şi materialul costă pe stat aproape 100000 leĭ.

Şcoala comercială (Str. Pensionatuluĭ) s'a înfiinţat de comună la 1881 şi la 1890 a fost luată pe seama statuluĭ.

Externatul secundar de fete s'a înfiinţat la 1879 şi se întreţinea din fondurile «Societăţeĭ pentru învăţătura poporuluĭ romîn», secţia de Prahova. De la 1888, s'a trecut în sarcina statuluĭ.

Se află instalată în frumosul săŭ local, construit de stat.

Şcoala profesională de fete s'a înfiinţat de stat la 1885, avînd 6 catedre.

Intre 1885—91 aŭ obţinut diploma 52 eleve.

Pe lîngă aceste şcoale, maĭ funcţionează în Ploeşti 8 institute private.

Institutul P. Eliade, fondat la 1848; institutul Profesorilor Asociaţĭ, fondat la 1891; institutul Irina Angelescu, fondat la 1885; institutul Maria Ionescu, fondat la 1881; institutul d-relor Constantinescu, înfiinţat la 1887.

Institutul israelit Luca Moise, instalat într'un edificiŭ foarte frumos, s'a înfiinţat de Luca Moise, şi se întreţine din fondurile lăsate de el în acest scop.

Maĭ funcţionează în Ploeşti o şcoală catolică, alipită pe lîngă biserica catolică, şi o şcoală protestantă mixtă, ce se întreţine de comunitate.

Cultul. In oraşul Ploeşti sunt 23 bisericĭ creştine-ortodoxe, divizate în 18 parohiĭ, avînd şi 5 filiale.

Dintre acestea, bisericile: Sf. Apostolĭ, Sf. Filoftea şi Sf. Atanasie, se întreţin de com.; restul, de enoriaşĭ.

Pe lîngă acestea, maĭ sunt 2 bisericĭ eterodoxe (catolică şi luterană), un templu izraelit şi 5 sinagoge.

Intre bisericile din oraş menţionăm:

Biserica Sf. Ion Botezătorul, fondată la a. 1827 de orăşenĭ, pe locul uneĭ alte bisericĭ de lemn.

Biserica Sf. Apostolĭ Petru şi Pavel, zidită de Mateiŭ Vodă Basarab, pe locul uneĭ alte bisericĭ de lemn. Vechia biserică servea ca mănăstire de maicĭ. Făcîndu-se aci nişte săpăturĭ, s'aŭ găsit cărămizĭ purtînd datele 1594 şi 1535.

Cele-l'alte bisericĭ ale oraşuluĭ sunt: Sf. Impăraţĭ, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, Sf. Voivozĭ, Buna-Vestire, Sf. Vinerĭ, Maica Precista, Sf. Nicolae-Noŭ, Sf. Nicolae-Vechiŭ, Sf. Ilie, Sf. Vasile, Sf. Spiridon, G. Boldescu, Sf. Ştefan, Sf. Pantelimon, Sf. Sava, Sf. Filoftea, Sf. Treime, Sf. Haralambie, Sf. Ecaterina, Sf. Dumitru şi Sf. Atanasie.

Pe lîngă biserica catolică, care e situată pe strada Ştefan-cel-Mare, este alipită şi o şcoală confesională.

Biserica evangelică se întreţine de comunitate, prin contribuţiunĭ.

Veniturile comuneĭ. Venitul ordinar al oraşuluĭ, pe anul financiar 1893-94 a fost de leĭ

653700 și venitul extra ordinar, de leĭ 223616,82; în total leĭ 777316,82.

Budgetul drumurilor pe același exercițiŭ are la venituri suma de 86000 leĭ și la cheltuelĭ, 85500 leĭ, în plus 500 leĭ fond pentru deschiderĭ de credite suplimentare și extraordinare.

In 1899—900, budgetul ordinar a fost, la veniturĭ ca și la cheltueli, de 1184463 leĭ, 76 banĭ.

Industria. Tăbăcaria, altă dată renumită în Țară și străinătate, și care într'o vreme căzuse din cauza căilor ferate, este reprezintată azĭ în Ploești prin două fabricĭ cu aburĭ, care lucrează pieĭ foarte fine, și prin vechile stabilimente primitive.

Blănăria s'a stins cu desăvîrșire. Strada cojocarilor era ocupată altă dată numaĭ de cojocarĭ, carĭ făceaŭ un întins comerciŭ cu blănile, industrie proprie a lor. Azĭ nu maĭ sunt. Tot aceeașĭ soartă a avut-o și căvăfia. De unde altă dată cavafiĭ din Ploești întrețineaŭ relațiĭ cu străinătatea, azĭ abia maĭ există căvăfie în Ploești.

Boiangeria, de cînd cu importarea covoarelor străine, care aŭ luat locul chilimurilor și velințelor, a căzut cu desăvîrșire. In casa țăranuluĭ prahovean rogojina a înlocuit scoarța. Boiangeria maĭ e reprezintată azĭ prin 2—3 boiangiĭ.

Tot în decadență e și cojocăria și cizmăria, din pricina concurențeĭ ce se face industriașilor Romînĭ de străinătate.

Dogăria, ca și rotăria și tîmplăria, aparține în Ploești Romînilor, pe cînd fierăria e în mîna Nemților.

Țiganiĭ sunt fabricanțĭ de cărămizĭ; p'alocurea și Romîniĭ.

Sunt în oraș fabricĭ de săpun și lumînărĭ de ceară și de seŭ, și fabricĭ pentru rafinarea păcureĭ și fabricarea gazuluĭ.

Se află în Ploești o moară sistematică de făină pusă în mișcare prin puterea vaporilor.

Maĭ sunt: o fabrică de frînghiĭ, una de lumînărĭ de stearină, o fabrică de pungĭ «Progresul», una de lăzĭ, una de flanele, două pentru făcut ciorapĭ, una pentru torsul lîneĭ și altele.

Comerciul de coloniale, băuturĭ spirtoase, brașovenie, lemnărie și comerciul de fructe, aparțin numaĭ Romînilor; restul: comerciul de haine, încălțămintea, mărunțișurile, articolele de mode, etc. sunt în mîinele străinilor, maĭ ales în mîinele Evreilor.

Ploești e reședința cameréĭ de comerciŭ, circ. a IV-a, coprinzînd județele Buzăul, Prahova și Dîmbovița.

Serviciul sanitar. Orașul are treĭ spitale:

Spitalul comunal, întreținut de comună, are 30 paturĭ, rezervate maĭ mult femeilor bolnave de boale sifilitice.

Spitalul Boldescu, înființat la 1837 de boerul Boldescu, are 29 paturĭ, pentru orĭ-ce boale. Azĭ se administrează de Eforia Spitalelor Civile din București, care a construit în 1892 un foarte frumos și higienic local.

Aceste spitale aŭ cîte un medic primar și unul secundar, în plus restul personaluluĭ trebuincios.

Spitalul militar, destinat pentru bolnaviĭ militarĭ, condus de medicĭ și farmaciștĭ militarĭ.

Asistența medicală nu lipsește bolnavilor săracĭ din oraș, comuna dînd și medicamente gratuite.

Personalul medical se compune din 27 doctorĭ în medicină și 5 medicĭ veterinarĭ, în plus 2 subchirurgĭ, 16 moașe, 8 farmaciștĭ.

Funcționează în oraș, conform legilor în vigoare, două consiliĭ de higienă: comunal și județean.

In timpul războiuluĭ din 1877, în Ploești a funcționat un spital de rănițĭ, organizat de doamnele Ecaterina G. Cantacuzino, Maria T. Văcărescu și Smaranda D. Moruzzi, cu concursul doamnelor ploeștene, care îndeplineaŭ sarcina de surorĭ de caritate.

Justiția. Pentru judecarea pricinilor, în Ploești, sunt două judecătoriĭ de pace, un tribunal cu două secțiunĭ și o curte cu jurațĭ.

Sunt 46 avocațĭ.

Poșta și Telegraful a început să funcționeze în Ploești de la 1856, adică cam la un an după organizarea serviciuluĭ în Țară. Ca să se poată aprecia veniturile poșteĭ și telegrafuluĭ, dăm următoarele cifre:

In 1888—89, poșta 177323,00, telegraful 152673,00, în total 329996,00 leĭ.

In 1889—90, poșta 150987,00, telegraful 161000,00, în total 311987,00 leĭ.

In 1890—91, poșta 201987,00, telegraful 140523,00, în total 342510,00 leĭ.

In 1896—97, totalul veniturilor din poștă, telegraf și telefon, 144959 leĭ, 70 banĭ.

Garnizoanele. In Ploești este reședința unuĭ reg. de infanterie și a unuia de cavalerie, comandate fie-care de cîte un colonel.

Tot aci maĭ este și o baterie de artilerie teritorială, comandată de un locotenent, însărcinat cu serviciul stingereĭ foculuĭ.

Penitenciarul. In Ploești este un arest preventiv, întreținut

de judeţ. Penitenciarul, situat pe strada Rudulul, posedă o frumoasă clădire, construită la anul 1888, cu care s'a cheltuit de judeţ 50639 leĭ.

Cimitirele. Sunt 5 cimitire: 3 creştine-ortodoxe, 1 catolic şi 1 izraelit. Cimitirul Viişoara este situat în partea de N. a oraşuluĭ, unde s'a construit la 1887 o frumoasă capelă, case pentru locuinţa personaluluĭ cimitiruluĭ şi o morgă.

Cimitirul Ruduluĭ se află în partea de S.-E. şi cimitirul Eternitatea, în partea de S. a oraşuluĭ.

Abatorul. Pentru tăierea vitelor, comuna a construit în 1890, în partea de E. a oraşuluĭ, pe apa Dîmbul, un abator sistematic, în care se taie anual aproximativ până la 22000 vite marĭ şi micĭ.

Grădinĭ. In faţa liceuluĭ, centrul oraşuluĭ, este o grădină publică, numită «Griviţa» şi grădina «Trăsnea», grădină foarte frumoasă, aşezată în suburbia Haralambie. Pe lîngă acestea, maĭ sunt grădinĭ la Hotel Moldavia, Hotel Bucureşti, Lipănescu, afară de cele 5 grădinĭ cu dulapurĭ.

Grădina, numită «Sans-Souci», aşezată lîngă gară pe Bulevard, are o poziţiune foarte frumoasă.

In partea de E. a oraşuluĭ este grădina Cogălniceanu, cu un frumos heleşteŭ betonat.

Graţie eftinătăţeĭ locurilor, maĭ la fie-care casă, chiar prin centrul oraşuluĭ, se găsesc grădinĭ cu florĭ şi pomĭ fructiferĭ.

Multe sunt *societăţile* constituite în oraşul Ploeşti, maĭ toate avînd scopurĭ umanitare: ajutor reciproc, ajutorul orfanilor, dezvoltarea industrieĭ, etc.

Dintre acestea citäm societăţile: Inflorirea, Lumina, Lupta, Unirea, Cooperative, Caritatea, Viitorul, Albina, Ancora, Inmormîntarea, etc.

Oraşul Ploeşti este locul natal al d-luĭ Gr. G. Tocilescu, cunoscutul archeolog, profesor şi membru al Academieĭ Romîne şi al profesoruluĭ Ion Gorjan, mort la 1856, care făcu cel d'întîiŭ vocabular Francezo-Romîn şi care la 1848 fu capul mişcăreĭ revoluţionare din jud. Prahova.

Ploeşti. Vezĭ Şerbăcani, com. Băseşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Ploeşti, *staţie de dr.-d.-f.,* judeţul Prahova, plasa Tîrgşor, com. Ploeşti, pe linia Bucureşti-Buzăŭ, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află pe această linie între staţiile Brazi (7.6 kil.) şi Valea-Călugărească (11 kil.). De la Ploeşti pleacă o linie spre Predeal, pusă în circulaţie la 1879. Staţia cea maĭ apropiată pe această linie de Ploeşti este Buda (9.97 kil), de unde pleacă o linie la Slănic. Inălţimea d'asupra nivelului Măriĭ e de 146^{m}.80. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 1105854 leĭ, banĭ 8.

Ploeşti. Vezĭ Cuverca, sat, în jud. Neamţu, com. Timişeşti.

Ploeştiori, *com. rur.,* jud. Prahova, pl. Tîrgşorul, situată pe platoul dintre oraşul Ploeşti şi rîul Teleajenul, la 3 kil. de Ploeşti şi la 9 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Ploeştiori, Ţînţăreni, Tîrgşoreanca şi Moara-Nouă, avînd o populaţie de 893 suflete, din care 182 contribuabilĭ, locuind în 198 case; două biserici, una fondată la 1885 de proprietarul moşieĭ, dcf. Cantili, deservită de un preot şi alta, acum părăsită; o şcoală, înfiinţată la 1866, frecuentată de 40 elevĭ şi 13 eleve.

In raionul comuneĭ, pe iazul ce vine din rîul Teleajenul, sunt 2 morĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ de la 1864 sunt 111, cărora li s'aŭ dat 437 hect., din moşiile d-lor Cantili, I. Cireşanu, Eforieĭ şi dr. Sachelarie.

Vite: 35 caĭ, 431 boĭ, 129 vacĭ, 101 viţeĭ, 115 oĭ şi 211 porcĭ.

Comerciul se exercită de 10 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 8118 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7374 leĭ.

Intinderea com. e de 1815 hect.

E udată în partea de E. de rîul Teleajenul şi în cea de V. de rîul Dîmbul.

Pe cîmpia de lîngă cătunul Ţînţăreni se află ruinele uneĭ biserici, în jurul căreia, înainte de 1848, se zice, era un oraş numit Bereasca, locuit de Bulgarĭ veniţĭ din Rusia, unde fuseseră duşĭ de Ruşĭ, în urma războiuluĭ Ruso-Turc din 1711.

Căĭ de comunicaţie: şoseaua judeţeană Ploeşti-Bratocea şi alte şosele spre comunele Pleaşa şi Scăeni. Prin partea de S.-E. trece calea naţională Ploeşti-Buzăŭ.

Se mărgineşte cu comunele: Pleaşa, Scăeni, Moara-Nouă şi Ploeşti.

Ploeştiori, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, jud. Prahova, pl. Tîrguşorul. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Ploeştiori, *proprietate,* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de mănăstirea Tîrguşorul, jud. Prahova, pl. Tîrguşorul, com. Ploeştiori, în întindere de 270 hect., toate pă-

mînt cultivabil şi fîneţe, arendată cu 7580 leï anual.

Ploeştiori-Dimitriuluï, *numire vechie a satuluï* Bereasca-d.-j., jud. Prahova, pl. Tîrgşorul, com. Ploeştiori.

Ploeştiori-Mănăstireï-Mărgineni, *numire vechie a satuluï* Bereasca-d.-s., jud. Prahova, pl. Tîrgşorul, com. Ploeştiori.

Plopana, *comună* şi *tîrguşor,* în jud. şi pl. Tutova, la 63 kil. de oraşul Bîrlad şi la 5 kil. de extremitatea de N. a judeţuluï, pe pîrîul Tutova.

Tîrguşorul formează o comună cu cătunele: Plopana, Iţcani, Dobreni, Tundul-Taminoasa (Zinga), Bungeni-Marï cu Bungeni-Lingurarï şi Vladia, Valea-Dornoni, Valea-Garduluï şi Munteni, avînd o populaţie de 2834 locuitorï, din carï 500 contribuabilï, locuind în 688 case.

Se cultivă viea pe o suprafaţă de 15 hect. (din care 5 hect. nelucrătoare) şi livezile cu prunï pe o suprafaţă de 1 hect.

Locuitoriï lucrează căruţe ordinare, vase pentru vin, frînghiï şi fac uleiŭ de cînepă.

Comuna are o şcoală mixtă; 4 bisericï; o moară cu vaporï.

Comerciul se face de 50 de persoane.

Este piaţă pentru cerealele de prin prejur. Face comerciŭ maï mult cu oraşul Bacăŭ, de care este maï aproape (22 kil.)

Plopana, *sat,* în jud. şi pl. Tutova, com. Plopana, pe pîrîul Tutova, spre S. de tîrguşorul Plopana. Are 407 locuitorï şi 108 case.

Plopasca, *pîrîŭ,* în jud. Tecuciŭ, la E. de satul Lărgăşani; curge în direcţie E.-V. şi se varsă în Berheciŭ, pe moşia Lărgăşeni.

Plopeasa-de-Jos, *cătun,* al com. Policiori, jud. Buzăŭ, cu 250 locuitorï şi 64 case.

Plopeasa-de-Sus, *cătun,* al com. Policiori, jud. Buzăŭ, cu 450 locuitorï şi 108 case.

Plopeni, *sat,* jud. Botoşani, pl. Siretul, situat pe coastă de deal, în stînga rîuluï Suceava şi în partea de S.-E. a com. Burdujeni-Sat.

Are o populaţie de 325 familiï, saŭ 766 suflete, din care 175 contribuabilï; o biserică, zidită înainte de anul 1778, de Lupu Balş, Mare Vornic în Ţara-de-Jos şi de Safta, soţia sa şi fiica luï Iordache Cantacuzino-Deleanul, Mare Spătar, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 30 copiï.

Locuitoriï posedă: 206 boï şi vacï, 13 caï, 205 oï, 49 porcï; 45 stupï cu albine.

In com. sunt: 4 comercianţï şi 3 meseriaşï.

Plopeni, *vechie numire a cătunuluï* Negoşina, jud. Buzăŭ, com. Căneşti.

Plopeni, *sat,* făcînd parte din com. rur. Mălăeşti, jud. Prahova, pl. Vărbilăul. Are o populaţie de 643 locuitorï; o biserică, fondată la 1854 cu cheltuiala d-luï Lipănescu şi a familieï sale.

Plopeni, saŭ **Coloarea-de-Roşu,** *mahala a oraşuluï* Huşi, jud. Fălciŭ.

Din vechime a fost sat şi dintr'un document al luï Dabija-Vodă rezultă că a fost colonizat cu oamenï aduşï din alte părţï.

Plopeni, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. Mălăeşti, căt. Plopeni, pe linia Buda-Slănic, pusă în circulaţie la 10 Decembrie 1883. Se află între staţiile Buda (11.7 kil.) şi Poiana (11.9 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluï Măriï de 244m.99. Venitul acesteï staţiï pe anul 1896 a fost de 91432 leï, 22 banï.

Plopeni, *movilă,* în hotar cu moşia Plopeni, com. Ştiubeïeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ.

Plopeni, *pîrîŭ,* care curge prin satul Plopeni, com. Burdujeni-sat, pl. Siretul, jud. Botoşani, şi se varsă în Suceava.

Plopeni-Jianul, *sat,* pe moşia cu acelaşï nume, jud. Dorohoiŭ, pl. Başeul, com. Borzeşti, divizat în Plopeni-Marï şi Plopeni-Micï, cu 136 familiï, saŭ 600 suflete.

Proprietatea moşieï e a d-neï Aglaea Al. Jianu. In vechime a fost a mănăstireï Solca din Bucovina, dăruită de Miron Barnovschi Hatman şi Părcălab de Suceava, la 25 Iulie 1623; mănăstirea a stăpînit-o pănă la 1785.

Are o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceï-Domnuluï, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 pălămar. Este de zid, făcută în 1855 de Const. Jianu.

Săteniï împroprietăriţï aŭ 205 hect., 52 ariï, pămînt; iar proprietatea, 2305 hect., 83 ariï, cîmp.

Are un iaz, numit al-Ursuluï, de 71 hect. întindere, şi vie, în suprafaţă de 4 pog.

Pîrîul principal ce trece pe moşie se numeşte Ibăneasa.

Drum e acel de la Rădăuţi şi Darabani, ce duce la Botoşani.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Borzeşti, Vlăsineşti, Ştiubeĭeni şi Vicoleni.

Plopeni - Marĭ. Vezĭ Plopeni-Jianul, *sat,* jud. Dorohoiŭ.

Plopeni-Micĭ. Vezĭ Plopeni-Jianul, *sat,* jud. Dorohoiŭ.

Plopeşti, *loc izolat,* în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, situat lîngă iazul cu acelaşĭ nume; maĭ înainte a fost aci sat, dar astăzĭ se află pe acest loc numaĭ o moară.

Plopeşti, *iaz,* în jud. Neamţu, com. Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, format din strîngerea apelor pîrîuluĭ Mărgineni.

Plopeşti, *pîrîŭ,* jud. Neamţu, format din pîraiele Mărgineni şi Hoiseşti. Se numeşte ast-fel numaĭ după ce iese din iazul de la Plopeşti. Străbate teritoriul com. Podoleni, de lîngă satul cu acelaş nume, traversînd, către V. satuluĭ şi aproape de vărsarea sa pe stînga pîrîuluĭ Căluişul, şoseaua caleĭ ferate Buhuşi-Piatra.

Plopi, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., la 34 kil. de oraşul Turnul-Severin. Situată pe deal şi pe vale, se mărgineşte: la E., cu com. Greci şi Sălătrucul; la S., cu com. Rocşoreni; la V., cu com. Izvorelul; la N., cu com. Valea-Ursuluĭ şi Tîmna.

Satul formează comună cu satul Colăreţul, avînd 840 suflete, din care 148 contribuabilĭ, locuind în 172 case.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ, 56 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ; 42 stupĭ cu albine.

Prin comună trece şoseaua judeţeană a Dumbrăveĭ şi o altă şosea comunală, care duce prin Colăreţul la com. rur. Greci.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 16 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 982, iar la cheltuelĭ, de leĭ 895.

Vite: 440 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 360 rîmătorĭ şi 500 oĭ.

Prin comună trece un pîrîiaş ce se formează din partea de V. a comuneĭ, din pădurea Izvoreluluĭ şi trece prin mijlocul căt. Colăreţul şi Blidarul, spre com. rur. Greci.

Plopi, *sat,* în partea de S.-E. a com. Avereşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat pe valea cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 61 familiĭ, saŭ 305 suflete, din care 61 contribuabilĭ.

Plopi, *sat,* făcînd parte din com. rur. Prisiceni-Buturugeni, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat la E. de Buturugeni, pe malul drept al rîuluĭ Argeş.

Se întinde pe o suprafaţă de 54 hect., cu o populaţie de 66 locuitorĭ.

Moştenitoriĭ I. Lăscărescu aŭ 31 hect., din care cultivă 23 hect. (8 pădure). Locuitoriĭ aŭ 23 hect. şi le cultivă pe toate.

Numărul vitelor marĭ e de 46 şi al celor micĭ, de 134.

Plopi, *cătun,* al com. Balş, în valea Olteţuluĭ, pe ţărmul stîng, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Plopi. Vezĭ satul Lunca, jud. Suceava, com. Păşcani.

Plopi, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ, care formează cu căt. Slăviteşti, com. Plopi-Slăviteşti.

Plopi, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ, ţinînd de com. Beuca. Are o populaţiune de 309 suflete, din care 73 contrib.

Plopi, *trup de sat,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Petricani.

Plopi (Barda), *insulă,* în Dunăre, în dreptul com. Gîrcovul, jud. Romanaţi.

Plopi, *vechiŭ pichet,* cu No. 40, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Mîndreşti, pe malul stîng al rîuluĭ Milcovul, la hotarul spre Moldova; azĭ e han spre oraşul Focşani, com. Risipiţi şi Gologanul.

Plopi, *pichet de graniţă,* pe Dunăre, la S.-E. de com. Gîrcovul, jud. Romanaţi, şi în faţa satuluĭ Cercelani din Bulgaria.

Plopi, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Comarna-d.-j., com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Plopi, *moşie* particulară, situată în căt. cu acelaşĭ nume, jud. Teleorman, pl. Teleormanuluĭ.

Plopi, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ; izvoreşte de sub Dealul-Cetăţueĭ; curge prin partea de S. a satuluĭ şi com. Moşna, pl. Podoleni, şi, unindu-se, la Podul-Boeruluĭ, cu pîraiele Cetăţueĭ şi Recea, formează pîrîul Moşna.

Plopi, *trup de moşie,* anexat la moşia Boţeşti, com. Boţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Vezĭ Boţeşti, sat.

Plopi-Episcopia, *moşie* a sta-

tuluĭ, în jud. Teleorman, pl. Călmăţuiuluĭ. Are 75 hect. pămînt arabil şi 150 hect. pădure, vîndute locuitorilor în loturĭ; făcea parte din averile mănăstireştĭ şi era a Episcopieĭ de Argeş.

Plopi-Slăviteşti, *com. rur.*, la extremitatea de N.-V. a pl. Călmăţuiuluĭ şi jud. Teleorman, limitrofă cu judeţele Oltul şi Romanaţi, situată pe coasta Dealuluĭ-Oltuluĭ, într'o poziţiune frumoasă. Se compune din două cătune: Plopi (reşedinţa) şi Slăviteşti, cel d'întîiŭ spre N. şi cel-l'alt spre S., d'abia despărţite. Este una din com. vechĭ ale jud. şi în care se maĭ găseşte încă un număr oare-care de moşteni.

Se învecineşte: la N. cu com. Dudul, din jud. Olt; la S., cu com. Elizabeta; la E., cu com. Cringeni şi la V., cu rîul Oltul, dincolo de care, în faţa com. Plopi, se află com. Rusăneşti din jud. Romanaţi.

Este aşezată numaĭ pe coastă, pe un accident. Se găsesc pe lîngă case bune ţărăneştĭ şi cîte-va clădirĭ frumoase pe coastă, ale diferiţilor proprietarĭ aĭ moşieĭ, iar în pădurea din lunca Oltuluĭ, este un herăstrăŭ sistematic cu aburĭ, o locuinţă frumoasă şi o mică colonie de lucrătorĭ, întrebuinţaţĭ la tăiatul şi fasonatul lemnuluĭ pentru doage şi cherestea.

Afară de rîul Oltuluĭ şi de pîrîul Siuluĭ, care udă lunca, maĭ curg din deal, prin centrul comuneĭ, apele izvoarelor care se scurg din Siiŭ.

Intinderea com., dimpreună cu proprietăţile ce cad în raza eĭ, este de peste 2300 hect., din care partea cea maĭ principală este proprietatea familiilor Păucescu şi G. Alexescu, cumpărată de la Stat. Cele-l'alte părţĭ ale moşiilor din comună aparţin moştenilor şi altor proprietarĭ maĭ micĭ.

Statul are în com. proprietatea numită Episcopia-Argeşul, de 75 hect. pămînt arabil şi 150 pădure de stejar, lemn gros de construcţiune. Din această pădure se procură lemne pentru catarturĭ. Maĭ sunt şi alte varietăţĭ de arborĭ: ulm, frasin, jugastru, arţar, teĭ, şi prin zăvoaie, salcie. Pădurea Plopilor este din cele maĭ vechĭ ce se pot vedea. Prin interiorul eĭ, fostul proprietar A. Rioşanu a pus de a săpat un şanţ larg pe o întindere de maĭ mulţĭ kil., prin care avea să abată o parte din albia Oltuluĭ.

Viĭ sunt pe o întindere de 57 hect. şi produc vin bun.

Populaţiunea com. este de 837 suflete, din care 147 contribuabilĭ.

Vite: 145 caĭ, 575 vite marĭ cornute, 943 vite micĭ şi 185 porcĭ.

Budgetul com. e de leĭ 4586 la veniturĭ şi de leĭ 4306, la cheltuelĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 85, din carĭ 62 în căt. Plopi, cu 118 hect. şi 23 în căt. Slăviteşti, cu 82 hect.

Are o şcoală mixtă, condusă de un învăţător şi frecuentată de 18 elevĭ; o biserică în căt. Plopi, cu un preot şi un cîntăreţ.

Afară de herăstrăul cu aburĭ din pădure, maĭ sunt două morĭ, una cu aburĭ şi alta pe apa Siuluĭ.

Căile de comunicaţiune sunt: la com. Dudul, din jud. Olt şi la com. Elizabeta, prin drumurĭ vecinale împietrite. Pe deal trece calea judeţeană Turnul-Slatina.

Distanţa pe această şosea până la T.-Măgurele este de 28 kil.; iar până la Slatina, de 69 kil.

Comunicaţiunea din com. se face prin două părţĭ: pe vale, spre com. Elizabeta, Mîndra şi altele, saŭ pe ruscile care daŭ în şoseaua judeţeană Turnul-Slatina.

Satul Plopi este unul dintre cele maĭ vechĭ. Până la anul 1836 a făcut parte din jud. Olt. Sub domnia luĭ Const. Mavrocordat, încă îl vedem trecut la jud. Olt, pl. Margineĭ. In Istoria Dacieĭ de Fotino, sunt trecute osebit satele Plopi şi Slăviteşti, din care s'a format maĭ tîrziŭ comuna actuală.

Plopi-Vechĭ, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, cătunul com. Măcrina, aşezat pe moşia Plopi-Vechĭ, în partea de V. a com., în cîmp, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat. Are o întindere cam de 8 hect., cu o populaţiune de 16 familiĭ, saŭ 74 suflete, din care 19 contribuabilĭ; Inainte se numea şi Hoinari, fiind în vecinătatea căt. Hoinari, al aceleiaşĭ comune.

Plopi-Vechĭ, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul com. Măicăneşti, aşezat în partea de V.

Plopilor (Dealul-), *munte,* jud. Suceava, com. Mălini.

Plopilor (Dealul-), *deal,* în jud. Covurluiŭ, com. Măstăcani, pl. Prutul, ramificaţie a dealuluĭ mare dintre pîraiele Covurluiul şi Suhuluiul.

Plopilor (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe, situat în partea de S. a pl. şi cea de V. a com. Este o ramificaţie a grinduluĭ Hundiul. Are o formă lunguiaţă şi o întindere de 200 hect., neproductive.

Plopilor (Pădurea-), *pădure*, foioasă și amenajată, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești. Are o întindere de 1323 hect. și aparține Statuluĭ.

Plopilor (Valea-), *vale*, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Telița; se desface din dealul Nicolițel; se îndreaptă spre S., într'o direcție generală de la N. spre S., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și servind de hotar între com. Telița și Nicolițelul; taie drumul comunal Nicolițelul-Telița, curge prin pădurĭ și se deschide în pîrîul Telița, pe stînga, maĭ sus de satul Telița.

Plopilor (Vîrful-), *munte*, în jud. Suceava, com. Mădeiuĭ.

Plopișilor (Dealul-), *deal*, situat pe stînga gîrleĭ Ogretinul, jud. Prahova, com. Ogretinul, din pl. Teleajenul.

Plopișorul (Plopișul), *sat*, făcînd parte din com. rur. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Mușcel. Este situat la E. comuneĭ.

Plopișul, *sat*, jud. Mușcel. Vezĭ Plopișorul.

Plopișul, *munte*, la E. de vîrful Rotunda, jud. Prahova, com. Brebul, plaiul Prahova.

Plopișul, *pisc*, pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Se prelungește pe toată partea de E. a com., în stînga rîuluĭ Costești.

Plopișul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 125 hect., pendinte de com. Rîncezi, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care, împreună cu trupul Pietrele-Infierate (125 hect.), formează pădurea Rîncezi.

Plopișul, *vale*, udînd căt. Nistorești, com. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova, și are direcția de la E. spre V. în către rîul Prahova.

Plopițul, *sat*, pe rîul Argeșul, jud. și pl. Argeșul, pendinte de com. urb. Curtea-de-Argeș.

Plopșoreni, *mahala*, în com. rur. Samarinești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Plopșorul, *com. rur.*, în jud. Gorj, pl. Jiul, situată în partea de N. a com. Izvoarele și în partea stîngă a rîuluĭ Jiul. Se compune din 2 cătune: Plopșorul și Olarul.

E așezat parte pe coaste și parte pe șes, pe o suprafață de 1901 hect., din care 300 hect. pădure, 20 hect. viĭ, 45 hect. prunĭ, iar restul, loc de cultură, fînețe și pășune, proprietate a statuluĭ și a particularilor.

Are o populație de 430 familiĭ, saŭ 1420 suflete, din care 407 contribuabilĭ; o școală, în căt. Plopșorul, frecuentată de 24 elevĭ; 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 3 cîntărețĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3316 leĭ, 82 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 3315 leĭ, 76 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluagurĭ, 140 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ; 535 vite marĭ cornute, 31 caĭ, 585 oĭ, 164 capre, 372 rîmătorĭ și 31 stupĭ cu albine.

Comunicația se face prin șoseaua națională Filiași-Petroșani, care o pune în legătură la N. cu com. Peșteana, iar la S. cu Strîmba.

In comună se găsesc: 8 fîntînĭ, 1 cișmea, 7 puțurĭ, 1 cîrciumă.

Plopșorul, *sat*, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, cu o populație de 587 suflete, locuind în 99 case și 17 bordee.

Are o biserică, fondată de Constantin Plopșoreanu, cu hramul Sf. Constantin și Elena și deservită de un preot; 3 cîrciumĭ.

Plopșorul, *cătun* de reședință, al com. Plopșorul, jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, situat lîngă lanțul de înălțimĭ din stînga Jiuluĭ, parte pe coastă, parte pe loc șes, avînd o suprafață de 1305 hect., din care 100 hect. pădure, 10 hect. vie, 25 hect. prunĭ, 835 hect. arabile și fînețe.

Are o populație de 350 familiĭ, saŭ 110 suflete, din carĭ 340 contribuabilĭ; o școală, înființată la 1835, frecuentată de 24 copiĭ; o biserică de lemn, făcută pe la 1820, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 30 plugurĭ, 100 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ; 275 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 243 oĭ, 127 capre, 247 rîmătorĭ; 25 stupĭ cu albine.

Plopșorul, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, pe care se găsește pădure.

Plopșorul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, în întindere aproximativă de 50 hect., situată pe moșia Plopșorul. E populată cu stejarĭ, cerĭ și maĭ cu seamă cu gîrnițe.

Plopșorul, *vie*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Sălcuța, pe moșia Plopșorul. Are o întindere de 45 pog. și aparține locuitorilor.

Plopul, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Mun-

teluĭ, com. Dărmăneşti, situat pe stînga pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume şi a Trotuşuluĭ, la 2 1/2 kil. de satul Dărmăneşti.

Are o populaţie de 162 familiĭ, saŭ 697 suflete; o biserică clădită în 1820 de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 3 cîrciumĭ; 1 herăstrăŭ de apă şi 2 morĭ.

Vite: 33 caĭ, 355 vite marĭ cornute, 55 porcĭ şi 31 capre.

Numele i s'a dat de la un plop uriaş, despre care legenda spune că este sădit de pe timpul luĭ Ştefan-cel-Mare şi care şi azĭ falnic, domină întreaga regiune.

Plopul, *sat,* jud. Brăila, la N.-E. laculuĭ Plopul, aproape de hotarul com. Perişorul despre moşia Esna, din com. Urleasca, la 8 kil. spre N.-E. de satul Perişorul. S'a înfiinţat la 1849.

Are 36 case cu 317 locuitorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 171 caĭ, 551 vite marĭ cornute, 631 oĭ şi 173 rîmătorĭ.

Plopul, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Bolintinul, com. Titu.

Plopul, *sat,* pendinte de com. rur. Căpreni, pl. Amaradia, jud. Dolj, situat pe vălceaua pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume.

Până la 1892, căt. făcea parte din com. Pegeni, pl. Gilortul, jud. Gorj.

Are o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 140 suflete, din care 40 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietărițĭ după legea rurală, afară de vr'o treĭ familiĭ de moşnenĭ.

Vite: 80 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ, 13 capre şi 17 porcĭ.

Are o suprafaţă de 95 hect., din care pe 35 hect. se află pădure; 20 hect. sunt arabile, 30 hect. fîneţe, 3 hect. livezĭ de prunĭ şi 7 hect. izlaz.

In sat se află 4 puţurĭ şi 2 fîntînĭ.

Cătunul e legat prin şosele vecinale şi comunale la S.-E., de Căpreni-d.-j., iar la N.-E., de Pegeni, din jud. Gorj.

Plopul, *sat,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Stoina, cu 146 locuitorĭ, locuind în 43 case. In apropiere de satul Plopul, se văd cioburĭ de cărămidă dealungul unuĭ şanţ în formă de zid. Se zice că sunt ruinele uneĭ cetăţĭ ce exista în aceste locurĭ, în timpurĭ vechĭ.

Plopul, *cătun,* aparţinînd com. Pegeni, pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj, situat pe vălceaua pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, pe o suprafaţă de 95 hect., din care 35 hect. pădure, 20 hect. arabile, 30 hect. fîneţe, 3 hect. livezĭ de prunĭ şi 7 hect. izlaz.

Are o populaţie de 43 familiĭ, saŭ 140 suflete, din care 40 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt împroprietărițĭ după legea rurală, afară de vr'o 3 familiĭ de moşnenĭ. Eĭ posedă: 15 plugurĭ, 20 care cu boĭ, 80 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 100 oĭ, 13 capre şi 17 rîmătorĭ.

Comunicaţia în acest cătun se face printr'o şosea comunală ce o străbate.

In cătun se găsesc: 4 puţurĭ şi 2 fîntînĭ.

Plopul, *sat,* făcînd parte din com. rur. Hîrsa, pl. Podgoria, judeţul Prahova. Are o populaţie de 371 locuitorĭ; o biserică, cu hramul Sf. Erarhĭ, fondată în 1860.

Plopul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul com. Dealul-Lung, situat în partea de N., pe malul drept al rîuluĭ Rîmna, la 1 kil. şi 600 m. spre N. de cât. de reşedinţă, Peleticul. Are o întindere de 650 hect., cu o populaţie de 65 familiĭ, saŭ 252 suflete; o biserică.

Plopul, *sat,* făcînd parte din com. Motoşeni, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ, cu o populaţie de 14 familiĭ, saŭ 56 suflete.

E situat la 3 kil. şi 570 m. de reşedinţa com. Este noŭ, înfiinţat pe moşia statuluĭ.

Plopul, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Căbeşti, spre S.-E. de satul Căbeşti, la marginea judeţuluĭ.

Plopul, *mahala,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Amărăşti, în satul Amărăşti.

Plopul, *lac,* în partea de N. a com. Perişorul, jud. Brăila, care se întinde până în C. F. Brăila-Buzăŭ. Are o întindere cam de 4 kil. pătraţĭ.

Plopul, *vîrf de munte,* în jud. Bacăŭ, pl. Muntele, com. Dărmăneşti, pe teritoriul satuluĭ Plopul.

Plopul, *şir de munţĭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, care iese din Podişul-Moineştilor şi se prelungeşte pe malul stîng al Trotuşuluĭ, până în faţa Tîrguluĭ-Ocna, trecînd pe lîngă satul Plopul.

Plopul, *deal,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, căt. Lunca, acoperit de pădurea statuluĭ Vintilă-Vodă.

Plopul, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Novaci, com. Novaci. Se învecineşte la N. cu muntele Rînca, la S. cu Corbul, la E. cu Corneşul-Mic şi la V. cu apa Gilortul.

Plopul, *munte,* în jud. Suceava, com. Bogdăneşti.

Plopul, *moşie* a statuluĭ, în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, care se întinde pe dreapta Trotuşuluĭ. A fost proprietatea mănăstireĭ Tazlăul (jud. Neamţu).

Plopul, *pădure,* trup din pădurea statuluĭ Muncelul, jud. Tecuciŭ. Are o întindere de 80 fălcĭ.

Plopul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, care curge pe teritoriul satuluĭ cu acelaşĭ nume. Işĭ are obîrşia în Munţiĭ-Plopuluĭ şi se varsă în Trotuş, pe stînga.

Plopul, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din dealul Icleanul, jud. Gorj. Curge de la N. la S., udînd cătunul cu acelaşĭ nume; intră în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Căpreni; străbate com. Căpreni, de la N.-V. la S.-E. şi se varsă în dreapta Amaradieĭ, pe teritoriul comuneĭ Căpreni. Lăţimea pîrîuluĭ e de 2 m.

Vălceaua acestuĭ pîrîŭ, pe care este situat cătunul Plopul, are o lărgime de 600—800 m.

Plopul, *pîrîŭ,* udă partea de N. a com. Constantineşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Plapcea-Mare, tot în com. Constantineşti.

Plopul, *pîrîŭ,* udă com. Poseşti, pl. Teleajenul, jud. Prahova, şi se varsă în gîrla Zeletinul, cu care împreună se varsă în rîul Bîsca.

Plopul-luĭ-Agapie, *pădure,* situată la S. de Movileni-d.-j., jud. Tecuciŭ, pe Malul-Siretuluĭ, în partea de N. a Cuhalmuluĭ.

Plopuluĭ (Balta-), *cătun,* al com. Stîlpul, jud. Buzăŭ, format din însurăţeĭ împroprietăriţĭ pe moşia Cucuteni-Pîrscoveni. Are 180 locuitorĭ şi 33 case. E aşezat aproape de bariera oraşuluĭ Buzăŭ.

Plopuluĭ (Balta-), saŭ **Cucuteni-Pîrscoveni,** *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Stîlpul, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie; parte s'a dat însurăţeilor, iar 410 hect. s'aŭ vîndut deosebit şi s'aŭ încorporat cu moşia Stîlpul - Monteorul. Vezĭ Cucuteni.

Plopuluĭ (Dealul-), *deal,* la E. de com. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Plopuluĭ (Faţa-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, căt. Muşcelul-Ţiganul, cu pădure şi izlaz.

Plopuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvoreşte de sub muntele Rusul şi se varsă în Moişa, drept Gura-Trestioareĭ (5 kil.).

Plopuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Olt, izvoreşte de la E. de com. Oteşti-d.-s., şi se varsă în gîrla Cungrea-Mică, pe ţărmul stîng, tot în raionul comuneĭ Oteşti-d.-s.

Plopuluĭ (Vîlceaua-), *vîlcea,* se varsă în rîul Muereasca, în raionul comuneĭ Muereasca-d.-s., plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Plosca, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Băileşti, la 52 kil. S.-V. de Craiova şi la 55 kil. de reşedinţa plăşeĭ Băileşti.

Situată pe şesul şi pe malul drept al rîuluĭ Dăsnăţuiul.

Se învecineşte la E. cu com. Cîrna, de care se desparte prin rîul Dăsnăţuiul; la V., cu com. Bistreţul; la N.-V., cu com. Urzicuţa şi la S., cu Balta-Popiĭ saŭ Călugărul.

Limita linieĭ de N. începe de la Braniştea - Bistreţuluĭ, şi merge pe loc şes până la drumul Goicea-Mare.

Limita linieĭ de S. începe de la Valea-cu-Hotarul şi trece în tot lungul săŭ prin Balta-Popiĭ, până la movila Strîmtura.

Limita linieĭ de E. începe de la drumul Goicea-Mare, trece prin movila Popiciul, până la movila Strîmtura.

Limita linieĭ de V. începe de la Braniştea-Bistreţuluĭ, mergînd până la Valea-cu-Hotarul.

Terenul comuneĭ este şes; nu are de cît la hotare cîte-va movile între carĭ movila Popiciul, movila Strîmtura şi o mică vale, numită Valea-cu-Hotarul.

Este udată Dăsnăţuiul, care se scurge în Balta-Popiĭ, lîngă satul Plosca.

Balta-Popiĭ, saŭ Călugărul, începe de la comuna Bistreţul, trece pe lîngă comunele Plosca, Cîrna, Măceşul-d.-j., Gighera şi se termină în com. Nedeia, avînd o lungime de 8 kil. şi o lăţime de 3 kil.

Cînd Dunărea se revarsă îşĭ amestecă apele cu Balta - Popiĭ, inundînd pămîntul.

Pe la 1875 comuna Plosca făcea parte ca cătun din com. Bistreţul. De la 1876 este com. deosebită.

Azĭ se compune dintr'un singur cătun numit Plosca, care este şi cătun de reşedinţă.

Are o populaţie de 1068 suflete; o biserică de zid, fondată la 1879 de locuitorĭ, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1879 şi s'a frecuentat în 1899—900 de 49 copiĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 91 locuitorĭ împămînteniţĭ,

iar după cea din 1879 sunt 11 însurăţeĭ.

Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 2500 pog., din care: 200 pog. izlaz, 100 pog. fineaţă, 150 pog. pămînt necultivat şi lac, 2050 pog. pămînt arabil.

Moşia Plosca aparţine statuluĭ, şi se arendează cu 15500 leĭ. Supafaţa rămasă este de 140 hect. saŭ 8798 m. p. Aparţinea mănăstireĭ Hotărani.

Viile aparţin locuitorilor; aŭ o suprafaţă de 60 pog. şi produc vin roşu.

Meseriaşĭ: 2 fierarĭ, 1 tîmplar, 1 croitor şi 1 cizmar.

Cîrciumĭ sunt 5.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1847,85 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1673,12 leĭ.

Vite: 240 vite cornute, 91 oĭ, 18 caĭ.

Comunicaţia se face prin şosele comunale, care pun comuna în legătură la E. cu Cîrna, peste pîrîul Dăsnăţuiul, la S.-V. cu Bistrişul, iar la N.-V. cu Coveiul.

In timpul războiuluĭ romîno-ruso-turc, în lunile Iunie şi Iulie 1877, se afla postată aicĭ compania 3, din batalionul 3 de vînătorĭ.

Plosca, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, pe valea Vedeĭ, pe partea dreaptă. Se învecineşte: la N., cu Părul-Rotund, de care se desparte prin rîul Vedea; la S.-V., cu com. Pîrlita; la S., cu com. Bogdana; la E., cu com. Buzescul; la V., cu com. Belitori şi la N.-V., cu com. Peretul.

Are un cătun, Plosca-d.-j., la 800 m. spre E., tot pe aceeaşĭ vale cu satul Plosca. Acest căt. forma com. osebită până în 1884.

Intinderea comuneĭ, cu a moşiilor de pe dînsa, este de 6400 hect. Proprietariĭ principalĭ sunt: în com. Plosca d.-s., d-nul Radu Grigoriŭ care posedă 500 hect. arabile; în Plosca-d.-j., statul care are 3500 hect. pămînt arabil şi 100 hect. pădure.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ în comună sunt: în Plosca-d.-s., 129, pe 700 hect. şi în Plosca-d.-j., 171 locuitorĭ, pe 445 hect.

Pădurea statuluĭ poartă numirea de «Pădurea-luĭ-Varză». Are arborĭ groşĭ, gorun şi cer. Pe pămîntul cedat locuitorilor se află cam 100 hect. pădure. Viile sunt în întindere de 100 hect.

Pămîntul acesteĭ comune trece printre cele superioare pentru agricultură.

Are o populaţiune de 2429 suflete, din care 537 contrib.; o şcoală, în căt. Plosca-d.-j., condusă de un învăţător şi frecuentată de 23 elevĭ; o biserică, cu 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Ocupaţiunea locuitorilor este numaĭ agricultura, iar femeile se ocupă puţin cu creşterea gîndacilor de mătase şi cu tot felul de ţesăturĭ.

Vite: 1052 vite marĭ cornute, 529 caĭ, 346 porcĭ şi 3552 oĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 4018 şi la cheltuelĭ, de leĭ 3999, banĭ 76.

Şoseaua judeţeană Roşiori-Alexandria străbate comuna în toată lungimea şi o pune în legătură la N.-V. cu com. Peretul şi la E. cu com. Buzescu. Cu com. Pîrlita, la S.-V., şi la N., cu căt. Părul-Rotund, până în rîul Vedea, se leagă prin căĭ vecinale.

E situată între două oraşe, Alexandria, la 17 kil. şi Roşiori, la 15 kil.

Pe marginea com., de la N.-V. spre S.-E., trece Brazda-luĭ-Novac (v. a. n.), care aci prezintă o deosebită adîncime; pe timpurĭ ploioase se formează pe această brazdă un şivoiŭ care curge cu repeziciune spre rîul Vedea. Brazda-luĭ-Novac ia de aci direcţiunea spre oraşul Alexandria, pe lîngă comunele Peretul, Buzescu şi Nanovul.

Pe dealurile de la S.-V. comuneĭ sunt cîte-va măgurĭ, de mică importanţă: Măgura-cu-Pîrliturĭ, Măgura-cu-Mărăcinĭ şi altele.

Satul Plosca se găseşte menţionat în secolul trecut; nu avea pe atuncĭ nicĭ un cătun alipit.

Plosca, *sat*, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Plosca, cu reşedinţa primărieĭ.

Plosca, *staţie de dr.-d.-f.*, jud. Teleorman, pl. Tîrgul, căt. Plosca, pe linia Roşiori-Alexandria, pusă în circulaţie la 2 Decembrie 1895. Se află între staţiile Peretul (4.2 kil.) şi Buzeşti (6.9 kil.). Inălţimea deasupra nivelului Măreĭ de 59m,75. Venitul aceşteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 16717 leĭ, 30 banĭ.

Plosca, *baltă*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Pisica, şi anume pe acela al cătunuluĭ Azaclîŭ, formată de Dunăre în vre-o revărsare anterioară; are forma uneĭ ploştĭ de vin; comunică cu bălţile Laţimea şi Mocanul; este înconjurată cu stuf; are 140 hect. întindere şi conţine peşte, ştiucă şi caracudă.

Plosca, *moşie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Plosca, arendată cu 15500 leĭ anual.

Plosca, *rîŭ*, izvoreşte din dreptul com. Gradiştea, jud. Gorj, din Dealul-Mueref şi curge de la N. la S. între Dealul-Mueref şi Dealul-Bouluĭ, în jud. Dolj.

Intră în jud. Dolj la com.

Zăicoiul şi trece prin satele Hălăngeşti, Pîrvuleşti şi Dînciuleşti. Se încarcă în această com. pe malul drept cu Ploscuţa, pătrunde în com. Tălpaşul, de unde se încarcă pe stînga cu pîraiele: Frăţeni, Vraga, Nistoiul, Copăcioasa, Valea-Satuluĭ şi Băicocioasa, iar pe dreapta cu: Turtureaua, Vîlsanul, Lupoaia, Stînaca, Mierleasa, Vaca, Stanuinul şi Corlea. In dreptul satuluĭ Soceni şi com. Tălpaşul, are un vad şi două podurĭ.

La eşirea din com. Tălpaşul, pătrunde pe teritoriul com. Amărăşti, curgînd prin centrul eĭ, cu direcţiunea de la N.-S. Are 4 vadurĭ şi 1 pod între satul Fărcaşul şi mahalaua Plopul. In com. Amărăşti se varsă pe stînga Amaradieĭ, în punctul numit Gura-Ploşteĭ, în faţa com. Melineşti, din pl. Amaradia.

Plosca, *vale*, prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume, pl. Gilortul, jud. Gorj, în partea despre E. a comuneĭ Piscoiul, formată de dealurile: Mureeĭ şi Bouluĭ. Pe ea se află situate comunele Obîrşia şi Rădineşti. Se întinde şi în jud. Dolj, de la comuna Zăicoiul până la vărsarea Ploşteĭ în Amaradia, la com. Amăraşti.

Plosca, *vălcea*, izvoreşte din Dealurile Speteştilor şi Mureeĭ, comuna Grădiştea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Amaradia de Gorj.

Plosca-de-Jos, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, care până în anul 1891 a fost comună separată. Atuncĭ a fost alipită cu com. Plosca-d.-s., formînd amîndouă o singură comună sub numele de Plosca.

Are o populaţie de 1260 locuitorĭ, din carĭ 217 contrib.

Plosca-de-Sus, *cătun*, în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, care formează com. Plosca cu Plosca-de-Jos.

Are o populaţie de 1300 suflete, din care 320 contribuabilĭ.

Plosca-Grecenilor, *parte din moşia* Plosca, jud. Teleorman, care a aparţinut altă-dată familieĭ Grecenilor.

Plosca-Părul-Rotund, *corp din moşia* statuluĭ Plosca, jud. Teleorman, com. Plosca, fostă avere a decedateĭ Safta Castriş.

Ploscari, *vechie numire* a *cătunuluĭ* Cătiaşul, com. Păltineni, jud. Buzăŭ.

Ploscarul, *sat*, făcînd parte din com. rur. Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muşcel.

Are o populaţie de 168 locuitorĭ.

Legenda spune că locul pe care azĭ se află acest cătun, era ocupat numaĭ de pădurĭ, carĭ serveaŭ de refugiŭ tîrgoveţilor din Piteşti şi altor locuitorĭ de la cîmp, în timpĭ de răzmiriţă. Parte din aceştĭ refugiaţĭ s'aŭ stabilit aci şi se ocupaŭ cu fabricarea de ploştĭ.

In Valea-Ploscaruluĭ sunt izvoare ce conţin oxid de fier şi de aramă.

Aci se văd urme din schitul Vîrgăluiul.

Ploscăria, *vale*, izvoreşte de la S.-E. de comuna Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova şi se varsă în valea Priboiul, tot în raionul com. Valea-Lungă.

E acoperită cu pădure, proprietate a d-luĭ G. Gr. Cantacuzino, avînd livezĭ şi păşune pentru vite.

Ploscila, *movilă*, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Congazul, situată pe un vîrf nordic al dealuluĭ din Fundul-Găvanuluĭ, în partea sudică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ; are 122 m. înălţime; e acoperită cu verdeaţă şi domină satul Congazul şi drumul Congazul—Sari-Chioi.

Ploscuţa, *pîrîŭ*, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, izvoreşte din Dealul-Măgurilor, în dreptul satuluĭ Hălîngeşti, curge prin satul Diaconeşti, cu direcţia de N.-E.-S.-V., trece în satul Zăicoiul, cu direcţia de N.-S., până în dreptul şcoaleĭ primare din acest sat, apoĭ se îndreaptă cu direcţia spre E., până la vărsarea sa pe dreapta rîuluĭ Plosca, în dreptul satuluĭ Dînciuleşti.

Se încarcă pe dreapta cu pîraiele: Adîncata, Viul, Stejarul şi Geamăna. In stînga primeşte pîrîul Scroafa. In tot lungul luĭ, pîrîul Ploscuţa este despărţit de valea rîuluĭ Plosca, prin Dealul-Viilor.

Ploscuţeni, *com. rur.*, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ, situată pe valea Siretuluĭ, în partea de E. a şoseleĭ ce merge din Nicoreşti la Homocea, la 34 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 24 kil. de reşedinţa plăşeĭ, în partea de N.-V. a judeţuluĭ.

Are o populaţie de 245 familiĭ, saŭ 900 suflete, din care 194 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt Ungurĭ, avînd şi o biserică catolică, situată în partea de N. a satuluĭ.

Are o şcoală, care datează de la 1879, frecuentată de 33 copiĭ.

Vite sunt: 240 boĭ, 224 vacĭ, 94 caĭ, 12 capre, 498 oĭ, 224 porcĭ.

Intinderea terenuluĭ cultivabil e de 1045 hect.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 3012 leĭ, 13 banĭ, anual.

O şosea judeţeană leagă Ploscuţeni cu Homocea, la S., şi Poiana şi Buciumeni, la N.

E brăzdată de un singur deal, cu numele satuluĭ, care se întinde în partea de E. până la com. Buciumeni.

Un pod de vase umblător leagă satul Ploscuţeni cu Adjudul, trecînd la Siret la punctul numit la Companie.

Se mărgineşte la N. cu com. Homocea, la S. cu com. Buciumeni, la E. cu Dealul-Cucueţilor, şi la V. cu rîul Siretul.

Ungurii de aicĭ sunt aduşĭ la 1820 de Alex. Balş, din com. Văleni (jud. Bacăŭ).

Ploştina, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., la 44 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată pe vale. Se mărgineşte la E. cu com. Miculeşti, la S. cu com. Broşteni şi Floreşti, la V. cu com. Lupoaia şi la N. cu com. Roşiata. Satul Ploştina formează comună cu satul Merişul şi mahalalele Cireşul şi Porceasca, avînd 1200 suflete, locuind în 230 case.

Pămîntul este destul de productiv.

Locuitoriĭ posedă: 62 plugurĭ, 104 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ; 100 stupĭ.

Prin comună trece şoseaua judeţeană Turnul-Severin-Bujorescul-Tîrgul-Jiuluĭ.

Are 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 35 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 2887 leĭ; iar la cheltuelĭ, de 1295 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 600 oĭ şi 500 rîmătorĭ.

Rîul Motrul udă com. în partea de S. şi pîrîul Ploştina, care se formează din izvoarele ce es din Dealul-Bujorescului, udă Ploştina, trecînd prin mijlocul satuluĭ şi se varsă în rîul Motrul.

Dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul-Miculeştilor şi dealul Prigoroiul.

In comună se fac 2 bîlciurĭ anuale: unul la Sf. Ilie şi altul la Sf. Maria-Mică, ţinînd fie-care 3—5 zile.

In comuna Ploştina, satul Merişul, se găsesc mine de cărbunĭ. Vezĭ satul Merişul.

Ploştina, *cătun* al com. Goideşti, jud. Buzăŭ, cu 70 locuitorĭ, locuind în 18 case.

Ploştina, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni, situat la 3 kil. spre S.-V. de Godeni, cu o populaţie de 388 suflete, locuind în 101 case.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Godeni.

Ploştina, *mahala,* în com. rur. Prunişori, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Ploştina, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, desfăcut din şira dealurilor de pe stînga Lezunţuluĭ, care se află pe hotarul comunelor Grozeşti şi Hîrja.

Ploştina, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Godeni, satul Ploştina, aparţinînd moşnenilor.

Ploştina, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, căt. Ploştina, pe moşia Faţa-Maluluĭ; are 500 hect., în mare parte acoperită cu brazĭ.

Ploştina, *pîrîŭ,* în com. rur. Ploştina, pl. Motrul-d.-s.; se formează din izvoarele dealuluĭ Bujorescul şi se varsă în Motrul.

Ploştinuţa, *munte,* acoperit cu pădure, în com. rur. Ilovăţul, pl. Cerna, jud. Mehedinţi.

Plotoneşti, *sat,* în partea de E. a com. Urlaţi, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, la 700 m. de satul de reşedinţă, Urlaţi, de care e despărţit prin dealul Elanul. Situat pe un podiş şi o vale, care se deschide spre S., pe o suprafaţă de 1000 hect., are o populaţie de 63 familiĭ, saŭ 289 suflete, din care 48 contribuabilĭ; o biserică.

Pe moşie este o pădure în întindere de 429 hect.

Plotoneşti, *şes,* în mărime cam de 40 hect., spre S. de satul Plotoneşti, com. Urlaţi, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Plotunul, *pîrîŭ,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, izvoreşte din muntele Petru-Vodă şi curge spre N. printr'o strîmtoare de stîncĭ înalte şi sălbatece. Se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Ozana, în apropierea satuluĭ Plutonul.

Acest pîrîŭ se maĭ numeşte şi Petru-Vodă.

Plugari, *sat,* în partea de N. a com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, situat pe valea Miletinul, în stînga pîrîuluĭ. S'a înfiinţat cam pe la 1828, cu locuitorĭ veniţĭ din diferite localităţĭ.

Plugăreşti, *numire ce se dă uneĭ părţĭ din satul* Tufeni, în partea despre com. Stoborăşti, jud. Teleorman. (Vezĭ com. Tufeni).

Plugova. Vezĭ com. rur. Podeni, jud. Mehedinţi.

Plumbuita, *sat,* în jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, făcînd parte din com. rur. Colintina-Fundeni, situat la N.-V. de Colintina, pe malul drept al rîuluĭ Colintina.

Legenda spune că în urma mazîlireĭ luĭ Leon-Vodă, Radu, fiul luĭ Alexandru Iliaș, fu desemnat de Sultan să ocupe tronul Țăreĭ. El intră în Țară cu o oaste compusă de Moldovenĭ, Tătarĭ și Turcĭ. Mateiŭ Basarab, care ocupase tronul Țăreĭ cu o lună maĭ înainte, îĭ ĭese cu armata între Plumbuita și Dudești, la 26 Octombre 1632. Aci se dete lupta, și după cum ne spune cronica: «Fost-aŭ războiŭ mare de dimineața până seara, fost-aŭ Tătarĭ mare năvală și aŭ dat Dumnezeŭ spre seară că izbînda a fost a luĭ Mateiŭ-Vodă; iar Radu-Vodă aŭ dat dosul, fugind cu capul gol și multe trupurĭ aŭ căzut jos de sabie. Făcutu-s'aŭ din trupurile acelora o movilă mare, în marginea orașuluĭ despre Dudești, ca să se pomenească». (Gr. G. Tocilescu).

Are o biserică, cu hramul Nașterea Sf. Ioan, care a servit de mănăstire, așezată pe un loc care domină toată partea de N.-E a orașuluĭ. De jur împrejur are zidurĭ marĭ și case cu două rîndurĭ, astăzĭ ruinate, așa că pare a fi fost o cetățuie. Din odoarele vechĭ date de fondator nu se maĭ găsește nimic. S'a redus la biserică de mir și e deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Maĭ înainte mănăstirea Plumbuita era punct întărit și se lega cu cetatea Curtea-Vechĭe (Ion Ghica).

La anul 1821, Sava, aflînd despre venirea Turcilor s'a întărit provizoriŭ în mănăstirea Plumbuita.

Suprafața satuluĭ e de 191 hect., cu o populație de 288 locuitorĭ.

Statul are 140 hect. și locuitorii 51 hect. Se cultivă 15 hect. vie. Locuitoriĭ rezervă 10 hect. pentru izlaz.

Comerciul se face de 15 cîrciumarĭ.

Sunt aci 3 zalhanale și 1 pod stătător.

Plumbuita, *pădure,* a statuluĭ, în întindere de 75 hect., pendinte de com. Colintina-Fundeni, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov.

Plușcul-de-Apus, *cătun,* pendinte de com. Andreești, pl. Gilortul, jud. Gorj, la N. com. Aninoasa, pe o suprafață de 450 hect., din care 120 hect. pădure, 200 hect. arabile, 120 hect. fînețe, 5 hect. vie, 3 hect. livezĭ de prunĭ și 2 hect. izlaz.

Are o populație de 65 familiĭ, saŭ 280 suflete; o biserică de lemn, refăcută de locuitorĭ la 1823.

Locuitoriĭ sunt parte moșnenĭ, parte împroprietărițĭ după legea rurală. Eĭ posedă: 30 plugurĭ, 35 care cu boĭ; 145 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 210 oĭ, 5 capre și 65 rîmătorĭ.

Comunicația se face prin șoseaua județeană T.-Jiul-Spahii (Dolj).

Pe teritoriul cătunuluĭ se află stația Bibești, a căeĭ ferate Filiași-T.-Jiul.

Plușcul-de-Răsărit, *cătun,* al com. Andreești, pl. Gilortul, jud. Gorj, situat pe șes, pe malul stîng al rîuluĭ Gilortul și spre S.-E. de cătunul Andreești, pe o suprafață de 270 hect., din care: 99 hect. pădure, 100 hect. arabile, 66 hect. fînețe, 4 hect. vie, 2 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 35 familiĭ, saŭ 157 suflete.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Eĭ posedă: 13 plugurĭ, 16 care cu boĭ, 95 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 150 oĭ, 30 capre și 40 rîmătorĭ.

Comunicația în acest cătun se face printr'o șosea comunală care îl leagă de căt. Scoica, pendinte de com. Săulești.

Pluta, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la 7 kil. de orașul Turnul-Severin. Se mărginește la E. cu com. Gura-Motruluĭ, la S. cu com. Piria; la V., cu com. Cosovățul-de-Motrul; la N., cu com. Butoești.

Satul Pluta formează com. cu cătunele Țînțari și Buicești, avînd o populație de 2000 suflete, locuind în 350 case; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător și care a fost frecuentată în 1899—900 de 65 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 plugurĭ, 126 care cu boĭ, 16 cărușe cu caĭ; 60 stupĭ.

Prin com. trece șoseaua Cosovățul-de-Motru—Pluta—Gura-Motruluĭ. Are o șosea care o leagă de gara Butoești, care este cea maĭ apropiată de comună.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 1828; iar la cheltuelĭ, de 1146 leĭ.

Vite: 700 vite marĭ cornute, 800 oĭ, 41 caĭ și 600 rîmătorĭ.

Prin com. trece rîul Motrul, ce o udă în partea de N., și pîraiele Drăgănelul și Pluta. In ogașul Floareĭ din com., se găsesc rămășițe antidiluviane.

Pluta, *sat,* cu 50 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Oltul, făcînd parte din com. rur. Scheiul.

Pluteĭ (Valea-), *vale,* izvorește din dealurile com. Vlădești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, și se varsă

în rîul Rîmnicul, în raionul comuneĭ.

Pluteĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte din dealul Faţa-Pietreĭ, com. Valea-Lungă, plaiul şi jud. Prahova, şi se varsă în rîul Cricovul-Dulce.

Plutonul, *sătuc,* în jud. Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, com. Pipirigul, situat pe valea cu acelaşĭ nume şi a pîrîuluĭ Ozana, în drumul ce duce de la satul Pipirigul, peste muntele Petru-Vodă.

Are o populaţie de 91 suflete; o biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Vite sunt: 18 boĭ, 12 vacĭ, 300 oĭ, 10 caĭ, 20 rîmătorĭ şi 25 juncĭ.

Legenda spune că, odinioară, pe valea pîrîuluĭ unde se află acum acest sat, se afla numaĭ o căsuţă în care locuiaŭ pescariĭ ce aŭ găzduit şi călăuzit pe Petru-Vodă Rareş în fuga sa peste hotar, în ţara Ardealuluĭ.

Poarca, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Siretul-d.-j., com. Hociungi, Porceşti şi Săcueni, jud. Roman. Izvoreşte de la V. de satul Hociungi, din dealurile ce separă jud. Roman de jud. Neamţu. Curge de la S.-V. spre N.-E. şi udă satele Hociungi şi Ciocăneşti, unde primeşte pe dreapta pîrîul Puiul şi satele Porceşti şi Săcăleni, după care apoĭ se uneşte cu Pîrîul-Butnăreştilor şi se varsă în pîrîul Valea-Neagră, la E. de satul Mirceşti (com. Săcueni).

Poarta, saŭ **Poarta - Leontineşti,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Leontineşti, situat în valea Tazlăuluĭ-Sărat şi pe coasta dealuluĭ Chiricuşul, la 1 kil. şi 150 m. de satul Leontineşti (şcoala).

Are o populaţie de 50 suflete şi 3 cîrciumĭ.

Vite: 4 caĭ, 19 vite marĭ cornute şi 4 porcĭ.

Poarta-Traiană. Vezĭ Rîul-Vaduluĭ, trecătoare, jud. Vîlcea.

Poarta-de-Vînt, *deschizătură între munţĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Dofteana, dintre cele două Nemire, unde curentul de aer este foarte tare, lucru ce a pricinuit această poreclă.

Poborul, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Vedea-d.-j., compusă din patru cătune: Poborul, Gîrbaciul, Richiţeni şi Creţi, avînd o populaţiune de 1194 suflete, locuind în 240 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 4750 hect.

E situată pe platourile dintre Plapcea-Mare şi Plapcea-Mică, la 30 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 12 kil. de a plăşeĭ.

In vechime s'a numit Popeşti.

Se spune că, din satul Richiţeni, jud. Argeş, a venit o familie şi s'a aşezat pe locul unde astă-zĭ e satul Richiţeni, şi cu timpul aŭ maĭ venit şi alţĭ fugarĭ, carĭ, găsind acest loc acoperit cu pădurĭ marĭ şi ferit, s'aŭ aşezat aci şi aŭ format comuna numită azĭ Poborul.

In fie-care cătun este cîte o biserică. Cea din căt. Gîrbaciul e de lemn, făcută la anul 1810. Biserica din căt. Creţi e construită de curînd. In căt. Poborul sunt 2 bisericĭ, una rezidită la anul 1880, care aparţine şi căt. Richiţeni, şi alta zidită la anul 1844. Sunt deservite de 4 preoţĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu dulgheria, brutăria, rotăria şi cojocăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina şi Piteşti şi prin com., pe la comercianţĭ. Vitele le vînd la bîlciurile de prin Optaşi, Cîmpul-Mare, Drăşani şi Slatina.

Locuitoriĭ sunt în cea maĭ mare parte moşnenĭ. Numaĭ ceĭ din Gîrbaciul şi cîţĭ-va din căt. Creţi, s'aŭ împroprietărit după legea din 1864, cînd li s'aŭ dat 133 hect., pe moşia D-lor G. Giuriadis şi Andreĭ Creţeanu. Eĭ posedă: 49 caĭ, 65 epe, 408 boĭ, 172 vacĭ, 25 capre, 2197 oĭ şi 369 porcĭ.

In raionul com. e o moară de măcinat cu aburĭ, aşezată pe valea rîuluĭ Plapcica.

Are o şcoală, frecuentată de 28 copiĭ.

Comerciul se face de cincĭ cîrciumarĭ.

Veniturile şi cheltuelile com. se urcă la 3302 leĭ, 72 banĭ.

Prin Pobor trec două şosele: Slatina-Piteşti, care o leagă cu Profa, Spineni, Alunişul şi Cornăţelul-Poborul, care trece prin comună, şi o leagă spre S.-E. cu Tătari şi spre N.-V. cu Cornăţelul.

E brăzdată de dealurile: Plapceĭ şi Plapciceĭ, Vîltureluluĭ, Urduroaseĭ şi Cacoveĭ, care servă de cultură şi păşune; de Măgura, din gura vîlceleĭ rîuluĭ Plapcea; de Poiana, numită Săliştea, care cade spre V. de căt. Poborul, şi de Poiana-Tîrguluĭ, între hotarul com. Poborul şi com. Albeşti, unde se zice că în vechime se făcea tîrg.

O udă rîurile Plapcea şi Plapcica şi văile Cacova şi Vîlturelul.

Se mărgineşte cu comunele: Şuica, Spineni, Profa, Alunişul, Cornăţelul, Albeşti şi Constantineşti.

Poborul, *sat,* făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populaţie de 700 locuitorĭ; două

bisericĭ, una zidită la anul 1880 şi cea-l'altă la anul 1844.

Pocheşti, *sat,* făcînd parte din com. rur. Broşteni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 318 locuitorĭ; o biserică, fondată la anul 1848 de Dincă Diaconul St. Popescu, Lică Prescură şi alţĭ.

Cade în partea de S. a com. şi e udat de rîul Cerna.

E situat la 1 kil. de căt. Şerbăneşti, unde e reşedinţa com. şi şcoala.

Pochi-Dii, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, spre S.-V. de Bîrlad pe pîrîul Bîrzota. Se numea maĭ înainte Năneşti, iar acum Pochi-Diĭ, Pochi-Dia, Popi-Dieĭ şi Popi-Diĭ. Are 421 locuitorĭ. Formează o com. (com. Pochi-Diĭ), cu căt. Borodeşti. Se cultivă viea pe o întindere de 19,50 hect., din carĭ 11,50 nelucrătoare.

Comerciul se face de 13 persoane.

Pochişcani, *sat vechiŭ,* în jud. Covurluiŭ, com. Balinteşti, pl. Horincea, cu vr'o 29 case. Vezĭ Balinteşti, comună.

Pochişcani, *moşie* particulară, de 3346 hect. în jud. Covurluiŭ, com. Balinteşti, pl. Horincea.

Pochiţa, saŭ **Pochiţul,** *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, situat pe dreapta Trotuşuluĭ, la 20 kil. de satul Gropile (reşedinţa). Are o populaţie de 208 suflete. Vite: 4 caĭ, 73 vite marĭ cornute, 12 porcĭ şi 15 capre.

Pocioasa, *pîrîiaş,* jud. Teleorman, începe din dreptul com. Zîmbreasca, de lîngă vîlceaua Redea, curge pe valea Pocioasa şi se varsă în pîrîul Burdea, maĭ jos de com. Beoca.

Pocioasa, *vale,* începe de pe teritoriul moşieĭ Miroşi, jud. şi pl. Teleorman, se întinde cît-va paralel cu Valea-Burdeĭ saŭ Zbîrglezeĭ şi se abate spre com. Zîmbreasca pe care o taie în două. Aci primeşte apele adunate de prin izvoare, formînd pîrîiaşul Pucioasa. Se termină maĭ jos de com. Beoca.

Pociovaliştea, *com. rur.,* jud. Gorj, plaiul Novaci, la S. căt. Hirişeşti, situată pe ambele ţărmurĭ ale Gilortuluĭ.

E formată din 2 cătune: Pociovaliştea şi Tomeni, pe o întindere de 1075 hect., din care 37 hect. vie, 1 hect. pădure, 500 hect. arabile, 250 hect. fâneţe şi 278 hect. livezĭ.

Are o populaţie de 175 familiĭ, saŭ 731 suflete, din care 91 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 50 plugurĭ, 60 care cu boĭ; 2 căruţe cu caĭ, 637 vite marĭ cornute, 293 oĭ, 145 capre, 195 rîmătorĭ; 80 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de 875 leĭ, 30 banĭ, iar la cheltuelĭ, de 819 leĭ, 14 banĭ.

Este udată prin centru de rîul Gilortul.

Comunicaţia în com. se face prin şoseaua comunală care o pune în legătură la N. cu Novaci, la S. cu Ciocadia, cu Bumbeşti-Piţicul şi printr'o altă şosea vecinală, care o pune în comunicaţie cu com. Aninişul.

In comună sunt: 8 morĭ, 12 pive, 10 joagăre, 5 cârciumĭ şi 37 fîntînĭ.

Are 2 bisericĭ, din care una este fondată la 1732, după cum se constată din inscripţia făcută pe o cruce de lemn ce este în biserică; şi a fost reparată la 1787, la 1832 şi la 1855, după cum se vede după nişte inscripţiĭ din biserică. Ambele bisericĭ sunt deservite de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ.

La Pociovaliştea a fost o fabrică de postav, înfiinţată în anul 1767 de vel-clucer Radu-Slătineanu, şi care a foncţionat pănă în anul 1819.

Pociovaliştea, *cătun* de reşedinţă al com. cu acelaşĭ nume, situat pe malul stîng al Gilortuluĭ, plaiul Novaci, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 215 hect., cu o populaţie de 80 familiĭ saŭ 400 suflete, din care 46 contribuabilĭ; 1 biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Locuitoriĭ posedă: 25 plugurĭ, 20 care cu boĭ, 1 căruţă cu caĭ; 297 vite marĭ cornute, 17 caĭ; 143 oĭ, 35 capre, 45 rîmătorĭ; 80 stupĭ.

Rîul Gilortul udă acest cătun, în care sunt şi 15 fîntînĭ.

Pociovaliştea, saŭ **Trecătoarea oilor în Robeşti,** *trecătoare* în Transilvania, jud. Vîlcea. P'aci îşĭ trec mocaniĭ oile.

Pociovaliştea, *coastă de deal,* pe care se află situate cătunele: Corbeanca, Machiaua, Oracul, Ostratul şi Sărindăreanca, jud. Ilfov. Incepe de lîngă cătunul Dîrza, com. Crevedia, şi are o lungime cam de 3 kil. până în dreptul căt. Corbeanca, de unde ia direcţiunea către E.

Marginile dealuluĭ sunt acoperite cu păşunĭ.

Pociovaliştea, *pădure,* la N. jud. Ilfov, coprinsă între Valea-Călugăruluĭ şi Valea-Vlăscioareĭ.

Pociovaliştea, *vale,* prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume, la N. judeţuluĭ Ilfov. La Căldăruşani, se împreună cu Valea-Vlăsieĭ şi formează balta Cădăruşani, care se scurge în rîul Ialomiţa la E.

de com. Ferbinţi. Izvoreşte din dreptul căt. Dîrza, com. Crevedia, şi are o lungime de 5 kil. până în dreptul căt. Corbeanca. Adîncimea eĭ, cînd sunt apele marĭ, e de 2 m. în dreptul căt. Corbeanca; în dreptul celor-l'alte cătune maĭ mică. Lăţimea albieĭ e de 10 m. până în malurĭ. Pe dînsa creşte trestie şi papură.

Pocoleni, *sat* noŭ, în jud. Suceava, com. Rădăşeni, cu 131 locurĭ de case ale locuitorilor, carĭ aŭ cumpărat locurĭ de cîte 5 hect.

A maĭ fost aci un sat purtînd tot acest nume, şi despre care se zice că era populat cu Leşĭ.

Pocreaca, *sat,* în partea de S.-V. a com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, aşezat în valea pîrîuluĭ Pocreaca, pe o suprafaţă de 701 hect. şi cu o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 643 suflete. Locuitoriĭ sunt vechĭ răzeşĭ, carĭ se ocupă cu agricultura, creşterea vitelor, cultura viilor şi a livezilor.

Are o biserică, zidită la 1853, în locul alteia vechĭ, deservită de 1 preot şi 2 eclesiarhĭ; o şcoală, înfiinţată la 1865, cu local bun, zidit din piatră, frecuentată de 60 elevĭ; 2 morĭ de apă şi o cîrciumă.

Vite: 402 vite marĭ cornute, 500 oĭ, 82 caĭ, 50 capre şi 150 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 plugurĭ şi 80 care cu boĭ; 10 plugurĭ şi 5 căruţe cu caĭ; 200 stupĭ cu albine.

In marginea de N.-V. a satuluĭ Pocreaca, pe muchia şi platoul dealuluĭ cu acelaşĭ nume, se văd nişte şanţurĭ largĭ, în care s'aŭ găsit: gloanţe, bucăţĭ de cărămizĭ, hîrburĭ foarte groase, de diferite forme, şi monezĭ. Locuitoriĭ numesc locul unde sunt aceste şanţurĭ, Cetatea.

Pocreaca, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea statuluĭ Slobozia, com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; trece prin satul Pocreaca şi maĭ în jos se varsă în pîrîul Văslueţul.

Pe toată întinderea luĭ are malurile foarte ridicate.

Pocruia, *com. rur.*, în partea de V. a com. Tismana, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. Se compune din cătunele: Izvarna, Sohodolul şi Pocruia, unde e şi reşedinţa comuneĭ.

E situată pe şes, deal şi vălcele, pe o suprafaţă de 1962 hect., din care 620 hect. pădure, 705 hect. arabile, 350 hect. fîneaţă, 240 hect. izlaz, 22 hect. viĭ şi 32 hect. livezĭ şi prunĭ.

Are o populaţie de 432 familiĭ, saŭ 1864 suflete, din care 340 contribuabilĭ, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor. In timpul iernei, parte dintr'înşiĭ se ocupă cu mica industrie a lemnuluĭ, construind hîrdae, putinĭ etc.

Are o şcoală, fondată la 1859, frecuentată de 46 elevĭ; 4 bisericĭ, din care una de zid şi treĭ de lemn, deservite de 1 preot şi 4 cîntăreţĭ.

Locuitoriĭ posedă: 45 plugurĭ, 77 care cu boĭ, şi 5 căruţe cu caĭ; 785 vite marĭ cornute, 134 caĭ, 897 oĭ, 843 capre, 376 rîmătorĭ; 40 stupĭ cu albine.

Budgetul com. e la veniturĭ de leĭ 1840, banĭ 80, iar la cheltuelĭ de leĭ 1415.

Este udată de rîurile: Pocroia, Sohodolul şi Izvărnuţa.

Comunicaţia în comună se face pe şoseaua vecinală, care o pune în comunicaţie cu Tismana la N.-E. şi cu Costeni la S.-V.

In Pocruia se găsesc: 3 morĭ pe apă, 15 puţurĭ şi 2 fîntînĭ.

Pocruia, *cătun* de reşedinţă, al com. Pocruia, jud. Gorj, situat în gura văeĭ cu acelaşĭ nume, la 30 kil. de T.-Jiŭ, pe o suprafaţă de 654 hect., din care: 10 hect. pădure, 105 hect. fîneţe, 170 hect. izlaz, 9 hect. viĭ şi 10 hect. livezĭ şi prunĭ.

Are o populaţie de 182 familiĭ, saŭ 815 suflete, din care 157 contribuabilĭ; 1 biserică de zid, fondată la 1850 şi 1 de lemn, ambele deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Locuitoriĭ posedă: 30 plugurĭ, 50 care cu boĭ, 5 căruţe cu caĭ; 300 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 280 oĭ, 123 capre şi 159 rîmătorĭ.

In cătun se găsesc 3 morĭ de apă şi 8 puţurĭ.

Pocruia, *pîrîŭ,* jud. Gorj, care izvoreşte din faţa plaiuluĭ de sub muntele Piatră-Tăiată; curge de la N. la S.-E. pe valea cu acelaşĭ nume; udă comuna Pocruia şi se varsă în Orlea, în dreptul com. Costeni.

Pocşeşti, *moşie* nelocuită, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni.

Podari, *com. rur.*, jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, la 8 kil. de Craiova şi la 20 kil. de reşedinţa plăşeĭ, Segîrcea, situată pe şesul numit Jitia, între dealul Cucul şi malul drept al Jiuluĭ.

Se învecineşte la N. cu cătunele Cîrligul şi Palilula, pendinte de com. Bucovăţul; la S. cu com. Livezile; la E., cu comuna Balta-Verde şi la V. cu com. Vîrvorul.

Este accidentată de următoarele dealurĭ izolate:

Cosacul (325 m.), Solomon (305 m.), Vîlcul (200 m.), Cucul (250 m.), Mocanul (175 m.). Dealul Cosacul este acoperit cu pădurĭ, iar cele-l'alte cu viĭ

și fînețe. Aceste dealurĭ formează maĭ multe văĭ, purtînd fie-care numele dealuluĭ ce o formează: Valea-Cosaculuĭ, Valea-Satuluĭ, Valea-Hoțuluĭ, Valea-Vîlculuĭ și Podina. Multe din ele prezintă rîpe, ca: Rîpa-Cosaculuĭ și rîpa Solomon.

Este udată în partea de N.-E. de rîul Jiul, care primește pîrîul numit Valea-Hoțuluĭ, ce se formează din izvoare și fîntînĭ, și se varsă în Jiŭ, pe dreapta sa, în punctul numit Mierica. Tot în dreapta, Jiul primește pîrîul Prodila, care la rîndul săŭ se unește pe stînga cu pîrîiașul Vîlcul.

In comună se găsesc: 28 fîntînĭ, 4 izvoare, 39 crucĭ și o fîntînă de zid.

Peste Jiŭ, în dreptul comuneĭ, se află un mare pod de fier, numit Jitiana, servind atît pentru trenurĭ cît și pentru care.

In anul 1832, autoritățile aŭ adunat locuitoriĭ respîndițĭ prin vecinătate și maĭ ales prin pădurĭ și aŭ fondat com. Podari.

In anul 1875, coprindea cătunul Balta-Verde, azĭ comună rurală. Acum se compune dintr'un singur cătun, numit Podari.

Are o populație de 1725 suflete, locuind în 246 case și 17 bordeie. Biserica, de zid, fondată de către Pan Hagi Mladiu și I. Hagi Neagoe, are, în tinda eĭ, următoarea inscripție:

Această sfîntă biserică s'a fondat la 1817 de noĭ: Pan Hagi Mladiu și I. Hagi Neagoe și cu ajutorul locuitorilor s'a zugrăvit în anul 1832.

In biserică se află portretele fondatorilor. E deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Școala mixtă, a fost frecuentată în 1899—900 de 43 copiĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 214 împămîntenițĭ. Insurățeĭ sunt 18, din carĭ: 14 din 1879 și 4 din 1880.

Suprafața comuneĭ este de 8624 pog., din care: 3958 pog. arabile, 470 fînețe, 613 izlaz, 330 teren sterp, 413 pog. viĭ și 3200 pog. pădure.

Moșia Livezile are o suprafață de 1300 pog. arabile, cu un venit de 27000 leĭ. Aparține d-luĭ Ștefan Filipescu.

Moșia Podari, împreună cu Palilula (ambele aparținînd statuluĭ), se arendează cu 12500 leĭ. Suprafața rămasă este de 233 hect., cu 17000 leĭ venit, din carĭ 12500 ale statuluĭ.

Pădurĭ sunt: Podari-Palilula, de 1285 hect., pe moșia statuluĭ. Inainte aparținea mănăstireĭ Jitianu, azĭ proprietatea statuluĭ.

Pădurea Livezile, de 225 hect., pe moșia Livezile, aparține d-luĭ Ștefan Filipescu.

Pădurile sunt compuse din cer, gîrniță, stejar, frasin, jugastru, ulm, moșdrenĭ și carpenĭ. Predomină cerul și gîrnița.

Viile de $206^{1}/_{2}$ hect. aparțin locuitorilor.

In mahalaua Livezile-d.-s. a cătunuluĭ Podari, se află o moară cu aburĭ și două stîne.

In comună sunt 5 cîrciumĭ, din carĭ 3 în cătunul Podari și 2 în mahalaua Livezile-d.-s.

Prin Podari trece calea ferată Craiova-Calafat și calea județeană Craiova-Bistrețul, ce are în comună o lungime de $^{1}/_{2}$ kil.

Calea națională Craiova-Calafat trece prin S.-E. comuneĭ, avînd în com. o lungime de 4 kil.

Căile comunale ce pleacă din vatra satuluĭ la comunele vecine se întind pe teritoriul Podarilor pe o lungime de $4^{1}/_{2}$ kil.

Budgetul comuneĭ e la veniturĭ de 3362,39 leĭ și la cheltuelĭ, de 2827,11 leĭ.

Vite: 1400 vite marĭ cornute, 49 caĭ, 1200 oĭ și 140 capre.

Podari, *cătun*, pe malul drept al Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, com. Stăncuța, între muchia numită Cornul-Maluluĭ și pîrîul Călmățuiul. Pe aci trece drumul Brăila-Piua-Petreĭ, pe un pod peste Călmățuiul; la N.-V. acestuĭ pod se unește viroaga Puturosul cu Călmățuiul. Are 12 case, cu 56 locuitorĭ.

Podari, *sat*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, cu reședința primărieĭ. Vezĭ com. Podari.

Podari, *ocol silvic*, jud. Dolj, făcînd parte din circumscripția XVII, inspecțiunea VI silvică și cu reședința în Craiova. Pădurile cuprinse în acest ocol sunt: Cetățuia, Poiana-Plenițeĭ, Ciutura, Tîncănăul, Verbicioara, Fîntînele, Podari-Palilula, Vîrvorul, Rudari-Ciocănești, Perișorul, Tîrnava și Lipovul-Radovanul.

Podari-Palilula, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, arendată cu 12500 leĭ anual. Suprafața rămasă este de 233 hect. Are două stîne. Se găsește pădure pe dînsa.

Până la secularizarea averilor mănăstireștĭ, moșia a aparținut mănăstireĭ Jitia.

Podari-Palilula, *pădure*, a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Podari, căruia aparține de la secularizarea averilor mănăstirești. Inainte aparținea mănăstireĭ Jitianul. Are o întindere de 1285 hect. Este compusă din moșdrenĭ, jugastri, carpenĭ, alunĭ, frasinĭ și maĭ cu seamă cerĭ și gîrnițe. Face parte din ocolul silvic Podari, circumscripția XVII, inspecțiunea VI.

Podecĭ (Moara-de-la-), *localitate*, în jud. Prahova, com.

Máneciul-Ungureni, pl. Teleajenul, din care se scoate piatră bună pentru construcția podurilor.

Podeiul, *sătuc*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, făcînd trup cu satul Comănești; este situat pe dreapta Trotușuluĭ.

Podeiul, *deal*, pe teritoriul com. Stoeșești, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, pe valea căruia se află satul Stoeșești, în hotar cu jud. Tutova.

Podeiul, *pădure*, jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul, com. Bășești, în întindere de 433 hect., pe dealul cu acelașĭ nume. Se zice că în această pădure ar fi fost în vechime un schit.

Podeni, *com. rur.*, în plaiul Cerna, jud. Mehedinți, așezată pe valea Bahneĭ și udată de pîrîul Bahna. E înconjurată de Dealul-Popeĭ, la V.; de Dealul Croiduluĭ, la E. și de Napiștea, spre N.

Se mărginește: la E., cu com. Balta, Gornenți și Marga; la S., cu com. Cireșul; la V., cu com. Negrușa și la N., cu căt. Costești.

E formată dintr'un singur sat, cu o populație de 869 suflete, locuind în 172 case.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 30 elevĭ.

Locuitoriĭ posedă: 7 plugurĭ, 2 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 700 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 500 rîmătorĭ, 600 oĭ și 640 capre; 26 stupĭ cu albine.

Are o șosea comunală, care o leagă cu Cireșul și Gornenți.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1134 leĭ, iar la cheltuelĭ, de 706 leĭ.

Dealurĭ maĭ principale în comună sunt: Dealul-Popeĭ, al-Croiduluĭ, Napiștea, Sulita (munte), muntele Glabanecul, Piatra Camena, muntele Topolova, Gornova, Gura-Jidovineĭ și Plugova, loc de muncă, unde fantazia poporană crede că veneaŭ Dacĭĭ de peste munte și făceaŭ plugărie aci, iar la Gornova păzeaŭ grăniceriĭ Dacĭ.

Podeni, *sat*, cu 30 familiĭ, pe malul drept al Teleormanuluĭ, jud. Argeșul, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. Buzoești.

Podeni, *sat*, cu 120 locuitorĭ, jud. Argeșul, pl. Loviștea, făcînd parte din com. rur. Perișani.

Podeni, *cătun*, al com. Aldeni, jud. Buzăŭ, cu 220 locuitorĭ și 49 case.

Podeni, *cătun*. Vezĭ com. rur. Podul-Grosuluĭ, jud. Mehedinți.

Podeni, *suburbie* a orașuluĭ Bîrlad, jud. Tutova, pe stînga rîuluĭ Bîrladul. Este legată cu orașul printr'un pod de lemn.

Podeni, *moșie*, în jud. Buzăŭ, com. Aldeni, căt. Podeni, avînd 240 hect., din care 32 hect. pădure, restul arabil.

Podeni-Noĭ, *com. rur.*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, situată pe malurile gîrlelor Lojadna și Oghiza, la 32 kil. de capitala județuluĭ și la 3 kil. de a plășeĭ.

Se compune din cătunele: Ghiocelul, Mehedinți, Rahova, Nevesteasca, Popești, Valea-Dulce, Podeni-Noĭ, Sfîrcarul și Păcăloaia, avînd o populațiune de 3760 suflete, locuind în 675 case.

Are 6 bisericĭ: In Podeni-Noĭ, fondată de locuitorĭ și refăcută la 1827; în Ghiocelul, făcută la 1841; în Mehedinți, fondată la 1861; în Rahova, fondată la 1832; în Popești, fondată la 1857 și în Valea-Dulce, fondată de călugăriĭ Iane și Enache la 1807. Sunt deservite de 4 preoțĭ.

In cătunul Podeni-Noĭ este o școală mixtă, care a fost frecuentată în 1899—900 de 53 copiĭ.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu rotăria, butăria și dulgheria. Produsul munceĭ lor îl desfac la orașele Ploești, Văleni-de-Munte, Urlați și Mizil.

Parte din locuitorĭ sunt moșnenĭ; 287 s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 861 hect. pămînt. Eĭ posedă: 88 caĭ și ĭepe, 277 vacĭ, 6 bivolĭ, 21 capre, 1224 oĭ, 602 porcĭ, afară de vitele trebuincioase munceĭ agricole. In raionul com., pe pîrîul Oghiza, sunt 4 morĭ pentru măcinat, cu cîte două pietre fie-care.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 4000 hect.

Gîrla Lojadna, care trece prin com., are apa foarte sărată, din cauza terenurilor sărate ce o străbate. Tot în raionul com. maĭ sunt izvoare de apă de pucioasă. Terenul săŭ conține și păcură.

Țuică, în aniĭ roditorĭ, se fabrică până la 9000 decal.; iar vin, vr'o 2000 decal. anual.

In dealul numit Măgura saŭ La-Bordeiul-de-Sare se găsește în pămînt sare în mare cantitate.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 60.

Comerciul se exercită în com. de 14 cîrciumarĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ

de 12662,50 leĭ şi la cheltuelĭ, de 7163 leĭ.

Stă în legătură prin şosele comunale cu comunele: Văleni-de-Munte, Urlaţi, Chiojdeanca, Apostolache, Podeni-Vechĭ şi Păcureţi.

In raionul com. sunt dealurile: Pacăloaia, Pancea, Măgura şi Stejarul, pe carĭ se cultivă vie.

In partea de N. este Piscul-Hoţilor.

Comuna e udată de gîrlele Oghiza şi Lojadna, afară de cîte-va văĭ, puţin însemnate.

Se mărgineşte cu comunele: Podeni-Vechĭ, Bălţeşti, Păcureţi, Gornetul şi Valea-Boulut.

Podeni-Noĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Acĭ e reşedinţa comuneĭ.

Podeni-Noĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Podeni-Noĭ, com. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Podeni-Noĭ, *deal*, jud. Prahova, com. Podeni-Noĭ, pl. Podgoria, pe care se cultivă 162 ½ hect. vie.

Podeni-Vechĭ, *com. rur.*, pl. Podgoria, jud. Prahova. Inainte de desfiinţarea jud. Săcueni, era reşedinţa pl. Podgoria.

E situată pe dealurile: Colţoaia, Gogoloşul, Bădicescul şi Păicuţa şi pe văile: Belcioaia, Neaguluĭ, Scurtă şi Ovisa, la 26 kil. de capitala judeţuluĭ. Acĭ e reşedinţa pl. Podgoria.

Se compune din 3 cătune: Bălteşti, Podeni-Vechĭ şi Izeşti, cu o populaţie de 2185 locuitorĭ, din carĭ 387 contribuabilĭ, locuind în 487 case.

Are 3 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una), construite prin ajutorul locuitorilor, deservite de 3 preoţĭ; 2 şcoale mixte, în Podeni-Vechĭ şi Bălteşti, frecuentate de 114 copiĭ (1898—900).

Meseriaşĭ sunt: 37 dulgherĭ, 18 zidarĭ, 6 dogarĭ, 9 rotarĭ, 4 fierarĭ. Produsul munceĭ îl desfac la oraşele Ploeşti şi Bucureşti.

Locuitoriĭ sunt moştenĭ. Eĭ posedă: 73 caĭ şi iepe, 167 vacĭ, 91 capre, 605 oĭ şi 770 porcĭ.

In raionul comuneĭ este o fabrică de gaz şi 3 morĭ pe apa Ovisa.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 468 hect.

In Podeni-Vechĭ, spre N.-V., e o fîntînă, numită Fîntîna-de-Leac. Apa aceste fîntînĭ are un miros de pucioasă.

In partea de S. este un schit ruinat, numit «Chilia», din care se păstrează numaĭ preastolul, împrejurul căruia, se zice, eraŭ în vechime chiliile călugărilor.

La localităţile numite Ovisa şi La-Ţeapa sunt cariere de piatră.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 64.

Comerciul se exercită în comună de 8 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ la e veniturĭ de 8231,64 leĭ, şi la cheltuelĭ, de 5871,70 leĭ.

Are o şosea comunală care o pune în comunicaţie cu comunele: Măgurelele, Gornetul-Cuib, Podeni-Noĭ.

In raionul com., la E. şi S., şi în centrul eĭ, sunt treĭ movile, unde se zice, aŭ fost îngropaţĭ ostaşiĭ căzuţĭ în diferite lupte, ce s'aŭ petrecut acı în vechime.

Dealurile com. sunt: Pelini, Frumosul, Grăjdana, Chiliile şi Piscul-luĭ-Dan.

Pămîntul pe care sunt aşezate casele locuitorilor este deluros, cu piscurĭ şi văĭ, servind pentru cultura pomilor.

E udată de gîrlele: Sărăţelul, cu apă sărată, şi Ovisa şi de văile: Goaleĭ, Belcioaieĭ, Neaguluĭ, Ciuciuruluĭ şi Valea-luĭ-Hem.

Se mărgineşte la N. cu com. Păcureţul şi Gornetul-Cuib, la S. cu com. Hîrsa, la E. cu com. Podeni-Noĭ şi la V. cu com. Măgurelele.

Podeni-Vechĭ, *sat*, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o biserică vechĭe, zidită de locuitorĭ.

Podeni-Vechĭ, *deal*, în jud. Prahova, pl. Podgoria, com. Podeni-Vechĭ, pe care se cultivă 25 hect. vie.

Podeni-Vechĭ, *pădure*, a statuluĭ, în întindere de 440 hect., pendinte de com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova, formată din trupurile: Surani (415 hect.) şi Izeşti (25 hect.).

Podgoria, *plasă*, situată la S. judeţuluĭ Muşcel.

Se mărgineşte la N.-V. cu plăşile Rîurile-Argeşelul, de care se desparte printr'o linie oblică de la dreapta la stînga, care pleacă din jud. Dîmboviţa (spre N. de com. Dobreşti) pănă la Piteşti; la E., cu jud. Dîmboviţa, de care se desparte printr'o linie ce trece pe la E. de com. Dobreşti, Priboeni, Ţigăneşti, Glîmbocelul, Budişteni şi Ciulniţa; la S., cu rîul Argeşul, care desparte jud. Muşcel de jud. Argeş.

Are o formă triunghiulară.

Vechia împărţire a plăşeĭ. Plasa Podgoria în secolul XVIII se compunea din plasa Dealuluĭ, care coprindea comunele de la Valea-Mare pănă la Călineşti şi plasa Cîrcinovul, care coprin-

dea comunele de la Cîrcinovul până la Glîmbocata, unde se termină județul Mușcel.

Impărțirea administrativă. Pl. Podgoria se compune din 46 cătune, care formează 17 com. rur.: Valea-Mare, Ștefănești, Golești, Văleni, Vrănești, Gorganul, Călinești, Topoloveni, Golești-Badeĭ, Leurdeni, Ciulnița, Budișteni, Glîmbocelul, Țigănești, Priboeni, Beleți și Dobrești.

Reședința plășeĭ este în Golești.

Hidrografia. Rîul Argeșul, care udă partea de S. a jud. și pl. Podgoria, face ca pămîntul acesteĭ plășĭ să fie foarte fertil în tot felul de cereale. De la N. spre S., este udată de gîrlele: Valea-Mare, Vrănești, Cîrcinovul, Gorgani și Glîmbocelul. Toate se varsă în rîul Argeșul, pe malul stîng.

Orografia. Partea de N. a plășeĭ este acoperită de dealurĭ înalte, cu pante repezĭ. In partea de E. ele devin și maĭ accidentate, maĭ ales spre com. Dobrești și își pierd din înălțime cu cît se scoboară spre comunele Priboeni, Glîmbocelul, Budișteni și Ciulnița. Aceste locurĭ sunt acoperite cu pădurĭ marĭ; iar cele coprinse între rîul Argeșul și comunele: Ștefănești, Văleni, Vrănești, Călinești, Gorgani, Topoloveni, Țigănești, Leurdeni și Ciulnița sunt acoperite cu viĭ și diferițĭ pomĭ roditorĭ.

Producțiunĭ. In partea de N., pl. Podgoria este brăzdată de dealurĭ frumoase acoperite cu viĭ, pomĭ roditorĭ: persicĭ, gutuĭ, cireșĭ, precum și cu pădurĭ întinse. In partea de S., pe malul stîng al rîuluĭ Argeșul, are cîmpiĭ întinse și foarte fertile, pe care se cultivă tot felul de cereale.

In plasă se cultivă 1730 hect. vie, care produce un vin gustos și foarte mult căutat în comerciŭ.

«Viile din podgoriile mușcelene — scrie D-l Ionnescu-Gion — eraŭ celebre în toată Țara. In călătoria Patriarhuluĭ Macarie al Antiohiei, scrisă de Diaconul Paul din Aleppo (1635), vinurile Piteștilor sunt trecute ca cele maĭ bune ale Munteniei, iar maĭ tîrziŭ (1704 și următorii) viile Brîncoveanuluĭ din podgoriile piteștene, cînd se culegeaŭ era un eveniment. Venea curtea toată din București, pentru a fi față la aceste adevărate serbărĭ bachice. De aci și legenda că în dealurile Piteștilor sunt ascunse încă fabuloasele bogății ale luĭ Brîncoveanu. La culesul viilor, dealul întreg din coasta Cîmpuluĭ, de-alungul Ștefăneștilor, Izvoranilor, Vrăneștilor și până la Leurdeni era numaĭ chiote, jocurĭ și veselie».

Căile de comunicație. Plasa Podgoria, în partea de S., este străbătută de calea ferată București-Pitești, care se oprește în coprinsul plășeĭ la Leurdeni, Golești și Florica.

De la Golești calea ferată se bifurcă: o parte merge spre N. la Cîmpulung, iar cea-l'altă merge spre V. la Pitești.

Șoseaua națională București-Pitești trece pe la S. plășeĭ, prin comunele: Ciulnița, Leurdeni, Golești-Badeĭ, Topoloveni, Călinești și Ștefănești.

In legătură cu această cale sunt următoarele șosele comunale: Ciulnița-Budișteni-Glîmbocelul; Topoloveni-Țigănești-Priboeni - Dobrești; Călinești-Gorgani.

Populația. Locuitoriĭ comunelor din pl. Podgoria sunt în număr de 20376, toțĭ Romînĭ.

Ocupația locuitorilor. Pe lîngă agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu butăria și cultura vițeĭ, care ocupă pe cea maĭ mare parte din locuitoriĭ plășeĭ.

Instrucțiunea publică. In fiecare comună din pl. Podgoria, este cîte o școală rurală mixtă, condusă de un învățător.

In anul 1899—900 aceste școlĭ aŭ fost frecuentate de 1655 copiĭ.

Cultul. In plasă sunt 35 bisericĭ, deservite de 36 preoțĭ și 50 cîntărețĭ, și împărțite astfel: în com. Beleți, 3 bisericĭ cu 4 preoțĭ; la Călinești, 3 bisericĭ cu 3 preoțĭ.; la Gorganul, 4 bisericĭ cu 4 preoțĭ; la Ștefănești, 3 bisericĭ cu 4 preoțĭ; la Valea-Mare, 3 bisericĭ cu 2 preoțĭ.

Mașinĭ și unelte agricole. In pl. Podgoria se află următoarele mașinĭ și unelte agricole (1895): 2 mașinĭ de semănat, 2 de treerat cu aburĭ, 16 de vînturat, 1 de bătut porumb cu aburĭ, 13 cu mana.lă, 337 plugurĭ de lemn, 515 de fier, 4 grape de fier, 1 tăvălug, 1 moșoroitoare de fier, 9 rarițe, 2 mașinĭ de ales sămînța, 6 morĭ cu aburĭ și 23 morĭ cu apă.

Plasa Podgoria în anul 1856. In acest an găsim că plasa Podgoria avea 24 sate, 36 bisericĭ, 40 preoțĭ, 4 diaconĭ, 37 boerĭ de neam și 57 mazîlĭ. Romînĭ contrib. eraŭ 2683, carĭ plăteaŭ pe trimestru 23945 leĭ vechĭ și 31 parale; eraŭ și 141 Țiganĭ emancipațĭ dînd pe trimestru 7050 leĭ. In total mazîliĭ, patentariĭ și contribuabiliĭ plăteaŭ anual 129293 leĭ, 4 parale.

Pentru moșiile locuite, nelocuite și contribuția drumurilor se plăteaŭ de proprietarĭ 42907 leĭ și 24 parale.

Eraŭ 47 care cu 4 boĭ, 4 care cu 4, 6 și 8 caĭ, 1511 care cu 2 boĭ, 23 care cu 2 și 3 caĭ și 3812 vacĭ.

In ceea ce privește armata, această plasă avea 48 militarĭ și 54 dorobanțĭ.

Recolta plășeĭ era de 33 chile grîŭ și 10844 chile porumb. In magazinele de rezervă eraŭ 2296 chile porumb.

Capitalurile cutiilor săteștĭ în ființă eraŭ 1320 leĭ și 21 parale și ridicațĭ de visterie, la 1854, eraŭ leĭ 538, parale 25.

Copiĭ altoițĭ 430, născuțĭ 509, morțĭ 284.

In plasă maĭ eraŭ 30 morĭ, carĭ aduceaŭ un venit anual de 16300 leĭ; 69 povernĭ, cu un venit de 2600 leĭ; 127 dulgherĭ și morarĭ, 17 cizmarĭ, 36 fierarĭ.

Populația plășeĭ se urca la 11672 suflete, din care 6029 bărbațĭ și 5643 femeĭ, cu 3267 capĭ de familie.

Podgoria, *plasă,* în jud. Prahova. Se mărginește la E. cu județul Buzăŭ, de care se desparte printr'o linie perpendiculară de la N. la S., ce trece pe la E. de com. Chiojdeanca, și care apoĭ se îndreaptă spre V., trecînd pe la S. de com. Sîngerul; la S.-E., cu pl. Cricovul, de care se desparte printr'o linie curbă de la E. spre S. și care trece pe la E. de comunele Podeni-Noĭ, Hîrsa și Scăeni; la N., cu parte din jud. Buzăŭ și plaiul Teleajenul, de care se desparte printr'o linie dreaptă dusă pe la N. de comunele Aricești și Cărbunești; la V., cu plaiurile Teleajenul și Vărbilăul și plasa Tîrgșorul, despărțindu-se de plaiul Teleajenul printr'o linie care trece pe la V. de comunele Surani și Gornetul-Cuib, iar de plaiul Vărbilăul și pl. Tîrgșorul, prin rîul Teleajenul.

Se compune din 18 comune rurale: Apostolache, Aricești, Boldești, Cărbunești, Chiojdeanca, Gornetul-Cuib, Hîrsa, Măgurelele, Păcureți, Pleașa, Podeni-Noĭ, Podeni-Vechĭ, Salcia, Sîngerul, Scăeni, Șoimari, Surani și Udrești.

Reședința sub-prefectureĭ este în com. Podeni-Vechĭ, cătunul Bălțești.

Cea maĭ populată comună din pl. Podgoria este Podeni-Noĭ, apoĭ vin Hîrsa, Chiojdeanca, Gornetul-Cuib, Păcureți și Podeni-Vechĭ. Cele maĭ puțin populate sunt Scăeni și Pleașa.

Pămîntul acesteĭ plășĭ e maĭ mult deluros și priește mult vițeĭ, prunuluĭ și nuculuĭ.

Văile formează cîmpiĭ întinse, pe care se cultivă tot felul de cereale. Pădurĭ sunt destul de întinse.

Terenul fiind prielnic cultureĭ în general, ocupația locuitorilor, afară de fabricarea rachiuluĭ, e agricultura și creșterea vitelor.

Parte din locuitoriĭ plășeĭ, pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu diferitele meseriĭ, și cu chirigeria.

In plasa Podgoria se cultivă 543½ hect. vie.

Plasa Podgoria e împărțită în 28 parohiĭ, avînd 24 filiale:

1. *Parohia Scăeni,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din căt. Balaca și Pleașa, avînd ca filiale biserica Sf. Gheorghe și Intrarea în biserică.

2. *Parohia Păcureți,* cu biserica parohială Adormirea.

3. *Parohia Matița* (com. Păcureți) cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din căt. Atîrnați (com. Șoimari).

4. *Parohia Măgurelele,* cu biserica parohială Sf. Ion, compusă din căt. Coada-Maluluĭ, Protosinghelul și mănăstirea Zamfira, avînd ca filiale bisericile: Adormirea, Sf. Dumitru și Inălțarea-Domnuluĭ.

5. *Parohia Podeni-Vechĭ,* cu biserica parohială Sf. Gheorghe.

6. *Parohia Bălțești* (com. Podeni-Vechĭ), cu biserica parohială Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din căt. Izești, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

7. *Parohia Hîrsa,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din căt. Plopul și Nisipoasa, avînd ca filială biserica Sf. Treĭ Erarhĭ și Adormirea.

8. *Parohia Vărbila* (comuna Hîrsa), cu biserica catedrală Adormirea, compusă din căt. Valea-Cucululuĭ și Jărcălăi (Urlați), cu filiala Sf. Voevozĭ.

9. *Parohia Boldești,* cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din căt. Seciul, avînd ca filială biserica Sf. Treime.

10. *Parohia Șipotul* (comuna Boldești), cu biserica parohială Adormirea, compusă din căt. Lipănești, avînd ca biserică filială Adormirea.

11. *Parohia Podeni-Noĭ,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din căt. Ghiocelul și Mehedința, avînd ca filială biserica Sf. Nicolae.

12. *Parohia Popești* (comuna Podeni-Noĭ), cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din căt. Valea-Dulce și Rahova, avînd ca filială biserica Sf. Nicolae.

13. *Parohia Gornetul* (com. Gornetul-Cuib), cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva.

14. *Parohia Cuibul* (comuna Gornetul-Cuib), cu biserica parohială Adormirea, compusă din căt. Nucetul, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

15. *Parohia Vaĭ-de-Eĭ* (com. Udrești), cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din căt. Udrești și Dobrota, avînd ca filiale biserica Sf. Dumitru și Sf. Haralambie.

16. *Parohia Sîngerul-de-Jos* (com. Sîngerul), cu biserica parohială Sf. Andreiŭ, compusă din

cătunul Singerul-d.-s., avînd ca filială bis. Adormirea.

17. *Parohia Mireşul* (com. Singerul), cu biserica parohială Sf. Nicolae.

18. *Parohia Apostolache,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din căt. Mîrlogea şi Tisa, avînd ca filiale biserica Sf. Voevozi şi Sf. Dumitru.

19. *Parohia Salcia,* cu biserica parohială Sf. Voevozi.

20. *Parohia Chiojdeanca,* cu biserica parohială Cuvioasă-Paraschiva, compusă din căt. Nucetul, avînd ca filială biserica Sf. Dumitru.

21. *Parohia Trenul* (comuna Chiojdeanca), cu biserica parohială Cuvioasa Paraschiva.

22. *Parohia Cărbuneşti,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

23. *Parohia Surani,* cu biserica parohială Sf. Dumitru.

24. *Parohia Şoimari,* cu biserica parohială Sf. Apostolĭ.

25. *Parohia Aricești,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

26. *Parohia Star-Chiojdul,* cu biserica parohială Sf. Treime, compusă din căt. Brădetul, avînd ca filiale biserica Cuvioasa Paraschiva şi Sf. Nicolae.

27. *Parohia Vadul-Aneĭ* (com. Star-Chiojdul), cu biserica parohială Sf. Voevozĭ, compusă din căt. Rotarea, avînd ca filială Naşterea Maiceĭ Domnuluĭ.

28. *Parohia Drajna-de-Jos,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, avînd ca filială biserica Sf. Alexandru.

Podgoria-Copoul, *sat,* în jud. Iaşi, pl. şi com. Copoul, în partea de N.-V. a oraşuluĭ Iaşi, aşezat pe platoul dealuluĭ Copoul.

E format din viile orăşenilor; de aceea şi poartă numele de Podgoria.

In marginea satuluĭ despre Iaşi, se află grădina Ghica-Vodă, prin mijlocul căreia trece şoseaua judeţeană Iaşi-Botoşani, fiind şi loc de preumblare al locuitorilor din Iaşi.

Are o biserică, zidită de Vasile-Lupu-Vodă la 1638, şi rezidită de Duca-Vodă, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Vite: 130 vite marĭ cornute, 149 oĭ, 20 caĭ şi 29 rîmătorĭ.

Satul şĭ-a luat numele de la dealul Copoul, care în vremea de demult era acoperit de codri nestrăbătuţĭ, prin carĭ Domniĭ Ţăreĭ făceaŭ vînătorĭ. Odinioară, zice legenda, un Domn plecînd la vînătoare, copoiĭ, descoperind un cadavru de om, aŭ început să latre, iar pe locul unde s'a găsit cadavrul, s'a zidit biserica.

Fapte istorice petrecute în această localitate: Urmarea războiuluĭ între Ştefan-Vodă-Gheorghe şi Timuş, ginerele luĭ Vasile-Lupu. Războiul s'a început de la Podul-Jijieĭ şi a continuat pe Dealul-Popricanilor, prin satul Rădiul şi prin această localitate. Timuş a urmărit oastea luĭ Ştefan-Vodă, până ce a trecut'o pe Bahluiŭ în sus, apoĭ s'a aşezat în Iaşi, iar cazaciĭ aŭ prădat prin codri Iaşuluĭ şi drumul Căpoteştilor. («Letop.», pag. 450).

Tot pe Dealul-Copouluĭ, Constantin-Vodă şĭ-a aşezat tabăra în războiul ce a avut cu Ghica-Vodă. («Letop.», pag. 362).

La 7248, boeriĭ aŭ eşit la Copoŭ înaintea luĭ Constantin Cantemir, care venea de pe Prut din sus, închinîndu-ĭ cheile Ţăreĭ şi steagurile slujitorilor. («Letop.», pag. 408, t. II.)

Pe la 1770, în timpul luĭ Grigore-Ghica, Colgeac-Beiul, căruia i se dăduse Sirhatul Hotinuluĭ, a conăcit treĭ zile în această localitate, de unde apoĭ a plecat pe Prut în sus spre Hotin. («Letop.», pag. 202, tom. III).

In timpul domnieĭ luĭ Ioan Mavrocordat, a trecut prin Iaşi un Paşă cu treĭ tuiurĭ, anume Mosinol, pe care l'a petrecut Vodă până în această localitate; de unde apoĭ a luat drumul spre Hotin. («Letop.», pag. 206, t. II).

Podiacul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; se desface din Dealul-Oreavuluĭ; brăzdează partea de V. a com. Zgîrciţi, întinzîndu-se printre pîrîul Oreavul şi Putrida; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Podiacul, *pădure,* a moşnenilor Jugureni, jud. Buzăŭ, de cam 150 hect.; cea maĭ mare parte în com. Lapoşul, apoĭ în Jugureni şi Tohani.

Podiceasa, *strîmtoare,* în drumul ce merge spre Hangul, judeţul Neamţu, pe teritoriul com. Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele, formată de o parte de către valea repede a cursuluĭ Bistriţeĭ şi de cea-l'altă parte din stîncĭ înalte.

Podina, *sat,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, situat pe dreapta Trotuşuluĭ, la 1 kil. şi 168 m. de satul Comăneşti, avînd o populaţie de 185 sufl.

Podina, *deal,* în jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, pe al căruĭ povîrniş sudic spre Valea-Maluluĭ se află baia de păcură a proprietăţiĭ, cu vr'o 39 izvoare.

Podişorul, *cătun,* în jud. şi pl. Teleorman, pendinte de com. Bîrla, situat la S. acesteĭ com. Are o populaţie de 296 suflete, din care 64 contribuabilĭ; o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Podişorul, *cătun,* pendinte de com. Bucşani, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, situat pe proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, în marginea Neajlovuluĭ, lîngă pădure. S'a înfiinţat cam pe la 1856, cu ocazia faceriĭ aceluĭ pod şi cu începerea exploatăriĭ pădureĭ.

Podişul. Vezĭ Slobozia-Luncani, sat, jud. Bacăŭ.

Podişul, *deal,* în partea de E. a com. Băleni, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, lîngă sat, din spre Puţichioaia.

Podişul, *deal,* care înconjură com. Băşeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, pe toată partea de V.

Acest platoŭ este acoperit cu pădure pe partea de N., iar în spre S., sunt locurile de cultură.

Pe partea de N.-V. sunt locurĭ ale dealuluĭ, cu următoarele numirĭ: Rădiul, Fundul-Podişuluĭ, Valea-Sotoneĭ, Poenele-luĭ-Gheorghe-Stan, Poenele-Dochiuluĭ, Gîlcosul şi Tetul-Pletos.

In centrul dealuluĭ se află localitatea numită Băltăgeşti, unde maĭ înainte a fost sat, în care a locuit neamul Băltăgeştilor; iar pe partea de S.-V. sunt localităţile: Hengiul, Piscul-Uliuluĭ şi Valea-Negureĭ.

Acest deal, pe toată întinderea, are o poziţiune frumoasă şi, în toate direcţiunile, o privelişte întinsă.

De pe piscurile Hengiul şi Uliul, în timpurile senine, se vede spre V. o parte din Munţiĭ-Carpaţi; spre E., se zăresc vîrfurile multor dealurĭ marĭ, de peste Prut, în Basarabia; iar spre N., se vede aproape jumătate din jud. Fălciŭ.

Pe coasta acestuĭ deal, aproape de biserica vechĭe şi de casele proprietăţeĭ, a fost locul destinat pentru iarmarocul ce se face în fie-care an la 24 Iunie; actualul proprietar a schimbat locul pentru iarmaroc, destinînd un altul, în sat, aproape de Primărie.

Pe partea de S. a dealuluĭ se află o biserică, făcută la 1851 de Grigore Alexandru-Ghica-Vodă.

Podişul, *deal,* în partea de V. a com. Ţiful, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ; începe din hotarul com. Dodeşti, spre S.; trece pe deasupra satuluĭ Micleşti şi se uneşte cu alt deal în hotarul com. Feredeştilor, din jud. Tutova; are o întindere cam de 2 kil. pe teritoriul comuneĭ Ţiful.

Podişul, *deal,* în partea de V. a satuluĭ Comarna, com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi; din el se scoate multă piatră pentru şosele şi diferite trebuinţĭ.

Podişul, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub dealul Podişul, trece prin mijlocul satuluĭ Comarna-d.-j., com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi, şi, unindu-se cu altele, formează pîrîul din Şesul-Moareĭ şi trecînd pe teritoriul com. Costuleni, din pl. Braniştea, se varsă în rîul Jijia, sub numirea de pîrîul Mocra.

Podişul-de-la-Cornĭ, *deal,* pe o suprafaţă de 162 hect., în partea de E.-S. a com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, în hotarul com. Corni.

Podişul-de-la-Pădure, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Pîhna, com. Tîrziĭ, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, are o suprafaţă de 336 hect., loc de cultură.

Podişul-Horaiţuluĭ, *loc,* pe moşia Grămeşti, com. cu acelaşĭ nume, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ; cu multe urme rămase de la războaele dintre Leşĭ, Ungurĭ şi Moldovenĭ, sub Ştefan-cel-Mare.

Podişul-Machedonuluĭ, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Frumuşelele, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Podoleni, *plasă,* în partea de N. a jud. Fălciŭ. Se întinde de la N. spre S., în lungul dealurilor dintre jud. Vasluiŭ şi rîul Prutul.

Se mărgineşte la N. cu jud. Iaşi; la S., cu pl. Crasna şi Prutul; la E., cu Basarabia, despărţită prin rîul Prutul şi la V., cu jud. Vasluiŭ.

E formată din 19 com. rur. cu 2 tîrguşoare:

1. *Bazga,* în partea de N. cu satele: Bazga şi Roşul.

2. *Bohotinul,* pe pîrîul Bohotinul, în jos de tîrguşorul Răducăneni, cu satul Bohotinul.

3. *Covasna,* în partea de N.-V., în hotarul judeţuluĭ Iaşi şi Vasluiŭ, cu satul Covasna.

4. *Cozia,* în jos de Covasna, cu satele: Cozia şi Petcul.

5. *Cozmeşti,* în centrul pl., formată numaĭ din satul Cozmeşti.

6. *Drănceni,* în partea de E., lîngă rîul Prutul, cu satele: Albiţa, Cotul-Ghermăneşti, Drănceni, Drănceni-Tîrguşor, Rîpele şi Vărăria.

7. *Duda,* în partea de S., cu satele: Duda şi Novaci.

8. *Ghermăneşti,* în partea de E., pe Prut, din sus de tîrguşorul Drănceni, cu satele: Arsura şi Ghermăneştĭ.

9. *Grozeşti,* în partea de N.-E., între Jijia şi Prut, cu satul Grozeşti.

10. *Gura-Bohotinul,* cu satul Gura-Bohotinul.

11. *Isaia,* în centru, cu satul Isaia.

12. *Moşna,* în centru şi spre V., cu satul Moşna.

13. *Pîhneşti,* în partea de S., cu satele: Fundătura-Pîhneşti şi Pîhneşti.

14. *Podoleni,* cam în centrul pl., cu satele: Podoleni-d.-j. şi Podoleni-d.-s.

15. *Pogăneşti,* în partea de S. a pl., cu satul Pogăneşti.

16. *Răducăneni,* în partea de N., pe valea Bohotinuluĭ, cu satele: Răducăneni şi Răducăneni-Tîrguşor.

17. *Rîşeşti,* în partea de S., lîngă Prut, cu satul Rîşeşti.

18. *Sălăgeni,* în partea de N.-V., în hotarul jud. Iaşi, pe Prut, cu satele: Bucureşti, Colţul-Corniĭ şi Sălăgeni.

19. *Zbieroaia,* în partea de E., în unghiul format de confluenţa rîuluĭ Jijia cu Prutul cu satele: Copăceanul, Zbieroaia şi Scoposeni.

Calitatea pămîntuluĭ este cea maĭ bună şi productivă din tot judeţul, în cereale şi lemne.

Partea de V. a pl., pe toată lungimea, este deluroasă, acoperită cu păduri, viĭ şi livezĭ; iar partea de E., în lungul Prutuluĭ este şes întins, acoperit cu imaşe, fînaţe, luncĭ şi bălţĭ.

E brăzdată la E. de rîurile Prutul şi Jijia; iar în centru, de maĭ multe pîraie şi pîrîiaşe, din care unele se varsă în Jijia şi Prutul, iar altele trec în jos pe teritoriul pl. Crasna şi Mijlocul.

Pe moşiile Cozmeşti, Gura-Bohotinuluĭ, Scoposeni şi Ghermăneşti, sunt cariere de piatră pentru construcţiĭ şi pentru şosele.

Pe moşiile Ghermăneşti şi Rîpile se află piatră văroasă.

In satul Bohotinul este o velniţă, unde se fabrică spirt şi lichiorurĭ.

Reşedinţa sub-prefectureĭ pl. este în tîrguşorul Drănceni.

Podoleni, *com. rur.,* în partea de N.-V. a plăşeĭ Podoleni, jud. Fălciŭ, formată din două sate: Podoleni-d.-j. şi Podoleni-d.-s.; cu o suprafaţă de 1952 hect., 9 ariĭ şi o populaţie de 426 familiĭ, saŭ 1423 suflete, din care 260 contribuabilĭ.

Are o şcoală şi 2 bisericĭ. Proprietatea moşieĭ este a statuluĭ, pendinte de domeniul Ghermăneşti.

Prin com. trec pîraiele Moşna şi Podoleni.

Sunt 39 hect. vie.

Budgetul com. e la veniturĭ de 3723 leĭ şi 75 banĭ şi la cheltuelĭ, de 3384 leĭ şi 15 banĭ.

Podoleni, *com. rur.,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, situată între com. Zăneşti, Costişa şi Siliştea, între rîul Bistriţa şi pîr. Orbiculuĭ.

E formată din cătunele: Podoleni şi Dorneşti, cu o populaţie de 1639 suflete.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt astăzĭ: 79 carĭ încă trăesc şi stăpînesc singurĭ locurile lor; 45 carĭ stăpînesc locurile ca urmaşĭ; 2 locurĭ aŭ fost părăsite de către împroprietăriţĭ şi se stăpînesc de către com.; 25 de indivizĭ sunt, carĭ de şi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, nu aŭ nicĭ un fel de proprietate.

Terenul cultivabil e de 1745 hect. şi 94 ariĭ.

Imaşul are o întindere de 136 hect. şi 45 ariĭ, şi nutreşte 990 capete de vite.

Are o biserică de piatră, deservită de 2 preoţĭ şi 2 eclesiarhĭ; o şcoală; o gară de drum de fier.

Budgetul com. e de 4850 leĭ şi 40 banĭ la veniturĭ şi de 4778 leĭ şi 5 banĭ, la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face prin: calea ferată; şoseaua naţională Bacăŭ - Piatra; o şosea care pleacă din precedenta (dintre kil. 31—32) şi merge prin satul Podoleni, Durneşti, la satul Romîni; o alta ramură ducînd de la satul Durneşti prin satul Zbereşti-d.-s., în com. Costişa.

Podoleni, *sat,* făcînd parte din com. Barcea, jud. Tecuciŭ, despărţit de satul Barcea-Vechie, prin rîul Bîrlad.

Are o populaţie de 75 familiĭ, saŭ 349 suflete, locuind în 125 case şi 6 bordee; o biserică, cu hramul Sf. Dimitrie, cu următoarea inscripţie:

La 1845, s'a început această sfîntă biserică, cu toată cheltuiala dumisale boeruluĭ mare vornic Alex. Ghica, proprietarul moşieĭ Podoleni, şi cu ajutorul ce aŭ dat locuitoriĭ.

Biserica este de cărămidă cu temelie de piatră.

Inainte de această biserică a existat alta făcută de nuele şi învelită cu stuf.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Satul Podoleni se numea înainte şi Bîrlădeni.

Podoleni, *sat,* şi reşedinţa com. Podoleni, pl. Bistriţa, jud. Neamţu, aşezat sub culmele despre V. ale dealuluĭ Orbiculuĭ, la 24 kil. şi 800 m. de oraşul Piatra.

Are o populaţie de 1519 locuitorĭ, din carĭ 420 contribuabilĭ; o biserică; o şcoală, frecuentată de 43 elevĭ.

Se maĭ numeşte şi Buciuleşti-Luncaşi, din cauză că, în partea despre N. a satuluĭ, s'aŭ aşezat locuitoriĭ retraşĭ în urma desfiinţăreĭ satuluĭ Buciuleşti, prin inundările Bistriţeĭ.

Podoleni, *staţie de dr.-d.-f.,* în

jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Podoleni, pe linia Bacăŭ-Piatra-Neamţu, pusă în circulaţie la 15 Februarie 1885. Se află între staţiile Buhuşi (11.8 kil.) şi Roznovul (9.4 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului Mării, de 233m,93. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 40924 leĭ şi 70 banĭ.

Podoleni, *moşie,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa, com. Podoleni, cu un venit anual de 4600 leĭ.

Podoleni, *moşie,* în jud. Tecuciŭ, com. Barcea. Are o suprafaţă de 1042 hect., pămînt arabil şi 150 hect., pădure de stejar şi ulm.

Podoleni, *pădure,* a statuluĭ, pe partea de V. a com. Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în întindere cam de 150 hect., împărţită sub treĭ numirĭ: Dubăşanul, Ţibăna şi Valea-Adîncă.

Podoleni-de-Jos, *sat,* în jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, în partea de S. a com. Podoleni, la 500 m. de satul de reşedinţă, Podoleni-d.-s., cam pe coasta dealuluĭ Rotarul, pe o suprafaţă de 475 hect., 49 ariĭ, din care 74 hect. şi 65 ariĭ vatra satuluĭ, iar restul, pămîntul de cultură al locuitorilor.

Are o populaţie de 125 familiĭ, saŭ 417 suflete, din care 100 contribuabilĭ; o biserică, prefăcută la 1871, în locul alteia vechĭ, care a ars.

Podoleni-de-Sus, *sat,* în partea de N. a comuneĭ Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, situat între dealurile Rotarul şi Ciurla, pe o suprafaţă de 1046 hect., 93 ariĭ, din care 151 hect., 81 ariĭ, vatra satuluĭ, iar restul, pămînt de cultură al locuitorilor, cu o populaţie de 301 familiĭ, saŭ 956 suflete.

Este reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală, înfiinţată la 1864, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică, făcută la 1871, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Proprietatea moşieĭ este a statuluĭ; face parte din domeniul Ghermăneşti, care cuprinde moşiile: Moşna, Cozmeşti, Podoleni şi Ghermăneşti, fostă a mănăstireĭ Fîstîci, din jud. Vasluiŭ.

Prin sat trece pîrîul Podoleni.

Podorăni, *trup de sat,* în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, comuna Vadurile.

Podoreanca, *vale,* izvoreşte de la N.-E. com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova, şi se varsă în gîrla Drajna, tot în raionul com. Drajna-d.-s.

Podriga, saŭ **Podagra,** *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Drăguşeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, cu 76 familiĭ, saŭ 394 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Grigore Christescu, iar din vechime a fost a mănăstireĭ Putna din Bucovina, ce a stăpînit-o pănă la 1785, cînd s'aŭ vîndut bunurile mănăstireştĭ.

Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 199 hect., 43 ar. pămînt, iar proprietarul moşieĭ, 1660 hect. 53 ariĭ cîmp şi 3 iazurĭ, din care cel maĭ mare este al Sătuluĭ, în suprafaţă de 7 hect., 16 ariĭ.

Pîrîul Podriga trece pe moşie.

Hotarele moşieĭ sunt cu: Săveni, Drăguşeni, Ichimeni şi Ştiubeieni.

Insemnat aicĭ este locul numit Cîmpul-Războiuluĭ.

Podriga, *pădure.* Vezĭ Buleandra, *pădure,* com. Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Podriga, *pîrîŭ,* izvoreşte de la poalele pădureĭ de pe moşia Conceşti, jud. Dorohoiŭ, plasa Prutul-d.-s., com. Hudeşti-Marĭ, laturea despre Darabani; se scoboară în jos pe la Mileanca şi Drăguşeni, pănă ce se varsă în Başeŭ, din sus de tîrgul Săveni.

Podujoaia, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, căt. com. Andreaşi; la poalele dealuluĭ Podujoaia, spre N. de căt. de reşedinţă, pe malul drept al rîuluĭ Milcovul.

Podujoaia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Andreaşi, se desface din dealul Chiciora; brăzdează partea N. a comuneĭ, întinzîndu-se d'alungul rîuluĭ Milcovul; e acoperit cu pădurĭ.

Podul-Ancuţeĭ, *pod,* peste valea Milcovuluĭ, în dreptul cătunuluĭ Coşoaia, jud. Vlaşca.

Podul antic de la Celeiŭ, com. Celeiul, jud. Romanaţi. La 132 m. spre V. de zidul fortăreţeĭ romane dezgropate de d. Tocilescu, săpăturile aŭ desvălit rămăşiţele capuluĭ unuĭ pod peste Dunăre. Iacă relaţiunea d-luĭ Tocilescu (Rev. «Tinerimea Romînă», III, 77 suq.) «Capul poduluĭ consistă dintr'un trunchiŭ de zid, de 13m,32 lung. şi 6m,35 lăţ. D'asupra acestuĭ zid este construit în ambele colţurĭ despre mal cîte un stilp masiv de zid avînd grosime unul (cel despre V.) 3m,20 : 3m,90, iar cel-l'alt 3m : 3m,72. Eĭ sprijineaŭ de sigur bolta porţiĭ poduluĭ. Intre ambiĭ aceştĭ stîlpĭ se găseşte o platformă de 5m,79 lungă şi de 3m. lată. In partea despre zidul temelieĭ ea face un unghiŭ înaintat către V., un fel de gheţar destinat ca să apere piciorul contra curentuluĭ apeĭ şi sloiurilor de ghiaţă... Piciorul este

construit de piatră, faţa luĭ din pietre cubice regulat tăiete, iar interiorul din pietre brute legate la o-l'altă foarte tare cu ciment alb (beton), puţin amestecat cu nisip şi cărămidă pisată. Asemenea mortar îl găsim întrebuinţat şi la zidurile fortăreţeĭ. De existenţa acestuĭ pod vorbesc toţĭ locuitoriĭ din prejur; eĭ îl numesc *Podul-de-Aramă*, din cauză că picioarele luĭ ar fi fost îmbrăcate cu tăbliĭ de aramă, din carĭ pescariĭ scot cînd şi cînd bucăţĭ marĭ, cum şi cuie şi cîrlige... Săteniĭ din Celeiŭ maĭ spun că în timpul scăderiĭ apeĭ, vasele plutitoare se izbesc de un picior de pod lîngă malul romînesc, şi că s'ar găsi încă 7 picioare de ale poduluĭ. Ca să ne încredinţăm, am profitat de epoca cînd Dunărea era scăzută (în toamna anuluĭ 1893), ne-am dus cu luntrea pănă în mijlocul fluviuluĭ şi aci, în locul unde apa face vultorĭ saŭ anaforniţe, după multă osteneală, am prins cu fringhiile unul din acele picioare, şi prin sondage am constatat: la o adîncime de 2^m,85 s'a dat de pietre marĭ; piciorul are o lungime de 10^m. şi o lăţime de 6^m.2; dînd în lăturĭ pe lîngă pietre nu s'a putut ajunge de fundul Dunăriĭ, măcar că sonda avea o lungime de 6 m. Podul are direcţiunea Drumuluĭ-luĭ-Traian, coada bălţiĭ şi 100 m. spre E. de pichetul bulgăresc, drept către ruinele Colonieĭ Oescus de lîngă Ghighiu.

«Necesitatea unuĭ pod care să lege însemnata cale romană de pe malul Oltuluĭ cu a eĭ continuaţiune peste Dunăre, şi să pună în legătură permanentă cele două importante cetăţĭ: Malva (Celeiul) şi Oescus (Ghighiul), ne autoriză a presupune că înainte deja mult de Constantin-cel-Mare a trebuit să existe acolo un pod, pe care acest împărat n'a făcut de cît să-l reconstruiască, odată cu podul de la Severin şi cu ambele fortăreţe de la Celeiŭ şi Severin, care, precum aŭ dovedit săpăturile noastre, sunt de sigur o reconstrucţiune a unor cetăţĭ anterioare».

Podul - Arapuluĭ. Vezĭ Rădiul, sat, com. Rădiul, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Podul-Bărbieruluĭ, *com. rur.*, jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, situată pe cîmpie, la S.-E. de Tîrgovişte, la 2 kil. spre S. de gara Ghergani, lîngă şoseaua naţională Tîrgovişte - Fundata - Bucureşti şi aproape de locul unde această şosea se împreună cu şoseaua naţională Bucureşti-Fundata-Titu-Piteşti. Are un heleşteŭ, iar prin raionul săŭ curg rîurile Dîmboviţa şi Ilfovelul.

Are o populaţie de 1041 locuitorĭ; o biserică şi o şcoală.

Se învecineşte spre E. cu Vizureşti; spre V., cu Slobozia-Moara; spre S., cu Ghergani şi spre N., cu Bildana. In apropiere are o pădure de 11750 ariĭ.

Podul - Broşteni, Pietroasa, saŭ **Brănişteni,** *com. rur.*, pe apa Teleorman, jud. Argeş, pl. Cotmeana, la 12 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa subprefectureĭ şi la 36 kil. de Piteşti. Se compune din 2 sate: Podul-Broşteni şi Zmei, avînd o populaţie de 112 familiĭ, saŭ 456 suflete; două bisericĭ, cîte una în fie-care sat, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Budgetul com. e la veniturĭ de 1737 leĭ şi la cheltuelĭ, de 1943 leĭ.

Vite sunt: 320 boĭ şi vacĭ, 40 caĭ, 805 oĭ, 47 capre şi 158 rîmătorĭ.

Podul-Broşteni, *sat*, cu 76 familiĭ, pe apa Teleorman, jud. Argeş, pl. Cotmeana, făcînd parte din com. rur. cu acelaşĭ nume. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

— SFÎRŞITUL VOLUMULUĬ AL IV-lea. —

